

THESAURUS
LOCORVM
COMMUNII

JURISPRUDENTIAE,

Ex Axiomatibus

AUGUSTINI BARBOSÆ,

Et Analectis

JOH. OTTONIS TABORIS,

Aliorumque, concinnatus.

ARGENTORATI,

Sumptibus Heredum LAZARI ZETZNERI

Anno M. DC. LII

1770

1771

1772

1773

Theſauri Jurisſprudentia,
Ex
AUGUSTINI BARBOSÆ
AXIOMATIBUS,

Et
JOHANNIS-OTTONIS TABORIS
aliorumq; analectis, concinnati,

PARS PRIMA

à littera A. ad L. decurrens:

Studio & opera

JOH. SEBASTIANI GAMBSII U.J.D.
& Prof. Publ. in Academia Argentoratensi.

ARGENTORATI,
Sumptibus Heredum LAZARI ZETZNERI,

Anno M. DC. LII.

VIRIS

*Generoso, Nobilissimis, Amplissimis,
Domino*

CHRISTOPHORO à DRAX.

DORFF, illustris Argentoratensis Reip.

Prætori, & eiusdem Academiae Cancellario eminentissimo;

Nec non

Dominis

JOHANNI JACOBO MAIERO

Et

JOHANNI WENCKERO,

In eadem Civitate Consulibus, Tredecim-
viris, Scholararchis,

Patriæ Patribus, Studiorum Patronis,

Dominis suis elementibus, inclytis,
felicibus, piis

S. P. D.

Clientis humilimus

Johannes Sebastianus Gambsius U. J. D. & hist. Prof.

*Vod vos, Patroni Maximi, inter
patriæ Reip. curas variè districtos
adire, nominumq. tantorū celebri-
tati qualiacunque hæc collectanea
subjicere sustineam, ut nullo meo merito deberi
sponte fateor; ita vel hoc ipso nomine moderationi
bonita-*

DEDICATIO.

bonitatiq; vestra plurimū me debere piē agnosco. Scilicet ut solare corpus, quamvis cetera sua claritate longē antecellat, & velut in medio positum cuncta gubernet, minores tamen stellas splendore suo non solum illustrat, sed & inferiora hac gratissimo munere impragnat & excoquit; ita quotquot ad Vos velut benefici syderis radios confugimus, nunquam imbecilles nostros conatus forvere & ad pleniorē velut maturitatem perducere desinitis, quin spem vota q; nostra benignitate sapius antevenitis. Alios ut taceam, tanta vestra in me, Domini clementes, beneficia, ut iis enarrandis non sufficiam, & si sufficerem, ob moderationem non auderem. Ita parcissimi virtutum Vestrarū estimatores nullam aliam gratitudinis speciem nobis reliquistis, nisi ut tacito cultu eas veneraremur, Vobisq; ad gubernacula Reipublice Scholaeq; sedentibus studia nostra vicissim approbaremus. Vix regularum Juris ampliore discussione suāsu Domini JOHANNIS OTTONIS TABORIS ꝑ Cui consummatissimi Praeceptoris optimi suscepta, unum alterumve librum ad finem perduxī, cum professoria dignitas nihil minus cogitanti ultro fuit oblata. Coëgit statim divisus in plura labor, & quod
Biblio-

DEDICATIO.

Bibliopola desideris solus non sufficerem, in societatem operarum adscire Virum Consultissimum Dominum Johannem Bechtoldum V. J. Doctorandum longè meritisimum, cuius ut egregia industria multum adjumenti mihi in hoc opere attulit, ita publicè eam deprecare jurs aequitatisq, regulis, cuius me studiosum profiteor, consentaneum esse duxi. Vos queso, Viri Eminentissimi, Patria Patres, qualescunq, hos nostros labores inclitis Vestris nominib. inscriptos, cum tesserā devoti animi & magnæ gratitudinis exiguum monumentum, qua omnia nostra soletis, benignitate suscipite, fovete, meq, Vestra Academia alumnū, Vestra bonitatis exemplum, Vestro quoque patrocinio, ut hætenus fecistis, imposterum beare ne desinite. Valete Domini clementes, Mæcenates optimi, diuq, ornamento Germaniæ, patriæ commodis, Academia incremento, bonorum omnium solatio, nobis nostrisq, superstites vivite, vivite felices, vivite incliti, vivite pii, & nos, Academiam, Rempublicam bene regite. Valete. Scribebam Argentorati VIII. Calendar. Septembris Anno reparata Salutis M. DC. LI.

Bene-

Benevolo Lectori

JOHAN. OTTO TABOR D.

Pl. Sal. prec.

Rogatus, ut nonnulla, de Scopo & usu hujus Syllogæ, præfacer: De quæstione: *An loci communes*, (quos vocant) *colligendi* veniant, quoque modo ea collectio instituenda sit? opiniones aliorum summo digito indicare, simulq; consilium meum, iteratis amicorum petitionibus satisfacturus, tribus verbis subjicere decrevi. Enimverò, fuerunt Viri docti, non tantum inter humanioris literaturæ Antesignanos, sed inter ipsos quoq; Jctos, qui studium istud, omninò damnarent. Duarenus, in *Comment. ad L. 24. §. si quis 2. de Legat. 1.*, & Cujacius, multis locis atrum posuere calculum: *v. recit. ad tit. C. de solut. Epist. Consultat. præf. ad l. 4. de usur. in Papin. & alibi*: Gifanius in *prolegom. ad tit. de R. I.* trialibris brocardicis vitia impingit: nimirum, quòd his confundantur scientiæ inter se, itemque Jurisprudentiæ ipsius Exceptiones cum Regulis; & quod Regulæ temerè, ex una facti specie, sapiculè conficiantur. Idem in aurea præfatione, *partitionib. Conrad. Rittershusii præfixa*: exemplis & autoritatibus sententiam istam tuctur & illustrat. Add. Sichard. *ad l. 5. n. 6. C. de donat. Zas. in paratit. Quod cuiusq; Vniuers. nom. nu. 22.* (Ubi, doctrinam brocardicam, ait, in utramq; partem esse implexam.) Almaricum Bonehardum

De fine & usu hujus Syllogæ.

hardum, in *præfat. C. Th. ad Antonium Pratensem*, Gallia Cancellarium: Vigeliū, *s. decis. 67.* Nebelkrae. *decis. 11. pag. 137.* Cavalcan *decis. 15. num. 4.* Wefenbec. *24. consil. num. 13.* Cothman. *1. consil. 2. num. 72.* Andr. Knichen. *in Epist. dedicat. de sublim. & reg. terris. jure.* Dn. Klocken. *1. consil. 20. & 3. consil. 135. num. 1.* Herman. Lather. *de consil. lib. 2. cap. 3. num. 59. & 60.* Ubi ait: plaustra ista brocardicorum, obscurare sacrosanctam Veritatem & cognoscendi religionem. Etiam ex vetustioribus, (seculo, quod his collectionibus maximè erat deditum) scripsere nonnulli: Viam brocardicam, minimè esse securam: *v. Cynus in l. ita demum 11. C. de procurat. Martin. Laudenf. lib. 1. Fend. 7. num. 7.* quâ grossi tantum Dd. utantur, *ut loquitur cum suis, Antonius de morat. præscript. cap. 63. n. 126.*

Veruntamen, quorsum isthæc Doctorum Virorum opprobria, propriè pertineant, prudenter significat D. Fridericus Hortleder. *in disputat. ad l. non omnium 20. de L. L. 1b. p.* his verbis: Proposita est à Nevizano, lepido Doctore, Disputatio, (*puto, eum digitum intendere ad lib. 5. sylv. Nuptial. pag. 450. n. 12. ubi sanè perquam eleganter, de problemate isto, disserit.*) Rectene, & ex usu jurisprudentiæ, Veteres juris Interpretes, cum, in legibus enarrandis, modum sequuti sint, ut regulis fabrefactis, mox ampliaciones, quas vocant, limitationesque, seu fallentias, subjicerent? Et magis est, (inquit Hortlederus,) ut utilem eum morem, inque usum revocandum statuamus; hâc tamen lege, ut circumspèctè agatur, & in ampliando, limitandoque aliquis teneatur modus: Nam, & Duarenus, Gifanius, Thomingius, & alii, nihil, præter abusum, habent, quod vituperent. Eodem tendit Votum *Jacobi Bornitii, lib. 1. de cons. instrum. cap. 1.* hac acclamatione, prolatum, consignatumque: Utinam exoriretur, qui regulas juris universi
():(medul-

Præfatio ad Lectorem,

medullitus, in unum apotelesma, sive thesaurum, comportaret, quo facto, juris studiosi, & certitudinem regularum atque sententiarum juris, ex ipsis fontibus, ad decisiones causarum, in parato haberent, & ad usum transferrent. Nimirum, præclaris istis Viris, non satisfecerunt vasta Bertachini, Tusci, Reygeri, & aliorum, Volumina, vel eâ quoque de causa: quod loca propria, communibus commisceant; cum tamen illorum tractatio, suis sedibus relinquenda fuerit. Cum enim ipsa jurisprudentia, propter infallibiles causas, ex Quinciliano *lib. 2. cap. 3.* (ibi: omne jus, quod *certum* est, aut scripto, aut moribus constat; *dubium* æquitatis regulâ examinandum est, alibi elicitas, quadripartita meritò constituitur: *Syntheticæ*, (quæ præcepta juris & dogmata componit) *Analytica* (quæ textus resolvit & explicat:) *Polemica*, (quæ quaestiones & controversias discutit & pertractat,) denique *Axiomatica* seu Brocardica, (quæ regulas juris & sententias Dd. colligit atque examinat) Ideò, si quod studium in colligendo sollicitus juris cultor impendere amplius velit, & memoriæ in futurum consulere: Non debet omnia in unum librum conferre, sed quæ, ad definitiones, divisiones, causas & reliqua præcepta illustranda, pertinent, ad Wesenbecium, vel alios libros Synthetico, reducere: Novas textuum explicationes, ad ipsorum Textuum marginem aut librum, illis parallelum adscribere: *Ius controversum* autè, ad Treutlerum, aut Bachovium adnotare; vel, (ubi pragmaticorum, consulentiumque, aut decidentium Voluminibus, manum admove placuerit,) Syllogem Besoldianam, & Speidelianam, commodè poterit imitari: Qua de realibi fortean sumus uberius D.V. differaturi. Nunc, quia brevissimis, paginæ & temporis circumscripti sumus angustiis, de instituto tantum nostro,
hoc

De fine & usu hujus Syllogæ.

hoc addemus: Cum industrii Themidos cultores, regulas, quas in quotidiana lectione, observant, memoriæ quomodocunque mandare, non imprudenter meo quidem judicio gestiant desiderantque: (quandoquidem omnes casus LL. decidi aut comprehendendi non possunt, *l. 10 12. & seq. de LL. 2. Fend. 23.*) mallem, ipsos compendio quodam, etiam hic uti instruique; Eoque fine interim, præ cæteris Collectoribus, præcipuè Barbosam ipsis commendare volui, ad quem, ante complures annos, fortuitas observationes, tumultuario adjeci studio, accuratius, & ad normam primarum, eas expensurus; nisi studiorum atque occupationum varietas, in alia plurima, animum distraxisset. Interim exoravi alios Viros clarissimos, Juris & æqui peritissimos, qui vices meas libenter subierunt, suasque notas etiam Commilitonibus contribuerunt, quibus adeò, si quid utilitatis, ex hoc opere, in publicum redundaturum est, post Deum Opt. Max. (omnis doni boni verum datorem,) gratiæ à gratis mentibus, meritò imputabuntur. Quod si Consilium nostrum, æquis Lectoribus non improbatum iri, experti fuerimus: Etiam in locis argumentorum, & explicationibus cum terminorum, tum phrasium & clausularum, latinarum atq; Germanicarum, quæ obscuritate & ambiguitate suâ, in jure & praxi, sæpiùs remoram injiciunt Lectoribus, parilem operam adhibebimus, thesaurosque practicos, ordine, superius designato, distributos, publico impertiemur. Ben. Val. & Conatibus nostris, deinceps quoque, favere, perge.

Monen-

* * *

Monendus insuper est Benevolus Lector, Ea, qua majoribus expressa sunt literis, Barbosa esse : Ea verò qua clausuris & cancellis inclusa, vel typis minoribus excusa sunt, ex analectis accessisse. Denique, sphalmata subinde intercurrentia diversitati correctorum variisq; impedimentis benignè imputabit & condonabit.

AUGUST. BARBOSÆ LOCUPLETATI

AXIOMATUM

LIBER PRIMVS.

C A P. I.

De Ablativis absolutis.

Axioma sive Brocardicum.

BLATIVI absoluti sapiunt, indu-
untque conditionem, & in conditionem re-
solvuntur.

E disputatione Brocard. D. Taboris.

EXEGESIS.

De origine & fundamento regula.

1. Est hoc Brocardicum Dd. non tam ex verbis seu legibus
quàm ex interpretatione earum elicium. Vid. gloss. Br & Dd. com-
muniter in l. 2. testatore 109. de condit. & demonstr. Auctores magno
numero allegat Cardinalis Tuscanus, tom. 1. Conclus. 32. Br. Securus reg. 1. Do-
matum. Fina reg. 3. Schneidey, ad §. rursus. Inst. de Action. num. 17. &
ibi not. Harprecht. ad §. 2. l. de locat. & conduct. num. 349. ubi dicit hoc
indubitatum esse.

A

De

De sensu regula.

2. Volunt autem hoc Dd. quando duo casus Ablativi absolutè sint positi, sine regimine alterius vocis, quàm in constructionis ordinatione regantur, & consequentiam denotent, seu aliud sequatur sententiam perficiens; quod tùm illi in dubio suà vi conditionem inferant, redoleant, adjiciant; conditionalem dispositionem faciant, & in conditionem resolvantur. Harpr. in comm. inst. de hered. qua ab intest. & c. num. 205. Alii & hoc addunt, ablativos absolutos inducere necessitatem Bach. ad §. ult. inst. de Nupt. num. 7. hoc est requirere, ut id quod disponunt, velut alia quælibet propria conditio præcisè, & in formà specificà impleatur, non per æquipollens; l. 44. & 55. de condit. & demonstr. Decian. 2. respons. 1. num. 21. Hering. de fideiuss. cap. 10. n. 457. & seqq.

Exempla.

3. Ac ne res exemplis egeat. l. 1. de præscript. verb. sit verbi causa l. accepti. 95. ad l. Falcid. & d. l. 109. de condit. & demonstr. ubi illa verba, accepti centum nummi, hoc significant, si fideicommissarium 100. dederit; post Br. & veteres Gothofradus in d. l. 109. Donellus 8. comm. 31. l. qui libertatem. 69. §. servus. 4. ibi: redditu rationibus liber esto; de Evictionibus. collata l. 34. §. 1. de stat. lib. l. 11. §. 3. de leg. 3. ubi Br. l. 11. §. 3. de legat. 3. l. 2. C. de Vfuscap. proherede.

Ratio regula.

4. Rationem hujus explicationis videntur à Grammaticis mutuati, quorum hoc scitum est: Ablativos absolutos per particulas temporis significativas exponi, quales sunt: Si, ubi, postquam, quando &c. quæ eventum & conditionem designant. Card. Tuscus. d. loc. n. 2. Scacc. de commerc. §. 1. q. 1. n. 138. Honoldus lib. 2. canonum legic. 4. Unde Br. in l. 1. princip. de condit. & demonstr. Actus, inquit, verbi, designatus per Ablativos absolutos importat futurum eventum, adeoque conditionem, Ad eos tantò citius dignoscendos commun. circumflexio insigniuntur: quod nonnulli improbant. Joseph. Scaliger. 3. epist. 297. & lib. 4. epist. 357. Cl. Damianus tr. 4. orator. c. 75.

Ampliationes.

5. Ampliationis causa hoc addunt Dd. ut regula procedat, etiam in dispositionibus ultimarum voluntatum; facimus exempla ibid. 3.

Cap. I. De Ablativis absolutis.

ebef. 3. adducta, quàm in contractibus l. ab emptione. 58. de pact. ibi in-
regis omnibus, scil. ex istentibus. l. evictu agri. 15. id est, si agri evincan-
tur; de usuru. ubi Gothofr. nec non in legibus & rescriptis l. precibus. 8.
C. de impub. & aliis subtit. Ubi verba: Te eius successionem obtinente, ex-
ponenda sunt, si filij cui successionem obtines, quia sis in possessione, per no-
tas ibidem. & statuitis, Socin. in hac regula ampliat. 2. Tuscus n. 15.

6. Dissentit à Brocardico isto & ejus deductione Corasius in
comm. ad l. 2. §. 3. de origine juru. statuens, ablativos istos dispositio-
nem magis inducere, quàm conditioem. arg. l. mandata. 2. §. tu à
gratia. 6. mandat. Quod si maximè aliquando conditionem facere
videantur, id non fieri vi, vel naturà Ablativorum, sed quia expressè
vel tacitè saltem adjiciatur actus aliquis suspendens, aut eventus, in
quem fiat suspensio, adde Giphon. ad l. 2. C. de lute Emph. qui regu-
lam hanc de duobus ablativis, ut plurimum quidem veram esse fa-
tetur, sed non semper.

Limitationes.

7. Missis Socini, aliorumque otiosis ampliacionibus & limi-
tationibus (quas etiam enarrat biblioth. Döring. in voce ablativus, n. 8.
& 26. At suggillat Cuiac. 10. observat. 27. pr. ubi dicit Accursianos co-
tos esse, integrum plerunque annum, in gerundiu, supinis, & ablativis
absolutis excutiendū) dicamus; referre, an oratio sit purè enuncia-
tiva, & simplicem narrationem contineat, (ut in l. 11. §. ibi testamen-
to facto obit ad l. Falcid. & in eadem l. §. 4. ubi servi, moriente Domino
narrantur valetudine affecti,) quo casu verius est, factum dumtaxat
intelligi, & nullam conditionem inferri. Confer l. 2. §. 16. de O. l.
Harpr. ad §. 3. Inst. de loc. & condu. n. 28. An verò sit dispositiva, quæ
fieri aliquid jubeat, & disponat vel prohibeat, quo casu ablativi isti
conditionem plerunque inferunt, maximè si jungantur verbis tem-
poris futuri; non item si presentis aut præteriti. Valenr. Guliel. Forst.
1. observ. 10. Quam distinctionem jam olim explicationis & limita-
tionis loco proposuisse legitur Bald. in repetitione. l. 1. de leg. 2. ubi
dicit, quod ablativi absoluti tunc maximè conditionem faciant,
quando concepti sunt de eo, quod est incertum, & super futuro;
eodem allegatur Barr. à Tusc. d. loc. n. 22. alleg. facit. l. sicum. 6. de
legat. 1. l. si ita. 7. de auro & argento. leg. l. 34. §. 1. god. Nec procul ab-
latis

*ludit distinctio Signoroli Homodei, quam refert Tuscan n. 8. ubi in-
teresse dicit: An ablativi illi absoluti proferantur in vim narrationis,
& sequatur dispositio Juris, ut tñm conditionem importet, si verò
præcedat dispositio Juris, & sequatur narratio per ablativos absolu-
tos, quod tñm non importent conditionem, sed narrationem. Atq;
ista distinctione profligari possunt exempla, quæ à dissentientibus
opponi solent. 2. feud. 45. ibi: repudiata hereditate. Conf. C. l. A. ad L.
Falsid. tb. 16. p. 493.*

Vfus.

3. Usus hujus regulæ utcumq; à Cuiac. supra §. 7. & amplius à
PIO IV. in conciliabulo Tridentino falsè taxatus sit; *vid. Petr. Suav.
Polan. lib. 6. hystor. Concil. Trident. p. 565. & not. in Racem. Crimin. ad
l. 1. C. de furt. Explendescit tamen vel ex præcedentibus exemplis ac-
que ut hoc addamus, ex illà quoque controversia, an in contracta
emphyteutico præcisè scriptura requiratur, vide Treus. 1. disp. 29. ub. §.
lit. T. & altera Feudali, ex cap. 17. feud. lib. 2. de eo qui sibi & heredib.
suis masculis: Nam quando scæminæ vocantur, deficientibus ma-
sculis, hæc vocabula, cum sint ablativi absoluti, resolvuntur in con-
ditionem; & perinde est, ac si dictum fuisset, si decesserint Gozadin.
consil. 53. n. 23. & quod consequens est, jus scæmineum in eum even-
tum, quo masculi defuncti fuerint, suspendunt, & eveniente condi-
tione illà, scæminas vocant: inquit Hartm. Pistor. lib. 2. part. 2. quest.
36. n. 33. Similis disputatio est in c. un. in fin. 1. Feud. 21. ubi dicitur:
Vasallum beneficium suum amittere, si concubuerit cum uxore
Domini, Domino vivente. Ex quo nonnulli disputant, Vasallum
cum vidua Domini defuncti concumbentem feudum non amitte-
re, quia ibi Feudista utatur duobus ablativis absolutis: *vide Gothfr.
Antonij disp. feud. 11. tb. 5. lit. B.**

De simili Brocardico: quod ablativi absoluti etiam præteriti
temporis verificentur de præsentis; multò verò magis de præterito
imperfecto, & ita de actu adhuc durante, *vide Gædd. de stip. c. 9. n. 122.*

CAP. II.

De Abrogatione, correctione, desuetudine.
vide inf. sub tit. correctio.

C. A. P.

Cap. III. De Absentia, Absens &c. 3

CAP. III.

Absentia, Absens, Præsentia, Præsens.

Axioma I.

Iusta absentia nemini debet esse damnosa

EXEGESIS,

Fundamentum hujus regulæ est in l. 2. *Si ex nonali causa.* ratio desumpta ex generali ista æquitate, quod nemo debeat cum damno alterius locupletari. l. 14. de *Condict. indob.* l. 206. de *Reg. jur. cap. 48. cod. in 6.* nisi scilicet sua culpa damnum sentiat, ut in *Vfucap. præscript.* contingit. tunc enim damnum sentire non videtur. *cap. damnus, de R. l. in 6.* jam vero culpa ei imputari nequit qui iusta ex causa absit.

Sensus autem hujus regulæ pro diversitate subiecti varius. Et quidem quis absens dicatur videri potest in *Bar. in l. duobus. §. ult. in fin. de duob. res. Alex. de iur. in l. 2. §. voluntatem. col. 3. Verf. Et qui dicatur absens. ff. sol. mar. Spec. in tit. de præscript. Verf. quando aliquis.* Quoad hanc regulam absentia quinque modis recte consideratur. Vel enim absentia est *necessaria* & *probabilis*, vel *probabilis tantum*, aut *tantum necessaria*, vel *voluntaria sine consummatione* vel *cum consummatione*. Prima absentia species neminem excusat, nisi ut impediat sententiam definitivam in criminalibus, cetera pro diversitate subiectorum varios sortiuntur effectus, prout videre licet apud *King. in Inst. tit. de ab. rescript. p. 337.* & latius patebit ex sequentibus: quod enim attinet.

Primo absentiam *necessariam* & *probabilem*. Illa non tantum absenti aut alij non debet esse damnosa. l. 140. de *Reg. jur. l. fin. C. de rest. mil. l. fin. de dol. l. 1. Quib. ex causis major.* sed etiam proficius est redeunti ad obtinendam per integrum annum vacationem à publicis muneribus. l. 10. de *Excus. tur.* 2. In restitutionum materia comparatur minori. l. 6. de *integ. restit.* quod etiam 2. de *necessaria* aut 3. *probabilis simpliciter absentia* asserit. l. nec nom. 22. Ex quib. causis majores. l. 28. cod.

Quod autem 4. loco pertinet ad *absentiam voluntariam qua sine consummatione est*, illa in judicialibus non nocet, veluti si mercator sit commodi causa absit: citari enim absens debet. l. 33. §. fin. de *re jud. cap. 4. §. 11. 13. caus. 3. §. 9. l. ea qua. 7. C. Quom. Et quand. jud.* nec ejus defectus à principio ipso secundum communem Dd. opinionem recte suppletur. *Dec. conf. 63. m. 13. conf. 181. n. 8. Rom. sing. 173. Pam. de null. ex def. Cur. n. 6.*

Limitatur tamen supradicta regula: 1. quod restitutionis remedium locum non obtineat, quoties absens procuratorem reliquit, qui agere & cum quo agi potuit. Si enim aliquis absentia causam defendere sit paratus, præsumitur nihil habere, quo suam negligentiam queat excusare, l. 22. Ex quib. causis majores. Absens ordinario remedio mandati contra procuratorem negligentem faciens merito ab extraordinariis & subsidiariis his auxiliis arceatur, secundum l. 16. de *mun.* 2. Quod absentia noccat & necessario & probabiliter absenti si

Ab

absentia

absentiam istam præcessit culpa, vide *l. 2. §. 1. Si quis caus.* 3. Fallit in eo qui absentiam affectavit. *l. item hi. 4. ex quib. caus. major.* quod etiam in simplici necessaria absentia procedit *d. l. 2. §. 9. si quis caus.* nihil enim desideratum prodest: prout docet glossa per plura exempla dist. loc. Add. Dec. ad *l. 140. de R. f.*

I I.

Absens probabiliter pro præsentem habetur.

Elicitum hoc axioma est ex *l. Quasirum. 78. de legat. 3. l. Seia. 20. §. Pamphyla. 6. de instr. & instr. leg. & locum quoque habet in eo qui in servitio Episcopi abest: hic enim nihilominus præbendas suas velut præsens accipit. Barboza in *lur. Can. tom. 2. p. 33. col. 1. num. 1.* Item in eo qui studiorum causa abest *d. l. 78. de leg. 3. & l. 20. §. 6. de instr. & instr.* imprimis ob Theologiam *c. 32. ex. de præbend.**

Limitatur hæc regula prima quoad distributiones quotidianas; nam hæc non habetur pro præsentem. *d. cap. 32. de præbend.*

2. Fallit etiam quando præsentia damnosa absentia est proficua, ne quod in favorem absentium est inventum, in eorum odium retorqueatur contra *l. 6. C. de leg.*

I I I.

Res absentium defendi publicè & privatim interest. *l. si quis quod, 33. §. 2. de procurat. l. 1. de Neg. gest.*

CAP. IV.

Absolvere. Judicium. Sententia condemnare.

Axioma 1.

Nemo, qui condemnare potest, absolvere non potest.

EXEGESIS.

Fundamentum Regula

1. Est hæc *l. 37. R. I.* juxta lectionem Florent. Quam ibidem rectè assensit Philipp. Math. in *Comm.* Paulò clariùs & per simplicem affirmationem loquitur IC. in *l. 3. de re jud.* ibi, qui condemnare potest, is absolvendi quoque potestatem habet, eaque regula videtur nata ex more judicum dandorum; cum enim prætor judicem daret cum formula, si paret, Titium debere 100. condemna, hoc ipso potestatem quoque indulgisse arguebatur absolvendi: apparet enim magistra-

gistratum; qui voluit eum condemnare, si deberet, utique & absolvere eum voluisset, si non deberet, arg. l. *Arrianus*. 47. de obl. & act. *Donellus* 27. comment. 5.

Ratio Regula.

1. Ratio regulæ, non tam ea est, quam post glossam & alios adducit Menochius 1. de arbit. iud. quest. 43. num. 5. Quos suo more etiam sequitur August. Barbosa in axiomatis juris usu frequentioribus om. 1. n. 3. quod absolvere & condemnare convertibilia sint & ia, ut qui unum possit, possit & alterum. *Biblioth. Döring.* in verbo absolvere n. 8. & 19. per cap. verbum 51. de penit. dist. 1. cap. cum inferior. de Maior. & Obed. Nam hoc simpliciter concedendum non esse, vel ex seqq. patebit; neque diligentissimus parium compilator Damhouderius hæc inter paria referre ausus est; sed potius quia maius est condemnare, minus absolvere; itaque concessio eò, quod maius est, hoc est, condemnatione, etiam intelligitur concessum id quod minus est, scilicet absolutio. Sed non vice versâ: quia damnandi potestas revera maior est potestate absolvendi. *Phil. Matth. dicto loco. num. 5.* Nam si iudex datus sit, sub hac formulâ, Si PARET NON DEBERE, vel, Non deliquisse, Absolve: damnandi potestatem non intelligitur accepisse. l. ult. §. 1. ubi Gothofred. C. ubi Senatores vel clariss. *Donellus* d. loco. Quod pertinet etiam exemplum de Legato de latere, qui extra provinciam absolvere quidem potest excommunicatos, non autem excommunicare, apud Menoch. dicto loco num. 16. & 23.

3. Intelligenda autem venit regula, habitò semper respectu ad personam eius, qui potestatem exercet, non ad personam patientis; ac præsuppositis ubique terminis habilibus, ut scilicet iustè utrumque fiat: Non ergo licet ita sophisticari: Iudex potest nocentem damnare, Ergo & absolvere. *Duaren. ad l. 3. de re iudic.* Præsupponendum enim est exercitium potestatis legitimum. Quibus observatis Ripæ ad eandem l. 3. ampliationes & limitationes, quas Menochius dicto loco latè persequitur, pleræque minus aptæ; aliquæ etiam incongruæ apparebunt.

II.

Absolutio esse non potest, nisi præcesserit condemnatio.
Fundatur hæc regula in cap. venerabilem 34. & ibid. gloss. de Elect. l. 6. Anst. in cap.

in cap. cum dilectum de Ord. cognit. Dd. comm. en l. decem 116. de V.O. ratio est, quia omnis privatio presupponit habitum, nec sine eo illa dari potest l. 5. de injus. rupt. §. irr. l. 4. §. condemnatum. de rejudic. add. Et verb. in lo. a privatione ad habitum.

Vltus autem huius regulæ consistit in eo, ut si quis petat absolutionem simul tacite constetur condemnationem & excommunicationem. *vid. de ff. cap. 34. de Eleb.*

Limitatur tamen quotiens petens absolutionem ad abundantem causam id facit *vid. gloss. d. cap. 34.* modò supplicans cautè & cum limitatione id faciat, ut petat quatenus eget, vel alternativè, ita: peto declarari me excommunicatum non esse, aut si sum saltem absolvi. *fac. not. in simil. ad l. 19. de Appell. ubi Wesenb. num. 6.*

Axioma III.

Priora sunt jura ad absolvendum, quàm ad damnandum.]

EXEGESIS.

Fundamentum.

1. Textus est in capitulo ex literis 2. extra probat. Ibi: cum promissa priora sint jura. Pertinet autem regula itidem potissimum ad officium iudicis, qui monetur, ut in dubio semper benigniorem partem & interpretationem sequatur *cap. pen. de penis*, & potius reum absolvat, quàm condemnet, l. *Arrian. 47. de O. & A. c. 2. extr. de R. l. 168. eod. Cuius. 12. obs. 16.*

Ratio.

2. Satiùs est enim impunitum relinqui facinus nocentis, quàm innocentem damnare. l. 5. de penis. Unde Modest. Pistor. p. 4. quest. 141. num. 6. iustius, inquit, peccatur absolvendo quàm condemnando. Hinc favorabiles rei, quàm actores habentur. l. 16. de R. l. Et quando pates sunt probationes, potior est conditio rei d. cap. ex literis 2. de probat. Sic in dubio interpretatio illa faciendâ est, ut debitores quàm minimè onerentur. l. 9. de R. l. idem in penis l. 42. de penis. l. 155 §. ult. de R. l. Privationibus. Alciat. 3. præsumps. 2. Et sententiis obtinet l. 10. de inoffic. testam. cap. ult. de sent. & re iudic. Vbi excipiuntur quatuor illa causa privilegiata: Matrimonium, Dos, Libertas, Testamentum.

Declarat.

Declaratio.

7. Procedit autem regula in obscuris, *cap. in obsc. 30. de R. I. in sexto & Dubiis, cap. 2. de R. I.* Non verò in iis quæ clara, certa & expedita sunt. In his enim Judicem ipsâ lege mitiorem aut faciliorem esse non decet. *l. 1. de penus. l. ult. C. de compensat.* Sic et si eo casu, quo pars judicum pro testamento, altera contra testamentum pronuntiaverit, in dubio decedentes pro testamento sequamur: tamen si constet Judices apertè tulisse iniquam sententiam, eam non attendimus, *d. l. 10. infr. de inoff. testam.*

IV.

Omnia judicia sunt absolutoria. *§. ult. l. de Except.*

Sensus huius regulæ hic est, quod omnia judicia, qualia qualia illa sint, ita tamen comparata esse debeant, ut reus absolvi queat, *vid. Mynsinger. ad d. §. ult. & ibid. cit. Alciat. in tr. de eo quod in reff. cap. 8.* nec tantum hoc in iis causis procedit, ubi iusta rei est defensio, sed etiam si bonam fidem agnoscentes condemnandus ante sententiam, vel invito etiam actori solvit. *Schneid. ad d. §. ult.* Ratio in eo consistit, quod finis sit iudiciorum, ut cuique suum tribuatur. *§. 1. Inst. de Inst. & l. 1. Inst. de act. l. 31. §. 1. de positi.* Iam verò in eo casu, ubi reus spontè solvit, hic finis est impletus sine iudicio: ergo nullo amplius opus est iudicio, *Cujac. in Africa. ad l. 23. de Obl. & Act.* Qui addi fortè potest & altera: quia nisi post satisfactionem sequeretur absolutio, judicia & lites essent infinitæ, semper actore iterum iterumque summam debitam repetente contra finem & utilitatem omnium iudiciorum, quæ ad præcedendam materiam litium fuerunt inventa.

Limita tamen hanc regulam, quod tantum sit intelligenda de absolutione à petitione, non etiam de absolutione ab instantia, nec ut iudex decideat reum non teneri respondere. Quæ tria quomodo discrepent, *vid. apud Carpzov. part. 1. cons. 3. def. 14.* Aliæ hanc regulam explicant, *Hot. ad d. §. ult. Cujac. in recit. ad l. ult. F. E. conf. l. 1. §. 10. de O. N. N.*

V.

ABSOLVERE potest, qui potest condemnare, ut per textum in *l. 3. §. de re judic. tradunt Innocent. in c. dilecto. de offi. 10. Archid. Felin. in cap. auditu. num. 20. in fin. de præscript. Bald. in l. imperium, num. 11. vers. circa ultimum, §. de jurisdict. omnium iudic. Herm. Det. in rubr. §. de acquir. poss. num. 18. in fin. dum aiunt quod ille, qui præscripsit potestatem absolvendi, dicitur etiam præscripsisse potestatem condemnandi, *Carret. in trakt. de heret. num. 71. Menoch.**

B

de arbit.

de arbitr. lib. 1. q. 43. n. 13. in fin. Card. Tusch. pract. conclus. lit. A. conclus. 40. n. 1. Farinac. fragment. crimin. p. 1. lit. A. n. 6.

ABSOLVERE enim, & condemnare convertibilia sunt, & qui unum potest, potest & aliud. Rip. in d. l. 3. n. 1. gl. in Clem. cum à re-
pulsione, de appellat. Felin. in c. cum inferior, n. 4. de maiorit. & obed.
Menoch. d. q. 43. à princip. Farinac. d. lit. A. num. 7. Ludovic. Gomez
in c. 2. §. statuto, n. 48. cum seqq. de constit. in 6.

ABSOLVERE igitur non potest, qui condemnare non va-
let. l. nemo qui condemnare, 37. ff. de regulis iurum. Socin. sen. in rubr. ff.
de acquirend. poss. n. 8. Menoch. d. q. 43. n. 2. vers. altera est negativa,
& n. 26. cum seqq. ubi ponit duas declarationes, quarumque, an ha-
benti potestatem absolventi, & condemnandi, si auferatur potestas
condemnandi, censetur etiam sublata potestas absolventi; refert
Farinac. d. lit. A. n. 11. Nam valet in hac materia argumentum negati-
vum, sicut & affirmativum, Non potest condemnare; ergo nec ab-
solvere, ut per Federic. de Senis conf. 14. incip. Monachus Perusinus,
num. 4. vers. in secunda questione, quem refert Cardin. Tusch. d. con-
clus. 40. num. 1.

Eadem est enim potestas ligandi, atque solvendi, cap. verbum sit.
de penitent. dist. 1. cap. cum inferior 16. de maiorit. & obed. Procedit
autem de jure communi regula illa, Quia non potest ligare, ergo nec
absolvere: secus si de jure speciali ex privilegio, quia licet Episcopus
non possit excommunicare, neque ligare exemptos, tamen potest
illos volentes absolvere in casibus, in quibus de jure communi
alios subditos absolveret, ut resolvit Federic. de Senis d. conf. 14. n. 4.
vers. in secunda questione, usque ad fin. prout illum citat Card. Tusch.
d. concl. 40. n. 3. [Fundatur hæc limitatio in l. quotiens. 3. C. Vbi Senat.
vel clar. ubi Bald. hanc addit rationem quia privilegium non debet
nocere privilegiato.] Verumtamen non placet hæc distinctio
Abb. in cap. significasti, num. 11. vers. hu tamen non obstantibus, de foro
compet. & Felin. in cap. pastoralis, num. 10. de officio Ordin. quos refert,
& sequitur Erasim. à Cochier de jurisdict. Ordin. in exemptos, p. 2. q. 50.
à num. 3. dnm absolute resolvunt, exemptos pro absolutione ab ex-
communicatione non posse se subicere Ordinario, quia exemption-
es non sunt simpliciter concessæ in favorem exemptorum, sed
etiam in favorem sanctæ Sedis Apostolicæ, cujus interest habere
multos

multos à Jurisdictione Ordinariorum ereptos, sibi que immediatè subditos, *Clem. pastoralis, de re iudic. Abb. d. num. 11. vers. & per hoc. Rebuff. resp. 142. Erasim. à Cochier d. tract. lib. 1. quest. 1. num. 17. Rot. in Vlixbonen. Monasterij 19. Novemb. 1615. coram Reverendis. Domino meo Cocchino Decano.* [Et e contrario præses qui condemnavit aliquem injustè restituere tamen non potest per l. 5 §. 27. de Quæst. præterea falsit hæc regula in materia correctoria nulla enim est consequentia huiusmodi est potestas condemnandi ergo & absolvendi. *gl. in Clem. 1. verb. contra eos. de hereticis. seq. Imol. & Abb. ibid. ratio quia iura sunt proniora ad absolvendum quam condemnandum. l. 147. de Obl. & Act. l. 125. de R. l. add. tom. reg. jur. p. 6. absolvere denique iudex potest absentem, condemnare non potest. l. 15. de pan.]*

VI.

ABSOLVERE vel condemnare qui non potest, nunquid condemnandum, seu absolvendum pronunciare possit? vide latè disputantem Farinac. d. lit. A. n. 12. cum seqq.

VII.

ABSOLVERE debet potius Iudex in dubio, quàm condemnare, *l. Arrianis 47. ff. de action. & oblig. l. favorabiliores 125. l. semper in obscuris 9. ff. de regulis juris, cap. 3. de probat. Covart. variar. lib. 1. cap. 1. num. 2. vers. quare. Mexi. in tract. taxæ panis, concl. 1. num. 171. Anton. Monach. Florent. decis. 36. n. 2. Card. Tusch. d. lit. A. concl. 41. A. n. 1. ubi n. 3. per l. absentem. 5. ff. de panis, dicit, quòd sanctius est absolvere nocentem, quàm condemnare innocentem.* [Cum enim ipsa lex magis debeat esse ad clementiam aptata. *N. 33. c. 6. certè & iudicem ill. imitari oportet.* Procedit tamen hoc cum maximè si in dicta causa pronunciandum. *vid. l. 1. de requir. reu. ubi Wess. n. 1.]*

ABSOLVERE tamen non debet Iudex in dubio, quando agitur de periculo animæ ex absolutione; ideo obligatus restituere usuras, licet doceat de restitutione particularium usurarum diversis personis facta, tamen debet condemnari ad restitutionem confessatam per defunctum, si non apparet quòd sint exdem usuræ, quia majus est periculum animæ, si non fiat restitutio, quàm importet damnum, si bis solvantur, & restituantur, ita Federic. de Senis *cons.*

153. col. fin. vers. *promissa locum habent*, quem refert Card. Tusch. d. lit. A. concl. 42. n. 1. ubi n. 2. exemplificat favore piz cause, & animæ in alio casu. [Fallit etiam in causa dotis, libertatis, matrimonij, testamenti nam in dubio pro his est pronuntiandum & in omnibus ceteris negotiis ita potius debet, interpretari actum iudex, ut valeat quam ut irritetur. *vid. inf. vers. actus, & tom. reg. jur. p. 6.*]

Absolutus expressè dicitur, qui non est condemnatus, ut per Sigism. Scacc. de *appellationib. quæst. 17. limit. 6. membr. 9. sub n. 70. & limit. 21. num. 37. in fine.*

CAP. V.

De Absurdo.

Axioma I.

In omni dispositione vel actu ita fieri debet interpretatio, ut absurditas evitetur. *D. Taber disp. 1. de Brocard.*

EXEGESIS.

Fundamentum.

1. Cap. in *Genes. 5. ibi ne ex hoc sequeretur absurditas de Electione*. Alij ita efferunt: fugiendam esse eam interpretationem, per quam in absurditatem prolaberemur: *Sculterus observ. for. 28. num. 9.* Vel generalius: Absurditatem intellectus ab omni dispositione esse rejiciendam. *Wesemb. 4. conf. 199. n. 10.*

Ratio.

2. Est, quia absurdum *ἀλογον* seu *ἄνοητον*, pro non dicto habendum, *Donatus Fina in hac reg. vel ut Lactant. 12. de orig. errorum, cap. 6.* Indicium est argumenti ex falso petiti, ex quo ineptus & absurdus exitus resultat. *Conf. A. Fab. in Rationalibus ad l. 5. de servit. exportandis.*

Exempla.

3. Exempla peti possunt, ex §. 4. *Inst. de Adopt. l. 6. in fine. junct. d. l. 7. de bon. libert. l. 4. in fin. de off. procons. l. 22. de negot. gest. l. 5. in fin. ad Aquil. l. 3. si usufr. per.*

4. Hinc

4. Hinc porro inferunt ad absurdum vitandum, eam interpretationem operari debere, quæ absurdum ostendat atque excludat, *Wesemb. 5. consil. 212. num. 66. & 67.* Si uel maximè verba in latiori & impropriori significato fuerint accipienda. *Vivius decis. 255. num. 24.*

Declaratio.

5. Pro declaratione tenendum (1.) absurdum ejusmodi intelligi, quod rationi, sensui communi & prudentiorum scitis & opinionibus directò opponatur, non etiam quod aliquibus paradoxum, aut alicubi locorum absurdum sit. *Vid. Gail. 2. obs. 33. num. 2. Eberhardum hic: in loc. ab absurdo. Mantici. de tacit. & ambig. convent. lib. 2. tit. 13.* (2.) Deinde etiam aliquando id quod absurdum videri poterat, toleratur, ut majus absurdum evitetur, *L. 51. verbo, quod si quis absurde. ad l. Aquil. ubi vid. A. Fabr. in ration. nisi & ad l. 35. §. 1. verbo, eodem enim errore de R. V.*

I I.

Dato uno absurdo dantur & consequuntur plura.

EXEGESIS.

Fundamentum hujus regulæ est in *N. 2. præf. §. 1. ibi. an cerè non omnibus manifestum est quoniam qui aurum dat & ita administrationem emit, non dat hoc solum, quantum occasione adinventum est suffragiorum, sed & aliud extrinsecus addit amplius, occasione commodi administrationi aut dantibus aut respondensibus & sic uno principio illicito dato plurimum necesse est circumire manus eum qui donationem facit. add. l. 7. C. de res. vend. Consentient in hac parte & Philosophi. *Arist. 1. Phys. 2. 3.* uno se. absurdo dato cetera similiter accidere; *Et 2. Prior. Anal. 20.* falsam rationem ex eo oriri ait, quod prius falsum fuit. Absurdum autem hoc in loco nihil aliud denotat, quam quod à ratione & æquitate est alienum. *Eberh. in loco ab absurdo. n. 2. f.* quod ineptum & incongruens, quodque ab homine frugi est alienum. *Voluum. 3. Consil. Marpurgens. 26. num. 56.**

III.

ABSURRUM in omnibus dispositionibus semper est vitandum, *vide omnino. l. 51. §. ult. ad l. Aquil. l. si. ita 39. in fin. ff. de oper. liberr. l. nam absurdum 7. ff. de bonis liberr. cap. in Genesi, de el. 8. Anacharatus cons. 80. incip. Retento ordine num. 7. Joan. de Imola consil. 145. n. 2. Joan. de Anania cons. 27. incip. Viso casu, num. 6. in fin. Abb.*

conf. 37. *Arbitror in princ. vers. sed iste intellectus*, lib. 2. Everhard. in *Topicis legalib. loco 8. Peregr. de fideicommiss. art. 11. n. 46. Card. Mantica. de coniectur. ultim. volunt. lib. 3. tit. 7. à princip. & de iacis & ambig. convention. lib. 2. tit. 13. per totum. Valasc. consult. 174. n. 11. Cardin. Tusch. practie. conclus. lit. A. concl. 66. à princ. Leo Valent. decis. 4. n. 3. tom. 1. Everhard. in *Top. in loc. ab absurdo.**

IV.

ABSURDUM ut evitetur, largissima interpretatio fieri debet, ut per Corn. conf. 188. lib. 2. Crot. in reper. l. omnes populi 9. num. 186. ff. de iustitia & jure. Aym. de antiquit. tempor. p. 4. in princ. n. 137. Villagut in tract. de extensione legum, rubr. de extensione legis correctoria, num. 16, & rubr. de extensione legis correctoria, & penalis simul, num. 78. & seq. Cancer. var. resolut. p. 2. c. 1. n. 150. Valenzuela conf. 169. num. 49. tom. 2. Rota decis. 248. n. 2. p. 1. in posthum. Farin. alias p. 3. recentior.

V.

ABSURDUM ne sequatur, dispositio quantumvis generalis, est restringenda, l. 2. c. de noxalib. actionib. Nicol. Everhard. d. loco 8. num. 4. & 6. Pedem. 90. num. 13. & 19. Hippol. Riminald. in §. 1. n. 50. Instit. per quas personas ius nobis acquirit. Alex. conf. 83. Visa facti, num. 11. In fine, & num. 12. vers. juvantur prædicta, lib. 2. Card. Tusch. d. conclus. 66. num. 38. Et generalia, universalique verba ut absurdum evitetur, restringuntur, Pedroch. conf. 19. num. 10. Card. Mantica de coniectur. ult. volunt. lib. 2. tit. 13. n. 8. & 9. Honded. conf. 4. n. 19. lib. 2. Castill. controvers. lib. 5. p. 2. c. 166. n. 9. & 10.

VI.

ABSURDUM ut evitetur, verba impropriantur. & intelliguntur eo modo, quo possunt. Alex. conf. 61. Super eo, num. 4. lib. 1. quem refert Card. Tusch. d. conclus. 66. num. 17. Stephan. Gratian. discept. forens. tom. 5. c. 834. num. 13. Valenzuela conf. 133. tom. 2. Et ne absurdum sequatur à regulis juris recedimus, Sim. de Prætis de interpretat. ult. volunt. lib. 1. interpret. 1. dub. 4. fol. 4. Surd. conf. 236. num. 18. Stephan. Gratian. ubi proxime. Et ideo duæ negativæ, quæ important unam affirmativam, importabunt negationem duplicatam,

am, ut tollatur absurdum, Signorol de Homed. *conf.* 34. *Si quaritur, nunquid, ante med. Ruin. conf.* 37. num. 4. lib. 3. Cardin. Tufch. d. *concluf.* 66. num. 20.

VII.

ABSURDUM ut evitetur, verba statuti impropriantur, Alex. *conf.* 52. *Viso themate, num.* 2. lib. 1. Card. Tufch. d. *concluf.* 66. num. 21. & licitum est recedere à propria significatione verborum statuti, Alex. *conf.* 80. *Viso, & opportuni, num.* 8. *vers. confirmantur prædicta, lib.* 1. Card. Tufch. d. *concluf.* 66. n. 30. Et locus est interpretationi, etiamsi statutum excludat omnem interpretationem, Alex. *conf.* 50. num. 11. *vers. etiam ex hoc colligitur, lib.* 1. Card. Tufch. d. *concl.* 66. n. 39.

CAP. VI.

De Abundanti, Superfluo, Supervacuo.

Axioma I.

Abundans cautela non nocet. *D. Tabor disp.* 1. de Brocard.

EXEGESIS.

Fundamentum.

1. L. 7. C. de *Testam.* vel superflua non nocent d. l. 17. Est etiam in hunc sensum regula Juris 94. ibi. Non solent quæ abundant vitiare scripturas: nec ex iis quæ supervacua sunt, obligatio aliqua nascitur, l. 2. pr. ff. *mandati.*

Ratio & exemplum.

2. Rationem & exemplum eadem lex 17. suppeditat. Confer allegata à Gorbosfr. *ibidem ut & l. qua extrinsecus 65. de V. O.* Aliud exemplum habetur in l. 32. §. 6. de *auro & argent. legato: item in l. 7. §. 7. ibi excusantur adiles nava vñ dñvũ & tautologicè locuti. de adilir. edil.* Quos textus Barbofa axiomate 3. n. 8 inepitè in contrarium & pro limitatione regulæ extruendæ adducit.

De quibus intelligenda.

3. Intelligenda autem est regula de actibus, contractibus & gestis, quæ ita confecta sunt, vel comparata, ut per se subsistant, citra adjectionem.

adjectionem illam abundantem: itemque ut adjectio illa solâ verborum abundantia laboret *l. fin. C. de donat.* non etiam, si actum ipsum impugnet, aut contra ejus naturam adhibeatur. Gothofred. *ad d. leg. 17.*

4. Regulâ & axiomate ita declaratis, apparet, parum apud Decianum *3. cons. 32. n. 65.* cum aliis eam limitare in contractu suspecto, ubi abundans cautela suspicionem, augeat, per *l. 7. de condit. inst.* Nam id non fit solo abundantie verborum vitio, sed vitio ipsius contractus, suspicionem laborantis, adeoque verba superflua eodem vitio afficientis. Ut si legatum sit contra leges relictum, conditio ex abundanti corrumpitur, non vitio abundantis, sed ipsius principalis.

5. Deinde, quod ajunt cautelam superfluam doli presumptionem inducere, *Mascard. de probat. conclus. 531. n. 103.* eò quod insolita fraudem arguant *Menech. 5. presump. 3. n. 102.* id de nimia *l. 88. §. pen. de legat. 2.* & supra modum rei appositâ, forsan, intelligendum fuerit: vitiosum enim ubique quod nimium. *Senec. de tranq. anim. cap. 11.* quod & de diligentia nimia in negotiis inferunt ex *d. l. 7. de condit. inst.* ubi Gothofred. Sic quod de Advocato multum sollicito, qui est *trop fin & caut ou cauteleux*, in causâ, adserit Neviz. in *styl. nupt. l. 1. n. 67.* cum præsumi omnia mala cogitare: id item de sollicitudine captiosâ intelligendum, ut si Advocatus ex instructione Speculat. *de offic. advocat. §. 7.* ambiguus & duplicibus sermonibus utatur; aut ex instinctu *Cæpollæ de cautelas. 67.* utilia inutilibus misceat, de quo *Polis. de offic. advocat. c. ult. n. 14. & Cl. Cantiunc. in Paronesi de rat. stud. legal.* ac quod etiamnum fieri amat, fucatis fictisque allegationibus iniquas intentiones suas sic perpoliat, ut primâ fronte justæ videantur: cujus farina homines olim concinnatores dicti. *Oldendorp. in Encbirid. Excepr. tit. de Excepr. falsi pag. 153.* Forcat. in penult. *101. cap. de vasis penult. Coraf. 1. Miscell. 4.* è quorum censu Sulpitius à Cic. notatur, quod dicendo efficere potuerit, vel ut prudentes errarent, vel ut boni minus bene sentirent: *A. Robert. lib. 2. rer. jud. 19.* alioquin *in v. s. in v. Cæpollæ de vasis penult. 101.* ut Sophocles ait.

II.

In rebus quæ abundant, non potest allegari grave onus. *l. 12. §. 1. in fin. de v. s. in v. hab.*

CAP.

III.

ABUNDANS cautela non nocet, l. testamentum 17. C. de testam. l. penult. C. de eviction. Tiraq. de retractu lig. §. 36. gloss. 2. num. 48. in fine, & num. 51. Fichard. 2. conf. 48. n. 3. Roman. conf. 343. incip. Ex proposito n. 7. Surd. decis. 13. n. 14. Card. Tusch. practic. conclus. lit. A. conclus. 67. Paulus Fusc. in singul. lit. A. n. 6. Sebast. Nævi. in l. non solent 95. ff. de regulis iuris. Faritac. in praxi crimin. p. 3. q. 89. num. 123. Gonzal. ad reg. 8. Cancellar. gloss. 6. a num. 26. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 141. num. 12. Rot. decis. 319. num. 9. apud Farm. p. 1. recent. & decis. 748. n. 6. p. 1. in posthum. Farin. aliàs p. 3. recent. [Nec mutat conditionem juris vel constitutionem. l. 3. C. de fideiuss. l. 56. mand. Cuias. 4. Resp. Pap. in l. 26. §. 2. de pact. dot.]

Amplius ut procedat, etiam si id, quod abundat, non est solemniter factum, sed nullum, quia non vitiatur, ex adductis per Federic. de Senis conf. 211. col. 3. in princ. vers. restat ergo respondere. ubi ait, quòd quando Iudex potest procedere ad executionem sine sententia, si feratur sententia, quæ non sit lecta, vel non lata in scriptis, non est nulla, prout illum refert Card. Tusch. d. conclus. 67. num. 5. [nam quæ de necessitate non requiruntur, si inepte interveniant non vitiatur actum, Jas. in l. vinum. n. 33. Si cert. & per l. 1. pr. C. de rei ux. act. w. ff. de accus. n. 12. fin. sed vitiatur. l. 77. & ibi. Cagnol. de R. l.]

[Unde si offeratur libellus minus legitimus in causa, in qua non requiritur libellus, non vitiatur, Jas. in l. vinum 22. num. 33. vers. primò habes, col. penult. ff. si certum petatur. Roman. conf. 497. Dubitatur. n. 6. Signorol. conf. 41. Om. s. a narratione, in princ.]

Sic etiam depositum nulliter factum in casu, quo sola verbalis oblatio sufficiebat, non vitiatur ex quo abundat, Cravet. conf. 331. n. 15. Card. Tusch. d. conclus. 67. n. 21.

Sic etiam citatio partis ubicunque non est necessaria, si fiat, & nulliter fiat, non propterea actus redditur nullus, Marfil. in l. de unoquoque 47. n. 42. vers. stud. tamen. ff. de rei iudic. Roman. conf. 497. Diligenter. n. 5. & 6. vers. tertio. Card. Tusch. d. conclus. 67. n. 22.

Hinc etiam sententia non vitiatur, si causæ veræ adjiciatur causa falsa abundans, Roman. conf. 343. Ex proposito. n. 8. Card. Tusch. d. conclus. 67. n. 32.

C

Hinc

Hinc etiam solemnitas non necessaria si minus solemniter fuerit adhibita, non vitiat, Pute. *decis.* 344. n. 4. in fin. aliàs 334. etiam n. 4. in fin. lib. 2. in correctu.

Limita primò, si per abundantem cautelam deveniatur ad actum prohibitum, quia tunc abundans cautela nocet, ut per text. in l. *pediculu* 32. §. *Labeo. ff. de auro & arg. leg. & in l. 1. §. sciendum. ff. de adi. lit. editi. resoluunt.* Corn. *conf.* 276. num. 1. vol. 1. Paul. Fuscus ubi *sup.*

Limita secundò, nisi id, quod abundat, per errorem loco necessarij, & requisiti sit appositum, quia tunc vitatur tota dispositio, Petr. de Anchar. *consil.* 1. per totum. Cardin. Tusch. *d. conclus.* 67. num. 36.

Limita tertid, in contractibus suspectis, in quibus abundantes cautelæ augment suspicionem, Anchar. *conf.* 257. *Ex ordine, in fine.* Tiber. Decian. *conf.* 32. n. 65. lib. 3. Beroi. *conf.* 59. n. 14. lib. 1. Corn. *conf.* 217. in fin. lib. 3. Card. Tusch. *d. conclus.* 167. n. 43. Menoch. *conf.* 109. num. 75.

Limita quartò, in dilatione, quæ debet esse competens, etiam si assignetur in casu, in quo non debebat assignari, Calderinus *conf.* 132. aliàs 2. *de dilat.* Idem dicendum suspitione Judicis allegata, quia licet non debeat exprimi de necessitate, si tamen exprimatur, & ineptè, vitatur allegatio, Bald. *conf.* 472. *Si auro.* num. 5. in fin. lib. 1. Card. Tusch. *d. conclus.* 67. n. 40.

IV.

ABUNDARE in cautelis necesse est in casibus dubiis, veluti si dubitetur, an actus requirat certam solemnitatem, vel non ex abundanti debet illa solemnitas adhiberi ad tollendum dubium, Guid. Pap. *decis.* 149. *Secunda conclusio, circa fin.* Calderin. *conf.* 277. aliàs 1. *de empr. & vendit.* Card. Tusch. *d. lit. A. concl.* 68.

[Non enim omnia quæ videntur abundare tuto aut utiliter omittuntur. l. 15. §. 26. *de iniur.* maximo his exulceratis temporibus, ubi nulla tautologia noxia ex Iohan. Andr. Hof. & aliu. Schneid. ad §. *actio num. tit. act. ex vind. l. de act. n. 1.* imò hæc ipsa pro abundantibus habenda non sunt. Fichard. 2. *conf.* 48. n. 3.]

CAP. VII.

Abusus Verborum, rerum, & usus.

Axioma I.

Abusive loqui solent & testatores & contrahentes. *Cujac. Consult. 48. sub f.* Vnde semper magis ad mentem loquentium & intellectum, quam ad sonum verborum est respiciendum. *r. r. C. Plu Galere quod agitur, quam quod simulatè concipitur.* Ratio: quoniam mens voce est potentior. *l. 7. §. 1. de suppell. leg.* quod rectè ita in vocibus abusive sumptis procedit, secus si certù sit aliud denotare, nec id quod intenditur posse significare. *d. l. 7. §. 1.*

II.

Interest Reipub. ne re sua quis malè utatur. *§. ult. Inst. de hi qui sui vel al. jur. sunt.* Hinc est quod in benè constitutis Rebuspub. has qui furiosum exitum rerum suarum faciunt, soleat administratio adini & Curator bonis dari. *l. 1. 10. de Cur. fur. & apprime in nostra Civitate, In der Becker Gunst Buch/ daß niemand das seine verschwenden soll. Add. Bes. in Voce verschwenden.*

Nec pugnat cum hac regula quod suæ quisque rei moderator sit & arbiter. *l. 21. Mand.* inò quod nemo alteri legem dicere possit super rei suæ usi abusive. *l. 8. Pro Emr. ubi Wes. num. 6. text. eleg. in l. 2. Si quis a par. manum.* Id enim tantum pertinet ad privatos, non ad Legem & Magistratus, qui liberam alienandi facultatem ob publicas utilitates (secus si privatim tantum inter sit) rectè restringunt. Horum enim est providere ne quid resp. detrimenti accipiat. Plura exempla videre licet in *C. l. A. de contrab. Emr. sh. 32. §. seq.*

III.

In omnibus rebus, non ex earum natura, quibus utimur, sed ex causâ utendi & modo seu temperamento, vel probandum vel improbandum quod facimus, *August. in cap. quisquis. 1. dist. 41. Wesenb. in Parat. de Acquir. rerum domin. num. 7.*

IV.

Abusus juris sæpe delictorum est occasio: Sic ex abusu *l. 2. C. Pbi in rem agi oport.* delicta nata videntur, de quibus sermo est in *r. r. C. de hi qui potest nomine. C. l. A. de procurat. sh. 20. & præterea elegans huius rei occurrit exemplum in *l. 13. de injur. ubi in fin. leg.* hæc notabilia sunt verba: *Vsurpatum tamen hoc est tamen si nullo jure, ut qui prohibetur possit ante ades meam vel pratorium meum piscari, quare si qui prohibetur adhuc injuriarum agi potest.**

De Accessorio & principali.

Axioma I.

Multum interest an aliquid veniat per se vel tanquam accessorium. Fundamentum hujus rei est. l. 1. C. de don. ante nupt. Multa enim accessoria fieri permittuntur, quæ directo & principaliter fieri prohibentur, leg. 24. de contrab. empt. l. 1. in fin. de fund. dot. l. quadam. 62. de acquirend. rer. domin. gloss. Molin. in consuet. Paris. tit. 1. §. 1. gl. 8. num. 18. & seqq. Harp. ad §. 3. l. locati. n. 145. Ratio: quia in toto jure spectatur id quod principaliter fit non quod fit per consequentias. Exempla in jure passim extant l. 1. de auct. tit. l. Venia 2. & ibi gl. C. de in jure voc. l. 12. §. ult. de inoff. testam. ubi vide C. A. 14. 19. Vicianum in rationat. ad cap. debitores. 6. exir. de jurejur. adde inf. tit. de causis proxima & remota.

II.

In accessione non debet esse plus quam in principali, arg. §. 1. de fidejuss. Vid. de hac reg. latius tractantem Nob. D. D. Tab. Præceptorem nostrum atarum colendissimum in diss. de Altero tanto, artic. 2. 14. 14. veniunt autem nomine accessionum non tantum ea quæ pars rei sunt, sed etiam quæ alias rei necessario cohererent. l. 3. §. 1. de rer. cin. ol.

III.

Accessorii quæ post litem contestatam accedunt, si non petantur ante sententiam tacite videtur renunciatum, arg. l. plane 3. ff. de positi. Zas. in l. 1. C. de jud. n. 19. Vers. casorum. Vid. l. de diles. 25. ff. de Aedil. Ed. Sextim. in cons. Marpurg. 7. n. 47. Sol. 2.

IV.

ACCESSORIUM sequitur naturam sui principalis. Item §. C. de iure dorum, reg. accessorium 42. de Regul. iur. lib. 6. [l. 26. §. 1. de past. dot. Carpz. 2. 46. 32. n. 2.] exornant Socin. reg. 5. Pute. decis. 1. num. 2. lib. 1. in utraque edit. Menoch. conf. §. 8. num. 13. cum seq. Surd. de aliment. tit. 9. q. 31. num. 8. cum seqq. & decis. 88. n. 10. Card. Tusch. pract. conclus. tom. 1. lit. A. concl. 76. Joan. Franc. Leo in The-sauro fori Ecclesiast. p. 2. c. 16. n. 70. Anton. Monach. Bononiens. decis. 27. n. 4. & decis. 28. n. 56. Pichard. ad §. si quis alium. n. 32. Instit. de in-utrib. stipulationib. Mari. Antonin. variar. resolut. lib. 1. resol. 72. n. 6. Mastrill. Sicil. decis. 115. n. 4. Magdalen. de numero testium in testamen-to requisito, p. 2. c. 7. n. 33. Cassanate conf. §. 55. n. 39. Cancer. var. resolut. p. 13. n. 141. & p. 2. c. 5. n. 3. Narbona ad l. 20. gloss. 22. n. 38. tit. 1. lib. 4.

NOVA

Cap. VIII. De Accessorio.

21

nova Recop. Reinol. observ. 61. n. 6. Stephan. discept. forens. c. 282. n. 3. & c. 423. n. 43. & c. 474. num. 33. & c. 498. n. 36. & c. 657. n. 21. & c. 715. n. 17. & c. 839. n. 24. & c. 937. n. 22. & c. 940. n. 28. Castill. controvers. lib. 5. p. 2. c. 168. n. 3.

Hinc primò colligitur, non valere guarentigiam habentem executionem paratam, si non valet principale instrumentum, Socius in l. 1. n. 9. *vers. quarto limita. ff. soluto matrim. Roman. conf. 42. Visis. n. 3. vers. secundo. Alex. conf. 32. in princip. lib. 2. Card. Tusch. d. lit. A. conclus. 77. n. 24. & n. 30. ex eo, quia sublato contractu principali, cessat pactum accessorium in eodem contractu appositum, Anchar. conf. 394. n. 3. & plenius num. 5. Nam quando unum trahit consequentiam ab alio, si non valet primum, neq; valet reliquum, Signorol. conf. 90. n. 16. & 18. Card. Tusch. d. concl. 76. n. 2.*

Secundò colligitur, obligationem fideiussoris accessoriam habere eandem naturam: & conditionem, quam habet obligatio principalis, Abb. conf. 48. *Attingam. col. 1. vers. nec obstat iuramentum, sumit. col. 2. in fine, vers. descendendo. lib. 1. Card. Tusch. d. conclus. 76. n. 21. ita ut si principalis obligatio sit nulla, aliter quàm Jure speciali, tunc & fidejussio reddatur nulla, Apostillad Alex. conf. 59. Viso instrumen- to, n. 11. vers. accessoria. lib. 1.*

Tertiò colligitur, dispositionem concedentem aliquid principale, censeri etiam concedere id, quod accessorie venit ad illud principale, *cap. prudentiam 21. §. si vero, de officio deleg. ubi notant Doctores, quod delegata causa principali, censentur etiam delegata omnia accessoria ad causam, quem textum ad id notavit Alberic. in l. cum principalis 178. ff. de Reg. iuris, & advertit etiam Everard. in loco à concessione antecedenti ad concessionem consequenti, post num. 2. Ayr. de antiquit. tempor. p. 4. in princ. n. 67. ubi propterea subdit, quod consuetudo, seu præscriptio, etiam quod sit stricti juris, & de sui natura non extendenda, extenditur tamen ad accessoria, & præscribens fundum censetur etiam præscribere servitutem fundo competentem.*

Hinc etiam concessa sepultura censetur concessa celebratio pro defunctis, Federic. de Senis conf. 186. in princ. & delatio mortui processionaliter, Oldrad. conf. 225. num. 14. in fine, *vers. ultimum videtur. Card. Tusch. d. lit. A. concl. 77. n. 9. & 10. Amplia etiam in pœnalisibus.*

C 3

COR.

correctoris, & exorbitantibus, ut per Aym. d. p. 4. §. videamus mo. d. n. 36. Nicol. Everard. in loco à ratione legu larg. n. 35. Villagut in tract. de extensione legum. rubr. de extensione legu correctoria, & pœnalis simul. n. 266. & seq. Limita tamen quando illud, quod dicitur accessorium, est arduum, & non fuit verosimiliter cogitatum à concedente: quia tunc accessoria non censentur concessa, concessio principali. Federic. de Senis conf. 191. n. 3. vers. etsi opponatur, quem refert Card. Tusch. d. l. A. concl. 79. n. 3.

Quartò colligitur, quòd pendente causa principali, & incidenti accessoria, si principalis est finita, dicitur etiam finita accessoria: puta actor negavit petitionem veram, per quam incidit in pœnam litututi, si obtinuit in causa principali, quæ est finita per sententiam, non poterit molestari pro pœna negatæ positionis, Anchar. conf. 145. Si dicta positio, quem refert Card. Tusch. d. concl. 76. p. 22.

Quintò colligitur, Axioma procedere, etiam si accessorium sit dignius, quàm principale, Roman. conf. 330. Circa primum. n. 13. in f. nbi Apostill. in verb. dignius. Card. Tusch. d. concl. 76. n. 26. D. Barbof. in l. cum prator 12. §. fin. n. 211. ff. de iudic. Castill. controvers. d. c. 169. n. 21. cum seqq. & n. 44. Steph. Gratian. discept. forens. tom. 4 cap. 657. n. 19. & seqq. Et ideo ea, quæ habent diversam naturam, si annexantur accessoriè alteri rei diversæ, tunc res annexa tanquam accessoria perdit suam naturam, & recipit naturam principalis, cui fit annexio Roman. d. conf. 330. n. 14. puta si Parochialis Ecclesia unia- tur accessoriè beneficio simplici, omnimodam naturam, & conditionem beneficij simplicis assumit, Navar. conf. 10. n. 3. de maiorit. & obed. in novu. Azorius Instit. moral. p. 2. lib. 6. c. 28. q. 22. in f. Nicol. Garc. de benefic. p. 11. c. 5. n. 195.

Sextò colligitur, quod quando accessorium venit in necessariam consequentiam principalis, concessio principali censetur concessum accessorium, & alia sine quibus stare non potest. [vid. l. 1. §. 5. de pos. & ibid. Fab. in rat. num. 2.] l. 2. ff. de iurisdic. omnium iudic. Federic. de Senis conf. 163. in princ. vers. in contrarium. & conf. 186. in princ. Aymon. d. p. 4. in princ. n. 64. cum seqq. Villagut in tract. de extensione legum. rubr. de extens. legu correctoria. n. 17. in nona fallent. Card. Tusch. d. l. r. A. conclus. 77. n. 1. & intellige axioma procedere cum accessorium est à suo principali inseparabile, Menoch. remed. 6.

recuper.

Cap. VIII. De Accessorio. 23

recuper. n. 45. & de presump. lib. 3. praf. 97. n. 7. & 8. Steph. Gratian. difcept. forenf. tom. 5. cap. 839. n. 24. & 25. & c. 937. n. 23. [C. l. A. de pos. lib. 5. & 6.]

[Septimò colligitur, juramentum fequi naturam ejus actus cui accedit *l. ult. C. de non num. pec. Wef. in paratit. de luteur. num. 13. l. 36. de luteur.]*

Limita primò Axioma noſtrum, ubi militat diverſa ratio, & in ſeparatis, [*vid. l. 58. de Att. empt. vend. l. 51. de proc.] Alex. conſil. 4. Circa primum. n. 5. lib. 1. [Carpz. 2. luriſpr. for. 2. 9. num. 6.] Thom. de Thomaflet in floribus legum. reg. 8. in declarat. Brunor à Sole in locis communib. verb. acceſſorium. Card. Tuſch. lit. A. concl. 76. n. 36. & concl. 79. n. 4. Franc. Molin. de ritu nupt. lib. 1. comp. 12. n. 22. Mieres de maiorat. p. 1. q. 10. n. 55. Fachinx. conſ. 13. n. 23. lib. 1. Pacian. de probat. lib. 2. c. 16. n. 69. Ovid. de Amicis de iure emphyteuf. q. 42. n. 11. Caſtill. var. reſolut. p. 1. c. 13. n. 141. Caſtill. d. c. 168. v. 26. & 27. [Sichard. ad l. 8. C. de pact. num. 8.] Ut quia in principali tractatur de damno, & in acceſſorio de lucro, Cravet. in quaſt. de indenit. mulier. n. 47. Menoch. conſ. 58. in fin. verſ. ſi etiam non reſtragatur. Cardin. Tuſch. d. concl. 76. n. 34. [Maſcard. concl. 18. num. 19. Frid. 1. de proceſſ. c. 21. n. 25. Gail. 5. de P. P. c. 5. n. 26. Gravett. conſ. 506. num. 3. 602. n. 13. 926. n. 1.]*

Limita ſecundò in actibus denotantibus translationem domini, quando omninò non cohaeret principali ſed ab eo eſt diviſibile, Oldrad. conſ. 121. n. 9. verſ. quartò in actibus. Card. Tuſch. d. lit. A. concl. 79. n. 2. ubi n. 3. ſubdit, idem eſſe in adiacentiis ad ipſum principale, quia non cenſentur translatæ, niſi de illis ſit dictum, & citat *l. ſi quoniam 2. C. de bonis vacant. Oldrad. conſ. 121. n. 11. verſ. ſextò videtur expreſſum. [Deniq; limita in materia exorbitante, & minus favorabili ubi non fit extenſio à principali ad acceſſorium. Everhard. Top. l. 79. Bart. in l. fin. ff. de cond. indeb. Cravett. conſ. 345. n. 4.]*

V.

ACCESSORIUM corruiſit ſublato principali, [*textus eſt expreſſus in l. 2. ff. de pec. leg. l. 26. C. de uſur.] l. qui liberis 8. ff. de vulg. & pupil. ſubſtit. l. cum principalis 178. ubi Dec. ff. de regulis iur. §. ſideiſſores. Inſtit. de ſideiſſ. §. ſi qui ancillæ. Inſtit. de legat. l. 29. §. 1. de R. I. Anchar.*

Anchar. *conf.* 394. *Dubium est.* n. 3. Card. Tufch. *d. lit. A. concl.* 77. n. 16. *Surd. conf.* 318. *num.* 5. Menoch. *conf.* 8. n. 135. & *conf.* 58. n. 14. & *de praesumpt. lib.* 5. *praf.* 21. n. 26. Castill. *controvers. lib.* 5. p. 2. c. 168. n. 12. *cum seqq.* Thom. de Thomasset. *in floribus legum, reg.* 92. ubi declarat procedere in conjunctis, & ubi militat eadem ratio, additque propterea, Jaf. *in addit. ad Port. in d. §. si quis ancillas*, dicere, quod si lego vaccam cum vitulo, si non valet legatum vaccæ, utputa si vacca sit mortua (& sic principali sublato, & destructo) non valet nec legatum vituli, id est, vitulus non debetur, cum accessorie veniat vitulus ad vaccam; nam dictio *cum*, accessorie conjungit: sed si lego vaccam, & vitulum, cum duo sint separata legata, quia dictio &, principaliter conjungit, si non valet legatum vaccæ, vitulus tamen debetur, cum tali casu vitulus ad vaccam accessorie non veniat.

[In contrarium tamen *reg.* non procedit, quod sublato accessario tollatur principale, sic v. c. reddito chirgrapho pignoris tacite remissa videtur pignoris obligatio. l. 7. *C. de remiss. pign. cap.* 4. *ut lit. pend.* non etiam principalis, si sors soluta non sit. l. 1. *in fin. de lib. leg.*

Ediverfo tamen reddita cautione principali, etiam pignus remissum videtur, nimirum quia accessio est principalis obligationis. l. 5. §. 1. *Quib. mod. pign. Cuiac. in lib.* 3. *Paul. ad Ed.* l. 2. 4. & 6. *de pact. ratio differentie* quod principale stare potest sine accessorio, accessorium sine principali esse non potest. vid. *Cuiac. in paratit. de pec. leg.* hinc sequitur quod hæc *reg.* de accessionibus valeat quidem in extinguendo non etiam in constituendo legato. l. 1. 2. ff. *d. i. ubi Wesenb. in paratit.*]

Unde contractu principali annullato, juramentum, guarentigia, hypotheca, & omnia alia accessoria redduntur nulla. Gozadin. *consil.* 28. n. 27. & *seqq.* Roman. *conf.* 42. *Visis qua egregie.* n. 3. *vers. secundò.* Card. Tufch. *d. conclus.* 87. *num.* 24.

Limita quando principale aliquo speciali jure tollitur; tunc enim principali sublato non tollitur accessorium. l. *fin.* §. *Titius. ff. de condit. & demonstrat.* Pyrrh. Maurus *de fideiuss.* p. 2. *sect.* 10. §. 30. n. 4.

[Limitatur porro hæc regula (1) ut accessorium in quo est provisio specialis non corruat destructo licet principali: *Dyn. in cap. accessorium.* n. 2. & *ibid.* *Phil. Franc.* n. 3. *P. Peckius* n. 7. *extra de R. l. in 6. vid. Cosh. resp. Academ.* 15. n. 47. cum qua limitatione Wesenbecii illa

illa in tit de leg. præst. convenire videtur : ut scilicet regula procedat ex natura rei intrinseca & per se spectata : nisi à causa extetna fortiore sustineatur. Sic etiam si pactum cui accessit iuramentum invalidum sit, iuramentum tamen ipsum desuper datum subsistit *cap. 2. de pact. in 6. Wessemb. de iurejur. n. ult. Myns. 3. obs. 2.* ubi hanc regulam latius declarat : & licet principalis actio sit annalis, si tamen iuratum actio sit perpetua. *l. 9. §. 3. de iurejurand.* aliud exemplum est *in l. 9. C. de præd. min.*

2. Limitatur hæc reg. ex §. 17. 1. de leg. ut valeat in his accessoriis, quæ veniunt in necessariam consequentiam principalis & per se subsistere non possunt, veluti peculium sine servo non consistit. Secus autem sit in accessoriis per relationem simplicem, quæ tamen proprium esse habent, ut partus ancillæ, vicarius servus. adde *l. 4. de pen. leg. Benev. q. 10.*

3. Limitatur etiam regula quando non est eadem ratio in accessorio quæ in principali. *l. 3. C. de rer. permur. Gail. lib. 1. de P. P. c. 5. n. 24. Sixtin. 2. Conf. Marp. 19. num. 59.* ubi exemplificat in clausula codicillari : quia ea longe alia intentione adijcitur testamento, quam ipsum testamentum conficitur.

4. Distinguunt inter accessorium quod venit officio Judicis, & quod venit jure actionis. Hoc enim habet naturam principalis, ut apparet in usuris ex stipulatu debitis, *Bach. 1. D. 23. l. 6. lit. B.*

Denique limita in accessoriis quæ talia sunt non sua natura, sed ex dispositione legis, hæc vi alicujus specialis constitutionis possunt stare sine principali. Sic v. c. miles potest pupillo substituere sine testamento proprio. *l. 41. §. ult. de mil. test.* quamvis illud hujus sit sequela. *§. 6. §. de pup. substit.*

D. Tabor hoc Axioma olim sic exposuit.

Accessorium sequitur naturam sui principalis.

EXEGESIS.

Fundamentum.

1. Est hæc regula 42. de R. J. in 6. cui non absimilis est altera, quæ dicitur accessio cedere principali. *l. 19. §. 13. de aur. & argent. legat.*

D

legat. & adjunctum subiecto l. 33. §. 3. de R. V. Bachov. ad §. litora 25. & 21. Instit. de R. D. itemque Accessorij & principalis idem esse iudicium. Hieron. de monte in 17. de fin. reg. c. 5. n. 13.

Declaratio.

2. Dicitur autem principale id cuius species maior est *l. 19. §. 13. de aur. & arg. leg. & potentior l. 12. §. 1. eod. & cuius rei ornandæ (seu ut veteres legunt ordinandæ) causâ, res altera adhibetur. d. l. 19. §. 13. & ult. C. l. A. de acquir. rer. dom. th. 31. n. 2.* Accessionum verò vocabulum ambiguum est, & generaliter denotat ea omnia, quæ tam ex re, de qua agitur, orta sunt; veluti fructus, partus, usura, *l. 12. C. de usur.* quàm extrinsecus ei accesserunt, veluti id quod per alluvionem accrevit, *l. 1. de usur. & fruct. & causâ, & omnibus accessionibus.* Propriè autem accessionum nomine tantùm ea veniunt, quæ extrinsecus accedunt. *Hottom. in Lexico.* Accessorium verò idem est, quod accessio. *Schardius in Lexico,* & denotat id, quod principali accedit seu adiungitur, teste *Spiegel. in Lexico.*

Ampliationes.

3. Per ampliationem intelligunt Dd. regulam, tam quoad vigorem & conservationem rei, quam quoad destructionem & interitum, h. e. ut datò, concessò & stante principali, datum etiam censeatur accessorium. *§. liberis. 5. Inst. de pupil. substit. c. prudentem. §. si verò. de offic. delegati.* Sic concessâ tabularum inspectione, censeatur etiam concessa earum lectio. *l. 2. §. 5. testam. quemadm. aperiantur.* Sic additamentum dotis, eadem actione petitur, qua dos ipsa. *l. etiamsi. 8. C. de iur. dot. vid. tamen Petr. Gregor. synagm. l. 9. cap. 24. n. 9.* Hinc dicimus eadem in accessorij præstanda esse, quæ in principali. *l. 32. ubi Gothofr. & l. 33. de adilit. edict. ubi exemplum, & cap. 5. de offic. & potest. iudicis delegati. ubi aliud exemplum.*

4. Iterùm, negatò seu remotò, & sublatò aut non consistente principali, ne ea quidem quæ sequuntur locum habent, *l. nihil dolo. 129. §. 1. de R. I.* Sic fideiussor amplius non tenetur, cum debitor principalis liberatus est. *l. si quis 37. de fideiuss.* Hinc etiam inferunt: clausulas accessorias sumere interpretationem ab eo, quod principaliter gestum est: nec accessorias illas clausulas dispositionem ampliare. *l. ult. §. ult. de condict. indeb. Berlich. de iis. 15. n. 3.*

Limia-

Limitationes.

5. Apparet autem regulam loqui de accessorio considerato ex sua natura, per se & simpliciter; unde secus fuerit, si ejus natura alteretur vel impediatur factio hominis aut legis, ut principale suum sequi non possit: tunc enim provisio specialis, siue legis, siue hominis, tollit istam generalem. Sic rescissio per querelam inofficiosi testamenti & hæredis institutione annihilata, legata quoque & libertates inscriptæ regulariter pereunt, l. 8. §. penult. l. 13. l. 28. de inoffic. testam. nisi aliud novus legislator constituerit, & cadentia per se legata sustinuerit. Nov. 115. c. 3. fin. & c. 4. §. 9. Wesenb. in Paratit. de inoffic. testam. n. 11. Quod an etiam in causâ præteritionis fiat quæstionis est? negant. Hillig. l. 6. Donell. Enucl. 13. lit. F. & noviss. Magnif. Dn. D. Franzkius Exerc. 6. q. 3. cum allegatis: quibus & nos ad stipulamur.

6. Deinde cum accessorium tripliciter vulgò dicatur, aliud nimirum per modum necessitatis; aliud per modum æquitatis; aliud denique per modum in hærentiæ. Card. Tusch. lit. A. conclus. 65. intelligendum est, hanc regulam potissimum de illis accessionibus obtinere, quæ veniunt in necessariam consequentiam ipsius principalis. argum. l. 2. de iurisdict. Tuschus conclus. 77. num. 1. Secus atque si in accessorio sit diversa separataque ratio, idem conclus. 76. num. 36. & concl. 79. n. 4. Barbosa in pr. ed. nullum allegat textum hic num. 10. Döring allegat n. 19. l. 49. §. quæsitum, de fideiussor. & l. 31. de contrah. empr. Gast. de pac. publ. c. 5. n. 26. allegat l. ex placito. 3. C. de rerum permut. & l. 9. C. de pradiu & aliis rebus minorum, ubi Gothofred. l. 38. §. 17. de V. O. ubi habentur exempla: adde l. quid tamen. pr. quibus mod. usufr. amitt. Donell. 8. Comment. 17.

C A P. I X.

De Accessu, aditu.

Axioma I.

Inferior accedere debet superiorem, non vice versa, text. Eleg. in l. 2. §. 3. ibi nec enim expectare debemus, ut præses provincia Genias ad eum qui bon. poss. petentem est. Quæ ord. in poss. serv.

CAP. X.

De Accidente.

Axioma I.

In omni disciplina considerandum est non quod per accidens (sic enim ipsa virtus & quicquid etiam boni occurrit præter Deum in vitium rapi & damnari posset) sed quod per se ex causis suis sequitur.

II.

Accidentia non veniunt in generali dispositione , ut sunt omnes casus fortuiti. *gloss. 1. in c. ad aures 7. de ar. & qual. c. un. Comm. c. fin. de homicid. l. 18. commod. ratio est quia prævideri non possunt. Barr. in l. Cesar. 15 n. 4. de publ. & Sect. Dec. conf. 473. Dec. & Capn. in l. 23. de R. l. Cephal. conf. 20. 12. Dec. conf. 523. num. 3. Alex. l. sed si §. quasitum. n. 19 si quis caut. & in l. Titius. n. 4. de lib. & post. l. 1. A. de vo. §. si post. n. 4. de rejud.*

III.

ACCIDENS non potest esse sine subiecto, & substantia, l. 4. in fin. ff. de actionib. empr. tradunt Curs. Conimbricens. in c. 2. de complexis, in præambul. predicamentorum. Bald. in c. significante 69. vers. nam accidentia, de appellat. Apostill. ad conf. Romani 91. Visus ac percunctatus n. 8. in vers. qualitas. Mascard. de probationib. conclus. 21. & concl. 1248. n. 4. Mandos. de privil. ad instar. gloss. 11. num. 20. Surd. de aliment. tit. 2. in præamb. n. 2. & tit. 9. q. 29. n. 23. & decis. 70. n. 6. & conf. 234. n. 23. & conf. 335. n. 13 Card. Tusch. pract. conclus. lit. A. concl. 82. n. 13. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 5. §. 7. n. 70. & gloss. 57. n. 32. Anton. Monach. Florent. decis. 56. n. 5. ubi quod supponit substantiam, naturam verò sui subiecti regulariter sequitur, ex *leius artificio* 16. C. de operis libert. [Unde est quod accidens cognosci non possit sine substantia, *Ruin. conf. 218. n. 14. vol. 1. Dec. conf. 508. n. 5. Pautzschman. 1. quest. pract. q. 1. n. 29.]* Et quod accidentia, vel qualitas non possunt stare sine subiecto, nisi per viam miraculi, tradit Anchar. *conf. 208. n. 17. quem refert Card. Tusch. d. concl. 82. n. 14. in fin. ubi n. 7. subdit, quod accidentia contractus sunt ea, quæ per legem non insunt, & sine quibus contractus stare potest, & accidens tollitur ejus subiecto sublato, l. eius qui in provincia 41. §. quod si stipulatus. ff. si certum petat. Crot. conf. 135. n. 25. lib. 5. Pyrrh. Maur. de fideiussor. sect. 1. c. 5. num. 8. [nec tantum] Cui, sed & idem docent cum-*

cum maxime Philosophi, *Arist. 1. post. An. 28. text. 35. & 5. Metaph. 4. text. 14.* quem laudat *Cuiac. in l. 32. de S. P. R.* ubi hoc exemplificat in servitutibus, quod scilicet servitus prædialis vel personalis servitutis esse non possit. *l. 1. de usu & usufr. leg. v. c. non possum ex rivo concedere servitutem aquæ haultus.* Potest tamen accidentis esse accidens, *Arist. 3. Metaph. 4. t. 14.]*

I F.

ACCIDENTIA possunt mutari non vitiata substantia, secus è contrà. *Calderin. conf. 314. ante med. vers. ad cuius declarationem, alias 11. de feudis. Card. Tusch. d. concl. 82. n. 1.* Nam accidentia extrinseca possunt abesse, & adesse præter subiecti corruptionem, *l. falsa 33. ff. de condit. & demonstr. l. pacta conveniunt 72. ff. de contrah. empr. l. pro voluntariis 9. ff. de impens. in rebus dor. saltu, tradunt Corraf. lib. 3. miscel. c. 10. n. 10. Zaz. lib. 1. singul. respons. c. 12. Menoch. conf. 35. n. 19. & conf. 37. n. 98. & conf. 170. n. 23. Surd. conf. 179. num. 7. Glorit. resp. 1. p. 1. n. 166. Porphyrt. in prædicab. lib. c. de accidente. Sebast. Medic. de definition. bonorum poss. ff. definit. 100. n. 23. & 27. Cardin. Tusch. d. concl. 82. n. 11. Surd. consil. 179. n. 7. Non possunt tamen mutare substantiam rei. [*Dec. in cap. 2. col. 1. vers. in alia materia de const.*] *Gutier. pract. lib. 3. q. 16. n. 91. & subiecti, quia eveniunt post illius esse perfectum, Signorol. conf. 51. n. 11. Gom. in §. in personam. n. 14. Inst. de action. Becc. conf. 172. n. 29. vol. 2. Glorit. resp. 1. p. 1. n. 166. nisi miraculosè ut ait Brun. de augmento, quest. 3. princ. n. 2. quem refert Card. Tusch. d. concl. 82. n. 14. in princ.**

Y.

Accidentaliter evenientia non mutant rei substantiam, *l. naturalis §. §. pavonum. ff. de acquir. rerum domin. Costa de faci sciencia & ignor. inspect. 7. num. 1. Cevall. commun. contra commun. question. 682. num. 2. Mari. Giurba ad consuet. Messanens. cap. 10. gloss. 4. num. 5. nisi sit accidens qualificatum, quod superveniens enti, illud alterius naturæ & speciei efficit. Nat. consil. 139. num. 6. Mari. Giurba consil. 32. num. 8.*

CAP. XI.

De Aceptione, five acceptione
aut receptione.

Axioma I.

Multa honestè accipiuntur, quæ non honeste exiguntur, *l. 1. §. 5. de extraord. cognit.* ubi exempl. proponitur in juris Professoribus qui honestè nihil exigunt: Ratio, quoniam civilis sapientia tanquam res sanctissima pretio nummario æstimanda non est, quod potissimum de iis Advocatis seu Ictis, est intelligendum, qui gratis respondebant de jure. de quibus elegans videri locus potest apud *Tac. 11. Annal. cap. 6. ubi Silium Geterum referebat exempla quæ famam in posterum præmia eloquentia cogitavissent pulcherrima, aliquem bonarum artium principem sordidum ministerium sedari ne fidem quidem integram manere ubi magnitudo quaestuum spectetur.*

Non autem de omnibus Advocatis hoc potest accipi, qui pacis hæc emolumenta petunt, & petorando vitam sustinent, quibus omnem de salariis cognitionem denegari esset iniquissimum, quippe cum nec eloquentia gratis contingat, nec quidquam à quoquā soleat expecti, nisi ejus fructus antea præviderit, & sublati studiorum pretiis etiam studia sint peritura; unde prudētissime modus pecuniæ capiendis ponitur apud *Tac. d. loc. c. 7.* & id etiam Iuri civili probatum. *d. l. 1. §. 10.* ubi ratio ostenditur æstimandi operas Advocatorum, quod hodie adhuc ad instantiam parvum in Cam. Imp. & quibusvis bene Constitutis judiciis solet observari.

Et hæc regula adeò procedit ut multa licet ex turpi causa peterentur, honestè tamen accipiantur & retineantur. *l. 4. §. 3. de Cond. ob turp. causam.* ubi quod meretrici datur, idèd non posse repeti Ictus ait, quia solius dantis turpitudine versetur, illam enim turpiter facere quod sit meretrix, non turpiter accipere cum sit meretrix, unde est quod justè retineat per *d. §. 3.* non justè exigat. *l. 26. 123. de V. O.*

II.

Accipere à nemine inhumanum, passim vilissimum. *l. solens. 6. §. 3. ff. de offic. præconsul.*

CAP. XII.

De Accingendo.

Observandum, posse hunc locum & forte commodius adhuc referri ad argumentum à potentia ad actum. Vide *Wesembec. in Paratit. de Spons. n. 7.*

Axioma

Axioma I.

ACCINGENDUS de proximo, habetur pro accincto. *Lex eo tempore 42. ff. de testam. milit.* [rationem vid. inf. in voce DESTINATUM & in voce FACTUM] Felin. in *c. eam te 7. n. 17. vers. et iste electus, de rescript.* Jas. in *auth. si qua mulier, n. 23. & seq. C. de Sacrosanct. Eccles. & in l. admonendi, in 1. lect. num. 53. vers. ista tamen regula. ff. si certum petatur.* Card. Tusch. *pract. conclus. tom. 1. lit. A. conclus. 83.* Thom. de Thomass. in *floribus legum, reg. 231.* Alex. *conf. 129. Super primo, n. 7. 8. & 9. lib. 7.* Anchar. *conf. 430. Fuisse expedienti, n. 2.* ubi, quod habetur pro dato, quod paratum est ut detur. Joan. de Imola *consil. 31. Ad primum*, ubi ait, huiusmodi Axioma procedere maximè quando agitur de excludenda falsitate, vel delicto. Roman. in *l. admonendi. 31. n. 49. ff. de iureiur.* Ubi quod de proximo condemnandus habetur pro condemnato, & quod idem est in absolvendo de proximo, quia habetur pro absoluto, late Narbona *lib. 10. gloss. 21. n. 45. cum seq. tit. 1. lib. 4. nova recop.* Magdalen. *de numero testium in testamento requisito. p. 1. c. 26. n. 14. & 16.*

Procedit improprie & sicet quia verè de proximo accingendus non habetur pro accincto, & destinatio animi non relevat, quia imò destinatum non habetur pro impleto, & res non iudicatur ab eo, quod erit, sed ab eo, quod est, & ideo materia est brocardica, ut dicit Felin. in *c. cum adest 17. n. 4. 5. & 6. de rescript.* Roman. in *d. l. admonendi, num. 49.* Card. Tusch. *d. concl. 83. n. 29.* & maximè ubi agitur de forma, vel de pœna incurrenda, vel ubi spes proxima est fallibilis; tunc enim de proximo accingendus non habetur pro accincto. neque actus perficiendus habetur pro perfecto, Felin. in *d. cap. eam te 7. num. 16. in fin. vers. tamen diversis modis limitatur.* Cardin. Tusch. *d. concl. 83. n. 31.*

Unde de proximo expellendus non habetur pro expulso, quin interim exigit & consequatur fructus possessionis, quam habet, ut per Anchar. *conf. 285. incip. Tria principaliter, num. 4. & seq.* ubi loquitur in eo, qui solvit Joanni Bentivolo, dum imminabat expulsio à civitate Bononiæ, quia iusta fuit exactio, & maximè, quia expulsio erat dubia, licet proxima ab effectu subsequuto, refert Card. Tusch. *d. concl. 83. n. 33.*

Hinc

Hinc etiam creāndus de proximo Clericus non potest habere beneficium, nisi sit actu Clericus, quantumcunque incedat in habitu & tonsura, & promoveatur statim, ut per Felin. *ind. c. cum adeo. n. 4. & seq.* quia Ordo debet precedere, Sanchez de *Matrim. lib. 7. disp. 42. n. 14.* Gonzal. *ad reg. 8. Cancell. gloss. 2. n. 66.* & in beneficiis attenditur capacitas de tempore presentationis, Mari. Antonin. *var. resolut. lib. 1. resol. 19. n. 1.* Poterit tamen patronus de proximo clericandum præsentare in hunc modum: Præsentō Petrum de proximo clericandum, & peto eum ordinari. Flamin. Paris. *de resignat. benefic. lib. 4. q. 2. n. 5. & 6.* quem sic intelligit Mallobr. in *praxi habendi concursus, prelud. 7. dub. 21. num. 86. secundum Roman. impress.* quod ego recipio, si taliter præsentatus, seu potius nominatus, intra tempus ad præsentandum præstitutum Ordines suscipiat, *de officio, & potestate Episcopi, part. 3. allegat. 72. n. 78.*

Hinc pariter de proximo banniendus non habetur pro bannito, ut possit offendi vigore statuti, Jas. in *d. l. si qua mulier, num. 23. c. de sacrosanct. Eccles.* quem refert Card. Tusch. *d. concl. 183. n. 38.*

CAP. XIII.

De Accuratione, item de Accurata & perfunctoria tractatione.

Axioma I.

Acta judicialia accuratè sunt tractanda & cognoscenda, Ernest. *Corb. 1. Resp. 41. num. 2.*

II.

Quæ quotidiana sunt & frequenter in praxi usurpata ea plenius & accuratius veniunt enotanda. *l. 25. de lib. leg.*

III.

Ea quæ notabiliter sunt specialiter & diligenter sunt notanda. *leg. 15. §. 26. de injur.*

IV.

Defunctoria tractatio pro nulla habetur. *arg. l. 4. c. Qui num. inf.*

CAP. XIV.

De Accusatione.

Axioma I.

Nemo sine accusatore potest condemnari:

Fundatur hæc regula in c. manifesta 13. caus. 2. q. 1. & ibi gl. & in text. expresso: c. si quis partem. 31. caus. 23. q. 4. Wesemb. de Accusat. num. 3.

Amplia quod idem procedat in actionibus civilibus. l. 3. §. praterea. de suspect. sur. Cujac. lib. 1. obseruat. 33.

Contradicit tamen huic reg. Duaren. 1. Ann. diff. 38. ubi vulgum interpretum hanc regulam finxisse, nec ullum juris textum, qui hoc dicat, extare ait, imo in contrarium potius jura iussisse, ut malitiosos homines magistratus ex officio nobili inquirant. l. 13. de offic. prefid.

Loco limitationis regulæ distinguerem, an vox accusatoris sumatur, in sensu latiori & materialiter tantum, ita ut nudam delationem, & quæ loco delationis est, famam publicam comprehendat, & in hac significatione regulæ proposita semper manet vera, prout est elegans locus in cap. 10. de purgat. Can. ibi nec illud etiam improbamus, quod licet contra eam nullus accusator legitimus appareret, ex officio tuo tamen (fama publica deferente) solus ista plenius inquirere veritatem: quod si sumatur in sensu stricto & formali, fallit hæc regula in omnibus criminibus majoribus per d. l. 13. de offic. pref. c. 30. de purgat. canon.

II.

Invitus nemo cogitur accusare.

Fundamentum hujus regulæ esse in Rubr. & l. un. C. Vi nemo agere.

Ampliatur ut hoc non tantum in accusatione, sed & in actione civili procedat. d. leg. unica.

Limitatur ratione actionis civilis primò, quod hoc procedat tum deum, si quis suo nomine potest experiri, secus si ex necessitate officij alieno nomine litem movere debeat. l. 2. C. Arb. sur.

Secundò, nisi non solius cui actio competit, sed & tertij alicujus inter sit exempla in jure possum occurrunt. l. 13. §. 30. de Aff. Emi. l. 60. §. 5. loc. cond. l. 8. §. 3. de opt. leg. l. 75. §. 1. de leg. 1. l. 2. pr. ad L. Rhod. de jact. ubi Cujac. in Paullo 34. ad Edictum.

Ratione accusationis fallit hæc regula, 1. in persona hæredis, qui necem defuncti vindicare cogitur, alias se indignum præstat hereditate. l. 17. de hæc qua ut indig. de jure tamen hodierno contrarium servari docet. Clar. §. ult. quæst. 15. vers. item.

2. Fallit in criminibus majoribus & exceptis, quale est crimen læsæ majestatis seu perduellionis. l. 5. §. 6. C. ad L. Jul. de majest. Parricidij l. 6. ad B. Pomp. de Parricid.

E

Denique

Denique limitationis loco sciendum, quod illi cui potissimum accusatio competit, à iudice non minus quam in causis civilibus per L. diffamari possit terminus constitui, ut sub præiudicio perpetui silentij accusare cogatur. leg. 12. de Accusar.

III.

ACCUSATORE non probante reus absolvitur, etiam quòd pro sua innocentia nihil deduxerit, aut probaverit, l. 1. ff. ad Turpill. l. qui accusare 4. C. de edendo. ubi Jas. n. 5. Bolognet n. 1. Curt. Jun. num. 4. Alciat. num. 17. & Purpur. etiam n. 17. c. accusator 6. q. 5. Gig. de crimine læsæ maiest. lib. 2. tit. quomodo crimen læsæ maiest. probatur, quæst. 30. n. 1. Burlat. conf. 246. num. 1. Joseph. Ludov. concl. 14. in 4. ampl. & Perus. decis. 14. Mascard. de probat. concl. 1224. n. 29. Alex. conf. 1. Viso processu, in princ. & conf. 89. Viso themate, n. 4. & 5. lib. 3. Roman. conf. 167. n. 3. Clar. §. fin. q. 62. in princ. Card. Tusch. lit. A. concl. 1. 17. à num. 63. adde infr. de probat. Nam ubi accusator nihil probavit, reus præsumptivè dicitur docuisse de sua innocentia, ex Mascard. d. conclus. 1224. num. 29.

Amplia primò, ut accusatore non probante non solum absolvendus sit reus, sed etiam accusator teneatur ipsi accusato actione injuriarum, secundum Angel. in l. item apud Labeonem 15. §. si quis libellos. ff. de iniur. quem refert Curt. Senior in repet. l. admonendi 31. n. 356. ff. de iureiur. Roland. d. conf. 90. m. 3. & seq. lib. 3.

Amplià secundò, ut procedat etiam quòd reus sit homo nequàm, ex allegatis per Joseph. Ludov. d. conclus. 14. in 4. ampliat. Et procedit Axioma sive in causa criminali procedatur per denunciationem, sive per accusationem, sive per inquisitionem, Alex. conf. 1. in princ. lib. 3. Card. Tusch. d. concl. 117. n. 67. sive in causa mixta accusationis, Alex. conf. 66. col. 2. vers. verum quia. lib. 1.

Amplia tertio in civilibus, in quibus vulgatum est Axioma, quòd auctore non probante reus absolvitur, de quo infrà cap. 24.

Limita in crimine læsæ maiestatis, in quo si accusator in probando deficiat, accusatus tamen suam innocentiam probare tenetur, & indicia contra se existentia, aut probationibus, aut per torturam purgare, per text. in l. si quis 3. C. ad legem Iul. maiest. tradit Gig. d. q. 30. in fin. ubi subdit idem dicendum in crimine falsi, per text. in l.

Cap. XV. De Actis Judicial.

53

in l. ubi autem 12. C. ad Legem Cornel. de falsis. Verum hæc limitatio non convenit nostro Axiomati, illa enim præsupponit accusatorem, qui licet non plenè probaverit, probavit tamen tantum quod accusatum indicaverit; quo casu nulla est specialitas in crimine læsæ majestatis, aut crimine falsi, quia in omni crimine, nisi reus illa indicia contrariis probationibus eliserit, torquendus est: Axioma verò nostrum intelligitur, & procedit, quando accusator nihil prorsus probavit, nec ad condemnationem, nec ad indicia. vid. inf. c. 24.

CAP. XV.

De Actis Judicialibus.

Axioma I.

Vt apud acta quid factum censeatur, requiritur locus publicus & sollemnis, àm in negotiis voluntariæ, quàm etiam contentiosæ jurisdictionis. vide ad hanc regulam *Imm. de process. disp. 3. n. 15. Wesf. in parat. de testam. n. 10.*

II.

Acta pereunt perempta instantia, vide ad hanc teg. *Barr. Bald. Cassr. Inf. in l. 2. C. de Ed. Pacian. 1. de prob. c. 67. lit. x. ubi habebis limitationes.*

III.

Acta producta in vno judicio probant etiam in alio.

Sic v. c. Acta primæ instantiæ probant etiam in secunda instantia, *l. 15. § 19. C. de Appell. Dd. in l. 2. C. de Ed. Barr. in l. cum lite, n. 4. § seg. ff. jud. solv. Marant. p. 5. n. 5. ibidem.* Sic etiam ubi plura sunt fora competentia, ut in judicio reali est locus rei sitæ & ubi reus habet domicilium. *l. ult. C. ubi in rem.* acta perfecta in uno loco notorium inducunt in alio.

Amplia: quod hoc locum habeat, licet acta ista destituantur solennitate ejus loci ubi produciuntur, modo fuerint munita necessariis requisitis ejus loci, ubi fuerunt scripta: *Gast. lib. 2. obs. 123.* ubi latius hæc procedere in omnibus aliis negotiis ostendit, ut, ratione solennitatum spectandus sit is tantum locus ubi res geritur.

Limita: Si inter tertios aut de re diversa c. & judicium.

IV.

Acta judicij non requirunt testes.

Ratio: quoniam semper hominum frequentia præsumitur adesse. *l. in donat. 31. C. de donat. Vid. Carpzov. lib. 6. Resp. lit. 3. resp. 24. n. 9.*

Limitatur à nonnullis hæc regula quod non procedat in his quæ de sua natura non debent fieri apud acta, velut testamentum, hi enim actus manent

sub regula, quod actus Notarij debeant habere testes. vid. *Alex. ad l. omnium*.
 19. *C. de Testament.* & *Schneid. in Inst. de solenn. test.* num. 18. à quibus
 recte recedit *Carp. ov. lib. 6. resp. sit. 3. Resp. 24. n. 12.*

V.

Res inter alios acta, aliis non præjudicat. Fundamentum est in *lat. tit.*
C. Res inter alios.

Quod procedit licet eadem sit causa. *l. 63. de re jud. l. cum quaritur 12.*
C. segg. de Except. rei jud.

Limita nisi aliquis non petat aliquid sibi dari, sed aliquid fieri, hoc enim
 in casu lata sententia pro uno spectat ad omnes: Vnde cum petitur rescindi te-
 stamentum victoria spectat ad omnes. *l. postumus. 6. §. si quis ex his. 1. de in-*
offic. testam. & ibi Castal.

Limita 2. nisi quis, cum defensio primum sibi competat, secundum age-
 re patiatur *d. l. 63.* veluti si agere patiatur eum, à quo causam habet *cap. pen.*
extra de sent. & re jud. c. g. si creditore vel qui hypothecariam habet, & per
 consequentiam deberet probare proprietatem. *l. 23. de probat.* agere pati-
 tur debitorem.

Procedunt tamen hæ limitationes tum demum, si actor vel defensor non
 egerit per lusorio iudicio. *l. 3. de Appellat. l. 5. C. de pignoribus.*

VI.

Omnem solennitatem superat id quod apud acta conficitur. *l. sancimus.*
 27. *ibi. per testes idoneos non minus tribus, vel inter acta publica. l. 19. ubi Dal.*
in princ. C. de testam.

VII.

ACTA faciunt rem notoriam, *l. fin. C. de re iudic. c. ex insinua-*
tione 50. de appellat. ubi Innoc. in fin. cap. cum olim 24. de verb. signif.
Alex. conf. 62. n. 24. vol. 7. Roland. confil. 41. n. 30. vol. 1. Becc. conf. 40.
n. 3. vol. 1. Surd. confil. 154. n. 25. & confil. 18. n. 8. vol. 2. & confil. 88. num. 8.
Cephal. conf. 602. n. 21. lib. 4. Tiraq. de retractu lig. §. 36. gloss. 2. n. 44.
Menoch. de interdict. remed. 1. recup. possess. n. 232. & de arbit. iudic.
quæst. casu 166. n. 6. Mascard. de probat. conclus. 1101. n. 13. & 14. Farin.
in praxi crimin. part. 1. quæst. 21. n. 14. Mendez à Castro in praxi Lusit.
lib. 3. c. 15. n. 4. Glorit. resp. 3. n. 26. & resp. 10. n. 39. Joan. Bapt. Costa
de facti scientia & ignor. inspect. 4. n. 2. Negulant. resp. 168. n. 7. Pacif.
de Salviano interdictis inspect. 1. c. 4. n. 68. Bernard. Grævæ. ad pract. Ca-
mera Imp. conclus. 134. n. 7. [Quidquid enim in iudicio fit iudici no-
torium dicitur: c. cum olim 24. & ibi Abb. num. 3. de V. S. Innocent. in
c. ex insinuatione 15. de Appellatione. Cravett. conf. 303. n. 5. p. 2. Cephal.
concl. 57. n. 31. lib. 1. Conf. Arg. tom. 1. confil. 103. n. 28.] publicato scilicet
 pro-

processu & post conclusum in causa, gloss. in c. significaverunt 36. de testib. Mascard. d. probat. conclus. 1102. n. 24. Vincent. Corroc. sing. 470. Costa de infest. 4. n. 2. Pacific. d. cap. 4. n. 66. 69. 70. & 72. Rota decis. 9. n. 3. p. 3. lib. 2. & decis. 117. lib. 3. p. 3. divers. At quoad litigantes etiam ante conclusum in causa, acta faciunt rem notoriam, cum illa scire præsumantur. Bellamer. conf. 40. n. 12. Costa d. infest. n. 2. Card. Tusch. lit. N. concl. 107. n. 5. & 6.

[Ampliatur hæc regula primo ut non tantum hoc procedat affirmativè in iis quæ acta asserunt, sed & negativè: Unde quiquid non reperitur in actis pro omisso habetur, textus elegans in c. quoniam contra 11. de probat. Gail. l. O. 134. num. 15. & seq. aded ut si substantialia illud sit suspendatur sententiæ executio, tanquam, in notoria nullitate commissâ. Gail. lib. 1. O. 113. num. 2. & 3.

Exceptio seu limitatio 1. potest esse, quod in iis, quæ ad nuda narrata, velut processus ad supplicationem partis decernuntur, nullæ probationes, & ne quidem acta judicialia attendantur. Gail. lib. 1. observ. 31. num. 9. & 10.

2. Quod hæc regula non procedat quoad alios tertios, Ioan. Rip. in l. is apud 2. C. de Edend. Menoch. de arb. jud. q. lib. 2. cas. 111. n. 7.

3. Quod non procedat in alio iudicio seu causa, licet eadem, persona sit. l. cum quaritur 12. de except. rei jud. nisi 1. causa posterior pendeat ex priori velut principali. cap. Albericus 43. extra de testibus. Innocent. in cap. causam 4. qui filij sint legitimi 2. nisi in civili causa quis sit absolutus & super criminali conveniatur. vide seq. regul. nisi primo ac tum plenariè, deinde agatur summarè. Barr. in l. 2. C. de vi bon. rapr.

4. Nisi acta respiciant inhabilitatem personæ, tunc enim etiam in alio iudicio probant. cap. ex parte 7. cap. super eo 13. de test. Socin. reg. 11.]

V. H. M.

Acta facta in iudicio civili, an & quantam fidem faciant in iudicio criminali? vide Bart. in lib. 2. §. hoc edito. n. 5. & ibi Alex. in addit. lit. E. & Angel. n. 8. ff. de vi bonor. rapr. Boss. in tit. de plurius violent. n. 117. Clar. in pract. §. fin. q. 54. vers. item producantur. Mascard. d. probat. concl. 34. n. 4. Cevall. communium contra communes. q. 296. Cardin. Tusch. pract. conclus. tom. 1. lit. A. conclus. 91. num. 11. Sigism.

Scacc. *de judic. causar. civilium & crimin. lib. 1. cap. 74.* Et è contra, an acta facta in judicio criminali, probent in civili? vide Felin. *in cap. causam que* ii. n. 23. *de testib.* Caputaquen. *decis.* 57. 105. 106. & 107. lib. 1. Mascard. *concl.* 351. n. 3. Card. Tusch. *lit. P. concl.* 790. Rot. *decis.* 639. n. 3. apud Farin. p. 2. *recent.*

IX.

A C T A facta coram Judice seculari, an & qualem fidem faciant coram Judice Ecclesiastico? vide Capell. Tholos. *decis.* 199. *vers. item fuit questum.* Abb. v. 10. Aretin. n. 21. Felin. n. 4. & Dec. n. 90. *cum seqq. in c. At si Clerici 4. de iudic.* Card. Tusch. *lit. A. concl.* 91. num. 2. Mascard. *conclus.* 33. n. 24. & *conclus.* 149. Menoch. *confil.* 367. à num. 22.

X.

A C T A facta in judicio summario, an & quando probent in plenario? Vide Capr. *in tract. de notor. memb.* 1. n. 28. & 29. remissivè Paul. Tusch. *in singular. lit. A. num.* 8. Natt. 532. n. 10. lib. 3. Gail. *lib. 1. observ.* 103. Mascard. *conclus.* 348. num. 9. & 10. Card. Tusch. *d. lit. A. concl.* 91. num. 7. *cum seqq.* Surd. *de aliment. tit. 1. quest.* 126. num. 4. Valenzuel *conf.* 121. n. 105. tom. 2.

XI.

A C T A facta in judicio possessorio, an & quando faciant fidem in petitorio? vide Put. *decis.* 171. aliàs 166. lib. 1. *in correllis.* Menoch. *conf.* 366. n. 14. & n. 40. & *conf.* 367. n. 21. Christoph. de Paz *in tract. de tenuta. cap.* 32. n. 7. *cum seqq.*

CAP. XVI.

De Actionibus in genere.

Axioma I.

Agens & patiens debent esse discreta, seu nihil agit in seipsum. *l. ille à quo. 13. §. semper sum. 4. ff. ad SC. ad Trebell.*

II.

Actio & passio in eodem subjecto non concurrunt. *l. 71. ff. de fidejuss.*
III. Omne

III.

Omne Agens agit propter finem, & ad eum principalis Intentio dirigitur. Bald. ad l. 14. C. de fideicom. Scalig. de plantis, lib. 2. pag. 432. & in lib. 6. Theophrast. de caus. plant. c. 9. Eleſta Scaligera Nobiliſſima D. Taberni ſubſcrip. de cauſa, 102.

IV.

ACTIO ſemel extincta non revivifcit, l. qui res 98. §. aream. 4. ff. de ſolutionib. l. ſi unus 27. §. ſed ſi pactum. ff. de pactu. l. electio 26. cum ibi notatis. C. de noxalib. actionib. l. interſtipulantem 83. §. ſacram. verſ. nec revocari. ff. de verb. oblig. l. Mayius 66. §. duorum. ff. de legat. 2. l. baredibus 77. ubi gloſſ. 1. ff. ad Trebell. tradunt Caſtrenſ. conf. 372. Viſo puncto, lib. 2. Tiraquell. in l. ſi unquam 8. verb. ſuſceperit liberos. num. 191. C. de revocand. donat. Gam. Luſit. deciſ. 162. num. 4. in fin. Joſeph. Seſſe Aragon. deciſ. 133. num. 9. Card. Tuſch. practiſ. conſul. tom. 1. lit. A. conſul. 116. per totam. ubi num. 3. poſt Signorol. conſul. 85. num. 1. & ſeq. [ratio eſt, quoniam in vulgari Philoſophorum axiomate habetur, à privatione ad habitum non datur regresſus, Ant. Fab. in rational. ad l. 10. §. 9. de in rem verſ.] hinc propterea colligit, quòd ſi ſtatutum liberet fidejuſſorem, ſi principalis debitoris perſona poteſt haberi, eo ipſo quòd eſt captus, fidejuſſor eſt liberatus, nec revivifcit obligatio ſi relaxetur. [Quod ſemper verum manet modò ipſo jure non revivifcere eam dicamus.]

[Ampliatur hæc regula 1. quod nec regulariter reſtitutioni locus ſit, l. 98. §. 8. de ſol.]

Exceptio 1. quod aliquando actio reſtituatur ipſo jure, & reſtitutoria actio dicitur, de qua re eſt l. 1. §. ult. l. 8. §. 3. ſeqq. ad SC. Vell.

2. Aliquando officio prætoris, qui ob ſummam æquitatem dat reſtitutionem in integrum, vel ob favorem agentis, puta minoris, Eccleſiæ, Reipublicæ, juſtè abſentis; vel ob odium doſoſi, abſentis, terrentis, vel favorem cauſæ ob enormiſſimam læſionem, aut aliam juſtam cauſam, qua de re eſt lib. 4. Dig. ff. & tit. C. de his qua vi metusq. cauſarum ſeqq.]

V.

ACTIONES ſuas remittentibus non eſt dandus ad eas regresſus l. queritur 14. §. ſi venditor. ff. de edilic. edict. l. fin. ff. de remiſſ. pignor. §. ſi qui itaq. Inſtit. de bonor. poſſeſſ. cap. ex tranſmiſſa 3. de renunciat. cap. ex.

cap. ex ore 17. de privileg. cap. quàm periculosum. 7. quæst. 1. tradunt Tiraquell. de retractu lig. §. 1. gloss. 9. num. 119. Covar. var. lib. 2. cap. 4. num. 1. Sard. decis. 231. num. 13. Flamin. Paris. de resignat. benefic. lib. 1. quæst. 13. num. 8. Thom. de Thomall. in floribus legum. reg. 272. Mar. Antonin. var. resolut. lib. 1. num. 14. Joan. Anton. Mangil. de impet. quæst. 91. num. 7.

VI.

Sine actione nemo in iudicio experitur, nec alium cogere potest. l. si pupilli 6. §. videamus. ff. de negot. gestu. l. quoties. 9. §. si temporali. de administr. tutor. tradunt Roman. conf. 12. Proposita. num. 4. Anch. consil. 119. Pluribus de causis, in pr. Jas. in l. si Titius 9. num. 3. ff. de verbor. obligat. & in l. ubi pactum 40. num. 10. C. de transact. Mathesil. sing. 7. Castrensi. conf. 250. Viso puncto, in princ. lib. 2. Alex. conf. 166. lib. 6. Cravet. conf. 191. in princip. Tiraquel. in l. si unquam. 8. verb. revertatur. num. 345. C. de revocond. donat. Anton. Gomez. tom. 2. var. cap. 11. num. 24. Soar de Pace in pract. tom. 3. in init. num. 5. Joseph. Sesse Aragon. decis. 189. num. 2. Anton. Monach. Florent. decis. 70. num. 20. Card. Tusch. d. lit. A. conclus. 109. num. 5. Card. Seraphin. decis. 649. num. 1. Mar. Antonin. var. resolut. lib. 3. resolut. 41. num. 2. Peregrin. consil. 53. num. 30. lib. 1. Giurba in consuetud. Messanens. cap. 7. Gloss. 10. num. 1. & seqq. & decis. 17. num. 14. & decis. 71. num. 2. [Nam reus absolvitur, quando actor intentionem suam non implet, l. ult. C. de R. V. per obligationem autem queritur actio l. licet. §. ea obligatio. de procurat. Et non precedente obligatione non datur actio. Rota Genuens. decis. 14. num. 30. Gail. 2. obs. 17. n. 3.]

Amplia in tantum, carentem actione non posse agere, ut Iudex debeat talem actorem repellere, si sibi constat ex confessione vel exactis quod caret actione. Jas. in l. ubi pactum 40. C. de transact. num. 11. vers. nota ergo. ubi num. 19. subdit, quod si iudex non repellat, tenetur in syndicatu, Castrensi. d. conf. 250. in princ. lib. 2. Alex. d. consil. 166. num. 4. vers. imò iudex. lib. 6. Tiraqu. d. verb. revertatur. num. 346. Cardin. Tusch. d. conclus. 109. num. 14. Etiam parte non opponente, imò & illa consentiente, adhuc enim pars ipsa non posset audiri, quando omnino deficit actio, quæ nata non sit, Bart. & alii in d. l. ubi pactum. Alex. conf. 136. num. 9. lib. 2. Ruin. conf. 190. num. 9.

Cap. XVI. De Actionibus. 41

num. 9. lib. 1. Cravet. *conf. 91. in princ.* Card. Tufch. *d. conclus. 109. num. 29.* Procedit etiam coram arbitro & arbitratore, Castrenf. *d. confil. 150. in princip. libr. 2.* quem refert Card. Tufch. *diff. conclus. 109. num. 37.*

[Amplia fecundo, quod idem procedat in exceptionibus. Nam sicut nemo sine interelle agens auditur *l. si patroni 55. §. qui fidei commissam. ibi secundum quæ & ibidem Alex. ad S. Treb. add. l. 3. §. 1. l. 38. §. alteri. de V.O.L. qui fundum 32. locati. l. 8. §. 6. Mand. Cuiac. ad l. 7. de Ann. leg. & prolixè traditum est à Tiraquell. de retrast. §. 1. sup. verb. à vendit. gloss. 2. num. 53. & infr. le mort. saisit. in 4. declarat. 2. part. num. 2. ita & nemo sine interelle excipions audiri debet. Borch. de pact. cap. 5. num. 53.*

Amplia tertio de actione inepta: quotiens enim factum actioni non congruit, reus est absolvendus, vid. Gail. *de arrest. cap. 5. n. 10. & seqq.* ut & si nullum adest concludendi medium *cap. 6. de iud. iunct. cap. ult. de libell. oblat. & Geil. 1. obs. 61.* vid. hac de re amplius *infr. c. 25.* quod adeò verum, ut licet etiam rei exceptio nullius sit momenti, idem tamen sit dicendum *c. 15. de iud.]*

Limita in iis, quibus dicat ratio naturalis, licet deficiat actio, vel sit sublata de facto, quia tunc datur executio Manu Regia, prout dabatur antequam esset actio inventa, Alex. *confil. 134. Animadversis, num. 41. vers. non obstat. & num. 43. lib. 6.* quem refert Card. Tufch. *d. conclus. 109. num. 43.* Et in repræfaliis, quæ conceduntur sine actione & sine officio Judicis, sed Manu Regia, prout de Jure gentium omnia Manu Regia exercebantur, Bartol. *in tract. repræfalia. num. in 3. quest. num. 2. vers. ad primum, in fin. & quest. 4. in princ. vers. ad primum.* ubi Apostil. *in verb. Manu Regia.*

Limita etiam in habente obligationem annuam, quia potest hodie agere, ut cùm venerit dies, debitor solvat, dummodo non ultra quadraginta annos, ut per Cravet. *de antiquit. temp. p. 4. §. materia ista. num. 35.* Card. Tufch. *d. conclus. 109. num. 45.*

Limita quoque, quia sine actione quis experitur officio Judicis contra eum ad quem res mea devenit ex causa lucrativa sine culpa mea, quia ago contra eum ex æquitate, *l. si me & Titium 32. ff. si certum per. Anch. conf. 23. num. 11. vers. ad secundum, Egid. Bullam conf. 39. num. 2. vers. nec obstat lex.* Card. Tufch. *d. conclus. 109. n. 46.*

ubi num. 30. post Jalon. in §. superest. num. 111. Infit. de actionib. limitat etiam quando non est sine actione, sed bene exercitium actionis. impeditur, ut quia agens non implet, vel non facit quod debet, quia tunc admittitur moræ purgatio; & num. 53, post Alex. conf. 177. in fin. lib. 2. subdit ad hoc sufficere, si superveniat ipsum exercitium ante conclusum in causa.

Limita denique, quando subest spes quod ex facto de præterito actio oriatur, Boër. decis. 16. num. 30. Surd. decis. 6. num. 1. & decis. 44. num. 22. Costa de retroract. cas. 2. cap. 8. n. 14. & casu 30. cap. 8. n. 10. Giurba d. decis. 17. num. 2.

VII.

ACTIONEM habens rem habere dicitur. l. rem in bonis 52. ff. de acquir. rerum domin. l. si qui actionem 15. ff. de reg. iur. l. id apud se 143. ff. de verb. signif. tradunt Bertazol. de clausul. instrum. claus. 27. gl. 6. num. 3. & in repet. l. si quis maior 41. C. de transact. num. 6. 2. cum seqq. Menoch. conf. 77. num. 17. Joan. Franc. Leo in Thesouro fori ecclesiast. p. 4. cap. 1. num. 3. Aloyf. Ricc. in praxi rerum fori ecclesiast. decis. 214. num. 291. in 1. edit. alias resolut. 193. num. 5. in 2. edit. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 136. num. 5. [minus tamen revera est habere actionem. quàm rem ipsam. l. 204. de Reg. iur.]

VIII.

ACTIO cui conceditur, multo fortius retentio, l. si per retentionem 4. C. de usuris. Rot. Bononiens. decis. 77. num. 4. Facilius enim conceditur retentio, quàm actio. l. patre furioso 8. ff. de iis, qui sunt sui vel alieni juris. l. pluribus 140. ff. de verbor. obligat. Surd. de alimentis. tit. 3. quest. 7. num. 12. & tit. 8. privileg. 28. num. 3. Cald. Pereira de renovat. emphyt. quest. 7. num. 28. vers. pro hoc. & de potest. eligendi. c. 10. num. 27.

[Limita hanc regulam in materia dotis, cuius retentio marito non datur, licet habeat ob impensas actionem, vid. text. elegantem & rotundum in l. un. §. 5. C. de rei uxoris. act. item legatorum. l. 1. §. 2. quod legat.]

IX.

ACTIO, cui conceditur, multò fortius exceptio, l. 1. §. qui superficiem. ff. de superficieb. l. in iure 156. §. sui damnum. ff. de Reg. iur. cap. qui ad agen-

ad agendum. 71. eod. tit. lib. 6. Palat. in repet. cap. per vestras 7. de don. inter virum & uxorem. §. 8. num. 2. ubi limitat. Surd. cons. 377. num. 45. Vide infra sub verb. Exceptio. num. 1. Leo Valentin. decis. 47. num. 14. libr. 1.

X.

Actio est inanis, quam excludit inopia debitotis, l. nam in 6. ff. de dolo. gloss. verb. non est, in l. 1. ff. si ventris nom. mul. cap. olim 16. de rest. spoliat. Marchef. de commiss. p. 3. cap. 1. num. 49. pag. 315. Bellet. disquisit. clerical. q. 1. tit. de Clerico debitore. §. 1. num. 3. vid. omnino supplementum in voce inopia.

XI.

Actio personalis non datur contra tertium possessorem, l. fin. §. fin. de contrab. empt. l. cum cui 13. C. de action. & oblig. Surd. decis. 52. num. 3. & decis. 173. num. 9. & decis. 236. num. 8. & de aliment. tit. 8. privileg. 48. num. 34. & privileg. 51. num. 2. Cardin. Seraphin. decis. 168. num. 1. & decis. 529. num. 1. Mar. Antonin. var. resol. lib. 2. resolut. fin. casu 42. vers. & licet. Et illa quæ debetur respectu rei, tollitur re perempta, l. Titia textores 36. §. fin. de legat. 1. l. in nave 31. ff. locati. l. 1. in fine, C. de iure emphytheut. Anton. Gom. variar. tom. 2. cap. 3. num. 18.

CAP. XVII.

De Actionibus seu Judiciis.

Axioma I.

Actio contractus raro datur ad rescindendum contractum l. vendit 6. C. de act. Empt. sed regulariter ad implementum contractus agitur; At cum ad rescissionem agimus, ordinariè conditione uti solemus, l. 1. 2. & passim de rer. permut. Weseimb. in Comm. C. ad l. 1. de cond. ex L. num. 37. ratio, quoniam ex actiones ad conservandos contractus, non ad eos rescindendos sunt inventæ. l. 11. §. 5. & seq. de A. E.

Fallentiam live limitationem huius observationis vid. in d. l. 11. §. in quibus 6. de act. Empt.

II.

Nemo ad agendum cogi debet. l. un. C. ut nemo in vitas. agere. Ratio est: quia judicia sunt quoddam genus contractus, l. 3. §. idem scribit 11. de pecul.

pecul. Ut igitur contrahere nemo invito cogitur, *l. inquitum 11. C. de contrah. emt.* ita nec agere, Wesenb. *in Comment. Cod. d. 1. quemadmodum nec alias quicumque suo jure uti compellitur. l. 41. de Minor. l. un. C. de pact. Ant. Faber in rat. decid. ad l. 2. de L. commiss.*

Excipe (1) nisi quis expresse vel tacite ad agendum se adstrinxerit, *ut in l. lulianus 13. §. penult. de act. emt.* Carpov. p. 1. *const. 7. def. 27. Vid. sup. de Accusar.* vel (2) ratione officii (ut tutores & curatores) ad hoc obligatus sit, *l. 1. Cod. de his quib. ut indign.* Plur. vid. apud Wesenb. *dict. loc.* Pacium & Perez. *ad d. 111.*

III.

De improbitate sua nemo actionem consequitur textus rotundus *in l. 1. §. 1. de furt. l. 76. §. 1. eod. l. 134. §. 1. de R. l.* Celsus Bergalus *de dolo lib. 6. reg. 48. num. 3.* Ratio esse videtur, quia jura non favent malitiæ. Hinc generaliter proditum est, indemnitis promissionem locum non habere in maleficiis, *l. 20. §. fin. de fidejuss. & ibidem Bart.* imò ubi actor & reus dolose agunt, melior semper est, conditio excipientis quam agentis, textus in terminis, *l. 4. §. 13. de dol. except.* cum quo concordat Ius Canonicum *e. 38. de except. Klock de contriv. cap. 17. num. 282. & seq.*

Limita tamen hanc regulam quod ea procedat, ubi directò & immediatè agitur ex delicto, *ut in d. l. 12. §. 1. & l. 76. §. 1. de furt. l. 134. §. 1. de R. l.* non etiam ubi per medium contractus actio potest competere: sic furi & prædoni datur actio commodati *l. 16. commod.* ubi Fab. *in rational.* item depositi, *l. 31. §. 1. de positi.* add. omnino Dn. Frantz. *exerc. 12. q. 3.*

IV.

Genus actionis diligenter investigandum, Gail. *1. obser. 61. & Dd. in l. 3. C. de Ed.* Ratio exponitur *in l. scire debemus 29. de V. O. l. plura delicta 53. de Obligat. & Act.* quoniam ex diversis factis diversæ nascuntur actiones secundum omnes causarum figuras, unde & singulæ causæ singularia habent requisita, quæ temerè permisceri non debent, Gail. *de arrest. cap. 5. num. 6.* Licet enim actionis nomen hodie exprimi amplius non sit necessarium, *cap. 6. extra de judic.* subesse tamen omnino justum concludendi medium debet, *e. ult. extra de libelli oblat.* Vnde tutius, ut, quotiens incertum quo actionis genere uti debeamus, præscriptis verbis iudicio experiamur, quod consilium suggerit Ulpianus *in l. 17. de præscrip. verb.* & Africanus *in l. 24. d. 1.* sicut si ambigitur ceteri an incerti agendum sit maximè Triticiana conditio eligenda, prout docet Vultei *2. Jurispr. Rom. c. 15.*

V.

Nemo sine causa rectè agit, sed ea semper est exprimenda. Declaratur hæc reg. quod in actione personali sufficiat dicere causam remotionis, ex qua quid debeatur, velut contractus vel delicti, eū ex hac satis pateat de causa proxima, velut in obligatione: at in iudicio reali proxima, dominium nempe causā venit

venit exprimenda, remota non item. Nec inutilis hujus rei doctrina, quotiens enim in reali judicio non exprimitur causa remota omne jus suum actor in judicium deduxisse videtur, & sic quaecunque deinde causam probaverit obtinet, quod si autem defecerit semper actori obstat exceptio rei judicate. l. 14. §. 2. de Except. res jud. Contra si causa quoque remota fuit expressa, victus ex alia causa petere non prohibetur. cap. ult. extra de causa poss. & proprietas.

VI.

Regulariter actiones transitorie ad heredes eadem qualitate transeunt, qua fuerunt apud defunctum. Ratio est quoniam ejusdem conditionis est heres cum defuncto. l. 60. de R. iur. nec variatur obligatio ex persona heredum. l. 2. §. ex his de V. O. Carpzov. p. 2. Conf. to. def. 24. n. 5.

Limitatur tamen hæc regula 1. in heredibus ejus qui magistratum gessit, licet enim ipse magistratus teneatur ex lata & levi culpa: rectè tamen heredes non nisi ex lata defuncti negligentia conveniri possent, ut patet ex l. 2. C. de magistrat. conven. & l. 4. ff. eod. tit. 2. fallit in heredibus tutoris, qui non obitante, quod defunctus levem præstabat culpam, non nisi ex lata tamen conveniri queunt. l. 1. C. de hered. iur. unde Sabiez. ad l. 17. C. de neg. gest. n. 2. notat mirabile esse ac peculiare, quod actio quæ contra defunctum pro lata & levi culpa competeat, contra heredem pro levi defuncti culpa intentari non possit.

Ratio hujus singularis limitationis peti posse videtur ex l. 5. §. 2. & l. 18. Commod. ubi ea proponitur regula, quod quotiens in contractu utilitas tantum versatur ejus cum quo contrahitur, dolus tantum veniat præstandus & lata culpa: Hujus ergo beneficii & magistratus & tutor merito debebant esse particeps, qui præter rationem utilitatis tantum in personam pupilli redundantis etià ex officij necessitate, quod nemini debet esse damnosum. l. 7. quam. adm. testam. aper. obligantur. Sed quoniam utilitas publica, & favor pupillorum contra communem juris rationem hoc induxit, merito restringendum, nec ad consequentias fuit producendum secundum doctrinam. l. 29. de legibus.

VII.

Actio per alium non acquiritur l. 38. §. alteri. de Verb. Oblig. l. 126. §. 2. eod. tit. §. pen. Inst. per quem per. Exceptio nisi persona sit juri tuo subiecta, §. 4. Inst. de V. O. plures exceptiones notari possunt ex l. 10. de pass. dor. l. 15. de Confit. pec. l. pen. C. ad exhib. l. 3. C. de donat. qua sub modo. & ferè plerumque ex procuratoriis contractibus utilis nobis nascitur actio, directa penes ipsum procuratorem manente, nisi ut nudus nuncius intercynerit, tunc enim & directa transit, l. ult. quod jussu.

VIII.

Actionem exercentes causam nostram non facimus deteriorem, sed meliorem. l. 29. de Novat. Hæc regula locum habet in variis juris articulis: sic v. c. liis contestatione actiones anno vel morte rei perituræ perpetuantur. §. 1.

*Instit. de perpet. & temp. act. l. 9. de iurjur. l. 2. Cod. Quand. lib. Præci-
problatus. l. 3. §. 1. l. 164. de R. l. 2. Actiones quoque 30. tantum annos du-
raturæ post litis contestationem intra 40. demum annorum lapsum præscri-
buntur. Lulr. C. de præscript. 30. ann. denique præscriptio hoc modo inter-
rumpitur, & domino jus suum saluum & integrum servatur. l. 1. 2. Cod. de
præscript. long. temp.*

CAP. XVIII.

De Actionum Cumulatione.

Axioma I.

Actionum cumulatio regulariter est permixta. Fundamentum hujus
regulæ reperire licet in l. 11. de iurjur. Ratio consistit in favore disjunctura-
rum litium, cum multo citius & molestius & sumptibus litis defungatur actor,
si actiones omnes simul proponat & persequatur, quam si una post aliam ex-
perietur. Zang. p. 2. de except. c. 19. n. 2.

Vnde semper permixta esse actionum cumulatio in dubio creditur, nisi
expresse prohibita esse reperiat. Francisc. Marc. Delp. Vol. 2. decis. 910 n. 8.
Jacob. Menoch. 6. præsum. 16. num. ult. Petrus Jacob. in prax. rubr. 97. num. 2.
Zas. in §. fin. minus. num. 12. Vers. an autem ista cumulatio. Inst. de act. Reusf.
2. conf. 1. num. 18. & 30. Ex quo sequitur quod alleganti ineptam cumu-
lationem incumbat probatio, in casu proposito esse ineptam, Reusf. d. loc. n. 39.
& 60. Craet. conf. 145. n. 6. Vers. unde quis prohibeam.

Limitatur tamen hæc regula, 1. si prohibita seu inepta est cumulatio,
quod tribus modis potest contingere, prout hanc doctrinam concessit Ioh. Per.
de Ferr. in form. act. nat. num. 9. & seqq. eumque secutus Tiberius Decian.
Vol. 5. Resp. 26. num. 44. (1.) quando plures actiones ex eadem causa descen-
dentes unius electione tolluntur. l. quod in herede 9. §. eligere 1. ff. de tribus.
act. l. nemo 43. §. quotiens de R. l. (2.) si plures actiones sunt contrariæ l. 1. C. de
furi. l. eum qui 14. & l. contra majores 16. C. de inoff. test. (3.) si plures actiones
ita se habent, quod sententia lata in una pariat exceptionem rei judicatæ in
alia. l. fundo 18. l. fundum 16. ff. de except.

Declarantur tamen hæc limitationes, quod tum demum possint procede-
re, quotiens cumulatio actionum copulativa non disjunctiva seu alternativa
intervenit, nam quando cunque dubitat actor quo genere actionis uti debeat,
recte etiam incompatibiles actiones, sed alternative, cumulat cum protestatio-
ne, se ex una earum jus suum consequi velle. l. 1. §. 4. Quod Legat. Gail. 1.
O. 65. n. 3. Zang. de except. p. 2. tit. 18. n. 15.

Limitatur 2. ratione personarum si diversi rei sint, tunc enim si causæ
obligationum omnino sunt diversæ, nulla datur actionum cumulatio, prout
recte docent Specularor lib. 4. p. 1. tit. de libell. concept. §. ad hujus 15. n. 13.
ibi eadem etiam questio, & seq. Bald. in l. ad officium 3. C. Comm. de fid. n. 1.
Ang. Perusin. conf. 229. n. 1. Vers. quia plures ex divers. causis. quod si autem
causæ

causæ adest connexio, recte plures actiones in eodem libello contra diversos intentantur. textus ad hanc rem singularis in l. 24. §. 4. ff. sam. exci. cunda. Quod iterum fit ob dirimendas lites, quas ubique præcidere publicè interest: l. 13. C. de re jud. l. 10. C. de transact. 2. quia hæc cumulatio actori prodest, reus non nocet; quilibet autem id pati debet, quod agenti prodest, sibi non nocet. l. 38 sub fin. ff. de cunct. Lud. Rom. cons. 240. n. 2. Menoch. de adpiscend. poss. rem 4. num. 765. Denique quia ipsa connexitas causarum id suadet, sic multa sunt per consequentiam quæ per se fieri non potuissent. arg. l. 1. 7. de auct. sur. l. 29. de lib. leg. Mand. de contin. causa. lib. 3. c. 23. num. 2. Craetz. cons. 203. num. 36. add. late hac de re differens Du. Carpz. sine lib. 2. Resp. tit. 4. Resp. 53. C. 54.

CAP. XIX.

De Actione directa & utili.

Axioma I.

Quotiens deficit actio vel exceptio directa, utilis actio vel exceptio est l. 25. ff. de præscript. Verbum: Sensus hujus regulæ, quod quandocumque in jure specialis & formalis actio in jure expressa non est detur generalis præscriptis verbis, quæ & in factum dicitur. Imò hæc actio sæpe ad exemplum alterius actionis utilis ex ipsa lege directo non competentis dari solet, exempla in l. 1. §. 7. de eo qui pro ius. l. 1. C. de magistrat. conven. §. ult. l. ad L. Aquil.

II.

In extraordinariis judiciis (sicut hodie sunt pleraque omnia, §. ult. Inst. de interdell.) nihil interest inter actionem directam vel utilem, sed utraq; ejusdem potestatis esse solet, eundemque habet effectum. l. 47. de N. G. aliud hujus rei exemplum desumi potest ex l. 8. §. 13. ad SC. Fellex.

III.

Actio & utilis & directa quando concurrunt, præfertur directa, l. 1. §. 2. de loco pub. fruendo. l. 3. C. de nozar.

Limita 1. nisi ad eum qui habet actionem utilem principalis causa pertineat, qui vero directam habet sit minus principalis. l. 27. §. ult. de procurat. l. 19. C. de usur.

2. Limita nisi à principali possessionem vel quasi nactus sit, l. 4. C. qua res pignor. l. 20. ff. de pignorat. & textus est clarissimus in leg. 1. §. 4. de superficerebus.

IV.

Quandocumque actio utilis competit ex æquitate causæ, directa non datur, l. 8. C. de pact. conven.

CAP.

De Actionibus civilibus & prætoriiis.

Axioma I.

Regulariter quando civile est remedium non datur prætorium, §. 9. *Inff. de AB. l. 3. §. 4. Naut. Caup. flab.* Dixi regulariter, nam utilitatis causa prætor etiam suas proponit actiones, utut civilia remedia suppetant. *d. l. 3. §. 1. Exempla in jure passim extant, præter d. l. 3. §. 1. l. 15. §. 26. de injur. l. 13. §. 2. de usufruct. l. 76. §. 8. de leg. 2.*

I I.

Actio civilis plenior est quam prætorial. *l. 28 pr. de leg. 1.*

Declarat *Don. lib. 8. Comm. cap. 11.* hanc regulam de actione pœnali ex delicto, quæ regulariter annum tantum durat, sicut & jurisdictio prætorial tantum est annua: secus statuendum putat, si loquamur de actione prætorial, quæ rem persequitur, cum & hæc perpetua sit.

CAP. XXI.

De Actionibus bonæ fidei.

Axioma I.

Negotium bonæ fidei requirit exuberantem bonam fidem ex qua substantiam agit.

Vnde est, quod omnia pacta bonæ fidei contrariis irritentur, *l. 11. §. ult. de AB. Emf.* Imò si dolus causam contractui dedit, faciat irritum contractum ipso jure, sin vero incidit in negotium actione ipsius contractus dolus veniat vindicandus, secus quam in stricti juris negotiis. *l. 7. princ. §. 3. de dol. l. 1. C. de jure dor.*

II,

In bonæ fidei negotiis officium judicis, tantum valet quantum in strictis præstat expressa stipulatio: fundamentum hujus reg. est in *l. 7. de N. G.*

Praxis hujus regulæ ea, quod dolus incidens veniat in act. bonæ fidei *d. l. 7. §. 3. de dol. l. 1. C. de iur. dor.* quidquid moris & consuetudinis committatur non secus ac si cautum esset. *l. 30. §. 20. de adl. ed.* Denique mora committatur extrajud. argum. *l. 3. §. 2. Commod. l. 17. §. 3. l. 32. §. 2. de injur. l. 38. §. 7. C. segg. l. 13. C. cod.*

CAP. XXII. De Actionibus stricti Juris.

Axioma I.

In stricti juris negotiis quicquid adstringendæ obligationis est, id si non exprimitur, pro omisso habetur. *l. 99. de Verbor. obligat.* Vnde in obscuro semper verba contra stipulatorem sunt explicanda, ut puta, qui legem contractus apertius dicere potuisset, *d. l. 99. §. 1. §. 11. de F. O.*

Limitatur 1. nisi aperta sint verba conventionis, ut puta, si quis vestem, quæcunque muliebris est, spondens, hanc vel istam dare nolit. *§. d. d. l. 99. §. 110. §. 1. de F. O.*

2. Nisi per talem interpretationem ipsum negotium corrumpatur, *l. 80. de Verbor. oblig.* ita enim actus omnes interpretandi, uti potius valeant quam irritentur. *§. d. infr. in c. altum.*

II.

In strictis juris actionibus iudex præcisè debet inhaerere petitioni. *l. ult. C. de fideicommiss. lib.*

Limita 1. quod ob favorem dirimendarum litium iudex possit condemnare in partem confessam, reservando parti jus integrum in parte dubia, *l. 21. de Reb. Cred.*

Limita 2. quod necessitate suadente etiam loco rei, quæ in petitionem venit, iudex condemnare partem potest in æstimationem. *l. 22. de R. C.* quo tamen in casu actio stricti juris videtur degenerare in arbitriam.

CAP. XXIII. De Actionibus ex delicto.

Axioma I.

Actiones ex delicto non transunt in heredes, *l. un. C. ex delict. defuncti* Ratio, quia delicta debent tenere suos auctores, *l. 22. C. de puni.* quare jus representationis, ubi hæres eadem cum defuncto persona esse censetur, locum non habet in delictis, ob quod jux actiones in heredes alias derivantur.

Ampliatur hæc regula, 1. quod hæc regula locum quoque habeat in quasi delicto *l. 15. cum l. seq. de jud. l. ult. §. hæc judicio. Nam. camp. stab.*

Ampliatur 2. quod id verum sit non tantum quoad actiones personales per §. 1. *Inst. de perpet. & temporalib. act.* sed etiam procedat quoad rei persecutorias, *d. l. un. C. ex del. def.*

Limita 1. nisi his fuerit vivo adhuc delinquente contestata. *l. 26. §. 8. de O. & A. l. 87. de R. I. §. 1. Inst. de perpet. & temp. vel pro contestata habita*

G

l. 33. de

433. de O. & A. litis enim contestatione quasi contrahitur l. 3. §. 11. de pecul. unde post litis contestationem heres quasi ex contractu convenitur, ubi ius representandi locum habet. Declaratur tamen hæc limitatio, quod procedat tantum in civilibus, non in publicis aut criminalibus l. 20. de Accus. l. 3. §. 5. C. si Accus. vel rem.

2. Nisi aliquid ad heredem pervenerit l. 15. §. 2. l. 17. §. 1. de dol.

3. Nisi per delictum res ipsa fuerint affecta. l. 3. §. 5. Quod quisq. jurat. l. 22. de Senatusc. Syllan.

4. Aut denique fuerit inter crimina excepta, ut puta furti, l. 9. de condit. furtif. & ex publicis, perduellionis, l. ult. ad L. lul. marces. repetundarum l. 20. de accus. peculatus & de reliquiis. l. ult. ad L. lul. pec.

CAP. XXIV.

De Actore.

Axiom. I.

Plures agere non possunt. Fundatur hæc regula in l. 24. §. 1. de Administr. & per. ius. & curat.

Declaranda tamen ea est, quod procedat non de simplici & absoluta impossibilitate, quasi salvo juris ordine plures agere non possent, sed explicanda tantum de commoditate, quod scilicet unus facilius agat quam plures l. 3. §. 6. de Administr. & per. ius. & curat.

I I.

Pluribus actoribus concurrentibus is præfertur, qui est idoneus, l. 2. de populi. action.

Idoniorum autem iudex eliger, consideratis omnibus circumstantiis, ætatis & morum, l. ult. de collus. dec. & præcipue actionem permittet ei, cuius maximè interest, id. l. ult. §. 1. l. 3. de pop. act. seu ad quem maximè res pertinet. l. 3. §. 12. de lib. homine exhib. puta, quod quis consanguinitatis vel affinitatis causa agere debet, l. 5. de huius qui effud.

I I I.

Actor paratus veniat ad iudicium: textus elegans est in l. 42. de Reg. iur. Ratio, quia actor in sua potestate habet, quando agere velit, l. 5. §. ult. de delicti mali & meris exceptione. secus ac in persona rei. d. §. ult. & ideo qui agit, debet ipse venire instructus & paratus habere probationes, non ab adversario petere l. 4. C. de Edund. Concludit quoque ex hoc Donellus 26. Comm. 3. Actorem victum nunquam iustam litigandi habuisse causam: quod tamen vitiosum, & sanè plures litigandi iustas causas, quas actor potest prætere agere, opponit Mejerus in C. l. A. de re jud. ib. 26. n. 9.

LX. Actor

IV.

Actor potestatem agendi habet, quando vult, non etiam reus exceptionem suam proponendi. Hinc est quod actioni præscribatur, eum exceptio sit æterna, l. 3. §. ult. de doli mali & metus exceptione.

Sunt tamen quædam exceptiones, quæ & in modum actionis possunt proponi, velut exceptio non numeratæ pecuniæ, dotis & similes, quæ non minus quam actiones ipsæ possunt præscribi, l. 1. ff. de non num. pec. & §. un. infra. de lerr. oblig.

Item hic notare licet, quod quando actor dolose cessat agere, dum forte reo exceptionis suæ probationes pereant, reus adire iudicem etique suam exceptionem indicare potest, petereque, ut cogat actorem intra certum tempus, experiri sub pœna perpetui silentij, quam cautelam insinuat C. l. A. de doli malo & met. except. th. 5. in fine.

V.

Actor antequam agat prius reum amice admonere debet, cap. 13. de iud. l. 13. de Serf. Prad. Verb.

VI.

ACTOR debet sequi forum rei. l. in criminali §. C. de iurisdic. omnium iudic. l. iurisdictionem 2. C. eod. tit. l. fin. C. ubi in rem actio. l. 2. C. ubi & apud quem. cap. experientia 14. & cap. si quisque 11. q. 1. cap. sane 13. cap. cum sit generale 8. c. si clericus §. de foro comper. Ordin. Regis Lusitan. lib. 3. tit. 11. in princ. & apud Hispanos l. 32. tit. 2. part. 3. & l. 8. & 9. tit. 3. lib. 4. nova Recopil. Angel. conf. 122. Quia debitum. in princ. Socin. reg. 10. Roman. conf. 412. per totum. ubi latè Oldrad. confil. 83. num. 8. Roland. conf. 23. num. 8. & 12. lib. 2. Gutier. Canon. lib. 1. c. 34. num. 8. Surd. conf. 266. n. 8. Carol. Bartel. conf. 19. num. 14. Gasp. Thefaur. quest. forens. lib. 2. c. 15. num. 6. Petr. Anchar. conf. 57. Quædam. in princ. Brunor à Sole in locis communib. verb. actor. 2. Cardos. in praxi iudicum & Advocator. eod. verb. num. 5. Anton. Oliban. de iure fisci. c. 11. n. 12. pag. mihi 201. Thom. de Thomasset in floribus legum. reg. 9. Joseph. Sella de inhibitionib. c. 8. §. 3. num. 7. & c. 26. num. 3. Calkill. lib. 3. quotidian. cap. 25. num. 8. Joan. Franc. Leo in thesauro fori Ecclesiast. p. 2. c. 14. num. 18. Franc. Molin. de brachio seculari. c. 35. n. 2. Mari. Ant. var. resol. lib. 1. resol. 15. num. 1. Seraphin. decis. 1018. num. 1. Card. Tusch. practic. conclus. tom. 1. lit. A. concl. 121. Aloyf. Ricc. in collection. decis. p. 5. collect. 1930. D. Barbof. in l. heres absens 19. §. pro-

inde. num. 8. cum malis seqq. ff. de iudic. Glor. resp. 13. num. 1. Hermosil. l. 32. gloss. 1. num. 308. tit. 5. part. 5. Valenzuel. conf. 138. num. 36. rom. 2. Limita in casu l. diffamari 9. C. de ingen. & manumiss. Cov. var. lib. 1. cap. 18. num. 3. & seqq. Alex. Trentacinq. var. resolut. lib. 1. tit. de diffamat. resolut. 1. num. 6. Marta in votis novissim. decis. voto 95. num. 4. & 5.

[Amplia quod hoc procedat etiam si actor sit persona privilegiata. l. 2. C. de Primipil. lib. 12.

Limita 1. nisi actor sit clericus, c. 8. 9. fin. extra de for. compet.

2. Nisi causa sit Ecclesiastica, c. 21. extra de lure patronat. m.

3. Si studiosus litigat. auct. Habita. C. Ne filius pro patre.

4. Limita nisi de ratiociniis reddendis agatur. l. 2. C. ubi de ratiociniis. quæ ibi vult rationes reddi, ubi administratio gesta. adde Carpz. 2. consil. tit. 2. consil. 33. num. 15.]

VII.

ACTORE non probante reus absolvitur, l. extas 25. ff. de iure fisci. l. ult. C. de rei vindic. l. qui accusare 4. C. de edendo. l. actor 23. C. de probat. l. 1. C. de alienat. iudic. m. causa facta. §. retinenda. Instit. de interdict. cap. ult. caus. 6. q. 5. cap. cum Ecclesia 3. de causa possess. & propriet. cap. ult. §. sane, de iurejur. cap. unis. post princip. ut Ecclesiast. benefic. cap. inter dilectos 6. de fide instr. [cap. ult. extr. de iurejur.] exornant Duen. reg. 22. Hippol. sing. 169. & seq. & in l. unius 18. §. in ea causa. num. 3. & 4. ff. de quest. & in l. de minore 10. §. tormenta ff. eod. tit. ubi ampliatur duobus modis, & limitatur quindecim modis, Hieron. de Monte de finibus regundis, c. 48. à. num. 41. Cov. var. lib. 1. c. 1. num. 8. Mathesil. sing. 17. Joan. Garc. reg. 7. Bald. conf. 481. lib. 2. & consil. 401. Pramittendum est lib. 4. Anchar. conf. 331. Visis, & diligenter, in princ. & cons. 233. in princ. Deci. conf. 3. à. num. 8. in fin. Clar. in pract. crimin. lib. 5. §. fin. quest. 62. num. 1. Caputaq. decis. 2. lib. 1. latè Paris. conf. 104. In presenti causa. vol. 1. Corn. consil. 219. & cons. 335. vol. 4. Ruin. conf. 114. num. 11. lib. 3. Roland. conf. 60. num. 13. vol. 1. & cons. 67. num. 1. vol. 2. & cons. 90. n. 2. cum seqq. vol. 3. & cons. 28. n. 10. eod. vol. 3. Alexand. conf. 134. in princ. lib. 2. & cons. 16. In causa & lite, in princ. & cons. 131. Perlecius, num. 7. lib. 5. & cons. 127. Viso processu, in princ. vol. 7. Joseph. Ludov. Perus. decis. 14. Herculan. in tract. de nega-

de negativa. num. 70. cum seqq. ubi facit regulam cum limitationibus, *Alphan. collect. 102. Franc. Viv. lib. 1. commun. opin. verb. Actore non probante. Cravet. conf. 104. num. 18. & conf. 177. n. 1. ad med. Hieron. Portoles in schol. ad Molin. §. actor. n. 1. Menoch. de arbitrar. casu 98. num. 16. & de prasump. lib. 1. pras. 87. num. 4. & pras. 92. num. 3. Malsard. de probat. concl. 36. ubi ampliat, & limitat pluribus modis, Thom. de Thomasset in scribis legum. regul. 11. Paul. Emil. decis. 11. p. 1. Surd. de aliment. tit. 9. quast. 12. num. 7. cum seqq. & consil. 328. num. 1. Seraphin. de privileg. juram. privil. 27. n. 1. Flores de Mena ad Gam. decis. 36. num. 1. Flamin. Paris. de resignat. benefic. lib. 11. quast. 14. n. 10. & de confident. quast. 63. num. 23. latè Fulvi. Pacian. de probat. lib. 1. c. 67. ubi facit regulam cum decem & septem ampliationibus, & cum duabus limitationibus, Alex. Trentacinq. variar. lib. 2. tit. de probat. resolut. 2. num. 1. & 16. Cened. ad Decretal. collect. 125. num. 1. Cardos. in praxi iudicum & Advoc. verb. Actor. n. 4. Joan. Franc. Leo in thesaur. fori Ecclesiast. p. 3. cap. 7. num. 108. Joseph. Sesse Aragon. decis. 217. num. 4. Aloy. Ricc. in decis. Curia Archiepisc. Neapol. p. 1. decis. 71. num. 8. & decis. 211. num. 6. Anton. Monach. Lucen. decis. 33. n. 46. Card. Seraphin. decis. 1422. n. 15. Aldovin. conf. 60. num. 12. & conf. 61. n. 6. Donell. Comment. juris Civilis, lib. 19. c. 15. col. 1. & lib. 20. c. 2. col. fin. Fatim. in praxi crimin. p. 1. quast. 4. num. 28. & fragment crimin. p. 1. lit. A. num. 30. Mari. Antonin. var. resolut. lib. 3. resolut. 1. n. 5. & resolut. 37. num. 6. Card. Tusch. practic. conclus. tom. 1. lit. A. concl. 117. per totam. Mendez à Castro in praxi Lusit. lib. 5. c. 1. num. 95. Rot. decis. 409. num. 6. apud Farinac. p. 1. recent. Rot. etiam in Luen. Sarzanen. beneficij 5. Iulij 1599. coram Illustrissimo D. meo Card. Millino, impressa per Vivian. post praxim Iurispatron. decis. 40. num. 4. Torreblanca de lure spirituali. lib. 15. c. 11. num. 13. Castill. de terrib. c. 7. n. 1. cum seqq. ubi quodd procedit in civilibus & criminalibus [Dicitur autem hæc defensionis species nuda & ab Aristotele ad Hominem, *ut si quis in iudicio sit, i. e. vici jam satis, quia quod intendisti, probare nequivisti, Cuius. ad tit. 1. lib. 1. feud.]**

Ratio est, quia ius metimur ex persona actoris, non ex persona rei. i. i. in princ. ff. si pars hered. per. gloss. in l. hic consequenter 18. in princ. ff. famil. hercisic. Castrensi. conf. 76. In factis istis, num. 2. in fin. vers. & posito, & conf. 369. Viso & examinato, in princ. vol. 2. Roman. consil.

confil. 347. Quoad articulum, num. 4. vers. fufficit. Surd. confil. 150. num. 89. & de aliment. tit. 6. quest. 4. num. 9. Cardin. Tufch. d. concluf. 117. num. 13.

Amplia primò, procedere etiam si reus nihil probaverit, Florian. de S. Petro *conf. 15. n. 3. vers. tertio sibi videtur obflare, quem refert Card. Tufch. d. concl. 117. n. 21.*

Amplia secundò, in beneficialibus quia actore non probante, licet reus non iustificet titulum suum beneficiale, vel possessionem, absolvi debet, ut per Rot. *decis. 419. qua est 7. de except. & decis. 70. aliàs 6. de re iudic. Gemin. conf. 38. Pro clariori, in princ. & conf. 91. Premisso, in princ. & conf. 92. in princ. Anchar. conf. 233. in princ. Cardin. Tufch. d. concl. 117. num. 29. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 11. num. 29. & 30.*

Amplia tertio, in petitorio, Bald. *conf. 481. in princ. vers. aut utraque pars. lib. 1.* Et in possessorio Castrenf. *conf. 81. lib. 2.* Et in iudicio manutentionis, Bald. *conf. 37. in princ. lib. 5.* Et in spolio, Angel. *conf. 367. in princ.* Et in emptione & venditione, Alex. *confil. 18. lib. 1.* Et in fideiussore reo, Joan. de Imola *confil. 103. in fine.* Et tam in prima, quàm in secunda instantia, Angel. Aretin. *conf. 88. & conf. 133. num. 5. & 6.* Et in materia feudali, Signorol. de Homed. *conf. 10. num. 5.* Et in causa matrimoniali, Castill. *confil. 38. num. 8.* Amplia etiam si fiscus agat vel accuset, Clar. §. *fin. quest. 62. num. 1. Mascard. concl. 36. num. 1. Butsat. conf. 439. n. 2. & seq. & conf. 445. num. 2. & seq. lib. 4. Decian. resp. 48. num. 1. lib. 3. Surd. conf. 326. num. 1. Denique & in iudicio publico, vide supra c. 14.*

[Rectè tamen declarat hanc regulam Cuiac. 1. f. 1. in Comment. Non posse eam absolutè semper usurpari, cum multum hac in re valeat autoritas prudentiaq; iudicis. Unde fit ut reus nonnunquam injuratus absolvatur in totum, aliquando alterutri litigatorum iusjurandum deferatur. l. 3. de iurejur. l. 31. ff. eod. Nov. 124. Nempe si animus iudicis per narrata varia dubius constituatur. Tum enim ut omnino se eximat scrupulo iuramentum defert. Hac Cuiac. adde Biesch. lib. 1. f. 4. & ad l. 4. C. de Edend. textus denique ad hoc singulari 2. f. 33. §. 1.

Limita porro si præsumptio militat pro actore, hæc enim onus probandi transmittit in reum. l. 5. ff. de probat. l. 16. C. eodem. Item

Item in crimine falsi l. ult. C. ad L. Cornel. de falsi ubi Wessend. num. 11. l. 22. C. cod. quamvis diss. videatur Auctor supr. c. 14.]

VIII.

ACTORI non licet, quod reo denegatur. c. 2. *caus. 4. quest. 4. c. non licet auctori* 32. *de Reg. iur. lib. 6. l. non debet* 41. ff. *cod. tit. Thom. de Thomasset in floribus legum. reg. 204. Sigism. Scacc. de appellat. quest. 18. limit. 7. num. 23. Dyn. conf. 24. Questio et alius est, Card. Tusch. pract. concil. tom. 1. lit. A. concil. 119. Pute. decis. 316. aliàs 307. lib. 2. in correctu. Actor enim & reus sunt correlativa, Mari. Antonin. var. resolut. lib. 3. resol. 9. n. 3. & à pari procedunt, l. ult. C. de fructib. & litium expens. c. 2. de mutuis petis. Gabr. commun. tom. 3. tit. de clausulis, concl. 1. à n. 66. Valasc. conf. 25.*

Amplia in casu converso, quia quod conceditur auctori, censeatur etiam concessum reo, ideo si actor obtinuit reum citari, ut personaliter compareat, debet pariter actor comparere personaliter, & è contra, quia sunt correlativi, gloss. *verb. voluerit, in Clem. sepe, de verb. signif.* Gemin. in c. 1. de dolo, & contum. lib. 6. Card. Tusch. d. concl. 119. num. 2. Unde provenit, quod si actor impetraverit causam conventionis summarie tractari, pariter erit summaria causa reconventionis rei, gloss. d. *verb. voluerit.* Cardin. Tusch. d. conclus. 119. num. 3. ubi num. 4. subdit propterea quod si actor impetravit jus iniquum, debet pati pariter retorquitionem ejusdem juris iniqui in se ipso. Unde etiam fit, ut si actor examinavit testes ad colorandam possessionem, super petitorio suspensio, debeat reo pariter licere testes in petitorio ad discolorandam possessionem non obstante suspensione prædicta examinare, Oldrad. conf. 316. n. 2. quem refert Card. Tusch. tom. 3. lit. E. concl. 306. n. 1.

Unde si actor dolo rei, & reus dolo accusatoris impediatur, ne vocati in jus veniant, neuter poterit accusari, l. fin. §. sed et si stipulator. ff. ne quis eum, qui. Farinac. fragment. crimin. p. 1. lit. D. num. 117.

[Nota quod hæc Judiciorum æqualitas maximè sit servanda in medio litis, ut veritas indagetur, in ipso nempe termino probatorio, alias enim frequenter fallit. nam ab initio ad fundandos processus semper

semper magis favetur actori *arg. l. 8. Quis sit id. cog. Gail. l. observ. 22. num. 4. & l. obs. 31. n. 12. adde Bart. ad d. l. 8. in princ. & Jas. n. 2. textus in l. 66. de jud. gloss. in cap. cum ad sedem. in verb. cum pertinentiis de restit. spol. Bald. in l. 1. num. 17. vers. hoc promisso. cap. de in qui accus. Castr. in l. inser stipulancem. §. si Strychum. num. 5. de verb. oblig. in fine autem favorabiliores rei partes sunt. l. 147. de R. l. & ibid. Dec. idem cons. 109. n. 1. per textum in §. Commodum. Inst. de interd. & c. literis. & ibid. Panorm. n. 1. de prob. Gail. d. obs. 22. n. 11.]*

CAP. XXV.

De Actu.

Axioma I.

Actum humanorum duo potissimum sunt principia connexa voluntas & potestas. *multum interest 6. C. si quis alteri vel sibi. Klock. de contrah. c. 12. n. 55. Quibus recte tertium potest adungi, honesta scil. & iusta causa ac forma. arg. cap. cum super 23. de offic. & per. jud. deleg. Donell. 6. Comm. 26. pr. Reinking. lib. 3. Iur. pub. elass. 1. c. 2. n. 21. quod eleganter in omni voluntate demonstrat Pet. Greg. 42. Synag. 7. n. 3.*

II.

Actum contrarium faciens primo, ab illo recedere præsumitur. *cap. solitudinem 54. de Appell. Menoch. 6. præsumr. 38. n. 10. & ex eo Gilhauf. de præsumr. cap. 6. part. 7. §. 141. n. 2.*

III.

Omnibus Actibus & dispositionibus inest clausula rebus sic stantibus, *l. cum quis 38. de solut. Mant. de Tac. & ambig. convent. libr. 2. tit. 4. num. 91. & seqq. Vid. CapZev. 6. consil. 62. num. 27. & p. 2. Consist. 31. def. 23. per tot. ubi rationem & limitationes hujus regulæ eleganter exponit. Verum cum hæc regula magis ad clausulas pertineat hic subsisto.*

IV.

Actus imperfectus regulariter non tollit perfectum, *l. 20. de testam. Excipe in materia testamentaria. Sic 1. si in testamento posteriore coram 5. testibus facto heredes instituti, qui ab intestato venturi essent, in priori non erant instituti, tum enim primum testamentum rumpitur. l. 2. de unjusto sup. & in l. 22. §. 2. C. de test. 2. Si testamentum posterius coram tribus testibus factum sit & testator decem adhuc annos vixerit. l. 29. C. de testam. tum enim ob favorem præsumitur æquæ voluntatis actus posterior imperfectus, tollit priorem perfectum.*

P. Actus

V.

Actus facti potentior est quam actus verbi: *l. nostram pen. ibi siquidem 10. stator. C. de testam. junct. §. penult. l. quib. mod. test. infirm. c. 2. de pen. in 6.*

Hinc in donatione non requiri expressam acceptationem donatarii, sed sufficere taciturnitatem præsentis, *C. de ac. rem. l. de test. 3. p. rubr. n. 19. statuit.*

VI.

Actus vitatur quotiens in eum casum incidit, à quo incipere non potuit. Fundatur hæc reg. *in l. 98. in fin. de V. O. l. 71. de fideiuss.*

Exempla in jure passim occurrunt *in §. 2. de imm. stip. l. 3. §. ult. de his quæ pro non scriptis. l. 11. de servitut.*

Non tamen hæc regula omni caret dubio: & sane è diametro contrarium axioma proponit Ictus *in l. 85. §. 1. de R. l. C. Pontifex in c. factu 73. de R. l. in 6.* Quod nec suis destituitur in jure exemplis, in stip. vid. id docet *l. 2. §. ex his 2. de Verb. Obl. 2. in servitute acquisita, l. 3. §. 1. de servit. 3. in legato nominis l. 5. ad Leg. Falcid.*

Declarari potest hæc difficultas cum *Bach. in Comment. ad l. 20. de stat. hom.* quod regula proposita fallat. 1. In illis actibus quæ semel obtinuerunt suam perfectionem *l. 3. de his qui sui vel al. jur.* Ita cæcitas non removel aliquem à magistratu, *l. 1. §. 5. Vers. sed melius. de postuland. Quid. Amayam ad l. 46. C. de decur. n. 61. Ricard. ad l. 85. §. 1. de R. l. & servitus, licet per partes acquiri non possit, per partes tamen retinetur, ad *l. 8. §. 1. de servit.* Ea enim quæ ab initio rite constituta sunt, non ita facildè dissolvuntur, *Offermann. in rat. ad dist. §. 2.**

2. Limitatur, quod regula procedat tantum in illis supervenientibus, quæ actum in suis substantialibus & essentialibus afficiunt, non quæ circa accidentia versantur. Sic enim furor statum non dicitur mutare aut dignitatem, quia morbus est accidens & plerumque non perpetuum. *add. Gif. ad l. 140. §. 2. de V. O. C. Offermann. ad d. §. 2.*

Vbi simul limitationis loco adjungit: quod nimirum regula supra dicta sit accipienda de vitiis, quæ non temporaria sunt, sed universam temporis seriem complectuntur & indefinita sunt, *l. 3. §. 1. usufruct. quemad. c. de ac. Nam si vitium sit temporarium tantum, veluti si præteritum tantum afficit, futura non inhihet. l. 22. §. 5. Mand. l. 27. §. 3. de pact.*

A quibus non multum abhorret distinctio *Harprechtii ad §. 2. l. quib. non est permiffum fac. testam.* qui distinguit inter vitia juris seu à Iuris dispositione venientia & inter vitia facti, non meri velut Cap. deminuto captivitas &c. & deniq; facti meri. Hæc enim actum perfectum non afficiunt. *vid. d. §. 2. C. leg.*

VII.

Actus tendens ad perimendum jus aliquod non debet ejus contrarium operari, *l. cum tale 72. §. fin. ff. de cond. C. demonstr.* Nec solet eadem dispositio contrarios producere effectus, *l. qui hominem 34. §. fin. ff. de solui. C. in leum in §. 1. de condit. indeb. Ferr. in for. resp. rei convens. Vers. saltem aliu. n. 9.*

H

VILLACTUS

VIII.

Actus civiles aliis non prosunt regulariter, ut exemplum est in litis contestatione, secus in naturalibus, l. 2. Cod. de acquirenda poss. ubi gl. C. in l. 3. ff. de usucap.

IX.

Actus Reciproci communibus Regulis non includuntur, l. 7. §. 2. de dom. ini. vir. & ux. l. 11. C. de transact.

X.

Actus simulatus nullius est momenti. l. 16. de R. l. l. simulata 30. de Rit. nupt.

XI.

Momentaneus actus non consideratur l. 30. de R. N. l. 48. de R. l.

XII.

Actus unius in alterius præjudicium nihil operatur. l. non debet. de R. l.

Amplia etiam si actus ille maximè sit favorabilis, princ. Insistit. quib. man. non licet.

XIII.

Actus si non valet eo modo quo fit, nec valet eo modo quo potest. l. 1. de iure Cod.

Hoc procedit quotiens actus peccat in forma. l. cum hi 2. §. si prator 17. de transact. secus si in materia, tum enim valet omni meliori modo quo potest l. si unum 27. §. si acceptilatio 9. de pact. Bart. in l. 1. in §. pr. de V. & Pup. sub his.

XIV.

Actus necessarius nullum habet meritum, l. rem legatam 8. ff. de Adim. leg. l. unum ex familia 67. §. 1. de leg. 2. Et ideo præmium non meretur, l. ita tamen 27. §. qui suspectam. ff. ad SC. Treb.

XV.

Actus ad quem quis ex contractu laudo sententiaque obligatus est, si sua natura effectus successivos habet uno momento non impletur, sed temporis continuationem & perseverantiam requirit, text. est in l. 3. de usufruct. Barth. Bald. Alex. Gregorius. in l. inter Castellianum 44. ff. de recept. Arb. Angel. Imol. & Raphael Cuman. in l. si fideiusso 49. de leg. 1. Idem voluit Ang. in l. pen. §. fin. ff. de acquirend. poss. Nisi enim factum duret, & continetur, fecisse quis non dicitur: Et ideo prius latæ sententiæ executio iterum peti potest. Quod clarissime in possessorio retinendæ apparet, si enim victus victorem momentum non turbando satisfaceret sententiæ cerè parum ei foret consultum vid. Bart. conf. 232. Verf. forte vero. num. 12. lib. 3. & eleganter hæc tractans Ioh. Baptista. Asum in sua practica lud. tit. de sent. execut. cap. 2. ampliat.

impliat. §. Generaliter enim verum est, quod quæ in actu juris successive non durant, acta non esse videantur. l. si pro parte 10. §. 6. Versum autem sic accipimus, ut dures Versum. de in rem Verf. Unde & Salycet. in l. 5. C. qui pot. imp. pag. concludit, quod debitor qui pecuniam consignatam & depositam recepit, beneficium, quod per depositionem acquisivit, amittat. Idem refert & probat Boer. decif. 23. n. 33. §. copiose Frid. de process. extrah. lib. 2. c. 16. n. 4. & 5. §. lib. 1. c. 36. n. 17. Spec. de arbitru & arbitrat. §. fin. Verf. sed pone arbiter debet. Verf. Quod non videatur restituere nisi dures restitutum.

XVI.

Actus validus tollitur per inutilem & invalidum, exemplum est in *l. plane 34. de leg. 1.*

Hæc regula proponitur & septem limitationibus declaratur à *lasonæ in d. l. plane. num. 1. & seqq.*

XVII.

Actus agentium non potest esse in suspenso. Hoc tamen non omni caret dubio, sed varîe inter se pugnant *l. usufruct. 26. de V. O. l. si servum 21. eod. l. 3. de serv. l. ult. Comm. prad.*

Id. communiter inter actus inter vivos & ultimas voluntates distinguunt, ita ut isti possint esse in suspenso, hi non item per *d. l. ult. Comm. prad.* Sed hæc distinctio rem non absolvit.

Plenioris E. explicationis gratia, primo distinguendum inter actus inter vivos & mortis causâ.

Isti vel sunt extrajudiciales ut contractus, vel judiciales. Quod contractus attinet subdividuo, an quærat de validitate contractus, an de acquisitione ex contractu? Quo ad priorè quæstionē nec actus inter vivos possunt esse in pendentî, *d. l. 21. & 26. de stip. serv. Posteriori possunt l. ult. Comm. prad.* Quod judiciales actus attinet, certum est in pendentî esse non posse, nec judicium de futura obligatione concipi. *l. 35. de jud. Quamvis ipsa executio ex rationabili causâ recte suspendi queat. l. 40. ad L. Aquil.*

Fallunt tamen dicta quotiens simul debitum præsens & futurum in petitionem deducitur, velut si annuum vel menstruum petatur. *l. 1. C. de fidei-comm. ne scil. actor singulis annis cogatur super jure suo protestari si non simul & præsentè totum petere potest. l. 1. §. 2. de usur.* Denique restringenda ea regula, ut procedat tantum quod judicij instantiam, fallat quoad sententiam, nam etiam si sub conditione sententia dici non debeat, si tamen dicatur, non facit judicium ipso jure nullum. *l. 1. §. 5. Quando appelland.* In articulo mortis causâ distinguendum, an dies cesserit vel non: ante diei cessionem recte suspenduntur. *l. 3. de serv. leg. l. 26. de usufruct.* non tamen post diei cessionem. *Adde Barr. ad l. ult. Comm. prad.*

XVIII.

Actus & potentia simul in eodem subiecto esse non possunt. §. sic itaq. *Inst. de act.* sed excludit potentiam. *l. si ita fuerit 41. de man. test.*

XIX.

Actui potentia proxima pro actu habetur *l. 43. de test. milit. quia quod parum abest nihil abesse dicitur gloss. in d. l. pen. Barr. in l. 1. §. sed si. ad SC. Syl. las. in l. admonendi. 1. lect. num. 56. Tirag. in tract. de retract. in tit. de contr. conven. §. 1. gl. 4. num. 1. las. l. lecta. 40. ff. si cert. per. l. 1. §. quia onera. ff. quar. rerum act. Sic & conatus actui proximus pro ipso facto habetur, quod praesertim in delictis procedit. *l. 1. §. 3. ad L. Corn. de Sicar. quin & in sceleribus gravioribus quandoque conatus remotior pro facto habetur. l. 5. C. ad L. Iul. Majest. secus in levioribus, & de hodierna consuetud. Carpz. 26. tract. crimin. p. 2. quaj. 7. adde infra potentia. Conatus.**

XX.

Actus limitatus limitatum producit effectum. *l. age cum Gemiano 2. C. de transact. arg. l. in agris 16. ff. de A. R. D. Barr. in l. 1. n. 8. de pecul.*

XXI.

Actus debet regulari secundum statuta loci ubi celebratur. *l. 3. §. ult. de test. l. 1. C. emancip. & alij tenentur citat. a. Carpz. 26. §. conf. tit. 9. conf. 96. n. 8. & 2. conf. tit. 1. Resp. 13. n. 10.*

Vnde quoties sanctio vel statutum certam requirit qualitatem, qualitas illa est probanda. *l. 7. §. cum hoc edictum 2. ubi Barr. n. 1. ff. quib. ex caus. l. unie. §. ait prator. 3. Ne quis in flumin. pub. l. 5. §. 2. Ne qui eum. l. 4. §. 12. de vi bon. rapt. add. Andreas Alciat. in l. 1. §. ult. de V. O. Hypp. de Mars. in l. si quis. ff. de quast. num. 153. & seq. Cephal. 4. conf. 504. num. 24. quod eo magis procedit, quando dispositio statuti vel legis est odiosa. l. interpretatio 42. ff. de pen. Salycet. in auth. Minoru. C. qui dar. sur. vel curat. num. 10. Vers. & quia hac rapt. Fulgos. conf. 20. num. 18.*

XXII.

Actus per se invalidus per quinquennale tempus convalescit. Declarari debet hæc regula quod procedat in actibus non omnino vitiosis, sed in quibus sollemnitas aliqua deficit. Exemplum est in *l. ult. C. si major fact. athen. & Carpz. 26. §. conf. 76. num. 6. & 7.*

XXIII.

Actus morientium majorem merentur favorem, quam actus inter vivos, eum dilecti. extra de donat. l. in testam. 12. de R. l. §. un. de L. Fuf. Can. 108.

XXIV.

Omnes actus ubi periculum in mora est etiam die feriata. *cap. 21. §. Verum pars altera extra de jud. & de nocte possunt expediri: ubi enim evidens est periculum in mora neque loci neque temporis habenda est ratio.*

XXV.

XXV.

Ex actu etiam nullo voluntas disponentis colligitur & probatur. *l. fm. de reb. cor. qui. l. legatum 24. §. fm. de Adim. leg. Alex. lib. 1. conf. 45. n. 7. Decian. 1. conf. 3. num. 36. latissime Cephal. 3. conf. 312. n. 113.*

XXVI.

Actum nihil dicitur, cum quid superest ad agendum. *l. cum Syllanum 11. ubi Jaf. num. 3. C. de hu que. ut indig. l. penult. C. ad Syllan. l. Titia 134. ff. de verb. obligat. Hippol. conf. 122. num. 15. Flamin. Parif. de resignat. benefic. lib. 8. quasi. 8. num. 42. & num. 97. Anton. Monach. Lucen. decis. 25. num. 7. & Florent. decis. 19. num. 5. & Bononiens. decis. 28. num. 22. Girond. de privilegiorum, seu exemptionum explicat. n. 1133. Thom. de Thomasset in floribus legum. reg. 199. ubi ait procedere, quando illud, quod superest, essentiale est, & substantiale, secus autem si accidentale sit, & parvi momenti. Rot. decis. 725. num. 7. in fin. apud Farin. p. 2. recent. Sebast. de Medicis de regul. juris, reg. 5. limit. 2. Alois. Ricc. in collect. decis. p. 7. collect. 1497. vers. prout factum.*

XXVII.

Actum qui gerit, in dubio praesumitur magis velle, ut ille valeat, quam pereat. *l. quoties 80. ff. de verb. obligat. l. quoties 12. ff. de reb. dub. l. quoties 67. ff. de Regulu iuris. l. 3. de milit. test. Alciat. de praesumpt. reg. 3. praes. 34. Vant. de nullis. in princip. num. 24. Cardin. Mant. de coniect. ultim. volunt. lib. 2. tit. 15. a num. 2. Brunot à Sole in locis communib. verb. actus 10. Menoch. de arbitrar. casu 223. num. 27. & de praesumpt. lib. 1. praes. 6. num. 5. Gutier. canon. lib. 1. cap. 2. n. 4. Vide Axiom. 12. num. 17. & 18.*

XXVIII.

Actum faciens censetur se adstringere legibus loquentibus de illo, ut per Surd. consil. 347. num. 24. Natta consil. 49. num. 22. Becc. conf. 35. n. 11.

XXIX.

Actum frustratorium nemo praesumitur facere, *l. 1. in fi. ff. ad municip. l. unic. C. de thesauris. lib. 10. Surd. consil. 307.* Nam actus frustratorios lex abhorret, *l. hac stipulatio 14. ff. ut legator. seu fideicom. nomine cau. Surd. decis. 260. num. 5. cum seqq. & decis. 276. num. 4. cum seqq. & cons. 345. num. 18.*

XXX.

ACTUM celebrare, & ei consentire, paria sunt, *l. utrum 6. & l. seq. ff. ad leg. Pompei. de parricid.* Tiraq. *de retractu lig.* §. 1. gloss. 9. *vers. praterea. & de jure primog. q. 26. vers. tertio limita.* Cardin. Mantic. *de Tacitu & ambig. convent. lib. 4. tit. 2. à num. 12.* Melch. Phæbos *Lusit. decis. 60. num. 3. tom. 1.* Alienare enim qui de jure non potest, alienationi consentire non valet, *l. 3. C. si adversus donat. Barth. conf. 70. num. 1. lib. 1. Roland. conf. 15. num. 30. lib. 1.* Tiraq. *ad leges connub. gloss. 8. n. 147.* Card. Pereira *de resolut. emphyt. c. 5. n. 40.*

XXXI.

ACTUM non celebrare, vel minus ritè celebrare paria sunt. Portol. *de conscrib. cap. 19. num. 8.* quæ enim non ritè fiunt, pro non factis habentur. Hippol. *in l. de unoquoque 47. num. 120. ff. de re judic. & sing. 431.* Tiraq. *de retractu lig.* §. 1. gloss. 10. num. 33. Perez *l. 1. tit. 3. lib. 3. Ordin. pag. 517.*

XXXII.

ACTUS præsumitur factus in executionem præcedentis tractatus, seu mandati, quando non exprimitur alia causa, *l. 3. §. verum. ff. de manumiss. l. qui in aliena 6. §. si u qui putabat. ff. de acquir. hered. l. pignori 13. §. fin. ff. de usucapion.* Alciat. *de præsumpt. reg. 2. præf. 24.* Alex. *conf. 25. num. 9. lib. 2.* duplicatur *conf. 90. Viso instrumento, num. 9. lib. 3.* Bald. *conf. 199. in princ. vers. & eodem. lib. 1.* Hippol. *in l. statu liber 14. num. 8. ff. de question.* Menoch. *de præsumpt. lib. 2. præf. 74. num. 3. & lib. 3. præf. 49. num. 4.* Card. Tusch. *præf. concl. lit. A. concl. 152. num. 1. & tom. 7. lit. S. concl. 716. n. 9.* Mascard. *de probat. concl. 619. num. 2. & concl. 1259. num. 8.* Surd. *decis. 325. num. 7.* Rot. *decis. 454. num. 3. apud Farin. p. 1. recent. & decis. 615. num. 2. p. 2. recent.* Glorit. *resp. 3. num. 12.* quia tunc censetur factus secundum naturam actus, & nomine præcedentis, Cravet. *conf. 135. Verba decreti. num. 13. vol. 1. quem refert Paul. Fusc. lit. A. sing. 25. in fine.*

Unde si fiat contractus per verba de futuro, & postea in executionem talis contractus partes faciunt contractum, secundus actus, vel contractus debet regulari à primo, in cujus executionem factus est, adeò quod si primus est pignus, secundus debeat esse pignus,

gnus, Alex. *conf.* 156. *Viso instrumento, per totum. lib.* 6. prout illum refert Card. Tusch. *d. lit. A. conclus.* 130. num. 1. ubi num. 2. cum eodem Alex. declarat hoc in tantum esse verum, quod secundus contractus factus in executionem primi, etiamsi fiat ex intervallo, debeat regulari à primò: ut si possunt concordari, semper reduci debeant ad concordiam; si non possunt concordari, quatenus secundus discordet, dicitur per errorem, & sic errorem continet, maxime quando primus erat per verba de futuro.

XXXIII.

Actus qui sequitur, declarat intentionem præcedentem, *l. si bi qui* 34. *vers. bi si. de adulter. §. pavonum. Instit. de rerum divis.* Tiraq. *in l. si unquam* 8. *verb. donatione largitus. num.* 257. *C. de revocandis donation. Surd. decis.* 326. num. 85. Flamin. *Paril. de resignat. benefic. lib.* 7. *quæst.* 1. num. 72. Stephan. *Gratian. discept. forens. cap.* 58. n. 25. *cum seqq.* ubi subdit, quod secundus actus recipit declarationem à primo, Rot. *decis.* 365. n. 1. *in fin. apud Farin. p. 2. recens.*

XXXIV.

Actus regulariter tribuitur ordinanti, & non exequenti, *litem eorum* 6. §. *decuriones. ff. quod cuiusque univers. nom.* 1. unum 67. §. 1. *ff. de legat.* 2. l. 2. §. *omnia. C. de veteri lute enucl. §. cumque hoc, in prowm. Instit. cap. super luteris* 20. *de rescript. c. cum aliquibus* 4. *eod. tit. lib.* 6. *Roman. conf.* 366. *Quæritur, in princ.* Cardin. Tusch. *d. lit. A. conclus.* 144. *Surd. de aliment. tit.* 8. *privil.* 56. num. 88. *& privil.* 65. n. 47. *& decis.* 292. num. 9. *Mar. Antonin. var. resol. lib.* 3. *resol.* 19. num. 5. Actus verò quando principio, vel fini attribuitur, vide Card. Tusch. *lit. A. concl.* 153.

XXXV.

Actus non potest subsistere sine substantia, *l. cum bi* 8. §. *Prator ait. ff. de transact. l. cum precario* 22. *ff. de precar. c. tu a nos, de sponsalib.* Franc. Molin. *de ritu nupt. lib.* 1. c. 26. num. 106. nec subsistere potest sine sua materia, *l. nec emptio* 8. *ff. de contrab. empt.*

XXXVI.

Actus sumunt suam denominationem ab objecto, *l. verum* 39. *ff. de furtu. c. cum voluntate* 54. *in pr. de sent. excom.* S. Thom.

1.2. *quæst.* 18. *art.* 6. *in corpore. ad fin. & quæst.* 1. *art.* 3. Et regulantur secundum naturam sui subjecti. *l. eius* 16. §. 1. *ff. de operi. liberi.* Et actus agentium sunt in patiente benè disposito. *l. in omnibus* 55. *ff. de act. & obl.* *l. si ego* 18. *ff. si certum pet.* *l. 1. C. de hered. instit.*

XXVII.

Actus agentium non operantur ultra intentionem eorum, *l. 3. §. 1. non omni* 19. *ff. si certum pet.* *l. in agri* 16. *ff. de acquir. rerum domini.* [*l. sin* *l. si extraneus. ff. de Acquir. vel Om. hered.*] *Ægid. Bellam. conf.* 33. *num.* 38. ubi subdit maximè procedere in iis, quæ pendent à potestate. *Socin. reg.* 10. *Alex. conf.* 146. *In caus. num.* 10. & *seq. lib.* 5. *Mantic. decis.* 267. *num.* 3. *Thom. de Thomasset in floribus legum. reg.* 13. *Anton. Gomez tom.* 1. *var. c.* 7. *num.* 4. [*Modo res sit perfecta. Bald. in l. quod sine. C. de test. & in l. cum allegat. C. de usur. & appareat de intentione agentis: Nam voluntas in mente retenta nihil operatur. l. si repetendi. 7. C. de Cond. ob caus.* item agatur de vero non q. contractu. *l. si qui* 13. §. ult. *Commod. & sermo fiat de actione directa non utili. l. si absentis* 4. *C. si certum pet.* nec ex persona agentis actus aliter veniat interpretandus. *Mod. Hisp. in rub. de l. del. & omnia tamen hæc tantum possunt*] intelligi de intentione principali agentium, non secundaria, *Card. Tusch. d. lis. A. concl.* 125. *per tot. & imprimis. num.* 3. *Flamin. Paris. de confident. quæst.* 27. *n.* 139. *Aloys. Ricc. in decis. Curia Archid. Neapol. decis.* 75. *n.* 22. & *decis.* 175. *n.* 10. *part.* 1. *Seraphin. decis.* 890. *num.* 2. *Anton. Monach. Lucens. decis.* 14. *num.* 41. *Cxf. Argel. de contradic. legis. quæst.* 10. *num.* 36. *Rot. decis.* 555. *num.* 4. *apud Farinac. p.* 1. *recent.* Vide infra sub verb. *Intentio.* *Magdalen. de numero testium in testamento requisito, p.* 3. *cap.* 2. *num.* 49. *Alexand. Trentacinq. conf.* 19. *num.* 1. *p.* 1. *Reynoso obs.* 63. *num.* 18. *Valenzuel. conf.* 112. *n.* 74. & *conf.* 119. *num.* 86. & *conf.* 133. *n.* 55. *tom.* 2. *Rota decis.* 236. *num.* 1. & *decis.* 373. *n.* 2. *part.* 2. *in posthum. Farin. aliis p.* 4. *recent.* [sic v. c. esset iniquissimum ut qui ceu eum traditumque quid petierit, prohibeatur petere, si legatum postea esse comperit. *l.* 29. *de A. E. l.* 12. *de transact.* contra regulam ne actus operetur, ultra intentionem agentium.]

Limita, quia actus agentium operatur ultra intentionem eorum, ad tollendum dolum & absurdum; nam solutio debitoris facta secundum intentionem, semper est ad tollendam obligationem debito-

debitoris, & tamen si debitor solvat ei, qui non habet mandatum, vel non potest liberare, non tollitur obligatio præcedens, sed inducitur nova obligatio recipientis ad restituendum exactum, ut per Alex. *conf. i. fo in princ. lib. 3.* prout illum refert Cardin. Tusch. d. *concl. 125. num. 12.*

XXXVIII.

ACTUS semper judicatur à principali intentione agentium, l. si quis nec causam 4. in princ. & ibi Bald. ff. si certum pet. l. qui exceptionem 44. ff. de condit. indeb. l. 1. c. ad legem Cornel. de Sicar. Tiraq. de retratt. lig. §. 30. gloss. 1. num. 4. Covar. lib. 2. var. c. 4. num. 5. Anton. Gomez tom. 2. var. c. 2. num. 10. [Unde etiam semper inspiciendum est, quid actum sit, l. ult. Qui sine manu i. l. semper 34. de R. l. l. cum qui 41. de V. O.] quia actus quantumcunque favorabilis, contra voluntatem agentis minimè sustinetur, l. si idem servus 14. ff. de legat. 2. l. si cui pure 31. in fine princ. ff. ad Trebell. l. verbis 7. ubi Doctores. ff. de vulg. & pupill. nam actus non à nomine, sed ab effectu judicatur. l. insulam 6. ff. de præscript. verb. l. cum manu sata 80. §. fin. ff. de contrab. empr. l. si olei 21. C. de locato. [& omnis actus ex fine venit dijudicandus, l. 39. de furt. l. 14. C. de jud.]

XXXIX.

ACTUS omnis justificatur propter scientiam, & patientiam superiorum, l. quid sit fugitivus 17. §. ego puto. l. quod si nolit 31. §. qui asfiduè. ff. de edil. edicto. cap. nisi essent 21. de præbend. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 9. §. 2. num. 88. Nam auctoritas superioris excusat à pœna, gloss. in c. dixit 24. quest. 5. Farin. in praxi crimin. q. 52. num. 83. Mari. Antonin. var. resolut. lib. 3. resol. 19. num. 4. & facit licitum, quod aliàs est illicitum, l. non videtur 167. §. qui iussu. ff. de Regul. iur. c. quisquis. de Reg. iur. lib. 6. Doctores in l. iuste possidet 11. ff. de acq. poss. Farin. in d. praxi crimin. quest. 97. num. 1. cum seq. quam refert Mari. Antonin. citato loco.

XXX.

ACTUS non dicitur perfectus, quando est partim factus, & partim non. l. 2. ibi, quia ipsi animadvertunt aliquid deesse. ff. de origine iur. cum citatis à Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 63. num. 3. Rot. decis. 725. num. 7. in fin. apud Farin. p. 2. recent. paria enim sunt actum

I

non

non incipere, vel cœptum non perficere, *l. fin. §. illud. C. de codicillis. §. pen. Instit. quibus modis testam. infirm.* [Add. Gædd. ad l. §. 1. de V. §. n. 8. & seqq. ubi late hanc regulam explicat, potest tamen ea declarari, quod procedat potissimum in his quæ actum secundum eam continuum & absolutum requirunt ut sunt testamenta. Non etiam in his cujus singulæ partes per se consistunt.]

XL.

Actus meræ voluntatis excludit Juris necessitatem, glossi. & Doctores in *l. solent 6. §. fin. ff. de officio Proconsul. & in l. cum de in rem vers. 6. ff. de usuris, glossi. verb. temporis, in cap. cum Ecclesia Sutrina 3. de causa possess. & propriet. Gac. Gironda de privilegiorum seu exempt. explicat. num. 278. [Wesemb. paratit. de Vfus cap. num. 10. & de resciind. vend. num. ult. Bach. 2. d. 22. th. 3. lit. 1. imò & sæpe quæ juris necessitas non exigit patria tamen non remittit. l. 35. C. de decur.]*

XLI.

Actus legitimi non recipiunt diem, neque conditionem, ideoque non possunt stare in suspensio. *l. actus legitimi 77. ff. de regulis juris, c. actus legitimi 50. eod. tit. lib. 6.* latè Card. Tusch. *d. lit. A. conclus. 129. per tot am. Roman. cons. 403. num. 19. & 20. Rot. decif. 638. n. 4. p. 2. recent.* Quæ quidem citata Jura in priori parte, quatenus de actibus legitimis agunt, intelliguntur de illis, qui vel ex rei natura, vel ex speciali legis prohibitione, conditionem recipere prohibentur: sequentia autem eorum verba, videlicet, *conditionem non recipiunt*, idem important, ac si diceretur, vitiantur per conditionis, aut diei appositionem, id enim important verba, *non recipiunt*, hoc est, non sunt capaces conditionis, vel diei: ut sic reducatur illa regula: *actus legitimi de Reg. jur. lib. 6. ad sensum & dispositionem, d. l. actus.* quæ non eò tendit, ut ostendat quinam sint actus legitimi, sed ut ostendat actus legitimos, quicunque illi sint, illos nempe, qui vel ex rei natura, vel speciali legis prohibitione prohibentur conditionem recipere, per temporis, aut conditionis appositionem vitari, non obstante reg. *cap. ad Apostolicam 16. de regularib. c. biduum. 2. q. 6. in specie text. in l. obrinuit 3. ff. de conditionib. & demonstrat. cap. fin. de condition. apposit.* Quibus & aliis Juribus constat, sæpe actus contra legis

legis prohibitionem celebratos obtinere, quando non simplex & absoluta proponitur prohibitio, sed secundum quid, & conditiones adjectas, contra juris prohibitionem, nullatenus dispositionem vitare.

XLII.

Actus geminatus inducit maiorem firmitatem & plus operatur, quàm simplex. l. Balista 32. ff. ad Trebell. l. 4. iuncta gloss. ult. ff. de pignorat. act. Bart. in l. cum scimus 22. C. de agricol. & cens. lib. 11. Tirac. in l. si u. quam 8. verb. revertatur. num. 49. C. de revocand. donat. Pinel. in l. 2. C. de rescind. vendit. part. 2. c. 2. à num. 4. & c. 4. num. 31. & in rub. C. de bonis matern. p. 1. num. 14. vers. inde etiam, & num. 43. Brun. in tract. de augm. quas. 4. princ. n. 15. Gigg. de pensionib. q. 100. n. 5. Hippol. in l. 1. sub num. 38. C. ad leg. Iuliam. de Sicar. Everhard. in cent. leg. 10. o. à locutionis geminatione. Cassan. in catalogo gloria mundi. p. 8. consil. 27. ad finem. Emman Costa in l. si ex cautione 3. fallent. 14. C. de non. num. pecun. Perez in addit. ad Segur. in l. si ex legati causa 22. num. 183. ff. de verb. obligat. Menoch. de arbitr. casu 213. num. 37. & consil. 10. num. 1. Mascard. de probat. concl. 347. num. 37. cum seqq. & concl. 621. num. 37. Surd. decis. 21. num. 10 & 20. & decis. 232. n. 2. Steph. Gratian. discept. forens. cap. 395. num. 35. Mari. Antonin. var. resolut. lib. 1. 61. n. 6. & resolut. 110. num. 1. & lib. 3. resolut. 1. n. 32. Card. Tusch. tom. 4. lit. G. concl. 28. Cardin. Mantica. de tacitu & ambigui convent. lib. 19. tit. 2. num. 6. Rot. decis. 676. num. 2. apud Farin. p. 2. recent. Vide infra sub verb. Geminatio.

XLIII.

Actus duo eodem die, loco, & coram eisdem testibus gesti sunt correlative. l. si ventri 9. al. 24. §. fin. ff. de privil. cred. l. lea. 40. vers. dicebam. ff. si certum petatur. Card. Seraphin. decis. 359. num. 14. Surd. de aliment. tit. 1. quas. 42. n. 48. Bernard. Grex. ad practicum Camera Imper. lib. 2. concl. 12. n. 7. [Imò pro uno actu habetur Curt. conf. 54. super duobus. col. 1. in fin. Unde est quod uno eorum annullato annulletur, & alter Carpz. 5. constit. 7. Resp. 65. n. 10. sicut è contra posito uno ponitur & alter, Carpz. p. 2. C. 41. d. 10. n. 4.] Aliàs autem censetur factus qui præcedere debuit, & qui debuit prius fieri, Alex. conf. 81. Leñ. n. 7. lib. 3. Card. Tusch. 4. lit. A. concl. 136. n. 56. Molin. de primogen. lib. 2. cap. 7. num. 51. Mascard. de probat. consil. 244. num. 4.

Surd. *decis.* 288. num. 33. Cott. in *memorabil. verb. Actus*. Flamin. de *resignat. benefic.* lib. 4. *quæst.* 2. num. 26. cum *seqq.* Sanchez de *Matrimon.* lib. 3. *disp.* 35. num. 19.

XLIV.

ACTUS debet semper interpretari ut aliquid operetur, non autem ut sit inanis, & inutilis, l. *quoties* 12. ff. de *rebus dub.* Cardin. Tusch. d. *lit. A. concl.* 135. num. 1. In dubio enim quilibet præsumitur elegisse viam, per quam dispositio sua sit utilis, & habeat effectum, non autem ut impugnari possit, & reddi ad nihilum, l. 3. ff. de *testam. milit.* Alciat. de *presumpt. reg.* 3. *pres.* 33. Socin. jun. *conf.* 103. num. 28. lib. 1. Afflict. *decis.* 44. num. 25. Non enim præsumitur actus elusorius, & frustratorie factus, Mascard. de *probat. concl.* 595. à *princ.* Card. Tusch. *tom.* 4. *lit. F. concl.* 520. num. 4. [Imò actus frustratorios iura improbant & detestantur, l. 14. §. 1. ut *leg. vel fideic. servand.* l. 3. *pr. de iur. iur.* Frid. Pruckman. vol. 1. *conf.* 42. n. 5. Besf. 4. *conf.* 147. n. 6.]

XLV.

ACTUS in dubio debet interpretari validus, l. *quoties* 12. ff. de *rebus dub.* l. *quoties* 80. ff. de *verb. obligat.* l. si *quando* 190. ff. de *legat.* 1. [verba enim legum sicut & alterius cujusque dispositionis intelligenda sunt de actu valido, l. *quoties* 6. qui *faciunt cog.* l. non *puzavit* §. non *quavis de bon. poss. contra tabb.* l. 4. §. *Condemnatum. de re iud.*] Abb. *conf.* 62. In *controversia. col.* 1. num. 7. *vers. tertio. lib.* 2. Roland. à Valle *conf.* 61. num. 23. & *seq. vers. quinto considerandum. lib.* 3. ubi extendit ad omnem actum, latè Roman. *conf.* 180. Si *admittimus. n.* 4. cum *seqq.* ubi extendit ad omnem dispositionem, videlicet contractus, testamenta, juramentum, attestaciones, & privilegia, Bertazol. de *clausulis instrum. claus.* 1. *gloss.* 4. num. 5. & *in repet.* l. si *quis maior.* 41. C. de *transact.* n. 506. Pichard. ad §. si *quis alium. n.* 4. *Instit. de inue. stipulat.* Ferrer. in *constit. Cathalonie. gloss.* 1. num. 151. Scacc. de *appellar. quæst.* 2. num. 29. & q. 3. num. 7. & 4. & q. 15. num. 225. in *fine.* Rot. *decis.* 469. num. 3. p. 2. *recent.* Card. Tusch. d. *tom.* 1. *lit. A. concl.* 136. Marti. Antonin. *var. resol.* lib. 1. *resol.* 20. num. 16. Surd. *conf.* 44. num. 27. Giurba *decis.* 36. num. 18. Nam omnis interpretatio admittitur ad sustinendum actum, Rot. *decis.* 469. num. 3. p. 2. *recent.* Roland. à Valle d. *conf.* 61. num. 26. lib. 3. Card. Tusch. d. *lit. A. concl.* 136. num. 144. & ista

& ista quæ sit pro validitate actus, est regina aliarum interpretationum, Cephal. *conf. 51. num. 39.* Card. Mantici. *de coniect. ult. volunt. lib. 12. tit. 17. num. 13.* etiamsi aliquid quandoque disponatur præter intentionem agentium, *cap. 1. §. idem quoque. in fin. de desponsat. impub. lib. 6.* Federic. de Senis *conf. 15. n. 4. vers. item contra;* vel quamvis verba improprieantur, Fulgos. *conf. 87. Visis superius allegatis. col. 2. vers. ex illa quoque vulgari.* Abb. *conf. 62. In controversia. col. 3. num. 7. vers. tertio principaliter, lib. 2.* Roman. *d. conf. 180. num. 4. in fin. & num. seq.* Card. Tusch. *d. concl. 136. num. 32. & seq.* Nam tanta est præsumptio quæ oritur propter validitatem actus, ut omnes alias vincat præsumptiones, Dec. *in cap. quoniam. Abbas 14. num. 49. vers. secundo limita, de offic. deleg. & conf. 77. num. 5.* Ruin. *conf. 72. num. 4. lib. 2.* Alciat. *de præsumpt. reg. 1. præf. 30. num. 5.* Roland. à Valle *conf. 61. n. 27. lib. 3.* Unde si verba possunt referri ad actus validos, & invalidos, etiam quod sunt prolata in genere & in certa scientia, referri debent ad actus validos, Bolognin. *conf. 31. num. 14. vers. tertio. quem refert Card. Tusch. d. tom. 4. lit. 1. concl. 330. num. 60.* Dec. *conf. 234. num. 5.* Rota *decis. 643. num. 4. part. 2. in posthum. Farin. alias p. 4. recentior.* [Unde est, quod quoties lex de actu aliquo disponit non facta mentione solennitatis, omnes eas intervenisse subintelligendum sit. *arg. l. 2. §. prator ait. iunct. gloss. in verbo. vocabit. qui satisf. cog. Hartman. Piff. 2. q. 27. n. 24. & 10.*

Intellige actum debere sustineri validum in dubio secundum propositum agentis, non autem secundum oppositum, ideo transigens omni meliori modo, si non valet ut transactio, non etiam sustinebitur ut pactum gratuitum, quia sunt opposita; quia in transactione aliquid debet dari, vel remitti hinc inde, secus in pacto gratuito, Angel. *conf. 94. Cuius in fin. vers. nec obstat.* prout illum refert Cardin. Tusch. *d. concl. 136. num. 81.* [quod etiam procedit in causa favorabili. *l. 14. de leg. 2. l. 31. in fin. pr. ad SC. Treb. l. 7. Vbi Dd. de V. & P. subfir.*] Intellige etiam Axioma huiusmodi non procedere, quando si actus sustineretur, excederemus facultatem generantis actum, vel induceretur delictum, aut quis delinqueret in officio, quia tunc potius annullator, Alex. *conf. 179. Visis ac ponderatis. num. 3. & 4. lib. 7.* Card. Tusch. *d. concl. 136. num. 84. ubi num. 79. post Rot. decis. 366. num. 7. p. 1. divers. subdit, interpretationem obscuram*

& cavillosam non debere fieri ad sustinendum actum, quia intolerabilis interpretatio semper excluditur.

XLVI.

Actus dubius semper debet interpretari, ut minus sit damnosus gerenti, & plus utilis, quàm esse possit, quia hæc est naturalis intentio gerentis actum, ne sibi noceat, ut per Cravet. *conf. 14. num. 8. & conf. 106. num. 8. & 9. Paris. consil. 53. num. 4. lib. 4. Rot. decis. 596. num. 4. apud Barin. p. 2. recent. Cardin. Tusch. d. lit. A. conclus. 138. num. 1. & com. 4. lit. 1. concl. 330. num. 56. [quibus add. Bart. in l. geris de acquir. hered. Tiraquell. de retract. consang. § 30. gloss. 1. num. 14.] ubi num. 67. post Alex. *conf. 185. num. 2. lib. 6.* subdit, quòd quando actus potest habere duplicem effectum, interpretatur in parte quæ magis utilis est. [& semper debet benignius interpretari, l. 51. pro Soc. l. 56. de R. l. l. 55. de furt.]*

XLVII.

Actus dispositio interpretari debet, ut videatur provisum causæ magis necessariae, & utili, l. cum ex pluribus. 103. ff. de solution. Bart. in l. triticum 94. ff. de verb. oblig. & in lult. C. de aliment. pupill. præst. Menoch. *conf. 195. n. 5.*

XLVIII.

Actus in dubio censetur potius ex causa necessaria, quàm voluntaria factus, l. Aristo 5. §. 1. ff. de iure delib. l. pater filium 54. in fin. ff. ad l. Falcid. l. miles 11. §. fin. ff. de adult. l. proxime 50. ff. de ritu nupt. l. si cum doctem 22. §. si pater. ff. soluto matrim. l. huiusmodi 84. §. cum pater. ff. de legat. 1. Cravet. *consil. 106. num. 9. & seq. & conf. 119. num. 12. & conf. 125. num. 12. & conf. 272. num. 4. & conf. 304. num. 5. vers. actus. Roman. consil. 247. Primo col. 2. vers. est igitur. Card. Tusch. d. lit. A. conclus. 138. num. 2. latius conclus. 549. per totam. ubi num. 2. post Bald. *consil. 35. post med. vers. facit lib. 2.* ampliat, ut procedat etiam in dispositione legis, ut in dubio censetur emanasse in causam magis necessariam.*

XLIX.

Actus corrumpit omissa forma legis, l. cum hi 8. §. si. prætor. ff. de transact. l. traditionibus 20. C. de pactis. cap. cum dilecta 22. de rescriptis.

rescript. cap. quia propter 42. de elect. cap. 1. de rebus Eccles. non alien. lib. 6. cap. quia contra 64. de regulis iur. lib. 6. Everard. in topicis leg. al loco 53. Rebuff. in tract. de pacificis possess. num. 155. Gail. de pign. observ. 5. Tiracquell. de retractu conven. §. 4. gloss. 6. num. 31. ubi intelligit, etiam si omittatur in minimo, Surdus decis. 268. num. 8. Card. Pereira de potest. elig. cap. 7. num. 13. Valasc. cons. 103. num. 3. & cons. 133. num. 4. Joseph. Sesse Aragon. decis. 30. n. 10. Elcob. de vaticin. cap. 11. num. 19. Petret. in constit. Catalon. gloss. 1. num. 350. Joan. Franc. Leo in thesaur. fori ecclesiast. p. 2. cap. 4. num. 104. Farinat. in praxi crim. p. 4. cons. 95. in addit. tit. D. Mar. Antonin. var. lib. 1. resol. 26. num. 3. & lib. 2. resol. 47. num. 17. Anton. Monach. Lutet. decis. 53. num. 35. Thomas de Thomasset in floribus legum reg. 213. [nec ex subsequeuti legalitate confirmatur Myns. 1. O. 78. & 2. O. 18.] Dd. tamen communiter intelligunt id procedere, quando omittitur forma essentialis & necessaria, Rot. decis. 15. n. 3. apud Farin. p. 2. recent. Reinos. obs. 28. n. 11. Valenzuel. cons. 173. num. 39. tom. 2. Vide infra sub verb. Form 4. [Non etiam si accidentalis est. Add. lasin l. vinum. num. 33. de R.C. per l. 1. C. de Re iux. act. Wesenb. in parat. de accus. n. 12. in fin.]

L.

ACTUS à principio nullus, nullum producit Juris effectum. l. 4. §. condemnatum. ff. de re iudic. cap. ad presentiam 16. de appellat. latè Roman. cons. 412. Pro habenda. num. 4. cum seqq. Roland. à Valle consil. 63. num. 33. & consil. 76. num. 21. lib. 1. Card. Tusch. d. tom. 1. lit. A. concl. 139. Aloys. Ricc. in praxi rerum fori Ecclesiast. decis. 250. num. 2. in 1. edit. aliàs resol. 219. num. 2. in 2. edit. Seraphin. decis. 292. num. 2. ubi ait: quod actus ipso jure nullus convalescere non potest. [Unde est quod actus nullus propter inhabilitatem personæ agentis superveniente habilitate non confirmetur. lsi minor 4. de serv. exports. c. si eo tempore 9. de rescript. in 6. pulcre. Dec. cons. 661. in casu fin. vol. 4.] Verùm licet actus nullus nihil operetur, operatur tamen declarationem mentis ipsius gerentis actum, latè Roman. cons. 173. Amplissime Doct. n. 11. Bellon. cons. 5. in puncto. n. 12. vers. ne dicat aliquis. Reinos. in practicu observ. 74. n. 8.

LL.

ACTUS contra legis. seu statuti prohibitionem factus est nullus, etiam quod eadem lex, sive statutum post prohibitionem actum

actum expressè non annullet. *l. non dubium §. in princ. C. de legib. ubi*
Bart. num. 2. vers. tu juvenis. & num. 13. Bald. ante num. 1. vers. quidam
servavit. & num. 2. vers. quarto nota. Paul. de Castro num. 2. vers. in se-
cunda. Jas. num. 17. in 8. not ab. Tiraq. ad leges connub. gloss. 4. num. 7.
Virgil. Boccac. in constit. Piceni. gloss. 6. num. 110. Soar. de legib. lib. 5.
c. 25. num. 1. & 2. & c. 27. num. 2. Salas in simili tract. quest. 96. tract. 14.
disp. 15. sect. 8. num. 16. [Declara hanc regulam 1. quod ea tantum sit
accipienda de statuto ejus loci, ubi actus celebratur. vid. l. 6. de Evid.
& plures apud Carpt. 5. cons. tit. 9. Resp. 96. n. 8. & 3. cons. tit. 1. Respons. 13.
num. 10.] 2. quando lex seu statutum prohibet actus substantiam,
quia secus esset, si in aliquo actu solum qualitatè prohiberet, cum
tunc actus contra legem factus non esset nullus, sed validus. Soar.
d. c. 25. a n. 10. Salas d. sect. 8. n. 19. in fin. & n. 20.

LII.

A C T U S perfectio consistit, in conclusione. *l. contra actus 17.*
c. de fide instrum. l. si voluntate 8. ubi Bald. c. de rescind. vendit. Surd.
consil. 282. num. 17.

LIII.

A C T U S omnis consistit involuntate & potentia agentis. So-
 cin. *reg. 30. vers. tertio. Cov. in cap. cum esses 10. num. 7. de testament.*
& var. lib. 3. cap. 6. num. 9. Menoch. consil. 1. num. 259. & de præsunt.
lib. 1. pref. 80. num. 11.

LIV.

A C T U S in dubio videtur factus nomine proprio, non alie-
 no. *l. & magis 4. ff. de solut. l. & Papinianus. 28. ff. mandati. l. si ita*
stipulatus fuero. 126. §. Chrysogonus. ff. de verbor. obligat. l. pro ha-
rede. 20. ff. de acquirend. hered. l. si pactum. l. 9. de probat. & pref.
Tiraquell. de retractu lig. §. 10. gloss. 1. num. 3. Gutier. de tutel. p. 1.
c. 1. num. 22. & p. 2. c. 10. num. 1. [Quod tanto magis præsumitur,
quando is qui agit bona sua obligat. Soc. Sen. 3. cons. 100. col. 2. vers. 2.
Bald. 5. cons. 333. Men. 1. cons. 58. num. 54. & seqq. l. Et si u. 9. c. de prad.
& aliis reb. min.

Fallit hæc regula in Tutore & Curatore faciente, id quod
 nomine alieno obligatus est agere. Et ideo licet quid faciat nomine
 suo

Cap. XXVII. De Additamento. 73

suo præsumitur tamen & censetur facere nomine pupilli. l. 46. §. 2. de administr. tut. Bart. in l. Titium 47. §. altero 6. num. 2. ff. eod. tit. Surd. 1. conf. 9. num. 4. Mascard. de prob. vol. 1. concl. 38. num. 2. 3. Unde tutor non solum præsumitur solvisse de pecunia pupilli. Mascard. conclus. 1393. num. 6. Cravett. 1. conf. 129. num. 3. maxime quando non erat adeo dives, ut possit præsumi eam pecuniam quam solvit habuisse. Cravett. d. loc. Sed & continuans mercantiam vel negotia patris censetur nomine pupilli continuare. Gutt. de Tut. & Cur. p. 2. cap. 10. num. 9. Masc. d. l. num. 14.]

LV.

Actus quando ex duplici capite fieri potest, ex utiliori & firmiori factus censetur. l. 3. ff. de testam. militu. l. cum pater 29. ff. de iure dot. Reinol. in observ. practica. observ. 8. num. 12.

CAP. XXVI.

De Actu perfecto & impleto.

Multa sunt perfecta, quæ non dicuntur completa.

Sic stipul. verbis perficitur numeratione vel datione impletur, Emptio Venditio perficitur nudo consensu, impletur numeratione pretij & mercis traditione. Matrimonium perficitur consensu, non impletur, implet enim nihil aliud est quam consummare concubitu, add. Cujas. l. 4. Resp. & c. in l. 8. de Rescind. Vend. s. p. tamen in iure & hæc sumuntur promiscue, ut in l. 21. §. ult. ad municip. l. 16. C. de sed. instrum. l. 1. C. de vend. reb. c. 6. l. 6. l. 19. §. sed quod prater. Quod mer. causa. l. 7. de Negat.

CAP. XXVII.

De Additamento & Adjectis.

Axioma I.

Addi nec minui quidquam potest ei, quod est pro forma introductum. l. fin. C. de suis. & leg. vide infra de Forma.

II.

Si dispositioni quid addatur contra rei naturam, in eo dispositio non valet. l. 1. §. 1. Si usufruct. per.

K

III. A B.

ADDITIONEMENTUM non mutat naturam ejus, cui adjicitur, imò sequitur eandem naturam, & eandem actionem imitatur, aliàs esset destruere, & non addere. [text. est in l. 26. §. 2. vers. *nec separari* ut pactio de pact. dor. l. 8. C. de tur. dor. ubi vide omnino prolixè hæc tractantem Barbosa.] Oldrad. conf. 131. num. 13. vers. & hoc clariùs. Card. Tusch. pract. conclus. tom. 1. lit. A. concl. 182. num. 1. ubi num. 3. post Roman. conf. 45. declarat, procedere si additamentum non auget, neque minuit actum primum, cui fit adjunctio, quia censetur idem actus cum primo. [Unde si inutile non vitiat cetera l. Non solent. 94. ff. de Regul. jur. sed ipsum vitiatur. textus elegans: in l. 5. §. 1. Si usufruct. per. & pro non adjuncto habetur l. placuit 29. de usur.]

Unde additio, vel additamentum, quod venit ad interpretationem legis, vel statuti, aut alterius dispositionis debet intelligi in casibus in quibus loquitur statutum interpretatum, ut per Alex. conf. 13. Circa primum. n. 13. vers. *præterea* lib. 3. subditq; quod ipsa additio interpretativa facta statuto antiquo, est repetitiva, & influit etiam in statuto novo facto in additionem antiqui,

Limita, nisi additamentum repugnet substantiæ rei, cui adjicitur, quia tunc potius destruit, ut de pacto de non revocando in causa mortis, de conventionione in prætoriam stipulatione, & similibus, quæ inducunt novam dispositionem, & novam substantiam, quia sibi non communicant, nec invicem compatiuntur. [Additum enim si diversæ formæ, facit rem desinere esse talem. Exemplum elegans in cap. 1. extra de consec. Eccl. & altar.] Oldrad. conf. 172. in princ. num. 5. quem refert Card. Tusch. d. concl. 182. n. 13. [Similem observationem proponit Bart. & Alex. ad l. 6. de 1. & 1. item Bart. ad l. 1. de Ed. & l. 3. C. eod. In Additionalibus libellis ubi ostendunt quod additio scil. substantialis ad libellum novum faciat libellum & novam instantiam. Ang. in l. 1. §. si stipulanti de V. O.]

CAP. XXVIII.
De Ademtione.

Axioma I.

Quod iterum ademtum nunquam videtur datum. *l. 14. in fin. pr. de leg. 1.*

I I.

Si cui plus ademtum quam datum, id ademtum videtur, quod datum est. *l. 35. §. 5. de adm. leg. l. 7. §. 2. de lib. leg. l. 1. §. 4. & §. 5. de V. O. Ratio est quoniam summa majori semper inest minor. l. 110. de B. l.*

III.

Ademtum uni applicatur alteri, in cujus favorem fit ademptio, textus *en l. 9. vers. quorum commodo. C. de sum. & leg. l. penult. C. de legat.*

Limita tamen hanc regulam quod procedat tantum in dispositione juris, secus in dispositione hominis. *Inc. de Bessis ad N. 22. c. 23. quem citat. & seg. Barr. ad l. 39. al. 41. §. heres de leg. 3. Arret. cons. 67. col. 3. Vers. Genio ad secund. R. sing. 697.*

IV.

Quidquid contra naturam rei adimitur pro non adempto habetur. *l. 1. §. 1. Si usufruct. per.*

CAP. XXIX.
De Adjectione.

Axioma I.

Adjectio non semper augeat dispositionem, sed aliquando minuit: ut Elegans exemplum occurrit. *in l. penult. de Seruis. prad. rust. ubi Bald.*

II.

Adjectione res immutatur. textus *in clem. 2. de Elect. & l. 6. de l. & l. quod tamen de adjectione aliqua substantiali non accidentali est accipendum. Barr. & Alex. ad d. l. 6. §. d. sup. de additamento.*

III.

Adjectio declarat dictum. Elegans exemplum *in l. interdum 13. pr. de hered. Instet. ubi Bald. num. 2.*

IV.

Illicite adjectum pro non adjecto habetur. *l. 29. de usucap. vide supra de Additamento.*

V.

Adjectio in continenti facta nil immutat circa prius disposita. *l. sed eisi adjiciatur 13. pro Soc. l. species. 15. de aur. & argent. & verb. in top. in los. ab Emt. ad cens. num. 6.*

CAP. XXX.

De Adjectivo.

Quando præcedunt duo substantiva adjectivum sequens utrumque determinat. *l. 13. ubi Bart. ff. quod mer. causa.*

Excipe nisi adjectivum non possit prædicari de utroque substantivo, tunc enim positum post plura substantiva ad illa tantum refertur, ad quæ referri potest, salva ratione recti sermonis. *l. Plantum 8. de aur. & arg. leg. Du-rant. de art. test. 111. 6. caus. 50. Bart. d. los.*

CAP. XXXI.

De Adjunctis.

Axioma I.

Ratione adjuncti sæpè conceditur, quod per se non concederetur. *l. 15. de Ag. & Ag. plur.*

I I.

Quod profertur cum adjuncto non est propriè tale. *l. 7. §. 5. de don.*

CAP. XXXII.

De Adversitate calamitate.

Bonorum adversitas non est reprobatio, sed virtutis probatio. *et. adversitas 48. causa 7. quæst. 1.*

CAP. XXXIII.

De Advocatis.

Axioma I.

Advocatorum quidam rudes sunt & tyrones, alios nobilissimos facit & meritum & vetustas, *l. 7. C. de postulando.* Vnde Iob. de Ann. in rubr. de del. puer. 2. col. juvenes Advocatos litium confusores dicit, & sancti advocatores

toriz malitiz juvenutem sæpè & ignorantiam causam esse meritiò conqueritur. *Carpz. lib. 1. conf. 1. def. 18. n. 12. § 14.* Inveniuntur tamen qui & in Iuventute laudabiliter de jure responderunt (exemplum Nervæ filij I Cui elegans in l. 1. § 3. de postul.) qui ætatem doctrina suppleverunt, nam si indocti sint Advocatorum appellatione redduntur indigni, vid. l. 1. § 4. & gloss. ad l. 1. § 11. Verb. *quoque studio de uar. & extraord. cognit.* rectè ergo in bene constitutis rebus pub. servatur, ne admittantur advocati, priusquam publicum testimonium suæ eruditionis & profectus in studio juris exhibuerint, vel aliter de eo fidem fecerint: nam contra velut in comœdiis passim exhibentur larvæ, pro Iurisconsultis Legulei, pro militibus latrones, pro politicis nebulones, pro Oratoribus procuratores & Rabulæ, pro historicis pueri, pro advocatis scribæ & opifices. *Carpzovius dist. loc. ubi cit. Everhard. à Weihe de San. glor. mund. pag. 36.*

II.

Sicut de malis leguleis & fori rabulis non immeritiò Johan. Baptist. Magon. *dist. p. 1. cap. 11. num. 9.* ait, quod ubi advocatorum turba strepat, ibi Igitur anfractibus tota ardeat civitas, nec aliqua à litigio vacet domus, ita contrariò de bonis I Cui dignum Imperatoris Friderici elogium in *ansb. habita ne filius pro patre.* Quod eorum scientia totus illuminetur orbis, & ad obediendum Deo & magistratui vita subsectorum informetur, *Cel. de process. execut. p. 2. c. 3. num. 119.* Imò non minus, secundum Læonis & Anthonii oraculum, provident humano generi, quam si præliis atque vulneribus patriam parentisque tueantur l. 14. C. de Advocat. *disers. judic. Vide de hac re cum pluribus cit. Carpz. lib. 3. conf. 2. num. 2. 3.* ubi rectè utentes legibus, meliorem vitam ducere quam religiofos docet.

III.

Idè inventum Advocationis officium ut lites dirimantur, amicitia inter homines conservetur, litigatoris succurratur, qui summi tueri & causam dicere ignorant. Menoch. *de arbitr. jud. quæst. lib. 2. cas. 369.* Cagnol. in l. 2. *post originem 7. num. 115. de orig. juris.* ut autem hunc finem obtineamus, non sufficit sola eruditio; nisi cum pietate conjuncta, sine hac enim parum commodi accedet clientulis ab Advocatis, in literis etiam optimè versatis: quippe quod impii plus ad subversionem veritatis ac litigiorum augmentum, quam ad lucidationem justitiæ & litiun directionem exerceant, Magon. *de rest. patroc. rat. p. 1. c. 6. n. 18.* legum sanctiones saluberrimas in cautelas & technas nocentissimas convercentes, lites protrahentes, dilationes quærentes, causasque quærentes, ut litigantibus plus quàm torum auferant, ex quo maior est expensarum sumtus, quàm sententiæ fructus, nec terminant negotia pauperum, quousque eorum marsupia sunt evacuata, ut loquitur Innocent. *lib. 6. de test. condit. human. Sigism. Scacc. de jud. lib. 1. c. 50. num. 33.* *Carpzov. lib. 3. resp. 5. num. 8. & 9.*

IV.

Causas perorantes aliqui timidi, aliqui audacius agunt, l. 14. §. 1. C. de judic.

V.

Advocati non debent maledicendi studio, convitiis res agere, alioquin infames fiunt c. infames 3. q. 7. l. 6. §. 1. C. de postulando. Circa quos judicem non nimium patientem esse oportet, ne contemptibilis reddatur, l. 9. §. 2. de offic. Proconf. quibus linguas præcidendas Bernhardus dixit, alii secundum arbitrii iudicis puniri eos suadent, quos vid. cit. ap. Carpz. p. 1. c. conf. l. 2. def. 19.

CAP. XXXIV.

De Aedificiis.

Axioma I.

Magistratus officio incumbit inspectis ædificiis, dominos eorum causâ cognita compellere, ut ea reficiant, & adversus decretales compententi remedio deformitati urbis auxilium ferant l. 7. de offic. præsid. Ad utilitatem enim Reipublicæ pertinet, ne ruinis urbs deformetur, l. Ad curatoris 46. de damn. infect. l. prætor aut 20. §. hoc interdictum 10. ff. de Neg. op. nunc. l. 2. §. si quis nemine prohibente. Et in l. fin. ff. Ne quid in loco publico. Cæpoll. in tract. de serv. urb. præd. cap. 59. quem omnino. Vid. Gail. de pignor. observ. 10. Et 1. observ. 16. num. 17.

II.

Quilibet in suo pro libitu ædificare potest ad cælum usque l. alius 8. l. si in aditu 9. C. de servit. Et aqua. etsi tertio noceat, modò non sit ædificium ad æmulationem factum, vid. Fichard. 2. conf. 152. per tot. Gail. 2. observ. 69. num. 17. Et seq. nec 2. sit contra formam publicam extructum l. 1. 3. C. de ædific. privar. aut 3. servitus fuerit imposita, l. inter servitutes 15. de S. P. urb. aut 4. ædes vicini habeant lumen ex publico, quæ sic obscurarentur i. ne quid in loco publico. gloss. in l. fluminum 24. §. fin. in verb. non teneri. de damn. infect. Cæpoll. de servit. præd. urb. cap. 29. num. 2. vel si prædio rustico damnum fiat, quo minus fructus crescere queant, per textum l. fin. §. 1. C. de servit. Et aq. fallit item, si à principe, non ipso jure potestatem quis habet ædificandi, l. 2. §. merito. Et §. si quis à principe. ff. Ne quid in loco publico. Denique locum hæc regula non obtinet, quando scalis noceretur. Cæpoll. de serv. urb. præd. c. 39. n. 4. Butt. ad d. l. fin. §. fin.

III.

Ædificium non est quod solo infixum non est, nec in eo immixtum fundamentum habet. l. 18. de act. emi. Carpzov. p. 3. Conf. 31. def. 4. n. 3. quale exemplum habetur in l. 60. de A. R. D.

CAP.

Cap. XXXVI. De Aequalitate. 79

CAP. XXXV.

De Aegroto: & morbis afflicto.

Aegrotorum curam magnam jura gerunt: unde qui eos non curant, hæreditatem amittunt quasi indigni. *l. 3. de hæc qua ut indigni* item ex hac causa dominium servi amittitur & jus patronatus. *l. 1. §. sed scimus C. de latron. libert. toll.* Cuiacius *in expofit. Novell. 18. l. 2. Quæ sine man.* Cuiac. *ad l. 1. §. 1. de injuriis.*

CAP. XXXVI.

De Aequalitate.

Axioma 1.

In re dubia judex anile illud judicium inter partes ne ferat, ut rem, de qua litigatur, inter partes æqualiter jubeat dividere. Cuiac. *1. quæst. Pauli ad l. 34. de N. G. ubi exemplum habetur* & *elegant gl.*

Ita, verbi causa, si quis legavit Titio, & duo inveniantur amici testatoris eius nominis, ut hæc homonymia ambiguitatem inducat, legatum neutri dabitur: quia deficit probatio, nec apparet, cui datum testator voluerit. *l. 3. §. si duob. de Adm. leg. l. duo sunt Titii. 30. de test. rur.* Et melius est ita constitui, quàm partem dari uni Titio, partem alteri, quia testator scindi legatum noluit, sed uni præstari in solidum: qui cum non appareat quis sit; legatum in irritum recidit.

Aliud exemplum vid. *in l. Verbis cæcilebui 7. de Vulg. substit.*

Excipe nisi jura ipsa divisionem suadeant, ut est *in l. 25. §. 15. de H. P. §. Thefaurus. Inst. de R. D. l. si a sponso 16. C. de dom. ante nupt.*

IV.

Aequalitas fundamentum suum in jure naturali habet *l. 4. C. comm. di. vid. l. ult. C. comm. utriusq.* Hinc in dubio semper ea tenenda est opinio, per quam liberi ad æqualitatem reducuntur. *Tiraquell. de jure primogenituræ quæst. 4. in princ. & Hartm. Pistor. 2. quæst. 38. num. 71. laudati à Dr. Cujaz. 6. conf. 44. num. 6.* præcipuè quoniam bona præsumtio est, quod cum parentes maxime inter liberos servare voluerint *l. 20. in fin. C. de collat. l. 77. §. 8. ubi gloss. de leg. 2. l. 12. §. 43. de fund. inst.* Hartm. *1. quæst. 19. num. 9. cit. à Carpov. 3. 11. d. 12.* Idem in conjugibus dicendum, quod maxime inter eos debeat servari æqualitas, *l. fructum 7. solut. matrim. Novell. de aqua doi. 9. per tot. l. non tantum datus 20. de re jud. ut & fratres d. l. si maior 4. C. comm. di. vid. idem etiam in successione obtinet Lancel. §. 2. C. de Cad. toll.*

V. Aequa-

V.

Æqualitas rerum præcipua civitatis felicitas, Iacob. Omphal. *de usurp. l. l. lib. 2. c. 6. num. 1.* proportionis enim æqualitate ea conservatur. Molyne. *de commerc. & usur. 2. quæst. 76.* unde, magistratum æqualitatis maximè & iustitiæ decet esse amatorem N. 2. c. 5.

VI.

Æquales sunt omnes homines, quoad Deum & humilitatis rationem, c. de *Constantinopolitana 4. dist. 22.* unde & natura omnes fecit æquales 32. de R. l.

VII.

Æqualiter & absque personarum respectu procedendum c. *novis 13. extr. de jud. c. cum omnes 6. extr. de Confir.*

Hoc verum quoad sententiam definitivam, secus aliquando quoad negotii executionem, c. *pastoralis. 11. extr. de off. ord. c. quisquis 2. q. ult.*

VIII.

ÆQUALITAS maximè in iudiciis est semper servanda, l. fin. C. de *procurat. l. non debet actori 41. ff. de regulis iuru. cap. non licet 32. eod. tit. lib. 6.* Oldrad. 311. num. 2. *vers. & si dicatur, & conf. 323. num. 4.* Federicus de Senis *conf. 289.* Thom. de Thomasset. in *floribus legum, reg. 155.* Rot. *decis. 462. num. 9. & decis. 527. num. 3. p. 2. recent.* Card. Tusch. *rom. 3. lit. E. conclus. 306. per totam.* & faciunt quæ dixi supra sub verb. *Actor. in fin.* [idem in arbitriis l. non distinguemus 32. §. item si quis 9. in fin. de arb. recept. ju. receperunt.]

IX.

ÆQUALITAS inter partes debet in cunctis servari, & actor & reus non debent ad imparia judicari, l. cum pater 57. §. *evilius. ff. de legat. 2. l. cum oportet 6. C. de bonis quæ liber. l. petenda 6. C. de tempor. in integr. restit. l. fin. C. de fructib. & lit. expens. l. fin. C. de cupress. lib. 11. cap. in iudiciis 12. de regulis iuru, lib. 6.* Socin. jun. *conf. 4. col. 2. vol. 1.* Ruin. *conf. 133. col. 1. vol. 2.* Roland. *conf. 51. num. 8. vol. 4.* Becc. *conf. 43. in fin.* Vincent. de Franch. *decis. 23. num. 9.* Peregr. *conf. 93. num. 21. vol. 1.* Gonzal. *ad reg. 8. Cancel. gloss. 6. num. 164. cum seqq.* Rot. *decis. 1. num. 14. apud Farin. pag. 2. recent. & in Romana de Capuzucchi, 10. Aprilis 1606. coram Cardinali Lancelloro.* Unde propter servandam æqualitatem sæpe receditur à regulis Juris, & proprietate sermonis, l. fin.

Cap. XXXVII. De Aequiparatis. 81

l. fin. C. Comman. utriusque jud. l. quastum 12. §. 43. vers. sed & ipse Papinianus. ff. de fundo instr. Bart. in l. cum pater 77. §. evictu 8. ff. de leg. 2. Socinus in l. 1. in 4. notab. ff. de reb. dub. Cephal. conf. 545. num. 15. lib. 4. Hieron. Gabr. conf. 90. num. 21. & conf. 46. num. 31. lib. 1. Honded. conf. 29. num. 96. lib. 1. Et in dubio semper interpretanda est dispositio in eum sensum, qui magis ad æqualitatem reducit, Tiracquel. de primogen. quest. 4. num. 5. Alba conf. 461. num. 14. vers. & in dubia. Cephal. conf. 545. num. 15. & 16. Honded. conf. 29. num. 100. lib. 1. Imò ratione æqualitatis servandæ fit etiam extensio de uno ad alium, §. illud. Institut. de societ. l. fin. C. de fruct. & lit. expens. Aymon. consil. 133. num. 8. vers. quinimò. Honded. consil. 29. num. 98. & consil. 59. num. 64. lib. 1.

CAP. XXXVII. De Aequiparatis.

Axioma I.

ÆQUIPARATORUM eadem est dispositio, *l. 1. ff. de legat. 1. gloss. in l. si quis servo 20. C. de furtiv. & in cap. si postquam, 33. §. fin. de elect. in 6. Joan. de Anan. conf. 27. Viso casu num. 3. Alexand. conf. 17. Visis num. 3. lib. 3. Roman. conf. 129. licet magna, ubi quod in æquiparatis idem jus disponitur etiam per extensionem, & quod procedit in statuto, & in lege generali, Beroi. conf. 27. num. 3. libr. 1. Decianus conf. 6. num. 27. & conf. 45. num. 35. lib. 1. Menochius de arbitr. casu 88. num. 8. Aloyf. Ricc. in decis. Curia Archiepisc. Neapolit. decis. 223. num. 4. pag. 2. Anton Monach. Bononienf. decis. 68. num. 19. Card. Tusch. pract. conclus. tom. 3. lit. E. conclus. 308. Flamin. Paris. de confidens. quest. 27. num. 74. & quest. 28. num. 82. Marian. Antonin. var. resolut. lib. 3. resolut. 25. num. 10. Surdus conf. 384. num. 22. Oñav. Glorit. resp. 5. num. 58. Imbrian. de primo & secundo benefic. consil. 8. num. 114. Vivian. decis. 255. num. 29. & seqq. Joan. Marian. Novar. in praxi elect. & variat. fori. quest. 8. sect. 1. num. 9. & quest. forens. q. 143. num. 12. lib. 1. Farinac. fragm. crim. p. 1. lit. E. num. 202. cum seq. Valenuel. conf. 172. n. 18. tom. 2. [Idem dicendum de æquipollentibus, quorum eadem disciplina est & idem debet esse iudicium *l. si deicom-**

missa

missa

missa 11. §. si cui 11. ff. de legibus 3. Befoldus in voc. Unverschiedene
Dürgen.

Declara loco limitationis hanc regulam, quod procedat tantum in iis, in quibus æquiparatio instituitur: Etenim æquiparata in uno simpliciter æquiparata non sunt Bächov. lib. 2. disp. 7. th. 9. lit. D. & ad §. ult. de suspect. tut. ubi legimus latam culpam (quæ est crassa & supina negligentia) æquiparari dolo, ut ob eam pariter atque dolum quisque conveniatur. l. magna 226. de V. S. l. 29. princ. Mand. l. 1. §. 1. si mens. fals. mod. l. 8. de Ed. quod adeo verum, ut idem dicendum veniat, etiam si textus utatur particula, tantum vel non aliter l. 8. §. 5. de prec. non tamen æquiparatio ea per omnia procedit, fallit enim in materia delictorum l. 7. C. ad. Leg. Cornel. de sicar. fallit etiam in materia suspecti tutoris, ubi remotus ob dolum fit infamis, non etiam ob culpam §. 6. Inst. de susp. tut.]

I I.

ÆQUIPARATORUM quia idem est iudicium, ideo fit extensio regulariter de uno æquiparato ad aliud, ut per Bart. & alios in l. 1. ff. de legat. 1. Curt. jun. conf. 124. num. 7. Gabr. conf. 21. num. 37. & seq. lib. 1. Cephal. conf. 257. num. 17. seq. Everard. in loco à ratione legis larga num. 52. & in loco à simili. num. 7. vers. & generaliter. Roland. conf. 27. num. 2. & 13. lib. 1. Ofsch. Pedem. decis. 67. num. 9. vers. pro hac opinione. Villagut. in tract. de extens. legum rub. de extens. leg. correct. & pæn. simul num. 64. Octav. Glorit. res. 5. num. 38. novissimè Didac. de Narbona de acate ad omnes humanos actus requisita, annot. l. 9. 15. n. 5.

Amplia etiam in pœnalibus, exorbitantibus, & correctoriis, ut tenent Barbat. conf. 26. per eorum. lib. 3. Abb. conf. 75. num. 6. vers. præterea. lib. 1. Alex. conf. 117. Viso titulo. num. 15. & 16. lib. 6. Card. Tusch. d. conclus. 308. à num. 15. & d. lit. E. conclus. 663. num. 48. Ruin. conf. 10. num. 11. lib. 3. Gabr. conf. 21. num. 38. lib. 1. Paris. conf. 22. n. 42. lib. 2. Decianus conf. 11. num. 153. lib. 1. Villalob. commun. opin. lit. E. num. 157. Everard. in loco à ratione legis. num. 27. & 66. & in loco à simili. num. 7. vers. & generaliter, & in loco à speciali. num. 6. in 3. limitat. Ofsch. Pedem. decis. 94. num. 20. M. Anton. Eugen. conf. 49. num. 38. Honded. conf. 75. num. 25. lib. 1. Villag. d. rub. de extens. leg. correct. & pæn. simul. num. 64. Intel-

Cap. XXXVII. De Aequiparatis. 83

Intellige æquiparationem debere esse universalem per viam regulæ, & in omnibus, & per omnia, ad hoc ut fiat extensio in æquiparatis, [aliud enim est tale esse, aliud haberi pro tali, gloss. in l. mercu 107. verb. *Mangones. de V.S. Barfch. de claus. cap. 30. §. 1. num. 19.* ubi ostendit differre juramentum à promissione, an Eides stat.] gloss. verb. *sacri. in cap. unic. de voto. libr. 6. gloss. verb. prorogamus. in cap. constitutus 3. de Regularib. eodem libr. Aym. de antiquit. temp. p. 4. in princ. num. 100. & seq. & num. 135. Angel. Aretin. conf. 58. In causa mora. num. 7. vers. probatur. lib. 7. Barbat. conf. 26. in princip. lib. 3. Curt. sen. conf. 48. num. 19. & conf. 49. num. 43. Everardus in loco à ratione legu larga. num. 52. & in loco à simili. num. 20. Roland. conf. 27. num. 17. lib. 1. M. Anton. Eugen. conf. 49. num. 39. Villagut. d. rubr. de extens. leg. correct. & ræn. simul. num. 64. in fin. vers. limita singulariter. Honded. conf. 95. num. 119. lib. 1. Card. Tusch. d. rom. 3. lit. E. concl. 318. n. 18. & 35. ubi num. 38. post Roman. d. conf. 179. n. 12. limitat, ut non procedat, si superveniat aliquid ad favorem unius ex æquiparatis, quod non respiciat parificationem.*

C A P. XXXVIII.

De Aequipollente.

Axioma I.

Aquipollens non excluditur per partem taxativam, Cast. conf. 296.

I I.

Aquipollens in stipulationem deduci potest, Bart. in l. si sub una 136. de V.O. Et comprehenditur statuto, Idem in *Lucernis* 11. de Adm. d. q. jud.

I I I.

Aquipollentia verba sufficiunt in replicatione argumentorum, Abb. Sic, in c. abbate. in fin. de verb. signif. & simul multiplicari possunt, Card. in clem. 1. §. nos 25. de jurejur.

I V.

Non refert quid fiat ex æquipollentibus, l. 3. C. de instis. Et subsist. l. fin. C. de don. qua sub mod. l. mulier 22. ff. ad Treb. l. 15. Quando dies legat. ced. l. 11. §. 11. de leg. 3. l. fin. C. de don. qua sub mod.

Ampliat quod procedat siue conditio sit necessaria, siue voluntaria. Soc. Iun. in l. Gallus 29. §. ut quis sit animum. ff. de lib. & posth. n. 28.

L 6

Amplia-

Ampliatur itidem hæc regula & limitatur per lason. in l. si mater 3. Cod. de insti. & subinst. num. 3.

q. 1.

P.

Aquipollens non sufficit, ubi certa forma à jure statuta est Boer. decif. 1. num. 45. gl. in elem. 1. de vit. & hon. Cler. Alin. in prax. jud. §. 3. cap. 36. num. 12. & cap. 37. num. 1. Cray. conf. 12. num. 2. & conf. 177. num. 4. Felin. cap. dilect. num. 25. de rescript. decif. Pedem. 92. num. 15. Dec. l. si mater. 3. num. 4. C. de insti. & subinst. Dec. conf. 466. n. 19.

VI.

Aquipollentium verborum eadem vis ac potestas, l. mulier 22. in pr. ff. ad SC. Treb. l. Gallus 29. §. & quid §. ff. de lib. & posth. Rauch. 1. q. 2. m. 17. cit. à Du. Carpz. 3. Resp. 10. n. 20.

CAP. XXXIX.

De Aequitate.

Axiom. I.

Omne jus quod est certum, aut scripto aut moribus constat, dubium æquitatis regulis examinandum est, Quintil. lib. 2. cap. 3. & cepe nobis æquitas aliquid suggerit, ubi jure deficiunt, l. 2. §. 5. de ag. & ag. pl. arcend.

Quamvis illa solutio communis, qua aliud dicitur esse de rigore juris, aliud de æquitate, dicatur esse solutio miserorum, tamen in casu legis novæ est optima solutio, Zaf. in l. 23. de R. C.

II.

Æquitati tum demum defertur, cum est evidens, hoc est, cum nullam in contrarium dubitationem patitur, & cum nullam legem contrariam habet, Vigel. in ratione legendi jur. contro. col. 10. Nec enim omnia æqua, quæ æquitatis habent imaginem, Gilken. ad l. 12. C. de SS. Eccles. n. 16. & 17.

III.

Ad æquitatem omnia reducendo corrigit Imp. l. 13. §. 7. C. de jud.

IV.

Æquitas in omnibus est spectanda, L. 91. de reg. jur. l. ult. circa fin. pr. C. de fideicommiss. ac juris rigori in judicando anteposenda. Mastril. decif. 24. in fin. Thesaur. decif. 245. num. 7. Vers. judex enim æquitatem. Est enim æquitas Thyriaca contra venenum, Jacob. Menoch. de arbitr. judic. quæst. lib. 1. q. 13. num. 17. & fundamentum interpretandi pariter leges & pacta, Bald. in leg. §. defunctum. 9. num. 8. Vers. & nota, quod æquitas est fundamentum. C.

Cap. XXXIX. De Aequitate. 85

num. C. de sum. & legir. unde & verba generalia in constit. semper ad id quod rationis & æquitatis restringenda. l. 1. §. 2. *Ne quid in loco sacro.* Idem in testamento l. 17. *de injust.* recte ergo Sulpitius laudatur à Cicerone in Philipp. 9. sub fin. *Nec Gero flebitur admirabilis quedam & divina ejus in LL. interpretandis, æquitate explicanda, scientia.* Omnes ex omni arate, qui in hac æquitate intelligentiam juris habuere, si in unum conferrentur non sunt eum S. Sulpitio conferendi. Neque enim ille magis iuris quam iustitia fuit, itaque quæ proficiscebantur à LL. & a iure civilis semper ad facultatem æquitatem referrebar, neque, consuetudine licitum actionem malebat, quam lites tollere. Hinc illud Caton.

Ipsa etiam leges capiunt ut iure regantur.

V.

Æquitas ipsa semper est certa, ac proinde etiam boni viri arbitrium. *Cujac. in Pand. lib. 4. quæst. 77. & 79. pro Soc. & ad L. 43. de V. O.*

VI.

Æquitatis ratio alia major alia minor, l. si seruo 84. *de hered. Institum.* item alia naturalis alia civilis, l. 1. §. 1. *Si quis restam. lib.* Illa sequitur merum jus gentium, hæc etiam præcepta civilia l. 31. §. 1. *de pos.* Opponitur iuri scripto, idque emendat, adeoque qui hoc sine ista sectantur perniciosè sæpè errant, l. 91. §. 3. *de V. O.* Sicut & contrario sub æquitatis prætextu multi velantur errores d. l. 91. §. 3. distinguunt tamen & quidam inter æquitatem scriptam & non scriptam l. 8. C. *de jud.*

VII.

In æquitate examinanda ad omnes circumstantias est respiciendum l. 31. *de pos. lib. l. 1. si mulier Gentis nomine. l. 1. si Gent. nomine mulier.*

VIII.

Esse nihil facile mutandum est ex solennibus, tamen ubi æquitas evidens posset subveniendum est, l. 7. *Ex quib. causis major.*

IX.

Æquitas suadet relatam esse in referente, nam quod relatam sit propriè nominatum in referente, procedit per fictionem non verè & propriè *Averim.* in l. Titia § fin. *de V. O. Ruin. conf. 69. num. 1. Gol. 3. l. sed etsi 25. §. penult. ff. de petit. hered. l. si qui 15. ubi Barr. de usus. & est communis opinio, ut attestatur Tirag. in tract. de legib. com. gloss. 7. n. 187.*

X.

ÆQUITAS præfertur rigori. l. 1. §. si ego. ff. si pars hered. per. l. fin. in fin. ff. de offic. Præsid. l. majorem 8. ff. de pactu. l. 1. C. de legib. l. placuit 8. C. de iudic. l. 17. *de misist. rupt. & irrit.* cap. 32. *de Symon.*

cap. fin. de transaction. [eamque semper iudex ob oculos habeat. l. 4. de eo qui certo loc. cum multa contra ius strictum ex æquitate sint statuta, l. 51. in fin. ad L. Aquil.] Hippol. sing. 685. Bernard. reg. 245. Fulgos. in d. l. 1. num. 8. Anchar. conf. 23. num. 11. & conf. 79. in pr. Bald. conf. 250. in questione. num. 12. lib. 1. ubi quod procedit in pœnis corporalibus, & conf. 429. Quidam. num. 2. eod. lib. 1. ubi quod procedit in materia feudali, & conf. 434. Pactum, circa fin. vers. nam dicere. eod. lib. 1. ubi ampliat in pactis, & conf. 486. Istud. circa fin. vers. octavo, lib. 2. ubi ampliat in interpretandis opinionibus dubiis legis, vel hominis, Angel. conf. 153. Florentia. num. 3. ubi ampliat coram arbitris, seu arbitratoribus, Tiraquel. de retractu lig. §. 35. gloss. 1. n. 4. Strach. de mercat. iur. quomodo procedendum in causa mercatura. num. 4. Sarmien. lib. 3. selectar. cap. 9. num. 4. ad fin. Covar. in reg. possessor. p. 2. §. 6. à num. 2. Mendoza de pactu. lib. 1. cap. 3. num. 9. Thom. de Thomasset in floribus legum, reg. 17. Valasc. de iure emphyt. quest. 5. num. 4. Fachin. controvers. lib. 1. cap. 3. & lib. 11. cap. 3. Bertazol. in reposit. l. si qui maior 41. num. 32. C. de transact. Card. Tusch. pract. conclus. tom. 3. lit. E. concl. 312. per totum. Morl. in emporio iur. Civilu. p. 1. tit. 1. quest. 11. per tot. Card. Mantica. decis. 148. num. 3. Anton. Monach. Lucens. decis. 68. num. 35. & Bononien. decis. 19. num. 3. & Florentina decis. 70. num. 31. ubi intelligit, dummodo sit scripta, Imbrian. de primo & secundo benefic. confid. 1. num. 25. Fachinæ. controvers. lib. 1. c. 3. & lib. 11. c. 3. Valenzuel. conf. 164. n. 81.

Ubi enim reperitur æquitas scripta in genere, & rigor contrarius similiter in genere, præfertur æquitas rigori; idem si æquitas & rigor scripti sint ambo in specie, d. l. placuit, sed ubi reperitur æquitas scripta in genere, & rigor in specie: ut quia æquitas naturalis generaliter dicitur neminem cum alterius iactura locupletari debere. l. nam hoc natura 14. ff. de condict. indeb. rigor verò dicitur specialiter præscriptiones, & usucapiones in alterius damnum procedere favore bonæ fidei possessoris, & in odium negligentis, ut in l. 1. ff. de usucap. tunc rigor æquitati præfertur, ita Dyn. in reg. possessor. de regulis iur. in 6. Bart. in d. l. 1. num. 1. Fulgos. col. 1. num. 2. vers. in gloss. 1. Imol. col. 1. n. 2. Paul. de Castro col. 1. n. 3. Ludov. Roman. col. 1. n. 1. & in l. si infulam. col. 5. n. 22. ff. de verbor. orig. ubi testatur hanc esse communem omnium opinionem, Scalicer. in d. l. placuit. col. 1. num. 1. ubi etiam

Cap. XXXIX. De Aequitate. 87

etiam Corn. in princ. *Jal. col. ult. n. 3.* Curt. jun. *col. 3. n. 19.* quos refert, & sequitur Rendina in *promptuario receptarum sentent. tom. 1. tit. 100. num. 11.* Et quod semper interpretatio fit secundum æquitatem, dicit Socin. *conf. 159. in presenti. num. 28. lib. 2.* & illa quæ fuerit iusta, ac naturali consona æquitati, sumenda est, ait Roman. *conf. 16. n. 3.* quem refert Card. Tusch. *tom. 4. lit. 1. conclus. 330. num. 8.* ubi n. 35. post Bald. *conf. 486. circa fin. lib. 2.* subdit, quod verisimilitudo sumitur ex ea interpretatione, quæ sapit æquitatem, & arbitrium boni viri in dispositionibus dubiis.

Limita Axioma in æquitate non scripta, quæ est ex proprio capite Judicis, quia illa non præfertur rigori scripto: Goth. *ad l. 14. de eo quod certo loco.* & per Fulgos. *conf. 158. Domina Graccolina num. 3.* ubi quod Judex debet condemnare victum in expensis, & sine causa prætextu æquitatis non debet absolvere, nisi habuerit iustam causam litigandi, Anton. Monach. *Florent. decis. 70. num. 31.* Cardin. Tusch. *d. rom. 3. lit. E. concl. 312. num. 16.* Æquitas enim cerebrina ex suo capite non dicitur æquitas, sed iniquitas, quando est contra leges, idèd non extendenda. [Nec enim æquiores lege nos esse decet N. 18. c. 5. pr. *Mavius p. 2. tit. 2. art. 12. num. 155. & seqq.*] *Jal. in l. quod si Ephefi. 4. §. interdum, in fine. ff. de eo quod certo loco.* Decian. *conf. 38. num. 42. 43. & 44. lib. 1.* Cardin. Tusch. *ubi sup. num. 17.* ubi num. 18. subdit, quod sicut species derogat generi, ita rigor scriptus in specie præfertur æquitati scriptæ in genere, & num. 19. ait, quod æquitas desumpta argumentativè ab alia materia, vel simili, tanquam generalis non præfertur rigori in casu speciali. Unde ex Bald. *conf. 253. num. 3. vers. pro quo probando. lib. 5.* colligit idem Cardin. Tusch. *tom. 4. lit. G. concl. 36. num. 28.* quod quando rigor est specialis, & æquitas generalis, præfertur rigor ratione specialitatis. [Multi tamen hodie malè æquitatem ex cerebro natam observant. *Heig. 1. quest. 37. n. 12. Lyd. lib. 7. c. 39. Parib. litig. lib. 1. cap. 121. n. 10. And. Fab. in pref. Error. prag. Gaul. 2. O. 23. num. 20. Hering. de fideiuss. c. 5. num. 115.*]

XI.

ÆQUITAS est quædam factorum convenientia. *arg. l. Iulianus 17. ff. de iud.* & rectitudo iudicii naturalem sequens rationem. Bald. in l. omnes populi 9. num. 19. *ff. de justitia & iure.* Decian. *conf. 36. num. 42. lib. 1.*

lib. 1. Est ipsa iustitia naturalis, & in effectu differt à Jure, quia per disputationes Jurisprudendum eliminatur æquitas, & fit jus scriptum, prout dicimus de scypho argenteo eliminato producto à naturali materia argentea, Fulgos. in l. 1. num. 7. & 8. C. de legib. Et est quædam æqualitas de se ipso in alium, secundum naturam, ut, Quod tibi non vis fieri, alteri ne feceris, de qua in *sic. quod quisque iuri*, & idem æquitatem dicit lex naturæ, neminem cum alterius detrimento locupletari, l. iure natura 206. ff. de Regul. Iurii. & ita eleganter tradit Card. Tusch. d. lit. E. concil. 310. num. 1. cum seqq. unde Calderin. *consil. 267. in princ. vers. multò aliàs* 5. *de rebus Ecclies. non alien. ait.* quod omnis contractus, ut est donatio, unio, & translatio de consensu, & ex causa rationabili, dicitur super æquitatem naturali fundari, & Guid. Pap. *decis 362.* ubi quod non reperitur major æquitas, quàm quod res restituatur domino suo, & Castrenf. *conf. 164. In presenti. num. 6. lib. 2.* ubi quod ex æquitatem fuit introductum, ut filius succedat in locum patris, quando agitur de successione cum patruo, Alex. *conf. 26. Considerati. num. 4. lib. 4.* ubi quod æquitas requirit quod bona ascendentium æqualiter dividantur inter filios, Petr. de Anch. *conf. 57. Quadam. num. 3.* ubi quod ubicunque Judicis arbitrium intrat, debet æquitatem servare, Signorol. *consil. 139. num. 6.* ubi quod æquitas dicitur mater exceptionis, ita ut exceptio dicatur esse ex æquitatem.

XII.

ÆQUITAS in paribus causis paria Jura desiderat, l. fin. C. ad Leg. Falcid. cap. cum dilecta 4. de confirmat. utili. Anton. Monach. Lucens. *decis. 55. num. 34. & Bononiens. decis. 62. sub num. 4. & Florent. decis. 18. n. 19. & deus. 70. n. 45.*

CAP. XL.

De Aequivocis.

Errorum genetrix semper est æquivocatio: nec Philosophis tantum sed & ICUS naufragium minatur, vid. Scal. 1. *hyst. anim. sect. 12. in fin.*

CAP.

CAP. XLI.
De Aestimatione.

Axioma I.

Aestimatio regulariter facit emtionem, l. 10. §. 4. & §. de jure dot. & debitorum constituit accipientem, l. 3. C. eod. *Wesemb. in parat. de aestimat. ad. n. 5.*

Exemplum est in l. 31. *Locati. l. 52. de donat. int. Ger. & ux.*

Excipe 1. nisi repugnet voluntas contrahentium: nempe si conveni- rit, ut ea ipsa res quæ aestimata est aliquando reddatur, ut in l. 21. C. de jure dot. l. 50. *sol. matrim.*

2. Nisi contractus non sit dominij translativus, l. 3. *Locati. fac. reg. l. cum manu facta 80. §. nemo de contrah. Em. P. de Vbald. de duob. fratrib. p. 8. quæst. 19. vid. Socin. in reg. ubi hoc tantum actum videtur, ut periculum transferatur non dominium. l. 1. §. ult. de aestim. ad. Nisi quis ipsam quoque aestimationem in se receperit, vid. Ans. Fabr. in rat. ad l. 3. §. 3. Comm. vel contra. exemplum vide apud Carpz. 69. p. 2. *Constit. 37. def. 19. in fin.**

3. Limitatur hæc regula: Si aestimatio fiat, in ordine ad alium contra- ctum, puta si quid aestimarum tibi dedero ut alij vendas, l. rogasti. 11. de R. C. l. 17. §. 1. de præscript. Verb. C. A. de iure dot. th. 8. & 13.

4. Limita quando pretium non est condignum rei, Bald. in l. 1. *Verf. tertio quara. C. Comm. ref. Arer. conf. 84.*

5. Limita si aestimatio facta est ex necessitate, Amad. de Pont. quæst. 25. num. 13. & seq. Andr. Rauch. p. 2. q. 29. n. 22.

Vnde patet aestimationem non idem esse quod pretium, cum etiam aesti- matio sine emtionem pretium sine ea esse non possit. Imò substantia emtionis consistat in pretio, l. 72. de C. E. pretium vero de suo debet dare, quoniam id omnino debet facere accipientis, l. 1. de rer. permut. lex emto 9. §. 1. de A. E. Cujac. ad lib. 30. Pauli. ad Ed. in l. 2. de Aest. ad.

II.

Aestimatio transfert periculum in accipientem.

Hujus regulæ ampliaciones & limitationes vid. apud Carpz. 69. lib. 1. *conf. 106. per totum.*

III.

Aestimatio rei immobilis probatur secundum aestimationem reddituum quæ inde percipiuntur text. in l. si quis 16. C. de rescind. Vend. ibi reddituum quantitas aestimatur. & gl. ibid. text. in l. si fundum 92. de leg. 1. ibi excusso pretio ejus fundi. *Is. pulcrè ibid. num. 2. cum seqq.*

Fallit hæc regula in pretiosis etiam illustribus magnatum ædificiis, quæ plus habent sumtuum quam fructuum: in quibus Bartol. potius servanda praxis in l. 2. C. de rescind. Vend. quod earum rerum aestimatio peritorum judicio facienda sit.

M

Nam

Nomejufmodi res plerumque folent eſſe ſteriles, ut loquitur textus in *l. fin. §. 4. Verſ. Sæ autem legata. C. de bon. qua lib. Bald. ibid. n. 1. Gaſt. de pig. 18. num. 12.*

Quin & plurimum in æſtimatione ineundâ valet opinio hominum *Oſſaq. Simon. de decret. lib. 3. tit. 2. in præſ. 12. num. 16. Verſ. Videmus. enim. per l. 63. ad Leg. Falcid. Carpz. 3. conſ. 47. n. 16.*

Æſtimatio vera & juſta præſumitur, quæ partib. placuit, *Renſ. 3. conſ. 12. n. 51.*

Nec enim pluriſ aut majoris eſt pretij, quam ſprouit Emtozem invenit. *Matth. Celer. de proceſſ. execut. part. 3. c. 9. n. 93.*

IV.

Pretium ſuccedit loco rei, *l. 22. de peti. hered. l. 2. §. 3. de hered. Gél. aff. Gend. l. Imperator 70 §. ult. ubi Bartol. n. 1. Et l. ſeq. de leg. 2.*

Amplia quod non modo hoc procedat in univerſalibus, ſed & in particularibus *Bart. in l. 15. qui a debitore 9. ff. qua in fr. cred. per text. in l. 1. §. ult. ubi Bald. ff. de poſſ. Gél. eleg. hac de re Carpz. 3. conſ. 47. n. 14.*

V.

Æſtimatio quotieſcunque non ad judicem ſed partem reſertur juſjurandum in litem continet *Bach. 1. diſp. 21. tit. 12. lit. G.*

VI.

Quotieſcunque legatum nullius momenti eſt, nec æſtimatio ejus debetur, *§. 4. Verſ. ſed calu. l. de legat. Finckelſchuf. de Gend. 6. tit. 7. Cujac. tract. 8. ad Afric. l. 37. Mand.*

VII.

Quotieſcunque res æſtimatur, ex veritate æſtimatur non affectione, *l. ſi ſervum 33. ad L. Aq. l. pretia rerum 63. l. in Falcidia 42. ad L. Falcid. l. un. in Verſ. quod vetera. C. de ſent. qua pro eo quod intereſt.*

Fallit 1. quando utilitas eſt juncta affectioni, velut ſi libro diu uſus ſum & multa ibid. ſcripſi. *l. Videamus 4. de in lit. jur.*

2. Hæc regula non procedit in caſibus à jure expreſſis *exempl. in l. non tantum 6. de Appellationib.*

3. Locum non habet in minore *l. ſi in amriorem 35. ff. de min.*

4. Fallit in caſu *l. compenſis 16. §. 1. ff. quod ſi aut. clam. Sin caſu. gl. 1b.*

CAP. XLII.

De Æſtimatione rei perditæ.

Rei perditæ debetur æſtimatio.

Procedit hæc regula ſi res perditæ ſit citra culpam in debitore generis *l. 11. C. Si certum petatur. Secus ſi ſit debitor ſpeciei l. 26. §. 1. l. 36. §. ult. de leg. 1. l. 23. 91. pr. Et §. 1. de F. O.*

Si per-

Si perdita per culpam debitoris ante litem contestatam res æstimanda permittitur juramento actoris *l. 5. §. ult. de in lit. jur.*

Si post litem contestatam perdita dolo debitoris, in b. f. judiciis reeditur ad jusjurandum in litem.

Si sine dolo judex aditur, qui in stricti juris judicii inspicit tempus litis contestatæ *l. 3. §. 2. Commod. l. 22 de R. C. in b. f. ad. tempus rei. jud. d. l. 3. §. 2. l. pen. de conduct. Trib.*

CAP. XLIII.

De Aetate,juventute.

Axioma I.

Forè in omnibus pœnalibus judiciis & ætati & imprudentiæ succurritur.

l. 108. de Reg. Jur.

Ratio quoniam delicta ex judicio & animo dolofo veniunt, *arg. l. 1. de Siccar. l. qui injuria 53. ff. de furi. l. quod resp. 33. ff. de injur. l. cum autem 23 §. exceptio 2. ff. de adul. edict. quod consilium in junioribus non est perfectum.*

Ad declarationem hujus regulæ maximè est notanda distinctio ætatum, de qua latè videri potest *Borch. in suo tract. feud. c. 5. n. 46.* & imprimis consideranda infantia, Impubertas, minotennitas & Senectus.

Infantia ex eomuni Dd. opinione durat usque ad 7. annum *l. 18. C. de Jur. delib. gl. in §. pupillus. Vers. infans. Inst. de inut. stip. Menoch. de arb. jud. quæst. 2. cas. 57. n. 2. C. 7.* De hæ ætate omnes conveniunt quod omnino excuset *l. 12. ad L. Corn. de Sic. Dd. magno num. cit. à Carpz. in praxi crim. p. 3. q. 143. n. 10.* Ratio quoniam ubi dolus non est, ibi nec est delictum nec est pœna *d. l. 1. C. de Sic. d. l. qui injur. 33. ff. de furi. quod tamen tantum procedit in pœna magistratus severiore, non parentis, aut aliquali publica in carcere facta castigatione.*

Impubertas duplex vel infantiz est proxima, & de his forè idem quod de infantibus dicitur *arg. §. pup. de inut. stip. Casl. 2. obs. 110. n. 31.* vel pubertati proxima est, & vel malitia supplet ætatem, & is qui proximus pubertati est vel delictum admittit, gravissimum & rumpcœna mortis seu ord. infligi potest *ord. crim. art. 164.* vel hæc requisita non concurunt & arbitriam pœnam incurrit. *l. impuberem 23. ff. de furi. l. exceptio 14. ff. ad Syl. nisi delictum magis in culpa consistat. l. 1. C. de fals. moneta.*

Minorennitas quæ incipit ab anno 14. completo & 15. incepto: licet enim alias mulieres duodecimo anno puberes esse incipiant. *pr. l. Quib. mod. tur. fin. tamen fecus est in Crim. Ord. crim. 164.* Hæc licet in jure nullam inereatur excusationem *l. 1. C. si ad Vers. delictum. l. 9 §. nunc videndum 2. de minor. arg. d. art. 164.* Iudex tamè sæpè pœnam mitigat *l. 37. §. 1. Vers. in delictu ff. d. t. latè hæc de re Carpz. in prax. crimin. p. 3. quæst. 143. per tot.* quod præsertim in eis locum habet, qui nondum plenam pubertatem sunt consecuti, h. c.

18. annis sunt minores. §. 4. f. de adop. Sanè in illis qui decrepità ætatis sunt pœnz regulariter moderantur. l. 2. de termino moto Grammat. decis. 23. n. 12.

II.

Malitia supplet ætatem l. si alterum. 3. C. si min. s. majoras.

CAP. XLIV.

De Affectatione, Affectione, Affectu.

Axioma I.

Affectatum portatur leviter. gloss. in l. tria. de excus. tut. fac. vulgat. alle vers. hoc portat leviter, quod portat quisque libenter. Schmid. ad §. item tum. n. 3. l. de excusar. l. un. C. Quis num. tut..

II.

Affectata nocent, non ambitione quæ sita profunt. l. 2. §. ult. si quis caus.

III.

Affectare nemo debet in quo intelligit infirmitatem suam alii damno-
sam futuram l. idem juris. §. mulierem i. ff. ad L. Aquil.

IV.

Affectio facit cessare generales dispositiones. Exempla in Iure passim oc-
currunt, velut in l. 62. de C. E. l. 16. de aliment. quin & vincit omnem aliana
præsumtionem, ut arg. l. 10. C. de legat. concludit Carpz. 6. Res. 48. n. 7. & seq.

V.

Modus honestus in rebus omnibus etiam inter mercatores est servandus
non immoderata cuiusque affectio subsequenda, l. 40. de damn. infect. Anton.
Fab. lib. 4. Cod. tit. 24. de f. 2. num. 4.

VI.

Affectio magna (qualis è familiaritatis & propinquitatis) impedit veri-
tatem. c. accusatores 12. causa 3. q. 5. Hinc quælibet minima etiam affectionis
caussa fidem minuit. l. ult. C. de fid. instrum. l. 21. de usur.

VII.

AFFECTUS non punitur, nisi sequatur effectus, l. cogitatio-
nis 18. ff. de panis. l. 1. in fin. ff. quod quisque turis. exornant. Thom.
de Thomasset. in floribus legum, reg. 18. Cardin. Tusch. rom. 2. lit. C.
concl. 544. Aloyf. Ricc. in collect. decis. 1895. & in praxi rerum fori
ecclesiast. decis. 589. num. 2. in 1. edit. & resol. 520. num. 2. in 2. edit. &
in decis.

Cap. XLIV. De Affectatione &c. 93

in decif. Curia Archiepife. Neapol. decif. 70. num. 6. p. 1. Benedic. Ægid. in rep. lex hoc iure 5. ff. de iuftit. & iure. p. 1. cap. 7. num. 32. Franc. Galet. in margarita cafuum confciens. verb. Affectus, ubi ampliatur in cenfuris, de quo etiam Ugolinus de officio Epifcopi. cap. 21. num. 3. verf. tertio. [add. Tufch. de conatu, de Affectu, & in rubr. propofitum in mente retentum. Bronchorft 3. Affert. 63.]

Limita primò in atrociffimis delictis, de quibus in l. generali-
ter 3. in princ. ff. de calumn. & in l. fi. à servo 5. ff. de condi& ob turpem
caufam, & in l. quisquis, in princ. C. ad l. iul. maieft. & in l. i. qui cum
relo 7. C. ad Leg. Cornel. de fcar. & in l. fi quis perfuaserit 20. C. de fur-
tu. & in l. fi quis non dicam 5. C. de Epifc. & Cleric. cum aliis citatis à
Brunor à Sole in locis communib. verb. Affectus. Carpzov. in prax. crim.
min. 1. quæft. 2. num. 53. Cardof. in praxi iudicum, verb. delictum.
num. 55. Sayr. in clavi Regia. lib. 3. cap. 8. num. 28. Thefaur. decif. 25.
ubi de crimine læfæ maieftatis, Æneas Robert. lib. 1. rerum. iudic.
cap. 6. ubi de atrociffimo beneficii delicto, Farin. in praxi crim. p. 5.
quæft. 122. num. 14. & num. 77. ubi de crimine Affaffinii, Aloyf. Ricc.
collectan. 326. & 1377. & d. collectan. 1895. circa fin. Card. Tufch. d.
concluf. 544. num. 8. & 21. Marian. Antonin. variar. refolut. lib. 3.
refol. 47. num. 6 & 7. ubi de crimine affaffinii & beneficii. Sebaft.
Guazzin. de defenfione rerum. defenf. 33. cap. 24. num. 2. ubi de crimi-
ne læfæ maieftatis, fimoniæ, & de volente aliquem veneno perime-
re. [Pertinet etiam ad hunc numerum crimen fractæ pacis Ord.
Cam. p. 2. cap. 14. Gail. de P. P. obferv. 14. num. 6. & 9. Ernest. Coth.
3. Refp. 2. num. 26.]

Verum per confuetudinem Generalem totius Italiæ, hodie
legibus omnibus conatu punientibus in gravibus delictis quoad
pœnam ordinariam derogatum eft, ut attestantur Boër. decif. 316.
Grammat. decif. 21. num. 8. & feqq. & decif. 74. num. 9. Clar. in præf. §.
fin. q. 92. & in §. homicidium. verf. ult. quero. Menoch. de arb. quæft.
lib. 2. caf. 360. n. 92.] Cafpar, Thefaur. Pedem. decif. 24. p. 2. Joſeph.
Ludov. Lucenſ. decif. 25. Cacheran. decif. 19. in fin. & alii quos referet
& fequitur Aloyf. Ricc. in collectan. p. 4. collect. 756. & d. collect. 1895.
Mart. in votis noviffim. decifionum, vot. 238. num. 14. Thefaur. jun.
quæft. forenf. lib. 2. quæft. 24. Giurb. conf. 46. num. 37. & conf. 97. n. 16
[Et fanè eſſe eam æquiſſimam, & communi Germaniæ praxi

M 3 probari

probari testatur, Carpzovius in *praxi criminal.* p. 2. *quest.* 71. num. 48. & d. *quest.* 2. num. 51.]

VIII.

AFFECTATIO non prodest, nec attenditur, l. 2. §. ult. ff. si quis *cant.* l. 1. C. qui milit. poss. lib. 12. Tiraquell. de *retract.* lig. §. 35. gloss. 4. num. 29. Sfort. Oddo de *restitut. in integr.* p. 1. *quest.* 2. Surd. *conf.* 32. num. 4. & *conf.* 42. num. 23. Sanchez. de *matrim.* lib. 3. *disput.* 39. n. 6. Ant. de Amat. *resol. var. resol.* 46. n. 5. cum seqq.

IX.

AFFECTIO nulla cadit, nec considerari in ignotum potest, l. non est ferendus 12. ff. de *transact.* Ferrer. in *Const. Cathalonia* gloss. 1. num. 91. Menoch. *conf.* 333. num. 5. Fufar. de *substitut.* *quest.* 318. n. 6. [Ut nec in ea, quæ non apparent. Curt. jun. n. l. un. num. 6. C. de *sent. que pro eo quod interist.* Contrà affectio augetur ex assidua conversatione, l. cum allegas. 4. C. de *cast. pecul.* & maior plerunque in cognatos quàm extraneos. Bald. in l. precibus 8. C. de *imp. & al. subst.*

CAP. XLV.

De Affirmativa & Negativa.

Axioma 1.

Quod de uno affirmatur, de reliquis tacitè negatur; exempla in jure passim extant in l. 1. de *off. cum cui mand.* l. 21. C. de *procurat.* l. 13. de *Compens.* l. 1. §. 1. de *pign.* l. 39. §. ult. & l. 69. §. 5. de *Aedil. Edict.* Sicut etiam in contrario, quod de uno negatur, de aliis tacitè affirmatur, l. 21. de *S. P. P.* l. 24. ff. de *pign.* l. 18. ff. de *testib.* Et hæc regulæ procedit, quoties affirmativæ & negativæ est diversa ratio, quandocunque autem est eadem, tunc fallit supra dicta regula, prout videmus exempla passim in jure l. 6. de *cond. causa dat. causa non sec.* l. 8. C. de *div. resc.* l. 3. C. de *inst.* & *subst.*

II.

Affirmativam deponenti plus creditur quàm neganti, Ioh Andr. in c. 1. de *prescript.* lib. 6. dignior enim est affirmativa, Fuly. Pac. de *probat.* lib. 1. cap. 6. num. 6.

CAP.

C A P. XLVI.

De Afflictione & Afflictis.

Axioma I.

Omnis Afflictio morte solvitur, l. fin. C. ad L. iud. majest.

I I.

AFFLICTIO non est addenda afflictio, l. navis 4. §. cum autem. ff. ad Legem Rhodiam de iactu. l. Divus Marcus 14. in princ. ff. de offic. praesid. l. si idem 11. ff. de iurisdic. omnium. l. iudic. l. pena 9. §. fin. ff. ad Leg. Pomp. de parricid. l. tam dementis. 18. C. Episcop. aud. cap. ex parte. 5. de cleric. agrot. cap. si quis à proprio 11. quest. 5. [leg. unic. Cod. de imponenda lucrativa description.] Petrus de Anchar. consil. 52. pro clariere decisione, in princ. Paulus Fusc. lit. A. singul. 37. Sanctarel. var. resolut. p. 1. quest. 8. num. 2. Barthol. Perett. ad extravag. ambrosiose, de rebus Eccles. non alien. verb. & si per sex menses. n. 4. Thom. de Thomasset. in floribus legum. reg. 20 Anton. à Soufa in relect. Bullae de censuris, cap. 5. disp. 38. num. 3. Aloyf. Ricc. in decis. Curiae Archiepiscop. Neapol. p. 2. decis. 45. num. 10. Anton. Monach. Lucens. decis. 34. num. 10 & Florent. decis. 12. num. 14. & Bononiens. decis. 11. num. 64. Cardin. Tusch. pract. conclus. 100. 1. lit. A. conclus. 240. n. 1. ubi num. 4. post Angel. consil. 197. circa fin. vers. non obstat tertium; limitat, nisi ex causa, quia quando afflictus dat causam novae afflictionis, debet nova addi afflictio, Imbrian. de primo & secundo beneficio, seu de rest. ad pinguis probandum, consid. 3. n. 142.

C A P. XLVII.

De Agente. Vide supra Actor,
Actio.

Axioma I.

Agens & patiens debent esse discreta cum nihil agat in seipsum, l. ille aquo 13. §. 4. ad SC. Trebell. unde est, quod communiter assentitur, actionem & passionem in eodem subiecto non concurrere, l. 71. ff. de fideiuss. l. prator 4. de iur. dat.

II. Omne

I I.

Omne agens agit propter finem, & ad eum principalis intentio dirigitur, *l. eam quam* 14. ubi Bald. *Cod. de fideicommiss.* Tiber. Decian. 1. *consil.* 1. *num.* 115.

I I I.

Aliud est agere, aliud velle agere, *l. 15. Rat. rem. hab. Heig. part. 1. q. 36. num.* 12. multa enim inter poculum & calicem cadunt, quæ propositum & intentionem agendi impedire queunt, verba sunt Carpz. 5. *conf.* 44. *num.* 9. nec sane quisquam ante litem contestatam rectè agere dicitur, *l. ult. C. de except. gl. int. si posteaquam* 43. *ff. de pecul.* Ioh. Bapt. Alin. in §. 2. *cap.* 6. *n.* 2. Thom. Grammat. *decis.* 69. *num.* 1.

Quod etiam in materia appellationis procedit, *l. ult. §. illud. C. de comp. & repar. appell.* Vult. 2. *Iuristr. Rom.* 31. *n.* 12. Carpz. 3. *conf.* 37. *n.* 9.

I V.

Agere non videtur, qui fecit ne vincere posset, *l. conuicticia* 23. *ff. de re judic.*

V.

Agentes omnia cautè non damniſcantur *l. incivilem* 2. *C. de furtiv. add. Soc. Cause, Causela.*

V I.

Quando quid non valet ut ago, nec valebit ut potest. Hæc regula ita procedit, si intentionem habeo illum tantum actum celebrandi, qui minus ritè gestus, nec alio modo id valere volo; quod ex omnibus circumstantiis diligenter venit examinandum, *l. pen. §. ult. §. illud. 1. C. de Codicill. l. 4. C. de donat. ante nupt. l. 3. C. de repud. vel abstin. heredis.*

Quod si autem cuipiam negotium ita geri placitum, ut si non valet, ut gestum est, valeat saltem. ut valere potest, res secus se habet. *l. 21. §. 2. C. de testam. l. 32. de contrab. empt. l. 3. de testam. milir.* Et si dubium quid actum sit, semper illud accipiendum, per quod actus valet. *l. 12. ff. de reb. dubis.*

V I I.

Agendo nemo causam suam facit deteriorem. Regula in *l. 87. de Reg. Iuris. leg. 29. de Negat.* Exemplum *l. 6. §. 6. junct. leg. 11. §. 3. de aqua & ag. pluvi. arc.* ubi damnum quod post litem contestatam datum resarcitur, non quod ante.

V I I I.

Id quod agitur, pro cauto & expresso habetur.

Procedit hæc regula non modo in contractibus *l. eum quid 2. de reb. cred. l. 9.*

l. 9. C. Si certum per. Verum etiam in ultimis voluntatibus l. 4. Si usufruct. per. ubi Cujac.

IX.

AGENTES & consentientes pari poena puniuntur, *l. iubemus. 14. §. œconomus. C. de Sacros. Eccles. cap. 1. de offic. de leg. c. qui cum fure. 4. de furtiv. c. quanta 47. de sentent. excomm. l. 33. tit. 8. lib. 2. fori legum. l. 1. tit. 13. lib. 4. eiusdem fori. Azeved. l. 4. tit. 10. lib. 6. & l. 2. num. 218. tit. 13. lib. 8. nova Recopilat. Thom. de Thomasset reg. 21. Giurba consil. crimin. 7. num. 14. qui in gravioribus delictis id procedere dicit, non in levioribus. Intellige, quando agentes, cum consentientibus cooperantur positivè præbendo causam efficacem, & propinquam principali actori delinquenti; de quibus consentientibus habetur in l. si id quod 7. ff. de iurisdic. omn. iudic. litem Mela 11. §. si alius. ff. ad Leg. Aquil. l. unic. C. de raptu virg. c. felici 3. in princ. de poenâ, in 6. cap. sicut dignum 8. §. qui verò. & §. illi etiam, de homicidio. gloss. ult. in cap. notum 2. quæst. 1. S. Thom. 2. 2. q. 62. artic. 7. in corpore. Navar. in cap. ita quorundam 6. notab. 9. à num. 2. de Iudeis. observant Covar. in reg. peccatum. p. 2. §. 12. à num. 1. Farinac. conf. 66. num. 18. Molin. de iustis. tract. 2. disp. 732. sub num. 1. Flamin. Paris. de confident. quæst. 22. num. 5. Ludovicus Ribera in annor. ad cap. non inferenda 23. quæst. 3. num. 27. Giurba d. conf. 7. num. 14. Joan. Baptist. Costa de facti scient. & ignor. inspect. 68. num. 6.*

X.

AGENTI incumbit onus probandi, *l. 2. & l. verius 21. ff. de probation. l. actor 23. & l. frustra 8. C. eod. tit. l. fin. ff. de rei vendic. l. qui accusare 4. C. de edendo. §. non solum. Inst. de legat. cap. unic. vers. cum enim, ut Ecclesiast. benef. sine dimin. confer Thom. de Thomasset in floribus legum. reg. 19. Flamin. Paris. de confident. quæst. 18. num. 3. Agens enim ante omnia debet probare se esse talem, qualem dicit, aliàs audiri non debet, *l. divus 33. ff. de re iudic. Brunor à Sole in loci communib. verb. Agens 2.**

XI.

AGERE invitus nemo compellitur, *l. unic. C. ut nemo invitus Socin. reg. 14. Brunor à Sole in loci communib. verb. compellere. Card. Tusch. pract. conclus. tom. 1. lit. A. conclus. 241. Joseph. Sells Arag. de decis.*

decif. 115. num. 3. Cardof. in praxi iudicum, & Advocat. verb. Agere: num. 3. Cald. Pereira in comment. ad l. unic. C. ex delictu defuncti. p. 3. num. 20. in fine.

Limita, ubi peticulum est in mora, & ubicunque subest causa, quia tunc potest quis compelli invitus agere, *Federic. de Senis cons. 153. vers. item assignato termin.* Card. Tufch. d. concl. 241. num. 9. & 12. ubi num. 10. per text. in l. diffamari §. C. de ingen. & man. limitat in causa status, quibus diffamantes possunt compelli ad agendum, & num. 14. post *Federic. de Senis cons. 169. in fin. vers. an autem*, limitat pariter in eo, qui diffamatur super Matrimonio contracto, quia potest compellere adversarium ad agendum, ut silentium sibi imponatur. Limita denique quando tutus est exceptione reus, qui officio saltem iudicis ex æquitate, l. 3. C. qui bonis cedere pos. & l. si conzenda 28. ff. de fideiuss. compellere ut agat creditorem poterit, gloss. verbo consequi, in fine in l. Aurelius 28. §. centum. ff. de liberat. leg. Capic. *decif. 18. num. 3. & 4. Olafch. decif. 15. num. 23. & 24. p. 2. & decif. 9. num. 3. & 4.* [& in genere quotiescunque actor vel tacite vel expresse se adstringit ad agendum, sicut facit quilibet diffamator. adde *Gail. 1. observ. 9. num. 5.*]

CAP. XLVIII.

De Agris & agricultura. Agricolis,
Rusticis.

Axioma I.

Rusticis in iure errantibus regulariter pareitur, l. 25. §. 1. de probat. Vbi-
cunque enim iudicantem æquitas movet, simplicitati Rusticanæ subveniendum.
l. 1. §. ult. de Ed. l. 2. §. ult. de l. fisci. Chopp. de præsul. Rust. lib. 1. p. 2. cap. 1.

Fallit 1. si erretur in iure naturali & gentium primo l. 2. C. de in ju-
soc. & ibi gloss. & Dd. Aiciat. de præsums. reg. 3. col. 30. num. 3. Menoch. de
arb. jud. quæst. lib. 2. cas. 194. n. 16.

2. In rustico Sagaci. argum. d. l. 23. pr. & §. 1. gloss. notab. in l. si duas 6.
§. de rusticis, ult. de encuf. tut.

3. In rustico dolose vel clandestine agente & qui contra 4. C. de incest. nups.
l. 1. c. de interd. matrim. in delictis enim rusticus non subvenitur nisi in cas-
ibus specialiter à jure expressis *Carp. 2. 94. in 10. crim. in p. 1. §. 43. n. 45. cū est. ib.*

4. In iis

Cap. XLIX. De Agnitione. 99

4. In iis quæ pertinent ad formam actus *l. jura ignorantiam. 6. C. qui admittit. & ibi Bald. vers. Concordia. num. 6. & in l. fin. C. de jur. delib. Tirac. in tract. de reira. convent. §. 4. gl. 6. m. 32. Alex. conf. 165. col. 2. vol. 6. Everhard. in loc. à defectu forma. num. 1.*

II.

Agricolæ ab agricultura abducere publicè damnosum, *fac. aurb. agricultores. C. de pignor. l. 1. pr. ff. de servit. ideoque ab operis rusticis & cultura agrorum temerè abducendi non sunt. l. 1. 15. 20. in fin. pr. C. de agric. Vnde etiam est quod è multis rusticis consortibus lris, unus tantum ad litem per agendam in urbe detineatur, ceteri in agros remittantur, ne quid res agraria detrimenti capiat. N. 80. c. 2. vers. si vero forsitan. add. Renar. Choppin. de pri. vel. rustice. lib. 3. c. 1. Nec 2. debeant recipi in militiam. l. 3. C. qui militare. l. 19. C. de agric. & censu. Matth. Coler. 1. decis. 42. num. 3. & decis. 203. num. 21. Carpzov. p. 3. conf. 38. def. 24. n. 4.*

III.

Rustici vèsi debent pane atro, allio & cepis cum caseo, *gloss. in l. Servus urbanus. 99. in princ. in verb. libellus, de leg. 3. Eleg. Wef. 1. conf. 50. num. 20. & seq. & Col. de process. execut. p. 2. cap. 3. num. 120. & seqq. laudati à Du. Carpzov. p. 1. conf. 32. def. 16. num. 4.*

CAP. XLIX.

De Agnitione & agnitis.

Axioma I.

Qui de jure sibi delatio deponit, hoc ipso agnoscere id videtur, *l. 6. C. de iure delib. Ant. Fab. in C. de dedit. liberr. def. 7. num. 7. quo semel facto nulus in majore poenitentia locus relinquitur. l. 4. de rep. vel abstin. hered. nisi obvalde probabilè causam qualis deferibitur in l. 55. de acq. vel omittend. hered.*

I I.

Quod quis semel agnovit non potest iterum in dubium revocare. *l. 4. C. de non num. pec. Mans. de rac. & ambig. convent. lib. 18. tit. 2. n. 12.*

CAP. L.

De Allegatione & allegatis. Allegare.

Axioma I.

In allegationibus non temerè procedendum, sed diligenter locus qui citatur est perpendendus; non autem faciliè alij credendum. Notabilis hinc Ciceronis locus in petur. Consul. ubi nervos atque artem esse sapientia dicit.

non temere credere, quod etiam usurpavit Cujac. in l. 45. de iure fisci. ubi in legendis scriptoribus ne quis & artum sapientia esse monet, nulli temere credere usurpanti auctoritatem aliterum, sed adendum semper enim cuius auctoritas citatur, libros enim plenos esse falsis allegationibus, quod imprimis de pragmaticorum scriptis in Consulti. 23. asserit, ubi & in unquam accessit, inquit ut qui illi scripsi Dd. prodita affirmabunt, ego in medium prolatus eorum librum praesentibus conficerem, aut non esse aliterque esse prodita. Vnde Tsb. Dec. in Apol. pro Iurispr. contra Alciatum c. 22. n. 136. ait. Consulenter seu Advocatum qui auctoritates eorum quorum scripta non passim reperiuntur aut obvia sunt allegat, suspectum se reddere, quasi studiose videatur adduxisse eos auctores qui passim legi non possunt: ne scilicet argui queat de mendacio vel cognosci an locus ille quem citat, conveniat casui de quo agitur. Quare cum tit. semper caput & librum allegabit quibus veteres citare placet. Exemplo Imp. Iustin. in D. de cell. 2. cap. 3.

II.

In omnibus allegationibus maximè ea quæ inutilia videntur vitanda, & utilia brevissime adduci debent. Hinc est quod veteres leges sub poena falsi Iustinian. allegare in iudicio prohibuit in Const. summus de Iust. Cod. confirm. §. 3. Ne scilicet dum anriqua pro novis citarentur ex falsis & abrogatis constitutionibus imperitus vel litigiis nimium districtus iudex judicaret, secus si explicationis causa cum novis conferuntur. l. 26. 27. de legibus. ut scilicet ex hac collectione appareat quid sit correctum, & quantum adhuc stare debeat, & historia melius cognoscatur, quatenus vetera iura nemo inutilia nisi ignarus dixerit §. 1. l. de testament. In his omnibus tamen maximè brevitati studendum, & de pluribus legib. & exemplis unicam allegare legem omnino sufficit. Br. in l. 13. §. 10. per illum text. de excus. iur. quæ res adeo movit nostros Interpretes, ut novos allegare scriptores soleant, qui jam veteres adduxere Tiraquell. in l. si unquam §. C. de re voc. don. in prafat. n. 130. eleganter Carpz. 3. conf. §. n. 26. & seqq. recte, modo allegantes diligenter prospiciant, ut semper aliquid de suo addant, memores illius quod Mascard. lib. 1. de probat. quasi. 6. num. 18. ibid. cit. refert, nulla illum laude dignum qui Jd. illustres sententias transcribit solum, nihil de suo addens.

III.

Doctores nihil in suam sententiam alleganti, nihil vel parum fidei habendum, quamvis magnæ sit auctoritatis. Bl. in l. Resp. 4. C. quib. ex causis maj. Hypot. de Marfil. conf. 136. Lymn. G. de iur. publ. c. 1. num. 45. Vide infra Vocem erubescere.

III.

Allegatio causæ omnibus iis in causis requiritur, quæ non pendent à voluntate nuda facientis, sed quibus causam aliquam fuisse necesse est, velut sunt omnia negotia in quibus causæ cognitione opus est. l. 17. §. ult. l. 43. §. ult. & l. 199. de procurat. l. pater 4. Vers. nisi causa de testam. Ant. Fab. in Cod. sua

Cap. L. De Allegatione 101

suu. Quand. mul. iur. off. num. 2. nec allegari tantum, sed & probari debet. Carpzov. l. i. lurspr. Sax. 17. def. 39. per tot. & def. seq. nisi pars ipsa confiteatur debitum, vel iam præsuntive causa sit probata, vid. Carpzov. lib. 1. conf. 11. 17. def. 39. & 40.

V.

Allegans impossibile non auditur. *l. confessionibus 13. de interrog. in iur. fac. l. inde Neratius 23. §. fin. ad L. Aquil. & ibid. gloss.*

VI.

Frustratoria allegans non auditur. *l. fin. C. Quand. prov. non est necess.*

VII.

Contraria allegans non auditur. *l. 1. C. de furt. ubi gl. l. Titia 100. de C. & D. Excipe nisi adversarius unum ex contrariis voluerit acceptare. Bald. in l. cum precum 9. C. de lib. causa.*

VIII.

Propriam turpitudinem allegante non auditur, *vid. de hoc axioma. loc. de Turpitudine.*

IX.

Auctores sunt allegandi & suis citandi non in iudiciis. *l. 2. §. 10. 20. l. 3. §. 10. 20. C. de V. l. E. eleganter & aptissime ad scopum nostrum Henricum Cornelium Agrippa ad lob. Fab. Strapulensem lib. 2. Epist. 30. Ex elegantissimo tuo libello de Tribus & uno, longo ornatissimoq; sermone notata, decerptas propositiones meo more brevissimas redegei: non quod ex laboribus tuis laudem mihi venaret.*

X.

ALLEGATIO partis non facit ius, *cap. dilectus 34. de proben. gloss. magna. vers. die tertio, in l. 1. C. quando non petent. partes. gloss. verb. non post multum, in cap. 2. de iis, que sunt a Prelatis. Palat. in res. pet. rub. de donation. inter virum & uxorem. §. 17. num. 22. & 23. Roman. conf. 191. Venerabili. num. 4. Felin. in cap. 1. num. 18. de constitut. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. §. 7. n. 107.*

XI.

ALLEGARE nihil, & allegatum non probare, paria sunt, Roland. à Valle *conf. 35. num. 10. & num. 20. lib. 1. Card. Tusch. practis. conclus. lit. A. conclus. 117. num. 19. Id enim quod quis allegare tenetur, debet probare, l. 1. in princip. iuncta gloss. verbo decenter. ff. de dilat. Ofasch. Pedam. decis. 50. n. 12. in fin. Baldus in q. de schism. n. 2. post tit. de editio D. Adri. tollend. sufficit tamen aliquando probatio præsumtiva.*

De Alieno meo & tuo.

Axioma I.

Alienum negotium ratihabitione fit meum. *l. 5. §. Item quaritur de Negot. gest.*

II.

Non concedunt Impp. aliquem alienas res vel possessiones per suam auctoritatem usurpare. *l. 7. de Si priv. l. 13. Quod meum causa.* Ratio, quia singulis permittendum non est quod per magistratum publicè potest fieri ne occasio sit majoris tumultus faciendi. *l. 176. de R. l.*

Excipe nisi speciali pacto ita convenerit per clausulam fortè executivam mit obzähne Recht. *l. 3. C. de pign. C. hyp. ubi Scharh. C. l. pen. C. de pig. alt.*

III.

Alienis negotiis impudenter quis se ingerit. *l. ult. C. de apparit. Proconf. C. Leg. imò eo ipso suspectus redditur. l. 25. de procurat.*

IV.

Suo potius, quam alieno nomine quilibet gessisse censetur. *l. 4. de solus. Bart. in l. Imperator 70. §. si centum 1. ff. de leg. 2.*

V.

Alieno odio nemo debet pręgravari. *l. si quis suo 33. §. leg. 1. C. de inoff. test. aush. multo magis. C. SS. Eccles.*

VI.

Alienis in rebus nemo quidquam contra domini voluntatem facere vel pacisci potest. *l. fin. C. de pact.*

VII.

Aliena libido neminem polluit. *c. si a ne aliquem 3. causa 32. q. 5.*

VIII.

Alieno facto jus alterius non mutatur. Fundamentum in *l. in causa cognitione 27. de procurat. l. 1. de al. jud. mut. causa.* adeo ut nec à iudice tolli possit. *l. sap. 63. ff. de re jud. nec interpretando l. adi. d. l. in causa cognitione. 27. de procuratoribus.*

Excipe nisi jus alienum faciamus melius: id enim permittum, *l. solvem. de 39. ff. de N. G.*

IX.

Aliena conscientia à nemine potest cognosci. *l. 2. C. Quando sciscus vel priv.*

X. Ali-

X.

Aliena concupiscere nemo debet. *l. si confisteris 4. C. Fin. reg.*

XI.

Aliena appetens à suis cadere redditibus maretur. *l. ult. G. de Locat.*

CAP. LII.

De Alienatione, & rebus Alienabilibus.

Axioma I.

Omnis alienatio rei, quæ sua natura non est alienabilis, inutilis est.

Ad declarationem hujus regulæ notandum, quasdam res sua natura non esse alienabiles: Vt sunt res hominū commercio exemptæ, verb. caus. res sacræ, sanctæ religioſæ, liber homo. & hæ regulariter nunquam possunt alienari, nec in aliquam veniunt obligationem, adeo ut nec conditionalis valeat obligatio si res sacræ, sanctæ & religioſæ profanæ factæ fuerint, vel in hominum commercium venerint: textus ad hanc rem in §. 2. *l. de immut. stip.* excepto casu nisi res sacræ alienentur ob redemptionem captivorum *l. 21. C. de S. S. Eccles.* aut vasa superflua ad sint & debitis prematur Ecclesia *N. 120. cap. 10.* vel si pauperes fame sint perituri. *cap. 70. causa. 12. quæst. 2.* Aut denique si res sacræ, sanctæ religioſæ non alienentur per se, sed veniant jure accessionis. *l. 73. §. 1. l. 22. 24. ff. de contrab. Emr.*

Aliter se res habet in iis, quæ non sua natura sunt inalienabiles, sed ex dispositione hominis, velut si testator disposuit ne fundus alienaretur, sed ui in familia maneret, velut sunt *Die Majorat. hâuser!* hic enim distinguendum venit inter alienationem voluntariam & necessariam. Voluntariè ab herede nunquam possunt eæ res alienari, ita ut nec hypotheæ supponi, nec ususfructus alij constitui aut servitus in iis imponi queant. *l. ult. C. de reb. al. non alien.* nec modo titulis singularibus alienare nequit, sed nec per heredis alieni institutionem *Carpx. d. lac. cum ibi cit.* At si fiscus vel creditores vel ipse heres, ut *§. 1. solvat vel funus faciæ* bona alienant distinguendum, an alienent bona defuncti de majoratæ disponentis & perpetuo res istas alienant. *l. 32. de leg. 3. l. 114. §. 14. de leg. 1.* si bona heredis tunc tantum jus quod heres istis in rebus habuit creditores transferunt. textus elegans in *l. 69. §. 1. ubi Cujac. de leg. 2. add. Gail. lib. 2. c. 63. 137. n. 4. Carpx. p. 3. conf. 8. def. 34.*

Quod rectè etiam *Vd.* ad alienationem ob necessitatem famis vel pro redemptione heredis factam extendunt *cap. 2. §. ult. de observat. jejun. l. item quamvis 10 §. 1. ff. comm. d. S. Bartol. in l. quemadmodum 7. n. 5. C. de agric. & cens. l. 47. Gail. d. d. loc.*

II.

Prohibitio alienationis favore propinquorum facta, non ad propinquos in quarto tantum gradu existentes, sed ad decimum usque & quoscunque, ad success.

successionem jure communi vocatos extenditur. *Hars. Pistorii obs.* 207. quam laudat & citat *Carpz. v. p. 2. c. 31. def. 9. num. 4.*

III.

Facilius est alienationem impedire quam factam revocare, *Celer. de process. execut. p. 1. c. 3. n. 189. Berisch. p. 1. comel. 74. n. 160.*

IV.

ALIENABILIS res semel facta, perpetuo manet alienabilis, *cap. 2. de feudis. Joan. Franc. Leo in Thesuro fori Eccles. p. 1. c. 15. num. 3. Cald. Pereira de renovat. emphyt. quest. 11. num. 30. Cevall. commun. contra communes. quest. 897. Sigism. Scacc. de appellationib. quest. 17. limit. 47. membr. 1. num. 111. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 6. num. 184. Peregr. decis. 2. num. 2. Fufar. de substitut. quest. 352. n. 49. Surd. consil. 105. num. 12. Matienl. L. 11. gloss. 8. n. 2. tit. 6. lib. 5. Recopil.*

Unde res Ecclesie consuetae emphyteuticari, vel infeudari, posse iterum concedi in emphyteusim, vel feudum sine solennitate, resolvunt Menoch. *de arbitr. casu 81. num. 5. cum seqq. & cons. 66. num. 31. & cons. 78. num. 1. cum seqq. & cons. 30. num. 22. Rot. Bononiens. decis. 13. num. 7. & 8. Gam. Lusit. decis. 24. & decis. 36. num. 6. Quarant. in summa Bullarj, verb. alienatio rerum Ecclesie. num. 39. & 40. Zerol. in praxi Episcop. p. 1. verb. alienatio §. 3. Camill. Borell. in summa decis. tit. 33. num. 129. cum seqq. Cevall. d. g. 897. à n. 899. Gonzal. d. n. 194. Melch. Phœbos Lusitan. decis. 82. n. 34.*

V.

ALIENATUM non dicitur, si non durat alienatum, *l. si pro parte 10. §. versum. ff. de in rem verso, cap. 1. quid juris si vassallus post alienat. feudi. Mencha. illustr. cap. 32. num. 3.*

CAP. LIII.

De Alimentis.

Axiomâ 1.

Alimenrotum præstatio semper tacitam habet conditionem adjectam, si scilicet alimentarius iis opus habuerit *Barzol. in l. libertus quos 18. §. 1. num. 3. ff. de alim. leg. Anton. Fab. in Cod. lib. 4. tit. 7. def. 20. n. 2.*

Vade est quod ea non duret ultra vitam alimentarij *l. 8. §. 10. de transact. l. 14. de*

l. 14. de alim. & Cib. leg. Gail. 2. obser. 88. num. 13. elegans est ratio Bald. in auct. cui velutū circ. fin. vers. quid enim C. de ind. uis. coll. alimenta propterea transmitti non posse ad heredes, quia eorum subiectum est anima & corpus quod non transit ad heredes, add. Carpzov. 4. conf. 57. num. 11. 12. 13. & idem subsidium vitæ vocantur in l. filia 5. C. de Pat. Pot.

III.

Necare videtur qui alimenta hoc est omnia ad vitam necessaria non præstat. Fundamentum huius regulæ est in *l. 4. ff. de agnoscenda liberu. c. pasc.* 21. dist. 86. quod non tantum in parente tam legitimo, quam naturali, verum *amb. lucer. C. de Nat. lib. cap. 5. de eo qui dux. ux. cap. 2. qui filisam. sine leg. Gail. Carpzov. 4. sibi not. p. 2. C. 10. def. 18 in fin.* sed recte etiam extenditur ad alios qui alere debent velut maritum. Vnde est, quod maritus denegans Vxorì alimenta, amittat lucrum dotis prout docet *Carpzov. part. 3. conf. 26. def. 5.*

Limitatur hæc regula 1. Si alens tantum cessaverit paululum in præstandis alimentis & id non continuaverit ad mortem usque *l. 22. §. 8. Sol. matrim. Coler. p. 2. decif. 257 n. 6.*

2. Limitatur in persona filij si se ipsum exhibere possit. Iusta siquidem causa est denegandi filio alimenta, quando filius potest se ipsum exhibere, *l. 5. §. Sed si liberu. ff. de lib. agnosc. ubi gloss. & Barr.* Idque verum est non solum quando filius possidet bona ex quibus alimenta sumere possit, sed etiam quando potest vivere ex suis operis, *l. un. C. de mend. Gail. ubi Barr. sol. num. 7.* dicit quod filio sano & robusto valenti operari non teneatur pater ministrare alimenta, *Iohan. Per. Surd. de aliment. tit. 7. quæst. 6. in pr. Carpzov. p. 2. conf. 10. def. 18. num. 4. §. 6.*

IV.

Alimenta solent venire in compensationem servitiorum exhibitorum, *l. 13. §. ult. de donat. int. vir. & ux. l. 48. de Op. libert.*

Ratio. quia alere quis debet eum, cuius operis utitur *l. 18. §. possunt 2. commodari.* Hinc vitreus non potest privignis imputare alimenta cum operis eorum utatur *Carpzov. p. 2. conf. 11. 10. dat. 27.*

V.

Pij homines pauperibus & egenis alimenta subministrare solent.

Nec enim semetipsum quis alere duntaxat tenetur, *arg. l. præses 6. C. de ser. & ag. sed etiam pauperes & egenos cap. Sicut 9. 8. ubi gl. dist. 47. c. quiescamus 2. dist. 42. cap. 1. dist. 82. & non solum 14. dist. 86 Spec. in tit. qui filij sint legit. §. fin. & ceteris cit. a Dn. Carpz. lib. 4. conf. 11. §. conf. 5 n. 3.*

Axioma I.

Quod quis per alium facit per se fecisse videtur *cap. 72. ubi Dyn. extra de Reg. jur. in 6. l. si servum qui 71. §. 5. de acquir. hered. l. certi sunt interim 6. §. 1. de precario. l. 3. §. ult. de don. int. vir. §. ux. Andre. u. Tiraquell in trakt. de nobilitate. c. 27. num. 11. Chassan in consuet. Burg. tit. des droietz. §. 5. m. 4. Zaf. in l. si ita stipulatus fuero 126. §. Chrysogonus 2. num. 11. Gersf. duodecimo colligo ff. de V. O.*

Exceptio est nisi certæ personæ industria sit electa, quo casu nequeunt per substitutum operæ præstari. *l. un. §. me autem. C. de Cad. toll. l. inter artifices 30. §. d. Carpz. p. 3. consl. 28. des. 1.*

I I.

De alio negatur quod de uno dicitur *l. 12. de jud. Nic. Boër. decr. 298. m. 4.* Procedit hæc regula potissimum in explicatione ll. statutorum, instrumentorum, contractuum: ut cum de una respecialiter dispositum vel convenum est, ex eo ipso per argumentum à contrario sensu de aliis non dispositum non conventum esse videatur: Elegans hujus rei exemplum occurrit in *l. 1. de off. ejus cui mand. est juris d.*

III.

Alii subvenire cum detrimento alterius non licet, *c. denig. 10. caus. 14. q. 5.* Quod præstari in Sacerdote obtinet *d. cap. 10.* quippe cujus officium nulli nocere, omnibus autem velle prodesse, *c. ult. extra de possul.*

IV.

Per alterius personam sæpè consequimur, quod per nos consequi non possemus, elegans hujus rei Exemplum in *l. 55. de acquir. vel om. hered. Spec. de locat. §. nunc aliqua. Gersf. 155.*

V.

Aliis quæ feceris & tibi facienda sunt, *l. cum hereditas 59. in fin. ff. de adm. tut. fac. tut. tit. Quod quisque jur. cum l. 1. ibid.*

VI.

A L T E R I per alterum non debet iniqua conditio inferri, *l. non debet 74. ff. de Reg. jur. c. non debet 22. eod. tit. in 6. l. debitorum passionibus 25. C. de passu. c. si compromissarius 37. §. porro, de elect. lib. 6. Anchar. consl. 140. Primum dubium, in princ. dicens quod prohibi-*
tum

rum est aliquem inquietari pro alieno debito, offensa, vel facto, Roman. conf. 241. *Spelt abiles. num. 5. vers. dicitur ulterius*, Abb. conf. 39. in fin. lib. 1. ubi extendit etiam inter Judæos, Dionys. Paul. de vera quatuor Patriarchal. Sedium erect. cap. 18. num. 45. Honded. conf. 103. num. 30. lib. 2. Paul. Fusc. lit. A. sing. 58. Cardin. Tusch. pract. conclus. tom. 1. lit. A. concl. 313. per totam. Thom. de Thomasset reg. 33. ubi procedere asserit in acquisitis, secus in acquirendis, & reg. 20. habet locum, ait, quando quis in culpa non fuit. Ovid. de Amicis de Iure Emphyt. quest. 10. num. 1. & quest. 11. num. 4. Robles de Salzedo de repræfens. lib. 2. cap. 16. num. 102. Unum enim Altare non debet discoopiriri, ut alterum cooperiatur, Anton. de But. consil. 40. in fine. Albert. Brun. de statut. artic. 6. num. 168. Quandoque tamen quis ex persona alterius consequitur damnum, vel lucrum, quod ex sua persona non consequeretur. Lap. alleg. 94. num. 6. vers. & licet ex hoc. Veluti in re præfaleis quia propter injustum factum Prætoris denegantis justiciam proditum est remedium repræfalearum. Anchar. d. conf. 140. in princip. Et in fidejussore, quia dolus, & mora principalis perpetuat obligationem fidejussoris. Castrensi. consil. 52. num. 3. vers. quinimod, lib. 2. prout illum refert Card. Tusch. d. conclus. 313. num. 14.

VII.

A Z I U D pro alio invito creditore solvi non potest, l. 2. §. murti dario. & ibi gloss. fin. ff. de constitut. pecun. l. item liberatur §. qui paratus. ff. quibus mod. pign. l. eum à quo 16. cum l. seq. C. de solut. l. 3. tit. 14. p. 4. Cott. in memorab. verbo solvi. Gutier. de iuram. confirm. p. 1. cap. 29. num. 11. & seq. & pract. lib. 1. quest. 146. num. 16. Scovar. de ratiocin. cap. 7. num. 1. Pichard. in disp. de mora. num. 97. Surd. decis. 224. num. 16. Cevall. commun. contra commun. tom. 4. quest. 899. Thom. de Thomasset reg. 31. Gironda de privilegior. explicat. num. 203. Anton Monach. Bonon. decis. 35. num. 8. [Carpzov. p. 1. consil. 8. de fin. 11. & p. 2. consil. 29. def. 4.] Limita in paupere non valente solvere in specie, vel pecunia, juxta dispositionem auct. de fidejussor. §. quod autem collar. 11. & auct. hoc nisi debitor. C. de solut. l. si quis argentum 35. §. si autem donator. C. de donator. lib. 3. tit. 14. pag. 5. Capic. decis. 42. num. 5. Joseph. Ludov. Perus. decis. 64. Anton. Thefaur. decis.

cif. 153. num. 3. Baëça de inope debitore cap. 1. num. 46. Gutier. d. c. 29. & d. quæst. 146. num. 1. & seq.

CAP. LV.

De Alternativis. adde infra de
Electione.

Axioma I.

In alternativis obligationibus electio est debitoris, l. 10. §. si res in dorem de jure dot. cap. in alternati 70. ubi Peckman. de Reg. Jur. in 6. & prolixè Anton. de morat. præscrip. cap. 62. Carpzov. p. 2. consil. 29. def. 18. n. 1.

Explicatur hæc regula quod procedat in alternativa debendi vel seruum, non in alternativa exigendi in plurius foris, hoc enim casu electio creditori competit, Felin. in cap. inter ceteras de rescript. in 6. Holling. lib. 4. 17. D. E. 19. lit. a.

Limitat hanc regulam Coler. 1. de process. exec cap. 8. num. 36. quod fallat si una alternativa obligatio sit ad maiorem cautelam creditoris adjecta per l. 6. ubi Barr. n. 2. de pig. alt. vid. plures cit. à Carpz. d. loc. n. 2.

2. Fallit in casibus in quibus unum in obligatione est, alterum in solutione, quod memoria dignum notat Everhard. in loc leg. à natura alternativorum, num. 7. idque exemplis eleganter declarat Dam. Mol. 1. Semestr. cap. 27. cons. l. 2. 3 de L. Commiss. add. Gug. Lopez, lib. 1. Animad. 20. & aliquot seqq. Tr. 2. diff. 27. lib. 3. lit. B.

3. Fallit si actor speciali pacto sibi servavit electionem Tr. d. loc. lit. C.

4. Si verba ad actorem directa cap. 14. extra de vir. & bon. Cler. ubi Pan. num. 4. Gail. 2. obs. 84. num. 12.

5. Fallit in pœnis vid. Dn. Carpzov. p. 4. consil. 47. def. 8. & in pract. crimin. p. 3. quæst. 133. num. 51.

II.

In Alternativa quantitatis vel temporis minus onerosum est in obligatione. l. Si ita stipulatus 109. de V. O. l. semper in obscuris 9. de R. Jur. l. si quid venditor 18. §. 2. de Aed. Ed. l. fin. de præst. stipul.

Ampliat 1. quod hoc procedat non modo in alternativa quantitatis, sed etiam in alternativa totius & partis velut si quis promittat Syechum aut partem Syechi, l. inter eos 51. pr. & ibi gloss. de fidejuss.

2. Ut procedat si alternativa fiat ex causis favorabili puta dotis. l. Si pater. 44. §. qua debitorum. & ibi gloss. in vers. in dorem de jure dot.

Limitatur quod hoc tantum procedat in alternativa simplici, non etiam cum mixtura temporum locorum aut personarum hodie decem. aut intra annum

annum viginti, mihi quinque aut Titio decem: Argentorati decem aut Francofurti quiddecim dare spondes, nam hic utrumque in obligatione est. *Lafon. ad l. fissa stipul. ann. 12. de Verb. Oblig.*

III.

In alternativis sufficit unum esse verum *cap. in alternativis 70. de R. tur. in 6. cap. inter ceteras 4. de rescript. l. 129. de V. O. l. 13. §. cum sit de reb. dub. l. 2. de eo quod corr. loc. l. plerumque 10. de tur. dos.*

Limita quod si ponatur inter duas res vel personas resolvatur in conjunctionem, *l. 4. C. de V. §. quod & in conditionib. observat. V. §. 1. decis. 7. per tot.*

2. Ob favorem dotis in casu *l. Gajus Sessm 45 ff. solut. matrim.* ubi adjectus pro non adjecto habetur.

3. Limita in alternativa subdisjunctiva, ut vocatur à Dd. velut si aliquid legem vinum, quod habeo Romæ seu Bononiæ prout notat *Felin. ad cap. inter ceteras. num. 16. extra de rescript. ubi §. duas aliam addit limitationes.*

IV.

Alternativa petitio non est admittenda, *l. sed si ita 10. de stipul. serv. l. prator 7. §. quod autem 4. de injur.*

Ratio quia alternatio parit incertitudinem, text. in *cap. fin. de rescript. §. ceteris cit. à Gasl. 1. O. 62. l. 175. §. 3. de V. O. Felin. inc. 56. extra de prob.*

Plures exceptiones vid. *ap. Gasl. d. O. 62. per tot. Carpz. 6. lib. 2. consil. 109 num. 6. §. 7. & sane exempla in jure passim occurrunt, l. 17. C. de transact. l. 2. C. de Ed. l. 3. Cod. Comm. utriusque. ubi Szechard. §. id. omnino Cujac. ad l. 1. C. de furt.*

V.

Alternativa semper poni solet inter æqualia, *l. 1. de reb. dub. Everhard. in loc. ab Alternativis.* unde est quod si ex *l. 2. C. de rescind. vend.* agatur, aut totam rem aut totum pretium debeat restituere, cum nemo alias tam fatuus emptor futurus esset, ut non supplere mallet defectum iusti pretij, *Carpz. 6. in par. 2. consil. 34. def. 7.*

CAP. LVI.

De Ambiguo, Ambiguitate.

Axiom. I.

Ingens est copia rerum sine nomine, quas non propriis appellationibus nominamus, sed alienis commodamus: *fac. l. 25. de leg. 3. l. 96. de R. l. l. 125. de V. §. l. 7. de Supp. leg.* Plures enim res sunt quam verba *l. 4. de praescript. verb.* Sic, verbi causa, pedem dicimus nostrum, & lecti, & veli, & Carminis: & canem dicimus non modo venaticum, sed & sydus, & marinum, *quia ergo non suffici-*

nam ut singula singula assignemus, quatenus opus est mutuumur, inquit Benec. 2. benef. 34. & sane pauca erunt vocabula, quæ plura non significant. Vid. Fab. lib. 7. Instit. cap. 9. Gell. 11. cap. 12. Meryll. 1. cap. 19.

Hinc est ut eadem vox modo genus modo speciem denotet, ut accidit voci cognationis, patris, iurisdictionis, adoptionis, Bach. ad §. 1. l. de adop. & in Comm. ff. eod. num. 2.

II.

In ambiguis interpretatio contra facienda, qui potuit legem apertius dicere l. 39. de par. l. 38. §. 18. de V. O.

Fallit hæc regula in judicialibus. Nam si quis quoad jus ambigua oratione in intentione usus est id quod actori prodest accipitur l. 66. de iud. quod si in facto, libellus tantum rejicitur, & ut clarius proponat officio iudicis parti injungitur l. 5. §. ult. de R. V. Gasl. 1. O. 66.

Fallit 2. in ambiguitate legislatoris ubi sententia dicentis spectanda, l. generaliter. 24. §. 8. ff. de fidei. lib.

Fallit 3. Si ea interpretatione actus esset periturus, l. 80. de V. O.

Fallit 4. in dotibus ubi in ambiguis pro dote pronunciat, l. 85. pr. de R. l. l. in ambiguis 70. de iure dot. l. Cajm 45. sol. mar.

III.

AMBIGUIS in rebus quod minimum est sequimur, l. apud Iulianum 39. §. scio. ff. de legat. 1. l. semper in obscuris 9. ff. de regulis iuris, cap. in obscuris 30. cod. tit. in 6. Thom. de Thomasset in floribus legum. reg. 152. ubi intelligit procedere quando medium non est, nam illo extante, media via in ambiguis est eligenda, ut tradit Anton. Monach. Florent. decis. 12. n. 23. & Bonon. decis. 19. n. 21. Menoch. de Arbitrar. lib. 2. q. 53. n. 10. & quest. 56. & remed. 5. rein. n. 755. cum seqq. Escobar de comput. cap. 9. num. 6. & 7. Olsvvald. in Donell. comment. iuris civilis. lib. 26. cap. 2. lit. B.

[Fallit hæc regula in excommunicatione, ubi si ista vox à jure vel homine proferatur, semper major venit. Cuius. ad cap. 10. extra de iud. vid. Barb. de App. in Voce Excommunicationis.]

IV.

AMBIGUIS in rebus non debet esse absolutum iudicium, c. habuisse 7. dist. 33. [Quæ enim certitudo intellectus esse queat, ubi verba ipsa sunt ambigua & inepta: omne nempe ambiguum quocunque modo interveniens impedimentum decisioni solet asserre. arg. l. unic. ibi si verò ali quod fuerit. C. de Nov. op. Nunc. & quid quid

Cap. LVII. De Amicitia.

III

quid ambiguum est id inutile est ad controversias tollendas. l. 12. §. 2. C. de *Æd. priv.*] Ambiguum autem non dicitur, cum in verbis nulla sit difficultas, l. ille 25. §. cum in verbis. ff. de legat. 3. Mantica. decis. 309. in fine.

V.

AMBIGUITAS, vel dubietas in meliorem partem est interpretanda, cap. *esse* 2. de regul. iur. Franc. Molina de ritu nupt. lib. 1. comp. 17. num. 2. Aloyf. Ricc. in collect. decis. p. 1. collect. 220. Farinac. in praxi crim. p. 1. quæst. 25. num. 27. cum seqq. [vel humaniorem l. 10. §. 1. de reb. dub. l. 14. C. de fidei libert.]

CAP. LVII. De Amicitia, Amicis.

Axioma I.

Sufficere debet alicui vel in una specie per amici laborem & operam sibi consuli. l. 39. §. 2. de admen. & per. iur. & curat. l. 20. C. de N. G.

II.

Amicitia in causa est ut recedatur à communibus regulis iuris, l. *semper* in stipul. 34. ubi glossa de Reg. iur. l. sed & ha. exigendi 35 ff. de procur. l. 12. Cod. eod.

Vnde amicus non est idoneus testis pro amico, Curr. in tractat. de test. conclus. 30. num. 65. Spec. in rit. de test. pr. Diell. in rr. de test. num. 5. item amicus agere potest pro amico sine mandato, Barr. in l. non solum. §. qui alio modo de procurat. Alex. in l. sap. num. 18. de re jud. & amicus rectè pro amico pacisci potest Alex. post glossa. in l. sumum. §. 1. de pact.

III.

Amicitia morte solvitur.

Ex hac regula sequitur, quod eo casu, quo quis repellitur ab agendo amicitia causa, mortuo amico illa exceptio cesset, Spec. in de test. §. 1. Bald. l. cor. quæst. 1. C. cod. Dd. in l. sciendum. C. de usur. glossa. in N. 5. cap. cogitandum. Vers. testis.

IV.

Qui est cum meis inimicis, meus amicus non est, c. 3. ibi de inimici de modo procedentibus causis. 3. q. 5. §. 5. in cap. si inimicum 1. dist. 93. c. cum oporteat 19. de accusat. Bart. in l. creandum, de leg. 1.

V. Ami-

V.

Amicitia malorum hominum fugienda, l. 3. *C. de malef. & math.* amicitia enim cum malis hominibus non est amicitia. *Proff. Farinac. l. 1. tit. 5. q. 43. num. 174.* textus elegans in l. 223. §. 1. de *V.S.* unde est quod amicitia inter paucos esse dicatur *arg. d. §. 1.*

VI.

Amicus ex mente debet pendere voluntatem sui amici & servare, alias non est bonus amicus l. *Pamphilo* 39. de *leg. 3.* idem enim velle & idem nolle in licitis & honestis vera demum est amicitia *Proff. Farinac. lib. 1. tit. 5. quæst. 43. num. 172.*

VII.

Amicitia magna idem operatur quod conjunctio sanguinis. l. cum *allegam. 4. C. de Cassens. pec.* & jus quoddam fraternitatis in se continet, *arg. l. 63. pro soc. l. 58. §. 1. de H. Inst. Soc. cons. 762. col. 6.* imò aliquando majoris est ponderis quam ipsa fraternitas. d. l. cum *allegam. Alberic. in l. sed ha 35. de procurat.*

VIII.

Amicorum sunt omnia communia, cap. 2. *caussa 12. quæst. 1.*

IX.

Amicus non levi amicitia æquiparatur consanguineo, ut tradunt Jason. in l. *qua dotu* 33. num. 57. ff. *solutio matrim.* latè Coras. de *arte jur. p. 4. cap. 22.* Alciat. de *presumpt. reg. 1. præf. 28.* Covar. in *cap. requisisti* 15. num. 7. de *testam.* Rebuff. de *privileg. scholar. priv. l. 104.* Tiraq. de *pænis semper. causa 22.* Menoch. de *presumpt. lib. 4. præf. 89. num. 70.* Surd. de *aliment. tit. 6. quæst. 21. num. 4.* Azeved. l. 34. num. 3. tit. 6. lib. 3. nova Ricopil. Morl. in *emporio luris. p. 1. tit. 2. in prælud. num. 201.* Card. Tusch. *præcticar. conclus. tom. 1. lit. A. concl. 326.* Sanchez de *Matrimon. lib. 6. disp. 26. num. 6.* Cardin. Mantica. de *racitiu & ambig. convent. tom. 2. lib. 13. tit. 20. n. 2. cum seqq.* D. Christoph. Pazin *schol. ad leges styli. l. 63. num. 34.* Stephan. Gratian. *disceptat. forens. cap. 200. num. 4.* Carol. de Grassis de *effectibus amicitia.* Nam amicus interior, conjunctus appellatur, Alciat. de *presumption. reg. 1. præf. 27. num. 5.* Petr. Moll. in *resp. pro amico. dub. 1. num. 136.* Carol. de Grassis d. *tract. de effectibus amicitia. num. 81. propè fin.* Et generaliter disposita in consanguineis respectu pietatis, & amoris, in amicis quoq; maximis amicitia junctis locum habent, tantumq; amicitia, quantum sanguinis conjunctio operatur, Alciat. d. *reg. 1. præf. 27.*

Cap. LVIII. De Amore. 113

pref. 27. num. 5. Decian. in tract. crimin. lib. 3. cap. 3. num. 13. vers. & ideo.
Card. Mantic. de consuet. ultimar. volunt. lib. 6. tit. 11. num. 25. Carol. de
Grassus d. tract. num. 84. l. 3. Regia Hispan. vers. la quinta. tit. 29. part. 2.
Imò amicitiam sanguinis conjunctioni præferendam dixerunt. Va-
ler. Max. lib. 4. cap. 7. Petrarca lib. 1. de remedio utriusque fortune dia-
log. 52. Menoch. conf. 583. n. 23. Decian. d. cap. 5. num. 13. vers. remanet,
Stephan. Gratian. d. can. 100. num. 10. Olwald. ad Douell. d. lib. 18. cap.
12. lit. K. Carol. de Grassus d. num. 82.

X.

AMICUS in Jure frater nuncupatur, ut in l. nemo dubitat § 8.
vers. qui frater. ff. de hered. instit.

XI.

AMICUS dicitur alter ego, Joan. de Amic. conf. 85. num. 13.
quem refert Cardin. Tusch. d. consil. 326. num. 3. novissimè amicus
noster D. Didacus de Narbona de etate ad omnes humanos actus requirit.
anno 14. quæst. 42. num. 6.

XII.

AMICI dicuntur in quibus est unum velle & nolle, Alex.
conf. 93. Repetitum. num. 10. vers. sed ultra. lib. 6. Card. Tusch. d. consil.
326. num. 4. Didac. de Narbona d. quæst. 43. num. 6.

CAP. LVIII. De Amore.

Axioma I.

Mulieres ad amandum sunt faciliores viris Carpzov. part. 1. consil. 16.
def. 42. in fin. cum ibid. not.

II.

Nullus amor vincit paternum, l. ult. C. de curat. fur. l. 2. ff. quod metus
caussa. & ardor ejus inestimabilis, Roland. à Valle Col. 4. conf. 24. num. 17. hinc
est quod nullus melior amicus dicatur quam pater, nisi quod major pene af-
fectus in nepotes quam ipsos filios vigeat. l. 220. f. de V. S.

III.

Amorem auget societas, l. de hereditate 19. ff. de cast. pec. l. cū allegat 4. Cod.
P IV. Amos

IV.

Amor honestus solis animis æstimatur, l. 3. ff. de don. int. vir & ux. puel-
larum vero, subvertit rectum iudicium. Bald. in l. 2. §. cum placuisset de O. l. n. 2.

V.

Amatus à subditis nullis eget custodibus, NeGiz. an. in consfend. 12. n. 69.

CAP. LIX.

De Amissione, Amisso.

Axioma I.

Amissum non intelligitur quod oblatum alteri non est. Ita habet com-
munis lectio l. 20. ff. ex quib. causis maiores. quod Barr. ad d. l. 20. ita reddit:
Primus Dominus dominium non amittit, nisi alteri acquiratur.

Quæ regula ita explicanda, ut procedat quotiens res contra voluntatem
Domini amittuntur, ubi autem possidens illas amplius habere non vult, eoq;
modo obijciis, antequam alter acquirat, dominium amittit: textus rotundus
est & clatus in l. 2. §. 1. pro derelicto.

II.

Amittere rem non videtur cujus propria non fuit, l. non videtur 83. de
R. I. Siquidem amissio privatio est, quæ præsupponit habitum, & sic amitti
non potest, quod non fuit acquisitum, l. 1. §. 1. Quib. mod. usufructus amittit. l. 20.
Ex quibus causis maj.

III.

AMISSUM non dicitur, quod non durat amissum, l. pro par-
te 10. §. versum. ff. de in rem verso. Et. Etiman. quest. Regular. tom. 2. q. 78.
art. 12. vers. nec etiam obstat. Mench. illustr. c. 32. num. 3. Amissum. la-
tè sumpta verbi significatione dicitur, quod potest acquiri, & non
acquiratur, l. 3. ff. quæ in fraudem creditorum. l. & si ve quid 27. ff. ex qui-
bus causis major. Rot. in una Ravennatenf. hereditatis 10. Decembr.
1584. coram Rubeo, secus verò strictè sumpta significatione, l. non vi-
detur rem amittere 83. ff. de regul. iur. ubi Dec. num. 5. l. non potest vi-
deri 208. ff. eodem. Rot. Romana de Theodolus 10. Januarij 1597. coram
Litra. [& sanè magna est differentia inter amissionem debiti & lu-
crum non queritum. Sichard in aath. hoc amplius. C. de fideicom-
m. l. ult. §. 2. C. de Cod. plus enim favetur damnificaturo quam lucrum
capturo, Carpz. lib. 4. cons. 17. n. 11.]

CAP.

De Ampliatione. Extensione,
Interpretatione.

Axioma I.

Non licet nobis interpretationibus nostris stultis, maximè quæ cauta sunt, de solennibus extendere. *Cujac. in re. n. C. de testamentis.*

I I.

Expressio specialis omnem impedit extensionem, *l. 10. de lib. & post. l. 22. pr. solut. matr. l. 4. de V. & P. substat. l. 13. de lib. & post. l. 22. sol. matr.*

Locum habet reg. etiam in ultimis voluntatibus, ubi si quid relinquitur directo non potest trahi ad fideicommissum, prout pluribus ostendit *Corpz. p. 3. cons. 8. def. 18. & p. 3. c. 25 d. 20. n. 6. & seq.*

Nisi aliquid sit unde contraria exprimentis voluntas colligi possit, velut si quid non valet eo modo, quo exprimitur interpretatio ita sit ut valere possit, *arg. l. 76. ubi Dd. ad SC. Treb.*

I I I.

Vbi in aliqua causa sententia legis, vel SCti manifesta est, is qui jurisdictioni præest ad similia procedere atque ita jus dicere debet. *l. 12. de legib.*

Ratio, quia non omnia legibus possunt comprehendi *d. l. 12.*

Fallit hæc regula t. in iis ubi non eadem, sed minor ratio subest etiam si versemur in materia, latè alioquin interpretanda *l. L. Julia. 44. §. an. & l. 5. de R. N. Hart. Pst. 2. quæst. 39.*

Ratio est, quia tota materia extensionis fundatur in rationis identitate, qua cessante, cessat extensio: ut dicit *Crauetta t. conf. 17. incipit, Quæritur an nobilis. num. 2. Pst. d. loc.*

2. Repudiantur extensiones in judiciis summariis *per nos. Dec. conf. 424. in fin. Rol. a Valle 3. cons. n. 40. & seq.*

3. Limitatur in fitionibus juris quarum nulla sit extensio, *l. L. Cornelia. 28. & gloss. ibid. de vulg. & Pup. substat.*

4. In pœnalibus & odiosis *l. 101. ubi Barr. de Cond. & Dem. Bald. in l. 3. C. de H. Inst. add. Ias. in l. cum quisdam 19. col. pen. de lib. & post.*

Denique locum non invenit in exorbitantibus à jure communi, *l. 28. de reg. jur. in 6. l. 14. de leg. l. 64. §. de Gerol. sol. matr.* quod etià 6 in correctoris dicens *Zaf. lib. 1. consil. 4. num. 11.* addit ut nec ex maiestate & identitate rationis procedat *Ias. in au. b. quas ad num. 21. vers. Ex quibus. C. de SS. Eccl. Alex. t. conf. 28. num. 14. An. en Capyc. decis. Neap. 155. n. 22. vers. nam licet in correctoris non fiat extensio. Panorm. in cap. propofuisti 4. n. 11. vers. quod etiam ex identitate rationis. ex. de probat. nisi versemur in casu cum agitur*

de favore publico, ubi etiam jura exorbitantia & correctoria extenduntur ex identitate vel majoritate rationis. *Bart. in l. 24. quæst. 11. fol. matr. & in l. 7. C. de Agric. & cons.*

IV.

Nulla interpretatio tam latè producenda est ut capioſum liberalitatem inducat, *l. 5. de transſat.* Nec ulia tacita pæſta ſingere & extensionem ultra diſpoſitionem facere est interpretis. *Mant. lib. conjeç. ult. volum. c. 15. n. 6.* ne quidem favore agnationis *Bald. in l. 5. d. & milites. 8. de Exenſ. int. Dec. conſil. 287. num. 10.*

V.

Quando lex deficit omiſſum & nos pro omiſſo habere nec ſupplere debemus, *l. 8. de Publican. in rem aſſ.*

Nihil enim juris ſubverſioni aut interneſioni magis comparatum atque legum extensiones ad caſus omiſſos, quæ tamen familiares & frequentes ſunt juris Dd. inquit *Gust. Ronch. de ſu. ceſſ. ab inreſt. §. 13. n. 18.*

VI.

Ampliatio ſeu Extenſio non ſit de uno caſu ad alium, ubi agitur de præjudicio tercij. *Bart. in l. illud. C. de SS. Eccleſ. Dd. in l. non poſſunt. ff. de legibus. l. à Titio 108. de V. O. l. quod Vero 8. ff. de legib. Aver. in l. moribus. col. 8. de V. & P. ſubſtit. & in terminis hujus reg. Card. Clem. 1. q. 22. de uſur.*

CAP. LXI.

De Anima.

Axioma I.

Animæ defectus modicus non facit aliquem imprudentem diei, ſicut nec corporis defectus modicus facit quem appellari morboſum: Invenit hæc regula locum in teſtamentis, materia teſtium & ſimilibus. *Sed. Bart. in traçt. de reſt. num. 34. in pr. not. Dd. in cap. fin. de corpor. ſuſcit.*

II.

Animæ ſalutis nemo præſumitur eſſe immemor, *text. in l. ult. C. ad Leg. 1ul. reper. ubi Goth. & caſeri. Imol. in l. 1. num. 14. de ag. & ag. pluſq. arc. Monoth. 2. præſumpt. 60. num. 2.*

Sed hæc præſumptio probationes in contrarium non tollit. *l. 1. C. Arb. int. l. 3. §. 1. C. de Sc. ſyl. l. 4. de inoff. reſt.*

III.

ANIMA pretioſior eſt corpore, *Matth. 5. & Luc. 12. cap. ſed uſq. 38. diſt. cap. præcipimus 2. quæſt. 11. cap. cùm infirmus 13. propè fin. de pati-*

panitent. & remis. Cardos. in praxi Iudicium, & Advocatorum, verb. Anima. num. 1. & dicit Philosophus lib. 1. de Anima. cap. fin. quod corpus animi causa constitutum est. Alphonf. de Narbona lib. 14. gloss. 1. n. 12. c. 1. tit. 2. lib. 6. Recop.

II.

ANIMA omnibus rebus est præferenda tanquam magis pretiosa, d. cap. precipimus. l. sancimus 22. C. de Sacros. Eccles. [ubi Bl. Salyc. ason. W. senb. 4. conf. 151. l. ideo nobis 56. C. de Episc. & Cler.] Abb. conf. 63. Videtur primò. num. 3. vers. item qui debet magis diligere. lib. 1. Tiraquel. de privil. pia causa, in prafat. num. 9. Menoch. de prafumpt. lib. 4. praf. 112. num. 4. & praf. 152. num. 4. Barth. Perett. ad Extravag. ambitiosa. de rebus Eccles. non alien. verb. præterquam. n. 11. p. 178. Bertazol. in repet. l. si quis maior 41. C. de transact. num. 12. Mascard. de probationib. concl. 151. 1171. num. 5. Surd. decis. 196. num. 12. Gutier. in repet. l. nemo potest 55. num. 486. ff. de legat. 1. Card. Tusch. practic. conclus. tom. 1. lit. A. concl. 333. num. 1. Card. Mantic. de taciis & ambiguis convent. tom. 2. lib. 13. tit. 28. num. 10. Mari. Antonin. var. resolut. lib. 2. resolut. ult. casu 37. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 935. num. 36. tom. 5. [Carpzov. 3. conf. 93. num. 23. & p. 2. const. 21. def. 6. n. 3.]

III.

Ubi agitur de salute animæ, non debent attendi apices Juris, ut ajunt Tiraq. d. tract. de privileg. pia causa, privil. 164. Cevall. communium contra communes q. 71. n. 1. [& receditur à Reg. Juris Cravert a conf. 282. num. 5.] atque fit extensio ex identitate rationis, gl. verbo Apostolica, in l. omnes 7. C. de feriis. Villag. in tract. de extensione legum. rub. de extensione leg. correct. & penalis simul. num. 80. Farin. fragmen. crimin. p. 1. lit. E. n. 107.

IV.

ANIMÆ de salute quando agitur, extensio fit in odiosis, & pœnalibus, ut per Aym. de an. iq. temp. p. 4. §. videamus modo de aliquibus limitationibus. num. 10. Corlet. in sing. verbo extensio, il 2. ante fin. post num. 23. Tiraq. d. tract. privil. 161. Cov. de sponsalib. p. 2. cap. 6. in pr. num. 12. Perez lib. 1. tit. 1. lib. 5. Ordin. pag. 39. Azeved. l. 2. num. 4. tit. 1. lib. 5. nova Recopil. Villag. d. num. 80. & rub. de extens. leg. penalis.

tantum. num. 19. Farinac. d. lit. E. num. 111. Sanchez de Matrim. lib. 1. disp. 39. num. 5. & lib. 3. disp. 1. num. 8. & in exorbitantibus, Aym. d. p. 4. in princip. num. 79. Villag. in rub. de extensione legum. num. 3. in fin. in ult. ampl. Farinac. d. lit. E. num. 109.

CAP. LXII.

De Animo.

Axioma I.

In iis quæ ab animo alicujus dependent statim dicto asserentis cum juramento, gloss. in §. alia Inst. de act. Accurs. in l. 1. Verb. non occidendi. C. ad L. Corn de Sic. Barr. in l. inter omnes. §. recte. num. 2. ff. de furt. Alciat. de presumpt. reg. 3. praef. 16. Hyp. de Marf. in pract. crim. §. diligenter. num. 109. Gail. 2. obf. 106. num. 6. Masc. de probat. Col. 1. concl. 94. num. 3.

I I.

Ea quæ in animo consistunt aliter, quam per extrinseca probari nequeunt: *text. in l. quidam in suo 27. ff. de condit. Inst. Marant. in l. 10. potest 18. n. 42. de acquir. hered. & plerumque ex coniecturis præsumtionibus & similitudinibus colligitur, prout prolixè & eleganter docet Menoch. de arbit. jud. quæst. cas. 361. Socin. conf. 28. num. 14. Ea enim quæ in animo sunt occulta, soli Deo nota sunt, elem. ex 91. §. rursus de V. S.*

I I I.

Animus & verum factum, non juris effectus in delictis consideratur. *L. 18. C. ad L. lul. de Adult.*

I V.

ANIMUS ab operibus operantis dignoscitur, & talis præsumitur, qualem facta demonstrant. *l. 1. §. fin. ff. de dolo. Grammat. consil. 13. num. 2. & 3. & decis. 37. n. 6. Cephal. conf. 75. num. 3. lib. 1. Mascard. de probat. concl. 95. num. 1. & seq. & concl. 1104. n. 24. & seq. Seraphin. de privileg. turam. privil. 1. num. 42. vers. & ideo dicitur. Farinac. in praxi crimin. q. 89. num. 76. Octav. Glorit. resp. 3. num. 34. Nam licet ex verbis benè dignoscatur animus, & intentio hominis, l. Labeo 7. ff. de supellect. leg. cap. secundò requirũ 41. de appellat. Corn. consil. 84. in princip. lib. 3. Grat. resp. 118. n. 25. lib. 1. Alban. conf. 113. & conf. 626. num. 9. Surd. conf. 82. num. 33. & conf. 471. num. 33. Bardel. conf. 29. n. 12.*
Giurba

Giurba *consil.* 51. num. 28. Facta tamen sunt fortiora ad demonstrandum hujusmodi animum, quàm verba, l. certum. 6. ff. si certum. pet. l. si. ff. de divort. cap. existimant 12. quest. 2. cap. dilecti 52. de appellat. [l. 5. rat. rem hab. l. 91. de acquirend. vel am. hered. §. 6. l. de Hered. qual. & diff.] Cephal. *consil.* 77. num. 2. & *consil.* 96. num. 27. lib. 1. Seraphin. d. *privil.* 1. à num. 57. [Wesemb. in paratit. de acquirend. vel om. hered. num. 4.]

F.

ANIMUS hominis qualis fuerit dignoscitur ex iis, quæ antea, vel post gesta fuerunt, argum. l. sed & Iulianus 7. §. penult. ff. ad Macedon. l. si servus plurium 50. §. fin. ff. delegat. 1. & §. pavonum. Institur. de rerum divis. Aym. *consil.* 20. num. 7. & *consil.* 210. num. 11. Ruin. *conf.* 10. num. 10. lib. 5. Cephal. *conf.* 12. num. 12. & *consil.* 65. num. 8. l. b. 1. Dec. *conf.* 11. num. 1. in fine, & *conf.* 123. num. 7. vers. actus. & *conf.* 336. num. 1. Mascard. d. *concl.* 95. num. 6. & seq. Ofsch. *decis.* 71. num. 33. & *decis.* 90. num. 19. Mantic. *decis.* 15. num. 1. Afflic. *decis.* 319 num. 5. Surd. *consil.* 540. à num. 44. Octav. Glorit. *respons.* 12. num. 12. Cardin Tusch. *practic. conclus. tom.* 4. lit. 1. *conclus.* 269. num. 30. Rot. *decis.* 118. num. 2. apud Farin. ac. p. 2. recent. ubi quod animus declaratur ex subsequenter, eadem Rot. *decis.* 64. num. 5. d. part. 2. recent. & *decis.* 306. num. 3. part. 2. recent. ubi quod animus qualis fuerit in præcedenti, ex subsequenter actu declaratur, & *decis.* 700. num. 14. eadem part. 2. recent. ubi ait, quod ex actu immediatè, & incontinenti facto colligitur animus ab initio. Menoch. *conf.* 1. num. 294. cum seqq. ubi quod animus contrahentium colligitur ex sequentibus. Surd. *decis.* 4. num. 15. ubi quodd animus talis præsumitur in præcedentibus qualis fuerit in sequentibus. Farin. *tom.* 2. *conf.* 30. num. 103. ubi quod verba subsequenter declarant qualis fuerit animus.

CAP. LXIII.

De Annalibus seu annali tempore.

Axioma I.

Annus unus spatium nunquam currit ignorant. *textum in l. semper 15. §. interdum.* Scrf. annus. ff. quod si aut clam. l. annus 6. ff. de calum. l. genova.

l. genero. 8. de hui qui mor. infam. Andr. Tiraquell. de retract. § 35. & plures. cit. à Du. Carp. o. 6. conf. tit. 10. resp. 106. num. 7. Ratio quia nemo potest experiri de iura, quod libi competere ignorat. l. 55. de Aedil. Ed. l. 19. de inoff. testam. Ant. Fab. in Cod. lib. 7. tit. 9. def. 1. n. 1. 2. Non autem valcani agere non currit præscriptio. l. 1. §. 2. C. de Ann. Except. l. 30. C. de iure dot.

II.

ANNALIA ad agendum sunt perpetua ad excipiendum, *l. pure §. 9. fin. ff. de doli except. l. licet §. C. de ex ep. l. 4. C. qui admittit. Cald. Pereira in l. si curatorem 3. verbo infra. num. 15. Cod. de in integ. restit. minor. Surd. decisi. 277. n. 17. Stephan. Gratian. Marchia decisi. 151. n. 12. Christoph. de Paz in scholiis ad leges styli. l. 184. n. 3. Gutier. pract. lib. 1. quæst. 96. num. 3. vers. sed nihilominus. ubi declarat Anton. Goin. var. rom. 2. cap. 6. num. 6. prope fin. ubi intelligit. quando quis non potest jus suum proponere in iudicio principaliter agendo, sed tantum excipiendo, quia tunc perpetuo potest excipere: secus verb. quando jus suum potest proponere etiam principaliter agendo intra certum tempus, quia tunc similiter tenetur intra illud excipere, ex l. Papinianus 8. §. si filius. ff. de inoff. testam. Gutier. pract. lib. 1. quæst. 96. num. 4. Vincent. Caëoc. remed. contra præiudic. sentent. except. 2. quæst. 18. num. 22. qui ibidem num. 10. & 11. hoc axioma intellexit procedere ante motam actionem, secus post, & num. 13. limitat nisi ad excipiendum limitatum sit tempus.*

CAP. LXIV.

De Annexis, seu connexis.

Axioma I.

ANNEXI & connexi idem est iudicium, etiamsi annexum sit maioris valoris, *cap. cum singulis 32. iuncta gloss. verb. annexi, de proband. lib. 6. gloss. verbo connexa, in cap. quanto 3. de iudic. Hippol. sing. 251. Guillelm. Bened. in cap. Rainurium 16. de testam. verb. & hortum. num. 1. cum seqq. Menoch. de arbitrar. lib. 1. q. 45. & lib. 2. casu 95. Garc. Girond. de privilegiorum, seu exempt. explicat. n. 751.*

CAP.

C A P. L X V.

De Annona.

Maxime Reipub. interest fraudes in annonæ ratione detegi. *Wesembec. in Parisi. ad Leg. Int. de annon. num. 3.*

C A P. L X V I.

De Antecedente.

Axioma I.

Si tenet antecedens, tenet & consequens, *Bald. in l. conventicula. 15. Cod. de Episcop. & Cleric.*

I I.

Ex antecedentibus declarantur sequentia. *l. si seruum plurium 50 §. fin. l. qui filiam. 17. ff. de leg. 1. l. 21. §. 1. de testament. & sequentia debent intelligi secundum præcedentia, ne resultet contrarius vel absurdus intellectus. d. l. si seruum 50. gl. in c. causam qua 18. in verb. præcedat, extra de rescriptis. & Spec. in 111. de disp. & alleg. §. 4. vers. in princ.*

I I I.

ANTECEDENTI concessio, conceditur & consequens, *l. 1. §. 1. ff. si usufruct. per. l. 3. §. qui habet. ff. de servit. rustic. præd. l. reflexio- nis gratia 11. & ibi gloss. ff. communia præd. l. 2. & ibi Cyn & latè Ja- son. ff. de iurisdic. omnium iudic. l. 2. §. inspectio. ff. quemadmod. testam. aper. Everhard. in topicis legal. b. 100 54. Anton. Monach. Florent. decis. 29. num. 15. [Old. conf. 11. ubi elegans ponit exemplum de pri- vilegio Xenodochio concessio producendo ad æconomos. *Caill. 2. O. 68. num. 4. & seqq.*] Farinac. fragment. crimin. p. 1. lit. E. num. 228. in princ. & in praxi crimin. quest. 39. num. 138. Joan. Anton. Novar. quest. forens. lib. 1. quest. 59. num. 1. cum seqq. Joan. Anton. Mangil. de impurat. quest. 76 num. 1. Intellige, quando antecedens est neces- sarium ad consequens consequendum, juxta resoluta per Ferrer. in Constit. Caribalon. gloss. §. num. 78. & num. 82. Surd. conf. 91. num. 4. per l. 1. §. fin. ff. de usufruct. & l. obligationum fruct. 44. §. placeat. ff. de action. & obligationib.*

Q

IV. AN.

ANTECEDENTI destructio, nullum potest dari consequens, l. 1. §. huius rei. ff. de officio eius. l. veteres 4. ff. de itinere, actuque privato, [Bart. ad l. 2. de iurisdic. num. ult. Carp. cov. p. 2. consil. 11. de §. 4. n. 4.] Everhard. in topicis legalibus. loco 96. Cravet. conf. 231. num. 2. Anton. Monach. Florent. decis. 29. num. 16. ubi subdit, quod remota antecedenti ejus consequens removetur. Et quod antecedenti destructo, cesset consequens, quod stare non potest sine antecedenti, [sicut & viceversa verum, quod perempto consequenti, perimatur etiam antecedens, Cuiac. in lib. 28. Ad Paul. Ed. ad l. 2. §. 1. de reb. cred. ubi Accurs. rectè scribit subesse locum à consequenti destructo. vide Cuiac. d. loc.] tradunt Bald. in l. 1. in 2. opposit. C. de fideicom. Cravet. conf. 202. num. 28. Cardin. Tusch. pract. conclus. tom. 2. lit. C. concl. 757. num. 66. Card. Mantica. decis. 15. num. 5. & decis. 199. num. 9. Alphons. Narbona lib. 25. gl. 5. n. 3. tit. 21. lib. 4. Recop. Torreblanc. de iure spirit. lib. 15. c. 13. n. 37. [Unde est quod antecedenti prohibito, videtur etiam prohibitum esse omne aliud per quod pervenitur ad illud, L. oratio. 16. ff. de spons. gl. in clem. 1. de iur. consang. & affin.]

ANTECEDENS qui vult, videtur velle necessarium consequens, [§. 3. Instit. quibus ex causis, l. 2. de iurisdic. Hortom. ad §. 1. Instit. qui testam. tut. l. 1. §. 1. Si ususfruct. per. l. 3. §. qui habet de S. P. R. l. 77. de acquir. vel om. hered.] Alex. conf. 157. col. 3. num. 14. lib. 2. ubi quod si quis vult civilitatem, censetur velle onus annexum civilitati, & conf. 158. Circa primum, in princ. lib. 5. ubi ait, quod qui consentit in antecedenti, censetur consentire in consequenti necessario etiam non cognito, Castrens. conf. 100. num. 4. vers. quod autem. lib. 1. ubi quod ideo tutor conventus, si producat inventarium factum à pupillis, non debet dicere suos pupillos non teneri ultra vires hereditarias, quia istud venit in necessariam consequentiam, Cravet. conf. 186. n. 7. ubi quod testator qui voluit dotare filiam, censetur etiam voluisse concedere lucrum, quia qui vult antecedens, vult necessarium consequens. Canez var. resolut. p. 1. c. 1. n. 227.

C A P. LXVII.

De Antecessore & Successore.

Axioma I.

Antecessor & successor mutuas sibi præstare debent operas ita ut ille omnia agat ad successoris usque adventum, *l. meminisse 10. de off. praef.*

II.

Successor obligatur ex gestis antecessoris.

Hæc reg. locum habet etiam in successionebus principatum & regnorum; ita ut si successio contingat jure hereditario simpliciter procedat, quod si quis dignitatis tantum seu sceptri successor fuerit, locum invenit in gestis Reipub. non privati patrimonij causa: prout eleganter docet *Dn. Carpz. p. 2. consil. 29. def. 21. per tot. D. Taber. tr. de obligat. success. in off.*

C A P. LXVIII.

De Antinomiis.

Axioma I.

Antinomia in jure nulla reperitur. *l. Deo auctore de concept. ff. de ff. 9. Constitut. tanta. §. 15. dedit nobis. de confirmat. ff. de ff. ad Senatum & omnes populos quod tamen iterum levisat in Constit. dedit nobis de confirm. ff. de ff. ad magnum Senatum §. 15. his verbis. contrarium autem aliis legibus legem ex his qua in hoc volumine posita sunt non facile quis reperiat, nos sane hoc merito qui superare potest, in tanta legum & contrarieratum compositione, quia omnium habere memoriam & penam in nullo peccare & sciri. ratio magis quam humanitas est, ut inquit Iustin. in d. constit. tanta §. 14. & sane subtilissimus Cujac. antinomias in jure passim asserit 19. O. 19. 25. obs. 23. in recte. ad tit. de res. nupr. ad l. 2. §. ult. & l. 3. ad l. 20. de V. O. & in Pap. lib. 18. quæst. 1. ad l. 25. §. 1. Quando dies leg. ced.*

C A P. LXIX.

De Antiquitatis studio seu theoria.

Axioma I.

Antiqua penitus ignoranda non sunt, §. 1. & ibi not. l. de restam. non tamen ita iis in hærendum ut cetera negligantur, *eleganter Frid. Pruckm. de diff. 2.*

diff. utrorumque sexuum in prasat. & Hering. an pras. de fideiuss. nec enim veteris iuris prolixitatem scire est necessarium, l. 1. §. & hoc loco. C. de Cad. coll. sufficit enim scire ad eum finem ut melius intelligatur, quod vel tollitur vel reformatur d. l. unic. §. & cum. & hactenus utiliter antiquitas investigatur. l. ideo 27. §. l. seq. de legib. non autem ut inde quid in iure definiatur. l. nunc. princ. C. de lat. lib. toll.

II.

Veritas pro lege habetur *l. ult. C. NoV. Seltig. insitiri non posse. ubi textus patet ut veritatem, consuetudinem & iustum principis. Idque potissimum minuendarum litium causa. l. 2. de aq. & aq. plur. Werner. consil. Franc. 87. num. 4.*

III.

Antiquissimum & dignissimum, Regula hęc fundatur. *l. semper. §. ff. de iure imm. cap. anteriorum, 28. §. illud. 2. quæst. 6. cap. quanto 3. extra de translationib. Episcop. laic. Tiraquell. in tract. de iure primogen. statim a princ. & de retrast. signag. §. 10. gloss. 1. num. 16. Mascard. 1. conclus. 107. & 108 cum quibus concordat C. Cusum apud Tac. 14. Ann. 43. n. 1. Vnde est quod in documentis antiquitas idem præstet, quod recognitio *l. 10. de prob. & quod inducat præsumtionem sollemnitatis in Caspensi. conf. 47. quia Reipub. commodum exigit antiqua servari, nec in dubium vocari, quo res à maioribus nostris gestæ testimonio destitutæ perpetuari queant, d. l. 10. l. 29. §. sed ne aliquis forsitan obliuio. C. de test. Ruland. lafon. Wormb. cit. a Dn. Carpzov. 3. conf. 82. n. 16. & quod in controversiis juris antiquorum sententia prævaleat opinioni recentiorum, Bald. l. fin. C. de Ed. D. Had. toll. Non tamen hoc semper procedit, peccata enim quo antiquiora, eo etiam sunt graviora, cap. non debet. 8. de consanguin. & affn. Crævet. conf. 146. num. 4. neque etiam omnia antiquitus concessa, hodie licita. *l. ult. C. de aleat. eleg. Lat. lib. 2. inst. c. 6. & Tertull. in apolog. contra gentes. c. 47. pr.***

IV.

Antiquitas per spatium unius momenti datur & consideratur. *Cassiodorus decis. 10. & alij cit. a Dn. Carpzov. 2. conf. 46. num. 13. Vnde est quod præventio per unius horæ vel momenti spatium inducatur, & horam citationi apponere utile credatur. add. cit. a Dn. Carpzov. cit. loc.*

V.

Qui sermone antiquo nimis utuntur eorum scripta parum grata habent. *tit. l. 2. §. 46. de O. l.*

CAP. LXX.

De apicibus juris & æquitate.

Bonæ fidei non congruit de apicibus juris disputare contra æquitatem.
*l. 3. C. de jud. l. 51. §. ult. ad L. Aquil. Vid. latum Duar. in tit. Mand. cap. 3.
 & supr. cap. 38. de æquitate.*

CAP. LXXI.

Apparere. vid. infr. de probat.

Axioma I.

Idem est non esse, & non apparere. *l. duo sunt Titij 30. de test. iur. l. si quis
 11. a 16. §. si quis cum ignoret 7. ff. eod. tit.*

I I.

Apparere manifestè dicitur quod ex conjecturis probabilibus colligitur.
l. 1. ubi lafon. C. de testam. l. licet Imperator. 74. ubi glof. & Dd ff. de leg. 1.

CAP. LXXII.

De Appellatione.

Axioma I.

Rerum vocabula sunt immutabilia, hominum mutabilia. *l. 4. in fin. pr.
 de leg. 1. quod adeo procedit, ut nomē sæpè maneant licet res ipsa mutetur, cujus
 causā nomen proditum est, ut apparet in voce papyrus, nuptiæ, monachus,
 clepsydra & aliis, Bach. in Comm. ff. ad l. 2. §. 20. de O. l. n. 8. item quarta le-
 gitima, & Sclavi qui suæ gentis voce nobiles sunt, hodie servos notant Besold.
 1. Pel. 10. num. 62. Don. ad §. appellamus. l. de ad. num. 8. ubi de nomine con-
 ditionis, item bonorum poff. contra tabb. vel secundum tabb. licet tabb. ho-
 die non utamur, l. 1. de bon poss. secund. tabb. quibus adjici potest vox actionum
 perpetuarum: ut ut hodie perpetuæ nullæ dentur.*

CAP. LXXIII.

De Appellatione seu provocatione.

Axioma I.

Ex appellatione bonus vir (iudex) non accipit offensionem. *l. un. Apud
 eum a quo appellatur. ubi Cujac. in paratit. Nulla enim ei iniuria fit si ab eius
 sententia appellatur, text. in l. 1. & in majoribus. 20. C. de Appellat. nisi sit*

omnino stivola appellatio per text. in *l. fin. C. Quorum appell. non recip. Mar. p. 6. tit. de appellat. num. 338* sic nec ad ignominiam ejus pertinet, si canonice ei inhibeatur, tamen si alias appellatione interposita non esset quicquam attemptaturus, fac. text. in *l. injuriarum actio neque. 13. §. si quis. 1. ff. de injur.*

II.

Appellatio est species defensionis ad præsidium innocentie non defensionem iniquitatis instituta *cap. 15. §. 61. extra de appellat. cap. ad Romanam. 3. causa 2. quaff. 6* adeoque nemini deneganda, *arg. l. 3. de l. §. 1. l. 1. §. 27. de vi & vi arm. l. 4. §. 45. §. 4. ad L. Aquil.* nec statuto aut consuetudine tolli potest; adeo ut etiam si status Imperij iurejurando subditos suos adigerent, ne à sententiis in curiis ipsorum latis appellarent ad Cameram Imperialem, tamen impune ad hoc beneficiū pervenire licet, *Ord. Cam. p. 2. tit. 28. §. Unde dicemus bisibere. Mysf. 1. O. 14. Carl. 1. O. 135 n. 12. §. obf. 124.* limitare tamen statuta possunt ne appelletur, nisi juramento præstito, quod non calumniæ causa appellent *Mysf. 3. obf. 57. pr. Treut. 2. disp. 33. tit. 1. tit. A.*

III.

Iudex appellationis non semper in melius reformat sententias. *l. 1. de appell.*

CAP. LXXIV.

Approbare, Approbatio.

Axioma I,

Quod omnes tangit ab omnibus debet approbari. *l. per fundum 1. ff. de servit. rust. l. receptum 18. Comm. prad.* necessario enim ad actum adhibendi sunt quorum interest. *l. 39. Verf. adhiberi etiam huius de adopr. quod adeo verum ut si unus deficiat ex pluribus eorum actus, c. quod omnes 29. de reg. jur. in 6. quod præsertim verū est quando plures tanguntur ut singuli, d. l. per fundum. 11. ff. de servit. prad. Rust. l. 2. §. si aqua ductum. ff. eod. l. fin. C. de auct. prad.*

II.

Quod quis in se approbat in alio reprobare non debet. *l. in arenam. 11. C. de iust. off. reff. 120.*

III.

APPROBARE quis non potest quod semel impugnavit, *l. dispensatorem 62. ff. de solutionibus. Menoch. conf. 395. num. 89. Surd. conf. 157. num. 10. & conf. 196. num. 2. cum seqq. & conf. 364. num. 27. Rot. decis. 636. num. 7. apud Farinac. p. 1. recent. & decis. 456. num. 4. p. 2. recent. Declara & intellige verum si actus pendet à voluntate unius. Surd. conf. 136. num. 30. & seq. ubi num. 3. & 4. si ab impugnatione ante sententiam impugnans destitit.*

IV. A P.

IV.

APPROBATIONE totius quælibet ejus pars approbata censetur, Anton. Monach. Bononiens. decis. 35. num. 11.

V.

APPROBatum semel non potest amplius reprobari, leg. Pomponius 9. ff. de negot. gestu. Thom. de Thomasset in floribus legum. reg. 37. Surd. conf. 18. num. 2. & conf. 351. num. 41. & decis. 132. num. 4. Anton. Monach. Bononiens. decis. 34. num. 2. Rot. decis. 456. num. 4. apud Farin. p. 2. recent. Mar. Antonin. var. resolut. lib. 2. resol. 30. n. 25. Sanchez de Matrimon. lib. 9. disp. 6. num. 9. Mantie. decis. 274. num. 2. & 3. Vivian. decis. 98. num. 12. lib. 1. Mari Giurba decis. 24. num. 29. Stephan. Gratian. discept. forens. tom. 5. c. 941. n. 20. [Dyna reg. quod semel placuit. 21. de R. l. lib. 6. & in cap. ratihabitionem 10. eod. tit. Bart. in l. quo 12. rat. rem hab. ad quod optime. fac. quod not. per gl. Ferr. in forens. lib. quo agitur ex compromiss. vers. infra duos menses. num. 3.] Sed contra in l. sed & reprobari 6. ff. de excus. tutor. & in l. ut gradatim 11. §. reprobari. ff. de muner. & honor. At hoc in Principe illud in privatis.

Intellige sive expressè, sive tacitè approbatum proponatur, quia si petens fieri editionem librorum promittat velle stare libris tam pro se, quàm contra, tunc libri probant contra probantem librum exhibendum, ut per Bald. conf. 156. cum dua sunt, n. 3. lib. 3. quem refert Card. Tusch. 10. 3. lit. E. concl. 42. n. 1. [& exigens usuras nomen probate videtur, nec amplius potest reprobare. Carpz. p. 2. conf. 11. d. 27. n. 2.

Unde est quod qui approbant testamentum approbare illud censentur in quolibet ejus parte, uti ex Cagnol. in l. Papinianus 8. §. mentinisse 14. de inoff. test. arm. deducit Ioh. Cephal. conf. 670. n. 21. ubi Paris. & Ancheran. collaudat.]

Limitatur tamen quod approbare & improbare quis diversis respectibus potest, ut per Tiraq. de nobilit. c. 18. num. 15. quem refert Card. Tusch. d. tom. 3. lit. E. concl. 54. num. 6. [& sane plures ampliaciones & limitationes præsertim in donationibus à patente factis, vid. apud Sichard. ad l. parentibus 8. C. de inoff. test. num. 7.]

CAP.

De Aqua & Aqua pluvia.

Execrabile videre domos urbis aquam habere venalem. *l. 7. cap. de Aquaductu. 11. 42.*

De Arbitro & Arbitrio.

Axioma 1.

Arbitrium boni viri intelligitur illud quod in rebus suis quia faceret, vel quod vellet sibi fieri. *Barr. in l. 1. de solut. & Rom. in Rubr. de arb. col. 3.*

II.

Liberum cuique rerum suarum permitti debet arbitrium, *l. 21. C. Mandati.* Limita hanc regulam in multis casibus præsertim iis ubi Reipub. interest, publicæ enim utilitatis causa sæpe homines res suas vendere aut retinere coguntur, plura ad hanc rem exempla licet colligere, ex *C. l. A. de contrah. emt. 1. 32. & seq.*

III.

Arbitrandi potestas alicui concessa intelligi debet, ut semel tantum arbitrari possit.

Hæc regula ita explicatur ut procedat quamvis prima sententia ab arbitro dicta sit ipso jure nulla. *l. 5. ubi gloss. Cod. Quomodo & quando judex. Bald. in l. de verba. C. de transact. Felin. cap. 2. col. 3. de treuga. & Pac. 1. 1. in l. duobus. §. Si es. col. 2. ff. de jurejur. secus videtur de jure civili dicendum in judice ordinario ubi idem qui nulliter sententiam dixit, iterum judicare potest vel ejus successor. *l. 1. C. de sent. & interloc. l. 6. C. Quomodo & quando judex. l. 4. C. de Accusat.**

IV.

Arbitria ad instar judiciorum sunt redacta. *l. 1. ff. de arb.* Ab hac regula 31. fallentias not. *Socin. reg. 27.*

V.

ARBITRIO Judicis relinquitur quod in Jure definitum non est, *l. 1. §. ult. ff. de jure deliber. l. in venditione 8. §. 3. & §. 5. de bon. auctor. lud. possid. l. 13. §. 1. de ann leg. c. de causis 4. §. 1. de officio deleg. Carpozov. cum alleg. 2. conf. 6. num. 16. Corral. lib. 4. Miscel. cap. 12. num. 5. cum seqq. Neviz. in sylva nups. lib. 5. num. 74. Menoch. de arbitrar. lib. 1. in præm. num.*

num. 5. & quæst. 14. num. 3. cum seqq. Monet de distrib. quotid. p. 3. quæst. 10. num. 4. ubi num. 5. subdit, locum id habere non modò in Jure scripto, sed & in non scripto, & in consuetudine; & num. 7. addit, id locum obtinere etiam quoad pœnam. l. 1. §. 1. de E. rati. [Non tamen istæ pœnæ ad mortem usq; extendendæ, nisi in delictis morte dignis, Wesenb. Parat. de Acq. Rer. dom. num. 7. in fin. & ad Leg. Cornel. de fidei. num. 16. In quibus tamen ipsis pœnæ legibus esse debent mitiores, Wesenb. d. loc. add. Dn. Carpz. in tr. crim. p. 2. q. 69. num. 27. & ibid. cit. aliquando tamen possunt esse graviore, l. 28. §. ult. de pœn. Carpz. p. 4. Constit. 37. definit. 2.]

VI.

ARBITRIUM regulatur à Jure, l. 1. de usur. cap. judicet 4. caus. 3. quæst. 7. Rot. decis. 326. num. 6. & decis. 669. num. 1. & decis. 698. num. 1. aoud Farin. p. 2. recent. Carpzov. in tr. crim. p. 3. quæst. 120. num. 4. Nam ubicunque aliquid committitur per verba denotantia arbitrium boni viri, ille tenetur servare omnes regulas Juris communis, Alex. conf. 33. num. 3. lib. 1. Socin. jun. conf. 49. num. 16. lib. 2. Cravet. conf. 612. num. 11. & conf. 657. num. 56. Menoch. confil. 69. num. 4. & 5. Card. Tusch. prætic. conclus. tom. 1. lit. A. conclus. 470. num. 2. [Unde est, ut, si judici permittatur secundum liberum arbitrium procedere, arbitrium debeat esse regulatum secundum jus commune & æquitatem, textus elegans est in l. 30. de op. liberr. add. Cagnol. in l. generaliter 78. de R. 1. Alex. 5. conf. 118. num. 1. Natt. 1. confil. 155. Ferr. in for. lib. in ad. real. vers. summarie. num. 16. & ibi in addit.]

VII.

ARBITRIUM simplex licet regulatur à jure, & secundum arbitrium boni viri, tamen quando dicitur plenum, seu liberum, tunc importat liberam facultatem, Bart. extravag. ad reprimendam, in verb. videbitur, num. 3. vers. item ubicunq; quem refert Card. Tusch. dist. lit. A. conclus. 476. num. 1. Menoch. de arbit. quæst. 6. lib. 1. [nec enim necessitatem imponit lex, quæ arbitrio alicuius committit, Myns. 3. obs. 28. Nic. Boët. decis. 344. num. 8. post princ. Felin. in cap. 6. extr. de præf. pr.] Quando & quibus verbis à lege, vel ab homine arbitrium liberum seu regulatum Judici concessum dicatur,

R

tur,

tur, vide Aym. *conf.* 190. *num.* 5. Mathesil. *sing.* 15. Duen. *reg.* 788. Benintend. Bonon. *decis.* 31. Seraphin. *de privileg. iuram. privileg.* 132. *num.* 13. & *num.* 81. *cum seqq.* Olasch. Pedem. *decis.* III. *num.* 9. Roland. *conf.* 62. *num.* 18. *cum seqq.* & *lib.* 1. *conf.* 59. *num.* 32. *cum seqq.* *lib.* 2. & *conf.* 55. *num.* 15. & à *num.* 47. *lib.* 3. Lancellot. *de attent. cap.* 12. *limit.* 10. n. 8. 11. & 15. Menoch. *de arbitr. lib.* 1. q. 7. 8. 9. & 37.

CAP. LXXVII.

De locis Argumentorum hic foret agendum, nisi in specie pertinere ad Topicam Iuris, ubi de hac materia tractabimus.

CAP. LXXVIII.

De Argento & Auro.

Axioma I.

Aurum & argentum habet Ecclesia, non ut servet, sed ut erogat & subveniat in necessitatibus, *cap. aurum* 70. c. 12. q. 2.

II.

Pro argento rectè solvitur aurum. *l. 1. C. de arg. pret. lib.* 11.

III.

Aurum Barbaris subtiliter auferendum, *l. 2. C. de commerc. & mercat.* nec evehendum extra Imperii fines, ad hanc rem vid. *eleg. locum in Carpzov. ad Leg. Reg. cap. 8. sect. 9. num.* 1. 2. 3. 4. 5.

CAP. LXXIX.

De Armis.

Axioma I.

Arma magis quàm jura milites scire oportet, *l. scimus* 22. *in princ. C. de jur. delib.*

II.

Arma portare regulariter prohibitum *cap. Clerici* 2. *de Gi.* & *bon. cler. Noell. de armis* 85. c. *pen.* plures solentias vid. *in tom. Reg. Iur. Francof. sub Goco Arma*, nam qui arma fert, statim mali animi esse præsumitur, Menoch. *conf.* 175. *num.* 8. defensionis tamen causa portare licet, *l. 1. C. unde Gi. arrais* *quoniam arma repellere licet. l. 1. §. si quis Gi. de Gi & Gi arm.*

III. Arma

III.

Arma & leges fraternizant: *arg. l. Ad Vocati 14. C. de Ad Vocat. de f. jud. nam arma legibus indigent, & leges armis. l. 1. in pr. C. de No. Cod. fac.*

IV.

Arma fœminarum sunt lacrumæ, *l. 1. §. juxta hoc 28. ad SC. Syll.*

CAP. LXXX.

De Arrha.

Arrha probat contractum saltem per bonam præsumptionem *l. 35. de C. E.* Vnde est, quod subarrhatio per desponsationis annulum sponsalia quidem non faciat, verè, tamen contracta probet, *cap. remor 10. exir. de sens. C. re jud.* Et per missionem annuli in digitum mulieris præsumi dicatur contractum marimonium per verba de præsentis, nisi contrarium probetur. *cap. nostras. 3. cap. femina 7. caus. 30. quæst. 5. Matth. Col. p. 2. decis. 30. Carpzov. p. 4. Const. 20. def. 8.*

CAP. LXXXI.

De Arrogantia.

Axioma I.

Nefandorum hominum arrogantia modis omnibus comprimi debet. *l. un. C. de priv. carcer..*

II.

Arrogantiam esse stultorum proprium. *Weise Leute erkennen/dass ihre Weisheit nichts seye: Narren wissen alles / vnd können nicht lernen. Luther. sm. præf. 30. n. 2. in not. marg.*

CAP. LXXXII.

De Arte & Artificibus.

Axioma I.

Cui libet in sua arte credendum,
Fundatur hæc regula in *l. 1. §. 1. de Gent. inspic. l. nemini 11. §. 1. C. de Ad. Vocat. de f. jud. Gail. 2. Obser. 111. nu. 8. l. septimo 12. de stat. hom. Befold. 1. conf. 19. num. 64.* Vnde quidquid artifices in sua arte judicârunt, firmum inconcussumque manere debet. *N. 7. c. 3. §. scire autem Emphyteusæ 2. Anton. Thes. decis. 25. num. 2. Pinell. de res. vend. p. 3. c. 4. num. 6. Berlich. p. 1. conclus. 59.*

claus. 59. n. 35. Hoc tamen tum demum verum est, si juraverunt, l. 20. §. omnes aurem. C. de fid. instr. l. 6. §. hic illud. Verf. mobilium. C. de secund. nupt. Carpz. p. 1. conf. 26. def. 5. §. p. 4. conf. 33. def. 5. maximè veritatis, nam quando credulitatis tantum juravere, de qua re vid. Gail. 2. Obferuat. 111. num. 13. §. segg. adde omnino Mynfing. 6. O. 35, non videtur transire eorum arbitrium in rem jud. cap. fraternitatem. ubi gl. in Verb. per errorem. extr. de frigid. §. malef. Gail. d. Obf. num. 16.

II.

Artes mechanice nobilitati non conveniunt, Ant. Fab. in Cod. lib. 9. tit. 28. def. 18. num. 1. 2. imò nobilitas amittitur, quotiens nobilis utitur vilibus artibus & mechanicis Tiraquel. de Nob. c. 27. Bald. ad l. 3. C. de comm. & merc. Fab. d. lo. Carpz. p. 2. conf. 6. def. 4.

III.

Artificibus & opificibus carere nequit Respublica, idèd sedulò principes in id annisi decet, ut suas civitates insignibus magistris reddant celebres. De hoc axiomate prolixius disserentem vide Carpzov. 1. conf. 47. num. 1. 5. §. segg. usque ad n. 7.

IV.

Officio alieno nullus artifex uti debet: ratio est, ne officia turbentur, l. consulta 23. ibi: Absurdum est si promiscuè artibus rerum turbentur officia, & alius creditum alius subtrahat, C. de testam. l. quicumq. 2. C. de execut. & exalt. 12. cap. singula. 61. dist. 89. exemplum est in Fabricensibus l. 3. C. de Fabricensib. lib. 11. 9. Quin & puniendus venit, qui alterius officio sese immiscet, prout videre est apud Carpz. d. lo. n. 9. §. 10.

V.

Artis imperitus de ea judicare nequit. Menoch. conf. 680. num. 7. cum plerunque tot eius hostes sint, quot ignorantes Spec. de Ad. lib. 1. p. 4. n. 27.

VI.

Omne artificium continua exercitatione recipit incrementum, l. 65. §. 3. ff. de leg. 3.

VII.

Magnus inter artifices discrimen est & ingeni & doctrinæ, l. inter artifices 31. de solut. l. si non forem 26. §. libertus 12. ubi Dd. de cond. indeb. Cuiac. ad l. un. §. pro secundo 5. C. de cad. toll. Hoc tamen non impedit, quo minus duo artifices eiusdem artis eiusdemque peritiæ duo coram fiant, l. 5. de duob. reis. ubi Wesenb. num. 5.

VIII.

Ars imitatur naturam in quantum potest, §. minorem 4. Inst. de adoptionib. Menoch. de presumptionib. lib. 4. pref. y. n. 22. Unde arte

arte non conceditur, quod naturaliter denegatur, *lubi repugnanti* 188. §. 1. ff. de regulis iurii. Quia natura omni arte potentior est, Tiraquell. de retract. lig. §. 1. gloss. 11. num. 29. Marc. Mantu. consil. 25. Visi scripturii. num. 2. volum. 1. prout eos refert Fusc. lit. A. sing. 26.

IX.

ARS & natura nihil faciunt frustra, *l. qui bi idem* 18. ff. de verb. obligat. *l. non cogendum* 45. §. Sabinus. ff. de procuratorib. *l. hac stipulatio* 14. §. Divus. ff. ut legat. seu fideicom. nomine caveatur. §. minorum. Instir. de actionib. Aristot. lib. 2. Physic. quest. 1. & lib. 2. de Caelo tex. 59. & lib. 3. de Anima tex. 45. cum citatis per Brunor. à Sole in locis communib. verb. Natura. Et natura quod non deficiat in necessariis, neque abundet in superfluis, dicit Aristoteles dict. libr. 3. de Anima, cap. 5.

CAP. LXXXIII.

De Assertionem vel Asseverationem. Laudationem, Commendationem.

Axioma I.

Asserere quis facile non debet, quod ignorat. *l. 13. §. quidam tamen* 3. de Ad. Emis. Hunc locum laudat & ad artifices trahit Cuiacius in recitat. ad tit. Cod. de op. publ. quomodo autem differant Consilium, Commendatio, Adfirmatio, Adseveratio etiam ratione obligationis, vid. Max. lib. 3. Inr. Lumbec. tit. 10. art. un. per tot. add. infra in voce consilium.

II.

Assertioni habet jurata non creditur Carpa. 1. conf. 63. num. 21. nisi sit geminata, nam hæc idem operatur sicut si fuisset jurata, Felin. cap. sicancro. num. 36. de fid. instrum. Ceph. conf. 35. num. 11. Marfil. in l. 1. §. questionis. num. 2. de quest. & l. 1. num. 38. C. ad Leg. Corn. de sic. quod tamen catenus verum, quatenus assertio contra asserentem citatur,

III.

Quotiens actus obscurus est, qui in nudo animo gerentis consistit, declarationi & asseverationi agentis jurata standum, Bart. in l. 28. n. 17. de arg. hered. Ioh. Plot. in l. si quando. §. 29. n. 3. C. unde vi. Hartm. Pist. obser. 136. Crayett. conf. 179. & Carpa. p. 3. conf. 14. def. 22. n. 4. & seq.

IV.

Asseverandum nihil est sine juris auctoritate cap. in qui in Ecclesia 18. in fin. pr. de sent. excomm. in 6. Hartm. Pist. p. 2. quest. 13. num. 35. erubescimus

enim sine lege loqui, *Novell. 18. cap. 5. Vers. sed qui non hoc. Franc. Viv. de-
est. 368. n. 4. lat. in l. praefer provincia 12. num. 3. Vers. unde erubescimus. C. de
transact. Hier. Schuff. contr. 1. conf. 32. n. 2. WcC. conf. 2. n. 1.*

CAP. LXXXIV.

De Avaritia.

Axioma I.

Avaritia est radix & mater omnium malorum, praesertim si non priva-
torum sed judicū animis inhæret, *N. 8. praefer. §. 1. imò mater idolorum Ful-
gof. conf. 6. in fin. & idem merito legitimis feriendis iudicibus. L. 31. in pr. C. de
inoff. testam. Avarus enim est insatiabilis, cui totus mundus non est obolus,
cap. sicut 11. distinet. 47. (2) rapax d. c. sicut 11. (3) cæcus cap. avaritia. 5. de
Eled. in 6.*

I I.

Nihil accipere morosi omnia avari est *L. 6. §. 3. de off. procurf.*

CAP. LXXXV.

De Augmento.

Axioma I.

Augmentum non facit desinere rem esse talem.

Hanc regulam cum 7. declar. ponit Albertus Brun. in tr. de augmento.
Et dem fol. 7. Vers. 4.

I I.

Augmentum debet esse eiusdem qualitatis cum suo principali,
cui accedit, *l. etiam 8. C. de iure dotium. l. 3. ff. eod. l. inter socerum 26.
ff. de pactu dotalib. l. si conveneris 18. §. si nuda. ff. de pignorat. act.
l. si ex toto 8. in pr. l. quod in rerum 24. §. si quis 2. ff. de leg. 1. Barthol.
Perett. ad extravag. ambitiosa, de rebus Eccles. non alienand. pag. 93.
num. 22. Bald. conf. 407. in questione, num. 3. vers. dicit aliquis, lib. 1.
ubi quod idem jus statuitur in augmento, quod in principali aucto,
Tiraquell. de retractu lig. §. 1. gloss. 18. num. 51. & 52. Anchar. conf. 437.
Ista sententia, num. 3. ubi ait, quod si territorium, seu comitatus civ-
vitatis augeatur, castra, quæ uniuntur, confunduntur in tantum,
quod idem juris est de augmento, quod de aucto, quando simpliciter,
& non secundum quid sunt unita, Josephus Sells Aragoniz
decis. 124. num. 28. Cardin. Tusch. pract. conclus. tom. 1. conclus. 555.*

A NUM.

à num.1. Rot. decis. 94. n. 3. apud Farin. p. 2. recent. ubi dicitur quod augmenti idem juris ac rei auctæ, & ibid. decis. 72. n. 4. id intelligitur, ubi non urget diversa ratio, Fusar. de subfl. q. 652. n. 6. Anell. Amat. conf. 23. n. 4. conf. 52. n. 9. [Hinc est ut si jure simplicis locationis quis fundum possideat, eodem jure & alluvionis incrementum consequi possit, gl. in l. legem. C. locat. & sequitur cum Bapt. Aym. Parmens. in sr. de alluv. lib. 2. c. 16. n. 18. Carpz. 1. conf. 45. n. 13.]

Limita in feudo, quia augmentum, quod fit feudo per vassallum, si potest separari à feudo, non est feudale, sed eius, qui auxit, c. 10. de invest. de reb. al. fact. Alex. conf. 44. Visa fact. n. 8. lib. 3. Card. Tusch. d. concl. 555. n. 4. 5. & 6. restringentes quando augmentum non potest separari, vel quando non potest sciri, neq; probari, quia tunc neque separari potest; igitur neque tanquam separatum judicatur, sed feudale. [Plures ampliaciones & limitationes vid. apud Albert. Brun. in tract. de augm. & dimin. monet.]

III.

AUGMENTUM fit cum omnibus suis qualitatibus, l. item queritur 13. §. qui impleto. ff. locati. l. Labeo 2. in pr. ff. de arbur. Bertaz. in reper. l. si quis maior 41. C. de transact. q. 1. n. 17.

Privilegium principali concessum extenditur ad eius augmentum, cap. quia circa 22. de privileg. cap. ex parte. cap. pen. de decem. Bart. in l. si ita. 7. ff. de auro & argento. legato. Brun. in tract. de augmento, conclus. 9. per totam. Duen. reg 73. ubi loquitur de beneficio, Erasim. à Cochier de jurisd. Ordin. in exemptos p. 1. q. 37. per tot. ubi num. 7. subdit, omnem jurisdictionem & exemptionem augmentum recipere, aut diminutionem ab incremento, vel detrimento id quod plurifariam docet Bapt. Aym. Parmens. in tract. de alluvionib. cap. 16. & seqq.

Limita, si privilegium, beneficium seu exemptio tendat in præjudicium tertii, tunc non fit illius extensio ad augmentum superveniens. Angel. in l. si servitus 23. col. pen. in princ. ff. de servit. urb. praed. Albertus Brun. d. concl. 9. num. 8. cum seqq. Erasmus à Cochier lior. 2. d. quæst. 37. num. 2.

Jurisdictio alicuius castri si à Principe concedatur, & deinde numerus incolarum, aut ipsum castrum augeatur, etiam ad augmentum jurisdictio extenditur, ut ex Angel. resolvit Brun. d. tract. de aug-

de augmento, conclus. 8. in princip. & ex Bald. Guido Pap. decis. 265, & decis. 489. num. 2. ac aliis. Cardin. Tusch. tom. 6. lit. P. conclus. 735. à num. 3. & plenius Covar. practic. cap. 2. num. 1. ad finem. & num. 8. Quorum argumento videtur dicendum, quod si Princeps alicui Domino seu Magnati concedat datam officiorum alicuius civitatis, & deinde aliqua officia de novo creaverit, ad hæc quoque extendatur concessio, ut tenet D. Barbof. in l. divorcio 7. §. quod in anno. num. 17. ff. soluto matrim. quicquid dicat Afflict. lib. 3. constit. rub. 4. num. 10. cuius opinionem forsan in foro receptam testatur Cabed. Lusit. decis. 22. num. 3. & 5. p. 2.

I V.

AUGMENTUM venit rebus simpliciter, & indefinitè donatis, seu remissis, cap. ad audientiam 12. cap. ex parte 27. de decim. cap. quia circa 22. de privileg. ubi Anton. Henric. à princip. Anchar. num. 3. & Socinus num. 1. Albert. Brun. d. tract. de augment. conclus. 9. & 16. Pinel. in rub. C. de rescind. vendit. p. 1. cap. 3. num. 24. Valasc. cons. 58. num. 10. Card. Tusch. lit. D. conclus. 491. & lit. E. conclus. 560. & tom. 6. lit. P. conclus. 735. à num. 23. Cabed. Lusit. decis. 95. à num. 1. p. 2. Et quod in legatis simpliciter factis receptum sit venire augmentum, quod postea rei legatæ accessit, sive cum pronomine meo, sive simpliciter fiant, probat elegans textus in l. cum fundus 10. ff. de legat. 2. quem latè explicat Covarr. practic. cap. 2. à num. 2. Sic etiam in hypotheca rerum ad me pertinentium facta simpliciter, quod veniant tam præsentis, quàm postea acquisitæ, probat textus in l. ult. C. que respignori, cum aliis, quæ post Neguzant. de pign. p. 2. memb. 2. à pr. adducit Duen. reg. 76.

V.

AUGMENTUM & diminutio pari passu ambulant, juxta regulam in l. si ex toto 8. in princ. ff. de legat. 1. Stephan Gratian. Marchiæ decis. 85. num. 6.

Inducta ad augmentum non debent operari diminutionem, l. si à milite 29. §. 1. ff. de milit. testam. l. si Rufinus 4. C. eod. tit. l. legata inutiliter 17. ff. de legat. 1. l. 3. ff. eod. tit. l. cum tale 72. ff. de condit. & demonstrat. l. si mancipia 19. in princip. ff. de fundo instruit. Bertaz. de clausu-

Cap. LXXXVI. De Austeritate. 137

de clausula. instrum. claus. 21. gloss. 23. num. 6. Surd. de alim. tit. 8. privileg. 22. num. 4. & decis. 195. num. 5. & decis. 238. num. 10. Escob. de ratiocin. cap. 30. num. 12. Flamin. Paril. de resignat. benefic. lib. 3. q. 7. n. 23. Ant. Monach. Bononienf. decis. 40. punct. 3. n. 51. Jof. Sella de inbibitionib. cap. 4. §. 1. num. 12.

C A P. LXXXVI.

De Austeritate.

Austeritas nimia reprobanda. Hinc est quod si alicui generalis verberandi facultas sit concessa, cum moderamine intelligatur, l. 1. ff. de hiis qui sunt sui vel al. §. fin. l. eod.

C A P. LXXXVII.

De Autoritate. Autore.

Axioma I.

Nostra facimus, quibus nos auctoritatem & robur impertimur. l. 11. §. omnia. C. de V. l. E. gl. in §. lex est 4. Vers. consule l. de l. N. G. C. C. G. Math. de Affliq. decis. 135. num. 5. Cachet. decis. 141. num. 3. Prosper. Fa- rinac. conf. 46. num. 6.

II.

Ab auctoritate sumitur necessarium argumentum.

Procedit hæc regula semper in legis & consuetudinis auctoritate l. 9. §. si nummos. Vers. cum quoties si cert. per. l. Alfenu 87. de V. §. 4. 6. §. fin. de prec. l. quod si nolit 31. §. quia assidue. de Adil. Ed.

Aliquando etiam in auctoritate hominum necessitas est. puta magistratus, iudicis, testatoris, patris & alterius, cui parere necesse est. l. non potest 159. l. qui veritate 102. l. non videtur 128. de R. l. cum N. 22. c. 2.

Fallit in auctoritate earum personarum, quibus parere nulla nos cogit necessitas probabile tamen argumentum nobis suppeditat auctoritas prudentium & communis opinio. arg. l. 1. §. sed neque dicens. C. de V. l. E. l. ob carmen 21. §. fin. ff. de test. l. 5. §. pen. de impens. in rem doi. l. 12. pr. de Instr. leg. l. si quis servum 10. C. de condict. indeb. Vigel. in dialect. jur. lib. 2. cap. 6. gloss. & Dd. in l. 1. C. de ll. pr. Inst. de Cod. l. 5. de man. vind. Restd dico probabilem, præsertim cum textui innuitur, nam vivit magna sit auctoritas ICtorum, imprimis veterum, tamen tanta non est, ut non cedat rationi & veritati: Eleganter & laudè Carpzovius 6. conf. 70. num. 5. 6. 7. 8. 9. 10. Welf. conf. 2. num. 5. Harpr. ad §. 1. l. de Ob. qua ex del. n. 4. Nec enim tam auctores desputando (Cic. lib. 1. de natur. Deor. in princ. inquit) quam rationis me-

menta quarenda sunt, quin etiam obest plerunque iis qui discere volunt, auctoritas eorum qui se docere profitentur, desinunt enim suum iudicium adhibere & habent ratum, quod ab eo, quem probant, iudicatum vident, unde eleganter Augustinus de moribus Ecclesie Catholice c. 2. sub. fin. Natura ordo ita se habet, ut cum aliquid discimus, rationem precedat auctoritas. Nam infirma ratio videri potest, quacum reddita fuerit, auctoritatem postea, per quam firmatur, assumit.

III.

Auctoritas maiorum & in illicitis excusat, *cap. dixit Dominus, 12. caus. 14. quest. 3.*

IV.

Auctoritate propria nemo sibi ius dicere debet *l. 1. §. 2. quod leg. l. un. C. Ne quis in sua causa jud.*

V.

Quod omnes tangit, debet ab omnibus approbari, *l. fin. in fin. Cod. de auct. praest.*

VI.

Auctor in rem suam nemo esse potest, *l. 2. 7. de auct. tut.* nec hoc tantum in tutore procedit, sed & in marito, qui uxori auctor fit, *Carpz. p. 2. const. 13. def. 22. n. 8. C. p. 3. const. 7. def. 16. n. 7.*

Fallit hæc regula, t. quando quis potest in officio proprio ad suum commodum & damnum plene auctoritatem interponere *l. an apud 5. de man. vind.*

2. Quando quis potest præstare auctoritatem in officio proprio tantum ad executionem facti *l. si iustus. 78. §. 1. de contr. emt.*

VII.

Auctoritas prætoris vel iudicis ubicunque in aliquo actu reperitur, semper necessaria est causæ cognitio *l. 1. §. prætor. ff. de iur. iur. Voc.* modò decretum desideretur, unde pro tribunali sedere iudex debet, nisi enim sedeat pro tribunali, dicitur intervenire tanquam privatus eiusque auctoritas interposita nihil operatur, nec in actu voluntario nec necessario *Bursi. conf. 307. n. 85. Herm. Vult. Vol. 1. Conf. Marp. 34. n. 55. Carpz. p. 2. c. 16. def. 18. n. 7.*

VIII.

Auctoritates Philosophorum, Medicorum & Poëtarum sunt in causis allegandæ, *l. seprimo 12. ff. de stat. hom.*

IX.

Auctoritas II. bene disponit divinas & humanas res, & expellit omnem iniquitatem, *l. Deo auctore t. §. 1. C. de V. l. E.*

X.

Auctoritate legum nemo debet decipi, *l. l. C. de his qui ven. ar.*

XI. Aucto

XI.

Auctoritas pars solennitatis est, & debet in ipso actu intervenire, *l. quamq. 13. §. fin. ubi gloss. & Bart. de public. in rem act. Wetsemb. Paris. de auct. int. num. 5.*

Procedit hæc regula, quando ad integrandam personam auctoritas requiritur.

Fallit, quotiens ea tantum interponitur ad confirmationem actus, aut ad commodum eius, qui confirmat, velut dominus in alienatione feudali, mariti in contractu uxoris, vid. *Wet. d. lo.*

XII.

Auctoritate propria non potest quis venire contra proprium iuramentum, alias est perjurus, ut *in cap. pradicandum 17. caus. 22. quæst. 2. & in cap. perjuris 2. de fidejuss. & in cap. cisi Christum 26. de iur. iur.*

Ampliationes & limitationes ad hanc regulam, vid. apud Feknum *in cap. 2. de spons.*

CAPUT ULT. De Auxilio.

Axiom. I.

Quæ de novo emergunt, novo egent auxilio, *l. 1. de Vent. in spec. l. de atate 11. §. ex causa 8. & ibi Bart. de interrog. act.*

II.

Non debet quis ex eo auxilium petere, quod impugnare nititur, *l. cum proponas 21. C. de pact. cap. cum olim 19. de cens. c. ex eo 38 de reg. iur. in 6. l. 8. §. meminisse 14. de inoff. test. l. post legatum 5. l. fin. de hu. qua. ni. indig. l. si legatarius 15. C. de leg. unde frustra legem implorat, qui committit in legem, l. auxilium 37. §. ult. de min. c. 23. extr. de de Elect. & Elect. potest.*

III.

Auxilium quod præstatur implorando misericordiam superioris, est permittum, nec punibile, *l. quidam 5. de reb. dub. Bened. Cap. conclus. 80. ubi in num. 38. quinq. notas ab hac regula exceptiones.*

IV.

Auxilium contra sævitiam famem & injuriam intolerabilem non est iis denegandum, qui iuste deprecantur, *l. 2. de hu. qui sui vel alieni iur. §. 2. Inst. eodem.*

V.

Auxilium ordinarium facit cessare extraordinarium, sive ut in ipso textu l. 16. *in pr. de min.* habetur : communi auxilio & mero jure munito non debet tribui auxilium, extraordinarium. Exemplum elegans est *in l. 1. §. illud* 16 ibi : *Si potest alius heres ad suum pervenire, non esse honorariam hanc actionem tribuendam, si qui testamentum liber esse iussus eris.* Exceptio (1) est nisi contra diversos detur ordinarium & extraordinarium remedium. Sic enim cum pupillo (verbi gratia) vel minori diversa contra diversos competunt remedia, l. 2. *C. si iur. vel cur. inter ven.* adeo electio minori competit, ut etiam adversus ipsam electionem relinquitur, *Lult. C. dist. 111. Scorian. h. pag. 180.* vid. Cuiac. *ad lib. 48. Pauli ad Eas. in l. 18. §. si vicinai. & seqq. de damn. infect.* pag. 709. & 710. (2) Monent alij generalius : regulam hanc accipiendam esse de remediis subordinatis ; non de coordinatis, *ut in l. ul. ; de priv. detest.* Sic licet dolus sit pro possessore, & Rei vindicatio detur ei, qui dolo possidere desit : *l. qui possessorio 36. in fin. princip. de Rei vindic.* Nihilominus tamen adversus specialem dolum alienantis datur restitutio, *l. un. C. de alienat. judic. mut. caus. fact.* vid. Wesenb. *in parat. C. in quibus causis in integr. restit.*

VI.

Non negligentibus subvenitur, sed necessitate rerum impeditis, *l. Non enim 16. ff. Ex quibus causis maior.* sicut nec iis qui lucrandi causa ex alterius poena vel damno auxilium sibi impartiri desiderant, *l. sciendum 18. d. 6.*

Finis Libri primi.

Liber

LIBER SECVNDVS.

CAP. I.

Balbutire.

Qui balbutit, articulatè loqui posse censetur, *l. 15. C. de testam. jun. 7. l. 29. C. eod. ubi laf. num. 2.* Hinc est, quod balbutiens rectè testamentum condit sine scriptura, rectè stipuletur, tutor fiat, & omnia ea gerat, quæ sine expressione verborum fieri nequeunt, *Add. Carpov. p. 3. conf. 5. def. 2.*

CAP. II.

De Bello.

Ax. I.

Ex bellis civilibus & nomina & materia variorum onerum nascuntur; *l. 1. in princ. C. de Cad. toll.* unò bellum causa primarum calamitatum humani generis est, *Bald. in l. 1. col. 1. C. de ser. fug. perditio animæ & corporis, Bald. ad l. 1. C. de cad. toll.* Hinc etiam pax iniqua bello iustissimo est præferenda, *Carpz. cum alleg. ad L. Reg. cap. 4. sect. 1. n. 11.* cum quod horum calamitas introducit, pacis sopire queat lenitas, *d. l. 1. pr. c. 1. caus. 34. q. 1. in pr.* unde omnia prius tentanda, quam ad arma procedatur. Hinc Carolus V. Imperator, cum Legatum Venerium quidam ad eum detulisset, quod tarditatem & lenitudinem eius culparet, prudentissimè, nihil inde offensus, respondisse legitur; nunquam mundum à bellis quieturum & respiraturum, si ea celeritate, quam res & causæ plerunque postulant, bella statim moventur, *David Chytraus inorat. de Ger. & morte Caroli V.*

II.

Bellum temerè suscipiendum non est, præsertim Christianis, quibus bellum permissum non est, nisi iustum & legitimum, *Gal. 2. O. 52. num. 3.* Ventura de Valent. *in Parthen. Litig. l. 6. 1. cap. 3. n. 19* alias latrociniū est, non bellum, *Heroder. lib. 1.* Bellum autem iustum est, quod pro recta ad Deum religione & pro subiectorum patre libertate gerendum suscipitur, *Nov. 72. cap. 4. in fin.* Quod tamen ita verum est, si in fideles non querè vivant, secus si nullo modo Christianos homines & fideles Dei descendant, *l. Christiani 6. C. de pagan. c. dispar. 11. caus. 23. quæst. 8. cap. Incas 5. extr. de lud. c. qui symcera 3. dist. 45. vid. Carpov. cum alleg. ad Leg. Reg. c. 4. sect. 6. num. 16 & seqq.*

segg. nec enim bellum modus est tollendæ scissuræ Thuan. *in prax. hist.* Item justum est bellum, quod necessarium & defensionis causa suscipitur, Carpz. *ad L. Reg. cap. 4. §. 1. num. 18. & seq.* & singulariter etiam pro religionis defensione, Carpz. *d. cap. 4. §. 6.* quod denique pro recuperandis rebus ablatis geritur, *cap. 1. 2. caus. 23. q. 2. l. qui restituere 68. de R. V. N. 30. cap. 12. §. fin. Rec. de anno 1521. §. Unde als wir.* Rec. de anno 1566. §. Nach obgesegtem. & Rec. de anno 1576. §. wir haben auch. Nunquam verò legitima belli causa sola Imperii amplificatio, licet sub prætextu religionis fiat. Vid. Carpz. *ad L. Reg. cap. 4. §. 1. & 6. n. 10.*

III.

Bellum dicitur casus fortuitus, *l. in rebus 18. ff. commod.* imò & incoegitatus, unde generali concessione immunitatis, non venit immunitas ab oneribus belli, quia immunitas non extenditur ad accidentalia, secundum communem opinionem Alex. *conf. 28. n. 8. lib. 1. & conf. 107. col. pro. lib. 3.*

IV.

Tempore belli factum dicitur, quod paulo ante vel post factum, Bald. *cap. 1. colum. 2. de pac. ten. Dd. comm. in l. si mulier. ff. solut. matr. l. Pedum. 4. ff. de incend. ruin. naufr.* Tiraquell. *in tr. de retract. conu. §. 1. gloss. 5. num. 2.* imò & in materia pœnali belli tempus sub se comprehendit tempus treugæ, textus in *cap. significavit 11. de lud. sent. in cap. 2. §. Gasals. qui feud. dare poss.*

Limitatur dupliciter Felin. *in cap. significavit 11. extr. de lud. in pr. ubi vid. & agendum hac de re amplius in formulis.*

CAP. III.

De benedictione, Benedicere.

Benedicere est Dei causare bonitatem, nostrum est agnoscere Dei beneficia, Damhoud. *in prax. crim.* & præsertim paterna benedictio divinam promovet, maledictio non transit sine quadam infamia. *l. 13. C. ex quib. caus. infam. non tamen patris benedictio tacitam statim involvit institutionem, Zouarell. consil. 60.*

CAP. IV.

Bene facere, bene agere, benefieri.

Axioma I.

Bene agere inter bonos oportet. *§. 1. Instit. de fideicommiss. hered. ubi Camr.* hinc est, quod in bonæ fidei negotiis ubi boni viri arbitrium locum habet, tantundem valeat officium judicis, quam in strictis stipulatio, *l. 7. de N. G.*

N. G. & quod id gestum credatur, quod agi solet, & loci consuetudo exigit, l. 31. §. 20. de adil. ed.

II.

Ve quis benefacere dicatur & bene velle necesse habet *c. Gafsi ira 23 caus. 23 quæst. 4. vid. D. Ioan. à Lignar. in vr. de amicitia, fol. 10. num. 3.* Vnde rectè concluditur, quod coactè benefaciens non benefacere sit censendus. *Iacob. Ayret in hyst. Proc. lur. p. 2. c. 6. obs. 2. n. 5. per c. 8. de R. l.*

III.

Bene gesta non debent ex alio eventu probari, *l. Barbarini 3. de off. prat.*

IV.

BENEFACERE invitus nemo cogitur, *cap. de iudic. 45. dist. cap. ad fidem 23. quæst. 5. Dec. conf. 319. n. 5. Marc. Anton. Genuens. in pract. abil. ecclesiast. quæst. 147. num. 5.* [Ita diserte post alios concludit Hieronymus Pauschman. in responso suo Senatui Lipsiensis dato quæst. 1. num. 11. quem referendo sequitur Harprecht. in §. item lex Cornel. de sicar. num. 41. Inst. de public. iudic. & alias authoritates in comprobationem huc allegat. *Jacob. Ayret. part. 2. num. 273. de homicid. necessit.* Nam benefacere alteri magis est officii quàm necessitatis. *Bred. l. Benefacere. de R. l.*]

V.

BENEFACERE tenemur beneficiis, *l. sed si lege 25. §. consului 11. ff. de pet. hered. ubi Bart. l. si vero non remunerandi 12. §. inde Papi- nianus 8. ff. mandati. l. si non forem 26. §. libertus 12. ff. de condit. indeb. cap. cum in officiis 7. de ressam.* [Beneficiis enim ut beneficiat, natura ad a. onemur. *dist. l. sed etsi 25. §. 11. de pet. hered. Laurent. Kirch. 1. conf. varior. auct. 37 num. 25.*] Thom. de Thomasset. in *floribus legum reg. 55. ubi asserit procedere de honestate & consilio, Card. Tusch. pract. concl. tom. 1. lit. A. concl. 48. num. 1.* [Coral. in l. omnia. num. 6. ff. de offic. praef. urbis. Martin. Mager. de advocat. arm. c. 10. n. 317.] Valenzuel. *conf. 173. n. 107. tom. 2.*

Obligatio hæc, qua beneficiatus ab aliquo tenetur necessario beneficiis ad antidora, & sic ad remunerationem, non est taxata, neque debita ex iustitia, sed ex amicitia, non ex necessitate sed ex voluntate, ut per Roman. *conf. 500. Summasius, in fin. col. 3. quem refert Card. Tusch. d. concl. 48. num. 2. ubi num. 3. cum eodem Ro- mano*

mano d. conf. 500. num. 9. subdit, idè talem obligationem ad antidora non posse deduci in pactum.

[Quamquam autem censeatur jus humanæ societatis lœdere, qui cum possit, nullum benefactori suo gratiam reddit, propter quam rationem sapientissimè Valerius Maximus *libr. 6. cap. 3. in fine. vers. Et restè, &c.* dixit, quod dandi & accipiendi beneficii commercium, sine quo vita hominum vix conitat, perdit & tollit, quisquis benemerito parem raserre gratiam recusat. Et quidem hanc naturaliter obligationem animæ nostræ inhærentem Seneca considerans affirmavit, quod beneficium accipere est libertatem vendere, nam ex eo quod manet obligatus benefactori, tenetur ex officio honestatis, ut loquitur Pontifex in *cap. illud. 1. causil. 8. quæst. 2.* reverentia exigente, voluntatibus eius obedire: vid. omninò Pacian. *conf. 112. num. 42. cum seqq. ubi plur. hinc Cantianc. Instit. de donat. lib. 2. tit. 7.* Beneficium non reddere boni viri non esse judicat.

• Rectè tamen & aliquando officium judicis intervenit lege accedente. Unde bene insert Aristoteles, quod sicuti parentes aluerunt filios imbecilles, ita mox illi imbecilles & senio confecti vicissim eadem alimenta à valentibus filiis reportare debent, quam Philosophorum sententiam sequuntur & Jcti. Carpzov. *p. 2. constit. 10. defin. 29.*

Hinc sequitur ex contrario, summum nefas quenquam iniuriâ affici eorum, à quibus beneficia accepit, cùm liberalitas donantis magis ad obsequia quàm ad insolentiam erigere debeat, *l. 1. vers. nam qui. C. de revocand. donat.* Just. Meier. in *disp. de donat. simplic. thes. 93.* & quod ex suo beneficio nemo debeat inops fieri *l. 50. de re judic.* cùm semper qui benefacit, ita benefacere velle videatur, ne sibi noceat, quia, ut ait glossa in *c. nisi 3. de aut. & usu pall. me* potius diligere debeo quàm alium, Gomez. *inst. de act. §. penales 13. fol. 704.* Sed sicut beneficii decet, ita inimico nemo benefacere velle creditur, *l. 9. pro dor. W'elsembec. in parat. de adm. vel transfer. leg. n. 4.]*

CAP. V.
De Beneficio.

Axioma I.

Beneficium est benevola actio gaudium tribuens capienti, *cap. un. 2. f. 23. Panorm. in cap. unie. de commod. & in cap. ad audienciam de prescrip.* Vnde & qui de positum accepit beneficium dare dicitur *l. Lucius 24. in fin. ff. de positi.* & beneficium dicitur jus suum remittere, & exigere quod possis. *l. 32. §. fin. autem res 23. ff. de don. int. §. 1. & ex l. sed si nullo 17. §. plane 12. de injur. l. si major 25. l. cum donationis 34. C. de transact.* Hering. de fidejuss. c. 6.

I I.

Beneficij collatio quædam est donatio *c. fin. de off. vic. in 6.*

Hæc regula declaratur ut propter eam non statim necesse sit beneficium omnino esse gratuitum: *l. 3. ff. de obseq. parent. & patron. pref.* Sic v. c. secundum ex benevolentia & amore domini datur etiam si mediante pecunia à domino redimatur, quia isthæ tantum remunerandi causa intervenit. *cap. unie. 2. f. 27. l. remunerandi. 6. ff. Mandati. l. 36. §. 3. eod.* à potentiore enim fit denominatio. Ant. Hering. de fidejuss. n. 439.

I I I.

Omnium interest hominem hominis beneficio affici. *l. si servus 7. in fin. de serg. export. W. c. enb. in Farass. de Appell. num. 7. Mart. Magerus de ad Voc. Arm. c. 14. num. 142.* modo id fiat legitime. Warem. ab Ereub. 2. de sacer. fol. 47. & benemerentibus dentur, *cap. relatum 13. vers. licet autem. extra de testam.*

Ratio, quia beneficium & gratia concordie vincula sunt. *Patrit. lib. 5. de Instit. Reip. tit. 4. Cic. de fin. 2.*

I V.

Beneficio nos adjuvari non decipi oportet. *l. in commodato 17. §. sicut 3. ff. commod. W. c. in Parat. de his qui not. infam. num. 5. nec decipere iis debemus. l. 1. C. de his qui sentiam atar. Vult. conf. Marp. 19. fol. 3. n. 159.*

V.

Beneficium auferri nobis per illum non potest cujus facto nobis quæsitum est, postquam radices egit, pleneque coaluit. *l. si post mortem 10. §. fin. de bon. poss. contra tabb. l. si quis 112. l. qui Roma 122 §. Flacium. 2. C. ibid. l. a. n. 17. ff. de P. O. Thoming. conf. 9. num. 41.* Vnde Andreas de Ierunia in c. 1. num. 13. qui succedere teneantur. Innocentium IV (qui, cum post obitum Friederici I. Imperatoris multis multa concessisset, postea revocavit) damnat atque improbat, *adde Nov. 10. c. un. §. 1. Dn. Arum. l. 2. decif. 5. n. 19.*

T

Falli

Fallit hæc regula quotiens accipiens causam dedit revocationi, veluti si (1.) negavit beneficium aut beneficij causam, l. 22 §. 1. de re jud. hoc verum si iiciens negavit, secus si ignorans. (2.) Si ingratus l. ult. C. de rev. don. cap. un. 2. f. 23. adde Alex. in l. non tantum. §. quod autem. (qui est hic ipse textus l. 22 §. 1.) de re jud. ubi 4. ponit exceptiones l. sup. 111. prox. dx 5.

VI.

Beneficium sæpe quis ex alterius persona habere potest, etsi id per se non haberet l. 10. §. ult. de bon. poss. contra tabb. l. 36. de excusat. iur. Hujus regulæ explicationem una cum pluribus exemplis & limitatione vide apud Carpov. p. 2. consil. 9. def. 4. per tot.

VII.

Beneficium nemo cogitur facere c. precaria 4. caus. 10. q. 2. Iacob. Apter in process. hystor. part. 1. quæst. 4. obs. 1. num. 8. Mart. Mag. de Advocat. arm. c. 14. n. 38. Vnde qui iniurius dedit beneficium non dedisse videtur, l. si seruo 84. ff. de hered. inst. hinc beneficium ab homine duro asperè datum, panem lapidosum vocat Fab. Terrucos. quem esurientis accipere necessarium sit. Senec. de benefic. lib. 2. cap. 7. C. 8. C. lib. 6. c. 4. in fin. Hering de fidejuss. lib. 1. cap. 1. num. 54. Et beneficium quod sit ex debito pro beneficio non habetur. l. proxime. 50. ff. de rit. nup. l. si seruo 84. pr. de hered. inst. l. 1. §. pen. de aq. quorid.

VIII.

Beneficium nemo sibi ipsi dat. cap. cum ad nostram. ult. de instit. nec sibi quis donat vel vendit, cum nemo sit suus frater sed alterius, & nemo par sibi, sed alieui, ut pulchrè ostendit Senec. lib. 5. de benefic. 10. Marc. Anton. de Amet. decif. 51. n. 14. Hering. de fidejuss. c. 7. n. 12.

IX.

Beneficium minimum non curatur. cap. studeat. 39. dist. 50. cap. territorial. 53. caus. 12. q. 2. cap. non potest. 21. de preb. in 6. l. sero. 4. ff. de gestis. in integ. l. 9. §. ult. C. l. seq. ff. de dol. mal. Cephal. conf. 39. n. 3. Rip. in tract. de pecc. p. 3. n. 301. l. in auct. qui rem. n. 15. C. de SS. Eccles.

X.

Beneficium omne est perpetuum. l. fin. ff. de pact. Hoc præcipuè locum habet in beneficiis principalibus quæ decet esse mansura. cap. 16. de Reg. iur. in 6. Nov. 10. cap. 1. §. 1. Nov. 1. cap. 1. in fin. Laurent. Kirchov. in consil. Var. l. Ciorum. Col. 2. conf. 11. num. 29.

Declaratur hæc regula, quod locum obtineat in beneficio non limitato & restricto ad certum tempus, nam tum limitata causa, limitatum etiam producent effectum. ut vid. amplius in fin. lib. 3. in cap. de causa. & de beneficiis quæ genus actionis precreat, non quæ dantur ex personæ conditione, tum enim deficiente persona deficit beneficium. l. 68. de R. l. Carpz. p. 3. consil. 28. def. 6. n. 8. unde est quod beneficia personalia non transcant ad heredes. l. 11. sol. ma-

sol. matrim. cap. 7. de R. l. in 6. Carpov. p. 3. conf. 11. def. 5. nam 5. quod etiam locum videtur habere in errore per l. 6. de hered. Gel. ad. vend. junct. l. 9. §. fin. ff. de public. & vend. ab hac tamen limitatione 7. exceptiones colligere poteris ex Zaif. libr. 2. Respons. 7.

XI.

Beneficium nobis etiam ignotis acquiritur: *l. cum pater 77. §. 3. ff. de leg. 2.* Fallit hæc regula quotiens agnitio seu factum acquirentis requiritur. *l. 10. de don. l. 38. §. 1. l. 86. §. 2. de leg. 1.*

XII.

Beneficium concessum principali trahitur etiam ad augmentum. *c. quia circa 22. de priv. l. ubi privilegium concessum Ecclesie super decimis Episcopalis retinendis, extenditur ad prædia post concessionem privilegij quæ sita: De hæc regula vide Albert. Brun. in tract. de augment. in conclus. 9. num. 1. & segg. num. 4. Limitatur tripliciter in libr. 1. cap. de Accessorio. 2. Axiom. 4. & Axiom. 5.*

XIII.

Beneficium juris nemini est auferendum. *Nov. 22. cap. 23. l. 2. §. 4. & 5. de rejud. cap. indulg. 17. de R. l. in 6. Kirchof. 1. conf. Car. I. c. 10. r. n. 13. nec etiam est angustandum Spec. de Expens. §. nunc videndum 5. vers. sed p. me. verum potius ampliandum. Idem de act. 5. quid sit. non tamen consueque extendendum, ut contra mentem legis deferatur etiam incapacibus. l. Lucius Titius 88. §. Lucius Titius 11. ff. de leg. 2. omnis enim dispositio quamvis generalis restringitur ad terminos habiles. l. ut gradatim 11. §. 1. de mun. & bon. nec ut concedatur ei qui contra legem peccat. l. 37. §. 1. vers. in delictu de mun. l. sancimus 10. C. de judic. cap. bona 23. de elect. l. 4. in fin. quibus ad liberationem proclamare non licet.*

XIV.

Beneficia & gratiæ Principum non subjacent juri positivo. quia princeps est supra jus positivum. *c. proposuit. 4. cum ibi nos. extr. de concess. prebend. Et potest mutare quadrata rotundis, ut dicunt Host. Ant. & Panor. in cap. cum venissent. extr. de jud. Curt. jun. part. 2. feud.*

XV.

Verba in beneficiis Principum non debent esse sine effectu aliquid operandi, & ita intelligenda ne ladan jus quæsitum tertio & citra injuriam ejusque. *l. prior ait. 2. §. merito ait. 10. ff. ne quid in loc. publ. l. nec a. §. 4. C. de emancip. lib. Confil. Argenti. lib. 1. confil. 42. num. 10.*

XVI.

Beneficium pro beneficio sumerari non debet. *Petr. Peck. lib. 1. c. 44. num. 1. de testam. conjug.*

BENEFICIUM Principis latè est interpretandum, l. 3. ff. de constit. ut. Princip. l. quod vero 14. ff. de legib. l. si quando 35. C. de inoffic. testam. l. l. C. de noxalib. actionib. l. cum multa 7. C. de bonu qua liber. cap. cum dicti 6. de donationib. cap. quia circa 22. de privileg. cap. olim 16. de verb. significat. [adde Bened. Carpzov. lib. 4. conf. ricul. 9. Respons. 63. num. 20. 23. 27.] Abb. conf. 101. in quest. in fin. num. 11. lib. 1. Alex. consil. 160. Viso themate. num. 3. vers. secundò præsупpono, lib. 2. latè Oldrad. consil. 300. Factum tale est. Roman. conf. 89. Visi ius, num. 4. cum seqq. ubi enumerat requisita ad hoc, ut locum habeat hoc Axioma; Tiraquel. de Nobilit. cap. 37. num. 59. Menoch. de præsупpt. lib. 3. præs. 103. num. 31. Cott. in memorab. verbo privilegia, pag. 704. Valasc. conf. 58. num. 11. Thom. de Thomasset in floribus legum. reg. 56. Card. Tusch. pract. conclus. tom. 1. lit. B. concl. 49. num. 1. Cardos. in praxi iudicum, & Advocat. verbo beneficium. num. 67. Monet. de distribut. quotid. p. 2. quest. 14. num. 6. & 39. Josephus Aldrette in allegat. iuris pro omnimoda Regularium exempt. p. 3. c. 6. num. 12. Sanctarel. var. resolut. p. 1. q. 41. num. 32. [Unde est quod si liberalitatis principalis socius sine herede decesserit, totum id pertineat ad socium, l. r. C. Si lib Imp. soc. 10. 14. & quod sua beneficia ipsi Principes soleant interpretari. l. 43. de vulgar. & pupillar. subst.]

Intellige huiusmodi Axioma, quando agitur de præjudicio Principis concedentis, secus tamen est si agitur de præjudicio tertij, ut per Jafon. in l. fin. num. 19. & 20. ff. de constit. Princip. Oldrad. consil. 50. in fine, vers. non obstat. Anchar. conf. 161. Viso diligenter, in princ. Socin. reg. 1. Alexand. conf. 215. Non obstat. num. 4. & seq. vers. item licet. lib. 7. Joan. Imola 121. num. 2. Pinel. in l. 2. C. de rescind. vendit. p. 1. c. 2. in princ. & num. 4. Molin. de primogen. lib. 1. cap. 42. Cald. Pereira de nominat. emphyt. q. 21. num. 56. Card. Tusch. d. tom. 1. lit. B. concl. 50. n. 1. [Schurff. conf. 23. n. 13. Cent. 3. tunc enim beneficium stricti est interpretandum l. 40. ff. de administr. Tutor. gloss. in l. fin. de constitut. Principum per l. 2. §. meritis. & §. si quis à Principe. ff. Ne quid in loc. publ. Schrad. de feud. part. 4. cap. 1. num. 31.] Quia beneficia Principum non præsumuntur auferre jus tertij, eleg. Carp. p. 2. const. 22. def. 10. per tot. Mascard. de probat. concl. 1003. num. 22. Menoch. de præsупpt. lib. 2. præs. 9. Cabed. Lusit. decis. 93. num. 2. p. 2. Mart. de iurisdic. p. 4. casu 94. num.

num. 29. cum seqq. Aloyf. Ricc. in collect. decis. p. 5. collect. 1752. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 28. Stephan. Gratian. discept. forens. c. 421. num. 38. cum seqq. Gabr. Pereira de manu Regia, p. 1. cap. 6. num. 17. Recipit tamen Principis beneficium latam interpretationem, etiam si sit in præjudicium tertii, quando verba hoc important, Dec. consil. 113. Viso tenore. num. 6. quem refert. Card. Tusch. d. lit. B. conclus. 49. n. 11. ubi concl. 50. num. 25. resolvit, quod beneficium Principis strictè interpretatur, quando concedit, vel donat reservata sibi in privilegium Coronæ vel Principatus; & num. 13. ex Zabarell. consil. 126. num. 6. subdit, quod licet beneficium Principis latè interpretetur, tamen litteræ beneficiales, seu ad beneficia Ecclesiastica obtinenda, tanquam ambitiosa strictissimam recipiunt interpretationem.

[Porro hoc Axioma de liberalitatibus & largitionibus rectè effertur, non de privilegiis; l. 7. in fin. C. de bon. qua lib. unde cum pupillis largiuntur alimenta usque ad pubertatem: hanc munificentiam interpretantur leges usque ad plenam pubertatem. l. Mela 14. ff. de Alim. legat. vel cum loca quædam coloniis beneficio concedunt, aut assignant, latior sit interpretatio Cujac. 1. feud. 12. 2. Non intelligitur de beneficiis Privatorum, utpote quæ odiosa. gloss. in l. si maritus 2. de donat. inter vir & uxor. Petr. de Raven. sing. 156. Cum ne quidem inferiorum Principum beneficia tam latè, sed strictè sint interpretanda. Alberic. ad l. 3. num. 27. & in feud. lib. Alciat. respons. 7. num. 10. lib. 4. Et quod privati donatio vel beneficium non latè, sed strictè sit interpretandum, docuit Caspar. Vallasc. ad l. Imperium. num. 55. ff. de iur. iudic. cujus ratio est tum in l. 25. ff. de probat. tum in l. quidquid 99. ff. de Verb. Oblig. cum certum sit donationem non esse b. f. sed stricti juris. §. actionum. Inst. de action. Dissent. Innocent. ad c. cum fidei. extra de restitu. Spoliator. Jafon. in d. l. 3. num. 10. Alexand. consil. 160. num. 6. consil. 204. n. 17. per text. in c. cum dilecti. n. 38. de donat. Gædd. in Conf. Mar-purg. conf. 26. vol. 3. num. 65.

XVIII.

BENEFICIUM non confertur in invitum, l. fin. C. unde legitimi. l. nec emere 16. C. de jure deliber. l. hoc jure 9. §. non potest 2. ff. de donat. l. invito 69. & l. invitum 156. §. quod cuique. ff. de reg. iur. Bald. consil. 1. Quædam Ecclesia. vers. in contrarium. lib. 3. ubi loquitur

in unione, legitimatione & emancipatione, ut non valeant invito eo, qui consentire debet, etiam si actus fiat ad sui favorem propter mutationem status, latè Calderin. *consil.* 56. *Ans. Episcopus*, aliàs 1. de *translat. Episcopi*. ubi quod Episcopus non promovetur ad Cardinalatum invitatus, & *consil.* 57. aliàs 2. de *translat. Episcopi*, ubi quod Papa invitatus compellit Episcopos transire ex causa utilitatis Ecclesiarum; secus verò pro honore personarum, Tiraquell. de *nobilit. cap. 6. num. 40.* Thom. de Thomasset. *reg.* 60. & 151. Cardos. in *praxi ludi* & *Advocat. verbo beneficium. num. 65.* Surdus *consil.* 167. n. 15. latè Card. Tusch. *pract. conclus. n. 1. lit. B. conclus. 52.* Benedict. Ægid. ad *lex hoc jure* 5. ff. de *lust. & jure. p. 1. c. 6. n. 36. vers. & quamvis.* [Unde qui semel principis beneficiū repudiavit, ad illud postea non habet regressum, §. 4. de *se de juss.* Ratio, quia semper id agere quilibet magistratus debet, ne beneficium suum cuiquam sit captiosum aut injuriosum, l. Paulus notat 8. de *prator. stipul.* quod & ad ea beneficia pertinet, quæ à principibus conceduntur. l. 4. C. de *Emancipat. liber. lex factio* 41. de *vulgar. & pupill. substit.* Ant. Faber in *Cod. suo ad Scutum Vellei. de fidei* 2. Et beneficia non debent esse captiosa, §. 2. ibi; & inhumanum quiddam ac crudele. l. per quas personas.]

[Limitationis loco notari potest, quod in hac regula 1. præsupponendi sint termini habiles. Sic infans nunquam dici potest invitatus, quia nec volens esse potest &c. Inviti enim vocabulum *παλιμνος* est, & 1. denotat eum qui possit velle & repugnare. 2. Denotat eum qui repugnare non potest, nec voluntatem habet, ut infans, qui tamen propriè invitatus dici non potest, cùm privatio præsupponat habitum, jam autem invitatus nemo potest esse, nisi qui voluntatem habuerit. Plura vide apud Knipschild. *exercitat. 13. quest. 1.*]

X I X.

BENEFICIUM datur propter officium, Monet. de *distribut. quotid. p. 2. q. 2. num. 40.* Nicolaus Garcia de *benefic. p. 1. cap. 2. n. 60.* & p. 7. cap. 11. num. 1. Leo Valentin. *decis.* 145. num. 13. lib. 1. cap. fin. de *Refer. in 6.* Boër. *consil.* 21. n. 18. Menoch. de *Arbitr. quest. caus.* 329. num. 1. & inter beneficium & beneficiatum contrahitur quasi matrimonium. Unde qui non potest præstare officium, ad eum non debet

debet pertinere beneficium. Thoming. *consil.* 44. num. 110. Boër. *consil.* 33. num. 18. per Panorm. in cap. *consideramus. de Elect. iunctis iis qua dicit in c. accedens 24. de prob.* Unde qui negligit officium, beneficium non debet percipere *c. diversis fallaciis. 5. de cler. coniug.*

C A P. VI.

De benemeritis & remunerationibus.

Axioma I.

Causa benemeritorum contractui par est, & privilegium ob benemerita concessum transit in contractum. Bald. *in l. quis separatu. 13. C. unde liber. Tiraquell. in l. si unquam 8. Verbo donatione. num. 14. C. de Revocand donat. Decian. consil. 25. num. 35. Roland. à Valle consil. 76. num. 12. col. 2. Giavett. consil. 963. num. 26. fol. 6.*

Vnde consequitur, quod privilegia ob benemerita concessa revocari non possint. Bald. *in l. cum incipit. ff. de dol. C. in l. quis separatu. 3. C. unde liber. gloss. in l. si pater 34. §. 1. in verb. irrevocabili ff. de donat. C. ibid. Aug. & Rom. dicentes, quod id, quod alias est revocabile fiat irrevocabile, si factum sit propter benemerita. Rip. *in l. si unquam. Verbo largitus. n. 12. C. de revoc. don. Alex. consil. 216. n. 2. fol. 2. Rom. consil. 207. n. 7. col. 1. Rimini sen. consil. 307. Rim jun. consil. 540. n. 30. C. consil. 356. n. 107. Vult. consil. Marp. 35 fol. 3. n. 113. Et sicut contractus, ita privilegium ob benemeritum concessum reputetur esse reale; & ad herede transitorium. Bald. *consil.* 355. fol. 1. Menoch. 1. *præsumpt.* 103. num. 13. Vultei, *inter consil.* Marpurg. fol. 3. consil. 35. num. 111. Ratio, quia, ut dictum, benemeritorum causa pars est contractus: ita ut quod meritorum reponendorum nomine ob causam vel præteritam vel futuram conceditur, protinus in contractum transeat. *l. Lucius 21. §. fin. ff. ad municipalem. l. quod semel 5. C. ibid. Barr. ff. de decret. ab ordin. faciend. Paul. de Castro in l. digna vox 4. nu. 6. C. de L. L. Giavett. consil. 963. num. 26. lib. 5. Capit. decil. 166. num. 2.***

I 7.

In prohibitis benemerita sunt probanda, nec statui assertioni concedentis, sed in concessis creditur concedenti circa merita. Bartol. *in l. ambrosiofa. col. 2. ff. de decret. ab ordin. faciend.* Bald. *in l. ex hu. Verbi. C. de testam. milit. Dd. communiter in cap. primo. extr. de probat.* Roland. à Valle consil. 5. n. 22. Mafcard fol. 1. conclus. 184. de probat. Vultei *inter consil.* Marp. 35. volum. 2. num. 91.

I I I.

Benemeritis viris magnis & in dignitate constitutis aliquid attestantibus fides plenaria adhibenda. *la. consil.* 102. n. 3. lib. 4. Cothman. *consil.* 30. num. 34. Schrad. *consil.* 43. n. 40. fol. 2.

17, Multa

I V.

Multa propter benemerita & remunerationem conceduntur, quæ aliis prohibentur. *l. Aquilini Regulis* 27. *l. si pater* 34. §. 1. de don. Philippus Decius *conf.* 493. num. 25. Iafon. *in d. l. ex hoc iure*. num. 57. Vnde est, quod benemerita sustineant rei Ecclesiasticæ alienationem. *l. iubemus nulli* 14. pr. *vers. sciencies*. ibi: *ad quiescentiam beneficij*. C. de SS. *Eccles.* Iaf. *in l. ex hoc iure*. num. 60. de iust. & iur. Tiraquell. *in l. si unquam*. *vers. donatione largitus*. num. 27. C. de revocand. donat. Ruin. *conf.* 175. num. 4. Golum. 1. Memoch. lib. 2. *cas.* 434. num. 2. de arbitr. Iudic. *quæst.* Schrad. *Vol.* 2. *conf.* 39. num. 124. quia obligatione naturali ad remunerandum beneficientibus tenemur. *l.* 25. §. *consultuit*. ff. de hered. petis. Iafon. *in d. l. ex hoc iure*. n. 52. Wesenb. *in parat.* num. 5. de O. & A. Plura & elegantia exempla vide apud Arum. lib. 2. *decis.* 5. n. 41. 42. & seqq.

CAP. VII.

De Beneplacito.

Axioma I.

Beneplacitum (auff *Wolgefassen*) nulli legi subiacet. *l. fideicommissu* 11. §. 7. ff. de Leg. 3. & *ibid.* gloss. *in verbo* *Volueris*. Nait. *conf.* 608. num. 5. *Vol.* 3. Engelhart *in disp.* de *Testigal.* *lib.* 22. *in fin.* Gail. 2. *obser.* 60. num. 15. Mar-Mager. de *Advocat. arm.* cap. 16. n. 321. Et quodcumque revocari potest, uti tradit Carol. Sapia *in l. fin.* ff. de *constit. princip.* cap. 3. n. 17. *part.* 2. Martin. Mager. *d. lo.* unde clausula reservatoria beneplaciti appositæ contractui, redditillum conditionalem. Cephal. *conf.* 118. num. 9. Pancirol. *conf.* 35. n. 5. Borell. *conf.* 47. num. 17.

I I.

Contractus ad beneplacitum tam diu durabilis ac firmus manet, quamdiu alter contrahentium illum non revocat vel moritur. Martin. Mager. de *Advocat. armat.* cap. 16. num. 322. Sine tamen causa legitima revocari non potest, Capit. *Decis.* Neapolitan. 116. num. 1. & seq. quem refert & sequitur Caroc. *tract.* de *Locat.* & *conduct.* *quæst.* 12. num. 13. ubi dicit, Consilem ad beneplacitum positum, non debere sine causa revocari, & quod semper talis concessio intelligatur arbitrio boni viri, & hæc repueritur notabilis limitatio. Bald. *in l. meminit*. de *offic. Proconf.* & *legat.* Franc. *in c. si de legat.* col. 3. de *offic. deleg.* lib. 6. idem Bald. *in l. fin.* §. 1. num. 4. C. *comm.* de *legat.* cum multis per Iafon. *in l. sic legatum*. num. 6. *in fin.* de *leg.* 1. Ruin. *conf.* 181. num. 6. lib. 1. Felin. cap. 1. col. *ante pen.* ubi etiam Andreas ab Egea num. 397. de *constit.* Attento tamen communi usu loquendi beneplaciti verbum importat beneplacitum liberum, & non ad arbitrium boni viri refertur, prout eo modo apud Gallos intelligi dicit Guido Papa *decis.* 475. & Corn. *conf.* 156. *colum.*

solum. penult. libr. 3. seq. Menoch. de Arbitrar. iudic. quæstionibus, quæst. 2. numero 10. libro 1.

III.

Beneplacitum solvitur morte concedentis, *l. locatio precarii, §. rogatio 4. ff. locati.* Bart. *l. more. n. 17. ff. de iurisd. dist. Gail. 2. obf. 60. num. 15. ubi vid. plur. cap. si gratiæ §. de Rescript. in 6. Gozadin. conf. 22. num. 7.* Hinc est quod suspensio facta ad beneplacitum alicuius morte solvatur seu revocetur. *vid. late Hieron. March. ad l. 15. C. de Rei Sind. n. 54. cap. seq.* sic suspensio banni ad beneplacitum morte finitur. Angel. *conclus. 217. col. 9.* quem sequitur Decius *conf. 108. num. 2. vid. Menoch. 2. arbitrar. ad consil. 69. num. 5. confer Tom. 1. R. iur. Francos. lit. B. Verh. beneplacitum.* Exempla alia huc pertinentia vide apud Martinum Mager. *de Advocat. armat. cap. 16. numero 38a. & seqq.*

Regula hæc limitatur 1. nisi ad beneplacitum sedis Pontificiæ vel Cæsareæ Majestatis, quid sit concessum, tunc enim morte summi Pontificis vel Imperatoris non censetur finitum. Quia eo casu dignitas Papalis vel Imperialis, quæ semper durat, non autem persona consideratur *per text. in c. si gratiæ §. de Rescript. in 6. & tradit Bartol. in l. centesimus. §. si ita stipulatus. num. 3. ubi lafon. num. 13. Idem in l. more. num. 7. de iurisd. omnium iudic.* Decius *in cap. ex literis. in fin. de consil. lul. Clar. in præf. Crim. §. ult. quæst. 71. in fin. Covarr. d. cap. 15. num. 2. & Iohan. Bolognet. conf. 2. num. 9.* Quando autem concessio dicatur respicere dignitatem concedentis vel ipsam personam privatam, explicat Ruin. *Capie. & Covar. Var. resolut. lib. 3. cap. 15.*

Hinc officialis ad beneplacitum Principis, reputatur perpetuus. Alexand. *in l. Principalibus. in fin. ff. si cert. petat. & ibi late las. Bart. in l. de pupillo. §. si qui ipsi Prætori. quæst. 3. ff. de usq. oper. nunciat. Cyn. Bald in l. quisquis C. si cert. petatur. lafon. in l. sufficit. notab. 2. Dig. de condit. indeb. Chassan. in consuet. Burgund. rubr. 1. §. 6. num. 82. Tiraquel. de Reir. convent. §. 2. glof. 1. num. 74.* Ratio prædictorum est, quia ipsa dignitas, non persona, est causa finalis intentionis, secundum Præpos. *in §. illud. fin. num. 1. in fin. Afflic. num. 1. per cap. quoniam. & ibi Abb. de offic. delegat. Panormit. in cap. quoniam. de offic. deleg.*

Secus si in literis concessionis scriptum sit ad beneplacitum Romani Pontificis vel Imperatoris: Eo enim casu per mortem huius vel illius concessum expirat, quia tunc magis spectatur persona, quam dignitas, *ut tradit Philipp. Franc. in cap. si gratiæ. num. 8. ubi multos allegat. adde Covarr. lib. 3. Variar. resolut. cap. 15. numero secundo, ad Versus Bald. Lap. & Gem.* Quod fortius procedit, si scriptum sit ad beneplacitum Papæ, Cæsaris, vel Regis nostri, ut voluit Bald. & Philipp. Franc. *numero septimo, in dict. cap. si gratiæ advers. Io. Andr. Card. Imol. in cap. literis de Rescript.* Quod tamen non procedit, quando esset appositum beneplacitum impersonaliter, ut donec Papæ vel Regi placuerit: *ita Bald. & Philipp. Franc. d. loc. Vers. quod tamen limitatur in quo ut arbitror fundatur, quod decisum refert Capyc. Decis. 136. num. 4. concessionem ad beneplacitum regium, non*

extingui morte Regis. Ratio, quia tunc demum cum voluntas à certa persona dependet, moritur cum persona, tradente Bartol. in l. locatio. 4. ff. Locat. & in l. centesimū. §. fin. colum. 2. vers. ultim. sermo hic unum. ff. de Verb. Oblig. Cyn. in l. fin. & ibid. Bald. in 6. quæst. C. de contr. empt. Alexand. in d. l. centesimū. §. fin. alius. l. seq. de Verb. Obligat. & in l. post de em. ff. solut. matrimo.

Notandum, quod hic de morte dicitur, non extendi ad mortem civilem, per eam enim non cessat voluntas vel beneplacitum, sicut dicitur in depositio in l. cum pater 77. §. hereditatem 4. ff. de leg. 2. neq; enim mors civilis æquiparatur naturali, nisi in casibus in iure expressis. ut per gloss. in c. 1. de offic. Vicar. & gloss. in cap. placuit 16. quæst. 1. Bartol. in l. ex ea parte 121. §. in injulam ff. de Verb. Oblig. Plures limitatos casus huc spectantes vid. apud Martin. Mager. de Adloc. armat. cap. 16. n. 344. & seqq.

CAP. VIII.

De Benevolentia.

Axioma I.

Benevolentia & iustitia conservant imperia. Benbello in fasc. prim. part. 2. capite 1. Vent. de Valent. in Parth. litig. lib. 1. cap. 6. numero 24. Hinc merito benevolentia populi Principum thesaurus, præsidiumque firmissimum dicitur à Besold. de Aerar. public. cap. 2. pag. 28. Bodin lib. 5. de Republica, cap. 5.

II.

Benevolum Iudicem habere bonum est Jac. Apor in histor. process. juv. part. 1. cap. 2. obs. 2. num. 1.

CAP. IX.

De Benignitate, Benigno, Rigore
juris, Severitate.

Axioma I,

Benignitas merito laudanda. l. si Gens 24. §. 3. ibi potest benigne dici. ff. de prius cred. Unde 1. quod benigne dari cum fraude revocari non debet. l. 62. de Aed. Ed. 2. in legum dabit interpretatione benignior semper, id est, juris rigore prætermisso, ut ait gl. in l. si statum liber. ff. de stat. lib. est sequenda l. proxime 3. circa med. ff. de his qui in testam. l. si fuerit 10. §. 1. de Reb. dub. Ratio, quia benignitas æquitati tribuitur, sicut ratio juri l. nulla. 25. de leg. & 3. inpronunciando etiam benignitatis ratio rigori juris est præferenda.

Cap. XI. De Bibulis.

- 155

tenda. *l. si tibi pecuniam* 20. *in fin. ff. si cert. per. l. si tibi* 25. *de donat.* Vnde est quod benignitatem condemnationi inferendam. Fulv. Pac. *libr. 2. de probat. cap. 44. num. 37.* censcat, meliusque esse nocentem absolvere quam innocentem condemnare. I Crus *in l. 5. ff. de pen. statuat. l. adrianum* 47 *ff. de Obl. & Act. l. inter* 38. *de re jud. Alciat. 3. prafumt. 44.*

II.

In benignitate & severitate æquitas consistit pro facti sc. circumstantiis. Decian. *in l. fugitives* 5. *num. 94. C. de ser & super. lason in l. ex si legibus* num. 4. *C. si contra jus vel util. pub. de qua re latè tractat.* Benckend *ad l. 1. p. 4. memb. 4. l. inst. 1. per tot. ff. de R. I. & Ant. Mai. Corat. d. i. c. 32. per tot. lac. Avers in hystor. proc. lur. part. 1. c. 2. obj. 4. n. ult.*

CAP. X.

De Bestiis.

Bestiis nihil inest virtutis. Conan. *Comment. jur. ci Gil. lib. 1. c. 6. num. 1.*

CAP. XI.

De Bibulis: Ebrietate.

Axioma 1.

Bibuli sunt immemores legum. *gloss. in l. fin. Verb. quare. Cod. in quibus causis. in integr.*

II.

Bibacior quo quis, eo malitiosior, sicut etiam aleator, quo doctior eo nequior. Sarisbon. *lib. 8. de nug. cur. cap. 6.* quo magis dolendi sunt illi qui ex bibacitate gloriam quærunt: quos falsè perstringit Carpov. *in pract. crim. p. 3. quæst. 146. num. 12. & seqq.* ubi & illam quæstionem, An & quatenus ebrietas, in delictis excuset, declarat.

CAP. XII.

Bis. Biennium.

Axioma I.

Biennium est tempus angustum. *l. 1. in princ. C. de usucap. transform.* vide infra de tempore.

II.

Bis dat, qui cito dat. Damhauder. *in tract. parium. loco dare inquit.*

V 2

III. Bis

III.

Bis idem promitti aut solvi eadem res non potest. *S. sic itaque 15. de Aff. l. qui bis 18. de Verb. Oblig.*

Limita 1. nisi quantitas promissa sit. *l. 34. §. 3. de legat. 1. tunc voluntas erit quæstio, ideoque stipulator utrumque deberi probare poterit, d. l. 34. §. 3. de leg. 1. Gothofred. ad d. l. 18. de P. O. 2. Nisi debeatur quid ex diversis causis. l. 18. de Oblig. & Aff. Carpov. p. 3. c. 8. d. 17.*

IV.

Bis quod fit, dicitur frequenter fieri. Prosp. Farinac. *de delict. & Pen. lib. 1. r. 3. quæst. 23. num. 17.*

CAP. XIII.

Blandiri. Blanditiæ. Assentatio.

Axioma 1.

Blandiri est licitum. *Zaf. ff. de inoffic. Test. n. 10.* Adco quidem ut blanditiæ nec in testamento sint prohibitz. *l. ult. ff. si quis aliquem testari prohibere 1. quamvis blanditiis homines alliciantur, c. qui sincera 3. dist. 45. Card. in Clem. 1. §. nos. de reliq. & Gener. Sanct. & blanditiis novocalibus deliniti, patres plerunque malignum inferant judicium circa sanguinem suum. leg. 4. ff. de inoffic. testament.*

II.

Blanditiæ instantissimæ habent vim minarum. *Pet. Peck. de testam. conjug. lib. 1. cap. 9. n. 9. juxta. cap. cum inter. de Election. cap. petitio. extra de jur. jur. l. 1. ubi gloss. C. si rector provincia. & gloss. in l. ult. C. quod cum eo. Rebuff. ad ordin. Reg. rom. 2. Rubr. de rescript. artic. 2. gloss. 3. Gid. l. 1. C. de petus. honor. sublat. lib. 10. r. 12. sicut & potentioris assentatio fraude non caret. Vnde preces & blanditiis superiorum vehementes inducere vim & metum, Mascard. conclusio. 1. observat.*

CAP. XIV.

De Blasphematoribus. Blasphemia.

Blasphemia non est dissimulanda, *c. sin nonnullis 15. extra de Iudais. & blasphemantem non deferens est puniendus, cap. si quis per capitulum. 10. caus. 22. quæst. 1. in med. nec ullam veniam meretur. Hieronym. Epistol. 33. Vnde nec gaudet immunitate templorum. Farin. de delict. & pen. lib. 1. tit. 4. §. 39. num. 102. in seipsum aërem ut cœlum fiat pestilens. Nebel. 72. c. 1. §. 1. Veris. propterea igitur. Domin. Paris à Futeo. in suis 17. de Ludo §. 191. n. 50.*

CAP.

CAP. XV.

De Bonis.

Axioma 1.

Causa bonorum & causae vitae merito comparantur, arg. l. 14. C. de Advoc. diversorum judic. 1. Ratio, quia bona dicuntur alter hominis sanguis per duob. sent. in l. Ad Vocat. 14. C. de Advoc. diversorum jud. Kremb. de necess. defens. quass. 7. num. 3. Rip. in cap. 1. num. 15. de judic. Menoch. de arbit. jud. quass. cas. 110. num. 6. & seq. lib. 2. cent. 2. Iohan. Borch. de feud. cap. 8. num. 14. & cap. 7. part. 1. num. 43. Mascard. de probat. conclus. 298. num. 8. Iacob. Myer de homicidio necess. part. 1. num. 157. Roseath. de feud. cap. 6. conclus. 53. num. 3. Ratio, quia per res seu facultates nostras bonor, vita, & status dignitas conservatur, quae per bonorum & facultatum inopiam saepe percunt, per No. 90. cap. 1. l. per ar. 6. C. de suspect. sui. & Ger. sing. 82. Alex. cons. 52. num. 4. Col. 4. Bald. in l. si tuum nummus. C. de Op. liberi. & l. penult. C. de censur. pec. Martin. Mag. de Advoc. arm. cap. 11. num. 94. & 95. Theod. Reinck. lib. 1. class. 2. cap. 1. n. 100. de regim. Sec. & Eccles. Vnde recte bona rerum agendarum nervus, secundum hominis sanguis & fidei iussor futurae necessitatis dicuntur. vide Soc. in l. fin. col. 2. solut. matrim. Petr. Gerhard. de Petr. Sanct. sing. 73. num. 5. Böckel. de publ. jud. disq. 6. fol. 131.

Limitationis loco tamen ad hanc regulam notari potest, quod quamquam bona seu res respectu hominis utilissimae sint, non tamen per se, sed tantum hominis gratia conditae & comparatae intelligantur, §. in pecuniâ 37. de R. Di. l. in pecuniâ 28. in fi. ff. de usur. l. cum igitur 2. ff. de stat. hom. eleg. Obrecht. de defens. necess. cap. 8. n. 9. & 10. ubi dicit: iniquum esse viam homini pro quo Christum est mortuum, tametsi rerum pretio asfirmare. Martin. Mager. de Advocat. arm. cap. 6. n. 420. & seq. ubi vid. plura de discrimine bon. & homin. vita.

II.

Bona ingenij & fortunae omnibus patent. Ias. Inst. de R. D.

III.

Bona in familia conservari Reipubl. interest. Bald. ad l. Maximum. C. de lib. & p. off. Ratio, quia dignitates familiarum & ordinum conservari maxime Reipubl. interest, honor autem per bona conservatur. vid. sup. Axiom. 1. Vnde est quod veteres magis amaverint ex masculis progenitos quam ex foeminis, §. 15. de hered. qua ab intest. def. & jura ita constituerint, ut plerumque hereditates ad masculos confluerent, §. ceterum 3. Inst. de leg. agn. success.

IV.

Bona divisa minus utilia quam unita. Tiber. Decian. consil. 73. num. 9. Colum. 2.

V.

Bona Ecclesie sunt bona pauperum. *Nº 6. 7. c. 7. in fin. pr. ubi* Dn. Gothfr. *ad Verb. ex reb.* Vnde est quod res Ecclesie velut pauperum perpetuo alienari nequeant, *dist. cap. 7.*

VI.

Bona presumuntur esse allodialia non feudalia, *text. in c. un. §. inser filiam. ubi* D. si de feud. *de consuet. fuerit in r. Dom. & Agn. def. 2. f. 2. 6.* Albert. Bruno *conf. 1. in fin.* Gail. 2. O 69. n. 4. vid. plures citatos à Dn. Carpz. *part. 1. C. 27. d. 7.* Ratio, quia feudum quædam species servitutis est. *gl. 65. & Dd. in l. si. n. j. ff. de usufr.* res autem quilibet libera esse præsumitur *l. 8. 9. C. de servit. & aqua.*

Ampliatur hæc regula ut licet annuam cappones vel alias res pro bonis possessor solvere cogatur, potius tamen emphyteusis, vel census præsumatur quam fundus feudalis *Carpzov. part. 2. conf. 39. def. 34. per tot.*

Exceptio est nisi alia fortior & specialis præsumtio hanc generalem excludat & minus fortem, *Carpzov. d. p. 1. c. 27. def. 7. & p. 2. C. 39. d. 34.*

VII.

Bona parentum viventibus iis ad filios spectant, *l. 11. ff. de lib. & pof. §. 1. Inst. de hered. qual. & diff.* hoc verum quodammodo ut *in d. §. 1.* reperire licet, seu quoad votum & destinationem paternam *d. l. 11.* non in rei veritate. *l. filiozatus. 8. §. fin. de leg. 3.*

VIII.

Bonorum suorum vires nemo præsumitur ignorare. *l. quisquæ. 15. C. de rescind. vendit.*

IX.

Bona avita retinere maximè nostra interest. *l. 38. de R. V. l. 1. §. 15. si in fraud. patrôn. l. 35. de rest. min.* præsertim domos in quibus forte defuncte parentes, viximus minores, in quibus majorum imagines aut videre fixas aut revulsas facis est lugubre. *l. 22. C. de Admin. cur. & cur.* Vnde est quod minor in licitatione boni immobilium, quæ majorum fuerunt, victus restituitur *d. l. 35. de min. & quod olim proximi agnati jus retractus habuerint. l. 14. C. de contrah. emr.* quod utut postea fuerit correctura *per d. l. 14.* Fridericus tamen primus, *§. f. 13.* idem jus confirmavit & Pontifex *in cap. 3. de rest. in integ.* Nec Cam. omnino ab eo avertiatur *Mynt. 3. obs. 51. Gail. 2. obs. 19.*

X.

Bonis carens fitione juris habetur pro mortuo, *l. 1. §. si de es parrum. ff. de conjung. cum emancip. lib. nec sperat heredem. l. 28. de Vulg. & pup. subft.*

XI.

Mobilia bona ossibus adhærent ejus cuius sunt, ubicunq; etiam terrarum inventiantur. *Cuier. de process. Execut. part. 1. cap. 3. num. 230.* Jacob. Schultze. *p. 1. quæst. 39. num. 12.* ita ut non magis à persona ejus separari queant, quam anima separari potest à vivo corpore. *Coler. d. cap. 3. num. 240. Vers. adeo ut mobilia.* Nimirum quia bona hominum causa sunt creata, ac propriæ tanquam

quam accessoria sequuntur suum principale. Oldrad. *conf. 83. num. 3. vers. accessoria emmifunt.* Bertrand. *conf. 121. num. 3. vers. Et hoc quia accessoria Et hominum causis.* Vol. 3. c. 10.

Declara hanc regulam ut ossa hominum vel defuncti hic denotent domicilium: non ubi peregrinatus aut moritur dominus, Iacob. Schult. *d. q. 39. num. 50. 54.* Carpov. *p. 3. confil. 12. def. 13. Et 6. conf. 38. num. 4. 5. 11. l. 2. de pec. legat. l. 35. §. 3. de H. l. 1. 32. de pign. l. 26. de leg. 3. l. 44. 72. in pr. §. ultimi. l. 86. de leg. 3.*

XII.

BONA non dicuntur nisi deducto ære alieno, l. mulier bona, 72. ff. de iure dot. l. non possunt 11. ff. de iure j. s. l. sub signatum 39. §. bona. 1. ff. de verb. signif. l. fin. §. fin. autem æs alienum. C. de bono qua libet. Rebuff. in comment. ad l. bonorum appellatio 49. vers. & sic inferitur, in vers. seq. pag. mihi 260. Et ad l. venisse 165. pag. 566. ff. de verbor. signific. Mexi. in tract. taxæ panis, concl. 2. num. 94. Sured. l. confil. 122. n. 22. Et n. 81. Et confil. 216. n. 12. Gutier. pract. lib. 3. q. 43. num. 17. cum seqq. Richard. ad §. cum autem 3. n. 2. Inff. de l. Falvid. Cald. Pereira de empr. & vendit. c. 10. num. 7. Cardos. in praxi iudicium & Advocat. verbo bona, ritm. 4.

[Ratio, quia bona propriè dici non possunt que plus incommodi quam commodi habent. textus in l. propriæ 83. de V. S.]

BONA qui non habet, luit in corpore. ult. ff. de in. vocando. l. 1. §. fin. ff. de pœnis. Menoch. de arbitr. lib. 2. cent. 5. casu 447. Attyl. Ricc. in praxi rerum fori Ecclesiast. resolut. 251. in m. 1. in 2. edit. For nat. in praxi crimin. p. 1. q. 26. num. 1. Card. Tusch. practi. conclus. tom. 3. lit. D. conclus. 53. vide inf. Pœna.

C A P. XVI.

Bona arbor.

Bona arbor, bonos fructus facit. l. quæd si molit. 32. §. qui mancipia. 21. de adl. ed. mala verò bonos ferre non potest gloss. ad d. §. qui mancipia.

C A P. XVII.

Bona causa.

Bona causa, bono Advocato indiget. l. si superatus 3. §. 1. de pignor. Iacob. Nette in bestor. proc. iur. p. 1. cap. 1. obs. 1. num. 3. Ratio, quia bona causa etiam deteriorari & omitti potest malè agendo. d. l. 3. pr. Sæpè enim bona cause mala est instantia ex quo fit sæpè ut pereat lis actori. l. Et post 73. de iudic. Tertius, lib. de passentia. Quotiens instantia ejus deterior est causa sua.

Sæpè

Sæpè enim licet rei persequendæ jus suum habeat actor, sit tamen ut eam amittat, vel quod non veniat instructus probationibus ad agendam, vel quod non utatur propria actione & congrua Cujac. lib. 20. *quæst. Pap. in dict. leg. 3. de pignor.*

CAP. XVIII.

De bona fide.

Ax. I.

Bona fides & mala fides sunt contraria, & non possunt esse in eodem subiecto. l. 13. §. ult. *pro Soc.* Vnde est quod bonæ fidei contractus corrigant dolum, l. 7. §. 3. *de dol. & malz fidei emtio irrita dicatur, l. 1. C. de rescind. vend. adde Dyn. ad cap. possessor. de Reg. iur. in 6. Arum. exorcis. 6. quæst. 5.* Bonum enim malum esse acquirit, nec malum bonum, equidem bono melius esse potest, & malo pejus: at nunquam quod malum est, propterea & bonum erit, neque potest eadem de re conscientia eadem esse simul iusta & simul iniusta, simul certa & incerta: C. l. A. *de usup. & usucap. thes. 14.* bona fides autem nihil aliud est quam illi rei aliena conscientia, l. 32. §. 1. *de usucap. l. 3. ad L. Fab. de plag. l. 27. de Contrab. Emr. l. 109. de V. S. & ibi Gœdd. n. 2.* Vult. *ad tit. Instit. de usucap. num. 39.* Wescob. *in Paratit. d. c. Tr. Solum. 2. dist. 22. ib. 6. lit. A.* Angustin. *cir. à Gratiano in cap. si virgo 5. caus. 34. q. 1. & 2. cap. fin. extr. de præscrip. Laurent. Kirchov. 3. cons. Var. l. C. iorum 10. n. 3.*

Limitationis tamen loco nota quod bona fides per stragemata & insidias (utpote quæ fraudes propriè non vocantur, nec iustitiæ & ordinariæ voluntati repugnant) non excludatur prout asserit *per sextum Bibl. Iosua 8. c. Dominus. 2. Vers. cum autem iustum 23. quæst. 2. argum. l. 26. ff. de capt. & postlim. res. Abb. in cap. unic. num. 1. de Sagis. Dec. in l. 65. num. 3. de Reg. iur. Abb. Gent. 2. de bell. iure 3. Boc. de bello & duello. cap. 13. num. 13. Gœdd. in l. 177. num. 8. de V. S. Boss. *pract. crim. tit. de Respons. a reo fac. num. 21. Vmm. dispul. de process. 2. n. 41. & seq. Martin. Maget, de Ad Soc. arm. c. 11. num. 83. & seq. Lipf. lib. 5. pol. cap. 17.**

II.

Bona fides præsumitur. l. 6. C. *de dol. l. 51. pro Soc.* præsertim in possidente, Laurent. Kirchov. 2. cons. Var. l. C. iorum 44. num. 14. maximè si habet titulum verum, gloss. *in cap. fin. de præscrip. Bartol. in l. Celsus. num. 17. Vers. sed contra. ff. de usucap. & in l. fin. in fin. C. unde si. Panor. in cap. gra. col. 3. Vers. si vero de restit. spol. quanquam bona fides etiam præsumatur, ubi possessor putativum saltem allegat titulum, Bart. in d. l. Celsus. n. 17. Curt. jun. cons. 28. num. 4. Socin. jun. cons. 76. num. 6. Vult. *inter Cons. Marpurg. 22. num. 20.* Vnde est quod bona fides ex causis iniustis & temerariis causari dicitur, Paul. Cast. in d. l. Celsus *de usucap. Matth. de Afflict. decif. 40. Iason. in l. si id quod. num. 35.**

num. 35. ff. de jurisdict. Alciat. in reg. 3. praf. 5. num. 4. Wefend. conf. 4. num. 37. Bald. in l. 1. C. ubi caufa fiat. Sixtin. in ar. Conf. Marpurg. 9. num. 72. Imò folus hic longi temporis curfus potest fufficere, etfi nullus omninò allegetur titulus cap. si diligens 17. de prafcript. Innocent. in cap. 2. de reftitut. in integro. Alex. conf. 71. num. 1. Vol. 1. & conf. 202. num. 12. Vol. 6. & conf. 4. num. 3. Vol. 3. Rol. à Vall. conf. 3. num. 93. Vol. 1. & communem teftatur Rip. in cap. cum Ecclefia. de cauf. poff. & prop. num. 99. quem refert Menoch. de arbit. jud. quaff. lib. 2. c. 43. n. 7. quod cum primis procedit fi præfcriptio eft longiffimi temporis (urpote quæ pro titulo habeatur) & cæteris fuis partibus absoluta & perfecta. Vultej. Conf. Marpurg. 22. num. 90. Vol. 1. Cornel. conf. 211. & 217. Vol. 2. Idem præfumitur ex auctoritate Iudiciali. l. 32. de min. l. 28. fin. de nox. act. Vide plura apud eos qui de præfumptionibus ex profeffo feripferunt.

Ampliat hæc regula quod vera fit non modo quoad ceptam, fed & quoad continuatam bonam fidem. Alciat. de præfum. reg. 3. praf. 5. Covarruv. de fponf. p. 2. cap. 8. §. 1. num. 4. Vult. conf. 22. num. 22. Vol. 1. adeo ut nec per fimplicem interpellationem tollatur. gloff. in d. c. si diligens. 17. Verò bona fide. de præfcript. Dd. & gloff. in l. penult. ff. de Evid. Vultejus Conf. Marpurg. 22. Vol. 1. num. 23.

Limita 1. quod nifi bona fides in iudicio allegetur nullius fit momenti, l. si adulterium 38. §. 3. Ad. Leg. Jul. de adul. Gail. lib. 2. obfer. 46. num. 22. excipe nifi Parens fit cuius bona fides femper præfumitur, licet non fuerit allegata. Kirchov. 1. conf. 34. n. 86.

2. Limita: quod bona fides non præfumatur in incorporalibus nifi probetur. Bald. in l. 2. n. 16. C. de feruit. & Aqua. Philip. & Francisc. in c. 1. n. 10. Verf. Verò de præfcript. in 6. ita not. Dd. in d. l. 2. C. de feruit. & Aqua. Bart. in l. 1. §. hoc interdicto. n. 2. de iur. iur. p. 1. Abb. in c. si diligens. col. 5. n. 18. Verf. Vento ad fecundum ubi committitur ita Dd. sentire teftatur. de præfcript. Ioseph. Mascard. de probat. concl. 1214. n. 13. Vol. 3. Balb. de præfcript. 2. part. 4. p. 9. n. 10. Verf. tertio requiritur. ubi vid. plures ad hanc rem cit. & communem hanc ef- fe notat Martin. Mag. de advocat. arm. c. 9. num. 104.

3. Limita nifi aliquid contra jus factum fit, tunc enim bona fides non præfumitur, c. qui contra 82. de R. iur. in 6. Arum. exercit. §. 9. 6. Vnde ZaC. in l. si alienam. num. 15. ff. folut. matrim. Bonam fidem in factis fcleratis locum habere negat.

III.

Bonæ fidei convenit summam amplecti æquitatem. leg. 31. de poff. Bald. conf. 51. Vol. 1. Vnde bonæ fidei non congruit de apicibus juris difputare. l. si fi- de iuffor 29. §. quadam 4. Mandati. Quare etiam in mercatorum caufis fub- tilitas iuris non venit obfervanda; fed de fimplici & plano proceditur, quo- niam inter mercatores bona fides maxime attenditur, Gail. 2. obf. 27. num. 26. & feq. Gil. de arb. jud. c. 6. p. 2. art. 2. n. 27.

Hæc regula ita declaranda ut procedat modo revera fint apices juris, quæ prætenduntur, non ea quæ alias etiam à jure naturali & communi requiruntur. Kirchov. 2. var. conf. 14. n. 3. & feq.

IV.

Bona fides tantundem possidenti præstat quantum veritas quotiens lex impedimento non est. Fundatur hæc regula in l. 136. de Regul. Jur. ubi vide Philipp. Matth. Hinc sicut ad dominum ita etiam ad bon. fid. possessorem pro cultura & cura fructus pertinent, §. 36. l. de R. D. & id iuris habet quod Dominus l. 25. §. 1. vers. per rō de usur.

V.

Bonæ fides in omnibus contractibus intervenire debet. l. 4. C. de Obl. & A. Declarationis loco notandum 1. vocem bona fide dupliciter sumi quatenus opponitur stricto juri & in hac significatione reg. l. 4. non procedit vel quatenus opponitur malæ fidei & hætenus rectè hæc regula universaliter exponitur, Pac. An. C. de Obl. & A. num. 5. & 6. Hering. de fideiuss. c. 2. num. 48. & 49. 2. Observandum bonam fidem diversimodè inesse b. f. & stricti juris contractibus: in illis eam magis requiri, unde vi contractus, qui ex bono & æquo æstimatur, & per actionem civilem dolus incidens in his corrigitur; in stricti juris neg. ius tantum per actionem de dolo aut in factum, vide l. 7. §. 3. junct. l. 11. §. 1. de dol.

VI.

Bona fides in Principibus, Comitibus, Nobilibus, Doctoribus, & aliis honestioris loci personis præ aliis exuberare debet. Coler. de process. execut. p. 11. c. 10. n. 251. Arum. de iur. pub. discurs. Academ. 22. lib. 4.

VII.

Bona fides & clausula seu promissio de præstatione doli (alles treuwisch und ohne gefahrde) exæquantur. Virgil. Pinget quasi. Sax. 38. num. 18. Wescenb. conf. 14. n. 17. lib. 1. Martin. Maget. de Advoc. arm. c. 14. n. 35. sed amplius de hac re agendum in clausula.

VIII.

Bona fides non patitur, ut bis idem creditum exigatur, cap. bona fides 57. ff. de Reg. iuris. l. bona fides 31. ff. de positi. gloss. verbo sententia, in cap. suscitata 6. ubi Abb. num. 7. de in integ. restit. Thom. de Thomasset in floribus legum. reg. 63. Roman. conf. 28. num. 2. vers. respondeo. ubi Apostil. in verbo non patitur, subdens propterea admitti exceptionem solutionis etiam in executione sententiæ, ne contra bonam fidem semel exactum iterum exigatur, refert Card. Tusch. d. tom. 1. lit. B. conclus. 117. num. 1. & 2. dolosè enim facit, qui contra bonam fidem facit, Cravet. conf. 142. num. 14. vid. inf. Fides.

CAP. XIX.

De Bonitate & bono.

Axioma I.

Quod bonum aut optimum denominatur, aut tale est absolute, aut incomparatione ad rem subjectā. Alia enim aliis conveniunt, non idem omnes appetunt. Sic multa naturā ingrata, secundum diversitatem subjecti, cui applicantur, gratā mutantur bonitatem; Valetudo quam inde speramus, annon acceptam ventriculo facit amaritiam absynthij? Annon Araneus alimentum præbet gallinis? Quid ni venenum est? Quam multa pestes serpunt in greges & parvulus civibus? Bonum est, inquit Apostolus, uxorem non ducere, 1. Cor. 7. At cui quæso, an omnibus in universum? Imò bonum est hominem non esse solum, Genes. 2. Illis enim demum convenit qui sunt sicut Apostolus. Arniſ. lib. 2. reſcſt. Polus 7. f. 1. n. 5.

Hinc rectè Dn. D. Sebizius Exercitatione Medica 56. Nihil simpliciter & absolute bonum malumve dici debet. Sed cum aliqua distinctione & certo modo. Vnde Hippocrates prudenter lib. πρὸ τῶν νόσων: πάντα τὰ φάρμακα καὶ ἀρώματα καὶ τροφὴ: Ad aliquid omnia mala & bona sunt. Et iterum: τὸ εὐμφορὸν διάφορον: consonans dissonans est, καὶ τὸ διάφορον εὐμφορὸν, hoc est unum idemque alimentum quod uni naturæ est conveniens, alij, quæ contraria est, minus convenit: & quod huic non convenit, alij, quæ aliter constituta, congruere potest. Et isti nihil se boni, et isti se malos putant.

I I.

Angusta innocentia est, si quis secundum leges tantum sit bonus, & plura sunt de officio boni viri, quam quæ præcisè legibus desiderantur. Cic. 3. de officiis. Bachov. in comment. de pact. sub Rubr. de pactis adjectis

I I I.

Bonitas intrinseca rei debet considerari secundum tempus contractus. L. cum quid 3. ff. si certum pet. cujus est de natura non substantia, Bart. ad d. l. 3.

I V.

Bonitas naturæ inest homini, Menoch. de præsumpt. lib. 6. q. 29. n. 1. sed assuetudine expolitur. Omphal. de usurp. L. l. lib. 8. c. 1. n. 3.

V.

Sicut bono melius datur, l. 75. §. 2. de V. O. ita boni rationem habet minus malum comparatum ad majus c. juravit 4. caus. 22. q. 4.

VI.

Bonum & malum à voluntate procedit, *l. qui injuria 53. in pr. ff. de furt.* unde bonum coactum est irremunerabile, *c. non satis 14. dist. 86.*

VII.

Ad bonum qui non studet malum facere videtur, *l. qui liberos 19. in fin. ubi gloss. de vir. nupt.* A malo enim non sufficit abstinere nisi fiat quod bonum est, *l. in illa 50. de V.O.* duz enim sunt justitiæ partes ad duplex justitiæ seu virtutis exercitium pertinentes, qua non tantum à malo abstinendum, sed & bonum faciendum esse movent, prout ipsa tria generalissima juris præcepta nos docent, non sufficere honestè vivere, alterum non lædere, sed etiam requiri ut jus suum cuique tribuatur, *§. 3. Inst. de iust. & iur. ubi Loc. in not. lit. A. add. cap. unse. Vers. sed quia non sufficit. 2. feud. 6. l. 6. §. 7. de ro mil. l. in illa 50. & l. 83. pr. de V.O. can. de for. 18. caus. 22. q. 5. c. veniens de eo qui cognov. confang. ux. clem. 7. de pen.*

VIII.

Bonum quandoque fieri non debes ne detur occasio delinquendi, *c. denique. 6. dist. 21.* Ideoque bonum vitandum si ex illo potest descendere malum. Abbas in *c. cum ab omni in not. 2. de vir. & honest. clor.* malum ergo in potentia excludit bonum in actu: melius itaque est stare in terminis indifferetibus, quam ut sub spe boni malum aliquod committatur. Nam bonum ex malo gesto proveniens non excusat delinquentem, *l. 3. §. in bello de ro mil. c. relegentes 45. caus. 23. q. 5.* imo bonum prohibetur ratione mali consequentis, *c. ita ergo 5. & ibi gloss. 22. quast. 1.*

IX.

Mala admittenda non sunt ut inde sequantur bona, *can. forte 3. caus. 14. q. 5. can. sic non sunt 10. caus. 32. q. 4. c. fin. 32. q. 8. c. super eo. de usur. c. 3. & ibi gl. ne Cler. Sol. Monach.* sed diffugiendum quod malum est, muniendum vero undique quod melius, ut loquitur Iustinianus in *Nov. 89. pr. & c. 7.* Et ideo non sunt facienda mala, ne alij graviora committant, talis namque compensatio apud Christianos locum sibi non vindicat, *can. quod ait. 1. dist. 14. c. 1. de convers. infidel.* Vnde qui hac intentione mala accipit aut facit, ut bene dispenset, gravari potius quam juvari censetur, *c. non est putanda 27. caus. 1. q. 1.* Et sanctus vir se non putat eligi ad melius si ipse factus est deterior, *can. legi 16. quast. 1.*

Et hac quidem ita regulariter obtinent, limitationis loco notandum quod ubi inveteratum malum est, ita ut medicina ipso morbo periculosior videatur, malum non approbetur, sed toleretur propter bonum quod ex malo sequitur, *cap. denique 6. dist. 4. cap. merui 2. circa fin. dist. 13.* Eleg. hac de re Tib. in prudentissima Oratione ad Senaturn habita 3. *Ann. 55. n. 2.*

X.

Bonum honestum præfertur bono utili. Bald. in *l. Iulianum. num. 2. ff. si quis omiffa causa testam.*

XI. Bo-

Bonum diu servatum non facile mutatur, *Zac. in l. minime in pr. ff. de leg.*

CAP. XX.

De Bono & aequo. adde supr. lib. i.
cap. de Aequitate.

Axioma I.

Bonum & aequum debet iudex considerare, *l. 2. in fin. si qui caus.*

II.

De bono & aequo si tractatur plerumque sub auctoritate juris scientia
perniciosè erratur, *l. si seruum 91. §. & Celsus adolescens 3. de Verb. Obl.*

III.

Ex bono & aequo ubi agitur non est curandum de Apicibus juris, *l. si si-
de jussor 29 §. 4. ubi Bart. Mandat. cap. de lecti. ubi gloss. extra de lud. vide su-
pra de bona fide. & lib. 1. de aequitate.*

CAP. XXI.

De Bono publico.

Axioma I.

Bonum publicum privatorum commodis anteponitur, *Nov. 39. c. 1. pr.
vers. fandum.* adeo ut propriæ hic consanguinitatis & pietatis ratio merito
cesset, sic priscis olim Romanis disciplina castorum antiquior fuit parenti-
bus quam charitas liberorum, *l. 19. §. 7. de capt. & postlim. revers.* & filius qui
patrem Reipublicæ hostem occidit præmio laudeque dignus judicatur, *in
l. 39. de relig.*

II.

Bonum publicum fundatur in æquitate, *Honded. Vol. 1. cons. 81. n. 30.*

Bono viro. Bone. Sancto.

Axiom. I.

Bonus est qui prodest quibus potest, & nocet nemini nisi laetissus injuria, Cic. 3. offic. Bonus enim nocere non cupit. c. sapiens. 14. caus. 6. q. 1.

II.

Bonus quis efficitur exemptus à mala conversatione, l. 25. §. 6. de Aed. Ed.

III.

Bonis sancta profunt ad salutem malis ad judicium: mala autem profunt bonis, per malum enim fit bonum, cum benè accipitur malum, ut eleganter exemplis declaratur in can. 66. sancta 66. c. seq. de consec. dist. 2.

IV.

Propter bonos interdum satius est prodesse malis, quam bonis de esse propter malos, Senec. lib. 4. de benef. c. 21. Hering. de fidei iust. c. 1. n. 44.

V.

Bonos paucos habere sanctius est quam multos malos, c. cum sit ars 14. Verb. sanctum enim, de atate c. qualis. prafir.

VI.

Boni bonis nascuntur & fortibus. Vid. infr. Axiom. IX. in Amplias. Vnde Aristot. 7. Polit. 2. ait: *Par est meliores eos esse qui ex melioribus.* Sicut enim parentum vitia & liberis innasci verisimile est l. 5. §. 1. C. ad Leg. Jul. Majest. Aur. Bull. 111. 24. sic & virtutum quædam propago esse creditur. Gloss. ad l. 31. §. 21. Verb. non infamata. de Aedil. Edil. B.

Sæpissimè tamen hæc regula fallit: unde iterum in proverbium abiit heroum filij noxæ: & rectè ex exemplo Abraham, Isaac & Iacob, Pontifex propter eorum copulationes cum ancillis 4. genera hominum figurari observat, quod nempe aut per malos nascantur boni, aut per bonos mali, aut per bonos boni, aut per malos mali, c. recurat. 2. caus. 32. q. 4.

VII.

Boni à malis in hac vita penitus separari non possunt: illud enim esset arrogantis & nimium inflari. Qui enim alios non tolerat ipse sibi per impatientiam restis est, quod non sit bonus: Abel enim esse renuit quem Cain malitia non exercet: malorum vindicta Deo relinquenda.

Limitationis loco notari potest, quod ut ut boni à malis in hac vita separari nequeant corporaliter, separentur tamen spiritualiter. Sunt enim in Ecclesia Dei homines mali ut humores in corpore, c. quomodo exaudis Deus. 41. de consecrat. dist. 4.

VIII.

Boni præmissi afficiendi, mali coercendi poenis sunt. l. 1. §. 1. de iust. c. jure.

IX. BONUS

Bonus quilibet in dubio præsumitur, l. merisò §. ff. profocio. l. quotic 18. §. qui dolo. ff. de probationib. cap. unic. de scrutin. in ord. faciend. cap. dudum 16. & cap. ult. de præsumt. Bernard. reg. 65. Duen. reg. 75. Socin. reg. 39. Tiraquel. de præscript. §. 1. gloss. 2. vers. sed quod. pag. mibi 87. Aretin. conf. 23. num. 10. vers. ad tertium. Alciat. de præsumpt. reg. 3. præf. 2. Socin. in l. cum Prator. §. rogo. ff. de legat. 2. & conf. 15. num. 15. vol. 1. Marfil. in l. 1. num. 67. ff. de Sicar. Cravet. conf. 8. n. 1. Mench. illustr. cap. 70. num. 3. Mascard. de probat. concl. 222. & 224. & concl. 878. concl. 1203. Menoch. de præsumpt. lib. 5. præf. 3. num. 15. Pac. de probat. cap. 16. num. 17. lib. 1. & cap. 53. num. 30. Flamin. Parif. de resignat. benefice. lib. 10. quæst. 3. num. 63. Petr. Alphonsi. de Vasconcellos in harmonia rubricarum luru Canonici, ad rub. de scrutinio in Ordine faciend. num. 3. seqq. Brunor à Sole in locis communib. verbo bonus. Cened. ad Sextum collect. 29. num. 1. Cardin. Tusch. d. tom. 1. lit. B. conclus. 123. Garc. Girunda de privilegiorum, seu exempt. explicat n. 1500. Mendez à Castro in praxi Lusitana, lib. 3. cap. 1. num. 64.

[Ampliat hanc reg. per Innocent. in c. dudum 2. de Fleit., ubi scribit: Si probatur Electum esse venatorem, præsumitur hoc licite recreationis ergo facere, vel si probatur irascibilis, vel indignabilis naturæ, interpretatur quod ex iusta causa hoc faciat: ubi Abbas quem sequitur Felin. in verb. in gloss. & in verb. idoneus.] Thom. de Thomasset in floribus legum. reg. 67. ubi quod bonus præsumitur, qui de bono genere natus est, Aloyf. Ricc. in de i. Curia Archiepiscopi. Neapol. p. 1. decis. 62. num. 6. Octav. Glorit. resp. 6. num. 77. [seu bonis parentibus ortus. Gloss. ad l. quod si nolit. 31. §. qui mancipia 21. in verb. non infamata. ff. de Edili. Edit. Item qui bonæ nationis. d. l. 31. §. 21. de Edili. Edit.] Farinac. in praxi crimin. p. 1. quæst. 47. n. 282. ubi quod ex educatione bona quis bonus præsumitur, Menoch. de præsumpt. lib. 5. præf. 1. num. 29 ubi limitat, quando agitur de salute animæ, Sanctarel. var. resolut. p. 1. resolut. 2. num. 4. Philipp. Paschal. de viribus Patrie potest. p. 2. c. 2. n. 26. ubi dicit, quod licet quis bonus præsumatur, non tamen 1. optimus, & qualitas illa debet probari. [Alciat. reg. 3. præsumpt. 2. num. 9. de præsumpt. Angel. in l. 2. §. diem ff. quem admodum testamenta aperiuntur.] Vincent. Caroc. sing. 286. ubi ait intelligendum axioma. 2. in persona particulariter confide.

rata.

rata, secus in populo simul collecto, & coadunato, quia in eo homines non integri, sed corruptibiles adesse præsumuntur, in acclamationibus scilicet, & aliis non maturè gestis.]

[Limit. 3. quando agitur de aliquo promovendo: tunc enim integritas non præsumitur, sed debet adhiberi aliqua informatio. Ita tenet Cardin. Clement. 1. in 2. *rotæ. de concess. præbend.* Alciat. *de præsumpt. reg. 3. præsumpt. 2.*

4. Non habet locum hæc regula si quæstio sit de facultatibus. Gloss. communiter approbata in *l. si vero. §. qui pro rei qualitate. in verb. dubitetur. ff. qui satisfacere.* & ibi Jafon.

5. Quando contra aliquem esset communis fama, quia tunc illam purgare necesse habet. Bertazol. *lib. 1. conf. 6. de iur. 2. quæst. 5. per tot. tit. de purgat. Canon.*

6. Quando quis semel fuerit malus, tunc semper maximè in eodem mali genere talis esse præsumitur. *l. si cui. 7. §. 3. ff. de Accus. confer infr. reg. qui semel malus, semper præsumitur malus.* Herm. Vult. *Confil. Marpurg. 15. n. 88. vol. 2.*

7. Hæc regula concernit personam hominis, ut illa excusetur à sinistra suspitione doli & fraudis, si quid minus rectè dictum aut factum reperiat, ut id potius fragilitati humanæ imputetur, quam malo consilio; non justificat autem ea quæ circa personam versantur, ut iusti præsumantur actus hominum. Modest. Pistor. *part. 2. quæst. 75. num. 1.*

Præterea hæc præsumptio non præjudicat tertio. Decius *conf. 445. incipit in casu ad me translato. num. 61. ibi & in præiudicium alterius &c.* Abbas Panormitan. *in cap. cum in iure. 31. num. 2. vers. item cum agitur de præiudicio alterius. extra de offic. & potestate iudic. Modest. Pistor. part. 2. quæst. 76. n. 1. & ibi Schultz in not.]*

C A P. XXIII.

De Brevitate.

Axioma I.

Brevitas non paginis aut lineis metienda, sed rerum necessariorum & verisimilium tractatione censenda. Cothman. 2. *respons. 59. n. 341. & seqq.*

J. L. Bre-

II.

Brevitas actus & temporis facit præsumi consultum quod illico sequitur. Alex. volum. 2. conf. 69.

III.

In causis modicis & brevibus nulla requiritur scriptura, nec respectu sententiæ, nec respectu processus, sed creditur simplici informationi iudicis seu Notarii. *auth. nisi breviores. C. de sentent. ex per. recu. l. 1. Guden fol. 141. num. 1.* Quæ autem dicantur breves causæ, illud arbitrio iudicis committitur. *Idem num. 9. hac de re laïc Monhem. lib. 1. de art. not. cap. 27. num. 13. per totum.*

IV.

BREVITATI studendum est, non autem multiloquio, & superfluis, Fran. Aretin. *conf. 1. De reveram jam diu, in princ. quem refert Cardin. Tusch. pract. conclus. tom. 1. lit. B. conclus. 127. num. 1.* quia [brevitas parit locutioni gratiam. c. desinimus 21. in fin. caus. 18. quest. 2. Gabr. & Sarayn. in addit. ad Ludovic. Roman. Singul. 746. vers. nam & brevis. & seq. Matth. Berlich. part. 1. concl. pract. 9. n. 32. longèque melior est prolixitate, Barth. Socyn. *conf. 61. n. 6. vol. 1.*] at verba superflua & inania solent stomachari prudentes, Roland. à Valle *conf. 39. num. 2. lib. 2. & conf. 61. in princ. lib. 3. quem refert Cardin. Tusch. tom. 7. lit. S. conclus. 895. num. 31.* [Prolixitas enim confundit ingenium hominis fragile. l. ampliore 39. §. 1. de appellat. tedium generat animis auditorum. §. quibus 2. Const. de nov. Codic. compon. neque aliquod suffragium conferunt. Const. de emend. Codic. Dom. Iustin. Penè nihil immensum bonum Novell. 3. in pr. Hinc unusquisque abstinere debet à superfluis. l. breviter 1. ff. de offic. pr. s. f. l. prætor. l. instrumentorum 8. C. de precib. Imper. off. l. pediculus 32. §. 6. de aur. & argent. legat. l. is à quo 3. §. fin. ut in poss. legat. fac. l. 1. in princ. & ibi Bar. ff. de orig. iur. conf. Did. à Segn. in Repet. l. si ex causa legati. ff. de verb. obligat. num. 6. & ibid. plura in addit. Didaci Perez. cum frustra fiat per plura, quod potest fieri per pauciora, ut in l. 1. ff. quod met. caus. Didac. à Segur. dicto. loc. quod maxime locum habet in legibus, ubi non debet apponi etiam unica syllaba superflua, ut ibidem Baldus notavit, & longè magis in summano, utpote quod magis verba brevia quàm ipsa lex continere debet, & nomina consona rebus. l. fin. C. de donatio. ante nupt. & in §. l. 1. & a' iud.

[*inst. de don.*] Unde gaudent etiam brevitate moderni l. *ampliozem* §. *in resuratoriis*. C. *de appell.* gloss. in l. i. ff. *quod met. causa*; Joann. Andr. in *proem. Decretal.* in verb. *Gregorium*. in *princ.* ubi intelligit, dummodò, [quod sæpe tamen fit Orof. in *prafat. advers.* pag. lib. 3.] non sequatur obscuritas & incertitudo. [Concinna enim brevitatis laudem meretur ipsis rebus conveniens, & quæ neque plura, neque pauciora, quam oportet, complectitur tum omnibus in rebus, præcipuè verò in ipsis artium præceptis grata. Jac. Umphal. *de usurpan. legn.* lib. 6. c. 5. num. 1. de brevitatis aude amplius vid. Costal. in *parerg.* fol. 7. add. *Spec. de Advoc.* §. *consequenter*. v. *ad eum*.] Et sanè quod consultor verborum prolixitatem rejicere debeat, ait Roland. d. *conf.* 61. num. 2. libr. 3. [& substantialiter loqui. Aretin. *conf.* 35. incipit *Viso. colum.* 1. Bertazol. *libr. 1. confil.* 6. num. 1.] quia longa loquacitas solet stomachari legentes, ut dicit Caltrenf. *confil.* 191. in *princip. lib. 2.* & tedium animis inferre, secundum Baldum *confil.* 155. *loquacitate omissa lib. 2.* & Curt. jun. *conf.* 288. num. 5. & *conf.* 329. in *princ.* [Unde meritiò Cuiacius in *praf. lib. 1. Respons.* Si *evola* eum Jurisconsultis omnibus pro exemplo constituit, cum inquit: *Sic hic auctor nobis pro exemplo, cum de iure consulamus, ut ad eius exemplum breviter de jure respondeamus secundum factum, secundum propositum & secundum hypothesin.* Cognito enim facto perito homini jus in facili & in proclivi est. Imperito neque pes neque caput sermonis uspiam apparet. Est enim omnis imperitus ἀτελὸς ἦ]. Sapiens enim ex paucis multa intelligit, secundum glossam in §. 1. verb. *opinari. authent. de consang. & uter. fratr.* col. 4. Et stultum est querere gloriam ex sermonum foliis magis quàm ex radice rationis cap. *Marion* 64. *causs. 1. quæst. 1. l. 3. §. conditio. de adim. legat. cap. sedulo. distinct.* 38. Idè verborum apparatus & multiloquio omisso abique longo circuitu. arg. *elem. auditor 3. in fin. extr. de rescript.* l. 13. C. *de relat.* circa decisionem iuris brevitati studendum, Colerus *conf.* 48. censet, quod etiam notavit Hering. *cap. 10. de fidejuss.* num. 456. Quod fit, quando argumentorum prolixitate omissa breviter distinguimus. Caball. *part. 2. de divid. & indiv.* pag. 217. n. 386.]

C A P U T XXIV.

De Brevitate temporis vel termini.

Axioma I.

Brevitas temporis non solum actum reddit nullum pertradita à Roland. conf. 76. num. 23. Sol. 1. Menoch. de Arbitr. quest. lib. 1. quest. 42. Verùm etiam fraus & dolus præsumitur. Tiraquell. de retract. §. 1. gloss. 7. num. 77. & Cephal. conf. 39. num. 1. lib. 1. Farin. 1. decif. 14. in addit. 111. 6.

II.

Brevitas temporis facit præsumi eundem actum & statum. Arctin. conf. 83. col. 5. facit ut non possit adhi beri causa cognitio. Gilhaus. arbor. judic. part. 1. c. 6. §. 71. n. 2. vel ratio rectè reddi. Masc. de prob. concl. 240. n. 3.

III.

Brevitas termini non vitiat contractum bonæ fidei. l. insulam §. 8. in operis. ff. Locat. sed arguit iniquitatem judicantis cap. ad possessionem 22. de accusat. ubi innoc. C. ad c. 1. de dilat. imò arguit multa Barth. oom. Bertazol. consult. decif. lib. 12. conf. 269. num. 11. Brevitas autem termini æstimatur ex qualitate locorum & causæ N. 69. cap. 2. C. l. 1. §. ult. C. de dilat. Eleganter recess. de Anno 1594. §. Solten sich aber auch Sachen zufragen (2. ibi: Das wie sich dann niemand abthurguna der Zeit oder übereilens billich zu beklagen/ diffals setzen / ordnen vnd wollen Wir / daß der Richter in solchen sällen/ nach einer jedwedern Sachen Wichtigkeit ferner beschwags / vnd erwegung anderer Umstände gute geranne Termin ansetzen / sich auch gleicher beschewenheit in prorogation derselben gebrauchen soll.

LIBER TERTIVS.

CAP. I.

De Cadaveribus.

Cadavera quàm citissimè sepulturæ dari Reipubl. interest. Ratio, quoniam cadavera foetorem solent excitare, unde faciliè pestis aliaque morborum genera nascuntur *arg. l. 3. §. Dröm. ff. de sepulcr. Viol. Spec. tit. de appell. §. in quib. vers. 10.* Nic. Boer. *decis. 287.* Vnde meritò providendum, ne cadavera maneant insepulta. *lason. in l. ult. §. 9. C. de lur. delib. cum aliis cit. à Carpz. p. 1. Const. 28. def. 39. n. 20.*

Amplia hanc regulam quod procedat, ut ut etiam interesse privatorum prætendatur, quoniam hoc merito publico cedere debet. *arg. l. 1. sol. matrim. Novell. 39. cap. 1. vers. Sancimus.* Gomez. *rom. 2. 12. num. 56.* Hinc puniuntur qui privati debiti causâ corpora mortuorum sequestrare aut arcesitare tentant, prout ostendit Carpz. *p. 1. Const. 30. def. 22. per tot.*

Limita hanc regulam; nisi exemplum & Reipublicæ utilitas suadeat cadavera insepulta relinquere, vel ut punitorum ob læsam Maiestatem, *l. 1. C. r. s. de cad. puni.* vel iuantes hæreticorum & usurariorum, quorum corpora etiam velli possunt & exhumari *Rep. in tract. de remed. contr. pest. num. 145. Gramm. decis. 32. num. 5.* aut denique paricidarum & seipso interficientium *l. 1. in l. 2. col. 1. C. qui test. sac. Dida. Cov. lib. 1. var. ref. c. 2. n. 11.*

CAP. II.

De Cæcitate.

Cæcitas superveniens non adimit honorem antea quæsitum, *l. infamia 8. C. de decur.* sed impedit à novo honore quærendo *l. 1. §. 5. de postulando.* ratio videtur, quod oculorum vigor haud parum tam grætiæ quàm auctoritatis afferat. Vnde, notante Procopio, Perisæ ne luseum quidem ad magistratum admitterebant.

Iudex tamen cæcus esse non prohibetur, *l. 6. de jud.* quem textum licet nonnulli acipiant de cæcitate superveniente iudicio jam cæpto; textu tamen non distinguente, nec nostrum erit distinguere, *l. 8. de publ. in rem act. præsertim cum argumentum à magistratu ad iudicem ex l. 1. §. 3. de postulando* nunquam à separatis petitum, minus stringat,

CAP.

C A P. III.

De Calamitate

Axioma I.

Calamitatis suæ auctor frustra legis auxilium implorat. *l. 135. de R. tur.* Vnde si mulieris culpa maritus ad inopiam redigitur, mulierem non habere dotis privilegium, notat Dn. Carpovius p. 1. *Conf. 28. def. 85. cum cit. ibid.* quod apprimè etiam observaverunt statuta nostræ Reipublicæ *Vom ungeerbten ansehn.* §. 11. ibi: Und da sich erkünde, daß ein Frau durch überflüssige Kleidung &c. zugleich schuldig ist, dieselbe soll, der calien und abrettung sich nicht behelffen.

I I.

Omnis calamitas morte finitur. Tiraquell. *intr. de nobil. c. 31. num. 498.* Ratio, quia mors omnia solvit. *Novell. 20. cap. 22. Quid. infra lib. 11. cap. de morte.*

C A P. IV.

De Calliditate.

Nemo debet propter calliditatem suam actionem habere. *l. 6. §. ult. Mand. Vide hanc regulam tractatam cum suis amplificationibus & limitationibus supra lib. 2. cap. 17. Axiom. 3.*

C A P. V.

De Calumnia, Calumniatore.

Axioma I.

Calumniari is non solum dicitur, qui causam injustam defendit, sed etiam qui eam indebitè differt. *ext. in l. quisquis 6. §. praterea 2. C. de possul. Gail. 1. obs. 18. num. 9.* Ratio, quia qui indebitè differt, negotium facessit. Calumniari autem dicitur, qui alteri fraudulenter negotium facessit. Sic enim Paulus 1. *recept. sent. de calum.* Calumniator est, qui sciens prudens, que per fraudem alicui negotium facessit, *Qid. Regn. Sicut. inter Conf. Marp. conf. 16. n. 14. Sol. 3.*

Sed limitationis loco notandum, quod Calumnia duplex ostendatur in *l. 1. §. 3. ad SCrum Turpill.* quædam enim talis est ratione eventus, & non punitur: quædam ratione formæ & dolosi propositi, & hæc punitur. Porro

quædam calumnia est manifesta, quædam non manifesta l. 43. in fine perit. hered. C. A. th. 8.

II.

Calumniari is non præsumitur, quem officii necessitas excusat. l. post legatum 5. §. ad vocatum 13. ff. de his quib. ut indign. l. 2. C. qui accusar. non poss. Gail. 1. observ. 90. num. 5. sicut nec is qui iussui Magistratus obtemperat, cui parere necesse habet text. in cap. quod quis 24. de R. l. in 6. l. non videtur 167. §. qui iussu 1. §. in l. velle 4. ff. de R. l. Gail. 1. observ. 12. n. 4.

CAP. VI.

Capere.

Melius est unum tene, tene, quàm centum cape, cape. Accursii hæc sententia est in l. cum hi 8. de transact. Sensus autem huius axiomatis ille est, quod melius sit accipere pecuniolam præsentem, quàm expectare longè maiorem summam, sed cum molestia & litigio. Vid. hac de re Dn. Carpov. p. 1. conf. 1. defin. 15. per tot.

CAP. VII.

De Carcere, Captivitate.

Axioma I.

Carcer non pœna, sed custodia causa est inventus. l. 1. §. 9. de pan. Lim. credibile 6. C. cod. const. crim. Car. v. art. 11. Gail. 1. observ. 26.

Intellige scilicet limitationis loco respectu causæ finalis, non verò quoad materiam subiectivam, hoc est, ipsum carceratum, cui læpè carcer magnum est tormentum l. si bevinem 7. ff. de positi. Gail. 1. observ. 25. num. 10. Vnde est, quod mala mansio & torruræ species dicatur in l. 7. in pr. ff. de positi. Bald. in l. 2. n. 7. C. de Episc. aud. Burlat. conf. 201. n. 14. lib. 2. Rol. à Vall. conf. 17 n. 21. Gail. 3. Rauchbar. quæst. iur. 49.

2. Vocetur genus servitutis text. in l. Titium 71. §. 2. de condit. & dem. Conf. Arg. Gail. 1. conf. 41. n. 25. Est enim pœna quædam miserrima ac molestissima, ut quæ nobis aufert rem omnium gratissimam atque pretiosissimam libertatem scilicet rem prorsus inæstimabilem, ut ait textus in §. ult. l. quib. ex caus. manum. Conf. Arg. d. lec.

Imò 3. est ignominia irretactabilis, quæ facillè aboleri nequit, Wesenb. in conf. 59. n. 9. p. 2. per text. in l. 5. §. 1. qui sarsu. cog. Rol. à Vall. conf. 18. n. 5. Gail. 3. Rauchbar. p. 1. q. iur. c. 9. §. Sax. q. 42. n. 8.

II.

Carcere exire nemo debet, licet quis possit gloss. in l. succurritur 9. ff. de quibus caus. mai. Carcer enim est locus publicus, imò & sanctus, æquè ut muri

muri civitatis. l. 13. §. 5. & sic cum tamen ff. de remilit. l. 13. ff. de custod. reor. Cuman. conf. 106. Iul. Clar. §. fin. quæst. 21. num. 25. Bart. in rr. de Carcere, colum. 3. Arnold Rayger. Thef. jur. lit. C. num. 65. Vaud. lib. 2. quæst. 6. ar. 29. Bockel. de publ. jud. disquis. 9. num. 2.

C A P. VIII.

De Casu.

Axioma I.

Vbi Casus enumerati sunt à lege, non est licitum ex cerebro salium casum addere, ut dicit Bald. in l. unic. §. 1. in 2. col. C. de Cad. tot Gom. in §. aditionum 29. de adt, num. 15.

I I.

Vbi Casus legis aliquà ratione repetitur, ibi nulla censetur restare controversia vel dubitatio, l. ancilla 12. & ibi Bald. C. de furt. Philip. Port. conf. 55. ex hoc sum. m. 22. Corn. conf. 136. p. 3. quem sequitur Zasius conf. 14. m. 97. lib. 1. Reyn. Sixtin. Conf. Marp. conf. 13. m. 34. Vol. 1.

I I I.

Vbi casus est omissus, illic ostenditur voluntatis defectus. Dec. conf. 159. n. 5. & conf. 273. m. 1. & 3. Paris. conf. 74. m. 7. & conf. 10. m. 3. Card. Alb. conf. 26. m. 7. & quod casus omissus ostendat abesse voluntatem testatoris tradit. Baldus in conf. 167. 2. col. Vol. 5. Bertazol. consule. decif. lib. 1. conf. 69. m. 16.

I V.

Casus omissus habetur pro omissio, l. commodissime 10. ff. de liberis & posthum. cap. inter corporalia 2. de translat. Episc. cap. dilectus 18. de off. Ordin. cap. u qui 18. de sentent. excom. in 6. Card. Tusch. pract. conclus. 10m. 5. lit. O. conclus. 116. Oldrad. co. f. 224. num. 14. vers. allegavit. Socinus consil. 32. Ex iis num. 18. lib. 1. Petrus de Anchar. consil. 37. num. 7. Ferrer. in constitut. Cathal. gloss. 1. num. 104.

Amplia primò in lege, statuto, vel consuetudine, ut per Tiraguell. de iur. primog. quæst. 40. num. 194. Alex. consil. 123. num. 21. lib. 4. ubi de consuetudine Roman. conf. 23. Nescio quid, in princ. ubi quod casus omissus in statutis habetur pro omissio. Alex. conf. 80. Viso. in princip. lib. 1. & consil. 1. num. 25. vers. demique. lib. 3. Ubi extendit in statuto pœnali & criminali, Anchar. conf. 193. Subtiliter. in princ. ubi exten-

extendit in statuto loquente de feudis, & fructibus feudorum, Socinus *d.conf.* 32. *num.* 18. *lib.* 1. ubi subampliat, etiam si statutum sit juratum. Surdus *conf.* 138. *num.* 5. Sigism. Scacc. *de iudic. lib.* 1. *cap.* 32. *num.* 17. *vers. accedat.* Andr. Negusant. *resp.* 27. *n.* 3. & *Resp.* 87. *num.* 7. & *resp.* 274. *num.* 15. & *resp.* 306. *num.* 23. Mar. Giurba *ad consuetud. Messan. cap.* 10. *gloss.* 6. *n.* 9. ubi hoc Axioma extendit, licet in omisso maior sit ratio, Ant. Mangil. *de imput. q.* 59. *n.* 1. Steph. Gratian. *discept. forens. tom.* 5. c. 813. *n.* 15.

Amplia secundò in contractibus, l. 1. *l. quicquid astringenda* 92. *ff. de verbor. oblig.* Bald. *conf.* 296. *Quaritur. lib.* 2. Petr. de Anchar, *conf.* 37. *num.* 7. & *conf.* 245. *num.* 5. Alex. *conf.* 46. *Ponderatù. num.* 4. *lib.* 2. ubi extendit in conventionibus, Decian. *conf.* 2. *num.* 4. & 6. *lib.* 2. Roland. à Valle *conf.* 59. *In causa. n.* 25. *lib.* 3. ubi quod non est faciendi interpretatio contractus ampla, sed stricta, & idè omis- sum habetur pro omisso, Socinus *d.conf.* 32. *num.* 18. *lib.* 1. ubi loqui- tur de pactis, & mandato procurat. & *conf.* 47. *in princ. eod. lib.* 1. ubi de venditione, Dyn. *conf.* 50. *n.* 7. *vers. prater ea*, ubi de compromisso, Surdus *decis.* 195. *num.* 11. Rendin. *in prompt. recept. sentent. tom.* 1. *tit.* 100. *num.* 17. Franc. Molin. *de rit. nupt. lib.* 3. *quest.* 24. *num.* 277. & *quest.* 34. *num.* 6. & 8.

Intellige, quia, in contractu ea, quæ non sunt de natura con- tractus, si non sunt expressa, censentur omissa, quamvis una par- tium dicat hoc intellexisse inclusum, secus in iis, quæ sunt de natura contractus, ita Abb. *conf.* 75. *Illud, colum.* 3. *in princ. vers. pra- terea. lib.* 2. quem refert Cardin. Tusch. *d. lit. O. conclus.* 116. *num.* 21. Et circa naturalia vel accidentalia contractus, tacitum pro expresso habetur, quando tacitè agitur ab utraque parte, ut *in l. cum quid* 3. *ff. si certum petatur.* si verò ab una tantum parte, pro expresso non habebitur, ut *l. si repetendi* 7. *C. de condit. ob causam.* & *in l. maio- res* 25. *C. de transact.* ut notat Rendina *d. tom.* 1. *tit.* 24. *num.* 2. *tit.* 100. *num.* 19. ubi *num.* 18. tenet, quod si forma est servata in stipulatione, sed aliquid substantiale est omis- sum, puta locus, vel quantitas rei in obligationem deductæ, tunc si illud, quod tacitè agebatur, probari potest, pro expresso habetur, *l. triticum* 94. *ff. de V. O.* quod si probari non potest, habetur pro omisso, *l. 3. §. si qui insulam.* *ff. de eo quod cert. lo. l. ita stipulatum* 115. *in pr. & l. qui insulam* 95. *ff. de V. O.*

Amplia

Amplia tertiò in omnibus dispositionibus, in quibus omis-
sum habetur pro omisso, Anchar. *conf.* 120. *in princ.* & *conf.* 245. num. 5.
ubi extendit, etiamsi maior ratio militet; & *conf.* 37. num. 7. ubi ex-
tendit in rescriptis, dispensationibus, & privilegiis, & testamentis,
Socin. *d. conf.* 32. num. 18. lib. 1. ubi extendit in dispositione Judi-
cis, & dispositis à testatore, ac in impetrante. Alex. *conf.* 113. *Viso*
instrumento. num. 5. *vers. confirmatur.* lib. 2. ubi extendit in treuga
& pace; & *conf.* 123. num. 21. lib. 4. ubi quod in confirmatione omis-
sum habetur pro omisso, Bald. *conf.* 332. *Statuto, circa fin. vers. recte*
igitur. lib. 3. ubi quod in libello casus omisus habetur pro omisso,
& non valet sententia lata super eo, quod omisum est in libello,
Dec. *conf.* 438. *Accurate,* ubi quod in banno omisum habetur pro
omisso, Castill. *conf.* 17. n. 6. & n. 10. & 11. ubi quod in iis, quæ sunt
stricti juris, omisum habetur pro omisso, & non cogitato, Angel.
conf. 221. *In volumine,* ubi dicit casum omisum haberi pro omisso,
quando non obstat mens verisimilis; si autem obstat, secus, Valenz.
conf. 152. n. 36. tom. 2.

V.

CASUS omisus à nova dispositione intelligitur secundum
Jus antiquum, l. si verò 64. §. de viro 9. ff. soluto matrim. l. commodissi-
mè 10. ff. de liber. & posthum. Garc. Gironda de privilegiorum seu exem-
ptionum explicatione. n. 556. & num. 886. Non dicitur autem casus
omisus, qui est similis expresso, juxta doctrinam glossæ verb. mulie-
ri. in l. si cum dorem 22. in princ. ff. solut. matrim. Bart. in l. Gallus 29.
§. & quid si tantum 5. num. 1. ff. de liber. & posth. Alexand. *conf.* 130.
num. 5. in fin. vol. 2. Cravett. *conf.* 326. num. 9. Tiraquell. de retractu
lig. §. 20. gloss. 1. num. 11. & de iure primog. quæst. 40. num. 197. Pelacz.
de maior. part. 2. quæst. 18. num. 3. Simon de Prættis de interpret. ultim.
volunt. lib. 2. interpret. 3. dub. 1. num. 170. vel qui potest suppleri per
conjecturas, l. licet Imperator 77. l. si servus plurium 53. §. final. ff. de
legatu 1. Paris. *conf.* 17. num. 15. volum. 3. Cravett. *conf.* 130. num. 7.
Cardinalis Mantic. de coniect. ultim. volunt. libr. 3. tit. 19. num. 15.
Menoch. de præsumpt. lib. 4. præsumpt. 16. n. 18. Sim. de Prættis d. loco
num. 165. 169. & 178.

Z

VI. CA-

VI.

CASUS omissus à partibus intelligitur secundum dispositionem Juris communis, d. l. commodissime. l. cum Prator 12. ff. de iudic. l. si extraneus 6. ff. de condit. ob causam. l. si cum dotem 22. ff. solut. matrim. l. voluntati 7. C. de fideicom. cap. cum venerabili 7. de relig. domib. Marian. Antonin. var. resolut. lib. 2. resolut. 11. num. 16. Franc. Molin. de rit. nupt. lib. 3. quasi. 54. num. 6. Rot. decis. 171. num. 2. apud Farin. p. 1. recent. & decis. 703. n. 2. apud eund. part. 2. recent. ubi quod casus omissus à statuto remanet in dispositione Juris communis, & 463. n. 4. & decis. 171. num. 2. & decis. 640. num. 14. p. 1. ubi quod casus omissus remanet in dispositione Juris communis; eadem Rot. in Florentina capella 4. Decembris 1617. coram Reverendissimo Domino meo Pirovano, impressa per Vivianum post. prax. Iurisparron. decis. 62. num. 6. Alphonsus de Narbona l. 20. gloss. 21. n. 10. & gl. 23. n. 19. tit. 1. gl. 5. n. 42. tit. 21. lib. 7. etiam Recop. Giurba decis. 112. n. 2. Valenzuela cons. 184. num. 44.

VII.

CASUS duo quando sunt æquiparati in Jure, dispositum in uno censetur dispositum in alio, gl. verb. advocandum, in l. mancipia 5. C. de serv. fugit. gloss. fin. in l. si quis servo 20. C. de furtis. gloss. in cap. si postquam 13. de elect. lib. 6. Tiraquell. de retrac. lig. §. 15. gloss. 1. n. 10. Anton. Gomez. var. tom. 3. cap. 11. num. 1. vers. advertendum tamen. Molin. de primogen. lib. 2. cap. 8. n. 16. Surdus de alim. tit. 2. quest. 10. lib. 4. Recop. & lib. 2. num. 2. Cald. Pereira de potest. elig. cap. 7. num. 5. Flores de Menar. quasi. 3. num. 27. & 29.

VIII.

CASUS exceptus firmat regulam in contrarium, l. nam quod liquide 4. §. fin. in primo resp. ff. de pen. legata. l. quasitum 12. §. idem respondit 43. ubi gloss. verb. non potest. ff. de fundo inst. cap. 2. de coniug. leproso. Aretin. cons. 30. num. 2. Dec. cons. 247. num. 8. & cons. 605. num. 6. Menoch. de arbit. lib. 1. quasi. 30. num. 4. & cons. 4. num. 23. & cons. 148. num. 31. & seq. Surdus cons. 303. num. 11. cum seq. Valasc. cons. ult. 45. num. 1. in fin. Cardin. Seraphin. decis. 459. num. 3. & decis. 718. num. 7. & decis. 1251. num. 11. & 23. Farinac. in praxi crimin. part. 4. cons. 65.

conf. 65. num. 74. Marian. Antonin. var. resol. lib. 1. resolut. 5. num. 28. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 51. num. 2. Fr. Anton. à Soula in relect. de censur. Bulla Cœna cap. 20. disp. 96. num. 1. Stephan. Gratian. discept. forens. tom. 3. cap. 522. num. 33. Rot. decis. 51. num. 10. & decis. 69. num. 4. & decis. 189. num. 2. apud Farinac. p. 1. recent. Joan. Mar. Novar. in praxi electionis fori. quest. 14. num. 19. sect. 2. idem Stephan. Gratian. discept. forens. tom. 5. cap. 922. num. 31. [Kubach. Bröcard. 7. p. 20. per l. 18. de testib. licet dissentiat & ex professio refutet Anton. Mass. Galles. lib. 1. de Exerc. iur. ver. n. 71. ubi præallegatas leges non de regula sed de generali dispositione loqui docet.]

IX.

CASUS mixtus non continetur sub simplici, quia aliter iudicamus de mixto, aliter de simplicibus, Petrus de Anchar. *consil. 37. Contra Ioan. num. 6. & 7. Angel. cons. 157. in princ. & cons. 328. Anastasius in fin. num. 7. vers. non obstat. Dec. cons. 332. Licet. in princ. ubi quod mixtum non cadit sub simplici, nisi quatenus à lege inducitur contrarium ratione inseparabilitatis à simplici, Socinus *conf. 246. Eleganter. num. 3. vers. tertio confirmo. lib. 2. ubi quod mixtum non cadit sub simplici etiam in materia favorabili, Mandos. in regul. Cancell. reg. 9. quest. 15. num. 5. ubi quod dispositio de simplicibus loquens non comprehendit casus qualificados, & diversę naturę, Surdus *consil. 429. num. 25. Cardin. Tusch. practic. conclus. tom. 5. lit. M. conclus. 294. à numer. 12. de quo tamen vide latius infra lib. 11. in ax. mixtum an sub simplici contineatur.***

CAP. IX.

De Casu fortuito.

Axioma I.

Casus maior ac vis divina, item alia quę sine culpa accidunt, à nemine præstantur l. 23. ff. de Reg. iur. l. contrarium. *Gloss. animalium. & ibi Martin. de la Riv. c. 21. de R. l. l. 30. §. final. locati. l. qui fortuitum 6. C. de pign. act. cap. fin. & ibi gloss. extr. de homicid. l. apud quod in a. versio 36. ubi Bart. litem quartus 13. §. Si singularis 1. §. Si magister 2. *Gloss. Labeo ff. de casu. Surdus consil. 12. num. 13. Gœdd. inter consil. Marburg. consil. 24. num. 252. Goss. 1. Est autem casus fortuitus, qui provideri, vel provisus impediti nequit.**

l. 25. §. 6. ff. Loc. Scot. maior p. 384. Strach. de Affec. p. 3. n. 63. ratio est, quia res perit suo domino l. 5. ff. de pign. act. exempla in jure passim occurrunt, ut in l. 10. ff. de peric. & com. rei vend. l. 11. §. 1. Locat.

Limita 1. procedere ubi species debeat *d. l. 23. de V. O.* secus autē esse, si genus debeat veluti in mutuo *l. 11. C. si cert. per. Tim. Fab. dist. Inst. 22. ib. 12. alias limitationes vide in C. A. d. l. N. G. & c. v. 1b. 27.*

Limita 2. nisi culpa casum præcellerit, tunc enim casus fortuitus etiam culpa tribuitur, prout vid. *in Ax. 3.*

Limita 3. si speciale pactum de casu præstando intervenit, *l. 3. de R. I.* vide infra *Ax. 4.*

II.

Casus regulariter absque culpa fieri non solet. ut est incendium. *l. si venditor 11. ff. de peric. & comm. rei vend. l. 3. ff. de offic. pref. Vig. veluti furium, fuga hominum, qui custodiri solent. l. si a bona 21. ff. de rei vend. Præsumtio enim est contra allegantem hunc casum culpā ipsius contigisse, ideoque non sufficit, quod casum hunc probet, sed necesse est, ut in super etiam probet absque sua culpa id factum esse. Bald. in l. Si creditor. per tot. C. de pig. Castr. in l. si quis argentarius. §. Prætor. n. 6. de Edend. Gilm. 4. 1. §. 27. n. 258. Vbi tamen limitationis loco advertendum, culpam, quæ in eiusmodi casibus intervenisse præsumitur, esse levissimam vel ei proximam Hart. Pist. §. 18. n. 10. Ideoque in illis demum casibus quis culpā se vacare probare debet, in quibus de levissima culpa tenetur: in aliis verò casibus, ubi quis levem saltem culpam præstare tenetur, is qui dicit culpa alterius contigisse hoc probare debet. Hart. Pist. dist. loc. num. 11.*

III.

Casus fortuitus qui culpam ad casum subordinatum sequitur, semper culpa tribuitur, *l. 5. §. 4. ibi nisi aliqua culpa interveniat l. 18 in princ. ibi qua sine dolo. ff. commodat. l. 1. §. 4. & §. 16. de O. & A. §. 3. ibi si modo non eius culpa. Inst. quib. mod. re contr. obl. l. 22. ibi sine vero etiam acciderit. ff. de negor. gest. l. 3. C. de peric. int. l. 5. l. 8. l. 9. C. de pign. act. l. 47. §. ult. ff. de leg. 1. l. 14. §. 2. ff. de constit. pecun. l. 20. §. 2. de præscript. verb. l. 61. §. 7. ff. de furt. l. 45. de oblig. & act. Meier, in dispur. de culpa, thes. 119. num. 4. Vivius decis. 524. num. 17. per l. qui injuria 53. de furt. Ad casum autem ordinata culpa dicitur, quando sine ea casus non evenisset, Surtus 1. conf. 12. num. 64. Vnde non male casus distingui potest, quod alius sit plane fortuitus & inculpatus §. 2. l. ad Leg. Aquil. Alius verò quadantenus procuratus & culpabilis *l. sine gloria 11. de N. G. l. 11. §. 2. de panis. R. Gregorius in Synagm. lib. 30. cap. 4.**

IV.

In casibus fortuitis suscipiendis non sufficit generaliter in se suscipere casus fortuitos, sed requiritur, quod specialiter enumerentur *l. sed et si 4. §. quantum 4. Si quis caus. jud. dist. Everh. in loc. à si enorg. sen eff. jur. num. 34.*

Hoc

Hoc ita accipiendum ut non omnes enarrare sit necesse; sed paucis præmissis sufficiat generalem clausulam subicere, nec tamen statim, quod limitationis loco notandum, qui casum fortuitum ita in se recipit & de casu insolito & non, verisimili cogitasse intelligendus est, *l. jubemus 14. C. de SS. Eccl. l. fistulam 78. §. fin. ff. de contrab. emt. Gail. 2. obs. 32. n. 27. §. 2. obs. 23. n. 19.* etiam si illum mediante juramento in se recipisset, *Gomez & ar. resol. 2 cap. 3. num. 19. in fin. Eman. Suarez in thes. comm. opin. num. 28. Menoch. conf. 27. num. 18. Surd. conf. 61. num. 65. quos sequitur Treutl. conf. 34. num. 32. Lang. de Except. p. 3. cap. 23. num. 10. Quid. Fach. 1. contr. 16. Hoc. in quas. jur. disp. 13. §. 2.*

V.

Casus fortuiti regulariter spectant ad Dominum. *l. qui fortuitus 6. C. de pign. act. l. si sit certo 5. §. num. videndum 2. in fin. ff. Commod. l. 1. C. de deposit. Nat. conf. 194. tom. 1. n. 7.*

VI.

Casus fortuiti à morâ excusant. *Afflict. decif. 152. num. 2. Sebast. Med. in tract. de casib. fortuit. p. 3. quas. ult. num. 28.* Cum ipsi humano ingenio & diligentia resisti nequeat, *l. qui fortuitus. Rip. in tract. de pign. de pri. vel. Contr. num. 99.* Irrationabile enim est ei culpam imputare, qui nihil prævidere aut divinare potuerat, *cap. ut nostrum. 1. Vt Eccl. benef. Decian. consil. 115. Cravett. conf. 645. num. 34.* Et iniquissimum à quopiam casum exigere, quem nec impedire potuit, *Delrio in l. contractum. cap. 25. de R. l. l. sed est 4. §. quasitum 4. si quis caut. Everard. in loc. à vi energ. seu eff. jur. num. 34.*

CAP. XI.

De Causa.

Axioma 1.

Causis duobus concurrentibus celerior præoccupat *l. fistipuleter 63. de i. o. l. si quis ita scripserit 33. de hered. inst. Pantheim. 2. q. 21. n. 14.*

II.

Causa per se semper est distinguenda, à causa per accidens. Sic *Rom. 7. Vers. 8.* Lex sancta dicitur operari omnem iniquitatem, sed occasionaliter *Vers. 11.* Sic munera execeant *Exod. 23. §. 6 non innoxios sed assequiosos vid. Meichin. dom. 1. post natus. p. 7.* ita carcer per se non infamat, sed tantum per accidens, quatenus ex causa famosa condemnatio sequitur *l. 13. §. quando sum 7. ff. de his qui not. infam.*

III.

Quod devenit in eam causam, à qua incipere non potest, extinguitur, & pro non scripto habetur *§. 14. in fin. Inst. de legat. §. 2. Inst. de inut. str. p. 1.*

publ. l. 98. in fin. pr. l. 140. §. ult. de V.O. l. 3. §. ult. ff. de hi qui not. infam. l. 3. §. ult. de his qui pre not. script. habentur. quod intellige non universaliter, ut docet Paulus *in d. l. 140.* sed in causis tantum internis, quod scilicet materiam ipsam ac formam attinet, in externis enim cessare monet Cujac. 25. obf. 3. item si causa totali hoc verificari, in partiali vero fallere docet Mejer. *in C. l. A. de legat. th. 8. f. 298.*

IV.

Causa per effectum non debet definiri Bart. *in l. 1. in pr. ff. de appellat. ubi* per hoc reprehendit definitiones appellationis datas per Placensinum & Azon. sed hos conciliat Dec. *in rubr. extr. de probat. in §. col.* quod Bartoli doctrina *in d. l. 1.* procedat, quando effectus est separatus à causa, qui non statim producit, sed ex intervallo, prout est in appellatione, de qua Bart. loquitur: secus vero si effectus immediatè sequatur ex ipsa causa, quia talis effectus benè conveniet definitioni per text. *in l. 3. §. bonerum 2. ff. de bon. poss. vid. Ludov. Gomez ad §. superest. Inst. de act. num. 11.*

V.

Causa & effectus sunt jungendi *l. 4. ubi Bald. ff. de just. & jur. si hæc in idem recidunt & convertuntur, Cravetta. cens. 137. num. 5. & cens. 251. n. 2. Wel. p. 1. cens. 1. num. 54.* causa tamen ut præcedat effectum necesse est. *l. generaliter 24. §. si quis 9. ff. de fideicom. libert. l. quæstus 34. de usufr. Wel. p. 1. cens. 1. n. 58.* Etenim quod judicatur de causa, idem judicari debet de effectu & impossibile effectum causa meliorem aut legaliorem esse per nos. Bald. & Dd. *in d. l. 4. Wel. p. 1. consil. 44. num. 45.* cum posita causa ponatur & effectus. Wel. *in Par. ff. ad SC. Maced. Arum. tract. de mæra. cap. 5. Kubach. Axiom. 3. C. l. A. si serfuit. Sindis. th. 7.*

Limita: nisi impediatur: Sic furtum potest esse, & tamen actio furti cessare, injuria seu contumelia, & tamen actio injuriarum cessare. *l. 13. §. 4. ff. de injur.* nec intellige de causa quavis, sed de eà quæ sit sufficiens & omnibus viribus instructa, scil. quoad numerum & vim effectivam. Kubach. *ibid.*

VI.

Qualis Causa talis effectus Timpler. 3. *Metaph. cap. 2. §. 7. Kubach. in Axiom. p. 55. Danhavver Leg. p. 42. & 43.*

Intellige scil. secundum qualitatem, non etiam quantitatem, sæpè enim causa effectus, & contra hic illà major est. Danhavv. *ibid.* Deinde effectus intelligendus est quoad id quod ei causa communicavit, non enim fas est concludere, Filii est Doctor. E. & pater. Pater enim filio doctrinam non communicavit. Danhavv. *ibid.*

VII.

Causæ quæ per alium agi nequeunt, nec earum appellatio per alium agi oportebit, ita communiter Dd. *in l. penult. §. ad crimen de publ. judic. Farinac. consil. 83*

VIII.

VIII.

Causam subesse nullam & non apparere sunt paria, *l. in lege 77. de contrah. emt. l. si repetendo 7. C. de condit. ob caus. Titiaquel. de retract. conuent. in fin. num. 104. l. duo sunt Titij 30. de test. int. l. cum res 47. §. itaque. 2. de legat. 1. paria etiam sunt causam non esse & eam esse finitam, l. 1. de condit. sine caus. l. nihil interest 4. de man. fan. Wef. 1. conf. 16. n. 9. sic paria sunt causam nullam exprimere aut frivolum allegare vel injustam & insufficientem, l. nulla 2. ff. de auct. int. l. quamvis 8. §. si congeneris 8. ubi Bart. ad SC. vellej. l. non putat 8. §. si quis 6. de bon. poss. contr. tab. l. quousies 6. ubi Laf. qui facit 109. C. in l. 1. in princ. post gloss. num. 18. de oper. non. numc. Wicomb. vol. 1. confil. 28. num. 29.*

IX.

Causa iusta in omni dispositione subintelligitur Bart. & Castr. in l. si limsum. 8. §. procuratorem 4. de procur. per illum text. Titiaq. de pan. in pr. per gloss. in l. damni. §. si quis. Verbo aliqua. de damn. infesto. imò Legi adæquatur l. praprandum 13. §. pen. Verf. nisi lex vel iusta causa impediat. C. de iur. iur. Itaque statutum etiam limitatur, non solum ob iustam causam & rationem expressam, Iason. in l. non dubium. num. 35. C. de L.L. verum etiam præsumptam & conjecturatam, Gravett. confil. num. 21. pro varietate temporum Alex. confil. 106. perspectus. num. 4. C. §. 5. vol. 2. Non tamen iusta causa præsumitur nisi probetur l. in fin. C. unde vi. l. si non convincitur. C. de injur. gloss. fin. in cap. cum causam. de re iudic. Wef. p. 2. conf. 96. n. 15. quando autem causa iusta requiri intelligatur. Vid. Wefenb. p. 1. conf. 7. num. 7. p. 1. Bald. in l. 1. num. 1. C. in ad verf. donat. Verf. dandum est. & quæ ejus requisita sint, tractat Wef. p. 1. confil. 333. num. 49.

X.

CAUSA expressa regulat actum, & indistinctè factum, ut restringatur secundum causam expressam. Angel. conf. 148. Punctus est exort. num. 3. ubi loquitur in compromisso generalissimo, ut non extendatur ultra mentem, & causam compromissi, Abb. confil. 3. Nitur. colum. 17. in fine. verf. ad 23. question. lib. 2. Anton. de Butr. confil. 51. num. 5. verf. item hoc declarat. ubi quod causa declarat dictum dubium, illudque ampliatur, & restringitur à causa, Bald. confil. 312. Factum super quo. num. 2. verf. tertio ut causa. lib. 4. ubi ait: quod causa, & materia regulat mentes hominum, ut talis præsumatur mens, qualis est causa, quia causa dicitur dux mentis, Anch. confil. 254. Statuto caveatur. num. 4. Roman. confil. 503. num. 7. & seq. ubi quod causa legati limitat, & restringit legatum, refert

Cardin.

Cardin. Tufch. *practic. conclus. tom. 1. li. C. conclus. 136*: [*Welfin Parast. de V. O. num. 10. & de O. & A. num. 7. ubi quod contractuum causa semper sit exprimenda ait.*]

XI.

C A U S A ex una datum, si illa causa non sequitur, revocatur, *I. 1. ff. de condit. causa data*. Ratio est, quia causa est proxima conditioni, ut sicut necesse est purificare conditionem, sic & causam, Chalderin. *conf. 56. num. 2. aliàs conf. 1. de translat. Pralat.* Federic. de Senis *conf. 164. Licet semper. in princip.* ubi ait, quod resignatio facta ex causa permutationis, revocatur non sequuta permutatione, Mandel. *conf. 77. n. 28. & seq.* ubi quod promissio facta ex causa futuri Matrimonij, si non sequatur Matrimonium, cessat, & nihil debetur, Gemin. *conf. 96. num. 9. vers. licet enim.* ubi quod privilegium concessum ex certa qualitate, vel causa, si non adest qualitas, vel causa expressa, non valet privilegium, etiam si concedens ex alia causa potuisset concedere, Bellon. *conf. 3. Curatw Ecclesia, in fine. vers. ad secundum*, ubi ait, quod si Parochiani tenentur solvere mensuram avenæ pro candelis, quas dat Rector de consuetudine, & eis non datur candela, nec ipsi debent avenam, quia dicitur debitum conditionale, vel ob causam, refert Card. Tufch. *d. tom. 1. li. C. concl. 137. à prime.*

XII.

C A U S A cessante vel deficiente cessat ejus effectus, *l. adigere. 6. §. quamvis 2. ff. de iure patr. l. si pater 40. ff. de hered. instit. l. generaliter 52. C. de Episcopis & Cleric. l. cum te 6. C. de pactis inter empt. cap. magna 7. in fine, de voto, c. cum cessante 60. de appellat.* [*c. eisi Christw. 26. de iureiur. & c. cum infirmis 13. de penit. Suthold. disp. inst. 1. §. 16.*] Jate Tiraq. in *speciali tr. Cessante causa cessat effectus, & de iure primog. quest. 40. num. 170. cum seq.* Duen. *reg. 82.* Thom. de Thomasset in *floribus legum. regul. 71. & 271.* Brunor à Sole in *locis communib. verb. causa 2.* Cardos. in *praxi iudicum, & Advocat. eod. verb. num. 2.* Petr. de Anchar. *conf. 47. Proclariori. num. 4.* ubi ait: quod hæc est regula generalis in legibus, contractibus, & aliis dispositionibus, ut cessante causa, super qua fundatur dispositio, cesset & ipsa dispositio, Dyn. *conf. 6. Ex testamento Domini. num. 2. vers. prateria.* ubi quod in pacto cessante causa finali cessat effectus, Angel *consil. 346. Titm.*
 ubi

ubi ampliatur in omni dispositione siue legali, siue testamentaria, siue inter vivos, quia dispositio à causa regulatur, restringitur, & ampliatur, Angel. *conf.* 86. *Hereditas materna. in fin.* ubi loquitur in statuto mandante repudiationem hereditatis præsumi simulatam, si non est notificata in consilio, quia cessat cessante causa, videlicet fraude, & quod hæres nihil consequutus sit ex hereditate, Cardin. Pereira de potestate eligendi. c. 10. num. 1. cum seqq. Card. Tusch. *dict.* tom. 1. lit. C. concl. 202. à prima. Sanchez de Matrim. lib. 8. disp. 30. n. 12. cum seqq. Josephus Sellé Aragoniæ *decis.* 185. num. 102. Joan. Franc. Leo in *Thesaurus fori Ecclesiast.* p. 1. cap. 15. num. 3. Ludov. Rodolphin. *var. quest.* lib. 2. q. 35. num. 10. ubi num. 16. ubi causa expressa est in lege, vel statuto, Dionys. Paul. de vera quatuor Patriarch. *Sedum erect.* c. 4. n. 50. Cell. Argel. de *contradiç. legit.* q. 5. n. 13. & q. 10. n. 27. Sigismund. Scacc. de *appellationib.* q. 5. num. 117. Franc. Molin. de *riju nupt.* lib. 3. q. 62. num. 17. Anton. Monah Lucen. *decis.* 14. n. 18. & *decis.* 21. num. 22. & Florent *decis.* 1. num. 61. Rot. *decis.* 437. num. 3. apud Farinac. p. 1. recent. Ludov. Cenc. de *cenfib.* p. 2. c. 2. q. 1. art. 3. n. 13. & p. 3. cap. 1. *quest.* 4. n. 4. Mari. Giurba ad *consuetud. Messanen.* c. 8. gloss. 12. n. 2.

Intellige de sola causa finali, quia ea cessante cessat effectus negotij, cui adijcitur, [l. 2. §. ult. ff. de dona. l. 1. §. 5. ubi gloss. & Bart. ff. de postuland. l. sed si mors 13. §. ult. de donat. inter vir & ux. l. cum tale 72. de condit. & demonstr.] Petr. de Anchar. *consil.* 47 Pro clario. ri. num. 4. Everard. in *Topicis legalibus*, loc. 80. à cessatione rationis. num. 4. Card. Tusch. d. tom. 1. lit. C. concl. 137. n. 14. Sanchez in *precepta Decalogi.* tom. 1. lib. 4. cap. 2. num. 42. Mantic. *decis.* 131. num. 4. ubi quòd causa finali cessante non tollitur effectus, qui est consummatus, & num. 5. quòd causa fiendi cessante non cessat effectus, sed cessante causa essendi tollitur. Flamin. Chartar. *decis.* 68. num. 65. & 66. Achil. Pedroch. *conf.* 23. num. 187. Silvest. Aldobrand. *conf.* 62. num. 14. Castill. *controvers.* lib. 5. p. 2. cap. 172. num. 26. & num. 36. & Cenc. d. p. 3. c. 1. q. 4. num. 5. Nam cessante causa impulsiva non cessat effectus, [l. 1. §. sexum. ff. de postuland. l. si mulier. 25. junct. gloss. C. de iur. dot. Canonista in cap. post translationem 11. de renunciat. l. 17. §. 2. de condit. & demonstr. l. 72. §. 6. eod. Wel. Parat. ff. de auct. & de rit. nupt. n. 8.] Ratio quia dicitur causa impulsiva potius

Aa

moti-

motivum quoddam, quàm causa, Bald. *conf.* 337. *Et præmitto. num. 2. lib. 3. & conf.* 433. *Causa talis est. num. 5. lib. 5. Jalon. in l. si pecuniam 5. num. 18. & 19. ff. de condit. causa data. Cardin. Tusch. d. tom. 1. lit. C. concl. 137. num. 28. & 41. Cephal. conf. 81. num. 8. Tiraq. in tract. Cof. tante causa, in 1. limit. num. 2. Hippol. in l. si qui ludium. num. 2. & 3. ff. de quest. Rodolphin. d. quest. 35. num. 10. Rot. 437. num. 3. & decis. 587. num. 6. apud Farinac. p. 1. recent. [Hoc tamen limita non procedere in rescriptis impetratis ad beneficia obtinenda: quia translata causa impulsiva rescripti vel gratiæ, corrumpit etiam rescriptum seu gratia in odium materiæ beneficialis propter ambitionem reprimendam. text. cap. posulasti 27. & ibi Panorm. & Felin. de rescript. Everhard. 1. loc. Top. a contrar. sensu. n. 18.] Causa finalis quando dicatur, & quando impulsiva. vid. Card. Tusch. d. tom. 1. lit. C. concl. 141. & 142. Cov. lib. 1. cap. 20. num. 2. Tiber. Decian. resp. 41. sub num. 21. vol. 1. Costa Sicul. conf. 39. num. 3. cum seqq. Duran. de condit. p. 3. cap. 2. num. 5. 10. & 11. Castill. controvers. tom. 6. cap. 172. num. 6. cum seqq. Cyriac. tom. 3. controvers. 478. num. 73. & 74. Maranta jun. tom. 1. controvers. lib. 1. resp. 15. num. 13. Valenzuela conf. 119. num. 78. tom. 2. ubi quod causa finalis dicitur, sine qua quis non esset facturus saltem eo modo, & conf. 154. num. 7. ubi ait causam finalem dici, quæ movet partes ad conventionem, Solorzan. de jure Indiarum. tom. 2. lib. 2. cap. 8. num. 71. & 72. Rot. decis. 587. num. 4. apud Farin. p. 1. recent. & coram Buratto decis. 110. num. 15. vers. secundò quod ista, & num. 16. & decis. 377. num. 4. apud quos illa est magis communiter recepta sententia quod causa finalis illa dicitur, quæ principaliter in agendo actu ab agente consideratur, seu principaliter movet ad actum faciendum, & sine qua actus non fieret, impulsiva verò quæ movet, & incitat ad exequendum actum. Causa in dubio potius præsumitur impulsiva, quàm finalis, ut per Rot. decis. 587. num. 5. apud Farinac. p. 1. recent. Menoch. conf. 106. num. 92. Bertazol. conf. 119. n. 40. in civilib. Aloys. Ricc. in decision. Curie Archiep. Neapol. decis. 80. num. 7. p. 3. Foro in compend. p. 3. vers. donatio facta Ecclesie pro illius fundatione, col. 4. pag. mihi 324. Donat. Anton. de Marinis quorid. lib. 1. c. 87. num. 8. & 18. Valenzuel. consil. 112. num. 73. & conf. 119. n. 7. & conf. 130. num. 45. & conf. 237. n. 12. [Joh. Gædd. inter consil. Marpurg. consil. 32. vol. 3. num. 207.] Et incumbit alleganti probare esse*

esse causam finalem, Tirag. in trakt. Cessante causa. limit. 1. num. 48. in fine. Surd. decis. 130. num. 13. Morchech. de divisione bonorum. lib. 3. c. 6. n. 85. Foro d. pag. 328.

Amplia primò supradictam conclusionem, quod scilicet cessante causa cesset effectus, ut procedat in privilegio, quia cessante causa privilegij cessat privilegium, Anchar. conf. 394. Dubium est. n. 3. & superveniente nova causa contrariæ causæ, ex qua privilegium fuit concessum, cessat privilegium, Roman. conf. 404. In casu. n. 5. & 6. vers. secunda causæ, refert Card. Tusch. d. concl. 202. num. 27. Extende in privilegio concessio ex certa qualitate, vel causa, quia si non adest causa, vel qualitas expressa, non valet privilegium, licet concedens ex alia causa potuisset concedere, Gemin. conf. 96. num. 9. vers. licet. Etiam si causa finalis privilegij, eliciatur ex procemio privilegij, quia ea cessante cessat privilegium, Roman. conf. 180. Si admittimus. num. 7. Card. Tusch. d. lit. C. concl. 137. n. 8. & 9.

Amplia secundò in quarta Episcopi, quæ debetur ratione jurisdictionis, ut cessante jurisdictione cesset quarta, Roman. consil. 477. num. 19. & 20. Card. Tusch. d. lit. C. concl. 202. num. 7. [sic in specie quavis jurisdictionis ac officij alicujus causa cessante, cessat ejusdem effectus l. Lucius 40. ff. de fideicom. libert. l. Tutelas 7. §. 2. de cap. minut. Bald. in l. generaliter. col. 4. vers. & add. circa primam. C. de Episc. & Cleric. Sic etiam in nudis protectoribus & similibus personis causa prohibitionis, qua iis prohibetur aliquid adversus Magistratum aliquem facere cessante, cessat ipsa prohibitio, & perinde est ac si iis non esset interdictum. l. 1. ff. de curator. furios. Cyn. in l. 2. C. quando provoc. non est necess. Petr. à Bellaportu & Fr. Ripa in l. 15. cui bonis. ff. de Verb. Obl. Regn. Sixtin. inter Conf. Marpurg. conf. 8. vol. 3. num. 112.]

Amplia tertio in dilatione, quia cessante causa dilationis cessat dilatio, Roman. conf. 503. Diligenter. num. 8. Bald. conf. 112. Eundo ad veritatem. lib. 4. Card. Tusch. d. lit. C. concl. 137. num. 18. & concl. 202. n. 9. & 17. Anch. conf. 394. Dubium. n. 3.

Amplia quarto in mandato, quia cessante causa mandati cessat mandatum, cap. si pauper Clericus 30. in fine, de prabend. lib. 6. Anch. d. conf. 394. num. 3. plenè Roman. conf. 374. Presens est questio. ubi num. 3. ait, quòd cessante contractu principali cessat pactum in

contractu; & num. 4. *vers. quarto, ait.* quodd si aliquid promittitur propter castrum, desinente castris promissio cessat; & num. 5. *vers. 2. ut.* quodd societas super certa re contracta finitur desinente ipsa re, super qua contrahitur; & *cod. num. 5. vers. 2. id.* quodd si res locata desinit esse, locatio, & obligatio extinguitur; & *cod. num. 5. vers. ult.* quodd in promissione successiva pro causa habente pariter factum successivum, cessante causa cessat promissio, refert Cardin. Tusch. d. *conclus. 202. num. 20. cum seqq.*

Amplia quintò in unione facta ex causa tenuitatis, quia si est falsa, unio est ipso jure nulla, ut per Cephal. *conf. 260. Quod unio, in princip.* Card. Tusch. d. *concl. 202. n. 8.*

Amplia sexto in impedimento, quia cessante causa impedimenti cessat impedimentum, Signorol. de Homed. *conf. 46. Statuto civitatis. num. 4.* quem refert Card. Tusch. d. *concl. 202. n. 14.*

Amplia septimò in feudo, quia cessante causa finali concessionis feudi cessat feudum, etiam si culpa vassalli non interveniat, ut per Joan. de Anan. *consil. 7. num. 6. vers. secundo probatur.* Card. Tusch. d. *concl. 202. num. 32.*

Amplia octavò in foro animarum, ut per Tiraq. d. *tract. cessante causa. p. 1. n. 18.* & in spiritualibus, Clar. §. *fin. q. 76. in fine.* quem refert Card. Tusch. d. *concl. 202. n. 41.*

Amplia nonò tam in dispositione affirmativa, quàm negativa; Vult. *inter consil. Marp. conf. 17. vol. 1. num. 105.* idèd si pater exheredavit filium ex causa expressa, cessante causa cessat dispositio negativa exheredationis, Roman. *conf. 438. num. 5. vers. tertio, quia,* quem refert Card. Tusch. d. *concl. 202. n. 42.*

Amplia decimò, siue causa respiciat privatam, siue publicam utilitatem, quia si ea cessat, cessare debet effectus, & dispositio, ex Joan. de Imola *conf. 87. vers. prater ea secundo.* Cardin. Tusch. d. *conclus. 202. num. 32.*

Amplia undecimò, ut procedat etiam quando plures cause simul debent concurrere ad actum, quia una cessante cessat actus, vel dispositio, Abb. *conf. 70. id de iure quaritur. col. 2. vers. tertio probatur, lib. 2.* Card. Tusch. d. *concl. 202. n. 43.*

Amplia duodecimò in obligatione & promissione, quia cessante causa obligationis cessat ipsa obligatio, & promissio, Rot. *decis.*

decis. 50. num. 3. & 7. & decis. 55. num. 1. apud Farinac. p. 1. recent. & decis. 428. num. 2. & decis. 463. num. 11. ead. p. 1. ubi quod cessante causa exclusionis cessat exclusio, quia hæc regula generalis est in omnibus dispositionibus, Ambrosinus Perulan. decis. 1. num. 5. & decis. 3. num. 9.

[Amplia decimotertio in exclusione cum cessante causa exclusionis ipsa exclusio cessare debeat. *l. fin. §. ait lex 1. ff. de divort. Phil. Matth. inter consil. Marp. vol. 2. cons. 26. n. 85.*]

Limita primò, quando causa produxerit effectum perfectum, & consummatum, *l. fin. in princ. ff. unde liberi, l. sancimus 25. C. de admin. tutor. Tiraq. d. tract. Cessante causa. limit. 12. n. 2. Thom. de Thomasset d. reg. 271. Gam. Lusit. decis. 27. num. 4. Valasc. consil. 57. num. 1. Molin. de ritu nupt. lib. 3. quest. 25. num. 34. ubi n. 33. Idem asserit jure jam radicato. *Surd. cons. 250. num. 24. Mari. Giurba ad consuetud. Messanens. cap. 7. gloss. 2. n. 6. p. 1. Joan. Maria Novar. in praxi elect. & variation. fort. q. 10. sect. 2. à num. 6. Mangil. de imputat. q. 101. n. 14. & q. 166. n. 5.**

Limita secundò, quoties causa requiritur certo aliquo tempore, si enim eo tempore fuit, licet postea cesseret, non tamen cessat effectus, *l. si quis heredem 7. C. de instir. & substit. Tiraq. in d. tract. Cessante causa. limitat. 4. Gallet. in margarita casuum consient. verb. Causa, Dec. cons. 24. n. 1. Rot. decis. 733. num. 8. apud Farin. p. 2. recent. Joan. Maria Novar. d. q. 10. n. 15.*

Limita tertio, quando plures causæ concurrunt ad dispositionem, quia una cessante non cessat dispositio. [*§. affinitatis 6. ubi Ang. §. socrum 7. inst. de nupt. l. si non lex Atria 83. & ibi. Bald. Joan. de Imol. ff. de hered. instir. l. si ventri. 24. §. in bonis de reb. aut. iud. poss. Wef. §. conf. 203. num. 17. Ita v. c. Is qui propter magistratum quem gerit semel connumeratus est inter Senatores deposito magistratu Senator esse non desinit. Nov. 62. ubi Cujac.] Roman. consil. 497. Dubitatur, in fin. Tiraq. in d. tract. Cessante causa. limit. 22. Rot. decis. 733. num. 8. apud Farin. p. 2. recent. & d. decis. 587. num. 7. p. 1. recent. Card. Tusch. d. concl. 202. num. 59. ubi n. 60. post Bart. cons. 11. Visa prima, num. 3. & 4. declarat, ut non procedat in fideiussione facta pro mutuo naturali & civili, quia ex pluribus causis obligatus fideiussor, de judicato solvendo non tenetur, si mutuum sit*

solùm naturale, vel solùm civile, quando obligatio est ex causis prædictis.

[Limita quartò, hoc verum esse circa faciendâ, non circa jam factâ, vel nisi utilitas succedat loco necessitatis. Gloss. in cap. argumentum de Reg. iur. lib. 6. text. in can. quod pro necessitate 41. caus. 1. q. 1. can. quod pro remedio 7. caus. 1. q. 7. & can. ordinationes. 5. caus. 9. q. 1. Honthem. lib. 2. de ar. Notar. c. 22. n. 94.]

Limita quintò, quando remanent reliquæ pristinæ causæ, l. unius 18. §. servus 6. ff. de quest. fin. ff. de decur. l. 2. & 3. rer. amor. Bertazol. lib. 1. consil. 47. num. 63. Everard. in loc. Top. in loc. à cessat. rationu in fin. Unde Bart. in hac re ita distinguit apud Manticam de tacit. convent. lib. 3. titul. 12. num. 58. Aut actus est perfectus & tunc licet cesset causâ, non tamen cessat effectus l. ult. Unde liberi aut imperfectus & tunc reliquæ ejus causæ supersunt, & neque tum cessat effectus d. l. 2. rer. amor. l. ex duobus 34. de vulg. subst. d. l. unius 18. §. servus 6. de quest. vel nullæ supersunt reliquæ & tunc cessabit effectus d. l. generaliter 52. C. de Episc. & Cler.]

XIII.

CAUSA causæ est causâ causati, l. manumissiones. 4. ff. de iustit. & iure. Bart. in l. 4. §. actor. num. 2. ff. de re iud. Jalon. in l. pecuniam 5. num. 21. ff. de condit. causa data. Surd. de aliment. tit. 1. quest. 42. n. 49. & consil. 196. num. 13. & consil. 407. n. 34. Franc. Molin. de ritu nupt. lib. 3. quest. 34. num. 26. Dionys. Paul. de vera quatuor Patriarchal. Sedium erect. cap. 4. num. 50. Card. Tusch. d. tom. 1. lit. C. conclus. 138. [Secunda enim causâ nihil operatur nisi quantum accipit à prima. l. peto 69. §. pradium 1. ff. de leg. 2. l. si quis domum 9. §. 1. ff. locat. l. manumissiones 4. ff. de iust. & iur. Tiraq. in reg. cessante causâ. limit. 20. num. 6. Exemplum est in l. 9. ff. ad Leg. Iul. de adul. Aristotel. 2. Phys. cap. 7. quest. 12. art. 2. Surd. consil. 420. n. 4. Unde dicitur, is qui causam damni dedit, damnum ipsum dedisse, l. 15. de Sicar.]

Intellige ut procedat, si causâ est proxima, quæ attenditur, non autem si est remota, Jalon. in d. l. si pecuniam. num. 21. Anchar. consil. 222. Subtiliter. num. 4. ubi quod non dicitur creditor ex instrumento, sed ex successione is, qui successit creditori, Cast. consil. 226. Dico dictum, in princip. lib. 1. quicquid dicat Calderin. consil. 282. in princip. aliàs 4.

aliàs 4. de locato. [2. Fallit etiam in statutis, ubi verba propriè sumuntur, Capoli. conf. 2. Val. Georg. Forster. 2. 0. 9.]

XIV.

CAUSA, & causati idem est iudicium, l. quominus 2. ff. de fluminib. l. c. si amicus 9. ff. ad leg. lul. de adulter. l. si autem 10. in fin. ff. de aqua pluvi. l. non ideo 5. C. de hered. instit. l. maritus 21. C. de procurat. Causatum igitur regulatur secundum naturam causæ causantis, Bald. conf. 150. Proponitur quod, in fine, lib. 5. Card. Tusch. d. concl. 138. num. 10. quia causa ubi pendet, causatum pendet, l. sed etsi quid 22. ff. de usufruct. Et causa dicitur talis, qualis est causa causans. [seu qualis est causa, talis effectus, Dan. Otto 1. d. al. iur. cap. 3. num. 2.] Bald. confil. 84. Dicta causa, lib. 4. imò causa determinat suum causatum, Surd. conf. 454. num. 30. Et causatum regitur à causâ suâ causæ, Rot. decis. 287. num. 1. apud Farin. p. 1. recens. & regulatur causatum secundum naturam causæ causantis. [text. in l. adigere 6. §. quamvis 2. ff. de iur. patron. Socin. sen. conf. 24. num. 11. cum seq. vol. 1. incip. visit ac diligenter.] Bald. conf. 84. Dicta causa, lib. 4. & conf. 150. Proponitur, in fin. lib. 5. quem refert Card. Tusch. tom. 7. tit. 5. conclus. 757. num. 33. [necin causato plus inesse potest, quam ab influenza causæ procedit c. 1. §. hoc autem, qui feud. dare poss. §. 1. Unde qui habet causam, habet & causatum. l. de accessionibus 14. §. 1. de divers. & temp. præscrip. Autb. ingressi. C. de SS. Eccles. §. quos autem ubi Pors. inst. de bon. poss. Wel. p. 1. conf. 50. num. 20.] At omne jus potentius dicitur in causante, quàm in causato, l. digna vox 4. C. de legib. Castrenf. conf. 421. Quod renunciatio, vers. non obstat, lib. 2. Wel. p. 2. conf. 50. num. 20. ubi quod disposita in causato, magis procedunt in causante, refert Cardin. Tusch. d. conclus. 138. num. 11. quia non potest plus juris esse in causato, quàm in causante. [c. cum dilectæ 4. de confirm. utilis, Ubi enim causa non est efficax, neque causatum efficax erit. l. cum quis decedens 37. & ibi Bart. in pr. & num. 4. gloss. in l. si ob turpem. ff. de condit. ob turp. caus. in verb. proxima causa. Gail. 2. obs. 1. n. 8.] Castill. contravers. lib. 5. p. 2. c. 103. n. 14.

[Limitatur hæc regula, quod tantum procedat in causa essentiali & necessariò coherente; fallat in causa per accidens, quæ tantum occasionem dedit causato, sic ex malis moribus licet per se malis, bonæ, tamen sæpè nata sunt leges. Tas. 15. d. 20. n. 3.]

XV. CAU.

C A U S A limitata limitatum producit effectum, l. in agris 16. ff. de acquir. rerum dominio. l. 63. de contr. emt. l. cancellaverat 2. ff. de ius, quæ in testam. delentur. l. 2. ubi Bald. ff. de servit. export. l. ex facto. 43. §. item quare 1. ff. de vulgari, & pupil. subtit. l. cum pater 77. §. dulcissimus 20. ff. de legat. 2. l. age cum Geminiano 3. C. de transact. cap. ea noscitur 13. de sent. excomm. [Exempli. elegans vid. 2. F. 8. vers. quid ergo. l. 5. §. 11. de inst. ad. Tusc. lit. L. conclus. 356. & Carpz. decis. 50. n. 13. & decis. 53. num. 7.] Tiraq. in tract. cessante causa. p. 1. num. 147. & de retractu lig. §. 32. gloss. 1. num. 49. Sured. conf. 10. num. 49. Ugolin. de officio & potest. Episcopi. cap. 57. §. 2. num. 6. vers. tertio Episcopum. Brunor. à Sole in locis communibus, verb. causa 9. Cardos. in praxi iudicium, & Advocat. cod. verb. num. 3. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. §. 5. proem. n. 6. Stephan. Gratian. Marchia decis. 56. num. 5. Aloyf. Ricc. in decision. Curia Archiepisc. Neapol. p. 1. decis. 29. num. 7. Gutier. pract. lib. 3. q. 31. num. 7. Cxf. Angel. de contradit. legit. quest. 10. num. 168. & n. 244. & q. 4. num. 52. & q. 3. num. 108. & q. 8. num. 21. Mantic. decis. 232. n. 9. & decis. 267. num. 4. Mari. Antonin. var. resolut. lib. 1. resolut. 108. num. 18. Rot. decis. 690. num. 9. apud Farin. p. 1. recent. Joan. Anton. Mangil. de imputat. quest. 51. num. 82. [Ita in venditione l. cum ab eo 41. de contrab. empr. venditor ulterius non tenetur quam quatenus vendidit ius quod in re habuit l. qui tabernas. 32. ff. de contrab. empr. ibi. & quod demonstravit l. sed si 18. §. 1. cod.] Nam determinata venditio parit actionem determinato modo non ulterius, leg. ultra 15. Cod. de act. empr. Welenb. 4. consil. 177. num. 15. Similiter in renunciatione limitata, renunciatio non extenditur ad alium casum l. qui cum tutoribus 9. §. 1. de transact. Tiraquel. de iure primogen. quest. 86. num. 5. & inclusio quarundam specierum operatur exclusionem reliquarum, Tuscus concl. 71. lit. b. Hinc bona descripta ad æstimum, si aliqua sunt registrata, sequitur quod non registrata libera existant. Cravett. consil. 1712 num. 4. Besold. conf. 75. num. 30. & num. 35. & 36. ubi ait: in omnibus dispositionibus verba restringi ad specificata.]

C A U S A proxima magis attenditur quam remota, l. sed et si plures 10. §. in arrogatio 6. ff. de vulgari, & pup. subtit. l. ligni 55. in fine. ff. de legat.

ff. de legat. 3. [13. *ff. de custod. reor. l. 6. §. 3. de procur. C. l. A. pro Empror. ib. 4.*] Tiraq. *de retractu lig. §. 36. gloss. 3. num. 19.* Anch. *consil. 222. Subtiliter. num. 4.* Joseph. Sesse Arag. *decis. 187. num. 68.* Gallet. in *margarita casuum consilient. verb. caus.* Card. Tufsch. *d. tom. 1. lit. C. conclus. 145. num. 1.* Aloyf. Ricc. in *decisionib. Curia Archiepisc. Neapol. decis. 216. num. 3. p. 1.* Bened. Ægid. in *repet. lex hoc iure §. de iustit. & iure. p. 1. cap. 6. num. 54.* Camill. Gallin. *de verbor. signific. lib. 5. cap. 17. n. 7.* Scacc. *de iudic. lib. 2. c. 2. n. 484. & seq.* [Seu quod idem causa immediata magis attenditur quam mediata, Bald. in *l. sub pretextu. C. de transact. per l. si mulier 21. rer. amor. Barb. in cap. Raynaldus. num. 186. vers. sexto facit de testam. Curt. jun. conf. 1. n. 4. & conf. 2. num. 40.* Cravett. *conf. 131. num. 15. & conf. 144. n. 2. & conf. 163. num. 4.* Ripa in *l. ex falso. num. 14. ff. de vulg. & pupill. substit. Consil. Argent. vol. 1. consil. 84. num. 118.* Et immediata causa semper potiori loco haberi debet. quam mediata *l. interdum 13. §. paterfam. 1. ff. de hered. instit. Cravett. resp. 2. pro genero. n. 2.* Curt. jun. *conf. 44. num. 5.* Hærea Magon *decis. Florent. 83. n. 7.* Regner. Sextin. in *ter Conf. Marp. conf. 14. num. 144. vol. 2.* Bald. in *l. socium qui in 60. §. 1. per illum. text. ff. pro soc. ubi dicit, causam remotam æquiparari causæ impulsivæ, & non finali l. qui domum 57. in fin. ff. locat. l. huic scriptura 15. ff. ad L. Aquil. l. sed etsi 10. §. in arrogato 6. ubi Bart. l. qui l. beris 8. §. hac verba 1. ff. de pupill. substit. & causa remota magis est occasio quam causa, Bart. in *l. uxori. ff. de aur. legat. per text. in l. cum de Lanionis 18. §. A finam 2. ff. de fund. instruct. Corn. conf. 263. post pr. lib. 4. vide latè Conf. Arg. vol. 1. conf. 84. n. 119.* Ideoq; & causa proxima semper est inspicienda & sufficit *l. pen. de condit. ob. turp. caus.* Sic exempli causa in interdicto de itinere actusq; privato Prætor non inquit utrum habuerit, quis iure servitutem impositam nec ne, sed hoc tantum (quod proximum est) an itinere actusq; hoc anno usus sit *l. 1. §. 2. de itinere actusq; priv.* Sic in SCto Maced. nequidem pecunia existente creditori actio datur, licet pater vel filius familias ita cum alterius damno locupletetur. *l. 9 §. 2. ubi Cast. ad SC. Maced.**

Limita tamen quod aliquando spectetur causa remota & initialis. l. 4. si mensor falsum modum.] quando non est multum remota, & actus, qui fit, etiam fit contemplatione causæ non multum remotæ, *l. socium, qui in eo 60. ubi Bart. ff. pro socio. Aretin. consil. 14. Viso,*

et diligenter. col. 4. post mod. n. 7. vers. Præterea. refert Card. Tusch. d. lit. C. conclus. 145. num. 6.

2. Quando sine causa mediata, immediata & proxima est non potest. Bart. in l. ed & si plures 10. §. in arrogato 6. ff. de vulgaris, & pupill. Aret. conf. 6. Viso. n. 9. vers. confirmatur ista conclusio. Car. Tusch. d. concl. 145. n. 3. ubi n. 4. cum eodem Aretin. loci citati, idem dicit, quando causa mediata non est multum remota, quia tunc attenditur sicut proxima, ad quod citari solet, luxori quis 13. in f. de auro & arg. legat.

[Limita 3. quando ex ea resultare potest aliquis effectus, ut est casus in l. certis conditio 9. ff. si cert. pe. & ibi Dec. Felin. in c. solita. de maior. & obed. & ante ipsos latè probat Socin. in cons. 156. in ip. pro fundamento, in §. col. 1. b. 2. gl. in c. quia diversitatem. in verbo suspensionis. de concess. praben. Lud. Gomez ad §. rursus. Insist. de alion. n. 15.]

XVII.

Causa naturalis potentior est quàm accidentalis, l. qui habent 3. ff. de iusel. l. si. 10. quicquid 23. ff. de liber. & posthum. cap. præfenti 34. §. idem de prabend. lib. 6. Anton. Gomez var. tom. 1. cap. 5. num. 34. & cap. 6. num. 8. Menoch. conf. 1. num. 16. Card. Tusch. d. 10. n. 1. lit. C. conclus. 147. Cevall. commun. contra communes. tom. 4. quæst. 905. num. 53. Mendez à Castro in praxi Lusitana. lib. 2. cap. 3. num. 26. Gallet. in margarita casuum conscient. verb. causa. Joan. Maria. Novar. quæst. forens. p. 1. quæst. 143. num. 28. Stephan. Gratian. discept. forens. tom. 5. cap. 802. num. 2. Fulin. Pacian. de probat. c. 3. num. 89. ubi quod sæpe accidens magis quàm natura consideratur, quia accidentia naturam obnubilant. Si enim plures causæ concurrunt, illa quæ est potentior, semper attenditur, Bart. in quæst. 35. Statuto c. veritas Lucana, in princ. vers. secundo sic, quem refert Card. Tusch. d. lit. C. conclus. 147. num. 9. ubi num. 10. ait procedere etiam in præsumptionibus, quia cedunt veritati tanquam potentiori, & inter se una præsumptio potentior tollit aliam minus potentem.

XVIII.

Causa naturalis, & causa accidentalis quando concurrunt, semper naturalis præfertur, d. l. qui habet. Abb. conf. 62. in contraversia. col. 8. num. 16. lib. 2. Bart. in sua quæst. 18. pupillus, num. 2. vers. tertio. Alex. conf. 703. Consideratis, num. 6. vers. & quia. lib. 5. & conf. 4. Ponderatis, num. 2. & 3. vers. modo sic. lib. 4. ubi ait, quodd dispositio

tio loquens, quod major succedat, intelligitur de majore natu, & sic de causa, & majoritate naturali, non de accidentali, vel ficta, si verba aliud non suadent. Abb. *conf.* 62. n. 10. lib. 2. Petr. de Anchar. *conf.* 37. num. 6. in fine, & num. 7. ubi ajunt, domicilium originale non mutari propter domicilium habitationis per accidens, quia potentiusest naturale, quàm accidentale, refert Card. Tusch. d. *conclus.* 147. à *princip.* ubi num. 12. post Joan. de Imola *conf.* 35. num. 7. *vers.* & *primò.* limitat quando naturalis prodest, & accidentalis nocet, quia tunc accidentalis prævalet naturali, seu originali.

XX.

CAUSA quæ nocet, inspicitur, non quæ prodest, l. si quis in gravi 3. §. ult. cum l. seq. ff. ad SC. Syllan. l. 3. ff. de suspect. tutor. Felin in cap. 1. col. 5. in 2. limit. de re indic. Surd. *conf.* 361. num. 16. Brunor à Sole in locis communibus. verb. Causa. 14. [Tiraq. de retract. consang. §. 30. gloss. 1. n. 29. vide latè Menoch. 1. recuperand. pass. §. num. 16. num. 7. ubi alleg. text. l. ult. Cod. unde vi. l. si coloni 14. C. de Agric. & cens. Unde si causa odiosa cum favorabili concurret odiosa prævalet illaque magis spectanda. Joh. Andr. Gemin. Anchar. & Franc. in cap. ult. in verb. similibus. de V. S. in 6.] ubi intelligit hujusmodi Axioma procedere, quando ambæ causæ essent æqualis potentix, secus quando ea. quæ prodest, esset potior; & per eam actus est factus principaliter, ad hoc est text. in l. 3. §. si quis palam. ff. de iure fisci.

XX.

CAUSA quælibet iusta excusat à pœna, Doctores in l. Iulianus 60. ff. de co. dict. indeb. Bald. in l. observari 4. §. proficisci 2. ff. de offic. Proconf. gloss. in l. plagij 14. C. ad leg. F. av. de plagin. Dec. *confil.* 170. col. fin. in princ. Socin. *conf.* 127. col. 2. lib. 1. Berol. *conf.* 4. in fin. & *conf.* 187. in fine, lib. 3. Franc. Becc. *conf.* 102. num. 3. Alex. *conf.* 119. Quaritur. num. 12. *vers.* secundò pro hoc facit. lib. 2. ubi quod iusta causa excusat à pœna legali, & à condemnatione expensarum, & à mora, ac pœna interitus rei debitæ, & à pœna interesse, seu ab obligatione interesse, Menoch. *remed.* 5. *recuper.* num. 48. ubi quod causa etiam levis excusat à dolo, Wesenb. lib. 1. *conf.* 28. num. 27. & multo magis à temeritate, & n. 50. extendit in dispositione pœnali statuti, & num. 53. extendit in crimine falsi, & num. 56. quod excusat à contumacia, & aliis delictis, & n. 57. quod excusat à violentia,

tia, & num. 63. declarat, quod non excusat in aliquo iusta causa quando statutum, vel lex punit delictum, quoquo modo committatur, & num. 61. ait, quod iniusta causa non excusat à lata culpa, quando delictum ex lata culpa solum punitur, refert Card. Tusch. d. tom. 1. lit. C. concl. 152. per totam.

Amplia, ut quælibet causa etiam grossa, & bestialis excuset à pœna conventionali, Paris. conf. 151. num. 29. lib. 4. Alex. conf. 115. num. 15. & seq. lib. 4. & confil. 233. num. 12. lib. 6. Cravett. conf. 6. num. 89. & conf. 319. num. 14. Menoch. remed. 3. recup. n. 49. Card. Tusch. d. concl. 152. num. 30. & à dolo, & à mora, Jason. in l. 2. num. 61. & 62. C. de jure emphyt. Hieron. de Tort. conf. suo post confilia Anton. de Butr. num. 5. circa finem, vers. sed quid forisum. Rot. decis. 528. numero 7. apud Farinac. p. 2. recent. ubi quoddam causa quælibet etiam bestialis & temeraria excusat à fructuum restitutione. [Sic causam fatuam & injustam excusare etiam in crimine falsi scripserunt, Butrig. in l. plagij. lat. 2. col. 1. vers. & ideo dicu, & Dyn. col. 2. vers. redeo ergo ad questionem. C. de de plagiar. ubi ponit exemplum in vendente rem duobus juxta l. qui duobus 21. ff. ad L. Corn. de fals. Bald. in l. 2. §. quod observari 13. C. de iuram. cal. Marfil. in l. 1. §. prater ea 1. num. 13. ff. ad L. Corn. de Sicar. Sylvan. conf. 51. num. 2. l. b. 2. Clar. in pract. §. fin. quast. 60. sub vers. & generaliter. Menoch. de recup. poss. remed. 5. n. 13. & confil. 98. n. 34. lib. 1. Honded. confil. 105. n. 29. Cachetan. conf. 68. num. 7.]

XXI.

C A U S A T I V E multa fiunt, quæ directo non conceduntur, ut latè prosequitur Card. Tusch. d. tom. 1. lit. C. conclus. 161. per totam.

XXII.

C A U S A quælibet excusat à dolo. l. igitur 12. §. 1. ff. de liber. causa. l. 2. ff. de plagiar. l. 1. §. fin. ff. de abig. Menoch. de inter. remed. recuper. 5. n. 51. cum seqq. & conf. 28. à n. 16. conf. 31. à n. 8. & 32. Hippol. conf. 2. n. 14. & conf. 51. num. 28. & conf. 62. num. 1. & confil. 77. num. 21. & conf. 124. num. 13. & conf. 128. num. 31. Bonacof. p. 1. verb. causa quælibet. pag. 21. Surd. decis. 89. num. 21. Farinac. in praxi crimin. p. 1. quast. 16. num. 64. Perez ad l. 3. titul. 6. libr. 8. ordin. pag. 191. Aloyf. Ricc. in decis. Curie Archiepisc. Neapol. p. 1. decis. 137. num. 1. & p. 2. decis. 17. num. 12. & decis. 167. num. 4. & à pœna, l. igitur.

sur. 12. §. potest 2. ff. de liber. causis. Clar. §. fin. quest. 60. n. 21. Hippol. conf. 11. num. 10. & in l. 1. C. de Sicar. num. 25. Gutier. pract. lib. 1. quest. 81. num. 3. cum seqq. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 17. num. 10. & cap. 102. num. 32. Gam. Lusit. decis. 292 num. 11. & decis. 268. num. 1. Flores de Mena var. quest. 21. num. 28. Aloyf. Ricc. p. 2. decis. 167. num. 4. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 56. num. 133. Melch. Phœbos Lusit. decis. 167. num. 4. p. 2. [Etiam si sit injusta & fatua, ligitur 12. §. 3. ff. de liberal. causis. gloss. in l. 1. in fin. ff. si quis ius dicenti non obtemp. Menoch. de recup. poss. remed. 5. num. 40. Wef. conf. 33. num. 6. Goedd. inter Conf. Marpurg. conf. 28. num. 191. vol. 2. Vulcej. inter Conf. Marp. conf. 21. vol. 3. num. 96. modo sit colorata. l. 4. §. 1. ff. de liberat. leg. sed etsi 25. §. scire. ff. de pet. hered. Dec. conf. 37. col. 4. Jason. ad l. qui iurasse. num. 5. ff. de iur. iurand. Pinell. ad l. 2. p. 2. c. 3. n. 18. in fin. C. de rescind. vend. Goedd. inter Confil. Marp. vol. 3. conf. 33. num. 375. hinc injustam causam excusare à dolo etiam præsumpto voluit, Gabr. post Chascen. quem allegat lib. 7. conclus. 8. num. 85. Honded. conf. 35. num. 59. quanquam si agatur in pecuniario interelle partis causa injusta, non excuset, Honded. confil. 30. num. 60. & facit quod voluit Bertazol. in conf. 365. num. 1. & seqq. iunct. n. 11. in fin. lib. 1. dum pluribus probavit ad condemnationem damnorum & interesse non exigi dolum, sed sufficere culpam, à qua quidem culpa causa fatua & injusta non excusabit Menoch. de recup. poss. remed. 5. n. 61. & de retin. poss. rem. 3. num. 6. Gabr. 7. concl. 8. n. 77. idem si actus sit vel à jure naturali vel à civili notoriè prohibitus. Salicet. in l. Senatusconsulto. 3. n. 3. C. de hi qui sibi. adscrib. Alciat. de presum. reg. 3. praef. 30. num. 60. Et in terminis ruptæ pacis. Vulpell. confil. 88. num. 5. & conf. 36. num. 10. Moron. de fid. Treug. & pace. q. 114. n. 1. & 7. Farin. 1. conf. 31. n. 13.

C A P. XI.

De Causæ cognitione.

Quicquid ex causa fieri debet, id causæ cognitione opus habet. *l. in causa. Verb. cognitio causa. ff. de minor. Wefenb. confil. 7. num. 7.* Siquidem causæ cognitio à jure naturæ procedit, ut ait Bald. in l. judex. C. commun. & est cum Lex naturæ suadeat sine causa alterius jus tollendum non esse. *l. 2. ff. de hi qui sunt sui iur. c. sine culpa 23. de Reg. iur. in 6. quo peritur quod*

Bb 3

Apostol.

Apostolus Paulus 1. Timoth. 5. admonet iudices, ne aliquid faciant sine praejudicio, h. e. sine causæ cognitione & diligenti examinatione. Versatur enim causæ cognitio in audiendo partes & considerando iura ipsorum, ut ait Socin. jun. conf. 32. num. 26. Vol. 1. Cephal. conf. 39. num. 3. Vol. 1. Eaque ita demum sunt si partes citantur, eorum iura audiuntur, ordo iudicii servatur, statuuntur termini, & hinc inde deducuntur exceptiones & replicationes, ut summam hac est complexus, Menoch. conf. 629. num. 11. Vol. 7. & 1. arb. jud. 19. Et in specie quod in causâ cognitione delinqueretur ante omnia citationem partium tradit Gozard. conf. 2. num. 15. & conf. 92. num. 3. Hinc est ut iudex sine causæ cognitione procedens non censetur iudex esse, sed privatus, ac proinde ei obediendum non sit, Felin. in c. Ecclesia S. Maria. col. 12. de consuet. Hypopol. de Marfil. in sua pract. §. successore. num. 3. dicens, quod iudex non obviens juris ordinem vel debitam consuetudinem redigatur ad instar privati, nec juret ratione officij, cum in illud deliquerit contra naturam ipsius officij, quam ob causam eius dicitur insolitus & inopinatus, si ordine iudiciario non servato procedatur. Natta conf. 45. num. 22. Vol. 3. quo accedit, quod voluit Bald. in l. idem furtum 22. in fin. ff. de his qui nec. infam. iudicem qui extra ordinem procedi dici procedere de facto. Vnde Bald. in c. 1. §. injuria seu furtum. & ibid. Afflicti n. 10 de pac. sen. 2. f. 53. Quod contemnere juris ordinem non servato, sit jus alienius auferre. Ex quo decretum interpositum sine causæ cognitione nullum esse concludunt. Bart. & Salicet. in l. 1. C. si ad vers. donat. Vid. Vult. in c. Confil. Marburg. confil. 21. num. 121. Vol. 3.

CAP. XII.

De Causâ continentia.

Axioma I.

Causa ibi finienda ubi agi est coepta l. ubi caprum 30. ff. de judic. nec potest causa semel delata ad iudicem, qui partibus boni viri fungitur, Bart. in l. societatim. §. arbitrarium. num. 4. ff. pro soc. per l. continuum 137. §. cum ira 2. de Verb. Obl. l. Ver. bonum 18. judic. solv. gloss. in cap. potius. in Verb. iurari. exir. de locat. ad arbitros revocari. l. Eris 16. §. fin. cum h. seqq. de recept. arbitri. Welenb. confil. 66. num. 17. p. 2. quod procedit etiam si partes haberent diversos iudices vel quosvis ad diversas iurisdictiones res pertinet Specul. est. de act. sem potest. §. super petitionibus. num. 15. & de comp. judic. addit. §. 3. num. 35. fac. l. omnes. §. C. arbitr. int. l. cognitio. §. si plures. ff. de liberal. caus. nedum in civilibus, d. l. nulli. 10. C. de judic. verum etiam in criminalibus, l. qui de crimine 9. C. de accusat. Farin. 1. conf. 85. num. 134. Myns. 1. obs. 97. Gail. 1. obs. 32. imò & in feudalibus, Bald. c. 1. num. 13. de contr. feud. ap. par. serm. 2. f. 16. vel. conf. 41. n. 46. Gilman. 4. Vol. 28. num. 8. & 9.

Ratione enim connexitatis & conjunctionis causæ ac dispendij incommoditatis & perplexitatis evitandæ ad eundem iudicem iri debet, adeo ut qui cognos-

cognosceit de uno possit & reliquum cognoscere, nec opponi possit regulariter exceptio incompetentiæ, Bald. in l. Papinianum. C. de sentent. Felin. in cap. praterea. Vers. nota quod uno concessa, de offic. deleg. dammodo iudex sit capax cognitionis incidentis quæstionis. cap. lator. 5. quæst. sine legum. Hinc denegari debet ei audientia: quicquid continentiam dividit. Collat. ad l. 1. ff. quibus de reb. ad eund. iud. & iudicis arbitrio puniendum reliquit, Menoch. 2. arb. quæst. 371.

Hoc tamen limitat 1. si tempore divisionis nihil fuit oppositum. Felin. cap. ult. num. 8. de iudic. Menoch. d. casu num. 20. 2. quando actor & reus essent diversi fori, Cravett. conf. 258. num. 7. Franc. de March. quæst. 77. n. 4. p. 1. 3. quando reus conventus esset contumax. Iason. in d. l. nulli. num. 6. Vers. 3. 4. quando iudex non haberet jurisdictionem super totâ lite, tunc ex necessitate oportet dividere, & alterum adire, Menoch. d. casu num. 23. 5. si iuramentum intervenisset in promissione, tunc uterque tam Ecclesiasticus & Laicus adiri poterit. Iason. d. num. 6. 6. si procederetur in Executivis, Menoch. d. casu 371. num. 25.

I I.

CAUSÆ continentia dividi non debet. l. nulli. 10. C. de indic. cap. fin. de rescript. Bart. in l. eum quem temere 79. in fine præcipi. ff. eod. & in l. à Divo Pio 15. §. 1. num. 2. ff. de re iudic. Boër. decis. 69. num. 24. & 25. Lap. alleg. 79. in Denominat. num. 7. Menoch. de arbit. casu 371. num. 2. cum seq. & conf. 130. num. 1. Alex. conf. 65. In causa. num. 11. lib. 7. Cardin. Tusch. d. tom. 1. lit. C. conclus. 159. & tom. 2. conclus. 976. ubi limitat in causis dividuis, Mendez à Castro in prævi Lusit. lib. 3. cap. 3. num. 13. Alex. Trentacinq. var. resolut. lib. 4. tit. de iudic. resolut. 3. à num. 1. Bernard. Grævæ. ad præcl. Camera Imper. lib. 1. concl. 32. & 33. Carnill. Borell. in sum. omnium decis. tom. 2. tit. 33. num. 286. Joan. Maria. Novar. in prævi elect. & variat. fori. quæst. 7. sect. 1. num. 8. Mari. Giurba conf. crim. 80. num. 26.

CAP. XIII.

De Cautione, cautela.

Axioma 1.

Cautiois vocabulum à Lege prolatum accipitur de idonea, v. c. quæ fit cum fideiussoribus, l. fideiussores 31. ff. de reb. aut. iud. possid. l. uni. Versa 8. C. de prec. imp. offer. Guid. Papian. accuf. 249. num. 1. Gal. 2. obf. 47. num. 4. Idonea enim cautio in iure dicitur quæ fit datis fideiussoribus vel pignoribus. l. si mandato 59. ff. mandat. ubi gloss. in verb. accepta. l. 4. §. si sub condicione. ff. de

ff. de fideicom. lib. l. si debitori 21. ff. de judic. ubi gloss. in verb. competenti. Quamquam Bald. in l. uni versa. C. de prec. imp. off. quæ cautio idonea & sufficiens sit judicis arbitrio relinquat, per gloss. in cap. ex publico. in gloss. 2. de convers. conjug. Diss. tamen Ant. Corset. in sing. 42. in verb. cautio. incipit cautio simpliciter, ubi inquit Baldum in d. l. uni versa. malè sensisse, quia cautio idonea intelligitur si pignora vel fidejussores præstentur ex d. l. si mandato Titij 59. §. ult. ff. mand. d. l. 4. §. adjici. de fideicom. libert. Si itaque vel fidejussores vel pignora præstare debitor potest, ejus est electio quorum alterum præstet. cap. in alternatim 70. de Reg. jur. Non ergo est in judicis arbitrio, sed in electione debitoris, quare inquit si debitor fidejussorem idoneum præstiterit, non poterit cum recusare petendo velle pignus dari, subiecit tamen Baldum loqui & intelligi posse, cum de idoneitate dubium est, quoniam judex tunc arbitrari poterit dicendo, volo quod des pignora, & non fidejussores. Menoch. 2. arb. judic. cas. 142. num. 3. Sed hæc expositio propriè ad clausulas pertinet, ubi hæc de re tractabitur amplius.

II.

Cautio obligatoria sine expressione causæ utroque jure est inefficax etiam stipulatione interveniente, ut puta promittes promitto, et si desuper instrumentum confectum sit. text. in c. si cautio 14. de fido. instr. & ibi Felin. num. 1. l. cum de indobito. 25. §. fin. ff. de probat. Roman. in l. generaliter. num. 5. ff. de V. O. Gail. 2. obs. 13. num. 9. Cum cautio sine causa extorque- ri non debeat. Aretin. in l. 2. solut. matrim. Alex. in l. stipulationum. num. 12. V. O. per l. hæc stipulatio 14. §. ult. ff. ut leg. nom. cas. quæ autem sit iusta præstandæ cautionis causa illud judicis arbitrio relinquitur. gloss. in l. omnia- bus. & gloss. in l. ult. ff. de judic. Menoch. 2. arb. jud. cas. 148. n. 1. & 2.

III.

Cautio (seu provisio aut passio) privata non adimit beneficium l. pen- ult. quæ in fraud. cred. Don. 9. comm. 15. Excipiuntur casus l. ult. §. 14. C. de jur. delib. & l. ult. C. de pact. conventis.

IV.

Cautione nemo onerandus est supervacua l. hæc stipulatio. in fin. ut leg. nom. cas. Cujac. ad l. 29. sam. ercise. utile tamen supè etiam expressæ cau- tiones adjicere etiam si jure communi provisum sit: arg. l. 54. §. 1. ff. locat.

V.

Cautionis beneficio multa impetrantur quæ aliàs non concederentur, l. 3. & 4. ff. de usufr. ear. rer. l. 7. ff. de cond. & dem. l. 12. de usufruct. leg. ubi C. A. thes. 2.

VI.

Contractus cautè incundi. Vnde merito observanda Severi & Antonini Admonitio in l. 2. C. de jur. disc. causum negotiarum. Wesenb. in Paras. Cod.

Cap. XIV. De Celeritate. 201

Cod. de res. milit. omnes contractus sunt captionibus obnoxii, juxta Hottum lib. 2. ferm. Satyr. 3.

adde cicutæ

Nodosæ tabulas, centum mille adde catenas,

Effugiet tamen hæc secleratus vincula Protheus.

Idem enim est addere catenas, i. e. cautiones & vincula obligationum. Et ob id nodosus dicitur, quod adhibetur in vincendis omnibus obligationibus & firmandis stipulationibus. Ovid. *in epist. ad Lydiæ. Vers. Cujac. in recit. C. ad res. de R. V. A. §. 1. p. 316. in fin.* Captiosæ tamen cautæ in præjudicium juris alterius interpolitæ non sunt sciendæ. Gail. *de Arrost. c. 1. in fin. C. c. 11. num. ult.*

VII.

Cautio intelligitur secundum naturam actus super quo interponitur. *fac. l. si stipulatus. in pr. de usur. Alex. Imol. ad l. 34. ff. ad SC. Trebell. n. 6.*

VIII.

Cautio prætoriam non interponitur ut plus exigi possit, quam de jure debeatur, sed solum ut sit tantum de eo quod de jure debetur. *fac. l. 1. §. si quis sub condicione 14. ut leg. nom. c. 4. Et si legatus servus nomine 56. de leg. 1. Imol. ad l. 34. ff. ad SC. Trebell. n. 5.*

IX.

Cautio interposita post rem judicatam nullius est effectus, sed facta & solutione opus est. ne scil. victus litem iterum refricet, & instauret Bald. *in Auth. Es qui jurat. n. 20. de bon. auth. jud. poss. Crayet. conf. 204. n. 7.*

CAP. XIV. De Celeritate.

Axioma I.

Celeritate conjungendarum inter se actionum sæpè una actio occultatur & subripitur. *l. 3. §. 12. de donat. inter vir & uxorem.* Sic celeritate conjungendorum extremorum medium sæpè occultatur aut transcenditur, re transactâ brevi manu, ut Dd. loquuntur, & Liv. l. 32. transcendendo media summis continuatis imis: neque enim possunt duo: Extrema esse sine medio, quod vel fingatur, vel intellectu apprehendatur. Cujac. *in Papin. l. 12. Respons. l. 31. §. 1. de donat.*

I I.

Quod celeritatis beneficio inventum est, non subdendum injuriis tarditatis. *fac. Cujac. in parat. Cod. si de moment. poss. fuer. appell. C. lib. 1. c. 1. 20. Vnde est, quod à sententia in humanissimo (ut Dd. loquuntur) possessorio lata, non liceat nec appellare nec leuiterare. Capz. p. 1. conf. 11. 19. def. 24.*

CC

CAP.

Certus, Certum, Certioratio

Axioma I.

Certis modis contrahitur obligatio & dissolvitur. *l. exceptiones 7. §. 12. de Except. l. 52. de O. & A. l. 44. §. 1. Vers. placeat ead.* Eshæc decidendi ratio Impp. Diocletiano & Maximiano valde est familiaris, ut apparet ex l. 20. *C. de pact. l. 5. C. de pact. conv. l. 8. C. de ingen. manum. l. 7. C. de sent. & inter. loc. l. 12. & 13. C. de probat.* Vbi ratio quidem ista est criptica, sed tamen arguta Dn. D. Birsch in *Comm. MS. ad d. l. 13. & l. 8. ff. de his qui sus.* Sic sunt certa Vassallorum servitia, nec ultra Vassallus compelli potest. Heig. 1. *quast. 18. num. 15.* lic certæ & receptæ sunt excusationum & immunitatum causæ; *l. 2. §. 7. ff. de Vac. & excus. h. un.* Vnde quia sunt certi modi ut constituendæ, ita & tollendæ obligationis, etiam necessum fuit ita definiri: Hinc ita colligere licet, quemadmodum Marcus Tullius in *tractat. pro Cacin.* Si per has rationes liberari majores voluerunt, intelligimus alio modo noluisse nos liberari Cujac. in *recit. C. ad l. 5. C. de pact. p. 49.*

I l.

Paria sunt quem esse certum vel posse certificari, Steph. *conf. 218. num. 15. lib. 2.* Alberic. de Rosat. in *l. si quis in gravis. §. si quis ignorans. n. 3. ad SC. Syllan.* Adr Gylman. 4. *Ser. 27. n. 102* certior autem factus non dicitur, cui non omnes rei circumstantiæ atque causæ dilucide sunt expositiæ, Tiraq. *de retr. prox. §. 36. gloss. 2. num. 30. per clem. causam. 3. ubi Imola de Elect. cap. conseriationi 8. ubi gloss. Verb. si quis de appellat. in 6. Wel. p. 1. conf. 43. n. 30.* Et tamen facta non præsumitur, Bald. in *l. 1. num. 4. C. ad SC. Vellej. per l. sciendum 30. de Verb. Obl.* Est enim facti *l. as. in Auth. sacramenta. C. si ad. Vers. Gendat. num. 55.* Facta autem non præsumuntur, sed probantur *l. asse. Versatio 10. C. de non num. pecun.* Et est certioratio solennitas extrinseca *l. as. prael. loco. num. 59.* quæ nunquam præsumitur. *l. quacunque. 13. §. fin. de publ. in rem. Wel. p. 1. conf. 23. num. 9.*

III.

Actiones nostræ certæ esse debent. Hæc sententia non modo à Iurisconsultis sed & Theologis probatur. Eleganter P. Martyr in *Comment. 1. ad epist. D. Paul. ad Corinth. cap. 9. Vers. 26. p. 123.* ubi ex his docemur, inquit, actiones nostras non oportere vagas & incertas esse, cum perpetuo ad præstitutum finem dirigendæ sint: nisi velimus frustra sudare. Liberant istius pugiles, ne illis percant, quibus nos non debemus esse minus diligentes in nostris rebus ad justum finem detorquendis. Non est tantum verbis sed re ipsa præstandum quod profitemur. Hoc ergo licet in omni actione humana procedat, cum primis tamen in actionibus judicialibus locum sibi vindicat. præsertim

Sertim ubi in criminalibus versamur hic enim vel maximè certum actorem esse oportet, nec temere in criminibus decet vagari l. 16. de dolo. ubi Gid. Cujac. in Paul. lib. 15. ad Ed. l. 7. de injur.

IV.

CERTUS qui est, amplius certiorari non debet, sicut nec is qui semel certioratus est, l. 1. in fin. de act. empr. rend. quia certioratio fit ad finem, ut quis sciat; ergo si scit, non requiritur certioratio, l. 16. ubi gloss. verb. imputari. C. de Ep. aud. l. 1. in fin. de act. emt. l. qui iure. 7. de test. mil. l. 5. ff. de action. emt. cap. eum qui 31. de regulis iuris, lib. 6. gloss. verb. cognoverunt. in princ. in cap. cum inter 18. de elect. Tiraq. de retractu lig. gloss. 2. §. 36. num. 24. Rimin. jun. consil. 238. num. 37. volum. 3. Gemin. consil. 23. num. 5. ubi ampliat in actibus de sui natura prohibitis, quia sufficit, ut quis sciat quomocunque, etiam si non sequatur intimatio prohibitionis; & num. 13. vers. item quando. ampliat, ut procedat etiam in casibus in quibus requiritur insinuatio, & intimatio, quando quis habet plenam notitiam, quia non requiritur alia certioratio, & intimatio, Surd. consil. 272. num. 12. & decis. 288. num. 44. Menoch. consil. 825. num. 11. lib. 9. Thesaur. decis. 221. in fine. Card. Tusch. pract. conclus. tom. 1. lit. C. conclus. 198. à princ. Thesaur. decis. 221. in fine. Joann. Baptist. Costa de scientia & ignorantia, inspect. 70. per tot. Stephan. Gratian. discept. forens. tom. 4. c. 797. num. 9. Alphons. de Narbon. lib. 17. gloss. 5. n. 7. rit. 18. lib. 4. Recop. [Adde Balb. in l. Celsus. p. 3. num. 22. de usucap. Wesslenb. p. 2. consil. 52. num. 7.]

Declara multipliciter cum Alex. consil. 27. Viso shemate, in princip. lib. 6. & consil. 138. Viso puncto, lib. 7. Anton. Fab. in rat. decid. ad l. 4. de pign. act. ut scilicet quando denunciatio, intimatio, vel certioratio fit solum ad finem, ut quis sciat, tunc sufficiat, quod quis sciat, & isto casu certus non debet certiorari, si verò certioratio est de substantia vel forma, prout quando lex mandat denunciari, aliàs actus sit nullus, tunc non sufficit scientia, sed debet fieri denunciatio, qui certus est. Vel alio modo, ut scilicet quando notificatio, & intimatio fit, ut quis reddatur certus de aliquo, tunc si ipse, cui debet fieri, sciat aliunde, non sit necessaria alia notificatio, vel certioratio; si verò fiat ad incitandum notificatum, ut aliquid faciat, vel ad prohibendum, ne aliquid

Cc 2 faciat,

faciat, tunc non sufficiat scientia; & quando res esset dubia, an sit facienda ad effectum notificandi, ut sit certus, an verò incitandi, ut aliquid faciat, vel non, in dubio præsumitur ut certus reddatur, adeò quod si sciat aliunde is, cui debet fieri notificatio, tunc non sit necessaria. Vel denique distingui potest, aut intimatio; vel denunciatio requiritur ad commodum denunciantis, aut requiritur ad commodum denunciati. Primo casu, si ad commodum denunciantis, tunc si agitur, ut ex notificatione jus acquirat, vel ut norificatus pœnam, vel moram incurrat, non sufficit sola scientia notificati; si verò agitur solùm, ut notificatus incitandus in malam fidem, sola scientia sufficit. [fac. text. l. 3. §. 6. de lib. hom. exhib. ubi is, qui nescit apud se esse hominem liberum dolo malo carere, sed ubi certioratus retinet dolo malo non carere dicitur.] Si verò agitur, ut fiat denunciatio ad commodum ejus, cui denunciatur, semper sufficit sola scientia, refert Card. Tusch. *dist. conclus. 199. num. 8. cum seqq.* Limitatur tamen regula principalis quando præter scientiam factum requiritur, l. *denunciante 17. §. quid ergo. ff. ad leg. tul. de adulter.* Ripa in cap. cum M. Ferrariensis 9. num. 166. de *constitut.* Joan. Bapt. Costa d. *insp. 70. num. 9.* Surd. *consil. 371. num. 73.* Fach. l. *contr. 35.*

V.

[Certum dicitur, cujus species vel quantitas, quæ in obligatione versatur, aut nomine suo aut ea demonstratione quæ nominis vice fungitur, qualis quantavæ sit ostenditur. l. *certum 6. de reb. cred. l. stipulationum. 2. §. 1. de Verb. Obligat.* Regnet. Sixtin. inter *Consil. Marburg. consil. 11. vol. 1. num. 10.*] veletiam id quod fit per relationem ad aliud certum, l. *ubi autem 75. §. illud. 4.* ubi Jafon. *notab. 1. ff. de Verb. Oblig.* [l. 14. de *constitut.* l. 1. §. ult. si pars hered. pet. l. 1. & tot. tit. C. de *sentent. qua sine cert. quant.* cum paria sint aliquid esse certum per se vel per relationem ad aliud, l. *asse 100 77.* ubi Dd. de *hered. instir.* Wefenb. p. 1. *consil. 4. num. 7.*] Vincent. Caroc. *sing. 301.* ubi intelligit si simpliciter certum aliquid lex requirit, secus si certum & expressum, quo casu ait non sufficere per relationem, nec in genere. [Unde & certum dicitur non solum id quod proprio nomine appellatur, sed etiam quod nomine officij vel alia demonstrationis designatione. l. *quoties 9. §. si quis 8. de hered. instir.*

Panf.

Cap. XVI. De Cessione. 205

Parif. *conf. ult. n. 46. & seq. lib. 3.* Deinde certum quid esse potest vel ratione speciei, vel ratione nostri, §. 6. *Instit. de V. O. l. 7. §. 1. de contr. empt. C. l. A. de contr. empt.* Sufficit enim aliquod actum fuisse per rerum naturam, etsi nobis fuerit ignotum, d. §. *condiciones. G. de V. O. l. respiciendum 38. de iudic.*

VI.

Certum tenendum & incertum dimittendum, quia quod certius est, tutius est. *Specul. de auctore. vers. porro. vid. can. si quis. 4. §. 1. in fin. dist. 7. de penit. Meichner. tom. 3. decis. 6. num. 69.]* Nunquam autem temere certa pro incertis dimittenda sunt, l. cum Titio 55. ff. ad leg. Falcid. l. non quemadmodum 35. ff. de iudic. l. si idem 11. §. 1. de iurisdic. l. 1. de in lit. iurand. l. pactum 17. C. de pact. Steph. Gratian. *discept. forens. tom. 5. c. 884. n. 28.*

CAP. XVI. De Cessione, cessionariis.

Axioma I.

Cessio semper & ubique est concessa. Excipe 1. ubi in specie reperitur prohibita, *101. tit. ff. C. de hered. Gend. l. 1. C. 2. ubi lason. C. ne lic. porent. l. 2. C. ubi gloss. C. Bald. C. de litig. 2.* ubi causa finalis contractus obstat, eui cedi non debeat, l. quia perinde 42. §. 1. ff. ad SC. Trebell. Dyn. in cap. privilegium. de Reg. iur. l. ex pluribus 42. ff. de admin. tut. l. Cerdonem 41. ff. de oper. liberr. l. non solum 67. §. si puella. 5. ff. de rit. nupt. Gædd. inter Consil. Marpurg. *conf. 28. Vol. 1. num. 26.* 3. Quando tantum sit ut alij officiat; cessio enim iurium, tum demum valet, quando sit eo animo ut cedenti proficiat. Bald. in l. per adversus 22. C. mandat. num. 28. *quæst. 12. col. 5. Pacian. conf. 85. num. 25.* Imò licet in dubio præsumatur esse simulata hæc præsumptio tamen cessat, quando apparet in contrarium de veritate cessionis, quæ facta sit palam & publicè, vel inter honestos viros Pacian. d. *conf. n. 38.* Licet etiam jus commune prohibeat fieri cessiones iurium in potentiorum, hoc tamen intelligitur verum, quando quis collis ea intentione, ut potentior appareret alteri parti terribilior, sed si bona fide facta prædicta cessio, nec potentior vult apparere terribilior, tunc prohibitio locum non habet, sed cessio valet. *Specul. in §. 1. n. 4. Vers. quod autem dixi. de cess. Socin. conf. 170. col. 3. Vers. C. probatur. Vol. 1. Pacian. d. conf. 88. n. 40. cum seqq.*

II.

Omne quod est transmissibile est etiam cessibile. l. ex pluribus 42. ff. de admin. tut. Rip. in cap. sapè. num. 25. *de restit. spoliat.* aded ut omne jus quod

quod competit cedenti cessione factâ, competit cessionario, ut probat Menoch. *conf.* 416. num. 21. *Vol. 5.* & actio quæ competeat cedenti competere incipiat ei, qui jute cedentis sui utitur per gl. in l. *Aristo. ff. qua res. pign. ubi lig. & in l. 1. Cod. qui in prior. cred. loc. Vultej. inter Confil. Marpurg. consil. 30. num. 83. Volum. 7.*

III.

Cessio sola sine constituto non transfert possessionem neque dominium absque traditione, ut plenè deduxit Natt. in *consil.* 368. *Reverendus. num. 25. Vers. deum quod per hanc. Vol. 6. & consil. 399. postquam. num. 5. Vers. quia respondens. Vol. 2. Pacian. consil. 16.*

IV.

Cessionarius utitur jute cedentis. l. *Emptor. 5. ubi Bald. notab. 1. C. de her. red. vend. & Bald. in l. per diversum 22. C. mand. lason. in l. si emancipati. numero 13. cum seqq. C. de collat. Weicob. consil. 2. num. 55. Ideoque cessio nihil operatur, nisi constet de jure cedentis, Dec. *consil.* 321. in fin. *Vers. non obstat cessio illa. & consil.* 360. num. 5. in fin. *& consil.* 394. num. 11. Curt. jun. *consil.* 142. num. 8. Roland. à Vall. *consil.* 82. num. 11. Vol. 2. Hinc exceptio quæ nocet auctori, noceat etiam cessionario. l. 4. §. *auctoris* 31. ff. de dol. exceptis. Castr. *consil.* 287. num. 3. *Vers. non ergo. Vol. 1. Pacian. consil.* 11. col. 1. Et quod cedens plus juris non transferat in cessionarium quam ipse habet consuluit Socin. *consil.* 97. num. 60. Vol. 2. *Ubi Vult. inter Confil. Marpurg. consil.* 22. Vol. 3. num. 115.*

V.

Cedi jus personale alij non potest, quod cum personam non egrediatur. Dyn. in c. *privilegium* 7. de R. l. in 6. & Dd. in l. *quod si in dicto* 16. §. *Instans* 4. ff. de per. hered. Cujusmodi jus esse pactû de retrovendendo respondet Ruin. *consil.* 72. licet contrarium teneat Paul. de Castr. *consil.* 45. quod istud pactum quia transmissibile ad heredes sit etiam cessibile per l. *ex pluribus* 42. ff. de adm. tur. sed observandû licet jus personale cedi non possit, id tamen de jure merè personale & simpliciter personæ coherente intelligendum fore. At vero pactum de retrovendendo ejusmodi non est, ut quod personæ coherere, sed re venditâ mediante aut propter rem. At quoties jus aliquod inhæret personæ propter rem, istud jus est cessibile per not. lason. And. in addit. ad Specul. sub tit. de cess. act. §. 1. in add. incip. in actione injuriarum. Rol. à Valle *consil.* 28. per tot. & num. 33. ubi ad contraria respondet Vult. inter *Confil. Marpurg. Vol. 3. consil.* 21. num. 233.

VI.

Cessionarius est pro creditore. arg. l. *creditores* 10. cum seqq. ubi Rebuff. & Cypoll. n. 2. l. *creditor* 55. ff. de V. S. Viuturque jute cedentis etiam in illo quod speciale est, vel ex statuto fuit de creditore loquente Wel. *consil.* 8. n. 44. Gædd. inter *Confil. Marpurg. consil.* 28. Vol. 1. n. 221.

VII.

VII.

¶ Si cessio simulata præsumatur pretij tenuitas est in causa. *l. per de Ger-
sui 22. C. mandas.* Vnde Bald. *ibid. quæst. 12. num. 10.* cam movet dubitatio-
nem quod si illa tenuitas non sit ob rei naturam, sed ex accidenti, v.g. Ego tibi
cedo, quod mihi decem valet, sed tibi ob loci distantiam quinque valebit, ce-
do pro quinque, an præsumatur simulatio, ut vivitur cessio? Respondet Bald.
non præsumi, quoniam litis redemptor non est, qui rem tanti emit, quan-
ti apud suæ conditionis homines valet. quod tamen sub iudicis arbitrio relin-
quit Menoch. 2. *arb. quæst. cas. 243. num. 1.*

VIII.

Cui debeo cedere actionem, ei debeo cedere quod ex actione consecus-
tus sum, *l. 14. de furs. Cujac. in Pap. ad l. 80. eod. p. 321.*

CAP. XVII.

De Charitate.

CHARITAS bene ordinata incipit à seipso, *l. qui servanda-
rum 14. ff. de præscript. verbu, l. Præses 6. C. de servit. & aqua.* [ubi Im-
perat. crudelem vocat, qui rivos aliò derivat, cum agros suos siti si-
nat emarcescere.] *can. non sat 14. dist. 86. can. si non licet 9. caus. 23. q. 5.*
can. nisi speret salu 3. ubi gloss. *verb. eligemus, de auctoritat. & usu pallij. c. dilectio.*
25. de præbend. Duen. *reg. 33. Roman. conf. 364.* Dum secundo, in prin-
cip. *num. 2.* ubi ait, quodd charitas prima incipit à se ipso, quia
quis prius sibi. postea aliis providere debet, & ita quod incipere de-
bet à suis. & sua familia. *Agid. Bellam. confil. 16. num. 3. & 4.* ubi
quodd dilectio proximi trahit originem à charitate, quia quis se
ipsum diligit primo loco, Cravet. *confil. 8. num. 18.* ubi quodd quis
dolo facere non videtur, qui se plus altero diligit, Bald. *confil. 412.*
Factum super quo. num. 3. lib. 4. ubi aded dicit verum in tantum, ut
quis ex ordinata charitate magis amet se in ungue pedis, quam ad-
versarius in vertice capitis, Afflic. *déc. f. 290. num. 9.* [Cravet,
confil. 8. num. 17. rom. 1. Unde petritum Interulam magis itringere,
quam tunicam. Imol. *in l. heredes mei 57. §. fin. ad Trebell.* nec con-
venit altare unum spoliari alterius vestiendi causa. *l. 15. §. si vo 8. ff.*
de damn. infic. Knichen. de iure super, cap. 4. num. 437. cum seq.]
Calcan.

Calcan. *confil.* 7. num. 19. ubi quoddam quis magis sibi, quàm alteri providere debet, Anchar. *confil.* 436. *In iis dubiis, in princ.* ubi quoddam ordo charitatis suggerit, ut prius nostris, quàm extraneis subveniamus, Petr. Alphonsi. de Vasconcellos *in harmonia rubricarum lur. Canon. in tit. de auctorit. & usu pallij.* num. 14. Paulus Fusch. *lit. C. sing.* 60. *Surd. de aliment.* tit. 1. *quest.* 94. num. 1. & *tit.* 7. *quest.* 8. & *titul.* 29. num. 1. & *decis.* 236. num. 21. & *confil.* 205. num. 12. & *conf.* 345. n. 28. Gutier. *de tutel.* p. 3. *cap.* 12. num. 1. *in fine.* Flamin. Paris. *de resignat. benef.* tom. 2. lib. 9. *quest.* 17. num. 117. Cald. Pereira *quest. forensi. in comment.* ad *tit.* *Instit. de inoff. testam. in princip.* num. 21. Aloyf. Ricc. *in praxi rerum fori Ecclesiast. decis.* 131. num. 3. *in 1. edit.* & *resol.* 16. num. 3. & *resol.* 518. num. 4. *in 2. edit.* Bellet. *disquisit. Clerical.* p. 1. *tit. de discipl. Clerical.* §. 27. n. 8. & *tit. de bonis Clericorum.* §. 13. n. 3. Cardin. Tusch. *pract. conclus.* tom. 1. *lit. C. conclus.* 220. à *princip.* Josephus Sesse Aragon. *decis.* 36. num. 6. Pichard. *ad §. Iurij precepta.* num. 29. *Instit. de instit.* & *iure.* Mantic. *decis.* 10. num. 7. Mari. Antonin. *var. resolut. lib. 3. resolut.* 42. num. 9. [Peccat enim contra ordinem charitatis qui præfert charitatem alienam charitati propriæ. Speculat. *in tit. de Advocat.* §. 1. *vers. num. quid.* Francisc. Marc. *decis.* 155. num. 1. p. 1. Marant. *quest. leg.* 8. num. 5. Bocer. *de invest. feud. cap.* 4. num. 36. cum nullus charior homini esse debeat se ipso, nec rem alienam prius curare quam suam. Alciat. 1. *præf.* 52. Arnif. 1. *de Masest. cap.* 5. num. 13. Unde Accurs. Alpius ille perit, qui plus se diligit ullum. Arnif. 1. *lect. polit. cap.* 1. *sect.* 2. num. 1. Et Euripides *μὲν ὁ σφοδρὸς, ὅς τις ἑξ ἑωυτοῦ σφίσι.* Odi sapientem, qui sibi sapit nihil. Cic. *in Epist. fam. ad Trebat.* *Conf. Arg.* 2. *conf.* 57. num. 92. hinc qui vult Eleemosynam ordinatè dare, incipiat à se ipso. *can. qui vult.* 19. *dist.* 3. *de pœnit.* Nec unquam debet testator alienas successiones propriis antepondere. *l. cum acutissimi.* 30. *C. de fidecom.* Justaque censetur excusatio ejus qui suam utilitatem alienam præfert. *l. ubi.* 19. *ff. de curat. dat.* Et Terent. Adelp. *act.* 1. *sc.* 1. Vah! quem quàmne hominem in animo instituere, aut ponere, quod sit charius, quam ipse est sibi. *Quid maxime ab homini exigitur* (inquit Seneca *de vit. beat. cap.* 30.) *ut profit hominibus si fieri potest multus: si minus, paucus, si minus, proximus: si minus, sibi.*]

Declara

Declaro ordinem charitatis esse, ut ante omnia diligatur Deus, & deinde incipiat à se ipso, & ut post se ipsum primò parentes, secundò filios, deinde proximum diligat, ut per Anton. de Butr. *conf. 25. num. 4.* Ubi verò agitur de subministranda Eleemosyna etiam in actu ad salutem, putà pro consequenda Indulgentia mediante Eleemosyna juxta facultatem elargiri debentis, id intelligitur moderatè, & civiliter, ut primò sibi, & suis provideat, postea elargiatur pro Eleemosyna. Roman. *conf. 364. in princ.* prout illum refert Card. Tusch. d. *conclus. 220. num. 15.*

Declaro II. ut procedat regulariter nisi sequatur absurdum vel inhonestum. Card. Zabarel. *in cap. per vestras. in 1. quest. de tur. patron.* Lud. Gomez ad §. *penales. Instit. de action. n. 37.*

C A P. XVIII.

De Circuitu.

CIRCUITUS inutiles sunt vitandi, l. Dominus 53. ff. de *condict. indeb.* Clem. Auditor, de *rescript.* Bald. *confil. 100.* Petrus in *fin. lib. 4.* Alex. *conf. 77. in causa, in fin. lib. 2.* Dec. *conf. 407. Visi, col. 3. n. 8.* Socin. *conf. 27. Pro decisione, col. fin. lib. 1.* Guido Pap. *decis. 375. Mater,* Boër. *decis. 204. Prasuppono. num. 3. Afflict. decis. 8. Quidam filiusfam. Tiraq. de retractu. tit. 2. §. 2. gloss. 1. num. 24. & 71. & ad finem tit. numero 60. ubi quoddam in supremis tribunalibus & curiis circuitus omninò tollendi sunt. Vincent. de Franch. *decis. 273. ad fin.* Cardin. Tusch. *pract. conclus. tom. 1. lit. C. concl. 229.* Thom. de Thomasset in *floribus legum. reg. 73.* Franc. Molin. de *usu nupt. lib. 3. q. 81. 1. num. 14.* Cæf. Argel. de *contradict. legit. quest. 5. num. 5. & num. 94. & q. 7. num. 113. & quest. 8. num. 5. & quest. 10. num. 135. & num. 223. & q. 17. num. 30.* Anton. Monach. Lucensi *decis. 25. num. 87.* Fular. de *substitut. quest. 260. num. 4.* Stephan. Gracian. *discepi. forens. tom. 5. cap. 887. num. 15. & cap. 964. num. 27.* [Sic fictionem triplicem circuitus fugiendi causa Leges non aspernantur. l. licet 43. §. 1. de *tur. dot. l. 3. §. fin. de don. inter vir. & uxor.* Cravett. *confil. 936. num. 25.* Regn. Sixtin. inter *Confil. Marpurg. conf. 14. vol. 2. num. 15.]**

Dd

Amplia

Amplia primò, ut circuitus sint vitandi, quando subest æquitas, ut si quis rem meam indebitè detineat, ad cujus restitutionem debet condemnari, quia si ex inepta petitione esset instituenda nova actio, æquius est, ut condemnatio fiat ad tollendum circuitum, quando condemnandus retinet ex titulo lucrativo, Petr. de Anchar. *consil.* 23. *num.* 11. *vers. ad secundum dubium*, quem refert Card. Tusch. *d. concl.* 229. *num.* 5.

Amplia secundo, in tantum actum & circuitum frustratorium non esse faciendum, ut licet quis teneatur offerendo deponere cum effectu, tamen si is, cui oblatio est facienda cum consignatione, recusat recipere, non teneatur facere actum frustratorum deponere, quod aliàs esset necessarium, Cuman. *consil.* 5. *Non revocando. num.* 2. *vers. nec dici potest.* Cravett. *consil.* 331. *num.* 5. *lib.* 3. Roland à Valle *consil.* 51. *num.* 26. *lib.* 1. ubi *num.* 34. & seq. declarat, nisi is, qui contradicit, habeat justam causam contradicendi, quia tunc offerens debet deponere, hódet recuset recipere, refert Card. Tusch. *d. concl.* 229. *num.* 10.

Limita, quando circuitus non est omninò inutilis, quia non evitatur, [elegans exemplum occurrit in l. 2. de L. Rhod. de jact. ubi gloss. in verb. *agere potest.* l. 60. §. *locati*] Card. in d. Clem. Auditor. *quæst.* 14. *num.* 16. Dec. in l. cum fundus 31. §. *servum: num.* 1. *numero* 5. ff. si. certum pet. Cravett. *consil.* 376. *num.* 23. & 24. Surd. *consil.* 52. *num.* 70. Monter. *decis.* 46. *num.* 70. Abbas *consil.* 95. In presenti, col. 1. in fine. verb. & si dicatur. *lib.* 1. ubi ait, quod propter bonum obedientie admittitur circuitus inutilis, puta Religiosus non potest transire ad aliam Religionem etiam strictiorem, nisi petita licentia à Superiore, licet illam non obtineat, si detur casus, quod transeat non petita licentia, ille revocatur ad primam Religionem, licet revocatus petita licentia, & non obtemperata possit iterum ad eandem arctiorem transire; additque sufficere impotentiam quod circuitus possit reddi utilis. licet ab adventu non reddatur, refert Cardin. Tusch. *d. conclusion.* 229. à *num.* 15.

CAP. XIX.

De Circumstantia.

Axioma I.

De singulis Circumstantiis subtiliter inquirendum est, *cap. licet 9. de probat. vid. Heerfort. in repert. iur. Canon. hac Voc. Et in voce singula, Mor- nac, ad l. 52, §. Devo. ad L. Aquil. p. 282.*

Bonus igitur iudex variè ex personis causisque definit. 2. F. 28. §. ad hac. 1. l. 4. in fin. ff. de incendi. ruin. naufrag.

Variant enim circumstantiæ rem. l. 26. §. 12. Vers. Celsus. de condic. in- deb. non tam in civilibus, quam criminalibus. Ernesti, Cothm. 3. conf. 39. n. 12.

Sunt autem circumstantiæ variz, ætas, dignitas, valetudo, necessitas, pro- posium, personæ. l. 16. §. 1. l. 38. §. 1. de oper. lib. l. 26. §. 12. ff. de condic. indeb.

I I.

Circumstantia temporis magis attendenda venit quam loci. l. 5. ff. de incendi. ruin. naufrag.

CAP. XX.

De Civitate, Civibus.

Axioma I.

Civitatis quæ sunt non sunt singulorum: aliud enim est universitas, aliud singuli de universitate. §. universitatis 6. Insti. de rer. divis. l. in tantum.

6. §. 1. ff. de rer. divis. qui textus refertur in cap. Episcopus 58. §. qui munim- retur. caus. 12. q. 2. l. sunt municipia 7. §. si quid universitatis 1. ff. quod uni- vers. nom. Conf. Arg. conf. 11. num. 130. lib. 1.

I I.

Civitates sunt loco privatorum & prorsus eodem jure gaudent. l. simile. 10. ff. ad municip. l. eum qui 16. de V. S. l. metum 9. §. ammadverendum. 1. quod met. caus. Forster. in Conf. Marp. conf. 7. num. 9. l. si pignus 8. ff. qui pos. in pign. quod sit comparatione magis Urbis Romanæ quam simpliciter, ut ex l. bona cessionis. 15. de V. S. satis est manifestum. Vult. in Conf. Mar- purg. conf. 16. Col. 1. num. 16. Et num. 55. adde Reig. in lib. in voce Civitas.

I I I.

Civitas instar unius hominis est ejusque personam representat. Bart. in l. 1. §. municipii. n. 3. ff. de acquir. poss. vid. Schönhorn 1. pol. c. 13.

D d 2

IV. Civi-

IV.

Civitas æquiparatur minori & læsa restitutionem habet in integrum, ut minor *l. Resp. n. 4. C. quib. ex caus. major. l. Rempubl. 3. C. de jur. Resp. n. 1. C. de offic. ejus qui sic. alsc. jnd. Gail. 2. obs. 62. num. 4.*

V.

Pupillus quoque inter cives numeratur: Regula hæc secundum quid vera est, pupillus enim civis est, sed imperfectus. Vnde nec pupillis actio popularis datur. *l. mulieri 6. de populari. act. Cujac. in lib. 12. ff. Inluc. ad l. 5. de O. N. N. add. Aristotel. lib. 3. Politic. cap. 1.*

CAP. XXI.

Clandestina. Clam. Secreta. Palam. Occulta.

Axioma 1.

Dolose fieri censetur quod quis clam agit, Bald. *in l. error. col. 4. de jur. Et fact. 1. n. quem allegat & sequitur Zaf. in consil. 18. num. 9. lib. 1. text. in l. fin. ff. de rit. nupr. l. uxor. 7. C. de repud. l. non existimo 54. in fin. ff. de adm. int. Crayett. conf. 6. num. 8. Regner. Sixtin. inter Conf. Marpurg. conf. 13. num. 15. Vol. 1. è contrario bona fides probatur ex eo quod quid publicè factum est. Tiraquel. in prout. retract. conf. 13. Menoch. conf. 15. num. 7. Barbof. ad o. Perlatum 8. extra qui filij sine legitimis.*

II.

Clandestinitas non præsumitur. Dec. *conf. 219. num. 6. Alciat. res. 504. num. 7. Decian. conf. 16. num. 3. Vol. 1. Menoch. conf. 2. num. 326. Vol. 1. Vult. inter Conf. Marpurg. conf. 30. Vol. 2. num. 181.*

III.

Qui clam delinquant magis delinquant, quam qui palam. Henr. Ryfvyich. *in regul. Wefenb. im paras. de furibus balnear. in fin.* Et clandestina delicta gravius puniendæ sunt, quam quæ palam committuntur. *l. non existimo 54. de adm. int. l. ult. de rit. nupr. l. nemo 4. C. de Summ. Trinit. Antib. fod. no. 6. jure. C. de ser. & fugis. & id. Matth. Steph. No. 12. num. 18.*

Contrarium habetur in Can. nemo 4. causa 32. quæst. 4. ibi Tolerabilior est, si lateat culpa, quam culpæ usurpetur auctoritas. Wefenb. *de furr. n. 14. Vers. caterum communiter dicimus.* Iundè ea crimina corripienda demum sunt, quæ coram omnibus committuntur: ipsa enim corripienda sunt secretius, quæ secretius peccantur, *cap. si peccaverit 19. can. 2. quæst. 1. cap. ex tua. 20. extra de simon. ubi Pivian.*

Limitationis loco distinguitur inter res per se illicitas & medias, seu quæ sua natura licitæ sunt, ex adjuncto autè demum illicitæ. Hoc casu. v. e. si agatur de conjunctione matrimoniali, ea quidem per se, est res media, sed si detegatur coivisse

Cap. XXII. Claritas, clarum. 213

coiuisse personarum consanguineas, gravius delictum habetur, si clam commissum fuerit, *d. l. ult. de res. nupr.* ac proinde gravius etiam coercetur. Quod si autem factum sit per se, sua natura, ipso statu, & semper illicitum, cum gravius peccat & punitur qui manifestè delinquit. *l. 2. §. 24. ff. de vi bon. rapt. §. panna. §. inst. de obl. qua ex delict. ubi Oñsem. in ras. decid.* Levius qui occultè, juxta illud vulgi qui celat delictum penè est innocens. add. Bach. 2. *dispo. Treusl. 30. thes. 3. lit. B. p. m. 1080.*

I V.

Quæ in capitulo sunt non possunt facile probari nisi per Canonicos ipsos. *cap. Geniens 38. in fin. extr. de test. add. 1. f. 26. in f. pr.*

V.

Secreta patrimonij non facile sunt revelanda. *l. 2. C. de alim. pnp. praf.*

C A P. XXII.

Claritas, Clarum.

Axioma I.

Nihil magis proprium est Legibus quam claritas. *Noë. 107. in princ.* Claritas enim est de substantia Legis, *c. erit autem 2. dist. 4.* Alias sententia lata contra Legem obscuram non intelligibilem valeret, juxta Bald. *in cap. fin. de constitut. sac. gloss. fin. §. idem. Inst. de obl. qua ex quas. delict.* Iason. *post Imol. & Roman. in l. cum prolatu. in fin. ff. de re judic. & Petrus de Anchar. in cap. 1. in 2. col. tod. tit. lib. 6. Gomez ad §. sed ista. Inst. de alt. n. 28.*

I I.

In claris stare debemus expressis, aut quæ pro his habentur ut intelligantur expressa esse. Verall, *decis. 28. num. 3. p. 1.* Atque ubi in claris versamur nulla vel ulterius est admittenda questio aut hæsitatio. *l. ille. aut ille 25. §. cum in verbis. 1. de leg. 3. l. consummum 137. §. cum ita 2. de V. O. Dec. consil. 503. num. 3.* ubi ait, quod in claris standum sit verbis, nec ulterius de ratione querendum, neque ut Bald. inquit, *consil. 342. col. 2. fol. 1.* indigemus glossa cum textum habemus, Et ubi verba sunt clara evallationes advocatorum non debent habere locum, etiam si lex dura esset. Bald. *consil. 174. in fin. volum. 2.* idemque hoc de verbis claris à Principe prolati tradunt, Dec. *consil. 137. n. 4.* Cravett. *conf. 4. num. 2. fol. 1.* Vult, *inter Consil. Marpurg. conf. 31. num. 17. fol. 3.* imò ubi verba sunt clara & perspicua calumniosa est quæcunque alia interpretatio. Bald. *in Auth. rogatio. col. 2. Verf. namque ubi, C. ad §. C. Trebell. Paris. consil. 1. num. 29. in fin. & conf. 3. n. 53. fol. 3.* Grammat. *conf. 103. num. 6. in c. 6. l. quætere autem conjecturas cum verba sunt clara infirmitas est intellectus.* Bald. *in l. certo generi. §. 1. ff. de serf. rust. prad. Welsenb. in parat. de R. N. num. 8.* Unde Reiger in *Goce Manifestum. cap. quoniam 10. de fili. Preibyr. ordinand.* Vnde quod dicitur in claris non esse locum conjecturis per *d. l. consummum 137. §. cum ita 2. de V. O. l. ancilla 12. C. de furt. Menoch. consil. 27.*

faciat, tunc non sufficiat scientia; & quando res esset dubia, an sit facienda ad effectum notificandi, ut sit certus, an verò incitandi, ut aliquid faciat, vel non, in dubio præsumitur ut certus reddatur, aded quod si fiat aliunde is, cui debet fieri notificatio, tunc non sit necessaria. Vel denique distingui potest, aut intimatio; vel denunciatio requiritur ad commodum denunciantis, aut requiritur ad commodum denunciati. Primo casu, si ad commodum denunciantis, tunc si agitur, ut ex notificatione jus acquirat, vel ut notificatus pœnam, vel moram incurrat, non sufficit sola scientia notificati; si verò agitur solum, ut notificatus incidat in malam fidem, sola scientia sufficit. [fac. text. l. 3. §. 6. de lib. hom. exhib. ubi is, qui nescit apud se esse hominem liberum dolo malo carere, sed ubi certioratus retinet dolo malo non carere dicitur.] Si verò agitur, ut fiat denunciatio ad commodum ejus, cui denunciatur, semper sufficit sola scientia, refert Card. Tulch. *dist. conclus. 199. num. 8. cum seqq.* Limitatur tamen regula principalis quando præter scientiam factum requiritur, l. *denunciatio* §. 17. §. *quid ergo*. ff. ad leg. lul. de adulter. Ripa in cap. cum M. Ferrariensis §. num. 166. de constitut. Joan. Bapt. Costa d. *inspect. 70. num. 9.* Surd. *consil. 371. num. 73.* Fach. *l. contr. 35.*

[Certum dicitur, cujus species vel quantitas, quæ in obligatione versatur, aut nomine suo aut ea demonstratione quæ nominis vice fungitur, qualis quantavæ sit ostenditur. l. *certum* 6. de reb. cred. l. *stipulationum*. 2. §. 1. de Verb. Obligat. Regnet Sixtin. inter *Consil. Marburg. consil. 11. vol. 1. num. 10.*] veletiam id quod fit per relationem ad aliud certum, l. *ubi autem* 75. §. *illud*. 4. ubi Jason. notab. i. ff. de Verb. Oblig. [l. 14. de constitut. l. 1. §. ult. si pars hereditatis sit. C. de sentent. qua sine cert. quant. cum paria sint aliquid esse certum per se vel per relationem ad aliud, l. *asse toto* 77. ubi Dd. de hered. instit. Welenb. p. 1. *consil. 4. num. 7.*] Vincent. Caroc. sing. 301. ubi intelligit si simpliciter certum aliquid lex requirat, secus si certum & expressum, quo casu ait non sufficere per relationem, nec in genere. [Unde & certum dicitur non solum id quod proprio nomine appellatur, sed etiam quod nomine officij vel alia demonstrationis designatione. l. *quoties* 9. §. *si quis* 8. de hered. instit.

Paris.

Cap. XVI. De Cessione.

205

Paris. *conf. ult. n. 46. & seq. lib. 3.* Deinde certum quid esse potest vel ratione speciei, vel ratione nostri, §. 6. *Instit. de V. O. l. 7. §. 1. de contr. empr. C. l. A. de contr. empr.* Sufficit enim aliquod actum fuisse per rerum naturam, et si nobis fuerit ignotum, d. §. *condiciones. 6. de V. O. l. respiciendum 38. de iudic.*

VI.

Certum tenendum & incertum dimittendum, quia quod certius est, tutius est. *Specul. de alore. vers. porro. vid. can. si quis. 4. §. 1. in fin. dist. 7. de pœnit.* Meichsner. *tom. 3. decis. 6. num. 69.* Nunquam autem temere certa pro incertis dimittenda sunt, l. cum Titio 55. ff. ad leg. Falcid. l. non quemadmodum 35. ff. de iudic. l. si idem 11. §. 1. de iurisdict. l. 1. de in lit. iurand. l. pactum 17. C. de pact. Steph. Gratian. *discept. forens. tom. 5. c. 884. n. 28.*

CAP. XVI.

De Cessione, cessionariis.

Axioma I.

Cessio semper & ubique est concessa. Excipe 1. ubi in specie reperitur prohibita, *101. ff. & C. de hered. vend. l. 1. & 2. ubi lason. C. me lic. potens. l. 2. C. ubi glossi. & Bald. C. de litig. 2.* ubi causa finalis contractus obitat, cur cedi non debeat, l. quia perinde 42. §. 1. ff. ad SC. Trebell. Dyn. in cap. pri. *Selegium. de Reg. iur. l. ex pluribus 42. ff. de admin. iur. l. Cerdanem 41. ff. de oper. libert. l. non solum 67. §. si puella. 5. ff. de rit. nupt. Gœdd. inter Consil. Marpurg. conf. 28. Col. 1. num. 26.* 3. Quando tantum fit ut alij officiat; cessio enim iurium, tum demum valet, quando fit eo animo ut cedenti proficiat. Bald. in l. per diversus 22. C. mandat. num. 28. *quas. 12. col. 5. Pacian. conf. 85. num. 25.* Imò licet in dubio præsumatur esse simulata hæc præsumptio tamen cessat, quando apparet in contrarium de veritate cessionis, quæ facta sit palam & publicè, vel inter honestos viros Pacian. d. *conf. n. 88.* Licet etiam ius commune prohibeat fieri cessiones iurium in potentiorum, hoc tamen intelligitur verum, quando quis cessit ea intentione, ut potentior appareret alteri parti terribilior, sed si bona fide facta prædicta cessio, nec potentior vult apparere terribilior, tunc prohibitio locum non habet, sed cessio valet. *Specul. in §. 1. n. 4. Vers. quod autem dixi. de cess. Socin. conf. 170. col. 3. Vers. & probatur. Col. 1. Pacian. d. conf. 88. n. 40. cum seqq.*

II.

Omne quod est transmissibile est etiam cessibile. l. ex pluribus 42. ff. de admin. iur. Rip. in cap. sap. num. 25. *de resist. spoliat.* adeò ut omne ius
C c 3 quod

quod competit cedenti cessione factâ, competit cessionario, ut probat Menoch. *conf.* 416. num. 21. *Vol. 5.* & actio quæ competebar cedenti competere incipiat ei, qui jure cedentis sui utitur per gl. in l. *Aristo. ff. quæ res. pign. ob. lig. & in l. 1. Cod. qui in prior. cred. loc. Vultej. inter Confil. Marpurg. conf.* 30. num. 83. *Vol. 7.*

III.

Cessio sola sine constituto non transfert possessionem neque dominium absque traditione, ut plenè deduxit Natt. in *consil.* 368. *Reverendus. num. 25. Vers. demum quod per hanc. Vol. 6. & consil. 399. postquam. num. 5. Vers. quia respondet. Vol. 2. Pacian. conf.* 16.

IV.

Cessionarius utitur jure cedentis. l. *Emptor. §. ubi Bald. notab. 1. C. de her. red. vend. & Bald. in l. per diversum 22. C. mand. lason. in l. si emancipati. numero 13. cum seqq. C. de collat. Welfenb. *consil.* 2. num. 55. Ideoque cessio nihil operatur, nisi constet de jure cedentis, Dec. *consil.* 321. in fin. *Vers. non obstat cessio illa. & consil.* 360. num. 5. in fin. *& consil.* 394. num. 11. Curt. jun. *conf.* 142. num. 8. Roland. à Vall. *conf.* 82. num. 11. Vol. 2. Hinc exceptio quæ nocet auctori, nocet etiam cessionario. l. 4. §. auctor in 31. ff. de dol. excepti. Castr. *conf.* 287. num. 3. *Vers. non ergo Vol. 1. Pacian. conf.* 11. col. 1. Et quod cedens plus juris non transferat in cessionarium quam ipse habet consuluit Socin. *conf.* 97. num. 60. Vol. 2. *Vid. Vult. inter Confil. Marp. conf.* 22. Vol. 3. num. 115.*

V.

Cedi jus personale alij non potest, quod cum personam non egrediatur. Dyn. in c. *privilegium* 7. de R. l. in 6. *& Dd. in l. quod si in diem* 16. §. *lulianus* 4. ff. de per. hered. Cujusmodi jus esse pactû de retrovendendo respondet Ruin. *conf.* 72. licet contrarium teneat Paul. de Castr. *conf.* 45. quod istud pactum quia transmissibile ad heredes sit etiam cessibile per l. *ex pluribus* 42. ff. de adm. tut. sed observandû licet jus personale cedi non possit, id tamen de jure merè personali & simpliciter personæ coherente intelligendum fore. At venditio pactum de retrovendendo ejusmodi non est, ut quod personæ coherereat, sed de venditâ medianie aut propter rem. At quoties jus aliquod inhæret personæ propter rem, istud jus est cessibile per not. lason. Andr. in addit. ad Specul. sub 117. de cess. act. §. 1. in add. incip. in actione injuriarum. Rol. à Valle *conf.* 22. per tot. *& num.* 33. ubi ad contraria respondet Vult. *inter Confil. Marpurg. Vol. 3. conf.* 21. num. 233.

VI.

Cessionarius est pro creditore. arg. l. *creditores* 10. cum seqq. ubi Rebuff. & Czpoll. n. 2. l. *creditor* 55. ff. de P. S. Vt utique jure cedentis etiam in illo quod speciale est, vel ex statuto fluit de creditore loquente Welf. *conf.* 8. n. 44. Gœdd. *inter Confil. Marp. conf.* 28. Vol. 1. n. 221.

VII.

VII.

¶ Si cessio simulata præsatur pretij tenuitas est in causa. *l. per de serv. su. 22. C. mandat.* Vnde Bald. *ibid. quæst. 12. num. 16.* cum movet dubitationem quod si illa tenuitas non sit ob rei naturam, sed ex accidenti, v.g. Ego tibi cedo, quod mihi decem valet, sed tibi ob loci distantiam quinque valebit, cedo pro quinque, an præsatur simulatio, ut vivitur cessio? Respondet Bald. non præsumi, quoniam litis redemptor non est, qui rem tanti emit, quantum apud suæ conditionis homines valet. quod tamen sub iudicis arbitrio relinquit Menoch. 2. *arb. quæst. cas. 248. num. 1.*

VIII.

Cui debeo cedere actionem, ei debeo cedere quod ex actione consecutus sum, *l. 14. de furt. Cujac. in Pap. ad l. 80. cod. p. 321.*

CAP. XVII.

De Charitate.

CHARITAS bene ordinata incipit à seipso, *l. qui servanda. num. 14. ff. de præscript. verbu. l. Praeses 6. C. de servit. & aqua.* [ubi Imperat. crudelem vocat, qui rivos alid derivat, cum agros suos siti sinat emarcescere.] *can. non satur 14. dist. 86. can. si non ticer 9. avf. 23. q. 5. c. nisi specialis 3.* ubi gloss. *verb. eligemus, de auctorit. & usu pallii. c. dilectio. 25. de præbend. Duen. reg. 33. Roman. cons. 364. Dum secundo, in principio. num. 2.* ubi ait, quodd charitas prima incipit à seipso, quia quis prius sibi. postea aliis providere debet, & ita quod incipere debet à suis. & sua familia. Agid. Bellam. *consil. 16. num. 3. & 4.* ubi quodd dilectio proximi trahit originem à charitate, quia quis se ipsum diligit primo loco, Cravet. *consil. 8. num. 18.* ubi quodd quis dolo facere non videtur, qui se plus altero diligit, Bald. *consil. 412. Factum super quo. num. 3. lib. 4.* ubi aded dicit verum in tantum, ut quis ex ordinata charitate magis amet se in ungue pedis, quam adversarium in vertice capitis, Afflict. *déc. f. 290. num. 9.* [Cravet. *consil. 8. num. 27. tom. 1.* Unde pertritum Interulam magis stringere, quam tunicam. Imol. *in l. heredes mei 57. §. fin. ad Trebell. nec convenit altare unum spoliari alterius vestiendi causa. l. 15. §. si ve 8. ff. de damn. infest. Knichen. de iure super, cap. 4. num. 437. cum seq.] Calcan.*

Calcan. *consil.* 7. num. 19. ubi quodd quis magis sibi, quàm alteri providere debet. Anchar. *consil.* 436. *In iu dubius, in princ.* ubi quodd ordo charitatis suggerit, ut prius nostris, quàm extraneis subveniamus, Petr. Alphonsi. de Vasconcellos *in harmonia rubricarum lur. Canon. in tit. de auctorit. & usu pallij.* num. 14. Paulus Fusch. *lit. C. sing.* 60. Surd. *de aliment. tit.* 1. *quæst.* 94. num. 1. & *tit.* 7. *quæst.* 8. & *titul.* 29. num. 1. & *decis.* 236. num. 21. & *consil.* 205. num. 12. & *conf.* 345. n. 28. Gutier. *de tutel. p. 3. cap.* 12. num. 1. *in fine.* Flamin. Paris. *de resignat. benef.* tom. 2. lib. 9. *quæst.* 17. num. 117. Cald. Pereira *quæst. forens. in comment. ad tit. Instit. de inoff. testam. in princip.* num. 21. Aloyf. Ricc. *in praxi rerum fori Ecclesiast. decis.* 131. num. 3. *in 1. edit. & resol.* 16. num. 3. & *resol.* 518. num. 4. *in 2. edit.* Bellet. *disquisit. Clerical. p. 1. tit. de discipl. Clericali.* §. 27. n. 8. & *tit. de bonis Clericorum.* §. 13. n. 3. Cardin. Tusch. *pract. conclus. tom. 1. lit. C. conclus.* 220. à princip. Josephus Sesse Aragon. *decis.* 36. num. 6. Pichard. *ad §. lurn præcepta.* num. 29. *Institut. de iustit. & iure.* Mantie. *decis.* 10. num. 7. Mari. Antonin. *var. resolut. lib. 3. resolut.* 42. num. 9. { Peccat enim contra ordinem charitatis qui præfert charitatem alienam charitati propriæ. Speculat. *in tit. de Advocat. §. 1. vers. num quid.* Francisc. Marc. *decis.* 155. num. 1. p. 1. Marant. *quæst. leg.* 8. num. 5. Bocet. *de invest. feud. cap.* 4. num. 36. cum nullus charior homini esse debeat se ipso, nec rem alienam prius curare quam suam. Alciat. 1. *præf.* 52. Arnif. 1. *de Mæst. cap.* 5. num. 13. Unde Accurs. Alpius ille perit, qui plus se diligit ullum. Arnif. 1. *lect. polit. cap.* 1. *sect.* 2. num. 1. Et Euripides *μὴν Κοφρὶς, ὅς τις οὐκ ἀντὶ Κοφρὶς*, Odi sapientem, qui sibi sapit nihil. Cic. *in Epist. fam. ad Trebat.* *Conf. Arg. 2. conf.* 57. num. 92. hinc qui vult Eleemosynam ordinate dare, incipiat à se ipso. *can. qui vult.* 19. *dist.* 3. *de penit.* Nec unquam debet testator alienas successiones propriis antepone. l. cum acutissimi. 30. C. *de fidecom.* Justaque censetur excusatio ejus qui suam utilitatem alienæ præfert. l. ubi. 19. ff. *de curat. dat.* Et Terent. Adolph. *act.* 1. sc. 1. Vah! quemquàmne hominem in animo instituere, aut ponere, quod sit charius, quam ipse est sibi. *Quid maxime ab homini exigatur* (inquit Seneca *de vii. beat. cap.* 30.) *ut pro sit hominibus si fieri potest multum : si minus, paucum, si minus, proximis : si minus, sibi.]*

Declara

Declara ordinem charitatis esse, ut ante omnia diligatur Deus, & deinde incipiat à se ipso, & ut post se ipsum primò parentes, secundò filios, deinde proximum diligat, ut per Anton. de Butr. *consil. 25. num. 4.* Ubi verò agitur de subministranda Eleemosyna etiam in actu ad salutem, putà pro consequenda Indulgentia mediante Eleemosyna juxta facultatem elargiri debentis, id intelligitur moderatè, & civiliter, ut primò sibi, & suis provideat, postea elargiatur pro Eleemosyna. Roman. *consil. 364. in princ.* prout illum refert Card. Tusch. *d. conclus. 220. num. 15.*

Declara II. ut procedat regulariter nisi sequatur absurdum vel inhonestum. Card. Zabarel. *in cap. per vestras. in 1. quest. de iur. patron.* Lud. Gomez *ad §. pœnales. Instit. de action. n. 37.*

C A P. XVIII.

De Circuitu.

CIRCUITUS inutiles sunt vitandi, l. Dominus 53. ff. de *condict. indeb.* Clem. Auditor, de *rescript.* Bald. *consil. 100. Petrus in fin. lib. 4. Alex. consil. 77. In causa, in fin. lib. 2. Dec. consil. 407. Visis, col. 3. n. 8. Socin. consil. 27. Pro decisione, col. fin. lib. 1. Guido Pap. decis. 375. Mater, Boët. decis. 204. Prasuppono. num. 3. Afflict. decis. 8. Quidam filiusfam. Tiraq. de *retractu. tit. 2. §. 2. gloss. 1. num. 24. & 71. & ad finem tit. numero 60.* ubi quodd in supremis tribunalibus & curiis circuitus omninò tollendi sunt. Vincent. de Franch. *decis. 273. ad fin.* Cardin. Tusch. *pract. conclus. tom. 1. lit. C. concl. 229.* Thom. de Thomasset *in floribus legum. reg. 73. Franc. Molin. de ritu nupt. lib. 3. q. 81. 1. num. 14. Cæf. Argel. de contradict. legit. quest. 5. num. 5. & num. 94. & q. 7. num. 113. & quest. 8. num. 5. & quest. 10. num. 135. & num. 223. & q. 17. num. 30. Anton. Monach. Lucensi decis. 25. num. 87. Fular. de substitut. quest. 260. num. 4. Stephan. Gratian. *discep. forens. tom. 5. cap. 887. num. 15. & cap. 964. num. 27.* [Sic fictionem triplicem circuitus fugiendi causâ Leges non aspernantur. l. licet 43. §. 1. de iur. dot. l. 3. §. fin. de don. inter vir. & uxor. Ciavett. *consil. 936. num. 25. Regn. Sixtin. inter Consil. Marpurg. consil. 14. vol. 2. num. 15.]***

Dd

Amplia

Amplia primò, ut circuitus sint vitandi, quando subest æquitas, ut si quis rem meam indebitè detineat, ad cuius restitutionem debet condemnari, quia si ex inepta petitione esset instituenda nova actio, æquius est, ut condemnatio fiat ad tollendum circuitum, quando condemnandus retinet ex titulo lucrativo, Petr. de Anchar. *consil.* 23. num. 11. *vers. ad secundum dubium*, quem refert Card. Tusch. *d. concl.* 229. num. 5.

Amplia secundo, in tantum actum & circuitum frustratorium non esse faciendum, ut licet quis teneatur offerendo deponere cum effectu, tamen si is, cui oblatio est facienda cum signatione, recusat recipere, non teneatur facere actum frustratorium deponendi, quod aliàs esset necessarium, Cuman. *consil.* 5. *Non revocando. num.* 2. *vers. nec dici potest.* Cravett. *conf.* 331. num. 5. lib. 3. Roland à Valle *conf.* 51. num. 26. lib. 1. ubi num. 34. & seq. declarat, nisi is, qui contradicit, habeat justam causam contradicendi, quia tunc offerens debet deponere, & recuset recipere, refert Card. Tusch. *d. concl.* 229. num. 10.

Limita, quando circuitus non est omninò inutilis, quia non evitatur, [elegans exemplum occurrit in l. 2. de L. Rhod. de jact. ubi gloss. in verb. *agere potest.* l. 60. §. 5. locati] Card. in d. Clem. Auditor. *quæst.* 14. num. 16. Dec. in l. cum fundus 31. §. servum unum 1. numero 5. ff. si certum pet. Cravett. *consil.* 376. num. 23. & 24. Surd. *consil.* 52. num. 70. Monter. *decis.* 16. num. 70. Abbas *consil.* 95. in *presenti*, col. 1. in fine. verb. & si dicatur. lib. 1. ubi ait, quod propter bonum obedientiæ admittitur circuitus inutilis, putà Religiosus non potest transire ad aliam Religionem etiam strictiorem, nisi petita licentia à Superiore, licet illam non obtineat, si detur casus, quod transeat non petita licentia, ille revocatur ad primam Religionem, licet revocatus petita licentia, & non obtenta possit iterum ad eandem arctiorem transire; additque sufficere impotentiam quod circuitus possit reddi utilis, licet ab adventu non reddatur, refert Cardin. Tusch. *d. conclus.* 229. à num. 15.

CAP. XIX.

De Circumstantia.

Axioma I.

De singulis Circumstantiis subtiliter inquirendum est, *cap. licet 9. de p. probat. vid. Heersfort. in repert. iur. Canon. hac Soc. Et in Socie singula. Moxnac. ad l. 52. §. Devo. ad L. Aquil. p. 282.*

Bonus igitur iudex variè ex personis causisque definit. 2. F. 28. §. ad hac. 1. l. 4. in fin. ff. de incend. ruin. naufrag.

Variant enim circumstantiæ rem. l. 26 §. 12. Verf. Celsus. de condit. in deb. non tam in civilibus, quam criminalibus. Ernest. Cothm. 3. conf. 39. n. 12.

Sunt autem circumstantiæ variæ, ætas, dignitas, valetudo, necessitas, propositum, personæ. l. 16. §. 1. l. 38. §. 1. de oper. lib. l. 26. §. 12. ff. de condit. in deb.

I I.

Circumstantia temporis magis attendenda venit quam loci. l. 5. ff. de incend. ruin. naufrag.

CAP. XX.

De Civitate, Civibus.

Axioma I.

Civitatis quæ sunt non sunt singulorum: aliud enim est universitas, aliud singuli de universitate. §. universitatis 6. Instit. de rer. divis. l. in tantum. 6. §. 1. ff. de rer. divis. qui textus refertur in cap. Episcopi 58. §. qui manumitur. can. 12. q. 2. l. sunt municipia 7. §. si quid universitatis 1. ff. quod uni. Verf. nom. Conf. Arg. conf. 11. num. 130. lib. 1.

I I.

Civitates sunt loco privatorum & prorsus eodem jure gaudent. l. simile. 10. ff. ad municip. l. eum qui 16. de V. S. l. metum 9. §. animadvertendum. 1. quod mer. caus. Forster. in Conf. Marp. conf. 7. num. 9. l. si pignus 8. ff. qui pot. in pign. quod sit comparatione magis Urbis Romanæ quam simpliciter, ut ex l. bona civitatis. 15. de V. S. satis est manifestum. Vult. in Conf. Marpurg. conf. 16. Vol. 1. num. 16. Et num. 55. adde Reig. in th. in voce Civitas.

I I I.

Civitas instar unius hominis est ejusque personam repræsentat. Bart. in l. 1. §. municipii. n. 3. ff. de acquir. poss. vid. Schönhorn t. polit. c. 13.

Cap. XXII. Claritas, clarum. 213

coivisse personæ consanguineæ, gravius delictum habetur, si clam commissum fuerit, *d. l. ult. de res. nupr.* ac proinde gravius etiam coercetur. Quod si autem factum sit per se, suâ natura, ipso statu, & semper illicitum, tum gravius peccat & punitur qui manifestè delinquit. *l. 2. §. 24. ff. de vi bon. rapt. §. panna. §. inst. de obl. qua ex delict. ubi Osterm. in rat. decid.* Levius qui occultè, juxta illud vulgi qui celat delictum penè est innocens. add. Bach. 2. *diff. Tremel. 30. thes. 3. l. 1. B. p. m. 1080.*

I V.

Quæ in capitulo sunt non possunt facile probari nisi per Canonicos ipsos. *cap. Gemenis 38. in fin. extr. de rest. add. 1. f. 26. in f. pr.*

V.

Secreta patrimonij non facile sunt revelanda. *l. 2. C. de alim. pap. prast.*

C A P. XXII.

Claritas, Clarum.

Axioma I.

Nihil magis proprium est Legibus quam claritas. *Noë. 107. in princ.* Claritas enim est de substantia Legis, *c. est autem 2. dist. 4.* Alias sententia lata contra Legem obscuram non intelligibilem valeret, juxta Bald. *in cap. fin. de consensu. fac. gloss. fin. §. idè. Inst. de obl. qua ex quas. delict.* Iason. post Imol. & Roman. *in l. cum prolatu. in fin. ff. de re judic.* & Petrus de Anchar. *in cap. 1. in 2. col. 404. tit. lib. 6. Gomez ad §. sed ista. inst. de alb. n. 28.*

I I.

In claris stare debemus expressis, aut quæ pro his habentur ut intelligantur expressa esse. Verall, *decis. 28. num. 3. p. 1.* Arque ubi in claris versamur nulla vel ulterius est admittenda quæstio aut hæsitatio. *l. ille. aut ille 25. §. cum in verbis. l. de leg. 3. l. consummum 137. §. cum ita 2. de V. O. Dec. consil. 503. num. 3.* ubi ait, quod in claris standum sit verbis, nec ulterius de ratione querendum, neque ut Bald. inquit, *consil. 342. col. 2. Sol. 1.* indigemus glossa cum rectum habemus, Et ubi verba sunt clara cavillationes advocatorum non debent habere locum etiam si lex dura esset. Bald. *consil. 174. in fin. Solum. 2.* idemque hoc de verbis claris à Principe prolati tradunt, Dec. *consil. 137. n. 4.* Cravett. *conf. 4. num. 2. Sol. 1.* Vulr. *inter Consil. Marpurg. conf. 31. num. 17. Sol. 3.* imò ubi verba sunt clara & perspicua calumniosa est quæcunque alia interpretatio. Bald. *in Auth. rogatio. col. 2. Gorf. namque ubi, C. ad SC. Trebell. Pacific. consil. 1. num. 29. in fin. Et conf. 3. Grammat. conf. 105. num. 6. in c. Sol. 1.* querere autem conjecturas cum verba sunt clara infirmitas est intellectus. Bald. *in l. certo generi. §. 1. ff. de serv. inst. prad. Welsenb. in parat. de R. N. num. 8. Vide Reiger in Gode Man. fin. num. cap. quoniam 10. de fili. Presbyr. ordinand.* Vnde quod dicitur in claris non esse locum conjecturis *per d. l. consummum 137. §. cum ita 2. de V. O. l. ancilla 12. C. de furt. Menoch. consil. 27.*

num. 1. Col. 1. id non est accipiendum in claris, pro quibus ut maximè per se clara sint, etiam stant conjecturæ, sed in illis claris duntaxat de quibus conjecturæ sunt in contrarium, ut ita in claris locus non sit conjecturis contrariis, locus autem sit non contrariis, tametsi hæc clara opus non habeant, ut quæ per se ipsa satis patent. Vult. *inter Conf. Marp. Col. 3. conf. 21. m. 213.*

Sic clarum probatione non indiget. *l. 1. ff. de restit. in integr.* cum rei per se satis aperte demonstratio ulterior addi non debeat, Roland à Valle *conf. 7. num. 1. lib. 3. l. 1. de dot. praleg.* Socin. *jun. conf. 22. Col. 2. Conf. Arg. conf. 76. m. 3.* nec in claris opus est dubitatione *d. l. 1. §. fin. de dot. praleg.* Gomez *ad §. seruiama. de. alt. num. 22.* & sic frustra de interpretatione quaeritur. Bald. *conf. 143. col. 2. in fin. Col. 1. conf. 774. in fin. Solum. 2.* Tib. Decian. *resp. 72. num. 3. Col. 2.* Cravett. *conf. 273. num. 7. Gers. curia antiem. num. 8. per l. quod Labee. 9. de Carbon. edit. l. ancilla 12. C. de furt. imò in casu claro est calumniosa, & sic cessat in expressis à testatore. l. fin. quis 13. §. fin. de reb. dub. cum nimium subtilizare, ubi res est clara, nihil aliud sit, quam perniciosè errare. Gerd. *inter Conf. Marp. conf. 25. num. 21. Col. 1.**

CAP. XXIII.

De Clausula.

Axioma I.

Clausula Posita ad determinationem actus in principio posita, porrigitur etiam ad actus sequentes, *l. si mihi & tibi 12. §. fin. l. talis scriptura 30. §. fin. & l. seq. de leg. 1. l. cum pater 77. §. fin. ff. de leg. 2. l. 3. §. si cum. de liber. & post. Mynd. 1. resp. 6. num. 40.* Cum clausula præcedens majoris sit efficaciz ad determinationem sequentium, quam sequens ad determinationem præcedentium. Bart. *in l. quisquis. ff. de leg. 2.* Modest. Pistor. *conf. 36. num. 10. Col. 2.* Vult. *inter Conf. Marp. conf. 19. num. 100. Col. 3.* Et clausula in capite adiecta, plus habet momenti, quam si in fine adijceretur. *fac. l. 27. ubi Bart. quand. dicit leg. Costal. ad l. 6. de cond.*

II.

Clausula quælibet secundum naturam & mentem actus principalis intelligi & restringi debet, *c. accessorium 42. de Reg. iur. in 6. l. si stipulatus sis 4. ff. de usur. l. fin. ff. de consens. pecun. gloss. in l. si parricid. §. parricid. num. ff. qua in fraud. patr. Socin. jun. conf. 128. num. 133. Regnet, Sixtin. inter Conf. Marpurg. conf. 12. vol. 3. num. 56.*

III.

Clausula generalis in una eademque dispositione addita non refertur ad specificata & provisa in eadem dispositione, *l. sancto 41. & ibi. Bart. & Alber.*

Cap. XXIII. De Clausula. 215

Alber. ff. de pen. l. doli clausula 119. de V.O. ubi gloss. Bertazol. i. consulti. de eis. conf. 64. num. 1. l. alimenta 16. §. basilica 2 ff. de alum. legat. nec comprehendit majora non expressis, cap. sedes 15. extra de rescript. Crayett. conf. 95. incipiente Gessu hii. m. 10. Conf. arg. conf. 1. lib. 1. m. 47.

IV.

Clausula universalis tantum operatur, quoad omnia; quarum particularis quoad singula. l. si duo pluresve 51. in fin. de admin. tut. l. adione 65. §. renunciare 7. ff. pro socio. l. qui scit 25 in princ. ff. de iur. l. si servus 66. ff. de acqui. rend. hered. l. quosier 10. C. famul. ercisc. l. 2. C. de quad. praecript. ibi vel quilibet alius licet nominatim praesentis &c. Oldend. in: c. Conf. Marburg. conf. 5. num. 95. vol. 2.

Limita in renunciationibus: ubi renunciatio generalis & universalis non valet, ut specialis nisi praecesserint quaedam speciales. l. 4. §. 4 si quis caus. jud. ff. b.

V.

Clausula in fine posita refertur ad omnia praecedentia l. 1. in fin. C. de liber. prae. l. 3. §. si solum 3. ff. de liber. & post ubi clausula in medio posita ad praecedentia non ad sequentia refertur, c. inquisitionu 21. de accusat. Menoch. 2. arbit. jud. cas. 64. num. 22. Bertazol. lib. 1. decif. conf. 52. num. 39. Mynf. lib. 1. res. 6. num. 40.

Limita 1. Si clausula praecedens haberet propriam & specialem determinationem tunc enim clausula ultima ultimo posita ad eam nunquam refertur, text. in l. stipulationes commodissimum 53. l. doli clausula 119. de V. O. l. 1. §. cum quis. ff. de postul. l. sed et si 26. §. 2. in fin. ubi gloss. ff. ex quibus caus. major. Corn. conf. 200. vol. 3. Lud. Rom. conf. 152.

Limita 2. si praecedentia essent contraria finali clausulae, quia tunc ea ad sibi contraria non refertur. l. si solum cum eadem 11. ff. de iurisd. l. quosier. 10. C. famul. heresc. Alex. conf. 117 vol. 1. l. 1. C. de liber. prae.

Limita 3. Vt non fiat relatio quando ex ea relatione laxeretur intentio partium. Bart. Socin. conf. 21. col. 5.

Limita 4. Si per relationem generalis clausulae praecedens dispositio redderetur inutilis. l. cum vulgari 4. ff. de dot. praeleg. Alex. conf. 117. post med. volum. 1.

Limita 5. Si per talem relationem sequeretur absurdum, Abbas in cap. Ecclesia Gessu. de Elect. per. Num. text. Bart. Socin. in d. conf. 21. vol. 4.

Limita 6. quando potest diversa ratio assignari, quare non debeat procedere vel fieri relatio. Bart. in l. 1. in fin. per illum text. C. de liber. prae. Corn. conf. 69. col. 2. in fin. vol. 1.

VI.

Clausula consuetae si penitus omissa fuerint habentur pro expressis, Nic. Ant. Gravaz. post Gessu. lib. 7. cap. 1. m. 34. Gabr. concl. 3. de consuet. lib. 6. m. 35. Intellige si omittantur clausulae, quae sunt de natura contractus quidem, tales tamen ut & sine earum expressione satis de contractu constet, adeoque fieri

BOB

non possit, quin in consequentiam expressi contractus intelligantur, enim si actus substantialia concerneret clausula, tunc omnia non veniret extendenda, Gabr. d. concl. 3. num. 27.

Limita nisi consistet de re & solum de jure supplendum sit, & si non suppleretur periret actus, quod tamen non intenderent agentes, ut periret exempl. q. de apud Honhem. 3. de arr. 2. par. c. 3. n. 14. cum seq.

CAP. XXIV.

De Clementia.

Axioma I.

Clementia pares nos facit Deo in quantum naturæ nostræ est possibile. gloss. in l. Imperialem. Cod. de Nupt. C. in Nov. 3. itaq. Zabarell. conf. 94. in fin. Oldrad. conf. 47.

II.

Humanitatem oportet miscere severitati, imò quoad possunt iudices sine publico detrimento, clementiores esse debent. l. illicitum 6. §. ult. l. obferendum 19. ff. de offic. praesid. Oldend. cl. 1. act. 2. Ratio, quia misereri delinquentibus vera est iustitia. c. Vera 15. dist. 45. Et qui putant misericordiam negandam peccantibus de iustitia nimis praesumunt, & ideo percussi pereunt. Roland. à Vall. conf. 77. in fin. lib. 3. propterea tradidit iustus iudex Deus subditos Principi, ut eos tueatur custodiat, servet. Cum tutius sit ex benignitate, h. e. remissione premium expectare, quam de avaritia reddere rationem. Alex. conf. 51. lib. 4. Bockel. de publ. iudic. disp. 6 f. 103.

III.

Benigni Principis est ad Clementiæ commodum, transilire interdum æquitatis terminos quando sola misericordia est, cui omnes virtutes cedere honorabiliter recusant. Cassiodor. lib. 11. epist. 40. Vnde Claudianus

Ignoscere pulchrum

Iam misero pœnæ genus vidisse precantem.

add. & Aristot. 2. Eth. c. 4. C. 4. Eth. cap. 11. Sæpè itaque fit ut qui clementiæ laudem nimium affectant, in extremum incidant, quod iis quidens accidere videmus, qui facinorosis hominibus misericordiam debere putant. Quorum misericordiam Ambros. lib. 1. offic. C. serm. 3. in Ps. 118. vers. 2. injustam vocat, quippe quæ iis impenditur, qui malefactorum voluntatem non deposuerunt. Atniseus lib. 1. de Majest.

cap. 3. num. 6.

CAP. XXV.

De Coactione.

Axioma 1.

Paria sunt aliquid fieri coacte vel timore coactionis. *l. necessitate. 7. §. 1. ubi Bald. ff. quod falsus tutor. aut. gest.* Vbi tutor excusatur praestans non solum consentum pupillo coactus à iudice, sed etiam si sponte consentum praestiterit, metuens ne à iudice cogereetur. Ancharan. *in cons. 159. Ratione. Vers. quare hoc probat. vol. 3. lafon. in l. 2. num. 5. Vers. facit quod tenet. C. de a transact. Pacian. cons. 1. n. 136. cum seqq.*

II.

Coactiones in omni quidem contractu, praesertim tamen matrimonij difficiles habere solent exitus, *cum locum 10. s. requisivit. de sponsal. l. si pater cogente 22. ff. de rit. nupt.* Oldend. *in cons. Marp. cons. 4. vol. 2. n. 2.*

III.

Coacta voluntas etiam est voluntas. *l. si mulier 21. §. 5. ubi Bart. Quod metum causat.* Hinc est quod contractus metu initi ipso iure subsistant & ideo restitutione opus sit. *l. 1. Quod metum causat.*

Fallit hæc regula in delictis. Matth. Stephan. *ad consil. crimin. art. 40. Carpzov. in pract. crim. 3. q. 121. n. 63. Vid. infr. in cap. Voluntas.*

IV.

Contumaces cogendi sunt remediis pratoris (1.) pignora cupiendo, (2.) eadem distrahendo, (3.) multis coercendo. *l. 1. §. 3. de in pte. Gene.*

Ita quamvis prætor iuste agat non tamen statim cogit prætoria potestate, vel manu ministrorum: sed melius & civilius facit, si per interdictum aliquem ad ius ordinarium remittat. *l. 1. §. 7. Si venit. num. mulier.*

CAP. XXVI.

De Cogitatione.

Cogitationis poenam nemo pati cogitur. *l. 18. de pan. cap. cogitatio. 20. dist. 1. de panis. l. item apud Laboonem 15. §. abduxisse de injur. l. 5. in fin. quod quisque jur. Arnif. lib. 3. cap. 6. de Majest. Vid. C. A. de præcar. delect. n. 13. Bachov. 2. D. 32. ib. 1. lit. H.*

Ratio, quia sola cogitatio non est delictum. *Int. Clar. in prax. crim. §. fin. q. 91. lac. Cujac. & obf. 22. Incontinentia enim & in cogitantia sæpius involuntaria*

Ec

taria

varia produnt. Et propositum in mente retentum nisi actu infecuto nihil operatur. Beckel. *de publ. judic. disquis.* 4. §. 55.

Limitationis loco nota quod hoc procedat in cogitatione nuda, et ubi ad actum aliquem pervenit fallit hæc regula in criminibus exceptis. *L. 5. §. 4. c. ad L. lul. Majest. §. id. plur. in lib. 1. c. 44. Axiom. 7.*

CAP. XXVII.

De Cognitione.

Ad cognoscendam qualitatem contractus non attenditur nomen, sed id quod convenit contractui *post Purpurat. Noviz. Narr. & alios. Menoch. lib. 3. præf. 105. num. 11. §. c. Concessio facta sub nomine & titulo Emphyteusis non illico infert Emphyteusin, nisi clare & specificè aliunde probetur. post Raudenf. Bofold, in thesaur. præf. sub voce possunt p. 416. Mantie. lib. 2. de sacris. & ambig. consens. tit. 3. num. 52.*

CAP. XXVIII.

De Collusione.

Collusio aliorum non nocet tertio. *L. 27. C. de lib. causæ.*

CAP. XXIX.

De Colore, Prætextu.

Axioma I.

Quia ideo interveniunt, ut facilius excogitata fraus occultetur non præsciunt. *l. qui per collusionem 49. de A. E. V. §. id. omnino Cujac. lib. 10. 99. Papin. in l. 52. de donat. anser. & ux.*

II.

Colores iuris non semper prohibent: sic color queritur in inofficiosa querela. *pr. Inst. de inoffic. querel. l. 5. ff. cod. & admittitur in lenocinio adumbratio. L. 29. ad L. Iulian. de Adult. item in stupri delicto & incestus. l. 18. §. 5. 7. d. 100.*

CAP.

C A P. XXX.

Commendatione.

Axioma I.

Commendatio non inducit obligationem. *l. 12. §. 12. ubi Gloss. & Goth. Mand. adde Mornac. ad d. §. 12. ubi hanc opinionem præjudicii firmat. adde omnino l. ult. C. quod cum eo. Verb. commendans. ubi Goth. & Welsenb. Mand. num. 6.*

Ampliationis loco nota quod hoc non modo procedat in materia mandati quasi teneatur, ut mandator pro eo querat quis commendavit, sed ut etiam locum habeat in emptionibus, venditionibus, ita ut venditor non obligetur, si quid dixit commendandi causa. *l. 19. de adsl. edict.*

Limite nisi specialem qualitatem in re vendita prædicat, cujus intuitu rem charius vendit. *l. 43. de contrah. empr. vel aliquid se præstiturum promittit. l. 17. §. ult. de adsl. ed. Vid. Mornac. ad d. l. 19.*

II.

Laus & commendatio sui aliquando permissa. *l. 4. §. 3. ubi Ant. Fab. de offic. proc. & sæpe laudes nostras non gravare debemus audire. d. loc.*

C A P. XXXI.

De Commodo.

Axiom. I.

Commodum à quo quispiam excluditur certæ cujusdam personæ contemplatione applicatur ei cujus contemplatione ille est exclusus. *l. post legatum §. 5. amittere 2. ff. de his qui ut ind. l. 2. §. si duo 7. ff. de collat. bon. l. pen. C. de Legat. l. 9. ubi Corn. C. de suis & legit. Bart. in luxorem. §. heres. ff. de legat. 3. Bald. in l. ult. C. de instit. Vid. Angel. in l. Papinianus. §. quoniam. Vers. quid si filia ff. de inoffic. test. Roman. in l. ult. num. 63. Vers. secundo quia quando. C. quando non per. part. & conf. 32. num. 8. Alciat. conf. 479. num. 12. Philipp. Matth. inter Consile Marpurg. consil. 21. num. 60. Vol. 1. Curt. jun. consil. 87. num. 4.*

II.

Vnicuique licet vigilare pro comodo suo etiam in alterius damnum. *l. pupillus 24. in fin. & l. qui autem 6. §. sciendum 7. ff. qui in fraud. cred. Ludovicus Gomez ad §. item si quis. Institut. de actionib. numero 40. Sic v. c. cuilibet permissum est aedes suas altius tollere aquæ venas præ-*

E c a

cidere, torrentem vicini avertere, &munitionibus riparum locum & fluminis cursum agri sui tuendi causa aliquatenus immutare, atque ita suæ ipsius utilitati, etiam cum incommodo alterius inservire, dum ne id nocendi animo, sed citra æmulationem cujusquam fiat. *l. alernus 8. C. de Servit. Et ag. l. 1. §. denique 2. l. in summa 2. §. idem Labeo 9. de ag. Et ag. plur. l. 1. §. sec. esse. 7. Ne quid in sum. publ. l. 1. C. de alluv. Gail. 2. obs. 69. num. 10. qui animus nocendi ex inverso forsitan vicino lucro non præsumitur, ubi de utilitate facientis apparet. *l. merito 51. ff. pro Soc. Klock. de contrib. c. 12. n. 134.**

III.

Non debet alicui commodum hinc accedere, unde poenam potius merebatur. *c. etsi necesse sit 5. extra de don. inter vir. Et uxor.*

IV.

COMMODUM ejus esse debet, cujus est periculum & incommodum, *l. fin. §. sed cum. Cod. de furtu. l. penultima. Cod. de suscept. lib. 10. l. Iulianus 13. §. ex vendito 19. ff. de actionibus empti. l. 12. C. cod. l. secundum naturam 10. ff. de Regula iur. §. item pretium. Instit. de empr. & vendit. Castrenl. consil. 133. num. 2. in fine, lib. 2. Anchar. conf. 180. Visa diligenter. num. 5. ubi is, qui acceptat legatum cum onere, tenetur ad onus, Thom. de Thomasset in floribus legum. regul. 105. Pichard. ad §. placebat. num. 33. l. de legis. agnat. success. Mari. Antonin. var. resolut. lib. 1. resol. 23. num. 4. Rot. decis. 149. num. 6. apud Farin. p. 2. recent. ubi quod commodum ejus est, cujus est & incommodum, & decis. 333. num. 1. ead. p. 2. ubi quod commodum non habens, neque debet habere incommodum, & decis. 175. num. 3. & decis. 677. num. 5. ubi quod commodum qui sentit, debet sentire etiam incommodum, Card. Tusch. pract. concl. tom. 5. lit. O. conclus. 144. num. 5. Joan. Maria. Novar. quaest. forens. lib. 1. quaest. 17. n. 7. Steph. Gratian. discept. forens. tom. 5. c. 916. n. 35. [hæc tamen res in infinitum non abit, vid. Grot. 2. de iur. Pac. & Bell. c. 14. num. 12.] Ratio hujus rei quod incommoda illum sequi debent, quem & commoda sequuntur, *l. 1. §. fin. ff. de aqua pluvi. arc.* quia omne incommodum aliquo commodo est compensandum, *l. cum filio 9. ff. ad Syllan. ubi quod omne commodum cum suo onere pertranseat.* Card. Tusch. tom. 8. lit. V. concl. 374. Escob. de ratiocin. c. 42. n. 12. & comput. 20. n. 14.*

[Limit-

[Limitationis loco hanc regulam intellige quando scilicet commodi & incommodi par sit ratio, adeoque utrumque & commodum & incommodum ex eodem fonte proveniant, atque insuper persona tam oneris quam lucri capax judicetur. Ceterum quando dispar ratio apparet non procedit, Exemplum est, in muliere, quæ licet ad successionem proximi Agnati impuberis admittatur in suis tamen tutrix esse non potest. l. 73. ff. de Reg. iur. Phil. Marth. ad l. 10. ff. de Reg. iur. num. 10.]

V.

COMMODO ex malitia sua nemo reportare debet; lib. 11. cap. de malitia.

VI.

Ad COMMODO alicujus factum contrarium effectum operari non debet, l. quod favore 9. C. de legib. Surd. conf. 215. n. 68. lib. 3. Steph. Gratian. discip. forens. tom. 5. c. 922. n. 26.

VII.

COMMODO, aut præmium ex actu, in quo poena apponitur quis reportare non debet, Gonzal. ad Regulam 8. Cancel. gloss. 24. num. 105.

VIII.

COMMODO & incommodum æqualiter determinantur. l. secundum naturam 10. ff. de Regul. iuris. l. Plautus 49. ff. ad L. Falcid. l. quoties 23. ff. ad Trebell. Surd. conf. 150. num. 11. Quia ferendus non est, qui commoda amplectitur, & incommoda recusat, l. manifestissimi 22. §. pen. C. de furtis. Stephan. Gratian. d. tom. 5. cap. 916. num. 35. ubi num. 36. limitat quando ex diverso fonte proveniunt, diversasq; causas respiciunt, & Surd. d. consil. 150. n. 87. limitat etiam quando non est par ratio.

Communio. Communis.
Communiter.

Axioma 1.

Communio non solet operari in rebus dividuis. Bald. Alber. Cuman.
Florian. in l. si communem. ff. quem lo. ser. 4. amitt. Felin. in c. 1. num. 12.
Gers. primo de refer. Pacian. conf. 139. n. 40.

II.

In re communi plures unius vicem sustinent ejusdemque omnino juris
consentur. l. 10. ff. de pact. gloss. in l. si quis ex. 5. cogatur. ad verb. edera.
ff. de edend. Bald. conf. 396. num. 4. Golsl. Phil. Matth. inter. Consil. Marp.
consil. 27. Golsl. 2. num. 19.

III.

Res communes plerumque neglectui esse solent, quasi alienæ, nisi cer-
tus his rebus administrator præbeatur. l. 2. C. quand. & quib. quarta parti
deb. C. A. quod cuiusque unius. ibi. 3. ff. & ideo communio tantum consensu
contrahitur. §. 20. l. de Res. d. 6. Wel. in Parat. pro Socio. n. 4. nec quisquam
aut ad inchoandam bonorum communionem aut ad persistendum in eâ
compelli potest. d. l. si non sororem 26. §. si censum 4. ff. de condit. ind. l. fin.
C. comm. de vid. quo spectat quod traditur in l. in re communi 26. ff. de ser. 4.
urb. pradi. l. qui neq. 8. §. fin. de reb. cor. qui. C. in l. sancimus 34. §. ne autem
in communione 2. C. donat. ubi ne donatarius quidem in rei donatæ com-
munionem cum donatore perseverare cogitur, non aliam ob causam, quam ne
aliqua contentio inter eos orizatur, Regner. Sixtin. inter. Consil. Marp. conf.
21. Golum. 3. num. 2. & 3.

Dispositio enim communionem perpetuam inducens est odiosa. l. fin.
C. comm. de vid. d. l. 77. §. dulcissimum 20. de leg. 2. Hinc pactum ne unquam
bonorum fiat divisio sed ut in communione perpetua stetur nō valet. l. in hoc
judicium 14. §. si conveniat 2. ubi gloss. & Dd. ff. comm. de vid. Bart. in l. si
conveniat ff. pro Socio. & lason. in d. l. si non sororem. §. censum. de condit.
ind. Lud. Rom. conf. 13. Henning. Greden. conf. 10.

Quod procedit etiam si per sententiam arbitri cui stare promissimus, id fiat,
quia non potest facere ne in perpetuum dividatur. ut probat Alex. in conf. 48.
Gissi & accurat. col. pen. in 6. Golsl. noxiter edito. adeo ut tale pactum non
obliget etiam naturaliter, ut tradit Angel. in conf. 225. incip. punctum talu.
col. 1. libera enim rerum suarum dispositione quis privaretur, quod esse non
debet. arg. l. nec emero 16. C. de jur. delib. eum quilibet in re sua sit modera-
tor & arbiter. l. sed si lege 25. §. consuluit 11. ff. de per. hered.
L. 1. Nisi iuramentum adfuerit, quia iuramentum debet adim-
pleri in forma specifica. cap. ad nostram. 17. de jur. jur.

Limita

Cap. XXXII. Communio &c. 223

Limita 2. Quod non procedat, ubi esset prescriptum communioni. *gl. ad l. 1. §. ad hac. C. de annal. excep. §. in l. fin. C. comm. distid. §. in d. l. 26. §. 4. de cond. ind.* quam opinionem secuti *Butrius Bald. & Ang. in d. §. ad hac. Ioh. Fab. in §. quadam. Inst. de aff. ubi ait, ab omnibus ita teneri & hanc opinionem in puncto juris esse sustentabiliorem per d. §. ad hac. Vult. inter Com. fil. Marp. conf. 22. n. 28. fol. 1.*

Limita 3. Nisi fuerit pactum temporale quod in communione stetur, puta ad decem annos, quia tale pactum bene adstringit quem in communione stare per illud tempus, ita *Aretin. per d. l. in iudicio 14. §. si conveniat 2. ff. comm. distid. Cota, conf. 13. col. 1. in 4. Colom. & Bald. per text. ill. in l. si ita quis 4. in 2. notat. ff. de condit. institur.*

Limita 4. Quando pactum de stando in communione esset factum in æternum. *Alex. in consil. 39. col. fin. lib. 5. Dec. conf. 61. incip. in instrumentis in 2. part. per d. §. si conveniat.*

Limita 5. In casu singulari. *l. fin. ff. de alien. iud. mur. videlicet, quando quis alienaret partem suam pro indiviso, causa mutandi iudicium divisionum: quia tunc in partem mutantis negatur, ne possit peccare divisionem, nec ipse qui alienavit, nec ille in quem alienatum est. Ias. ad d. l. 26. §. 4. de condit. Ludovic. Gomez ad d. §. quadam. n. 27.*

IV.

COMMUNIO regulariter parit discordias, & ideo solet dici quod nemo cogitur stare in communione, *l. si non sortem 26. §. si censum 4. ff. de condit. indeb. l. in re communi 26. vers. propter immensam. ff. de servit. urban. pred. l. cum patet 77. §. dulcissimè 20. ff. de legat. 2. l. sancimus 34. §. ne autem 2. C. de donat. l. 2. ibi. naturale quippe pium. C. quando, & quibus quartæ pars. lib. 12. Castrensi. consil. 107. videtur dicendum in princip. lib. 1. & consil. 333. Viso testamento, vers. praeterca non est erodendum, eod. lib. 1. Alex. consil. 46. Visis. num. 11. lib. 1. Tiraquel. de retrac. lig. §. 23. gloss. 1. num. 17. Mascard. de probation. conclus. 328. num. 2. Cardin. Tusch. pract. conclus. tom. 1. lit. C. concl. 135. num. 1. Pichard. ad rub. instir. de societate. num. 18. Cevall. commun. contra commun. tom. 4. quest. fin. num. 220. Lud. Cene. de cens. lib. 3. c. 1. quest. 3. art. 8. num. 15. Stephan. Gratian. discip. forens. §. 905. n. 13. Mari. Giurba conf. 52. num. 6. [adde Aristot. 2. Pol. 2. & 3. Aris. 1. telest. Pol. ca. 12. n. 12.]*

V.

COMMUNE quod est, maius non est, *l. nemo ex sociis 68. ff. pro socio. Rebuff. ad l. litum est 96. vers. non procedit. ff. de verb. signif. §. mihi 433. Valac. consil. 64. num. 12. Cal. Pereira de empr. & vendit.*

dis. cap. 10. num. 38. cum seqq. Bened. Egid. in repet. l. ex hoc iure §. ff. de iustit. & iure. p. 1. cap. 3. num. 32. Limitatur tamen in l. recte dictum 25. ff. de verb. signific. secundum Surd. decis. 263. num. 2. & num. 7. cum seqq. & decis. 273. num. 7. & 9. Limita etiam, & intellige in propria & stricta significatione, secus in lata, in qua quod commune est, meum est, l. servilectione §. 5. l. ff. de legat. 1. in re communi 26. ff. de servis. urban. prad. [l. illud 44. ff. de rit. nupt. l. sup. autem 73. ff. de leg. 3. l. 2. ff. de condit. instir. l. 1. C. qui test. fac. poss. Consil. Argent. 77. num. 13.] Franc. Milan. lib. 2. decis. 19. num. 5. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 45. num. 30. & 31. Giurb. ad consuet. Messanen. cap. 1. gloss. 5. num. 32. p. 1. Hieron. Buccaron. de differ. inter iudic. civil. & crimin. differ. 100. num. 24. Ovid. de Amicis de jur. emphyt. quest. 87. num. 4. [vel intellige quoad partis mez dispositionem. Gail. de pignor. cap. 9. num. 2. potest enim quisque in rebus communibus pro suo iure versari. l. 51. ff. pro Soc. Welenb. in parat. de Expil. bered. n. 2.]

VI.

COMMUNI in re melior est conditio possidentis, l. Sabini 28. ff. communi divid. l. per fundum 11. ff. de servis. rust. prad. cap. in re communi 56. de Regulis. iur. lib. 6. Surd. consil. 43. num. 3. Rendina in prompt. recepit. sent. rom. 1. i. 36. num. 14. Gail. de pignor. c. 9. n. 3. Schurf. consil. 8. n. 6. vol. 2.

VII.

COMMUNITER id quod fieri consuevit, presumitur partes facere, l. certiconditio 9. §. si immunes. ff. si cert. per. ibi, cum quodidie multam pecuniam poscimus &c. gloss. in l. neque nazale 110. C. de probat. Palat. in repet. rub. de donat. inter vir. & uxor. §. 9. num. 6.

CAP. XXXIII.

De Communi usu loquendi.

Communis usus loquendi praevalet omni regulæ omnique constitutioni in intelligendis sermonibus, Bart. in consil. 131. hac est copia. ad fin. C. consil. 159. Gissa quadam constitutione. col. 1. Oldi. consil. 166. ad primam quest. in 3. dub. Consil. Arg. 1. consil. 110. m. 41. In omni enim materia non solum favorabili, sed & iam odiosa & poenali attenditur. l. in vulgari 162. §. 1. sed tamen vulgi de V. S.

*R. S. L. ut Alphensius 87. & L. Amniculus 134. eod. Gail. lib. 2. obf. 79. n. 5. Siqui-
dem ex communi loquendi usu verba sunt audienda, l. 7. ubi Bart. ff. de sup-
pell. leg. Et omnis interpretatio merito frustra & absurda habetur, quæ non
consonat, ut vulgo loquuntur cap. ex literis 7. extra de sponsal. Cephal.
consil. 40. num. 51. Interim tamen iste non est potior, quam propria
verborum significatio, ut multis probat Bart. in rub. de fund. instrum. in 7.
col. Non enim communis usus loquendi est propria significatio: nisi idem
sit cum propria significatione, tunc enim nihil repugnat, Engelhard, de Ve-
tigal. lib. 4. f. 34. Conf. Argens. consil. 83. num. 10.*

CAP. XXXIV.

De Communi opinione.

Axioma I.

Scholarum est, communes opiniones impugnare & sectari subtilita-
tes: at fori, communes opiniones tenere, Corat. de commun. opin. num.
74. vide inf. Opinio.

II.

Communium opinionum conciliationes, quamvis apud Dd. valde sint
favorabiles, ut videre est apud Menoch, 2. *presumpt.* 71. num. 47. Grevz. 2.
concl. 27. *confid.* 2. num. 5. & 6. tamen plerumque sophisticæ sunt & fallaces,
ut eas appellat Hottoman. 99. *illustr.* 43. quippe æquæ incertæ, atque id cui
conciliando adhibentur: ut not. *Vigel. in method.* & *rat. jur. contr. col.* 3.
& evenire hic solet, quod sæpe aliàs ut qui subtiliores practici videri volunt,
eo se præbent ineptiores, ut ait Ant. Fab. *decsf.* 11. *error. prag.* 7.

CAP. XXXV.

De Comparatione, Comparativo, Positivo.

Axioma I.

Comparatio debet fieri, in ima specie *Aristot.* 7. *Phys.* 4. *text.* 29. ὁ μὲν
δοῖ τὰ ἑξῆς ὅτι μὴ ὁμοῦ μὴ ἰσῶς ἀλλὰ καὶ μὴ ἕως διαφοράς μὴ δὲ μὴ ἰσῶς. i. e.
Non solum ea quæ comparantur, non æquivoca esse oportet, sed etiam nec id
quod est, nec id in quo inest differentiam habere (scu specie differte) oportet.

II.

Positivus sæpè rem per se excellentem significat absolute talem, qua-
lem vocabulum declarat, quo casu positivus etiam plus significat quam su-
perlati-

FF

perlati-

perlativus: cum superlativus tantum ex comparatione significet; comparativus autem possit esse certo ordine & gradu limitatum. *vid. omnino & latè Scalig. lib. 4. de caus. LL. cap. 101.*

III.

Comparativus semper & ubique includit Positivum. arg. *l. ubi autem. 75. §. 2. de V. O. l. 9. de in lit. jur. Barr. in l. cum filiat. §. pater. ff. de legat. 2. Sicul. decr. 65. n. 8. 12. 13. Agric. de offie. ad voc. c. 23. q. 90.*

CAP. XXXVI.

De Compensatione.

Delicta paria mutua compensatione tolluntur. *l. 39. solus. matrimoni. Compensatione enim latissime patet, omnemque causam complectitur. Imp. Iust. in l. ult. C. de compens.*

Limita tamen quia compensatio rerum tantum est, debiti & crediti inter se contributio. *l. 1. de compens.* Ideo hactenustantum ex delictis venit compensatio quatenus pecuniariter interest. *l. 10. §. quotiens de compens.* Hinc qui se mutuo deceperunt invicem non agunt. *l. 36. de dol. Dn. Frantz. in Parat. de compensat.*

CAP. XXXVII.

De Conatu.

Hic regulæ de conatu proponendæ essent, sed quoniam jam id in lib. 1. de Affectione & Affectu, Axiom. potissimum VII. præstitimus ideo hic merito omittimus.

CAP. XXXVIII.

Concessio, Concessum.

Axioma 1.

Omnis concessio dicitur facta præsuppositis terminis habilibus & subintellecto convenienti modo. *l. mutui. 43. per eum modum qui procedenda. est. de procurat.* Hinc concessio facta aliquibus debet intelligi de habilibus. *l. gradatim 11. §. lege. 1. ff. de mun. & honor.* & inhabiles & odiosi in dubio censentur exclusi, ut latè per *id. rex.* ait Iason. in *l. 2. §. prior. in primo notabilis qui satisfact.* cog. fac. *l. Lucius 80. §. Lucius 6. de leg. 2. & l. testamenti censurus 51. §. cum ita 1. ff. de manu test.* vide Gomez in *§. item si quis. Inst. de actum.*

II. In

Cap. XXXVIII. Concessio &c. 227

II.

In omni concessione generali videndum, ut quanto minus fieri possit, damnum inferatur concedenti, l. 9. ff. de ser. v. Zal. in summ. tit. de ser. v. tit. num. 23.

III.

Concessio tendens ad præjudicium alterius potius interpretanda ut sit superflua, quam ut alteri præjudicet secundum Bald. in l. si quando. C. de inoff. test. Aretin. in cap. 1. extra de rescript. Crob. in repet. l. 1. §. nunciatio. num. 9. & num. 22. de op. no. v. nunc. lafon. in consil. 119. colum. 11. Gersf. quærò benefacit. Schurf. consil. 1. num. 45. cum seqq. cent. 3. Consil. Argent. consil. 2. lib. 1. num. 40.

IV.

Cui conceditur quod plus est, ei quoque conceditur illud quod minus est, & sine quo illud esse vel consistere non potest. text. in cap. cui licet 53. de R. l. in 6. & ibi Dyn. l. 2. ff. de iur. dicit. Consil. Arg. consil. 88. num. 39. lib. 1. Sic contrario si non conceditur vel non licet, quod facilius concedendum vel licere videbatur nec illud conceditur, quod difficilius, can. si Paulus. 11. caus. 32. q. 5. c. si ergo 16. caus. 8. q. 1. can. qualibet 10. in fin. dist. 40. cap. ex parte 27. extr. de decim. Consil. Argent. consil. 2. lib. 1. n. 22.

V.

Quod ob gratiam concessum est non debet in dispendium retorqueri, l. quod favore. 6. C. de legib. & cap. quod ob gratiam 61. de R. l. in 6. l. ob ign. in l. Cornel. n. 3. ff. ad SC. Syllan. Consil. Argent. consil. 24. n. 58.

VI.

Vbi specialis concessio requiritur non sufficit generalis. c. qui ad agendum 4. de procurat. in 6. Borcholt. de jurisdiction. cap. 1.

VII.

Concessum ad tempus censetur denegatum post tempus. cap. in praesentia 8. de probat. l. in delictu 4. §. si extraneum 1. ff. de noxal. act. Lud. Gom. ad §. sic itaq. Inst. de act. n. 2.

VIII.

Concessio conditionalis existente conditione sub qua non datum aliquid intelligitur penitus evanescit. l. 1. & 2. & 101. tit. C. de inst. sub cond. & §. conditiones 6. ibi si ea non sunt nihil valet stipulatio. Inst. de V. O. Bocet. descend. in v. est. cap. 5. num. 96.

IX.

Verba quibus aliquid conceditur convenire debent non solum rebus, sed & personis, c. *si pater* 1. de *testam. in 6.* qualitatibus enim personarum de quibus actum est in interpretatione concessionis iis facta summa habetur ratio. l. *plenum* 12. §. *equus* 4. ff. de *usu & habit. l. militari* 11. ff. de *test. milit.* Riminald. *conf.* 34. n. 13. lib. 1. Cravett. *conf.* 308. n. 7. Schurf. *conf.* 3. n. 2. c. *cur.* 1. Regner. Sixtin. *inter Confil. Marp. conf.* 9. n. 15 p. 1.

Limitationis tamen loco nota quod qualitas concessionis ex persona concedentis efficiat, ut dispositio quæ alioquin strictam interpretationem reciperet largam tunc admittat. Vult. *inter Confil. Marp. conf.* 16. n. 65, vol. 1.

X.

Concessiones quæ sunt per modum privilegij strictè accipiuntur, Dec. *in cap. 1. vers. secundo limitatur. de rescript.* Crot. *in conf.* 422. num. 11. lib. 3. ubi addit hoc adeo verum esse, ut licet privilegia concessa sint motu proprio & ex certa scientia, tamen quoad ejus fieri potest, restringi debeant. Regner. Sixtin. *Confil. Marp. conf.* 9. n. 12.

XI.

Illa debet fieri interpretatio, ut concessio cum supplicationis & cum forma petitionis, ad quam concessio est impetrata, concordet. Vnde etiam ipsa interpretationem supplementum & declarationem recipit. c. *inter dilectos* 6. §. *ceterum.* ubi Felin. *column.* 4. de *fid. instr.* Iason. *in l. Gallus.* §. *idem credendum.* num. 40. ff. de *lib. & postb.* & *in l. causas.* num. 5. c. de *transf. lio.* Român. *conf.* 133. Dec. *conf.* 10. num. 8. Sic concessio gratiæ debet intelligi secundum petitionem & omnes qualitates in petitione expressas, utpote quæ censentur in concessione repetiri. l. 1. & ibi Bald. C. de *dis. rescript.* Rebuff. *in prax. beneficior.* p. 2. num. 25 & p. 3. n. 24. Paris. *conf.* 3. num. 54. *Column.* 4. Menoch. *conf.* 202. num. 20. & *conf.* 244. num. 2. Vol. 3. Et hoc tanto magis procedit, quando ex concessionis præstatione apparet, quod concedens voluit concedere quod petiti fuerat. Ruin. *conf.* 43. num. 8. Vol. 1. Menoch. *conf.* 309. n. 21. vol. 4. Vult. *inter Confil. Marp. conf.* 21. Vol. 3. n. 212.

XII.

Quod in uno concessum est in aliis denegatum videatur *cap. cum quid unus* 84. de *R. l. in 6. l. scire oportet.* 21. §. 2. ff. de *int. & curat.* Gail. 1. obs. 135. n. 2. *Confil. Argent. conf.* 9. n. 5. lib. 1. vid. plura inf. lib. 9. c. inclusio.

XIII.

Concessio generalis & universalis cuncta complectitur & nihil excludit. l. *Juliano* 68. ff. de *leg.* 3. l. 1. §. *quod autem* 3. ff. de *Aleat. l. fin.* §. *uxor.* ff. de *auct. legat. l. procuratore* 13. C. *Mandar.* Paris. *conf.* 53. num. 21. col. 2. & *conf.* 53. num. 45. col. 3. Covar. *Var. resol.* 1. cap. 13. num. 2.

Amplia

Axiom. Lib. III.
CAP. XXXII.
Communio. Communis.
Communiter.

Axioma 1.

Communio non solet operari in rebus dividuis. Bald. Alber. Cuman. Florian. in l. si communem. ff. quem 10. serv. amitt. Felin. in c. 1. num. 12. Gers. primo de reser. Pacian. cons. 139. n. 40.

II.

In re communi plures unius vicem sustinent ejusdemque omnino juris censentur. l. 10. ff. de pact. gloss. in l. si quis ex. §. cogatur. ad verb. edere. ff. de edend. Bald. cons. 396. num. 4. Vol. 1. Phil. Matth. inter Consil. Marp. consil. 27. Vol. 2. num. 19.

III.

Res communes plerumque neglectui esse solent, quasi alienae, nisi eertus his rebus administrator praestetur. l. 2. C. quand. & quib. quarta parte deb. C. A. quod cuiusque unius. ib. §. f. & ideo communio tantum consensu contrahitur. §. 20. l. de Res. d. G. Wef. in Parat. pro Socio. n. 4. nec quisquam aut ad inchoandam bonorum communionem aut ad persistendum in ea compelli potest. d. l. si non forem 26. §. si centum 4. ff. de condit. ind. l. si. C. rom. de fid. quo spectat quod traditur in l. in re communi 26. ff. de serv. urb. praed. l. qui neq. §. si fin. de reb. cor. qui. C. in l. sancimus 34. §. ne autem in communiione 2. C. donat. ubi ne donatarius quidem in rei donat. communione cum donatore perseverare cogitur, non aliam ob causam, quam ne aliqua contentio inter eos oriat, Regner. Sixtin. inter Consil. Marp. cons. 11. Volum. 3. num. 2. & 3.

Dispositio enim communionem perpetuam inducens est odiosa. l. fin. C. comm. de fid. d. l. 77. §. dulcissimis 20. de leg. 2. Hinc pactum ne unquam bonorum fiat divisio sed ut in communione perpetua stetur non valet. l. in hoc iudicium 14. §. si conveniat 2. ubi gloss. & Dd. ff. comm. de fid. Bart. in l. si conventus ff. pro Socio. & lason. ind. l. si non forem. §. centum. de condit. ind. Lud. Rom. cons. 13. Henning. Greden. cons. 10.

Quod procedit etiam si per sententiam arbitri cui stare promissimus, id fiat, quia non potest facere ne in perpetuum dividatur. ut probat Alex. in cons. 48. Gissi & accurat. col. pen. in 6. Vol. nostro edito. adeo ut tale pactum non obliget etiam naturaliter, ut tradit Angel. in cons. 225. incip. pactum tale. col. 1. libera enim rerum suarum dispositione quis privaretur, quod esse non debet. arg. l. nec emero 16. C. de jur. delib. cum quilibet in re sua sit moderator & arbitet. l. sed si lege 25. §. consultus ut ff. de per. hered.

Limita 1. Nisi iuramentum adfuerit, quia iuramentum debet adimpleri in forma specifica. cap. ad nostram. 17. de iur. iur.

Limita

Limita 2. Quod non procedat, ubi esset prescriptum communioni. *gl. ad l. 1. §. ad hac. C. de annal. excep. §. in l. fin. C. comm. de vid. §. in d. l. 26. §. 4. de cond. ind. quam opinionem secuti Burius Bald. & Ang. in d. §. ad hoc. Ioh. Fab. in §. quadam. Inst. de off. ubi air, ab omnibus ita teneri & hanc opinionem in puncto juris esse sustentabiliorem per d. §. ad hac. Vult inter Cons. Marp. cons. 22. n. 28. Vol. 1.*

Limita 3. Nisi fuerit pactum temporale quod in communione fitur, puta ad decem annos, quia tale pactum bene adtingit quem in communione stare per illud tempus, ita Aretin. per d. l. in iudicio 14. §. si conveniat 2. ff. comm. de vid. Corn. cons. 13. col. 1. sp. 4. volum. & Bald. per cent. ill. in l. si uti quis 4. in 2. notat. ff. de condit. instur.

Limita 4. Quando pactum de stando in communione esset factum in æternum. Alex. in consil. 59. col. fin. lib. 5. Dec. cons. 61. incip. in instrumentis in 2. part. per d. §. si conveniat.

Limita 5. In casu singulari. l. fin. ff. de alien. iud. mur. videlicet, quando quis alienaret partem suam pro indiviso, causa mutandi iudicium divisionum: quia tunc in penam mutantis negatur, ne possit petere divisionem, nec ipse qui alienavit, nec ille in quem alienatum est. *las. ad d. l. 26. §. 4. de condit. Ludovic. Gomez ad d. §. quadam. n. 27.*

IV.

COMMUNIO regulariter parit discordias, & ideo solet dici quod nemo cogitur stare in communione, l. si non fortem 26. §. si census 4. ff. de condit. indeb. l. in re communi 26. vers. propter immensum ff. de servit. urban. prad. l. cum patet 77. §. dulcissimè 20. ff. de legat. 2. l. sancimus 34. §. ne autem 2. C. de donat. l. 2. ibi. naturale quippe iurium. C. quando, & quibus quarta pars. lib. 12. Castrensis. cons. 107. videtur dicendum in princip. lib. 1. & cons. 333. Viso testamento, vers. præterea non est erodendum, eod. lib. Alex. consil. 46. Visis. num. 11. lib. 1. Tiraquel. de retract. lig. 3. 23. gloss. 1. num. 17. Mascard. de probation. conclus. 328. num. 2. Cardin. Tuschi. pract. conclus. tom. 1. lit. C. concl. 135. num. 1. Richard. ad rub. Instir. de societate. num. 18. Ceval. commun. contra communes. tom. 4. quest. fin. num. 220. Lud. Cene. de censib. p. 3. c. 1. quest. 3. arr. 8. num. 15. Stephan. Gratian. discip. forens. 6905. n. 13. Mari. Giurba cons. 52. num. 6. [adde Aristot. 2. Pol. 2. & 3. Arnif. 1. telest. Pol. ca. f. 12. n. 12.]

V.

COMMUNE quod est, maius non est, l. nemo ex sociis 68. ff. pro socio. Rebuff. ad l. litens est 96. vers. non procedit. ff. de verb. signif. pag. mibi 413. Valasc. consil. 64. num. 12. Cal. Pereira de empr. & vendit.

dir. cap. 10. num. 38. cum seqq. Bened. Agid. in repet. l. ex hoc iure §. ff. de iustit. & iure. p. 1. cap. 3. num. 32. Limitatur tamen in l. recte dicimus 25. ff. de verb. signific. secundum Surd. decis. 263. num. 2. & num. 7. cum seqq. & decis. 273. num. 7. & 9. Limita etiam, & intellige in propria & stricta significatione, secus in lata, in qua quod commune est, meum est, l. servilectione §. 5. l. ff. de legat. 1. in re communi 26. ff. de servis. urban. prad. [l. illud 44. ff. de rit. nupt. l. suus autem 73. ff. de leg. 3. l. 2. ff. de condit. instir. l. 1. C. qui test. fac. poss. Confil. Argent. 77. num. 15.] Franc. Milan. lib. 2. decis. 19. num. 5. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 45. num. 30. & 31. Giurb. ad consuet. Messanen. cap. 1. gloss. 5. num. 32. p. 1. Hieron. Buccaron. de differ. inter iudic. civil. & crimin. differ. 100. num. 24. Ovid. de Amicis de jur. empbyt. quest. 87. num. 4. [vel intellige quoad partis mez dispositionem. Gail. de pignor. cap. 9. num. 2. potest enim quisque in rebus communibus pro suo iure vetari. l. 51. ff. pro Soc. Wesenb. in parat. de Expil. hered. n. 2.]

VI.

COMMUNI in re melior est conditio possidentis, l. Sabinum 28. ff. communi divid. l. per fundum 11. ff. de servis. rust. prad. cap. in re communi 56. de Regul. iur. lib. 6. Surd. confil. 43. num. 3. Rendina in prompt. recept. sent. rom. 1. tit. 36. num. 14. Gail. de pignor. c. 9. n. 3. Schurf. confil. 8. n. 6. vol. 2.

VII.

COMMUNITER id quod fieri consuevit, praesumitur partes facere, l. certi conditio §. si immunes. ff. si cert. pet. ibi. cum quorundam multam pecuniam poscimus &c. gloss. in l. neque natales. 10. C. de probat. Palat. in repet. rub. de donat. inter vir. & uxor. §. 9. num. 6.

CAP. XXXII.

De Communi usu loquendi.

Communis usus loquendi praevalet omni regulæ omniq. constitutioni in intelligendis sermonibus, Bart. in vñs. 158. hac est copia. ad fin. & conf. 159. Giffa quoddam constitutione. vol. 1. Oldr. conf. 163. ad primam quest. 103. dub. Confil. Arg. 1. conf. 110. n. 41. In omni enim materia non solum favorabili, sed & jam odiosa & poenali attenditur. l. in vulgari 162. §. 1. sed tamen vulgari de V. S.

V. S. Luc Alphensu 37. & l. Anniculum 134. eod. Gail. lib. 2. obs. 79. n. 5. Siquidem ex communi loquendi usu verba sunt audienda, l. 7. ubi Bart. ff. de suppel. leg. Et omnis interpretatio merito frustra & absurda habetur, quæ non consonat, ut vulgo loquuntur cap. ex literis 7. extra de sponsal. Cephal. consil. 40. num. 51. Interim tamen iste non est potior, quam propria verborum significatio, ut multis probat Bart. in rub. de fund. instrum. in 7. col. Non enim communis usus loquendi est propria significatio: nisi idem sit cum propria significatione, tunc enim nihil repugnat, Engelhard, de Verbal. lib. 4. f. 34. Conf. Argent. consil. 83. num. 10.

CAP. XXXIV.

De Communi opinione.

Axioma I.

Scholarum est, communes opiniones impugnare & sectari subtilitates: at fori, communes opiniones tenere, Corat. de commun. opin. num. 74. vide inf. Opinio.

II.

Communium opinionum conciliationes, quamvis apud Dd. valde sint favorabiles, ut videre est apud Menoch, 2. presumpt. 71. num. 47. Grex. 2. concl. 27. confid. 2. num. 5. & 6. tamen plerumque sophisticæ sunt & fallaces, ut eas appellat Hortoman. 99. illustr. 43. quippe æquæ incertæ, atque id cui conciliando adhibentur: ut not. Viget. in method. & rat. jur. contr. col. 3. & evenire hic solet, quod sæpe aliàs ut qui subtiliores practici videri volunt, eo se præbent ineptiores, ut ait Ant. Fab. decis. 11. error. pragmat. 7.

CAP. XXXV.

De Comparatione, Comparativo, Positivo.

Axioma I.

Comparatio debet fieri, in ima specie Aristot. 7. Phys. 4. text. 29. ὁ μᾶλλον δὴ τὰ ἑρμηνεύματα μὴ ἀμετάφραστα εἶναι ἀλλὰ τῶν μὴ ἔχον διαφοράς μετα δὲ μετα ἑαυτῶν. i. e. Non solum ea quæ comparantur, non æquivoca esse oportet, sed etiam nec id quod est, nec id in quo inest differentiam habere (seu specie differre) oportet.

II.

Positivus sæpè rem per se excellentem significat absolute talem, qualem vocabulum declarat, quo casu positivus etiam plus significat quam su-

ff

*perlati.

perlativus: cum superlativus tantum ex comparatione significet comparatum autem possit esse certo ordine & gradu limitatum. *vid. omnino & latè Scalig. lib. 4. de caus. LL. cap. 101.*

III.

Comparativus semper & ubique includit Positivum. arg. *l. ubi autem. 75. §. 2. de VO. l. 9. de in lit. jur. Bart. in l. cum filias. §. pater. ff. de legat. 2. Sicut. de off. 65. n. 8. 12. 13. Agric. de off. ad voc. c. 23. q. 90.*

CAP. XXXVI.

De Compensatione.

Delicta paria mutua compensatione tolluntur. *l. 39. solut. matrimon. Compensationis enim latissime patet, omnemque causam complectitur. Imp. Iust. in l. ult. C. de compens.*

Limita tamen quia compensatio rerum tantum est, debiti & crediti inter se contributio. *l. 1. de compens.* Ideo hactenus tantum ex delictis venit compensatio quatenus pecuniariter interest. *l. 10. §. quotiens de compens.* Hinc qui se mutuo deecerunt invicem non agunt. *l. 36. de dol. Dn. Frantz. in Parat. de compensat.*

CAP. XXXVII.

De Conatu.

Hic regulæ de conatu proponendæ essent, sed quoniam jam id in *lib. 1. de Affectione & Affectu, Axiom. positissimum VII.* præstitimus ideo hic merito omitimus.

CAP. XXXVIII.

Concessio, Concessum.

Axioma 1.

Omnis concessio dicitur facta præsuppositis terminis habilibus & subintellecto convenienti modo. *l. mutui. 43. per eum modum qui procedere potest. de procurat.* Hinc concessio facta aliquibus debet intelligi de habilibus. *l. gradatim 11. §. lege. 1. ff. de mun. & honor.* & inhabiles & odiosi in dubio censentur exclusi, ut latè per *ill. text.* ait Iason. in *l. 2. §. prator. in primo notabili qui satisfaciunt. cog. fac. l. Lucius 80. §. Lucius 6. de leg. 2. & l. testamento censurio 51. §. cum sita 1. ff. de manus inst. vide Gomez in §. item si quis. Inst. de acton.*

II. In

Cap. XXXVIII. Concessio &c. 227

III.

In omni concessione generali videndum, ut quanto minus fieri possit, damnum inferatur concedenti, l. 9. ff. de ser. Zal. in summ. tit. de ser. tit. num. 23.

III.

Concessio tendens ad præjudicium alterius potius interpretanda uel sit superflua, quam ut alteri præjudicet secundum Bald. in l. si quando. C. de inoff. test. Aretin. in cap. 1. extra de rescript. Crob. in reper. l. 1. §. nunciatio. num. 9. & num. 22. de op. no. nunc. talon. in consil. 119. colum. 11. Gersf. quartò benefacit. Schurf. consil. 1. num. 45. cum seqq. cent. 3. Consil. Argent. consil. 2. lib. 1. num. 40.

IV.

Cui conceditur quod plus est, ei quoque conceditur illud quod minus est, & sine quo illud esse vel consistere non potest. text. in cap. cui licet 53. de R. l. in 6. & ibi Dyn. l. 2. ff. de iurisdic. Consil. Arg. consil. 88. num. 39. lib. 1. Sic de contrario si non conceditur vel non licet, quod facilius concedendum vel licere videbatur nec illud conceditur, quod difficilius, can. si Paulus. 11. caus. 32. q. 5. c. si ergo 16. caus. 8. q. 1. can. qualibet 10. in fin. dist. 40. cap. ex parte 27. extra de decim. Consil. Argent. consil. 2. lib. 1. n. 22.

V.

Quod ob gratiam concessum est non debet in dispendium retorqueri, l. quod favore. 6. C. de legib. & cap. quod ob gratiam 61. de R. l. in 6. Ioh. Ign. in l. Cornel. n. 3. ff. ad SC. Syllan. Consil. Argent. consil. 24. n. 53.

VI.

Vbi specialis concessio requiritur non sufficit generalis. c. qui ad agendum 4. de procurat. in 6. Borcholt. de jurisdiction. cap. 1.

VII.

Concessum ad tempus censetur denegatum post tempus. cap. in praesentia 3. de probat. l. in delictu 4. §. si extraneus 1. ff. de non al. Lud. Gom. ad §. sic itaq. inst. de act. n. 2.

VIII.

Concessio conditionalis existente conditione sub qua non datum aliquid intelligitur penitus evanescit. l. 1. & 2. & 101. tit. C. de instir. sub condit. & §. conditiones 6. ubi si ea ita non sunt nihil valet stipulatio. Instir. de V. O. Bocet. de feud. inuest. cap. 5. num. 96.

IX.

Verba quibus aliquid conceditur convenire debent non solum rebus, sed & personis, c. si pater 1. de testam. in 6. qualitarum enim personarum de quibus actum est in interpretatione concessionis iis facta summa habetur ratio. l. ptemum 12. §. equitij 4. ff. de usu & habit. l. militari 11. ff. de test. milit. Riminald. conf. 34 n. 13. lib. 1. Cravett. conf. 308. n. 7. Schurf. conf. 3. n. 2. cent. 1. Regner. Sixtin. inter Consil. Marp. conf. 9 n. 15 p. 1.

Limitationis tamen loco nota quod qualitas concessionis ex persona concedentis efficiat, ut dispositio quæ alioquin strictam interpretationem reciperet largam tunc admittat. Vult. inter Consil. Marp. conf. 16. n. 65. vol. 1.

X.

Concessiones quæ fiunt per modum privilegij strictè accipiuntur, Dec. in cap. 1. vers. secundo lemiratur. de rescript. Crot. in conf. 422. num. 11. lib. 3. ubi addit hoc adeò verum esse, ut licet privilegia concessa sint motu proprio & ex certa scientia, tamen quoad ejus fieri potest, restringi debeant. Regner. Sixtin. Consil. Marp. conf. 9. n. 12.

XI.

Illa debet fieri interpretatio, ut concessio cum supplicationis & cum forma petitionis, ad quam concessio est inpetrata, concordet. Vnde etiam ipsa interpretationem supplementum & declarationem recipit. c. inter dilectos. 6. §. ceterum. ubi Felin. colum. 4. de fid. instr. lason. in l. Gallus. §. idem credendum. num. 40. ff. de lib. & postb. & in l. causas. num. 5. C. de transactio. Roman. conf. 133. Dec. conf. 10. num. 8. Sic concessio gratiæ debet intelligi secundum petitionem & omnes qualitates in petitione expressas, utpote quæ censentur in concessione repetitæ. l. 1. & ibi Bald. C. de divers. rescript. Rebuff. in prax. beneficior. p. 2. num. 25 & p. 3 n. 24. Paris. conf. 3. num. 54. volum. 4. Menoch. conf. 202. num. 20. & conf. 244. num. 2. vol. 3. Et hoc tanto magis procedit, quando ex concessionis præfatione apparet, quod concedens voluit concedere quod petatum fuerat. Ruin. conf. 43. num. 8. vol. 1. Menoch. conf. 309. n. 21. vol. 4. Vult. inter Consil. Marp. conf. 21. vol. 3. n. 212.

XII.

Quod in uno concessum est in aliis denegatum videatur cap. cum quid una 84. de R. l. in 6. l. scire oportet. 21. §. 2. ff. de iur. & curat. Gail. 1. obs. 135. n. 2. Consil. Argant. conf. 9. n. 5. lib. 1. vid. plura inf. lib. 9. c. inclusio.

XIII.

Concessio generalis & universalis cuncta complectitur & nihil excludit. l. inleano 68. ff. de leg. 3. l. 1. §. quod autem 3. ff. de Aleat. l. fin. §. uxori ff. de auct. legat. l. procuratore 13. C. Mandat. Paris. conf. 53 num. 21. col. 2. & conf. 53. num. 45. col. 3. Covar. var. resol. 1. cap. 13. num. 2.

Amplia

Cap. XXXVIII. Concessio &c. 229

Ampla ut procedat 1. etiam in materia odiosa & strictè interpretanda. Angel. in l. fin. col. fin. Vers. tertio quarto. ff. de constet. Princ. Dec. consil. 5. post n. 4. Aymon. consil. 294. num. 3. Vers. quanto fortius. & consil. 118. n. 14.

2. Ampla ut procedat quando in uno casu maior sit ratio quam in alio. Dec. consil. 5. n. 2. & consil. 277. col. 2. Neviz. consil. 19. n. 1. Cephal. consil. 29. n. 1. & consil. 138. n. 10. Vol. 1. Aym. d. consil. 294. n. 2.

3. Compræhendit etiam quæ speciali nota sunt digna. Cephal. consil. 36. num. 10. & consil. 92. n. 10. & segg. Roland. consil. 34. n. 44. Vol. 3.

4. Compræhendit non solum casus inopinatos & insolitos, sed etiam ea omnia quæ dici aut excogitari possunt, sive in genere sive in specie. Corn. consil. 46. n. 3. Vol. 3. Cravet. consil. 294. n. 2. Vers. sed adhuc. Francisc. Herculan. in tract. de negati. num. 24.

Limita 1. quod id quod ex generali dispositione venit, dicitur comprehensum non per extensionem seu interpretationem, sed per intentionem & proprietatem verborum, cum generalis oratio habeat vim specialis & individuae expressionis. Bart. in l. 1. in fin. ff. si quis in jus vocat. pien. Tiraquell. de ll. commun. gloss. 5. n. 86. Bald. & Angel. in l. omnes. C. de præscript. 30. annor.

2. Vbi aliàs universalis dispositio aliquam reciperet de jure restrictionem vel declarationem, ut puta ad terminos habiles ad subjectam materiam, ad naturam rei secundum jus commune & similia.

Quæ tamen omnia procedunt quando sumus in dispositione Legis, statuti vel alterius constitutionis, secus in dispositione hominis. Curt. consil. 1. num. 2. Roland. consil. 27. num. 27. Vol. 4. & consil. 61. num. 43. Vol. 1. Olasc. decis. Pedem. 169. num. 5.

XIV.

CONCESSUM dicitur quicquid expressè prohibitum non reperitur, l. nec non 28. §. quid eius 2. ff. ex quibus causis maiores. Campan. in divers. l. i. Canonici. rub. 7. cap. 5. n. 1.

XV.

CONCESSUM ad tempus; post illud censetur denegatum, l. si unum 27. §. 1. ubi Bald. ff. de pactu. l. Imperator 8. de postulation. Dec. consil. 328. in princ. Castren. consil. 263. num. 3. lib. 2. Tiraq. de retractu leg. §. 1. gloss. 21. num. 44. Surd. decis. 189. num. 9. Petr. de Anchar. consil. 70. n. 8. Card. Tusch. practic. concl. rom. 4. lit. 1. concl. 71. num. 20. Gemin. consil. 15. num. 18. circa fin. & num. 19. Rot. decis. 215. num. 1. & decis. 617. num. 2. apud Farinac. p. 1. recent. & decis. 369. n. 1. apud eund. p. 2. recent. Duran. Rot. decis. 402. n. 2.

XVI.

CONCESSUM ad tempus limitatum, ultra illud non extenditur, l. statu liberum 11. §. Stichum. ff. de legat. 2. l. 1. §. si mulier.

Ff 3

ff. do

ff. de liber. agnosc. Tiraq. *de reitradu convent.* §. 1. *glof.* 2. n. 46. *Rot. decis.* 596. num. 2. *apud Farin. p. 1. recent.* Bald. *conf.* 33. *Statuto caysenr. n. 3. vers.* nam id quod fit post terminum. lib. 5. ubi quoddam si est permissum infra certum tempus probari, lapso tempore censetur exclusa probatio. Cravett. *consil.* 145. num. 22. *vers.* & si dicas. ubi quoddam obligatio manutenendi usque ad certum tempus excludit tempus posterius, Zabarell. *consil.* 38. num. 4. ubi quoddam concessio facta de materia prohibita usque ad certos terminos, excludit ultra illos terminos, maxime quando in aliis non est eadem ratio. refert Cardin. Tusch. *d. lit. 1. conf.* 71. n. 52. cum seqq.

XVII.

CONCESSO uno, conceduntur omnia necessaria ad illud unum: [Etiam ea quæ in consequentiam veniunt nisi maiora fuisse concessis. Dd. in l. 2. de iurisdic. Hartm. *Pistoris 1. quest.* 15. n. 58. Sic data facultate areæ datur superficies. *obligationum* 44. §. placet 1. fin. de O. & A.]

CAP. XXXIX. De Conclusionē.

Axioma I.

Post conclusionem in causa nil amplius produci potest ad probandum. *cap. cum dilectum* 9. de *fid. instr. Auth. atqui semel. C. de probar.* Intellige si agitur de probationibus testium vel instrumentorum: sed quo minus iudex iurjurando causam decidere possit, nihil impedit conclusio in causa. Neque enim hæc est probatio litigatoris, sed iudicis potius ad veritatem investigandam provisio. *Fach. 1. contr.* 17.

II.

Conclusio libelli restringit narrata ad ea quæ in conclusionē petuntur, arg. l. 2. *C. de per. hered.* quia in conclusionē stat modus agendi. Dd. in l. edita 3. *C. de edend.* & in c. hac quippe 10. *caus.* 3. q. 6. Schurf. *conf.* 81. *centur.* 1. Ea causa est, cur Dd. libelli terminum conclusionē in appellent. Bald. in d. l. edita. num. 133. Curt. jun. 302. num. 2. *Col.* 3. Vellej. *inter Consil. Manurg.* *consil.* 15. num. 32. *Solum.* 1. Adaptatur enim ad narrata præcedentia. Socin. *consil.* 262. in *causa.* num. 1. *Col.* 2. cum causa concludendi conclusionem declararet, ut ait Bald. in l. 5. num. 1. *C. de Res vind.* Dec. *consil.* 58. *pro-* *1999.* num. 4. Welenb. 1. *conf.* 21. num. 5. Nec narrata in libello exiendunt libellum

Cap. XXXIX. De Conclusione. 231

libellum ultra quam in conclusione petatum fuit. Anton. de Barr. in cap. fin. de judic. Alex. conf. 117. num. 2. nisi in libello subiciatur clausula petens jus & iustitiam ministrari, tum enim etiam secundum ea, quæ probata fuerant ferenda erit sententia, quæ tamen clausula tunc denique hunc effectum sortitur, quoties id in actoris commodum redundat, secus enim est si in ejus detrimentum cederet, tum enim potius conclusioni standum quam ut libellus ex dicta clausula generali præter intentionem actoris extendatur. Hartm. Pistor. 1. quasi. 45. num. 23.

III.

In conclusione censentur repetita, quæ in præfatione præmissa sunt. l. Titia 134. §. item 1. & §. ult. de P. O. Vel. comm. Cod. num. 34.

IV.

Conclusum in causâ vel sententiam esse perlatam sunt paria. l. srem 29. §. fin. ff. de test. l. quamvis indubitari 19. C. de adul. declara quoad scil. participatio illa procedat quoad partem, cui ex conclusione manus sunt ligatæ: secus quoad judicem cuius officium facta conclusione non conquiescit. Gaul lib. 1. obf. 107. num. 7.

V.

CONCLUSIO potius attenditur, quàm facti narratio. Lap. alleg. 55. Quidam coram iudic. num. 5. vers. de hoc patet. Innocent. in cap. super litteris 20. de rescript. Jason. in §. omnium 1. num. 129. Instit. de actionib. Cuman. consil. 63. Vicarius quidam. in princip. Angel. de Perus. consil. 36. Pro decisione. num. 3. vers. Secundò præmissis. Gemin. conf. 118. Ne super deductis. num. 5. vers. nec etiam potest iustificare, ubi quod conclusio, & non narratio attendi debet, Bald. consil. 353. De libello, lib. 2. Alex. conf. 121. Viso processu, num. 2. & 3. lib. 1. & consil. 44. Eximie. num. 3. & 4. vers. quantum. l. b. 7. ubi quoddam libellus, in quo duo actores narrantur, sed in conclusione unus solus exprimitur, sustinetur secundum conclusionem, Calderin. consil. 483. in fine, aliàs §. de accusar. ubi quoddam in denunciatione judiciali attenditur conclusio ad exemplum libelli, non autem narrativa, Federic. de Senis consil. 158. ubi declarat quod non semel ex narratis sumitur conclusio, & sufficit, quod ex narratis sequatur idem quod exprimi debebat, refert, & alia plura adducit Card. Tusch. practic. conclus. tom. 2. lib. C. concl. 558. per totam.

V. CON-

CONCLUSIO sola attenditur, ac obligationem inducit, & non quod tractatur, & dicitur, *l. si voluntate* 8. C. de rescind. vendit. cap. tua 8. de bu, qua sunt à Pral. Alex. consil. 13. num. 6. in fin. & consil. 18. num. 2. & consil. 28. num. 3. lib. 1. Rebuff. ad concord. Francia. in rub. de constitut. in gloss. verb. tractatus. vers. nec aliquod ius ex tractatu queritur. Gonzal. ad Regulam 8. Cancel. gloss. 63. numero 34. [Unde ex modo concludendi qualitas actionis intentatæ colligitur, & demonstratur cap. litera 3. de dilat. & ibi gl. in verb. tribus annis. l. non debet 11. in fin. ff. de dolo. Bart. in l. certi conditio in princ. ff. de reb. cred. & in l. Aurelius. §. Stich. de liber. leg. Ripa in l. 12. §. 1. numero 137. de acquir. poss. Dec. consil. 136. num. 1. & consil. 252. Vultej. inter Consil. Marpurg. consil. 15. num. 30. vol. 1. Bart. in l. si priusquam. num. 13. ff. de oper. nov. nunc. Decian. consil. 130. num. 2. vol. 3. Bursat. conf. 234. num. 3. vol. 3. Cephal. conf. 393. num. 163. vol. 3. Mynd. resp. 25. num. 2.

Limita quoad allegationes juris licet enim sit conclusum nunquam tamen intelligitur pæclusa via allegationibus juris, cum semper Jura & Leges allegari possint. Bald. in Auth. jubemus. in ult. col. C. de iudic. & l. quamvis 19. C. de adult. & Nov. 115. in princ. Arnold. de Reigen. in exercitat. practic. disputat. 8. thes. 3.

C A P. XL. De Concordia.

Concordare non est idem utrunque in corde habere quodcumque illud sit, sed in re eadem (vel eodem modo, idem in eodem) Aristot. 9. Ethic. 16. hoc eleganti exemplo declarat Ioach. Camerar. cum ait: Audita est honorati cujusdam viri vox, quem tali in mentione nominare non oportet, se uxoremque suam unam sententiam habuisse compluribus annis ab initio conjugii, & idem soluisse ambos dicentis, *Et se enim & illam in domo dominari cupivisse*, & merito huc referri potest ex Augusta Caroli V. Historia memorabile exemplum. Cum enim post Franeisci Sfortiz mortem à Cesare Gallus per Legatum Ducatum Mediolanensem peteret, IDEM SIBI PLACERE, quod Fratri suo Regi Galliz placere videret, respondit, Legatus optatum se obtinuisse sententiam rarus tum quidem omnia felicija Regi perscribit: sed Carolus Ducatum eum sibi non minus quam Gallo placere, ideoque à se non minori studio retinendum quam à Gallo expetendum senserat Chyt. in Orat.

Cap. XLI. De Condemnatione. 233

Orat. de Carol. P. facit ad hanc rem locus elegans Sen. lib. 3. de immort. cap. 34. Quod vinculum amoris esse debet, seditionis atq. odii causa est, idem velle: & lib. 5. de benef. c. 83. omnes qui in ista negotiatione (scil. emendi vendendique) sunt idem volunt (sc. lucrari & quantum facere.)

CAP. XLI. De Condemnatione.

Axioma I.

Condemnari quem inaudita causa inhumanum est, *C. A. de injm Soc. c. 3. n. 1.* æquitatis ratio non patitur, *l. 1. ff. de requir. rei vel. absent. damn. Quin imo in dubio potius ad liberationem & contra fiscum concludendum. h. non puto 10. de jur. fife. l. Arrianum 47. de O. C. A. Gail. 2. obf. 101. num. 1.*

Excipe nisi contumaciter ablit. *vid. l. 13. C. de jud.* ut tamen ita abesse dicatur necesse est prius citationem rite insinuatam, & relationem nuncij, cui, quando, quomodo, ubi & in quo loco insinuatio facta sit, ad acta esse consignatam. Hic enim relationis actus substantialis est: adeo ut nisi illo prævio totus processus in contumaciam non subsistat. *l. 5. §. 1. ff. Ex quibus caus. im. poss. ear. ubi Bart. n. 1. Gail. 1. O. 54. n. 7. Mynf. 6. O. 10. n. 8.* Verum hæc dicta procedunt tantum in civilibus secus in criminalibus ubi nec ex causa contumaciæ velut ex nuda suspitione, & præsumptione quis condemnari debet. *l. 5. de pen.*

II.

Fatuus est iudex qui aliter condemnat quam fuerit petitum. *l. ult. C. de fideicommissis.* Ratio, quia potestas iudicis ultra libellum non extenditur. *vid. latè ad hec Axiom. Carpz. p. 1. c. 26. def. 6. person.*

CAP. XLII. De Conditione.

Axioma I.

Conditiones Dominis non dantur nec quisquam rem suam condicit. *l. ult. usufruct. quem cap. l. 1. §. 1. de Cond. Trit.* Ratio peti potest *ex § 14. Inst. de act.* quia in conditione ista formula usurpatur *Rem dare oportere.* Dare autem est contrarium transerre, quod ut hat Dominus petere non potest, *l. 14. §. 2. de except. rer. jud.*

Limitatur hæc regula quoad personam furis. *d. §. 14. C. de sp. l. an. odio furum. Inst. de act.* nam Dominus licet rei furtivæ dominium retineat, tamen rectè cum fure conditione expetitur, *tot. tit. de condit. furt.* quod speciali odio

odio furum introductum, ut non tantum ut alij possessores R. V. & actione ad exhibendum, sed etiam in specie ut fures conditione durius obligentur. Et hoc circa fures ab initio peculiare fuit, *d. § 14. hodie hac eadem conditione obligantur etiam, 1. raptor, d. l. 1. § 1. & l. 2. de Cond. Tris.* tanquam fur improbius. *pr. Inst. de Qu. bon. rapt. 2. conjunx quæ divortij causa res amovit, l. 26. rer. amor. 3. depositarius qui depositum penes se esse negavit, l. 13. § 1. depositus. 4. qui pignus soluto credito dolo restituere noluit, d. 4. § 1. de reb. cred.* adeo ut generalem limitationem formare liceat: Cuilibet injuste possidenti Dominum rem suam posse condicere. *l. 6. de cond. ab inrp. Vel in just. caus. Cujac. ad d. l. 4. § 1. de reb. cred. & in Pap. ad l. 5. rer. amor. p. 282.*

I. L.

Conditiones non infamant quamvis ex famosis causis pendant. *l. 36. de O. & A. Ratio, quia licet causa importaret infamiam forma actionis in factum temperata facit eam cessare, arg. l. 11 § 1. de dolo. Verumtamen procedunt quoad infamiam Juris, non quoad infamiam facti. Wcl. in m. ff. de his qui not. infam. l. 1. § 1. item ad Versum. ff. unde Qu. l. 8. C. cod.*

CAP. XLIII.

De Conditione.

Axioma I.

Conditio illa propriè dicitur quæ ab initio & ante perfectionem actus requirit implementum. *l. filiosam. 42. de condit. & dem. & ideo ante implementum non oritur: l. cedere 213. ff. de V. S. Vult. inter Consil. Marpurg. consil. 21. Solum. 3. num. 32, quod non est in modo: In eo enim post contractum demum completum & perfectum, quid impleri debet. l. MaGra: 44. de manum. test. l. demonstratio 17. §. fin. & in l. quibus diebus 40. §. Tertius §. de cond. & demonstr. Raim. consil. 26. num. 2. Vol. 2. Cravett. consil. 59. num. 1. Vol. 1.*

Limita hoc verum quoad conditiones suspensivas, quæ non inducunt perfectum contractum. *l. 2. §. 2. pro emptor. non quoad resolutivas, quæ perfectum contractum nihilominus inducunt. d. l. 2. §. 4. pro empt.*

II.

Conditiones & qualitates non possunt de casu ad casum, multo minus vero de persona ad personam trahi. *l. censum 46. §. penult. de V. O. nec conservanda agnationis gratia extendi debet fideicommissum ultra terminos à testatore præscriptos. §. nos igitur auct. de rescriptis. fideicommiss. Matth. Layman. consensend. in caus. Honold. n. 358.*

III.

Positi in conditione non sunt positi in dispositione, l. c. institutione: l. Gallus 29. §. item credendum 2. & §. in omnibus 10. de lib. & posth. Cujac. ad l. 85. de hered. instir. in respons. Sca vol. p. 256. C. 1. de condit. & dem. ibi. 29. num. 2. declarationem hujus Regulæ, vide ap. Lonner. lit. C. ar. 46. aliud in contractibus. Vide respons. Hessel. Darmstadii contra Hessel. & Mollet. §. semel str. 4. 9. per l. 1. C. de pact.

IV.

Conditionis adjectio non obstat quo minus rei sub conditione data dominium transferatur. l. domi servitum 7. §. ult. cum seq. l. 9. §. 1. de jur. dot. l. 1. §. 1. de usuc. pre dot. l. sub cessione 16. de solut. Quippe cum nulla conditio impediat principium essentia contractus, post Tiraquel. Welenb. in Comment. de cond. ob caus. dat. num. 42.

V.

Sub conditione relictum, sub contraria censetur non datum. l. si legatum 10. l. legata inutiliter 14. de adim. legat. l. quod pure 6. in pr. quand. dies leg. ced. l. 2. & ibi gloss. in verb. conditionalis, ff. de in diem addit. Forst. inter Consil. Marburg. consil. 15. num. 114. Vol. 1. Bocet. de invest. feud. cap. 5. num. 19.

VI.

Conditione semel impleta non amplius est querendum. l. cum uxori 4. C. quand. dies leg. ced. Bald. in l. ult. C. de hered. instir. Cravett. consil. 161. num. 6. Vult. consil. 31. Vol. 1. num. 42.

Ratio, quia conditio habetur pro causa, deficiente itaque conditione deficiit quoque & causa, neq. subsistit obligatio. Felin. in c. seauito. n. 16. de fid. instr. Gail. lib. 2. obscrv. 132. num. 4. Et actum reducit ad non actum l. proinde. §. si, si cert. per. Conditio enim & causa finalis in idem recidunt. Welenb. consil. 16. num. 5. Gail. 2. obscrv. 132. num. 4. Vult. inter Consil. Marburg. consil. 15. num. 284. Vol. 1.

VII.

Conditio habetur pro impleta, cum per eum ad quem spectabat, steterit quo minus impleteretur. l. hac cessione 7. ff. de contrah. empt. l. jure celsis 124. de cond. & dem. Dec. in l. 1. num. 5. C. de instir. & subst. Grammat. decis. Neapol. 102. num. 108. Ruin. consil. 166. n. 12. lib. 3.

VIII.

Conditio quæ semel evanuit amplius non reviviscit l. cum uxori 4. ubi Dd. C. quand. dies leg. ced. Casti. consil. 97. num. 3. Vol. 2. Bertazol. 2. consil. decis. consil. 69. num. 11.

IX.

Conditiones plures unius loco habentur & omnibus parendum. *l. si heredes plures* 5. ff. de condit. inst. *l. cedere* 213. ubi sub conditione ff. de V. S. *l. qui heredi* 44. ff. de condit. & dem. *l. cum quarebatur* 13. ff. judicium sol. *¶ l. si quis ita* 63. ff. de V. O. Vnde Capra conf. 72. num. 12. incip. cum & se, inducit hoc ad legatum sub pluribus conditionibus uxori relictum, veluti si & quoad honeste vixerit viduaq; permanferit atq; in domo mariti testatoris habitaverit, quod nimirum legatum ei non debeatur, nisi omnes conditiones adimpleverit. *¶ l. si heredi* 5. quod intellige procedere si conjunctim data sunt, (secus enim si disiunctim) tunc enim cuilibet parendum erit, Gail. lib. 1. de P. P. cap. 7. num. 21.

X.

Conditio dividua conjuncta individue totam conditionem individuum facit. *l. si ita fuerit* 13. in pr. ff. de manum. test. Socin. conf. 107. num. 12. Sol. 4. incip. si a sententia. Gail. de pignorat. c. 20. n. ult.

XI.

Conditio impossibilis in ultimis voluntatibus non vitiat dispositionem, sed ipsa vitatur. §. 12. *l. de hered. inst.* quod regulariter quidem procedit, quamvis si conditio impossibilis possit per æquipollens adimpleri. *l. hujusmodi* 84. §. si ita 7. ff. de legat. 1. hoc est, quando conditio non possit adimpleri eo modo quo testator voluit, sufficiat impleri per modum similem. *l. legatum* 16. ff. de usufr. leg. Gail. 2. obs. 4. num. 16.

XII.

Conditionis adjectio cum sit res facti probari debet, Menoch. 4. præsump. 175. num. 3. & 4. Mascard de probat. conclus. 733. per tot. Vnde conditionis implementum probari debet, per eum qui se in dispositione conditionali fundat. *l. hoc juve* 10. de V. O. *l. ita stipularum* 115. §. 2. cod. Bart. in *l. si quisdem* num. 5. C. de except. Fatin. 1. conf. 104. n. 11.

XIII.

In conditionibus attenditur prima existentia & non successus. *l. si quis heredem* 7. C. de institut. & substit. Bald. in *l. cum precibus* num. 6. C. de impub. substit. Rol. à Vall. in tract. de lucr. dor. quest. 51. num. 1. Paris. conf. 32. n. 1. lib. 2. Chassan. conf. 53. n. 6. Gylman, tom. 1. p. 1. 3. cor. 7. n. 5.

XIV.

Conditionis hæc est natura ut retrotrahatur. *l. si filius* 78. de V. O. quod obtinet quando à casu pendet, secus cum à potestate contrahentium. *l. porcor* 15. & ibi Bart. ff. qui porcor. in pign. *l. si ferum* 18. §. ult. de stipul. serv. Fach. l. cent. 94. Gail. 2. obs. 2. n. 1. Hartm. Pisk. 1. quest. 4. num. 9.

XV. Con-

XV.

Conditio formam non levem inducit, qua omiſſa diſpoſitio non ſortitur effectum; l. qui heredi 44. l. 1. *Maxius* 55. ff. de condit. & demonſtr. Tiraquel. de retractu. tit. 2. §. 2. gloſſ. 1. n. 3. & 4. Menoch. conſil. 60. num. 48. & conſ. 69. num. 72. Garc. Girona de explicat. privileg. & exemp. num. 667. Cald. Pereira de poteſt. eligendi. cap. 2. num. 16 & cap. 4. num. 30. Gutier. practi. lib. 1. q. 17. num. 11. Sanch. de Matrimon. lib. 3. diſp. 5. num. 2. Rot. deciſ. 315. num. 3. apud Farin. p. 1. recent. Grat. conſil. 12. num. 22. vol. 2. Pariſ. conſ. 97. num. 86. lib. 1. Card. Tuſch. practi. conſul. 200. 2. lit. C. concl. 483. num. 8. Honded. conſ. 60. num. 26. Franc. Becc. conſ. 39. num. 19. & conſ. 58. num. 18. Carol. de Graſſ. de except. ad mater. ſtat. exclud. omnes except. 35. num. 5. Nicol. Intrigl. deciſ. 21. num. 2. lib. 1.

XVI.

Conditio nihil ponit in eſſe, & ideo actus conditionalis non valet, niſi exiſtente conditione, l. ſi quis ſub conditione 8. ff. ſi quis omiſſa cauſa. l. cedere diem 213. ff. de verb. ſignif. l. ſi quis ſundum 37. ff. de contrab. empr. l. ex ſactio 35. ff. de hered. inſtit. Afflict. deciſ. 355. num. 4. Cephal. conſil. 56. n. 11. & ſeq. Rol. à Vall. conſ. 58. n. 14. & ſeq. lib. 3. ubi quoddam paria ſunt nihil fieri vel fieri ſub conditione, quæ non purificetur. Roman. conſil. 421. Hic Mathæus. num. 2. ubi extendit tam in conditione affirmativa, quàm negativa, Alex. conſ. 145. lib. 2. & conſ. 42. & 46. lib. 7. ubi quoddam procedit tam in conditione expreſſa, quàm tacita, Bald. conſ. 478 lib. 1. ubi quoddam deficiente conditione deficit conditionatum, Mench. queſt. illuſtr. cap. 55. num. 6. Surd. de aliment. tit. 9. queſt. 29. à num. 13. & deciſ. 209. num. 1. & conſil. 38. num. 24. & conſ. 298. num. 1. & conſ. 322. num. 26. & conſ. 423. num. 18. Card. Tuſch. d. rom. 2. lit. C. conſul. 593. à princip. Mari. Antonin. var. reſolut. lib. 1. reſolut. 56. num. 3. & reſolut. 88. num. 4. Franciſc. Molin. de brachio ſeculari. cap. 18. num. 14. Brunor. à Sole in locis communib. verb. conditio 3. ubi quoddam in conditione poſitum non eſt in diſpoſitione. Flamin. de reſignat. lib. 1. queſt. 14. num. 9. ubi quoddam actus habetur, ac ſi non eſſet factus non purificata conditione. Intrigl. d. deciſ. 21. num. 4. lib. 1. Joan. Maria. Novar. queſt. forenſ. lib. 1.

quæst. 27. num. 4. [Unde quotiens aliquid dicitur vel constituitur sub conditione si ea conditio non existat, constitutioni locus non est. l. 1. *vers. huius rei. de offic. eius cui mand. est iurisd. l. 8. §. si ignorante 17. ff. mand. l. 1. de Reg. Caren.* Unde Dd. dicunt, si conditionalis dispositio affirmat conditione cedente, ea deficiente negat. Ang. *consil. 373. col. penult. Cravett. consil. 344. num. 4. Bocet. de investit. feud. cap. 5. num. 19.]*

XVII.

CONDITIO debet impleri in forma specifica, d. l. qui heredi. & d. l. *Mevius 55. ff. de condit. & demonstr. Bald. consil. 437. in princ. lib. 5. Oldrad. cons. 244. num. 3. vers. responderetur. Angel. cons. 373. Visus instrumentis. num. 2. vers. in contrarium. latè Gail. 2. obs. 2. num. 3. & obs. 132. num. 3. Cravett. cons. 796. num. 5. ubi quod in voluntariis, & contra piam causam conditio adimplenda est in forma specifica, & non sufficit implementum per æquipollens. Menoch. *consil. 1. num. 410. & cons. 35. à num. 4. Brunor à Sole in locu communib. verb. conditio 5. Surd. decis. 209. num. 3. & de aliment. tit. 5. quæst. 3. num. 16. ubi quod non debet impleri per æquipollens. Flamin. d. l. 1. quæst. 3. num. 15. Cardos. in praxi iudic. verb. conditio. num. 3. Valasc. *cons. 82. num. 11. vers. prater ea. Mari. Anton. var. resolut. lib. 1. resolut. 56. n. 2. Ceval. commun. contra communes. tom. 4. quæst. 900. num. 56. Card. Tusch. d. tom. 2. lit. C. conclus. 595. à princip. Castill. contr. *rovers. p. 2. lib. 5. c. 119. num. 6. Joan. Maria Novat. quæst. forens. lib. 1. quæst. 40. n. 4. Vincent. Fufar. de substit. quæst. 246. num. 16. Caroll. de Grass. d. except. 33. num. 17. & 59. ubi addit conditionem necessariam per æquipollens impleri posse. [text. in l. fideicommissa 11. §. si cui. ff. de leg. 3. & l. mulier 20. §. 1. de condit. institut. maximè si disponentis voluntati per æquipollens æquè ac ipsam formam specificam satisfieri possit. Marc. Mantua singul. 121. vers. ad secundum.] Et non purificata conditione, ac si non esset factus haberetur actus. Surd. *consil. 157. num. 7. & consil. 236. num. 6. & cons. 298. num. 36. Joan. Maria Novat. d. lib. 1. quæst. 40. num. 2. Castill. d. cap. 119. numero 5. cum seqq. Intrigl. decis. 21. n. 5. lib. 1. Cassanat. *consil. 2. n. 28. & seq. Joan. Anton. Mangil. de imputat. quæst. 62. n. 19. & q. 77. num. 51. Paria******

Cap. XLIII. De Conditione. 239

Paria enim sunt nihil fieri, aut sub conditione fieri, quæ purificata non fuerit. *Surd. cons. 371. num. 69. & 70. plures, de quibus Castill. d. cap. 119. num. 1.*

Limita, quando conditio non stat per implere debentem, seu devenit ad actum impossibilem, implendi sine culpa implere debentis, *vid: supr. Ax. 6. Cuman. consil. 38. circa fin. Angel. cons. 301. Factum sale. num. 3. Cardin. Tusch. conclus. 595. num. 32. cum seqq. Cardos. d. verb. conditio. num. 7. Rot. decis. 493. num. 3. & 6. apud Farin. p. 1. recent. Thom. Doct. cons. 93. num. 4. Mari. Anguissol. consil. 2. num. 19. Vivi. decis. 383. num. 1. Carol. de Crass. d. except. 33. n. 22. Conditio enim habetur pro impleta cum non stat per eum, qui illam adimplere debet, l. iure civili 24. ff. de condit. & demonstr. l. i. in ar. & l. seq. C. eod. tit. *Surd. cons. 374. num. 7. Gonzal. ad Reg. 8. Gancel. §. 3. proom. num. 38. Joan. Maria. Novar. d. lib. 1. quest. 40. n. 7. Carol. de Grass. de except. 33. n. 24.**

[Limita 2. quando conditio non possit adimpleri formaliter prout testator voluit: tunc enim sufficit virtualiter & in effectu impleri quantum ad mentem testatoris & causam finalem. per text. in l. huiusmodi 84. §. si ita 7. ff. de leg. 1. Gail. 2. obs. 4. n. 16.]

XVIII.

CONDITIO frustra expectatur, cujus eventus nihil debet operari, l. si quis ita scripserit 33. ff. de hered. instit. l. cum heres 52. §. si ff. de acquirend. hered. Anton. Gom. var. rom. 1. cap. 2. num. 12. proposit. fin. & cap. 10. num. 17. in fin.

XIX.

CONDITIONE deficiente, contractus celebratus censetur resolutus ab ipso initio, l. necessario 8. §. 1. ff. de peric. & commodo rei vendit. l. pecuniam 36. ubi Alex. num. 4. ff. si certum per. Menoch. consil. 134. num. 30. & 31. & cons. 139. & seq. & cons. 322. num. 39. Tiracquelin l. si unquam 8. verb. revertatur. num. 277. C. de revocand. donat. ubi quoddam defectus conditionis habet oculos retrò ad tempus dispositionis. *Surd. de aliment. tit. 9. quest. 4. num. 23. Flamin. de resign. benefic. tom. 1. lib. 1. quest. 3. num. 27.*

XX. CON-

XX.

CONDITIONE pendente actus non dicitur perfectus, suspendit enim conditio actum in effectum, vel eventum conditionis, *l. cedere diem 213. ff. de verb. signif. Menoch. conf. 63. à num. 18. Surd. conf. 186. num. 12. & conf. 238. num. 7. & conf. 208. num. 11. Joan. Maria. Novar. d. lib. 1. quæst. 27. num. 5. Castill. d. lib. 5. p. 2. cap. 119. n. 7. Intrigl. d. decis. 21. n. 6. [aded ut pro imperfecto pendente conditione habeatur. Menoch. consil. 88. num. 9. nec præsumuntur impletæ nisi probentur, Castrenf. Alex. & Dd. ad l. item quia. ff. de pact. Unde instrumentum guarentigiatum non habere executionem, paratam nisi liquidata conditione tradunt. Alex. in d. l. item quia de pact. Bald. in l. 2. C. de Execut. rei jud. Wefenb. 1. consil. 14. num. 91.*

CAP. XLIV.

De Confessione.

Axioma 1.

Confessio extrajudicialis geminata idem operatur quod judicialis. Bart. in l. cum secum. Cod. de Agricul. & cons. Paul. Castr. in l. Publia. §. Tisim. ff. de positi. §. in. in cap. de hoc. num. 3. de Simon. Regner. Sixtin. inter Consil. Marpurg. Vol. 1. consil. 11. num. 87. Bertazol. lib. 1. consil. decis. 42. num. 2. Everhard. in loc. à §. geminat. num. 15. Petr. de Ptolomais ad l. admonendi. num. 110. de jurejurand.

II.

Confessio est interpretanda secundum mentem consentientis. *l. si qui in sententia 66. ff. de judic. Alciat. in tract. de præsumpt. p. 3. præsumpt. 35. num. 10. Bertazol. 1. consil. decis. conf. 166. num. 51. Estque instar instrumenti. Bald. ad l. fin. quæst. 3. C. de edict. D. Adr. coll. ideoque quod non cantat, nostrum quoque non crit supplere vel addere, sed pro omisso & non confesso habere. l. ad probationem 21. C. de probat. Gœdd. inter Consil. Marpurg. consil. 28. Vol. 2. num. 62.*

III.

Confessio acceptari debet cum omnibus suis qualitatibus, nec potest pro parte scindi vel dividi. Bart. & Bald. in l. siquidem. C. de except. Bald. in l. Gallus. §. quidam. ff. de liber. & posth. Ludovic. Gomez ad §. item si qui. Institui. de Act. num. 17. Ronian. consil. 167. col. 2. Bart. Vcronens. in suo tract. causel.

Cap. XLIV. De Confessione. 241

cancell. 16. §. 226. sed aut tota acceptanda aut tota rejicienda. Bart. in l. Aurelim. §. item. ff. de liber. legat. Gribald. in thes. commun. opin. Verb. confessio. num. 7. Quod accipe verum esse in directo connexis capitibus non etiam in iis quæ quandam separationem admittunt, & separata ac diversa facta factorumque qualitates separatas respiciunt. Bart. in l. unic. C. de confess. Hyppol. de Marf. sing. 185. Felin. in cap. audiri. extr. de præscript. Bald. in l. siquidem in 2. notab. C. de transact. Gædd. inter Consil. Marpurg. conf. 28. Vol. 2. num. 77. Lanfranc. de Otian. in prax. c. 17. num. 14.

IV.

Confessionem unius eedere damno alterius absurdum est. l. Seja Mancipia. 28. ff. ad SC. Vellej. l. Quintus 48. ff. mand. l. si quis in gratia. §. 1. ad SC. Syllan. Vult. inter Consil. Marpurg. conf. 30. num. 150. Vol. 2.

Amplia quod hoc non tantum quoad personas procedat, sed etiam quoad actiones, sic confessio unius facti, vel causæ non inducit facti, vel causæ alterius confessionem, Bald. in l. in qui rem. Vers. deinde. C. de probat. Gædd. consil. 28. numero 61.

V.

Confessio dubia interpretari debet in bonam partem & ad favorem contentis. Bald. in l. 1. num. 23. Vers. primo casu. C. de confess. Claud. Seyssel in reper. l. ut sim. num. 113. ff. de iustit. & iur. ubi hanc regulam exemplis bene declarat. Farin. in sua pract. crimin. p. 2. tit. de reo confess. & Consil. quæst. 81. cap. 1. Vbi Regulam tribus modis limitat & declarat 1. ut procedat in foro facti, secus in foro poli 2. ut non procedat in homine malæ famæ. 3. ut non procedat in iis quæ de se mala & prohibita sunt. Nam his omnibus casibus dubia confessio in detiorem partem & contra contentem interpretanda. Farin. 1. decis. 63. num. 3. & in addit. lit. a.

VI.

Confessus habetur pro iudicato. l. 1. ff. de confess. cum de confessis nullæ sint partes iudicis, nisi ut condemnet. l. proinde 25. §. 2. ad L. Aquil. Etiam si falso confessus. l. 1. l. 3. & l. 7. de confess. quæ regulæ sese mutuo collidere videntur & convertere, adeo ut Zac. in l. 6. §. ult. dist. 118. fateatur se saltem habere nec nodum expedire posse. Itaque Bach. 1. dispur. 4. thes. 1. D. distinguat an quis constreatur apud iudicem pedaneum seu in iudicio post litem contestatam: an vero apud Magistratum in iure ante litem contestationem, ut priori casu condemnatio sequatur posteriori vero nulla, sed confessus pro iudicato sit & parata executio detur per actionem ex confesso, in qua ad instar actionis rei iudicatur. l. 56. ff. de re iudic. non hoc an debeat, sed an confessus sit, quæritur, eoque licet adversarius probare velit falsam confessionem fuisse, condemnatio tamen sequitur ex actione de confesso. l. 3. 4. §. 6. 7. de confess. Vnde Hartman. Pistor obs. 34. pr. ait confessionem sufficere ad condemnandum aliquem de eo quod fuerat confessus. can. 1. & seqq. cau. 2. q. 1.

Hh

can.

can. *Leharinus* 4. *caus.* 31. *quæst.* 2. Non sufficere autem ad puniendum seu poenam infligendam. *l. 1. §. Divm* 17. *ff. de quæst.* *vid. Coll. Argens. de interr. in jure fac. thes.* 22.

VII.

Confessio facta non plus operari potest quam vera. Bald. *in l. 2. §. quod si Altor in fin. C. de juram. propter calum.* Farin. 1. *conf.* 28. *n. 1.*

VIII.

Confessio in una instantia facit fidem inter easdem personas in alia instantia, nulla habita distinctione an tendat ad eundem vel ad alium finem. Cachet. *decis.* Pedem. 1. *num.* 40. *Et decis.* 107. *num.* 1. quod idem consuluit Curt. jun. *conf.* 41. *num.* 15. *col.* 1. ubi insert etiam si confessio sit facta in uno judicio ad unum finem tendente: idque probat per doctrinam Accursi *in Auth. possessor: C. qui per. in pign.* Vult. *inter Consil. Marpurg. conf.* 21. *col.* 3. *n.* 223. Et confessio facta in uno judicio, probat etiam in alio contra contentum. *l. jubemus* 41. *Et ibi* Bald. *C. de liberal. caus.* Purpurat. *in l. si apud quem. num.* 82. *C. de edend. Caputaq. decis.* 190. *n. 1. p. 1. Et decis.* 208. *n. 6. p. 2.* Cephal. *conf.* 100. *num.* 17. *lib.* 1. *Et conf.* 215. *num.* 56. *lib.* 2.

Amplius ut procedat non solum in civilibus, sed etiam criminalibus, in quibus criminis confessio in uno judicio facta præjudicat in alio. Bellam. *in cap. per inquisitionem. num.* 1. *in 2. opposit.* *Et ibi etiam Abb. post num.* 12. *extra de Elect.*

Limita scilicet de vera confessione non facta. Hæc enim in uno judicio emanata non præjudicat in alio. Mascard. 1. *de probat. concl.* 348. *num.* 32. Houded. *conf.* 66. *num.* 58. *Et num.* 75. *lib.* 1. Hieron. Cuchal. *in addit. ad Angel. de malef. in verbo Et ad querel. num.* 97. *post med. Vers. secundo in confessione.*

IX.

Confessum esse quem vel convictum sunt paria. *l. qui sententiam* 16. *C. de pen. l. fin. C. de custod. reor.* Gandin. *in tit. de præsumpt. post. num.* 2. *vers. Et primo* *videtur* Gramm. *decis.* 36. *n. 61.* Farin. 1. *conf.* 26. *n. 5.*

X.

Confessio ad hoc ut contenti noceat debet esse clara, certa, lucida, expressa, & explicata: alias non præjudicat. Felin. *in cap. qualiter ill. 2. §. licet autem.* Felin. 3. Implicita enim confessio habet naturam confessionis incidenter emanatæ. Felin. *in cap. 1. num.* 6. *vers. item dicitur.* *Et num.* 12. *extra de except.* Butr. *in cap. per inquisitionem. col.* 3. *ad fin. Vers. per hoc dicitur. extra de Elect.* Marian. *in cap. qualiter Et quando. num.* 1013. ubi de confessione tacta & in consequentiam. Roman. *consil.* 455. *num.* 2. ubi de confessione dubia & obscura rationem reddit, quia scilicet obscure respondens similis est nihil respondenti *l. de acate* 11. *§. nihil* 7. *de interr. act.* cum aliis ibi per eum allegatis.

gais, Francisc. de Ponzin. in *tract. de Lam. num. 71.* Buon. de *judic. part. 2. quest. 6. num. 9.* ubi quod confessio non debet esse æquivoca nec vaga & generalis; sed certa & specialis. Follet. in *pract. crimin. Verb. et si confitebuntur. part. 1. num. 59.* Mascard, *lib. 1. de probat. concl. 348. num. 36.* Farin. *lib. 1. confil. 19. in addit. lit. l.*

XI.

Cum confitente sponte mitius est agendum. c. *Presbyterum. dist. 50.*

XII.

CONFESSIO est probatio omnibus melior, & efficacior, quæ fieri possit, l. *cum te 9. C. de probat. l. cum à matre 14. C. de rei vendicat. l. generaliter 13. C. de non numer. pecunia. cap. per tuas 10. de probat. cap. si cautio 14. de fide instrum. Hippolyt. sing. 201. num. 2. & sing. 257. & in rub. C. de probat. num. 81. & 82. ubi quod est clarior probatio, quæ haberi possit, Alex. *confil. 13. Emu que in princ. lib. 1. & confil. 213. num. 15. lib. 2. & confil. 141. num. 3. vers. nulla. lib. 6.* Angel. Aretin. *confil. 48. Viderur primo. num. 3.* ubi ait, quod est melior probatio, quæ fieri possit. Paris. *confil. 103. num. 10. lib. 3.* Bald. *confil. 195. lib. 2.* ubi dicit, quod est principalissima omnium probationum, & *confil. 553. col. 1. lib. 3.* ubi refert, quod ubi adest confessio partis, ibi est relaxatio omnis probationis. Riminald. jun. *confil. 303. num. 3. lib. 5.* ubi quod est regina probationum. Cravett. *confil. 80. num. 12.* ubi ait, probationum omnium illustrissimam esse, Sylvan. *confil. 62. num. 1.* Menoch. *confil. 21. num. 14. & de interdict. remed. 1. recuper. num. 217. & seq.* Mascard. *de probat. concl. 1326. num. 4.* Surd. *decif. 10. num. 12. & confil. 143. n. 39. & de aliment. tit. 8. privil. 30. num. 11.* ubi ait, quod plenè probat in iis, quæ pendent à voluntate confitentis, Gam. *Lusit. decif. 165. num. 2.* Josephus Sesse Aragon. *decif. 125. num. 3.* Anton. Monach. Bononiens. *decif. 21. num. 8. & decif. 55. num. 25.* Card. Tusch. *d. som. 2. lit. C. conclus. 645. Rot. decif. 436. n. 2. apud Farin. p. 1. recent.**

Non minus probat confessio, quàm instrumentum, Joan. de Anan. *confil. 55. num. 3.* habetque vim publicæ scripturæ, l. *cum te 5. C. de transact. Paris. confil. 99. num. 12. lib. 3.* Roland. *confil. 6. num. 26. lib. 3.* Mascard. *d. conclus. 1326. n. 4.* Flamin. *de resignat. lib. 11. quest. 14. n. 71.* Gam. *Lusit. decif. 43. num. 1.* Valasc. *de iure emphyt. quest. 7. n. 27.* Cald. Pereira *de potestate elig. cap. 7. num. 1.* Imò est major probatio, & fortior eà, quæ fit per testes, vel instrumentum, Bald. *confil. 192. Pro-*

Hh 2

ponitur.

ponitur. col. 2. circa fin. lib. 2. Cravett. conf. 61. num. 3. conf. 171. num. 4. Roland. à Valle confil. 71. n. 41. & confil. 75. num. 24. vol. 2. Mascard. de probat. in proœm. quest. 7. num. 3. & ideo semper admittitur etiam ubi alie probationes non admitterentur, Marant. de ordine jud. p. 6. art. 5. num. 25. Surd. conf. 60. num. 1. & conf. 143. num. 39. Anton. Monach. Florent. decis. 1. num. 99. Joan. Maria. Novar. quest. forens. lib. 1. quest. 89. num. 2. & 3. Stephan. Gratian. discept. forens. tom. 5. cap. 98. num. 34. Lud. Cenc. de censib. p. 1. cap. 4. num. 20, quia facit rem notoriam, Mascard. d. conclus. 1326. num. 4. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 142. num. 9. & 10. Cardos. in praxi iudicium. verb. confessio judicialu. num. 36. Farinac. in praxi crimin. quest. 21. num. 31. Cald. Pereira de potest. elig. cap. 7. num. 23. [Talis enim confessio abit in contractum. adeo ut revocari amplius non possit. Castrensin l. si qui in conscribendo. num. 2. C. de Episcop. & Cleric. Dyn. in cap. quod semel. num. 3. de Reg. iur. in 6.]

XIII.

CONFESSIO erronea non nocet, & confiteri non videtur qui errat. l. non videtur 2. ff. de confess. l. error. 7. C. de iuris & facti ignor. Socin. reg. 39. Anton. Gom. tom. 3. var. cap. 1. num. 66. Mascard. de probat. conclus. 378. Surd. conf. 345. num. 17. Mari. Anton. var. resolut. lib. 3. resolut. 1. num. 63. Card. Tusch. d. tom. 2. lit. C. conclus. 649. ubi conclus. seq. agit quando confessio dicatur erronea, vel non. Joan. Maria. Novar. quest. forens. lib. 1. quest. 89. num. 10. in fin. [tamdiu tamen confessio erronea veta præsumitur donec contrarium probeatur. l. 26. §. ult. ff. de posit.]

XIV.

CONFITERI non censetur adversarij agentis intentionem, qui ad excludendum jus actoris exceptionem opponit, cap. exceptionem 63. de Regul. iur. lib. 6. Covar. var. lib. 1. cap. 1. num. 2. vers. eodem iure. Anton. Gom. tom. 3. var. cap. 12. num. 16. Cacheran. Pedem. decis. 178. num. 9. Franc. Milanen. Sicilia. decis. 3. num. 46. lib. 2. Bellon. Genuens. decis. 38. num. 8. & decis. 91. num. 1. Petrus Gregor. Syntagm. iur. lib. 21. cap. 17. num. 3. Cardos. in praxi. iudicium.

Cap. XLV. De Confidentialia. 245

cum, & Advoc. verb. exceptio. m. 26. Stephan. Gratian. Marchia. decis. 19. num. 19. Magon. Floren. 44. num. 6. Cæf. Manent. decis. 69. num. 1. Camill. Borell. in sum. omn. decis. tom. 1. tit. 48. num. 22. Pyrrh. Mant. de solut. cap. 23. num. 1. Carol. de Grassis de except. except. 25. num. 81. & 82.

CAP. XLV. De Confidentialia.

Fortius dicunt qui minus habent artis. *Quintilian.* Ratio, quia qui minus sapiunt minus habent pudoris, Etasius in *Adagii.* contra inficitia confidentiam parit, unde Cujac. ad l. 1. de Reg. iur. Imperitos omnia facile affirmare dicit, cum quo consentit Philosophus 1. de generatione, cap. 2. & Thucyd. lib. 2. ubi inficitiam audaciam, prudentiam cunctationem asserit, Eruditio enim timorem creat, imperitia confidentiam. Hieronym. Epist. 26. & Plin. lib. 5. Epist. 17. Nescio quo pacto, inquit, in studiis homines magis timor, quam fiducia decet: cui dubio respondet 4. Epist. 7. quia recta ingenia debilitat pudor, perversa confirmat audacia: Rectè ergo Syden. Apollinaris auctores in operibus edendis pudorem potius quam constantiam deesse statuit. libr. 9. Epistol. 11.

CAP. XLVI. De Confirmatione.

Axioma 1.

Confirmatio non potest retraheri in præjudicium tertij. Bart. in l. bonorum remanet. hab. Dyn. in l. semper de Reg. iur. Wesenb. 1. conf. 6. num. 163. Cord. consil. 247. num. 5.

II.

Confirmans actum nihil innovat, cap. 1. de confirm. nihil. & in util. & ibid. gloss. ad verb. confirmationem. extra de prius. vel novi dat. c. inter dilectos. 6. §. porro de fid. instr. Specul. in tit. de instrum. §. nunc autem. num. 1. Cum de natura confirmationis sit addere robur confirmato, non illud extendere. l. Aurelius 28. §. testamento 5. ff. de lib. leg. Bald. in l. ad Ger. m. n. 3. C. f. ad Ger. rem judic. Alex. consil. 122. num. 21. Col. 6. incip. V. jo puncto. Gail. lib. 2. ob. 1. num. 16. Et confirmans validum non dicitur aliquid de novo dare. Bart. in l. more 5. in sua dissent. num. 5. & ibi las. num. 27. de jurisdict.

Hh 3

Quando

Quando enim confirmatum stare potest per se & ex se ipso, validum & utile est, illudque debet attendi & non confirmari. *l. q. 77. ff. de hered. inst. Conf. Argen. conf. 24. num. 55. Vol. 1. add. cap. rita. num. de prisol. Gilcken. ad l. 13. C. de Eccles. l. 1. §. 1. C. de necessar. for. her. l. Hilig. 17. D. E. 19. D.*

Limita 1. Regulam non procedere quando actus nullus à Principe summo confirmatur, tunc enim eo casu qui confirmat, dat ad hoc ut actus potius valeat, quam pereat. *l. adopta. 38. ff. de adopt. §. fin. inst. de tutel. Gail. lib. 2. obf. 1. n. 16.*

Limita 2. quando quis confirmat actum imperfectum, quia tunc confirmando perficit, & per consequens dat. *cap. 1. §. fin. de transact. Neg. 15. cap. interrim 1. Gail. 2. obf. 1. n. 38.*

Limita 3. quando quis confirmat actum tanquam jam antea factum, qui revera nunquam fuit celebratus, quia tunc de novo dare censetur. *l. si donatio. 5. C. de donat. ubi Bald. & d. las. ad d. l. more majorum. 5. Gail. 2. obf. 1. num. 19.*

Vnde Bald. in l. leges. eolum. fin. num. 5. ff. de leg. C. in l. ex placito. col. 3. n. 8. & secundum casu. C. de rer. permut. Regulam sic declarat, quod si actus præcedat confirmationem, confirmatio non debet esse rei, sed fiat ad bene esse, faciatque rem confirmatam esse majoris autoritatis. *Pacii. consil. to. num. 39. Vol. 1. Consil. Arg. conf. 24. in 54. lib. 1.*

III.

Quod non est, confirmari non potest. *c. cum nostrum. 6. de concess. prob. l. sed eis 7. ff. de precar. l. honorum 24. ff. rem rat. hab. Alex. conf. 155. n. 2. Vol. 6. incip. & dicitur. Gail. 2. obf. 1. num. 15.* Confirmatio enim ejus quod nullum est nihil operatur. *cap. inter dilectos 6. §. ceterum ubi Caron. de def. instr. nec quicquam operatur confirmatio circa id quod ab initio est inutile. Dyn. in c. non firmatur. de R. l. in 6. Vult. inter Consil. Marp. conf. 15. n. 319. cum seq. Vol. 1.* Pro declaratione tamen hujus distingue cum Dyn. in reg. non firmatur. de R. l. num. 5. Inter factum quod omnino à jure annullatur citra ulteriorem limitationem vel dispositionem, & tunc nullum non confirmatur etiam si causa confirmans supervenerit, v. c. in institutione heredis, quæ ab initio est inutilis propter personam testantis, quia impubes, servus, filius, licet postea factus fuerit pubes, liber sui juris, interque illud quod à lege declaratur nullum, nihilominus tamen superviente causa confirmante, juris ipsius dispositione toleratur. Et hujusmodi omnino non potest dici nullum, sed aliquo respectu validum, veluti si accedat, quod jus admittit posse validare. v. e. sponsalia impuberum sunt nulla, quia defuit consensus, *cap. 8. de sponsal. impub. junct. cap. unum. de sponsal. in 6.* aliquo tamen respectu juris ordinatione valida sunt, cum teneantur expectare nubiles annos. *d. c. 8. aliud exemplum vide in l. fin. C. si major fact. alien. ratam. Honthem. 3. de arr. Notar. c. 16. n. 38.*

IV.

Confirmatio specialis plus roboris habet quam generalis. *cap. bona 3. de confirmat. unil. gloss. in cap. quanquam 23. diffinit. Gail. 2. obf. 6. n. 5.*

V. Con-

Cap. XLVI. Confirmatione. . 247

V.

Confirmatio generalis non trahitur ad illieia vel ipso jure nulla. *l. 32. §. 24. ff. de donat. inter vir. Dd. in cap. 1. de jurejurand. in 6. Batt. in l. 1. ff. de his qui sunt sui iur. Langenbeck. in annotat. L.L. cap. 3. Verf. qua tamen.*

VI.

Confirmatio semper debet intelligi salvo jure alterius. *Iason. in l. fin. n. 13. ff. de pacti. Afflic. in cap. si quis investierat. num. 39. de feud. dat. in 6. Leg. Gail. 2. obfer. 1. num. 14.*

VII.

Confirmatio accessorium est confirmati, ut hoc sublato & illud intelligatur nullum esse. *Vult. inter Confil. Marpurg. conf. 16. num. 32. Vol. 1. per l. cum principalis 178. de R. l.*

VIII.

Confirmatio actus etiam ex intervallo per ratihabitionem fieri potest. *l. semper 60. ff. de R. l.*

IX.

Confirmatio Principis vitia contractuum supplet. *l. 2. C. quand. decreet non est opus. Wel. in Parat. de reb. eor. qui. n. 5. l. 38. de adopt.*

CAP. XLVII.

De Confusione.

Axioma I.

Confusio est seditionis seminarium. *Conrad. Brun. lib. 3. de fedir. cap. 8. num. 1. Nolden. de statu nobil. cap. 7. num. 56.* Vnde & in rebus & nominibus vitanda est. *l. ult. C. de l. l.* Qui ergo cives suos sine ullo discrimine confusos esse volunt perinde faciunt, ut subulci, qui porcios omnes sive pingues, sive macilentos in eandem haram compellunt. *Thom. Bozius rom. 2. de Eccles. Dei lib. 22. c. 8.* vel qui hordeum, frumentum, oryzam, milium, legumina &c. in unum acervum cumulant, qua ex re & singulorum seminum & universi acervi usum amittunt. *Bod. de repub. cap. 3. in pr. Fritz. de Nobil. consil. concl. 29. per tot. Nolden. d. loc. num. 56.*

II.

Confusio in computatione inæqualium facit res æquales, & dicitur portio inæqualium æquata. *l. 7. in pr. solut. matrim. ubi Za. num. 12.*

CAP.

Axioma I.

Conjecturas aut presumptiones nobis comminisci liberum non est. Ex eoim ex Legibus sunt petenda. Cuiac. in *Papin. lib. 14. res. in l. penult. de huius qua ut indign.* Iudex enim & Ictus cognoscere debet intentionem disponentis sicut Medici per tactum pulsus & per urinam. Pit. in *rubr. C. de probat. sub num. 4. Vers. scias quod iudex est sicut Medicus, quem laudat & sequitur, Alex. Rauden. lib. 1. de analog. num. 9. & aquivoc. pref. in fin.*

II.

CONJECTURIS non est opus inclaris, & presumptio credit veritati, l. ille, aut ille 25. §. cum in verbis. ff. de legat. 3. l. non aliter 69. ff. eodem titulo. l. continuus. 137. §. cum ita. ff. de Verb. Obligat. l. 2. C. de legib. Socin. consil. 13. num. 38. vol. 1. & cons. 9. num. 19. vol. 3. Roland. cons. 80. num. 51. vol. 3. Octav. Glorit. resp. 6. num. 72. Menoch. de presumpt. lib. 1. pref. 31. num. 4. Flamin. Paris. de resignat. benef. lib. 12. quest. 5. num. 16. Surd. consil. 242. num. 9. & consil. 454. num. 49. & decis. 210. num. 1. cum seq. Brunor. à Sole in locis communib. in verb. Verbum. num. 35. Gonzal. ad regul. 8. Cancel. §. 4. proxi. num. 68. cum seq. Joan. Franc. Leo in *Thesauro fori Ecclesiast.* p. 3. cap. 7. num. 63. Anton. Monach. Florent. decis. 1. num. 20. & decis. 23. num. 16. Mari. Antonin. var. resolut. lib. 1. resolut. 3. num. 9. & resolut. 18. num. 9. Rot. decis. 45. num. 5. & decis. 21. num. 5. apud Farinac. p. 1. recent. Dionys. Paul. in vera quatuor Patriarch. Sedium erect. cap. 4. num. 15. Mangil. de imput. quest. 39. num. 8. Intrig. consil. 4. num. 9. & consil. 13. num. 95. & consil. 20. num. 27. lib. 1. Stephan. Gratian. discept. forens. tom. 5. cap. 824. num. 10.

CAP. XLIX.

De Conjugibus.

Rixis conjugum non est ansa præbenda nec quiescens matrimonium turbandum. l. 26. ff. ad L. tul. de Adult. Unde maritus qui uxorem & filios temere verberat, dicitur quasi in Deorum templa manus inferre, atque ideo pro impio habendus, majorique laude dignum Cato bonum maritum, quam magnum Senatorem iudicavit, teste Plutarcho in *ejus Vita.*

CAP. L.

C A P. L.

De Conjunctione, Contractione.

Axioma I.

Sæpe fit ut celeritate actionum inter se coniungendarum, una actio oc-
cultetur. l. 3. §. 12. de don. inter vir & uxor.

II.

Coniunctus præsumitur scite facta coniuncti. l. octavi. §. 1. ff. unde
cognati. l. si & cognati. §. Cod. de nupt. l. si ita. 15. in fin. de fund. inst.

Ampliat. & limit. huius reg. Vide in rom. reg. lur. Francos. h.

III.

Ob conjunctionem receditur à regulis juris. l. Lege talia 4. de testibus. &
non solum. 67 §. de uno. 1. ff. de rei. nupt.

C A P. LI.

De Connexis.

Axioma I.

Connexa sive conjuncta habentur pro uno. cap. cum singula. 32. in
princ. de præbend. in 6. l. precor. 7. §. unde quaritur 2. ff. de damn. in
fact. cum sint individua. Angel. consil. 326. dub. quarta. Cravett. consil.
102. num. 1. Vol. 1. Menoch. de arb. quæst. lib. 2. cas. 95. num. 5. §. 9. Hinc
ea demum connexa intelliguntur, quorum unum sine altero esse vel stare ne-
quit, ut tradit Angel. Aret. in cap. translatio. not. 1. de consil. & cons. 58. §. 29.
n. 20. Verf. his brevisser. Fr. Niconit. in rubr. ff. de no. op. nunc. quos sequitur
Menoch. d. cas. 95. num. 18. Sicut & connexa ex eo æstimantur si unum de il-
lis tendat ad perfectionem alterius, textus in l. cum alium 17 sibi: plane si quid
connexum. ff. de neg. gest. Non sunt igitur connexa sed separata, quæ ita sunt
ut unum sine altero esse & stare possit, nec unum ad sui perfectionem alterius
ope indigeat. Dd. communiter in d. l. 17. Menoch. d. cas. 95. Quomodo con-
nexa & separata sibi invicem opponuntur in l. si cognati 21. C. de negot. gest.
sicuti etiam connexa & divisa in l. tutorem 37. §. 1. de admin. tut. Vult. in-
ter Consil. Marp. consil. 29. Vol. 3. n. 33.

II.

Aliquid esse connexum non facit dependentia. Bald. in l. in perempto-
ria in fin. num. 39. Verf. quare actor. C. sens. resind. non posse. quia in con-
nexis

nexis dependentia consideratur ex causa originaria, non autem ex causa accidental. Anchar. in cap. accessorium. col. 3. num. 16. *Verf. praterea isti duo alim. de Reg. Iur.* ubi ait: Quod duo non conjunguntur tanquam connexa vel tanquam principale & accessorium propter accidentalem, sed propter causam originalem, quæ in connexis intucenda est, subiungens, quod administratio iusticiæ & redditus reliquorum, idcirco sint connexa & ipsi tutelæ, quoniam naturaliter ab ipsa dependent. Pacian. l. de probat. cap. 28. in addit. l. f. ubi de connexis. *vid. per tot.*

III.

CONNEXORUM idem est iudicium, l. 3. §. iudicio contrario. ff. de contrar. act. tutel. l. pròinde 22. ff. ad Legem Aquil. l. cum actum. 17. ff. de negot. gestu. l. 35. de edil. edict. cap. translatio 3. de consuet. cap. praterea 5. de officio deleg. Marfil. sing. 251. Connexorum. Decian. conf. 45. num. 17. cum seqq. lib. 2. Cravett. conf. 275. num. 3. cum seqq. Castren. conf. 120 num. 2. cum seqq. lib. 2. Joan. de Imola. conf. 132. num. 6. & seq. Ubi limitat, quando connexitas, non est proxima, sed remota. Cott. in memorab. verb. connexorum. pag. mihi 166. Surd. de aliment. tit. 9. quest. 31. num. 16. cum seqq. & conf. 196. num. 9. & confil. 338. num. 3. & decis. 199. num. 13. Joan. Franc. Leo in Thesaur. forei Eccles. p. 3. cap. 7. num. 71. Escob. de ratiocin. cap. 13. num. 11. Hieron. Fernandez de Ottero in reper. cap. fin. de passu. num. 6. Mari. Antonin. variat. resolut. lib. 3. resolut. 9. num. 2. Mendez à Castro in praxi Lusitana, lib. 5. cap. 1. num. 43. Dionys. Paul. de vera quatuor Patriarch. Sedium erect. cap. 5. num. 37. Cardin. Tusch. practis. conclus. rom. 2. lit. C. concl. 626. per totam. Sigism. Scacc. de appellat. quest. 17. limit. 21. sub num. 26. ubi ait, quoddò connexa, & individua reputantur idem, & nihil fieri potest contra unum ex indiuiduis, quin fiat contra alterum, de quo etiam Anchar. conf. 160. num. 2. Cravett. conf. 275. num. 4. & 5. & confil. 461. num. 50. & confil. 936. num. 27. & seq. Surd. d. decis. 199. num. 13. ubi quoddò connexa dicuntur individua. Idem Sigism. Scacc. de iudic. lib. 2. cap. 11. num. 307. ubi limitatur quando est diversa ratio, Stephan. Gratian. discipul. forens. cap. 851. Castill. controvers. rom. 5. p. 2. c. 165. num. 15. cum seqq. Joan. Maria. Novat. in praxi elect. & variat. forens. quest. 64. sect. 1. & quest. 45. sect. 2. num. 11. & 16. & quest. forens. libro 1. quest. 111. num. 16. & 113. num. 14. & quest. 151. num. 8. & quest. 155. num. 8. Ovid. de Amic. de iur. emphyt. quest. 80. num. 103. Alphons. de Narbona l. 20. gloss. 22. n. 36. tit. 1. lib. 4. Recopil.

IV.

CONNEXUM quibus modis dicatur, latè ostendit Joan. de Imola *consil.* 139. *Præfatus Simius, à princip.* Cardin. Tusch. *d. tom.* 2. *lit. C. conclus.* 625. *p. totam.*

CAP. LII.
De Conniventia.

Axiom. I.

Connivendo & tacite remittere licet quædam, quæ non licet expresse. *arg. l. 5. §. si opus* 13. *de damn. infect. c. 1. §. 1. de iurament. Cal. in 6. Wef. in Connivent. Cod. ad l. 1. C. de usufruct. in fin.*

II.

Quidam mores inhumani & inciviles propter utilitatem ælic tolerantur potius quam probantur. Cujac. *in l. 3. §. 6. de iur. sig.*

CAP. LIII.
De Conscientia.

Axioma I.

Conscientiæ malæ sunt signa erubescere, pallere, inconstanter loqui, & faciunt præsumptionem malam. Clar. *in quest.* 21. *pract. crim. num.* 39. Farin. *lib. 2. de iudic. quest.* 52. *num.* 39. *vers. tertium.* Hinc ex vultu, aspectu, constantia, trepidatione, ex oculorum, sermonum indicio, delinquentis conscientia observari potest, qualis sit. text. *in l. de minore* 10. *§. plurimum* 5. *ff. de quest.* Bait. *in l. in qui rem. num.* 12. *in fin. ff. de pub. iudic.* Vnde illud vulgatum. *Hæc quam difficile est crimen non prodere vultu.* Et Iuvenal.

Ruber (inquit) cui frigida mens est

Criminibus tacita, sudant præcordia culpa

Hinc dicimus conscientiam mille testes esse, ut refert Quintil. *Orat. Inst. lib.* 5. Et Erasmus *in Chilsad. dicens:* Conscientiam rem unam esse omnium ut efficacissimam, adeo ut nulla tormenta melius prodant maleficium conscientia. Vult. *inter Consil. Marpurg. consil.* 15. *n. 99. vol. 1.*

II.

Nullum peccatum gravius quam conscientis velle dominari Lambert. Florid. *in seinem zu Straßburg Anno* 1583. *getructen turgen Bedencken*

von der Emendation dess Jahrs/ pag 79. ubi his verbis testatur. Es meldet Iohan. Crato in Oratione funebri Maximiliani II. dass sich Ihre Kayf. Majestie vermessien habt: sondern hab öffentlich bekant. Nullum peccatum, &c. V. einrich de constitut. pacificat. Reliq. f. 224. ubi plura. Ideo relinquenda conscientia libertas. Aug. Lactant. Eragr. cap. 14. lib. 3. Cassand. de offic. pöl. Ger. Cusac. Lips. Monf. de Lansac. in Orat. sua habita nomine Carols IX. Reg. Francorum in Concil. Trident. & Carols IV. Imp. LL. publ. jud. §. 8. quamvis prætextu protectionis sæpe pessum eat libertas. Maul. de homag. tit. 11. n. 6. Vid. Reichsabschied 1544. 1548. 1555. S. Segen demnach. S. Daudamit sol. hes. S. Damit auch obberührt. Verf. Solte die Christliche &c. laie Boeckel. de publ. judic. desquis. Coron. f. 315.

III.

Conscientia publica & communis privatæ præferri meretur. can. judicet. 4. ubi gl. c. inf. 3. q. 7. S. omni. No. 82. Bald. in l. 1. C. qui accusari. non poss. & in cap. Clerici de vit. & honest. Cler. Afflic. decr. 321. num. 1. Nat. consil. 6. in fin. conf. 49. in fin. lib. 1. Hippolyt. de Marfil. consil. 15. num. 17. conf. 20. num. 55.

IV.

Conscientia ex jure debet informari & scrupulosa conscientia depoi. Bald. conf. 295. num. 2. lib. 1. Franc. Mant. de conjest. ult. Vol. lib. 2. cap. 14. num. 7. Heig. 2. quæst. 1. num. 166. In primis conscientia judicis securam non de proprio ipsius sinu vel pectore, sed de utero & conscientia Legis regularia secundum trames juris proficisci debet. Bald. in l. 1. col. 5. C. si plur. un. sent. Arnold. Rayger. in desb. An. Index secundum Conscience.

V.

Conscientia habet veritatem & nemo præsumitur immemor suæ salutis. l. quisquis 5. C. ad L. lul. Maj. Zaf. in l. quocunq. de V. O. n. 34.

VI.

Conscientia rectè factorum in rebus adversis una omnium maxima est: consolatio. Gail. 1. de P. P. c. 10. num. 6.

VII.

Ea quæ in conscientia nostra seu intellectu consistunt per simplicem nostram assertionem cum juramento rectè probantur. text. in c. cum in tua. 6. S. fin. qui matr. accus. poss. cap. pastoralis. 4. de Except. l. non omnes. 5. S. à barbaris 6. ff. de re milit. Gail. 2. obser. 48. num. 24. Mascard. in præfat. conclus. 1056. num. 8.

VIII.

Contra conscientiam agens ædificat ad Gehennam. c. per tuas. 32. de Simon. cap. omnes 28. quæst. 1.

IX. CON--

IX.

CONSCIENTIA, quam quis habet scrupulosam, nisi deponat, errorem non evadet, *cap. per tuas 2. de simon.* Joan. Paul. Lancel. lib. 1. *regul. ex universo Pontificio iure excerptarum. pag. 65.* Dicitur Conscientia à conscio, quasi sciat, & cognoscat se ipsam, & quid sit, relativè Joan. de Anania *conf. 34. num. 5.* ubi Bologn. n. 10. allèrit, Conscientiam esse iudicium mentis consonans in quodam naturali iure, alienam quodammodo à rigore & subtilitatibus juris, & *num. 9.* ait, quod Conscientia nihil aliud est, quàm sensus animæ cognoscentis bonum, & malum, & quid intrinsecus latens in mente, quod probati non potest directò, refert Cardin. Tusch. *pract. conclus. tom. 2. lit. C. conclus. 742. à princ.* [Hinc Jason. in §. *sed ista.* Inst. de action. num. 110. docuit. *Virum bonum non esse, qui sine conscientia est.* Unde Cicero ad Attic. Epist. 246. *mea mihi conscientia plaris est, quam omnium sermo.* vid. Menoch. l. *arbit. judic. cas. 3. num. 42. cum seqq.*]

CAP. LIV.
De Consensu.

Axioma I.

Consentire dicitur, qui quando actum prohibere potest, non prohibet multo magis si verbis expressis dicit se non prohibiturum. arg. l. 2. §. 3. ff. de noxal. act. l. item 13. §. 7. ff. locat. can. non inferenda. 17. c. d. n. qui potest. 8. & can. ult. 23. quæst. 3. c. sicut dignum. 3. §. illi de homicid. c. de leito 6. Gerf. ut quidem de sentent. excomm. lib. 6. Cravett. *conf. 409. num. 4.* Harprecht. ad princ. Inst. de nupt. n. 182. Hinc est quod consensus argui ex patientia dicitur l. 2. cum sit not. per Bart. C. de acquir. poss. scil. si cum illa sit conjuncta scientia. l. item quaritur 13. §. fin. ff. locat. gloss. in l. qua doris in fin. solus. matv. Malcard. de probat. concl. 1153. num. 1. Col. 3. Vult. d. conf. 25. Col. 2. n. 20.

II.

Consensum verum vel interpretativum lapsus temporis vel negligentia nunquam inducit. gl. in l. 1. §. penult. ff. de dol. quod intellige, scil. de jure quæsito. Bald. in l. cum quis. 7. C. de jur. & fact. ignor. secus enim est, in jure quærendo. gloss. in l. si ego. ff. de neg. gest. Bald. in Auth. ad hoc. C. de usur. Valq. lib. 2. contr. jur. cap. 40. num. 19.

¶ 3

III. Con-

Consensus quibuscvis verbis imò etiam factò & nutu declaratur. *l. Labeo. 7. §. ult. de suppell. leg. l. Gbi non voco 124. ff. de R. l. 1.2. ff. de pat. l. 2. ff. de leg. 3. l. 22. C. de fidecomm. Angel. conf. 335. n. 3. Harp. in Comm. Inst. p. de de nupt. num. 181. Confil. Argent. conf. 104. num. 33. Ita qui non contradicit non utique creditur semper consentire. arg. l. 3. de serg. urb. prad. l. 8. §. 35. quibus mod. pign. vide Rayger. in voce consensus. sed tantum in casibus certis. l. 7. 12. de sponsal. Quamquam factis clarius & magis consensus declaratur, quia facta effectum ipsum ostendunt, verba verò aliquando contra voluntatem proferentis sunt. c. dilecti. 52. & ibi Dd. not. 2. de appell. Gozadin. confil. 101. num. 3. Socin. jun. confil. 98. num. 13. lib. 1. Regner. Sixtin. inter Confil. Marpurg. confil. 11. num. 37.*

IV.

Consensus est facti. *l. 1. ff. de curs. sur. Dd. in l. 1. de Verb. Obligat. Vultej. inter Confil. Marpurg. confil. 25. Golum. 2. numero 83. Vnde nemo consensisse præsumitur nisi hoc ipsum probetur, per tradita à Mascard. de probation. Golum. 1. conclus. 417. per totam. Et quando is de cuius consensu agitur adhuc vivit, & interrogatus an consenserit, negat se consensisse, standum est illius dicto & insiciationi. Salicet. in l. si filiusfam. 10. col. 1. corr. fin. Vers. & faciunt hac. C. de petis. hered. Alex. conf. 9. incip. Viso themare col. 2. Vers. non obstat. Ruin. conf. 41. incip. de duobus. col. 5. num. 11. Golum. 1. Lambert. de contract. torum. gl. 7. in Verb. consensus. n. 52. Quod intellige in illis terminis, ubi agitur de negotio, quod ad consentientem ratione alicujus commodi vel incommodi non pertinet, & ubi nihil interesse potest consentientis, an contractus iste, super quo consensus istius interponendus erat, validus an invalidus sit. v. g. si statutum sit in civitate, quod mulier consensu & autoritate Magistratus bona immobilia alienare non possit, & immobilibus quibuscumque à muliere distractis, questio moveatur, num venditio illa, à Magistratu fuerit confirmata vel non, quo casu stabit assertioni Magistratus negantis se consensisse, quia testimonium hoc neque ad commodum neque ad incommodum Magistratus pertinet: Aliud est quando disceptatur num pater sponsalibus vel nuptiis à filia contractis assensum præbuerit. Tunc etenim patris dicto negantis se consensisse non erit standū, nisi probetur illum consensisse, quia contractus matrimonialis, quem liberi ineunt vel ad honorem & existimationem, vel ad ignominiam & dedecus parentis plurimum adferre potest momenti Harprecht. pr. Inst. de nupt. num. 164.*

Fallit tamen hæc regula in omnibus quasi contractibus, in quibus omnibus consensus præsumitur, sic etiam in delictis præsumitur quis consensisse in poenam lege præscriptam. l. 34. de iur. fisci. unde in l. 52. de R. l. delictum male contractus dicitur, quia delinquens male & infeliciter contraxisse videtur. l. 1. 2. de LL. l. 52, §. 5. de O. & A.

V.

Consensus frustra requiritur ab eo quò etiam invito actus perfici potest. *l. eum qui nolle 3. de Reg. iur. l. pater 101. in princ. de cond. & dem. l. quid fieri 7 §. idem*

§. idem ad. 4. ff. de adil. edict. l. molle 4. ff. de acquir. hered. Regn. Sixtin. inter Conf. Marp. conf. 10. fol. 2. n. 142.

VI.

Consensus nunquam præjudicat, sed omni effectu caret, si actus super quo interponitur, sit ipso jure nullus. *l. 4. §. fin. ff. quib. mod. pign. solv. l. 1. C. de remiss. pign. Rol. à Valle conf. 2. fol. 1. num. 142. Peck. de ressam. conjug. cap. 30. num. 5. lib. 1. Rauchbar. quæst. jur. civil. §. Sax. p. 1. quæst. 45. n. 16.*

Vnde consensus adhibitus circa aliquem actum, hoc annullato nihil operatur. *d. l. 4. §. fin. Hartman. Pistor. 2. quæst. 27. n. 12. cum præsertim is qui consentit auctoritatem præstando actui ipsemet obligari non soleat. l. cum quadam 26. C. de admin. tur. l. Gaius 39. ubi hoc notat. Paul. de Castr. de pign. ad. Hartm. Pist. 4. quæst. 27. num. 15.*

¶ Vbi tamen hoc limitat num. 35, quod procedat in his, quando quis consensum suum impertivit rei ad alium magis quam ad se pertinenti. Aliàs enim consensus potius obligationis quam auctoritatis gratia censetur adhiberi.

VII.

Faciētes & consentientes pari pœna sunt plectendi. *c. 1. de offic. jud. deleg. can. notum in fin. caus. 2. quæst. 1. Gail. 1. de P. P. cap. 1. num. 43. quam declarat idem Gail. 1. de P. P. cap. 1. num. 47. distinguendo quod in jure Consensus consideretur quadrupliciter, maxime in delictis & pœnis*

1. Negligentiæ, quando quis delictum impedire potest & non impedit: quo casu minus peccat negligens quam faciens. <i>can. qui potest. 8. caus. 23. quæst. 3.</i> 2. Consilij quando quis delictum consilio adjuvat, ubi distinguendum an delinquens 3. Coopérationis & auxilij ubi dubium non est utrumque pari pœna plectendum esse cum par sit utriusque delicti. <i>can. facientes dist. 86.</i> 4. Auctoritatis sive defensionis, quando quis auctoritate & institutione sua peccato causam præstat: & tunc consulens gravius peccat quam faciens, quia etiam alteri scandalo & offendiculo est. Vnde ipso peccatore acrius venit puniendus. <i>can. qui consensit. 100. caus. 11. quæst. 3.</i>	& sine consilio delictum esset perpetraturus: ubi iterum mitius puniendus consulens, quam consultor & delinquens. ex consilio delictum commiserit, & tunc uterque pari pœna afficitur. <i>cap. sic ut dignum 6. §. qui vero de homicid. l. qui serbo 36. de furt.</i>

VIII.

CONSENSUS non trahitur ad ignorata, & non cogitata, *l. si per errorem 15. ff. de iurisdic. omn. Judic. l. nec ignorans 10. de do-*

nat.

nat. Federic. de Senis *conf.* 325. *Super eo quod.* num. 2. Castren. *confil.* 343. *Considerandum, & conf.* 386. *Sive dicamus, in fine, lib. 1. & conf.* 377. num. 2. lib. 2. Roman. *conf.* 273. *Clarum est, col. 1. vers. ad hac autem.* Cravett. *conf.* 257. num. 2. Dyni. *conf.* 50. *In quaestione premissa. num. 5.* Olafsch. Pedem. *decis.* 90. num. 16. latè Cardin. Tusch. *practi. conclus.* tom. 2. *lit. C. concl.* 754. *per totam. ubi à num. 58. ampliatur, etiam si inter-* *tervenit juramentum, quia adhuc consensus juratus non trahi-* *tur ad ignorata, & incogitata, & à num. 65. quod sufficit cogita-* *tus in genere. [Consensus enim adhibitus ad unum effectum non* *debet alium operari. l. jubemus 21. C. ad SC. Velleian. l. 1. de reb. eor.* *Bald. in cap. 1. colum. 5. An agnat. vel filius. Hartman. Pistor. 1. que-* *stion. 16. num. 48.]*

IX.

CONSENSUS non trahitur ad dolosè disposita, Socin. *con-* *sil.* 159. *In presenti consultatione. num. 29. & 30. lib. 2.* Flamin. *Parif.* *de resignat. benefic. lib. 13. quest. 3. num. 5. cum seqq.* Cardin. Tusch. *d.* *lit. C. conclus.* 754. num. 48.

CAP. LV.

De Consequenti.

Axioma I.

Quæ non sunt nisi per consequentias non solent attendi: maxime ut rei
Substantiam & qualitatem mutant. *l. 1. l. quod dicimus 7. de Aut. rus. Anton.* *Faber. in not. ad l. 6. §. 3. si servus. Gindic.*

II.

Multa profunt in consequentiam quæ absolutè non prodesse. *arg. l. 72.* *de P. O. Quod tamen in privilegiariis & extraordinariis causis non procedit.*

III.

CONSEQUENS qui vult, vult etiam suum necessarium an-
tecedens, *l. ad rem mobilem 56. l. ad legatum 62. ff. de procurat. l. qui* *proprio 46. §. qui alio. ff. eod. tit. l. illud 77. ff. de acquir. vel Om. hered.* *l. 2. §. inspectio. ff. quemadmod. testam. apert. l. 1. §. 1. ff. si usufr. petat.* *l. denique.*

l. denique 8. §. incerdum. ff. de pecul. legat. l. legat. 6. ff. de aliment. leg. l. 2. ff. de jurisd. omnium iud. §. idemq. l. in 2. Inst. ex quibus causis man. non licet. Angel. Aretin. conf. 20. Visis actiū. num. 21. cum seq. vers. quia qui vult. Castren. conf. 306. col. 1. vers. qui autem. lib. 2. Anchar. conf. 261. Videtur prima facie. in princ. Abb. conf. 101. Videtur primò. col. 2. vers. sed prædictū non obstantibus. num. 3. lib. 2. Alex. conf. 110. Attentis. num. 3. lib. 5. Everard. in Topicū legalib. loco 35. Ruin. consil. 119. num. 14. lib. 2. Curt. jun. conf. 121. n. 11. Menoch. de præsumpt. lib. 4. præf. 68. n. 6. Rimin. jun. conf. 21. num. 36. lib. 1. Fufar. de substitut. quæst. 241. num. 67. & quæst. 480. num. 21. Anton. Gom. som. 1. var. cap. 3. num. 23. Surt. decis. 70. numero 5. & decis. 194. numero 6. & num. 32. & decis. 303. numero 9. & conf. 447. num. 3. Pichard. in princip. Inst. de acquisit. per ar rog. num. 16. Gonzal. ad regul. 8. Cancel. gloss. 5. num. 53. Bellet. disquisit. clerical. p. 1. tit. de favore clericorum personali. §. 14. num. 22. Escobar. de ratiocin. cap. 25. num. 11. Sigilm. Scacc. de appellationib. quæst. 2. num. 26 in fine. Ugolin. de officio & potest. Episcopi. cap. 27. §. 1. num. 1. latè Cardin. Tusch. practis. conclus. tom. 2. litera C. conclus. 757. Rot. decis. 44. num. 2. & decis. 105. num. 5. apud Farin. p. 1. recente.

Declara, ut procedat in iis, quæ pendent à mera voluntate disponentis, alias secus, ut per Ægid. Bellam. conf. 30. num. 4. Angel. Aret. conf. 20. Visis actiū. num. 21. in fin. & 22. vers. quia qui vult. & consil. 22. Viso dicto libello. n. 21. vers. & qui vult antecedens. Cravett. conf. 134. n. 45. quos refert Card. Tusch. d. concl. 757. n. 76. & 77. [Neque etiam procedit, quando aliquid requirit specificam expressionem. l. ult. & ibi Jas. C. de hered. instir. tunc enim necessario debet exprimi, nec sufficit, quod veniat tanquam antecedens necessarium. Menoch. lib. 4. præf. 4. Fach. 18. contrav. 35. Aliam iracundiam adducit Gerbard. de coniugio. §. 223. & 333. Sic enim vetat Deus meretricium seu prostibuli mercedem inferre ætatio templi, Deut. 23. vers. 18. nec tamen meretricium quæstum approbat. Aliud enim est factum aliquod Punicæ consuetudine receptum nude recensere, & ex eo casum, ut vocant, formare; aliud verò illud factum tanquam legitimum & divinitus concessum approbare, quod posterius ex priore deduci nequit.] Stephan. Gratian. discept. forens. som. 5. cap. 924. num. 17. & 46. Fufar. de substit. quæst. 480. n. 21. & quæst. 421. n. 67. Duran. Rotæ decis. 185. n. 18.

[Consequenti destructo destruitur antecedens. l. 1. §. *mutui datio*. ff. de reb. cred. Intellige scilicet quando consequens necessario sequitur ad antecedens. Exemplum videtur apud Everard. in *Top. in loc. de consequenti*. num. 2.] Unde ubi consequens falsum est, antecedens subsistere non potest. d. l. 2. §. *mutui datio*. ubi glossa & Dd. ff. si certum per. Everard. in *topico legalib.* loco 97. in princ. Surd. conf. 428. n. 11. Sigism. Scacc. de iudic. lib. 2. cap. 9. num. 776. Stephan. Gratian. d. rom. §. cap. 972. num. 9. Consequens enim sine antecedenti stare non potest. Mantica. d. cis. 57. num. 4. ubi subdit, locum habere etiam in sententiis.

In consequentiam quæ veniunt non sunt attendenda, imò attendendum est quod principaliter agitur, non quod incidenter. l. 1. ff. de auctor. tutor. l. in qui. ff. de liberali causa. l. verum. 39. ff. de furt. l. si quis nec causam 4. ubi latè Jafon. n. 3. cum multis seqq. ff. si certum per. l. conditionibus 5. ff. de condit. & demonstrat. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 45. §. 1. num. 35. Monet. de distribut. quotid. p. 2. quest. 5. num. 23. Ludov. Cenc. de censib. p. 2. cap. 1. quest. 3. art. 8. num. 17. Reinos. in observ. pract. obs. 7. n. 34. obs. 36. n. 9.

CAP. LVI.

De Conservatione.

Axioma I.

Iuris jam acquisiti conservatio facilius est quam novi acquisitio. l. 1. in pr. ff. de pign. l. ult. de acquir. poss. Ant. Faber. C. de dedit libere. def. 24. num. 2. Quemadmodum in simili multo facilius est, ut aliquid mutetur, quam ut restitatur. l. 48. de res. vend. l. 22. §. si heres ad Trebell. Anton. Fab. in C. suo de vend. ob turp. caus. def. 1. num. 5.

II.

Conservatio equiparatur constitutioni, l. 3. in fin. C. de natural. liber.

III.

Ad conservationem quod inductum est, non debet operari perditionem. l. nulla 25. de LL. ne quidem imminutionem. Jafon. in l. legato. n. 9. de leg. 1. Wiclenb. l. conf. 1. num. 30.

CAP.

CAP. LVII.

De Consilio.

Axioma 1.

Consilia non sunt necessitatis, sed voluntatis. Paul. Castr. *consil.* 80. Dec. ad l. 47. ff. de Reg. iur. C. cap. cum olim 7. de arbit. Contingere enim potest, ut bene consulta vel calus aliquis repentinus immutat, vel culpa consilium accipientis pervertat. l. si quis 9. §. t. ff. de del. Conf. arg. tit. num. 4. lib. 1.

II.

Consilia & responsa Ictorum semper ita sunt intelligenda quemadmodum Cujacius in fronte consultationum suarum conditionem apposit. Ergo si ita est, quemadmodum tua consultatione significas, &c. unde monet Cothman. 1. *consil.* t. num. 527. Bene & rectè judicare volentem non nuda Jurisconsultorum responsa, quæ pro dolor hodie nimis leviter, & ut ille agebat superficialiter non medulliter conduntur, sed mandata ac L.L. divinas ac humanas intueri atque sequi oporteat.

III.

Multis & magnis negotiis præpeditis non facile est aliquorum consultationibus respondere. cap. licet 3. extra de spons. duor.

IV.

Consulendum est ei, qui obtinendi spem non habet, melius cum factum, si se sumptibus inanibus non vexet, text. in l. 1. in fin. de inoffic. test. Dec. Jurist soll nicht gern wollen daß sein Client ohne gewissen grund und hoffnung der obseugung sich in schwere Rechtsfertigung solle einlassen / per d. text. Wesf. Vol. 6. *consil.* 259. num. 5. atque ita faciunt Argentoratenses 1. *consil.* 86. num. 84. Vnde Cothman. 1. *resp.* 39. in fin. Dominus consulens, cui hæc scribo, mihi ignoret, quod iustitiæ majorem & potiorum rationem habuerim & debuerim: nam qui veri consultoris nomen & dignitatem cum laude possidere velit & c. iustitiæ mancipium ut sit, necesse est.

V.

Experientia testatur Consilia & responsa plerumque amore magis eorum, qui ea expetunt, quam veritatis & iustitiæ dari. Cothman. 5. *consil.* 38. n. 332. Sic Ioseph. Ludov. *concl.* 12. *circa fin.* Doctores (inquit) nostri, dummodo superlucentur, scribunt pro qua parte ab eis consilium petitur, & eam partem defendere conantur, sive iustè, sive iniustè. Quia Dd. sæpe æris inanis, quam charitatis studio ducuntur in consulendo: Iohan. de Castill. in *tractat. de usufructu*. cap. 41. num. 8. Ioan. Sured. in *præfat.* Vol. 1. *consil.* suorum.

Verſequidem ibi: quandoquidem (qua) in reſponſis dicuntur, non ſatis habent fides apud prudentes Iudices, quod non omnibus ſemper Veritatem aſſequi, ſed non fundati & non admodum conſiſtentibus argumentis, delinſendo, eam, qua magis ex re legatorum eſſet, ſententiam ſuam cura fuerit.

VI.

Conſilium nudum neminem obligat, cum liberum ſit cuique, apud ſe explorare an ſibi expediat conſilium. *ſ. tua interdum Inſtitur. mandat. l. 6. §. 5. eod. l. 10. ff. de inſtit. reſtament. l. in qua 24. ff. de rei vindic. l. pacto 15. ff. de tranſact. l. age 3. C. eod. Concennar. lib. 1. quaſt. 8. num. 6. ubi de Conſilio videbis pl.*

Limitationis loco tamen diſtingue cum Dd. inter conſilium indefinitum ſeu abſolutum, & determinatum ſeu relatam. *d. §. 6. vid. & Bachov. 1. diſp. 27. ſb. §. ſin. qui diſtinguit inter conſilium ſimplex, & quod vim aliquam habet impulſivam vel perſuaſivam, confer l. 4. §. 3. ff. de fidejuſſ. Wcl. Parar. mand. num. 7. Idem in affirmatione procedit, ut ſi cauſam impulſivam contractus habeat, obliget. l. 13. §. 3. de A. E. V. l. 17. §. ult. de adit. edit. l. 4. §. ult. de fid. & nom. iur. & cur. l. 5. §. 10. de Inſtit. act.*

VII.

Conſilia extemporanea excuſant. Hartman. Piſtor. lib. 2. quaſt. 8. num. 30. & lib. 4. quaſt. 25. num. 17. per l. 1. ſibi. nam interdum locum, tempus, de Exerc. adion.

VIII.

Conſulere alium indignum eſt, cum qui Jurisperiitiam proſitetur. *cap. 33. de Elect. & Elect. poſſet. gl. in l. 2. §. 43. in Verb. publici de O. l.*

IX.

Conſultor etiam ex ſolo conſilio obligatur, ſi quis eitra conſilium non fuiſſet contracturus per text. in l. ſi remunerandi 6. §. plane, mandat. quem textum non tam de conſulente quam de mandatoria loqui, ait Beſold. in theſ. pract. in voce Krieglicher Vormund, pag. 476. & Locam. q. 347.

X.

Conſilium velox ſequitur pœnitentia. Abbas in cap. ad Apoſtolicam. in 2. not. n. 13. extra de Regular. Dec. in cap. cum Venerabilem. in glof. 2. n. 45. de Except. Conſil. Argent. conſ. 115. n. 27. lib. 1.

XI.

Conſilij verba quæ in bonam & malam interpretari poſſunt, potius in bonam & ad excluſionem delicti, quam in malam ſunt interpretanda. Bald. in l. 1.

in l. 1. n. 13. C. de feross fugit. Iafon. ibid. num. 24. Felin. in c. auditu. num. 33. in fin. de prascript. Dec. in l. consilij. num. 12. de R. l. C. in cap. 1. num. 48. de offic. deleg. Aymon. conf. 205. num. 9. Alciat. de prascript. reg. 3. praf. 1. n. 3. Fatim. 1. conf. num. 4. Gabr. lib. 7. concl. 2. num. 2.

XII.

Consilium quando est prabendum ab eo, qui particeps est illius officij, sapit consensum & sequendum est Bart. in l. 1. §. si plures, num. 7. ff. de exercit. ad lion. per l. Titium & Mañum, 47. in princip. ff. de admin. iur. l. consilio 7. §. fin. ff. de curat. fur. quem refert & sequitur Abb. in cap. cum in Gereri. num. 12. de Elect. C. in cap. cum olim. num. 5. extr. de arbit. fac. text. in cap. Venerabili. & ibi Gloss. super Verb. consilio de offic. deleg. Conf. Arg. conf. 110. n. 39. lib. 1.

XIII.

Consilium decisivum reddens æquiparatur Indicis sententiæ & rei iudicatæ. Philip. Corn. consil. 137. Verf. assimilatur enim tunc consultor, lac. de Arcn. in tract. de Comm. V. l. Dd. opin. lib. 1. lit. b. num. 74. Goedd. inter Conf. Marp. conf. 28. num. 2.

XIV.

Consilium cum sit reverentiæ, tunc si non habet expressum præceptum contraveniens non peccat. Felin. in cap. 1. num. 23. de consil. C. Dec. ibid. in princ. lectum. num. 13. Verf. certum est casum Et cum Lex sit de consilio semper distinguendum consilium perfectionis à consilio reverentiæ, in consilio perfectionis inobediens non obligatur, atque sic non observando non peccat, siquidem consilium hoc dicitur exhortatio, quæ liberam voluntatem excitat, cap. ult. §. ult. 4. distinct. gloss. 2. in cap. 1. de consil. cap. quod debetur 2. canf. 14. quaf. 1. ubi D. Augustinus censuit illum non peccare, qui illud consilium perfectionis non observat, dum dixit Christus: Si quis te percusserit in maxillam & alteram illi præbe, Matth. 5. Quemadmodum & illud Matth. 19. Si vis perfectus fieri vade, & omnia quæ habes vende, & da pauperibus: quamquam non procederet, quando quis ex contemptu contraveniret huic consilio perfectionis. Andr. ab Exea quaf. 140. membr. 3. Menoch. 2. arb. judic. cas. 380. num. 3. C. 4.

XV.

Consilium habuisse non nocet si non sequatur effectus. l. 53. in fin. de V. So. l. cogitationis 12. ff. de parr. Vult. inter Conf. Marp. conf. 28. n. 107. Sol. 3. Vide plur. sup. lib. 1. cap. 44. axiom. 7.

XVI.

Consilium quando ex commissione vel dispositione hominis peti debet, cum si omittitur, altus est nullus, cap. cum in Gereri 32. de Elect. Dec. in c. ex Kk 3 patie.

parte. num. 15. *Verf. poffremo. de confil. Alex. conf. 59. Vifo ritulo. num. 4. libi 4. & confil. 145. Vifo processu. num. 4. lib. 5. Confil. Argent. confil. 150. num. 790. Solum. 1.*

XVII.

Consilium rei turpis non est consilium. *l. si remunerandi 6. §. rei turpiz 2. ff. mandat. l. item apud 15. §. si cura veris 10. ff. de injur. Concennas lib. 1. quaf. 8. num. 6.*

XVIII.

Consilium illud puniendum est, quod ad perniciem probitatis trahi potest. *l. si quis servo 20. C. de serv. corrupto.*

XIX.

Consulentes & Iurisconsulti alij non possunt sine flagitio stare ab utraque parte: cum in Dd. de Iure respondentibus vel maxime laudanda sit constantia. Coihman. 3. *Reff. 39. num. 11.*

Limita hanc regulam, nisi narratio variet, quo in casu rectè atque honestè consilia divisa dari possunt. Cravett. *lib. 6. confil. 985.* Cum enim minima circumstantia jus variet, Alciat. *in l. re conjuncti 89. princ. de leg. 3.* nota inconstantia vel contrarietatis impingi consulenti non potest, si variè consuluerit ob facti etiam minimam immutationem. Decian. *in sua Apologia, cap. 21. num. 29.* Ioan. Baptist. Costa *de facti scientia & ignorantia in specul. 16. num. 4.* imò si quis videt se in narratione deceptum rectè etiam potest alteri parti consulere: cum non tam personæ quàm veritati sit succurrendum. vid. Menoch. *confil. 226. princ.*

XX.

CONSILIA multorum sunt tutiora, quia sincerius est iudicium, quod plurimorum sententia comprobatur. *c. prudentiam, 21. de officio deleg. Anch. conf. 157. Summa prudentia. num. 3.* subdens, quodd consilia ubi multa, multa salus, refert Cardin. Tusch. *practic. conclus. tom. 2. lit. C. concl. 764. à princ. ubi num. 3.* subdit, quodd hac de causa propter multitudinem sapientum, qui astare solent Cæsari, & Principi, Princeps non errat in Jure. [Hinc Gail. 1. *obs. 33. n. 3.* magis præsumendum esse ait pro consilio alicujus collegij, quam pro consiliis particularibus. vide Finckelthuf. *disp. Feud. 6. contr. 16. num. 44.* Es ist kein ungewohntes/ sondern gemeines Werck/ daß diejenige so böse sachen haben / vnd derothalben durch expracticeirte Responfen vornehmer Consulenten / gern ein gut ansehen machen wolten / den casum oder speciem facti nicht bonà fide, sondern partheylich

ebenlich vnd vorthellhafter weise auffsehen / damit ex falsis præsuppositis, davon ein Consulens nicht wissen kan/ die decision ihnen zum besten außschlage / quod & testatur Tiber. Decian. in Apolog. contr. Alciat. cap. 21. sub fin.]

XXI.

CONSILII natura est, ut quamvis excitet ad deliberandum, non tamen obliget ad sequendum, l. cum pater 77. §. mandos & ibi Bart. ff. de legat. 2. l. 1. §. idem Pomponius. ubi gloss. verb. quia rem. ff. de positi. cap. cum olim. 7. de arbitrio. Emman. Costa. in l. cum tale. §. si arbitratus. limit. 11. num. 1. ff. de condition. & demonstrat. Cov. in ap. quamvis pactum, de pactis, lib. 6. p. 2. §. 2. num. 6. & 7. vers. secundum, & de sponsalib. p. 2. c. 3. §. 8. num. 3. Garc. reg. 10. num. 1. Menoch. de præsump. lib. 6. præf. 34. num. 25. cum seq. Thom. de Thomasset in floribus legum. reg. 78. & 196. Pichard. ad §. 3. Institut. de pupill. substit. num. 9. Cald. Pereira in l. si curatorem, verb. sine curatore. num. 106. C. de in integ. restit. minor. & de nominat. emphyt. quest. 1. num. 39. Gutier. de tutel. p. 1. cap. 8. num. 4. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 46. num. 36. cum seq. Sanch. de Matrimon. lib. 1. disp. 34. num. 24. Acac. Anton. in comment. ad l. 5. n. 67. ff. de condit. & demonstrat. & ad l. Titio centum. 71. §. Titio centum. n. 64. & 65. ff. eod. sit.

XXII.

CONSILIUM mutare in melius sapientis est, l. nonnunquam 8. ubi gloss. ff. de collat. bonorum. princip. Instit. de legatu. Rebuff. in tractat. nominat. quest. 17. num. 4. Bertazol. in reper. l. si quis maior. C. de transact. num. 282. Sigism. Scacc. de appellat. quest. 17. limit. 47. memb. 1. num. 33. Et unicuique licet, gloss. in d. l. nonnunquam, auct. de nupr. §. 1. collat. 4. c. mutare 33. de Regulis iuris, lib. 6. Thom. de Thomasset in floribus legum. reg. 186. ubi ait procedere, nisi lex in aliquo casu restituit, vel nisi mutetur in alterius præjudicium & damnum. Surs. consil. 167. num. 10. Card. Tusch. præf. conclus. rom. 5. lit. M. concl. 435. Alphons. Narbona l. 35. gloss. 5. n. 19. tit. 3. lib. 1. Recopil.

CAP. LVIII.

De Constituto.

Axioma I.

Multa constituta durant quæ constitui non possunt, ita capitulum sine prælato non potest feudum solum concedere, concessum tamen sustinet. Goshofred. Ant. diffus. 7. thes. 1.

II.

Constitutum corrui corrue contractu super quo est appositum, nil enim operatur stante causa simulandi. Tiraquell. multos cumulans de jur. cons. poss. limit. 9. n. 1. & 2. Aegid. decis. 71. n. 6. in fin. Farin. 1. decis. 140. n. 11.

CAP. LIX.

De Consuetudine.

Axioma I.

Consuetudo per non actus non inducitur, quia non entia non habent materiam neque formam. Lactor. 23. C. de probat. Et ex nihilo nihil sequitur. Gœdd. consil. 39. num. 36. Principale enim est & essentiale, quod sit per actus reique plurificatas introducta. Gœdd. d. num. 36.

II.

Consuetudo est facti, ideoque probanda. l. 32. l. 34. & ibi. Bart. Bald. Iaf. Costal. de ll. gl. ad l. 1. verb. probatioibus. C. quasi long. consuet. Dec. conf. 538. n. 8. & conf. 558. n. 2. Crayett. conf. 624. n. 13. Mascard. de probat. conclus. 423. num. 26. Paril. conf. 31. num. 14. Vol. 2. cap. 1. de consuet. in 6. Nec facit quod dicatur jus. cap. consuetudo. 1. distinet quando enim consideratur à principio, quatenus ex actibus inducitur, facti est, sed postquam in esse inducta juris est. arg. l. si unum 27. §. pactum ne peteret 2. ff. de pact. Quomodo autem sit probanda patet ex Myns. resp. 12. num. 23. Gail. 2. obs. 11. Mascard. de probat. conclus. 23. Vol. 1. etiam sæpe prudentissimos fallit. cap. 1. extra de consuet. in 6. Gilcken. in l. pactum pro dotali. C. de pact.

III.

Consuetudo difficilis est probationis. Dec. conf. 215. num. 2. & conf. 402. num. 13. Menoch. conf. 8. num. 10. Vol. 1. & de præsum. lib. 2. præf. 3. num. 8. Mascard. de probat. concl. 423. Vol. 1.

IV. Con-

pract. conclus. com. 2. l. r. c. conclus. 806. num. 16. Franc. Nunez de Vescasco en los dialogos de contencion de la milicia y sciencia, dialog. 3. pag. mibi 76. versa.

XI.

CONSUETUDO æquipollet veritati, l. i. ff. de servis. & aqua. Bald. conf. 289. Quia consuetudo, in pr. lib. 4. Card. Tusch. d. conclus. 806. n. 17. Joan. Anton. Mangil. de imputat. q. 77. n. 25.

XII.

CONSUETUDO facit de non licito licitum, & c. contrā, & proinde excusat ab omni pœna, si fiat actus non licitus, Bartol. l. si fugitivus. §. apud Labonem. ff. de adilit. editio. Dec. conf. 170. col. ponit. Grat. conf. 39. & 49. lib. 2. Cravett. conf. 145. num. 12. & conf. 924. n. 16. Roland. conf. 58. num. 19. lib. 4. Mexi. in tract. taxæ panis, concl. 3. n. 25. Joseph. Ludov. Perus. decif. 62. num. 14. Seraphin. de privileg. juram. privil. 83. num. 56. Card. Tusch. d. concl. 806. num. 18. Gutier. pract. lib. 3. quæst. 29. num. 22. [Wesemb. parat. de pan. num. 10. in fin. Exemplum est, in Can. obviuntur 7. caus. 32. quæst. 4. ubi de Jacobo quatuor uxores habente, Augustinus inquit, his quando mos erat, crimen non erat: excusat consuetudo à dolo & culpa. l. si pignore. 22. §. fin. & ibi gloss. & Bart. ff. de pign. act. text. & gloss. in l. pignus 9. & ibi Bart. & Dd. C. eod. Confil. Arg. 88. num. 23. Bertazol. lib. 1. confil. decif. conf. 70. num. 7. à Falco Hostiens. in cap. quanto de hiis quæ fiunt à pralac. fin. conf. cap. Blanc. in cap. 1. in pr. num. 3. de feud. cognit. Bertazol. 11. conf. decif. conf. 56. num. 3. Bec. Vid. Bernh. Græven. 2. concl. 8. confil. 1. & culpa caret, qui facit id, quod consuetum est communiter fieri. Jalon. in l. certi. §. nummos. ff. de reb. credi. num. 21. Bart. in l. si pignore. §. fin. in pr. de pign. act. Cravett. conf. 6. num. 68. Decian. resp. 29. n. 16. vol. 1. Regn. Sixtin. inter Confil. Marpurg. conf. 20. vol. 2. num. 19. Hinc à contrario qui non facit quod fieri consuevit, se suspexitum reddit, adeo ut dolus etiam eo nomine præsumatur. Roman. conf. 54. num. 6. Paris. conf. 100. num. 67. vol. 1. Bursat. confil. 82. num. 18. Cacheran. decif. Pedem. 109. num. 9. Cavalci. in tract. de usufr. mulier. reliq. n. 128. Vult. inter Confil. Carp. conf. 13. n. 13. vol. 1.]

Declarat procedere quoad penam temporalem, quia quoad penam peccati & spiritualem consuetudo non facit de illicito licitum.

tum contra legem, gloss. in cap. de n. dist. 4. & in c. cum venerabilis 7. de consuetud. Felin. in c. ex tenore. num. 12. vers. declar. de rescript. Bero. consil. 167. lib. x. Roman. consil. 466. Videtur in princ. n. 2. Capol. consil. 40. Cravett. consil. 6. num. 103. Card. Tufch. d. conclus. 806. num. 21. & 22.

XIII.

CONSUETUDO parem vim habet cum lege, l. de quibus 32. ff. de legib. §. ex non scripto, Instit. de iure nat. gentium, cap. fin. de consuetud. cap. consuetudo. 1. dist. 1. 2. C. qua sit longa consuetudo. Guid. sing. 803. Thom. de Thomallet in floribus legum. reg. 78. Bellet. disquis. clerical. p. 1. tit. de favore clericor. person. §. 3. num. 10. Betnard. Græva. ad prædic. Camera Imper. lib. 1. conclus. 36. Giurba in consuet. Messanen. in proam. num. 12. Mangil. de imputat. quest. 15. num. 2. Stephan. Grat. discept. forens. cap. 801. num. 11. & 12. & cap. 892. num. 17. Unde venit appellatione juris, Mench. quest. frequent. cap. 3. num. 32. Bernard. Græva. d. conclus. 36. num. 2. imò prævalet juri scripto ubi sonat in turpe, l. de quibus 32. & seq. ff. de legib. Paril. consil. 13. n. 18. & seq. & consil. 14. num. 5. & consil. 22. num. 14. lib. 1. Mangil. d. tract. de imputat. q. 74. num. 4. Et est potentior statuto, Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 45. §. 1. num. 78. Joan. Maria. Novar. quest. forens. quest. 103. num. 2. [Hinc excedens consuetudinis formam legem ipsam excedere dicitur, Menoch. 2. arb. jud. cas. 71. n. 1.

Limita si scilicet sit inveterata & longo tempore firmata. l. 2. C. qua sit longa consuetudo. l. 1. §. ult. de aq. plu. arc. Costal. ad l. 32. de LL. quanquam si non concurrat cum lege, eique sit contraria, lex ei semper præferatur, cum error potius & abusus, quam usus & consuetudo dicenda sit. d. l. 32. l. 39. de l. l. d. l. 1. C. qua sit long. consuet. Giph. ad §. ult. Instit. de l. N. G. & Civ.

XIV.

CONSUETUDO est optima legum interpres, l. minime 23. ff. de legib. l. si de interpretatione 37. ff. eod. tit. c. cum dilectus 8. de consuet. Sylvan. consil. 88. num. 27. Tiraquel. de Nobilit. cap. 10. num. 9. Afflict. Neapol. de cis. 166. num. 9. & decis. 171. num. 3. Menoch. consil. 32. n. 44. & consil. 390. num. 21. & consil. 577. num. 2. & 3. vol. 3. Mascard. de probat. conclus. 1415. num. 10. Brunor à Sole in locis communib. verb. consuetudo.

XVIII.

CONSUETUDO potest quicquid potest præscriptio, & quæ per præscriptionem induci possunt, multo magis per consuetudinem. Federic. de Senis *conf.* 151. *Thema tale est, in princ. n. 1. vers. nec credo.* Agid. Bellam. *conf.* 27. num. 4. *vers. circa secundum.* Card. Tusch. *d. tom. 2. lit. C. concl.* 809.

XIX.

CONSUETUDINE introduci potest quicquid potest statuto, Lap. *alleg.* 43. *in fine.* Franch. *in cap. unic. §. statumimus, in fine. de clericis non rej. d. lib. 6.* Federic. de Senis *conf.* 17. num. 3. *vers. præterea.* & *consil.* 277. num. 1. *circa fin. vers. secundo probatur.* ubi quod regulariter valet argumentum de uno ad aliud. Cravett. *consil.* 137. n. 3. Alex. *conf.* 52. num. 7. *vers. si ergo, lib. 5. & conf.* 119. *Quoniam.* num. 9. *vers. quia à pari procedunt, lib. 6.* ubi quod quantum ad causam efficientem sunt paria; refert. Card. Tusch. *d. tom. 2. concl.* 716. *per totam.* [Wesemb. *conf.* 53. num. 59. Myns. *resp.* 49. num. 26 siquidem consuetudo nihil aliud est quam Lex sive statutum tacitum. §. ex non scripto. *insist. de jur. N. G. & C.* & quod statuto potest induci idem etiam inducetur consuetudine. Joh. Andr. *in addit. ad Specul. de instrum. edit.* & compendiosè. Myns. *d. resp.* 49. num. 26. Vult. *inter Consil. Marpurg. consil.* 29. vol. 2. num. 59.

XX.

CONSUETUDO est interpretativa contractuum, l. quod si nolit. 31. §. qui assidua 20. ff. de editis edicto. Magon. *Florent. decis.* 56. num. 3. & *Lucensi decis.* 7. num. 21. Menoch. *de arbitr. casu* 83. num. 10. Camill. Borell. *in summa omnium decis.* tit. 14. num. 93. Gabr. *conclus.* 1. lib. 6. de consuetud. *Surd. decis.* 223. à num. 11. ubi ait, quod facit contrahere partes secundum eam, & de aliment. tit. 1. *quæstione* 66. num. 6. ubi dicit, quod quælibet dispositio recipit interpretationem à consuetudine.

De Consuetudo, solito, usitato.

Axioma I.

Ea quæ sunt moris & consuetudinis, i. e. quæ solent inter contrahentes convenire in bonæ fidei iudicium veniunt. *l. 31 §. 20. de adil. edict.* Cujac. in *Comment. ad lib. 7. African. l. 61. §. 3. de furt.* ubi l. C. t. Exempl. ponit de stipulatione duplex, quæ cum assidua sit & frequens in venditione mancipij, idcirco placuit, ex empto agi posse in duplum, etiam si duplum venditori non caverit.

2. Quod in generali hypotheca soleret ita caveri, quæ habeo, quæque habiturus sum. *l. ult. C. de remiss. pign.* si quis obligaverit bona sua, nullo alio adjecto videtur etiam obligasse futura. *l. ult. C. quæ res pign. obligat.*

3. Nec alia ratio est, cur in locatione ædium in vecta & illata ab inquilino tacite sunt pignori obligata ob mercedem, quam quod ita conveniri soleat.

4. Et hoc argumento posset hodie defendi, in omnibus testamentis tacite intelligi clausulam Codicillarem, quod soleat adscribi, frequentissime, & omnino testatorum serè ea sit mens, quæ Lucij Titij in *l. penult. §. ult. de leg. 2.* ut iudicia sua valeant quoquo modo.

5. Eodemque argumento defenditur ille mos auctoritate Martini & Theodori comprobatus: ut ita demum dos profectitia mortuæ filia in matrimonio redeat ad patrem, si mortua sine liberis, quod uxor patris inter se soleant focer & gener, si in matrimonio sine liberis decesserit, quod vulgare patrum dicitur. *l. Babum 30. de pact. dotal. hac Cujac.*

II.

Quod consuetum est etiam est necessarium, *c. ex parte 18. de Cons. Everhard. in Top. loc. ab usitato. num. 3. Zanger. de Except. c. 9. p. 2. num. 26. lib. 3. Cujac. in Paul. ad edict. l. 4. de pact.* alium canonem efformat. Quod vulgò fieri solet, inquit, sæpè ab ita Legem, & habetur pro facto vel pro dicto, nisi factum vel dictum non sit. *l. ult. C. de fidei iuss.* explicationem vide in Bachov. *lib. 1. de pign. cap. 11. num. 1.*

III.

Consuetudines fieri, in dubio facta esse præsumuntur, per tradita à Bald. in *rubric. C. de fid. instr. num. 8. Vers. item quia non est. Lincendum. Cod. si ceter. per. l. quod si noster 31. §. quia 20. de adil. edict. c. ex parte 18. de consil. Sebast. Sapia. in l. si emancipati. C. de collect. num. 30. & ibi Riminald. num. 50. Menoch. de præsumpt. lib. 6. præf. 14. num. 16. Mascard. de probat. concl. 731. n. 5. Vol. 2. Vult. inter Consil. Marp. cons. 22. n. 10. Vol. 1.*

CAP. LXI.

De Consumptione.

Consumptione quis fructus suos facit. *l. si pignore 22. §. si prado 2. de pignorat. alt. l. aduersus 4. de crim. expil. hered.* etiam si sit malæ fidei possessor, à quo tamen condicuntur. *l. 3. Cod. de condit. ex L. ubi Welfenbec, in Comment. Cod. numero 12.*

CAP. LXII.

De Contractu & Conuentione.

Axioma I.

Contractus sunt facti. *l. consilia 7. §. fin. ff. de cur. fur. l. 5. de iust. & iur. Mozz. de Orig. contr. n. 3.* ideoque non presumuntur, text. in c. cum in iure de offic. deleg. *§. cap. 1. de constitut. in 6. l. in bello 22. §. facti 2. de capis 6. §. post. l. hæfeteratio 10. C. de non num. pecun. l. 1. C. de probat. Vult. inter Consil. Marpurg. conf. 15. num. 351. Vol. 1.* quod intelligi à principio, quando sunt, postquam enim sunt in esse producti, dicuntur esse iuris. *l. si unus 27. §. pactum me, poteret 2. ff. de pact. Gomez ad §. superest. Inst. de action. n. 23.*

I I.

Contractus in dubio censetur celebratus secundum consuetudinem loci. *l. ceteri conditio 9. §. si nummos 8. ff. de reb. cred.* ac si contractus initus censetur, qui magis in provincia, ubi contractum est, frequentatur. post Everard. & Malcard. loh. à Sand. *lib. 3. tit. 6. def. 10. p. 247. l. cum fundus 48. ff. de eisd.* *l. si publicanus 4. §. fin. de publican. Gail. 2. obs. l. num. 6.*

III.

In contractibus nominatis resolutioni totius contractus non est locus sub prætextu conuentionis vel non servatæ promissionis, etiam in substantiabilibus, sed agi debet vel ad implementum, vel ad interesse, salu à interim in reliquis conuentione principali. *l. licet 5. C. de O. & A. Everard. tom. 1. conf. 17. m. 57.*

Rectè in nominatis contractibus nam sit tantum mutux conuentioni à duobus initæ, vel innominato contractui unus prior contravenerit, alter ad obsequantiam contractus non tenetur. *cap. constitutum 7. extra de pen. cum frustra quis sibi fidem postulat ab eo seruari, cui fidem à se præstitam servare recusauit. §. frustra 75. de R. l. in 6. gl. in d. c. constitutum, & can. infidelis 2. conf. 28. q. 2. §. l. quarto 54. §. inter locatorem. ff. locat.* quod adeo verum est, ut etiam procedat si quis in re minima fidem non servaverit, quoniam nihilominus alter poterit à contractu recedere. *lason. conf. 208. num. 11. col. penult. Vol. 2. Bald. in l. 7. §. pacta conuention. num. 1. vers. secunda nota. ff. de pact. Grat. in conf. 3. n. 2. Vol. 2.*

Vol. 1. Roland. *consil.* 53. num. 29. Vol. 1. Cagnol. in l. si quis major. num. 139. Ver. in terminis nostris. C. de transact. 1. Pajani. 1. *consil.* 1. num. 98.

Omnis contractus, nisi appareat aliud de quo convenerit, secundum naturam ipsius, quam à iure habet, licitus præsumitur, per ea quæ respondit Decian. *consil.* 48. num. 2. Vol. 1. C. *consil.* 13. num. 56. C. *consil.* 45. n. 13. Vol. 2. Menoch. *consil.* 410. n. 41. Vult. inter *consil.* 45. n. 13. Vol. 1. C. *consil.* 13. num. 29.

Quilibet contractus talis in essentia esse præsumitur, qualem figura licitarum ostendit, l. cum precibus 18. C. de probat. l. emptione. 3. C. plus videretur quod agitur. W. *consil.* 2. num. 14. non enim in contractibus nedum clausula, sed nec minimum verbum debet esse sine veritate operandi. Bald. in rubr. C. de contr. em. num. 16. Dec. *consil.* 473. n. 3. Welenb. *consil.* 52. num. 46. Schurf. *consil.* 32. n. 36. cens. 1. Gilman. 4. 1. Ver. 14. num. 63. cum verba contractus sint forma contractus, quæ dat esse rei. Bald. in l. quæstio. C. de iur. C. leg. hered. Gilman. d. loc. num. 81.

Tantum est contrahentium voluntatem magis quam verborum conceptionem inspicere, l. fin. C. qua res pignori obligat. sed falsum 6. §. si fundum 1. ff. de contr. em. l. semper in stipulationibus 34. de R. l. Cum in contractibus veritas rei magis quam scriptura perspicere debeat. l. 1. C. plus videretur quod agitur. Gilman. 4. 1. Ver. 14. num. 71.

Limita verum esse in contractibus bonæ fidei, cum in stricti juris contractibus magis verba quam mens attendatur, & tantum dictum quantum scriptum intelligitur. l. quicquid adstringenda 99. C. ibi Doctores de Verbo Obligat. l. consensu 2. de O. & A. Gomez ad §. actionum. Instituit. de act. numero 4. in fine. inquit hinc hoc quasi proprium, ut in iis non fiat extensio & propterea id quod scriptum reperitur strictè inspicatur, ut declarat Blarer. in cap. 1. num. 2. qual. Dom. propr. feud. prius. ubi ait non esse nostrum conventiones & contractus extendere. l. fidei iussores Magistratum 68. §. pro Aurelio 1. ff. de fideiuss. Vnde Bald. in l. ex hoc iure de iust. C. iur. num. 16. à tenore contractus nullo modo recedendum esse, & à verbis ejus quid inquit verè interpretatio contractui est quæ legi potest, quippe cum hominum lectio non recitantes, sed quem tenor scripturæ designat adjuvat, & quod in contractibus verba sint attendenda, & omisum habeatur pro omisso. Decian. *resp.* 22. a num. 3. usque ad §. Vol. 2.

VII.

Contractus in dubio præsumitur licitus & legitimus non fornicarius & usurarius. Bald. in l. rogasti. §. si ubi. ff. si cert. per. Alex. *consil.* 200. num. 4. Cravert. *consil.* 29. num. 8. C. 245. num. 2. Socin. jun. *consil.* 83. num. 6. Vol. 2. Roland à Vail. *consil.* 96. num. 11. Vol. 2. C. num. 38. Burfat. *consil.* 117. num. 40. Anton. Gabr. lib. l. conclus. 2. num. 3. Bertazol. lib. 1. *consil.* de *consil.* 226. n. 3.

VIII. Con-

VIII.

Contractus illicitus iuramento firmari non potest. Ioh. Andr. in addit. ad Specul. de renunc. §. 1. Verf. & quia hac. Ioh. Faber in l. fin. C. de pact. pign. Faucher. inter Confil. Germ. conf. 46. num. 4. rom. 4. Iohan. Petr. Anchar. aur. quast. lib. 1. quast. 20. num. 1. imò quando in contractibus suspectis adhibetur iuramentum eo ipso contractus redditur magis suspectus. Bald. conf. 275. col. 2. Verf. nec prædictu obstantibus. Vol. 5. Socin. sen. confil. 215. col. fin. Verf. aeris autem. Vol. 2. & alij plures quos recenset Tiraq. de retract. con. cene. in præf. num. 16. Calcan. conf. 26. num. 20.

IX.

Contractus in dubio censetur innominatus. l. 1. ff. de assim. act. l. 1. ff. de præscrip. Verb. lason. in l. 7. §. quin imò. num. 5. ff. de pact. l. 2. in princ. num. 6. ff. si cert. per. Andr. ab Exca. de pact. num. 458. Boet. decif. 144. Fincl. latè. C. de rescind. vend. fol. 32.

X.

Talis præsumitur contractus qualis denominatur à partibus. Natt. confil. 49. num. 14. & 34. & confil. 194. num. 1. Alex. conf. 142. num. 2. Aym. confil. 20. num. 4.

XI.

Contractus & distractus sunt diversa, l. fin. & ibi Bald. not. C. si Tutor vel Curat. inter Ven. maxime quando nulla indentitas rationis concurrat. Eyerard. à Mittelb. in Top. in loco à contract. ad diff. num. 12. ubi pro huius axiomatis intellectu. vid. pl.

XII.

Contractus assimilatus regulatur secundum naturam illius contractus, cui assimilatur. text. in l. 1. §. si quis servum 19. ff. de pos. & in §. adeo Insti. lason. text. in l. naturalis 5. §. satisfactio 4. ff. de præscr. Verb. lason. in l. 1. num. 75. cum seq. C. de iure Emphyt. ubi dicit hoc procedere in contractibus nominatis, secus in contractibus innominatis. Guil. 2. obf. 23. n. 22.

XIII.

Contractus est irrevocabilis. §. sicut ab initio 5. de O. & A. l. 10. C. de lib. causil. 3. C. de rescind. vend. auct. Sacramenta puberum, C. si ad Verf. vend. Carpz. 5. resp. 114. n. 2. Fallit hæc regula 1. in contractibus dolo initis. l. 8. C. de jud. Carpz. d. loc. n. 72. controversitur an contractus testamento celebratus vel in alia ultima voluntate mutet suam naturam & revocabilis sit, non secus quam ipsa voluntas ultima. vide in utramque partem. Vasq. lib. 3. contr. cap. 51. num. 1. pro negativa tamen magis inclinatur.

XIV.

Contractus à quo lex removet potentiam vel quæ prohibet, ipso iure nullus est. l. 58. in fin. de rit. nups. l. 5. C. de L. L. Bald. in rit. C. plim Valere quod agitur. l. liber-

Mm

libertum minorem. ff. de jur. patr. cap. 1. de reb. Eccles. non alien. in 6. l. 2. in princ. l. 9. l. 4. C. de grad. min. l. 55. ubi Bologn. & Iason. ff. de legat. 1. Francisc. Milanen. decis. regn. Sicil. 2. n. 153. & decis. 16. n. 23. lib. 2. per l. cum lex 46. ff. de fideiuss. Godefr. inter Conf. Marpur. conf. 24. n. 135. fol. 1.

XV.

Contractus ad tempus certum restrictus, transacto illo finitus & nullus censetur. *l. cum qui 56. §. qui ita 4. & ibi Iason. num. 7. de V. O. Regn. Sixtin. inter Conf. Marp. conf. 11. n. 29. fol. 1.*

XVI.

Contractum violare non licet contrahenti. *l. 1. ff. de pact. l. 1. ff. de confis. pecun. adco ut nec Princeps quidem à contractu quem fecit pro arbitrio recedere possit. Bald. Cast. in l. digna. C. de L. L. ac ne ab eo quidem quem cum subdito celebravit. cap. 2. ubi Dd. de probat. adeo ut ne de plenitudine suæ potestatis hoc facere possit. Myns. resp. 24. num. 19. Valsq. controuers. illustr. c. 26. num. 6. Decian. conf. 33. num. 1. fol. 2.*

XVII.

Conventio quælibet in dubio censetur esse realis, & sic transitoria ad heredes, non autem personalis. Quia intentio contrahentis in dubio talis esse præsumitur, ut non solum sibi sed etiam heredibus suis prospicere velit. *l. 7. §. pactorum 3. ff. de pact. l. pactum 46. ff. eod. l. si pactum 9. ff. de probat. Quod procedit non solum in probatione facti negativi, v. c. si quis ab alio stipuletur, ne sibi vim inferat, sed etiam in obligatione facti affirmativi: nisi res quæ in contractu vel stipulationem deducitur sui natura ad heredes non transeat. l. 3. §. morte. ff. quib. mod. ususfr. amitt. vel nisi factam cohercat personæ, & sit electa industria personæ. l. unie. §. ne autem. C. de caduc. roll. l. inter artifices 31. ff. de solut. vel nisi aliter inter contrahentes sit conventum. l. Aurelium 28. ff. de liber. leg. l. non solum 3. §. tale 3. eod. Gail. 2. obs. 2. n. 17. cum seqq.*

XVIII.

In contractibus conditionalibus quoad acquisitionem non inspicimus tempus contractus, sed conditionis existentis, Everard. in Top. loc. à contract. ad distract. num. 10. Declara scilicet quando conditio est potestativa non autem quando est casualis vel mixta, tunc enim conditio trahitur retro & inspicitur tempus contractus, text. in l. quidam cum filium 132. §. fin. de V. O. l. 1. l. qui balneum 9. l. prior 11. ff. qui pos. in pign. l. Titium 4. ff. qua res pign. obl. l. si filium sam. 78. & ibi Bart. de V. O.

XIX.

Quando remouentur substantialia contractus, ipse quoque contractus remotus videri debet. Salicet. in Auth. Sacramenta. n. 10. C. si aduers. vendit. l. non Codicillum 14. C. de testam. l. cum manus 80. §. fin. de contrah. amp. l. Lucium 24. de pos. Welsch. l. conf. 14. n. 38.

XX. Con-

Contractum in dubio semper interpretatur de eo qui minus onerosus est debitori. *l. Labee 21. ff. de contrahend. empt. l. cum quaritur 26. de reb. dub. Wescenb. conf. 2. num. 19. & 21.*

Contractum quemvis æstimamus ex formula & conceptione verborum. *l. non figura 38. ib. oratione quam exprimunt littera obligamur. de O. & s. l. si ita stipulatus 126. §. Chryzognus 2. de P. O. Tiraq. de retract. lignagier. §. 30. exchange. gloss. 1. num. 7.*

Limita si formalia contractus aliud exigunt, tum ei potius quod actum est, quam quod figura verborum profert inhiæremus. *l. promittendo. 41. de iur. dot. l. 17. de L. L. Tiraquel. de retract. gentil. §. 1. gloss. 14. ubi ait contractum æstimandus venit ex virtute & effectus non a verborum conceptione, quibus contrahentes abusi foris fuerint. Wescenb. conf. 12. n. 30.*

CONTRACTUS ex conventionione partium legem accipiunt. *l. 1. §. si conveniat 6. ff. de positi. l. contractus 23. ff. de Regulu iuru, l. lege. 10. C. de pactu convent. l. 1. C. de oper. liber. l. 1. C. commodati. cap. contract. 85. de Regulu iuru, lib. 6. Caltr. consil. 472. Viso supradicto, in pr. lib. 1. & consil. 145. Videndum est, in fine, & cons. 219. in causa, qua vertitur, col. 2. vers. contractus autem, lib. 2. Soc. consil. 167. Non inutilis, vers. postremo, & consil. 154. Consultationem, circa princ. lib. 2. Thom. de Thomasset in floribus legum. regul. 8. ubi dicit procedere, quando contractus sunt legitime facti, Petr. de Greg. de concess. feud. part. 3. quest. 1. ver. ex promissu, Menoch. conf. 52. num. 58. & cons. 477. num. 3. Oñ. Glorie. resp. 7. num. 61. Suerd. conf. 383. num. 6. Cald. Peteira de renovat. emphyt. quest. 11. num. 19. & quest. forens. conf. 38. num. 1. Pichard. ad §. si quis alium, num. 2. Insist. de inutilib. stipulat. Seraphin. decis. 787. num. 2. Cardos. in praxi iudicum & Advocat. verb. contractus. num. 12. Card. Tusch. pract. conclus. 10m. 2. lit. C. conclus. 980. Rot. decis. 669. num. 4. apud Farin. p. 1. recent. ubi quod à partium conventionione recipit formam contractus, & decis. 415. num. 4. apud eundem, d. p. 1. recent. ubi ampliatur, etiam si fuerit conventum ultra, vel præter naturam contractus.*

CONTRACTUS claudicare non potest, quia debet esse obligatorius hinc inde. *l. Iulianus 13. §. si quis 27. ff. de actionib. empti, l. quid*

tamen 21. §. penult. ff. de recept. arbit. l. Labeo 19. ff. de verb. signif. Alex. conf. 49. Circa primum, in princ. lib. 5. & consil. 121. Visus, in princ. eod. lib. 5. & consil. 23. Consideratus, num. 6. & 7. lib. 7. Egid. Bellam. consil. 33. col. penult. num. 62. Thom. de Thomasset in floribus legum, regul. 84. ubi ait procedere, quando militat eadem ratio, Menoch. consil. 122. numero 39. Surd. decis. 52. num. 9. Cald. Pereira in l. si curatorem, verb. hunc contractum, num. 4. C. de in integ. rest. minor. Francisc. à Sousa in repet. §. actionum, Insist. de actionib. p. 4. n. 27. Cardin. Tusch. d. som. 2. lit. D. concl. 982. per totam, ubi à num. 10. multipliciter limitat, Mantica. decis. 186. num. 4. [Unde Brocardicum hoc non semper procedit ait Rittershus. part. 5. Nov. cap. 10. num. 6. arg. Nov. 127. ubi donatio propter nuptias ex parte mulieris dicitur valida etiam sine in-
sinuatione, non vero ex parte mariti. Alia exempla habentur in contrarium, in tom. regular. jur. p. 263. l. 13. §. 29. ubi gloss. de A. E. V. Et sane omnino distinguendum inter contractus constituendos & constitutos, Nam ab initio sane constitui contractus ita potest, ut ex latere unius contrahentis plura, alterius pauciora desiderentur: at contractu jam constituto, non potest aliquid eorum demeri, quæ ad essentiam ejus pertinent.]

XXIV.

CONTRACTUS non debet operari ultra intentionem agentium, l. non omnia 19. ff. si certum petatur, l. in agris 16. ff. de acquir. rerum dominio, l. 2. ff. de his, que in restam. delentur, l. legata a inut ilter 19. ff. de legat. 1. l. cum tale 72. §. ult. ff. de condit. & demonstr. l. age cum Germaniano 3. C. de transact. Conan. Comment. juris Civilis, lib. 7. v. 1. n. 13. Anton. Gom. l. 22. Tauri, num. 24.

XXV.

CONTRACTUS sunt ab initio voluntatis, ex post facto, necessitatis, l. non idcirco 12. in fin. C. de contrah. empt. l. si mandavero 22. §. sicut 11. ff. mandati, l. cuius bonis 9. in princip. ff. de curat. furiosi. l. sicut ab initio 5. C. de actio. & oblig. l. de contractu 3. C. de rescind. vendit. l. quamvis 39. C. de transactioib. l. eo quod 10. C. si certum petatur, l. si quis argentum 35. §. fin. C. de donationib. Alex. consil. 40. Circa primum, num. 2. lib. 5. Bald. consil. 381. Factum tale est, lib. 4. Tiraquel. in iul. si unquam, verb. libertu, num. 15. C. de revocandis donat. Gutier. practice..

Cap. LXII. De Contractu &c. 277

practic. lib. 3. quest. 43. num. 14. Thom. de Thomasset *in floribus legum, regul. 6.* ubi ait procedere, quando contractus jure sunt perfecti, scilicet verò si superveniat fraus, & dolus, vel ab eis de consensu utriusque partis recedatur, Flamin. Paris. *de resignat. benefic. lib. 1. quest. 13. num. 7.* Cardof. *in praxi iudicum & Advocat. verba contrahentium, num. 8.* Seraph. *decis. 427. num. 1.* Card. Tusch. *d. som. 2. lit. C. conclus. 583. per totam.* ubi num. 5. limitat in contractu nominato, conditionalis, celebrato gratia unius partis tantum, quia potest revocari pendente conditione.

XXVI.

CONTRACTUS aut totus acceptandus, aut totus repudiandus, licum quaritur 16. ff. *de administr. tutor. l. nam absurdum 7. ff. de bonis liberis.* Tiraquel. *de retract. convent. ad fin. tit. num. 4. cum seqq.* Stephan. Gratian. *discept. forens. cap. 301. num. 57.* Cald. Pereira *quest. forens. conf. 39.* Fachin. *conf. 59. n. 10. lib. 1.*

XXVII.

CONTRACTUS omnis, seu quælibet dispositio, promissio, vel pactum, etiam juramento firmata, intelliguntur rebus sitisstantibus, l. *continuu 137. §. cum quis 6. ff. de verb. obligat. l. quod Scriviu. ubi gloss. ff. de condit. ob causam. l. quero 54. §. inter locatorem. ff. locati.* Hippol. *conf. 76. num. 31. vol. 1.* Tiraquel. *in l. si unquam, in princ. num. 166.* C. *de revocand. donat.* Mascard. *de prob. conclus. 1131. num. 27. & concl. 1157. num. 7.* Surd. *consil. 418. num. 8. & consil. 445. num. 35. & de alimentis, tit. 2. quest. 15. num. 187. & tit. 8. privil. 56. numero 61. & decis. 326. num. 31.* Gutier *pract. lib. 3. quest. 42. num. 37. & 38. & de tutel. part. 1. cap. 1. num. 23.* Flamin. Paris. *de resignat. benefic. lib. 1. quest. 14. num. 11. & lib. 3. quest. 18. num. 123.* Cald. Pereira *in respons. pro Duce Pastrana, num. 6. & in resp. pro D. Roderico à Sylva, vers. ad hac.* Steph. Gratian. *discept. forens. cap. 96. num. 23.* Aloyf. Ricc. *in collect. de i. p. §. collect. 1771.* Mart. *de clausul. part. 1. claus. 127. numero 1. cum seqq. & p. 3. claus. 73.* Hieronym. Fernandez *de Ottero selectar. interp. lib. unic. in interp. cap. fin. de consuet. num. 77.* Mari. Antonin. *var. resolut. lib. 2. resolut. 55. num. 29-31. & 32.* Rot. *decis. 606. num. 3. apud Farin. collect. 1. novissimarum.*

M m 3

XXVIII.

XXVIII.

CONTRACTUS recipiunt interpretationem ex tacita mente contrahentium, l. in conventionibus § 2. ff. de V. O. Perez ad tit. 7. lib. 5. Ordin. pag. 188. Et in contractibus potius mens, quam verba sunt attendenda, Motin. de primog. lib. 1. c. 4. n. 20.

XXIX.

CONTRACTUS uniuscuiusque initium spectandum est, & causa, l. si procuratorem § in pr. ff. mandati. l. 1. § non solum 27. ff. de positi. l. si tamen 12. ff. ad SC. Macedon. & conclusio attenditur, l. si dominus § ff. de prescr. verb. Steph. Gratian. discept. forens. cap. 115. n. 35. Mant. decif. 70. n. 1. & decif. 78. n. 2.

XXX.

IN CONTRACTIBUS omisum habetur pro omisso, l. quicquid astringenda 99. ff. de V. O. Parif. conf. 117. num. 6. Surd. de alim. tit. 8. privileg. 76. & decif. 283. num. 5.

XXXI.

CONTRAHENTES, sicut & testator, videntur se conformare cum Jure, l. heredes mei § 7. § cum ita ff. ad Trebell. l. quaro § 4. § inter locatorem. ff. locati. Menoch. conf. 111. num. 17. Mascard. de probat. concl. 1415. a num. 2. Gam. Lusit. decif. 16. num. 4. & decif. 193. num. 6. Surd. Mant. decif. 2. num. 11. Gutier. conf. 18. num. 7. cum seqq. & pract. lib. 3. quest. 70. num. 29. & quest. 101. num. 3. Valasc. conf. 134. num. 11. Cald. Pereira de empt. & vendit. cap. 9. num. 10. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 5. num. 81. Cardinal. Seraphin. decif. 264. num. 15. ubi dicit, quod censentur se conformare cum statutis loci, in quo contrahitur.

CAP. LXIII.

Contrarietas, Contrarium.

Axioma I.

Contraria regulariter postremo loco sunt tractanda, Coll. Arg. in prefat. com. A. fac. pr. § 5. Aliquando tamen, ante effectum cause, quam impedire solent, explicantur, ut in materia Legatorum. Vid. Wesenb. parat. de adm. vel. transf. legat. num. 1. Aliud exemplum est lib. 5. ff. ubi tit. de inoffic. testam. tractatur ante petitionem hereditarii, ita in instit. prius tractatur de auberdat. liberorum, quam de institutione heredis. ita in feudis 1. F. 21. prius

Cap. LXIII. De Contrarietate. 279

prius explicatur causæ amittendi, & postea subijciatur modus constituendi investituram.

II.

Qui per contraria transit, is ferro viam aperit, Bald. in l. precibus. col. 8. num. 33. *Perf. modo contr. C. de impub. substat.* Conf. Arg. conf. 18. num. 24. lib. 1. Mar. Socinus jun. in consil. 29. num. 3. Marcus Mantua consil. 246. in princip.

III.

Vbi repugnantia est, in sermone nil valet, quod actum est. l. 138. de R. L. Coth. 5. resp. 33. num. 12.

IV.

CONTRARIETAS est vitanda & concilianda in omni dispositione. l. ubi repugnantia 188. ff. de Reg. Jur. cap. cum excediat 29. de elect. lib. 6. Alex. conf. 141. Viso testamento. n. 4. & 5. lib. 2. Surd. decis. 276. num. 4. Farinac. in praxi crimin. p. 4. conf. 95. num. 7. Socin. conf. 159. n. 29. lib. 2. Francisc. Aretin. conf. 9. Eleganter, in pr. ubi quod interpretatio debet fieri, ut tollatur contrarietas, vel perplexitas, Cravet. conf. 70. num. 5. ubi dicit, quod ea interpretatio sumenda est in omni materia, per quam non inducatur contrarietas, sed induci concordia debet etiam impropriando verba, & num. 8. quod per subauditos intellectus nunquam potest induci correctio dispositionis, Gemin. conf. 131. in princ. & num. 5. Bald. conf. 181. verba dicunt. lib. 1. Abb. conf. 9. Omissa. num. 2. in fin. lib. 2. refert plura de hac materia Cardin. Tusch. pract. conclus. tom. 2. lit. C. conclus. 1008. per totam. ubi num. 37. limitat, ubi non est conciliatio, quia tunc ultima derogant prioribus, & num. 39. limitat etiam, quando unum est speciale, aliud generale, quia speciale prævalet, siue sit posterius, siue antea compilatum. Inducitur autem contrarietas ex propositione contrariorum, veluti quod quis sit legitimus & illegitimus, præsens & absens, fatuus & sanæ mentis, Virgo & corrupta, &c. gloss. verb. directio contrarius, in Clem. testibus. de testib. Cagnol. in d. l. ubi repugnantia, n. 2. Bald. conf. 326. Actum petitione, in fin. lib. 2. Card. Tusch. d. tom. 2. lit. C. concl. 1007. à pr.

V.

CONTRARIA simul esse non possunt, l. Mutius 30. pro soc. l. 1. C. de furt. Menoch. remell. 3. rein. num. 516. Anton. Monach. Lucent.

cent. decif. 25. num. 6. & fe invicem eliciunt, & mutuo fe expellunt, [cap. maiores 3. vers. verum quidam. extr. de vapr. l. 4. §. pen. de proconf. Robert. lib. 2. not. ad not. Mercat. 28. sic in l. i. ff. de serv. fugit. est idem agens & patiens in l. secundum naturam 10. ff. de Reg. iur. oñus & emolumentum sunt circa personam eandem, item causa & effectus simul esse possunt, modò unum sit contrarium, hinc gl. quod copia est causa inopix, gloss. in const. omnem Reip. §. nos verò in tantum, in proem. ff.] & unoposito removetur alterum. Surd. decif. 24. num. 10. & decif. 92. n. 11. & conf. 211. n. 16. & conf. 218. num. 43. & conf. 320. n. 13. & conf. 435. num. 15. & conf. 481. num. 7. & conf. 487. num. 34. & conf. 524. num. 20. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 54. n. 24. & gloss. 57. num. 6. Stephan. Gratian. discept. forens. tom. 5. cap. 891. num. 18. & cap. 894. num. 4. Sigism. Scacc. de commerc. & camb. §. 6. gloss. 1. num. 24. quia ad remotionem unius sequitur remotio alterius, l. si inter 15. ff. de except. rei judic. [Et Contrariorum uno simpliciter in esse posito removetur reliquum l. si inter 25. ff. de except. rei jud. l. Pomponius 40. §. 2. ff. de procur. l. hac verba 124. in princ. ibi aut dies aut nox. de V. S. fac l. si ut certo §. si duobus 15. ff. commodat. Præposit. & alii in cap. hospitium 17. dist. 32. Regn. Sixtin. conf. 11. num. 82. vol. 1.] Diversis tamen respectibus duo contraria procedere possunt, Tiraquell. de nobilit. cap. 28. num. 13. Farinac. in praxi crimin. part. 4. consil. 30. num. 62.

VI.

CONTRARIA non possunt esse sub eodem subiecto, [text. in l. si per errorem 15. ff. de juris iur.] gloss. in l. fin. ff. de divort. Bernardus reg. 25. Alciat. de præsumpt. reg. 2. præf. 3. num. 5. Cels. Argel. de contradic. legitimo, quæst. 2. num. 59. Francisc. Molin. de ritu nupt. lib. 1. cap. 15. num. 22. Thom. de Thomasset. in florib. legum. reg. 101. ubi ait procedere simul, & eodem tempore, ac eodem subiecto, vel secundum Logicos in habitibus moralibus; secus autem in speculativis, vel in concreto, & in realibus, aliter autem in abstracto, & in imaginatione. Sig. Scacc. d. §. 6. gl. 1. n. 77.

VII.

CONTRARIA plura incompatibilia si concurrunt, prævalent ultima, Abb. conf. 94. in questione, num. 3. & 4. lib. 2. Cardin. Tusch. d. 18.

Cap. LXIII. De Contrarietate. 281

Tit. tom. 2. lit. C. conclus. 1011. per tot. Sigism. Scacc. d. 5. 5. gloss. 1. num. 77. ubi amplificat. Robles de Salzedo de re praf. lib. 2. cap. 28. num. 28.

VIII.

CONTRARIA allegans non auditur, l. Titia 100. ff. de condit. & demonstr. l. 1. C. de furt. l. transactio 26. C. de transact. cap. impu-
tari. 13 de fide instr. cap. sollicitudinem 54. de appellat. ubi Henric. n. 4.
Gregor. l. 111. verb. ninguna, tit. 18. part. 6. Covarr. var. lib. 2. cap. 2.
num. 2. in fin. Angel. in l. Papinianus §. sed nec impuberis in princip. ff. de
inoffic. testam. & in l. si procuratorio, num. 1. ff. quando appellandum
sit. Menoch. de presumpt. lib. 2. presumpt. 41. num. 2. Cabed. Lusit.
decis. 34. n. 9. p. 1. Stephan. Gratian. Marchiz decis. 54. num. 18. Car-
dol. in praxi iudicum & Advocator. verb. allegatio. num. 4. Marianus
Antonin. variar. resolut. lib. 1. resolut. 56. num. 11. Antoni. Monachus
Bononen. de qs. 34. num. 1. [Qui enim tantopere variat, & sibi con-
trarius est, fortissimè juris præsumptione se gravat, l. qui falso 16. ff. de
testib. Paris. conf. 77. num. 3. & conf. 152. num. 19. volum. 4. Cravett.
conf. 178. num. 4. vol. 2. ideoque non meretur, ut aliqua ipsi fides ad-
hibeatur. d. l. qui falso. Gl. in l. nemo ex his 43. ff. de R. l. Jaf. in l. fin.
C. de fideicommiss. Salicet. in Auth. contra qui propriam C. de non num.
pecun. Vult. int. Conf. Marpurg. conf. 15. num. 100.] Cardin. Tusch.
d. tom. 2. lit. C. conclus. 1005. per tot. ubi num. 2. declarat, ut procedat,
quando contrarietas est directa, secus quando est diversitas, Robles
d. lib. 2. cap. 28. num. 28.

Limita primò, ubi quis vult contra diversas personas experiri,
tunc enim contraria allegando audietur, ut tenent iu. d. l. 1. Petr. de
Bellapert. col. 2. in princip. vers. hoc nihil est, & post eum Cyn. col. 3.
post med. Bartol. col. 2. num. 4. Paulus, de Caltr. col. penult. num. 8.
Curt. jun. col. 4. num. 16. Bald. conf. 315. Proponitur, lib. 3. Cardinal.
Tusch. d. conclus. 1005. num. 27. Rendin. in promptuario recept. sent.
tom. 1. tit. 100. num. 10. Vel ubi quis in diversis judiciis experitur,
nam qui negavit testamentum in uno iudicio, poterit fundare se
super testamento negato in alio iudicio, quia diversitas iudiciorum
diversa & contraria admittit, Bald. conf. 324. Quod notarii. num. 2.
vers. super secundo. lib. 4. ubi etiam ait hoc multò magis procedere,

Na

quan-

quando pluralitas personarum inducitur, quia si ego negavi tanquam tutor testamentum, possum nomine meo proprio jvari ex illo testamento, refert Cardinalis Tuschus *diſt. conclus. 1005. num. 28. & 29.*

Limita secundò, in eo qui se defendit, quia potest contraria allegare, *cap. nullus pluribus 20. de Reg. Jur. lib. 6. Calderin. consil. 219. vers. item proponitur, alias 13. de appellat. Cardinal. Tusch. diſt. conclus. 1005. num. 26.*

Limita tertio, quando contrarietas tendit ad idem in effectu, nam appellans potest etiam dicere de nullitate sententiz, licet sint contraria, quia appellans præsupponit sententiam aliquam, dicens verò de nullitate, præsupponit nullam; sed quia tendunt ad idem, ut tollatur sententia, per diversa remedia conciliantur, quia effectus non est contrarius, *Calderin. consil. 219. in princip. alias 13. de appellat. Ægid. Bellam. consil. 10. num. 54. Cardinal. Tusch. diſt. conclus. 1007. num. 25.*

I X.

[CONTRARIORUM eadem est ratio vel maximè correlativorum, l. 1. de hi qui sui vel al. jur. §. videamus. Inſtit. eod. l. illud quasi-um 32. vers. cum enim. ff. ad Leg. Aquil. Bocet. de Invest. Feud. cap. 5. num. 42. Sic qui mandare potest jurisdictionem, potest eandem adimere, l. solent 6. §. 1. ff. de off. Proconsul. ad l. 1. C. de cupress. lib. 11. tit. ult. Ant. Fab. in rat. ad l. 34. §. 1. de reb. credit. Quod procedit, quando utrobique eadem militat ratio, l. 83. §. 3. v. nam & de V. O. secus enim est, ubi ratio est diversa, d. l. 83. §. 5. vers. sed hac dissimilia sunt. de V. O. Gail. 2. observ. 49. num. 8. ita in d. l. 34. §. 1. dissimilia planè sunt, dare & accipere pecuniam scænebrem: dare enim & collocare scænori sordes & avaritiam Magistratus redolet; accipere necessitatem; dummodo id fiat sine scelere & concussionem provincialium; eo enim casu & acceptio ipsa est prohibita. l. pen. C. si certi. per. Ita in feudis quando quaritur: si antiquum feudum ut novum concedatur, an naturam & qualitatem feudi novi inducat? Negando respondetur, non obstante quod id fiat, si novum feudum ut antiquum concedatur testibus, Mynſing. 4. observ. 84. Gail. 2. observ. 51. cum procedat, quando eadem sit ratio, hic enim diversum esse liquet

liquet exinde, quod in feudo novo solius domini, in antiquo etiam agnatorum præjudicium vertitur. Hartyser. pag. 20. Alii generalius hoc axioma ita effertunt:] Contrariorum eadem est disciplina, l. 1. ff. de his qui sunt sui vel alieni jur. l. fin. ff. de legat. 3. l. in fundo 38. ff. de rei vend. l. inter stipulantiem 83. §. facram 5. ff. de Verbor. Obligat. l. 1. §. si quis ultro 27. ff. de quast. l. & si contra 35. in fin. ff. de vulg. & pupill. substituit. l. nihil tam naturale 35. ff. de Regulis iur. §. 1. Institut. de his qui sunt sui vel alieni jur. §. 1. Institut. de tutel. cap. translatio 3. de confis. cap. intellectio 33. de iurejurando. Aristoteles lib. 7. Topic. c. 1. Alex. conf. 209. Statutu, num. 17. & 18. lib. 2. & conf. 111. Videretur, num. 13. vers. quod contrariorum. lib. 8. ubi ait non procedere, quando militat diversa ratio, Cachéran. Pedem. decis. 53. num. 10. Paris. conf. 131. num. 122. vol. 1. Octav. Glorit. resp. 5. num. 31. Everhardus in Topicu legalibus loco 73. Surdus conf. 1. num. 92. & conf. 151. num. 27. & conf. 301. num. 22. Brunor. à Sole in locis communibus, verb. contrarietas 2. Acac. Anton. in comment. ad rubr. ff. de condit. & demonstr. cap. 1. num. 56. Josephus Sessè Aragon. decis. 52. num. 38. tom. 1. Card. Tusch. d. som. 2. lit. C. conclus. 113. per totam. Cevall. communium contra commun. tom. 4. quast. 897. num. 884. Marian. Antonin. variat. resolut. lib. 1. resolut. fin. casu 51. latè de intellectu Galganeu. de conditionib. & demonstrat. part. 2. cap. 1. quast. 19. num. 1. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 6. num. 174. Fufat. de substituit. quast. 245. num. 8. ubi num. 9. limitat, quando adest diversa ratio, de quo etiam Marian. Gintba conf. 15. num. 31. Valenzuel. conf. 100. num. 28. Anell. Aman. conf. 81. num. 20. [Hinc est quod Contrariorum uno cognito cognoscatur & aliud, princ. Instit. de tutel. §. illud 3. Instit. de sociat. l. adoptivum 8. §. patronum 1. ff. de in ius vocand. l. si contra 35. ff. de vulg. subst. l. nam quem 149. de V. S. l. penult. C. de solut. gloss. in rubr. ff. & C. de acquir. possess. l. si merces 25. §. vis maior 6. ff. locat. Hinc quando] Cui docere volunt, quibus quid facere sit permillum, regulariter docent, quibus id non licet; sic enim est iure comparatū, ut quotiens quæritur, quid alicui liceat de iure privato, definiri quæstio debeat: licere cuius omnia, si non prohibeant leges. Vid. G. Fort. 2. obs. 21. ratio, quia diversa iuxta se posita magis elucescunt, Goth. 4. Resp. 3. unde non rectè aliquid solidèque cognoscitur, nisi ex contrariis, Reusn. in rep. l. l. l. 40. de R. C. num. 55.]

X.

CONTRARIORUM contraria est ratio, & contrarius effectus, l. fin. ff. de edendo. l. qui accusare 8. ff. de accusationib. Everard. in topici legalib. loco 75. Sard. conf. 350. num. 22. Cels. Argel. de contradic. legitim. quest. 3. num. 75. [Quod enim operatur propositum in proposito, id operatur oppositum in opposito, l. si ex toto 8. in princ. & ibi Paulus de Cast. num. 3. de leg. 1. l. ult. ff. de legat. 3. l. si contra 35. vers. hic consequens. ff. de vulg. inst. Sic argumentatur Pontifex, si bonum est mulierem non tangere, ergo malum erit tangere, cap. bospi- xolum 17. dist. 32. quod de veris causis contrariis intellige: itaq; si quis dicat, mala opera damnant: ergo bona justificant: Respondebitur concedendo, dummodo sint verè bona, juxta illud in sacris: Qui fecerit hæc, vivet in eis. Præclare Hugo: Mala mea jure mala sunt, & mala sunt; bona mea nec jure bona sunt, nec mea sunt, unde apparet hæc non esse vera contraria. Servi est, vivere non ut vult, ergo liberi est vivere ut vult, Aristot. 6. polit. 2. vid. l. si creditor 39. de act. empt. .

XI.

CONTRARIUM effectum non debent operari inducta ad unum finem, l. legata inutiliter 19. ff. de legat. 1. l. qui hominem 34. §. fin. de solut. l. 2. ante fin. C. de juram. calum. cap. maiores 3. §. sed adhuc de Baptismo: Cuman. conf. 7. Primum videndum, num. 7. vers. ad ea. Cels. Argel. de contradic. legitim. quest. 3. num. 136. Card. Tusch. d. tom. 2. lit. C. conclus. 1010. per totam: ubi num. 4. limitat, ut eadem res possit producere diversos effectus diversarum personarum & rerum, quas eadem persona, vel res potest representare. Sic inducta in favorem, contrarium effectum non debent operari, l. legatum 21. ff. de adim. legat. l. quod favore 5. C. de Legib. cap. quod ob gratiam 61. de Regulis. Juris, in 6. Cels. Argel. d. tract. de contradic. legitim. quest. 2. num. 101. & quest. 3. num. 191.

CAP. LXIV.

De Contraventione.

Axioma I.

Contravenire is dicitur, qui divisionem nititur impugnare, vel qui pacta promissa non implet, ut dicunt Dd. in l. si qui maior. C. de transact. Pacian. conf. 1. num. 127.

II. Con-

II.

Contravenire nemo debet ei quod nullum est. gloss. in cap. transactione finita. C. de transact. l. pen. C. de testam. l. successores. 10. C. de solut. quia hoc faciendo allegaret propriam turpitudinem, quod admitti non debet. gloss. in l. filios. C. de rebus. huius qua in fraud. cred. Doctores in l. cum proficere. C. de rebus. donat. nec obstat. l. 7. C. de Agricol. & censu. in qua ei qui actum nullum gessit, tunc, que heredibus eius actui isti contravenire conceditur, quia lex illa locum habet in actu nullo principaliter ob favorem publicum, quo casu, is qui contraxit potest ipsum contractum impugnare, quando omni respectu nullus est, quanquam non procederetur in actu qui nullus est partis favore, tum enim omnino stare cogitur. Bart. in l. post mortem. Verf. secundo casu. ff. de adop. l. 1. in l. 7. §. si paciscar. n. 3. ff. de pact. Betous in cap. si quis presbyter, num. 48. de reb. Eccles. non alien. Vultej. inter Consil. Marpurg. conf. 34. num. 120. fol. 3.

III.

Contra factum suum nemo venire debet. l. si creditoribus. 5. C. de serg. pign. dar. l. filios 4. C. de rebus. huius qua in fraud. cred. Decian. conf. 59. n. 20. fol. 2. Cephal. conf. 30. n. 31. lib. 1. & conf. 393. n. 35. lib. 3. Barlat. conf. 157. num. 66. lib. 2. Vult. inter Consil. Marpurg. conf. 17. num. 96. volum. 1. & consil. 18. num. 30. fol. 1.

IV.

Contravenire licet factò non obligatorio. Bald. in l. 1. C. de liberal. caus. Velsenb. consil. 52. num. 14. lib. 2. quod intellige cum actus planè est irritus & nullus, nec ejus rescissio à voluntate alterius dependet. Molles. in consiliis. dilecti. 23. n. 25. part. 2. Rauchbar. p. 1. quasi. jur. q. 45. n. 17.

V.

Directa contraventio renunciationem inducit. e. cum accessissent. 3. de consensu. ubi Panorm. text. in l. 2. C. de jur. dem. impetr. Bart. in l. 1. num. 1. C. de huius qui spons. mun. Gail. 2. obf. 60. n. 10.

VI.

Contraventio inferioris nihil operatur, quando de superioris intentione constat. text. in e. dilecti 25. de prebend. gloss. ibid. in Verb. clausula. Schurf. conf. 14. n. 3. in fin. cent. 1. Gail. lib. 2. obf. 60. num. 12. Autoritas tamen superioris à contraventione excusat. l. non videtur, de Regul. iur. Facian. consil. 1. num. 133.

VII.

Contraventione in una parte tantum mandati facta in toto mandato contraventum dicitur, Bald. in cap. ad audientiam. de rescriptis. Gilman. 4. 1. fol. 30. num. 30.

CAP. LXV.

De Controversiis.

Axioma 1.

Nil in jure nostro est sine controversia. Tiraquell. de Jur. primogenit. quæst. 34. num. 24.

II.

Nihil utitius in jure est, quam quæstiones quoque certas in dubium vocare. Forsterus lib. 4. cap. 2. num. 24. Exempla vid. apud Vigel. de Orator. ne legendi jura controversi. quibus adde eleg. Ranchin. 2. Garsar. c. 3. C. l. A. lib. 21. tit. 2. ib. 6. num. 34. Mynf. 6. observ. 37. num. 4. Constitut. Iustinian. de confirmat. ff. §. 17. Ioach. Scheplitz in prom. Jur. tit. 33. §. 11. n. 1. quod est contra l. ult. §. ult. C. de temp. & rep. appell. Novell. 49. præfat. pr. & §. 1. Petr. Matih. conf. 14. num. 32. quod est contra l. 69. §. 1. de legat. 2. Aliud exemplum est apud Hering. tract. de fidejuss. cap. 20. per tot. quod est contra l. 44. §. 1. de O. & A. l. 29. Mand. adde Dn. D. Bittichium in Orat. inang. ubi exempla ex Instit. ponit & nominatim ex §. 5. & ult. Instit. quæ ex quib. causis per quos refutari potest dogma Dd. quod in ipsum Jus Can. irrepleat: & in specie in c. 5. de procurat. in 6. Cujac. 22. obs. 16.

CAP. LXVI.

De Contumacia.

Axiom. I.

Contumacia est delictum. l. omne 6. §. contumacia 2. ff. de re milit. l. 53. de re jud. Vmm. in process. disp. 6. num. 2. Ea ratione, quia non fit sine dolo, ut dicit Bart. in l. minor. ff. de minor. fac. l. ex consensu 23. ff. de appell. ubi limitat quod procedat quando illa materia subiecta, unde oritur illa contumacia esset criminosa, Gomez ad §. item si quis. num. 47. Instit. de action. vid. & Menoch. 2. arb. jud. cas. 153. num. 1.

II.

Contumacia habetur pro præsentia. Auth. qua in provincia. C. ubi de crim. l. 13. §. 2. C. de judic. Menoch. lib. 1. arbiter. jud. cas. 36. num. 9.

III.

Ob contumaciam censetur facultas appellandi sublata. l. 1. C. quor. appell. non recip. l. 14. §. fin autem renov. C. de jud. Gilim. 4. 1. Gor. 3. num. 19. Gail. lib. 1. obs. 132.

Cap. LXVI. De Contumacia. 287

obf. 132. num. 3. Treutl. 2. diff. 33. ch. 3. lit. e. Paris. 1. conf. 85. num. 22. quod intelligit de vera non de ficta, hab hac enim appellari possit not. Bart. in l. fin. n. 11. ff. de restit. in integr. Lancelot. de attentat. in 2. p. cap. 12. num. 142. Vant. de nullis. tit. de nullis, ex defectu process. num. 141. Fatim. 1. conf. 85. m. 22.

IV.

Contumacia actoris major & gravior est, quam rei. c. causam 3. de dol. & contum. & ideo difficilius moram purgat. Bart. in l. hac conditio. in fin. ff. de cond. & dem. Tiraquel. laic. de retr. confang. §. 8. gloss. 2. num. 12. Menoch. 2. arb. jud. cas. 45. num. 1.

V.

Contumacia unius alteri nocere non debet. Bart. & Comm. Dd. in l. cum filius. ff. de V. O. Boñ. in 1. de delict. num. 61. Natt. conf. 549. num. 29. lib. 3. Fatim. 1. conf. 56. num. 19. non enim egreditur personam contumacis. L. 1. ff. de in lit. jar. l. ejus qui 29. ff. de jur. fise. Corn. consil. 42. n. 9. Vol. 2. Castr. conf. 168. num. 7. Vol. 1. quod intellige, ut procedat quoad plenum præjudicium & plenam probationem. Cornel. & Castr. dd. locis. non autem quoad inducendam præsumptionem & iudicium. Anton. Merend. in rec. Conscriptum. de retr. 90. num. 17. Vol. 2. Fatim. 1. conf. 55. num. 72.

VI.

Contumacia purgatur per absentiam. Menoch. 1. obf. 80. num. 52. Declarat hoc procedere de absentia iusta non vero de procurata & causaria, ubi iudex contra absentem tanquam præsentem procedere possit. l. pen. §. ad artem ibi. & si iusta ratione. de publ. judic.

VII.

Contumacia cumulat poenam. l. 4. de pen. Igitur crescente contumacia, etiam poenæ debent crescere. cap. 10. de jud. Reinhard. in append. process.

VIII.

Qui ab adversario impeditur contumax non est. l. 1. §. si reus. de eo per quem factum erit. Dico. 53. c. 4. §. 1. ibi. si non forte studio.

IX.

Si propter contumaciam unius electio duobus concessa est, contumacem excludit. l. si legatario. 22. §. a duobus. de fideicommiss. libert. Ant. de puer. nat. feud. 14. obf. 3. lit. D.

CAP.

De Conversione propositionum.

Axioma .I.

Universale affirmativum quale est in l. 35. ff. de jurejur. Converti quidem potest per accidens. v. c. quicunq; jurejurandum deferre possunt. ij & pacisci, solvere. solutionem accipere possunt. ergo quidam qui pacisci, solvere, in judicio possunt consistere, poterunt & jusjurandum deferre, vel per contrapositionem. Ergo quicunque non possunt pacisci, solvere, in judicio consistere, ij nec jusjurandum deferre possunt: Non autem conversione simplici. Ergo quicunque pacisci, solvere, in judicio consistere possunt, jusjurandum deferre possunt. Du. D. Dittich, in diss. de jurejur. lib. 21. habita Argent. 1616.

II.

Quomodo converti debeat definitio cum definito. *vid. infr. Definitio.*

CAP. LXVIII.

De Copulato.

COPULATA plura quando requiruntur ad aliquid dispensandum, non sufficit unum tantum intervenire, l. si heredi 5. ff. de condit. institut. Jason. in l. 1. num. 2. & 3. ff. de iustit. & iure. Felin. in cap. ex parte. num. 21. & 22. de rescript. Barthol. cons. 155. Falli contingentia, num. 3. & 4. lib. 1. Joan. de Anan. cons. 32. Ultra aliam num. 7. vers. circa quartum. Riminald. jun. cons. 600. num. 10. Roman. cons. 166. Visa diligenter. n. 4. Castren. cons. 103. lib. 1. & cons. 211. vers. ad secundum. lib. 2. [quoties enim plura copulativè ponuntur, omnium complementum requiritur nec sufficit partis impletio. l. si quis ita 129. de V. O. l. si heredi. 5. ff. de condit. institut. Gail. 2. obs. 125. n. 8. cum eorum hæc sit natura ut æqualem & æquè principale concursum omnium copulatorum requirat. l. ea tamen 46. junct. gloss. ff. de leg. 3. Decian. resp. 1. num. 179. Regn. Sixt. inter Consil. Marpurg. cons. 13. volum. 2. n. 9. Everard. in loc. 109. à natura copula. num. 11. Viinn. ad §. 11. Institut. de hered. institut.] Egid. Bellam. cons. 33. num. 53. ubi quod copulata plura non possunt distingui & separari. Surd. consil. 313. num. 37. & cons. 329. num. 25. & cons. 354. num. 22. & cons. 357. num. 26. & cons.

& *conf. 361. num. 20. & conf. 403. num. 30.* Steph. Gratian. *discrpt. for. enf. tom. 5. cap. 973. num. 18. & 26.* latè Fufar. *de fubftit. quæft. 455. n. 1. cum feqq.* Alex. *conf. 123. Scripfit. num. 22. lib. 4.* quòd ubi requiruntur plura ad aliquid producendum in eſſe, ſi aliquid deſiit ex requiſitis, illud non poteſt dici eſſe perfectum. Bald. *conſil. 64. Quidam promiſit, in fine, lib. 1.* ubi quod obligatus ſub pœna facere duo copulativè, non evitat pœnam ſi unum tantùm facit, Signorol. *conſil. 223. num. 3.* ubi quod copulata omnia ex pluribus in ratione debent concurrere, Angel. 294. *Quoniam in ultime, num. 2.* ubi quòd in ultimis voluntatibus, & conditionibus pluribus copulatis, ut diſpoſitio habeat locum, debent copulata ſimul concurrere, & *conſil. 160. Domina Catbarina, num. 5.* ubi quod ſi ſtatutum requirat duos conſanguineos in contractu minoris, vel duos affines, non ſufficit quod unus conſanguineus, & unus affinis intervenerint, ſi extabant duo conſanguinei, & duo affines, Ruin. *conſ. 112. num. 13. lib. 5.* ubi quòd in pœnalibus, odioſis, & exorbitantibus ſemper verificatio plurium copulatorum requiritur.

Limita primò, ubi plura copulata ſunt adjectiva, quia non debent concurrere, imò veniunt adjectivè, & augmentativè: ut ſi teſtator dicat, Inſtituo in bonis meis assignatis & deſcriptis & deſcriptis in tali instrumento, tunc enim ſufficit quod ſint assignata, vel deſcripta. ita Alex. *conſ. 20. Consideratu. num. 6. & 7. lib. 3.* ubi numero 8. ſubdit, quod in legato facto Doctoribus legiſtis, & Medicinæ, ſufficit, quod ſint vel Legam, vel Medicinæ Doctores, non autem debent copulari iſtæ duæ qualitates adjectæ, refert Cardin. Tufch. *d. tom. 2. lit. C. conclud. 1035. num. 53. & 54.*

Limita ſecundò, ubi copula ponitur inter duos honoratos, vel duos gravatos ſuper re diſtributionem recipiente, quia non requiritur concursus utriuſque copulati, Bald. *conſ. 374. Verba Dyni, verſ. nam ſicut quando, lib. 1.* Alex. *conſ. 64. In cauſa & lite. num. 4. verſ. fortificatur, lib. 7.* ubi num. 5. ſubdit, quod quando ſumus in materia odioſa, tunc omnia copulata debent concurrere, niſi appareat de mente. Ruin. *conſil. 41. num. 6. lib. 3.* ubi quod ſtatutum diſponens quod aſcendentes maſculi & agnati uſque ad quartum gradum, excludant matrem, habet locum ſi ſoli aſcendentes, vel ſoli agnati extant; & addit quod legatum factum mercatoribus,

bus, & artificibus lanæ, vel Doctoribus, & Medicis non requiritur concursus utriusque qualitatatis, quia stant dispositivè, & propter se, secus si propter aliud, idem Ruin. *conf.* 112. *num.* 9. & *seq. lib.* 5. ubi quod legatum factum militibus, & Doctoribus, habet locum in simplici milite, & Doctore, Cravett. *conf.* 909. *num.* 11. ubi quod privilegium concessum originariis incolis, & habitatoribus, non requirit concursus omnium qualitatatum, quia singulæ per se stant.

Limita tertio, quando copulantur plura incompatibilia, tunc copula resolvitur in alternativam, vel disjunctivam, ut per Roman. *conf.* 480. *In casu proposita consultationis.* *num.* 4. Socin. jun. *conf.* 128. *num.* 3. & *seq. lib.* 1. Card. Tusch. *d. conclus.* 1035. *num.* 70.

Limita quarto, quando constat de mente, ut copulata sint disjunctiva, quia menti interveniendum est, Castren. *conf.* 43. *num.* 2. *vers. nunc est.* *lib.* 2. Alex. *conf.* 130. *Attentus*, *num.* 8. *vers. praterea*, *lib.* 2. ubi quod copulata sumuntur pro disjunctis, & e contra, ut servetur mens, Cravett. *conf.* 685. *num.* 12. Card. Tusch. *d. conclus.* 1035. *num.* 73. [ac verba fiant superflua & inutilia. Dec. *in l. generaliter. in not.* 1. C. *de institut. & substitut.* Cornet. *conf.* 226. *col.* 1. *vers. dato.* *lib.* 4. Regn. Sixtin. *vol.* 2. *conf.* 13. *n.* 42.]

Limita quinto, quando, si copula conjungeret, inutilis redderetur dispositio. Rip. *in cap. inter ceteras*, *num.* 55. *de rescript.* & *in l. Centurio*, *num.* 94. *ff. de vulgari*, Felin. *in cap. Rodolphus*, *col.* 2. *vers. & per elusionem, de rescript.* Castren. *conf.* 43. *Substitutio*, *num.* 1. *lib.* 2. Alex. *conf.* 130. *Attentus*, *col. fin. lib.* 2. Curt. jun. *conf.* 172. *Presupponitur*, *num.* 4. Cravett. *conf.* 485. *num.* 10. & 11. Cardin. Tusch. *d. conclus.* 1035. *num.* 71.

Limita sexto, quia copulata plura non ad eundem finem tendentia, sed ad diversos fines, resolvuntur in orationes singulas, Anchar. *conf.* 30. *num.* 4. & *seq.* [Post gloss. *in l. Gallus*. §. 1. & *ibid.* Bart. Bald. Nov. *de dor. part.* 6. *priv.* 6. Alciat. *de presumpt.* 26. Brum. *in tract. de stat. exclud. solem.* art. 8. *quest.* 16. Afflict. *decis.* Neapol. 178. Jas. *conf.* 133. *num.* 11. *vol.* 4. Hieron. Gabr. *conf.* 156. *num.* 29. *per l. fin. C. de dor. promiss. & l. 1. solut. marim.*] Card. Tusch. *d. conclus.* 35. *num.* 86. ubi *num.* 87. limitat etiam, quando ordo charitatis induceret aliam credulitatem, & *num.* 88. post Roman. *conf.* 104. *num.* 4. limitat quoque, quando plura copulantur propter se principaliter,

non

non propter aliud, quia in unoquoque procedit dispositio sine copulato, & num. 93. post Ruin. *conf.* 116. num. 6. lib. 2. limitat etiam, ubi plura copulantur in diversis orationibus, & unum non est respectu alterius. [Quia non tam copulativè quàm continuativè appposita videntur. Cum enim cœptam locationem continuare vis, nil aliud facere poteris, quam per copulam unam orationē sequentem priori orationi ita adungere. l. 1. in pr. ff. de infam. l. 1. in pr. ff. de fals. Bart. in l. 1. in pr. ff. de just. & jur. Valq. 2. *controv. jur. cap.* 36. num. 13.] & num. 96. post Alex. *conf.* 80. num. 13. lib. 1. limitat quoque, quando copula cadit inter duo adjectiva respectu unius substantivi, qui non requiritur utrumque copulatum.

CAP. LXIX. De Correctione.

Axioma 1.

Correctæ leges non sunt allegandæ, Angel. *ad §. in personam. Instit. de ad. quia nullius utilitatis censetur, postquam correctæ reperitur. ut in Aub. de Naut. usur.* ad eò ut quod dictum est de Lege, idem etiam dicendum sit de statuto correcto; ut dicit Bald. *in §. hunc igitur. C. de iustin. Cod. confirm. add. text. in l. fin. §. huiusmodi. C. de vet. jur. enucl. Praposit. in cap. 1. 19. dist. gloss. in summa caus. 25. quæst. 2.*

Limita 1. Quod hæc regula tantum procedat, quando lex correctæ allegatur in decisionibus causarum, & propter hoc alicui præjudicium est, secus enim, ubi ex illa allegatione nemini præjudicium infertur, *gl. in l. damus. C. de fals. Alex. conf. 70. Viso processu. col. pen. lib. 10.*

II. Quando Lex in totum correctæ reperitur, secus si in parte, quia pars quæ correctæ non reperitur, impunè allegatur *sac l. derogatur 102. ff. de V. S. Bald. in l. 1. §. fin. Vers. item nos. C. de lac. lib. toll.*

III. Quando Lex correctæ non fuit inserta in Corpore Iuris: secus autem si inserta aut incorporata in jure inveniatur, quia tunc poterit allegari. Bart. *in l. fin. in fin. ff. de fals. c. autoritate 7 de concess. prabend. in 6.*

IV. Si principaliter allegatur, non verò in argumentum, Bart. *in d. l. fin. in fin.* quamquam posterioribus duobus insistere periculosum esse dixit. Lud. Gomez *ad §. in personam. Instit. de ad. num. 17.* quia quando Lex correctæ in argumentum allegatur, idem effectus resultat, ac si principaliter allegaretur. *text. in l. non possunt 12. ff. de Leg. Abb. in cap. form. de V. S. & Andr. Siculus in cap. tanquam. col. fin. de offic. deleg.*

II.

Correctio facta præsumi non debet l. 27. in princ. *Vers. quod enim non mutatur. C. de testam.* nec intelligitur prior aliqua lex mutata per novam.

nisi expresse & nominatim illud significetur. l. 32. §. 2. *C. de appell. & cap. 1. de consit. in 6.* Boccr. *de invest. feud. cap. 4. num. 63.* Vnde qui nittur jure correctorio & exorbitanti à jure communi, illi incumbit onus liquidè probandi, quod de eo casu, de quo agitur, sit dispositio correctoria & exorbitans. Gl. & Dd. *in Clem. fin. de rescript.* Bald. *in l. hi qui ad. C. de appellat. Paris. cons. 62. num. 32. lib. 4.* Regn. Sixtin. *inter consil. Marpurgenf. consil. 34. num. 44. Golum. l.*

III.

Aut factione rei aut correctione ad bonos actus studere debemus habere semper participium. *Novell. 59. in pr.*

IV.

Etiā propriæ sententiæ veritatis studio corrigendæ sunt. *Nov. 22.*

V.

Legum correctio periculosa: quia plerique quæ non intelligunt, corrigunt. Bernhardus Autunnus *Cons. Gallica turm Rom. ad l. 7. §. si vir. fol. marr.* Potius ergo sententiæ legum adherentes correctionem non temerè inducerent. Post Imolam & Rainutium *in consil. 202. incip. quod est amplum. P. Pet. de res. conjug. l. 5. c. 24. n. 4.* Nec immeritò Don. 8. *Comment. 11. lit. L.* Quid erit, inquit, si, quævis *Qesum est, pro commodo & arbitrio nostro licebit veteres & receptas scripturas mutare.* Adde Hiliger. prolixè *ibidem.*

VI.

CORRECTIO est vitanda, & sunt concordanda contraria, quia non est verisimile, quod quis suam dispositionem voluerit illicd corrigere, Gemin. *cons. 88. in fin. vers. item cum Papa.* Roman. *consil. 104. Reverende Pater. col. 2. in princ.* ubi quoddam debet fieri concordia omnino ut evitetur correctio, plenè Alex. *cons. 123. Scripsit. n. 9. cum seqq. lib. 4.* ubi quoddam etiam per subauditum sermonem vitanda est correctio, & *cons. 56. Viso processu. n. 8. & 9. lib. 2.* ubi quoddam non est verisimile, quoddam statuentes voluerint se corrigere, Card. Tusch. *pract. conclus. rom. 1. lit. C. conclus. 1036. à princ.* ubi num. 12. post Alex. *cons. 59. num. 13. lib. 3. & Roman. d. cons. 104. col. 2. in princ. & cons. 438. num. 6.* subdit, quoddam testatoris voluntas ita est interpretanda, ut ex sequentibus non præsumatur se voluisse in continenti corrigere, & num. 14. ampliat in mandato procurat, & num. 15. in testibus, & num. 18. in scripturis, & num. 19. in privilegiis. Mangil. *de impur. quest. 7. num. 8.* Castill. *controvers. lib. 5. part. 2. cap. 125. num. 7. & seq.* Robles de Salzedo *de represent. lib. 2. cap. 29. num. 12. & lib. 3. cap. 17. num. 20.* Et quod semper interpretatio sit statuti, & alterius dispositionis

Cap. LXIX. De Correctione. 193

sitionis, ne sequentia corrigant præcedentia, dicit Roman. *conf.* 392. *Circa primum. num.* 23. quem refert Cardin. Tusch. *rom.* 4. *lit.* l. *conclus.* 330. *num.* 34.

VII.

CORRECTIO Juris in omni interpretatione vitanda, ne Jura tot vigiliis fabricata unico verbo tollantur, Abb. *conf.* 78. *in princ. lib.* 2. *Gemin. conf.* 131. *Premisso pro declaratione, in princ.* Cardin. Tusch. *d.* tom. 2. *lit.* C. *conclus.* 1037. *num.* 1. ubi *num.* 2. post Anchar. *conf.* 190. *in princ.* limitat in statuto correctorio Juris communis, quia in dubio facienda est interpretatio, ut censeatur correctum, ut reducatur ad Jus commune, & *num.* 4. limitat etiam, quando non est locus concordie, quia tunc inducitur correctio, & ultima derogant prioribus.

VIII.

CORRECTIO tantum extenditur, quantum se extendit dispositio correctæ, ut per Signorol. *de Homed. conf.* 37. *Factum sic proponitur. num.* 5. & *seq.* Cardin. Tusch. *d.* tom. 2. *lit.* C. *conclus.* 1038. *num.* 1. [& lex corrigens intelligi debet secundum terminos legis correctæ, ita glossa in l. sciendum qui satisf. cog. §. 3. in Auth. de fil. ante dot. instrum. nat. Menoch. 4. *remed. adipisc. poss.* *num.* 142. neque ulterius extendenda, Forsterus de *interpr. lib.* 2. *cap.* 2. *num.* 1.] ubi *num.* 2. declarat procedere secundum correctionis potentiam; nam si corrigatur actus, extenditur correctio ad omnia, ad quæ actus correctus extenditur.

IX.

CORRECTIO legum in dubio est vitanda, l. si quando 35. C. de de inoff. testam. l. 1. C. de inoffic. dotib. l. precipimus 32. in fin. C. de appellat. cap. 1. de novi operis nunciat. cap. cum expediat 29. de elec. lib. 6. Rom. *conf.* 40. *Visis. num.* 5. & *conf.* 57. In causa vertente. *num.* 2. & 3. & *conf.* 322. In casu. *num.* 2. ubi subdit procedere, etiam si lex posterior contraria habeat clausulam derogativam, Non obstant, quia adhuc correctio non sumitur, si potest fieri conciliatio, & extendit etiam quando adesset dictio taxativa, Pichard. *in princ. lustr. de L. Falcid.* *num.* 34. Cephal. *conf.* 323. à *num.* 18. vol. 3. Menoch. *remed.* 4. *adipisc.*

num. 21. Franc. Becc. *conf. 1. num. 13. Monet. de distribut. quotid. p. 2. quæst. 11. num. 29. Armendar. in proem. addit. ad recopilat. legum Navarra. num. 51. Cardinalis Tusch. diſt. tom. 2. lit. C. conclus. 1036. num. 4. cum seqq. Marian. Antonin. *variart. resolut. lib. 1. resolut. 18. num. 12.**

X.

CORRECTUM quod non est, stare non prohibetur, *l. pricipimus 32. C. de appellat. l. sancimus 27. C. de testam. Surd. decis. 195. num. 9. & conf. 163. num. 9. & conf. 509. num. 6. Mangul. d. tract. de imput. quæst. 130. n. 13. vers. & postremò. Et sane multa correctionem merentur, nec tamen ab Imperatoribus corriguntur *Constit. hac quoque. de nov. Cod. fac. aliquando deleta ab Imperatoribus malè dissimulantur, l. penult. Cod. Theodos. ne sanct. baptis. iter. l. 14. §. 14. de Relig.**

X I.

CORRIGERE seipsum in continenti nemo præsumitur, *l. cum hic status 32. §. 1. in fin. ff. de donat. inter virum & uxorem, l. pricipimus 32. in fin. C. de appellat. Alex. conf. 59. Assensu verbu. num. 14. vers. Et pro confirmatione. lib. 3. & conf. 142. Viso processu. num. 12. lib. 6. & conf. 170. Viso instrumento, in fin. eod. lib. Card. Tusch. tom. 2. lit. C. conclus. 1046. à princip. Alciat. de præsumption. reg. 2. præsumpt. 28. in princ. Roland. conf. 62. num. 9. vol. 3. Surd. conf. 241. num. 19. & consil. 362. num. 15. & conf. 365. num. 10. Octav. Glorit. resp. 1. p. 3. num. 124. & respons. 5. num. 31. Rot. decis. 763. num. 14. p. 1. divers. Menoch. de præsumpt. lib. 6. præsumpt. 37. num. 14. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. 7. num. 76. & ideo interpretatio debet fieri, ne disponens incontinenti voluerit se corrigere, Fr. Aretin. conf. 9. Eleganter, in pr. quem refert Card. Tusch. tom. 4. lit. l. concl. 330. n. 73.*

CAP. LXX.

De Correlativo.

CORRELATIVORUM idem est iudicium, & eadem disciplina, & de uno dispositum trahitur ad alterum, *l. fin. ff. de acceptil. l. fin. C. de indicta viduit. collen. l. si quis servo 20. C. de furt. l. 1. C. de transact. l. 1. C. de*

l. i. c. de cupressu, lib. 11. Curs. Conimb. in comment. ad Logicam, cap. 7. de
relativis, in commento, attributo 3. Ant. de S. Blas. in rr. de correlativis, tom.
10. tractatuū Dd. Corn. conf. 145. In sup. d. n. 7. lib. 4. Ever. in top. leg. loc.
à correlativis. n. 8. Ant. Gab. comm. lib. 6. tit. de Legib. conclus. 3. Bald.
conf. 14. Super legitimatione. num. 2. ubi lib. 4. ait, quoddam valet argu-
mentum de uno ex correlativis ad aliud, & quod idem sit in marito
& uxore, emptore & venditore: quia dispositum in uno, procedit
etiam in alio, Bellacomb. tom. 1. commun. opin. lib. 1. tit. 17. de Legib.
num. 57. ubi Viv. num. 203. idem Viv. d. tom. 1. tit. 28. quare ex por-
tari non debet. num. 11. Cov. in cap. Rainuntius. § 3. num. 6. de testam.
Tiraquell. de retractu lig. §. 1. gloss. 9. num. 171. & seq. Boër. decis. 48.
num. 3. & 4. Pinel. in l. 2. c. de rescind. vendit. part. 1. cap. 2. à num. 1. Se-
bast. Medices reg. 9. Alphan. collect. 862. Valasc. de iure emphyt. q. 29.
in fine. Garc. Falcon. reg. 110. & 141. Bertazol. in repet. l. si quis maior.
num. 800. & 803. C. de transactio. Nav. commento 3. de Regularib. 44.
ubi quoddam correlativorum unum non potest esse sine alio. Surd. de-
cis. 218. num. 10. & conf. 34. num. 26. & conf. 140. num. 120. & conf. 201.
num. 3. & conf. 338. num. 4. & de aliment. tit. 1. quest. 19. num. 3. & 10.
& tit. 4. quest. 18. num. 54. & 55. & tit. 6. quest. 9. num. 6. Aldovin. con-
sil. 74. num. 14. Bellet. disquisit. clerical. p. 1. tit. de exempt. clerical. à
statutu secul. §. 4. num. 5. Card. Tusch. practice. concl. tom. 2. lit. C. concl.
1041. Farin. fragment. crimin. p. 1. lit. E. num. 235. cum seqq. Sanch. de
Matrim. lib. 1. disput. 54. num. 1. & lib. 6. disp. 19. num. 10. Ferrer. in Con-
stitut. Cathalonie. gloss. 6. num. 2. Benedict. Ægid. in repet. l. ex hoc iu-
re. ff. de iustitia & iure. part. 1. cap. 8. Sanctarel. var. resolut. part. 1. re-
sol. 31. num. 31. Melch. Phœbos Lusitan. decis. 72. num. 8. tom. 1. Joan.
Maria. Novar. in praxi elict. & variat. fori. quest. 47. sect. 1. num. 16.
Mangil. de imput. quest. 42. num. 8. Fufar. de substat. quest. 257. num.
60. Melch. Phœbos Lusitan. decis. 253. num. 12. tom. 4. Benedict. Æg.
ad l. ex hoc iure. ff. de iust. & iur. p. 1. cap. 8. num. 4. Robles de Salzedo
de repras. lib. 2. cap. 19. num. 16. novissimè Joseph. Vela dissert. forens.
dissert. 4. num. 96. Ita ut uno destructo, destruat & aliud, l. filio 9.
6. matri. ff. de ad. mend. leg. Fufar. de substat. q. 257. num. 60. in pr. Giur-
ba decis. 36. m. 20. Steph. Gratian. discept. forens. tom. 5. cap. 92. 4. num. 2. &
cap. 960. num. 160.

Regula

Regula enim correlativorum est regula parium. l. Julianus 13. §. si procurator 25. ff. de actionib. empri. Bertazol. in repet. d. l. si qui maior. num. 801. Unde si quid est prohibitum uni, videtur & prohibitum alteri, Menoch. conf. 136. num. 10. & 11. Gonzal. ad reg. 8. Can. cell. gloss. 50. num. 12. & sublato uno, alterum tacite sublatum censetur, d. l. fin. de acceptil. l. alteri 25. ff. de adimend. legat. D. Barbof. in v. v. ff. soluto matrim. part. 1. num. 37. Surd. decif. 52. num. 5. Mari. Antonin. var. resolut. lib. 1. resolut. 56. num. 6. & uno expresso, dicitur expressum alterum, idem Mari. Antonin. de tract. var. resolut. lib. 3. resolut. 9. num. 2. [Quam regulam non semper procedere ostendit, Cujac. multos exemplis in Paul. lib. 48. ad edict. pag. 708. Unde eam parum subtiliter extrui putat. Bach. ad §. 1. de Societat.]

Limita eam 1. in contractibus, in quibus dispositio in uno ex correlativis non habet locum in alio, Dec. conf. 212. Viso qua accuratè, col. 2. num. 3. Socin. conf. 74. Difficultatem, col. 2. num. 5. lib. 3. Cravett. de antiquit. tempor. p. 4. num. 71. & 72. vers. quod dictum, & eadem p. 4. §. Videamus, num. 26. cum seq. Anton. Gabr. d. tit. de legib. conclus. 3. num. 52. Card. Tusch. d. lit. C. concl. 1041. num. 15. cum seq. ubi num. 20. intelligit in contractibus simpliciter stricti juris, & num. 21. post Bald. conf. 188. in fin. num. 2. lib. 1. limitat etiam ubi diversa ratio assignari possit, & idem Tusch. concl. seq. resolvit correlativorum non esse eandem disciplinam in iis, quæ ex pactione conventa sunt, quia potius stamus verbis, quàm argumento correlativorum.

CAP. LXXI.

De Correspectiva.

Correspectivorum ea est natura ut unum sine altero non consistat, sed uno deficiente alterum etiam corruat. l. filo 31. §. matris. l. alumna 30. §. Titia. ff. de adim. leg. l. etiam 210. §. ex causa 1. de minor. l. cum emor. 5. de referend. l. fin. de acceptil. Alex. conf. 112. col. 3. lib. 3. Socin. conf. 150. col. 18. vers. sed contra hanc. lib. 1. & conf. 27. col. 5. lib. 4. Curt. Sen. conf. 55. col. 3. Cravett. conf. 393. num. 2. & conf. 619. num. 2. Decian. resp. 1. num. 38. Col. 3. Menoch. de presumpt. 12. num. 2. Sunt enim contractus correspectivi ita connexi inter se, ut uno cessante cesset etiam alter Vult. in rer. Conf. Marpurg. conf. 21. num. 42. Illa autem correspectiva esse præsumuntur & judicantur, quæ in continenti celebrantur unum scil. post aliud & statim immediatè. Bald. in l. petens. num. 49. vers. dicunt tamen. C. de pact. Dec. conf. 245. num. 5. & conf. 279. num. 7.

num. 7. & consil. 336. num. 2. Socin. sen. conf. 279. num. 4. Vol. 2. Corn. conf. 36. col. 2. Vol. 2. & consil. 57. col. 3. Vol. 3. Ruin. conf. 42. in fin. Vol. 1. Aleiat. resp. 149. m. 6. Natt. conf. 115. m. 2. Vol. 1. Crayett. conf. 298. n. 13. Bursat. conf. 304. num. 16. lib. 3. Menoch. conf. 1. m. 430. lib. 1. & de præsumpt. lib. 3. præs. 12. n. 87. Verall. decif. 235. p. 1. & decif. 307. num. 1. p. 2. quanquam etiam æstimantur actus illi corresponsivi, quorum alter post alterum brevi tempore factus est, censeturque alter factus alterius gratia. Anchoran. conf. 434. Joseph. de Sese. decif. regn. Aragon. part. 1. decif. 19. n. 9. Hinc ex corresponsivitate arguitur contractus simulationis. Cagnol. in l. lecta. num. 110 ff. de reb. cred. Menoch. de præs. lib. 3. præs. 124. num. 19. Angel. conf. 143. col. 2. Vers. item ratione. Roman. conf. 443. num. 3. Curt. sen. consil. 55. col. 2. Vol. 1. Vultej. d. consil. 21. numero 41.

CAP. LXXII.

De Crimine, add. lib. seq. de Delicto.

Axioma I.

Crimen dicitur omnis operatio mala quæ potest accusari, & puniri criminaliter in hoc seculo. c. Apostolum 1. dist. 81. gloss. in c. peccatum de R. l. in 6. Felin. in c. testimonium col. 3. de testib. Marant. in q. legal. disp. 5. n. 18.

I I.

Criminis alieni nemo successor constituitur, sed morte delinquentis crimina & poenæ extinguuntur. l. aut privatum 10 ff. ad SC. Turpill. l. in SCrum. 15. § si propter 3. eod. tit. l. crimen 36. de pæn. l. defuncto 6 ff. de pub. jud. Gail. 1. de P. P. cap. 20. num. 1.

I I I.

Crimini non est obnoxius qui cum criminoso ignorans conversatur, l. 3. § non tantum ff. de incend. l. Meirodorum 40 ff. de pæn. Gail. 2. obs. 48. n. 2.

I V.

Crimen directè excidere, vel aliquid deducere per quod indirectè crimen excludatur, sunt paria. Vnde idem juris est de crimine, & de eo quod ad crimen tendit. Farin. 1. conf. 83. num. 175.

V.

Crimina semel remissa & abolita in ultionem ulterius non redeunt. l. § cui 7. § hñdem, de accusat. c. de his 6. eod. tit. l. licer. 6. § fin. ff. de nunt. cap. stab. Anan. conf. 17. Venetian. conf. 37. qui ampliat Paris. conf. 1. n. 60. lib. 4. maxime cum crimen compositione seu transactione sopitum fuerit, ulterius enim de novo non intentatur ac reviviscit. l. fratru 10. l. non minorum 20. C. de transaction. Farin. lib. 1. consil. 46. num. 6.

Pp

¶ Vl. Cc

VI.

Crimina indulgentia sublevantur. *l. si apparitor* 6. C. de coact. 12. §. 2. & nihil magis impedit sanitatem quam criminum conniventia & remediorum negligentia, nec ad facinora impunitate connivendum. *l. 20. ff. de furt. cap. 30. de sentent. excomm.* Boeckel, de publ. iud. in prolog.

CAP. LXXIII.

De Culpa.

Axioma I.

Bonarum mentium est ibi etiam culpas agnoscere, ubi nulla est, *cap. consilium nostrum* 2. §. cum autem quaesieris, ibi: preces tamen Domino pro illis effundat, ne ipsi aliquatenus imputetur: quia bonarum mentium est, ibi temere culpam, ubi culpa minime reperitur. extra de obf. jejum. Ioseph. Mascard. de probat. conclus. 13. num. 5. Visus huius regulæ in multis iuris articulis potest ostendi: cum primis tamen locum habet etiam in materia absolutionis à juramento, ubi certe tutius facit, qui illam petit ad effectum agendi, quam qui de jure disputat, an facere necesse habeat. Quo ipso conscientia & animæ maximè consulit, ne agendo opinione saltem perjurium incurrat. Peregrinus *consil.* 53. num. 29: & *conf.* 77. n. 16. Bernhardus Græveus *lib.* 1. *conclus.* pract. 22. Tiber. Decianus in *tract. crimin. lib.* 6. *cap.* 11. num. 54. requiritur autem absolutio. Bernhardus Muscatellus in *praxi regij consilij* p. 2. gl. gradum. num. 64. Alex. Raudenl. *vol.* 1. *conf.* 42. n. ult. quos citat & approbat Carpz. 1. *conf.* 64. n. 5. & 6.

II.

Culpa est quædam species delicti, Menoch. 5. *praf.* 3. num. 126.

III.

Culpa ubi nulla ibi nulla mora. *l. lecta* 40. *vers.* licet enim. *ff. si cert. per.* Decian. *resp.* 66. num. 36. *vol.* 2. *fac. l. cum filiusfamil.* 49. §. fin. de P. O. l. 21. *ff. de Vfur. l. quod* 12 §. *ff. de reb. cred.* Gædd. *inier Consil. Marp.* *conf.* 24. n. 100. *lib.* 1. Ratio, quia culpa & mora pari passu ambulant & una ex altera oritur, per ea quæ respondet Decian. *respons.* 60. num. 36. *vol.* 2. Gædd. *inier Consil. Marpurg.* *conf.* 24. num. 57.

IV.

Culpa frustra ab eo objicitur, qui causam illi rei præbuit, in qua admittam culpam dicere intendit. *l. 67. de fidejuss.* Cravet. *consil.* 919. num. 10. *per l. 47. solut. matrim. l. 1. §. si omnes vers.* *Vel ipsi. de ventro infic.* Gædd. *inier Consil. Marpurg.* *conf.* 24. num. 126. *vol.* 2.

N. Cul.

V.

Culpa unius alteri nocere non debet. *l. si ve hereditaria* 22. ff. de neget. 207. cum iniquissimum sit ex facto unius alterum pręgravari. *l. ex aucto* 27. in fin. ff. de neg. gest. l. 1. in pr. ff. de alien. jud. mut. l. si quis in sue. 33. §. Legu. 1. C. de inoff. test. Menoch. 2. arb. jud. cas. 182. n. 48. l. fultum 155. l. non debet 74. ff. de R. l. l. sancimus 22. C. de pen. c. si compromissarius 37. de Elect. in 6. Cravet. consil. 696. num. 2. ubi quod culpa unius ad alterius perniciem non trahatur. l. 3. Ver/ non debet negligentiam. ff. de transact. l. fin. C. de censib. etiam si correi. l. 32. §. fin. de n. jur. vel socij sint l. cum proponas 3. Cod. de naut. fan. l. si merces 25. §. culpa 4. ubi Bart. locat. quanquam secus si ad id specialiter se obligassent. l. penult. de duobus rem. l. 10. rem pupill. saltem fore l. 52. §. fideiussores. ff. de fideiuss. Goedd. inter Consil. Alarpurg. consil. 24. num. 69. Vol. 1.

VI.

Culpa ad casum non ordinata non est considerabilis. *cap. quia d' ver-*
sitatem 5. ibi gl. in verb. suspensum. de concess. prabend. l. non omne 38. ff. de stat. lib. l. si quis 45. ff. de O. & A. nec ad poenam, d. c. quia d' veritatem. nec ad commodum. c. inrelligimus 7. ibi: ne videatur de sua ex malicia: de judic. l. 2. §. si quis tamen 3. ff. si quis caut. l. Papinianum 20. de minor. l. si dictum 56. §. si compromissario 1. ff. de evict. Menoch. 2. arb. jud. cas. 182. n. 59. cum seq.

VII.

Pręter culpam nihil cuiquam est pręstandum. Cic. lib. 6. Epist. fam. l. 1. ubi enim nulla subest culpa, ibi & poenę nullus potest esse relictus locus, l. aliud est 131. de V. S. l. sancimus 22. C. de pen. l. ab administratione 3. C. de legat. Hartu. Pistor. 1. quast. 30. num. 27.

VIII.

Culpam abesse per juramentum non excluditur. Cæpoll. consil. 18. num. 5. per l. presentis 6. §. sanę 5. & ibi gloss. C. de hiis qui ad Eccles. Gilman. 4. l. 1. Ver. 27. num. 19. & seq.

IX.

Culpa lata cum levi vel quod idem major cum minore compensari non potest. Tyndar. de compens. art. 5. num. 36. Sebast. Med. in tract. de compens. 9. 35. num. 2. & quast. 34. & quast. 37. Pacian. de probat. p. 1. cap. 59. num. 15. per l. item si obsterrix 9. in fin. ff. ad L. Aquil.

Declara verum esse si nimirum simpliciter & in solidum compensari pe-
tatur, non vero quoad concurrentem quantitatem, tum enim culpam cum
culpa compensari, maxime quando partes in ea sint. Berous consil. 191. Vol. 1.
Gilman. 4. l. 1. Ver. 27. num. 104. docent Zanger. de except. p. 3. cap. 6. num. 28.
per l. 4. C. de compens. Goedd. inter Consil. Alarpurg. consil. 24. num. 248. Vol. 3.
Alex. consil. 47. num. 11. lib. 1. Cæpoll. consil. 18. num. 25.

X.

Vbi culpa præcedit casum, tenetur quis etiam de casu secuto. *L. si ut certo 5. §. sed interdum 7. §. in l. in rebus 13. in pr. cum ibi not. commod. l. si in cui 7. ff. de accusat. l. Verum 39. ff. de furt. Bart. in l. Div. Adria. ff. de Sicar. Aretin. conf. 80. num. 60. Verf. nec obstat. Clar. in pract. quæst. 84. in princ. ibi: pro culpa vero. Catter. in pract. crim. fol. mihi 163. num. 13. Czpoll. conf. 33. numero 19. Verf. nec obstat.*

Limita 1. ut non procedat, quando sumus in casu, in quo sola culpa non est in consideratione. Marcus Anton. Eugen. conf. 64. numero 33. 2. quando culpa non est ordinata ad casum secutum. Aretin. confil. 146. num. 8. in med. Aym. conf. 8. num. 29. Boss. in tit. de homicid. num. 74. Menoch. de de pract. lib. 5. praef. 3. n. 138. tunc enim culpa non tendit ad casum. *d. l. si ut certo 5. §. nunc* Videndum 2. ff. commod. Farin. 1. decis. 28. in addit. lit. a.

XI.

Culpæ præsumtio excluditur per probationem diligentiam. *L. si vendita 11. ff. de peric. & comm. rei vendit. & ibi Albet. Mascard. 1. de prob. conclus. 467. num. 20. §. 2. concl. 392. num. 19. Magon. decis. Floren. 111. n. 27. in fin. Rauden. decis. Pisan. 6. num. 24. part. 1. Farinac. lib. 1. decis. 114. cum ibi allegat. in addit. lit. b.*

XII.

Culpa lata juris interpretatione sub doli ambitu continetur cum dolus representet. *l. 1. §. 2. ff. si quis restam. lib. doloque comparatur. l. 1. §. 1. si mens. fals. mod. & in doli crimen cadit. l. 1. §. 5. ff. de O. & A. Est dolo proxima. l. 8. princ. ff. de edend. l. 4. ff. de Magistr. conf. l. 47. §. 5. de leg. 1. l. 22. §. 3. ff. Ad Trebell. est dolus. l. 226. ff. de V. S. l. 32. ff. de pos. Vnde etiam dolus præsumtus vulgo non male dicitur.*

Declara 1. hæc procedere in contractibus vel quasi, in quibus res pecuniariæ tractantur, non vero in criminibus, quæ non perpetrantur nisi ad sit animus hominis dolosus, quia crimina sunt fructus doli. *l. in L. Cornelia. 7. ff. de Sicar. Old. class. 1. aff. 3. Cum in iis, maxime gravioribus, culpa omnino pari passu cum dolo non ambulet, sed faciat ut legitima & ordinata pœna cesset, quamvis mitior extra ordinem infligenda veniat. l. 11. ff. de inced. rum. nans. l. 7. ff. de Sicar. Mejer. de culp. thef. 111.*

Declara 2. procedere in ea lata culpa quæ ex malo proposito, quam ius dicit dissolutam negligentiam, non vero quæ ex vitio naturæ venit. *fac. l. si fidejussor. 29. in princ. mand. l. 1. si mens. fals. mod. Zaf. ad tit. si mens. fals. mod. num. 3. vel quando res esset mali exempli. d. l. 7. ad L. Corn. de Sicar. vel quando ultra terminos legis produceretur. Harpr. ad §. 5. Institur. de public. judic. num. 236. addatur Tabella Amplissimi Dn. Doct. Taboris disputat. ult. Elem. thef. 6.*

XIII. Cul-

XIII.

Culpa verbo levis culpa significatur, quoties illud solum reperitur. *l. 23. ff. de Reg. iur. l. 5. §. 2. ff. commod. l. 1. §. 6. ff. de pos. l. 18. §. 1. solus maritimus.* Quod intellige verum tum, cum natura subjecti sive materiz id admittit, quoties enim natura subjecti reclamatur, vix est ut procedat, prout intelligi potest, ex locis à Mejer. in *dispositio. de Culp. lib. 3. Et seq. expositiis. Vid. Et l. 3. §. 1. l. 9. §. ult. l. 10. ad L. Aquil. Et ibid. lib. 354.*

XIV.

Quemadmodum culpa caret is, qui facit ea, quæ diligentissimus quisque paterfamil. observaturus fuisset. *l. 30. §. 3. ad L. Aquil. l. 25. §. 7. locat.* Sic vicissim ob culpam tenetur is, à quo id quod à diligenti provideri potuisset, non est provissum, aut demum denunciatum, cum periculum evitari non posset. *l. 31. ad Legem Aquil.*

XV.

CULPA suos debet tenere auctores, *l. sancimus 22. C. de pœnis cap. quæsit 2. de his quæ sunt à maiori parte Capituli, c. Romanus 5. in fine, de sentent. excom. lib. 6. Surd. de aliment. rit. l. 9. §. 8. n. 30. Farinac. in præxi crimin. p. 1. q. 23. num. 1.*

XVI.

CULPA ubi non est, ibi non est delictum, *cap. cum voluntate 54. de sentent. excom. Perett. ad extravag. ambrosiana, de rebus Eccles. non alienand. pag. 94. num. 30.* Nec pœna esse potest, *l. si putator 31. ff. ad Legem Aquilianam. cap. sine culpa 23. de Reg. iur. lib. 6. cap. 6. vers. bi quoque extr. de homicid. Thom. de Thomass. reg. 283. Joseph. Aldr. de religiosa disciplina tuenda, lib. 2. cap. 10. n. 8. aut onus, Ludov. Rodolphin. var. q. lib. 2. q. 44. n. 7.* quia culpa quod caret, in damnum revocari non debet *l. Gracchus 4. C. ad Leg. Iul. de adult.*

XVII.

CULPA non potest imputari ei, qui non fecit id, quod facere non tenebatur, *Surdus conf. 345. num. 31.* [vel facere non potuit, *l. cum quidam 17. §. si pupillo 3. ff. de usury. cap. quia diversitatem 5. de concess. prebend. cap. 1. §. solet autem. ubi gloss. in verbo potueris, de restit. spoliat. in 6. Oldr. in conf. 242. col. 3. Cravett. confil. 309. num. 19. vers. tertio. Conf. Arg. conf. 41. num. 18. lib. 1.* Unde culpa non potest imputari ei, qui alteri in re sua etiam abutenti legem non dixit, *l. 8. pro Emor. ubi Welsenb. in parat. num. 6.]*

P p 3

XVIII. CUL-

CULPA non imputatur ei, qui non fecit, quod factum non profuisset, *Surdus decis. 87. num. 6. & decis. 260. num. 5. cum seqq. & decis. 326. num. 69.* [Castrensi. *ad l. si ab hostibus. 10 §. 1. ff. solut. matrim. per l. & in totum 4. ff. de impens. in rem dotal.* Joh. Petr. *Surdus conf. 39. num. 19. conf. 86. num. 17. conf. 371. num. 6. Cravett. conf. 366. num. 19. per l. si, §. pen. ff. qui ardo in possess. serv. Bald. conf. 145. Casus talis est. vers. item non teneatur facere. lib. 3. Cæsar de Grassi. in decis. Rot. Roman. 140. num. 4. per l. 2. §. mater. vers. ego etiam. ff. ad SC. Tertull. ubi ex Cravett. conf. 531. num. 5 subicit, quod id procedat, etiamsi dubium fuisset, an profuturum sit, cum culpæ reus non credatur, qui rem dubiam non aggrediatur. Bald. in d. conf. 145. col. 4. lib. 3. vid. & Gædd. *Conf. Marp. 24. n. 102.*]*

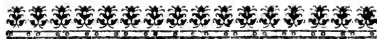
XIX.

CULPA¹ ubi maior est, ibi gravior debet esse pœna, c. cum bona 8. de arat. & qualis. cap. tanta 18. de excessib. Pralat. Perez. *ad l. 1. versum oppositum. prope fin. tit. 1. lib. 5. Ord. pag. mihi 31.*

XX.

CULPA non caret, qui se immiscet rei alterius artis, & professionis, l. idem juru 8. §. ult. ff. ad Legem Aquiliam, l. illicitu 6. §. penult. ff. de officio Præsid. cap. sine culpa 23. de Regulis iurū, libr. 6. cap. tua 19. de homicid. Thomas de Thomasset. in florib. legum, reg. 203. Tractent enim fabrilis fabri, & quam quisque norit artem, in ea se exerceat, Strach. de mercat. tit. de naut. num. 33. Cardin. Tusch. tom. 3. lit. F. conclus. 2. Antoninus de Amatis var. resolut. 46. num. 29. [Culpa enim est, immiscere se rei ad se non pertinenti. l. 36. ff. de Regulis iurū. cap. non est 19. eod. in 6. quod limitat Treutl. disp. 10. th. 1. volum. 1. lit. e. in negotiorum gestore locum non habere, sed respectu tertii tantum, ut si ego vindicem, tu eius defensionem te offeras, & litem mecum contestetur, postea verò neges te possidere, non eris audiendus, quia culpa est, confer l. 25.

de rei vind. l. 13. §. 13. l. 14. de petit. heredit.

LIBER QVARTVS.

C A P. I.

Damnum, *vide etiam infr.* Detrimentum.

Axioma I.

DAmnum ubi cessat, cessat & æstimatio damni, Laurent. de Rod. in tract. de usurn. Gers. Nunc Genit. num. 14. Farinac. 1. consil. 15. num. 30.

II.

Damnum quod quis sentit suâ culpâ, sibi non aliis imputare debet, cap. damnum 86. & ibi Peck. de Reg. Iur. Cùm is damnum sentire non videatur, qui ex sua culpa damnum sentit, l. 205. ff. de Reg. Iur. Philip. Maith. ad l. 11. de Reg. Iur. num. 43. Et damnificans non tenetur, quando damnum habet admixtam culpam damnificati, Cravett. conf. 119. Quartur. num. 11. Consil. Arg. 1. consil. 51. num. 50. add. l. 23. ff. de negot. gest. l. 9. C. 17. eod. l. 52. S. ult. ff. profec.

III.

Damnum injuria tibi factum, æquius est apud te remanere, quàm ad alium transfecti, l. 67. ff. de fidej. C. A. de procur. l. 88.

IV.

Nemo damnum facit, nisi qui id facit, quod facere jus non habet, l. 151. de Reg. Iur.

V.

DAMNUM dedisse videtur, qui occasionem damni dat, l. prator ait 4. §. hoc autem Edicto. ff. de vi bonor. rapt. l. videamus 11. §. fin. l. qui domum 57. in fin. ff. locati. l. nihil interest 15. ff. ad L. Corn. de sicar. l. qui occidit 30. §. in hac 3. ff. ad L. Aquil. cap. saxe 50. dist. 5. cap. fin. de injur. cap. de cetero 11. de homic. d. Dec. conf. 218. num. 4. Abb. conf. 21. lib. 2. Corn. conf. 38. Quamvis. num. 18. lib. 2. Socin. conf. 256. Profundamento. num. 2. lib. 2. Christoph. Costel. co. 51. num. 5. Bald. conf. 62. Alciapia, in fin. per. ultimum secundum, lib. 2. ubi de damno dato in re communi.

communibus inimicis socii, & *conf. 152. Quidam locavit, libr. 5. ubi ampliat in locatore domus, vel vicino, qui dimiserunt de nocte portam apertam, per quam vicinus, vel conductor fuit derobatus, quia tenentur ad damnum illatum, Alex. conf. 168. Requisitum. num. 8. & 9. lib. 2. ubi ait, quod si duo socii possident castrum, & propter odium alterius occupatur castrum à potente, non tenetur socius, cuius odio castrum est occupatum, si ipse non dedit causam odii, & sic absque culpa sua; maximè quando etiam post odium injustum adhibuit maiorem custodiam, quàm esset solitus, Cuman. conf. 185. per totum. Ubi ampliat in multis casibus, Romanus conf. 475. Surd. decis. 326. num. 23. & 24. Ferrer. in Constit. Cathalon. gloss. 5. num. 287. Cardin. Tusch. pract. concl. tom. 2. lit. D. conclus. 6. per totam. Thom. de Thomasset. in floribus legum, reg. 244. ubi intelligit procedere, quando causam propinquam dedit. Hieronymus de Laurent. Aven. decis. 29. Joan. Marian. Novar. in praxi elect. & variat. fori quest. 7. sect. 1. num. 13. Sigism. Scac. de camb. & commerc. §. 1. quest. 7. part. 2. ampl. 8. num. 96. vers. ratio quare. [Intellige quando præcessit dolus vel culpa in faciendo rem illicitam, aut in omittendo officium. Hinc damnum dari qui scit, nec prohibet, cum posset, ipse fecisse censetur, eiusque scientia pro facto & ratihabitione habetur, l. 1. §. 1. l. 5. ff. si sam. furs. feciss. dic. l. 2. l. 3. l. 4. de Noxal. l. 2. §. dolo 2. l. 4. §. hoc autem edicto 4. ff. de vi bon. rapt. Cæd. inter Confil. Marp. conf. 24. num. 195. & damnum is dat, qui damnum dare jubet. Decian. in tract. crimin. cap. 39. lib. 9. post num. 10. vers. aut verò si alicuius. vol. 2. Farin. 1. conf. 85. num. 78. secus verò ubi nihil potest imputari id duntaxat agenti, quod jure ac bonis moribus licet, Oldendorpius in Tab. Alt. f. 936.]*

V I.

DAMNUM qui sentit, debet sentire & lucrum, & è contra; *l. secundum naturam 10. ff. de Reg. iur. Castr. conf. 307. num. 2. lib. 2. Romanus conf. 182. In casu, in fin. ubi quod ista naturalis ratio, quod qui sentit commodum, debeat etiam sentire damnum, procedit quoque contra infantem, & impuberem, & conf. 475. num. 7. ubi quod is, qui negotiatur cum periculo proprio, debet habere lucrum, secus si cum periculo alieno, quia semper est verum, quod*
lucrum

lucrum sequitur periculum, & e contra, & *conf. 477. In casu. n. 19. vers. Quarto.* ubi quod à quo removeretur officium oneris, removeretur officii præmium, & *conf. 514. In questione, in princip.* quod Episcopus, qui non sustinet onera jurisdictionis, non debet habere emolumenta eiusdem jurisdictionis, refert Card. Tusch. *d. rom. 2, lit. D. conclus. 13.* contra iniquum est, ut ad unum lucra ad alterum damna tantum pertineant, *l. humiliorib. 14. C. de suscept.*

VII.

DAMNUM pati, & lucrum perdere, paria sunt, Rolandus *conf. 21. num. 58. vol. 2. Octav. Glorit. respons. 1. p. 3. num. 213. vers. varia.* [Unde damnum is dicitur pati, qui lucrum amittit. *l. proinde 22. §. ult. & l. seq. ff. ad Leg. Aquil.* sic & damnum dicitur quis sentire, cum lucrisperam amittit, *l. 2. §. damnum 11. ne quid in loco publ. Menoch. recuper. poss. num. 420*

Imò damnum sentire & lucrum perdere non est par eademque ratio. *l. fin. §. licentia. C. de juve delib. l. fin. §. 2. C. de Codicill. l. Proculus 26. ff. de damn. infest.* Declarationis causa distingui potest, quod eo tantum casu posterior sententia procedat, quo lucrum non fuisset acquisitum, ut cum est in spe, quia tunc lucrum amittere non est damnum sentire: *l. quod autem 6. in pr. qua in fraud. cred.* secus enim est, quando lucrum est acquisitum & radicatum, quia tale lucrum perdere dicitur esse damnum. *l. liberio 26. ff. de bon. libert. Gomes Inst. de act. §. item si quis. num. 16. Bertazol. 1. confil. 77. n. 18.*

CAPUT II.

Dare.

Axioma I.

Dare est dominium transferre, *§. sic itaque. Inst. de act. Corn. conf. 195. in princ. lib. 4.*

Declara hanc regulam, quod procedat, quando datur cum causa, aliàs datio facta sine causa non esset efficax ad dominium transferendum. Alex. *on l. si donatione in quinta col. num. 16. C. de collat. Felin. in cap. si cautio. on 1. col. Vers. cessantibus. de fid. instrum. v. c. dare & promittere à pari procedunt. l. fin. C. ad Leg. Falcid.* & iamen promissio facta sine causa non est efficax, nec intelligitur facta ex causa donationis. *l. 2. §. si circa 3. ff. de except. dol. idem est & in donatione simplici. l. nunquam 31. ff. de acq. dom. Gomes ad §. sic itaque. Inst. de act. num. 5.*

I I.

DARE alteri nemo potest id, quod ipse non habet, *l. traditio 20. ff. de acquir. rerum dominio. l. nemo plus. 54. ubi Dec. & Cagnol. ff. de Regulis iuris. l. si filius 24. C. de donat. can. quomodo 41. de consecrat. dist. 4. cap. quod autem 5. de iure patron. c. nemo potest 79. de Reg. iuris. lib. 6. Aegid. Bellam. conf. 10. num. 10. Anchar. conf. 318. In questione. num. 4. & 5. Roman. consil. 159. in princip. Joann. de Anania conf. 86. in princ. ubi quod hæredi suo maius commodum defunctus non relinquit, quàm ipse haberet, Joan. de Imola conf. 8. num. 6. & conf. 40. per totum. Roland. à Valle conf. 46. num. 52. lib. 3. ubi quod vassallus & feudatarius non potest habere maiorem jurisdictionem in feudo, quàm habeat dominus, qui investivit, Thomas de Thomaſſet. in floribus legum, reg. 191. Surdus conf. 194. num. 17. & conf. 247. num. 10. & conf. 265. num. 6. Cardinal. Tusch. prædic. conclus. tom. 2. lit. D. conclus. 17. Cels. Argel. de contradict. legitim. quest. 5. num. 28. Anton. Monach. Bononienf. decis. 19. num. 4. Francisc. Molin. de ritu nupt. lib. 3. q. 10. n. 19. Steph. Gratian. discept. forens. tom. 4. c. 730. num. 30. & cap. 900. num. 13. tom. 5.*

III.

DARE beatius est, quàm accipere, *cap. prædicator 64. caus. 16. q. 1. c. 1. ubi gloss. verbo, ubi debet, de donat.*

IV.

DARE & remittere paria sunt, *l. si fundum 81. §. Titio 3. ff. de legat. 1. l. contra 28. §. si filius 2. ff. de pactis, l. 1. ff. de transact. l. si mulier 10. ff. de condit. ob causam, l. sicut 8. §. an pacisci 5. ff. quibus modis pignus, vel hypoth. l. in adibus 9. vers. potest, ff. de donat. l. 3. §. fin. ff. de donat. inter virum & uxorem, Tiraquell. in l. si unquam, verbo donatione largitus. num. 173. C. de revocand. donat. Anton. Gomez var. tom. 2. cap. 4. num. 9. Covarr. var. lib. 2. cap. 4. num. 8. Gam. Lusit. decis. 118. num. 1. Valasc. conf. 135. num. 16. & seqq. Fab. de Anan. conf. 62. num. 5. lib. 1. Anton. Hering. de fidejuss. cap. 20. §. 28. num. 2. & 3. Camill. Borell. in sum. decis. tom. 3. tit. 11. num. 93. cum seqq. Vincent. Caroc. de locato p. 1. tit. de sport. judic. num. 29. Et paria sunt dare*

dare vel non adimere, l. *conficiuntur* 8. in princ. ff. de iure codicill. l. 2. §. sciendum. ff. de legat. 3.

CAP. III. De Debitore.

Axioma I.

Omnis debitor vel debet ex delicto, vel ex contractu, l. 14. de hered. per. §. ult. Inst. de Obligat. imò plures obligandi modos insinuare videtur, l. 1. §. 52. de Obl. & Act. Res facile expediri potest, si distinguamus inter obligationis figuras ordinarias & extraordinarias, ut regula vera sit de ordinariis figuris, vide Dn. D. Tab. Præcept. nostrum ætatis colendissimum in Iurisspr. Elem. p. 3. sect. 3. thes. ult.

I I.

Tanta est fragilitas debitorum quantentium pecuniam, ut nihil non consentiant immanitati creditoris. Bartolus ad l. Si ex cautione. num. 7. C. de non num. pecun. Robertus libr. 2. cap. 6. rerum judic. Mornacius ad l. 8. C. Si cert. pet.

I I I.

Sunt quidam, imprimis ærascutores & avari, qui totam fortunam habent in nominibus, l. 40. §. 8. de stat. lib. ediverso verò & tanta hodie debitorum est malitia, ut vix ulla obligatio tam firmis tamque potentibus clausulis, etiam à viris peritis & bonis confici possit, quam non quorundam debitorum perversitates pertendant, vide Gail. de arrept. c. 9. num. 17. & infra libr. 16. tit. rom.

I V.

Debitor in diem vel subeconditione non est propriè debitor, arg. l. ait prator 10. §. debitorem 16. ff. de his qua in fraud. credit. Bart. in l. 1. ff. si cert. pet. Est ita debitor sine vero debendi effectu, cum nondum sit nata actio, l. unic. C. ut actio ab hered. vel contr. quod in odiosis, in quibus stricta debet fieri interpretatio, in favorem reorum procedit. arg. l. Arrianus 47. ff. de O. & A. quanquam largo modo contrarium admittat. Gomes ad §. superest. Inst. de actionib. num. 60. Haftenus enim debitor est debitor in diem, ut ante diem solum repetere non possit. l. 10. ff. de cond. indeb.

Declara, si nempe in diem certum res debita fuisset, hæc enim quia statim ipso conventionis momento deberi cœpit, repeti non potest, si ante diem sit soluta, d. l. 10. quod ad alium debitorem acrommodari non posse, quam ad hunc, qui in certum diem debet, ait Philip. Matth. ad l. 14. de Reg. Iuris. secus enim est, quando pendente die incerto solum est, tunc enim repeti poterit, non secus ac si pendente conditione solum esset. l. Si quis id 7. §. 3.

ff. de jurisd. l. 1. mancipia §. C. de ser. fugit. l. ult. ff. de in ju. voc. vid. Costal. ad d. l. 7. ff. de jurisd.

V.

Debitorem nemo sibi annotatione suâ privatâ facere potest. *l. 60. ubi Dd. C. de probat.* Exemplo enim periculosum foret. ut & scripturâ credatur, quâ unusquisque sibi annotatione propriâ debitorem constituit. *l. 1. 2. C. eod. Gerd. inter Consil. Marp. conf. 28. num. 284. Vol. 1.*

VI.

Id quod debetur ex pluribus causis, semel tantum acquiri & obtineri potest. *l. 159. ff. de Reg. Jur. l. 14. §. actioes 2. ff. de Except. verjnd. l. 3. §. ex pluribus causis 4. ff. de acq. poss. l. 3. ff. de petit. heredit. l. 108. §. Stichum 4. de legat. 1. Boet. Inst. de fideic. hered. num. 106.*

VII.

DEBITOR speciei perempta specie ante moram liberatur. *l. 23. 83. §. 5. de V. O. Vide post regulas Socini reg. 1. (& Don. 16. com. 1.)* prout refert Cardinalis Tuschus *pract. conclus. tom. 2. lit. D. post conclus. 55.* Et dicit, quod ampliat tribus modis, & limitat duobus: debitum enim quod non est, extinguere non potest, Surdus *decis. 305. num. 4. in fin. Menoch. de arbitr. casu 447. num. 1. cum seqq. Peguera crim. decis. 6. num. 6. Vincent. de Franch. decis. 507. num. 2. Farinac. in praxi crim. p. 1. quest. 26. num. 1. Aloyf. Ricc. in collect. decis. collect. 2192. vers. quid autem dicendum. Aenx. Robert. rer. judic. lib. 2. cap. 2. Luc. Matth. Apicella de tutam. pauper. tit. 4. num. 46. prope med. Petrus Caball. resolut. crim. casu 77.*

VIII.

DEBITOR, qui non habet in ære, luit in corpore, Socinus *reg. 6. ubi ampliat, & limitat quatuor modis, Cardinalis Tuschus d. tom. 2. lit. D. post conclus. 53.*

IX.

DEBITOR nemo potest esse sui ipsius, *l. Vranus 82. ff. de fidejussoribus.* Ad hoc citari solita, quod actio & passio in eodem subiecto non concurrunt, Cald. Pereira de extinct.

emphyteus. cap. 14. num. 33.

CAP. IV.

De Deceptione. Add. infr. de Dolo.

Axioma I.

Deceptio nihil aliud est quàm callida circumventio. *l. 1. §. 1. de dol. mal. l. 53. §. 4. de fidejuss.* Hæc regula ita procedit, quotiens scilicet deceptio propriè sumitur, aliàs enim significat & læsionem ex re ipsa contingentem, ut *in l. 19. de mun. §. 3. ad SC. Vell. & corruptionem l. 9. de dol. mal. except. de qua re agendum in lexico Iur.*

II.

Decipi non reputatur ille qui scit se decipi. *l. 1. §. si intelligatur 6. de adil. Edict.* quia volenti & scienti non fit injuria nec dolus, unde qui sciens deceptus ignorantem, omne detrimentum tenetur ne sarcire. *l. Juliusanus 13. pr. ff. de Admon. Emi.*

III.

Decipere in contractibus non est peccatum, *gloss. in c. si cupi 5. caus. 16. quæst. 1. gloss. in cap. c. 1. de usur. l. 1. in cons. 153. col. 3. in fin.* Licetum enim est contrahentibus se invicem decipere usque ad dimidium iusti pretii, *l. in causa cognitione 16. §. pen. ff. de tutor. l. 2. C. de res. vend. C. A. conf. 78. lib. 1. n. 6. §. 7.* quod accipi non de fraudulento venditoris consilio, id enim vehementer damnatur, & si interveniat, reddit aliquando contractum ipso jure nullum, vel resolvit. *l. 53. §. ult. de C. E. l. si dolo 5. C. de res. vend. l. ex omni 11. §. 5. ff. de A. E.* sed potius intellige de ea deceptione, quæ re ipsa contingit sine injuria contrahentium, quia venditoris votum est pretio vendere plurimo, emptoris autem minimo emere. *l. si velumrate 8. C. de rescind. vend. Myns. 4. obs. 74. Lud. Gom. ad §. superest. de act. num. 54.*

IV.

Deceptis non decipientibus jura opulentur. *l. 2. §. sed ita. ad SC. Vell. Phil. Matth. ad l. 90. §. ult. de R. l. Oldend. cl. 4. act. 1.*

V.

Deceptio re ipsa & deceptio ex proposito æquiparantur, *l. 1. in l. si quis eum aliter. in princ. ff. de V. O.* scilicet quoad rescissionem contractus, *Anchar. conf. 39. Pro claviere. Abb. conf. 8. Tyra ad decisionem. colum. 2. lib. 2. §. conf. 109. in 2. dubie. lib. 2. Dec. conf. 180. Vsa renunciatione, per l. 2. de Except. doli. cui adde l. 1. §. causa 2. de adil. Edict.* quod tamen in foro conscientie non posset simpliciter defendi, sed cum limitatione quâdam, de qua vide Vasqu. 3. contr. cap. 48. num. 5. siquidem deceptio rei data utriusque contrahentium ignorantia circa valorem rei dicitur error, & non de-

ceptio, gloss. in d. l. si quis cum aliter. Corn. cons. 181. lib. 3. quem sequitur & communem dicit Gomez in cap. ut animatum. de Consist. in 6. n. 8. Valsq. dist. loc. num. 6.

VI.

Pecunia turpiter accepta iustior penes eum est, qui deceptus est, quam qui decipit. l. 9. de doli except.

VII.

Decepti venia digni sunt, l. miles 11. §. mulier 2. ad L. lul. de adult.

CAP. V.

De Decisione. Vid. infr. Res. jud.

Axioma I.

Allegare regulas generales, ubi est decisio in terminis, est refugium miserorum & pauperis Doctoris. Felin. in cap. 1. in 4. col. de praescript. & ideo in actu practico laborandum, ut inveniamus decisionem in terminis, cum talem invenire sit Doctoris doctissimi, Felin. in cap. cum ordinem. col. 4. de rescript. Ludov. Gomes ad §. aquè. inst. de ad. num. 14. quia magnum in praxi habere decisionem Doctoris alicuius excellentis in terminis. Menoch. cons. 73. num. 17. Surd. cons. 379. num. 29. Magon. decis. Florent. 66. num. 31. Afflict. decis. 169. num. 8. etiam sine lege loquentis, Gom. d. §. aquè. num. 14. Sunt enim decisiones in terminis securiores, ibique cessant omnia argumenta Alb. Brun. in tr. de statut. art. 6. q. 2. in fin. col. 3.

II.

Decisio ista in dubio est eligenda, quæ minus habet iniquitatis. l. 200. de R. l. ubi Phil. Matth. num. 1.

III.

Ad decisiones causarum sufficit allegare rationem naturalem cap. secundum requir. 41. de appell. l. scire 13. §. sufficit 6. ff. de excus. iur. l. si me & Titium 32. ff. si cert. per. l. ubi autem non 75 §. illud 4. ibi : ipsa natura manifestum est. de Verbor. Obligat. Regn. Sixtin. inter Consil. Marburg. cons. 18. Solum. 2. num. 111.

IV.

Decisio semper super re certa formatur. Rimin. d. jun. cons. 32. num. 18. lib. 3. Thom. Trivis. decis. Paver. in praef. n. 3.

CAP.

CAP. VI.
De Declaratione.

AXIOMA I.

Declaratio quæ fit facto, fortior est illa, quæ fit verbis. *L. reprehendemus de s. C. de insti. & subtit. l. pro herede 20. in princ. de acquir. hered. cap. cum super 23. extr. de offic. deleg. c. ex ore 3. extr. de his qua fiunt a maiori parte. cap. ut nostrum 56. extr. de appellat. Tiber. Decian. resp. 46. num. 74. vol. 3. Gœdd. inier Conf. Marp. conf. 25. n. 23.*

I I.

Declaratio non nisi semel fieri potest. Ita, in *l. quicquid adstringenda. de V. O.* ideo iudex declarans verba ambigua sententiæ vel contractus, id mutare vel variare nequit. Angel. in *l. quod iussit. de re judic. l. Si quis intentione 66. ff. de iudic. gloss. in d. l. quicquid. de Verb. Oblig.* Gilman, 4. p. 1. vol. 4. num. 11. & 12.

I I I.

Declaratio fieri non oportet cum solennitate requisita in ipso actu principali. *l. heredes palam 21. §. 1. & ibi Bart. de testam.* Sicut enim declaratio testamenti dubii potest fieri coram duobus testibus. Bart. in *l. 1. C. de Caducill.* Ita & in sententiæ declaratione tantæ solennitates non requiruntur, quæ in ipsa sententia. Bart. in *l. ab executore. n. 8. de appell. per d. l. 21. §. 1. Gilm. d. l. n. 11. & 12.* Hinc nulla est sententia declaratoria ex capite, quod fit contra sententiam priorem, & sic sententia contra sententiam lata, *l. 1. C. quando pro Soc. non est neccss.* Franc. in *cap. dilecto. quest. 14. de appellat.* Felin. in *cap. inter monasterium. de re judic.*

I V.

Declaratio virtualiter continetur in ipso declarato. Decian. *conf. 423 in fin. Ruin. conf. 225. num. 6. vol. 1. Socin. jun. conf. 95. num. 74. volum. 3. Vult. inr. Conf. Marp. conf. 29. vol. 2. n. 12.*

V.

DECLARATIO nihil de novo confert, & declarans nihil novi facit, *l. heredes palam 21. §. si quis 1. ff. de testam.* [ubi Dauth. n. 10. & seqq. Gail. 1. obs. 101. num. ult.] *l. aded 7. §. 7. ibi: videtur. ff. de acquir. rerum dominio. Clem. exivit, §. harum declarationum, de verbor. signif. gloss. verbo de novo, in cap. per tuas. de donat.* [sicut & is, qui spicas excussit, non novam speciem fecisse, sed quæ fuit, detexisse]

dici-

dicitur, l. 7. §. cum quis. in fin. de acquir. rer. dom.] Oldrad. conf. 224. num. 20. *vers. nec verbum declaramus, & conf. 318. in fin. vers. ad articulos*, ubi quoddam de novo det, non declarat, quia effectus declarationis est verbum obscurum clarius explicare. Dec. in l. edita. num. 47. C. de edendo. Parif. conf. 65. num. 5. & 6. vol. 1. Ruin. conf. 225. num. 6. vol. 1. Socinus jun. conf. 95. num. 72. & 76. volum. 3. [Et declaratio debet esse expositiva, non perimens notabiliter, Bl. in Auth. ar. qui semel. col. 3. num. 4. C. de probat. per cap. cum dilecti 18. extr. de accus. Conf. Arg. lib. 2. Conf. 47. n. 71. & seqq.] Roman. conf. 45. ubi intelligit, dummodo stet in puris terminis declarationis, quia si adderet, vel minueret, diceretur nova dispositio, Socinus sen. conf. 49. num. 5. vol. 1. Calderin. conf. 237. in princ. aliis 16. de prebend. ubi quod declaratio non ampliat gratiam, & nihil de novo addit, Petrus de Anchar. conf. 7. in questione, num. 3. & seq. Ægid. Bellam. conf. 33. num. 40. & 41. Rolandus à Valle conf. 15. num. 27. vol. 3. Anton. Gabr. commun. lib. 6. tit. de Reg. iur. conclus. 3. Bertazol. de clausul. instrum. claus. 30. gloss. 4. num. 1. Brun. à Sole in locis communibus, verb. declaratio 1. Menoch. conf. 753. num. 20. Francisc. Gal. in margarita casuum consensensia, verbo declarare, Marian. Antonin. variar. resolut. lib. 1. resolut. 3. num. 12. Cardinal Tusch. præf. conclus. tom. 2. lit. D. conclus. 86. per tot. Octav. Glorit. respons. 12. num. 20. Rot. decis. 454. num. 2. apud Farinat. p. 1. recent. Sigismundus Scacc. de commerc. & camb. §. 7. gloss. 3. num. 29. Camill. Borell. in sum. decis. tom. 2. tit. 3. num. 293. Castill. controvers. lib. 3. cap. 10. num. 30. & lib. 5. cap. 89. num. 172.

V I.

DECLARATIO non mutat essentiam, aut naturam dispositionis, Roland. conf. 15. num. 27. vol. 3. Decian. conf. 8. num. 211. lib. 1. & conf. 6. num. 30. lib. 4. Menoch. conf. 331. num. 100. & conf. 360. num. 5. & conf. 443. num. 71. Octav. Glorit. resp. 12. num. 21. Eoque quæ maioris declarationis causa ponuntur, non mutant jus commune, l. quæ dubitationis 81. ff. de Reg. iur. l. quæ situm 12. §. pen. ff. de fund. instrum. Gomes ad §. omnium. Instit. de actionibus.

CAP.

C A P. VII.

De Decreto.

Axiom. I.

Decretum iudicis facit rem claram. *l. Herennius 63. §. Gaia de Egiſſ. Gabr. in conclus. 5. de ſentent. Pacian. conf. 112. num. 14.*

II.

Decretum habet vim ſententiæ latæ à Principe cum cauſæ cognitione, ut ait Gond. de Villad. in *11. ad. de Leg. quaſt. 8. num. 68. & 69. Pacianus conſil. 47. num. 12.*

C III.

Decretum obreptitium eſt ipſo jure nullum. *Marſp. conſ. 48. num. 29. Col. 4. Et omne decretum injuſtum eſt nullum, ita, ut non tranſcat in rem judicatam. arg. l. ſcila egreſſa 26. ff. de iur. dat. Pariſ. conſ. 51. num. 49. p. 4. nec executionem mereatur. Pariſ. conſ. 98. num. 1. p. 3. Marant. p. 6. tit. de execut. ſentent. num. 4. Alin. §. 31. cap. 2. limiſ. 1. num. 1. quos ſequitur Meichſnerus in decif. Cameral. 1. decif. 28. num. 42. cum ſeqq. vid. & Gail. 1. obſerv. 109. num. 1.*

Declarat, ſi ſcilicet adverſetur juri communi, Marant. in *ſpecul. aur. p. 4. diſtinct. 16. num. 75.* Non verò ſi juri litigatoris, tunc enim non erit ipſo jure nullum, ſed tenet *l. 1. §. item eum. ff. qua ſent. ſin. appellat. l. 16. ff. de appell. l. 2. C. quando præſoc. non eſt neceſſ.*

IV.

Decreti interpoſitio præſupponit omnia, quæ facienda erant interveniſſe, nec quicquam ad actus perfectionem neceſſarium fuiſſe prætermiſſum. *laſ. in l. paſſa neceſſaria. num. 6. C. de paſſ. Bald. in l. eum hi. §. ſi præter. de tranſact. Gilin. 4. 1. n. 84. f. 64.*

V.

Decretum quodeunque ſit, requirit cauſæ cognitionem. *l. 9. §. 1. de offic. Proconſ. Odd. p. 1. q. 34. art. 5. n. 484.*

C A P. VIII.

De Defectu.

Axioma I.

Ex defectu implementi arguitur dolus eius, qui implere tenebatur, nec tamen implevit. *l. dolus 10. & ibid. gl. C. de reſcind. vendit. Corn. conſ. 116.*

R r

Vol. 1.

Col. 1. & conf. 128. col. 2. Col. 3. fac notata Magon. decis. Lucenf. 31. num. 12. Vult. inter Conf. Marp. conf. 24. Col. 2. n. 32.

II.

Defectus corporalis animi vitium attestatur 48. *diff. cap. hinc etenim. Mar. Socin. ad cap. audientiam. de homicid. n. 21.*

III.

Defectus ubi plures sunt. de omnibus fieri debet mentio, aliàs clausula non obstante non operatur, quoad non expressa, Bald. in l. 1. col. pen. vers. *num tamen. C. de furt. Natt. tom. 2. conf. 402. n. 34.*

IV.

Adminiculantia non impleta non vitiant, l. 2. §. fin. de donat. Cephal. conf. 80. *Magnificum Dominus. num. 11.* Exempla in lute passim occurrunt. Sic 1. sententia iudicis continens duplicem causam, quarum una est vera, altera falsa valebit ex illa vera *cap. per quas 12. qui filius iuris legimus. ubi Abb. ar. 2.* quando plures sunt causae dispositionis, licet una cesset, si tamen vigent aliæ, dispositio non cessabit. *l. Si non Lex Acta Sentia 83. de hered. institut. Socinus 1. conf. 30. num. 40.* 3. Similiter si actum exercet is, qui non caret voluntate, nec etiam potestate, quamvis in aliqua qualitate erret, idcirco tamen non vitabitur actus. *c. Tua 26. & ibi not. Canon. de sponsal. Pautschman. 2. quaest. 21. num. 17.* Sic denique 4. defectus causae impulsivæ non vitiat actum. Gloss. & Dd. in *cap. post translationem. de renunciat. cap. cum cessante 60. de appell.*

V.

Defectuum pluralitas uno remedio non extinguitur. *l. Si domus 21. de ser. & grad. urb. Bald. in l. 1. C. de furt. Heig. 2. q. 19. n. 16. ubi God.*

CAP. IX.

De Defensione.

Axioma 1.

Defensio iuris est natura. l. 4. ff. ad L. Aquil. l. 1. §. cum avietes 17. ff. §. quadrupes paup. l. 1. §. 27. ff. de vi arm. quod intellige scilicet respectu inclinationis, respectu enim moderationis inculpatæ tutelæ erit & iurifigentium. l. 3. junct. l. 1. §. ult. de iustit. & iur. quod postmodum melius Ius civile explicat & confirmavit, sicque etiam Iuris civilis defensio erit. *argum. l. 1. C. unde vi. l. 2. & 3. C. de fidei. quod & Iuris divini esse patet ex capite 22. Exodus, vers. 2.*

1A. Defen-

I I.

Defensionis remedia iis duntaxat sunt introducta, qui gravantur *cap. suggestum 15. ubi vid. gloss. ult. de appell. Novell. 119. ne occasio iuris ad iniquum trahatur compendium. l. fin. in fin. C. de usucap. pro emt. c. quod nonnullis 25. in fin. § ubi gl. ult. de præs. Arnif. lib. 2. de Maist. c. 4. n. 6.*

I I I.

Violentos laicos coercere non contra legem est agere, sed legi facere subsidium. *cap. 2. extr. de præsleg.*

I V.

Defensio nemini est auferenda. *l. ut vim 3. ubi Iasom. de iust. & iur. l. 1. §. cum arietes. ff. Si quadrupes pamp. sec. dis. L. 4. §. 5. l. scientiam 45. §. qui cum alior. ad Leg. Aquil. adeo ut eam ne quidem Princeps aut Imperator adimere possit, & sic scripta ab una vel altera parte absque causæ cognitione impetrata, ad instar decreti judicialis non obtineant, nec in rem iudicatam evascent, vide latè Carpz. cum all. 6. conf. 117. n. 11. 12. 13.*

CAP. X. De Definitione.

Axioma I.

In definitione quantum fieri potest, genus proximum est assumendum, quia quò propius ex rerum natura petitur, eò evidentius definiti naturam explanat. Aristot. 2. relect. polit. cap. 1. p. 1. num. 6. Ità in definitione causâ non potest esse genus, cui effectus, transactio aut sit pactio vel contractu. *l. 2. ff. de transact. Bacchov. 1. disp. 7. sb. 1. l. D. Siquidem generis hæc est natura, ut latius pateat tuo definito, & plures sub se contineat species, ut sit imbecillius, nec exprimat essentiam definiti, quod scilicet sit per adjectionem differentie, quæ genus restringit ad suum definitum. Bacchov. 2. Disp. 21. thes. 1. l. C. Galenus tamen plerisque in locis irridet eos, qui in quæunque definitione ita sunt occupati, cum alioqui res perse non obscura sit, & sine Dialectica definitione facile explicari & intelligi possit, quod vitium, quo plerique laborant, vocat Philosophus, refert Daaren. ad 111. C. de probat. cap. 2. idem refert Cuiacius in præs. recit. C. ad 111. de iure fisci, ubi de definitionibus elegantibus magis quam accuratis locus egregius apud Gell. lib. 1. c. 25. Senec. lib. 1. de ira beata. cap. 4. varietatem definitionum (exemplo Rhetoricæ) inde exitisse, iudicat. Quintilianus lib. 2. cap. 15. in fin. quod pravum quorundam studium circa scriptores artium extiterit, scribit, iisdem verbis, si prior aliquis occupasset finiendum. Duaren. de iudic. in pr. proficietur, se aliquando integrum annum consumpsisse in exploranda definitione iudicii cum aliquot divisionibus, sed*

tandem has nugae valere iussisse, cumque notare videtur Cuiacius in *paras. ff. prof. vers. e si jura definitio nibus multa* &c.

I I.

Definitiones quædam sunt metaphoricæ, ut cum sepulchrum dicitur domus defunctorum *l. 4. C. de sepulch. violat.* Iurisprudentia urbana militaria respondendi, privandi, concedendi. *Cic. pro Murem.* add. definit. *Leg. in l. 2. ff. de Legib.* Quædam sunt elicite per contrarium, ut bona fides est absentia doli, diligentia est absentia culpæ. *l. 8. in princ. de testic. Sim. ob. legat.* Virtus est vitium fugere. Dies feriatus sunt dies non iudicia. *l. 7. C. de fer. nbi C. 1. thes. 2.*

I I I.

Definitio per effectus concepta non est bona. *Br. & alij in l. 11 de appell. Cuiac. ad Theophil. lib. 10. 99. Papin. ad l. 72. de contrab. emi.* ubi ideo reprobat definitionem, quod is contractum ab effectu definia, quod accipit, quando effectus sequitur rem definitam non immediate, & ab ea potest separari: si enim effectus immediate sequitur, definitio per effectum concepta admittitur. *princip. Instit. de actien. l. 3. §. 2. de bonor. possiss.* vid. Osterm. *in princ. Inst. de obligat.*

I V.

Multa sunt in re definita, quæ non sunt in definitione. *Arum. exerc. 19. quæst. 5. Troulter. Diss. 27. thes. 3 lit. e. Solum. 1.* Intellige scilicet expressè: tacite enim inesse præsumuntur. Sic mandati definitioni tacite inest, ne sit rerum turpium, quia earum nulla est obligatio. Vid. *Arum. diss. exerc. 15. quæst. 5.*

I V.

Vt cuiuscunque rei una tantum est essentia, ita tantum una quoque definitio, non plures esse possunt, ut post *Aristot. lib. 7. Top. cap. 2.* docet Cuiac. *lib. 18. obs. 38. circa fin. vers. non feram.* quod intelligendum de definitionibus diversis, & talibus, quæ non tantum verborum complexu, sed etiam essentia & substantiæ demonstratione differunt. Alioquin enim Junius eiusdemque rei plures dari possunt definitiones, figura verborum, non rei substantia distantes, sicut autoritate Galeni & Senecæ, itemque exemplis luculentis demonstrat Cuiacius in *paras. paras. ad ff. & lib. 18. obs. 38. & in recit. C. ad tit. de temp. appell.* Vid. Comm. D. Bitsch. ad 2. F. 23.

V I.

Definitio est solius substantiæ *Aristot. 2. Metaph. cap. 5. text. 18.* Non enim sumuntur ex causis externis, quæ rei substantiam & naturam non ingreditur. *Colleg. Argent. de pecul. thes. 3. num. 16. vers. 3. scilicet μάλλον, ὡς ἂν καὶ ἀπλῶς, text. 19.* secundario enim etiam ipsorum accidentium est definitio.

VII.

Definitiones à partibus sumptæ non sunt frequentes in iure, §. 1. ff. de edend.

VIII.

In definitionibus verba propriè sunt accipienda, Bartol. in l. omnes. num. 19. *Verf. quaro. de l. 1. §. 1. Gom. ad §. superest. inst. de alt. n. 69.* Hinc in quovis genere disciplinæ *προνόμιον* ac præliminare inevitabile est definitio. Coler. in *præfat. process. execut.* Etque scalam ad scientiam apparatus, & fundamentum est sequentium, quâ neglectâ pronus admodum & præceps in tractatione ipsarum rerum solet esse lapsus. *Colh. Argens. si ager & c. sigal. thes. 59.*

IX.

Definitio ubi ponitur, communiter non fit summarium. Alex. in l. 5. §. stipulatio. de Verb. Oblig. summarium enim fieri debet ex materia longius evagata, quod omnia membra principalia comprehendat. l. in summa 65. ubi not. Mod. ff. de condit. indeb. & l. 1. ff. de R. D. Gomes ad §. superest. inst. de alt. num. 1.

X.

Quod in iure definitum non potest, in universum definiti non potest, sed iudicis arbitrio æstimandum relinquitur. l. 3. ff. de testib. l. 15. de impens. in rem dot. Menochius lib. 1. arb. quæst. in proam. num. 13. cum seqq. Bocet. de feud. in c. 1. cap. 4. num. 5. & 8.

XI.

DEFINITIO converti debet cum suo definito, l. 1. §. dolum. ff. de dolo malo l. omnis definitio 202. ff. de Reg. iur. Doctores in l. 1. in princip. ff. de acquir. possess. Cicero lib. 4. Academ. num. 79. pag. 17. Bartol. in sua quæst. 7. *Mulier habens, num. 4. verf. contra quod.* Tiraquell. de iure primog. quæst. 1. num. 1. Flamin. Parif. de resign. benefic. lib. 1. quæst. 1. num. 31. cum seqq. Cardin. Tusch. pract. conclus. tom. 2. lit. D. concl. 418. Cels. Argel. de contradit. legitim. quæst. 10. num. 161. Latè Monet. de distribut. quotid. p. 1. quæst. 4. num. 3. ubi num. 2. asserit, quod substantiam & naturam rei explicat, & num. 5. quod quilibet definitio in iure est periculosa, & num. 6. quod cauti esse debent, qui rem aliquam definiunt, & num. 7. quod definitio perfecta debet habere genus, ac propriam & completam differentiam, quod etiam asserit Pichardus in disput. de mora, num. 26. ubi num. 24. dicit, quod cuiusque rei definitio ut bona sit, nihil superfluum, nihilque di-

minutum continere debet, citans Philosophum *Topicorum lib. 6. cap. 1.* Dicitur autem definitio initium omnis disputationis, Monet. *d. p. 1. quest. 1. à num. 1.* [Omnis enim quæ à ratione fulcitur de aliqua re institutio, debet à definitione proficisci, ut intelligatur quid sit id, de quo disputatur. Cicero *1. de offic. & 1. de Orat. sect. 54.* Hoc in principio fieri in omnibus disputationibus oportere censeo, ut quid illud sit, de quo disputetur, explanetur, ne vagari & errare cogatur oratio, si ij, qui inter se dissenserint, non idem esse illud, de quo agitur, intelligant.] Et cuicumque non convenit definitio, non convenit etiam definitum, *l. 2. §. appellata*, & ibi Doctores *ff. si certum petatur.* Camill. Borrell. de Regu Catholicæ præstantia *cap. 70. num. 122. & 123.* Joan. Anton. Mangil. in tract. de imput. *quest. 16. num. 18. & quest. 66. num. 14.* Ludovicus Cenc. de censib. *question. 3. artic. 2. num. 17. & 18.*

CAP. XI.

De Delegatione, Delegato.

Axioma 1.

Delegatus Principis in causâ sibi commissâ maior est quocunque ordinario, *cap. sanè 11. de offic. delegat. cap. Pastoralis 11. §. præterea. de offic. ordin.* Gomes ad §. penales. *Institur. de action. num. 45.* Quod intellige respectu dignitatis & negotii commissi, non vero respectu firmitatis: cum firmior sit jurisdictio ordinarii. vid. Marant. in *disput. 1. quest. legal. §. num. 1. & num. 40.* Alex. & communiter Doctores in rubric. *ff. de offic. eius cui mand. jurisdict.*

II.

Delegationis verba diligenter sunt observanda & custodienda. *l. diligenter 5. in princ. ff. mandas.* & ultra expressâ delegatio non extenditur, *c. pen. ubi Gilm. & Dd. de offic. deleg.* Et quicquid in delegatione expressè concessum non reperitur, prohibitum censetur. *cap. inter corporalia 2. §. sed neg. ubi Dd. de transl. Episc. Anchar. conf. 207. in quest. col. 2. num. 4. Angel. conf. 138. Visi omnibus. num. 1. in fin. Vant. in 111. de nullit. ex defect. jurisdict. deleg. num. 91. Fatimac. 1. conf. 89. num. 1.* Quicquid enim præter verba & formam delegationis factum fuit, omnino nullum & invalidum est. *cap. cum dilecti 22. ubi Dd. de refer. c. cui 27. de prob. in 6. cap. Pisan. de rest. spol. Innoc. in c. super literis. vers. in gl. de refer. unde & stricti juris in 19. dicitur. Menoch. 1. arb. judic. cas. 74. n. 56.*

111. Dele-

III.

Delegatus in alia causa alium subdelegare non potest, nisi in ea, quæ ipsi commissa est. *l. unic. C. qui pro sua jurisdic. adeo ut si de facto contrafecerit sententia ab illo iudice lata ipso jure nulla sit. Vinnius in d. ff. de i. numer. 41.*

IV.

Delegatio pro iusta præstatione est. *Anweisung ist an statt Zahlung. l. 9. §. ult. Comm. d. d. id.*

Declaratur hæc regula quod præcedat in his, quos ideo tenei dicimus, qui habent actionem, non item in aliis creditoribus omnibus. *l. 51. in princip. de pecul.*

CAP. XII.

De Delictis, Criminibus.

Axioma I.

Delictum maius est illud, quod maiori bono opponitur, *post Arist. 3. Eth. Farinae. conf. 25. num. 76.* item si maior ille qui peccat. *Ernest. Cothm. 3. conf. 4. num. 13.*

II.

In delictis non quid delinquens facere seu dicere crediderit & opinatus fuerit, sed quod verè dixerit aut fecerit spectandum est. *Bart. in l. inter omnes §. restit. in fin. ff. de furt. Menoch. de arb. jud. quæst. cas. 90. num. 20. Farinae. conf. 104. num. 18.*

III.

Delictis crescentibus pœnæ quoque exasperari debent. *l. 28. §. silent. §. ff. de pœn. Phil. Matth. ad l. 138. de R. l. n. 5.*

IV.

Delictum qui permittit, ipsemet delinquit. *l. cum in plures 60. §. locat. 6. ff. locat. l. 2. de off. ff. Auth. credentes. C. de heret. c. Ephesin 4. dist. 43. quia delicto consensum adhibet. c. 2. de accusat. num. 6. l. semper 60. de R. l. Concinnat. 1. quæst. jur. sing. 9. 9. num. 23.*

V.

Delictum unius non debet alterius esse præmium. *l. si sequens 15. in princ. ad SC. Syllan. Wesl. 2. conf. 63. num. 29.*

VI.

Paria delicta mutuà compensatione tolluntur. *l. 39. sol. matr. fac. l. ubi. C. de cõpens. quod iure Iustinianæ constitutionis compensatio latissimè pateat, omnino*

omnemque causam complectatur. Hanc regulam ita declarare licet, ut, cum compensatio tantum sit debiti & crediti inter se contributio, *l. 1. ff. de compens.* hactenus tantum ex delictis fiat compensatio, quatenus pecuniariter interest. *l. 10. §. quoniam de compens.* Hinc qui se mutuo dēceperunt, invicem non agunt. *l. 36. de dolo. Franck. in parat. de compens.*

VII.

Ex delicto suo nemo debet lucrari. *l. 134. §. 1. de Reg. iur.* Declaratur hæc regula, quod procedat quatenus directio quis lucretur ex delicto, per accidens enim bene fieri potest, ut quis lucrum ex delicto capiat. *l. 50. §. 1. Ne quis eum qui in ius Soc. §. 1. l. de vi bon. rapt.*

VIII.

In criminibus agitur de periculo animæ. *N. 8. c. 1.*

IX.

DELICTA puniri publice interest, & expedit Reipublicæ, ne maneant impunita, *l. ita vulneratus §. 1. quod si quis, in fin. vers. cum neque impunita. ff. ad Leg. Aquil. l. licitatio 9. §. quod illiciti §. ff. de publican. l. congruit 13. ff. de offic. Presid. l. Stichum 93. §. tamen si. ff. de solut. extrav. ad reprim. in pr. ubi Bart. verb. impunita, c. est injusta 33. caus. 23. quæst. 4. cap. ut fama 35. §. 1. de sentent. ex com. Signorol. conf. 242. in fin. quod est Leonardi de Ceru, ubi quod placatur Deus, quando delicta puniuntur. Castrenf. conf. 168. super primo. colum. 2. num. 6. vers. Super quinto. lib. 1. Roman. conf. 105. Viso rhemate. col. 2. in fin. Grammat. decis. 36. Thomas de Thomasset. in florib. decis. reg. 103. Azeved. l. 14. num. 1. tit. 9. lib. 3. nova Recopilat. Flamin. Parif. de resignat. benefic. lib. 14. quæst. 1. num. 17. Cabed. Lusit. decis. 75. num. 1. p. 1. Card. Tusch. practic. conclus. tom. 2. lit. D. conclus. 157. per totam. Cardos. in praxi iudicum, verb. delictum. num. 9. & 10. Bellet. disquisit. clericali. part. 1. tit. de disciplina clericali, §. 15. num. 86. quia delictis & fraudibus non est via aperienda, Barthol. Perett. ad extravag. ambitiosa. de rebus Eccles. non alien. verb. illis exceptum, num. 3. Cell. Argel. de contradic. legit. quæst. 10. n. 104.*

X.

DELICTI paritas paritatem pœnæ requirit, *l. nihil interest §. 2. ff. de adul. l. si quinquam. 30. in fin. C. de Episcopis & Clericis. quia juxta delicti mensuram futurus est plagarum modus, cap. non afferamus 21. 24. quæst. 1. Menoch. de arbitr. lib. 1. quæst. 90. num. 38. Mench. illustr. quæst.*

quest. cap. 24. num. 17. & prius cap. 8. num. 51. Card. Tusch. d. tom. 2. lit. D. conclus. 162. ubi quoddam delicta graviora & atrociora gravius puniuntur. Delicti enim poenae timeri debet, ut supplicium unius exemplum possit esse multorum l. 2. C. ad l. lul. repet. Cardos. in praxi ludic. & advoc. verb. delictum. n. 8. Unde illud,

Oderunt peccare mali formidine poenae.

cap. irrefragabili 13. §. Caterum. ubi glossa in verb. metu poenae, de officio Ordinat.

XI.

DELICTUM continuatum gravius punitur, Beroi. conf. 195. num. 16. & 17. lib. 3. Alex. conf. 110. Stante statuto. num. 4. vers. confirmatur, lib. 4. Sylvan. conf. 50. num. 12. Clar. §. furcum. num. 13. & 14. Hippol. in l. 1. num. 47. cum seq. C. de sicar. Cassan. in consuetud. Burgund. rub. 1. §. 5. pag. mihi 45. versa, & 46. Mench. quest. frequent. cap. 10. num. 47. Perez. ad tit. 1. lib. 5. Ordin. pag. 49. Sebast. Navi. ad l. capitalium. num. 6. ff. de poen. Farin. in praxi criminali, p. 4. conf. 30. num. 67. ubi addit. lit. R. & num. 129. Marian. Giurb. conf. crim. 47. num. 3. Carol. de Grassis except. 14. num. 33. & seq. ubi de exceptione ad statutum excludens omnes exceptiones. Card. Tusch. d. tom. 2. lit. D. conclus. 163. per totam, ubi num. 11. subdit, quod homo facinorosus in multis delictis etiam diversis aggravatur apud Judicem, ut possit poenam augere secundum qualitatem criminum multiplicium, Anton. Monachus Lucensi decis. 54. num. 8. & 9. ubi quod delictum saepius reiteratum fit maius, & solitus delinquere gravius peccat. Imò delictum pluries commissum, seu reiteratum tot inducere delicta, quot sunt reiterationes, ac proinde tot requiruntur purgationes, & tot poenas imponendas esse, ait Gemin. consil. 106. n. 5. cum seqq. ubi declarat delictum continuatum non effici plura, quando intervenit medio tempore vel absolutio, vel alia provisio, prout illum refert Cardinalis Tuschus d. tom. 2. lit. D. conclus. 169. per totam. ubi num. 9. post Socin. conf. 62. In presenti consultatione. n. 8. & seq. lib. 1. limitat & declarat. & n. 7. post Petr. de Anch. conf. 4. limitat in iis, quae non sunt reiterabilia, vel in iis, quae respiciant aliquem titulum praecedentem.

dicitur, l. 7. §. cum quis, in fin. de acquir. rer. dom.] Oldrad. conf. 224. num. 20. *vers. nec verbum declaramus, & conf. 318. in fin. vers. ad articulos*, ubi quiddam de novo dicit, non declarat, quia effectus declarationis est verbum obscurum clariùs explicare. Dec. in l. edita. num. 47. C. de edendo. Paris. conf. 65. num. 5. & 6. vol. 1. Ruin. conf. 225. num. 6. vol. 1. Socinus jun. conf. 95. num. 72. & 76. volum. 3. [Et declaratio debet esse expositiva, non perimens notabiliter, Bl. in Autb. ar. qui semel. col. 3. num. 4. C. de probat. per cap. cum dilecti 18. extr. de accus. Conf. Arg. lib. 2. Conf. 47. n. 71. & seqq.] Roman. conf. 45. ubi intelligit, dummodo stet in puris terminis declarationis, quia si adderet, vel minueret, diceretur nova dispositio, Socinus sen. conf. 49. num. 5. vol. 1. Calderin. conf. 237. in princ. aliàs 16. de prebend. ubi quod declaratio non ampliat gratiam, & nihil de novo addit, Petrus de Anchar. conf. 7. in questione, num. 3. & seq. Ægid. Bellam. conf. 33. num. 40. & 41. Rolandus à Valle conf. 15. num. 27. vol. 3. Anton. Gabr. commun. lib. 6. tit. de Reg. iur. conclus. 3. Bertazol. de clausul. instrum. claus. 30. gloss. 4. num. 1. Brun. à Sole in locis communibus, verb. declaratio 1. Menoch. conf. 753. num. 20. Francisc. Gal. in margaria casuum conscientia, verbo declarare, Marian. Antonin. variat. resolut. lib. 1. resolut. 3. num. 12. Cardinal Tusch. pract. conclus. tom. 2. lit. D. conclus. 86. per tot. Octav. Glorit. respons. 12. num. 20. Rot. decis. 454. num. 2. apud Farinac. p. 1. recent. Sigismundus Scacc. de commerc. & camb. §. 7. gloss. 3. num. 29. Camill. Borell. in sum. decis. tom. 2. tit. 3. num. 293. Castill. controvers. lib. 3. cap. 10. num. 30. & lib. 5. cap. 89. num. 172.

V. I.

DECLARATIO non mutat essentiam, aut naturam dispositionis, Roland. conf. 15. num. 27. vol. 3. Decian. conf. 8. num. 211. lib. 1. & conf. 6. num. 30. lib. 4. Menoch. conf. 331. num. 100. & conf. 360. num. 5. & consil. 443. num. 71. Octav. Glorit. resp. 12. num. 21. Eoque quæ maioris declarationis causa ponuntur, non mutant jus commune, l. que dubitationis 81. ff. de Reg. iur. l. questrum 12. §. pen. ff. de fund. instrum. Gomes ad §. omnium. Instit. de actionibus.

CAP. VII.

De Decreto.

Axiom. I.

Decretum judicis facit rem claram. *l. Herennius 63. §. Gaius de Egid. Gabr. in comeluf. §. de sentent. Pacian. conf. 112. num. 14.*

II.

Decretum habet vim sententiæ latæ à Principe cum causæ cognitione, ut ait Gond. de Villad. in tract. de Leg. quæst. 8. num. 68. C. 69. Pacianus consil. 47. num. 12.

C III.

Decretum obreptitium est ipso jure nullum. *Marp. conf. 48. num. 29. Col. 4.* Et omne decretum iniustum est nullum, ita, ut non transeat in rem judicatam. *arg. l. Seta egregia 26. ff. de iur. dat. Paris. conf. 51. num. 49. p. 4. nec executionem mereatur. Paris. conf. 98. num. 1. p. 3. Marant. p. 6. tit. de execut. sentent. num. 4. Alin. §. 3. can. 2. limit. 1. num. 1. quos sequitur Meichnerus in decis. Cameral. 1. decis. 28. num. 42. cum seqq. vid. & Gail. 1. obser. 109. num. 1.*

Declara, si scilicet adverteretur juri communi, Marant. in specul. aur. p. 4. distin. 16. num. 75. Non verò si juri litigatoris, tunc enim non erit ipso jure nullum, sed tenet *l. 1. §. item eum. ff. qua sent. sin. appellat. l. 16. ff. de appell. l. 2. C. quand provoc. non est necess.*

IV.

Decreti interpositio præsupponit omnia, quæ facienda erant intervenisse, nec quicquam ad actus perfectionem necessarium fuisse prætermissum. Ita *in l. patet nobisima. num. 6. C. de patet. Bald. in l. cum hi. §. si præter. de transact. Giln. 4. 1. n. 84. f. 64.*

V.

Decretum quodcumque sit, requirit causæ cognitionem. *l. 9. §. 1. de offic. Proconf. Odd. p. 1. q. 34. art. 5. n. 484.*

CAP. VIII.

De Defectu.

Axioma I.

Ex defectu implementi arguitur dolus eius, qui implere tenebatur, nec tamen implevit. *l. dolus 10. C. ibid. gl. C. de rescind. vendit. Corn. conf. 116.*

Rr

Vol. I.

Vol. 1. *Conf.* 128. col. 2. Vol. 3. *fac notata Magon. decis. Lucen.* 31. num. 72.
Vult. inter *Conf. Mayr. conf.* 24. Vol. 2. n. 32.

115

Defectus corporalis animi vitium attestatur 48. *diff. cap. hinc etenim.*
Mar. Socin. *ad cap. audientiam. de homicid. n. 21.*

III.

Defectus ubi plures sunt. de omnibus fieri debet mentio, aliàs clausula non obstante non operatur, quoad non expressa, Bald. in l. i. col. p. m. 9. r. s. in m. r. m. C. de furt. Nat. s. m. 2. conf. 402. n. 34.

IV.

Admniculancia non impleta non vitiant, l. 2. §. fin. de donat. Cephal. conf. 80. *Magnifico Domino* num. 11. Exempla in iure p^ost^o occurrunt. Sic 1. fententia iudicis continens duplicem causam, quarum una est vera, altera falsa valebit ex illa vera cap. per iura 12. qui filium legitimi. ubi Abbas. 2. quando plures sunt causae dispositionis, licet una cesset, si tamen vigens alia, dispositio non cessabit. l. Si non Lex Acha Seneca 83. de hered. institut. Socinus 1. conf. 30. num. 40. 3. Similiter si actum exercet is, qui non caret voluntate, nec etiam potestate, quomvis in aliqua qualitate erret, idco tamen non vitabitur actus. f. Tuae 26. §. ibi not. Canon. de sponsal. Pautschman. 2. quaest. 21. num. 17. Sic denique 4. defectus causae impulsivae non vitat actum. Gloss. & Dd. in cap. post translationem. de renunciat. cap. cum cessante 60. de appell.

V.

Defectuum pluralitas uno remedio non extinguitur. *l. Si domus 21. de ser. q. grad. urb. Bald. in l. 1. C. de furt. Heig. 2. q. 19. n. 16. nbs qd.*

C A P. IX.

De Defensione.

Axioma 1.

Defensio juris est naturz. l. 4. ff. ad L. Aquil. l. 1. §. cum ardetes ff. ff. quadrupes paup. l. 1. §. 27. ff. de vi arm. quod intellige scilicet respectu inuentionis, respectu enim moderationis inculpate tute et curi iurigenium l. 3. iunct. l. 1. §. ult. de iustis et iur. quod postmodum melius ius civile explicuit et confirmavit, sique etiam iuris civilis defensio erit. argum. l. r. C. unde vi. l. 2. §. 3. C. de fisco. quod et iuris divini esse patet ex capite 22. Exord. Gorf. 2.

II.

Defensionis remedia iis duntaxat sunt introducta, qui gravantur *cap. suggestio 15. ubi vid. gloss. ult. de appell. Novell. 119. ne occasio iuris ad iniquum trahatur compendium. l. fin. in fin. C. de usufruct. pro emt. c. quod nonnullis 25. in fin. C. ibi gl. ult. de privel. Attil. lib. 2. de Marit. c. 4. n. 6.*

III.

Violentos laicos coercere non contra legem est agere, sed legi facere subdium. *cap. 2. extr. de privileg.*

IV.

Defensio nemini est auferenda. *l. ut cum 3. ubi lason. de iust. C. iur. l. i. §. cum arietes. ff. si quadrupes paup. fec. d. l. 4. C. 5. l. scientiam 45. §. qui cum alior. ad Leg. Aquil. adco ut eam ne quidem Princeps aut Imperator adimere possit, & sic scripta ab una vel altera parte absque causae cognitione impetrata, ad instar decreti judicialis non obtineant, nec in rem iudicatam evascent, vide latè Carpz. cum all. 6. conf. 117. n. 11. 12. 13.*

CAP. X. De Definitione.

Axioma I.

In definitione quantum fieri potest, genus proximum est assumendum, quia quò propius ex rerum natura petitur, cò evidentius definiti naturam exponat. Aristot. 2. *relect. polit. cap. 1. p. 1. num. 6.* Ita in definitione causà non potest esse genus, cui effectus, transactio aut sit pacto vel contractu. *l. 2. ff. de transact. Bacchov. 1. disp. 7. sb. 1. lit. D.* Siquidem generis hæc est natura, ut latius pateat tuo definito, & plures sub se contineat species, ut sit imbecillius, nec exprimat essentiam definiti, quod scilicet sit per adjectionem differentie, quæ genus restringit ad suum definitum. Bacchov. 2. *Disp. 21. sbet. 1. lit. C.* Galenus tamen plerisque in locis irridet eos, qui in quacunque definitione ita sunt occupati, cum alioqui res per se non obscura sit, & sine Dialectica definitione facile explicari & intelligi possit, quod vitium, quo plerique laborant, vocat *philologias*, refert Daaren. *ad tit. C. de probar. cap. 2.* idem refert Cuiacius *in pref. recit. C. ad tit. de iure ff. c. ubi de definitionibus elegantibus magis quam accuratis locus egregius apud Gell. lib. 1. c. 25. Senec. lib. 1. de vita beata. cap. 4.* varietatem definitionum (exemplo Rhetoricæ) inde extitisse, judicet. Quintilianus *lib. 2. cap. 15. in fin.* quod pravum quorundam studium circa scriptores artium extiterit, scribit, iisdem verbis, si prior aliquis occupasset finiendum. Daaren. *de iudic. in pr.* proficitur, se aliquando integrum annum consumpsisse in exploranda definitione iudicii cum aliquot divisionibus, sed

tandem has nugæ valere iussisse, eumque notare videtur Cuiacius in *parat. ff. prof. vers. etsi jura definitionibus multa &c.*

I I.

Definitiones quædam sunt metaphoricæ, ut cùm sepulchrum dicitur domus defunctorum *l. 4. C. de sepulch. violat.* Iurisprudencia urbana militaria respondendi, privandi, concedendi. *Cic. pro Muren.* add definit. *Leg. in l. 2. ff. de Legib.* Quædam sunt elicite per contrarium, ut bona fides est absentia doli, diligentia est absentia culpæ. *l. 8. in princ. de truss. qm. ol. legat.* Virtus est vitium fugere. Dies feriatus sunt dies non iudicis. *l. 7. C. de fer. nbi C. A. thes. 2.*

I I I.

Definitio per effectus concepta non est bona. *Br. & alij in l. 11 de appell. Cuiac. ad Theophyl. lib. 10. q. 7. Papin. ad l. 72. de contrah. emr.* ubi ideo reprobat definitionem, quod is contractum ab effectu definit, quod accipere, quando effectus sequitur rem definitam non immediate, & ab ea potest separari: si enim effectus immediate sequitur, definitio per effectum concepta admittitur. *princip. Inst. de action. l. 3. §. 2. de bonor. poss. ff. vid. Osterm. in princ. Inst. de obligat.*

I V.

Multa sunt in re definita, quæ non sunt in definitione. Arum. *exere. 15. quæst. 5. Trömler. Diss. 27. thes. 3 lit. e. Volum. 1.* Intelliges scilicet expressè: tacite enim inesse præsumuntur. Sic mandati definitioni tacite inest, ne sit rerum turpium, quia earum nulla est obligatio. *Vid. Arum. diss. exercit. 15. quæst. 5.*

I V.

Vt cuiuscunque rei una tantum est essentia, ita tantum una quoque definitio, non plures esse possunt, ut *post Aristot. lib. 7. Top. cap. 2.* docet Cuiac. *lib. 18. obs. 38. circa fin. vers. non feram.* quod intelligendum de definitionibus diversis, & talibus, quæ non tantum verborum complexu, sed etiam essentia & substantiæ demonstratione differunt. Alioquin enim unius eiusdemque rei plures dari possunt definitiones, figura verborum, non rei substantia distantes, sicut autoritate Galeni & Senecæ, itemque exemplis luculentis demonstrat Cuiacius in *præfat. parat. ad ff. & lib. 18. obs. 4. 38. & in recit. C. ad est. de temp. appell.* *Vid. Comm. D. Bitch. ad 2. F. 23.*

V I.

Definitio est solius substantiæ *Aristot. 2. Metaph. cap. 5. text. 18.* Non enim sumuntur ex causis externis, quæ rei substantiam & naturam non ingrediuntur. *Collat. Argent. de pecul. thes. 3. num. 16. vers. 3. scilicet μάλιστα, πρώτου καὶ ἀπλῶς, text. 19.* secundariò enim etiam ipsorum accidentium est definitio.

VII.

Definitiones à partibus sumtæ non sunt frequentes in iure, §. 1. ff. de edend.

VIII.

In definitionibus verba propriè sunt accipienda, Bartol. in l. omnes. num. 19. *Verf. quaro. de l. & l. Gom. ad §. superest. Inst. de alt. n. 69.* Hinc in quovis genere disciplinæ *παραρτίδιον* ac præliminare inevitabile est definitio. Coler. in *præfat. process. execut.* Eaque scalam ad scientiam apparat, & fundamentum est sequentium, quâ neglectâ pronus admodum & præceptis in tractatione ipsarum rerum solet esse lapsus, Coll. *Argent. si ager celtigal. thes. 39.*

IX.

Definitio ubi ponitur, communiter non sit summarium. Alex. in l. 5. §. stipulatio. de Verb. Oblig. summarium enim fieri debet ex materia longius evagata, quod omnia membra principalia comprehendat. l. in summa 65. ubi not. Mod. ff. de condit. indeb. & l. 1. ff. de R. D. Gomes ad §. superest. Inst. de alt. num. 1.

X.

Quod in iure definitum non potest, in universum definiri non potest, sed iudicis arbitrio æstimandum relinquitur. l. 3. ff. de rescrib. l. 15. de impens. su rem dor. Menochius lib. 1. arb. quæst. in proam. num. 13. cum seqq. Bocet. de feud. in vest. cap. 4. num. 5. & 8.

XI.

DEFINITIO converti debet cum suo definito, l. 1. §. dolum. ff. de dolo malo l. omnis definitio 102. ff. de Reg. iur. Doctores in l. 1. in princip. ff. de acquir. possess. Cicero lib. 4. Academ. num. 79. pag. 17. Bartol. in sua quæst. 7. *Mulier habens, num. 4. verf. contra quod.* Tiraquell. de jure primog. quæst. 1. num. 1. Flamin. Paris. de resign. benefic. lib. 1. quæst. 1. num. 31. cum seqq. Cardin. Tusch. practie. conclus. tom. 2. lit. D. concl. 418. Cels. Argel. de contradic. legitim. quæst. 10. num. 161. latè Monet. de distribut. quotid. p. 1. quæst. 4. num. 3. ubi num. 2. asserit, quod substantiam & naturam rei explicat, & num. 5. quod quælibet definitio in iure est periculosa, & num. 6. quod cauti esse debent, qui rem aliquam definiunt, & num. 7. quod definitio perfecta debet habere genus, ac propriam & completam differentiam, quod etiam asserit Pichardus in disput. de mora, num. 26. ubi num. 24. dicit, quod cuiusque rei definitio ut bona sit, nihil superfluum, nihilque di-

minutum continere debet, citans Philosophum *Topicorum lib. 6. cap. 1.* Dicitur autem definitio initium omnis disputationis, Monet. *d. p. 1. quest. 1. à num. 1.* [Omnis enim quæ à ratione suscipitur de aliqua re institutio, debet à definitione proficisci, ut intelligatur quid sit id, de quo disputatur. Cicero *1. de offic. & 1. de Orat. sect. 54.* Hoc in principio fieri in omnibus disputationibus oportere censeo, ut quid illud sit, de quo disputetur, explanetur, ne vagari & errare cogatur oratio, si ij, qui inter se dissenferint, non idem esse illud, de quo agitur, intelligant.] Et cuicumque non convenit definitio, non convenit etiam definitum, *l. 2. §. appellata*, & ibi Doctores *ff. si certum petatur.* Camill. Borrell. *de Regn. Catholici præstantia cap. 70. num. 122. & 123.* Joan. Anton. Mangil. *in tract. de imput. quasi. 16. num. 18. & quasi. 66. num. 14.* Ludovicus Cenc. *de censib. question. 3. artic. 2. num. 17. & 18.*

CAP. XI.

De Delegatione, Delegato.

Axioma I.

Delegatus Principis in causa sibi commissâ maior est quocunque ordinario, *cap. sanè 11. de offic. delegat. cap. Pastoralis 11. §. præterea. de offic. ordin.* Gomes *ad §. penales. Institut. de action. num. 45.* Quod intellige respectu dignitatis & negotii commissi, non vero respectu similitudinis: cum firmior sit jurisdictio ordinarii. vid. Marant. *in disput. 1. quasi. legal. num. 1. & num. 40.* Alex. & communiter Doctores *in rubric. ff. de offic. eius cui mand. jurisdict.*

II.

Delegationis verba diligenter sunt observanda & custodienda. *l. diligenter §. in princ. ff. mandat.* & ultra expressâ delegatio non extenditur, *c. pen. ubi Gilm. & Dd. de offic. deleg.* Et quicquid in delegatione expressè concessum non reperitur, prohibitum censetur. *cap. inter corporales 2. §. sed neq. ubi Dd. de transl. Episc. Anchar. conf. 207. in quasi. col. 2. num. 4. Angel. conf. 138. Visit omnibus. num. 1. in fin. Vant. in 111. de nullis. ex sect. jurisdict. deleg. num. 91. Fatimac. 1. conf. 89. num. 1.* Quicquid enim præter verba & formam delegationis factum fuit, omnino nullum & invalidum est. *cap. cum dilecta 22. ubi Dd. de refer. c. cui 27. de prob. in 6. cap. Fisa. de test. specul. Innoc. in c. super literis. Verf. in gl. de refer. unde & stricti juris in 19. dicitur. Menoch. 1. arb. judic. cas. 74. n. 56.*

III. Dele-

III.

Delegatus in alia causa alium subdelegare non potest, nisi in ea, quæ ipsi commissâ est. *l. unic. C. qui pro sua jurisdict.* adeo ut si de facto contrafecerit sententia ab illo iudice lata ipso jure nulla sit. *Vinnius in diffus. l. numer. 41.*

IV.

Delegatio pro iusta præstatione est. *Zuweisung ist an statt Zahlung. l. 9. ult. Comm. d'ord.*

Declaratur hæc regula quod præcedat in his, quos idcirco teneri dicimus, qui habent actionem, non item in aliis creditoribus omnibus. *l. 31. in princip. de pecul.*

CAP. XII.

De Delictis, Criminibus.

Axioma I.

Delictum maius est illud, quod maiori bono opponitur, *post Arist. 3. Eth. Farinae. conf. 85. num. 76.* item si maior ille qui peccat. *Ernest. Cothm. 3. conf. 4. num. 13.*

II.

In delictis non quid delinquens facere seu dicere crediderit & opinatus fuerit, sed quod verè dixerit aut fecerit spectandum est. *Bart. in l. inter omnes §. recte, in fin. ff. de furs. Menoch. de arb. jud. quæst. cas. 90. num. 20. Farinae, conf. 104. num. 18.*

III.

Delictis crescentibus poenæ quoque exasperari debent *l. 28. §. solent 5. ff. de pen. Phil. Matth. ad l. 138. de R. l. n. 5.*

IV.

Delictum qui permittit, ipsemet delinquit. *l. cum in plures 60. §. locator 6. ff. locat. l. 2. de ass. ff. Ausb. credenter. C. de heret. c. Ephesin 4. diff. 43.* quia delicto consensum adhibet. *c. 2. de accusat. num. 6. l. semper 60. de R. l. Concinnat. 1. quæst. jur. sing. 9. 9. num. 23.*

V.

Delictum unius non debet alterius esse præmium *l. si sequens 15. in princ. ad SC. Syllan. Welf. 2. conf. 63. num. 29.*

VI.

Paria delicta mutuâ compensatione tolluntur. *l. 39. sol. matr. fac. l. ult. C. de cõpens. quod iure Iustinianæ constitutionis compensatio lausimè patet, omneque*

quæst. cap. 24. num. 17. & prius cap. 8. num. 51. Card. Tusch. d. tom. 2. lit. D. conclus. 162. ubi quoddam delicta graviora & atrociora gravius puniuntur. Delicti enim poena timeri debet, ut supplicium unius exemplum possit esse multorum s. 2. c. ad l. iul. repet. Cardos. in praxi iudic. & Advoc. verb. delictum. n. 8. Unde illud,

Oderunt peccare mali formidine pœne.

cap. irrefragabili 13. §. Caterum. ubi glossa in verb. metu pœne, de officio Ordinar.

XI.

DELICTUM continuatum gravius punitur, Beroi. conf. 195. num. 16. & 17. lib. 3. Alex. conf. 110. Stante statuto. num. 4. vers. confirmatur, lib. 4. Sylvan. conf. 50. num. 12. Clar. §. furtum. num. 13. & 14. Hippol. in l. 1. num. 47. cum seq. C. de fidei. Callan. in consuetud. Burgund. rub. 1. §. 5. pag. mihi 45. versa, & 46. Mench. quæst. frequent. cap. 10. num. 47. Perez. ad tit. 1. lib. 5. Ordin. pag. 49. Sebast. Navi. ad l. capitalium. num. 6. ff. de pœn. Farin. in praxi criminali, p. 4. conf. 30. num. 67. ubi addit. lit. R. & num. 127. Marian. Giurb. conf. crim. 47. num. 3. Carol. de Grassis except. 14. num. 33. & seq. ubi de exceptione ad statutum excludens omnes exceptiones. Card. Tusch. d. tom. 2. lit. D. conclus. 163. per totam, ubi num. 11. subdit, quod homo facinorosus in multis delictis etiam diversis aggravatur apud Judicem, ut possit pœnam augere secundum qualitatem criminum multiplicium, Anton. Monachus Lucensi decis. 54. num. 8. & 9. ubi quod delictum sæpius reiteratum sit maius, & solitus delinquere gravius peccat. Imò delictum pluries commissum, seu reiteratum tot inducere delicta, quot sunt reiterationes, ac proinde tot requiri purgationes, & tot pœnas imponendas esse, ait Gemin. consil. 106. n. 5. cum seqq. ubi declarat delictum continuatum non effici plura, quando intervenit medio tempore vel absolutio, vel alia provisio, prout illum refert Cardinalis Tuschus d. tom. 2. lit. D. conclus. 169. per totam. ubi num. 9. post Socin. conf. 62. In presenti consultatione, n. 8. & seq. lib. 1. limitat & declarat, & n. 7. post Petr. de Anch. conf. 4. limitat in iis, quæ non sunt reiterabilia, vel in iis, quæ respiciant aliquem titulum præcedentem.

X I I.

DELICTA debent tenere suos auctores, l. 22. C. de pœn. ut per Ludov. Rodolphin. var. quæst. lib. 2. quæst. 44. num. 5. Bellet. disquisit. clerical. p. 1. tit. de favore clericorum person. §. 1. num. 43. [unus enim de delicto alterius non tenetur. l. si quis 33. §. Legum 1. C. de ineffic. testam. l. fin. ff. ad Syllan. Clar. in pract. crim. quæst. 86. in princ. Covarr. var. resolut. lib. 2. cap. 8. n. 1. Farinac. 1. conf. 89. n. 7.]

X I I I.

[Omne delictum vel est commissionis vel omissionis, l. 40. in fin. de iudic. l. 121. de Reg. iur. clarissimè in l. 1. C. de crimin. sacrileg. itemque in l. 1. de iur. & rat. distrah. illud tamen quod] in omittendo consistit, levius est, quàm in committendo, Wesenb. de iust. & iur. num. 9. idèd levissima culpa in omittendo non punitur, in committendo maximè, l. Metrodorum 40. ff. de pœnu. Jafon. in l. 2. C. de iure Emphyt. num. 61. & 62. & in l. si mora. num. 22. ff. sol. matrim. ubi facit regulam, extensiones & limitationes, Bart. in l. qui bona. §. qui inter. ff. de damno infecto. Hippol. in l. insans. num. 6. C. de fcar. Bald. conf. 132. Nisi probeatur culpa. lib. 4. ubi loquitur circa incendia. Alex. conf. 10. vers. non obstat si discatur. libr. 1. Afflict. decis. 57. num. 8. Cravett. conf. 97. num. 2. Roland. à Valle conf. 95. num. 39. lib. 2. Tiracquell. de pœnis tempor. causa 44. Covarr. de sponsal. part. 2. cap. 6. §. 3. num. 13. Marian. Antonin. var. lib. 3. resolut. 39. num. 25. & resolut. 28. num. 1. Brunor à Sole in locis communib. verb. delictum. num. 1. latè Cardin. Tusch. d. rom. 2. lit. D. conclus. 177. per totam. D. Barbof. in d. l. si mora. num. 29. ff. soluto matrim. Cels. Bargal. de dolo lib. 2. tit. de dolo vero & presumptio. num. 103. fol. 81. & lib. 6. reg. 4. per tot. præcipuè num. 4. Mart. de success. legali, p. 3. quæst. 3. art. 4. num. 32 ubi limitat Joan. Anton. Mangil. tract. de imput. quæst. 115. num. 24. Farin. in praxi crimin. p. 1. q. 8. num. 23.]

X I V.

DELICTUM non imputatur, ubi dolus non est, Joseph. Sessè Aragon. decis. 192. num. 65. Marfil. sing. 176. Voluntas, num. 2. Card. Tusch. d. rom. 2. lit. D. conclus. 160. num. 5. quia lex pœnalis subaudit dolum intervenire debere in illo, qui deliquit contra disposita per

cam

eam, Ceph. *confil.* 110. num. 10. volum. 1. Alex. *confil.* 109. num. 1. volum. 1. Br. *mendar.* in *proxim.* addit. ad *recipulat.* Legum *NAVATTA.* num. 58.

XV.

DELICTA ex voluntate & proposito, distinguuntur, l. *divus* 14. ff. ad Leg. Corn. de *ficar.* l. *qui iniuria* 53. ff. de *furiu.* Oldrad. *conf.* 200. in *princip.* vers. *secundo.* Marfil. *sing.* 176. *voluntas & propositum.* Alex. *conf.* 144. Post *redditum.* num. 8. lib. 2. Card. Tusch. d. *rom.* 2. *conclus.* 169. à *princ.* Farinac. in *praxi crimin.* p. 4. *conf.* 65. ubi *addit.* l. r. K. Celi. Bargal. de *dolo.* lib. 4. cap. 8. num. 13. *sol. mihi* 528. Marian. Giurba *conf. crim.* 32. num. 13. & *seq.* Joan. Marian. Novar. *quest. forens.* lib. 1. *quest.* 59. num. 12.

XVI.

DELICTUM in dubio non debet facile præsumi, & ideo actus, qui potest sonare in delictum & non delictum, semper interpretatur, ut absit delictum, leg. *merito* 51. ff. *pro socio* 10. l. *Prætor* 4. §. *docere* 12. ff. de *vi bonorum raptorum.* cap. *estote* 2. de *Regulis Iuru.* in *Decretalib.* cap. *ult. de præsumt.* Alex. *conf.* 127. num. 12. *cum segg.* lib. 4. & *conf.* 129. per *totum eod. lib.* Mascard. de *probat. conclus.* 495. & *conclus.* 1418. num. 2. [In dubio enim delictum quis non censetur committere. Ruin. *conf.* 1. num. 3. vol. 5. Grammat. *conf.* 13. num. 8. vol. 10. & *decis.* 18. num. 5. Marfil. *conf.* 21. num. 2.] Brunor à Sole in *locis communib. verb.* *delictum*, num. 20. Flamin. Paris. de *resignat. benefic.* lib. 13. *quest.* 1. num. 72. & lib. 14. *quest.* 7. num. 55. *cum seq.* ubi ait, quod ubi alia conjectura sumi potest, non est delictum præsumendum, Joseph. Selsæ *Aragonia decis.* 114. num. 25. & *decis.* 128. num. 4. Farinac. in *praxi crimin.* part. 3. *quest.* 85. num. 26. & part. 4. *conf.* 61. num. 12. & *conf.* 62. num. 6. & *conf.* 56. ubi *addit.* & p. 5. q. 126. num. 106. latè Cardinalis Tuschus d. *rom.* 2. l. r. D. *conclus.* 165. per *totam.* Interpretatio igitur facienda est exclusiva delicti, Abb. in *cap. cum tu de testib.* Natt. *conf.* 549. num. 11. Mascard. d. *conclus.* 496. Farinac. d. *part.* 3. *quest.* 85. num. 1. *cum seq.* Menochius de *presumpt.* lib. 5. *presumpt.* 161. num. 26. [Imò delictum nec præsumitur data instantia, Jalon. in l. *creditori.* num. 7. ff. de *nov. oper. nunc.* Farinac. l. *conf.* 11. num. 33.

Limita 1. nisi verba aliquantulum sonent in delictum, nam tunc quia non apparet causa, propter quam quis possit excusari, præsumitur delictum. Corn. *conf.* 28. *col. fin. vers. Nec obstat.* vol. 3. Alex. *conf.* 74. num. 2. vol. 6.

Limita 2. quod præsumatur in iis, quæ sunt de genere prohibitorum. *l. si non convicij. §. C. de injur. l. 1. C. unde vi.* Johannes de Anania in *cap. cum delicti. colum. 3. vers. in gloss. retorqueri. de accusat. & ibi Auchar. col. 2. vers. itemper istud capitulum.* Welseub. *de bonoor. qui.* num. 3.

Quod iterum declaro procedere in iis, quæ prohibita sunt à jure naturali, gentium vel divino, prout est homicidium, furtum & alia, quæ cadunt sub illo præcepto; Alterum non lædere. Decian. in *cap. in presentia. num. 45. de probat. Alciat. de præsumt. reg. 3. præf. 1. num. 10.* Mascard. 2. *de probat. conclus.* 1103. num. 20. secus in iis, quæ prohibita sunt à jure positivo, quando actus ille neminem lædit, aut lædere potest, & si lædit, levis sit læsio. Dec. in *c. presentia. n. 55. de probat. Farin. 1. conf. 25. in addit. lit. A.]*

XVII.

DELICTUM præsumitur commissum ab eo, cuius commodo cedit, Bart. in *l. fin. num. 5. vers. item quod illa res subtrahit. ff. de quest. Menoch. de præsumpt. lib. 5. præsumt. 31. num. 15.* Mascard. *de probat. conclus.* 831. num. 12. Molin. *de primog. lib. 2. cap. 5. num. 45.* Sordus *de aliment. tit. 9. quest. 26. num. 119.* Gonzal. *ad reg. 8. Cancel. §. 7. preem. num. 161.* Farinac. in *praxi criminali quest. 176. num. 89. & conf. 60. num. 18.*

XVIII.

DELICTUM qui fatetur, eius petit veniam, & exhibita 22. *de homic. Mascard. de probat. conclus.* 502. n. 2.

CAP. XIII.

De Demonstratione.

Axioma I.

Demonstratio vice nominis fungitur. *l. certum 6. de reb. cred. Cuius. lib. 6. Paul. ad Ed. in l. 6. de R. P.*

II. Quæ

Cap. XIII. De Demonstratione. 325

I I.

Quicquid demonstrat rei adicitur, satis demonstrat frustra est. Vlp. in l. i. in fin. ff. de dos. prael. Ludov. Zundt. in resp. pro numer. n. 179.

I I I.

Demonstratio falsa non vitiat dispositionem. l. demonstratio 17. ff. de cond. & demonstr. maximè ubi de corpore constat, de quo disponitur, Mart. in l. si pater. num. 2. C. de hered. instit. per l. si quis fundi vocabulo 4. ff. de legat. 1. Paris. conf. 4. num. 35. in princ. lib. 1. Parinac. 1. conf. 95. num. 5. nam si de corpore aliàs non constat, necessaria est demonstratio, & eius falsitas vitiat dispositum. §. 15. l. de legat. l. 75. §. 1. & seq. de leg. 1.

Limita in demonstratione respiciente conjunctionem vel charitatem sanguinis, in qua error testatoris irritam dispositionem facit, latè laf. in l. neq. professo. num. 5. vers. Ex secundo dicto, C. de testam. ibique Castr. in princ. Angel. in conf. 93. Visio & inspectio, vers. Non obstat quod falsa. col. pen. Facian. conf. 1. num. 43.

Limita 2. Quando falsa demonstratio scienter & consultò est addita. l. 7. §. 1. de rit. Sim. ol. leg. ubi Wel. in parat. n. 2.

Limita 3. quando demonstratio falsa ex parte, non ex toto, tunc enim vitiat dispositum ex parte. cent. in l. 5. §. fin. de leg. 1. ubi Raph. Cuman. Alex. de Imol. Nic. Everard, in loc. à tot. ad part. n. 7.

I V.

Demonstratio ocularis omnium probationum post confessionem est optima. Bursat. conf. 235. num. 6. Col. 3. Gail. 1. obs. 26. num. 9. Stratic. obs. 13. & 14. Vult. in l. Conf. Marp. conf. 30. Col. 2. n. 123.

V.

Demonstratio falsa rei veritas non immutatur, l. 3. ubi Obrecht. C. de juri & fact. ignor.

CAP. XIV. De Denominatione.

Axioma I.

DENOMINATIO semper fit à digniori & potentiori, l. quicquid 27. §. 2. ff. de acquir. rer. domin. l. quæritur 10. ff. de statu hom. l. 1. in princ. ubi Glossa & Doctores ff. de verb. obligat. Thom. de Thomass. in florib. dec. reg. 2. Gonzal. ad reg. Cancel. 8. gloss. 5. §. 7. num. 133. & gloss. 14. num. 66. Joseph. Sesse de inhib. cap. 1. §. 3. num. 13. Prior enim nominatio maiorem dignitatem arguit, Tiraquell. de jure primog.

§ 3

quæst. 19.

quæst. 19. num. 2. [Unde denominari non solent contractus à rebus circa quas versantur (quia plerumque ex multiplices sunt & variaz) sed à forma, causis & effectu. Welenb. in paratitl. de verbor. obligat. num. 2. quia forma dat esse rei, l. 9. §. 3. Ad exhib. & quoties ad eundem actum perficiendum jus naturæ seu gentium & jus civile concurrunt, toties reputatur actus esse juris gentium, quia hoc jus potius est & magis principale. l. filio 29. de liber. & posthum. Welenb. in parat. ff. de pact. num. 9. v. s. dicuntur tamen, ubi exemplificat in contractibus.]

Limita, nisi actus talis totam formam à jure civili mutuetur. l. 6. de pact. Exemplum limitationis est in adoptionibus, licet enim hæ gentibus quoque fuerint usurpatæ, tamen quia speciale formam & solennitatem à jure civili hæc sunt, ut actus legitimus juris civilis dicuntur. l. 3. de offi. 10 Procons. Welenbec. in paratitl. ff. de adopt. num. 2.

Limita 2. quod actus sæpissimè denominentur ab objecto, ubi scilicet objectum potentius est quàm forma. Vide supra lib. 1. cap. 25. ax. 36. Semper enim ex eo, quod maximas partes continet, latissimèque funditur, tota res appellatur: Sic dicimus aliquem hilarè vivere, licet semel tristior factus sit. Sic, verbi causa, M. Crassus, quem semel in vita risisse Lucilius ait, non effugit, quo minus αἰγίλας vocaretur. Cicero lib. 5. de finib. Idem lib. 5. Tuscul. qq. colum. 264. quæstuosa mercatura, fructuosa aratio dicitur, non si altera semper omni damno, altera omnis tempestatis calamitate semper vacet, sed si multò maiore ex parte extat in utraque felicitas: Sic vita non solum si undiquaque referta bonis est, sed multò maiore & graviore ex parte bona propendent, beata rectè dici potest.]

I I.

DENOMINATIO sæpe probat qualitatem rei, D. Barbosa in l. cum Prætor 12. §. ultim. num. 243. ff. de iudic. & idem contractus talis præsumitur, qualis fuit denominatus, Honded. cons. 35. num. 4. lib. 2. Menoch. de præsumpt. lib. 3. præf. 1. n. 2. Ant. Monach. Florent. decis. 51. num. 5.

III.

DENOMINATIO diversa significat res esse in substantia
diversas, l. si idem 7. C. de codicill. Paril. conf. 110. num. 45. lib. 1. Cra-
vet. conf. 6. num. 1.

C A P. X V. De Denunciatione.

Denunciationem & interpellationem semel fieri sufficit. l. Tertia Seio 87.
§. usurar. 1. de leg. 2. l. irajectura 23. de O. & A.

Declarationis loco nota, denunciationem fieri ad finem duplicem; vel
ob certificationem, vel ad implendam solennitatem. De priore casu vera est
regula, per dd. text. In posteriore tot denunciations praestandae, quot à
Lege requiruntur. l. 4. de pign. act. ubi vid. Anton. Fab. in rat. decid. & ita
solennis denunciatio magnum habet effectum, tum in contractibus, d. l. 4.
l. 1. §. 3. de peric. & comm. res vend. tum in delictis. Exempl. aurb. Si quis
post l. 50. C. de Adult. Porro de vocis huius ambiguitate consule post vete-
res Vromium diffus. XI. de processibus. num. 14. Renneman. diff. de abusib.
cap. 5. Zanger. par. 2. de Except. cap. 2. Cabalin. §. 3. de Eviction. num. 21.
Nic. Burgund. Comm. de Evict. cap. 57.

C A P. X V I. De Deo.

Omnia in laudem Dei fiant. cap. 1. de Officio Custod.

* C A P. X V I I. De Destinatione.

Axioma I.

Destinatio excusat à poena falsi & mendacio. Domin. Geminian. in
cap. ponderes 14. distinct. 50. & in cap. cum illu §. 1. de proband. in 6.
Zaf. ad l. 41. §. sed si paravis. num. 15.

II.

Destinatione fundorum & domus nomina non naturā constituuntur.
l. quid in rerum. 24. §. si quis 3. ff. de legat. 1. l. quasitum 12. §. si quis eodem.
& §. Papinianus 37. de fund. instr. l. ex facto 35. §. rerum 3. ff. de hered. inst.
Gail

Gail. 2. *obs.* 62. num. 4. ubi ex allegatis textibus pertinentias destinatione & voluntate patrisfam. constitui probat. Innocent. in *cap. cum ad sedem*. n. 2. & 3. *de rescriptis. spoliatis.*

I I I.

DESTINATIO habetur pro re perfecta, vel pro facto, l. 19. §. 5. *vers. etsi non sunt*. l. *vestimentorum* 22. ff. *de aur. & argent. legat.* l. *ligni* 55. §. 1. ff. *de legat.* 3. Menoch. *de arbitr. casu* 290. num. 19. Francisc. Becc. *conf.* 62. num. 32. Surdus *conf.* 195. num. 102. & *conf.* 293. num. 4. & *decis.* 141. num. 12. Steph. Gratian. *discept. forensi. cap.* 126. num. 23. & 24. ubi limitat, & *cap.* 937. *cap.* 24. & *seq.* Joan. Marian. Novar. in *praxi elect. & variat. fori quest.* 47. *sect.* 1. num. 10. pag. 109. Joan. Baptist. Costa *de facti scientia, & ignorantia*, in *pr.* 25. num. 4. latè Castill. *controverf. lib.* 5. *part.* 2. *cap.* 62. num. 56. [Destinata enim ad aliquem eo loco interpretatione juris sunt, atque si suum adepta finem essent. l. 15. §. *fin.* ubi Fulg. ff. *de re judic.* cum quod de proximo futurum est, id utique pro jam facto habetur. Bartolus & Baldus in l. *penult. de milit. testam.* maxime cum cingendus habeatur pro cincto.

Declarationis loco hanc regulam intellige, si intentio perficiat actum, Gail. 2. *observ.* 11. num. 5. Regulariter enim, ubi facto hominis opus est, sola destinatio non sufficit, cum multa animo patrisfamilias concipiantur, quæ tamen non perficiuntur, ut adeo illa destinatio facile immutari possit. Hinc est, quod destinatio ad ædificium non habeatur pro ædificio. l. *cetera* 41. §. *sed si* 14. ff. *de legat.* 1. Zaf. ad l. 41. §. *sed si paravit.* ff. *de legat.* 1. Vel limita tantum in causis favorabilibus, non verò in strictis, Wesenb. in *paratist.* ff. *de sponsalib.* num. 6. Destinatio enim sola & nuda rei naturam non mutat. l. 3. C. *de furt.* Boët. *decis.* 109. Jaf. in l. *cetera* 41. §. *sed si paravit.* ff. *de legat.* 1. Moller. 3. *semestr. cap.* 24. num. 3. nec pro actu perfecto habetur, nisi forma & finis sit in destinatione. Hinc destinatio patris à fine & usu cuiusque rei arguitur. l. *urbana* 166. l. *carbonum* 167. l. 103. *de verb. signific.* l. 99. in *princ.* & §. 1. *de legat.* 3. Gædd. inter *Confil. Marpurg. conf.* 33. vol. 3. num. 122. quod tamen secus, si se destinatio habeat veluti causa impellens, vel per accidens l. *carbonum* 167. *de verb. signific.* Felin. ad *cap. cum adeo. extr. de rescript.* Jaf. in l. *divortio.* §. *interdum. solut. matr.* nec sufficit eam obiter fieri, sed expressè

Cap. XIX. De Deterioratione. 329

expresſe & ſignificanter ſeu per expreſſam declarationem. Cravett. c. onf 894. num. 21. Multum enim inter ſe differunt, factum aliquod & deſtinatum eſſe, ac prout ad diſparia judicantur. Alex. conf. 97. num. 26. lib. 3. Auguſt. Berol. c. onf. 29. n. 24. vol. 2. conf. 120. num. 10. vol. 1. Gœdd. inter Conf. Marp. conf. 33. vol. 3. num. 272. Huius regulæ uberiorem declarationem vide apud Excellentiffimum Dn. D. TABOREM Præceptorem noſtrum ætatim colendiſſimum in ſuâ Race-
mat. crim. in Ind. ad l. 3. C. de furt.

CAP. XVIII. De Deſuetudine.

Deſuetudine Leges non abrogantur, ſed conſtitutione correctoriâ opus eſt. Fundamentum huius regulæ laet in §. ult. Inſtit. de libertinâ. ubi licet deditionum nomen in deſuetudinem abierit, abrogatoriâ tamen conſtitutione opus eſt.

CAP. XIX. De Deterioratione, Detrimento.

Axioma I.

Deteriorem rem facit etiam, qui in meliorem ſtatum eam commutat. *l. ult. de uſu & habite*. ſcilicet reſpectu ſui, poteſt enim uſus fieri incommodior: Simile loquendi genus eſt in l. 17. §. 2. ff. de ſer. ruſt. prad.

II.

Nemo poteſt alterius conditionem deteriorem facere. *l. non debet 74. de Regulis iur.*

Limita ſcilicet, ut non poſſit per injuriam alterius conditionem facere deteriorem, poſſit autem, ſi ſuo jure utatur, quia nullus videtur dolo facere, qui jure ſuo utitur. *l. nullus, 55. de Reg. iur.* uti nec vim. *l. factum cuius 155. §. non videatur t. eod.* & nemo damnum facit, niſi qui id facit, quod facere jus non habet. *l. nemo damnum 151. de Regulis iur.* Exemplum vide in *l. flumen 24 §. ult. l. Proculus 26. de dam. inſeſt. in fin.* Meier. Endox. decad. 2. cap. 1.

III.

Qui rem deteriorem reddit, reddere eam non videtur. *leg. 3. §. 1. Commodati.*

Tt

CAP.

De Determinatione.

Axioma I.

Determinata pacto lege vel conventione non egent aliâ determinatione sed solum indeterminata. *l. certo 13. §. si totus. & ibi Bart. ff. de serbo. rust. prad. God. inter Confil. Marp. conf. 28. fol. r. num. 158.*

I I.

Determinatio non sumitur ab eo quod erit, sed ab eo quod est, *argum. l. fundi 17. §. ea qua 10. ff. de ad. emr. Nebelkx decif. 11. p. 134. num. 5. ubi vide plura exempla l. 55. §. si lignum 6. de legat. 3. l. 58. §. 2. profec. & omnino Pacian, lib. 1. de probat. cap. 32.*

I I I.

DETERMINATIO una respiciens plura determinabilia, debet ea pariformiter determinare, *l. jam hoc iure 4. l. Lucius 85. ff. de vulgari & pupillari subit. l. quamvu 4. C. de impub. & aliis subit. eleganter. Didac. Seg. de lucr. marit. & uxor. num. 62. Surdus conf. 45. n. 37. & conf. 67. num. 28. & conf. 150. n. 17. Menoch. conf. 88. num. 19. Callanate conf. 67. num. 28. Steph. Gratian. discept. forens. tom. 1. cap. 70. num. 39. Anton. Riccius de iure personarum extra gremium Ecclesia exist. lib. 4. cap. 42. num. 9. Marta in summa success. legal. part. 1. quest. 13. art. 9. num. 91. Giurbain consuet. Messanen. cap. 3. gloss. 2. num. 12. p. 1. Vicentius Fufar. de subit. iur. quest. 257. num. 8. Joan. Marian. Novar. question. forens. lib. 1. quest. 7. num. 6. una enim determinatio respiciens plura, eandem qualitatem iis tribuit. Baldus in *l. sed etsi quis. §. questum. num. 4. ff. si quis caut. in jud. sisti.* etiam in odiosis, *Wel. conf. 42. num. 61. latè Castill, controvers. lib. 5. part. 2. cap. 97. num. 1. cum seqq. ubi num. 5. intelligit, ubi eadem est ratio, non diversa, & num. 12. cum seq. limitat, quando determinabilia æqualiter determinare nequeunt, & ubi adest personarum diversitas, maiorque in uno quàm in alio, considerari potest ratio, & num. 17. cum seqq. limitat quoque, quando sumus in dispositione necessaria, aut negativa; vel quando ex æquali determinatione Juris induceretur correctio, & num. 25. cum seq. limitat quoque, quando utraque determinatio est clara,**

est clara, vel quando violarentur verba. Add. & Covar. in cap. possessiones. in princ. part. 3. num. 2. vers. tertio eadem sententia. extr. de reb. Eccles. Ludov. Gomez ad §. item si quis. Instit. de actionib. num. 19. & §. penales. Instit. eod. num. 30.

CAP. XXI.

Dictum.

Axioma I.

Dictum unius, dictum nullius, iurijurandi 9. C. de testib. cap. cum dilecti 18. in fin. de accusat. Thomas de Thomasset. in floribus legum, reg. 307. Mascard. de probat. conclus. 343. num. 30. Farinac. in praxi criminali part. 4. conf. 60. num. 15. Et vox unius, vox nullius, cap. veniens 30. in fin. de testib. cap. cum a nobis 28. eod. tit. Ludovicus Rodolphinus variat. question. lib. 2. quest. 51. num. 41. Thomas de Thomasset. reg. 307.

CAP. XXII

Dies.

Axioma I.

Dies quoties in obligatione non ponitur, tum pecunia presenti die debetur. l. 41. de verb. oblig. l. 14. de Reg. iur. & exigi potest. l. 213. de verb. signis. quod cum aliquo temperamento temporis intellige, nec enim cum facio, ut loquitur l. 105. ff. de solut. creditor adire debet, sed expectabit aliquod spacium temporis, quo solutio eius quod debetur, commodè fieri possit quomodo temperamentum illud interpretatur Iustinianus in §. ult. Instit. de immut. stip. Phil. Matth. ad d. l. 14. ff. de R. l.

I I.

Dies incertus conditionis instat est. l. 12. §. ult. ff. de legat. 2. l. sufficit 56. de cond. indeb. Intellige scilicet, quando dies adeo sit incertus, ut & illud sit incertum, an & quando venturus sit, veluti cum Titius consul erit. Quod si enim dies ita incertus sit, quem tamen venturum esse certum est, veluti cum moriar, cum non erit instat conditionis, nec quicquam peteri potest. Cuiac. lib. 13. observat. cap. 20.

III.

Dies in dubio semper censetur, favore debitoris adjunctus. l. 17. de Reg. iur. §. omnis. in fin. Instit. de verb. oblig. l. cum 41. ff. eod. Welcob. parat. de con-

de condit. & demonst. num. 2. & ita debitor potest vel ipso die vel ante adjectum diem, quando eumque velit, solvere, Obrecht. ad institutum Codic. de plon. p. 112. cap. 3.

I V.

Dies semper est pars obligationis, sicut & solutionis. l. 21. §. si tibi 4. ff. de act. empt. l. 1. §. 1. ff. de edend.

V.

Dies transmissionem in contractibus non impedit. §. sub conditione 4. Inst. de verb. oblig. l. in quantitate 73. §. in diem 4. ad Leg. Falcid. Hartman. Pastor. 1. quæst. 24. num. 62.

V I.

Diei quemadmodum duplex consideratio in jure usuque forensi Romano se offert: sic etiam duplex eius usus & effectus erit observandus. l. 2. §. 3. ubi Gœdd. num. 11. cum seqq. de Verbor. sign.

V I I.

DIES interpellat pro homine, idem obligatus aliquid implere in certo termino, lapso termino dicitur in mora; l. magnam 12. C. de contrab. stipulat. [l. trajectitia 23. de obligat. & act. l. ult. de naut. fan. Cuiacius in Paull. ad l. 77. de verb. oblig. & ad l. 40. de reb. credit. ubi certissimum esse ait, diem solutioni adscriptum interpellare pro creditore & debitorem constituere in mora, quoniam ipse se debitor die solutionis interpellare debet, sibi que denunciare, quid sui sit officii, d. l. 23. de obligat. & action. l. 9. §. 1. de usur. l. 4. §. ult. de L. Comm. l. magnam. 12. C. stipulat. quod imprimis locum habebit, si legitimum non potest allegari impedimentum. Wesenb. parat. de L. commiss. in med.] Jason. in l. si ex legat. num. 14. & seq. ubi limitat novem modis, Socinus reg. 15. ubi limitat quatuor modis. Anton. Gabr. lib. 3. commun. tit. de solut. conclus. 9. ubi ponit regulam cum septem ampliationibus, & viginti limitationibus. Rolandus à Valle conf. 98. num. 9. lib. 2. Decian. conf. 84. num. 5. lib. 2. Cephal. conf. 186. num. 16. Mazol. conf. 116. num. 8. Riminald. jun. confil. 1. num. 16. Rot. lanuen. decis. 139. in princ. Card. Tusch. pract. conclus. tom. 2. lit. D. conclus. 408. per totam, ubi num. 15. cum seqq. limitat, quando implementum esset impossibile, vel quando tempore diei certæ esset nata obligatio & actio, & in contractu nullo, vel reprobato, aut usurario, vel quando adest probabilis ignorantia. Carolus de Grass.

de Grass. de except. except. 32. num. 104. Steph. Gratian. discept. forens. tom. 4. cap. 666. & cap. 579. num. 12. Alex. Trentac. conf. 69. n. 4. & 5. ubi declarat Surdus de alim. tit. 1. q. 42. n. 125. cum seqq. Cancer. var. resolut. p. 2. c. 5. n. 71.

Intellige Axioma, ut etiam dies tacita interpellat, & constituat in mora sicut expressa, l. 2. in fin. C. de lute emphyte. Rolandus à Valle conf. 986. num. 9. lib. 2. & dicitur tacita, quæ inest à Jure, vel à natura rei, vel contractus, idè idem operatur, quia dicitur certa, Cephal. conf. 56. num. 16. & 17. Anchar. Regien. quæst. 68. num. 13. lib. 2. Surdus conf. 157. num. 26. Mazol. consil. 15. num. 74. & seq. Cardinalis Tusch. d. conclus. 408. num. 7. ubi num. 10. post Decian. conf. 84. num. 5. & 6. lib. 2. ampliat, quia ne dum lapsus diei inducit moram, sed etiam lapsus horæ. Nam axioma procedit, siue dies ab homine appositus sit, siue à lege tacitè subintelligatur, l. 1. §. ex assilio. C. de rei uxor. act. cap. potuit 4. de locat. Anton. Gomez var. tom. 2. cap. 11. num. 25. colum. 2. ante finem. Anton. Bauer. in tract. de mora part. 2. num. 1. & 2. Pichardus eodem tract. num. 67. Gutier. de juram. confirmat. part. 1. cap. 56. num. 1. Rota Genuen. decis. 139. num. 1. Anchar. Regien. decis. 68. num. 13. Castill. controvers. lib. 2. cap. 1. num. 62.

VIII.

Dies termini non computatur in termino, l. ubi lex 101. ff. de Reg. jur. cap. 1. de restitut. spoliat. lib. 6. Ordin. Regia Lusitan. lib. 3. tit. 13. in princ. Castren. conf. 399. Dies in princip. lib. 1. Alex. conf. 42. num. 5. lib. 3. ubi intelligit, siue terminus statuatur à lege, siue à statuto, Socinus reg. 16. ubi ponit regulam, & limitat duobus modis, Tiraquell. de retractu lign. §. 1. gloss. 11. num. 18. usque ad num. 42. ubi limitat quindecim modis, Vaut. de nullitat. tit. ex defectu jurisdict. Ordin. num. 160. Perez. l. 2. tit. 2. lib. 3. Ord. pag. 494. & l. 22. vers. sed est dubium. in med. tit. 2. lib. 7. pag. 408. Fichard. tom. 2. commun. opinion. lib. 7. tit. 14. num. 131. pag. mibi 274. Azeved. ad Curiam Pisanam, lib. 4. cap. 6. num. 58. Flamin. Parif. de resignat. benefic. lib. 12. quæst. 8. num. 8. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 161. à princip. Cardos. in praxi ludicum & Advocatorum, verb. dies, num. 5. & 6. Alex. Trentacinq. var. resolut. lib. 2. tit. de dilationib. resolut. 1. Aloyf. Ricc. in deci-

decisionib. Curia Archiepisc. Neapolit. decis. 76. num. 1. p. 2. Cardinalis Tusch. pract. concl. tom. 2. lit. D. concl. 409. Rot. decis. 333. apud Farini in prima collect. noviss.

I X.

Dies inceptus habetur pro completo in favorabilibus, l. 1. ff. de manum. l. quae aetate §. ubi gloss. & Dd. ff. de testam. l. usufructu §. 15. & ibi gloss. in princ. ff. de divers. & temp. praeser. Mandol. reg. 34. q. 20. n. 3. cum seqq. Flamin. Parif. de resign. benefic. lib. 12. quaest. 8. num. 19. latè Stephanus Gratianus discept. forens. tom. 4. cap. 607. num. 6. cum seqq. qui limitant in odiosis, [cùm in his tempus numeretur de momento usque ad momentum. Lin. in Institut. quib. manum. non licet. & cingendus habeatur pro cincto. Jaf. in l. admonendi 1. lect. num. 55. de iurejur. & quæ in continenti sunt, censeantur inesse, Jaf. in l. lecta. ubi communiter Dd. si cert. per. Med. reg. 5. Fallit tamen hæc regula in odiosis & debitores gravantibus. §. 2. ubi Osterm. Institut. de V. O. §. ult. Institut. de inut. stipulas.

CAP. XXII

De Difficultate.

Axioma 1.

Difficultas imminens in facto perinde est ac si fieri non posset, l. un. §. 1. ubi gloss. in Verb. consentire. de lib. univ. Specul. in res. de solut. Felin. in cap. Ecclesia S. Maria. num. 26. de constit. Gilman. 4. 1. Gor. 4. num. 22. Revera tamen multum inter hæc interest, difficultas enim in persona, impossibilitas in re ipsa est: hæc impedit stipulationem, ista non item. l. ult. de A. E. Cuiac. ad l. 137. circa fin. de V. O.

I L

Difficultas quæ causatur facto alterius non debet allegari. l. omnes 17. §. Lucius. ff. de his qui in fraud. Lup. Rom. conf. 77. n. 2.

I I I.

Difficultas excusat à poena. l. si rebanda 10. §. 1. ad Leg. Rhod. de last. l. 2. §. 1. ff. si quis eaus. Fed. de Sen. conf. 122. l. ason. in l. 1. §. si iusserim. num. 15. de acquir. poffess. Pantichm. pract. q. 1. q. 21. num. 71. à mora Covar. ad cap. quamvis. de pact. part. 2. §. 5. num. 4. quando scilicet averti non potest. l. 3. §. si per venditorem. §. ff. de act. emt. Gædd. de committ. stipul. cap. 11. n. 79. difficul.

Cap. XXIII. De Difficultate. 335

Difficultas enim equiparatur impossibilitati. l. 2. §. 2. *Verfex quo. l. 137. §. cum quis 6. de Verb. obl. Felin. in cap. Ecclesia. num. 81. de confit.* Sebast. Med. in *tratt. de cas. fort. p. 1. quest. 4. num. 13.* præsertim autem ea difficultas excusat, quæ contingit post contractam obligationem, d. l. 10. §. 1. *Verfexdem juri ff. ad Leg. Rhod. de jact.* cum in contractibus verisimilis mens contrahentium observetur. l. ult. ff. *quæ res pign. oblig. l. semper 34. de Reg. jur.* Vbi autem fuisse difficultatem, verisimiliter non promissit. *arg. l. cum de indobito 25. ff. de probat. cui accedit quod in §. per alium. Inst. de iur. stipulat.* etsi quis promisit se facturum, ut Titius daret, intelligatur se facturum cum effectu: excusatur tamen, si omnem quam potuit diligentiam adhibuit. *Ruin. consil. 67. num. 9. Bartholom. Kellenbenz de renunciat success. cap. 11. num. 12.*

IV.

Difficultas non vitiat actum. l. *communis 137. §. illud 4. de P. O. Panfchman. 1. pract. quest. quest. 21. num. 71.*

V.

Difficiliore casu posito, faciliior per se intelligitur. l. 39. §. ult. de *Gutz. sublt. l. 33. de usufr.*

VI.

Quæ difficilia sunt, non statim sunt deteriora. Exempl. l. *Si quis. 11. si quis caus.*

CAP. XXIV.

De Dignitate, Digno.

Axioma. I.

Ex dignitate hominis splendor provincie, non dignitas hominis ex provincia oritur. *Matth. Stephan. lib. 2. de jurisdict. part. 1. cap. 6. num. 31.* ubi quoad Ecclesiasticos hoc limitat: quo attulit Gallorum formula, que la personne, ennoblit la chose, Mascari. in *tit. de Tallis num. 9. Brisson. in bastie. lib. 6. tit. 13. art. 1. Molin. consuet. Paris. §. 1. gloss. 5. Verb. le chef. num. 63. Chassan. in consuet. Burgund. ult. de Drois appar. a gens marce. art. 19. n. 27. Victor in diss. de caus. eximi. imp. concl. 27.*

II.

Dignitas semper est eadem, cap. *quantum 4. & ibi gloss. de offic. delegat. cap. gratiois 5. de rescript. in 6. Menoch. lib. 1. arb. judic. quest. 67. num. 21.* Vnde restè dicit Baldus *consil. 325. col. 3. volum. 10.* Quod si successor principis facto sui antecessoris contravenit, contravenire dicatur sibi ipsi, cum semper sit unus principatus, unum Imperium. *Vulteijs inter consil. Marp. consil. 20. volum. 3. num. 57.*

III. Digni.

III.

Dignitas maior non tollit minorem, l. Senatori 6. §. 1. in fin. ff. de Senatorib. l. 23. ad municipal. l. eos 11. C. de excusac. num. libr. 10. Dignus enim trahit ad se minus dignum, Gail. lib. 1. obs. 30. num. 23. vid. Atnif. de Maieft. lib. 1. cap. 4. num. 1.

IV.

Dignitatis nomine contrahuntur, quæ contrahuntur de re pertinenti ad dignitatem. Mandel. conf. 67. num. 1. Et in cap. quoniam Abbas. & ibi Dd. de offic. deleg. Quæ autem nomine dignitatis sunt contracta, non in personam sed in rem sunt contracta, ut vult Baldus in cap. ult. auref. de sent. Et re judic. Et conf. 59. colum. 1. lib. 3. nec contractus extinguitur, qui eius nomine celebratus erat. Tiraquell. de iure primog. quæst. 35. num. 19. Atnif. d. l. 1. cap. 7. num. 13.

V.

Dignitas non moritur nec mutatur, l. à diſpo Pio 15. de re judic. l. 76. de iudic. cap. quoniam Abbas 14. de offic. deleg. cap. si gratis 5. de refer. in 6. sed in successorem transit, Panorm. & Dd. in cap. 1. de probat. Castald. de Imperat. quæst. 114. num. 1. Boer. decif. 204. num. 42. Carolus Tapia in l. fin. part. 2. cap. 9. num. 12. de cons. per cap. significavit 36. de refer. Costal. ad d. l. 76. de iudic.

VI.

Dignitas diminuta non diminuit Maieſtatem: l. ſemper 5. de iur. immun. Atnif. lib. 1. cap. 4. num. 1. de Maieſt.

VII.

Dignitas fortior est, quam quis habet per se, illa, quam quis habet per alium. Sieph. Gratian. lib. 1. decept. forens. cap. 111. n. 58. Natia conf. 179. num. 8. tom. 1. Cravett. conf. 982. num. 23. p. 6. arg. l. 1. Et 2. ff. de offic. proconf. l. 33. §. 1. de fideicommiss. libere. l. an in pen. de captiv. l. 56. cum seq. de legat. 2. l. fin. ff. quod cuiusque univers. nom. l. 9. de admin. iur. l. 5. ff. de iurisdic. dione.

VIII.

Dignitas aliqua est sine gradu, ut ibi l. inie. C. de infam. ibi integra dignitatu homines. Altera cum gradu, quæ manat ex honore aliquo seu Magistratu, illa non tam est ex honore, quam integræ existimatione. Befold. loc. commun. von Advocaten pag. 21.

Dignitas eo maior habetur, quod maior est concedens. l. 2. ibique gl. ff. de iur. scribend. Gilsken lib. 1. C. ad Auth. quæ dñ. de SS. Eccles. cap. 9. n. 42. Cravett. conf. 982. num. 6. Menoch. conf. 51. num. 29. lib. 1. conf. 257. num. 11. tom. 3. Peregrinus conf. 3. num. 34. Vol. 2. Farinac. conf. crim. 95. num. 9. lib. 1. Cephal.

Cap. XXIV. De Dignitate. 337

Cephāl. *conf.* 615. num. 42. lib. 5. Nau. *conf.* 638. num. 21. tom. 3. Nolden *de stat. Nobil. cap.* 2. num. 15.

X.

Dignitas non pecuniā sed virtute emittitur. Richard. Dieter. *de summa Imper. Maiest. conclus.* 115. Martin. *Laudenſ. tract. de dignit. quæst.* 106. Decian. *resp.* 19. num. 14. Vol. 3.

X I.

Dignitas dignitati juncta priorem non abolet, sed auget & illustriorem reddit. Simon Maiol. *rom.* 2. *dier. causæ colleg.* 6. Zalius *ad tit. de Senat. num.* 6. *rom.* 2. Guilhelm. de Montefera. *in success. reg. dub. t. num.* 4. Ludovicus à Peguer. *decis.* 5. num. 4. per tot. Coler. *consil.* 33. num. 101. Socinus *consil.* 129. num. 7. *Solum.* 1. Cephāl. *consil.* 331. num. 20. Nolden *de stat. Nobil. cap. ult.* num. 193.

X I I.

Illī, qui sunt in dignitate aliqua, præcedere debent aliis, qui talem non habent, etiam quod sint nati maiores. l. 1. C. 2. *de alb. servib.* quia dignitarum ordines sunt servandi rubrica est expressa in Cod. *(ut dign. ord. servetur.* Farin. *lib.* 1. *Consil. crimin. conf.* 94. num. 5.

X I I I.

Ret dignitatem augetur utilitas, l. 18. §. 1. *in fin. de judic.*

X I V.

Salutis cum primis & dignitatis habenda est ratio. l. 7. *ad SC. Treb.*

X V.

Sacrilegii instar est dubitare, an is dignus, quem Imperator elegerit, l. 3. C. *de crim. sacril.* Petr. Peck. *de jur. quæst. non sol. cap.* 2. num. 4. Gratian. *lib.* 1. *discept. forens. cap.* 186. n. 52. Martinus de Caraz. *ir. de princ. quæst.* 2. Castald. *de Imper. quæst.* 109 n. 7. Arnulphus Ruzæ *de iurib. Regal. præf.* 7. num. 7. Nolden *de stat. Nobil. c. 6. n.* 49.

X V I.

Dignioribus dignior locus debetur. *can. Metropolitano* 19. *diff.* 63. *can. illud* 20. *caus.* 6. q. 1. l. *fin. de fid. instr. l. 1. §. sed si* 22. ff. *de acqu. plus. are l. possorio* 5. C. *de off. Ret. præfinc.* l. 18. C. *de nupl. l. honores* 7. pr. ff. *de decur. Sincid. de feud. part.* 9. num. 23. Schrader. *de feud. part.* 10. *sect.* 9. num. 151. Hartm. Hartm. 2. *tit.* 49. *pract. obs.* 4. num. 4. Scraph. Oliv. *decis.* 1445. num. 2. *in princ.* Et semper digniora sunt præponenda. *gl. in §. fin. Inſtitut. de bon. poss. Pacian.* 1. *de probat. cap.* 6. num. 5.

X V I I.

Digniori standum est. Panormitan. *in cap. impulsari* 13. *extr. de fid. instrum.* Salicetus *in l. scriptura. post Bartol. & Cyn. C. de fid. instrum. C. in*

V u

Lex-

L. exercendū. quæst. 2. Cod. eodem. Cordd. inter Consil. Marpurg. consil. 23. num. 16. Solum. 1.

XVIII.

Digniora sunt, quæ habent maiorem virtutem, potentiam & jurisdictionem. *l. asiduū. 12. C. qui per. in pign. cap. cum inferior 16. de maior. Sobed. cap. in noſo 2. cum gloss. 21. distict. gl. in l. fidei iuss. §. 1. Vers. possit. de pign. Fachin. 11. contr. 63.*

XIX.

A digniori fieri debet denominatio. *l. quicquid 27. §. cum partes 2. ff. de acquir. domini. l. quaritur 10. de statu hominum.* Quod intellige exterius paribus. Matrimonium enim non à digniori denominatur. *princ. instit. de nuptiis*, quia mater maiora sustinet onera quam pater, ante enim partum gravida existens onerosa, in partu dolorosa, & post partum laboriosa, velut in educatione, *cap. ex literis 2. de convers. infidel.*

XX.

DIGNUM magis trahit ad se minus dignum, *l. qua religiosi 45. ff. de rei vindicat. l. si communem 10. ff. quemadmodum servit. amitt. l. iustissimè 44. de adilit. edict. l. per minorem 54. ff. de iudic. §. si in aliena, & §. littera, instit. de rerum divis. cap. quod in dubiis 3. de consecrat. Ecclesia, cap. 1. eod. tit. lib. 6. cap. quando 3. de iudic. c. si duobus 7. de Appell. cap. sacrum 12. de sepultur. cap. per tuas, 9. de arbitr. gloss. in cap. unic. de iure patron. lib. 6. Alex. cons. 82. in causa. in fin. lib. 1. ubi Apostill. in verb. dignum, & cons. 122. Viso puncto. num. 17. cum seqq. lib. 4. Tiraquell. de retractu lign. §. 1. gloss. 7. num. 82. Anton. Gomez var. tom. 3. cap. 10. num. 6. Hieronym. Grach. in cons. syndicat. num. 39. Pichard. ad princip. instit. de empr. & vendit. num. 17. & ad §. 7. instit. de fideicommiss. hared. num. 3. Sanch. de Matrim. lib. 3. dist. 29. num. 8. Ugolin. de potestate Episcopis, cap. 16. §. 1. num. 1. Benedict. Aegid. in repet. l. 1. C. de sacrosancta Ecclesia, part. 3. §. 1. num. 14. Monet. de decimis, cap. 9. quæst. 5. num. 258. Fetter. in constitut. Carbalonia, gloss. 2. num. 56. Aloyf. Ricc. in decis. Curia Archiepisc. Neapolitan. decis. 228. num. 9. part. 2. Bellet. disquisit. Clerical. part. 1. tit. de favore Clericorum person. §. 16. num. 4. Cardinalis Tuschus pract. conclus. tom. 2. lit. D. conclus. 435. per totam. Stephan. Gratian. discept. forens. tom. 4. cap. 641. Joan. Marian. Novar. quæst. forens. lib. 1. quæst. 11. num. 10. novissime Grana ad cap. 3. num. 3. de iudic. [Sic maius lumen minus obfu-*

obfuscat Acac. Enen. 2. de privil. c. 5. n. 20. Victor. diff. de caus. ex emr. imper. conclus. 30. Heig. q. 16. num. 33. p. 1. non contra.

Hoc verum intellige quando æquè principaliter datur concursus, secus verò quando una res principalis est, & altera accessoria, l. cum diversis 44. ff. de relig. & sumpt. funer. cap. unic. principale ad se trahere videatur, 10. quasi. 3. Galet. in margarita casuum conscientia. verb. accessorium.

CAPUT XXV.

De Dilatione, Tempore, Spatio.

Axioma I.

Ad quemlibet actum perficiendum conveniens spatium tribuendum est. l. 5. de edendo.

I I.

Facilius aliquid differitur quàm tollitur: sic, verbi causa, princeps potest concedere debitori rescriptum, per quod differatur solutio & debitum, sed non licet dare rescriptum, per quod in totum tollatur debitum. l. 2. l. 4. C. de prec. imp. off. laud. loc. num. 37.

III.

Dilationum materia, ut lites præcidantur, amputandæ. l. 2. C. de temp. & reparat. Appell.

CAP. XXVI.

De Dilecto.

Minus dilectus non debet censei melioris conditionis, quàm magis dilectus Natt. 2. conf. 326. num. 3.

CAP. XXVII.

De Diligenti, Diligentia: Negligentia, Negligente, ubi vide plura.

Diligens & fidelis quilibet in officio suo præsumitur. l. 2. C. de quod non arbitramur. C. de offic. et sel. jud. l. 1. in pr. C. de suscept. prop. & are. 10. 70.

Decian. *resp.* 2. num. 213. Vol. 1. Francisc. Bufat. *conf.* 331. num. 9. Clar, 5. *sent. recept.* §. *fin. quæst.* 7. *Verf. habet igitur.* Cravett. *conf.* 425. num. 58. *con.* 931 num. 7. maximè qui jurejurando se obstrinxit, Cravett. *conf.* 930. num. 10. *Verf. juramenti ratione.* Gædd. *inter Consil.* Marpurg. *conf.* 33. *Volum.* 3. num. 220.

I I.

Diligenti & vigilantì nihil est imputandum l. 5. §. 4. *Verf. jubemus eundem.* C. de temp. appell. ne industria pœnas solvat, l. 12. C. de agric. & cens. vel ne doleant diligentes, l. 3. C. de alluvionib. C. A. de temp. appell. ibi 19. l. 6. §. 2. ff. de reb. aut. jud. sic studium commendatur, §. ult. *Consil. proœm.* Inst. & ibi notat eleganter exemplo Volusij Maciani. l. 17. in fin. de jure patron. Sicut autem diligentia nemini debet esse damnosa, d. l. ult. C. de alluv. & Patud. ita nec negligentia cuiquam debet esse proficua. l. sicut 17. C. de falsf. Huius enim fructus damnum est, l. 2. C. de cond. in publ. horreis. 10. 26. qui enim, cum bene possit facere, id negligit, nullâ veniâ dignus est. l. Imperator 23. C. de ~~RECEP.~~ de penna ad l. 4. C. de cens. Sicut enim diligenti eultura prædiorum pretia ampliantur; ita si negligentius habita sint, minui ea necesse est. l. 3. §. *Disfratres* §. ff. de jur. fisci. Ne diligentior quisque deterioris conditionis habeatur, l. 8. de compens.

I I I.

Diligentia nimia suspecta, l. 6. in fin. de bon. damn.

CAP. XXVIII.

De Disciplina, Discipulis. *Adde infr. lib. XIV.*

Tit. Præceptor. & hoc libr. cap.

Doctör.

Axioma I.

Boni discipuli est, egenum præceptorem alere, elegans huius rei exemplum in l. 2. §. ult. de orig. iur. existat, ubi Sabinus ab auditoribus suis, cum modicas per se facultates haberet, sustentatus legitur.

I I.

Discipuli est, magistri sui sententiam, quatenus potest excusare: Exemplo Cassii in l. qualem 19. §. ult. de recept. arb.

I I I.

Disciplinæ modus servandus, l. 13. §. 4. Locati.

CAP.

Cap. XXXI. De Disparitate. 341

C A P. X X I X.

De Discordia

Reipublicæ interest, ne inter subditos sint discordiæ, l. si quis ingenuam 21. §. ult. de capis & c. postlim. revers. l. 13. §. 3. Vers. acquisitum. ff. de usufructu. Sncid. in §. quadam actiones. tit. de actionib. commun. divid. num. 17.

C A P. XXX.

De Discretionē, Moderatione.

Omnia cum discretionē hant, quæ omnium virtutum mater est. cap. 1. de officio custod.

C A P. X X X I.

De Disparitate.

Vbi disparitas facti disparitasque rationis est, est etiam disparitas juris. Minf. res. 90. n. 3. cum seqq. Joseph. Ludov. decif. Lucen. 44. n. 61. Menoch. conf. 50. num. 2. Gœdd. inter Conf. Marburg. conf. 25. n. 58. Vol. 1.

C A P. XXXII.

De Dispensatione.

Axioma I.

In iis quæ tantum propter publicam honestatem introducta sunt, dispensatio sine læsione conscientię potest obtinere. P. Gregor. lib. 8. Synagm. cap. 11. num. 23. Treutl. 1. conf. 6. num. 31. Gid. de dispens. prolixè Kizel. in Synops. matrim. cap. 2. theorem. 2. & 3.

II.

Gratia dispensationis extensionem non admittit. Mat. Frecc. lib. de aurb. & potest. Baron erga subfeudarium quæst. 20.

Limitatur hæc regula quoad connexa: nam dispensatio facta in uno trahitur ad omnia accessoria. glossa in cap. quia in tantum. extr. de præbend. lafon. in l. 1. num. 3. C. de transact. Carpzov. lib. 4. conf. 63. num. 25. & seq.

CAP. XXXLII.

Disponere, Dispositio, Dispositum.

Axioma 1.

Dispositionis præsuppositum cessans facit cessare dispositionem. Glossa in l. mancipia. C. de ser. & sug. quam recipiunt omnes, teste Menochio rem. recuper. 9. num. 161. Decian. conf. 161. num. 1. conf. 317. in fin. Wescnb. 1. conf. 25. num. 11.

II.

Dispositio hominis favorabilior est dispositione legis vel statuti, Menochius conf. 16. num. 24. ac proinde potius attendenda Alex. in l. qui liberis. S. hac verba. de vulg. subst. Port. conf. 8. num. 15. Phil. Matth. inter Conf. Marp. vol. 1. conf. 21. num. 51.

III.

Dispositio contra pietatem, verecundiam & jus ipsum facta nullius est momenti. l. 5. C. de H. gl. in l. in re mandata. Ced. mand. per l. 15. ff. de cond. Inst. Gœd. int. Conf. Marp. conf. 26. vol. 1. n. 338.

IV.

In dispositionibus hominum in dubio præsumitur causa impulsiva quam finalis, Bald. ad l. cum rale. S. legata. ff. de cond. & demonstr. Phil. Franc. ad cap. cum cessante. col. 2. Vers. sed si quaritur. extr. de appell.

V.

Dispositio ubi duas habet causas finales sive rationes, quamvis una illarum cesset, non tamen cessat dispositio. argum. S. ad finitatem. Inst. de nupt. Intellige verum, quando singulæ rationes per se sunt efficaces & sufficientes. Alioquin quod ex duabus causis introductum est, altera cessante extinguitur Dispositio: Duo enim oracula arctius ligant quàm unum, qua de re eruditè disserit Alciat. in l. 1. de V. S. Lin. ad S. affinitatem. Inst. de nupt.

VI.

DISPONERE de re sua quilibet potest, l. dudum 14. C. de contrah. empt. l. in re mandata 21. C. mandati. [seu quilibet potest rebus suis imponere modum quem velit, Cravet. conf. 112. num. 1. conf. 118. num. 3. conf. 147. num. 4. Cachet. decis. 100. num. 5. Thoming. decis. 13. num. 27. & decis. 53. num. 29. Mun. de Escob. in traç. de ratiocinat. ad cap. 6.

Cap. XXXIII. De Dispositione. 343

cap. 6. num. 35. Gail. de arrest. imp. cap. 6. num. 22.] Anchar. conf. 155. num. 7. ubi declarat procedere, quando quis agit in re penitus sua propria, secus si communis sit, vel in ea alius prætendit, & conf. 157. num. 7. vers. Secundo, ubi quod licitum est cuilibet sibi prospicere, & meliorem suam conditionem facere, quando de re sua disponit etiam cum alterius detrimento, Castrenl. conf. 59. Propleniore. in princ. & per tot. lib. 1. Alex. conf. 12. lib. 5. ubi ait procedere multò magis in ultima voluntate, quia potest testator legem, quam velit, imponere rebus suis, refert Card. Tusch. præd. conclus. tom. 2. lit. D. conclus. 486. per totam.

[Limita hanc regulam in prædio serviente, cuius dominus nihil facere potest, ut servitus impediatur. l. si domus 21. ff. de S. V. P. l. 9. si serv. vindic. aut deterior fiat. l. 20. §. 5. de S. V. P. l. 15. §. 6. de usufruct. l. 6. §. ultim. si serv. vind. Gail. 2. observ. 67. num. 6. Carpzovius part. 2. const. 41. def. 1.]

V I I.

DISPOSITIO omnis intelligitur rebus sic stantibus, & in eodem statu permanentibus, l. quod Servius 8. ff. de condit. ob causam. [l. 43. in princ. de vulg. subst. l. fin. C. de sponsalib.] cap. in parochia 31. caus. 16. q. 1. glossa in cap. 2. de reser. Oldrad. conf. 241. Factum tale est. num. 2. vers. secundo. Feder. de Senis conf. 239. circa med. vers. & vos scit. Natt. conf. 525. Fuit lata sententia. num. 16. Anchar. consil. 84. Domina, num. 4. & 5. & conf. 394. num. 3. in fin. ubi ait, quodd mutato, vel alterato statu rei, aut dispositionis, seu personæ, mutantur res, dispositio, & persona, & num. 4. ampliat in pacto, quia intelligitur, si res in eodem statu permanferit. Decian. conf. 334. Viso consilio, num. 4. Socinus conf. 22. num. 18. vol. 4. Alex. conf. 25. num. 7. vol. 7. Cravett. conf. 95. num. 4. & conf. 216. vol. 1. Roland. conf. 1. num. 158. vol. 2. Tiraquell. in l. si unquam. C. de revocand. donat. in præfat. num. 166. cum seqq. Surdus conf. 27. num. 6. & plenius conf. 68. num. 18. ubi quod in omni dispositione, & omni contractu partes intelliguntur se restringere ad statum secundum tempus contractus, & rebus sic stantibus, Parif. conf. 165. num. 26. & seq. lib. 4. Nicol. Moron. in tract. de fide, treuga, & pace, quæst. 120. ubi ampliat in contractu pacis, Card. Seraphin. decis. 129. num. 1. & 3. ubi limita in iis, quæ

is, quæ recipiunt augmentum, & diminutionem; Marian. Anton. *var. resolut. lib. 1. resolut. 50. num. 2.* Joseph. Sesse *Aragonie decif. 187. num. 23.* Card. Tusch. *d. som. 2. lit. D. conclus. 502. per totam.* Octav. Glorit. *resp. 1. p. 3. num. 220.* Steph. Gratian. *discept. forens. tom. 5. ap. 916. num. 22.*

Intellige etiam, quando nova causa justa supervenit, à principio tamen prævisa, aut cogitata; quia tunc dici non potest, quod status rerum sit mutatus, secus verò, ubi non fuit cognita vel cogitata, ita Bartolus *in d. l. quod Servius. num. 4.* Tiraquell. *in d. præfat. num. 168. cum seq.* Romanus *conf. 22. col. 1. vers. secundo.* Gozadin. *conf. 27. num. 9.* Ruin. *conf. 105. in fin. vol. 5.* Oläsch. *Pedem. decif. 91. num. 14. cum seq.* Nact. *d. conf. 525. num. 16. cum seq.* Rebuff. *de privit. febol. privit. 76. nu. 2.* Menoch. *conf. 156. num. 32.* Octav. Glorit. *d. p. 3. num. 265.*

Amplia in dispositione jurata, *cap. quemadmodum si vir 25. de jurejur.* Anchar. *conf. 84. num. 4.* Hippol. *Rimin. conf. 59. num. 76. lib. 1.* Cardin. Tusch. *d. lit. D. conclus. 502. num. 1. 20. & 34.* Rot. *de gis. 51. num. 3. apud Farinac. p. 1. recent.* quia etiam iuramentum habet clausulam, rebus sic stantibus, ut resolvunt Doctores per me citati *in tract. de clausula usus freq. claus. 129. num. 2.* [Vult. *inter Conf. Marp. conf. 25. num. 149. vol. 2.*]

VIII.

DISPOSITIO generalis generaliter est intelligenda, ut per Cravet. *conf. 133. num. 5. & 6.* ubi intelligit, nisi adsit causa restringendi, vel ratio per quam restrictio sit facienda, & *conf. 176. num. 4. & 5.* Tiraquell. *in l. si unquam. C. de revoc. donat. in præfat. num. 119.* ubi quoddam dispositio generalis operatur generaliter, tam in odiosis, quam correctoriis, & pœnalibus, Roman. *conf. 379. Circa primum, in princ.* ubi extendit ad dispositionem juratam negativam, quæ dicitur universaliter negare.

Limita primò, quia dispositio generalis restringitur ex ratione particulari, *Licet pater 77. §. dulcissimè 20 ff. de leg. 2. l. si de certa re 31. C. de transact.* Garc. Girond. *de privileg. seu exempt. signif. num. 277.* Oläsch. *Pedem. decif. 98. num. 10.* Surdus *conf. 389. num. 9. & seq.* [Cuiuscunque enim dispositionis ratio restringit dictum ad limites rationis

Cap. XXXIII. De Dispositione. 343

tionis. d. l. 77. §. 20. de legat. 2. & ibi Br. & Da. Hartm. Pistor. lib. 2. quæst. 39. num. 19.]

Limita secundò, quia omnis dispositio quantumcunque generalis vel universalis, nunquam comprehendit illud, de quo disponens non posset in specie disponere. Anchor. conf. 155. Optimis rationibus. num. 10. quem refert Card. Tuschus d. tom. 2. lit. D. conclus. 490. num. 16.

Limita tertio, quia non comprehendit casum specialiter definitum, l. cum in testamento 37. §. fin. ff. de hered. inst. l. servo manumisso 15. ff. de pecul. leg. nec ea, de quibus specialis mentio est facienda, Card. Tusch. d. conclus. 490. num. 17. Surdus conf. 456. num. 58. & conf. 550. num. 14.

Limita quarto, quia non extenditur ad incogitata, l. cum Aquiliana 5. ff. de transact. Roman. conf. 294. Hac confessio, circa fin. Cephal. consil. 3. num. 100. lib. 1. Pedroch. consil. 36. num. 150. & num. 272. cum seqq. Decian. consil. 3. num. 55. & consil. 35. num. 48. lib. 2. & conf. 11. num. 11. lib. 3. Camill. Gallin. de verbor. significat. libr. 1. cap. 9. Castill. controvers. libr. 5. part. 2. cap. 116. numer. 4. cum sequentib.

Limita quinto, quia dispositio generalis non comprehendit personas exemptas, Socinus conf. 74. num. 11. lib. 1. quem refert Cardin. Tusch. d. conclus. 490. num. 18. ubi num. 19. post Alex. conf. 59. libr. 1. Rain. conf. 127. libr. 4. extendit non venire prohibita, & quæ sunt contra libertatem Ecclesiasticam, Nec extenditur ad personam loquentis, l. inquisitio 18. C. de solution. Surdus conf. 152. num. 45.

Quæ autem dicatur dispositio generalis, & quæ specialis, vide Barth. conf. 21. Ut dixit, n. 2. Menoch. conf. 106. num. 18. Card. Tusch. d. lit. D. conclus. 487.

IX.

DISPOSITIO limitata limitatum producit effectum, & non extenditur ultra limites, Petrus de Anchor. conf. 118. Casus talis est. in princ. & num. 4. & conf. 328. Factum tale. num. 2. Cardin. Seraphin. decis. 911. num. 2. Cephal. conf. 284. num. 13. lib. 2. ubi loquitur in limitatione limitata. Angel. conf. 138. Visis omnibus, in princip. ubi de

Xx

refecti.

rescripto, & jurisdictione concessa limitatè & *conf. 226. Punctus talis est, in fin. ubi de liberatione limitata, Signorol. de Homed. conf. 57. Creditor volens, n. 5. ubi de commissione Judicis limitata. Decian. consil. 33. num. 55. libr. 1. ubi de exceptione limitata, & consil. 19. num. 58. lib. 3. ubi de renunciacione limitata, quia non extenditur ultra limites expressos, Rolandus à Valle conf. 41. num. 16. lib. 3. ubi de libello, & conf. 58. num. 3. eod. lib. 3. ubi de donatione limitata, Cravett. conf. 361. num. 3. & 7. & conf. 363. num. 9. 12. & 20. Joan. de Anania conf. 65. Eugenius conf. 99. Alciatus conf. 44. libr. 9. Menochius conf. 326. vol. 4. Cardin. Tuschus d. tom. 2. lit. D. conclus. 494. per totam. Octav. Glorit. resp. 6. num. 14. Peregrinus de fideicommiss. art. 1. num. 36. Joann. Anton. Mangil. de imputat. quest. 60. num. 1. & quest. 84. num. 4.*

Intellige maximè, quando provisio in certo casu fit per modum conditionis voluntariæ, ut distinguendo docet Bartolus in l. Gallus. §. & quid si tantum. sub num. 3. ff. de liberis & posthum. quem communiter approbati inquit ibi Jason sub num. 42. illumque sequuntur Alex. conf. 1. sub num. 11. vers. & posito. vol. 1. Anchar. conf. 356. sub num. 3. vers. quarto. Socin. conf. 256. sub num. 3. col. 2. vol. 2. & consil. 76. num. 6. & 7. vol. 3. Dec. conf. 63. sub num. 3. & conf. 89. sub num. 2. vers. & quia. Rol. conf. 56. num. 22. vol. 3. Hond. conf. 60. n. 27. vol. 2. Peregr. conf. 51. num. 8. volum. 5.

X.

DISPOSITIO omnis intelligitur, ut conveniat naturæ actus, qui celebratur, Alex. conf. 22. Viso instrumento, in princ. lib. 1. Surdus de aliment. lit. 5. quest. 1. num. 4. Cardinalis Tuschus d. tom. 2. lit. D. conclus. 503. per totam. & secundum naturam actus, qui geritur, censetur facta, l. semper in stipulationibus 34. ubi Dec. num. 6. ff. de R. l. Menoch. lib. 3. pref. 38. & lib. 6. pref. 10. Surdus conf. 392. num. 22. & conf. 454. num. 29. & conf. 480. num. 16. Castill. controvers. lib. 5. part. 2. cap. 131. num. 20.

XI.

DISPOSITIO non habet locum, ubi verba non conveniunt dispositioni, l. 4. §. toties 6. ff. de damno infect. l. quod constitutum 21. ff. de

Cap. XXXIII. De Dispositione. 347

ff. de milis. testam. Alexand. conf. 17. Requisitum. num. 2. lib. 1. & conf. 17. Visis. num. 8. vers. ultimo. lib. 2. Gemin. conf. 65. in princ. vers. secunda. pars. Joan. de Imola conf. 9. in princ. Bald. conf. 486. Istud est ordinamentum, circa princ. vers. secundo probatur. lib. 2. Roman. conf. 197. Franciscus. in princip. vers. neque, & conf. 199. in princip. & conf. 442 num. 2. & conf. 462. in fin. Decian. conf. 9. num. 24. lib. 1. Brun. à Sole in locis communib. verb. dispositio. 16. Cardinalis Tusch. d. lit. D. conclus. 493. per totam.

X I I.

DISPOSITIO omnis inspicitur, & interpretatur prout verba diriguntur, l. miles 75. §. pro parte 1. ff. de legat. 2. Castren. conf. 252. Viso puncto. col. 2. in pr. lib. 1. ubi observat, quod curandum non est, cum quo verba sint prolata, sed in quem intentio & Juris dispositio sit directa, Bald. conf. 495. Presupposita. vers. non obstant illa verba. lib. 4. ubi quod verba inspicere debent, ut determinent id, ad quod referuntur, non autem alia extranea, Alex. conf. 120. Omisus. num. 9. lib. 2. ubi quod ad cognoscendum, an venditio sit ad corpus, vel ad mensuram, inspicuntur verba, an venditio incipiat à corpore, vel à mensura, Anchar. conf. 327. Discutitur materia. ubi quod ad cognoscendum dispositionem in omni materia, an sit realis, vel personalis, inspicuntur verba, an dirigantur in rem, vel in personam; plura alia adducit Cardinalis Tusch. d. lit. D. conclus. 497. per totam.

X I I I.

DISPOSITIO omnis intelligitur de prima, & unica vice, l. boves 89. §. hoc sermone, ubi latè Tiraquell. ff. de verb. signif. latè Jafon. in l. duobus. §. si ei qui. ff. de jurejur. Alexand. conf. 16. Breviter in casu, per totum. lib. 4. ubi ampliatur in salvo conductu concessio eundi & redeundi ad certum locum, & in omni dispositione, maxime odiosa & exorbitanti, & in dispensatione ad duo beneficia incompatibilia simul retinenda, & in licentia ingrediendi Monasterium Monialium, & in præmio concessio capienti vexillum, & in obligatione de representando, & in venditione fructuum, & in legato Pitantiz in die S. Francisci, Cumanus conf. 14. circa finem. ubi intelligit in dispositione hominis, secus in dispositione legis, maxime

favorabilis, Angel. de Perus. *conf.* 43. *Fratres fervorum*, ubi mandato ad vendendum, quia intelligitur de prima venditione, Lap. *allegat.* 12. *in princip. vers. tertio*. ubi de mandato ad locandum bona ad quinquennium, Anchar. *consil.* 404. *Tria dubia*. num. 9. ubi de Medico, qui promisit liberare infirmum à podagra, quia intelligitur de prima vice, & etiam de conditione implenda, quia sufficit primum implementum, incertus Auctor *post regulas Socin. reg.* 11. ubi limitat quatuor modis, Antonius Gabr. *commun. lib.* 6. *tit. de legib. conclus.* 2. *Surdus conf.* 18. num. 9. Cardinalis Tusch. *d. rom.* 2. *lit. D. conclus.* 499. Azor. *Institut. moral. part.* 1. *lib.* 5. *cap.* 23. *quest.* 5. Marian. Antonin. *var. resolut. lib.* 1. *resolut.* 74. num. 4. Armendar. *in proem. addit. ad recop. legum Navarra*, num. 169. Rot. *decis.* 423. num. 4. *apud Farin. p.* 1. *recent.* Hering. *de fidejuss. cap.* 13. n. 14. Mar. Giurba *conf. crim.* 99. num. 1.

Limitat multipliciter Ant. de Butr. *conf.* 30. num. 1. & præcipuè in dispositione, cuius causa non restringitur ad certum actum, sed est multiplicabilis, & maximè quando causa est multiplicabilis, & contingit casu, vel fortuna multiplicatio, non voluntate. Limitat etiam, quando non est ratio, quare magis intelligatur de primo actu quàm de iterato, & materia est favorabilis, & ex verosimili mente disponentis, & quando agitur de modico præjudicio in materia favorabili ultimæ voluntatis, & alias limitationes refert Card. Tusch. *d. concl.* 499. num. 34. *cum seqq.* Plures alias limitationes refert Mar. Giurba *d. conf.* 99. num. 19. *cum seqq.*

XIV.

DISPOSITIO omnis simpliciter prolata, intelligitur, & ampliatur, ac restringitur secundum Jus commune. Petr. de Anch. *conf.* 6. *Viso themate*, num. 13. *vers. omnis enim dispositio*. & *conf.* 182. *Thema tale est*. num. 7. & *conf.* 404. *Tria dubia*. n. 3. *conf.* 421. *Premittendum*. *in pr.* ubi extendit in statutis & omnibus dispositionibus interpretandis, quia semper reducuntur ad Jus commune. Roman. *conf.* 359. *in casu*. n. 24. *vers. tertio*, ubi extendit in rescripto, cuius verba debent semper reduci ad sensum Juris, Tiraq. *in tr. le mort. p.* 1. *declar.* 2. num. 2. Card. Tusch. *d. rom.* 3. *lit. D. concl.* 501. Valasc. *consult.* 42. n. 7. D. Barbolin *in l. 1. ff. soluto matr.* p. 1. n. 61.

DISPO-

XV.

DISPOSITIO omnis semper intelligi debet de actu valido, ut per Petr. de Anch. *conf. 6. Viso themate. num. 5. & G. Bald. conf. 442. Verba ira dicunt. lib. 1.* ubi quod promittens assignare tot debitores, intelligitur de debitoribus veris, & *conf. 477. In isto certamine in pr. lib. 2.* ubi quod mandans aliquem debitorem debere absolvi, vel liberari ab obligatione, intelligitur de liberatione valida, & *conf. 358. Dubitari potest. lib. 5.* ubi quod obligatus solvere decem, & pro illis solvere tot nomina debitorum, intelligitur de nominibus debitorum exigibilibus, Angel. *consil. 159. Conradus col. 3. vers. de secundo.* ubi quod testator faciens fideicommissum, in eventum quo hæres non fecerit testamentum, intelligi debet de testamento habente Juris effectum, Aven. *l. 40. Tauri, gloss. 1. num. 28.* ubi quod dispositio regulatur secundum Jus vigens tempore dispositionis, Aretin. *consil. 142. num. 11. vers. & similiter,* ubi quod omnis dispositio loquens de probatione, intelligitur de valida & sufficienti, & *num. 20.* quod dispositio statuti loquens de cessione, de bannito, de contractu, & similibus, debet intelligi de ritè & rectè, & sic de validis, Bologn. *in addit. ad consil. Ioan. de Anania 83. num. 4.* ubi quod stante statuto, quod cedens actionem nobilitate privetur, non intelligitur de cessione nulla, & dictante alio quod de contractu solvatur gabella; & quod testes publicati excludant probationem ulteriorem, intelligitur de contractu valido, & de valida publicatione, Cardin. Tusch. *d. tom. 2. lit. D. conclus. 504. per totam,* ubi *num. 36.* post Alex. *consil. 248. Ponderatis, in princip. & num. 12. lib. 6.* limitat quando contraria præsumtio militat.

XVI.

DISPOSITIO omnis intelligitur de habili, & sic recipit restrictionem de habilitate, Bart. *in autb. de nupt. num. 3. collat. 4. Cravett. conf. 307. num. 2.* ubi quod quando tractatur de aliquo, semper præsupponitur habilitas ex alio capite, Bald. *consil. 207. Quæstio est, num. 3. lib. 2.* ubi loquitur de feudo concessio pro se, & quibus dederit, ut restringatur ad habiles, & *conf. 424. Formata fuit, lib. 5.* ubi quod statutum disponens homicidam non posse absolvi, nisi citatis proximioribus offensis, intelligi debet de proximioribus habilibus

bilibus ad accusandum, Angel. *conf.* 333. *Statuto Tudertino*, ubi quod stante statuto prohibente mulierem posse contrahere. vel testari sine præsentia fratris, vel proximiorum, intelligitur de habilibus de jure, & de facto, Armendar. *in addit. ad recopil. legum Navarra, in proam. num.* 38. Cardin. Tusch. *d. rom. 2. lit. D. conclus.* 505. Mari. Antonin. *var. resolut. lib. 2. resol. 40. n. 5. & 6.*

XVII.

DISPOSITUM in principali censetur etiam dispositum in dependentibus, Seraph. *de privil. iuram. privil.* 74. n. 184.

XVIII.

DISPOSITUM in uno ex æquiparatis, etiam in altero militat, quamvis materia sit exorbitans; Reinoso *in observ. practich, observ.* 44. num. 3. & *observ.* 70. n. 51.

CAP. XXXIV.

De Disputatione.

Axioma I.

Ab omni ævo dignissimum creditum est studiorum experimentum committere artes corporum & vocum præstantiam expendere. *Tertull. advers. Gnosticos,*

II.

Nemo est quem non pudeat convinci disputantem. *D. August. Soliloq. cap. 7.* hinc Cajacium in disputatione pro Cathedra Bituricensi turpiter stetit diffuse narrat Ioh. Robert. 1. *animadvers. ult.* quod quamquam factum diffiteatur, Mercator 1. *not. ult.* exemplo tamen inservire debet.

III.

Inanis est, disputatio quæ sit sine credendi voluntate. Niceph. Gregor. *lib. 10. cap. 11.*

IV.

Disputando & opponendo veritas luculentior apparet. *l. 2. §. ex legibus. de O. l. l. cum quidam 19. ibiq. lason. in 6. notab. de lib. & posth. l. Osidius 97. de leg. 3. Cravetta 6. conf. 985. num. 4. Francisc. Caldas conf. 9. n. 1. unde & notando & disputando optimè profici colligere licet ex l. 18. §. 26. ff. de mun. & bon.*

CAP.

C A P. XXXV.

De Dissensione, dissensu,
discrepantia.

Axioma I.

Multæ Dd. controversæ ex contradicendi libidine sunt ortæ Ratio, quia naturalis est hominibus ad dissentiendum facilitas. *l. 17. §. 6. de recept. arbit.* Exempla ex veteribus habemus Iulianum & Marcellum, Cujac. *l. 4. obs. 78.* unde ex ea ipsa ratione vera facilius præsumebatur Iuliani sententia, quod ei Marcellus consentiret. *vid. l. 27. §. 3. Ad Legem Aquil. l. 2. §. 1. de nox. act. & aliud in l. 3. §. 7. de condit. caus. dat.* ubi Celsus filius à patre dissentit. Unde non mirum esse ait Cujac. *in recit. ad l. 5. de ann. leg.* nam quod Marcus Tullius dixit de Philosophis quibusdam: nihil tam absurdè dici posse, quod non dicatur à quodam Philosophorum: Idem meritò de Dd. dici potest.

II.

E duabus diversis sententiis utraque suo respectu & modo vera esse potest. *l. finita. 15. §. illud quaritur. 32. de damn. infect.* Cujac. *in not. ad lib. 2. animadvers.* Robert. *cap. 28.*

C A P. XXXVI.

De Dissolutione.

Vnumquodque eodem modo dissolvitur quo colligatum est. *l. 35. 100. 135. de Reg. iur.* Exempla in jure passim occurrunt: sic, ut nulla possessio acquiri nisi ànimo & corpore potest, ita nec amitti nisi utrumq; in contrarium actum *l. 8. ff. de acquirend. vel am. poss.* Hinc Philosophi eadem Principia destructionis, quæ constructionis dicunt, indeque fit quod naturalia naturalibus & civilia civilibus modis tollantur. Hippol. de Colyb. *ad d. l. 35. de R. l.*

Declaratur hæc regula à Decio, Petro Matthæi, Bronchorstio & aliis *ad d. l. 35.* quasi iis tantum modis, quibus quid contractum est, etiam debeat dissolvi per *l. 80. de sol.* Ideoque varias exceptiones conminiscuntur. Sed obstat quod contractus plures morte solvantur, qui tamen vita non constituuntur: & verbales contractus etiam reali solutione & compensatione perimantur, quæ tamen ad sui constitutionem rei interventionem non requirunt. Verior ergo est, *gloss. ad d. l. 80.* verbo solvi explicatio: quod scil. modus solvendi maxime naturalis sit idem qui constituendi. *d. l. 35. ibi: nihil tam naturale:* ut modi tamen minus naturales & civiles non excludantur. 2. accipienda est regula de causis in contrarium actis. *l. 100. de R. l. 3. de causis simul junctis.* Itaque incepta est limitatio in causâ matrimonij, quod licet consensu consti-

constituatur, dissensu tamen non dissolvatur. Non enim hominum solum consensu consistit, sed & verbi divini auctoritate. vid. l. 1. C. Quand. lit. ab emt. reced. Diodor. Tuld. p. 1. Iuristr. extemp. c. 29. p. 163.

CAP. XXXVII.

De Distinctione.

Axioma 1.

Lege non distinguente non nostrum est distinguere. l. 2. §. 5. ff. de Si bon. vapt. l. a procuratore 11. C. mandas. §. 3. Vers. Et hac. Inst. de legat. agn. intel. l. 29. §. ult. ibi: quia non praesinitur tempus de exst. l. 64. §. 9. ff. solut. matrim. l. 4. ibi: Prator de hoc nihil adjecit, si a parent. manum. cap. 2. extra de conjug. leproso Bocet. lib. 1. de bell. §. duell. cap. 28. num. 11. Gail. 2. obs. 69. 33. num. 2. Tuschus 1. conclus. 133. num. 6. Jacob. Curt. 2. Conject. 10. Cujac. l. 1. 99. Pap. ad l. 8. de post. e. Ratio hujus regulæ ejusque declaratio sumi potest ex l. 15. §. ultimo. ff. de testament. milit. quia ubi generalis est determinatio, ibi non est distinguendum maximè cum ex ea re sumitur distinctio quam Legislator, qui distinctionem omisit satis notam habuit. l. 1. §. 1. in fin. ff. si mens. falsum mod. hic enim dici potest si distinguere volebat nulla erat difficultas in re nota distinguere. Exempl. l. 1. §. 11. in fin. Cod. de Cadue. toll. d. l. si rem 29. §. ult. ff. de exst. d. l. si vero negotium 64. §. de viro 9. ff. solut. matrim. imò quamvis aliàs recepta sit distinctio, eadem tamen non est ubi vis adhibenda. l. ejus 34. §. ult. ff. de testam. milit. & quamvis elegans sit distinctio tamen non semper fortiter potest defendi. l. nuper 85. ff. de leg. 3. Iust. Mejer. in disput. de hypothec. mulier. num. 70.

Amplia 1. hanc regulam maximè procedere eo casu si legislator specialem aliquam (quæ obijcitur) circumstantiam sciverit, & nihilominus rem generaliter definiverit. d. l. 1. §. 1. si mens. fals. mod. valet enim hic maximè illud vulgatum, si id voluisset, nulla fuisset difficultas id disponere. d. l. unice. §. 11. in fin. C. de cadue. toll.

2. Quod qui lege non distinguente distinguit, is non tantum præter jus facit, arg. l. 8. ff. de publ. in rem act. sed etiam contra jus, l. 2. §. ultimum ff. de O. l. §. d. plur. in cap. Lex.

I I.

Distinctio ubi modica, ibi cessat confusio. Zaf. in Parat. ff. de ser. tit. numero 13. Illi enim qui distinctè loquuntur plus credendum est. Wef. lib. 2. conf. 61. num. 30. Vnde & proximum esse veritati dicimus, qui benè distinguit Salicet, in præfat. Cod. cum ea quæ divisim traduntur, commodius & facilius percipiantur. §. sed non usque 3. Inst. de legat. Divisio namque animus legentis incitat, mentem intelligentis præparat, & memoriam artificiosè reformat, ut inquit Gloss. in §. igitur 4. Verb. partiri. Inst. de action. Distinctionum exempla occurrunt in l. 14. §. 7 ff. de religiof. Ea propter communiter in con-

Cap. XXXVII. De Distinctione. 353

in contrariis opinionibus est receptum, eam quæ scedere distinctionis cæteras conciliat, sequendam, & sic utramque in suis terminis recipiendam esse, arg. l. 18. in fin. vers. ibi autem. ff. de hered. pet. l. si finira 15. §. illud quaritur 32. vers. ego puto. ff. de damn. infest. l. 3. §. 7. ff. de acquir. rer. dom. Finckelthuf, observ. 10. num. 13. Idque non tantum propter summum, usum qui ostenditur perspicue & eleganter in l. ult. C. de edend. & Conf. Arg. lib. 2. conf. 4. n. 64. verum etiam propter necessitatem, ut videre est in l. apud antiquos 21. C. de furr. quàm ad hoc commendat Rora Genuenf. decis. 97. num. 13. Vnde etiam usû evenit ut in qualibet dispositione ad evitandam contrarietatem oporteat ubi opus subdistinguere & subdividere, Alex. consil. 121. num. 3. lib. 5. Ruin. conf. 109. num. 9. lib. 1. & caus. 76. num. 4. cod. lib. Farin. t. conf. 95. num. 7. maxime, quia sententiæ distinguendum & dissentientes opiniones conciliantium valde sint favorabiles. Nevizan. lib. 5. Sylv. nupt. num. 32. p. 450. & cæteris antependendæ. Menoch. 2. præsumpt. 71. num. 47. Græven. 2. conclus. 27. conf. 2. num. 5 & 6. Riminald. Instit. de don. pr. num. 23. qua ratione Doctori distinguenti videtur standum, tanquam magis appropinquanti veritati, quia per divisiones & interpretationes congruentes omnis evitatur amartudo, Nevizan. lib. 5. Sylv. nupt. p. 450. num. 32. fac. l. adeo 7. §. cum quis. vers. & tamen media sententia de acquir. rer. dom. cum aliu. text. quæ adjacet. Hottom. 3. qq. 4. num. 11. Sic reprehensionem mereri illos, qui indistincte loquuntur post gl. in l. ult. §. ult. Verb. portasti ad L. Rhod. de jact. dixit Wesl. C. de Exere. ad p. 2. num. 3. Hinc sæpissimè fieri ut distinctiones secundum rem potius quam terminos extent, v. g. juris gentium primarij & secundarij, officij judicis nobilis & mercenarij, fructuum naturalium & industrialium obligationum in civiles naturales & mixtas asserit Bachov. in comm. ff. de pact. ad rubr. num. 3. quibus tamen docendi causa rectè utimur.

Limita nisi tales sint fallaces & sophistica, Hottoman. quass illustr. 43. Vigel. in method. leg. jur. contr. col. 3. Ampli. Dn. N. Ott. Tabor. in tract. de marat. p. 3. sect. 2. cap. 1. num. 10. vel si sint supervacua; has enim exulare debere, patet ex l. 23. C. ad SC. Vellejan. Vnde sæpenumero fit ut distinctiones hæcquæ obscuræ & incertæ sint, atque jus ipsum cui distinguendo adhibentur. Vigel. in rat. legendi juris contrav. & solet aliquando hic evenire, ut qui subtiliores practici videri volunt, eo se præbeant ineptiores. Anton. Fab. decis. 21. error. 7. Exemplum hujus rei luculentum videre licet apud Græven. 2. conclus. 25. num. 5. Vnde merito Vasquius 19. contrav. 61. num. 9. in fin. Per fenestras talium exceptionum regulas ferè totas evolare solere ait, veluti cum per rivulum aliquem totus annis elabatur, & Giphani. ad l. 1. C. de probat. plerasque distinctiones glossographorum perfugium miserorum esse statuit.

III.

Divisio ut sit bona non debet poni per qualitates accidentales sed essentielles. Dec. in cap. postulasti in fin. de rescript. Alex. in l. 1. col. 10. num. 47. vers. in hoc artic. ff. de acquir. rer. dom. post gl. in l. fin. §. qui erit. ff. de pubh. & gl. in vers. in servorum. §. fin. Inst. de jur. pers. Ioan. Faber. in §. summum in

1. colum. *vers. an hoc dicendum?* *Inst. de acq.* Vnde causa efficiens non solet admodum species distinguere, l. 3. §. 21. *de acquir. poss.* Welenb. *in comm. C. de usufr. num. 18.* Cujac. *ad l. 1. de Vulg. & Pup.*

IV.

Nullius sunt artis *διζορεύειν*, quæ sine arte constituuntur, unde tales dicuntur phantasmata *in c. vero 4. dist. 37.* vide Osterm. *de hered. qual. & diff.* solet tamen divisio tripartita in *διζορεύειν* resolvi. l. 5. *ff. de pact. & vice-versa. §. ult. Inst. de jur. nat. gen. & civ.* Sæpè etiam fit ut divisio aliquando fieri possit in affirmativam & negativam. §. 2. *Inst. de publ. judic.* Ita poenæ dividuntur in capitales & non capitales, vid. Bachov. *ad princ. Inst. de donat. in fin.* In tali tamen repetitione specierum genus semper repetendum erit, v. c. donatio alia est mortis causa alia non mortis causa, testamentum est vel in scriptis vel non in scriptis, l. 13. §. fin. *C. de SS. Eccl.* Extraneus non extraneus, §. 2. *Inst. de adopt.* Feudum Ligium & non Ligium 2. *F. 99.* patroni & non patroni, l. 16. *ff. de his qui ut indigni.* furti manifesti & non manifesti, §. 1. *Inst. de fure.* solet etiam sæpè fieri ut in divisionibus æquivocatorum aut æquivocatorum membra divisionis præmittantur non ut pro speciebus retineantur, sed ut à proposito removeantur. Arnisf. 2. *relect. pols. cap. 2. sect. 15. numero 20.* Exempla *vid. 3. Phys. 1. & 4. Phys. cap. 1. ut & 8. Phys. cap. 3. add. & Dan. Otton. in Reg. iur. de specie. p. 114. & Bachov. dispur. 7. thes. 1. ltr. d.* ubi monet non semper in ipsas requirendas esse species ritè oppositas sed & gradus sufficere. Vnde in iure non est novum ut divisa differant tantum secundum magis & minus. Bachov. *dispur. 6. de Act. thes. 2.* quo fit quod quæcunque dividuntur ea dividuntur. 1. vel *καὶ τὸ ὅλον*, secundum quantitatem, sive *εἰς μέρη* in partes vel 2. *καὶ τὸ ὅλον* secundum speciem, sive *τὸ διὰ τὴν* ratione, Aristot. 2. *Metaph. 3. sent. 11. & 1. Ethic. 13.* Sic compositum usque ad simplicem & compositionis expertia (*μικρὸν τὸν ἀπὸ συνθέτου* dividendum est. Arist. 1. *pol. 1. τὰ ὅλα γὰρ ἰσχυρὰ μᾶλλον τὰ μέρη*, quo circa Paulus eleganter dixit *in l. ult. ff. de inst. leg.* res dividi specie & genere, non modo veritate & quantitate, cum magis & minus speciem non variet. Giphon: *ad l. un. C. de sent. quæ pro eo quod interest. p. 259. 6.*

CAP. XXXVIII.

De Distractu.

Distractus judicatur secundum naturam & substantiam contractuum & habent in se vim relativorum & contrariorum. l. *de tutela 2. C. de in iureg. restit. l. ab empirico 58. ff. de pact. l. 1. C. quando lis. ab empr. reced.* Bart. *in l. ut idem ff. de condit. furt. in princ.* Gail. 2. *observ. 2. num. 5.* Idem enim regulis continetur distractus quibus contractus maxime quando eadè est ratio in utroque. l. *item & signum 20. in princ. iun. §. 1. de petis. hered.* Gail. d. loc. Ludolph. Schrader. *de fond. p. 2. part. 9. pr. sect. 5. num. 16. per auct. e contra. C. de*

Cap. XXXIX. De Diversitate. 355

C. de repud. l. 4. l. 7. C. pradi. min. Gerd. 3. conf. Marburg. 33. num. 71. Vbi autem est par ratio appellatione contractus veniet & distractus. arg. l. Labeo 19. Vers. contractum. ff. de V. S. Bald. in l. fin. C. fitur. Sel. cur. inter Gen. Bald. in l. si. Sc. apud. col. 1. C. de transact. Vnde statutum quod de quolibet contractu solvatur gabella, non porrigitur ad distractum.

C A P. XXXIX.

De Diversitate.

Axiom. I.

A Diversis non fit illatio, *vid. infr. cap. de Separatis.* Diversa enim ratio reformat actum. *l. interpositus 13. C. de transact. Carp. 1. consil. 59. n. 15.*

II.

DIVERSITAS nominum diversitatem rerum, & locorum inducit, *l. si idem 7. C. de codicill. Bald. consil. 194. col. fin. vers. facit etiam. lib. 1. [Diversitas enim factorum diversa jura desiderat. l. aut facta. 16. §. 3. ff. de pen. l. ut responsum 15. C. de transact. ibi data vel minima imparitate. Everard. in loc. Top. loc. 13. q. 11. Gail. 1. cap. 5. de Arrest. n. 5. vers. facta. & ex diversitate vocabulorum inducitur diversitas effectuum, ut notant Dd. Butrius, Cyn. Bald. Castr. Albert. in l. 2. n. 3. C. commun. de legat. Pacian. consil. 3. num. 30. quod & in testamentis & Codicillis obtinere patet ex d. l. si idem 7. C. de Codicill. Pacian. consil. 3. num. 32. Huc pertinet quod duo cum faciunt idem non sit idem, ita idem quoque dictum in alio liberum, in alio furiosum, in alio superbum esse. Quintil. 11. Instr. 1.] Alexand. consil. 4. numero 4. lib. 1. ubi quod eadem quantitas confessata in diversis quietantiis, inducit diversitatem solutionum, & consil. 96. Consideratis. num. 6. libro 5. Decian. consil. 15. num. 54. lib. 1. Cardin. Seraphin. decil. 1137. num. 3. Mari. Giurba in consuet. Messanen. cap. 15. gloss. 7. num. 14. Jason. consil. 87. per totum lib. 3. ubi quod quantitas diversa inducit diversitatem solutionum, & obligationis, Anchar. consil. 147. Super alia, in princip. ubi quod diversitas loci inducit diversitatem delicti, & diversitatem facti. Bero. consil. 142. num. 11. & 12. lib. 3. ubi quod diversa qualitas diversificat actus, & dispositiones. Ruin. consil. 114. col. 2. num. 1. lib. 5. & Rimin. consil. 429. num. 4. lib. 3. ubi*

Yy z

quod

quod diversitas in qualitate facit unum ab altero differre, refert Card. Tufch. *practic. conclus. tom. 2. lit. D. concl. 517. per tot. Rot. in Pistoriens. beneficij 11. Maji 1618. coram Buratto, impressa per Vivian. post praxim Iurispatron. decis. 16. num. 11.* [Sic ex diversitate temporis diversitatem sumptuum probari ex *l. si non forem 26. §. libertas. 12. ff. de condit. indeb.* post Bart. *ibid. in 30. notab.* asserit. Pacian, *consil. 150. num. 15.* Ex diversitate aut varietate quantitatum præsumi diversitatem actuum *per l. quingenta 12. ff. de probat.* confirmat idem *consil. 146. num. 11.* ita & in respondendo diversitatem temporis operari diversitatem orationum vel capitulorum ex Imola *in cap. cum venerabili. num. 20. vers. si autem explicite. col. 4. extra de except.* deducit Pacian. *1. de probat. cap. 28. in addit. lit. C.* imò diversitatem morborum, diversitatem remediorum quærere, & diversa ingenia diversam gubernandi rationem postulare, elucet ex eo quod aliter cum probis viris agendum sit, aliter contra improbos & audaces, illos enim modestum imperium, hoc autem acerbum redundet. Sic ingenia subditorum suorum Rex Cotis cognovit, qui Thracibus suis ita imperabat, ut acriter in delinquentes animadverteret, cui cum quidam dixisset, illud esse furere non regnare, respondit suum furorem subditos efficere temperantes, pro ut exempl. illustrat Pacian. *2. de probat. cap. 44. num. 33.*]

III.

DIVERSITAS circa eandem rem non debet induci, quia una & eadem res non debet diverso jure censeris, *l. eum qui ades 23. ff. de usucap.* Incert. auct. post regulas Socin. *reg. 3.* ubi ponit sex limitationes. Card. Tufch. *d. tom. 2. lit. D. conclus. 518. num. 1.* Oldrad. *consil. 151. Si quis verba*, ubi limitat, videlicet quod eadem res diverso jure judicatur ex diversitate accidentium, vel respectu diversarum personarum.

IV.

DIVERSORUM diversum est judicium, *l. inter stipulantem 83. §. sacram. ff. de verbor. oblig.* Steph. Grat. *Marchia decis. 32. n. 8. & decis. 42. num. 10.* [& quæ diversos habent tractatus diversam quoque habent substantiam, *l. 2. §. quartus 5. C. de V. l. E. l. 2. ff. de milit. testam.* Diversitas tamen effectuum diversitatem substantiæ non inducit, *l. fin. ff. de fund. instr.*]

CAP.

CAP. XL.

Divinare.

Axioma I.

DIVINARE nemo tenetur, l. si putator 31. ff. ad L. Aquil. l. si fideiussor 29. vers. ignoscendum. ff. mandati. l. apud Celsum 4. & ibi: Sebast. Næv. num. 47. ff. de doli mali except. Roman. consil. 393. in fine. vers. divinare. & cons. 395. num. 5. Rimin. jun. cons. 544. num. 198. Card. Tusch. pract. conclus. tom. 2. lit. D. concl. 519. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 45. §. 3. num. 20.

[Procedit hæc regula in prorsus divinatoriis, provisiones autem seu divinationes circa res quæ facile & sæpe contingere solent in jure requiruntur. l. 35. de N. G. l. 9. §. 1. locati. l. 4. Quod vi aut clam.]

I I.

DIVINATORIUS intellectus rejicitur. l. fin. C. de contrahenda empt. Camill. Gattin. de verb. signif. lib. 5. cap. 10. num. 15. ubi num. 16. limitat ut legum contrarietas evitetur, & lib. 6. cap. 7. numero 6. Et ideo divinare non debemus in interpretanda testatoris voluntate. Leo Valent. decis. 60. num. 20. lib. 1. Mant. de Coniect. ult. vol. lib. 3. tit. 2. num. 2.

CAP. XLI. *

De Divisione, Diviso.

Axioma I.

Divisio est species alienationis. l. 1. C. comm. utriusque judic. l. 2. ff. de fund. dotal. l. item quamvis 10. §. ult. ff. comm. de fid. l. si pupillorum 7. in princ. de reb. eor. l. cum hi. 8. §. sed si pluribus. de transact. Batt. in L. qui Roma. §. duo fratres. ff. de verb. obl. Regn. Sixtin. 3. cons. Marp. 11. n. 10. quemadmodum Carpzovius p. 3. consil. 15. defin. 44. num. 3. Vult. 1. cons. Marp. 22. num. 7. Cravett. cons. 264 num. 4. & quidem necessaria, ut ibidem prosequitur d. loc. cum sit par emptioni. Corn. cons. 212. num. 1. Vel. 1. maxime ubi alius pro precio prædium, alius pecuniam accipit. d. loc. 1. ubi Bald. Salicet. num. 1. C. comm. utriusque jud. l. quod tamen 14. de contrab. empt. l. litis aestimatis 3. pro empt. l. 1. l. ad officium 3. C. comm. de fid. l. plerumque 10. de jur. dot.

jur. dot. magis tamen tali in casu esse redintegrationem quam alienationem vel divisionem dixerunt Bald. Alvar. & Dd. *in §. praterea ducatur de prohib.* feud. alien. per. Frid. Jacob. *in investit.* Verb. Marchio. num. 7. Socinus *conf.* 13. *Visti.* Vol. 2. Curt. *tract. feud. part. 4. num.* 124. potissimum inter fratres, Corn. *conf.* 24. num. 12. col. 2. Cùm enim pro pecunia alienatur sua portio in fratrem, res non mutatur, neque manum mutat, quia nec in extraneas personas abit, sed apud consortem manet. Andr. de Isern. *cap. 1. §. 1. per quos fiat investit. per text. cap. 1. de alien. feud. par.* Bald. *in cap. unic. in fin.* *Verf.* item sciendum de alien. feud. per l. 1. *§. careri* Verò 8. C. de impon. lucrat. *descrip.* & ibid. Bart. Ioan. de Plat. Jacob. Rebuff. *idem in l. 1. num. 3. non licet. hab. metrop. lib. 11.* Ioh. Andr. ad Specul. *de feud. §. nunc* Verò aliqua. *Verf.* 22. *in princ.* Andr. de Isern. Præpos. Alvar. *in cap. 1. §. 1. per quos fiat investit.* Bart. & Castr. *in l. C. deo. de condit. furt. d. l. cum bis* 8. *§. si* unus 15. *de transact. l. si domus* 71. *§. fin. de legat. 1. l. qui Roma* 122. *§. duo* fratres 6. *de verbor. obligat. l. voluntas* 4. ubi Iason. C. de fideicommiss. Molin. *Consil. Paris. lib. 1. §. 13. gloss. 6. num. 5.* Stephan. Bertrand. *conf.* 188. *Visti. lib. 1.* Vnde & divisio favorabilior dicitur, ac facilius de jure admittitur quam aliarum alienationes, ideoque licet in feudis alienationes aliarum prohibeantur, divisio tamen regulariter licita erit, etiam non consentiente domino. *cap. 1. §. item si fuerint duo. quib. mod. feud. cap. 1. §. omnes filij. si de feud. defunct. conient.* Iason. *in l. si de. §. fin. ff. de legat. 1.* Regner. Sixtin. 3. *conf. Marp. 11. num. 11.*

I I.

Divisio contractus est reciproca & utroque utroque obligatoria, Socinus *conf.* 25. num. 8. Vol. 4. Ioachim Myns. *conf.* 49. *Cum ad exhibendam. num. 11.* Wec. 2. *conf.* §. 1. num. 45.

I I I.

Divisio non cadit, nisi ubi est communio. *res. i. i. ff. C. famul. heresic. C. commun. de iud. l. si si forte* 6. ubi Bart. *ff. de reb. cor. Patif. conf.* 16. n. 46. *C. 47. Vol. 2.* Divisio enim tantum fit respectu dividendium ut à communione discedatur, & quisque suam portionem accipiat & acquirit. *l. 1. l. 2. l. 3. l. ult. C. comm. de iud. l. 1. l. 2. ff. eod. §. si familia.* 4. *Inst. de offic. judic. ultra hunc* finem operari & rerum ipsarum qualitatem immutare debet. *l. non omnis* 19. *ff. si cert. pet.* Quocirca intelliguntur res ex divisione eodem jure possideri, quo ante in communio possidebantur. *l. si familia* 14. C. famul. heresic. *l. si fra-* tres 7. C. com. *ut in §. judic.* exemplo emptionis ubi res in emptorem transferuntur eodem jure isdemque facultatibus, quibus penes venditorem fuerunt. *l. si debitor* 12. C. de distr. pign.

I V.

Divisio jure novum non tribuit, sed quæsitum ante distinguit. *l. 2. ff. com. prad. Petr. Gregor. Tholosan. Syntagm. jur. lib. 76. cap. 10. num. 1.* unde divisio præsupponit ab obitu patris bona eum matre filio communia. Decian. *conf.* 30. num. 15. Heët. Felice. *de societ. cap. 39. num. 7.* atque eius pro parte indivisa propria fuisse. *l. si de electione* 5. *§. 1. ff. de legat. 1. l. 46. ff. de ritu nupt.*

nupt. l. 2. ff. de condit. institut. l. 51. pro soc. Ioh. Petr. Surdus decif. 263. n. 7. Conf. Arg. conf. 65. num. 5. lib. 1.

V.

Nihil est tam magnum, quod divisione non fiat parvum, *ut not. text. in Auth. de tresent. & semiff. §. 1. Bald. in Auth. hoc amplius. C. de fideicom. num. 8. Gail. 2. obfer. 153. num. 4.* Hinc est quod regales dignitates non dividantur. *cap. Imperialem. §. praterea ducatum. de prohib. feud. alien. per Frid.* cum ex Lege Evangelica omne regnum in se divitum desolabitur. *vid. infr. cap. regnum*, nec res divisa sit æque potens æque unita. *Bald. in cap. cum omnes. num. 4. in fin. de constit. in l. servus in addit. ff. si quis cant. Crayett. conf. 60. n. 2. Regn. Sixtin. lib. 3. conf. 11. n. 21.*

VI.

Divisio non fit ipso jure. sed factum & consensus alterius patris, ut accedat necesse est. *l. pen. C. commun. divid. Ant. Fab. in Cod. lib. 7. tit. 1. defin. 25. n. 23. Carp. p. 3. conf. 33. defin. 3. n. 3.* Vnde divisio non præsumitur facta, sed eam allegans probare debet. *l. penult. C. commun. divid.* Mascardus *de probat. conclus. 526. num. 1. Vol. 1.* & post eum Menochius *de præsumpt. lib. 3. præsumpt. 60. num. 1.* quia est facti. *Herm. Vult. 1. Conf. Marpurg. 22. num. 1.* quæ autem sunt facti, de his generaliter traditum est, quod non præsumantur, sed allegata probanda sint. *l. in bello 12. §. facti 2. ff. de capis. & postlim. re. vers. l. domique 19. ff. ex quib. caus. maior. l. si emancipati 9. C. de collat. l. 2. C. de donat. inter vir. & uxor. cap. cum in jure. de offic. deleg. & in cap. v. de constit. in 6. Corn. conf. 81. col. 9. vers. nec obstat. Vol. 2. Cephal. conf. 53. num. 14. & conf. 130. num. 7. lib. 1. Roland. a Valle conf. 26. num. 14. Vol. 3. Menochius conf. 11. num. 301. lib. 1. Bursat. conf. 36. num. 12. lib. 1. Cachet. decif. Pedem. 108. n. 9. Ioseph. Ludovic. decif. Fernf. 62. n. 36.*

Limita nisi causa præsumendi subfit. Ioseph. Mascard. *de probationib. conclus. 732. num. 7. Volum. 2. per cap. cum tu. ibi 16. quia utrumque esse potuit, extr. de restit.* Propterea divisio præsumitur facta si per longum tempus, h. e. decennium inter præsenes & vicennium inter absentes fratres, vel alij similes separatiim habitaverint, & quilibet solus possederit partem suam, subeundo onera pro ea parte tantum, & emolumentum ex ea parte percipiendo. *Gloss. in d. l. penult. vers. si major. C. commun. divid. & ibi Dd. Bart. in l. cum de in rem vers. col. 3. vers. pro hoc etiam. ff. de Vfur. Bald. in l. 1. col. 7. quæst. 5. C. qui admittit. & in l. 1. col. 5. C. de fideicom. & in l. si ceteris annis. col. 4. vers. tertio probatur. C. de pall. & ibid. lafon. col. 3. num. 21. vers. sexto facit. Velin. in cap. illud de præsumpt. Balb. in tract. de præscriptio p. 2. quæst. 10. num. 39. Sichard. in l. major. num. 4. C. commun. divid. Roman. conf. 205. num. 3. vers. tertio principaliter. & conf. 418. num. 2. Calcan. conf. 23. num. 4. Dec. conf. 79. col. fin. Corn. conf. 17. in fin. & conf. 166. num. 5. Vol. 3. Socin. sen. conf. 164. col. penult. Vol. 2. Grat. conf. 121. col. 2. Vol. 2. Rudz. conf. 154. num. 5. Alciat. respons. 94. num. 7. atque hanc senten-*

tiam

statim communem dicunt. Castrenf. *conf.* 126. num. 2. *Gol.* 2. Alex. *conf.* 25. num. 6. *Gol.* 5. Barbat. *conf.* 29. *col.* 9. *Gol.* 4. Ruin. 20. num. 2. *Gol.* 4. Bertrand. *conf.* 344. *Gol.* 1. Iason. *conf.* 127. *Gol.* 1. Modest. Pistor. *conf.* 10. num. 11. *Gol.* 1. Boer. *decis.* 58. num. 2. *G.* 3. Gabr. *de presumpt. conclus.* 1. num. 28. Mynf. 4. *obf.* 34. *in fin.* *G.* in *ibid.* comm. opin. sub *lit.* D. Tutzan. *in Verb. Ausf. fra- tres diu.* *G.* Suarez num. 93.

VII.

Divisio inter alios facta aliis nocere non debet. *l. coheredibus* 17. *C. de famul. heretice.* ex regula Res inter alios acta, *tot. tit. C. Res inter alios.* *l. sap.* 63. *ff. de re judic. cum similib.* Vnde etiam juriurum & rerum natura in successoribus, maxime in præjudicium Creditorum, per divisionem coheredum immutari non potest. *l. licet* 23. *C. famul. heretice.* *l. 2. §. ex his igitur* 2. *ubi Dd. ff. de V. O. l. ac in l. debitorum.* num. 4. *§. C. de pact.* Welenb. 1. *conf.* 4. num. 40.

VIII.

Divisione semel facta amplius hoc nomine agi non potest. *l. si filia* 20. *§. famul. heretice.* 4. *ff. famul. heretice.* Gloss. & Dd. *in l. 1. Cod. eod. titul.* sublatore enim principali tollitur accessorium. *l. cum principalis* 178. *de R. l. 1. C. de condit. ob caus.* Vnde si per divisionem & subsecutam solutionem principalis obligatio sit sublata. *§. 1. Inst. quib. mod. tollitur oblig.* non oportet de fructibus, & aliis accessionibus amplius admitti questio. *l. 4. C. de Vfur.* *l. 4. C. de pos. l. centum.* *l. fin. de eo quod cert. loc. l. 2. C. de Vfur.* *G.* fruct. Welenb. 1. *conf.* 3. num. 5.

Limita nisi in iis rebus quæ in priorem divisionem non esse illata ponuntur, hoc enim casu licet non obstante divisione agere ad ea, quæ nec dum divisa, vel familiæ hereticundæ judicio. *l. si filia* 20. *§. familia* 4. *ff. famul. heretice.* Gloss. & Dd. *in l. 1. C. eod. vel communi dividundo, l. penult. C. commun. divid.* Ferrar. *in flor. lib. pro heret. Verb. communiter.* num. 4. Petrus Iacob. *in act. fam. heret.* num. 3. vel negotiorum gestorum, *l. si quis* 6. *§. si quis autem* 2. *ff. comm. divid.* *l. si communes* 40. *ff. de negot. gest.*

IX.

Divisio vim habet transactionis. Marian. Socin. *consil.* 128. num. 118. *p. 1. per l. tres fratres* 35. *de pact.*

X.

Divisio à testatore prohiberi nequit. *l. in hoc iudicium* 14. *§. si conveniat* 2. *ff. communi divid.* Præceptum enim testatoris quod heredes nunquam dividant, & semper in communione permaneant non valet, ut patet ex allegatis per Alex. *consil.* 3. *circa primum.* *lib.* 3.

Declaratur hæc regula ita si prohibitio sit in perpetuum, secus si prohibitio est temporalis puta ad 20. annos. *l. 4. ubi Bald. & Angel. ff. de condit. Inst.*

Inst. Bart. in l. Quintus. ff. de annuis legat. Bald. conf. 72. Factum super quo. lib. 2. Ludov. Roman. conf. 13. Idem videtur. Alex. conf. 18. P'is capisulū. lib. 2. C. conf. 3. Dec. conf. 349. Consuluit.

Limita, nisi communi coheredum consensu de non dividendo, per iuramentum prohibitio illa testatoris confirmetur. *cap. cum contingat. de iurejurand. laſon. in l. si non foris. §. si centum ff. de condit. indeb. Dec. conf. 265. Instrumens. col. 1.*

• XI.

Quod pro diviso nostrum est, id non pars sed totum est. *l. recte dicitur. 25. §. 1. l. locum 60. princ. de V. S. Exemplum huius regulæ videre licet in cap. un. §. 1. Verſ. item si fuerint. 1. f. 5.*

XII.

Major dividit, minor eligit. Hæc regula Iuris Can. & Sax. eleganter fundatur & declaratur à Cujac. *lib. 13. observ. 24. C. P. Richter. 1. decr. 68. n. 12.*

C A P. X L I I.

Divitiæ, Dives.

Axioma I.

Dives quis in præſenti non præſumitur, sed posse fieri dives. Aretin. in *l. fructus 7. §. 1. in fin. ff. solut. matrim. per l. si defunctus 10. C. arbiter. interl. l. cura 4. §. defunctus 1. ff. de munerib.* sunt enim hæc diverſa, cum unum sit in potentia, alterum in actu. Vnde si pauper præſumeretur in futurum fieri dives, multò fortius qui semel est dives, præſumitur in futurum durare dives: quod tamen falſum, quia perseverantia divitiarum non præſumitur. *l. in confirmando. & ibi Bart. ff. de confirm. int.* Et licet Cynus in *l. ad hoc. col. 2. ff. de probat.* dicat, quod natura reddiderit homines rationis compotes, ſolites & industrios, ut in futurum acquirant. *l. penult. C. an ſerſ. ex ſuo fact. C. d. l. si defunctus 10.* tamen hoc procedit, ubi apparet de industria: alias natura humana tanquam in primo homine corrupta, potius prona est ad deſidiam & voluptatem, quàm ad laborem, atque ſic potius ad malum quàm ad bonum. *cap. annuarius 12. quaſt. 1.* Nec quicquam facit *d. l. cum proponas 2. C. pro ſoc.* ſuper quo ſe fundat Bartolus, *ibi: ſane quod à re ſolo preſumitur C. c.* quia hoc debet ſubintelligi, vid. gloſſ. in *l. cum. in Verb. dicere. ff. de appellat. recip.* Neque etiam oberit, *d. l. si defunctus.* quia illud ideo fit, ut evitetur præſumptio deſiſti, juxta Bartol. in *l. cum oportet. col. fin. C. de bon. qua liber.* ideoque diſpoſitio *d. l.* non procedit, niſi appareat, quod adminiſtrator habuerit aliquid antea in patrimonio, & fuerit industrius, juxta Roman. *conſil. 274.* alias præſumitur effectus dives ex bonis, quæ adminiſtrat. Nec ad rem quicquam facit, quod ex poſſeſſione pecunia præſumatur propria: quia hoc procedit

cedit, nisi appareret unde pecunia originem habuerit, videlicet de bonis communibus. Natt. conf. 358. tom. 2. num. 7. 8. latè Mascard. conclus. 526.

I I.

Divitiz conferunt ad nobilitatem, sed non nobilitant. Tiraquell. in c. 3. num. 13. de Nobilit. Bart. in l. 1. quest. 3. num. 47. C. de dignit. Pacian. 2. de probat. cap. 27. in addit. Bald. in l. 3. in princ. C. de Commer. & Mercat. Sine divitiis enim quæ ab opibus admodum rursus est, Tiraquell. in cap. sua. de consanguin. quæ ab opibus admodum rursus est, Tiraquell. de Nobilit. cap. 25. cum sine iisdem dignitatibus conservari commodè non possint. Herрман. in repet. iubr. de acquir. possess. num. 36. per l. quisquis 5. C. ad L. lul. Masest. §. hoc quoque 2. Inst. per quas personæ nobis acquir. Corn. conf. 90. scrupulose in fin. lib. 3. Andr. Sicul. conf. 43. præclarè num. 23. Sol. 1. vide & Barbat. conf. 57. Excusum. num. 10. Vers. & plus duo, col. 4. Sol. 2. ubi ait tria copulativè requiri ad faciendum quem nobilem, quod sit nobilis natalibus, honorum luce conspicuus, ac dives patrimonio. conf. Noldca. rr. de statu Nobilitum. ch. 141. & seq.

CAP. XLIII.

Doctor, docere, discere.

Axioma I.

Doctoris munus est publicum, & tenetur unicuique iura aperire. L. 1. §. 1. de iust. & iur. Alciat. conf. 393. Iason. in l. cum quis res 13. C. de procurat. Tal. 1. conf. 2. in princ. Obrecht. conf. 156. 21. Vers. 5. ac dicitur esse in dignitate, quia Doctoratus est dignitas. Bartol. inconstit. Cod. Vers. quare circa hac. per cap. quatenus de Magistrat. Dec. conf. 160. num. 2. Farinac. conf. 94. num. 5. Alex. conf. 15. col. fin. Sol. 1. ac gradus ille, quædam nobilitas, Alex. in addit. ad Bart. in l. 1. C. de dignit. lib. 12. Barth. Bolognin. in repet. Auth. habita. C. ne fil. pro patr. col. 11. & hoc latius probat Bonus de Curtili. tract. nobilit. p. 3. num. 65. Vnde, quia Doctoratus sit quædam prærogativa authorizatio vel declaratio, qua quis dignus & doctus reputatur, glossa in clem. 2. Verb. sequentes de Magistr. Sic & gradus Doctoratus in docto & perito homine velut quoddam accedens appellavit Bald. in pteam. ff. de iur. & l. iudici ubi 8. ubi Bart. C. de dignit. vide Lud. Gomez. ad §. fuerat. Inst. de Ait. Dn. Waltherum amicum nostrum, de statu & iurib. Dn. c. 18. §. 131. pag. 362.

I I.

Doctorum dicta sunt intelligenda secundum ea quæ allegant, Bartol. & Dd. in l. non solum 8. §. si verba liberationis de liberal. legat. Iason. in l. sergiorum filij. §. specula. num. 6. de legat. 1. Socin. conf. 62. num. 9. Sol. 1. catenus enim iis credendum, quatenus allegant, legesque vel rationes probant, non verò quatenus nihil allegant. cap. qualiter 24. de Accusat. Everard. in loc. legat. in pralud. circ. fin. vel evidenti iure rationeque recusantur. Panor. post glossa in cap. scientes 3. de Censib. cap. ego. cap. ut scierim. cap. qui nescit.

nescit. cap. pen. & nlt. distinct. 9. vid. Hartm. Pistor. 1. quast. 33. num. 27. Huiusmodi enim eadem facilitate negantur & rejiciuntur, quâ asseverantur, & sana ratio auctoritatibus hominum atque exemplis prævalere debet. *cap. nlt. dist. 9.* nec considerandum quis dicat, sed quid dicat. *cap. secundum 19. distinct. gloss. cap. in ego. Verb. quantalibet. distinct. 9. cap. intelligentia. de V.S. vid. Anron. Gabr. Rom. lib. 1. de probat. conclus. 4. in fin.* Vbi limitat in Doctore illustri, & præsertim pragmatico, huic enim de consuetudine testanti credendum esse dixerunt, *lason in l. 1. num. 62. & l. ult. num. 58. D. de jur. Emphyt. Bart. in l. de quibus. ff. de legib. Socinus conf. 165. Vissir. n. 16. lib. 2. Anton. Coraf. 1. comm. opin. Vade sufficere, quod in genere testatur, se scire talem consuetudinem esse & servari, air Wesenb. 1. conf. 13. num. 98. cum peritis aliâs in sua arte credendum sit, Currius in cap. fin. quast. 6. in princ. conf. Dn. D. Franzkium 1. resolut. 16. num. 83. & supra cap. 5. axiom. 1. pag. 310.*

III.

Nemo est, qui doceri, non egeat. Elegans est locus Ambrosii *lib. 1. offic. cap. 1. in fin.* de se ipso. Ego rapui de tribunalibus atque administrationis insulsi ad sacerdotium docere vos capi, quod ipse non didici. Itaque factum est, ut prius docere inciperem, quàm discere. Discendum igitur mihi & docendum est, quoniam non nascâvis ante discere: & quantumlibet quisq. profecerit, nemo est qui doceri non egeat dum vivit. *conf. l. 65. §. 3. ibi: omnes addiscere possunt. de legat. 3. l. 20. de fideicom. liberi. l. 17. de iure patron. can. 2. distinct. 49.*

IV.

Mirum est tam multa sæpe excidere incautis, dum alius alium sequitur sine iudicio. Argentarius ad consuet. Brit. art. 418. gl. 1. n. 10.

CAPUT XLIV.

Dolus.

Axioma 1.

Dolus in qualibet dispositione censetur exclusus, *l. creditor 60. §. Lncim 4. ff. mandat. l. si pater 12. ff. qua in fraudem cred. Paris. consil. 107. num. 35. lib. 3. Menoch. 1. arb. judic. quast. 13. num. 8. Farinac. 1. conf. 96. num. 35. Glossa in l. apud Celsum. in princ. ff. de Except. doli, cap. 2. de renunciat. in 6. Vult. 1. conf. Marpurg. 15. num. 70. Alex. conf. 152. num. 18. Col. 3. & conf. 143. num. 7. lib. 6. Dec. conf. 163. num. 10. Roland. à Valle consil. 11. num. 3. Cravett. conf. 100. num. 3. Ratio, quia consensum excludit ab ea dispositione, ad quam quis dolo fuit inductus. *l. & eleganter 7. in princ. ff. de dolo. cap. quantum 2. de pact. in 6. cap. cum contingat 28. extr. de iurejur. Carpovius p. 2. jurispr. for. consil. 35. definit. 2. num. 5.* Sic in transactione vel simili actu quantumvis generali, semper intelligi eum exceptum ex *l. cum Aquiliana 5. ff. de transact. probat. Mynsing. 4. obfer. 37. in fin.**

in fin. quem allegat Wefenbec. p. 2. *conf. 52. num. 65.* ita per quantamcunque generalem renunciationem non intelligi semotam quæstionem seu exceptionem affirmant. *laC. num. 21. cum seq. & communiter Dd. in l. si quis cum alter. de V. O. Tiraque. in l. si nunquam. in princ. num. 1. 2. & 3. C. de revoc. donat. Imol. in cap. pen. de empr. Bald. *conf. 443. Visu. lib. 1. Alex. conf. 1. Ponderasii. lib. 6. Socin. conf. 48. Viso. lib. 4.* Imò & dolum semper intelligi à juramento exceptum, colligitur ex *l. cum coningat. ubi Dd. de jurejur. cap. quamvis. de pact. in 6.* Vbi enim in contractu est dolum, præsumitur & in juramento. Cravett. *conf. 192. num. 9. Curt. conf. 141. in fin.* semperque intelligitur jusjurandum tacitam habere conditionem, si dolum malus absteratè Imol. *in cap. Quinta Gallus. num. 45. de jurejur. per d. l. creditor. §. pen. ff. mand. Wef. 1. conf. 23. num. 4.**

II.

Dolum est delictum. *l. 1. junct. gl. Verb. crimine,* quam ibi notat Bart. *§. 1. de fidejuss. rur. l. item exigit 16. ff. de dolo. l. 1. §. si apud 43. ff. de possi. l. 1. §. plane 14. ff. de rusel. & rason. distr. & ibi Bald.* ubi ait, quod statutum loquens de delicto, intelligatur & de dolo, quia est delictum. *vid. & Iafon. in l. si verò. in 1. col. ff. qui satisfar. cog. Alex. in l. si videatur. §. fin. in fin. ff. si quis jura dicent. non obtemp. & in l. si quis nec causam. in fin. ff. si cert. per. addi possit. & l. si ex causa 9. §. nunc videndum 2. ff. de minor. l. 3. ff. de crimine pecul. quas allegat Corn. *conf. 181. Viderur. in 4. Solum. cum similibus ibidem allegatur.**

Intellige verum, quando materia subiecta, ex qua oritur obligatio, principalis erat criminosa, secus si obligatio principalis non oriebatur ex delicto, sed bono titulo. Nam tunc dolum postea obveniens non dicitur propriè maleficium. Bart. *in l. omne delictum. in princip. ff. de re milit. Lud. Gomez ad §. item si quis. Inst. de Act. num. 47.*

III.

Dolum nunquam præsumitur. *l. merito 51. ff. pro soc. sed perspicuus indicium est probandus. l. dolum 6. C. de dol. mal. l. quoniam 33. §. 1. de probat. l. dolum 10. in fin. C. de resc. vend.*

Intellige de dolo ex proposito, & qui causam contractui dedisset, maximè in bonz fidei judiciis. Dare autem causam contractui is tantum dicitur, qui effecit seu persuasit vel actum vel contractum, qui aliàs interpositus non fuisset: non qui actu jam interposito, vel aliàs interponendo quid egit. Cuiac. *in recit. C. de rescind. vendit. per comparisonem l. 5. §. 10. C. de r. i. 13. §. 5. ff. de act. empr. vend. verbi causa, cum te nolentem aliàs dividere, induco per dolum ut divides.* Hoc enim probato contractum dolum facit ipso jure nullum. *l. 7. in princ. ff. de dol. utpote dolo contractum bonz fidei subsistere non permittente. l. in causa 16. in princip. ff. de minor. l. 3. ff. pro soc. l. dolum 57. §. fin. ff. de contrab. empr. Glossa & Dd. in l. si dolo. C. de rescind. vendit. quod procedit, si scilicet ab utraque parte intervenerit: Si enim b*

alterutra

alterutra parte interveniat, annihilatur contractus eo volente, qui est deceptus, Wesenb. in parat. ff. de contr. empt. num. 15. & de rescind. vendit. num. 6. Carpzov. p. 2. cons. 34. defm. 9. Scius cum dolus tantummodo in contractum ex re incidisset atque emerisset, ut si divideretur res, & ego ex divisione ladar enormiter, vel si quis deciperetur in pretio, ubi alias rem earius distrachere potuisset. Eiusmodi enim dolus non everteret contractum, sed si re tantum incidat, non considerabitur. l. quisquis 15. l. si voluntate 8. C. de rescind. vendit. quia licet contrahentibus se invicem hactenus decipere. l. in causa 16. §. pen. ff. de minor. l. 2. C. de furt. Vnde dolum emptoris non quantitate pretii, sed qualitate facti estimari debere, docetur in l. 10. C. de resc. vendit. atque sic dolus presumitur, qui re ipsa divisioni inest, & illa enormis latio vel dolus qui contractui inest, non quidem faciet contractum divisionis nullum, sed ex mero iure valebit, usque dum infirmetur. Siehard. ad l. 3. C. comm. transq. iud. Ceterum & cum dolus propositi ac praeiudicis subit inideas, conventionem tamen non enervabit, quin potius per actionem contractus purgabitur, l. 5. C. de rescind. vendit. l. Iulianum 15. ff. de action. empt. Bart. in d. l. 7. in princ. vid. Wesenb. 2. cons. 65. num. 10. Propterea si ob dolum contractus nullus est, is qui dolum admisit, nullitatem allegare non potest, & contractus in eius praeiudicium pro valido habetur. Glossa in d. l. 1. C. eleganter. in princ. ff. de dol. Angel. in §. semel. in fin. Insuper. qui & ex quibus causis ubi Bachov. not. ad princ. Et hactenus quidem dicta vera sunt in contractibus.

Ceterum in omnibus iis, quae sunt de genere prohibitorum dolum presumitur. cap. 1. de reser. & l. 2. C. ad L. Cornel. de sicar. l. si non convit. C. de injur. quos textus ad hoc adducit & ponderat Paul. Paris. cons. 71. num. 16. p. 4. & fac quod notat Bart. in l. Aurelius 1. item qua sit. ff. de liber. legat. Angel. in l. si vacante. C. de bon. vacant. lib. 10. Bald. & Dd. in l. dolum. C. de dol. Regn. Sixtin. 3. Cons. Marp. 12. num. 37. Dolus enim presumitur ex actu illicito, ut, quando quis delinquit, eo ipso etiam in dolo censetur, d. l. 5. C. de injur. l. si ex plagis 52. §. Tabernarius 1. ff. ad Leg. Aquil. l. 2. §. doli. ff. de vi bon. rapt. Felin. in cap. si autem. num. 1. & 2. de reserpt. Vnde etiam verum dolum esse, qui praesumptionibus & conjecturis hominis detegitur, volunt Castr. in l. dolum. C. de dolo. per ill. text. num. 4. & Ioan. Siehard. num. 5. Paris. cons. 49. num. 30. lib. 1. Phanut. de in litem jurand. p. 2. cap. 2. num. 8. Gers. ad hoc. Surd. decif. Mantuan. 216. num. 8. Farin. lib. 1. cons. crim. 96. num. 30. propterea & dolus praesumptionibus & indicis probatur etiam in delictis oculis, utpote in quibus ratione temporis, loci & similium circumstantiarum ex levioribus probationibus proceditur, Bart. in l. de pupillo. §. si quis ipsi. quaest. 8. ff. de no. oper. nume. l. si quis. ex §. in vero. num. 23. ff. de edend. Innocent. in cap. qualiter. de accusat. Imol. in l. cum oporteat. eod. Bald. in l. nemo. C. de Episc. audiente. Alexand. cons. 77. & cons. 103. num. 13. & cons. 577. num. 12. Col. 1. Dec. consil. 363. Antonius de Butr. consil. 24. colum. 2. Gers. in calibus. Vult. lib. 1. Consil. Marp. 15. num. 71.

2. Si etiam dolus præsumitur, si quis id non facit, quod facere erat obligatus. *l. si procuratorem* 3. §. dolo 9. *l. dolo* 44. ff. *mandat.* l. 1. §. vñ *anici* 21. ff. *depos.* *l. dolo* 41. ff. *ad Leg. Falcid.* Cravett. *conf.* 193. num. 2. Intelligence procedere tum, quando factum tale doceatur, ex quo proposum & consilium illud animi, quod cum potuisset, noluit implere vel facere, colligi possit. *d. l. 1. §. est autem.* Et *d. l. si procuratorem* 3. §. dolo. secus enim est, ubi factum nullum apparet, neque apparere potest, ex quo dolus vel culpa colligi vel animi consilium latè percipi possit, cum præsumptio nulla colligatur ex his quæ facta non sunt nec apparent. Flamin. Paris. *de confideul. benev.* ff. *quasi.* 71. num. 50. Anchar. *conf.* 302. Cravett. *conf.* 202. num. 9. per *l. quod servius* 8. *de condit. caus. dat. caus. non sec.* *l. lege.* ff. *de contr. empr.* Et *conf.* 319. num. 3. Vers. *decimo nono.* per *l. quadam mulier.* 77. ff. *de rei vendic.* Et *l. 2. C. de acquir. possess.* Menoch. *de præsump. lib. 1. quasi.* 23. num. 2. Ioh. Cædd. 1. *conf.* Marp. 24. num. 98.

3. Præsumitur, si quis ea, quæ non sunt vera, expressè asserit, & ita aliud ad actum aliquem inducit, *l. si quis affirmaverit* 9. §. 1. *l. eleganter* 7. §. fin. & ibi Bart. ff. *de dol.* Alex. in *l. dolum.* Bended. Luc. *de Penn. in l. quoniam.* colum. 7. Vers. *sed quod si rem.* C. *de dignis.* Carolus Ruin. *conf.* 73. num. 1. Colum. 3. Et *conf.* 2. num. 41. Colum. 3. Regner. Sixtin. 8. *Conf.* Marpurg. 12. num. 27.

4. Præsumitur adversus eum, qui scienter & studiosè contra æquitatem aliquid facit. *l. qui acquiescit* 12. ff. *de dol. except.* Luc. *de Penn. in l. quemadmodum.* Vers. *decimo quarto.* C. *de Agric. & post eum Masc. de prob. concl.* 531. n. 87. Regn. Sixt. *d. conf.* 12. n. 32.

5. Præsumitur etiam ex nimia cautela & diligentia, quæ actui adhibetur, *l. si quis sub condicione* 7. ff. *de condit. inst.* Bertrand. *conf.* 126. num. 10. Colum. 3. Iac. in *l. testamentum.* num. 4. C. *de testam.* Decian. *conf.* 32. n. 64. Et *conf.* 67. num. 15. lib. 3. Gratian. *conf.* 53. num. 10. lib. 1. Mascard. *concl.* 531. num. 103. Et 108.

6. Præsumi censetur ex sola variatione actuum, ad quos quis fuit indutus. *l. ab Anastasio* 23. C. *mand.* Bald. *conf.* 125. lib. 1. Cravett. *conf.* 153. n. 7. Regn. Sixt. *d. conf.* 12. num. 35.

7. Dolus non præsumitur committi absque causa & sine spe & animi luerandi. Francisc. Becce. *conf.* 106. *Videretur in casu.* num. 27. arguiur enim factum dolo ex proposito, *l. cum quis.* ubi Bart. *de dolo.* gloss. in *l. apud Celsum.* *de doli except.* Bart. in *l. error.* *de jur.* Et *fact.* 191. Et in *l. non facetur.* *de confess.* Vnde & quoad revocationem dolus ex proposito & dolus præsumptus æquiparantur, Cephal. *conf.* 405. num. 63. Et *conf.* 334. num. 84. imò dolum præsumptum propriè & verè dolum esse, dixit Iohannes Cephal. *disq. consilio* 405. num. 32. quem allegat Pantsehmannus lib. 2. *quasi.* 21. num. 113.

Denique non præsumitur in iis, quæ in publico & aperto sunt, *l. uhe.* ff. *de ritu nup.* ubi Bartolus & Bald. in *l. errore* 7. C. *de testam.* *l. penult.* *de condit. indeb.* Iason. in *l. iuste possidet* 44. ff. *de acquir. possess.* Bald. Salicet. Castr.

Cast. Iason. in l. pacta nobisissima. C. de pact. Follet. conf. 139. num. 1. inter confil. crimin. tom. 1. Valq. in tract. de success. ereat. pro. conf. 5. & resal. lib. 2. part. 1. §. 17. requisit. 22. num. 13. Vnde Tutorem bona fide contrahere, si contrahat palam, colligere licet ex l. non existimo 54. de admin. tut. l. cum ipse 5. C. de conbend. emp. vid. Guid. Paneirol. confil. 148. n. 27. cum ibi allegat. Pantiehm. 2. quest. 21. num. 38.

IV.

Contra dolum præsumptum contraria probatio præsumptiva recipitur. Iason. in l. ut sim 3. ff. de just. & jur. num. 7. Bald. in l. unie. C. de confess. numero 21. Vnde honestas & excellencia personæ multum operatur ad excludendam præsumptionem fraudis & doli. Bart. in l. quæst. §. sed est non in corpore de hered. insti. Bald. in l. in fin. C. locat. Sic indubio præsumendum quemlibet esse opinionis laudatæ. l. cum pater 72. §. rogo 25. ff. de leg. 2. cum fumenda sit in dubio etiam interpretatio, per quā dolum excluditur. Schvyanman. 1. obs. præd. obs. 39. num. 1. & 2. Sic à dolo quævis causa etiam iniusta excusat l. 2. §. & generaliter deliberal. caus. l. 1. in fin. ubi Accurs. in verb. justitiam rationibus. de abigens. Wel unparat. de huius qui nos. infum. n. 4. itemque temeraria. Angel. in l. plag. 11. num. 1. C. ad Leg. Fab. de plagiar. fatua ac bestialis. Cornelius 2. conf. 177. num. 25. quod maximè verum est in iis delictis, in quibus dolum est de substantia ut perjurium, falsum, injuria. Moller. 2. semestr. 38. num. 2. Ernest. Cothm. 2. respons. 19. ubi limitat, & imprimis quod non procedat, si calliditas interveniat. d. l. igitur 12. §. generaliter. de lib. caus. 2. quod error sive ignorantia simpliciter probari debeat, nec sufficiat dicere errari vel ignorari. arg. l. si non convicij. ubi Dd. C. de injur. n. 51. Hæc enim causa fatua in delictis non præsumitur, nisi vehementibus conjecturis fuerit probata, Bart. & Angel. in l. sed etsi. & Seja. ff. de petit. hered. Borch. d. reg. num. 66. Vid. sup. cap. Causa.

V.

Dolus re ipsa, & læsio enormis, sunt idem. l. 2. §. 1. ff. de Except. doli. l. si quis eum aliter. ff. de V. O. Paris. conf. 12. num. 82. conf. 20. num. 105. conf. 89. num. 68. Sol. 1. Socin. jun. conf. 77. num. 132. Sol. 1. Cephal. conf. 192. num. 8. Sol. 1. Iason. conf. 133. num. 17. & conf. non obstat. Sol. 4. Vid. infr. c. Læsio. Dolus enim ex læsione enormissima præsumptus quo ad rescindendum actum æquiparatur dolo ex proposito. l. 1. in fin. ff. de dol. except. Dec. conf. 39. Sol. 9. Andr. Gail. 2. obs. 6. 147. num. 11. Afflict. decif. 322. num. 7. Grammat. decif. 102. Dec. conf. 349. num. 7. & conf. 180. num. 4.

VI.

Dolus circa unum hominem non porrigitur ad alium, l. Fuleinim 7. §. quid si 5. quib. ex caus. in poss. Phil. Matth. ad l. 58. de R. l. n. 21.

VII.

Dolus quæ committi potest in parte ac in toto: sic enim dolo malo non edere dicitur, qui malitiosè edidit, & qui in totum non edit, l. 2. in princip. ff. de edend.

VIII. De

Dolus difficilis est probationis. Boer. decr. 101. num. 3. & 4. Iason. consil. 141. Vol. 4. col. 3. Menoch. lib. 2. arb. jud. cap. 116. num. 21. Vult. 1. Consil. Marpurg. 15. num. 69.

IX.

Dolose excipientis conditio melior est quam dolose agentis. l. 4. §. Marcellum 13. de dol. mal. except. Klock. cap. 17. de collect. num. 234. cap. 8. xiv. de except. l. 4. C. de condit. & turp. caus.

X.

De Dolo actio seu in quam dolus venit semper est famosa. l. 2. Institur. de pen. rem. lit. doli enim individua comes infamia, Lyclam. t. membr. n. 18. Intelliges scilicet ubi velit principaliter, & ab initio, non si ex post facto, & incidenter per not. ibid. fac. l. 3. ff. de Oblig. & Act. l. 2. Cod. de publican. vid. Thabor in quast. ad parat. Wesenb. disput. 10. quast. 9. unde Bachov. in Comment. ad tit. de his qui not. infam. cap. 2. p. 762. scribit, valde suspectum sibi hoc postulat propter l. 7. de jud.

Uterioris E. declarationis causa notari potest, magnum discrimen in jure esse inter actionem quæ ex dolo est, & inter eam quæ de dolo est seu quæ in dolum concipitur, ut l. 9. §. 1. quod falsus tur. auct. l. 1. §. 1. l. 3. §. 5. l. 4. §. mens. fals. mod. l. 8. de trib. alt. ubi Cujac. in Julian. & C. l. A. thes. 12. n. 4. add. Wesenb. ver. amotar. num. 4. nec minorem differentiam inter actionem de dolo, & actionem quæ dolum coercet, l. 8. in fin. de trib. alt. ubi Cujac. in Paul. ad l. 2. d. 1.

XI.

Quotiens dolus arguitur totiens datur actio de dolo, l. 15. de praescript. verb.

Limita hanc regulam t. nisi dolus sit innoxius qui neminem lædit, tunc enim non plectitur hac actione, sed tantum quando damnum alij dedit, Cujac. lib. 59. Paul. ad Ed. in l. 10. de reb. auct. jud. possid. conf. C. A. de dolo. ib. 60.

2. Limita nisi alia competat actio: cum enim hæc subsidiaria sit, non datur nisi nulla alia suppetat, l. 1. §. 5. de dolo. quod tamen iterum declara eum Bach: in comm. ff. quod met. caus. cap. 2. num. 3. pertinere ad actiones, quæ ex contractibus vel aliis ejusdem generis negotiis descendunt, quæ non tam vindicant dolum, quam interesse quantum nobis abest. l. 14. §. 13. quod met. caus.

XII.

Ex dolo defuncti heres non tenetur, l. 6. de dol. mal.

Limitatur hæc regula quando dolus ex contractu reique persecutione descendit. l. 7. §. 1. de posita. Tum enim actio in heredem & quidem in solidum datur. l. 1. C. de hered. tur. & cur. l. 4. §. 6. de Mag. conven. quæ ipsa limitatio non est perpetua, sed multas iterum patitur exceptiones, prout videre licet ex l. 3. §. pen. Si mens. fals. mod. gl. in d. l. 7. §. 1. de pos. 4. Racem. C. crim. 6.

XIII. In

In omnibus actionibus bonæ fidei inest actio de dolo. *l. Eleganter. §. non solum 3. l. si quæ affirmavit 9. in princ. de dol. quæmodum etiam exceptio doli illis inest. l. ex fideo 21. solut. matrim.* Ratio est: quia bona fides & dolus malus opponuntur. *l. non debet 11. in fin. de dolo.* Vnde fit ut si actio sit bonæ fidei, dolus ea coerceretur. *Cujac. 3. obfer. 37. §. in lib. 3. resp. Pap. ad l. 32. de N.G.* quare etiam iudicia, quæ à nostris auctoribus vocantur bonæ fidei, à Cicerone libet 3. *de nat. Deorum* appellantur iudicia de fide mala s. de dolo, quod nec omnino à Iure Civili alienum. Sic actio mandati dicitur actio de dolo *in l. 14. §. si quis. de releg. resp. Cujac. ibid. §. Pac. 4. Enantioph. 86.* Similiter & Vlpianus *in l. 21. princ. de Edict. de dolo* posse ait, cum intelligat actionem ex empto. *Pacian. cent. 2. Enant. 74.* ubi etiam agit de *l. 1. C. de dolo.*

X I V.

Dolus variè excusari potest, sic v. c. ei non potest imputari, qui id agit quod alij communiter facere consueverint. *Bart. in l. si pignore 22. §. ult. ff. de pign. act. & pluribus addit. Cravett. conf. 82. n. 78.* Dolo enim caret, quod sit iure permittente. *Id. infr. cap. lxx. §. supr. §. 4.*

X V.

Dolus prudentiæ adscribitur Wtemund. ab Ehrenb. *lib. 1. de fuderibus. cap. 2. num. 61.* Est enim dolus bonus & è regione malus. *l. 1. §. 3. de dol. §. ser. tit. de dol. mal. & mes. except. rubr. C. de dol. mal.* cum nominis mali adjectio non perpetuum doli epitheton sit, ut pacti nudi, quia nullum est vestitum, ut morbi quia nullus obtusus; sed diastole uui vult *Cujac. ad l. 1. de dol. mal. Garf. in tract. de fin. iurispr. n. 275. Borchold. de pact. c. 6. Nevizan. sylv. nupt. lib. 4. num. 135.* Hinc Bald. *in l. ult. de dol. tradit.* Eum qui per dolum recuperaverit, quod suum erat non teneri ad restitutionem. Sic Advocatum habentem iustam causam posse decipere adversarium, ait Tiraquel. *in prafation. tract. in retract. des lignag. num. 20. arg. cap. 1. §. 9. 4. cum non videatur fraudare edictum qui sibi prospicit. l. si papium 42. ff. de acquirend. heredit. huc confer dictum Apostoli Paul. 2. ad Corinth. vers. 16. quæm obrem Ventio mendacia narrata à Dione lib. 49. non improbavit. ut nec Themistocles quæ Xerxem à Græcia eiecit, de quibus Alber. Gentil. lib. 2. §. 3. de legat. c. 16.*

X V I.

Dolo facere præsumitur, qui fecit quod facere non debuit, *l. tutor qui repertorium 7. ff. de administr. tutor. l. si procuratorem 8. §. dolo 9. ff. mandati. l. dolo 41. ff. ad Legem Falcid. Menoch. conf. 98. num. 30. & de præsumpt. lib. 3. praf. 55. num. 10. Farinac. in praxi crimin. p. 3. quæst. 89. num. 92. & part. 4. consil. 60. num. 18. ubi addit lit. l. Vnde in faciente rem prohibitam à lege semper præsumitur dolus & malus*

lus animus, l. 1. C. de Sicar. Welenb. de vi bon. rapt. num. 4. Parif. confil. 52. num. 33. & conf. 70. num. 16. & leg. vol. 4. latè Mascard. de probat. concl. 495. num. 4. & concl. 531. num. 50. & 102. Farin. in d. praxi crimin. quest. 18. num. 71. & q. 80. num. 72. & 78.

XVI 1.

Do 1. o facit, qui petit quod restituere tenetur, cap. dolo fasit 59. de Reg. iuris, lib. 6. l. 137. §. ult. ff. de Reg. iur. l. 8. ff. de dol. Duen. reg. 260. Mascard. de probat. conclus. 351. num. 81. Menoch. de præs. lib. 5. præs. 3. num. 88. Cardos. in praxi iudicum, & Advocat. verb. dolo. num. 8. Cels. Bargal. de dolo. lib. 6. regul. 16. per tot. [Obstat enim ei exceptio. l. verum 4. ff. de compens. l. & eleganter 7. §. servus pactionis 8. ibi quoniam exceptione removeri potest. ff. de dol. Sturt. ad l. 13. num. 5. & 6. de R. l. Unde fit ut si Vassallus nondum sit investitus & feloniam commissam investituram petat, Dominus ipsum investire cogi non possit. Rosenthal de feud. conclus. 104. cap. 10. Vult. de feud. cap. 11. num. 5. quia dolo petit Vassallus investituram cum mox feudum restitutus sit.] Intellige quando ipsimet debitori convento restitutio facienda esset, secus si alteri. gloss. verb. sed alij in l. si focer 45. §. Lucius Tutius, & ibi Bald. nor. 7. Castrenf. num. 6. ff. soluto matrim. Stephan. Gratian. discept. forens. tom. 4. cap. 627. num. 3. & seq.

[Limita 1. nisi voluntas testatoris refragetur, h. e. exceptionem doli voluntas ejus excludat. l. 19. §. 1. ff. de R. l. tunc enim peti res potest etiam si aliquando illa sit restituenda, arg. l. 41. ff. de condit. instit. Phil. Matth. add. l. 19. §. 1. de R. l.]

Limita 2. in spoliato, quia ei ante omnia restitui rem oportet cujus possessione dejectus est, etiam si nihil omnino juris in re ista habeat. l. 7. C. ad Leg. iul. de vi publ. vid. Sichard. ad l. cum servum. 6. num. 6. C. de serv. fugit. Menoch. 2. arb. jud. quest. cas. 20. num. 1. & de recup. poss. remed. 1. num. 329. Gail. 2. observ. 75. num. 4. Covarruv. pract. quest. cap. 23. num. 3. vers. huic etiam opinioni. Matth. de Afflict. decis. Neapolitan. 97. num. 3. Cachet. decis. Pedem. 116. num. 6. & confil. 67. num. 28. Marant. conf. 10. num. 26. Port. conf. 56. num. 6. & conf. 182. num. 1. Tiber. Decian. resp. 37. num. 16. & 26. vol. 3. & resp. 67. num. 23. vol. 5. Schurf. conf. 18. num. 2. cens. 2. & conf. 6. num. 7. cens. 3. Welenb. l. conf. 48. num. 503.]

XVII 1.

XVIII.

Do l u s unius non debet alteri nocere, *l. eleganter 7. in princip. ff. de dolo.* [æquitas enim suadet ut suus cuique dolus non alteri noceat. Umm. *de process. disp. 8. num. 32.*] Card. Tusch. *pract. concl. tom. 2. lit. D. conclus. 582. ubi num. 2. post Castrenf. consil. 412. Viso facto, num. 3. lib. 1. subdit, dolum administratoris, vel tutoris nocere domino, & pupillo, quando ex tali dolo sentiunt commodum.*

XIX.

Do l u s nemini debet patrocinari, *l. nec ex dolo 12. ff. de dolo. l. 3. ff. de transact. l. 1. is qui dolo 69. ff. de rei vendicat. l. penult. in fine. ff. de lure dotium. l. si ex dolo 51. ff. de rejudic. l. etiam 18. §. 1. ff. soluto matrimonio.* [*l. ita demum 31. ff. de recept. ubi gloss. in verb. ferat. l. inficiendo 67. §. infans 2. ff. de furt. gloss. in l. si ve hereditaria. ff. de negot. gest. l. 45. sed etsi non mortis 2. ff. de ration. distrab. Joseph. Mascard. de probat. conclus. 554. num. 2. & 3. Joh. Goedd. 3. cons. Marpurg. 26. num. 66. cap. audivimus. de collus. deleg. [deceptis enim non decipientibus] jura subveniunt. l. 2. §. sed ita demum. l. si decipiendo 30. ff. de SC. Vellej.] Tiraquell. *de retractu lign. §. 1. gloss. 9. num. 62. Surd. cons. 15. num. 13. Bellet. disquisit. clerical. p. 1. tit. de clerico debitore. §. 2. num. 5. Farinac. in praxi crimin. p. 1. quæst. 31. num. 155. Steph. Gratian. discept. forens. tom. 5. cap. 849. num. 11. & cap. 906. num. 12. [& in genere] qui dolo malo aliquid facit ei non succurritur. *l. eum post mortem 43. §. 1. de adm. tut. l. 2. C. si min. se maior. Anton. Fab. in Cod. ad SC. Velleian. def. 4. n. ult. nemo enim ex suo delicto meliorem conditionem facere potest, ne quis doli sui præmium consequatur. d. l. ita demum 31. ff. de arbitr. August. Berous consil. 196. num. 5. vol. 1. Bertrand. consil. 147. num. 2. p. 8. & consil. 163. num. 4. p. 6. Cachet. decis. 50. num. 36. Bellon. consil. 97. & consil. 106. num. 15. ubi idem tenet si alicujus culpa possit coargui, Decian. respons. 2. num. 53. rot. 1. Roland. à Vall. consil. 4. num. 19. vol. 2. Hippolyt. Riminald. consil. 243. num. 22. Pantschman. 2. quæst. 21. num. 149.]***

XX.

Do l u s ubi non adest, ibi non est delictum pœna dignum, *l. 7. §. 4. de iurisdict. l. 23. §. 2. de Edil. Ed. l. eum qui SC. ad L. iul. de Sicar. Menoch. consil. 28. num. 13. Unde falsum sine dolo non committitur,*

tur, Cott. in memor. verb. peritrium. pag. 683. Menoch. de arbit. casu 194. num. 58. & casu 309. Mascard, de probat. conclus. 739. num. 12. Decian. tract. crimin. lib. 6. cap. 11. num. 14. Campan. in divers. iuris Canon. rubr. 11. cap. 28. num. 5. ubi post Menoch. conf. 121. num. 15. ait, quod non sufficit quilibet dolus, sed ille tantum qui sit in lege expressus, ita ut non sufficiat presumptus, sed verus duntaxat requiratur, ut per l. nec exemplum 20. C. de falsis. tradit Hieron. Gabr. conf. 196. num. 16. & 17. tom. 1. Unde quoties in delicto minor est dolus, toties poena quoque minor esse debet, Angel. in tract. malef. verb. scienter. num. 12. per l. si adulterium 38. §. 1. de Adult. Wel, ibid. num. 6. & ad L. Cornel. de Siciariis.

Procedit hæc regula quoad delicta vera: nam quasi delicta etiam per ignorantiam & imperitiam perpetrantur. l. 1. ff. de LL. ubi Cujac. ad Pap. C. l. A. de priv. del. lib. 4. n. 6. add. l. 2. de term. mor. l. ult. §. 10. de publican. quod verum de ignorantia non simplici sed culpola: licet enim negligentia, imperitia, & imprudentia delicta non sint; delicto tamen sunt proxima: maximè si ignorantia sit supina, crassa & affectata. l. 5. §. 4. & seqq. de O. & A.

XXI.

DOLUS præponderat culpæ, l. item si obsecravit 9. §. fin. ff. ad legem Aquil. Card. Tusch. d. tom. 2. lit. D. conclus. 579. num. 1. Intellige procedere, quando agitur civiliter, secus ubi ageretur criminaliter, & ad poenam inferendam, ut per Alexand. consil. 77. Visis, sub num. 12. lib. 3. quem refert, & sequitur Hieron. Buccaron. de differentiis inter judicia civilia & crimin. differ. 115. n. 32. Joan. Baptist. Costa de rationata. quest. 104. num. 6. pag. 123.

XXII.

DOLUS cum dolo compensatur, l. viro 40. ff. soluto matrim. l. si ambo 10. ff. de compensat. l. si duo 36. ff. de dolo. l. quidam Titium 7. ff. si quis omis. caus. testam. l. si filium 37. C. de liberali causa, l. quoniam 21. C. de heret. cap. ult. de heret. Farin. fragment. crimin. p. 1. lit. D. n. 110. Cardos. in praxi iudicium. & Advocat. verb. delictum. num. 37. Cæli Bargal. de dolo. lib. 6. reg. 15. ubi regulæ materiam per 64. numeros examinat. Intelligendo cum civiliter de crimine agitur, secus autem si criminaliter, ut per multa Jura & Doctores probat Hieronym.

nym. Buccaron. *de different. inter judicia civilia & crimin. differ.* 131. n. 1. & 2. [hoc verum si uterque dolus ex æquo se habeat, quod si enim non sint in pari causa, sed alter minus alter plus deliquerit, qui in leviori est culpa, minus oneratur. l. si servum 19. §. sequitur 3. de V.O. l. si duo 36. ff. de dolo. Joh. Ferrar. Mantuan. ad l. 197. de R. l.]

XXII.

DO LUS non fit volenti & scienti, *l. nemo 145. ff. de Regulis Iur. l. cum donationu 34. C. de transact. Sim. de Prættis consil. 15. num. 9. & 10. Card. Tusch. d. tom. 2. lit. D. conclus. 589. num. 1. ubi num. 2. limitat quando calliditate fuit sciens seductus, & sollicitatus. Thomas de Thomasset in floribus legum, reg. 192. ubi intelligit procedere quando sciens & consentiens liberè & sponte consentit, secus quando necessitate compulsus, id quod non tantum de compulsione, vel coactione reali intelligendum est, sed etiam de verbali persuasione, ut per Cels. Bargal. de dolo, lib. 6. reg. 34. num. 13. ubi à principio ampliationes & limitationes regulæ ponit.*

C A P. XLV.

Domicilium.

Axioma I.

Domicilium originis est immutabile, l. 4. C. ubi: Cujac. *Cod. de municip. & origin.* Domicilium enim quod descendit ab origine prima dicitur naturale. l. assumptio 6. §. 1. ff. ad municip. Dec. *conf. 284.* Socin. *conf. 35. vol. 1. & c. fin. de for. compet.* igitur immutabile, l. jura sanguinis 8. de Reg. Iur. Unde domicilium novum & ex accidenti non mutat causam originis aut civitatem tollit originariam. l. Senatores 11. de Senator. & Anchora *conf. 37.* nec eximit civem à commixtione civitatis originariæ. l. 1. de decur. l. C. qui originem 3. in pr. de mun. & honor. Roman. *conf. 39.* adeo quidem, ut locus originis & non domicilij vel mortis inspiciatur. Albert. in d. l. 1. Roman. d. *consil. 39.* Gilman. *tom. 1. p. 3. §. 1. 2. num. 23.*

Declarata hoc locum habere respectu tantum honorum & munerum, & sic onerum personarum subeundorum: item respectu successionis: non etiam quoad jurisdictionem, quæ mutato domicilio & ipsa mutatur. Zanger. *de Except. p. 2. c. 1. n. 68.* Gail. *l. obf. 36. n. 10.* C. I. A. *lib. 5. tit. 1. §. 205.*

I I.

Domicilium facit incolas. *l. domicilium* 20. *§ ibi gl. in Verb. incolae ff. ad municip. l. cives* 7. *l. si in patria* 5. *C. de incol. Socin. in cap. licet ratione. num. 8. de for. compet. Gail. lib. 2. observ. 35. num. 3.*

III.

Domicilium solo animo quæritur. *l. privilegio* 6. *ibi domicilij voluntatem. C. de incol. l. de jure* 37. *§ Celsus. ibi si utroque destinato sit animo. l. asumptio* 6. *ad municip. lac. de S. Georg. in cap. cum nullus de temp. ordin. imò non solo animo quæri, sed opus esse facto affirmat Gloss. in l. cives. Cod. de incol. Verb. larem. per l. domicilium* 20. *ff. ad municip. § in l. non usque* 4. *ff. ad municip. Bart. in l. placet. ff. eod. vide Socin. ad cap. licet de for. compet. num. 25. ubi hoc declarat quod maximè requiratur animus, sed sola animi destinatio non sufficiat: verum exigatur aliquis actus conveniens domicilio per quem animus declaratur: & si expressus animus unà cum actu domicilij significativo sufficiat, v. c. si in civitate quadam quis conducere vel emeret domum, & verbo exprimeret, quod faciat animo ibi constituendi domicilium, quamvis sola possessionis ratio non faciat, quem incolam. *l. laboratus* 17. *§ sola* 3. *ff. ad municip. tamen hoc procedit quando quis animi sui motum aliter non declaravit, secus si voluntatem suam circa domicilium constituendum expresserit, neque in sola declaratione animi steterit, sed domum ibi emerit, & habitare coeperit, tunc actum sufficit, licet majorem partem bonorum ibi non habeat. Gloss. in l. cives. C. de incol.**

CAP. XLVI.

Dominus.

Axioma I.

Olim Dominus etiam hodie dominus præsumitur. *Gl. & Dd. in l. fidei. C. de probat. Bald. & Bart. ad l. 1. C. de confest. Balb. de præscript. thes. 4. quæst. 1. Covarr. cap. possessor. p. 2. §. 1. num. 1. Everard. in loc. Top. loc. à præter. ad præf. Mascard. conclus. 511. 874. 1074. 1346. quæst. 3. Menoch. lib. 1. præf. 48. num. 5. Alex. conf. 47. num. 12. Gomes ad §. sic itaque. num. 27. Institut. de Adh. Corn. conf. 24. per tot. lib. 4. incip. licet in themaro. § conf. 109. videtur in princ. 52. Et hoc intelligitur si allegetur, ut dicit Alex. conf. 69. in causa § lise § lib. 3. col. 2. Verf. accedit. vid. Socin. in l. 1. col. 2. num. 21. ff. de acquir. poss. ubi hoc limitat & declarat. add. Alciat. de præsumpt. 21. q. 2. Ratio, quia dominum habet naturam perpetuam: E. qui proat illud amissum aut mutatum debet probare. Menoch. lib. 6. præf. 62. num. 3. 4. § per tot.*

II.

Dominus qui semel factus est. amplius Dominus fieri nequit. l. 4. §. l. a. ff. de usufr. §. si itaque. Instit. de ad. ubi Gomes num. 13. Vid. infra, lit. M. cap. Memm.

III.

Nemo est Dominus suorum membrorum. Vid. infr. lit. M. cap. Membrum. add. & Carpov. p. 2. confus. 21. definit. 1. num. 1. Et p. 4. constitut. 1. definit. 11. n. 3. & sext. in l. 13. ad L. Aquil. Bachov. 2. diff. Treutl. 32. th. 5. D.

IV.

Dominorum hortari est imperare & legem ponere. l. jubemus. 4. C. ad L. l. reperi. Ioh. Gædd. 1. Conf. Marp. 25. num. 64.

C A P. XLVII. Dominium.

Axioma I.

Dominium ex possessione presumitur & probatur, l. sicut 8. §. est ff. si serv. Gind. l. ult. C. de rei vind. Dd. in l. 2. C. de probat. Affid. in cap. 1. num. 18. Vers. de decimo. de contr. inter Dom. Et fidel. Rip. in cap. sap. num. 2. Vers. quintum commodum. de ressit. spoliat. Gail. 2. observat. 45. in fin. Carpov. p. 2. jur. forens. confit. 14. definit. 25. num. 9. Valq. lib. 2. contr. illustr. cap. 70. num. 18. Cujus rei ratio esse videtur, quod dominium à possessione ceperit, & possessio ad dominium sit quasi quoddam antecedens, ut ait Tennin. caus. 11. num. 7. Vnde quod interdum ex possessione dominium probari posse negetur id accipiendum est, eo in casu quo dominium deducitur principaliter, sicut fit in reivindicatione, Guid. Pap. quæst. 28. Ant. Fab. in Cod. lib. 4. tit. 14. def. 3. num. 9. per l. l. 48. de solut. Carp. p. 1. conf. 16. def. 24. secus si incidenter deducatur, ita Bart. in l. sicut 1. §. si quaratur. ff. si serv. Gind. quem sequuntur Bald. in l. indicia. num. 3. Vers. si vero deducitur. Et in l. cum res. num. 10. C. de probat. Et in l. non ignoras. C. de hi qui accusar. non poss. Rip. in l. rem qua nobis. num. 12. ff. de acquir. poss. Campeg. in tract. de ressit. reg. 339. Vers. quarto. Lanfr. de Orian. in tract. de ressit. num. 143. Schneidev. ad §. aquil. Instit. de action. num. 20. Guid. Pap. decis. Gratiani. p. 28. Boet. decis. Burdegal. 42. num. 8. Menoch. de presumpt. lib. 6. præs. 63. num. 11. Mascard. conclus. 539. num. 9. Et concl. 36. num. 25. Gail. 2. observ. 46. in fin. Fulv. Pacian. lib. 2. de probat. cap. 37. num. 18. Bald. conf. 37. num. 3. Vol. 5. Aretin. conf. 148. in fin. Barbat. conf. 30. num. 7. Vers. praterea est. Vol. 1. Calcan. conf. 31. num. 11. Dec. conf. 221. num. 4. Alex. conf. 10. n. 3. Vol. 4. Alciat. resp. 319. num. 1. Socin. sen. conf. 122. Vol. 4. Socin. jun. conf. 135. num. 3. Vol. 2. Patil. conf. 75. num. 44. Vol. 4. Cephal. conf. 63. num. 13. Vol. 1. Simon.

Pisop.

Ristor. *conf. 5. num. 4. vol. 1. Vran. conf. 6. num. 10. vol. 1. Menoch. vol. 2. conf. 725. num. 35. Ioseph. Ludov. decif. Lucan. 54. num. 15. quod multo magis obtinet in probatione temporis immemorialis, quia tali tempore probatio censetur & probatum dominium, Mynf. 1. obfer. 30. Schvvanem lib. 2. *proceff. Camer. cap. 18. num. 48. Sic dominium per investituras probari, ajunt Felin. in cap. cum causam de probat. Gozadin. conf. 94. in fin. Barfat. conf. 127. n. 7. communem dicit Mich. Grass. lib. 1. op. 5. quæst. 4. nisi adversarius jus suum præteritum neliis in te controversia probaverit, Afflict. in *prom. feud. n. 73. imò & probari per conjecturas asserunt, l. judicia 19. C. de res vendic. l. proprietarius 4. C. de probat. Menoch. 2. de arb. jud. quæst. cas. 42. n. 1. Calcan. conf. 31. num. 11. Dec. conf. 146. num. 14. Socin. ter. conf. 205. num. 3. vol. 2. Socin. jun. conf. 135. num. 14. vol. 2. Welenb. conf. 21. in fin. Mascard. concl. 535. num. 5. C. concl. 538. Vult. 2. conf. Marpurg. 30. num. 114. Vnde etiam in antiquis per famam & opinionem hominum probari dixerunt Innocent. in cap. veniens de v. s. las. in l. admonendi de jurejur. Bald. in d. l. proprietarius. C. de probat. ubi inquit, ejusmodi famam esse maximè virtutis in universalibus dominis, puta Regum Comitum, & in territorii civitatum, idemque reperiit. Bald. in l. atqui naturaliter. 5. cum me absente. num. 2. ff. de negot. gest. & post cum laion. in l. cum aliquo. num. 5. C. de jure delib. add. C. Dec. conf. 428. num. 3. C. in cap. 1. de appellat. Chassan. in consuet. Burg. de just. rubr. 1. §. 2. num. 15. Villalob. in thes. commun. op. lit. D. num. 107. Paril. conf. 52. num. 30. vol. 3. Barfat. conf. 28. num. 8. vol. 1. Mascard. de probat. concl. 546. num. 14. Sighard. in d. l. proprietatis. n. 2. in fin. ubi limitando ait, quod de fama dicitur non est accipiendum in eam partem quasi per se probet, sed eum, cum est consensuens, i. e. si cum aliquo concurrat, ut si dominium sit notum vel pro noto habeatur, aut si præsens status respondeat dominio de præterito, Barbat. conf. 37. num. 13. C. conf. 15. num. 6. vol. 3. atque sic & testes ad probationem domini admitti referunt, Bald. conf. 486. num. 4. vol. 1. C. conf. 166. vol. 4. Cravett. conf. 61. num. 5. vol. 1. Virill. in addis. ad Afflict. decif. Neapolit. 277. maximè si de facto deponant per quod dominium acquiritur, Bald. in l. cum res. num. 2. vers. 3. C. de probat. C. in l. solam. num. 4. C. de testib. Bertachin. in reperi. in verb. Testes deponunt. num. 75. quâ ratione fit quod quoties deponunt de eo, quod non sensu corporeo, sed solo intellectu percipitur, ipsorum dictum aliter non valeat, nisi & rationem dicti reddant. Vran. conf. 13. num. 8. vol. 2. & quidem concludentem de dominio, etiam si de ea non essent interrogati. Innocent. in cap. cum causam qua. de resib. Alex. conf. 57. num. 4. vol. 7. atque ita dominium sine reddita ratione non probari judicatum esse in Rota Romana testatur, Verall. decif. 279. num. 5. p. 1. C. conf. Neapolit. Afflict. decif. 276. num. 3. quæ omnia intelligenda esse quando dominium probandum veniat principaliter in judicium deductum, non vero si incidenter, declarat Vult. 2. conf. Marpurg. 30. num. 145.***

I I.

Dominium difficilius est, probationis quam possessio. 5. commodum. Affrent. de interdicit. Dd. in l. cum res. ff. de probat. Boet. quæst. 42. n. 125. Menoch.

Menoch. 2. arbit. iudic. cas. 42. num. 1. quia maioris momenti habetur dominium, quam possessio, neque facile presumendum. Carpovius p. 1. iurisspr. for. consl. 16. de fin. 74. num. 5.

III.

Dominii translatio nulla est absque possessionis traditione, *L. traditio nibus* 20. *C. de pact. l. 45. ff. eod. §. per traditionem.* & ibi Dd. *Inst. de rer. distr. Gloss.* & Dd. *ad l. 16. ff. de fundo dotal.* quia traditio & apprehensio possessionis tanquam forma est dominii, cum hoc non acquiratur, nisi precedente rei occupatione, vel precedente naturalis possessionis apprehensione. *l. 1. in pr. ff. de acquir. possess.* Ea propter dominium sine traditione vera vel ficta non transferri aiunt. *l. 50. ff. de rei vindic. l. pet. C. de pact. l. alienatum* 67. *de Verbor. signific.*

Limita in principe, in eo enim specialiter receptum est, ut ex ipsius contractu transferatur dominium ipso iure sine traditione aut apprehensione possessionis, *loh. Andr. in cap. olim. de Verbor. signific. l. 1. & Bald. in cap. 1. de mō. form. fidel. §. in cap. 1. quid sit in vestit. Angel. in l. officium. ff. de rei vindic. Iason. in l. eicitur. col. 3. vers. adde etiam. ff. si certi. per. §. cons. 145. num. 4. col. 2. §. cons. 128. num. 5. col. 4. Alex. cons. 187. in fin. col. 2. §. consil. 3. vers. seprimò. solum. 5. Vicent. de Franch. decis. Neapol. 23. num. 11. Et hoc unum esse ex specialibus Papæ & Imperatori concessis, respondit Tiberius Decianus *consil. 8. num. 230. solum. 1. Vultei. 2. consil. Marburg. consl. 30. num. 54.**

IV.

Dominium unius eiusdemque rei duobus in solidum non cedit. *l. 5. §. ult. commod. Phil. Matth. ad l. 141. §. 1. num. 1. de Regula iur. §. sed si rem* 10. ibi: *quod proprium est. Inst. de legat. l. si itaque* 14. ibi: *nec res qua altoru. Inst. de Act. l. §. aut eadem* 14. §. actiones 2. ibi: *neque enim amplius. ff. de Except. rei iudic. l. non ut ex* 159. ibi: *ita ex pluribus causis. ff. de Regula iur. Ratio, quia dominium est jus rem efficiens, plenissimè Gifanum in l. 3. §. 4. num. 46. ff. de acquir. possess. & dominium undecunque sit, unum est. Hillig. in Donell. lib. 5. cap. 16. in not. lit. D. Bronch. cent. 3. assert. 94. Col. Iurid. Arg. lib. 4. tit. 1. thes. 8. num. 1. adde & Dn. D. Biccium ad l. 3. §. ex contrario. §. ff. de acquir. possess. p. post membr. 4. axiom. 5. Tiber. Decian. vol. 2. resp. 13. num. 1. Gothofr. in not. marginal. d. l. 3. §. ex contrario. in fin. nec potest utile dominium formale cum directo in eadem persona concurrere. quia idem directò & utiliter dominus esse non potest. *l. 3. §. ex pluribus §. ff. de acquir. possess.* esset enim dare recognitionem superioritatis de se ipso ad se ipsum contra. *cap. 1. §. 2. de consuetud. Valat. de iure Emphyt. quass. 9. num. 8.**

V.

Dominii proprium est alienare atque de re prohibui disponere. Bart. in *l. si quis. §. differentia. n. 4. ff. de acquir. possess. Bald. in l. famina. §. illud.*

Bbb

C. de

C. de secund. nupt. Socinus conf. 72. col. fin. & conf. 107. num. 34. Vol. 3. Herman. Vult. 1. conf. Marpurg 29. num. 33. Quia quilibet rei suæ moderator & arbiter. l. in re mandata 21. C. mandat. l. 2. ff. de his qui sunt sui vel alieni iur. l. per provincias 10. C. de adf. priv. cap. de hu. 4. de sepult. etiam in aduocando. l. sed selege 25. §. consuluit 11 ff. de pet. hered. quem textum ad hoc singularem dicit Iason. in l. more. col. 3. ff. de iurisdict. & in l. fin. C. qui test. am. fac. poss. cum iniquum esset hominibus ingenuis non esse liberarum rerum suarum administrationem, l. 2. ff. si à parent. qui manu miss. Baldus in prom. ff. col. pen. Vers. juxta hoc quaro. Castr. confil. 123. Vol. 2. Dec. conf. 13. num. 7. conf. 52. num. 2. conf. 419. num. 3. sicut e contrario justum, unicuique sua committere. l. nemo externus 9. C. de iudic. quod procedere deum, si res illa absolutè sua sit. declarat, Vult. lib. 2. Confil. Marpurg. conf. 25. num. 80. Vid. plura infr. in axiomate 14. h. 1.

VI.

Dominium non auerit qui dominium non habuit, Phil. Matth. ad 2 non videtur. 83. ff. de R. l. quia non potest videri deesse habere, qui nunquam habuit. l. non potest 208. de Reg. iur.

VII.

Dominium non presumitur quando non constat de ipsius initio seu principio, Bald. in si se possiderit. C. de probat. per l. ex persona 3 C. eod. quem refert, & sequitur Assl. decess. Neapol. 373. num. 5. & post ipsum Richard. confil. 151. num. 3. Vol. 2. eamque ob causam omnino & quidem plene probandum est, juxta ea que deducit, Bald. in l. indicia. num. 3. Vers. si vero deducitur per modum. C. de rei vind.

VIII.

Dominij acquisitio per sententiam tantam vim habet, ac si jure gentium acquisitum esset, Cravett. conf. 7. num. 10. Pruckman. in tract. de Regal. §. soluta. cap. 4. m. t. effell. §. n. 56. Regn. Sextin. 2. conf. Marp. 14. n. 69.

IX.

Dominium per prescriptionem quæsitum verum est dominium, Iason. in l. 1. in princ. num. 57. & l. 2. §. ex pluribus. num. 33. de acquir. poss. Wesf. t. conf. 4. num. 78. Est enim præscriptio titulus justus, cap. de quarta 4. de præscript. cap. 1. eod. in 6. Imol. in cap. fraternitatis de res. Ea propter qui allegat titulum si probet prescriptionem videtur sufficienter titulum probasse. Paris. conf. 25. num. 18. Vol. 4. quia per eam jus omne contrarium tollitur. Paris. conf. 32. num. 5. Vol. 2. omnisque actio contraria extinguitur. Curt. sen. conf. 82. cap. 10. num. 5. Paris. conf. 13. num. 17. Vol. 4. Covarr. cap. possessor. p. 2. de R. l. in 6. & plenissimam securitatem is qui præscripsit consequitur. Paris. ibid. n. 19. & conf. 101. num. 81. vid. Wesf. 1. conf. 2. num. 81. ubi dominium utile prescriptione quæsitum non amplius recognoscere directum, sed illi aduersari assensu.

X. Domi-

X.

Dominium ex causis tanquam effectus infertur. Bald. in *l. proprietarius*. num. 4. *C. de probat.* Wesenb. 1. *conf.* 21. num. 46. unde & ex titulo tanquam causa domini probatur ipsum dominium, & per titulum justificatur intentio. Idem Baldus in *l. cum res*. num. 6. *C. de probat. per c. licet causam de probat.*

XI.

Dominium est separatum quid à jurisdictione, l. 2. ubi Dd. *C. de gradu. praeser.* Vult. 2. *conf. Marp.* 30. num. 163.

XII.

Dominium non potest esse in suspensio, l. 3. *§. si rem 2. de leg. 3. l. si tibi homo 86. §. cum servus 2. de legat. 1. l. a Titio 64. ff. de furt.* Fichard. 1. *conf.* 45. num. 4. *§. conf.* 47. num. 19.

XIII.

Nemini hominum jus suum detrahendum est, *§. ult. Inst. de his qui sui. l. 2. Si quis à par.* Quod adeo verum, ut nec ipse Princeps id ex plenitudine potestatis facere queat. Gail. 2. *observat.* 56. *§.* 142. Gyl. 4. *p. t. §. ut.* 29. num. 14. etiamsi dominium tantum esset quaesitum à privato beneficio iuris civilis. Fach. lib. 8. *controvers.* 63. junct. Pinell. ad rubric. *C. de rescind. vendit. cit. ibidem.*

Excipe 1. nisi res sit modica. 2. nisi res vel jus tantum quaesitum sit in spe, ut *vid. tract. apud Fach. d. loc.*

Denique limita hanc regulam, nisi utilitatis & necessitatis publicae causa id fiat. Capyc. *decis.* 61. in fin. *§. decis.* 69. num. 1. Mar. *de iurisdict.* l. 1. cap. 4. num. 16. Gregor. Magelot *de Sec. §. Salvo.* Cond. p. 1. num. 24. Gail. d. *observat.* 56. num. 3. Myns. 5. *observat.* 79. Valq. 4. *Contr.* 1. Ratio, quia publica utilitas privatae est anteponenda, *l. utilitas publica 3. Cod. de primipil.* 12. 63. Arnif. lib. 3. cap. 1. *de Maest.* ubi tamen semper quatenus possibile pretium refundi oportet. l. 13. §. 1. *comm. de iud.* l. 9. *C. de Op. publ.* Gabriel. *de non toll. jure quasitio. conclus.* 2. Car. Tap. in *l. fin. cap. 9. part. 2. num. 48. de Const. princ.* Arnif. d. *loc. num.* 8.

XIV.

Quilibet est rerum suarum moderatior & arbitet. *§. per traditionem 41. Inst. de R. D.* l. 21. *C. Mand. l. 8. C. de iudic.* unde, nemo invitus cogi potest, ut rem suam vendat, l. 11. *C. de C. E.*

Variè tamen hæc regula limiratur. 1. Ob testatoris voluntatem, quod fit, quando hæres vel legatarius damnatus est alteri rem suam vendere, vel etiam alienam emere, & ille agnoscendo, vel adeundo hereditatem aut legatum est consecutus. l. 49. *§. pen. §. ult. l. 66. de legat. 1. l. 34. de legat. 2.*

§. 2. Institus. de singulis rebus per fideicommissum relicto. §. 4. Institus. de legat.

2. Ob evitandam communionem, ut si quis partem sui fundi alienasset, & ante traditionem communi dividundo iudicio conventus totum fundum per adjudicationem acceperit, cogi, & vicissim cogere alterius partis emptorem potest, ut dato pretio vel totum emat, vel accepto vendat quoque suam partem *l. 34. §. 2. C. de domat.*

3. Ob nimiam severitatem: si quis enim olim durius tractaverat servos, cogebatur bonis conditionibus vendere, *§. 2. Instit. de his qui sui vel al. juris sunt*: ex quo Dd. inferunt: si quis durius tractaverit subditos, jurisdictionem vendere cogi. *Myns. obs. 8.*

4. Ob favorem rei vendendæ, ut, 1. si pater ob extremam paupertatem infantem victus causa vendidit, cogitur emptor pretio oblato non solum à patre, sed & quolibet alio eum restituere, *l. ult. C. de par. quis filium distr.* 2. si alter ex Dominis servum suum manumiserit alter eidem partem suam vendere cogitur. *§. ult. l. de don. l. 1. C. de com. serv. manum.*

5. Ob religionem: cuius intuitu cogit iudex 1. vicinum vicino iter, quod non habet, vendere ad sepulchrum, *l. 12. in princip. de relig.* 2. Si pecunia non sit in promptu, unde funus fiat, cogit hereditarias res vendere, *l. 12. §. ult. l. 14. in princ. §. 1. eod.*

6. Ob consuetudinem, nam & hoc induci potest, ut res certas quis iusto pretio vendat, *l. 12. §. 1. comm. prad. tam. urb. quam rust.*

7. Ob utilitatem publicam: huius enim etiam intuitu multi res suas vendere coguntur, *l. 2. C. pro quib. caus. serv. pro pram. liberi.* quippe cuius gratia etiam in aliis à regulis juris communis recedimus. *l. 51. §. ult. Ad Legem Aquil.*

9. Ob annonæ vitandæ charitatem: ob quam quis sua virescuntia aliàs non venalia vendere cogitur *l. 2. C. ut nem. lic. in emt. specterum.*

Denique nisi specialis lex liberum illud arbitrium restringat, *l. 14. C. de contrah. emt.* ubi adde *C. l. A. reb. 26.*

XV.

Dominium in dubio irrevocabiliter à Lege & consuetudine delatum presumitur, nisi contrarium probetur, *arg. l. si res possideris 16. C. de probat. l. aut prator 7. §. sed quod Papinianus, de min. l. ei qui 88. de hered. inst. l. 1. pr. Ad SC. Trebell. M. Grass. 2. comm. op. cap. 20. quaff. 4. Rosenthal, cap. 11. de feud. conclus. 5. lit. e. Anton. Goth. diffinit. feud. 12. thes. 1. lit. C. adde cap. sup. axiom. 1.*

XVI.

In ambiguis debitor non intelligitur dominium transalisse, nisi probetur, aut subiecta materia diversum postulet. Vide Wesenbecium *Consil. 2. numero 18.*

CAP.

CAP. XLVIII.

Domus.

Axioma I.

Domus sua tutissimum cuique debet esse refugium, *l. plerisque 12. ff. de in juu Voc.* nihil enim sanctius esse quàm domus uniuscuiusque civium, inquit M. Cic. *in orat. pro domo sua.* quem allegat Carpzovius p. 4. *lurissr. Rom. conf. tit. 13. defm. 9. n. 9.* Vid. Reusner, *lib. 1. decis. 16. num. 30.* unde neminem invitum posse extrahi, ex domo sua, seu capi realiter ait *dict. l. plerisque.* quod in civilibus causis, non verò criminalibus procedere ait Mynsing. 4. *observ. 69. per gloss. in l. nemo de domo. de Reg. iur.* Vbi tamen quoad prius limitat, ut non locum obtineat in debitore suspecto de fuga, qui è domo extrahi potest etiam die festo & solenni; *gloss. in l. fin. C. de ser. vel ob as alie. num. 1. sacrilegi 6. in fin. ff. ad L. iul. pecul.*

II.

Domus non debet æstimari ex valore ædificii, sed ex redditu. Ioh. de Plat. *int. 2. C. de prad. & omn. reb. na. & sic. Boer. decis. 19.* Vid. Ioseph. Ludov. p. 2. *decis. 65. num. 11.*

III.

In domo vel ædibus quod fit, per inhabitantes factum esse præsumitur, *arg. l. si vendita 11. ff. de com. & persic. rei vend. l. nam salutem 3. §. 1. ff. de offic. praefect. Sigel. Regn. Sixt. conf. Marp. 13. n. 26.*

CAP. XLIX.

De Donatione. Vide infr. Liberalitas.

Axioma I.

Ad sibi donandum unicuique licitum est homines blanditiis inducere. Bellon. *conf. 74. num. 7.* Bursat. *conf. 47. num. 26.* Cephal. *conf. 414. Illustris ux. num. 11.* Gol. 3. Dec. *conf. 489. In casu. num. 6.* Gers. *Primo ergo non obstat. Pacian. conf. 52. num. 46.*

II.

Donatio in dubio potius pro donatione inter vivos quàm pro ultima voluntate est habenda, *gloss. in l. apud Celsum. §. Iulianum, in Gerb. sponson. diss. de dol. mal. Coll. Iurid. Wirteb. inter Conf. Germ. ICror. Francofurti impress. tom. 4. conf. 50. num. 3.* Florent. à Venningen eodem tomo, *conf. 1. num. 56.* ubi addit pro hac regula facere *text. in l. fin. C. de donat. mort. caus.*

§ l. Scia 42. in fin. ff. cod. add. & lafon. in l. quædæ. num. 26. ff. solut. matrim. Iul. Clar. in §. donatio. quæst. 4. num. 2. ubi sit, qualitatem hanc quod sit causa mortis in dubio non præsumi, & idè qui illam allegat, debere eam probare. Vide Regn. Sixtin. 1. *Conf. Marp. 12. num. 24.* quando mortis mentio à donante sit, pro donatione inter vivos non habetur. Bald. *conf. 108. dub. 4. lib. 3.* Dec. *conf. 305. num. 1.* Paris. *conf. 16. num. 7. lib. 2.* Rolandus à Valle *conf. 61. num. 5. lib. 2.* Dec. *in l. fin. C. de pact. num. 20.* lafon. *in l. quædæ. num. 6. ff. solut. matrim.* Paris. *conf. 16. num. 4. lib. 2.* nisi obbene-merita facta sit donatio, hanc enim in donatione inter vivos adèd considerari ait Baldus *in l. si mortui. col. 1. C. ad Legem Falcid. in Vers. nunquid.* ut licet per verba hæc, dono tibi post mortem meam, celebretur mortis causa donatio, tamen hoc non procedere statuat, si ex meritis præcedentibus aliud præsumatur. d. l. Scia. *ff. de don. mort. caus.* quem sequitur & Tiraquell. *in rep. de si unquam. in Verb. largitione donatus. C. de revocat. donat. num. 53.* ubi inquit, quod licet Doctores *in d. l. quædæ*, hanc limitationem prætermiserint, tamen hæc non minus quàm illæ omnes, de quibus à Doctores ibi agitur, notanda esse, quod comprobatur & Rolandus à Valle *consilio 61. num. 41. lib. 2.*

III.

Donari censetur, quod nullo jure cogente conceditur, l. donari 29. *ff. de donat. l. donari 82. ff. de Reg. Jur.* Regn. Sixtin. 2. *conf. Marp. 19. num. 33.* Donatum enim non dicitur, quod jure cogente datum est, cum ex mera libertate ac munificentia donatio proficiscatur. l. 27. 29. *ff. de donat.* Philipp. Matth. *ad l. 16. de Reg. Jur. num. 18.* Hyppol. à Collib. *ad l. 82. in princip. Sturz. num. 2.* Hænon. 2. *dispo. 9.* Ioh. Gædd. *de contrab. stip. c. 1. conclus. 3. num. 37.* Fachin. 7. *comr. c. 75.*

IV.

Donatio inter patrem & liberos est nulla, l. 1. §. 1. *ff. pro donato. l. 2. §. fin. ff. pro hered. l. 11. C. de donat. l. 17.* ubi Bald. *C. cod. l. 25. C. de donat. inter vir. & uxor.* Mozz. *de donat. cap. de personis, inter quas cadit donat. num. 13.* Clar. *de donat. quæst. 8.* Bocet. *de donat. cap. 3. num. 3.* Schneidev. *ad §. 2. num. 66.* Instir. *de donat. Gomez 2. variar. resolut. cap. 9. num. 25.* habentur enim pro una eademque persona, §. 4. *Verf. ei Verò Instir. de inut. stipulat. nec concursus actionis & passionis in eadem persona circa idem ad idem eodem tempore per naturam toleratur. l. frater à fratre 38. ubi gloss. Bart. laf. Castr. & alii ff. de condit. indeb. nedum per artem, Ioh. Gædd. lib. 1. Consil. Marpurg. conf. 26. num. 276.* quia hæc naturam imitatur, §. 4. *ff. de adopt.*

Limita 1. non procedere hæc in remuneratoria, quia hæc non est propriè donatio, sed quædam accepti beneficii compensatio, l. 12. §. 8. *Mandati.* Bart. *in d. l. frater à fratre. num. 57. l. 1. ff. de donat. num. 1.* & *in l. Aquilum. num. 3. ff. cod. per l. si Verò non remunerandi 12. ff. mandati.* Panorm. *ad rubr. de donat. Gail. 2. obs. 38. num. 5.*

Limi-

Limita 2. si esset jurata. Mynf. 2. observ. 33. num. 5. Mozz. d. cap. de pers. inter quas cad. don. num. 20. Boccr. de donat. cap. 3. num. 4. Riminald. in §. 1. Instit. de donat. num. 273. Treutler, 2. disput. 19. thes. 3. lit. e. Gail. lib. 2. observ. 38. num. 7.

Limita 3. si publica autoritate aut per cessionem curatoribus fiat, maxime vero intuitu peculij adventitij seu bonorum maternorum. arg. eorum quæ scribit Michael Grass. lib. 2. artic. collatio bonorum. quass. 9. num. 6. vid. Ioh. Petr. Ferrar. Papiens. in pract. form. libell. pro herede vel re sing. verb. communiter. numero 13. in fin. ubi hoc casu donationem valere ait, cum quoad hoc peculium pater & filius pro una & eadem persona non habeantur. l. 130. & ibi Vd. à contrario sensu de V. O. Mynf. ad §. si vero num. 4. Instit. de instur. sepul. Gædd. d. conf. 26. num. 281.

Limita 4. si donatio facta filio naturali tantum. Socin. in reg. 140. in ep. à patre facta donatio. fac. text. in l. omnes 17. §. Lucius 1. qua in fraud. cred. Regn. Sixtin. 1. Conf. Marpurg. 12. n. 38.

V.

Donationi inter vivos semel factæ standum est, l. possessionem 3. l. fin. C. de revoc. donat. quia in donatione quæ perfecta est nulla cadit poenitentia, l. si. & Emancipatu 17. C. de donat. l. donationes in concubinam 310 §. pater 2. ff. eod. Bart. in l. fin. num. 7. Vers. istam partem. ego seneo ff. de condic. caus. dat. Pacian. conf. 52. num. 32. ac adeo firma & perfecta censetur, ut conditionalis postea fieri nequeat, l. perfecta 4. C. de donat. qua sub mod. ut ne quidem prætextu alicuius rescripti Imperialis revocari possit. l. si donationem 5. C. de revoc. donat. Regn. Sixtin. 1. Conf. Marpurg. 12. n. 33.

VI.

Donatio semel extincta non reviviscit, sed extincta manet quoad omnes effectus, l. 98. §. aream & ff. de solut. l. inser stipulantem 83. §. si rem 6. ff. de verb. oblig. l. ejus qui 29. §. fin. ff. de jur. fisci. Tiraquel. ad l. si unquam verb. susceperis. num. 191. in fin. C. de revoc. donat. Tiber. Dec. resp. 49. num. 9. Col. 4. Surd. conf. 18. num. 10. Gædd. 1. Conf. Marpurg. 26. num. 170.

VII.

Donatio mortis causa nil aliud est, quam ultima voluntas. l. ult. in fin. C. de mori. caus. donat. fac. text. in l. illud generaliter 37. ff. eod. C. §. 1. Conf. hac mortis caus. Instit. de donat. intellige scilicet respectu confirmationis & effectus. Anton. Gomez Var. resolut. tom. 2. tit. de donat. num. 16. Regner. Sixtin. 2. Conf. Marpurg. 10. num. 49. Vnde tamdiu durat ac valet quamdiu à donante non fuerit revocata. Regner. Sixtin. d. conf. 10. num. 58. hominis enim ultima voluntas est ambulatoria usque ad extremum vitæ spiritum. l. cum hic statim 32. §. as oratio 2. ff. de donat. inter vir. l. translatio 6. in fin. ff. de adm. & transf. legat. can. ultima voluntas 4. caus. 13. q. 2. l. si quis in principio testamenti 22. ff. de legat. 3. quare & hanc ad libitum & sola donantis poeniten-

poenitentia revocari colligitur ex l. non omnes. ubi Bart. & Dd. si cert. per. l. qui moris 30. ff. de mort. caus. donat. Socin. in repet. s. sciendum. num. 52. ff. de legat. 1. loh. Croi. in rubr. de V. O. num. 44. Jacob. de Nigri. ibidem num. 177. Chailan. ad consuetud. Burg. rubr. 7. §. 5. num. 9. Regner. Sixtin. 2. Consil. Marpurg. 18. num. 132.

VIII.

Donare est animi nobilis & liberalis proprium : eleganter Gregorius in cap. 1. de donat. Hanc sibi (prudens scilicet & magnus animus) nobilitari legem imponit, ut debere se, quod sponte tribuit, existimet : Et nisi in beneficiis sui crederet, nihil se praestitisse putet. quem textum autem scribendum dicit literis Gail. 2. obs. 72. num. 9. add. Cornucius 1. conf. 36. num. 8. & 2. conf. 186. num. 12. Vivius 1. dec. 86. num. 11. Donare enim ornamentum est nobilium cap. 1. ubi Cujac. de donat. Lup. in repet. rubr. de don. int. Ger. & uxor. §. 9. num. 1. Menoch. lib. 6. praesumpt. 59. num. 6. Dec. resp. 66. num. 36. Solum. 43. Thoming. conf. 12. num. 27. Vol. 1. Carpzov. p. 2. constitut. 42. defn. 16. num. 6. Laus Regum. Anton. Coriet. de potest. reg. p. 1. num. 15. Gail. 2. obs. 62. n. 9. Natt. conf. 554. num. 33. com. 3. Gloria Principum. l. penult. C. de donat. inter Ger. l. 1. C. de thesaur. Reusner. dec. 4. num. 51. lib. 4. Cravett. conf. 14. num. 16. Cephal. conf. 369. num. 73. Proprium Senatorum, arg. l. 7. §. 3. ff. de donat. Nolden. de stat. Nobilit. cap. 2. num. 30. §. 3.

IX.

Nemo in necessitatibus liberalis existit, l. 18. de Adim. legat. Vnde donare non dicitur, qui necessariis oneribus succurrit. Ex Oldrad. Berlich. lib. 2. dec. 229. in fin. ubi exemplum in marito impensas in morbum mulieris faciente, quod non donare videatur. Vide infra lib. 10. tit. de Liberalitate.

X.

Donanti qui vicissim aliquid praestat, videtur compensare donationem, l. si remunerandi 12. §. inde Papinianus 8. mand.

Limita si animus donatarii & donandi intentio appareat, secus si credendi animus allegetur, l. 3. C. de religio. ubi Sich. n. 2.

XI.

Donatio juris liquidi est remissio, l. si qui delegaverit 12. ubi Bart. de negat. l. 4. C. cod. tit. l. hoc iure 19. §. 1. ff. de donat. l. si qui obligatione 11. de R. l. Bart. in l. si quis cum aliter. num. 8. de Verb. Oblig. l. Modestinus. ubi Doctores de donat. Alexand. consil. 22. num. 8. Solum. 1. Velsenb. lib. 1. conf. 3. num. 63.

XII.

DONARE est perdere, l. filius familias 7. ff. de donat. l. cum de indebitis 25. vers. qui non solvit. ff. de probat. [l. 1. §. sed et si non mortis 2. ff. de

ff. de ration. distrah. Joseph. Mascard. *de probat. conclus.* 554. num. 1. & 2. Johan. Gœdd. 3. *Conf. Marp.* 26. num. 66.] *Surdus de aliment. tit.* 6. *quest.* 1. num. 4. cum seqq. & *quest.* 5. num. 7. cum seqq. & *conf.* 5. num. 72. [Donare enim non est administrare, sed dilapidare, Bald. in l. pactum Curatoris. num. 1. C. de pact. l. filiusfam. in verb. ut perdat. *ff. de dorat. & in l. 1.* num. 3. C. si advers. donat. per l. si fundum. §. pen. *ff. de legat.* 1. W'clenb. 1. *consil.* 3. num. 64.] quod intelligi debet, cum donatur indignis Cancet. *variar. part.* 2. *cap.* 5. num. 64. & *cap.* 8. num. 109.

XIII.

DONARE suum nemo præsumitur, l. cum de indebito 25. vers. si verò. *ff. de probat. l. Campanus.* 47. *ff. de oper. libertorum. l. fin.* C. de novat. Tiraquell. in l. si unquam. verb. donatione largitus. num. 206. C. de revocand. donat. Menoch. *de arbit. casu* 88. Pichard. *ad princ. Inst. quibus non est permillum facere testam.* num. 66. Mascard. *de probat. conclus.* 554. num. 1. *Surdus de aliment. tit.* 6. *quest.* 5. num. 7. Flamin. Paris. *de resignat. benefic.* lib. 8. *quest.* 1. num. 5. Brunor. à Sole in locis communib. verb. donatio. num. 15. Joseph. Sesse Aragon. *decis.* 182. num. 6. Marian. Antonin. *variar. resolut.* lib. 2. *resolut.* 25. num. 11. & 12. Bellet. *disquisit. clerical.* part. 1. tit. de bonis clericor. §. 9. num. 7. Farin. in *praxi crimin.* part. 4. *decis.* 136. in addit. lit. C. Flores de Mena *var.* lib. 3. *quest.* 23. num. 90. Octav. Glorit. *resp.* 1. part. 3. num. 47. in princip. Piccardus *ad princip. Institut. quibus non est permillum fac testam.* num. 66. Stephan. Gratian. *discept. forens.* tom. 5. *cap.* 82. 4. num. 17. Ita ut potius error, quàm donatio præsumatur, ex Mascard. *de probat. conclus.* 554. num. 5. & *conclus.* 639. num. 10. & *conclus.* 1173. num. 4. Menoch. *conf.* 1. num. 215. Flamin. Paris. *d. tract.* lib. 9. *quest.* 19. num. 5. Joseph. Sesse *d. decis.* 182. num. 5. Benedict. Ægid. in *repet. ex hoc jure.* *ff. de iustit. & iur.* p. 11. *cap.* 11. num. 25. Natt. *conf.* 77. num. 16. num. 16. Rolandus à Valle *conf.* 11. num. 46. volum. 3. Ruin. *conf.* 215. volum. 1. Becc. *conf.* 52. num. 70. *Surdus conf.* 202. num. 14. cum seqq. Octav. Glorit. *resp.* 10. num. 111. novissimè Joseph. Vela *dissert.* 21. num. 45. post princip. vers. at in dubio. [add. & Bald. *conf.* 189. *Creditor. in fin.* lib. 2. Dec. *conf.* 350. num. 4. *conf.* 571. num. 4. *conf.* 644. num. 5. Jalon. in l. iurigenium. §. si cum nulla. num. 23. de pact. etiam si in fa-

Ccc

cto pro-

Et proprio esset. *l. etsi me putem. 22. in princ. cum gloss. ff. de condit. indeb. junct. l. 1. eod. Curt. jun. conf. 56. num. 5. quem secutus Cravett. conf. 77. num. 14. conf. 142. num. 26. Ruin. conf. 215. num. 12. lib. 1. Sic fatuitas potius quam donatio præsumitur, Baldan l. generaliter. C. de non num. pecun. imò datum potius præsumitur ex ea causa, quæ minorem jactationem continet, quam ex alia, Buttr. conf. 65. Cravet. conf. 106. num. 11. Hinc stultum & dementem præsumi eum, qui omnia sua donat, dixit Paril. conf. 88. n. 13. lib. 3. vid. Tiraquin l. si unquam. in verb. donatione largitus. num. 209. C. de revocand. donat.] Et idè omnis sumitur conjectura, ut donatio evitetur, l. eleganter 24. §. qui reprobos 1. ff. de pign. act. l. si cum aurum 10. ff. de solut. Decius conf. 150. num. 4. Surdus conf. 262. num. 73. Carol. Bardel. conf. 22. num. 40. quos refert Octav. Glorit. resp. 1. part. 3. num. 47. [Alex. conf. 40. lib. 4. num. 4. conf. 164. num. 6. lib. 5. & conf. 87. num. 15. lib. 6. Treutler. disp. 19. thes. 2. lit. a. vol. 2. Vult. 1. conf. Marp. 15. num. 150. Donatio enim fundata ex præsumptione nonnunquam est fallax: & idè facilè per aliam potest tolli, ne fictio plus habeat roboris, quam veritas, & tacitum plus valeat expresso. Tiraquell. in d. l. si unquam. num. 156. Afflict. decif. 80. num. 4. Gilman. 4. 1. rot. 5. n. 53. Carpzov. p. 2. const. 19. defn. 28. num. 2. p. 2. const. 12. defn. 38. num. 2. & p. 3. const. 11. defn. 15. num. 6.]*

[Limita, si animus donatarii & donandi intentio appareat, ut si credendi animus allegetur. l. 3. Cod. de religiof. ubi Sichardus num. 2. Plures exceptiones vide in Colleg. Jurid. Argent. de negot. gest. thes. 43.]

CAPUT L.

Dormiens.

Dormiens non committit maleficium. Gail. lib. 2. obser. 110. Clem. unic. de homicid. & can. si concupiscens 8. caus. 15. q. 1. non enim peccare videtur, qui dolo caret, can. testamentum 1. ubi gloss. ad verb. rea. diffinit. 6. Bartol. in l. penult. ff. ad L. Pompei. de parricid. per l. 24. §. 2. vers. scitum ff. de damn. infect. cap. fin. ubi Dd. de hiis qui fil. occid. Wesend. in parat. ff. de injur. num. 4. Vnde dormiens furioso quoad intellectum ac amentem comparatur. cap. majores 3. §. sed adhuc: & §. item quaritur. de baptis. ac mortuo simili esse dicitur. Clem. 1. in fin. de Summ. Trinit. ubi Cardin. Dd. in l. 1. §. ad piscum

piscemur ff. de acquirend. poss. Bart. in l. utrum ff. de iust. & iur. Sic Virgil. lib. 6. Aeneid.

Dulcem & alta quies placidaque similissima moris.
Item:

Sensu quod est formosus gelida nisi moris imago.

Alia plura retulit Tiraquel. in tract. de panni legum caus. 5. num. 2. ubi num. 3. refert. Platonem lib. 6. de LL. sic dicentem: Nemo dum dormit alicuius pretij est, non magis quam si non viveret, add. & Menoch. 2. arb. jud. 327. num. 5. Zaf. ad d. l. 1. §. adspicimur. num. 8. de acquirend. poss. Damhard. in prax. crimin. cap. 84. num. 10. Covarr. in clem. si furiosus. in initio 3. parti. relect. §. 5. num. 6. Plac. lib. 1. delict. cap. 31. num. 3. & Mar. Socin. ad cap. ad audiendam. numero 14. de homicid.

C A P. L I.

De Dote.

Axioma 1.

Quod iudicatur de dote idem & de augmento ejus iudicari debet. *Auth. aequalitas. C. de pact. conventi.* Augmentum enim dotis nihil, ab ipsa dote differt, & quod in ea locum habet, etiam in augmento dotis merito obtinebit. *l. inter socerum 26. §. cum inter 2. ff. de pact. dotal. l. etiam 8. Cod. de iur. dot. Roland. à Valle in tract. de lucr. dot. q. 100. Regner. Sixtin. Col. 2. Confil. Marpurg. 17. num. 16. Menoch. conf. 154. num. 5. Wesenb. 1. conf. 26. num. 26. & 28. cum eodem iure augmentum censeatur cum principali & huius naturam sequatur. l. si congeneris 18. §. si nuda. 1. ff. de pign. act. Sebast. Medic. in tract. de famul. p. 4. quast. 28. num. 5. Vers. in quibus regula fit. add. & Anton. Fabr. in Cod. lib. 9. tit. 6. defin. 3. num. 2. Carpzov. p. 3. iurisprud. forens. confil. 23. defin. 10. num. 6.*

I I.

Pro dote relicta sapit institutionem. *Iason. in Auth. novissimi. cap. de testam. num. 33. Iul. Clar. de testam. quast. 38. num. 12. Wesenb. 2. conf. 285. numero 35. Vnde etiam dos censeatur esse loco legitimæ, l. quoniam 32. C. de testament. l. unie. §. videamus 11. C. de test. ux. alt. Geminian. Philip. Franc. in cap. 2. de pact. & ibi: Georg. Natta, Castr. conf. 120. notandum. num. 2. & 3. Golum. 2. Alex. conf. 27. Videatur. num. 6. & 7. Col. 5. latè Coras. in reper. l. filium quem in fin. num. 115. cum multis seqq. Ricard. Matt. Cyn. & Bald. in h. jancimus. C. de nupr. Bart. in l. Titio. §. Titio genere. ff. de cond. & demonst. Conf. Argent. 1. conf. 46. num. 73. Vult. 2. Conf. Maep. 29. m. 41.*

I I I.

Dos succedit loco alimentorum eorumque eadem est ratio, quæ dotis gl'off. in l. eb as. Cod. de prad. minor. Hartman. Pistor. 2. obs. poad. quast. 37. num.

num. 4. Salicet. in l. qui liberos. ff. de rit. nupt. Alex. in l. 32. §. 1. de cond. indeb. Marth. de Afflic. decif. 111. num. 10. Bald. Novell. in tract. de dor. p. 6. pri. 16. Carpov. p. 2. jurispr. For. confit. 46. defm. 20. num. 10. & p. 4. confit. 26. defm. 2. num. 4. æquiparatur cum causa studiorum, Bart. num. 31. Iafon num. 51. Alex. & communiter Dd. in l. 1. ff. solut. matrim. Wefenbec. p. 2. confit. 80. num. 7. & est instar peculij, l. quod dicitur §. ff. de impens. in rem social. fact. Concennat. lib. 2. quæst. juris 5. num. 2. Vnde quia constat dotium causas esse privilegiatas l. 1. ubi Dd. ff. solut. matrim. æquiparantur etiam priis causis, c. 1. §. donare qual. olim pot. feud. alien. 2. §. 9. l. cum u. 32. §. mulier 2. ff. de cond. indeb. Bald. in l. sicut ab initio. in fin. C. de O. & A. Everard. in loc. legal. a dor. ad piam caus. num. 1. Natta conf. 100. num. 14. lib. 1. Cephal. conf. 485. u. 91. atq. etiam fisci privilegiis gaudere dicuntur, l. dotum: u. 9. ubi not. Dn. Goth. C. de jur. dor. l. 2. & ibi gloss. C. de priuileg. fife. l. 2. C. in quibus causis pign. tac. contr. junct. l. un. §. 1. C. de rei ux. alt. l. fin. Cod. de pact. contr. l. asiduis 12. C. qui pot. in pign. Ideoque etiam favore dotium quam plurima contra juris communis regulas permittuntur & constituta sunt. l. 1. C. de rei ux. alt. l. 1. l. ad ex. 1. ione 6. C. de dor. promiss. d. l. asiduis 12. §. fuerat. 29. Inst. de adion. Dd. in l. 1. ff. solut. matrim. Bald. Novell. de dor. p. 6. Roland. à Vall. conf. 25. num. 23. lib. 4. & dicitur cum fisco pari passu ambulare, exceptio tamen est in causa primipilari, l. fasis uorum 4. C. in quib. causis pign. tac. contr. l. uileris 3. C. de primipil. lib. 12. Hartm. Hartm. ab Eppingen lib. 2. tit. 27. de creditor. obser. 19. quin & dotis causa aliquando fisco est potior, l. dotum: u. 9. C. de jur. dor. Didac. Covarr. 1. & ar. resolut. 16. num. 7. circa fin. Societ. Rip. Iafon. & Dd. in d. l. 1. ff. solut. matrim. Schneidevv. ad §. fuerat. num. 56. Inst. de adion. Anton. Peregr. de jur. fife. lib. 6. tit. de pign. & hypoth. num. 24. Hartm. Hartm. d. obser. 19. & obser. 17. eod. tit. 27. num. 12. magisque privilegiata, arg. l. unie. C. de rei ux. alt. junct. d. l. asiduis. Hartman. Hartm. d. obser. 17. num. 4. 9. 12. adeo ut in ambiguis non pro fisco, sed pro dote responderi debeat, l. in ambiguis 85. ff. de R. l. l. 2. C. de jur. fife. Iohan. Goëd. 1. Conf. Marp. 24. num. 170. Doti tamen non ita favendum ut aliis injuriam vel damnum faciamus. cap. ex amore 11. extr. de foro compet. Ludov. Gomez ad §. fuerat. Inst. de adionib. num. 32. Carpov. p. 1. jurispr. For. confit. 28. defm. 65. u. 13.

IV.

Dos sine matrimonio esse non potest, §. si quis aduersus 12. Inst. ut. de nupt. l. 3. ff. de jur. dor. l. mlt. C. de donat. ante nupt. l. sancimus 24. C. de nupt. Carpov. p. 2. confit. 46. defm. 20. num. 5. nec dos esse potest, ubi matrimonium ad huc nullum est, l. si ego 9. in pr. l. tali 48. ff. de jur. dor. Carpov. p. 3. confit. 13. defm. 25. num. 3. quia dotis datio est de solemnitate matrimonij, Nicol. Boër. decif. 22. n. 2. Carpov. p. 1. confit. 28. defm. 3. num. 5. nec dos nisi secutis nuptiis debetur, l. cum multa 20. C. de donat. ante nupt. Carpov. p. 3. confit. 19. defm. 8. num. 5. cum semper in se conditionem habeat, si nuptiæ sequantur, l. promittendo 48. in pr. ff. de jur. dor.

F. Dotis

V.

Dotis numeratio non scriptura dotatis, rem facit dotalem. *l. 1. C. de dot. caut. non num. l. si ex cautione 3. C. de non num. pen. ubi gloss. in verb. probare. l. cum circa 15. C. de jur. dot. Gail. 2. obs. 81. num. 2.* Dos enim traditionis facto constituitur dicitur Bart. in rubr. ff. solut. matr. num. 16. §. 21. Weicemb. conf. 11. num. 22. Vult. 2. conf. Marpurg. 29. num. 25. ideoque nec presumi datum in dotem ajunt, Bart. in l. nullam. num. 3. 4. C. de jur. dot. Phanuc. de lucr. dot. gloss. 10. num. 38. Bart. in l. si constanter. quast. 7. ff. solut. matrimon. num. 15. Bald. Novell. de dot. p. 6. privel. special. 14. Ea propter sicut dotis constitutio non presumitur, sed probanda est. ut post alios adducit Menoch. de præsump. lib. 3. praf. 7. per tot. Anton. Fab. in Cod. lib. 5. tit. 2. de finit. §. num. 2. ita nec numeratio dotis etiam si promissa sit presumi debet, sed probanda erit, ut idem tradit Menoch. d. praf. 7. n. 1.

VI.

Dos congrua dicitur quæ respondet legitimæ, Salicet. in l. saneimus, in fin. C. de nup. Alex. conf. 69. num. 2. Sol. 1. §. conf. 7. Sol. 2. §. conf. 83. n. 4. Dec. conf. 180. in princ. Crot. conf. 120. num. 44. Neviz. conf. 95. num. 10. Gail. 2. obs. 6. 147. num. 6. nomen enim dotis intelligitur de dote congrua. Vult. 2. conf. Marpurg. 29. num. 50. Vnde & in dubio Lex judex & quilibet bonus vir arbitratur patrem semper discrete congrue ac convenienter filiz dotem constituissè, Castr. conf. 275. num. 5. Laur. de Fano in irat. extrant. mast. sum. bon. succed. circ. fin. Simon. de Præst. conf. 138. num. 43. Contra vero Dos modica appellationem dotis non meretur, Regner. Sixtin. 2. consil. Marpurg. 19. num. 36. arg. ejus quod dicitur, quod modicum & nihil in jure æquiparari soleant, l. Senatus 43. §. Marcellus 1. ff. de legat. 1. l. quamvis 32. ff. de condit. & demonstr. Nat. conf. 448. num. 10.

VII.

Dotare filiam patris est officium. l. fin. Vers. utrumque C. de dot. promiss. Socin. regul. 348. Diaz. reg. 523. etsi filia sit dives, d. l. fin. & bona habeat propria, Alex. in l. 1. num. 12. ff. solut. matrimon. quod & verum est si vel maxime ab extraneo aut marito suo, filia esset dotata, quia pater adhuc ipsi dotem assignare tenetur. Bald. Novell. in irat. de dot. p. 6. privel. 16. num. 8. Vult. 2. conf. Marpurg. 29. num. 40.

VIII.

Dos debet assignari secundum consuetudinem regionis vel patriæ, Cornutus conf. 48. incip. de pluribus. col. 3. volum. 2. §. conf. 107. incip. in hac col. penult. §. fin. Sol. cod. & conf. 111. Viderunt. col. 7. Sol. 11. Socin. conf. 288. circa prim. quast. col. 7. n. 17. lib. 2. Conf. Arg. 1. conf. 86. n. 38.

IX.

Dos mulieris est proprium matrimonium, l. 3. §. ergo etiam §. ff. de muner. l. Pompeius §. ff. famul. ceteris. l. pater filiam 14. in princ. ad Leg. Falcid. Ccc 3

l. in

l. in rebus 30. C. de jur. dot. l. unic. §. Et hoc ex rei. 14. C. de rei ux. ab. l. quamcum. 75. ff. de jur. dot. l. fructus. 7. §. si fundum vero. 12. l. si constanter 24. §. si maritus §. ff. solut. matrim. l. pater filia 71. ff. solut. matr. gloss. in l. Lucius Titius ff. quibus mod. pign. solv. Vult. 2. conf. 29. num. 1. Mulieri enim debetur etiam constante matrimonio. l. servum dotalem 21. ff. de manumiss. & dicitur esse in bonis uxoris. l. 4. ff. de collat. bon. respectu mariti aliena, & naturaliter in dominio uxoris etiam constante matrimonio. l. in rebus 30. C. de jur. dot. atque sic rei vindicatione experiri posse ait, l. 3. Cod. de Rei vindic.

Declarat Maritum Legis autoritate haberi ac esse Dominum rerum dotalium quoad effectum rei vindicationis, ac jure utendi fruendi, sed non nisi revocabiliter, mulierem verò jure naturali ac revera Dominam permanere. d. l. 30. C. de jur. dot. prout sentiunt Francisc. Connan. lib. 8. comm. 9. Ioh. Corali. lib. 5. miscell. cap. 14. Iac. Cujac. 10. obs. 52. Carpzov. 2. jurisprudent. Forens. confis. 42. definit. 19. num. 21.

X.

Dos & donatio propter nuptias æqualitatem desiderant. Auth. equalitatis. C. de pact. convent. Auth. dos data. C. de donat. ante nupt. §. est aliud. Instit. de donat. c. donatio ibique. Canonista de donat. inter vir. & uxor. Gail. lib. 2. obs. 6. 178. num. 1.

X I.

Dos in priori matrimonio constituta, censetur repetita eum omnibus suis qualitatibus in contractu matrimonij secundi. Gail. lib. 2. obs. 6. 82. numero 7. per l. 30. de jur. dot.

Hanc regulam eleganter declarat Sandxus lib. 2. decis. Frisch. tit. 2. definit. 3.

CAP. LII.

Dubitans, Dubietas. Dubitare.

Axioma 1.

Dubitare de singulis non est inutile, gloss. in l. nemo. C. de Summa Trinitate. optime enim per rationes dubitandi & decidendi veritas invenitur, dubitatorum enim solutio veritatis est inquisitio. Moguntin. in consil. 3. inter conf. Zaf. 1. num. 3. §. 4. in 2. tom. Conf. Arg. Col. 2. conf. 59. num. 97. & l. 86. num. 30. lib. 5. oportet non solum dubitare, sed etiam rectè dubitare, solve- re enim nescit is qui modum nescit, & qui sine dubitatione tali ad solutionem & inventionem veri progrediuntur similes sunt iis qui iter faciunt nescientes. Aristot. 3. Metaph. 1.

Excipe nisi res per solas rationes decidendi possit explicari, tum enim per rationes dubitandi & decidendi tractare non est necessarium. Ernestus Gothm. lib. 2. respons. 53. num. 4.

II. Dubi-

I I.

Dubitans ab ignorante non distat. *l. manifestissimi 22. §. fin autem 2. C. de furt. Gamm. Lulsi. decis. 914. num. 1. in princ. gloss. in l. de furt. ff. de testam. Bart. in l. admonendi, in 4. col. ff. de iur. iur. cum dubitans & ignorans regulariter comparentur, Alex. & Dec. in l. quamdiu. C. qui admittit. Conf. Arg. conf. 67. num. 15. lib. 1. Vid. l. 2. §. si quis. ff. de hom. liber. exhib. Tiraquell. de raptu. p. 1. §. 36. gl. 2. num. 37. Hannibal in l. naturaliter. num. 192. de usue. Moch. conf. 52. num. 53. Vnde & non solum errans, sed & dubitans potest datum factumve repetere. §. qua de furt. 16. Inst. de furt. l. fin. C. de condit. indeb. l. 1. de legat. 3. Treutl. 1. diff. 22. rhes. 4. lit. e. eumagnorantiam dubitatio imitetur, l. 1. in princ. ff. de legat. 3. l. 14. l. 15. ff. qui testam. fac. poss. Hinc efficitur, quod testis dubitative deponens nihil prober. Bartol. in l. 2. §. idem Labeo. num. 5. de aqu. plu. arcend. quia dubia probatio non est probatio. cap. in praesentia. de probat. vid. & Valsq. lib. 7. contr. iur. 63. num. 4. Vngep. exerc. iust. in quast. 2. ubi ait, quod quando dubitans in d. l. fin. ff. de condit. indeb. comparatur ignoranti, illud non fiat quoad bonam fidem, quam dubitans nunquam habuit, aut habere potest, sed fiat, quoad conditionem indebiti: cum in dubitante cesset ratio, quæ conditionem impedit solet, nimirum donationis praesumptio, nec qui animo titubante solvit donare videtur. Hinc in materia possessionis Dd. dubitationem faciunt duplicem, unam, quæ plus habet fidei, quam suspicionis, alteram quæ minus habet fidei, plus suspicionis. Qui enim dubitat, an res sua sit, magis tamen opus est rem suam esse quam alienam, illam sã conscientia adhuc rem possidere dicitur. At qui ita dubitat, ut vix eredit rem suam esse, & plane suspicetur rem esse alienam non probabilem habet opinionem, sed in supina prorsus crassaque dubitatione versatur, læsanque aded habet conscientiam, ac in dubio in mala fide erit. l. un. C. unde vi. nec iure possidere videtur, vid. Fach. contr. iur. 65 Covarr. ad c. possessor de R. l. in 6. p. 2. §. 7. n. 3. & Surd. decis. 265. num. 17. ubi n. 47. §. 62. dicit quod dubitans tenetur inquirere, & de facili potuit certificari. Franc. Becc. conf. 111. num. 11. idem Surdus conf. 379. num. 18. §. conf. 528. num. 43. Decian. conf. 39. num. 21. Vol. 2. Sfort. Odd. de restit. in integr. part. 1. quast. 8. art. 9. num. 47. Fatinae fragment. crimin. part. 2. lit. 1. num. 96.*

III.

Inter homines nihil est sic indubitatum, ut non possit suscipere quandam sollicitam dubitationem. Noë, 44. cap. 1. §. 3. unde videmus, quod dubitare solent etiam petitores l. 17. de iur. patr. & Triboniano etiam non erat infrequens dubitationes fingere & imputare veteribus: quæ tamen haud ullæ fuerunt unquam. §. & plures 2. Inst. de vulg. subst.

IV.

Dubitationes sæpe vanae sunt Noë. 19. in praesentia. talis est, ubi in casu instrumendi versamur. loh. Cephal. conf. 440. num. 10. loh. Gædd. 3. conf. Marpurg. 33.

purp. 33. num. 48. nec in re satis clara longior inducenda dubitatio, ut ait Caltr. conf. 466. ad quod num. 1. Sol. 1. per l. ille aut ille 25. §. cum in verbis 1. ff. de legat. 3. l. jam hoc jure. 4. §. ult. de vulg. subst. fac l. a nullo 4. C. de ser. l. continuum 37. §. 1. de V. O. W'cl. 1. conf. 24. n. 14.

CAP. LIII.

Dubium.

Axioma I.

In dubiis & de jure non ita clarè decisus casibus licet imitari & sequi exempla aliorum, *l. Tertius 54. ad SC. Trebell. 14. ibi: quod mihi videtur non tantum agnatus l. filius emancipatus. ibi: sic enim inveni. ad Legem Corneliam de fals. l. 3. ibi: probatu in qua in oppido. Cod. de adf. privar. quod adeò procedit, ut si de jure aliquid non valeat, si tamen servetur de facto, observandum sit, Glossa in l. qui habebat. §. 1. ff. de manumiss. Alexand. consil. 107. incipit, pro investigatione. libr. 3. Hartmannus Pistor. lib. 1. quæst. 15. num. 106. Iason. in l. dedi. §. si liber. num. 1. ff. de condit. caus. dat. Decius in cap. oblata. de appellation. Cagnol. in l. si quis maior. num. 216. C. de transact.*

I I.

In dubiis à verborum proprietate non est recedendum, *l. non aliter 9. ff. de legat. 3. Regulariter enim quoties dubitatur in Lege de realiqua, vel disponitur,abilitas alii omni respectui præponenda est. l. qui testamentum 14. ff. de testam. Hartm. Pistor. 1. 9. 38. n. 21.*

Limita, nisi quando lex vel dispositio in sensu proprio absurditatem, iniquitatem vel inhumanitatem contineret, *l. in ambigua 19. ff. de Legib. vel quando ratio dispositionis, quæ in dubio attendenda est, repugnaret, vel quando communis usus loquendi (ut qui in talibus casibus attendendus est. Alciat. conf. 204. n. 4. & conf. 307. Consil. Arg. 1. conf. 1. n. 72.) essent in contrarium Everh. in loc. ab opim. Vulg. n. 5. pag. 125.*

I I I.

Dubitationis tollendæ causa sæpe quædam in oratione adjiciuntur, quæ etsi non exprimerentur, inessent, *l. 47. in fin. de condit. & demonstr. l. 56. ff. mand. l. 81. de Reg. jur. Dn. D. Bitich. Commentar. de send. 2. F. 55. nor. 3. Hinc dicitur, quod quæ dubitationis tollendæ gratiâ adduntur, jus commune non lædant, sed potius ex ea interpretationem recipiant, per ea quæ concessit Decius ad d. l. 81. de Reg. jur. quam regulam illustrat exemplo Hænon. ibid. disput. 9. pag. 107. ubi vid. Vnde etiam multa in dubiis tolerantur, quæ in casu claro non permitterentur, exempla regulæ vide apud Alciat. in l. ult. C. de transact. & in his quæ dubia sunt, quod certius existimamus tenere debemus. cap. juvenis. de sponsalib.*

I P. In

I V.

In dubio actus debet judicari potius licitus quam illicitus. Alciat. *in tr. de præsump. 3. reg. præs. 1.* maxime quando versamur in his quæ non sunt de genere prohibitorum. Marf. *conf. 61. num. 22. & 96. n. 8.* Bertazol. *consul. decif. 2. conf. 385. num. 10. & 11.*

V.

In dubio animus nocendi non præsumitur. Gloss. *in l. fluminum. §. fin. de damn. inferf. Salicet. in l. alius. C. de ferq. r. Paul. Castr. in l. cum eo. ff. de ferq. urb. præd. Alex. de Imol. conf. 174. lib. 2.* Consil. Argent. *conf. 88. num. 28. lib. 1.* eum in dubio nemo credatur in id consensisse, quod sibi nocet. Hænon. *ad l. 9. diff. 3. de R. l.*

V I.

In rebus dubiis judici facultas est concessa superiores Magistratus consulere. Nov. 82. §. pen. & Nov. 113. §. cæterum.

V II.

In dubiis casibus semper sequi debemus illam opinionem, quæ magis favet publicæ utilitati, Bart. & Dd. *in l. 1. §. 1. ff. sol. matr. Marant. diff. 4. quæst. leg. num. 20. pag. 431.*

V III.

Dubium dicitur, quod potest referri ad utrumque significatum. *l. ita fidei 40. ff. de jure fidei. gl. in l. ceteribus. ff. pact. Bart. in l. ab exemptione. num. 7. circa medium. de appellat. Felin. in cap. clamor. col. fin. Gers. ultimus. de test. Aretin. conf. 84. num. 5. Corn. conf. 30. num. 7. Col. 3. Tiber. Ceraf. conf. illustr. conf. 9. Col. 3. num. 1.*

I X.

DUBIA in meliorem partem sunt interpretanda, *l. cum creditor 55. ff. de furt. l. proximè 3. ff. de iis qua in testam. delentur. cap. estote. de Regulis iur. in decret. alib.* [Quia in dubiis semper benigniora præsumenda. *cap. ult. de præsump. l. pen. de pan. l. semper 56. ff. de Regulis iur.* nec unquam capi debet præsumptio delicti. *l. meritò 51. ff. pro soc. sed potius actus indifferens juxta leges factus, quam contra Leges. Hyppolit. in l. 1. num. 68. C. ad Leg. Cornel. de fidei. & in rubr. de fidei. ff. num. 43. Jason. in l. post dorem. num. 22. solut. matr. Menochius conf. 95. num. 61. Alex. conf. 30. lib. 7. Roman. conf. 113. Alciat. in tract. de præsump. reg. 3. præs. 1. Welenb. 1. conf. 33. num. 26.] Vi d. & Aldret.*

D d d

Aldret.

Aldret. *de relig. disciplina tuenda. lib. 2. cap. 4. num. 23.* Francisc. Molin. *de ritu nupt. lib. 1. comparat. 16. num. 2.* Farinac. *in praxi crimin. part. 2. quest. 85. num. 27. cum seqq.* ubi limitat. & *de falsitate quest. 187. num. 11. vers. quare etiam.* Ubi hanc conclusionem etiam in hæresis crimine procedere ait, Joannes Marianus Novar. *quest. forens. lib. 1. quest. 143. num. 21.* Thomas de Thomasset. *in floribus Legum, regula 445.*

In dubiis tutior pars est eligenda, *l. si fuerit 10. §. ult. ff. de rebus dub. cap. juvenis, de sponsalib. cap. ad audientiam. de homicid.* Covarr. *in cap. alma mater. part. 1. §. 2. num. 5. casu 1. & de sponsalib. part. 1. cap. 4. §. 1. num. 9.* Navarr. *in man. cap. 27. num. 139.* Ubi intelligit præcipuè, quando agitur de salute animæ, Emmann. Roder. *in sum. rom. 2. cap. 51. num. 6. conclus. 4.* Vasq. *1. 2. quest. 19. art. 6. disp. 65. cap. 3. & disp. 66. cap. 1. Salas 1. 2. quest. 21. tract. 8. disput. univ. sect. 17. num. 152.* Sayr. *de censur. lib. 1. cap. 16. num. 30. casu 1. & lib. 6. cap. 2. num. 16.* Flores de Mena *var. lib. 1. quest. 9. num. 18.* Sanch. *de matrim. lib. 2. disp. 41. num. 9.* Joan. Maria Novar. *quest. forens. lib. 1. quest. 14. numero 12.*

In dubiis conventionibus contra dantem fit interpretatio, *l. veteribus 40. ubi Bart. ff. de pactu. l. stipulatio ista 38. §. alteri 17. vers. in stipulationibus, ff. de verb. oblig. l. Labeo scribit 21. ff. de contrah. empt. l. quicquid adstringenda 99. ff. de verbor. obligat.* Menoch. *conf. 110. num. 36. & conf. 179. num. 19.* Surdus *de alim. tit. 6. quest. 1. num. 26. & decis. 322. num. 63.* Dn. Barbosa *in l. si quis intentione ambigua 66. num. 28. ff. de judic.*

Dubius ab ignorante non distat, *l. manifestissimi. §. si autem nescius. C. de furtis.* Gam. *Lusit. decis. 265. num. 17. ubi num. 47. & 62.* limitat, ubi dubitans tenetur inquirere, & de facili potuit certificari. Francisc. Becc. *conf. 111. num. 11. idem Surdus conf. 379. num. 18. & conf. 528. num. 43.* Decianus *consil. 39. num. 21. volum. 2.* Sfort. Odd. *de restitut. in integr. part. 1. quest. 8. artic. 9.*

quest. 47. Farinac. fragment. crimin. part. 2. lit. 1. num. 96.

CAP. LIV.

Duo.

Duo vel plura unita plus ponderis habeant, faciliusq; aliquid operantur quàm unum. *Auth. cessante. C. de legis. hered. §. sed hodie. inst. de adopt. cap. non potest. de prabend. Dd. in l. i. C. de pact. l. cum in adoptione 10. in princ. C. de adopt. cap. inter corporalia. Vers. unde cum non sit. de transit. Episcop. cap. 1. de Treuga. Et pac. Bald. in l. cum in adoptione, Cravette. consil. 960. num. 17. Vers. Et quod de Vinculo. Et num. 18. Cuth. sen. consil. 66. n. 17. Rega. Sixtin. 2. consil. Marp. 11. num. 48.*

CAPUT LV.

Duplex.

Axioma I.

Duplex damnum nemo debet sustinere! *Novell. 59. Vide infra ad cap. pama.*

I I.

Duplex auxilium & luerum si deferatur ex diversis causis distinctisque temporibus, utrumque tempore successivo pati potest. *l. qui non militabat 78. ff. de hered. inst. Const. lib. 1. dist. col. 3. pag. 9.* Exemplo sit, quod de legatis conditionalibus aut in diem relictis possit filius ultra legitimam & Falcidiam detrachere, quam sententiam non modò de lure Canonico, *cap. Raynaldus Et cap. Raynaldus, extr. de testam.* disertè fundatam, sed & æquitati convenientem dicit ac tuetur multis. *Petr. Heig. p. 1. quæst. 32. num. 15.* quam & defendunt Covar. *in d. cap. Raynaldus. §. 11. num. 5.* Vincent. Honded. *consil. 63. num. 74.* Ioh. Petr. Surd. *lib. 1. consil. 77. num. 13.* Andr. Gail. *lib. 1. obsil. 121. num. 12.* Anton. Faber *in Cod. lib. 8. tit. 37. definit. 6. 2.* Hartm. Pist. *obsil. 171. num. 8.* Carpz. *p. 3. jurispr. Rem. consil. 1. definit. 21. n. 3.*

I I I.

Duplici onere nemo gravandus. *l. Titia 34. §. qui in Titia 5. ff. de legat. 2. Tiraquell. de Nobil. cap. 20. num. 170.* Valasc. *de jure Emphyrent. quæst. 17. n. 21.* Casp. Glock. *de contrib. concl. 37.* Vinc. de Franch. *decis. 22. n. 31.* Carpz. *part. 3. consil. 28. definit. 19. n. 41. add. infr. lit. O. cap. omni.*

I V.

DUPLEX funiculus, seu duplex vinculum magis ligat, & difficiliùs rumpitur, *l. si non lex 83. ff. de hered. inst. l. discretus 10.*

Ddd 2

C. qui

C. qui testamenta facere poss. l. p^{er}. §. si verò. C. de adopt. aut. itaque. C. communia. de successiōib. §. sed hodie. vers. si verò pater. in fin. Inst. de actiōib. §. affinitatis. Inst. de empr. cap. 1. de Treuga, & pace. Alex. consil. 195. Assumo. num. 6. lib. 2. Ruin. cons. 73. num. 3. lib. 3. ubi quod quando concurrat duplex funiculus, difficilior est solutio, Anchar. cons. 226. num. 4. in fin. ubi quod duplex mendacium, vel delictum magis gravat, & magis operatur, Cravett. cons. 346. num. 12. & 13. ubi quod duplex, seu gemitus dolus, & geminatum delictum graviolem poenam affert, Cacheran. decis. 147. num. 20. & 21. Oldrad. cons. 325. num. 4. Surdus de aliment. tit. 6. quest. 13. num. 2. & decis. 154. num. 9. & cons. 61. num. 6. & cons. 173. num. 28. & cons. 175. num. 39. & cons. 329. num. 18. Cald. Pereira de resolut. Emptj euf. cap. 9. num. 14. Cardinal. Tusch. pract. conclus. tom. 2. lit. D. conclus. 810. cum 3. seqq. & tom. 4. lit. G. conclus. 28. num. 30. 32. cum seqq. Marian. Antonin. variar. resolut. lib. 1. resolut. 81. num. 3. Gonzal. ad reg. 8. Cancellar. gloss. 13. num. 90. cum seqq. Octav. Glorit. respons. 5. num. 26. Sigismund. Scacc. de judic. lib. 2. cap. 9. num. 1673. & 1720. Raudens. cons. 18. n. 91. Perez de Lara de anniverf. & capell. lib. 2. cap. 3. num. 32. cum seqq.

Unde provenit, ut clausula geminata enixam voluntatem magis ostendat, secundum Bartolum in l. cum scimus. C. de agricol. & cens. lib. 11. Dec. cons. 51. sub num. 3. & cons. 373. num. 8. Roland. cons. 110. num. 63. vol. 4. Cravett. cons. 54. vol. 1. quia geminatio verborum indicat enixam voluntatem legislatorum, Decian. cons. 1. num. 42. & 43. vol. 3. Gutier. pract. lib. 3. quest. 17. num. 134. Cravett. d. cons. 54. num. 7. Josephus Sesse Arag. decis. 230. num. 14. Ferrer. an cons. Carbalon. gloss. 1. num. 123.

Et statutum disponens, quod idem jus commune, addit vinculum, & magis ligat, ut notatur in l. 1. in princ. ff. ad Legem Falcid. & in l. 3. §. si rem. ff. de legat. 3. Alderan. Mascard. de interpret. statuti. conclus. 12. num. 17. cum seqq. Decius cons. 49. num. 17. vol. 1. & cons. 51. num. 7. vol. 2. Et ideo concurrente duplici prohibitione, statuti scilicet, & testatoris, non poterit filia agere ad supplementum legitimæ, Cæli. de Grass. decis. 2. n. 8. & 9. de cons. Paris. cons. 26. num. 88. lib. 3. & alii plures, quos refert Gonzal. d. gloss. 13. num. 96. Vide infra lib. 7. sub verb. Geminatio.

Limita

Limita Axioma, quando alterum est impertinens. Surdus *conf. 31. n. 34. vers. Secundo respondeo. & n. seqq.*

Limita etiam, quando unumquodque per se non adstringit. *l. patre furioso. ubi Jalon num. 44. ff. de his qui sunt sui. Surdus conf. 173. num. 113.*

C A P. LVI.

Duplum.

Semper in duplo triplove simplum id, quod duplatur, continetur, nisi nominatum cautum, ut duplum tripulumve præter simplum intelligatur. *§. ult. Inst. de oblig. qua ex delict. Donell. 26. Comm. cap. 20. in fin. Boccon class. 6. diffut. 29. thes. 37.*

C A P. LVII.

Duratio. Permanfio. adde verb.
Tempus,

Non videtur factum quod non durat factum: fundatur hæc regula in *l. sequitur 4. §. tunc in potestate 12. de Vfuscap. Anton. Fab. in ration alibus & amplius. gl. ad l. Papinianus 8. §. 14. in fin. de inoffic. testam. l. 10. §. versum. & ibi gloss. de in rem. vers. Zaf. in paratit. quod cuiusque univ. §. n. 22. Exempla in jure passim occurrunt. Sic non videtur cautum, quod non durat cautum, *l. 4. Vt in poss. legat. ubi Cujac. in Pap. & permillum non dicitur, quod non durat permillum, l. item 6. §. quid si alior. Quod cuiusque univ. §. nomine. nec verum dicitur quod verum non durat. l. §. pro parte. 10. vers. 10. in pr. de in rem vers. Denique nec defensum dicitur quod non durat defensum. l. 2. §. 4. in fin. Quibus ex causis in poss. Finckelthuf. obs. 12. n. 13. Ant. Fab. in rat. dec. ad l. 11. §. 3. de pecul.**

Hanc regulam Anton. Fab. in rat. decid. ad l. 3. §. 7. de in rem vers. declarat, quod regula sit accipienda de duratione, quæ sua sponte & naturaliter intercedit; non de ea cum effectus rei casu aliquo fortuito impeditur.

LIBER QUINTVS.

CAP. I.

Ebrietas. Ebrius.

Axioma I.

EA quæ ab Ebro committuntur non sunt ex animo deliberato aut ex proposito, *l. perspicuum* 11. *§. delinquunt* 2. *ff. de pæn. l. istud relatum* 3. *§. 1. ff. de injur. cap. sanè. c. inebriaverunt* Loth. 15. *quæst. 1.* ubi inop nata ebrietas Lorum ab incestu excusat. vid. Bald. in *l. data opera. C. qui accusare non poss.* Hippol. in *l. 1. n. 63. ff. de Sear. & ibid Salicet. Gail. 1. O. 110. n. 24.* Furioso enim nemo est similior nec proximior quam ebrius Fich. *1. conf. 38. num. 4. ac* proinde in jure cum furioso comparatur. *l. 1. C. si quis im- perat. maledix.* ubi Alber. de Ros. *cap. Genier dist. 35.* Menoch. 2. *arb. jud. cas. 326. num. 1.* Siquidem Ebrietas dementat & pervertit sensum, *Ephef. 5. 18. 1. Tsmorb 3. 8.* Vnde Ambrosius eleganter, nesciunt quid loquuntur, qui nimio vino indulgent, jacent sepulti: ideoque si qua per vinum deliquerint apud sapientes Indices venia quidem facta donantur, sed levitatis damnan- tur autores, *lib. de Patriarch. cap. 6. lib. de Abraham. can. sanè 7. caus. 15. q. 1. Sid. & destruit. 35. per tot.* Vnde nec iure Civile consentire videtur. *l. 6. §. 7. ff. de re milir. l. 11. §. 2. ff. de pæn.* Bonifac. de Vital. *ad tit. de homicid.* Hippol. de Marsil. *ad l. 1. cod. Dainhaud. in prax. crim. cap. 14. num. 15.* Carolus V. *constitut. crimin. 179.* nec etiam dolus nec voluntas peccandi in eo aderit. Imò ebrietate obliuio omnium quæ agi oportet inducitur. Hinc est, quod ebrius dormienti similis sit vitamque obdormire dicatur, *cap. à crapa- ula de Sira & honest. Cler.* eum in eo nec sit ratio nec ullum vitæ gerendæ consilium rectum, nec ulla artium nec gestorum aut lectionum memoria, *Gail. 2. obs. 110. num. 24.* quo pertinet Horatij *lib. 2. serm. Satyr. 6.*

Prout cuique libida.

*Siccat inaequales calices confusa saltem
Legibus insanis.*

• vid. & Platonem *lib. 1. & 2. de LL.* ubi temulentum ÷is puerum esse dicit, & Gellium *Nest. Attic. lib. 15. cap. 2.*

Vnde fit, quod Ebrius propter consensus defectum matrimonium con- trahere non possit. Socin. *conf. 47. velum. 3.* Dec. *conf. 112.* Ripa in *l. fin. C. de reuoc. donat.* Covar. 4. *de reu. cap. 2. p. 2. num. 9.* Arum. *exerc. 12. thef. 8.* neque etiam in testamento testis adhiberi, cum nemo dicat testimonium nisi icjunctus

jejunus, cap. 1. *Et ibi gl. in verb. jejunus. extr. de restib. fac. cap. honestum 22. quast. 15. Specul. 111. de restib. §. 1. num. 81. multo minus testamentum facere, & si quod fecit nullum est. fac. cap. sanè 25. quast. 1. cap. Venier 15. dist. 111. Tiraquell. de pen. causis. num. 8. Bald. in cap. crapula 14. de vir. *Et honest. Cler. Welsen. ad §. 1. Instir. qui restam. fac. non poss. lit. b.* Quare si delictum commiserit, elementius etiam erit puniendus. d. l. omne delictum 6. §. 7. *Verf. per Sinnm. ff. de re milit. iudicis tamen arbitrio. Roman in l. 1. in princ. num. 9. de verb. oblig. Iohan. de Anan. in cap. de infamib. num. 2. de iur. quis fil. occ. Iul. Clar. lib. 5. sent. iur. §. fin. quast. 60. Verf. Praterca. etiam si statuto cautum esset, quod delinquens nullam misericordiam consequatur, Abb. & Butr. in cap. 2. de maled. Tiraquell. in tract. de pen. leg. caus. 6. num. 2. vel si deliquisset contra personam Principis, d. l. 1. C. si quis Imper. maledix. ubi Angel. quod exemplo declarasse, Pyrrhum Epirotarum Regem in eum viis seferi Plutarch. & Valer. Max.**

Limita, non procedere in eo qui levi ebrietate affectus esset, quia tunc non minueretur poena ordinaria, Bart. in l. data opera. col. 2. *Verf. nunc de scripto. C. de hi qui accus. non poss. Angel. in tract. malef. in verbo sciencer. num. 17. Iohan. de Villania in reperi. l. Drusus. num. 86. de fcar. Rip. in l. ult. num. 79. C. de re voc. donat. vel qui data opera factus est ebrius, & deliquit, Bald. in reperi. l. 1. num. 40. C. unde vi. quia ebrietas affectata & dolosa, poena etiam gravi est digna. Iohan. de Villama in d. l. Drusus. num. 96. vel denique qui dum in ebrietate deliquit, effectus deinde mentis compos gloriatur, se illud facinus perpetrasse. Illa enim iactatio efficit, ut ratum habere videatur, quod male egerit, & ob id venia aliqua dignus non erit. Rip. in l. ult. num. 79. de re voc. donat. Menoch. 2. arb. jud. cas. 326. n. 10. Carpzov. p. 3. Conf. crimin. quast. 136. per tot.*

CAP. II. De Ecclesia.

Axioma 1.

Ecclesia dicitur cultrix iustitiz, cap. 1. *vers. Mediolanensis. de alien. send Felin. in cap. presentia in 22. col. de probat. Bald. in l. ea lege. in 6. q. 1. in l. ut acceperam. in fin. de usur. Carpzov. p. 2. conf. 12. desin. 13. num. 3. Welsen. lib. 1. conf. 37. num. 11. Et idè alteri præiudicare non vult. Bald. in l. 1. si quis precibus in 3. notat per illum text. C. de Episc. & Cler. quem commendat Iohan. de Anan. conf. 68. Visostarno. colum. 1. neque etiam favendum locis piis ut aliis in iustitia fiat, ut dicit textus in capis. ex renore. de for. compes. cap. nuper. de donat. inser. vir. *Et uxor. Bald. conf. 5. Quaritur. lib. 1.* Hinc est, quod Ecclesia non exigit aliquid ultra iustum pretium, Gloss. communiter approbata in cap. *Et quia alia est. cap. hoc ius porrectum. in verb. ut plus 10. quast. 2.* neque poenas etiam legitimas, pura dupli vel quadrupli, quæ alias iuste acquiruntur, extorquet postquam reni consecuta est. cap. fraternus. in 12.*

cas 12. quæst. 2. Vid. Ludov. Gomez ad §. ex maleficiis. *Instit. de Ationib. num. 37.* Obrecht. *disput. 2. de donat. thes. 175.* Harprecht. ad §. alia. *Instit. de donat. n. 140.*

II.

Ecclesia nunquam moritur. l. jubemus nulli. 14. in princ. in Verb. scientes. C. de SS. Eccles. cap. si gravato de rescript. in 6. cap. non super. & ibi Innocent. de caus. poss. & propr. cap. in literis. in fin. de rescript. spoliat. Gilman. 4. l. Ver. 37. num. 26. rationem vide in §. preponatur 76. ff. de judic. Butsch. in comm. Feud. l. Ft. 3.

III.

Ecclesia nunquam claudit gremium redeunti, cap. super eo quod. de heret. in 6. cap. duo 23. quæst. 8. Hinc est quod omnibus dicatur liberalis, cap. sedes, de rescript. l. sine. §. aequum. Cod. de Summa Trinit. add. & cap. quanto 2. quæst. 5. & de penitent. distinct. 3. cap. talis. §. ecce. etiam si penitentia fera sit, Ludovicus Gomez in comment. ad §. ex maleficiis. *Instit. de ationib. num. 42.*

IV.

Ecclesia esse debet in Republica, & non Respublica in Ecclesia, ratio: quia Ecclesia est pars civitatis, & de territorio universali, sub quo sita est. Bald. & Castr. in l. si quis C. de Episc. & Cleric. Ioh. Kæppen. sen. conf. 1. num. 91. Vnde Respublica lædi dicitur. si diu vacet Ecclesia. text. in cap. si Apostolica 35. de prebend. in 6. Monach. in cap. 1. num. 25. de concess. prebend. in 6. Lancellor. de arrensat. p. 2. cap. 12. limit. 48. num. 1. Cephal. tom. 4. comm. quæst. cap. 897. num. 841. & num. 321. Propterea jure communi Magistratus seculares sunt pastores & protectores Ecclesiarum in ipsorum territorio sitarum. Covarr. in repet. 2. cap. possessor. §. 10. num. 5. Schurff. conf. 72. num. 10. cent. 1. Meichner. decis. 33. num. 20 & decis. 33. num. 4. tom. 1. Menoch. lib. 1. presumpt. 100. & lib. 2. arbitr. judic. cas. 238. num. 7. atque sic Ecclesia ad eos pertinere, qui eam curant & custodiunt, Zas. in l. Prætor ait. §. his verbis. ff. de bon. auct. judic. possid. num. 4. Calderin. conf. 6. sub tit. de verbor. signific.

V.

Ecclesia minori æquiparatur cap. auditis. de rescript. in integr. glossa in l. Respublica. Verb. solet. Verf. licet in Ecclesia. C. ex quibus causis maior. Hartman. Pistor. 2. objer. 68. Carpzov. p. 1. confit. 28. defm. 196. num. 4. imò major ratio concurrat in Ecclesia, ut sibi privilegia minorum competant, quam ipsis minoribus, cum Ecclesia magis subiaceat fraudibus, quam minor, ratio, quia Ecclesia regiunt alieno tantum arbitrio, sed minor suo & alieno, & ideo strictiores sunt Ecclesiarum prohibitiones quam minorum. Bald. in cap. 1. in princ. Episcopum vel Abbatem. in usib. Feud. glossa in l. 1. Cod. contra judic. Bald. in Auth. quibuscunque. C. de SS. Eccles. Ludovicus Gomez in comm. ad *Institus. §. ex maleficiis, de ation. num. 49.* Hinc est, quod Eccle-

Cap. II. De Ecclesia

401

Ecclesia per juramentum non fiat maior, cum semper possit restitui, & hoc p eciale esse favore Ecclesie dixit Panormit. *ex gloss. in cap. 1. de restit. in integr.* vid. Vasq. 1. *comit. 8. num. 27.*

V I.

Ecclesia dicitur sponsa uxorque Prælati. *cap. sicut alterius 39. caus. 7. q. 1. eiusque morte viduata, c. ne pro defectu 41. de Elect. cap. 2. & fin. de translat. pralat. Panormit. quæst. 3. in pr.*

V I I.

Ecclesia & Respublica paribus passibus ambulant, & eodem favore donantur. *l. fin. C. de SS. Eccles. Novell. 6. §. fin. min. Oldendorp. lib. 1. consil. Marpurg. 5. num. 9.*

V I I I.

Ecclesia, cum Ecclesia permutari non potest, *can. nemini 40. caus. 16. quæst. ult. c. ad quæstiones 6. de rerum perm. Bartholomæus Brixen. de perm. quæst. 63. num. 157.*

I X.

Duo non faciunt Ecclesiam collegiatam. Archidiacon. *in can. Si ex Laici, num. 3. 10. quæst. 1. Pacianus lib. 2. de probat. cap. 31. num. 13. & in addit. lit. G.*

X.

Ecclesia indefensa non patitur sententiam contra se. *gloss. in l. si præfec. in fin. prim. gloss. C. quomodo & quando iudex. Vasq. libr. 1. comit. jur. 9. num. 24.*

X I.

Ecclesia est juris publici. *gloss. in l. 1. §. publicum, in Verb. sacri. ff. de iust. & iur. ubi ait, quod jus publicum consistat in sacris, ut sunt Ecclesie. Pacian. comf. 7. num. 113.*

X I I.

Ecclesia non reperitur privilegiata nisi in casibus jure expressis, imò in dubio semper utitur jure communi. *cap. 1. de alienat. feud. cap. pergens. 5. de censib. Vasq. 1. comit. jur. 9. num. 31.*

X I I I.

Ecclesia extructa in dubio præsumitur extructa ab illius loci habitatoribus Iohan. Andr. *quid aliqui lectur. 1. num. 10. de Reg. iur. Roeh. de Cust. de iur. patron. Verb. extruxit quare. num. 28. Covarr. in cap. possessor. p. 2. §. 10. num. 3. de Reg. iur. in 6.* Et ex præsumptione juris fundatam habet intentionem dominus territorii hoc intuitu in Ecclesiis etiam cathedralibus, Abbatibus & aliis collegiis sub illo sitis. Nicol. Boër. *decis. 32. num. 1.*

Ecc

Arch.

Archidiacon. *inc. dilectio. distin. 63.* Bald. *in cap. quanto. in fin. de judic. ubi dicit hoc esse notandum pro Magistratibus Alemannia.* Mascard. *de probat. conclus. 383. n. 3.* Abbas *conf. 106. in princ. & in fin. vol. 2.* Ant. Fab. *lib. 1. C. 11. 2. de fin. 46. num. 7.* Covar. *pract. quæst. cap. 36. n. 6.* Schrader. *inter Conf. Borchols. conf. 20. Vers. Secundo hac. lib. 2.*

X I V.

Ecclesiæ quæ semel dicatæ sunt, in profanos usus redigi amplius non possunt. Iason *in l. inter 83. §. sacram. ff. de V. O. num. 4. c. omnes 10. caus. 16. quæst. 7. cap. 1. ubi glossa & Hostiens. num. 1. C. 2. de religiof. domib. Panorm. & Dd. in rubr. de consecrat. Eccles.* ne quidem propter abusum, sed potius in racionem & pium usum sunt convertendæ. Novell. 37. *de Eccl. Afric. clem. 2.* ubi Zabarell. *de relig. dom. l. legatum 16. de usufr. leg. l. legatum 5. de adm. rer. ad cõsit. pers. l. 1. C. eod. tit. l. Imperatores 13. ff. de publicis. l. mol. Panormitan. & alii in cap. nos quidem 3. de testam. idque plurimis confirmat Schurff. *conf. 48. Licet. num. 4. 5. 6. 11. cent. 1.* quod si contra fiat à sacrilegio & homicidio non multum id putatur abesse. *c. bene quidem 1. distin. 96. cap. sunt qui oper. cum seg. 17. quæst. 4. Welsch. lib. 1. conf. 37. num. 8.* unde Magistratibus Ecclesiasticorum bonorum distractio est interdicitæ *cap. nullus 5. cap. ad nostram 1. circ. fin. de reb. Eccles. non alien. clem. 1. eod. cap. pastoralis 9. de his quæ sunt à Prælat. cap. non liceat 12. quæst. 2. Novell. 7. Novell. 129. l. 14. C. de SS. Eccles.* ratio, quia res; quorum administrationi præpositus est tutor, non sunt eius propriæ, sed sunt Ecclesiæ & Deo debentur, *cap. concessio. cap. quatuor 12. quæst. 2. cap. cum ex co. de Reliq. Menoch. recap. possess. 9. num. 106.* Duaren. *lib. 7. de benefec. cap. 9.* Arnif. *lib. 3. de Matess. cap. 1. num. 10.* sicuti & longi temporis locatio. *text. & gl. in l. 1. in verb. locationes. in fin. de reb. Eccles. Decius conf. 142. num. 3. Boët. decis. 234. Alex. conf. 17. lib. 4. Bellamer. decis. 748. Covarr. Variar. resolut. cap. 16. vol. 1. Valasæ de jnr. Emphyt. quæst. 29. num. 8.* Ea propter talia bona sine solennitate requisita alienari non possunt. *Auth. hoc juri porrò. & ibi gloss. de SS. Eccl. cap. sine exceptione 12. quæst. 12.* in tantum ut solennitates requisitas à Canone non possit etiam consuetudo diminueret. *text. in cap. cum 8. de re jnd. & ibi Dd. Giln. 4. l. 1. §or. 14. n. 27. pag. 97.**

Limita, nisi constaret alienationem evidenter in Ecclesiæ utilitatem reducendam, eo enim casu etiam sine certa solennitate valebit. Marfil. *in rubr. C. de probat. num. 210. Vers. facit etiam.* Gabr. *in conclus. 5. de rerum alien. Pacian. conf. 139. num. 44.* vel si necessaria causa, verbi causa, captivitatæ vel famis adesset. *l. sancimus 21. C. de SS. Eccles.* necessaria enim venditio sub prohibitione alienationis non continetur. *l. Diu. ff. de petis. hered. Gilman. 4. l. 1. §or. 3. num. 59.* unde Panormitan. *in cap. fin. de Eccl. adf. 21.* si talis existeret præsens necessitas, ac res eeleritatem desideraret, ad eam ut dilatio sine mora consulendi Pontificem periculum haberet, quod tunc alienatio rei Ecclesiasticæ etiam absque solennitate valeret. vide & Zabarell. *in clem. 1. num. 27. Giln. d. loc. n. 57. cum segg.*

X V. Eccle-

XV.

Ecclesia unita amittit privilegia. Idem gaudet tanquam filia privilegiis matris cui unitur, *fac. text. in cap. cum dilectus. 6. de hi qua & ius. caus. Gail. 2. obs. 61. num. 11. gl. in c. 1. in verb. uniendo. extr. ne sede vacante. gl. in cap. & temporu. in verb. unio. 16. quast. 1. & ibi Bellam. per 5. illud 9. in ff. de adop. Cacciai in 2. art. in pr. de unio. Petr. de Peru. in c. 2. in pr. de unio. Eccl. vid. & Pa. 1. de prob. cap. 27. num. 1.*

XVI.

Ecclesia de occultis non iudicat. *cap. ambasciat 11. distict. 32. cap. sicut sui 33. de simonia. Philipp. Franc. in mat. pessor. quast. 3. num. 3. & 4. quia animus soli Deo est notus. cap. si quid inuenisti 6. caus. 14. quast. 5. cap. tua nos 34. de simonia.*

XVII.

Ecclesia fundari non debet, nisi prius dotetur. *cap. cum sicut ex relatione 2. de consuet. Eccl. Panorm. 9. 3. n. 15.*

CAP. III.

Editio.

Axioma I.

In eo dolus praesumitur, qui edere differt, occultat vel recusat. Menochius *libr. 5. praesumpt. 5. num. 105. Mascardus de probation. conclus. 517. num. 117. & 156.*

II.

Editio fieri debet sumptibus petentis. *l. 4. §. fin. ff. de edend. ubi Dd. & in l. Argentarius. ubi Bald. eod. tit. & semel facienda, nisi iusta eius reiteranda causa sublit. l. 6. §. fin. n. 11. ff. d. t. Wcl. in parat. ff. eod.*

III.

Edere imperfecte & non edere sunt paria. *l. ubi exigitur 2. ff. de edend. Pacian. 1. de probat. cap. 66. num. 144. & ideo si instrumentum non sit editum, plene non intelligitur editum, & pars condemnata ex tali omissione potest agere contra Notarium ad interesse, nisi perfecte ediderit, ut notat Angel. in l. Gelus. in prin. ff. de edend. Castren. in l. si quis ex Argentarius. §. fin. num. 4. Vers. nota etiam dum dicit. ff. eod. Barr. in l. fin. num. 7. Vers. quare si propter. ff. de tabul. exhib. Dec. in cap. 1. num. 208. Vers. & ista editio de probat.*

CAP. IV.
De Effectu.

Axioma I.

Effectus colliguntur ex causis. l. 2. §. fin. cum seq. ff. de donat. Gail. 2. observ. 1. num. 9. Effectus enim cognosci solent per suas causas. l. Verum 39. ff. de furt. imò per effectum sæpe ipsam causam significamus, ut cum Iuriconsultus ait contractum esse obligationem, significat esse rem, ex qua nascitur obligatio, Sic cum in l. ex hoc jure §. de iust. & iur. Iuriconsultus dicit contractus introductos esse Iure gentium, Iustin. in res. de l. N. G. & C. obligationem etiam dicit Iure gentium introductam, Cuiac. ad l. 19. de Verborum signifi. p. 64. Vid. & l. rem non novam 14. in fin. C. de judic. Regn. Sixtin. 1. Conf. Marpurg. 14. num. 7. unde magnum mirabile futurum dicit Zasius in l. finita 75. §. cum autem 18. num. 1. Vers. tercio. de damn. infect. si effectus discordaret à sua causa.

I I.

Effectus non debet excedere virtutem suæ causæ, arg. §. 4. ibi: quod ex re nostra. & pr. Iust. per quas personæ cuicque acquir. vid. Otton. in Leg. 58. reg. 1. impossibile enim est effectum præstantiorem esse sua causa. Baldus in l. 4. de iust. & iur. cap. 1. quib. mod. feud. amitt. Everard. in loc. Top. loc. à minore in fin. Wesenb. 1. conf. 2. num. 30. & conf. 39. num. 6. & conf. 44. num. 45. cum quod iudicatur de causa, idem iudicari debeat de effectu. d. l. 4. ubi Dd. de iustis. & iur.

I I I.

Effectus efficacia testatur de potentia suæ causæ, ratio, quia exitus acta probat, vid. infra cap. Exitum, Evénim. Hinc si vulneratus mox decedat, absque intervallo longiore præsumitur ex vulnere decessisse. l. 16. §. Evénim 8. ff. de pœn.

Limita hoc procedere, nisi effectus procedat à causis remotis, tunc enim effectus non tribuitur illi principio remoto, sed causis propinquiorebus. l. 15. §. 1. ff. ad Leg. Aquil. Valentin. Forster. lib. 2. observat. 13. unde dicitur in l. 1. in fin. ff. quod quisque iuris. Quid offit conatus, cum injuria nullum habuerit effectum.

I V.

Effectus non sequitur dispositionem, nisi post conditionem adimpletam. Affid. §. si quis per 30. annos. in 3. notab. num. 7. si defend. defunct. Wesenb. 1. conf. 16. num. 9. quia deficiente conditione deficit actus. Paris. conf. 31. num. 17. Sol. 4. l. Tizio centum 71. §. ante nuptias 3. l. quibus diebus 40. l. in testamento 31. de condit. & demonstr. l. necessario 8. de perc. & comm. res vend.

V. Eff.

V.

Effectus sine restringitur & ampliatur, Socin. *conf.* 65. num. 7. & num. 21. §ol. 2. & declaratur qualis res sit. Tiraquell. *de retract. proxim.* §. 1. gl. 7. n. 44. Wcl. *conf.* 12. n. 69. & *conf.* 16. n. 5.

VI.

Effectum nullum parit, quod nullum est. *Vid. infr. cap. Nullum.* A quo remouetur nomen, remouetur & effectus. *l. à nullo 4. ubi Bart. & Odofred. C. de fer. l. durnos 2. ubi Gloss. C. de frum. Alex. lib. 11. tit. 27. l. fin. ubi Bald. & Salic. C. de inoff. testam. Euerard. in loc. leg. loc. ab Etymologia. in pr. Wcl. l. conf. 16. num. 12.*

VII.

Cessante causa cessat Effectus. *c. cum cessante 60. de appellat. l. generali lege. C. de SS. Eccles. l. 1. in fin. ff. de donat.* quod procedere ait, quando causa cessat ante effectum consummatum, secus si effectus jam consummatum est. Quo casu causa cessante effectus remanebit, ait Gail 2. *obfer.* 85. num. 3. *Vide supr. cap. Causa. Axiom. 12.*

VIII.

EFFECTUS regulatur à causa, quæ potius attenditur, quàm factum, ut per Becc. *conf.* 94. num. 17. ubi quod is, qui rapit mulierem libidinis causa, non dicitur committere furtum, quia non fecit animo furandi, & factum à causa regulatur. Socinus jun. *conf.* 105. num. 5. & 6. lib. 2. ubi quod sententia, quæ adjudicat jus præstantandi ad beneficium, necessariò adjudicat jus patronatus, quia præsentatio est effectus, & fructus juris patronatus, idèd non leparantur, Castrenf. *consil.* 85. *Præsens casus, num. 5. vers. nam statutum. lib. 2.* ubi dicit, quod statutum excludens dotatum à successione, intelligitur à successione dotantis, ut effectus suæ causæ commensuretur; ergo dos, quæ est effectus exclusionis, causam supponit; à qua regulatur, & à successione dantis dotem, Cephal. *consil.* 181. num. 3. ubi agens de colono partiaro, qui fecit expensas gratia fructuum quærendorum, quia illas non repetit, ex quo fiunt gratia fructuum colligendorum: si igitur habet partem suam fructuum, expensæ, quæ sunt effectus fructuum, regulantur à sua causa, Jason in *l. re conjuncta. num. 108. ff. de legat. 3.* ubi quod causa non potest esse sine effectu, ne inducatur frustratoriè. Corn. in *l. admonendi. n. 4. de jurejur.* Cravet. *consil.* 101. n. 25.

Ecc 3

IX. Er-

IX.

EFFECTUS durat durante causa, l. *semper* §. §. *negotiatores* 3. ff. de lre immun. Tiraquell. in tract. cessante causa. p. 1. num. 17. Surdus conf. 302. num. 5.

X.

EFFECTUS principaliter semper attenditur, & in omnibus consideratur, l. *cum servus* 104. ff. de verbor. obligat. l. 2. C. de aliment. pup. prest. Oldrad. conf. 150. num. 5. Cardinalis Tuschus d. tom. 3. lit. E. conclus. 48. Gonzal. ad reg. 8. Cancellar. gloss. 45. §. 3. num. 5. & gloss. 55. num. 11. cum seqq. Menoch. conf. 708. num. 15. Surdus confil. 380. num. 34. Joan. Maria Novar. quest. forens. lib. 1. quest. 9. num. 14. Octav. Glorit. respons. 1. p. 1. num. 118. ubi quod effectus rei spectandus est; ille verò contingens præter intentionem agentis non consideratur, l. *qui foveas* 28. l. *si putator* 31. ff. ad Leg. Aquil. l. 2. in fin. ff. de condit. & demonstr. Unde dici solet: *Quicquid agunt homines, intentio iudicat omnes*. l. 1. ubi gloss. & Doctores ff. ad Legem Corneliam de fidei.

XI.

EFFECTUS attenditur magis quàm verba, cap. in tantum 36. de simon. Aymon. confil. 59. num. 1. vers. *nec attenditur*, & confil. 214. in princip. Federicus de Senis confil. 198. *Casus talis est. vers. item gloss.* Romanus confil. 509. in princip. Alexander confil. 107. *Perpectu verbis*, lib. 3. Hieronymus Gabr. confil. 69. in princip. lib. 1. Socinus sen. confil. 56. num. 6. volum. 1. Surdus confil. 3. num. 26. cum seqq. Gonzal. ad reg. 8. Cancellar. gloss. 55. post num. 12. vers. & *ideò*, in ult. impress. Marian. Antoninus *variar. resolut.* lib. 1. resolut. 1. num. 7. Cardinalis Tuschus lit. E. conclus. 50. *per totam*. ubi num. 8. post Rip. in l. 2. in princip. num. 37. ff. *si certum petatur*. restringit ut non procedat, quando effectus est dubius, & verba sunt clara, quia tunc attenduntur verba, & *concl.* 56. firmat effectum magis attendi quàm naturam rei, Octav. Glorit. respons. 1. p. 2. num. 181.

XII.

EFFECTUS attenditur, non modus, l. 3. ubi Bald. C. de instit. & substit. *idem in l. conventicula.* num. 3. *arg. ab aequipoll.* Cod. de Episc.

Episc. & Cleric. per l. 104. ff. de verbor. oblig. Cardinal. Tusch. d. 10m. 3. lit. E. conclus. 51. per totam, ubi num. 2. subdit, quod in tantum attenditur effectus, ut valeat actus celebratus tempore prohibito, si effectus confertur in tempus permissum, & citat Oldrad. consilio 257. num. 4. vers. Effectus. Federicus de Senis consilio 244. vers. 2. Quia.

XIII.

EFFECTUS diversi non debent oriri ex una re, eademq; causa, *l. meminere 6. C. unde vi. l. quod Labeo 3. ubi Bartol. ff. de compensat. l. qui hominem 34. §. fin. ff. de solut. l. cum qui ades 23. ff. de usucap. Tiraquell. in l. si unquam. verb. donatione largitus. num. 284. vers. tertia ratio. Cardinalis Tuschus d. 10m. 3. lit. E. conclus. 54. num. 1. [Sicut nec inducta ad unum effectum possunt contrarium operari, l. legata inutiliter 14. de aliment. legat. Gilmann. 4. l. 1. vot. l. n. 104. pag. 65.]*

Diversis tamen respectibus una & eadem causa diversos, vel etiam contrarios operatur effectus, *l. si finita 15. §. Iulianus 16. ff. de damno infecto. Oldrad. cons. 263. num. 6. vers. neque novum. ubi quod probatio eadem potest quoad unum effectum esse sufficiens, quoad alium secus. Tiraquell. de nobilit. cap. 28. num. 11. cum seqq. ubi quod potest quis esse superior, & inferior alio, diversis respectibus, & de retractu lign. §. 1. gloss. 18. num. 23. & 24. ubi quod contraria cumulantur in eadem persona diversis respectibus, & num. 71. & seq. subdit, quod unum verbum secundum diversos effectus habet diversas significationes.*

XIV.

EFFECTUM contrarium operari non debent ad unum effectum inducta, *l. legata inutiliter 19. ff. de leg. 1. l. legata inutiliter 14. ff. de adm. legat. Fular. de subst. q. 245. num. 93. in pr.*

C A P. V.

De Electione.

Axioma 1.

Eligere se ipsum nemo potest. *l. 22. §. 7. & ibi Bart. ff. mandas. C. de elec. in l. 8. ff. de offic. praesid. cap. cum in iure peritum 33. & ibi gloss. de Elect. cap. Cuma.*

cum *ama* 50. ubi gloss. Verb. ad maiorem eodem tit. cap. per nostras 26. de iur. patron. cap. fin. de insti. Mar. Anton. Var. lib. 1. resolut. 51. num. 1. Put. de ci. 253. num. 2. p. 3. Lamb. de iure patron. lib. 2. part. 1. quast. 5. princ. art. 5. num. 2. Iohan. Mar. Bellet. de quast. cleric. p. 1. tit. de bonis cleric. §. 11. num. 23. pag. 527. Azeved. ad Cur. Pisana. lib. 2. cap. 11. num. 7. Cardin. Tusch. rom. 3. lit. E. concl. 72. Cened. ad decret. collect. 99. n. 3.

Amplia in praesentatione per textum in c. per nostras 26. de iur. patr. Campan. in d. i. iur. Can. rubr. 11. cap. 13. num. 398.

Limita, quando electio fit à pluribus, tunc enim potest unus se ipsum eligere cum aliis. Mar. Ant. d. resolut. 51. n. 5.

I I.

Eligenti imputatur, si malum elegit. Socinus in l. filiusfam. num. 1. de Verb. signif. Eligens enim malè scienter dicitur decipere semetipsum, l. ea qua 43. §. 1. ff. de contrah. empr. Vnde de se queri debet, non autem de alio, quasi ab illo laesus seu deceptus sit, cum scienti dolus non inferatur. l. nemo videtur 145. ff. de Reg. iur. Lud. Rom. 1. conf. 475. num. 3. Sic mala electio ipsi apud quem deposita est pecunia semper nocet. l. 1. §. hac actio 1. ff. si mens. fals. mod. l. cum mandato 23. ff. de minor. quasi mala electio sit in culpa. can. de cetero 109. caus. 1. q. 1. gl. in l. non ob eam rem. ff. pro soc. Concenat. quast. iur. sing. lib. 4. quast. 12. gloss. in §. prater ea. Insti. quib. mod. re contr. oblig. quemadmodum & in eligente malum socium. §. ult. Insti. de societ. Sic qui eligit minorem in procuratorem, etsi laedatur, restitui non potest. l. cum mandato 23. an fin. de minor. idem esse & in eligente imperitum advocatum. Glossa in l. usque de rei vindic. vel imperitum Medicum, Menoch. 1. arb. jud. 65. num. 11. vel Canonicum indignum, Bart. in l. si patronus. de confirm. iur. affirmant. vide & alia his similia apud Bartol. l. si cum quo. ff. ut in poss. legat. l. pen. ff. de iur. dot. l. 1. §. quassum. de separas. l. Nam SerSiu 21. §. ult. de negot. gest. l. cum qui 10. §. ult. ff. commod. Iason. in §. bona fides. num. 45. Insti. de Act. Cravet. conf. 97.

I I I.

Electus ab aliquo, praesumitur electus ab eo, qui eligenti potestatem tribuit, Mascardus volum. 2. conclus. 593. num. 3. Honthem. 1. de art. Notar. cap. 21. num. 2.

I V.

Qui eliguntur ad officium publicum, debent esse idonei eo tempore, quo eliguntur. Bart. in l. impuberem. & Bald. ibid. ad Leg. Corn. de falsi. Mathematician. & Dd. in C. per l. se pater unus 8. C. quando provocat. non est necess. C. lex causatur 2. in princ. ff. de excusat. iur. cap. si eo tempore 9. de rescript. in 6. Honthem. 1. de art. Notar. cap. 18. num. 7. Vnde qui tempore electionis fuit idoneus elector, amplius non tenetur, l. 1. C. de petic. nomin. lib. 11. Si igitur depositarius idoneum nominaverit, licet postea facultatibus sit lapsus

lapius, liberatus est. Bart. in l. cum fundum. §. servum. col. fin. ibi. tercio. & l. cum quis. §. sed commodum. de usu & habit. & l. plenum 12. §. conquisit. 4. ff. eod. Iacob. Concernat, quast. iur. sing. lib. 4. quast. 12. Roman. cons. 338. Iason in l. age. num. 3. C. de transact. Angel. in l. 1. C. si rector provincie. l. sed addes 19. ff. locat.

V.

Electio ab initio nulla per consensum vel ratihabitionem supervenientem confirmari non potest. cap. audis 9. de Elect. Iohann. Andreas in quast. Mercur. tit. de Reg. iur. quast. 75. num. 6. & quast. 45. num. 5. quia in electionibus spectandum initium. d. cap. audis. & c. dudum 54. de Elect. Ioh. Andr. d. loc. num. 10. cap. fin. de renunc. Gid. & cap. inter dilectos. de fide instrum. in fin. l. non dubium 5. Cod. de LL. l. ex pupillari 44. ff. de Vulg. subst. ubi per accessorium aliàs validum non confirmari principale non validum luculenter elucet.

VI.

Electio absoluta non recipit conditionem, Bart. Brixienf. in quast. dominical. quast. 2. num. 2. per cap. ei 32. quast. ult. l. perfecta 4. C. de donat. quasub mod. Electio enim unius aliorum est reprobatio. l. cum ita legatum 63. §. 1. ff. de condit. & demonst. Surdus cons. 428. num. 8. & reprobatio unius ex duobus propositis videtur includere approbationem alterius. cap. monne 5. de prapumpt. Surdus decis. 195. num. 3. Vnde qui semel elegit, non habet licentiam altero electo transire ad alterum. l. 33. ff. de legat. 1. nec in electione facta amplius poenitere licet. l. 4. §. eleganter. de L. commiss. ubi vid. Wesenb. in parat. in fin. cum via, quam quis semel elegit, & factio suo comprobavit, displicere amplius non debeat. cap. quod semel de Reg. iur. in 6. cap. ut qui duas. de Elect. atque hoc quidem ita se habet, si semel tantum via aliqua placuerit, l. in decem 9. ff. de aq. pluvi. arc. Regn. Sixtin. 2. consil. Marp. 8. num. 14. Gid. in fr. lib. ult. cap. Via. Hinc qui unam certam agendi viam elegit, ceteris renunciasse & sese ad electam restrinxisse intelligitur. per text. in l. quod in heredem 9. §. eligere 1. ff. de tribut. alt. l. ult. §. 2. C. de furt. cap. ut qui dum. de Elect. in 6. & utrobique d. fac. & text. in cap. Abbate sanè. de cens. & rejudic. in 6. ubi agens ex una causa si succumbat ac in ea intentionem non probat, nec ad aliam admittitur. Gid. & l. habebas 13. ff. de instr. actiou. Herman. Vult. 3. cons. 35. num. 17. & cons. 20. num. 15. d. volum. cum actiones electione tollantur, quod procedit, si scilicet ex una causa, vel pluribus causis contrariis tales actiones descendunt. l. 9. §. eligere 1. ff. de tribut. alt. secus enim est, si ex diversis causis & non contrariis actiones veniant, hoc enim casu electione non tolli, sed unam post aliam recte intendi, per l. item 18. §. Verum 3. ff. de pecun. constitut. probat Costal. ad l. 9. ff. pradiet. tit. puta, si ex uno facto plura nascuntur delicta, vel ex diversis etiam factis actiones plures. l. 1. §. 2. 3. 4. de public. l. 76. §. 1. de furt. add. C. A. de priv. del. thes. 11. num. 2.

VII.

Electio non est nisi inter duos vel plures. *Bald. in l. 1. num. 13. cum seq. de furi. Vult. 3. conf. Marpurg. 35. num. 64.*

VIII.

Elegisse agens censetur viam, per quam actus sustinetur. *l. 3. ff. de testam. milis. §. idemq. juru 2. Instr. qui & ex quib. caus. Bertrand. conf. 264. in pr. Col. 2. Paris. conf. 72. n. 93. Col. 2. Cravett. conf. 92. num. 5. Col. 1. Welf. conf. 38. num. 63. Vult. 3. conf. Marp. 35. num. 74.*

IX.

Electus ad officium vel dignitatem, non prius suscipere administrationem debet, quam ut consentiat electioni, eamque confirmari petat, & confirmationem obtineat. *cap. cupientes. cap. quam sit. & cap. si electio. de Elect. in 6. Menoch. 2. arb. jud. cap. 477. num. 1. ubi vid.*

X.

Electio debitoris est, quando certitudo est habenda per viam electionis *l. comprehensum 60. ff. de contr. empt. Dd. ad §. 22. Instr. de legat. Arn. Reigert. in suosheaur. super hac voce. Welfenbec. in parat. de opt. vel Elect. legat. num. 1. in fin. Sic non tantum in contradibus regulariter electio datur debitori. *l. plerumq. 10. in fin. de jur. dot. l. lege 34. §. 6. de jurejur. l. 3. §. 1. ff. de pos. l. 34. §. 1. ff. de contr. empt. l. 7. §. 3. ff. de donat. inter vir. & uxore. l. 6 §. 1. de jur. patron. verum etiam procedat in divisione bonorum, quoad electionem decilio *l. 2. C. de rescind. vendit. ut ea competat convento, adeo ut liberum ei sit, vel consentire rescissioni divisionis, ut alia fiat, vel supplere, quod iusto pretio deest. Gilman. 4. 1. Got. 4. n. 24.***

Aliud tamen in ultimis voluntatibus obtinet. Cum enim legatario data fuerit in rem actio: opus fuit, ut & concederetur electio eius rei, in quam actionem dirigeret. *Welf. in parat. de opt. leg. n. 1.*

Fallit quoque hæc regula in casu, ubi actor plura habet remedia, quotiens enim duplici iure munitus est, facultatem habet alicutram eligendi. *l. 1. §. si proponatur §. ff. si quis omisit caus. l. 19. §. ult. ff. de jur. dot. Anton. Peregrin. de fideicommiss. art. 8. num. 45. Menoch. lib. 4. præsumpt. 63. num. 6. Et generaliter in actionibus electio est agentis, *l. quod 9. §. 1. ff. de tribus. in rem act.* quotiens enim multa remedia in iure introducuntur alternativè, tunc optio eligendi alterum non iudici sed parti permittitur etiam eo casu, quo verba non partem sed iudicem concernunt. *Panormitan. in cap. prout. num. 19. & 22. per illust. reus. de del. & contum. Gaill. lib. 1. obs. 4. 60. numero 3.**

Limita 1. si alterutrum sit adjectum in favorem creditoris. *Carpzovius 1. respos. 52. num. 10. (2) Fallit in alternativis, quod verum est in omni alternativa in solutionem. arg. l. 2. & 3. de Leg. commiss. Moller. 13. c. 27. in fin.*

in fin. Rei enim hoc in casu est electio quid solvat ante litis contestationem, l. 2. de eo quod certo loco, post non item, quia cogitur solvere secundum naturam & formulam actionis intentatæ. Welenb. in comm. Cods. de commod. sub. sup. de ad. commod. contraria. num. 3. Adde & eas limitationes, quas recentiores Harum, Pilt. 3. quæst. 4. per tot. ubi vid.

XI.

Electiois causa celeritatem desiderat, nec reconventionem expectat. But. in cap. Ex literis. de iur. petur. add. ibi Socin. col. 26. vers. sexto fallit. Menoch. 2. arbit. iud. cas. 189. num. 5.

XII.

Eligendi jus cum persona exiungitur, nec in heredem transit. l. qui heredi 44. in fin. de cond. & demonstr. ratio, quia in tacto personæ fundatur, vid. Welf. in par. ff. de opt. vel elect. legat. n. ult. maxime si ex contractu sit debita, l. 76. ubi Donell. n. 6. Et ult. pr. de V. O.

Limitationis loco notari potest, secus esse in legato optionis ubi iure singulari & benigno contrarium servatur. §. 23 Instit. de legat. Vid. Treutler. 2. disp. 13. thes. 5. lit. a.

XIII.

Electio propriè est inter æqualia familiaque. vid. Anton. tit. 11. de merat. præscript. conclus. 69.

XIV.

Electus dicitur non ab eligente, sed à mandante eligi, l. nunc ex familia. §. si de Falcidia. de legat. 3. Dec. conf. 231. col. 2. conf. 287. n. 2. Cravet. conf. 122. n. 3. Menoch. 2. arb. iud. cas. 200. n. 9.

C A P. VI.

Electores Imperii.

Electores Imperii æquiparantur Præfatis prætorio atque sic Regibus. Anton. Surgent in Neapol. illustr. cap. 24. Bernhard. Muscatell. pag. 7. gloss. in Verb. sent. n. 6. prax. cels. Peregrin. Iannin. lib. 1. num. 723. de citatione reali. Iohan. Phil. Monspel. conf. 50. num. 33. Ruland. cap. 4. num. 18. lib. 5. p. 2. de Commiss. imò ipsi Imperatori, Curt. in feud. p. 2. q. 2. Ex quo tamen nec quicquam decedit Maiestati supremæ, quando his septemviri Maiestatis particularibus beati salvâ superioritate supremæ Maiestatis ohne Ihre Maiestät eintrag oder schmälertung / si velut radii à sole, cui ne minimum quid lucis inde subtrahitur, etiam si Lunæ lumen conferat, etiam si radios undique diffundat, ac totum illustret terræ corpus, lumen accipiunt, unde sicut primæ lucis integritas memorati numinis detrimenta sentit nulla, ira tantò magis imperiale attollitur sceptrum, quando tribunal ipsius ut Regis Regum dignioris in circuitu circumspicit Parastatas & sacris addictos & sacris solutos veluti dudum Iustinianus Imperator dixit in Novell. 15. in princ. §. Nos

igerur. Vid. Mindan. *constit. Regn. Verb. Camerat. num. 41.* Gregor. *in hist. Rom. pag. 191. lib. 2.* Lup. *lib. 1. de Magistrat. Frane. Tilius de Reb. Gall. cu lib. 2. Nat. conf. 637. num. 35.* Scip. Ammirat. 2. *discepr. 8.* Arum. *de iurisdic. quast. 1.* quorum constitutionem ab Ottone III. institutam communis Dd. calculus comprobat. Abbas Spanheim. *in Chron. & Abb. Stadenf. Iohan. Bapt. Egnat. in Vita Ottonis III. Huld. Mutt. lib. 14. Chron. Germ. Blond. lib. 3. dec. 2.* Iacob. Bergam. *in suppleo. ad ipsum Blond. Platina in vita Gregorii V. Ioh. Wolff. cent. 11. rer. memorab. Iacob. Wimpfeling. c. 10. epist. rer. Germ. Boeckel. de publ. iud. disquis. IV. pag. 35.*

C A P. VII. Eleemosyna.

Axioma 1.

Eleemosyna de re aliena facienda non est. *cap. sicut dignum. §. eos. de homicid. cap. eam te. dñ. iurejur. cap. 2. ubi laic. gloss. & cap. eleemosynam 14. quast. 5. Menoch. 2. arb. iud. cas. 182. num. 44.* sed de suo & superfluo. Qui enim vult Eleemosynam ordinatè dare, incipiat à seipso. *cap. qui vult. dist. 3. de pauper. iuncta gloss. in Verb. se ipso. & gloss. in cap. si non licet. in Verb. semet ipso 23. quast. 5. per l. si ser. & andarum 14. ff. de prescrip. Verb. l. si qui sumo 49. ff. ad Leg. Aquil. gloss. in cap. percussio. in Verb. speculibus de iurejur. Arnul. de Masset. cap. 1. num. 13, lib. 1.*

II.

Eleemosynæ & sacrificium non placent Deo, quæ offeruntur ex scelere. *cap. scriptum 14. p. 5. Honthem. 2. de arr. Notar. c. 41. n. 10.*

C A P. VIII. De Elusione.

Quilibet conventio ita debet interpretari, ne in unius vel alterius contrahentis potestate sit eam reddere elusoriam. *L. 83. §. 1. de Verb. oblig.* quod non modò in conventionibus procedit, sed vel maxime locum obtinet in sententiis, decretis, Edictis, Imperio prætoris, cuius auctoritati interest, ne fiant elusoria. *l. 75. de iudic. l. ult. §. ubi autem. Cod. de bon. qua lib. l. fin. ff. De quid in loc. publ.*

C A P U T IX. De Emancipatione.

Axioma 1.

Emancipatio est honor, §. hoc quoque 2. *Instit. per quas personæ cuiq. acquirunt. ibi: quod & honoris & beneficium. l. 1. in princ. ff. si quis a parente.*

rem. manumiss. fuer. l. 7. ff. de legat. nom. Harprecht. in comment. ad Instit. d. §. hoc quoque. num. 2.

II.

Emancipati liberi non sunt sui heredes. l. 7. de capis. minus. §. Emancipatos 3. Instit. de Exhered. liberor. Emancipatus enim nomen filii de emancipatione amittit. l. 6. de senator. & per talem capitis diminutionem definit agnatus esse, cum cognatus remaneat. §. Emancipati 9. Instit. de hered. qua ab intest. defer. §. fin. ff. de legie. agnat. cui. l. sed cum patrono 6. §. 1. ff. de bon. poss. atque pro extraneo habetur. l. unie. §. extraneus. C. de rei uxor. act. quæ procedunt de jure civili, non verò de jure prætorio, vigore enim huius connumerantur suis heredibus. d. l. 6. §. 1. ff. de honor. poss. ff. Vid. Boccr. in comment. ad Inst. de hered. Instit. & Exhered. num. 12. pag. 324. Unde etiam in statuto favorabili eum diei posse agnatum, licet propriè non sit, asserit Vafq. lib. 2. contr. jur. cap. 39. num. 10.

III.

Emancipatio non contentiosa, sed voluntaria est jurisdictionis. l. 2. ff. de offic. præsid. Boccr. in comment. ad Instit. quib. mod. jura patr. pot. tolliunt. §. 5. & 6. num. 12. Hinc est, quod emancipare liberos suos nemo cogi possit. §. ult. Instit. quibus modis jura patr. potest. tollitur. l. non potest 31. ff. de adopt. adeò ut ne Principis quidem referipto effici possit, ut pater invitus de sua potestate filium dimittat. l. 4. C. de Emancip.

Limita 1. nisi pater filium durius tractet, l. ultim. ff. si à parent. qui manum.

2. Si pater leno filias velit prostituere. l. Si lenones. 12. Cod. de Episcop. aud.

3. Si pater legatum sibi relictum eà conditione ut filium emancipet, acceperit. l. siens legatum 91. ff. de cond. & dem.

4. Si quis à prædone adoptatus minor petat se restitui in integrum, l. 3. §. si quis. 6. ff. de minor.

5. Si impubes arrogatus postea pubes factus respondeat arrogationem sibi esse inutilem. l. nonnunquam 32. ubi gloss. & l. seq. ff. de adopt. Vide & l. ult. C. de spectacul. lib. 11. Giphani. ad d. §. 6. Instit. quibus modis jura patr. pot. tollit.

Addit 6. Schneidev. ad d. §. 6. num. 7. ut etiam pater possit compelli ad filium emancipandum, propter istas causas, ex quibus ei licet patrem exheredare, cum correlativotum sit eadem natura, l. fin. C. de instit. & adus.

Vid. addit. Hubert. de Beno curf. in tract. de Except. rubr.

quib. mod. suo nom. agentes. in verb. emancipare.

CAP. X.

Emergere.

EMERGENS NOVUM NOVO INDIGET auxilio, & in rebus novis novum est remedium & consilium suggerendum, [l. 10. §. 1. ff. qui satisfdar. cog. l. non est. 12. ff. de transact. l. ille à quo 13. §. 4. ad Trebell. l. 1. in fin. ff. quand. de pecul. act. annal.] l. 1. in princ. ff. de ventre inspic. l. de arate 11. §. ex causa 8. ff. de interrog. alion. l. si iure 13. ff. de legat. 3. l. mater decedens 19. ff. de inoff. testam. l. oratione 7. ff. de feriis. cap. fin. de in integr. restit. minor. [Vid. Welenb. 5. conf. 235. num. 31.] Petrus de Anchar. conf. 84. Domina Azolina. num. 5. Roman. in l. si verò. §. de viro. num. 83. ff. solut. matrim. Rolandus à Valle conf. 2. num. 159. cum seqq. lib. 2. Cravett. conf. 264. num. 5. & 6. ubi ponit plura exempla, Thomas de Thomasset. in florib. decis. reg. 248. ubi intelligit, quando accidentaliter & inopinatò aliquid novum emergit, Surdus conf. 418. num. 9. Cardin. Tusch. practis. conclus. tom. 3. lit. E. conclus. 145. per totam. & lit. D. conclus. 502. num. 36. Anton. Monach. Lucens. decis. 21. num. 32. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 4. num. 97. Octav. Glorit. respons. 1. part. 3. num. 221. Nova enim res novum consilium capit, Ancharan. consil. 204. Punctum unum. num. 12. & novis morbis nova convenit antidota preparari, cap. ceterum. de juramento calumnia. Telsaur. Pedem. decis. 239. num. 11. cum sequentib.

Amplia axioma in constitutionibus, quæ tendunt ad noxam, nam ex superveniente causa ab eis recedere licet, Cravett. d. consil. 264. num. 5. Anchar. d. conf. 84. num. 4. Rolandus à Valle d. consil. num. 159. lib. 2. & in pactis Anchar. d. num. 4. & in omni promissione, etiam de non offendendo, Cravett. d. conf. 264. num. 5. & 6. ubi etiam in locatione, in legibus, & statutis, item & in testamentis, Anchar. d. conf. 84. v. 3. & 4. Roland. à Valle d. consil. n. 159. Cravett. d. conf. 264. n. 5. quidem dicunt in juramento.

Amplia secundò in privilegio, ut per Anchar. d. conf. 84. num. 4. & 5. Cravett. d. conf. 264. num. 5. Rolandus à Valle d. consil. num. 161. & seqq. nam si tendit ad iniquum, vel incipit esse damnosum, non est observandum, Rolandus à Valle d. consil. num. 158. & 160. lib. 2.

Menoch.

Menoch. *conf.* 350. n. 27. Bardel. *conf.* 22. n. 10. Cæf. Barz. *decif.* 118. n. 8. Octav. Glorit. *refp.* 1. p. 3. num. 191.

Amplia tertio in materia probationum. Nam licet post publicatas attestations & didicita testificata non admittatur nova probatio tamen super emergenti de novo bene admittitur. *Clem. 2. de testibus.* Signorol. *confil.* 13. num. 6. & 7. Mascard. *de probation. conclus.* 118. Joan. Garc. *de nobilit. gloss.* 46. num. 6. Cardin. Tufch. d. *conclus.* 145. num. 20. Stephan. Gratian. *disceptat. forens.* cap. 158. Bernhard. Grævæ. *ad præf. Camera Imper. lib. 1. conclus.* 118. Mendez. à Castro in *praxi Lusit. lib. 1. cap. 19. num. 12.* Amat. Roderic. in *præf. cap. 8. num. 7.*

Amplia quarto in materia recusationis; nam licet exceptio suspitionis allegari non possit post litem contestatam, l. *apertissimis* 16. C. de *judic. cap. pastoralis de except.* tamen ex causa de novo emergenti bene potest, secundum Mascardum *de probat. conclus.* 952. num. 35. Bernhard. Muscatel. in *praxi aurea civili Neapolit. p. 2. gloss. competens.* num. 55. Amat. Roder. in *præf. cap. 10. num. 70.* Stephan. Gratian. *disceptat. forens.* cap. 100. num. 32. ubi ampliat etiam post conclusum in causa, dummodo causa recusationis habuerit ortum post conclusionem, & num. 31. subdit, quod super hoc deferendum est iuramentum ab ipso recusato.

C A P. X I.

Emptio.

Axioma I.

Emptio venditio contractus est synallagmaticus. §. 1. *Inst. de Auctor. iur. l. naturalis* §. 1. ff. *de præscript. verb.* eamque ob causam mutuum requirit obligationem, d. §. 1. *Verf. ex quibus mutua.* l. *Labeo* 59. ff. *de Verbor. signif.* adeo ut non consistat altera parte non obligata, nec sese obligante. l. *quid tamem* 21. §. *pen. ff. de recept. arbit. gloss. eamque securi.* *Id. in l. Iulianum.* §. *si quem a pupillo.* ff. *de alb. emi.* Vult. 2. *conf. Marp.* 24. n. 25.

II.

Emendi & vendendi facultas est juris naturalis, Cravet. *conf.* 6. num. 121. *Gol. 1. Menoch. de præsumpt. lib. 3. præsumpt.* 130. n. fin. Fabian. de Monte in *tratt. de Empt. & Vendit. quest.* 1. pr. num. 4. Nicol. Mozz. *diff. tract.* cap. 1. num. 22. ideoque rem suam nemo cogi potest ut vendat. l. *infirmum* 11.

C. de

C. de contrah. Empt. l. cuiusvis 11. Cod. locat. l. non emere 16. C. de jur. delib. l. quamvis 2. de pignor. l. nemo exterius 9. C. de iudic. imo liberrimum cuique est rem suam vendere cuiusque volet. l. 1. C. comm. de iud. & ibi Bald. Afflic. in rubr. confitit Frider. de jur. praxim. num. 18. Marcus Mantua in l. dudum. num. 4. C. de contrah. empt.

III.

Emptio absque pretio intercedente est nulla. §. 1. *Sibi Dd. Inst. de empt. vend. Gwdd. 1. conf. Marp. 26. num. 341.*

IV.

Emptio venditionis rei, cuius non est estimatio, habetur pro nulla §. fin. *Inst. de contr. empt. Gwdd. d. conf. 26. n. 341.*

V.

Emptionis venditionis verbum omnem contractum, per quem deducitur rei alienatio comprehendit. *l. statuliberi 29. §. 1. ff. de stat. liber. Caballin. de Evid. §. 1. num. 4. Carpzovius part. 1. Inst. prax. forens. confitit. 3. de fin. 25. num. 3.*

VI.

Emptionis venditionis contractus dicitur fortior ceteris, ideoque ceteros contractus necare. *arg. l. si re solum 27. l. si ita scriptum 67. ff. de hered. inst. l. emptorem 9. C. de locat. Dec. conf. 278. col. 2. in princ. vers. sed breviter. Vult. 3. conf. Marp. 18. num. 117.*

VII.

Emptionis venditionis contractus in dubio potius quam quivis alius presumendus est. *Ripa in l. 2. in princ. num. 31. ff. de reb. cred. per text. in l. apud Celsum 1. §. si cum legitime 28. ff. de dol. except. l. fin. C. de pradi. Cursal. lib. 10. Roman. consil. 86. colum. 2. Socinus conf. 156. col. fin. Solum. 1. Vult. dist. conf. num. 93. Sic in specie in dubio potius emptionem quam locationem aut oppignorationem presumi, maxime si precium iustum rei venditæ sit appositum. *post gloss. in l. 1. §. 1. de superficie 8. affirmant Czpoll. in tract. de simulas. contract. Iason in l. 1. num. 23. C. de jur. Emphyteut. Pantfchim. 1. quaff. 17. num. 11. quanquam si natura contractus aliud suadet, in dubio emptio non presumitur. l. rei commodata 8. cum seq. de commod. & l. non soler 39. ff. locat. Pantfchim. 1. 9. 6. n. 37.**

VIII.

Emptio venditio patet latissime, *l. statuliberi 29. in fin. ff. de statulib. l. siens 8. §. venditionis 11. ff. quib. mod. pign. solvit. facis §. praterea. Inst. quibus modis jus patron. pot. solvit. in princ. Inst. de testam. ordin. Vult. d. conf. 18. num. 94.*

CAP.

CAP. XII.
Ens & non Ens.

Axioma I.

Ens nobilius & dignius est non Ente. Salicet. in l. 1. §. rei uxoria. num. 6. *Verf. & sic nota. C. de rei uxoria ad sen. Pacian. 1. de probat. cap. 6. num. 7. Vnde & melius ens comprehenditur ex teste, & imprimatur in eius intellectu, quàm non ens. Aretin. in cap. in nostra. num. 21. col. ponult. extr. de testib. Gabr. conclus. 4. num. 5. Verf. concordia. libr. 1. de testib. Pacian. 1. de probat. cap. 50. num. 51.*

II.

Non Entis nullæ sunt partes, nec qualitates eius. *Leims qui 41. Verf. quod stipulatur ff. si cer. per. l. si seruum 4. §. 1. ff. de alt. emr. Gail. 2. obser. 14. num. 12. quia non entis nullæ sunt demonstrationes, ut ait Bald. in l. cum mul. ter. num. 30. Verf. subsequenter. col. 2. ff. solut. matrim. Butrigar. in l. actor. col. 1. Verf. quæ quid. C. de probat. non enim potest dici falsum vel verum vel iniustum esse id, quod nunquam fuit, nec ullo modo posse deferri, quod nullo modo verè est, & oportere aliquo modo id verè esse, quod aliquo modo verè deseritur. cap. fin. in fin. de panis. dist. 2. Sic etiam dicimus, rei, quæ nondum est, privilegium non dari, nec accusari posse matrimonium, quod nunquam fuit, nec concedi rescriptum ad lites, quæ nondum fuit. Pacian. cons. 1. num. 60. nec videri desuisse habere, turbare, quod nunquam habuit, l. non potest 208. l. non videntur 107. de Reg. iur. Sic in non Ente non fieri passionem, dixit Aristoteles lib. 2. de anima. quem refert Baldus in l. si actor. post princip. C. de probat. Vasq. 2. contr. 40. num. 12. quemadmodum nec in non ente cadere remotionem, not. Bald. in l. si pater. col. 3. C. de instir. & subfir. Vasq. ibid. unde nec rescindi etiam dicitur, quod non est. l. decem 116. de Verb. obl. Gomez. in Commens. ad Inst. de alt. §. item si quis. num. 33. per text. in l. 1. ff. de donat. ubi conditionalis donatio non propriè dicitur donatio, quia non est simpliciter talis, scilicet cum qualitate. Ergo ubicunque actus est cum aliqua qualitate, puta sub conditione, non dicitur propriè talis. l. quæ situm 78 §. illud fortasse 4. ff. de legat. 3. l. si cui lana 70. de legat. 3. Iason in l. 1. col. 1. in princ. ff. de re iudic. & in l. si tibi pecuniam. col. 2. num. 6. ff. si cer. per. & ideo homo mortuus non est homo propriè, sed homo mortuus, & sic cum qualitate illa. Gloss. in princ. Inst. de adion. Verb. actio, in fin. faciunt ea quæ notat Iason in §. omnium. num. 5. Verf. ad Ver. rre. Inst. de alt. Qualitas enim adveniens enti, ens ipsum qualificare perhibetur. cap. statutum. 22. de Elect. in 6.*

III.

Entia præter necessitatem multiplicanda non sunt. Fundatur hæc regula in l. 3. §. 1. ibi: Sed ausis necessaria. Nant. Camp. stat. Vnde etiam quotiescunque

Ggg

cunq̃ue datur remedium ordinarium, cessat extraordinarium. *l. 32. de damnis infectis. l. 1. §. 2. de public. l. 11. de Carb. Ed. l. 16. de min. vide plura in tract. in cap. remedium.*

Limita, nisi utilitas plura & extraordinaria remedia dare suadeat. *d. l. 1. §. 1. Nauis. Camp. stab.* tunc enim si utilius est extraordinarium. & illud locum habet, licet competat ordinarium. *l. 9. l. 23. de min. l. ult. C. Si ius. Vel cur. l. 13. C. de jud. l. 6. ff. de dol.*

CAP. XIII.

Enunciatio, *Vid. infr. in cap. Verba.*

Axioma 1.

Enunciatiua verba nihil disponunt, *l. ex his Verbis 7. C. de testam. milit. l. optimam 14. C. de copulab. stipul. l. ex hac scriptura 16. ff. de donat. l. 1. C. de dote promiss. C. Si Papa 10. de privileg. in 6. c. indicante 4. de testam. clem. unic. de probat. Paris. conf. 26. num. 10. Vol. 2.* ideoque in instrumentis non narrativa aut enunciatiua, sed dispositiua attendi observarique debent. *Id. in d. l. ex hac scriptura. Menoch. conf. 404. num. 39. Vol. 5.* quod axioma non modo in contractibus, sed etiam in ultimis voluntatibus obtinere dixit Honthem. *lib. 4. de Ars. Notar. cap. 13. §. 16.* Exemplo sit: si in instrumento aliquo caveatur, talis tutor vel procurator aut syndicus hoc fecit, non creditur his verbis narratiuis, nisi narrata alijs comprobentur. *Boyer. in Verb. instrumentum 49. num. 9.* maxime quando verba enunciatiua tenderent in prejudicium tertii. *Bartol. in d. l. ex hac scriptura. num. 7. Bald. in l. ex his Verbis 7. C. de testam. milit. l. generalis 42. in princ. ff. de usufr. legat. vel quando constaret de veritate in contrarium, cum simplex enunciatio & simplex confessio veritati non possit prejudicare. l. cum falsa 5. & ibi Cast. in princ. C. de jur. & fact. ignor. Cravet. conf. 29. Proclariori. num. 2. Verf. sed ultra responsiones. col. 2. Pacian. consil. 66. num. 57.* Vnde verba enunciatiua negantia actum præteritum nihil disponere, in prejudicium veritatis in contrarium existentis colligi licet *ex l. Verba 6. C. de testam.* ubi dicitur, quod si in testamento negaret quidquam mater se donasse, cuiquam donatario prejudicium non faceret. Sic nec per verba enunciatiua institutio disponitur nec probatur *Petrus Costal. in aduersar. pandect. l. epistola 52. de pactu.* quod etiam procedit in institutione tacitorum, qui necessario institui vel exheredari debent, verbi gratia, si quis habens filium in testamento dicat, non nominato eo, si ille, qui ab intestato mihi successurus est, nolit esse heres, substituo Caium, hæc institutio non valebit, cum nominatum esse debeat, videantur *Clarus in §. testamentum. quæst. 35. n. 2. & Petr. Gregor. lib. 42. syntagm. jur. cap. 9. num. 6.* Hinc verba enunciatiua principaliter propter se & pro ipsa dispositione principali, quam testator intendi prolatum non aliter inducunt dispositionem, nisi in quantum natura verborum prolatorum patet. Exemplo sit *l. Titia cum testamento 34. §. Gaium Scimo 3. ff. de legat. 3.* ubi

ubi maritus eura domum suam in prædium uxoris, cum transiisset quadam res & ibidem discedens, uxorem & alios testamenti heredes scripserit. addidit hæc verba: Imprimis sciant heredes mei, nullam pecuniam esse penes uxorem meam, sed nec aliud quicquam, ideoque hoc nomine eam inquietari nolo. Ex his verbis questio erat exorta, utrum translata ex domo viri in prædium uxoris eadem donata censantur, sed verborum materia non admittit, dicit enim ullam pecuniam esse penes uxorem, nec quicquam aliud, unde, quia quædam reperta sunt, ea ex hereditate defuncti præsumuntur. Ea propter, quod ultimas voluntates, quando ipsa verba enunciatiua ad valorem & substantiam actus qui geritur requiruntur, distinctione regula declarari solet: Num illud quod enunciat, dependeat à potestate eius qui disposcit, & tunc aut institutio sine eo non valebit, quare ut actus valeat, inducitur illud quod enunciat, & institutio corroboratur, verbi gratia, si diceret testator, Mævium, libertum meum (qui tamen non esset libertus) heredem instituo. Hæc ratione servus consequetur libertatem & hereditatem. *l. cum servus constituitur 2. Cod. de necess. serv. hered. instituitur*, quia etiam si sine libertatis mentione institueret servum, liber efficeretur. *per l. 5. Cod. eod.* Aut verba illa enunciatiua concernunt aliditatem legati, & tunc in pagani testamento dispositio non inducitur, quamvis in testamento militis locus sit. *vid. d. l. ex his verbis 7. C. de testam. milit.* Aut illud quod enunciat, non potest disponi ab enunciante, & tunc etiam nihil operabitur. Nam dicendo: Ego heres Sempronii, quantum cmeernit meum arbitrium, probatur inde me hereditatem adire. *Iason in d. l. ex his verbis. limit. 8.* sed quantum veritatem institutionis aut suecessionis attinet, hæc mea assertio non inducit in hoc dispositionem. Propterea vena enunciatiua solum iaducere duobus casibus dispositionem, nempe ad probandum & quidem potius ex benignitate quâdam quam jure ipso civili inspecto, patet ex *l. Publia 26. §. ult. ff. de pos.* & quoad liberandum. *l. tale 40. ff. de pact. ait Menoch. 2. arbit. judic. cas. 261. n. 16.* Sic enunciatiua verba dispositionem inducere, ex *d. l. ex hac scriptura 16. ff. de donat.* probant *Iahn. in d. l. ex his verbis. C. de testam. milit. num. 1. & 7. Emanuel Suarez. br. v. num. 50.* Vnde & probare dicuntur, secundum *Bart. in l. cum scimus. num. 1. C. de Agricol. & Censit.* quod idem censuit & *Roman. in l. geris. num. 9. ff. de acquir. hered.* *Iohan. Annibal. in reper. l. nemo potest, num. 62. ff. de legat. 1.* Vult *3. conf. 21. num. 191.* quod procedere si proferantur inter eadem personas, inter quas fuit facta illa enunciatio atque etiam inter ipsorum successores testantur *Bart. & Bald. in Auth. si quis in aliquo C. de edend. Bart. in l. ex hac scriptura num. 7. ff. de donat. & in l. si forte. num. 4. ff. de pecui. Crox. in reper. l. re conjuncti. num. 186. ff. de legat. 3. Alex. conf. 184. num. 13. Col. 6. Socinus sen. conf. 68. num. 6. Col. 4. Afflict. decif. 83. num. 4. Molin. in consuet. Paris. §. 5. num. 10. Vult. 3. conf. Marpurg. 21. num. 191.*

Limita I. non procedere, in antiquis & multo magis in immemorialibus instrumentis, in quibus enunciatiua verba plenam hanc facere dicuntur, *Id. communiter per gloss. in cap. cum olim. de censib. & in l. cum aliqui. C. de jur. delib. Gail. 2. observ. 71. n. 10. Stephan. Aufser. in annotat. post. decif.*

Capella Tholosan. num. 3. Alex. conf. 12. num. 8. & conf. 74 num. 32. Vol. 4. Molin. in Consult. Paris. 5. num. 10. Vult conf. 9. & 11. 60. 6. atque hanc opinionem communem esse testantur Socinus jun. consil. 65 num. 7. Vol. 2. Decius conf. 152. num. 2. quam tum etiam obtinere, quando d'uerbis contingat disputari principaliter, affirmat Bart. in d. l. gerit. num. 4. tantae sint efficaciae, ut non contrahentes tantum, sed & aduersus tertios quoque fidem faciant Iason conf. 65. num. 1. Verf. confirmatur. Vol. 3. Bald. in pen. Vol. 2. Verf. item quod dixit glossa C. de jur. delib. Aiton. Butt. in cap. in. num. 30. de success. ab intestat. Cott. in memorabilib. in Verb. antiquit. Bertrand conf. 167. num. 12. p. 2. Vol. 3. Alexand. conf. 90. num. 18. Vol. 6. Cota conf. 247. num. 22. Vol. 2. Bero. conf. 21. num. 2. Vol. 3. Batt. conf. 283. num. 8. Rimin. conf. 76. n. 1. Vol. 1. & conf. 339. num. 48. Vol. 3. praesertim si enunciata sint à Principe vel quo alio statui S. Romani Imperii aig. eorum, quae consultus respondit Gozed. in conf. 11. n. 12. vid. & Mascard. de prob. concl. 106. n. 4. & n. 9. & concl. 394. n. 8.

Limita II. non obtinere si verba essent geminata, Bart. in l. cum scimus. num. 1. & ibid. Angel. C. de Agricol. & consir. Cast. in d. lex hac scriptura. num. 2. Roman. in d. l. gerit. num. 9. Ioh. Annibald. l. nemi. n. 62. de leg. 1. Iaf. in d. lex hu. n. 2. C. de acq. hered.

Limita III. regulam nec in dote obtinere, favore enim dotis enunciativa probare & dispendere probant ex d. l. 2. C. de doti. promiss. Marfil. sing. 442. Roman. sing. 540. Mascard. de probat. conclus. 1267. num. 12. & conclus. 388. & conclus. 565. num. 1.

Limita IV. in casibus piarum causarum tam in contrahibus quam ultimis voluntatibus. Masc. concl. 1171. n. 58.

Limita V. quando verba enunciativa emissa principaliter propter se inducerent dispositionem, etiam in contrahibus, & id'o si creditor dicat debitori indigeo pecuniâ, quam mihi debes, vel similia verba, constituit debitorem in mora, Iason in l. si quis mihi bona. §. sed quid si mandauit. num. 10. & 11. ff. de acquir. hered. secus enim est, si incidenter sunt prolata, ut si in compromisso incidenter narravero societatem inter te & me contractam, deinde principaliter inter nos moveatur questio, de societate per illa verba non probatur contracta societas. Gabr. Sarayn. ad dist. sing. 23. num. 1. nisi illud quod enunciatur, incidenter dependeat à nudo &mero animo proferentis. Matthes. in sing. 34.

Limita VI. si probarent contra scribentem Mascard. conclus. 1256. n. 10. vel contra eum, qui patitur illa inferi instrumento. Henr. Boyer. in Verb. probatio 46. n. 10. & in Verb. Instrumentum 48. n. 11.

II.

Enunciatis non creditur in testamento, nisi probentur. Hyppol. de Matfil. consil. 342. postquam rursus ad scribendum impellor. num. 106. & num. 59. Vol. 3. per cap. 2. cum ibi notatum de reb. Eccles. non alien. Pautschet. 2. quæst. 21. num. 97.

CAP. XIV.

Epistola.

AXIOMA I.

Epistola semper loquitur Bald. in l. 3. de passu. ideoque censetur confessisse, cuius ad manum non contradicentis litera pacti pervenit. Socin, consil. 64. in fin. lib. 3. Bald. de dot. p. 6. prim. num. 78. Cravett. de iudemist. mulier. num. 31. Paris. consil. 127. num. 29. & 30. Sol. 1. Resenb. 1. consil. 68. num. 4. literis enim non minus quam viva voce animi sentia declarari possunt. Hænon. ad l. 124. ff. de divers. Reg. iur. Vnde tacitus animi nuncius dicitur, ut Epistetus Philosophus Hadriano Imp. sciscitanti quid esset epistola, respondit in altercatione, quam Hadrianus cum Episteto habuit, pacta & per literas consuevit. l. 2. de passu.

Limitationis loco nota hoc verum in actibus, ubi verba pro substantia non requiruntur, d. l. 2. ff. de passu. aliud enim esse in stipulationibus, ut in quibus leges verba desiderant, aiunt Donellus ad l. 1. in princ. n. 4. & 10. ff. de verb. obligat. Gomez. lib. 2. Var. resolut. cap. 9. num. 3. Vers. ex quo primo. Vacun. à Vacun. declar. 68. n. 12. Gædd. in tract. de contr. stip. cap. 3. concl. 11. cum proprie per epistolam non loquamur. l. 75. ff. de leg. 2.

II.

Epistolæ contra scribentem plenè probare dicuntur. l. Publica 26. §. fin. ff. de positi. l. cum de indebito 25. §. fin. ff. de probat. Lanfranc. de Orian. in l. admonendi. num. 56. de iurejur. & in cap. quoniam. extr. de probat. 11. de instrum. prod. num. 5. Ioh. Coras. miscell. lib. 3. cap. 4. num. 5. Regn. Sixtin. consil. Marp. 13. num. 11. Mascard. de probat. conclus. 1256. num. 10. ubi ampliat, etiam si verba epistolæ sint narrativa, vel sint sine die, & consule l. cum tabernam 34. §. 1. ff. de pignor. vel etiam si esset donatio. Mascard. 1. de prob. conclus. 556. num. 3. cum ea non ex defectu solennitatis, sed ex defectu veritatis impugnetur. Mascard. dist. conclus. num. 4. maxime si ea recognita fuerit. Michael. Grass. quæst. 24. cap. 18. Honthem. p. 4. de arr. Notar. cap. 4. num. 32. Add. Vmm. diss. 17. ad process. judic. 11. §. num. 24. Schrader. ad l. admonendi. n. 270. ff. de iurejur.

III.

Epistola non habet vim Codicillorum. l. 17. ff. de iur. Codicillor. sed eos aliquo modo imitatur, neque etiam ea hereditas datur vel admittitur. l. heredes 4. C. de his quib. ut indign. Gothofr. ad l. Imperatores 29. ff. de probat. ubi intelligit nimiram directè, indirectè enim per fideicommissum dari posse ex l. in Epistola. 22. C. de fideicommiss. probat. Petr. Gregor. lib. 4. cap. 18. num. fin. In dispositione tamen patris per epistolam inter liberos secus esse, ex l. inter omnes 26. C. famul. ercisc. Auth. quod sine. C. de testam. & Auth. si modo.

si modo. famit. excise. ostendit Mascard. *consil.* 1352. *num.* 60. quam sententiam communem esse dicit Grassus *§. testamētum. quast.* 16. *num.* 2. 3. & 4. vid. Honthem. 2. *de arr. Notar. cap.* 32. *num.* 7. Propterea si alia persona extranea sit immixta, quoad illam personam voluntas defuncti pro nulla haberi ac liberis accrescere dicitur. *l. hac consultiſſima* 21. *§. ex imperfecto* 1. ubi Dd. *C. de testam.* vid. Covar. *in c. Relatum* 11. *n. 2. de testam.*

CAP. XV.

De Epithetis.

Quamvis de hac materia varia possent tractari, quoniam tamen Kubachius in regulis sub tit. *Verba* multa elegansia hac de re ediderat, eò sedulum lectorem brevitatis studio remittamus, locum tantum notasse contenti.

CAP. XVI.

De Errore.

Axioma 1.

Error non præsimitur. *l. si post divisionem* 4. *C. de jur. & fact. ignor.* sed probandus est. Mascard. *de probat. conclus.* 636. & quidem liquidò. Dec. *ad l. librarius. num.* 4. *de Regum tur.* maxime si error prætendatur in facto illius, qui errasse dicitur proprio, utpote qui error injustus esse censetur. Mascardus *d. conclus.* 636. *num.* 3. suasionem adversarii carens. *l. si existimans* 48. *de usucap.* unde ubi in actu geminato vel triplicato, & ubi ex eo lapsusque temporis aliisque similibus certa & enixa voluntas perspicitur seu elicitur error non solum prorsus excluditur, sed nec allegari potest. Gloss. *in Nov.* 134. *§. hoc verò jubemus.* Verb. *justo.* & gloss. *fin. ad cap. si quis iratus* 3. *quast.* 3. & *ad cap. rescripta* 25. *quast.* 2. Baldus *in consil. incip. Schisma posit.* sub rubr. *C. si quis aliquem test. prohib.* per *l.* 22. *C. ad SC. Velleian.* Aug. Baro *conf.* 49. *num.* 23. Tiber. Decian. *resp.* 91. *num.* 15. *Vol.* 8. Gœdd. *conf.* 27. *Vol.* 3. *num.* 38. Hinc nunquam præsimitur quis per errorem quid esse confessus vel asseruisse, præsertim in iudicio, nisi probet simul remanere aliter se habere, tunc enim denuo, ex quo hoc probavit, error præsumi potest, ante non potest. *l. errore* 7. *C. de testam. l. error* 7. ubi Iaf. *d. l. si post divisionem* 4. *C. de jur. & fact. ignor.* Batt. *in l. non fateatur. de confess.* *n.* 10.

Limita 1. nisi in uno erret, nam in uno errans probabiliter errat & in altero ei connexo, cum de appendicibus & connexis idem sit iudicium, quod de principali. Cravett. *conf.* 273. nec possit fieri de uno, quin fiat & de reliquo, *c. si quis prabendus.* 1. *q. 3. c. quando.* ubi Dec. *nos.* 3. *extr. de judic.* Gœdd. 3. *conf.* Marp. 32. *num.* 148.

2. In donatione. Error enim in dubio magis præsimitur quàm donatio. Bald. Angel. *in l. generaliter.* *C. de non num. pecun.* Bald. *conf.* 189. *in fin. lib.* 2.

lib. 2. Angel. conf. 13. volum. 2. fol. 1. Dec. conf. 350. num. 3. Cravett. conf. 76. num. 14. conf. 142. num. 26. & conf. 149. num. 9. rom. 1. Vult. 1. conf. Marp. 17. n. 34. Decian. conf. 29. n. 75. fol. 2. præsertim in muliere, Alciar. de præsumpt. reg. 3. præf. 21. n. 4. quæ natura est avara. Menoch. de præsumpt. reg. 3. præf. 21. n. 57. Riccius dees. Lir. 4. n. 3. num. 538.

3. Limitatur in repudiatione aut renunciatione. Ruin. *confil. 127. num. 19. volum. 3. Decianus resp. conf. 29. num. 25. fol. 2. Regner. Sixtin. 2. conf. 14. num. 191.*

I I.

Error in qualitate admissus gravior est quàm is qui in ipso objecto consistit. *lib. 2. §. si injuria 3. ff. de injur. Phil. Matth. ad l. 36. de R. l. n. 36.*

I I I.

Error facti erroris juris est prior, quia factum jure prius est, & ex facto jus oritur. *l. 52. §. in cluso 2. ff. ad Legem Aquil. Obrecht. ad tit. C. de jur. & fact. ignor.*

I V.

Erratum non censetur, ubi præcessit deliberatio. *Gloss. in c. ex literis. de errore. Roman. conf. 346. Gilman. 2. 2. fol. 4. num. 4. Vnde si per scripturam, vel alium actum non ter vel quater, sed bis tantum fiat, vel declaratur, erroris præsumptio tolli dicitur. l. si mulier 22. C. ad SC. Velleian. Felin. in cap. si cautio. num. 31. de fid. instr. Cephal. conf. 261. num. 11. Dec. conf. 599. num. 5. malorque & plenior quædam deliberatio accessisse censetur, cap. Esf. Christur. de jurejur. Rolandus à Valle conf. 60. num. 22. lib. 1. Nicolaus Everard. in loc. top. à gaminat. num. 1. Geminatio enim plurium actuum, quibus voluntatis suæ perfectionem hadd obscure potest testari vim specialis clausulæ ex certa scientia habet, & animus eius destinatum atque deliberatum arguit. Hinc & nemo errare præsumitur, qui longo tempore deliberare potuit, Simon de Præf. conf. 52. num. 6. cent. 3. sæpiusq; hoc factum discussit, Ios. Mascard. de probat. conclus. 637. num. 16. Et licet quandoque error in testamenti causa præsumatur, hoc tamen ita est, si illa præsumptio tendat ad testamenti conservationem, ut haud noceat. l. errore 7. ubi Dd. C. de testam. August. Berro. conf. 80. num. 17. fol. 2.*

V.

Error & ignorantia sunt diversa. Herрман. Vult. 3. conf. Marpurg. 35. num. 200. Ignorantia enim est, cum de facto nihil prorsus scitur, nec quis inde quicquam suspicatur. Error verò, cum res sese habet aliter, quàm creditur, quomodo primum omnium inter ignorantiam & errorem distinxisse Azonem in summa. C. de jur. & fact. ignor. observavit Menochius lib. 6. præsumpt. 23. num. 4. quem secuti sunt Archidia. in cap. in quibus 22. quæst. 3. & Alberic. in l. errore. num. 1. C. de jur. & fact. ignor. quibus accedit D. Thoni. lib. 4. sent. distict. 30. art. 1. ubi dixit, ignorantiam eò differre ab errore, quod

quod illa sui natura & ratione non ponat aliquem cognitionis actum, error verò ponat iudicium perversum de aliquo, arque ita error ut apertius *in d. dist. 30.* dicebat. Albertus Magnus supponit aliquam notitiam eius, circa quod erratur, eamque ob causam *D. Augustinus in Enchirid. cap. 17. ad Laurent.* quod est telarum *in cap. quamvis. dist. 31.* rectè dixit errorem esse vera pro falsis approbare, ignorare verò esse nihil approbare, cum sit simplex scientiæ privatio, quod ibidem apertius declaratur *Præpositus & Turrescrem. vid. & Angel. de Clav. in sua summ. in verb. errare. num. 1. & in verb. ignorantia. num. 6.* Similiter & multum interest, an quis errore an contumaciâ delinquat. *l. 38. §. 1. Ad L. tul. de adul.*

V I.

Error est medium inter bonam & malam fidem. Panorm. *in cap. grav. num. 17. de restit. spoliat. per l. fin. C. unde vs. Wesenb. 1. conf. 6 n. 110.* Propterea errorem facti alieni malam fidem non inducere, præsertim quoad possessorem hereditatis dicitur *l. sed etsi lego 25. §. scire 6. ff. perit. heredit. Wesenb. 1. conf. 13. num. 39.* maxime si tectus & secretus fuerit, cum sic simplicissime etiam prudentissimus fallere possit. *l. 2. §. 3. de jur. & fact. ignor. Covarr. 2. part. relect. §. 7. pag. 206.* Propterea si quis in facto erret, eum potius pro bonæ fidei possessore agnoscat. *Wesenb. in §. si quis à non domino. num. 1. Inst. de Rer. distr.*

Declata. si nimirum error sit facti alieni, non verò facti proprii, cum hic vulgò irreprehensibilis & tolerabilis habeatur. *arg. l. 7. & ibi Gothofred. ad SC. Velleian. Gilken. 2. de usucap. m. 1. cap. 2. num. 1.* quod de eo qui in iure erraverit, dici non poterit, ipsum enim scire malæ fidei possessorem, ait *Wesenb. d. loc.* quod quoad fructuum acquisitionem, hoc est, quia fructus tanquam bonæ fidei possessor luerari nequeat, admittit *Vmm. in disp. 21. ad proceff. jud. l. 3. n. 18. indistinctè verò negat Ioh. Goedd. ad l. 109. de V. S. n. §. Petr. Fab. in l. 26. in prime. ff. de R. l.*

V I I.

Error communis non facit ius. *arg. l. 15. ff. de iuri. distr. Hottmann. in illustr. quæst. 9. 17. Govean. 1. var. lect. cap. 6. Harprecht. ad §. 9 Inst. de jur. nat. gent. & civil. Hillig. 1. Dom. Enuch. 1. e. 6. lit. A. Bionchorst. l. inarr. 12. Arum. in disp. Pand. 1. l. 22. Kubach. cent. 1. D. 7. q. 2. Du. D. Tabot in quæst. Wesenb. disp. 1. quæst. 11. pro veritate tamen nonnunquam habetur, ut actum sustineat. *l. 3. de offie. prat. §. 17 l. de rest. ord.* iustus enim error veniâ dignus est. *l. 11. §. 3. & 10. de interrog. in iur. sac. l. 7. §. 3. Ad SC. Macedon. l. 3. in fin. de suppl. leg.* nec hoc tantum in damno vitando, sed etiam in lucro acquirendo locum habet. *l. quod vulgo 11. pro Emptore.* utilitatis enim ratio exigit, ne cui iustus error damnum adferat. *Cuiacius in Paul. ad l. 2. §. 13. pro emptore.**

V I I I.

Error Scripturæ non obstat rei veritati. *l. Imperator d. ff. de 9 ar. hom. l. si librarum 72. ubi latè Dec. ff. de R. l. gloss. in l. fin. de fidei iuss. Bald. in l. si cum*

l. si cum ante. Cod. de donat. ante nupt. veritas enim rerum erroribus non vitatur. *l. illicita 6. §. 1. ff. de offic. præsidi.* Exempli vid. in *l. 1. C. de contr. stipul.* Carpzov. p. 1. *confir. 2. defn. 14. num. 4.* Unde & testamenta salva manere dicuntur, etiam si scribentis errore quid omisum sit. *l. ambigua rei 24. C. de testam.* intellige, si librarii error sit manifestus, reique veritas commodè possit ostendi. *arg. l. 4. ff. de fid. instrum.* cum in dubio verbis scripturæ stetur, neque error præsumatur, nisi probetur, ut patet ex *d. l. 3. C. de jur. & fact. ign. cui add. C. Alciat. in reg. 3. præsumpt. 21. num. 1. & lac. Menoch. lib. 6. de præsumpt. præf. 22. num. 2.* Propterea errorem in scriptura probari debere texti sunt in *l. de atate 11. §. fin. ff. de interreg. act. l. eum de indebito 25. §. 1. ff. de probat. l. si post de suspicionem 4. C. de jur. & fact. ignor.* Vult. 2. *conf. Marp. 29. num. 27.*

I X.

Non videntur qui errant consentire: fundatur hæc regula in *l. 116. §. 2. de R. l.* unde nec contractus, quos error copulavit, valent. *l. 22. de V. O.* quod tamen variè declaratur, aut enim error est in tantum, vel totum: Priori casu iterum versatur vel circa formam vel circa materiam. Circa materiam si error est, non vitiat contractum stipulationis. *l. 22. de V. O. pignoris l. 1. §. 2. de pign.* aut alios, secus in contractu Emptionis Venditionis, *l. 14. de C. E.* Idem in stipulatione obtinet, si error circa formam versatur: fallit, si error sit circa totum, hoc est, & materiam & formam. *l. continuum 137. §. 1. de V. O. ad Pac. 1. Enam. 59.*

X.

Actus per errorem gestus erranti non nocet. *l. 15. ff. de jurisdict.* intellige de actu licito & honesto, secus si quid per se illicitè geratur, tunc enim per errorem supervenientem haud sustineri potest. Unde error in persona hominis occisi commissus non juvabit occisorem, quo minus ordinaria pœna homicidii teneatur. Carpzovius *part. 4. conf. 6. defn. 1.* quia & propositum occidendi in genere ad imponendam pœnam mortis sufficere docent Anton. Faber in *C. lib. 9. tit. 10. defn. 6.* & Reinhardus Bacchov. in *not. ad Treutl. 2. disp. 31. thes. 6. lit. a.*

X I.

Error excludit consensum, *l. 4. §. ult. si quis caut. l. si per errorem 15. ff. de jurisdict. omnium judic. l. si procurator 35. ff. de acquir. rer. dom. l. non idcirco 9. C. de jur. & fact. ignor.* Paris. *conf. 150. n. 22. vol. 4.* Thom. de Thomasset. in floribus legum, *reg. 198.* Bertazol. *de clausul. instrum. claus. 11. gloss. 3. num. 2.* Rot. *decis. 524. num. 4. apud Farinac. p. 1. recent.* Cardinalis Seraphin *decis. 1190. num. 2.* Sirdus *conf. 28. num. 122.* Anton. Monach. *Lucens. decis. 59. num. 10.* Mar. Antonin. *var. resol. lib. 1. resol. 2. num. 6.* Celsi Bargal. *de dolo lib. 2. c. de dolo vero & dolo præsumpto, divis. 1. num. 47.* Sigismund. Scaccia *de continer. &*

H h

camb.

amb. §. i. quest. 7. p. 2. ampl. 19. num. 77. Carol. de Grass. de except. ad stat. excludens omnes exceptiones, except. 8. num. 2. Stephan. Gratian. discept. forens. tom 5. cap. 988. num. 6. Duran. Rota decis. 50. num. 19. Et errantis nullus est consensus & voluntas. Alex. in l. quaedam consulebant, num. 41. ff. de re judic. Paris. conf. 72. num. 60. & conf. 131. num. 36. vol. 1. & conf. 12. num. 98. volum. 2. Socinus jun. conf. 3. num. 28. vol. 2. Roland. conf. 32. num. 70. vol. 4. Menoch. conf. 279. num. 20. & conf. 296. num. 56. & conf. 857. num. 13. & de presumpt. lib. 2. praes. 19. num. 9. Surdus conf. 202. num. 10. & decis. 114. num. 10. Bald. conf. 2. num. 55. ita enim error consensum abelle facit ab actu, in quo nihil juramentum operatur, Ruin. conf. 127. num. 13. & 20. & conf. 137. num. 12. vol. 3. Roland. conf. 13. num. 22. vol. 1. Unde qui errat, non dicitur fateri, l. non fateatur 2. ff. de confess. [Nec quicquam errantis voluntas disponere, l. 1. C. de falsa causa adjecta. l. fin. in princip. ff. de legat. 2. & in l. 2. Cod. de necess. serv. hered. instit. Christ. Hardelean. conf. 35. num. 177. volum. 1. Gædd. 3. Consil. Marpurg. 28. num. 29. imò errantem potius haberi pro contradicente ex Bald. in l. error. in fin. C. ad Leg. Falcid. Hyppolit. de Marfil. conf. 18. num. 22. allegat Autor Conf. Arg. conf. 24. vol. 1. num. 90. Sic erronea causa vitare dicitur privilegium, gl. in c. quia 6. de consang. Dec. conf. 373. n. 13. Panorm. conf. 101. vol. 1. dicit unionem Ecclesiarum reddi nullam ex erronea causa, quod etiam probat Cravet. conf. 258. n. 12. idem de dispositione ex erronea causa respondit Dec. conf. 602. n. 16. & conf. 613. n. 9. & de rescripto, Paris. conf. 51. n. 27. sic vitatur & juramentum ex causa erronea praestitum. Paris. conf. 96. num. 24. vol. 1. vitiat item in solutionem. Paris. conf. 81. n. 24. vol. 2. & heredis institutionem. Barbat. conf. 27. col. 7. vol. 1. itemq; vitiat & laudum latum ab arbitris. Paris. conf. 24. n. 146. vol. 2. Dec. conf. 475. n. 14. imò & judicis decretum vel sententiam. Barb. conf. 6. vol. 4. col. 10. Paris. conf. 81. n. 59. vol. 1. Vult. 1. conf. Marp. 20. n. 55. item concessionem factam à Principe etiam motu proprio. Socinus sen. conf. 226. col. fin. vol. 2.] & errantem non amittere rem suam probat, d. l. si procurator 35. ff. de acqu. rer. dom. Tiraq. de retr. lign. §. 1. gl. 2. n. 20. Menoch. conf. 162. n. 28. cum seqq.

X I I.

[In lata culpa esse praesumitur, qui in facto proprio errat, Romanus consil. 392.] Ferrat. in ferm. action. real. verb. compellans. Unde

Unde ad revocandum errorem actus proprii non sufficit probare rem aliter se habere, nisi probentur alie quoque substantie, ex quibus verisimiliter potuit cadere in errorem, veluti si probat se calliditate adversarii inductum ad sic respondendum. Ferrar. *dict.* loc. num. 13. l. hominem 3. ff. pro suo. l. 1. ff. quando actio de pecul. Gilman. 2. 2. ver. 4. num. 4.] Hinc Error in facto proprio non potest allegari, & non relevat ad lucrum captandum, secus ad damnum evitandum, ut per Dyn. *conf.* 13. *Quæstio talis est.* num. 3. *vers. Præterea.* Alex. *conf.* 69. *In causa.* num. 4. *cum seqq. lib.* 3. Brunor. à Sole *in locis communib. verb. error.* num. 5. Cardol. *in praxi judicium.* eodem *verb. num.* 2. Cardinal. Tusch. *tom.* 3. *lit.* E. *conclus.* 316. num. 5. & *concl.* 317. à princip. Josephus Sesse Aragon. *decis.* 138. num. 16. Mar. Antonin. *var. resolut. lib.* 3. *resol.* 21. num. 4. Quorum aliqui, præcipue Brunor. à Sole, & Josephus Sesse errorem in facto proprio excusate scripserunt, sive tractetur de damno vitando, sive de lucro captando. Limita, quando error in latam culpam non cadit, quia tunc etiam in facto proprio excusat. Bartol. *in l. non fatetur* 3. num. 7. ff. de *confess.* Steph. Gratian. *discept. forens. tom.* 5. *cap.* 946. n. 37. [Propterea quod dici solet, errorem juris à dolo excusare. l. sed et si 25. §. scire 6. ff. de *per. hered.* hoc intelligi debere de errore probabili, non de supino vel affectato, ait Zaf. *ad tit. de petis. hered.* n. 26.

XIII.

ERROR juris neminem excusat, Lap. *alleg.* 13. *in princ.* Federic. de Sen. *conf.* 112. Amice. num. 2. *vers. Quaro secundò.* ubi quodd Clerici non excusantur ignorantia Juris, quia peritiores consulere debebant. Cravett. *conf.* 348. n. 9. & *conf.* 699. num. 25. Alex. *conf.* 100. *Super primo.* num. 7. *vers. Nec dicatur.* lib. 7. Roman. *conf.* 330. *Circa primum, in fin.* Cardinal. Tusch. *d. tom.* 3. *lit.* E. *conclus.* 320. à princip. D. Barbof. *in prelud. l. si mora.* à num. 16. ff. *sol. matr.* ubi quod error Juris non excusat, nisi constet consuluisse peritiores. [Unde non probabilis esse dicitur, l. 7. l. pen. ff. de *jur. & fact. ign.* cum certum sit & finitum ac in medio positum, ut ab omnibus cognoscatur. l. 2. ff. d. *tit.* Hinc errorem juris conditionem indebiti impedire. ex l. cum qui 10. C. de *jur. & fact. ignor.* l. si per ignorantiam C. l. fidei commissi 7. C. de *condict. indebit.* tuetur Johan. Harprecht. *in §. 1.*

H h h 2

num. 54.

num. 54. *Inst. quib. mod. re contr. obl.* quod tamen cum mica falis accipiendum esse ait Carpzovius *part. 2. conf. 28. defin. 20. n. 6.* Eapropter *p. 4. conf. 15. defin. 42. n. 11.* non aliter accipiendum existimat, quam de errore juris naturalis, aut quatenus agitur de compendio quærendo vel lucro faciendo. Tum enim errorem juris omnino nocere *ex l. 4. l. juris 7. cum legib. seqq. ff. de iur. & fact. ignor.* probat Jacobus Cuiac. *lib. 5. observat. 39. & in l. nunquam 51. ff. de usucap.* petentibus verò suum non nocet. *dist. l. iuris.* cum in damnis amittendæ rei talem nemini in causa civili obesse traditum sit. *in l. error 8. & in l. iuris 4. ff. de iur. & fact. ignor.* Felinus in *cap. quoniam. num. 8. de simon.* Andr. Gail. *lib. 2. observ. 48. num. 22.* Welenb. in *parat. ff. de iur. & fact. ignor. num. 4.* vel quando erratur in articulo Juris dubio & perplexo, tunc error Juris excusat, Anchar. *conf. 324. Pulchrum. in princ.* Johann. de Imola *conf. 98. num. 15.* Socin. *conf. 47. num. 10. vers. tamen quando esset error.* Mazol. *consil. 109. à num. 32.* Curtius jun. *conf. 28. In causa vertente. num. 8. & conf. 6. num. 22.* Rot. in *Paduana Prioratus 5. Decembr. 1614. coram Reverendo Domino meo Pirvano, impressa per Farinacium decis. 608. num. 14. p. 2. recent.* ac proinde potest bonam fidem producere, Covar. *de sponsalib. p. 2. cap. 8. § 1. num. 9.* Pinell. in *l. z. C. de resind. vend. p. 2. cap. 4. num. 40.* Joh. Garc. *de nobilit. in initio. num. 17.* Flamin. Paris. *de resignat. benefic. lib. 11. quest. 3. num. 64.* [Sic errorem juris perplexum, ita excusari & justam causam præstare erranti ut errorem facti respondit Socinus sen. *conf. 92. n. 15. lib. 4.* quare & in acquisitionibus fructuum ita prodesse juris dubii ignorantiam ut ignorantiam facti. Exemplo dederunt Capiz. *decis. 19. num. 25.* Felinus in *cap. de quarta. num. 34. de præscript.* Menoch. *1. arbitr. quest. 55. num. 9.* Propterea erroris allegationem ob ignorata & incogitata tam favorabilem dixerunt Dd. ut si quis per assertionem ab adversario factam in eum sit inductus, post sententiam etiam definitivam talis error allegari & corrigi possit. Menoch. *conf. 54. num. 45.* post Socin. sen. *conf. 92. num. 13. lib. 4.* Bart. in *l. 1. § ult. ff. quando act. de pecul. est annal. Regn. Sixtin. 3. conf. Marp. 12. n. 49.*

XIV.

ERROREM corrigens non dicitur quicquam de novo facere, sed jam factum declarare, ut per l. heredes palam 21. ff. de testam. tradunt

dunt Felinus in cap. qualiter & quando, lib. 1. num. 27. vers. facit, de accusat. & in cap. 2. num. 16. vers. pulchrè. de libelli oblat. Brunor. à Sole in locis communib. verb. error. num. 7. Rot. in Tudertina dotium 27. Januarii 1606. coram Patriarcha Manzanedo impressa per Farin. decis. 158. n. 2. p. 2. recent.

XV.

ERROR nominis non vitiat dispositionem, si constat de intentione, seu corpore, l. si quis in fundi vocabulo 4. ff. de legat. 1. l. si me in vacuam 34. in princip. ff. de acquir. posses. l. si in nomine 32. l. quæ extrinsecus 65. ff. de Verb. obligat. Mantic. de tacit. convent. tom. 2. lib. 14. tit. 10. num. 21. Carpov. p. 4. constit. 14. defin. 13. num. 5.] Bartol. consil. 179. Martinus. num. 2. lib. 1. Gemin. cons. 52. num. 3. vers. secundò sic. quod duplicatur cons. 119. ubi ampliatur, etiam si erretur in qualitate extrinseca, seu demonstratione, Alexand. cons. 118. Visa copia. lib. 7. ubi extendit, licet erretur in pronomine seu cognomine. Rebuff. in praxi, p. 3. signatura, verb. denominationum. Aloyf. Ricc. in collect. decis. p. 5. collect. 1496. Duen. reg. 256. Azeved. l. 13. num. 10. cum seqq. tit. 25. lib. 4. nova Recop. Cardos. in praxi iudicum. & Advocat. verb. error. num. 4. Cardin. Tusch. d. tom. 3. lit. E. conclus. 324. Rot. in Salamantina Archipresbyteratus, 1. Iulii 1615. coram Martino Andra, impressa per Farinat. decis. 687. num. 5. p. 1. recent. & apud Mantic. decis. 138. num. 4. ubi quod error in invocatione Sancti non officit veritati.

C A P. XVII.

Erubescere.

ERUBESCIMUS, cum sine lege loquimur, l. illam 19. C. de collation. auth. de trien. & semiss. §. consideremus. collat. 3. Novell. 18. Extravag. execrabilis, Ioan. 22. col. 13. de prebend. Everard. in topicis legalib. loco 64. Bald. cons. 337. Et premissis, circa fin. vers. in contrarium. lib. 3. ubi intelligit, cum loquimur sine lege communi, vel municipali, quia sufficit alteram allegare, & consil. 97. Super primo quesito. num. 2. vers. si liceret. lib. 4. ubi quod non est licitum ex proprio capite æquitatem ad distinctiones producere, sed proceden-

dum est penam filicam, videlicet per textus legum, & conf. 338. secundum ea. vers. Quia erubescimus. lib. 3. & conf. 433. in princ. vers. item non possum. lib. 5. ubi quod procedit, quando loquimur sine lege, sine statuto, & sine consuetudine, Abb. conf. 20. col. 2. vers. & primò premisso, lib. 2. ubi quod sufficit allegare rationem naturalem, quando non extat lex certa, vel similis, quæ deciderat causam, Welsenbecius. conf. 2. num. 1. & sequentib. Thomas de Thomasset. in floribus legum, reg. 109. Surd. conf. 138. num. 13. & conf. 308. num. 3. & conf. 374. num. 12. Monet. in tract. de option. canon. cap. 3. num. 2. Francisc. Molin. de iur. nupt. lib. 3. quest. 39. num. 2. Cardinalis Tuschus tom. 3. lit. E. conclus. 331. per totam. ubi numer. 7. post Abb. consil. 21. in princip. lib. 2. subdit, quod Doctor scribens in iure ad instantiam partis, debet allegare leges, & jura: sed quando scribit, vel consultor datur iudicibus, non tenetur allegare leges, neque jura.

CAP. XVIII. De Essentia & Esse.

Axioma I.

Essentia rei dare debet, ut qualitati sit locus. Cardin. Tusch. tom. 3. lit. E. conclus. 334.

II.

Esse vel esse debere sunt paria. I. qui cum alio 19. ubi Decius in fin. de Regulis iuris.

III.

Esse quis ibi creditur, ubi habet animum revertendi. I. nihil 26. ubi Bartolus ff. de capt. & possim. re vers. Welsenbec. lib. 1. conf. 17. num. 16. & num. 40. & conf. 38. num. 62.

CAP. XIX. Eventus.

Axioma 1.

Non Eventus & veritas rei, sed animus & opinio delinquentis attenditur in delictis. I. Dignu Adrianu 14. ff. ad L. Corneli. de fisco. Luc. de Penn. in l. quo-

in l. quoties n. 6. C. de exalb. eribus. lib. 10. Igne. in l. 1. §. impuber. num. 35 ff. ad S. Syllan. Anchar. conf. 216. Nos Bartholomae. 4. §. conf. 165. Permissendum est. num. 2. Tiraquell. de pan. temp. caus. 31. num. 7. §. 9. ubi facit conclusionem generalem, quod actus hominum non eventus sed consilio metiendi & æstimandi sint, add. text. in l. Verum 11. §. sciendum 3. ff. de minor. §. in l. sed an ultro 10. §. 1. ff. de negot. gest. §. l. fraudis interpretatio 10. ff. de reg. jur. ubi dicitur fraudis interpretationem semper in iure civili non ex eventu duntaxat, sed ex consilio quoque considerari, Bart. Thzg. in suis tract. crimin. part. 19. num. 13. §. num. 17. Oldrad. conf. 35. num. 4. Verf. ex delictis. §. num. 5.

Limita I. ut præcedat in eo qui omnino habuit animum non delinquendi, tunc enim non tenetur de omni eventu, quia contra eius voluntatem contingit, & isto casu non veritas actus, sed agentis intentio inspicitur, scus autem in eo qui habuit animum delinquendi, sed non tantum quantum postea secutum fuit, quia tunc tenetur de omni exitu & eventu, & sic non voluntas, sed veritas attenditur. Ita limitat Bart. in d. l. Divus ante. num. 1. in primo & tertio exemplo. ff. ad Legem Corneliam de scar. quem refert & sequitur Tiraquell. de revocat. donat. in Verb. revertatur. num. 383. ubi & hanc limitationem declarat non procedere in poenis impositis ipso iure, in quibus etiam isto casu non magis inspicitur opinio delinquentis, quam veritas. Bart. et Aretin. in l. quise pupillum. in fin. de acq. hered. vide de huius limitationis materia l. quoniam. multa 6. C. Ad L. lul. de vi publ.

Limita II. quod non procedat, quando veritas rei tendit in utilitatem accusati, & sic quando accusatus habuit animum delinquendi, & credebatur se delinquere, sed revera non deliquit, ut puta, quia actus ab eo gestus non erat delictum, tunc enim non attenditur ipsius opinio & credulitas, sed veritas rei. Bart. in l. inter omnes. §. recte in fin. ff. de furr. Menoch. de arbitr. jud. quæst. 1. quæst. 90. num. 20. Alberic. in l. non solum. §. Proculus. num. 3. ff. de injuriis. vide Aymon. Cravett. consil. 2. num. 2. Francisc. Becc. consil. 60. num. 15.

II.

Eventus diversi diversa gignunt consilia & suggerunt remedia, l. 1. in princip. ff. de ventr. inspic. unde & ipse Deus ex his, quæ in veteri testamento statuerat nonnulla mutavit in novo. cap. non debet 8. extr. de consanguinit. & affinit. Henricus Bocer. ad §. sed naturalia 12. Instit. de I. N. G. & C. num. 9.

III.

Eventus dubius potest æstimari. l. si jactum rerum 12. de action. empr. l. propter speciem 23. ff. famul. erciscund. ibi: nisi tantum æstimatum sit dubium eventus. l. fin. ff. eadem. ubi æstimatur servus, qui est apud hostes. l. nam hoc modo 11. de cred. vel act. on. vend. in illis Verb. quæsi per. §. ibi: ipsum incertum. add. & Bald. consil. 133. §. quod dictum. num. 3. Solum. 3. Aymon. Cravett. consil. 151. neminem existimare velint. num. 26. §. conf. 294. Verb. trans.

conf. 294. Verba transactionu. num. 6. Vers. decimo quinto. Et num. 8. Vers. quia etiam respondeo. Et consil. 198. in casu proposito. num. 7. circ. fin. Timber. Decian. consil. 39. num. 113. Vol. 2. Pantichman. 1. quast. 17. num. 145.

I V.

Quæ in eam causam deveniunt unde incipere non possunt extinguuntur, & pro non scriptis habentur. *§. 14. Inst. de L. Falcid. §. 2. Inst. de inutil. stip. & contra siquidem absurdum est, ex eventu actionem confirmari quæ ab initio inutilis fuit. l. 2. §. ult. ff. quod iust. §. 6. Inst. de noxal. ad.*

Ratio est, quia prudentes omnia æstimant ex initio potissimum, non ex eventu, Cujac. *in lib. 15. 99. Pap. ad l. 3. de reg. Caron. p. 377. B. f. l. 41. §. 2. Et segg. de legat. 1. ubi Exemplum habetur, quod legatum, quod ab initio inutile est, ex post facto convalescere dicitur. Vnde hoc axioma non esse universale patet ex l. 146. §. ult. de V. O. vid. C. A. thes. 28. num. 6. quod approbat & Cujac. *in l. 2. §. 2. de V. O. p. 843. B. saltem enim ait 1. in legatis. quamquam enim inutile sit legatum, si debitor qui purè vendit creditoris pure legaverit: utile tamen est, cum quod in diem debet, purè legaverit. l. debitor 82. de legat. 2. l. si a servo 20. ff. ad L. Falcid. 2. in stipulationibus l. ult. de ad. empt. Hinc eventum etiam seu id quod evenire potuit aliquando spectari patet ex l. qui bona 13. §. causa igitur 2. ibi quia fieri potest. de damn. infect. l. eo tempore 10. de penul. l. 25. in fin. de reb. dub. l. 9. §. 1. locat. l. cum tale 72. pr. ff. de empt. Et demonstr. dummodo spectari possit, citra injuriam aut malum omen. Ant. Fab. *in C. de reb. cred. defm. 14. num. 3. 9id. Hænon. ad l. 29. ff. de R. l. disp. 6. Et Phil. Marth. ad d. l. 29. Et l. 210. d. 111.***

V.

Eventus & exitus non semper respondet instituto destinationi, *cap. flammurum 11. de Rescript. in 6.*

VI.

Eventus dubij ratione aliqua habentur inter licita, quæ si certæ essent haberentur inter illicita, Sichard. & Dd. communiter *in l. pater puella. 13. C. de ineffic. testam. num. 3.* quod intellige de eventu planè casuali & fortuito, non procuraio & ex culpa orto. vid. expl. apud Wesenbee. *in tit. de contr. tut. actio. num. 4.*

VII.

Eventum futurorum non est determinata veritas. Wesenb. *1. consil. 26. num. 29.* & ideo ea omnia quæ in eventu incerto sunt posita non considerantur. *l. 1. §. 1. de fideicommiss. C. de transact. Cravet. consil. 142. num. 8.* nec ex his ulli actus confirmantur antequam fiant. *l. sed an uliro. §. 1. de negot. gest.*

VIII.

In actionibus (forensibus) in utramque partem fortuna dominatur, multum commendationis & detrahit & adfert memoria, vox, gestus, corpus ipsum, postremo vel amor vel odium rei. Plin. *lib. 4. Epist. 20.*

IX. EVEN-

IX.

EVENTUS posterior formatur à titulo primordiali, seu à primordio tituli in posterum formatur eventus, l. 1. C. de liberis prateris. l. unic. vers. nulla. & ibi gloss. verb. primordium. C. de impon. lucrat. descript. lib. 10. Pet. de Anchaz. consil. 4. in princ. num. 3. & consil. 137. in princ. Surd. conf. 32. num. 12. & consil. 459. n. 14. Ferrer. in consil. Cathalonie. gloss. 1. num. 137. Cardin. Tusch. tom. 3. lit. E. conclus. 346. & tom. 7. lit. S. concl. 716. num. 3. Rota decis. 456. num. 9. apud Farin. p. 1. recent. Pyrrh. Maur. de solut. c. 8. n. 3. [Bald. consil. 377. Otto num. 1. vol. 5. Welseub. 1. consil. 18. num. 37. & consil. 20. num. 2. & consil. 34. num. 33.]

X.

EVENTUS mali & sinistri non sunt habendi in consideratione. l. inter stipulantem 83. §. 5. de V. O. l. si quis ab alio 13. ff. de re iudic. [nec artificii potest quidquam imputari. l. 6. §. 7. de offic. prof. l. 10. §. 1. de neg. gest. ubi C. l. A. res. 40.] ubi Rip. num. 7. limitans ad præcavendum. Jafon. in l. inter stipulantem. §. sacram. in notab. 9. num. 14. ff. de verb. oblig. ubi quod ad odium, & damnum non considerantur, & ibi Bart. num. 7. in fine. limitat axioma favore libertatis, dotis, pæ causæ, & filci. Bald. consil. 182. Locat a suis. n. 4. vers. non enim debet considerari. lib. 1. ubi quod eventus etiam mali & sinistri sunt habendi in consideratione ad exclusionem lucris, quando lucrum ipsum super futuro bono eventu, & prospero fundatur. Steph. Grat. discept. forens. tom. 5. c. 937. num. 10. ubi Axioma procedere præcipue notat, quando præter naturam occurrunt, ex Calder. consil. 24. num. 12. ad med. & Osasch. decis. 95. num. 41. [hoc est quando planè casuales sunt ac fortuiti, non procurativi vel ex culpa orti.]

XI.

EVENTUS alicujus rei frustra spectatur, cujus effectus nihil operatur. l. aliquando 13. §. fin. ff. ad Velleian. l. si quis ita scripserit 36. ff. de hered. instit. l. cum heres 53. §. 1. ff. de acquir. hered. l. non videtur 33. ff. de iudic. fin. C. qui admitti. l. ad probationem. C. de probat. o. cum contingat, de officio deleg. Surd. decis. 184. num. 8. Franc. Molin.

de ritu nupt. lib. 1. compar. 10. num. 57. Marfil. conf. 51. Licet ne dum.
num. 17. Cardin. Tusch. com. 4. lit. F. conclus. 520. num. 1.

CAP. XX.

De Evidentia.

Axioma 1.

Evidentia est loco probationis, cap. Evidentia 9. de accusar. Hippolyt.
in rubr. de probat. ubi num. 157. dicit hanc probationem esse multum in privi-
legiatam, & aliis omnibus præferri ex Rom. consil. 104. pater referende. in
fin. per 5. ult. Infirm. de grad. l. testium 3. de testib. l. inde Neratius 25. &
fin. ad L. Aquil. cum aliis quæ cumulat. num. 158. 159. usq. ad n. 166. pro-
batio enim quæ fit per evidentiam facti, multum rem declarat, adeo ut dice-
bat Bald. consil. 379. num. 6. vol. 1. quod oculus videt, nemo fideliter negat,
& quod patet expresse non est probare necesse, Curt. consil. 70. n. 18. Bertaz-
zol. lib. 1. consil. decif. 1. num. 25. eum testis sit, quæ corrumpi vel subornari
non potest. Idem consil. 41 num. 74. fortiorque de mundo, gloss. in c. ad
nostram. in Verb. r. testis de iurejur. in d. evidentia & inde nata præsum-
ptio adeo fortis est præsumptio, ut ob eam omnes aliæ præsumptiones reiiciantur,
cap. fin. de præscrip. cap. super hoc de renunc. Cachet. decif. 30. num. 5.
& decif. 154. num. 13. Regn. Sixtin. 2. Consil. Marpurg. 8. num. 29. unde
nunquam prohibita est hæc probatio: nec ulli denegatam fuisse putandum
est. Alciat. in tract. de præsumpt. Per evidentiam enim res notoria & ma-
nifesta redditur. cap. manifesta. 2. q. 1. atque ideo præferenda. l. Magistrum
7. C. de profess. Zab. consil. 15. n. 24. lib. 1. Port. consil. 209. num. 110. cum ea omnes
superet probationes. las. in l. fin. col. fin. ff. de in litem jur. Boff. in suis Var.
tract. cr. m. in 1. tit. de delict. num. 24. Ioan. Bapt. Plot. in repet. l. si quando
n. 777. C. unde q. Farin. 1. consil. decif. 1. n. 9.

II.

Evidens & notorium dici non potest, quando dubitationem & dis-
putationem recipere potest. Franc. in cap. dilecto. num. 153. ad fin. Vers. in-
tellege. & num. 168. in fin. extr. de appellat. Dec. in cap. ex parte. num. 2.
Vers. quinto fallit. de offic. delegat. quos refert & sequitur Cephal. consil. 201.
num. 101. vol. 1. Farin. 1. consil. crim. 85. num. 140.

III.

Evidentia facti est testis, qui subornari non potest & admittitur etiam
post publicationem testium. Ruin. consil. 149. num. 3. in 4. Plot. in repet. l.
si quando. C. unde q. num. 777. & 808. Bertazol. 1. consil. decif. consil. 79. num.
34. in d. convincit testes de falso. Bald. in l. si quis testibus. in fin. & ibi Salicet.
num.

num. 22. *C. de testib.* Marfil. *in rubr. de probat.* num. 161. Bertazol. 1. *consult.* decif. conf. 1. num. 91. Boll. *in fin. var. tract. crim.* in 1. *lit. de delictu.* n. 24. Et 25. ubi ait: quod ex ea cognoscatur an testes verum dicant. idem late tractat de Evidencia factis. Ioh. Baptist. Plot. *in reper. l. si quando.* n. 777. Cunde 91. vid. & Hieron. de Mont. *in tract. fin. reg. cap. 30.* num. 2.

CAP. XXI. De Exactione.

Axioma I.

Contra bonam fidem est bis idem debitum exigere. *l. bona fides* 54. *de Reg. iur. l. Titia* 34. *S. qui in testis* 5. *de legat.* 2. Carpoz. 3. *lursprud. Comfist.* 10. *defin.* 14. num. 6.

Limitatur hæc regula nisi eadem res debeatur ex diversis causis que non sunt incompatibiles. *l. si u qui Stychem* 18. *de Oblig. & Act.* Carpoz. p. 3. *confistunt.* 18. *defin.* 26. num. 9.

II.

Qui non potest exigere nec potest à sponte solvente recipere. *cap. exigit* 2. *de cens. in 6. cap. statutum* 11. *S. si quid autem de rescript.* in 6. Dec. in 1. *inquit* 156. *S. quod cuique* 4. num. 2. *de Reg. iur.*

CAP. XXII.

De Examine. Approbatione.

Semelexaminatus & approbatus, non est iterum examinandus. *l. licet* 6. *12. C. de Affessor.* vid. Barbof. *in tract. Clausularum. clausula. Si idoneum res periantur.* ubi late.

CAP. XXIII.

De Exceptione.

Axioma I.

Exceptio actionis est exclusio. *l. 2. C. de except.* intellige nimirum de mera & simplici non verò de exceptione in se actionem vel accusationem continente. casus in *l. quemam Alexandrum* 26. Et ibi omnes notant. *C. de adul. lat. in l. libertum. col. fin. ff. de in iur. var.* Hinc videmus quod excommunicato & bannito permittatur excipere, & sic se purè & simpliciter defendere.

cap. cum inter. de except. agere vcrò vel reconvenire vel excipere eomodo, ut reconventio ex exceptione resultet, non licet juxta Innocent. *incap. si qd. de sentent. excomm.*

Vtut tamen hæc se habeant ratione tamen formæ probandi reus dicitur actor quoniam is non minus exceptionem quam actor intentionem probare debet. *l. 1. de except.* unde prosequi causam dicitur *in cap. 11. extra de except.*

Declara Axioma verum esse si actio strictè & propriè accipiat, secus si largè: cum appellatio persecutionis omne remedium ordinarium & extraordinarium comprehendat. *l. pecunias 179. §. actiones 2. ff. de V. S. l. dolus 44. ff. mandata. vid. Ludov. Gomez ad §. superest. Inst. de action. n. 49.*

I I.

Exceptiones nil aliud sunt quam defensiones, defensiones autem sunt juris naturalis. Roland à Valle *consil. 3. num. 2. & consil. 12. num. 44. vol. 3. Decian. consil. 35. num. 47. Vol. 1. & consil. 14. num. 84. Vol. 3. Menoch. consil. 383. num. 4. Vol. 4. nec ipsi diabolo denegandæ. Wesemb. consil. 47. num. 177. atque iade exceptiones dicuntur æquitate niti. Cravett. consil. 900. num. 29. quæ mater exceptionum appellari solet. Menoch. consil. 332. num. 4. Vol. 4. Roland à Valle *consil. 35. num. 54. Vol. 2. Herman. Vult. 3. Conf. Marp. 20. n. 68.**

I I I.

Exceptio generica nullius est momenti, Bart. & Dd. *per il. text. in l. textores Titia 36. ff. de legat. 1. ubi & Alex. num. 2. quanquam si à parte non opponatur ea admittatur. Alex. d. loc. num. 3. vid. Vasq. libr. 2. contr. jur. cap. 32. num. 14.*

I V.

Exceptio regulæ una posita cæteræ exceptiones exclusæ arguuntur. *l. 12. §. 1. idem 43. ff. de instrum. leg.* quod & Cicero in orat. pro Balb. confirmat, ait enim si exceptio fecit, ne liceat, ibi necesse est licere, ubi non sit exceptum. Bocet. *de investit. feud. c. 4. n. 1.*

V.

Exceptiones dilatoriæ ante litem contestatam sunt opponendæ. *l. 19. C. de probat. l. 1. de demum 13. C. de procurat. Gal. 1. observ. 38. Mynf. cent. 4. observ. 59. Donell. lib. 22. comm. 9. circ. fin. Cujac. lib. 18. observ. 34. Borcholt. consil. 4. assert. 29. Arum. diffinit. 19. exere. 7. Matth. Stephan. cent. 4. quest. illustr. 61. lit. c. Hænon. in quest. controvers. diffinit. 22. num. 13. post eam enim contestatam aut post statutum à Iudice terminum ex non amplius recipiuntur. *cap. passoratus. C. de except.* Intellige nimirum de dilatoriis iudicij non de dilatoriis actionis & causæ, de qua agitur veluti est exceptio de non petendo intra certum tempus, hanc enim proponi posse, lite demum contestata, sicut & reliquis peremptorias exceptiones, patet ex *l. exceptionem 19. ubi Dd. C. de probat. vid. Mynf. cent. 1. observat. 24. V. esembec. in parat. ff. de exception. num. 10.**

¶ I. Exce-

VI.

Exceptionem in scriptis proponi necessum non est. Bart. in l. scire oportet. ff. de excusat. iur. Cuman. in l. i. de except. Valsg. 2. contr. iur. c. 32. n. 3. nec requiritur in ea conclusio. Socin. in d. l. i. col. 2. *

VII.

Ad excipiendum quæ profunt, eadem proficiunt & ad replicandum. l. 2. C. de iud. l. ult. C. de adend. Wel. 1. conf. 3. n. 15.

VIII.

Quod non est exceptum secundum regulam iudicatur. Decius & Dd. in l. i. num. 20. ff. de R. l. Bart. in l. quoties. num. 1. Si quis caus. las. post Bart. num. 33. si quis in iur. hoc, secundum regulam enim, pronunciandum. cap. casernum. de iudic. cap. ex transmissa. de for. compet. cap. 1. an apud iudicem, donec casus, de quo tractatur, exceptus esse demonstretur. Iason in l. carera. num. 5. ff. de legat. 1. Baldus in l. si tutor in fin. C. de ser. pign. dat. Schurff. conf. 15. Quod in praesent. n. 6. cent. 3. Wel. 1. conf. 30. n. 3.

IX.

Exceptiones omnes suâ naturâ sunt perpetuæ. l. pnrè s. §. fin. ff. de deli. mali. except. Welsenbec. in parat. de Except. num. 12. quæ enim annua sunt ad agendum, perpetua manent ad excipiendum, cap. si autem. ubi Panorm. & Felin. de rescript. l. licet §. ubi Glossa & Dd. in fin. l. si pactum 6. C. de Except. ad Cuiac. ad l. §. ult. ubi exemplis, rationibus, & limitationibus illustratur, adeo ut ne 30. aut 40. annis exceptiones præscribantur, sed perpetuè & semper etiam ad mille annos possint opponi. Gloss. in l. 3. Verb. persequutione. C. de prescript. 30. annor. & in l. si pacta. C. de Except. Panorm. & Felinus in c. si autem. de rescript. Franc. Balb. in tract. prescript. 4. part. 4. pr. quasi. 37. Welsenb. r. conf. 42. num. 26.

X.

Exceptio perpetua tutus definit esse debitor. l. Marcellus 67. de Reg. iur. l. nichilominus 112. ff. eod. l. debitor 108. de Verb. signific. add. Baechov. 1. disp. 32. thof. 4. lit. H. in fin. Cagnol. in l. non videtur cepisse. num. 5. de Reg. iur. l. qui Exceptionem 40. de condit. indeb. sicut creditor esse definit, qui exceptione potest repelli. l. creditor. 55. de V. S. l. u cui 42. §. creditori. 1. de O. & A. etiam præscriptionis l. si qui postquam 37. de fideiuss. Bald. in l. cum quis. num. 2. & 26. C. de iur. & fact. ignor. l. ens 26. C. de iur. cum loco solutionis sit. l. si pupilli 66. §. ult. de solut. Bald. in l. cum mandator. C. de non num. pecun. Balb. tract. prescript. 1. part. primæ. quasi. 6. num. 4. Bald. in l. item quod ad iur. de const. pecun. ut à talibus peti possit instrumenti, debitore, qui ipso tempore sit liberatus actione instrumento præscripta. l. cum notissimis 7. cum l. seq. C. de prescript. 30. annor. cum præscriptio plenissimam liberationem inducat. Paris. conf. 13. n. 19. & conf. 101. n. 81. vel. 8.

XI.

Exceptionibus malitiosis non est indulgendum. *l. in fundo* 38. ff. de rei vind. l. 1. ff. de Reg. Cagon. Oldendorp. cl. 1. ad. 3. pag. 69. tales enim ut inutiles & frustratoriz non admittuntur. *l. non cogendum* 45. ff. de procur. l. hac stipulatio 14. §. fin. ff. ut legat. nom. cadatur. Gail. 2. observ. 27. num. 19. ac eiusmodi frivolæ exceptiones non faciunt vacillare fidem instrumenti. Gl. in l. plures apochis. Verb. Vacillare. Cod. de fid. instrum. Panormitan. in cap. super eo. de testib. cog. Felin. Socin. & Dd. in cap. si Clericus de ser. compt. Molin. ad Dec. conf. 682. In causa. num. 2. ad Verb. probata. cum à iudice non recipiantur. Jacob. de Nigr. in l. omne. num. 12. de offic. Assess. per doctrinam. Bald. in l. prescriptione. C. si contra jus vel util. publ. Zaf. in l. 1. §. editiones. num. 60. de edendo. ubi addit eum calumniari. qui excipit adversus ea quæ ex propriis instrumentis vel sigillis constant. Welfenb. 1. conf. 31. num. 35. Vnde fit, quod opponens exceptionem injuriosam, teneatur etiam actione injuriarum. Socin. conf. 118. Visa. n. 4. per l. 3. l. si quidem 10. C. de injur. l. si ribs 23. C. de liberal. caus. Ang. conf. 76. Super. Oldrad. conf. 53. consuevit. in fin. cum non juris sicutendi gratia, sed injurandi potius animo fecisse præsumatur. Angel. in pract. in verb. Verba injuriosa. n. 16. C. de injur. Roman. conf. 96. Super. n. 4. Salic. in l. si non comperit. n. 6. C. de injur. Welf. conf. 22. m. 30. Sic generalis exceptionum ademptio vel renunciatio frivolæ tantum excludere dicitur. Cyn. & Dd. in l. ita pudor. C. de adul. Specul. cum addit. de oblig. sol. & Exempt. §. 2. gl. c. licet. Verb. absq. ulla exceptione. de Elect. Rebuff. in cap. sine Exceptione 12. quæst. 12. Hyppolit. in pract. crimin. quæst. ult. num. 1. non iustas, Cyn. in d. l. ita pudor. Gloss. & Dd. in d. cap. licet. de Elect. multò verò minus ignoratas, Speculat. de Except. §. 2. num. 2. Roman. conf. 211. num. 3. aut nascentes ex natura contractus. l. quare 56. §. inter. ubi Bart. & Dd. locat. Welf. conf. 10. n. 5.

X I I.

Exceptiones à iudice non suppleantur, *l. unic.* ubi Cast. num. 3. & 4. G. ut qua defuncti Advocat. judic. suppl. sunt enim opponendæ Dec. Cagnol. in l. Marcellus. in fin. de R. l. licet ex actis appareat, ut quidam volunt. Balb. de pract. p. 1. q. 8. n. 1. 2. Guid. Pap. decis. 221. Boet. de eis. 344. num. 1. 2. & 3. Welfenb. 1. conf. 14. num. 68.

X I I I.

Exceptio de iudicis persona omnium debet esse prima. *l. sed orsi suscepit* 52. ff. de iudic. l. quidam 57. ubi Bart. num. 9. de re iudic. Bald. in l. ult. num. 5. C. de iudic. Marant. in Specul. aur. p. 6. de appellat. num. 25. Felin. cap. exceptionem. num. 16. & 17. Lanfranc. cap. quoniam. Verb. recusationes. in p. vno. de probat. cum iudex sit iudicii dux & imperator. Bald. in rubr. C. si à nullo comper. iudic. num. 4. per gloss. si procuratorem. de procurat. & postultima pars. Bald. d. loc. num. 4. cuius à defectu iudicium redditur nullum. e. si à non com-

Cap. XXIII. De Exceptione. 439

non compet. judic. Felin. in cap. Exceptionem. de Except. Marant. di2. loc. vel querele implorato judicio officio proponuntur. Cyn. Bald. Salicet. & communiter Dd. in l. licet 3. cum l. seq. C. de Except. per text. in l. quassitum 30. §. fin. de pecul. idem Bald. latius in l. fletus. num. 12. & 13. C. de prascript. 30. anner. Wesenb. d. conf. 42. num. 33.

XIV.

Exceptio opposita rejecta esse censetur iudice ad ulteriora procedente. Felin. in cap. ex parte. num. 13. de reffibm. Iason in l. ex quacung. num. 45. ff. si quis in iur. vocat. non iur. fac. text. in l. ait Prator 7. §. 1. ff. de minor. idemque tenent Bart. in l. à procedente. C. de dilat. Bald. in l. 1. num. 9. C. de ord. jud. Ruin. conf. 61. n. 36. Vol. 5. Aretin. conf. 107. n. 2. Vers. secundum casum. Alex. conf. 192. n. 4. Vers. confirmat hoc.

Limita 1. non procedere in Exceptionibus juris & actionem annullativis, tales enim per processum ad ulteriora non censentur esse rejectæ & sublatæ, prout declarat Felin. in cap. suborta. col. 4. Vers. limita tamen. prædicta. num. 9. de re judic. & post ipsum Iason conf. 100. in fin. & conf. 105. num. 5. Vol. 1. Decius consil. 326. num. 4. vid. & Vultcium 3. consil. Marp. 21. num. 287.

Limita 2. hanc regulam rejectionis exceptionum per transitum ad ulteriora, ut vera sit, tum demum veram esse, si iudex super Exceptionibus illis agnovit, & tum ad ulteriora processerit. Baldus in l. à procedente. C. de dilat. Felin. in d. cap. suborta. de re judic. Barbat. conf. 45. col. penult. Vol. 2. Vnde etiam Exceptio nunquam intelligitur tacite rejecta, quando sententia potest stare abique eo, quod exceptione reprobat. Panorm. in cap. ex parte. de appellat. ubi casum proprium esse dicit. in l. quod in diem 7. de compensat. & in argumentum adducit. l. sancimus 27. Cod. de reffum. eodemque faciunt relata ab eodem. Panorm. in cap. cum inter. num. 23. de re judicat. ubi expressè tradit, quod si iudex propositis pluribus articulis diversis super aliquibus tantum pronunciavit, in his remanet tantum sententia, super quibus est pronunciatum, in reliquis autem nec absolvisse nec condemnasse intelligitur.

XV.

Exceptio in iure tertii fundata, nemini prolicit. Vult. 3. conf. Marpurg. 35. num. 242. nulli enim concedit, ut sese ex iure tertii defendat & tueatur. Text. in l. loci corpus 4. §. competet 7. ff. si serv. iudic. l. si quis emponit 8. §. 1. Vers. si vero nullum. C. de prascript. 30. anner gloss. in l. indebiti. §. sed et si nullum. ff. de condit. indeb. Tiraquell. in l. si nunquam. Verb. revertatur. num. 356. C. de re voc. donat. Rip. in rubric. ff. solut. matrim. num. 29. Vers. non obstat, quod dor. Socinus jun. conf. 71. num. 6. Vol. 2. Cravett. conf. 774. num. 7. Vers. agnè. Eoque iure eatenus utimur, ut etiam si hoc ius tertii ius agentis penitus excluderet, frustra tamen adhuc ius allegaretur, nisi illum excluderet, cui opponitur ipso iure per doctrinam. Bart. in l. 2. ff. de Except. rei judic. quam communiter esse approbatam testatur. Roland. à Valle conf. 57. num. 10. Vol. 3. præf.

præsertim si ius tale sit, ut ab eius voluntate prorsus dependeat, statique cedat, quibus add. & Cravett. *consil.* 748. num. 21. Iason *in l. 2. nor. 5. Cod. de jur. Emphyteut.* Pruckman. *conf.* 27. num. 160. Exceptio tamen de jure tertii opponi potest, quando est exclusiva intentionis adversarii. Tiraquell. *in l. si unquam. in verb. revertatur.* num. 356. *C. de revoc. donat.* Decius *conf.* 246. *in fin.* Socius jun. *conf.* tot. num. 29. Vol. 2. Menoch. *conf.* 79. num. 29. Vol. 1. Ioseph, Ludov. *decis. Parus.* 64. num. 35. Vincent. Franch. *decis. Neapolit.* 14. num. 10. atque hoc omnes dicere, *in l. 2. ff. de Except. rei judic.* respondit Menochius *conf.* 80. num. 8. Vol. 1. imò quotiescunque ius tertii foret exclusivum agentis tertio etiam recusante posset opponi, probat Anton. Cioff. *conf.* 28. num. 32. Vol. 2. quod maximè procedit, si exceptio illa de jure tertii prodesset opponenti per doctrinam. Panorm. *in cap. cum non liceat.* num. 15. de præscript. & Mandell. *conf.* 64. num. 2. & seq. Sic etiam excipere liceat de jure tertii, quando quis in damnum incideret, & indebitam jacturam pateretur, nisi jure tertii interetur, tradunt Bartol. *in d. l. 2. & ibid.* Socin. num. 13. & Iac. num. 10. Claud. de Seicell. *in repet. l. Celsus.* num. 29. ff. de usufruct. idem esse ubicunque actus esset ipso jure nullus. confirmant Alex. *conf.* 38. *in fin.* Vol. 2. Rolandus à Valle *conf.* 15. num. 22. Vol. 1. Menoch. *conf.* 1. num. 120. & *conf.* 79. num. 23. & *conf.* 90. num. 110. Vol. 1.

XVI.

Exceptionibus pluribus uti nemo prohibetur. *cap. nullus pluribus. de Reg. jur. in 6. l. nemo ex his 43. ff. eod. l. in qui dicit 5. l. nemo 8. ff. de Except.* etiamsi essent contrariæ. Decian. *conf.* 100. n. 30. Vol. 3. Vult. 3. *conf.* Marp. 35. n. 126. & una omiſſa vel non probata ad aliam redire. *l. 8. & l. 5. ff. de Except.* modo non uno eodemque tempore proponantur, vid. Wessenbec. *in paratit. ff. de Except.* num. 10.

XVII.

Exceptiones juris statim debent determinari per ea quæ scripsit. Menoch. *de arbit. jud. quæst. lib. 1. quæst. 53. num. 4.* ratio, quia ius est certum, nec aliquam probabilem dubitationem recipit. *l. ancilla 12. & ibi Bald.* num. 2. *C. de furt.* quo faciunt scripta à Menochio. *conf.* 367. n. 3. & seq. Vol. 4. v. Vult. 3. *conf.* Marp. 20. num. 74.

XVIII.

Exceptio non opponitur, nisi eoram eo, qui jurisdictionem habet, Mandell. *conf.* 62. num. 8. & *conf.* 64. num. 8. Cravett. *conf.* 209. num. 9. Vol. 2. Vult. 3. *conf.* Marp. 35. num. 168.

XIX.

Exceptio non potest dici notoria, quando in eius cognitione venit iuris subtilitas. Socin. sen. *conf.* 39. num. 2. *vers. ex quibus patet.* Vol. 3. Vult. lib. 3. *conf.* 22. num. 87.

XX. Exce-

Cap. XXIII. De Exceptione. 441

XX.

Exceptio nisi probetur, resolvitur in confessionem. Felinus in cap. cum generabilis. n. 13. de Except. per gl. in n. 53. c. 3. § suscepro 2. Vers. confessio. de exhib. ren. X. c. 2. conf. 72. n. 23.

XXI.

Exceptio dividi non potest, sed tota est acceptanda, Gloss. in l. non utiq. ad Verb. qui. ff. de Except. ubi licet Bartolus reprobet glossam, tamen Socius num. 1. dicit communem Legislatum & Canonist. opinionem esse contra Bartolum, in l. decem. ubi latissime Alex. de verb. oblig. & in cap. cum Generabilis. ubi Innocent. in prin. Panorm. num. 26. Felin. num. 12. de Except. idemque tenet Dyn. post gloss. in cap. Exceptionem in fin. de Reg. iur. in 6. Specul. de Except. §. Viso. num. 2. 4. 6. Cyn. Bald. Salicet. & Dd. in l. si pedem. per illum text. C. de Except. Lantanc. in cap. quoniam. Verb. Exceptiones. de probat. num. 4.

XXII.

EXCEPTIO facilius est quam actio, & ideo regulariter qui potest agere, multò magis potest excipere, l. 1. ff. de superficialibus. l. 7. §. 4. vers. igitur. ff. de pati. cap. cum inter. de except. cap. qui ad agendum. de Regul. iuris, in 6. Federic. de Sen. conf. 90. num. 3. vers. dixi. Alex. conf. 62. In causa. num. 6. & 7. lib. 7. Palat. in repet. cap. per vestras, de donat. inter virum & uxorem. §. 8. num. 2. Surdus conf. 377. num. 45. Card. Tusch. pract. conclus. tom. 3. lit. E. conclus. 374. per tot. Sigism. Scacc. de iudic. lib. 2. cap. 2. num. 121. de commerc. & camb. §. 7. gloss. §. n. 98. Unde qui habet actionem, ut aliquid consequatur, multò magis habet exceptionem, ut liberetur. Fulgos. conf. 186. Pro determinatione. col. pen. vers. Postremo. Alex. conf. 47. Visis instrumentis. in fin. lib. 3. Et cuidam actionem, multò fortius exceptionem. L. in viis 186. §. cui damus 1. ff. de Reg. iur. Roman. conf. 474. In casu propositio, & quem de evictione tenet actio, multò magis agentem repellit exceptio, l. vindicantem 17. ff. de evict. Castren. conf. 352. Pro fundamento. col. fin. lib. 1. quia multa conceduntur excipiendo, quæ non conceduntur agendo, Angel. Aretin. conf. 31. Viso supra dicto. in fin. vers. quia multa. Sice ei exceptio datur, cui aliàs denegatur actio, l. 4. in fin. ff. de dol. except. cum multis similib. allegatis à Curcio iun. in l. petens num. 14. C. de pati. Vid. Vult. 3. conf. Marp. 34. num. 168. 20. cin. conf. 99. col. 1. in fin. col. 1. & conf. 90. num. 3. in fin. col. 1. in fin. Kkk
exce-

exceptio maiore aequitate nitatur quam actio. l. qui aequitate 12. ff. de doli except. Vult. 3. conf. Marp. 29. n. 220. J. ideoque prohibitus petere. non prohibetur retinere & excipere, Decius conf. 331. num. 3. Ruin. conf. 163. in fin. lib. 2. Decianus confil. 64. num. 51. lib. 3. & confil. 94. in fin. lib. 2.

X X I I I.

EXCEPTIO repellit eundem, quem de jure tenet actio, l. fundi quem 18. cum l. seq. ff. de except. l. Exceptione doli 11. C. de evict. Angel. Aretin. conf. 20. Visis acti. num. 39. & seq. & num. 45. Caltrenf. confil. 166. Visis acti. num. 3. lib. 2. & conf. 275. Ad primum. num. 3. vers. ad secundum. eod. lib. 2. Decius conf. 86. Viso puncto. col. 2. vers. quarto quia. Roman. conf. 457. Circa propositam. col. penult. in princip. vers. secundo quia. Alex. conf. 3. Viso processu. in princip. lib. 3. Tiraquell. de retract. §. 1. gl. 9. num. 33. Boër. decis. 23. num. 13. Neguzant. de pignori. part. 5. membr. 1. num. 53. Molin. de primogenit. lib. 4. cap. 1. num. 20. & 28. Auton. Gomez l. 50. Tauri. num. 73. Gam. Lufitan. decis. 67. Portol. de conscrib. & fideicommiss. cap. 22. num. 18. Cardin. Tulch. d. tom. lit. E. conclus. 75. Dn. Barbosa in §. 1. p. 5. num. 20. solut. matrimon. Surdus confil. 517. num. 24. & confil. 577. num. 12. & decis. 177. num. 8. Vincentius Caroc. singul. 73. ubi limuat in casu l. fin. C. de evict.

X X I V.

EXCEPTIO firmat regulam in contrarium, l. quæstio 12. §. 43. vers. denique. ff. de fundo instruct. l. 12. de testib. Robert. 2. animad. 28. gloss. in rubr. de regulis juris. in 6. ubi Dyn. Bagt. in l. 1. in fin. ubi Decius num. 20. & Cagnol. num. 31. & 34. ff. eod. tit. Everard. in topius legal. loco 3. Decius in cap. cum dilecti. num. 6. & 7. de confirm. utili. ubi ait, quod expositio licet sit de regula, non tamen ampliat regulam. Roman. conf. 82. num. 3. & conf. 100. num. 2. & conf. 195. in princ. & conf. 337. num. 8. ubi Apostil. in verb. exceptio acti. & conf. 451. vers. refragatur, ubi ait hoc non procedere, quando non est verisimile. Joan. de Anan. conf. 69. in fin. Baldus confil. 131. Casus est talis. vers. super secundo. lib. 1. & conf. 119. Verba dicunt in princip. vers. secundo quia. eod. lib. 1. ubi quod conductor excipiens nolle teneri pro uno casu fortuito, videtur se obligare ad alios casus fortuitos sub eodem exceptua-

Cap. XXIII. De Exceptione. 443

ceptuatos, & *conf. 331. Quidam. lib. 5. ubi intelligit Axioma. quando alias non esset facta inclusio, vel exclusio tantum, vel expressa circa non exceptuatos, Alexand. conf. 107. In causa & lite. num. 2. lib. 1. & conf. 115. Viso titulo. num. 4. & 5. lib. 2. ubi ampliat in concessione legati facta, quia exceptio declarat, & firmat regulam in non exceptis, & *conf. 7. In consultatione. num. 8. vers. quinto probatur. lib. 5. ubi ampliat in legibus feudalibus, & materia feudali, & *conf. 1. 186. Zacharias in fine lib. 6. ubi quod firmat regulam in contrarium, sed non ampliat, Afflict. decis. 45. num. 2. Menoch. conf. 141. num. 17. & *conf. 609. num. 9. Flamin. de resignat. bene sic. lib. 5. quest. 6. num. 186. Cardinal. Tusch. d. rom. 3. lit. E. conclus. 422. per totam. Octav. Glorif. respons. 12. num. 111. Cardin. Seraphin decis. 980. num. 7. Rot. decis. 144. num. 6. apud Farinat. p. 1. recent. Robles de Salvedo de repraes. lib. 2. cap. 26. num. 21. me citato in hoc loco Joseph. Vela dissertat. forens. dissert. 2. num. 40. [Eleganter Cicero in orat. pro Balbo, si exceptio facit, ne licent, ibi necesse est licere, ubi non est exceptio, exemplum est in l. 18. de testib. l. 28. §. 6. qui test. fac. poss. Ratio huius regulæ est, quod qui quædam eximit, de cæteris accuratius cogitasse videatur l. nam quod liquida 4. §. ult. de pen. leg. l. cum Prator 12. ff. de iud. Hartm. Pistor. 2. quest. 27. num. 7.]****

Limita Axioma, ubi alia interpretatio dari potest, quia tunc casus exceptus non firmat regulam in contrarium, Federic. de Senis *conf. 233. col. pen. num. 3. vers. non obstat*, ubi quod Papa volens omnes teneri solvere decimas, si excipit certum ordinem, non propterea videtur velle omnes alios exemptos teneri, nisi expressè dixerit, quia talis exceptio potest operari concessionem exceptionis ordini exceptuato. Sic etiam non procedit Axioma, quando aliquid excipitur considerato effectu eius, quod excipitur, quia tunc omnia sunt exceptuata, quæ habent eundem effectum, Castrenf. *conf. 91. In causa appellationis. num. 9. & 10. lib. 1. ubi quod statutum, quod fiat compromissum exceptis instrumentis quarentigiatis, non includit instrumenta non quarentigiata, quando habent executionem paratam, prout quarentigia, quia statutum consideravit effectum quarentigiarum, non ipsam quarentigiam; nam casus similes exceptuatis, censentur excepti, etiam si exceptioni sit adjuncta. Alex. *conf. 130. In causa. num. 4. & 6. lib. 4. ubi quod non continen-**

K k k 2 tur ca-

tur casus similes per extensionem sub exceptione, sed comprehensū dicantur. [vid. *cap. cum dilectā* ubi Panorm. *de confirm. util. gloss. in in l. 1. verb. iudicati. C. de condic. indeb. & in l. fin. verb. voluerit. C. de revocand. donat.*

Limita II. Regulam procedere in casibus non exceptis sub regula tamen comprehensis, aliās secus, quia licet ea firmet regulam in casibus non exceptis sub regula comprehensis, non tamen dilatat, nec ampliat regulam, ut faciat sub ea comprehendi, quæ de sui natura non comprehenderentur, exceptione non facta. *l. generaliter 32. §. uxori 2. ff. de usufr. legat.*

Limita III. Si casus speciales alibi expressi in contrarium extent §. in b. f. 1. de act. collata. l. ult. de compens. l. 38. de re iudic. coll. *cap. pen. extr. eod.* vide Gilken. *ad l. 13. in princip. num. 29. C. de iudic.* Fallentiam vide apud Hartmann *d. loc. num. 28.* nempe nisi propter exceptionem sint & aliæ rationes, quæ regulam restringunt, *l. 32. §. 2. de usu & usufr. leg.*

XXV.

EXCEPTIO debet esse de regula. *l. nam quod liquidè 4. §. de pen. leg.* [id est, de ipso genere regulæ, vid. *l. ubi. C. Quand. ex fact. iur.* Ex qualitate enim exceptionis regulariter quavis dispositio declarari solet. *l. Proculus 19. cum ibi notat. per Bald. de usufr. Alexand. in l. senium. C. qui testam. fac. poss. Roman. conf. 187. cum similib. adductis per Decium in l. 1. num. 26. de Reg. iur. & per Riminald. instit. de donat. in pr. n. 357. Hart Pistor i. quæst. 32. n. 5.] Castron. *conf. 70. Pro pleniori. num. 3. lib. 1.* ubi ait, quod si exceptio non esset de regula diceretur derisorio, Gemin. *conf. 65. num. 8. vers. nam ex quo hic excipit,* ubi quod casus exceptus à dispositione generali; declarat dispositionem loqui de illa materia, Baldus *conf. 401. Super facto. num. 2. vers. secundo quaritur. lib. 5.* ubi quod restringit, seu declarat regulam debere intelligi de materia exceptionis. Gonzal. *ad reg. 8. Cancell. gloss. 13. num. 77. & gloss. 14. num. 35. & gloss. 51. num. 2.* Surdus *conf. 152. num. 49. & conf. 162. num. 47. & conf. 403. num. 21. & conf. 527. num. 6. & 7. decis. 124. num. 13.* [Confirmat hanc regulam Donell. *ad l. 1. C. de condition. indeb. num. 16.* ineptissimam exceptionem esse contendens, quæ verbis regulæ non comprehendatur: Ratio est, 1. quia*

(1) quia exceptio est oratio, quæ regulæ detrahatur; non potest autem de regulâ detrahatur, quod regulâ non continetur, (2) idem aliquid de regulâ excipitur, ne si exceptum non sit, sententiæ regulæ contineretur, (3) quod si verbis regulæ aliquid satis excluditur, valde stultum, id aliâ oratione amplius excludi velle. Verbi gratiâ: Omnes sciunt Exceptiones istas esse ineptissimas: omnes agri T. Lucii repeti possunt, exceptis pecoribus: atqui pecora non sunt de agris, & quamvis de pecoribus nihil exceptum esset, tamen valde ineptum esset, qui putaret pecora, agrorum verbo contineri. Similis est & hæc exceptio. Lego omnes libros, qui sunt in bibliotheca exceptis lapidibus. Nec obstat l. 1. c. de condit. indeb. Nam in his verbis non ex causâ iudicati solutæ, non continetur exceptio, sed adversaria oratio.] Unde si procurator generaliter constituatur ad omnes causas, excepta causâ restitutionis in integrum, dicitur constitutus in omnibus aliis causis requirentibus speciale mandatum, ex quo exceptio est de iis, quæ requirunt speciale mandatum, Imol. in l. fin. col. 12. ff. quæ & à quo appelleretur. Alexand. & Jason in l. fin. ff. quid quisque iuris. Gemin. in cap. qui ad agendum. §. 1. de procur. lib. 6. quos refert Card. Tusch. tom. 3. lit. E. concl. 423. n. 6. Robl. de Salzed. d. lib. 2. c. 14. n. 38.

[Declara Axioma I. procedere saltem comprehensivè, licet non dispositivè. Everard. in Loc. legal. loc. ab Except. num. 9. Cagnol. ad l. 1. de Reg. iur. num. 28. & 32. ibid. Decius num. 19. & 20. & Dyn. ad rubr. num. 17. eod. in 6. alioquin non esset exceptio, sed ineptiæ ineptiarum, ac prorsus inutilis. Aym. Cravett. conf. 965. num. 7. per d. l. nam quod liquide 4. §. fin. ff. de pen. legat. l. fin. §. cui dulcia 1. ff. de tritic. vin. oleo leg. l. quæ situm 12. §. idem 43. vers. denique. ff. de fund. instruat. Hieron. Cagnol. ad d. l. 1. num. 28. vers. & Archiepiscopus. essetque perinde ac si diceretur: Omnis homo currit excepto equo Titii: hæc enim non est exceptio, quia equus Titii non comprehenditur sub propositione illa omnis homo currit. Cagnol. dict. num. 28. & 29. d. l. pari modo si dicam, illam pecuniæ summam, quæ mille est aureorum, totam tibi dono, exceptis bis mille aureis, hæc exceptio non est ab illa regulâ, quid licet minor summa maiori insit, non tamen inesse potest maior minori, ut ab ea excipiat. l. 1. §. si stipulanti. ubi gloss. Bachov. Alexand. Castrenf. Duaren. Egin

Bar. Coraf. Donell. Cuiac. ff. de verb. oblig. §. *præterea ubi* Dd. *Instit. de inutil. stipul.* Gaius 2. *Instit. tit. 9. §. item si purè.* Hoc argumentò ab exceptione veluti fortissimo teste Nic. Everard. d. loc. nititur & Tiber. Decian. *resp. 22. num. 9. & 10. vol. 1.* ad demonstrandum, utrum exceptio decimandi extendat se etiam ad locum Terentæ: quia exceptio erit de regula, & de ipsius genere: & vice versa ob id quod pars est eiusdem naturæ & qualitatis, cuius est totum: rursus idem Tiber. Decianus *respons. 55. num. 16. vol. 1.* Exceptio (inquit) non potest extendi ad ea, quæ aliàs sub regula non comprehenderentur per doctrinam Bartoli in l. *generaliter. §. uxori. ff. de usufr. legat.* & notata per Abb. in cap. *in nostra. extr. de sepult.* quod idem Tiberius Decianus repetit, & ad transactionem super fideicommissio interpretatam accommodat in *respons. 3. num. 130. vol. 1.* itemque Cravet. *conf. 519. n. 14. vers. tertio de fideicommiss.* ubi inquit: Exceptionem planè ad ea restringi oportet, quæ de regula sunt comprehensæ, alioquin est ut spurca & inepta rejicienda. Idem Cravett. *conf. 965. num. 7.* Hinc non esse exceptionem, sed omnino falsam, quæ sub regula comprehensæ non est, dixit Bartolus ad l. *in huius. ff. de LL. & ad l. 1. ubi Decius num. 26. ff. de Reg. iur. Aym. Cravett. conf. 808. num. 2. vers. tertio & validius. per l. fin. C. de litig. gloss. ad cap. 1. de appellat. in 6.*

Declara II. procedere respectu generis sive subjecti, de quo loquitur regula, non autem respectu actus & exercitii, verbi gratià, si dico, Omnes scholares student nisi Petrus. Certum est, quod hic ponatur regula, & exceptio est de Regula respectu subjecti. hoc est, quia Petrus etiam est scholaris, si enim tutor esset, non esset bona exceptio, quemadmodum ista omnis homo currit, nisi anus, quia exceptio debet loqui de homine, & sic de subjecto principali, ut tradunt Dyn. in rubr. de Reg. iur. Bart. in l. *ex huius. ff. de Legib.* & Decius in rubr. de probat. pag. 2. sed tamen respectu exercitii exceptio erit contra regulam. & ei adversabitur. ut patet ex prædicto exemplo, quia scholares student, & Petrus non studet, sed aliud diversum à studio facit. Et idèd quoad illud, exceptio non est, de regula, ita Bartolus in l. *de huius. ff. de LL.* latè Decius post Bart. in l. 1. col. 2. n. 25. vers. circa secundum. ff. de re judic. & in rubr. extra de probat. vid. & Ludov. Gomez. ad §. *sic itaque. Institut de action. num. 28.*

XXVI. Ex-

EXCEPTIO declarat regulam, sed tamen non ampliat, ut comprehendat ea, quæ non sunt de genere regulæ, Roman. *conf. 498. in fin. & conf. 107. col. 2. vers. quid autem cessant.* ubi quodd exceptio deducit ad certum, & declarat regulam generalem, & *conf. 379. num. 13. vers. veritas tamen.* Baldus *conf. 131. Casus talis est. vers. super secundo lib. 1. Cuman. conf. 98. num. 3. vers. non obstat secundum.* Alex. *conf. 28. Visis. num. 11. vers. non obstat. lib. 1. & conf. 59. num. 9. vers. nec ad hoc obstat. eod. lib. 1. & conf. 186. Zacharias. in fine lib. 6. Surt. conf. 352. num. 12. & decis. 100. num. 9.* ubi limitat, quando exceptio esset inutilis, quia tunc ampliat regulam. Socinus *conf. 47. num. 2. & 3. vers. sed contra. lib. 1.* ubi quod in venditione certorum bonorum propriorum, excepto palatio, non includuntur bona communia, quia licet exceptio firmet regulam in contrarium, tamen non ampliat, Aretin. *conf. 8. Abundè, per totum.* & præcipue *num. 3. & 4.* ubi declarat, dicens, quod exceptio expressa, quæ tacite inerat, non extendit ullo modo regulam ad ea, quæ non sunt de regula; quia expressio eorum, quæ tacite insunt, nihil operatur: si verò est expressio, quæ tacite non inerat, exceptio licet firmet regulam in non exceptis, nunquam firmat extendendo ad ea, de quibus disponens erat incapax, vel inhabilis; & rationem adducit *num. 7. vers. nec obstat.* quia exceptio non ampliat regulam, ut comprehendat ea, quæ sine exceptione non comprehenderet ex proprietate sermonis, sive ex mente, refert Cardinalis Tuschus *tom. 3. lit. E. conclus. 424. num. 4. Sanch. præcept. Decal. lib. 2. cap. 27. num. 17. col. 3. in solut. ad 5. Mieres de maior. in l. edit. part. 2. quasi. 22. num. 22. Surtus decis. 124. num. 17.*

[Declara axioma procedere in dubio, & quando verisimiliter aliud non fuit de mente disponentis. Ubi enim ex tali restrictione sequeretur aliqua absurditas, vel constaret aliud fuisse de mente disponentis, ut quia verba regulæ sint multum ampla, & exceptio seu qualitas exceptioni adjecta, & regula ita non habet inter se conformitatem, tunc regula per exceptionem non restringitur. 1. scire oportet 13. §. aliud 2. ff. de Excusato. tutor, Corp. consilio 275. §. 10. num. 13.]

XXVII.

EXCEPTIO ubi non reperitur posita, non est à regula, recedendum. *l. in pravaricationibus 3. §. ult. ff. de pravaricationibus 5. C. de repud. l. illam 19. C. de collationib. Flamin. Parisiæ resignat. benefic. lib. 3. quæst. 7. num. 45.*

XXVIII.

EXCIPiens non videtur fateri ea, quæ in exceptione includuntur, *cap. cum venerabilis. de Except. Alex. conf. 83. in causa & lite. in princ. vers. nec ad hoc obstat. lib. 1. ubi quod exceptio huiusmodi non est confessio. nec negatio, sed est medium inter negare & confiteri, prout in tacente. & conf. 49. cum. 9. cum seqq. lib. 7. ubi quod libellans, excipiens vel replicans illud, quod pars adversa asserit illud impugnando, non dicitur fateri, additque quod is, qui dicit sententiam non rectè latam esse impugnando, non fatetur esse latam per l. Gallus 29. §. forsitan 8. ubi gloss. in verb. rectè. ff. de liberis & posthum. quæ exponit rectè, id est, nullo modo. Surdus decif. 24. num. 5. Cardinalis Tuschus tom. 3. lit. E. conclus. 427. Mar. Anton. var. resolut. lib. 2. resolut. 50. num. 31. Alex. Trentacinq. var. resolut. lib. 2. tit. de except. num. 5.*

Intellige Axioma procedere quoad fundandam intentionem actoris, *l. non utiq. 9. ff. de Except. cap. exceptionem. de Reg. iur. lib. 6. Covarr. var. lib. 1. cap. 1. num. 2. vers. eodem iure. Anton. Gomez var. tom. 3. cap. 12. num. 16. Cacheran. Podem. decif. 178. num. 9. Francisc. Milanen. Sicil. decif. 3. num. 46. lib. 2. Bellon. Genuens. decif. 38. num. 8. & decif. 91. num. 1. Petrus Gregor. Synagmaturus lib. 21. cap. 17. num. 3. Cardos. in praxi iudic. & Advocat. verb. exceptio. num. 26. Steph. Grat. Marchie decif. 19. num. 19.*

[Limita, nisi contra rei exceptionem aliqua juris præsumptio militaret, ut ostendit Ultric. Zas. in l. non utrumque num. 3. vers. tertio fallit. ff. de Except. Regner. Sixtin. part. 3. conf. Marp. 8. num. 30. vid. & Bald. in l. Exceptionem. C. de probar. ubi ait, quod reus excipiendo non fateatur, intentionem esse veram, præsertim quando ad effectum contradicendi excipit, non vero ad effectum confitendi. Vid. Wesenb. 2. conf. 72. num. 24.]

C A P. XXIV.

De Excessu, Excessivis, Nimio, Immodico.

Axioma I.

Excessus modicus non est attendendus. *cap. cum te. § sibi gloss. in verb. minima, extr. de re judic. Bald. in l. 1. num. 5. in fin. vers. § qui parum transgreditur. ff. de L. L. § in l. 2. num. 6. vers. item § illud. C. de rescind. vendit. Farinac. 1. cons. crim. 78. num. 5. vide & Tiraquell. de judic. in reb. exig. vers. sentio.*

II.

Ex nimis & excessivis suspicio sinisterima oritur, post Barbat. & Molin. Cothman. §. respons. 33. num. 22. Vitiosum enim quod nimium, l. cum plur. res 12. §. minimum 2. ff. de admin. tut. Cuiac. lib. 49. Paul. ad edict. l. 2. de ag. §. aq. plur. arcend.

C A P. XXV.

Excludere, Exclusio.

Axioma I.

Excludere verbum est propriè privativum, præsupponens habitum sive jus, quod excluditur. l. 2. ff. de Except. l. si ponat 23. §. hereditatem 1. ff. de inoff. testam. l. 2. §. 1. ff. sam. herisc. l. 19. vers. formam ipse. ibi: beneficio excludatur. C. de jur. delib. Bocet. de inoff. test. c. 5. n. 66.

II.

Exclusio unius alterius est inclusio. l. 12. in princ. ff. sol. matrim. l. 21. C. de procurat. l. 18. §. 11. de instr. legat. l. 2. ubi Cuiac. quod falsum. Menoch. cons. 158. num. 29. lib. 2. §. cons. 216. num. 22. lib. 3. Bocet. de inoff. test. c. 5. cap. 4. num. 34. vid. Wesenb. 2. cons. 94. num. 34. qui enim posteriores in ordine successionis tantum excludit, proximiores in ius successionis inclusisse videtur. Wesenb. d. cons. n. 34.

Declara hanc regulam procedere de speciali. Vbi enim aliquid proponitur tanquam speciale & singulare, ibi colligitur regulam esse in contrarium, post Everard. & alios, Wesenb. in Comment. C. Ad Sc. Velleian. num. 27. quod non procedit, cum ille casus, qui exclusus videtur, alia dispositione vel ratione includeretur. Dec. in l. 1. in princ. in 3. lectura. num. 84. ff. si cert. per. §. cons. 11. num. 18. & in specie Paris. cons. 111. num. 39. lib. 12. Menoch. 2. arb. jud. cas. 65. num. 18. cum per inclusionem unius non excludatur id quod ad aliam rationem vel viam comprehenditur potest. Riminald. in princ. ff. de donat. l. 2. n. 37.

Rauchbar. p. 1. *quæst. jur. ci. l. 1. C. de Saxon. q. 48. num. 22.* Sic etiam inclusio unius non est exclusio alterius in iis, quæ sunt de genere permissorum, vel si casus inclusi non jure speciali, sed communi determinentur. Baldus in l. 2. in fin. Cod. ad Leg. l. ult. de adul. Ruin. conf. 157. num. 19. Golum. 1. quos refert Riminald. in princip. Infr. de donat. num. 310. Schrader. in tract. feud. p. 2. cap. 9. in princip. sect. 2. num. 68. Rauchbar. d. p. 1. *quæst. jur. ci. l. 1. C. de Saxon. q. 48. num. 20.* Vid. infr. lib. 1. c. inclusio.

III.

Exclusio in dubio intelligitur esse perpetua. Anchar. conf. 220. Hac quæstio. sub num. 1. *versum omnium exclusio. col. 1.* Socius jun. conf. 110. in praf. num. 7. Gol. 2. Pacian. conf. 49. num. 56.

IV.

Exclusionis causa cessante cessat & ipsa exclusio. cap. cum cessante 60. de appellat. l. fin. §. ait lex. ff. de divor. Tiraquell. in tr. cessante causa. per tot. cum infirmum aliu allegat. Phil. Matth. 2. conf. Marp. 26. num. 85. unde quæ temporalitatem habent, ad exclusionem perpetuam trahere non est permissum. l. Epistola 52. §. fin. ff. de pact. Gilman. 4. 1. Cor. 7. num. 35. quando persona una est exclusa, omnes ex ea descendentes exclusæ intelliguntur. Angel. in §. reliquum. Vers. ex diverso. Auth. de hered. ab intest. Baldus in l. ult. col. 1. C. de liber. prater. & in l. ult. in fin. C. de v. 3. Alex. conf. 174. Gol. 5. Cuman. conf. 117. in pr. Tib. Decian. resp. 3. n. 30. Gol. 2. & resp. 13. n. 9. Gol. 3. Phil. Matth. 1. conf. Marp. 31. num. 37.

V.

Exclusio statutaria est quædam exhereditatio legalis. Bartolus in l. 1. §. sciendum. ff. de suis & legitim. Surdus conf. 237. num. 4. Baldus in l. 1. C. de re voc. l. 1. quæ in fraud. cred. Corn. conf. 89. num. 6. conf. 2. num. 90. Gol. 3. conf. 82. num. 9. Golum. 4. Gail. 2. obser. 140. num. 13. Myns. resp. 20. num. 60. & resp. 50. num. 20. Gædd. 1. conf. 26. num. 132. Brun. in tract. statut. art. 4. num. 2. Natt. ibidem quæst. 4. num. 126. 142. & 150. & ideo strictè intelligenda & interpretanda. Glossa in cap. statutum. de prebend. in 6. in verb. numerandum.

VI.

Exclusio liberorum à successione legitimæ jure & natura debitæ solo consilio non inducitur nec perficitur, sed præceptum & diserta exclusio est necessaria. Novell. 115. cap. 3. §. 1. §. 1. & 2. Infr. de exhered. lib. Coraf. Castr. Baldus & alii in l. non dubium 5. C. de Legib. Gloss. ZaC. ad l. 7. ff. eod. Gædd. 1. conf. Marp. 26. num. 140.

VII.

Excludere à jure qui vulcaliquem, quod sibi de jure naturæ vel civili competit, debet id probare, per quod excluditur. Bald. in conf. 19. *Factum tale est Golum. 5.* Alciatus præsumpt. 14. num. 3. Vers. & propter reg. 2. Menoch.

Cap. XXVI. De Executione. 451

Menoch. *libr. 2. de præsumpt. præf. 30. num. 30. Gers. potest etiam adferri.*
Pacian. 2. de probat. cap. 24. num. 27.

CAP. XXVI. De Excusatione.

Axioma I.

Excusationis causa cessante cessat & ipsa excusatio. *cap. cum cessante 60. de appell. l. 6. §. 2. de jur. patr. Civet. conf. 656. n. 10.*

II.

Excusandus est, per quem non stat, quo minus aliquid fiat. *l. 1. C. de his qua sub condicione. Wesenb. in parat. ff. de condit. & demonstr. Vnde & quisquis sequitur priores male iter ingresses excusationem habet, cum publica via erraverit. Ioh. Dauth. in tract. de testam. n. 28. p. 59.*

CAP. XXVII. De Executione, & Executore.

Axioma I.

Executio juris non habet injuriam, text. in *l. quod Reipublica 33. l. injuriarum 13. §. 15. ff. de injuriis. Gail. 2. obs. 110. num. 40. Wesenb. 1. conf. 43. n. 23. Surd. decis. 21. n. 14. Gam. Lusitan. decis. 35. n. 1.*

II.

Executionem frustra exigimus, ubi nulla cognitio causæ est necessaria. *l. executorem 8. l. si ut proponit 6. C. de Execut. res judic. Concenn. in quæst. sing. 3. num. 17.*

III.

Executor nihil novi facere dicitur, & ideo actus illi non attribuitur. *l. ab executore 4. ff. de appell. l. ab Executore 5. C. quor. appell. non recip. cap. noviss. de appellat. quæ enim veniunt ad executionem, non mutant dispositionem. gloss. in clem. 1. de præbend. Fachin. 13. contr. 36. Vnde executor de causa cognoscere nequit, cum is pro Executore habeatur, qui post sententiam audita omnique discussa lite prolatam in rei judicate vigorem ad effectum producit. l. pen. C. de Except. res jud. Concen. d. loc. n. 9.*

IV.

Frustra sententia feruntur, si non executioni mandentur. *Gail. 1. obs. 123. in princ. Robert. Marian. specul. aur. p. 6. t. de Execut. sens. num. 1. in princ.*

Mynf. 3. obf. 67. in pr. Matth. Coler. de process. execut. in praf. num. 4. fimiles enim dicuntur campais, quæ pistillis carent; Matth. Coler. de process. Execut. in prafat. num. 4. Vid. *Nachtsordnung* sub tit. *Sachsen vor Grossen* Nacht gehören. §. 43. & 44. eum Magistratui non parum autoritatis detraharur. Jacob. Thoming. *Vol. 1. conf. 27. num. 6. Carpov. p. 1. conf. 32. defn. 1. num. 2. vid. Grav. 1. conclus. 113. n. 1. & seqq.* imò miserabile post multa variazque cestamina, eum res fuerit approbata, tunc ex altera parte, quæ jam convicta est, moratorii ambagibus spem condemnationis excludi. *Lult. C. de compens. nec aures talibus friuolis exceptionibus accommodandæ, ut interim jus alterius & executio differtatur. cap. ex parte 21. de fid. instr.* Vnde in processu executivo exceptiones illiquidæ, & quæ ulteriorem indaginem desiderant, nequaquam sunt attendendæ. *l. fin. ibi: si causa sit liquida, nec multis ambagibus innodata. Cod. de compens. l. 1. ibi: ad liquidum deducta ratione. C. si secund. nupf. mul. Coler. de process. execut. p. 4. c. 2. num. 27. Zanget. de except. part. 1. cap. 26. num. 113.* Hinc nullus momenti esse dicit Aeschines, civitatem quæ non habet nervos executionis in contumaces. vid. *Welch parat. ff. ut in poss. legat. & proem. Nov. 161.*

V.

Executio non est facienda juris ordine prætermisso. *l. si cum nulla 58. ff. de re judic. l. 1. C. de Execut. rei jud.* Vnde ab Executione non est incipiendum. *d. l. 1. C. de Execut. rei jud. l. nec quicquam 9. §. ubi decretum 1. ff. de offic. procons. & l. si cum nulla 58. ff. de re jud. Angel. in §. curare. num. 30. usque ad fin. Inst. de Adiom. Dd. in l. de pupillo. §. meminisse. ff. de oper. nov. num. Welsend. 1. conf. 7. n. 7. & conf. 10. n. 10. conf. 30. num. 22, conf. 33. num. 40. & conf. 41. num. 19. Carpov. p. 1. constir. 20. defn. 1. num. 3. Gail. 1. obf. 6. 13. num. 1. & 1. obf. 6. 148. num. 1. Berlich. 1. conclus. 33. num. 13. ratio, quia executiones sunt odiosæ, & sæpe cum peccato conjunctæ. l. 53. in princ. C. de Episcop. & Cleric. quod axioma non procedit in quibusdam casibus notatis per Dd. in locis allegatis, quorum etiam aliquot recensentur in ordin. Camer. libr. 2. tit. 21. quibus mandata sine clausula decerni possunt, Gail. *disd. loc. ubi* *vid.**

VI.

Executor juris dicitur executor justitiæ. Lucas de Penn. in *l. neminem. col. 1. in princ. ante num. 1. ibi & justitia executum. C. de suscept. præpo. & Anchar. lib. 10. Bald. in l. 1. num. 15. Vers. quare an talis. C. si non competent. judic. Ruin. conf. 4. num. 13. Vers. & quilibet secundum eum. & num. 12. Vers. si id faciat & minister justitiæ. Vol. 5. Farinac. 1. conscribit. 65. num. 36. Ius enim est objectum justitiæ, ut ex Aristotele lib. 5. Ethic. probat idem Lucas de Penn. in *d. l. neminem. post princip. Vers. cum scienter. & col. 2. post num. 6. Vers. jux. Verò. & à justitia appellatum est ius. Ideoque qui juris auctoritate, homines capite, percussit & occidit, non solum justitiæ, sed Dei minister dicitur. cap. qui malos. & cap. quicumque percussit 23. quæst. 1. quia Deus est justitia. can. existimant. 11. quæst. 3. Lucas de Penn. in *l. neminem***

nem

Cap. XXVIII. De Exemplis. 433

mem. col. 2. num. 5. Vers. Deum enim. Et colum. 3. num. 7. Vers. Christum enim. Ergo & minister iustitiæ dicitur. Baldus in l. 1. num. 15. Vers. quaream talis occisor dicatur executor iustitiæ. C. si à non comper. judic. Ruin. disc. conf. 4. num. 13. Vers. Et quilibet secundum eum intelligitur electum Et deputatus executor Et minister iustitiæ. Et num. 8. Vers. si id faciat, ut minister iustitiæ. Golum. 5.

VII.

Executio sententiæ nondum latæ est contra regulam juris communis.
l. 1. C. de Exec. res jud. Farin. 1. conf. er. 85. n. 176.

CAP. XXVIII.

Exempla.

Axioma I.

Exempla non sunt proponenda regulæ, sed postponenda. Hottoman. *ad princip. inst. si quadr. pauper. feciss. disc. Vers. Lex XII. Tabb. quod licet reprobet Cuiacius lib. 12. observat. 11. ubi ait, parum interesse, an ab exemplis, an a regulâ incipiatur, quem tuctur Bachovius diss. 3. thes. 19. pag. 138.* Hottomannus tamen vicissim 1. obs. 13. referiplit, vix sanæ mentis (inquiens) eum futurum, qui ita ad Legem Aquiliam commentaretur: ut puta, si quis equum, mulum, asinum occiderit, hæc autem in iis demum quadrupedibus locum habet, quæ pecudum numero sunt. Numquid hunc ordinem servari oportet, ut à regulâ incipiatur, ac deinde exempla subijciantur.

II.

Exemplis utimur etiam in causis arduis ad excusationem factorum priorum. Arnicius. 1. *de Maieft. cap. 7. num. 6.* Exemplo sit Pontifex Leo, qui usus exemplo Adriani in cau. in synod. 23. dist. 63.

III.

Exempla mala non sunt sequenda. *l. 1. ubi gloss. in Verb. pessimo. ff. ad SC. Macedon. sed potius reprobanda, Rofred. Benevent. in quæst. Sabbat. quæst. 38. num. 5. ac exemplorum proclivitas coërenda. arg. l. aut 16. in fin. l. si quis 38. §. qui abortivum 5. ff. de pæn. Pileus in quæst. aut. q. 10.*

IV.

Exempla præsentia nos cavere præmonent in futurum. *cap. plurimos. dist. 32. gl. inc. 1. de sero. non ordinat.*

V.

Illud quod constituitur exempli gratia, trahitur ad omne simile Bart. in *l. fin. 13. §. oportet 10. de Excusat. circa fin. per l. actionum. 25. §. 1. Vers. in factum. ff. de O. & A.*

VI.

Exempla non faciunt consuetudinem. *l. memo 13. C. de sent. & rejud. l. sed licet 12. ff. de offic. praesid. Welfenbec. 1. conf. 40. num. 68.* sicut nec regulam, praesertim quando certis circumstantiis distincta & circumscripta sunt, *d. l. memo 18. C. de sent. & interloc.* cum factum tantum in suis qualitatibus declarent, quibus in casibus regula debeat locum habere, non verò ad casus dissimiles extenduntur, *Parif. conf. 158. n. 15. lib. 4. Tiraquell. in l. si unquam. verb. liberu. num. 39. C. de revocand. donat. per gl. in cap. quod Des timorem, de stat. Monachor. Welf. 1. conf. 44. num. 72.*

VII.

EXEMPLA declarant regulam & aperiunt, *l. prator 3. §. quoties 2. ff. de collat. bon. ibi, quod dico exemplo, ut manifestius fiat. Oldrad. consil. 244. num. 14. vers. quiuto, & ultimo. Baldus conf. 358. Nulla mulier. num. 4. vers. sed quid est. lib. 1. ubi quod exempla sicut digitus rem ostendunt, & tactui quodammodo subjiciunt.* Cardin. Tusch. *rom. 3. lit. E. conclus. 148. per totam.* [Exemplis enim rem ostendere non modò utile & necessarium est, §. 1. *Inst. de action. l. 1. ff. de praescrip. verb. vid. & l. si in diem 46. de condit. & demonstr. l. 13. §. ult. de excusat.* sed etiam optimum dicendi genus est, exemplis rem declarare, ut ait Matth. de Afflic. in *pralud. Constit. Neapolit. quest. 12. num. 12.*]

VIII.

EXEMPLA non restringunt regulam. *l. damni infecti stipulario 18. ff. de damn. infecti. l. pen. §. ult. ff. de juri & facti ignor. l. 1. §. quod vulgo 25. ff. de vi & vi arm. l. scire oportet 13. §. oportet 10. ff. de excusat. tutor. Roman. conf. 295. Donatio patris. num. 6. vers. Est enim notissima.* Tiraquell. in *l. si unquam. verb. liberu. num. 37. Cod. de revocand. donat. Molin. de primog. lib. 2. cap. 8. num. 4. Surdus conf. 308. num. 10. Cardinalis Tuschus d. rom. lit. E. conclus. 547. per totam.* Flamin. *Parif. de confident. quest. 9. num. 75. & quest. 27. num. 68. & quest. 32. num. 28. Stephanus Gratian. disceptat. forens. rom. 3. cap. 563. num. 73.* Unde dici solet, quod exempla non excludunt similia. §. *ballenm. Inst. de gradibus. Cravett. conf. 544. num. 25. Azeved. l. 4. num. 24. tit. 29. lib. 8. nova recop.* [Exempla enim ponimus, non ut ita sint, sed ut sentiant & intelligant rem facilius addiscentes, *text. junct. gl. in l. obligationum substantia 3. in fin. ff. de oblig. & al. siquidem per sub-*
auditio-

Cap. XXVIII. De Exemplis. 455

auditiones & conjecturas textus nec glossæ debent impugnari, ut dicit glossa in *cap. cupientes. §. quod si per 20. in vers. petere. de Elest. in 6.* quam ait singularem Alexand. in *Authent. ex causa in princip. C. de liber. prater. vid. & Jason. in l. fin. col. 4. C. de SS. Eccles. & Hippolit. de Marfil. in l. surem. col. 1. ff. de scar.* Quod intellige verum, nisi sæpius repetantur, quia tunc bene regulam restringunt ad casum propositum, Glossa in *Clem. in verb. Dioces. num. 15. de jur. patr.* quam ad hoc multum commendant. Mod. Bonon. in *tract. permut. col. 5.* Exemplo §. sed iste. *Instit. de actionib.* ubi Ludovicus Gomez num. 27. & Jason in *l. si constante. colum. 14. ff. solut. matrim.* Bart. in *l. nemo. C. de sent.*

I X.

EXEMPLIS non est judicandum, sed legibus. *l. sed licet 12. ff. de offic. Præsid. l. nemo 13. C. de sent. & interlocut. cap. 1. de postulat. Prælat. Socin. reg. 8.* Thomas de Thomasset. in *floribus legum. leg. 110.* ait procedere malis exemplis, & in practica erronea judiciorum. *Cæpol. conf. 18. Statutum. colum. 3.* ubi dicit habere locum, quando res in contrarium est certa, non verò in casu dubio, *Alex. conf. 150. In causa. num. 7. lib. 6.* ubi intelligit, quando legibus constat, quod veritas est contra exemplum. *Menoch. conf. 996. num. 27. volum. 10. Surdus conf. 34. num. 21. Anton. Merend. Florent. decis. 1. num. 93. & 94. Ludov. Rodolphin. conclus. 10. pag. 153. Cardinalis Tuschus tom. 3. lit. E. conclus. 549. per tot.* [Unde non modo leges aliquando non dedignantur exemplis judicare *l. nam Imperator 38. & ibi gloss. ff. de Legib. gl. in cap. fin. distinct. 20. Johan. Andr. in cap. in causis. num. 4. vers. iudicium esto. de sent. & re jud. Abb. in cap. asserte. num. 1. vers. nota quod exemplis. extr. de præsumpt. & plenissimè Dominicus de S. Geminian. in d. cap. fin. colum. 2. distinct. 20. ibique Præposit. num. 6. vers. tacite per contrarium.* verum etiam frequenter nos admonent, ut de similibus ad similia procedamus. *l. non possunt 12. & ibi gloss. ff. de Legib. cap. 1. §. sed quia natura. qua fuit prim. c. auf. benef. amitt. & ibi Bald. & Afflict. num. 29. col. 2. Decius in l. quod re. vers. 2. limitatur. col. pen. ff. si cert. pet. & Jason in l. 1. num. 13. vers. ego nunc fortiter dubito. C. de transact.* quocirca in materia generali necessaria sunt exempla, per quæ mens legislatoris aperitur. *text. in §. item*

§. item si in iudiciū §. Inst. de Except. & ibi Aretin. in l. iur. responsu. C. de transact. Et licet alias sint de bene esse, quando materia potest propriā cogitatione percipi, tamen necessaria sunt ad declarandum regulam, ut tradit Iason in l. in actionibus. col. 2. de in lit. iurand. fac text. in l. Prator §. Iulianus 2. ibi & exemplo res manifestior. ff. de collat. bon. vid. Everard. à Mittelb. in locū Top. loc. ab auctoritate. num. 5. ubi restringendo ait, quod exemplis supremi Principis bene sit iudicandum, & eius sententia faciat præjudicium inter omnes, & in omnibus causis similibus, l. fin. iunct. gloss. Cod. de Legibus. & cap. in causis. ibique Felitus & Doctores de re iudic. tamen exemplis inferiorum iudicum iudicandum non est, nec eorum sententia faciunt præjudicium. dist. l. nemo 13. C. de sentent. & inter loc. Propterea haud malè Natta exclamavit: O timidum (inquiens) iudicem, qui, respiciens exempla secundum jura decernere reformidat. conf. 24. n. 3. & ab exemplis quem petere, cum rationes non suppetant advocacionis semper indoctæ putatum fuisse testatur Knichen. de restit. pact. cap. 1. num. 102. Pruchm. 2. conf. 12. num. 24. & seqq. Berlichius part. 3. conclus. 35. num. 8. ratio est, quia etiam in iudiciis sæpe aliter processus per imperitiam celebratur quàm oportet. text. in §. ult. inst. de satisfd.

C A P. XXXIX.

De Exemplo sive copia.

Exempla non probant nisi originale exhibeatur. cap. 1. de fide instrum. l. 2. ff. eod. l. exemplo 7. C. eod. l. procurator. C. de eisdem. Auth. si quis in aliquo. C. eod. & ibi Bart. in l. test. circa princ. & post alios Iason num. 1. Dec. num. 6. Curt. jun. num. 7. Speculat. in tit. de instr. edit. §. postquam. circ. princ. & §. nunc dicendum pariter. circa princ. Bart. in l. admonendi. num. 31. & post eum Dd. vid. maxime Iason num. 84. in l. test. & in 2. test. num. 155. & Rip. num. 151. ff. de iurejur. Socin. in tract. de sollemn. reg. 179. & Duen. reg. 280. Laurent. Tennin. in tract. de Catucl. edit. 64. num. 1. Morla. de fide instrum. quæst. 1. num. 7. Castill. quæst. controvers. cap. 16. num. 51. Trentacinq. de probat. res. §. num. 1. multò minus exemplis exemplorum etiam si solenniter producantur. Bald. in l. bona filiei C. de reb. cred. Cyn. Alber. Bald. in l. fidei iur. C. de divers. recept. Alex. conf. 138. num. 4. lib. 1. Carol. Molin. in Consuet. Paris. tit. 1. §. 5. num. 34. addo ut neque Papa facere possit, ut exemplo credatur. Roman. sing. 754. An Papa, quod & de Principe dixit Panormit. in d. cap. 1. quod verum de exemplis nudis, nec vestitis usu &

Cap. XXIX. De Exemplis. 457

usu & possessione, aut aliis adminiculis & coniecturis intelligit Honthem. 4.
de art. Notar. cap. 9. num. 32.

Hinc limita 1. non procedere in exemplis instrumenti publici cum debitis requisitis in forma confectis, cap. fin. de fid. instrum. quæ ordine recenset. Myns. 6. cons. 73. & ante hunc Boet. decis. 37.

Limita 2. non obtrudere in exemplis antiquis Anton. Gabr. lib. 1. tit. de præsumpt. conclus. 1. num. 2. Myns. 6. obs. 75. in consuet. Paris. tit. 1. §. 5. n. 59. Covar. pract. quæst. cap. 2. num. 7. ubi hoc admittit, si exempla in solenni & consuetaria forma sint traducta, aliis ubi de Notario vel non constat, vel sine sollemnitatibus consuevis antiqua sint exemplata, tantum semiplenam fidem facient, quod tamen adhuc iudicaturis arbitrio decidendum reliquit. Mascard. de probat. conclus. 107. num. 3.

Limita 3. si exemplum contra eum, qui edit, quid probaret. Bart. in d. d. Auth. si quis in aliquo. in 1. lect. num. 1. & ibidem Decius num. 14. & Curt. jun. num. 8. qui inquit, quod omnes Doctores simpliciter pro hac limitatione cum Bartolo transeant, quem sequitur Laurent. Tennin. Rodolph. d. tract. caut. 67. num. 3. facere enim fidem contra producentem. tex. in eisd. in Auth. ad hac. C. de fide instr. Bart. in l. tabularum. §. si dubietur. n. 5. Gabr. Saraya. post Mathesilam. in sing. 22. num. 4.

Limita 4. in exemplis ex archivis publicis desumptis. Auth. ad hac. vers. & charta. C. de fid. instrum. l. causas. ff. de probat. Pract. Papius. in form. product. instr. §. exhibens & produciens. num. 12. Felin. in cap. cum causam 13. extr. de probat. num. 7. Matth. Colet. de process. executiv. p. 3. c. 1. num. 53. & seq. Iohan. Kœp pen. decis. num. 11. & seq. Carpov. p. 1. jurisprudent. forens. constit. 17. num. 38.

Limita 5. si consensu partium approbatum. Bart. in l. ult. ff. de Prætor. stipul. Petr. Heig. p. 2. q. 3. num. 15. non quidem ut privata illa scriptura vim habeat publici instrumenti (quod in potestate partium non est. l. si forte §. ff. de Castr. pecul.) sed ut plenam fidem inter paciscentes obtrineat saltem ex conventionione, quæ facultatem probandi alterare & minuere potest. Ful. Pacian. 1. de probat. cap. 5. num. 15. Ioseph. Mascard. de probat. volum. 3. conclus. 1294. num. 13. & 14. quod procedit inter ipsos, non verò contra tertium Mascard. conclus. 711. num. 53. 55.

Limita 6. si contra exemplum non opposuerit adversarius conclus. 711. num. 79. Turzan. lit. E. §. fin. Plures limitationes accumulavit Honthem. lib. 3. de art. Notar. cap. 23. per tot. ubi ex Mascard. conclus. 711. quindecim ibidem collegit. add. & Vmm. in disp. ad process. 17. thes. 6. num. 27. Myns. ad cap. fin. extr. de fid. instrum. num. 2. Lanfranc. ad cap. quoniam 9. num. 11. Molin. in cons. Franc. §. 8. gl. 1. per tot.

CAP. XXX.

Exemptio, Exemptus.

Exemptus æquiparatur extraneo. cap. 1. junct. gl. de priv. leg. in 6. Laur. Tennin. Rodolph. in tract. cancell. 156. num. 7. illustr. exam. Brunsvig. 6.

Mmm

quæst. 6.

quasi. & ideoque pro non subiecto haberi debet, Iason in cap. ult. num. 3. ff. de iurisd. ubi patificat non esse subiectum vel exemptum. cap. cum Episcopus. ubi gloss. de offic. ordinar. libr. 6. cum aliu per eum allegari. Welsenb. lib. 1. caus. 9. num. 5.

I I.

Exemptio extra suam causam non est extendenda. Innocent. in cap. dum. de privileg. Ferrar. tit. 15. gloss. 18. num. 5. unde & odiosa & stricti iuris dicitur. Bideimbach. qq. nobil. 19. num. 2. Modus. §. plebsicium. dub. 72. num. 4. Panorm. conf. 101. lib. 1. Beroius conf. 24. n. 9. lib. 1. Cravett. conf. 811. num. 14. & conf. 851. num. 9. nec ultra id (quia contra jus commune est) quod circa eam est comprehensum cap. ex onere. & ibi Panorm. de privileg. Boss. in tract. de princip. num. 136. Gilman. 4. 1. For. 30. num. 141. Propterea exemptus ratione loci certi non censetur ratione alterius loci exemptus. c. ex ore 17. cap. cum capella 16. de privileg. Victor in diss. de caus. exempt. imp. conclus. 30. Gilman. 1. 2. For. 3. tit. 11. num. 29.

I I I.

Exemptio præsupponit obligationem. l. decem 116 & ibi Bart. de P. O. cap. quod vero non 8. caus. 32. q. 2. Gilman. 4. 1. For. 30. n. 241.

I V.

Exemptus ab alicuius iurisdictione non censetur exemptus, quoad delictum. cap. 1. de privileg. in 6. Bart. in l. beneficium ff. de constit. Princip. Unde subiectus immediatè imperio, si sub alio imperii statu deliquerit, hienè coram ipso convenietur ac multabitur. arg. cap. Volentes de privileg. Cardinalis in Clem. 1. q. 3. de off. ord. & Clem. 1. de supplend. prat. negl.

CAP. XXXI.

De Exheredatione.

Axioma I.

Exheredatio non minus quàm heredis institutio est caput & fundamentum testamenti l. inter cetera 30. ff. de liber. & posthum. hered. Valq. de success. lib. 2. §. 14. num. 142. cum sit hereditas privatio Bart. ad l. quidam cum filium ff. de Verbor. Obligat. Mynsing primè. Inst. de exher. liber. num. 2. Valq. de success. de success. creat. §. 20. num. 33. adeo ut nisi illa quoque sit ritè recteque facta, testamentum quoad institutionem reddatur nullum. l. inter cetera 30. l. si posthumus 14. §. fin. l. fin. ff. de liber. & posthum. auct. ex causa. ubi Interpp. C. de liber. prater. Noëll 115. cap. 3. & 4. Iohan. Petr. Sordus consil. 373. num. 20. Schneidev. Institut. de Exheredat. liberor. num. 1. & 2. & ibid. Mynsing & Welsenb. Gerd. 3. Consil. Marpurg. 20. num. 90.

II. Exhe.

II.

Exheredationis jus non extinguit jus suitatis. *l. ult. ff. unde legitimis* Retinet enim exheredatus jus factorum. *l. 6. ff. de religiof. famil. & agnationis. l. 46. ff. fam. l. heredes. l. 6. §. 2. ff. de Carbon. edit.* neque eos liberat à potestate patria, *res. res. Infrat. quibus mod. patr. potest. solv.* siquidem exheredatis liberis pupillariter substitui potest. *§. 4. Infrat. de pupillar. substit.* quæ pupillaris pro potestate patria liberatis fieri nequit. *Arumæus exher. 2. thef. 25.*

III.

Exhereditatio non agnoscit jus accrescendi. *l. si ita quis heres instituitur 74. ff. de hered. inst. l. cum quidam 19. de lib. & posthum. & ibi Bald. & Alex.* quia sicut institutio est habitus, & per consequens aliquid in esse ponit, ita exhereditatio est privatio, & ita nihil, atque sic nec augeri nec prorogari vel extendi potest.

IV.

Exhereditatio alia sit mala mente, alia bona. *l. 18. de lib. & posth.*

C A P. XXXII.

Exitus.

Axioma I.

Exitus aliquando non solum consilium spectatur, *l. 3. §. quando 2. ibique Cuiac. de jure fies.*

II.

Exitus causarum est in potestate & motu judicantis. *l. qui explicandi 10. C. de appellat. Carpov. p. 1. Jurispr. for. const. 26. defn. 21. n. 2.*

III.

Exitus acta probat. *l. quidam 5. ff. de de reb. dubiis. l. cum Syllanianum 11. C. de hi quibus ut indign. l. rem non novam 14. in fin. C. de judic. l. si mater 6. ubi Baldus C. ne de statu defuncti. cap. quatuor 12. quæst. 3. cap. quod autem 22. q. 2. Tiraq. de retractu lig. ad fin. tit. n. 23. Surd. decif. 288. n. 8. & cons. 131. n. 24.*

C A P. XXXIII.

Exorbitans.

Exorbitantia sunt restringenda veluti odiosa, *cap. qua à jure. de reg. jur. in 6. Alciat. responf. 8. num. 32. lib. 9. Modestini. Pistor. conf. 9. num. 15. Col. 1.*

Corn. *conf.* 195. num. 16. *Sol.* 1. *conf.* 22. num. 4. *Sol.* 3. neque faciliè admittenda, neque præsumenda, sed fortiter probanda. Bald. *in l. si quis non dicam. C. de Epsic. & Cler.* Ioh. And. *inc.* 1. *extr. de temp. ordin.* Corn. *conf.* 88. m. 4. *Sol.* 1. Propterea constat etiam ea quæ exorbitantia sunt, & in quibus à jure communi receditur, strictè accipienda esse, nec ulterius immutata censei quàm quatenus expresse id cautum reperitur. *l. præcipimus 32. in fin. C. de appellat.* Dd. *in Authent. quæ actiones C. de Sacros. Eccles.* Regner. Sixtinus 10. *consil. Marp.* 10. num. 33.

CAP. XXXIV.

De Expensis.

Victus victori in expensas condemnandus est, alias iudex de suo istas satis cogitur. *l. properandum 13. §. fin. autem 6. C. de jud.*

Huius regulæ ampliationes & limitationes item expensarum genera vidè apud Gilken. *ad d. l. 13. §. 6. num. 2. C. de jud.*

CAP. XXXV.

Experientia.

EXPERIENTIA omnium rerum est mater, & magistra. *§. quæ omnia. Instit. de fideiuss. §. pen. Instit. de satisfact. cap. quam sit. de elect. lib. 6.* Joan. de Imola. *conf.* 43. *in princ.* ubi quod experientia dicitur rerum magistra de iis, quæ videmus observari. Alexand. *consil.* 115. *Visa scriptura. num. 4. vers. sed posito. lib. 7.* Baldus *conf.* 136. *Proponitur. num. 2. lib. 2.* ubi quod experientia facit artem, & cognitio veritatis ex experimento sequitur, & *num. 3.* quod experientia morborum multas nos medicinas invenire compellunt. Surdus *consil.* 61. *num. 36. & conf.* 132. *num. 23.* Cardinal. Tusch. *rom. 3. lit. E. consil.* 648. *per totam.* Mar. Anton. *var. resolut. lib. 2. resolut. 33. num. 10.* Ludov. Rodolphin. *var. quest. lib. 2. quest. 35. num. 24.* Robles de Salzedo *de repres. lib. 3. cap. 17. num. 19.* Cancr. *var. part. 2. cap. 1. num. 74.* [Unde etiam sine experientia longa prudentia nunquam acquiritur, Menoch. 2. *arb. quest. cas. 427. num. 1.* quare etiam ea temporari præsertim senectuti tribuitur, Aristot. 6. *Ethicor.* hæc ex multarum rerum memoria constat, & in agendis rebus plurimum valet. Si quidem (ut ait Aristoteles *lib. 1. Meteor.*) experti certius quod intendunt, consequuntur, quàm illi, qui rationem absque experientia tenent, quocirca scriptum est, *Ecclesiast. cap. 34.* Vir in multis expertus

Cap. XXXVI. De Expresso. 461

pertus cogitabit multa, & qui multa didicit, enarrabit intellectum, qui autem non expertus, pauca recognoscet. Hinc Horatius:

Aut Virtus nomen in aue est,

Aut decus & pretium recte feret experiens vir.

Et eleganter Novell. 81. *presat.* ut Legum fundamenta præcedant, experimenta sequantur, requirit.]

CAP. XXXVI.

Expressum. Vide infra Omissum.

Axioma 1.

Expressio censetur facta ad auferendam dubitationem. *l. qui mutuum § 6. in princ. ff. mandat. §. qua dubitationum § 1. de Reg. iur. Socinus conf. 102. num. 11. lib. 3. Cephal. conf. 104. num. 14. Ruin. conf. 39. num. 17. lib. 3. & conf. 4. num. 7. lib. 4. Decius in d. l. qua dubitationum. & in l. 2. §. creditum. col. pen. in fin. num. 19. ff. si cert. pet. Durand. de art. testand. tit. 2. caut. 11. n. 1. Socin. conf. 102. num. 11. lib. 3.*

II.

Non solum illud quod verbis exprimitur, sed etiam quod ex expressis sequitur, pro expresso haberi debet. *l. cum quod §. ff. si cert. pet. Bald. in l. 1. col. fin. C. de huius ant. apert. tab. testam. Paris. conf. 97. num. 107. Col. 1. Rolandus à Valle conf. 27. num. 37. lib. 4. & in tract. de lucro dot. quest. 25. Cravetta conf. 149. num. 11. & conf. 257. num. 6. Et expressum dicitur, quod in necessarium consequens aut antecedens venit. cap. cum olim. de consib. Gl. & Dd. in l. Prator. in princ. in vers. expressum. ff. de no-go per nunc. Ruin. conf. 23. num. 10. lib. 5. Cravett. conf. 556. num. 4. Menoch. de arbitr. quest. conf. 270. num. 28. Farin. 1. conf. 28. in addit. tit. 6.*

III.

Expressum dicitur illud quod verbis specialibus designatur. cap. inquisitionari. ubi gloss. de hered. lib. 6. cap. si Episcopus. & ibi gloss. de prabend. ubi enim expressio est facienda, fieri debet specificè, nec sufficit, si fiat per relationem ad acta. Angel. in l. 1. ff. de liber. & posthum. Perus. in cap. consuet. l. 1. col. 2. de appell. Bertazol. 1. consult. decis. conf. 38. num. 4. Quod verum intellige, quando expressio specialis requiritur pro forma, quia eo casu non sufficit expressio in genere, secus vero si pro forma non requiritur, quia tunc bene sufficit generalis. *l. sancimus 28. §. omnem 4. C. de admus. rms. Bart. in l. Prator. de oper. no-go. nunc. Felin. in cap. translati. col. 2. de consuet. Ludov. Gomez. ad §. sequens. Inst. de action. num. 6. vid. Iac. Aemil. conf. 51. decis. l. edem. 23. num. 42.*

M m m 3

IV. Pro

I F.

Pro Expresso semper est habendum id, quod quis interrogatus verisimiliter respondisset, gloss. & Dd. in l. tale pactum. §. ult. ff. de pact. l. Titium 25. §. Lucius 1. de liber. & posthum. Baldus in l. 1. num. 2. C. quares obis. poss. Socinus jun. conf. 78. num. 31. Col. 3. Gabr. Roman. cancel. 10. lib. 6. de Reg. iur. Tiber. Decian. respons. 44. num. 79. Col. 3. Hartm. Pistor. 2. quass. 36. num. 22. Phil. Matth. 3. conf. Marp. 24. num. 9. lacon in l. 3. C. de liber. prater. Salicet. in l. 1. C. qua res pign. paria enim sunt vel exprimere, vel verisimiliter voluisse. leum res 47. in pr. Gers. ubi restator voluit, vel est verisimile eum voluisse. de legat. 1. lacon in l. Titium. §. Lucius. num. 3. de lib. & posth. Welz. 2. conf. 85. num. 42. quod & de contractibus affirmant Decius conf. 555. num. 6. & 7. Weseub. 2. conf. 51. num. 42.

V.

Expressum non dicitur illud, quod per sensum à contrario colligitur, gloss. quam ad hoc notas Bald. in l. 2. Verb. comparandum. C. de condit. insert. & in l. apud Antiquos. ad Verb. conjunctum. C. de furt. Tirac. in LL. communib. laudatus à Weseubetio 1. conf. 43. n. 122.

VI.

Expressa nocent, non expressa non nocent. l. 52. ff. de condit. & demonstr. l. expressa 195. de Reg. iur. & ibi gloss. Concennat. quass. 7. num. 19. lib. 4. Exemplum vide in l. si quis 68. ff. de hered. inst. & apud Anton. Fabr. in C. de pign. defun. 25. add. & Pantsehman. 1. quass. 6. num. 29. Laurent. Tennen. Rodolph. cancel. 101. num. 5.

VII.

Expressum dicitur, quod oculis legi potest. Put. decif. 144. num. 2. lib. 1. l. 1. in princ. ubi Bartolus & alii ff. de iñ qua in testam. delentur. vel quod per scripturam apparet. Baldus in cap. ult. col. 4. Gers. quaro exr. de consuetud. Non enim tantum quod fertur, sed & quod per scripturam ad oculum apparet, expressum dicitur Bald. in l. sed si quis. §. quassum. col. 4. Gers. Genro ad quassum. si quis caus. Consil. Argent. 1. conf. 2. num. 30. quod tamen declarat Puteus decif. 124. n. 2. lib. 1. ubi ait, quod expressum dicitur illud, quod resultat ex verbis scriptis de necessitate, & non ex persuasionis, quem allegavit Farin. 1. conf. 28. in addit. l. 6.

VIII.

Expressum dicitur illud, quod solet semper apponi. Covar. 1. Gar. resolut. 15 num. 9. Farinac. d. conf. 28. in addit. l. 6. consueta enim adjici conventionibus pro expressis haberi dicuntur. l. quod si nolit 31. §. quia assidua 20. ff. de adis. edit. l. ult. C. de fideiuss. cap. quod transactionem. de offi. leg. cap. cum. M. ubi Abb. Bald. Imol. Felin. & alii. de confis. idem Felinus in cap. 12

IX.

EXPRESSI, & taciti licet per viam regulæ idem sit iudicium, ut
infra probabimus sub verbo *Taciti & expressi*, ubi tamen requiritur
expressum, non sufficit tacitum, neque præsumptum, cap. 2. de præ-
bend. cap. fin. de procuratorib. in 6. Federic. de Senis conf. 233. colum. 2.
vers. sed ubi requiritur. Cardinalis Tuschus tom. 3. lit. E. conclus. 654.
per totam. Cabed. Lusitan. decis. 12. part. 2. Valasc. de partit. cap. 14.
num. 18. [Unde regulam non procedere, quando tacitum est indu-
ctum ex præsumptione Legis, affirmant Bald. in l. centurio. col. pen.
ff. de vulg. & pup. & ibi Bart. in col. 2. vel ubi non est eadem ratio, ut
patet in l. maior 23. C. de pign. junct. l. si tibi 7. §. de pignore 2. & ibi gloss.
& Jas. ff. de pact. cap. 1. de juram. calum. in 6. & l. 2. C. ad tit. Lud. Gom.
ad §. fuerat. Inst. de act. num. 32.]

X.

EXPRESSI maior est vis, quàm taciti, l. nonnunquam. ff. de
condit. & demonstr. l. expressa nocent. ubi Decius num. 5. de Regulis
iur. l. precibus. C. de impub. & aliis. Oldrad. conf. 126. num. 8. vers.
tertio. ubi quòd expressa conditio appositae magis suspendit dispo-
sitionem, quàm conditio tacita quæ subintelligitur, Calderin.
conf. 221. num. 2. vers. ad idem facit stylus, alias 1. de cleric. non resid. ubi
quòd operatur saltem maiorem declarationem expressio eius, quòd
tacitè inerat. Surdus conf. 10. num. 24. & conf. 310. num. 14. Pichardus
ad §. 1. num. 9. Instit. de vulg. substit. Cardin. Tusch. tom. 3. lit. E. con-
clus. 655. Sigismund. Scacc. de appellat. quest. 12. num. 87. Menoch. de
presumpt. lib. 4. presumpt. 39. num. 39. Alphonsus Narbona l. 14.
gloss. 4. num. 7. tit. 2. lib. 6. Recop. Stephan. Gratian. disceptat. forens.
tom. 4. cap. 699. num. 14. & 15. Johan. Anton. Mangil. de imputat.
quest. 116. num. 59. Et expressum ubi requiritur, non sufficit taci-
tum. Cancer. var. p. 2. c. 1. n. 76.

[Declarat hanc regulam, quòd procedat, quotiens expressum
est absolutum, nam quando expressum limitatum, maior sæpe
taciti vis est quàm expressi, exempla sunt in §. 8. & in §. 10. Instit. de
Hered. instit.]

XI. Ex-

XI.

EXPRESSUM facit cessare tacitum. l. cum ex filio 39. §. filio impubere 1. ff. de vulgari & pupillar. substitut. l. maritus 21. Cod. de procuratoribus.

[Declaranda hanc regulam veram, cum in casu faciliore minusque dubio aliquid expresse disponitur, tum enim id in casu difficiliore magisque dubio negari videtur. arg. l. 7. §. 10. de minor. l. 18. de testib. add. conclus. 89. num. 9. Cravett. consil. 92. num. 3. Riminaldus jun. consil. 335. num. 5. lib. 3. Francisc. Becc. consil. 39. num. 24. ubi etiam quod stipulatio dotis restituendæ facit cessare tacitam, & num. 24. in fin. quod non sumitur argumentum à tacito, vel præsumpto ad destructionem expressi, sed bene è contrà. Decius consil. 34. num. 98. cum seqq. maximè num. 101. lib. 3. Ubi ampliat, etiam si expressum colligatur ex præcedentibus & sequentibus; Cassan. in consuetud. Burgund. rubr. 13. §. 1. num. 5. Surdus consil. 57. num. 22. Francisc. Molin. de ritu nupt. lib. 3. quæst. 15. num. 49. Armend. in proem. addit. ad recop. leg. Navarra. num. 13. [ratio, quia ea est mens scribentium ut unum exprimendo, alterum verò tacendo vel omittendo, omissum pro expresso nunquam habere velint. Tiraquel. in repet. l. si unquam. verb. libertis. num. 3. C. de revoc. donat. Besold. consil. 282. num. 13.] Cardinalis Tusch. tom. 3. lit. E. conclus. 656. per totam. ubi num. 20. post Boër. decis. 332. limitat in expressâ hypotheca dotis inductâ à partibus, quia facit cessare tacitam inductam à lege, secundum communem, maximè ubi tacita pinguior est. Duran. Rotæ decis. 338. num. 27. Et sic limitatur Axioma, quando provisio diversos respicit casus, quia expressum circa unum non tollet tacitum circa aliud. Bellon. consil. 22. n. 3. Surd. consil. 198. n. 24. ubi n. 25. limitat etiam, quando expressum & tacitum ad diversum tendunt finem, & effectum, quia tunc expressum non facit cessare tacitum. Alphons. Narbona l. 20. gl. 2. n. 66. cum seqq. tit. L. lib. 4. recop.]

XII.

EXPRESSUM dicitur, quod sub expresso continetur, Paris. consil. 66. num. 62. vol. 2. Cravet. consil. 149. num. 11. Roland. consil. 27. num. 34. vol. 4. Franc. Becc. consil. 14. num. 15. vol. 1. Menoch. consil. 14. num. 15. & de arb. casu. 276. num. 2. cum seqq. v. lex expresso infertur. l. Prator

Cap. XXXVI. De Expresso. 465

l. Prator ait. §. 1. ubi gloss. verb. expressum. ff. de novi oper. nunciat. Rebuff. in praxi benefic. p. 1. tit. forma vicariat. num. 57. & 59. Dionysius Paul. de vera quatuor Patriarchal. sedum. tract. cap. 5. num. 1. Et idem tantum quod sequitur ab expresso, dicitur expressum, l. si ita §. qui filio l. ff. de bon. poss. secund. tab. Bald. in l. fin. n. 9. C. de hered. inst. & in l. 1. n. 10. C. de iu qui ante apers. tabb.

XIII.

EXPRESSUM dicitur, quod ex natura verborum inducitur, Bart. in l. si fidejussor. §. meminisse. ff. de legat. 1. vid. l. 6. si cert. per. l. 74. §. 1. de V. O. Ruin. conf. 148. sub num. 6. vol. 3. & conf. 159. num. 8. cum seq. eod. volum. Paril. conf. 97. num. 107. vol. 1. Octav. Glorif. resp. 1. p. 3. num. 257. & resp. 9. num. 5. [Expressum enim omne id creditur, quod verborum natura fert, & ex ipsis verbis percipitur, l. Gallus 29. §. 1. ibi: quod ex verbis concipi, ibique Bart. & Ruin. col. 2. in fin. ff. de liber. & posthum. l. Prator 20. §. 1. junct. gloss. in verb. expressum. ff. de novi oper. nunciat. Curt. sen. conf. 49. num. 45. & num. 65. Harprecht. in comment. ad princ. Instit. de nupt. num. 184.] Et quod ex generalitate verborum continetur, l. Lucius 45. ff. de vulg. subst. gl. verb. specialiter. in l. ult. C. quod cum eo. secundum primam opin. Bartol. in l. Prator ait, in princ. num. 1. ff. de novi oper. nunciat. & in l. 1. col. 2. vers. ad quod sciendum. ff. de vulg. & pupill. Curtius jun. in rubr. C. de collat. col. 3. num. 9. ubi communem regulam appellat, Brunor à Sole in locis communibus, verb. expressum 4. Rendin. in promptuario recept. sent. tom. 1. tit. 100. num. 15. Menoch. conf. 332. num. 24. ubi limitat, quando requiritur aliquid expresse, vel specialiter fieri in aliqua dispositione correctoria Juris communis. Flamin. de resignat. beneficior. lib. 6. quest. 2. num. 54. & lib. 8. quest. 10. num. 23. Anton. Menoch. Lucen. decis. 62. num. 13. & Florent. decis. 69. num. 17. Flores de Mena var. lib. 3. quest. 21. num. 26.

XIV.

EXPRESSUM dicitur, quod continetur ex vi verborum, [quod id important, Angel. conf. 17. col. pen. & conf. 331. num. fin.] Flamin. d. quest. 2. num. 55. Joseph. Sesse Aragon. decis. 65. num. 19. & decis. 113. num. 170. Flores de Mena d. quest. 21. num. 26. Mendez. à Castro in

Nnn

praxi

praxi Lusitan. libr. 3. cap. 11. num. 8. Ferrer. in Constitut. Cathalom. gloss. 4. num. 52. Stephan. Gratian. disceptat. forens. tom. 4. cap. 698. num. 9. & ampliat num. 10. etiam si expressio pro forma requireretur. Vincent. Fufar. de substit. quest. 736. num. 5. & idem nihil refert, an aliquid expressis, vel equipollentibus verbis exprimitur, ubi verba illud significant. l. qui totam 45. ff. ad Trebell. l. fin. C. ad Legem Falcid. Boër. decis. 44. num. 33. Paris. conf. 21. num. 35. vol. 3. Ruin. conf. 47. num. 18. vol. 2. Cardin. Mantica. de coniect. ultim. vol. lib. 7. tit. 11. num. 6. & 7. Mascard. de probat. conclus. 1389. num. 4. Menoch. conf. 374. num. 4. & de presumpt. lib. 4. praes. 198. num. 10. cum seqq. Petr. de fideicommiss. quest. 15. num. 190. Joseph. Sella d. decis. 113. n. 170. & decis. 189. num. 52.

X V.

EXPRESSUM censetur propriè & totaliter, quod per relationem exprimitur. [l. Prator ait 5. §. si iudex l. in summa 59. §. 1. ff. de re jud. l. si ita scripsero 38. ff. de condict. & demonstr. Aym. Cravett. de antiq. tempor. part. 1. sect. queritur etiam in hac materia. num. 22. decis. Pedem. 128. num. 2. Farin. 1. conf. 93. num. 3.] Joseph. de Sella Aragon. decis. 202. num. 31. Anton. Menoch. Lucensi decis. 33. num. 10. Anell. Amat. conf. 68. num. 1. [Paria enim sunt specificè aliquid exprimere & per relationem ad aliud. l. asse toto 77. ff. hered. instir. d. l. si ita scripsero. ff. de condict. & demonstr. l. fin. C. de fals. caus. adiect. Regner. Sixtin. 2. conf. Marp. 8. num. 10. vid. & Myns. 1. observat. 86. & 6. obs. 81. num. 8. Gail. 1. obs. 82. num. 26. Unde est, quod docuit Bartolus in l. qui liberis. §. hac verba. in fin. ff. de pupill. substit. quod persona, quæ nominatim atque ita singulariter exprimi debet, si per relationem demonstratur, nominatim expressa dicatur, & hunc secutus Alex. in l. fin. C. de hered. instir. & ibi Jason. num. 12. Ruin. conf. 29. num. 4. vol. 2. Hinc etiam post alios respondit Paris. conf. 9. n. 18. vol. 3. quod quando lex requirit specialem expressionem, sufficiat expressio per relationem ad aliud. Vult. 3. consil. Marpurg. 21. num. 193. Ofsi. decis. Pedem. 128. num. 1.]

X V I.

EXPRESSUM dicitur, quod subintelligitur à Jure. l. licet Imperator 74. ff. de leg. 1. l. 1. C. de testam. mil. Tiraquell. in l. si unquam. verb. do-

Cap. XXXVI. De Expresso. 467

verb. donatione largiens. num. 158. C. de revoc. donat. Puteus decis. 184. num. 2. lib. 1.

XVII.

EXPRESSUM dicitur, quod ex mente & conjecturis necessariò colligitur. [l. licet Imperator 74. de legat. 1. l. si quis locuples 57. ff. de manumiss. testam. Matth. de Afflict. decis. 44. num. 18. Fichard. 1. conf. 47. num. 15. Nevizan. conf. 2. num. 40. Menoch. 1. de presumpt. quest. 45. per tot. Farinac. 1. conf. 28. in addit. lib. 6.] Surdus decis. 254. num. 37. Gatn. Lusitan. decis. 51. num. 8. Flores de Menz var. libr. 2. quest. 21. num. 26. Francisc. Molin. de ritu nuptiar. lib. 3. quest. 36. num. 19. Cald. Pereira de emptio. cap. 9. num. 8. & 12. consil. 74. num. 9. 10. & 17.

XVIII.

EXPRESSUM censetur, quod virtualiter inest. Josephus Sella Aragon. decis. 201. num. 31. Anton. Monach. Lucens. decis. 33. num. 10. Stephan. Gratian. disceptat. forens. tom. 4. cap. 916. num. 38. & cap. 957. num. 25. ubi idem dicit in eo, quod ex natura actus venit, & quod in necessarium antecedens expressi venit. Andreas Gail. lib. 2. observat. 2. num. 2. & 4. Stephan. Gratian. diff. tom. 5. cap. 855. num. 14.

XIX.

EXPRESSUM dicitur, quod sub ratione comprehenditur, l. quasitum scio 13. ff. de testib. l. si postulaveris 27. §. sed si negaveris 13. ff. de adult. Tiraquell. in l. si unquam. verb. susceperit liberos. num. 37. C. de revocand. donat. Molin. de primogen. lib. 1. cap. 5. num. 11. & 12. Gu-tier. pract. lib. 3. quest. 17. num. 82. Rot. decis. 10. num. 3. apud Farinac. p. 1. recent. Vel ex eadem ratione deducitur. Surdus decis. 254. n. 40. & decis. 255. num. 23. Cald. Pereira dicta. resolut. Emphyteut. cap. 2. num. 20. & 21.

XX.

EXPRESSO vitio vitatur etiam tacitū in eo comprehensum, l. 3. §. fin. in fin. ff. de servit. rustic. pract. l. cum unus 12. §. planè 1. ff. de bonis auct. iudic. possid. l. fin. ff. de constit. pecun. cum aliis citatis ab

Nnn 2

Anto-

Antonio Gomez. *var. 2. cap. 3. num. 29.* non tamen vitatur tacitum æquè principale, *l. si cui 49. §. 16. de legat. 1. [& ibi Bartol. Fachin 4. contr. 66.* sicut nec vitatur, si tacitum aliunde convalescere possit. Alciat. *in l. si pupillus. ff. de V. O.* vel quando non est eadem ratio vitiandi, Bart. *in l. 1. §. 1. ff. quib. mod. pign. solv.* vid. Everard. *in loc. sup. loc. ab expresso per tot.]*

XXI.

EXPRESSIO eius, quod tacitè inest, nihil operatur, & non dat novam formam, nec facit actum conditionalem. *l. conditiones quæ extrinsecus 99. ubi gloss. ult. de cond. & demonstr. [l. 3. ff. de legat. 1. l. non rectè 3. C. de fideiuss. Alexand. conf. 30. Viso ibemate. col. 2. vers. nec adhuc obstat. Ruin. conf. 169 num. 15. vol. 1. Paris. conf. 110. num. 47. lib. 1. Philip. Matth. 1. conf. Marpurg. 21. num. 7. Rauchbar. 1. quæst. 2. num. 1. Cuiac. lib. 14. respons. Paul. in l. 14. §. 1. de usur.] Castr. conf. 338. Ad primum. num. 1. lib. 2. Anchar. conf. 147. Super alia. num. 4. ubi quodd id, quod tacitè inest, neque faciat actum conditionalem, si exprimitur, neque alteret dispositionem, & confil. 404. Tria dubia. num. 7. Federic. de Senis conf. 163. num. 2. vers. nec obstat. ubi quod expressio eius, quod tacitè inest, non dat novam formam, nec facit conditionem, Alexand. conf. 33. num. 5. lib. 1. & conf. 22. Viso titulo. num. 18. vers. quia responderur. lib. 5. ubi intelligit, si illud, quod tacitè inest, exprimitur, eo modo, quo inest, quia tunc nihil operatur; secus verò, si exprimitur alio modo quàm inest. Declarant aliis modis, Riminald. jun. conf. 282. num. 103. & 104. libr. 3. Tiber. Decianus conf. 4. num. 24. & 25. Cardin. Tusch. tom. 3. lit. E. conclus. 657. per totam. Alphonfus Narbona l. 82. gloss. 2. num. 17. tit. 5. lib. 2. Recop. Anell. Amat. conf. 8. num. 22. Robles de Salzedo de repres. lib. 3, cap. 9. num. 5. & cap. 10. num. 8. ubi num. 24. intelligit quando expressio aliquid operari nequit, & daretur superfluitas, alioquin contrarium esset dicendum, & num. 28. etiam intelligit, quando quod exprimitur, inest ex necessitate, & num. 29. pariter intelligit, nisi alio modo exprimitur, quàm quo tacitè inest, & num. 22. dicit, quod expressio illius, quod tacitè inest, superflua non est, cum exprimitur id, quod prius erat tacitum, & num. 23. quod expressio illius, quod tacitè inest, toleratur ad tollendam dubitationem.*

Cap. XXXVII. De Extensione. 469

tionem. l. 56. mandati. Canc. variar. resolut. part. 1. in respons. Iurii. num. 54. pag. 425. [Add. & Aretin. in l. 3. col. 4. vers. tu enim dic verum. ff. de legat. 1. ubi declarat, quod expressio eorum, quæ tacite inerant, si fiat per viam separatæ & principalis dispositionis hoc operetur, ut valeat etiam in illis, in quibus aliàs tacitum valere non potuisset, usq; aded ut nullus casus excipiat, quem secutus Crotus in l. qui Roma. §. duo fratres. num. 34. vers. sapius dubitavi de veritate illius dicti ff. de verb. obligat. idem voluerunt Bartol. in l. diem proferre. §. statim. ff. de recept. arbit. & Abb. in cap. cum dilecta. extr. de rescript. Cravett. consil. 81. num. 9. Fulgos. consil. 61. allegatus à Philip. Match. d. consil. 21. num. 28.]

C A P. XXXVII. De Extensione.

Axioma. I.

Nulla interpretatio tam latè producenda est, ut captiosam libertatem inducat. l. 5. ff. de transact. Nec ulli Extensioni locus est, ubi non eadem, sed minor subest ratio, etiam si versemur in materia latè alioqui interpretanda. l. Iulia 44. §. 6. ff. de ritu nuptiar. Hartman. Pistor. 2. quasi. 29. num. 19. ratio, quis tota materia extensionis fundatur in rationis identitate, qua cessante cessat & extensio. Cravett. consil. 17. incip. quaritur an mobilis. num. 2. Hartm. Pistor. d. loc. maximè autem repudiantur interpretationes extensivæ in judiciis summariis per notata Decii consil. 424. in fin. Rolandus à Valle §. consil. 3. num. 40. & seqq. Vnde quando lex deficit & nos omniū habere, nec supplere debemus sine autoritatibus. Atque utinam eadem omnibus in omnibus religio esset. Nihil enim juris subversioni aut interuersioni magis comparatum, atque Legum extensiones ad casus omisso, quæ tam familiares & frequentes sunt Iuris Doctoribus. Ranchin. de success. ab intestat. §. 13. num. 18. Sic non licet nobis interpretationibus nostris stultis maximè ea quæ sunt de solennibus, extendere vel amplificare. Cuiacius in recit. ad tit. Cod. de testam. Quod enim Lex omisit, habetur pro omisso, nec suppletur commentationibus nostris vel argumentationibus. idem ad l. 1. & seq. C. de collat. circ. fin. eum nostrum non sit leges extendere. Bart. in l. 1. §. 1. ff. de bon. damnat. per l. si vero 64. §. de viro. pen. ff. solut. matrim. vel, ut Baldus ait, extendere scripturas, ad c. naturales 2. Fend. 26. quemadmodum nec interpretis est tacita pacta constituere vel fingere. Bacchovius 2. disp. 28. th. §. licet. c. p. 944. Vid. Mantie. lib. 6. de conjest. ult. volum. tit. 15. n. 6. nec ill. præscripta ultra suos terminos & circumstantias extendenda. l. 32. de pæd. l. 12. qui & quib. man. Hott. 9. illustr. 13.

II.

Extensionem omnem vitiat expressio specialis. *h. commodissime* 10. ff. de liber. & posthum. l. si cum dorem 22. in princ. ff. solut. matrim. l. 4. ff. de vulg. substitut. Carpov. part. 3. jurispr. forens. confit. 4. definit. 18. num. 2. & confit. 25. defin. 28. num. 6.

III.

Extensio in exorbitantibus jure communi non est licita. *cap. quia jure* 28. de Reg. jur. in 6. l. quod vero 14. ff. de Legib. l. si vero 64. §. de vero. ff. solut. matrim. Rauchbar. p. 1. quast. 35. Carpov. p. 2. jurispr. forens. confit. 14. defin. 50. num. 6. Laurent. Tennin. in traß. Cautel. cautel. 6. num. 6. Vbi amplius, etiam si rationis identitas istud suadere videatur, per d. cap. quam à jure. cum sua sing. gloss. & alium textib. quos allegat Everard. in Topic. in loc. à rat. legum. num. 41. præcisè illud verum declarans, quando extensio fieret de persona ad personas, etiam si maior ratio interveniat, idem Everard. d. loc. num. 44. quod tamen non procedere limitat, cum maioritas rationis insurgeret ex vi regulæ. l. non debet 21. ff. de Reg. jurum. & cap. cui licet 54. eod. in 6. Hinc est, quod extensio in pœnis non fit, sed semper accipitur, quod tutius est. l. pen. ff. de pen. quia odiosa sunt. Baldus in l. cum proponat. circ. fin. C. de hered. instit. Dec. Cagnol. in l. factum. §. in penalib. ff. de Reg. jur. Afflic. decis. 21. num. 5. Gens. item quia stat. & decis. ult. num. 17. ubi etiam ait, id per rationis maioritatem non admitti. (quamvis Ripa in rub. extr. de jud. sub num. 22. contrarium communius esse dicat) Natta conf. 339. num. 6. Roland. à Valle conf. 27. num. 19. vol. 1. & conf. 74. num. 18. vol. 1. ratio, quia in hisce ut odiosis ubi lex pedem supra aliquibus figit, ulterius procedere non debemus, cum odia debeant restringi. *cap. odia extr. de R. l. facit hic text. in l. & si quis* 14. §. Disimularem autem Marcu 14. de religiof. ubi licet heres delinquat prohibendo testatorem ab eo funerari, quem testator elegerat, idem tamen non punitur; ratio, quia pœna in heredem non est statuta, sicut allegat Bald. in l. 3. in pr. C. de Episc. & Cler.

Amplia, quod & hæc regula procedat in contractibus, in quibus fit extensio de uno casu ad alium. l. quicquid adstringenda 99. de V. O. l. si cum dorem 22. solut. matrim. Alexand. conf. 296. Quarier. lib. 2. Pantfchm. l. quast. 12. num. 15.

Limita, nisi id fiat jure permittente. Boer. in Comm. ad tit. Instit. de suspect. iur. num. 24. Vnde etiam in odiosis & pœnalibus fieri extensionem ad æquiparata patet ex l. si quis servo 20. ubi gloss. & Bartol. C. de furt. l. ut tantum 14. §. 1. ff. de servo. corrupt. Iason in l. si arrogator. col. antepenult. Gens. sed redeundo ad principalem questionem. ff. de adoption. l. 1. ff. de legat. 1. in Auth. quæ actiones. colum. 5. & 7. Cod. de Sacros. Eccles. & in l. transigere. num. 15. C. de transact. & in §. ex maleficiis. num. 39. Instit. de Action. Decian. in l. causam qua. num. 32. ff. de judic. Imò & in correctioris fieri extensionem posse ratione peccati evitandi ait Alex. in l. Sempronius. §. pratorum. col. 2. in fin. ff. de acquir. poss. & post cum Robert. Marant. quast. leg.

Cap. XXXVII. De Extensione. 471

leg. diff. 9. num. 15. ad eam similem, quando unica tantum ratio assignari possit, post gloss. in l. quamvis. C. de fideicom. probarunt lasco in s. omnium. Inst. de action. col. 7. Alexand. conf. 98. col. 2. Vol. 1. ratione potissima ea quod ubicunque militat eadem ratio, nunquam prohibeatur extensio dato quod maior sit in uno quam alio. text. notab. in s. 1. §. quod autem 3. ff. de aleat. Ludov. Gomez. ad s. rursus. num. 18. Inst. de action. Sic & in correctioribus omnibus licet esse, quando res ad pristinum statum & naturam revertitur, ex gloss. sing. in cap. statum. in verb. nunc eandem. de prebend. in 6. Alexand. in d. l. si constante. ff. solut. matrim. num. 5. notavit Gail. 2. observat. 55. num. 6. Propterea quocumque principaliter tractatur de favore publico, etiam in dispositione prohibitiva poenali toties extensio ob identitatem rationis maxime in correlativis locum habebit. Baptist. de S. Blas. in tract. de Correlat. n. 18. Versiquingagesima facit. Farin. 1. Conf. crim. 85. n. 72.

I V.

Quod extenditur, non mutat esse suum. l. sed si mamenta 5. ff. de procur. Niconit. in repet. rubr. solut. matrim. num. 88. Betazol. lib. 1. consult. decif. conf. 63. num. 12.

V.

Extensio de persona ad personam fieri non debet, Cephal. conf. 2. n. 22. etiam in casu, quo alius de jure constitutio seu statutum extendi possit. Tiracuell. de fl. connubial. gloss. 5. num. 195. Et do reboe. donat. in verb. libertus. num. 28. Alban. conf. 74. num. 2. Cephal. conf. 147. num. 22. lib. 1. decif. Pedemone. 23. num. 48. Farin. 1. conf. 64. num. 5. Rolandus à Valle conf. 567. num. 24. lib. 3. Vnde Extensio de persona ad personam difficilior est quam de tempore ad tempus, juxta notata Aretin. in l. Gallus. §. Et quod si tantum. colum. 3. ff. de liber. Et posthum. Vult. 2. conf. Marp. 31. num. 26. sicut etiam difficilior admittitur ea quam extensio ad actus aut ad res. l. si is 16. §. pen. ff. de test. iur. Aretin. & Dd. in d. l. Gallus Decian. conf. 12. num. 44. volum. 1. Francisc. Viv. decif. 503. num. 11. ubi ait, quod licet dispositio facta in uno casu aliquando extendatur ad alium, tamen extensio de persona aliquo modo non admittitur, adeo ut ad faciendam extensionem à persona ad personam non procedat argumentum, etiam si in persona alia non expressa eadem militet ratio, & disponens de extensione fuisset interrogatus, quod verisimiliter eam permisisset: quomodo hoc ampliatur. Ruin. conf. 74. num. 12. volum. 1. Hyppolir. sing. 499. Paris. conf. 20. num. 18. Et conf. 43. num. 12. Et conf. 66. num. 5. Vol. 3. lasco conf. 220. col. 4. Et conf. 228. col. 2. Vol. 2. Decius conf. 211. num. 5. Et conf. 218. num. 9. Et conf. 314. num. 5. Mandell. conf. 74. num. 2. Natta conf. 479. num. 6. & post illos Decianus conf. 16. num. 47. Vol. 4. Burfat. conf. 51. num. 30. Et seq. Vol. 1. Gamma. decif. Lusit. 369. num. 4. Maxime si extensioni verborum & sermonis proprietas repugnet, ac proinde extensio alias etiam in casu extensibili permessa non admittatur per tradita à Menoch. conf. 97. num. 22. volum. 1.

Pl. In Ex-

In Extensionum materia periculosum est aliquid firmare. Ioh. Baptista de S. Sever. *in reper. l. omnes populi. ff. de iust. & iur. pag. 34.* Brun. *in tract. de statu sum. & cogn. lin. a success. excl. art. 2. quasi. 19. col. pen.* Paris *conf. 47. num. 93.* decisiones enim in terminis sunt securiores. Brun. *loc. praalleg. & art. 6. membr. 3. quasi. 3. col. 2. num. 112.* Nevizan. *in sylv. nups. lib. 5. n. 72. col. 3.* maximè temporibus istis, quibus non creditur Legibus & rationibus, sed decisionibus, ut inquit Curtius jun. *conf. 119. num. 6.* vid. Rub. *conf. 11. num. 24. & conf. 46. num. 4.*

CAP. XXXVIII.

Extinctum.

Axiom. I.

EXTINCTUM semel, amplius non reviviscit. [l. Etiam si 3. §. si capitis 9. vers. etiam si. ff. de bon. libert. l. sed si meum 26. §. arbor. 2. ff. de acquirend. domin. l. in tantum 6. §. sacram 3. vers. Semel. ff. de rer. divis. l. inter stipulantem 83. §. sacram 5. ff. de verb. obligat. Bocet. de invest. feud. cap. 5. num. 73. Add. David. Loc. ad §. si servus 6. tit. de nox. alt. lit. B.] Petrus de Anchar. *conf. 38. Mortua. num. 7. & con. fil. 404. num. 13.* ubi extendit, maximè quando extinctio fit ex voluntate eius, qui privatur, secus ex necessitate. Decius *conf. 477. Decianus conf. 86. num. 41.* ubi agit de substitutione semel extincta, quia non reviviscit. Bellam. *conf. 34.* ubi de collatione nulla & extincta, quia non reviviscit. Socinus sen. *conf. 91. num. 10. lib. 4.* ubi quod obligatio semel extincta non reviviscit. Cravett. *conf. 322. num. 3.* latè Cardinalis Tusch. *tom. 3. lit. E. conclus. 676. per totam.* Vide *supr. lib. 1. cap. 16. Axiom. 4.*

CAP. XXXIX.

Extraordinarium.

Extraordinarium remedium cessat quodocunque ordinarium locum habet. l. 96. ff. solus. marr. l. 32. de damn. infect. vide *infr. lit. O. cap. Ordinarium. & lit. R. cap. Remedium.*

CAP. XL.

Extrema.

Axioma I.

Extremorum sapit naturam medium, quibus illud includitur. *Labor* 19. in princ. ff. commun. de vidund. l. si vero 5. §. qui de jecer. Everard. à Mittelh. in Topic. loc. 117. ab Extremis. num. 2. & 7. Consil. Argentorat. 1. consil. 28 num. 3.

II.

Sublato medio, sine quo ad extremum perveniri non potest, & ipsum extremum sublatum censetur. *infr. l. et. M. cap. Medium.*

III.

Qualia extrema, talia & media præsumuntur. *cap. inter dilectos* ubi Anton. de Butt. Abb. & Felin. *de fid. instrum. cap. accedens. ubi gloss. de conj. conjug.* Bald. & Modern. in l. talis. per illum text. ff. de legat. 1. Regn. Sixtin. 2. consil. Marp. 8. num. 36. per exteriora enim præsumuntur interiora, præsertim in causa testandi. Cyn. & ibidem Apostil. & Socinus num. 1. ad l. 14. C. de testam. per illud. & ibi Iohan. Dauth. num. 4. Goedd. 3. consil. Marpurg. 28. num. 35. gl. in cap. excludit. de præsumpt. & in l. iusque, in fin. de iust. dat. & in cap. legimus. post princ. dissent. 93. Vulticius lib. 2. consil. Marpurg. 15. num. 49.

Limita hanc regulam, quando medium esset de solennitate & forma, vel si medium cum extremis non ita conjungeretur, ut inferret consequentiam necessariam & verisimilem. vid. W. Anton. tit. 7. de rescript. morat. conclus. 22. num. 47

IV.

Extremum principale à quo trahit ad se extremum ad quod, & per consequens medium. l. 3. §. si qui cum minore 1. & §. diu 2. ff. de minor. l. 1. §. 1. ff. si quis ius dicentis non obtemperat. 18. §. Sabini ff. de damn. infest. Menoch. 1. arb. judic. quæst. 37. num. 29. Vbi procedere cum principium est cum fine connexum ob actus perfectionem exempla monstrat Menoch. de recap. poss. remedi. 15. num. 126. eod. si minor hereditatem adivit, & factus maior debitor hereditarios exigendo aditionem confirmavit, adhuc tamen restitui poterit, si intelligamus aditionem ipsam jam perfectam in ætate minore fuisse, quo fit, ut is exactionis actus nihil tribuat ac detrahat ipsi aditioni jam perfectæ, utpote in qua initium non finis spectetur. Vid. Grat. respons. 116 n. 19. lib. 2. secus enim est, cum adhuc perfectus actus non sit omnino, qui, si postmodum perficiatur, tempore ætatis maioris non principium sed finis inspicitur solet. Vnde, quando minoris res alienatur, si factus maior pretium petat, id agit, ut magis magisque venditionem censeatur perfecisse, adeo ut difficulter

per restitutionis remedium possit ei subveniri. Vid. Cuiac. d. l. 3. §. scio. ff. de minor. Exctb. in loc. Top. loc. ult. à Girardus finis n. 3.

V.

Extrema præsumuntur habilia, quoties de aliquo queritur. l. si quaremus 4. ff. qui testam. fac. poss. cap. 1. de arar. C. qualis. C. ordin. proficiscend Ludov. Gomez. ad §. sed esse. Inst. de ad. n. 12.

VI.

Duo Extrema in possessione sunt probanda, l. 1. §. restitumè 34. ibique Barr. & Alber. de Rosate ff. de vi C. arm. c. consultatomb. 10. de off. deleg. ubi Pontifex statuit quod in remediis interdictorum nec uterandæ agentis duo maxime iacumbant probanda, nimirum quod tempore quo se spoliatum conqueritur, possederit, & quod eâ possessione dejectus sit, post Philipp. Cora. conf. 3. num. 2. fol. 1. ostendit laussumè Nicolaus Boër. decy. 15. num. 3. quem allegat Iohannes Eichardus 1. consil. 9. num. 13.

VII.

EXTREMA omnia sunt vitiosa, & ex duobus contrariis sit medium optimum, l. solent 6. §. fin. ff. de offi. Procons. Joh. de Capistr. in spec. conscient. num. 245. Paul. de Castro per text. ibi, l. continuum. §. cum ista 1. ff. de V. O. Card. Tusch. tom. 3. lit. E. conclus. 685. Flam. Paris. de confident. quest. 7. num. 39.

VIII.

EXTREMA habilia posse conjungi impedit medium inhabile Castrenf. conf. 422. Quod ista mater. num. 3. vers. sic. lib. 1. ubi loquitur, quando extremum debet transire per medium inhabile. Florian. de S. Petro quest. 3. dub. 1. num. 22. Ubi declarat & limitat multis modis & casibus, in quibus extrema habilia de se junguntur, licet medium sit inhabile, quando illud medium fuit sublatum, vel non duravit, refert Card. Tusch. tom. 3. lit. E. concl. 684.

Vid. lib. XI. cap. Medium. Axiom. medium inhabile &c.

LIBER SEXTVS.

CAP. I.

Facere, Fieri.

Axioma I.

Faciens ex necessitate, magis est dignus favore, quam qui facit ex voluntate. *l. quod si minor 24. §. restituito 4. ff. de Minor. C. ibi Bartol. l. si quis filio exheredato 6. §. quatenus 2. ff. de in iust. rupt. C. vtrius. fult. test. iunct. l. qui C. liberu 11. §. restamento 2. de bon. poss. secund. rabb. l. cum postulasset 44. §. 1. ff. de damn. infect. gloss. in cap. ab arbitrio 11. de off. deleg. in 6. Iohan. Crot. conf. 6. num. 12.*

I I.

Qui potest efficere ut possit facere, intelligitur facere posse, *cap. error 3. dist. 83. l. quid sit. 17. §. idem. ait. 4. ff. de adlit. edit. l. sed C. si per pratorum 26. §. ait Prator 4 ff. ex quib. caus. maior. l. qui potest facere 174. de Regul. iur.*

Limitationis loco distinguendum, an facile possim facere ut possim, an non: in primo casu videoor posse, facere; in secundo non, ut *in dist. l. 26. §. 4. ff. ex quib. caus. maior. & l. cum natus maior 14. §. si d. si minor 2. ff. de bon. libert. Azo rubric. 11. Vid. Tom. Regul. iuris. libr. 6. pag. 442. colum. 2.*

I I I.

Qui non facit quod facere debet, intelligitur facere, quod non debet. *l. quid sit 17. §. idem ait: si seruum 7. C. §. mlt. de adlit. edit. l. non omnes 5. §. ult. ff. de re militar. l. 4. C. §. ff. qua in fraud. creditor. l. qui non facit 121. de R. l. Vid. tom. Reg. iur. lib. 6. pag. 443. col. 1. ubi dicitur, hoc esse quidem de iuris intellectu vel fictione, non de veritate.*

I V.

Qui lege permittente facit, non punitur. *l. Gracchus 4. C. Ad Leg. Iul. de adul. ratio, quia nec peccat, qui facit id quod facere jus habet. l. 151. de reg. iur. unde & quod ab initio rite & secundum leges actum, ex alio eventu non debet retractari.*

V.

Facere dicimur id ad quod faciendum auctoritatem præstamus, sicut consules dicuntur manumittere, *in l. 1. de off. Cons. ubi notat id Zaf.*

VI.

Facere facilius est quàm dare. *gloss. in l. un. C. de sent. qua pro eo, quod interst.* Modest. Pist. 2. *conf. l. num. 28.*

VII.

Faciendi verbo continetur & non factum: facit enim hoc ut nolit facere. *l. 189. ubi Gædd. de V. S. & ut Philosophi aiunt, etiam privatio actionis est actio. Cuiac. in l. 174. de V. O. col. 343. E. Mant. de sac. & ambig. congent. lib. 14. tit. 31. num. 6. Setler. 1. de jurament. cap. 1. num. 10. Ita verbo dandi aut faciendi in definitione pacti inest clausula non dandi, non faciendi. Wetsenb. in parat. de pact. num. 2.*

VIII.

Quod solitum est fieri, semper fieri creditur. *can. dilectionis ult. dist. 76. l. matrem 17. l. si ve possideris 16. C. de probat. l. etiamsi 6. C. de donat. inter virum & uxorem. l. non omnes 5. S. a Barbaris 6. ff. de remissar. l. si cui dem 7. S. 4. ff. de Accusat. l. quod & lex 3. S. hoc interdictum 9. ff. de liber. hom. exhib.* Vnde ex his, quæ plerumque inter homines contingunt, sumuntur in iure præsumptiones, quibus standum est, donec probetur contrarium. *d. l. etiamsi 6. C. de don. inter vir. & uxor. sicut etiam quod diu fuit & nunc esse creditur, per l. si ve possideris 16. C. de prob. Tom. Reg. Iur. lib. 6. pag. 443. col. 1. Multa tamen è contra sunt quæ fieri non præsumuntur, vid. Reink. lib. 1. de regem. f. 5. c. 1. n. 71.*

IX.

Fiendum de proximo, habetur pro facto. *l. 1. §. sed in eo 15. ubi Bartol. ff. ad SC. Silan. & in l. pen. ff. de testam. milit. unde quod est in fieri, pro facto habetur. l. cum uxori 58. de legar. 3.*

X.

Fiendum, cursu temporis non tollitur. *cap. cum ex officio 16. de præscr. ubi hoc notat Bald. & fac. l. sed licet 12. ff. de offic. Presid. & cap. cum causam 27. de Election. Everh. in loc. abusato. n. 14.*

XI.

Illud solum fieri rectè dicitur, quod jure fit. 22. q. 2. *cap. faciat homo 15. cap. cum teneamur 6. extr. de præbend. cap. quod autem 5. extr. de jur. patr. cap. veniens 16. & cap. Quinta Vallis 23. extr. de jurejur. l. sistimo. ult. ff. de condit. instir. l. nepos Proculo 125. de V. S. l. Nescimus 43. §. ult. de re jud. Vid. Tom. Reg. jur. lib. 6. pag. 489. col. 1. ubi statuit. Hanc regulam locum habere in his, quæ jus desiderant: ut in contrariis productis & similibus, quæ nisi jure fiant, non tenent. l. Non dubium 5. C. de Legib. & consuet. Secus in his, in quibus desideratur factum, ut in acquisitione possessionis: Nam etia. n*

etiam prado tam acquirit. *cap. in literis. extr. de restitut. spoliat. Damas reg. 69.*

XII.

Non dicitur posse fieri, quod per remedium extraordinarium fit vel per Principem. vid. Bertach. *Reper. in Voc. Facere. ubi text. & Dd. alleg.*

XIII.

Fieri illud dicitur posse, quod commodè & honestè fit l. nepos *Proculo 125. de V. S. l. ult. ff. de condit. instir. gl. pen. & ibi Dom. in cap. gratia 7. de Reser. in 6. Dynus & Lap. in cap. semel 8. de R. l. in 6. gl. in cap. Episcopum. de Prescrip. in 6. & alleg. à Bertachin. dist. loc. & quod fieri potest cum iustitia quasi 2. c. faciat cum gl. no. 22.*

XIV.

FACERE per se videtur, qui per alium facit, [cap. qui facit 77. de Reg. iur. in 6.] l. 1. §. deiecit 12. ff. de vi & vi arm. l. ita 5. §. quod si quis 3. ff. de admin. tutor. l. si per alium 5. ff. ne quis eum. l. non ideo 5. C. de accusat. cap. mulieres 6. §. illi verò. de sentent. excom. cap. qui per alium 72. de Reg. iur. lib. 6. [Quam regulam malè P. Peck. tantum in delictis exemplificat, cum etiam ad contractus & actus alios pertineat, qui personæ præsentiam præcisè non desiderat.] Duen reg. 378. Bart. conf. 142. num. 3. lib. 1. Roman. conf. 94. Vifis iur. num. 3. vers. ea enim. Ubi quod ea quæ facimus per nostros procuratores, per nosmetipsos facere videmur, [Angel. Aretin. confil. 61. Clarus num. 15. & 16. ubi extendit maximè in civilibus, & necessariò faciendis. Corral. lib. 2. mstell. cap. 22. Clar. §. ult. quasi 38. num. 6. Anton. Gomez. var. tom. 3. cap. 3. num. 39. & l. 45. Tauri. num. 91. Plac. de delict. lib. 1. cap. 15. num. 17. Menoch. remed. 1. recuper. num. 407. & conf. 1. num. 304. Decian. in tract. crimin. libr. 4. cap. 17. num. 2. Flamin. Paril. de confident. quasi. 28. num. 83. & quasi. 31. num. 12. Thom. de Thomasset. in floribus Legum, reg. 249. ubi reg. 246. ait. quod qui non potest per se, non potest per aliū, Surd. conf. 360. n. 19. Cardin. Tusch. tom. 3. lit. F. conclus. 7. Bellet. disquisit. clerical. p. 1. tit. de favore clericorum Canonu. §. 1. num. 6. Aloyf. Ricc. in praxi vtr. fori Ecclesiast. resolut. 564. num. 3. in ult. edit. Dionys. Paul. de vera quatuor Patriarch. Sedium erect. cap. 3. num. 44. Surdus confil. 50. num. 13. & conf. 360. num. 22. & conf. 380. num. 4. Alphons. Narbon. l. 31. gloss. 8. num. 1. tit. 7. lib. 1. recopil. Johan. Maria Novar. quasi. fo-

renf. lib. 1. quest. 143. num. 9. Vincent. Caroc. in singularibus juris, sing. 402. ubi ait, quod propriè & verè, & non per fictionem per se facere dicitur, qui per alium facit, in iis, quæ sunt Juris & facti simul, vel facti tantum. Et ad illud, quod qui potest per se, potest per alium facere, est l. 1. §. usus autem 2. ff. de procurat. l. sed etsi unius 17. §. idem Iulianus 19. & §. idem ait 22. ff. de injur. cap. 68. de Regula juris. in 6. l. 15. §. 1. de Adopr. & ibi Bart. Ego ipse in Praxis exigendi pensiones quest. 1. num. 1. latè Vincent. Caroc. sing. 416. vers. limitatur singulariter. Ubi limitat in eo, cui competit jus vel facultas non de Jure communi, sed ex forma statuti, vel aliquo speciali privilegio. Et ad hoc quod qui non potest per se, nec per aliū potest, l. neque per se 10. C. de hered. instit. cap. quod alicui 67. de Reg. jur. in 6. Menoch. de arbit. casu 459. per ros. & cons. 444. num. 34. & l. 4. presumpt. 38. num. 8. Marian. Giurba in consuetud. Messanens. p. 1. cap. 10. gloss. 6. num. 28.

[Fallit tamen hoc posterius sæpè. l. 3. in fin. ff. que res pign. l. 55. ff. de adq. hered. l. 29. ff. de liber. leg. l. 7. §. 3. ff. de liberal. caus. l. 10. quem admodum servit. amit. l. 3. §. 8. ff. de Carbon. Edict. l. 74. de condit. & demonstr. l. 20. in fin. princ. ff. de bon. poss. contr. tabb. l. 12. in princip. ff. de reb. auct. judic. l. ult. ff. de liber. & posthum. l. 9. ff. de assignat. libere. Everhard. in loc. de tanquam. n. 31 & c. Prato. lib. 1. reg. jur. 4.7. p. 73. sed & loquitur hæc regula de eo, qui aliàs per se facere potest: peperam enim aliàs quæreretur, quid facere possit. Declara porro hanc regulam, quod faciens per alium propriè dicitur facere in omnibus factis, in quibus vertitur adminiculum acquisitionis, Baldus in l. 1. §. ne autem 9. C. de Cad. toll. per cap. accedens 24. de prob. & est textus notabilis in l. cerrè 6. §. 1. de precar. Item tunc quando illud factum non radicatur in persona alterius. Bartol. in l. si is, qui pro emptore 15. in 16. col. varum venio ad secundum. ff. de usurp. & in l. sed si unius 17. §. 1. ff. de injur. Sequitur Jafon in l. 1. §. per procuratorem 20. in secunda col. in tert. notab. ff. de acquir. poss. Add. Bart. in l. 1. n. 3. col. C. de serv. fug. & in c. 2. §. si quis §. si de feud. def. fuer. contr. f. 26. & in l. 1. §. ne autem 9. C. de cad. toll. & alibi. ubi docet, an & quando per alium faciens, dicatur impropriè vel propriè per se facere, vid. Bertac. b.

Limita præterea in iis, quæ requirunt servitium personale actu, ut est residentia in beneficio, ad effectum consequendi distributiones, &

nes, & visitatio ad effectum recipiendi procuraciones. Calderin. *conf.* 221. n. 2. & in fin. quod est *conf.* 1. de Clericis non resid. Ang. Aretin. *conf.* 137. Quoniam. num. 13. vers. multo minus. ubi ait, quod multa possumus per nosmetipsos, quæ non possumus per alios facere, refert Card. Tusch. d. *concl.* 7. d. n. 23. ubi n. 35. Limitat etiam ulterius in iis, in quibus est electa industria personæ, quia per alium expediri, vel fieri non possunt. Carpz. 3. *Conf.* 3. de fin. 24. num. 8. ubi limitat etiam in actibus solennibus.

Denique limitatur, quod hæc regula procedat, quando factum nullum opus post se relinquit, nam si factum illud nullum opus post se relinquit, personæ cohæret, nec potest impleri per alium, ut si quis jubeatur capitolum ascendere, Alexandriam ire. Horum enim factorum nullus alius finis est quàm ipsa actio, vid. Aristot. *lib.* 1. *Ethic.* & Cuiac. in *l. unis.* §. pro secundo. vers. ordine. C. de Cad. toll.]

XV.

FACERE non dicitur, qui causam ad finem non perduxit. *l. qui cum natu maior* 14. §. accusasse 8. ff. de bon. libert. Mexi. in tract. *taxa panis.* *concl.* 5. num. 61. Forin. in *praxi crim.* p. 4. *conf.* 75. num. 83. Vel inutiliter fecit, quia paria sunt non facere, vel inutiliter facere, *l. qui habebat* 54. ff. de manum. *testam.* Socinus *conf.* 29. num. 8. vol. 3. Cravett. de antiq. temp. p. 4. in princ. num. 144. Ruin. *consult.* num. 4. volum. 3. Afflict. *decis.* 182. num. 4. & *decis.* 256. num. 3. Menochius *consil.* 658. num. 9. & *conf.* 695. num. 18. quos refert Glorit. *respons.* 1. part. 2. num. 180.

XVI.

Qui non facit quod debet, non facit quod oportet. *l. non eris* 5. ubi glossa ff. de iureiur. Menoch. *remed.* 1. *recup.* num. 89. Surd. de aliment. rit. 8. privileg. 53. num. 10. Et qui non facit, quod facere tenetur, præsumitur dolosus. Farinac. in *praxi crim.* p. 3. *quest.* 89. d. num. 92. Card. Pereira de *empr.* c. 19. n. 18. [Nemo tenetur facere id, quod factum non relevaret aliquid quadantenus, in *l. 2. in fin.* Si quis in ius vocat. non iur. *l. arbitror* *calendu* 40. de *recept. arbitr.* Bartolus in *l. 2. num.* 8. qui per aut.

XVII.

FIERI aliquid tempore prohibito, vel conferri in tempus prohibitum, paria sunt. *l. in tempus 62. ff. de hered. instit. l. Stichus servus meus. 39. ff. de manumiss. test. l. quod sponsa 4. C. de don. ante nupt. Tiraquell. in tract. de iur. cons. p. 3. l. 2. num. 3. cum seqq. & de iure primog. quest. 40. n. 178. Conan. comment. iur. lib. 8. cap. 2. num. 7. Mascard. de prob. concl. 1076. n. 1. Valasc. cons. 77. n. 4.*

XVIII.

FIERI aliquid tempore habili, vel conferri in tempus habile, paria sunt. *d. l. in tempus 62. ff. de hered. instit. Cardin. Pereira quest. forens. cons. 17. num. 12.*

XIX.

Non fieri, & inutiliter fieri, paria sunt. *l. pen. in princ. ff. de suis & legit. hered. l. quoties 6. ubi glossa & Doctores ff. qui satisfacere cog. §. sciendum 2. Instit. de satisf. tut. Glossa verb. inutilem. in cap. 2. C. de translat. Pralat. Tiraquell. ad leg. connub. gloss. l. p. 6. n. 12. Palat. in in reper. rub. de donat. inter virum & uxor. §. 70. num. 29. Covar. pract. cap. 7. num. 2. vers. Est & in hoc. Surd. decis. 128. n. 89. sicut etiam paria sunt, non fieri, vel ita fieri, quod factum non duret. Ant. Menoch. Bonon. decis. 40. punct. 7. num. 18.*

XX.

Non fieri, vel minus legitime fieri, seu aliter fieri quam debeat de jure, paria sunt. *d. l. quoties 6. ubi Jason. l. si aut nullum 4. de legit. hered. cap. inter corporalia 2. de translat. Episcopi. cap. veniens 2. de Presbyt. non baptiz. cap. fin. de restit. spoliar. Surdus cons. 45. n. 42. & cons. 88. num. 16. & cons. 3. num. 12. & decis. 122. num. 6. & decis. 269. num. 12. Flamin. Paris. de resignat. benef. lib. 11. quest. 7. num. 8. Brunor. à Sole in locis communib. verb. factum. num. 17. Valasc. de part. cap. 8. num. 44. Thomas de Thomasset. in floribus legum, reg. 127. in fin. & reg. 220. Monet. de distribut. quotid. p. 2. quest. 2. num. 19. Anton. Monach. Florent. decis. 16. num. 2. Mar. Anton. var. resolut. libr. 2. resolut. 3. num. 8.*

XXI. Non

X X I.

Non fieri, vel invalidè fieri. paria sunt, *l. non putavis 8. §. non quavis 2. ubi Bart. ff. de bonor. possess. contr. tabb. l. 1. quod autem. ubi Bald. ff. de offic. Praefecti Urbis. Surdus conf. 157. num. 13. Mari. Anton. var. resol. lib. 2. resol. 11. num. 10.*

C A P. II.

Facilitas.

Axioma I.

Id, quod facilius quis facit, lex inhibere solet frequentius. Cuiac. *ad l. 21. de R. l. Sic Scto Velleiano succurritur mulieri obliganti, non donanti: facilius enim obligat se, quàm donat; non enim tam promptè sunt ad donandum. l. 4. §. 1. ff. ac SC. Velleian. Eàdem ratione Lex Iulia de fundo dotali vetat, ne fundus dotalis obligetur pignori vel hypothecæ: non etiam ne vendatur. Sic etiam Lex Caninia vetabat manumitti inter morientes, ne etiam inter vivos.*

I I.

Facilius remittuntur sperata, quam possessa. *l. 8. de tran. act. Hinc Facilius omittitur jus quærendum, quàm quæsitum. l. fin. C. de acq. poss. & facilius datur exceptio quàm actio. l. 1. §. si cui damus. de superfic.*

C A P. III.

Factum.

Axioma I.

Factum bonæ fide, bene factum videtur. Accurf. *in l. 30. §. in popularibus 3. ff. de iurejur.*

I I.

Facti quæstiones non pertinent ad ICios, sed ad Oratores aut Iudices vid. latè Duaren. *lib. 1. disp. 41. Hillig. in D. E. lib. 1. cap. 3. & lib. 15. c. 16. c. p. 1297. Cuiac. in lib. sing. respons. Marcelli ad l. 38. ff. mandati. & l. 69. de Leg. 3. & ad Paul. lib. 1. quæst. in l. 34. de negot. gest. & ad l. Madra 13. ff. de ann. legat.*

Declarationis loco nota restit facti quæstionem ad ICios pertinere negari. quatenus scilicet quæritur, an res in facto ita processerit, diligentissimè tamen facti circumstantias Ictum considerare oportet. Vnde merito Cuiacius, obfervavi, inquit, Scævola, quod magnæ eruditionis & prudentiæ argumentum est

bum est, multum & diffusum esse valde in enarrandis propositionibus seu factis *ura dicitur*, de quibus consultitur, cuius rei etiam oportet studiosissimos esse Ictos & iudices & patronos causarum omnes, quia in facto jus est positum, ut ait *l. si ex pl. §. 2. in elio 2. ad L. Aquil.* Alioquin steriles juris sunt, aut esse videntur, qui non explanant facta, de quibus agitur late atque perspicue, quique ea omni ex parte non excutiant: Il faut s'estudier a'cela, d'estre maistre du fait, ius est facillimum. In Responsis autem suis Scævola esse brevem atque concisum, penè dixerim Laconicum. Cognito enim facto, perito homini jus in facili atque in proclivi est: Imperito neque pes neque caput sermonis usquam apparet. Est enim omnis imperitus *et ilivrti*. Respondet autem Scævola de jure semper, non de facto. *l. Si 2 o. §. ult. de instr. & instrum. leg.* secundum factum tamen, scilicet secundum ea, quæ proponuntur. Sit igitur hic actor nobis pro exemplo, cum de jure consultum, ut ad eius exemplum breviter de jure respondeamus secundum factum, secundum propositionem & hypothesein. Cuiacius *in prafat. recitat. ad Scævola.* Veteres Ictos factum allegare solitos fuisse dicit, exemplum vide *in l. 50. §. ult. ubi Gothofr. de Minor.* vid. Ioh. Baptista Costam, *de facti scient.* & *ignorant. in §. 16.* ratio, quia ex facto jus oritur, & nisi ad sit fundamentum facti, nullum potest bonæ allegationis artificium supponi, prout eleganter declarat Speculator. *§. 1. de disput. & allegat. ad voc.* in facto enim potissimum rei pondus consistit, cum levissima facti mutatione sæpe totum jus mutari contingat, *l. 31. de excusat. iur. l. hoc legatum 43. de leg. 3.* facti enim ignorantia sæpe etiam peritissimos fallit. *l. 2. de jur. & facti. ignor. Spec. in tit. de Advoc. §. nunc tractandum. num. 2. 1. Conf. Arg. 56. num. 1.* factum ergo bene ut explices necesse est, si commodum accipere vis responsum. *l. 15 C. de transact.* cum, quamdiu factum plenè non est cognitum, de jure non sit cogitandum. *l. 5. C. Qui admittit.* Hinc rectè Mynsling. mōnuit: Venite ad factum, Curia enim satis intelligit iura. *cent. 3 obf. 88 in fin. Ord. Cam. part. 3. tit. 40. §. 2.* Was aber die schriftlich. Pauthen, Litig. lib. 2. cap. 14. num. 32. Vnde etiam est, quod allegationes juris pro parte actorum non habeantur Scipio lib. 4. de cels. Rora Spirens. de cels. 108. Nec factum tantum, sed & causa facti ponderanda. Anton. tit. Cuchy. 22. num. 45. quorsum propriè pertinet *l. 52. §. 2. ad L. Aquil.* Quæstionem juris dirimunt Icti: quæstionem facti iudices, vel eam etiam remittunt ad Rhetores, qui de ea probabiliter differant apud iudicem, ut solebat Gallus Aquilius, Collega Ciceronis, quum de facto consultebatur, eam quæstionem remittere ad Ciceronem. At non tamen idè minus quandoque Icti respondent de quæstione facti: sed veluti in re facti, id est, satis dubit. Cuiacius *in lib. 1. quæst. Paul. l. Nefennium. 34. de N. G. p. 907.* vide omnino Forster. *l. 6. de successu in lib. cap. 15. num. 2.* vide C. A. de Rejud. obf. 10. Vide plura in Axiom. seq. XII.

III.

Factum immediatè vel ante, vel post, dicitur eodem tempore factum, per Bald. *in l. 1. col. 1. C. ult. C. de oper. liberi.* Et factum eodem die & loco, dicitur factum uno contextu, per Bald. *ibid.*

17. Factum

I V.

Factum in fraudem legis, ipso jure non valet. Bald. in l. 1. C. si quid in fraud. creditor. Et dicit, quod totum vitatur, quando simul totum factum est, non si successive diversis temporibus. l. si libertum minorem 16. §. fin. ff. de jur. patron. Alexand. in l. stipulatio hoc modo 61. col. ult. de verb. oblig. Nec alicui prodesse debet. l. heres meus 79. §. fin. ff. de consens. Et demonstr. Ioh. Crot. conf. 86. num. 7. Imò factum contra dispositionem legis, habetur pro non facto. l. jubemus 4. §. 1. & ibi Bart. C. de SS. Eccles. Et non dubium §. C. de LL. & ibi Bart. Bald. & Dd.

V.

Factum hominis plus operatur, & est potentius quam factum legis. Gloss. not. in l. si cum militibus 6. C. de restit. milit. ubi præscriptio conventionalis currit contra minorem, sed non præscriptio juris. Quod etiam tenet Baldus in cap. 1. quod tempore miles. per cap. constitutum & de integ. restit. fac l. legitima 6. ff. de p. a. ubi dicit, quod pactum hominis disponens illud, quod jus commune, alterat jus commune, & producit actionem, quam non produxisset, de jure communi. Item facit, quia uxor debet ali ad heredibus viri, nec tenetur operari primum annum, quando testator legavit sibi victum, licet aliàs non facto legato, & sic factum hominis non accedente, deberet operari in domo. Glossa est in l. si cur. 4. ff. de oper. libert. & ita Sal. in l. 1. §. ex actio. C. de rei ux. act. Et c. v. Bertach. in repert. b.

VI.

Factum à se nemo ignorare præsumitur, etiam post multum temporis spatium, cum factum est in signe. l. fin. ff. pro suo. cap. quod dicitur. ult. dist. 16. cap. cum illorum 32. §. circa. de sentent. excomm. Abbas conf. 3. quæst. 17. Col. 2. Roman. conf. 391. col. 2. conf. 441. Hinc in facto proprio non est tolerabilis ignorantia. l. quandoquam 7. ff. ad SC. Velleian. cap. ab excommunicato 41. de Rescript. l. magnam 32. in fin. C. de contrab. Et committ. stipul. Iason, in l. si rei obligata 57. ff. de legat. 1. num. 35. ubi dicit fallere axioma in tribus casibus. In facto verò alieno tolerabilis est ignorantia. l. quod Gulgo 11. pro emptor. quod tamen iterum fallere in quatuor casibus notat Iason in d. l. 37. de legat. 1. num. 35.

VII.

Facta regulariter videntur etiam individua, l. stipulationes non disiduntur 72. de verbor. obligat. & ibi Iason num. 29. ubi dicit fallere in duobus casibus, & in sex casibus Mart. Sanct. à Vascoletto, in tract. individuum num. 2. cellul. num. 19.

VIII.

Factum à maiore parte, regulariter ab omnibus factum censetur. text. gloss. & Bart. in l. quod maior 19. ff. ad municipal. Fallit autem (1) in datione

me coadjutorum, ubi requirerentur duæ partes ipsius capituli, ut est textus in *cap. 1. circa princip. de Cler. agros. lib. 6.* (2) Fallit in postulatione, quæ concurrat eum electione, quia etiam illo casu requiruntur duæ partes, ut est textus in *cap. scriptum 40. de Elect. & tenet gloss. in d. cap. 1. de Cler. agros.* (3) Fallit ubicunque maior pars aliquid contrarium faceret juri communi: quia tunc omnes debent consentire, secundum Innocent. in *cap. humilis. ultimum. de Majori. & obediens.* Vide Tom. reg. jur. civil. &c. *lib. 6. pag. 454. ubi plur. alleg.*

I X.

Factum cuique suum non adversario suo nocere debet, veluti si reus dolo actoris iudicio se non sistat, ipsi actori, non reo nocere debet. *S. juris præcepta Inst. de just. & jur. junct. l. 133. l. jure natura 206. de Reg. iur. add. tom. Reg. iur. lib. 6. pag. 456.*

X.

Factum & faciendum censentur ad paria. *l. pen. de milit. testam. vide supra lib. 1. c. 12. ax. 1. & lib. 4. c. 17. ex. 3.*

Limita, ut factum & faciendum per paria censeantur, necesse est, ut res jam tum sit in fieri, & deventum ad actum perfectioni proximum, cuius exemplum extat in *l. 19. §. 11. de aur. & argenti. leg.* In reliquis, ubi talis respectus & affinitas facti & faciendi non est, per disparia censebuntur, nec faciendum pro facto habebitur, cuius rei evidens exrat exemplum in *l. ligni 55. §. 1. de leg. 3.* ubi carbonibus legatis, lignum ad carbonem faciendos deputatum, legato non continetur, nec legatario credit. Eadem ratione libris legatis, nondum perscriptos non contineri, neque chartis, papyrum ad chartas paratum venire, respondit Vlpianus in *l. librorum 52. §. 5. cum seq. de Legat. 2. Nebelkrz de c. 10. pag. 138.*

X I.

Factum civis Romani exigi nequit. *l. Titio 71. §. 2. de condit. & demonst. rat. l. penult. si quis è parent. manumiss. Wesenb. de fidejuss. num. 4. Bachov. lib. 2. d. Tr. 27. sb. 1. d. l. mori est §. 9. interdum 10. de pan. Est etiam hoc novam servitutis speciem inducere. l. 2. de lib. hom. exhib.*

Limita hoc de factis nudis intelligendum, & quæ in labore personali consistunt. vid. omnino Frantz *Exerc. 11. §. 3. n. 9. Mod. Pistor. 2. conf. i. n. 25.* ubi ait, hoc non procedere in obligationibus faciendi, quæ omnes resolvuntur in præstationem eius, quod interest, *l. 13. in fin. de rejud.* Limitationes huius regule plures si vis vide apud Iohann. Baptist. *Cost. de fact. feriens. & ignorant. inspec. 33.*

X I I.

F A C T I narratio non facit jus, *cap. ex literis 3. de fide instrum. Tiraquell. in l. si unquam. 8. verb. liberis. num. 37. C. de revoc. donat. sed juris dispositionem inducit, l. quidam referunt. 14. ff. de iure Codicill.*

dicill. Federic. à Senis *conf.* 152. in princip. quia ex facto jus oritur, [ex re, ergo jus faciendum, & causa facti respicienda est. l. 1. §. *Divus* 3. ibi : si non occidendi animo : & paullo post : ibi : & qui hominem. ad Leg. Cornel. de Sicar. l. 79. §. 1. de judic. Ita] Cetus in l. ult. de Leg. commiss. secundum ea, quae proponuntur. l. ex facto 30. de N. G. Nicol. Bellon. *conf.* 5. num. 1. l. si ex plagis 52. §. in clivo 2. ff. ad Leg. Aqu. l. fin. in pr. ff. de jurejur. Fed. de Sen. *conf.* 298. in pr. Bellon. *conf.* 5. in puncto. in princip. Anchar. *conf.* 254. Statuto caveatur. num. 2. vers. quomodo. ubi ait, quod sicut ex facto jus oritur, ita ex facto jus moritur, Bald. *conf.* 292. Verba pactorum circa fin. vers. verum. lib. 2. & *conf.* 67. Quia ex facto. in princ. lib. 3. Menoch. *conf.* 2. num. 208. Dr. Barbol. in l. Titia. num. 25. ff. soluto matrim. Cardinal. Tusch. tom. 3. lit. E. conclus. 13. Anton. Monach. Florent. decis. 48. num. 7. Johan. Baptist. Cost. de facti scient. & ign. inspect. 16. n. 1. Leand. Galgan. de jur. patr. lib. 2. tit. 29. n. 17.

Unde evenit, ut propter minimam facti mutationem mutetur saepe totum jus, l. si in 31. vers. ubi desit. ff. de excusat. tutor. l. natura cavillationis 177. & ibi Alciat. ff. de verb. significat. l. ea est 65. ff. de reg. jur. Pont. de potest. Præreg. tit. x. num. 15. Mar. Giurb. in consuet. Messanen. part. 1. in proæm. num. 8. Joan. Baptist. Castr. d. inspect. 16. num. 2. cum seqq. ubi num. 4. id ipsum firmando ampliat, etsi unico in puncto varietur factum. cap. fin. de contrah. empr. Federic. de Senis d. *conf.* 152. in princ. ubi subdit, congruum responsum dari non posse à Jureconsulto, nisi factum percipiat, Ægid. Bellam. *conf.* 48. num. 15. quoad primum. ubi quod si factum non est certum, Jurisconsultus non potest respondere, Bald. *conf.* 304. Non est novum. in princip. lib. 1. ubi quod mutatione facti mutatur etiam consilium, & *conf.* 12. Quidam nomine. in princ. & *conf.* 251. Sententiam. post med. vers. unde ego. lib. 5. ubi quod secundum diversitatem punctorum redditur diversum consilium, & *conf.* 364. Certum est. circa med. eodem lib. 5. ubi quod factum incertum non potest expectare consilium certum, Angel. *conf.* 391. Sub alio, in princ. ubi quod mutatio terminorum alterat, & mutat censuram Juris. Hinc jus in causa, hoc est, facto positum dicitur. vid. Cuiac. ad l. 52. §. 2. ff. Ad L. Aquil. in præfat. ad Scavola respons. Gædd. *conf.* 109. num. 2. 3. 4. Decian. apol. cap. 21. num. 37. 38. ideo factum diligenter ab avvocato explanandum,

quæ aliquando obscurius à clientibus proponuntur, l. 8. C. de imp. & alior. substit. ratio, quia factum iudex non supplet l. 18. comm. divid. vid. C. A. de postulat. thest. Pac. Wesenb. & ceteros cit. à Barbosa ad l. un. C. ut quæ def. advoc. jud. supp.]

XI II.

FACTO non minus, quàm verbo consensus elicitur, & ratificatio, l. Paulus alius. l. non taurum §. ff. rem ratam haberi, l. de quib. 32. §. 1. circa finem. de legib. Dec. conf. 58. Et prorenui. Roman. conf. 291. Cum isti fratres. num. 3. vers. tertio, quia. Joan. de Imola conf. 73. In casu proposito, num. 6. Paris. conf. 33. num. 30. vol. 1. Aretin. conf. 127. Eximie. col. 2. vers. sed quando. Grammat. conf. 13. num. 9. in civilib. Anchar. conf. 98. num. 13. vol. 1. & conf. 42. num. 14. vol. 2. Menoch. remed. 15. recap. num. 115. Cravett. conf. 106. à princ. ubi num. 2. quod plus est renuciare beneficio facto, quàm verbo, Alexand. conf. 88. In causis. colum. penult. lib. 1. ubi quod percipiens fructus rei suo nomine emptæ, dicitur facto ratificare, & conf. 88. colum. penult. lib. 5. ubi quod percipiens fructus rei legatæ, dicitur acceptare legatum. & conf. 117. num. 2. eodem lib. 5. ubi quod exigens pensionem censetur ratificare vacationem, Card. Tusch. tom. 3. lit. F. concl. 15. à pr. Franc. Becc. conf. 109. num. 21. vol. 1.

Imò plus est aliquid facto ratificare, quàm verbo, cap. dilecti filii. de appellat. Decius conf. 449. num. 12. Roman. d. conf. 291. num. 4. vers. quin imò. Bald. conf. 400. Super primo. colum. antepen. vers. nec refert utrum. lib. 4. quia ratificatio, quæ fit facto, dicitur magis efficax illa quæ fit verbo, Dec. conf. 586. In causa. col. fin. Bald. conf. 184. Ad intelligentiam. lib. 2. & conf. 103. Videtur. lib. 3. & conf. 14. Punctum. lib. 5. Alex. confil. 127. Viso instrumento. & conf. 175. Perspectus. lib. 5. Socinus conf. 64. Visa bulla. col. fin. lib. 2. & conf. 140. Visis. colum. pen. in 1. dub. lib. 4. [Facta enim distinguere solet animus, fact. l. 186. §. 1. de R. l. l. 53. in princ. de furt. Unde in iis, quæ tendunt ad declarationem animi, plus est facto quàm verbo declarare l. si tamen 48. §. ei qui 3. ff. de adil. edict. Abb. conf. 116. Illud de iure. num. 3. lib. 2. Jason conf. 153. Difficultas. col. 2. vers. confirmantur prædicta. lib. 2. Roman. d. conf. 291. num. 4. ubi quod mens & voluntas magis facto, seu actu, quàm verbis declaratur; nam facta sunt efficaciora ad declarandum animum favent-

faventis, quàm ipsa verba, Nevizan. *conf.* 76. num. 53. Magon. *Lucens. decis.* 22. num. 19. Fusc. *lit. F. sing.* 2. & cum ratione, quia verba quandoque sunt falsa, facta verò nunquam, ut inquit Baldus in *d. l. Paulus §. ff. rem ratam haberi*. Alciat. *resp.* 248. num. 6. *vers. non obstat*. secundum Lugdunensem impressionem, & ided ratificatio, quæ factis fit, validius confirmat actum, quàm illa, quæ fit verbis. Alex. *conf.* 117. num. 2. volum. 5. Decius *conf.* 583. sub num. 4. *re. f. ulterius*. & num. 5. & *conf.* 586. num. 13. Paril. *d. conf.* 49. vol. 1. Cephal. *conf.* 31. num. 15. Natt. *conf.* 341. num. 4. vol. 2. Gratian. *conf.* 47. num. 12. vol. 1. Calcan. *conf.* 22. Socinus jun. *conf.* 18. num. 13. volum. 1. Cravett. *conf.* 1. 237. num. 2. & 3. & *conf.* 776. num. 6. Menoch. *d. remed.* 15. recu. p. num. 118. cum seqq.

XIV.

FACTUM ubi requiritur, non sufficiunt verba, ut per Alex. *conf.* 21. *Viso processu. in fin. num.* 7. lib. 1. *fac. l. qui decem* 72. *l. 1. de solut.* ubi quod stante statuto, quod mulier non audiat, si non fidejubeat in iudicio, non sufficit oblatio fidejussionis, nomine mulieris facta, & *conf.* 44. num. 6. lib. 7. ubi quod is, qui tenetur solvere, non sufficit quod dicat se patatum solvere, quia nihil relevat oblatio verbalis, ubi opus est facto. [Volens enim facere, non dicitur fecisse, *l. n. vendenti* 15. *C. de contr. emt.* Aliud est, dixisse, aliud fecisse, Bald. 4. *conf.* 21. Nering. *de fidejuss.* cap. 10. n. 483. & seq.] Ægid. *conf.* 9. num. 17. *vers. ita non obstat*, ubi quod quando realis restitutio est facienda, cauti non sufficit. Socinus *conf.* 91. *Viso instrumento*, n. 10. lib. 4. ubi quod quando lex requirit factum, non sufficiunt verba, Cardin. Tusch. *d. rom. 3. lit. F. conclus.* 21. *per tot.* [ubi hoc probat ex *l. servum* 47. *de condit. & demonstr.* quod tamen ibi non continetur.]

XV.

FACTUM non dicitur, donec aliquid superest agendum. *l. cum Syllanum* 11. *l. i. fin. C. de hu. quib. u. indign. l. pen. C. ad Syllan.* setiam si minimum sit, ex quo sequitur. de minimis, quandoque rationem haberi, præsertim quando versamur in re individua, vel in eo, quod requiritur pro forma. Dd. communiter in *l. stipulationes non dividuntur* 72. *de verb. obligat.* Med. *reg.* 7. Tom. *Regul. Jur.* lib. 6.

PAG. 455-

AT 1. 1. 1. 1.

pag. 445.] Apostill. ad Barth. *conf.* 36. *Statuto civitatis*, in ver. *Verbum factum*, lib. 1. ubi intelligit in delictis, & odiosis, refert Cardinalis Tuschus *d. lit. F. conclus.* 22. num. 4. Girond. *de privilegiorum seu exceptionum explicat.* num. 133. Anton. Monach. Bononiens. *decis.* 28. num. 22. *Surdus conf.* 168. num. 9. & *conf.* 217. num. 12. Cardin. Mantic. *decis.* 186. num. 3. Costa *de facti scientia & ignorantia*, in *spelt.* 16. num. 12. Joan. Maria Novar. *question. forens. lib. 1. quest.* 1. num. 9. & 10.

XVI.

FACTUM non dicitur, quod non durat factum, *l. si pro parte* 10. §. *versum* 6. ff. *de in rem verso*. [l. *inter Castellanum* 44. & ibi *Dd. de recept. qui arbit.* & in l. *quod tamen*. §. 6. *ead.* & ibi *Dd.* vid. Bertach. in *Reperit. b.* Tom. *Regul. Jur.* lib. 6. pag. 452.] Menochius *conf.* 334. num. 19. ubi intelligit, quando actus habet tractum successivum, Brunior. *de Sole in locu commun. verb. factum*. num. 16. *Surdus de alim. tit.* 7. *quest.* 20. num. 9. *cum seqq.* Farinac. in *praxi crimin.* p. 4. *conf.* 69. n. 72. Gonzal. *ad ruz.* 8. *Cancell. gl.* 63. n. 24. *cum seqq.* Steph. Gratian. *disceptat. forens. cap.* 25. num. 33. & *cap.* 132. num. 25. *cum seqq.* Alphons. Narbona l. 20. *gloss.* 2. num. 17. *tit.* 1. lib. 4. & l. 10. *gloss.* 2. num. 10. *tit.* 6. & l. 29. *gloss.* 3. num. 1. *tit.* 7. lib. 1 *nova Recopil.* Vincent. Caroc. *de remed. contra prejud. sen. ant. except.* 21. num. 17. Johann. Baptista Costa *de facti scientia & ignorantia*, in *spelt.* 11. per tot. ubi num. 19. limitat, quando stat per faciem, quo minus duret factum. Johan. Maria Novar. *quest. forens. lib. 1. quest.* 28. num. 4. latè Castill. *controvers. lib. 5. part. 2. cap.* 89. num. 8. *cum seqq.* ubi intelligit, quando actus habet factum successivum. Torreblanc. *de jure spirit.* lib. 15. *cap.* 13. num. 42. Rot. *decis.* 303. num. 4. in *fn. part. 1. in posthum.* Farin. *aliàs part. 3. recent.* Nam facere non dicitur, qui non durat in facto, illudve ad finem non perducit, l. *qui cum natu maior* 14. §. *accussasse* 8. ff. *de bonis libert.* Mexia in *tract. taxa panu. concl.* 8. num. 61. Joh. Mar. Novar. *d. lib. 1. quest.* 28. num. 4.

XVII.

FACTUM attenditur, non quod potuit fieri, Cravett. *consil.* 189. num. 7. *vers. quartus casus.* Cardinalis Tuschus *dict. tom. 3. lit. F. conclus.* 24.

XVIII. FA-

XVIII.

FACTUM non attenditur, sed quod debuit fieri. *l. nemo 13. C. de sent. & interloct. Cravett. conf. 320. num. 5. Federic. de Senis conf. 152. num. 3. vers. item quid per hoc. Alexand. conf. 3. Viso instrumento. num. 5. lib. 1. Card. Tufch. d. tom. 3. lit. F. conclus. 24. Rot. decif. 252. n. 2. p. 1. in posthum. Farin. alijs p. 3. recent.*

XIX.

FACTUM quod non relevat, fieri non debet, *l. ad probationem 22. Cod. de probationib. Surdus decif. 260. num. 5. cum seqq. nec factum dicitur. l. jubemus 10. & ibi Bartolus Cod. de sacros. Eccles. Menochius conf. 351. num. 36. Octav. Glorit. responsi. p. 2. num. 180. in fine.*

XX.

FACTUM non reputatur id, quod non habuit effectum, *l. 1. §. nihil. ff. de inoffic. testam. l. si quis sub condicione 11. ff. de testam. tur. l. 2. §. sed etsi sint sui. ff. de suis & legitim. bared. l. ex consensu 23. §. 1. ff. de appellat. Surd. conf. 436. num. 1.*

XXI.

FACTUM contra jus pro non facto habetur, *l. jubemus 10. C. de sacros. Eccles. cap. qua contra jus 64. de Reg. tur. lib. 6. [l. non dubium 5. & ibi Bartolus, Baldus & Dd. C. de Legibus.] Cardos. in praxi iudic. & Advocat. verb. factum. num. 2. Azor. Institut. moral. p. 1. lib. 5. cap. 16. quæst. 17. Intellige quantum ad actus firmitatem & robur, secus ad punitionem, poenamque incurrendam, Tiraquell. de jure constituti, limit. 7. num. 49. Alphons. Modit. in §. lex est 4. Instit. de jure naturalis gentium & civili. dub. 100. num. 10. Molin. de primog. lib. 2. cap. 16. num. 20. Joh. Bapt. Cost. de facti scient. & ignor. inspect. 12 num. 5. Card. Tufch. d. lit. F. concl. 12. num. 3.*

XXII.

FACTUM quid non fuisse, vel nulliter factum, paria sunt *1. quoties 6. ff. qui satisfacere cog. [l. si se 4. §. condemnatum 6. de re judic. Bart. in l. de atate 43. ff. de Minor.] Surdus conf. 359. num. 1. Anton. Monach. Florentin. decif. 26. num. 2. [verbi causa, planè non com-*

Q99

parere

parere, vel non debito more comparere, paria sunt, l. 1. §. 2. *Quod cuiusque univers.* Welsenbecius in *paratit. de damn. insect.* num. 6. *vers. secundum decretum.*] Et factum inutile, invalidum, inefficax, minusque solenne non facto equiparatur. Johannes Baptist. Costa *dist. tract. de facti scientia & ignorant. insect.* 23. *per totam.* Et factum non dicitur, quod solenniter non est factum, l. *unic.* *Cod. de rei uxoria act.*

X X I I I.

FACTUM unius non debet alteri nocere, l. *si unus* 27. §. 4. *vers. ante omnia.* ff. *de pactis.* l. *de pupillo* 57. §. *si plurimum* 5. ff. *de novi oper. nunc. l. pater familias* 44. ff. *de hered. instit.* l. *non debet alteri* 74. ff. *de Reg. iuris.* l. *coheredi* 17. C. *famil. hercis.* l. *heredes* 25. §. *in illa* 12. ff. *eodem.* [seu factum cuique suum non alii obesse debet. l. 155. *de R. l. Gail. lib. 2. observ.* 49. n. 5. & *tract. de pignorat. obs.* 6. num. 4. ubi in *prænum* 3. proposuit exemplum. Sine culpa enim quis non est puniendus nisi subsit causa. *cap. sine culpa* 23. *de Reg. iur. in* 6. nec in aliena potestate esse debet, conditionem non delinquentis deteriore facere. l. 2. *Quod vi aut clam.*] Thomas de Thomass. in *forib. legum.* reg. 125. Menoch. *conf.* 346. num. 26. *Surdus decis.* 102. num. 1. & *consil.* 22. num. 29 *Farinac. in praxi crimin.* p. 4. *conf.* 40. num. 45. & *conf.* 65. num. 100. Et factum alterius nemo debet prægravari, l. *si quis suo* 33. §. *legi* 1. C. *de inoffic. testam.* *Surdus conf.* 173. num. 84. aut alieno facto onerari, l. *in cause* 27. *in fin. princ.* ff. *de procurat.* [Nisi eius mandato actum sit. l. *ab agnato* 12. ff. *de Cur. furios.* l. *servus furiosi* 13. ff. *de manumiss.* l. *fin.* ff. *qui & à quib. manum.* *Paul. de Castr. conf.* 335. *in pr.* vol. 1. *Cravett. vol. 1. conf.* 6. n. 68. *adde infr. lib. 13. cap. Onus.*]

X X I V.

FACTUM proprium nemo impugnare potest tanquam vitiosum, l. *post mortem* 25. ff. *de adoption.* l. *per fundum* 11. ff. *de servitut. rustic. prad.* l. *sicut* 5. C. *de action. & obligat.* l. *cum à matre* 14. C. *de rei vendic.* l. *generaliter.* §. *fin.* *de non numer. pecun.* l. *non idcirco* 12. C. *de contrah. empt.* l. *si creditoribus* 5. *Cod. de servo pignori dato.* l. *cum profectarius* 4. C. *de revocand. donat.* l. 1. C. *de remiss. pignor. cap. veniens* 5. *de filiis Presby.* *cap. cum super* 8. *de concess. præbend.* Et non meretur auxilium legis qui se facto proprio in necessitatem conjecit, l. 7. §. 1. *qui*

qui satisd. cog. Ita non ferendus est, qui ad appellationis venit auxilium in his, quæ ipse facienda procuravit. *l. gener aliter* 12. §. 1. C. de Rebus cred. Exemplum addit Mornacius in l. 25. de Adoption. quod donator non possit revocare donationem à se factam, eo prætextu, quod insinuata non sit, debet enim quilibet facti proprii esse certus. Specul. de posir. §. 3. ubi dicit, idè partes teneri ad respondendum positionibus, quæ facti sunt, & sine consilio Advocati, nisi sit quis simplex.] Thomas de Thomasset. in florib. legum, reg. 26. ubi ait, procedere, nisi ex iusta & concessa causa deveniat: Menochius conf. 160. num. 5. Surdus conf. 284. num. 5. & 8. Cardos. in praxi iudicum, verb. factum, num. 3. Josephus Sesse Aragonia decif. 230. num. 69. Bartolus in tract. de consortibus cap. 22. num. 13. Mar. Antoninus variar. resolut. lib. 1. resolut. 5. num. 2. Cxf. Arg. de contradicatore legitimo, q. 2. n. 256. & q. 4. n. 43. & q. 8. n. 4. & q. 10. n. 80. Seraphin decif. 334. n. 14. vid. Torn. Reg. Jur. lib. 6. pag. 449.

[Limitatur hæc regula, nisi causa adhuc sit integra, ita, ut alicui mutare voluntatem permittatur. Ita in filia mortua, pater factio proprio contravenire non potest, qui diuturno silentio videtur emancipationem approbasse, Pac. 1. Enant. 34.]

Limita, quando actus esset ipso jure nullus, quia tunc quilibet potest venire contra actum à se gestum, cap. magna 10. 22. quæst. 4. Caputaquen. decif. 170. num. 6. & 7. p. 3. Grammat. decif. 12. num. 14. & decif. 79. num. 3. Magon. Florent. decif. 69. num. 6. Surdus conf. 183. num. 43. & conf. 284. num. 1. & 14. quos refert Mar. Anton. var. resolut. lib. 1. resolut. 5. n. 23. [Item ubi contractus seu factum prohibetur à L. favore tertii: vel ob publicam utilitatem, Tunc enim potest idem qui contraxit contravenire factio proprio. Natta consil. 289. num. 6.] Baçç de dor. cap. 11. num. 82. & cap. 34. num. 2. Molin. de primog. lib. 4. cap. 1. num. 18. Cavalcan. de usur. num. 162. & 163. & 175. Pinell. n. l. 1. C. de bonis mat. p. 3. num. 73. Valasc. conf. 69. num. 14. Dn Barbof. in l. 1. p. 5. num. 15. ff. solut. matr. Giurba in consuetud. Messanen. cap. 14. gloss. 15. num. 11. Vincent. Fular. de subtit. quæst. 717. num. 3. Johan. Bapt. Costa de facti scient. & ignorant. inspect. 9. num. 4. cum seqq. ubi etiam Axioma declarat, & intelligit verum si actus proprio nomine gestus sit, secus si alterius, ut in Prælato, Rectore, & administratore Ecclesiæ, tutore, curatore, patre legitimo filii administratore, & similibus.

F A C T U M Judicis reputatur factum partis, *l. si ob causam* 13. ubi Bartolus, Baldus & alii, C. de evictionib. Bart. in quest. 1. Lucana civitatis, num. 15. ubi quodd factum Judicis æquiparatur factu partis, ne dum circa affirmativum factum, sed etiam circa negativum, & quod imò factum judicis est maioris auctoritatis, quàm factum partis, Jason in l. à D. Pio. §. si empror. num. 3. ff. de re judic. ubi quod factum judicis censetur factum partis, si est legitime & juridicè factum, & quando clauditur sub administratione jurisdictionis, aliàs secus. [Factum enim judicis malè factum non nocet juri partis producentis. Bald. in l. testium 13. col. 6. C. de testib. add. ennd. in l. eleganter 24. in fin. princ. ff. de pign. act. ubi dicit: Factum judicis non videtur factum partis: sed factum Principis æquiparatur factu partis.] Alexand. conf. 212. Ponderatus. num. 7. vers. secundo respondet. lib. 6. ubi quod procedit in iis, in quibus Judex contra partem invitam habet à lege potestatem procedendi ad illum actum, & limitat in formalibus, quæ debent specificè impleri, quia non sufficit factum judicis, ubi forma requirit factum partis, Baldus conf. 61. in ista questione, num. 2. vers. & si dicatur, lib. 2. ubi intelligit de facto judicis legitimo, Signorol. conf. 189. in fin. Ancharan. conf. 207. in questione. num. 4. & 5. ubi ampliat in arbitro & arbitratore, quia illius censetur factum partis; & Menoch. remed. 8. recuper. num. 44. Surdus decif. 266. n. ult. & conf. 36. num. 17. & conf. 49. n. 1. & 37. & conf. 374. n. 9. Joseph. Ludo. Perusina decif. 65. n. 5. p. 2. Gutier canon. lib. 1. cap. 2. num. 2. & num. 16. Cald. Pereira de resolut. emphyteut. cap. 5. num. 52. & cap. 6. num. 5. Cardinal. Tusch. d. tom. 3. lit. F. conclus. 30. per totam. Rot. decif. 184. num. 2. apud Farinac. p. 1. recent. Carolus de Grassis de except. ad mat. stat. except. 17. num. 2. Stephan. Gratianus discept. forens. cap. 730. num. 34. & cap. 784. num. 11. Rota decif. 259. num. 1. & decif. 382. num. 3. & decif. 115. num. 2. & 3. p. 1. in posthum. Farin. aliàs p. 3. recentior. Intellige, si Judex rectè procedat, non aliàs, Sylvanus conf. 101. num. 7. Surdus conf. 49. num. 37. & consil. 168. num. 25. & decif. 128. num. 15. Johan. Baptist. Costa de facti scientia & ignorant. inspect. 40. num. 1. cum seq. ubi inspect. 41. num. 2. subdit, factum Judicis perpetui, civitatis factum reputari, & num. 4. quod

quod factum Vicarii p. facto Episcopi reputatur, & in sp. 44. num. 1. quod factum in his pupilli factum censetur. Intellige etiam Axioma, quoad validitatem & perfectionem, non quoad scientiam, Surdus cons. 49. num. 34. cum seq.

XXVI.

FACTUM præsumitur, quod fieri consuevit, l. si cui 14. ff. de annu. legat. [facit l. si filiusfam. 10. C. de hered. petit.] latè Everard. in loco ab usitato. num. 6. cum seqq. Salicet. in l. exceptio. num. 1. & 3. C. de locat. Beron. consil. 48. num. 11, lib. 2. Surdus decis. 199. num. 4. Brunor. à Sole in locis communibus, verb. factum. num. 14. Mascardus de probat. conclus. 732. num. 5. Flamin. de resignatione, lib. 11. quest. 14. num. 8. Vel quod de Jure erat faciendum, Mascardus de probat. conclus. 734. Cardinalis Tuschus tom. 3. lit. F. conclus. 10. num. 9. Flamin. d. quest. 14. num. 7.

XXVII.

FACTUM non præsumitur, nisi probetur, l. in bello 12. §. facti 2. ff. de captiv. & postlimin. revers. l. si emancipati 9. ubi Jason C. de collat. l. 1. C. de probationib. Anton. Faber dec. 36. error. 1. in fin. l. ad eversionem 10. C. de non num. pecun. cap. cum Iohannes 10. §. verum. de fide instrum. cap. licet 1. de constit. lib. 6. [Vid. Welsenb. parat. de reb. cred. num. 12. & de probat. num. 15. Abbas in cap. in presentia 8. colum. 3. de probat. fac. cap. cum in jure 31. de offic. deleg. & probatur in cap. cum Iohannes 10. de fide instrum.] Vital. de Camban. in tract. clausularum pag. 320. num. 49. Thomas de Thomasset. in florib. legum, reg. 118. Caputaquen. decis. 11. num. 1. p. 1. Menoch. de presumpt. lib. 6. præf. 14. per totam. Mascard. de probat. conclus. 732. Cardin. Mantic. de con-jectur. ult. volunt. lib. 2. tit. 1. num. 4. & tit. 12. num. 22. Flamin. de resignat. benefic. lib. 10. quest. 8. num. 43. ubi num. 44. ait, rationem huius Axiomatis esse, quia facta sunt sui natura incerta, per l. in omni 2. ff. de iur. & facti ignor. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 43. num. 95. & gloss. 62. num. 28. Cardinal. Tusch. d. tom. 3. lit. F. conclus. 10. Mari. Antonin. var. resolut. lib. 1. resol. 98. num. 8. Bellet. disquisit. cleric. p. 1. tit. de bonis cleric. §. 15. num. 6. Franc. Molin. de ritu nupr. lib. 2. cap. 9. num. 2.

Limita in factis notoriis & publicis. cap. 1. de postulat. Prelat. Camill. Borrel. in summ. decis. tom. 1. tit. 2. de probat. num. 31. vers. de-

clarandum. Joan. Bapt. Cost. de facti scient. & ignor. in specul. 13. num. 5. in fin. Et in utilitatis, seu fieri consuetis. Botrel. d. loc. num. 32. & 34. Modit. in §. lex est. Iussit, de iur. nat. gent. & civil. dub. 100. num. 12. vers. consuetu verò.

[Limita etiam nisi subsit causa urgens præsumendi, ut est text. not. in cap. cum tamen 16. de testib. Abbas in d. cap. in presentia 8. & in cap. sicut 13. in col. 7. de iurejur. Item, nisi in scriptura opponatur tale verbum, quod de necessitate includat illud factum: tunc enim lex bene præsumit, textus est in l. sciendum 30. & ibi Dd. Jason 1. not. ff. de verbor. obligat.]

XXVIII.

FACTUM legitimè seu iustè nullam pœnam meretur, l. nemo damnatus 51. ff. de Reg. iur. l. qui servum 96. ff. de verbor. oblig. l. Gracbus 4. C. ad Legem Iuliam, de adult. l. sancimus 25. C. de administr. tuor. §. injuria 2. Instit. ad Leg. Aquil. l. 2. ff. quod quisq. jur. Thom. de Thomass. in florib. legum. reg. 260.

XXIX.

FACTA multa tenent, quæ à principio fieri prohibentur. l. patre furioso 8. ubi latè Jason de his, qui sunt sui vel alieni iur. l. circa, 24. ff. de iust. testam. l. 1. §. biduum 5. ff. quando appellandum sit. cap. ad Apostolicam 46. de Regularib. cap. 1. de matrim. contractio contra interd. Ecclesia, cap. fin. de divor. cap. rursus 6. qui clerici. vel vovent. Roman. conf. 215. Duo sunt. num. 4. & 5. ubi quod præsumptio Juris, & de Jure licet non admittat probationem in contrarium, si tamen est admissa & probata, relevat, & quod clericus licet instrumenta conficere & rogare non possit, tamen confecta, & rogata valent, & conf. 409. Quoad primum, num. 7. ubi quod licet quis prohibeatur fidejube. si tamen fidejubeat, valet fidejussio. Angel. Aretin. conf. 92. num. 15. vers. tertio dictus contractus, ubi quod contractus quamvis non possit celebrari in Ecclesia, tamen celebratus valet, Oldrad. conf. 14. num. 9. vers. ad aliud. ubi quod licet benedictio Abbat. tutius debeat fieri die Dominico, si tamen est facta alio die, valet. & conf. 306. in fin. vers. secunda ratio, ubi quod is, qui non potest dare de jure tertii, & non audiretur volens probare, si tamen jam probavit, auditur, Abbas conf. ult. num. 5. lib. 2. ubi quod qui non

nontenetur respondere libello generali: si tamen illi respondet, sibi præjudicat, Signorol. *conf.* 227. *In questione*, num. 2. ubi quod laudum licet ferri non possit, vel non debeat, stante claudicatione compromissi, si tamen feratur, valet, Federic. de Senis *conf.* 104. num. 4. & *conf.* 293. *in fin.* ubi quod mulier & miles licet non possint esse procuratores, si tamen admittantur, valet processus, Bartol. *in quest.* 1. *Lucana civitatis*, num. 12. *vers. e contra*. Ubi hanc regulam infallibilem dicit, Thom. de Thomasset. *in floribus legum*, reg. 185. ubi ait, procedere, quando à principio actus non est omnino invalidus, Lambertin. *de jur. patron.* p. 1. lib. 10. art. 7. Surdus *conf.* 174. num. 12. & *conf.* 175. num. 41. & *conf.* 360. num. 14. Cardinal. Tusch. d. rom. 3. lit. F. *conclus.* 12. *per totam*. Stephanus Gratianus *Marchia decif.* 64. num. 11. Cæf. Argel. *de contradict. legitim. quest.* 3. num. 98. Anton. Monach. Bonon. *decif.* 19. num. 22. Elcob. *de ratiocin. cap.* 6. num. 38. Bellet. *disquisit. clerical.* p. 1. tit. de disciplina clericali, §. 29. num. 6. & tit. de clerico teste, §. 4. num. 7. ubi intelligit Axioma, quando prohibitio fit in accidentalibus; secus verè si forma, & actus subit initialis prohibeatur, juxta doctrinam gloss. *verb. Sacramenti*, in *antib. decernit*. C. de *recept. arbit.* quam probat Sot. 24. *distin.* 28. *quest.* 1. art. 1. [Bartol. in l. non dubium §. C. de Legib. & Alexand. in l. 2. §. dubium. ff. quando appell. ubi dicunt, hoc axioma verum esse, si Lex ultro confirmet; aliàs secus P. Phil. Cor. in *consil.* 46. incipit in causa. lit. S. la. 2. & *consil.* 54. incipit, videtur. in lit. D. & seq. in prima part. & Francisc. Aretin. in l. Centurio. in col. 3. *vers. est autem multiplex*. Dam. reg. 109. ubi fallentia.

X X X.

FACTA pro infectis haberi non possunt, l. in bello 12. §. facti 2. ff. de captiv. & postlim. *revers.* [l. 1. §. si vir. 4. ff. de acquir. possess.] l. verum 31. ubi Decius ff. de Regul. iur. Thomas de Thomasset. *in floribus legum* reg. 117. ubi quod procedit, nisi aliud contra leges, vel bonos mores fiat, Surdus *conf.* 93. num. 8. Ferrer. in *Constitut. Catalonia*, gloss. 6. num. 121. Ant. Monach. Bononiens. *decif.* 28. num. 51. & *decif.* 30. num. 25. Francisc. Molin. *de ritu nupt.* lib. 2. *differ.* 1. num. 27. Cardin. Seraphin *decif.* 365. num. 7. [Planè interdum lex fingit aliquid infectum esse, quod est factum, quo casu factum pro infecto habetur, & contrà, fingit aliquid factum, quod est infectum. ut in d. l. 12. §. Codi-

§. Codicilli §. in fin. & l. 16. ff. de captiv. & postlim. revers. §. si ab hostibus §. quibus modus patria potest. solvitur, item in l. 18. ff. de test. tit. cap. 13. §. quo circa. de desponsat. impub. §. Modit. in §. lex est instituitur, de jure nat. gent. & civ. dub. 100. num. 1. cum seqq. ubi à num. 2. probat, quod nec Deus Optimus Maximus factum infectum facere queat. Intellige in veritate, id est, quantum ad rem & factum ipsum, ad iuris vero effectus, actusve validitatem, cum quid factum contra legem, aut bonos mores est, infectum reputari à lege potest, & reputatur, l. jubemus nulli 14. l. 1. in fin. C. de sacros. Eccles. l. non dubium §. C. de legibus. Modit. d. dub. 100. num. 7. Johan. Bapt. Cost. de facti scient. & ignor. insp. 12. num. 4. & insp. 23. num. 5. Azor. instit. moral. p. 1. lib. 5. cap. 16. quaest. 17.

X X X I.

FACTA de facto etiam sunt revocanda de facto, juxta notata in l. 1. §. nunciatio 16. ff. de novi oper. nunciat. & in cap. 1. ut lite pend. Alexand. conf. 179. in causa. in fin. lib. 6. ubi, quod si Judex de facto, & non citatà parte, tradidit possessionem alienam alteri, dicitur spoliare, & sicuti de facto abstulit, ita de facto restituere debet, Gemin. conf. 39. num. 4. cum seqq. ubi quod sententia nulla, & de facto lata, de facto debet revocari, & similia exempla adducit Castrenf. conf. 183. in causa. in princ. lib. 1. ubi quod si causa requirente sententiam diffinitivam, Judex sine cause cognitione inceptit à præcepto, omnia sunt nulla, & tanquam de facto facta sunt revocanda, & conf. 412. Viso puncto. col. 2. vers. & ad quod dicitur. lib. 2. ubi quod procedit Axioma in iis, quæ facta sunt non debito modo, & contra jus, secus si jus permittat, Baldus conf. 257. Factum sic proponitur, lib. 4. ubi quod executio facta contra tertium possessorem, non citatum vigore sententiæ latæ contra bona hereditaria, tanquam de facto facta debet revocari, Socinus conf. 32. Ex in, vers. quantum enim. lib. 1. ubi intelligit; ut Judex debeat esse facilis in revocando, sed tamen prævià citatione, prout illum refert Apostil. ad Castren. conf. 128 in ver. revocari. lib. 1. idem Bald. conf. 318. Ista captura. & conf. 338. in causa. & conf. 374. lib. 4. ubi quod si quis est carceratus, ut suspectus de fuga ordine non servato, puta non præstito juramento, seu non liquidato credito, prout requirit statutum, captura est revocanda, neque confirmari potest ex novis, Anchaz. conf. 340. Viso

thema-

themate, in fin. ubi quoddam sequestratio vel recommendatio carcerati facta de facto sine Iudice, nihil relevat, & de facto revocanda est; dicit tamen Jafon in l. à Divo Pio 15. §. in venditione 2. num. 12. ff. de re judic. quod captura debitoris nulla, quia ordine non servato facta, potest confirmari, si constat de debito. Et ad communem allegationem huius axiomatis vide Lancellot. de attent. p. 3. cap. 25. n. 46. Vant. de nullis. tit. quid sit null. num. 16. Cardinalis Tuschus tom. 3. lit. F. conclus. 11. per totam. Mal. Antoniu variar. resoluit. libr. 2. resol. 29. num. 6.

XXXII.

FACTUM legitime retractari non debet, nisi casus postea eveniat, à quo inchoari non posset. cap. factum legitime 73. de Reg. Iur. in 6. l. in ambiguis 85. §. non est novum. 1. ff. cod. Surdus cons. 125. num. 11. Joan. Bapt. Cost. de facti scient. & ignor. insp. 46. Vincent. Caroc. decis. 58. num. 13. ubi intelligit in actu non omnino perfecto & consummato; & subdit perfectum non dici, nisi data ultima & finali perfectione, Idem tenent Joan. Bapt. Cost. d. inspect. 46. num. 9. & Surd. d. cons. 125. num. 55. ubi num. 56. limitat etiam, quando causa ob quam factum est, ad non causam devenit.

CAP. IV.

De Facultate.

Axioma I.

Facultas libera intelligitur, dummodo juris ordo servetur. Bart. in §. ad hac. de pace juram. firm. 2. F. 53.

II.

Facultas facti, non transit ad heredem. l. cum quis 55. & ibi Alex. de V. O. ubi vid. limitationes ad hoc.

III.

Res meræ facultatis non præferuntur, Doctores & Bartolus in l. si-
cuti 3. Cod. de præscript. 30. annor. Bartolus in l. cum notissimi 7. in princip.
eodem titulo, & in l. præter 20. §. fin. de op. noy. nunc. & in l. viam publi.
cam 2. ff. de via publi. refic. l. in filio 35. & ibi Bart. C. de Decur. in marg. verb.
Statutum. Vers. 6. & in l. liceat. C. de jur. delib. Knich. de jure terris. cap. 3.
num. 203. & seqq. ubi vid. Leubringische Landobdruch tit. 18. §. 3. Gid. ibi-
saur, de-

saure. decis. 16. per tot. Köpp. decis. 19. num. 6. Rosenthal. defend. cap. 5. conclus. 25. Coth. vol. 2. conf. 99. num. 40.

Variè declarat hanc regulam Wesenb. *lib. 1. conf. 2. n. 94.* ubi dicit, quod regula hæc tantum procedat (1) in iis, quæ sunt facultatis publicæ, non privatæ, (2) in iis, quæ competunt ex mera voluntate: secus vero in his quæ simpliciter non sunt facultatis, nec collata in puram & liberam voluntatem. *l. 1. & ibi Bart. C. de num. l. (3)* in iis, quæ non sunt in iudicium deducibiles, & quarum nomine non sit actio aut obligatio, (4) in iis, quæ sunt facultatis & libertatis naturalis, non in illis, quæ veniunt ex contractu & obligatione, (5) non procedit in facultate juris quæ sita: quia jus potius est quam facultas. Denique Bald. *in l. eum qui 2. C. si omissa causa testamenti.* hanc regulam veram ait in præscriptionibus temporalibus, non in immemorialibus.

CAP. V.

Fallere, Falli.

Axioma I.

Fallor, dictum est testis dicentis: verum est, nisi fallor, probat, quia videtur magis affirmativè, quàm dubitativè verba illa proferre. Ita dixit Angel. *in l. 1. in gl. in verb. nisi fallor. ff. de iustit. & iur.* & subdit ibi, quod idem est, si testis dicat, Mihi videtur. *l. 1. §. 1. de excus. iur.* vid. Bertach. *in Repertor. sub hac voce.*

II.

Fallens fidem, pro animali irrationali habetur, non pro homine; ut de Celestino Papa scripsit Baldus. *in conf. 327. Præd. col. 2. lib. 1. refert Borcholt. conf. 14. libr. 1. cap. un. in princip. & sic etiam Leo in Novell. 19.* Scribit: Animalis rationali non convenire, pacta conventa per improbationem adulterare.

CAP. VI.

Falsum, Falsitas, Dolus.

Axioma I.

Falsa causa non vitiat actum: exemplum est in legato. *§. longè magis 31. Inst. de Legat.* Nisi de voluntate testatoris doceatur. *l. eum tale 72. §. falsam 6. de condit. & demonstr.* Bartol. *in l. damus 52. de condit. indeb.* Et dic ut *in l. falsum eum 92. & ibi Bartol. ff. de hered. insti.* quod non vitiat, licet vitiet institutionem, nisi falsa causa sit pariter adjecta legatis & institutioni, ut ibi habetur. vid. plenè per Bart. *in l. demonstratio 17. §. quod autem 2. ff. de condit. & demonstr.* & ibi Dd. An verò vitiat sententiam vid. *l. qui in testamento 37. §. 1. de excus. iur. & ibi gloss. & Dd. add. Bertach. Repertor. sub hac Rubr.*

II. Falsità.

I I.

Falsa denominatio vel appellatio alicuius qualitatis non inducit dispositionem l. 2. *Et ibi* Bald. C. de necess. ser. her. inf.

I I I.

Falsitatis suspicio cessare debet pro re parva. l. cum hi 8. §. modum 10. ff. de Transact. cap. *Et si quaestiones* 18. de simonia. Oldrad. conf. 162. Alex. conf. 7. Vol. 1. col. 2. Decius cap. super literis 20. colum. 3. de rescript. Cravett. conf. 58. num. 14. non enim subest causa verisimilis, quod quis pro modico voluerit dicere falsum, Id. conf. 75. num. 16. & nemo praesumitur deierare, ubi ex hoc nullum reportat commodum. l. *Et eleganter* 7. §. fin. ff. de dol. Fulgos. consil. 173. Med. reg. 5.

I V.

Falsum quod est, nihil est. l. eleganter 24. §. qui reprobus 1. de pign. act. gloss. in l. 2. C. de Haret.

V.

Falsa simulatio veritatem non minuit. l. nec omissa 15. Cons. de liber. al. caus.

V I.

Falsum non videtur. quod veritatis primordio adjuvatur. l. 76. §. heres de leg. 2. *Et ibi* Bart.

V I I.

Falsitas tacendo non committitur, gloss. notabilis 22. quaest. 2. cap. ne quis arbitretur. ad fin.

Fallit hæc regula (1) in teste, qui si tacet, quod dicere debuit: vel si loquitur insidiosè, falsum committit, arg. l. 8. in fin. C. de Episc. *Et* Cler. (2) in Notario arg. l. 39. de Arb. Emps. Iohan. Frideric. Solis de bon. conf. matrim. acqui. quaest. 25. num. 12.

V I I I.

Falsitas est mutatio veritatis. Iustit. in Novell 73. in princ. Azo in summa. de crim. fals. in pr. l. quid sit falsum. ff. de fals.

I X.

Falsi poena tenetur, qui legem falsè allegat, si ex proposito id faciat. l. fin. de fals. Ita faciunt advocati nequam, ut dicunt Dd. qui in suis consiliis allegant glossas à Doctoribus damnatas. Zas. in l. 1. §. sed au. cum l. seq. ff. de dol. except. col. 900. Idem in apostolis *Et* dictis Doctorum. Bartol. in 111. ult. ff. de Leg. Cornel. de fals. Adde Decian. in apolog. cap. 22. num. 81. *Et* seqq. Lang. lib. 1. Semestr. cap. 2. pag. 35. Rationem tamen Legis correctæ citra falsi notam poe-

nam poemamque allegamus rectè. *Zaf. in l. 3. §. N. raiur. num. 9. ff. de acquir. possess.*

X.

Falsitas non est sine dolo. *l. nec exemplum 20. C. ibi Cyn. & Doctores Cod. de fals.*

Committitur etiam ex obscuro loquendi modo, ut, quando non potest intelligi, quid dicatur. *Bald. in l. fin. quas. 14. C. de hered. insti. Qui dolus appellatur abscondita mentis machinatio. l. ult. C. ibi Bald. Cod. de Litig. Solis d. loc.*

Declara hanc regulam veram esse de falso formaliter accepto, nam si materialiter sumitur, Falsum non semper præsupponit dolum. ut tanquam notabile tradunt *Dd. in l. 7. C. de in integr. restit.* ubi minor falsò se maiorem probasse dicitur, cum putaret se esse maiorem, & sic sine dolo erravit. Vnde si quis dicat testi, tu falsum testimonium dixisti, vel dicat alicui, tu es falsus: non ideo tenetur, actione injuriarum; quia falsum per hunc textum omne id potest dici, quod secus se habet, quam res est gesta, etiam si absit animus fallendi, qui animus in injuriis semper præsumitur, quod est notandum, *Sichard. ad d. l. 7. num. 5. C. de in integr. restit. Add. Schneidev. §. 1. Insti. de Injur. num. 10. C. 11.*

XI.

Ex falsis vera concludi possunt. verbi gratia: Omne prædium in jure consistit: Servitus est prædium. Ergo servus in jure consistit. Contrà ex veris falsà non sequuntur: *l. 4. Anb. in d. d. Psid. Cuiacius tract. 5. ad Afr. in l. 88. Ad L. Falcid.* Ratio huius regulæ est, quod semper falsi a vero petitur Veritas. *Sen. lib. 4. Nat. quas. præfat.* id est, verum aliquid assumitur vel admiscetur, ut etiam falsò fides fiat. Hinc *Quint. lib. 5. Insti. cap. 15.* merito ait: Sape quod dicendo vel argumentu concessi nequit, quasi falsidrendo calcatur simulatione consue procedente.

XII.

Dolus non debet prodesse aut patrocinari dolo, *l. Verum 63. §. hoc quoque 7. prosc. gloss. in l. Titio. 36. in princ. ad Municip. Bart. ad l. fin. fraudem 9. C. de Legat.* Vnde meritò pactum dolum infringitur doli exceptione. *l. cum possit equam 9. C. de pact. Solis d. n. 12.*

CAP. VII.

Falx.

FALCEM in messëm alienam quis ponere non debet. [*cap. venerabilem 34. de Elect. cap. patentibus 10. de privileg.*] *Bald. conf. 396. Quod autem. num. 2. vers. sed responder. lib. 4. Anchar. conf. 11. Card. Tusch. præf. conclus. tom. 3. lit. F. conclus. 35.* Tractent enim fabrilis

fabri, & quam quique norit artem, in ea se exerceat, Strach. de mercat. part. 3. tit. de nautis. num. 33. Cardin. Tusch, d. lit. F. concl. 2. Et ideo non est sine culpa, qui rei, quæ ad eum non pertinet, se immiscet, l. culpa 37. de Regulis Iur. cap. non est 19. eod. tit. in 6. Corra-
sius miscellau. lib. 4. cap. 1. num. 10. Thomas de Thomasset. in floribus Legum. reg. 203.

Licet autem nemo debeat ponere manum ad messem alienam, neque ordinem prævertere, tamen ex causa necessitatis permittitur, quod unum membrum fungatur officio alterius membri. Abbas in sua quæst. 1. col. 22. num. 35. quem refert Cardinalis Tusch. rom. 5. lit. N. conclus. 18. num. 21.

C A P. VIII.

De Fama, Existimatio, Rumor.

Axioma I.

Fama inducit iustam credulitatem. Felinus in cap. cum contingat 24. col. pen. in fin. extr. de rescriptis. Bartol. in l. 2. C. si ser. & lib. ad decur. ad spir. Hinc fit, ut qui publica fama seductus, falsum denunciavit. debeat excusari. l. fin. Et ibi Bartol. ff. de hered. instit. l. cum quidam 30. §. quod dicitur 3. de Acqui. hered. Bald. in add. Specul. de accus. & ser. sed an fama. Alex. conf. 96. p. 3.

Quod tamen limitandum restringendumque ad casum, quando famæ procedit à personis fide dignis, vide Bertach. in repert. sub hac voce. quod si enim temerarius rumor fuit, facile credendum non est. cap. 2. extr. de cohob. cler. cap. 5. de eo qui cog. cap. 6. de fid. instrum. alioquin enim, inquit Fabius Quintil. declam. 18. fraude inimicorum falsa vulgantium, sape fama noceret etiam innocentibus. fama saepe numero indignitas initium, credulitas incrementum dat. Sicut autem vulgato rumori non temerè adhibenda fides, ita nec quidquam probat, nisi ortum habeat ex probabilibus causis. Petr. Philippus Cornutus in conf. 130. incip. Eleganter. in lit. F. in quarta parte. Aut alia probatio valde sit difficilis. Bart. in l. siquidem 5. C. solut. matrim. Et in l. communum 137. §. 2. de P. O.

I I.

Fama notorium non facit, sed ut cautius scriptum est, in cap. ex literis 32. extr. de iur. iur. quasi nototium, Cuiacius in recit. ad cap. 7. extr. de boh. habit. Clericorum.

I I I.

Quibus charitas & reuerentia debetur, eorum famæ & existimationi parcendum est. l. 1. §. offendimus. de suspens. iur. ubi Wef. parat. n. ult.

R E F 3

I V. FAMA

FAMA bona est thesaurus inestimabilis, Baldus in l. 1. col. 4. *Cod. de confessis*, quem refert. Flamin. Paris. *de resignat. benefic. lib. 5. quest. 3. num. 92.* Et est maximum bonum, per ea, quæ tradit Fran. Anton à Sousa in *relect. de censurâ Bullæ Cænæ, cap. 13. disp. 70. num. 3.* & idè melius est nomen bonum quàm divitiarum multarum, *Proverb. 22. Mascard. de probat. conclus. 234. & seq. & conclus. 1219. num. 9. & 10.* Sayr in *clavi Regiæ lib. 11. cap. 3. num. 1.* Plura de hoc Surdus *conf. 68. num. 17.* Stephanus Gratianus *discept. forens. tom. 5. cap. 875. num. 21.* Prodest enim multum bona fama, & expurgat omnem suspitionem, Cravett. *conf. 145. in fin.* quem refert cardinalis Tuschus *pract. conclus. tom. 3. lit. F. conclus. 69. num. 17.* in tantum, ut crudelis dicatur, qui negligit suam bonam famam, Anchar. *conf. 188. Fisis consiliu. num. 6.* Covarruv. *lib. 1. var. cap. 2. num. 8. in princ. vers. suffragatur.* Dominicus Arumæus *decis. 13. num. 66. lib. 2. Thomæ Trivisan. decis. 10. num. 15. lib. 1. cum periculum infamiarum æquiparetur periculo mortis, Alexand. conf. 133. circa executionem. n. 8. lib. 6.* Cardinalis Tuschus *d. conclus. 69. num. 20.* [& vita & fama pari passu ambulent. l. 9. ff. de manumiss. vindict. 7. §. 1. l. 8. §. 2. quod met. caus. l. eorum 4. ibi, cuiusque salus aut existimatio. C. de Malef. & Mathem. l. 9. in princ. ibi, capitis famæque periculum. de fideicom. libert. l. 26. Si quis omis. caus. testam. vide omnino Kremberg. *de necessar. defens. quasi. 8. n. 82.* Unde & Fama plus est custodienda, quàm oculi, & mortaliter peccat, qui eam non defendit jure. *cap. senti. 51. & cap. non sunt audiendi 56. 11. quest. 3.* omnique emolumento pecuniario præponderat, l. 104. de Regulu. tur. Explicationis causa notandum, quod quotiens jura famam & vitam comparant, per intensionem de fama loqui, nam in rei veritate hæc duo revera non procedunt à pari, nec rectè comparantur, l. 38. §. 9. ibi: *Nam cuius fama, multo magis vita parcendum. ad Legem Iul. de Adult.* Aut certè argumentum ab æquiparatis non est admittendum, quando subest diversa ratio, l. 60. §. 1. ibi: *sed hoc dissimile est. de Condit. indeb.* Vitæ enim periculum longè maius est periculo honoris; honorem enim læsum vindicare legitimis possumus remediis: non etiam vitam recuperare. Kremb. *d. q. 8. n. 36. & seqq. v. omninò Wels de Proc. n. 5. post mēd.]*

CAP.

CAP. IX.
De Familia.

Familia gaudet privilegiis patrisfamilias. Glossa in l. 2. C. de Episcop. & Cleric. & in l. restituenda C. de Ad vocat. diversor. judicium. Dignitatem autem familie, masculi, non feminæ conferunt l. 1. §. pen. de Gentre inspic. Jacob. Aren. & Cyn. in l. publico 1. C. ad Leg. Jul. de Adult. Bald. in l. maximum 4. Cod. de libb. prateris.

CAP. X.
De Familiaritate.

Axioma I.

Familiaris inimicus pessimus est retributor: Et nulla pestis efficacior est ad nocendum, quàm familiaris inimicus. l. data jam 27. C. de donat. quia homo non sibi præcavit ab eo. Minus enim jacula feriunt, quæ prævidentur. Abb. in cap. & si Iudæos 13. de Iudæis. Adde gloss. in cap. si inimicus. super Verbo. Hostis. distinction. 93. & Bartolus in l. 2. Cod. de insidiis 93. Damas regulæ 53.

II.

Ex nimia familiaritate contemptus dignitatis oritur. l. 19. de offic. præsid. & Abb. in cap. Et si Iudæos 13. de Iudæis. addit, hoc fieri inter rusticos & factuos, non inter prudentes, quia inter sapientes parit familiaritas benevolentiam & amicitiam: nam confabulatio & conjunctio inducit & conservat amicitiam, ut refert Aristoteles lib. 8. Ethicor. & auget affectionem, ut in l. 4. C. de Cast. pec.

CAP. XI.
De Favore. Vide supra De Actore.

Axioma I.

Favorabilior debet esse iudex in absolvendo, quam in condemnando. l. favorabiliores 125. de Regulis iur. l. si præses 32. ff. de pen. l. Arrianus 47. de Obligat. & Att.

II.

In favorabilibus personæ ita juvandæ sunt, ne tamen iustitia lædatur. cap. 6. extr. de decet. inter Vir. & uxor. l. 4. C. de emancip. liber. ratio, quia nulli hominum jus suum detrahendum, l. 2. de his qui sui vel al. jur. l. 31. §. 1. Verf. &

Serv. & prob. Depositi. elegans huius rei exemplum occurrit, in cap. ex re-
pore 11. de foro comper. ibi: sic sumus vidui iniustitia debitorum, ut tamen
alii iniustitiam facere non debeamus: & in cap. 6. de donat. inter vir. &
uxor. ibi: licet etiam Ecclesia in causa viduarum se favorabilem debeat
exhibere; contra iustitiam tamen non est eis favor Ecclesiasticum concedere.
dum: nec abhorrent ab hac sententia juris canonici civiles constitutiones: sic
graviter olim prator ne dum in favorem partus mulieri possessionem pollice-
tur, aliis prædæ occasionem præbeat. in l. 1. si vent. nom. mul. in poss. pro-
spexit, ratio, quia quemadmodum facilis est circa possessionem dandam mul-
lieri, ita calumniam eius non debuit relinquere impunitam. l. 1. in princip.
si mul. vent. nomine.

III.

FAVORE quod conceditur, non retorquetur in odium.
l. nulla iuris ratio 25. de legib. l. quod favore 6. Cod. eod. tit. cap. quod ab
gratiam 61. de Regulis iur. lib. 6. [ubi vid. omnino Petr. Peck. Exem-
plum & textus allegans in l. 3. §. 5 de Carbon. Edict.] Thomas de Tho-
masset, in floribus Legum, reg. 243. ubi ait procedere, nisi aliquis in
legem ipsam peccaverit. & pag. 258. ubi intelligit, nisi sua culpa re-
torqueatur, Surdus decis. 195. num. 5. Monet in tract. de op. canon.
cap. 3. num. 142. Cardinalis Mantic. de tacitu & ambig. convent. lib. 2.
tit. 12. num. 27. Octav. Glorit. resp. 1. p. 3. num. 39 Sigism. Scacc. de
commenc. & camb. §. 2. gloss. 5. num. 308. Joan. Maria Novat. in praxi
elect. & variat. fori. quæst. 43. sect. 1. num. 18 pag. 93. Steph. Gratian.
discept. forens. cap. 651. num. 21. & cap. 665. num. 20. & cap. 656. num. 17.
[Exceptio est egregia in beneficiis alternativè & sub electione con-
cessis, ut est beneficium induciarum & cessionis. l. ult. Cod. qui
bonus ced. poss.]

IV.

FAVORI suo quilibet renunciare potest, [text. est in l. pen.
C. de pact. ibiq. gloss. l. 46. de pact. ubi vide simul exemplum] l. cum
pater 77. §. libertus 27. ff. de legat. 2. l. si iudex circumvento 41. ff. de mino-
rib. l. potest 71. ff. ad Leg. Falcid. l. si quis in conscribendo 29. C. de pactu.
l. quoties 13. C. de fidei com. l. 2. C. ut in possess. leg. l. penult. C. de Episcop.
& cleric. cap. ad Apostolicam 16. de regularib. cap. si de terra 6. in fin. de
privileg. Bart. in l. 1. C. de pact. Antonius Gomez var. tom. 2. cap. 13.
num. 17. Menoch. conf. 89. num. 97. Surdus conf. 198. num. 2. Vitalis
de Camban. in tract. clausular. pag. 241. num. 9. Cardinalis Mantic,
de taci-

de tacit. & ambig. convent. lib. 12. tit. 18. num. 20. Monet. de opr. canonica. cap. 3. num. 207. & cap. 6. num. 4. Mar. Antonin. var. resolut. lib. 1. resolut. fin. cas. 13. Ferret. in Constitut. Cathalonie. gloss. 4. num. 86. Rot. decis. 1265. num. 3. apud Farinac. p. 1. recent. Ambrosin. Perus. decis. 3. num. 15. Intellige, si ipsius renuntiantis tantum, & non alterius favorem concernat, cap. cum tempore 5. & ibi Panormitanus num. 2. de arbitr. & sic quando ipsi renuncianti principaliter, nec secundariò favor concessus est, Joan. Mar. Novar. quest. forens. lib. 1. quest. 76. per tot. [Excipe, si renuntiatio vetita per Leges prohibitorias, vid. Perez. num. 3. Cod. ne fideiuss. dor. dentur. & Pacius Anal. C. Quando imp. inter papillos. num. 7. cap. diligenti 12. in fin. extr. de for. comp. verbi causa, si aliquid constitutum sit, non tam in favorem privatum personæ, quàm publicum ordinis. Quia ratione etiam utitur Welenbecius in Com. C. de Sc. Velerian. num. 11. negans mulierem illi Sc. to renuciare posse; quia Sc. tum illud non in solius mulieris favorem factum sit; sed etiam contineat respectum aliquem publicæ honestatis: quia intercedere virile munus sit. Hinc Gail. 1. observ. 40. num. 11. negat, patrem renuntiare posse querelæ inofficiosa donationis: quia ea non tam favorem patris, sed & liberorum concernit, nec beneficio, l. hac Edictali 6. C. de secund. nupt. nec l. si unquam 3. C. de revoc. donat. Arum. disp. 7. lib. 2.]

At limitationem hanc dubiam iterum reddit inculpatio Cuicij, ad d. cap. 12. qui ait, hanc limitationem fucum continere: quia Clericus renuntians. non infringit jus Universitatis, seu cæterorum Clericorum, sed suum, l. 2. & l. 7. Quod cuius univers. Responderi potest cum Barbosa ibid. num. 4. quia permissio seu licentia renunciandi, singulis concessa, denique vergeret in præjudicium ordinis, vel potius fori Ecclesiastici. Ex hoc igitur capite & argumento non malè glossa & Dd. communiter inferunt, miserabiles personas non rectè privilegiis hinc renuciare: (1) quia sic contra mentem Imperatoris prorogarent forum, (2) quia imbecillitati eorum sic facile imponeretur.]

F.

FAVOR publicus præfertur privato, l. unie. Cod. de officio Comit. sacrar. largit. Joan. Maria Novar. quest. forens. lib. 1. quest. 34. num. 3. cum seqq.

SCC

VI. FA-

F I.

FAVORES sunt ampliandi, l. cum quidam 19. ff. de liber. & posthum. cap. odia 15. de Regulis iur. num. 6. Thom. de Thomasset. reg. 209. Joan. Maria Novar. in praxi elect. & variat. fori. quest. 5. n. 5. & 6. sect. 2. pag. mihi 142. & question. forens. lib. 1. quest. 23. num. 13. [Odia verò sunt restringenda. Speculat. de diff. & alleg. §. 53. vers. vel in masculinum. Unde cum favore quorundam, & aliorum odio aliquid sit statutum, dispositio illa non odiosa sed favorabilis videtur, Decius in l. venia. C. de in jus vocand. Joh. Cro. in l. omnes populi. ff. de iust. & iur. Aym. Crav. conf. 118. num. 10. vol. 1. Favorabili igitur in dispositione eiusmodi facienda interpretatio, ut favor extendatur, cap. cum dilecti 6. de donat. Alexand. conf. 13. col. 4. vol. 2. Dec. conf. 49. col. 3. conf. 76. colum. 2.

CAP. XII.

Festinatio, Præcipitatio.

Axioma 1.

Et Festinatio & mora nimia taxatur. l. 7. §. 1. de admin. & peric. int. qui autem medium tenet, acceptior est. Cuiacius ad l. 15. §. cum ante 7. de iur. fidei. per illum textum. Hinc eleganter inquit Augustinus in can. quaro ergo 21. caus. 6. quest. 1. Non audeo sententiam præcipitare. Gid. l. 3. & ibi. Observationes Mornacii si pars hered. per. Sæpo tamen coguntur Professores præfestinare, præterlabente hora. Cuiac. lib. 11. respons. Papen. in l. 9. de usur. pag. 479.

I I.

Nemo est in judiciis præcipitandus, man soll niemand übereilen. l. 1. §. 12. de successor. Edit. l. 6. de interrog. in iur. fac. Ratio, quia Præcipitatio est iustitiæ Noverca, vid. latè Harprecht. ad princ. inst. de offic. iudic. num. 22. & seqq. & plerumque ob temporis angustiam & festinationem non omnia ad amissum rediguntur in judiciis. Hartm. Pistor. 4. quest. 25. num. ult. quod præsertim in criminalibus causis locum habere debet. l. 1. C. de requir. rem. sicut nec Ictum decet se ex tempore resolvere. Hiltrop. 1. de Processibus, cap. 19. n. 133. Plena enim periculi res est, subito evomere, quod diu non conciperis: μήναις ἡ κίνδυνος ἐνδοξὸς ἐστὶν αἰσῶναι, ut ait Epictetus. sive ut Aristoteles in problematib. duobus locis: celeritate plerumque delinquitur. ἐν τῷ ὄντι ἡ ἀμαρτία πολλήν. A. Fabrotius replicat. advers. Salmaf. pag. 147. Et conqueritur Ernest. Cothman. 1. conf. 29. num. 129. de quibusdam, qui

huc

sine cunctatione & dissidentia prudente (quæ tamen omnis consilii re-
cti caput est) calamum arripiunt, & testamenta quævis, ex præscripta aliqua
communi formula condunt, & hæc suâ nimia & abundante scientia
non tantum voluntatem testantium impediunt, sed & totam penè iurispru-
dentiam evertunt. Elegans exemplum refert Paulus de Castro: Baldum, cum
adhuc puer esset, argumentatum esse contra Bartolum de casu unius legis,
producto textu. (Hieronymus Cagnolus. *in auth. ex causa. C. de liber. prater-*
num 30. dicit fuisse l. cum mater 28. ff. de inoffic. testam. l. si instituta 27.
l. ult. ff. d. tit.) Bartolumque stupefactum, laudasse pueri ingenium, & in-
crastinum dixisse se responsum. Quod imitatus est postea seculi sui Phoe-
nix, & eximium juris Romani decus Iacobus Cuiacius. Sæpe enim respon-
siones ad propositas in iure dubitationes, rejecit in aliquem diem, addita
huius facti sui ratione idonea & prægnanti: Nolle se autoritatem, tot annis in
iure acquisitam, una calida & festinata responsione, in discrimen adducere.
Not. Mich. Piccart. *in observ. histor. decur. tit. cap. 10.* Vereor autem, ne in
magno viro & exercitatio more Gallorum, defuerit: impotentiam enim ei
manifestè obijcit Robert. 1. *animadu. ult.*

III.

Festinas ad utrumque, neutrum bene peragit. Speculat. *de Assessori-*
bus. §. finali.

II.

Festinatio nimia suspicionem inducit Bald. *conf. 219. Col. 4.* Hyp. Marfil
in l. unum. §. sero, qui ultro. n. 6. ff. de quest.

CAP. XIII.

De Fictione

Axioma I.

Fictiones non sunt perpetuæ, nec unquam, nisi semel sunt: ita ut post-
quam casus in re ficta contingit, redeat res ad suam naturam. Anton. Mornæ.
in observat. ad l. 13. ff. de Adopr. ubi elegans exemplum subjicit: Si tabulis
nuptialibus conventum sit, pecuniæ, quæ in dotem datur, partem fore im-
mobilem, seu habendam esse pro immobili, ut scilicet maneat proprium sponsæ
patrimonium. Quemadmodum hoc fit resp. societatis: ita soluta matrimonii
societate immobile amplius non censetur id, quod, ut eiusmodi esset, socie-
tatis tantum gratia fictum fuerat.

II.

Multa colorata & fictitia in iure sunt, Hering. *cap. 6. de fideiuss. nu. 101.*
vel venditio & locatio unius nummi. *l. si usus 66. de jur. dor. (2) in publiciana*
(3) actionibus, quæ dantur bonorum possessoribus, quas ficticias propterea
Sff 2 appcl-

appellat Vlpianus in *libr. regular. 111.28. §. pmi* (4) in traditionibus tacitis, *l.2. pro soc.* (5) in tacitis hypothecis, *l.1. in quib. caus. pign. vel hypoth.* (6) in actione inofficiosa *l.2. de inoff.* (7) in privilegiis, *l. jubemus 14. §. scientes. C. de ss. Eccl.* & nullum est in jure frequentius verbum, quàm fingitur, videtur, adde Cuiac. in *Com. ad l.20. de R. C.*

Hanc regulam declara, quod fisiones in jure hz tantum admittuntur, quz naturz & juri conveniunt. Cuiacius in *raciat. Cod. de furr. Vid. Amplifi. Dn. D. Bicc. de Acq. poss. q. 12. p. 168. & quz nituntur equitate. l. deniq. 19. ex quib. caus. mas. Grib. de rat. stud. c. 18.*

Limita 1. quod licet omnes fisiones sint super facto, Batt. in *l. non dubium 5. C. de legib.* juris tamen fisiones non pertinent ad ea, quz sunt facti, *l. 19. ex quib. caus. mai. Ant. Fab. 1. Inrpr. Papin. 2. part. 5. illat. 3. adde gl. & Bart. in l. Verum est 31. ff. de R. l.*

2. Quod duz fisiones non concurrant circa idem, *l. 1. & ibi Dd. & Bald. C. de dot. promiss. nisi in casu, l. capium 9. & ibi Bald. C. de postum. res. Vers. vid. Bart. in l. singularia 15. in princ. ff. de reb. cred. & in l. si verò non remunerandi 12. §. Marcellus 1. ff. Mand. nisi procedant à diversis principis. Bart. in l. gers 88. col. ult. de Acq. hered. & in repet. l. si u quis pro emore 15. quast. ult. ff. de usuc. Omnis enim fictio super alia fisione reprobat, latè Bartolus & Iason in *l. si quis pro emore 15. C. de usucap. la Torre de Cambiis disp. 1. quast. 4. num. 27.**

3. Quod fisiones legis non extendantur ad impossibilia, *l. qui ad certum 14. ff. locat. & Bart. in l. Gallus 29. de liber. & posthum. septem tamen casus fallentes iterum notat Iohan. Crocius in l. 15. de usucap. num. 23. Vers. pro resolutione, sic verbi causa facta infecta fieri nequeunt. Bart. in l. ead. pr. de duobus rei.*

4. Nec locum habent super non existentibus. *l. enim qui 56. de verb. obligat. l. quotiens 14. de NoNat. Bartol. in l. singularia 15. Vers. Geniamus ad tertium. de reb. cred.*

5. Fictio translative non procedit, nisi ambo extrema sint habilia, videlicet extremum à quo, & extremum ad quod. Iohan. Crocius in *l. si u quis pro emore 15. ff. de usucap.*

III.

Fictionis est, ut relatum dicatur in referente, Cephal. *conf. 253. num. 7.* hoc est, ut dicantur nominata, Ripa, in *l. ait Prator 5. §. si judex 1. num. 1. ff. de re judic. inesse tamen proptie dicuntur, l. Titia 134. §. fin. Vers. persunde. ff. de V. O. & est communis opinio, d. l. 5. §. 1. de Re judic. Vers. quasi quantacumque dictio quasiimpropriatatem atque fictionem significat. *l. item. cum gl. ff. ex quib. caus. mai. gl. in l. facto 60. de condil. & dem.**

IV.

Omnis fictio restringenda, nec ultra casus expressos extendenda. & sic intelligenda. quo minus tertius lzdatur. Pruckm. *conf. 2. num. 238. V. G. Forster, 2. observat. 25.*

V. Fi-

V.

FICTIO idem operatur quod veritas, l. 1. ff. de adopt. l. cum ex oratione 44. ff. de excusat. iur. [cap. cum dilectus 14. & seq. de Cler. non resid.] Pichard. in princip. Instit. quibus modis testam. infirm. num. 8. Surdus conf. 488. n. 16. & conf. 349. num. 45. ubi intelligit, in fictione legis. [Nunquam tamen procedit ad veritatem inducendam, Bald. in cap. contingit. col. 2. vers. dicunt Dd. extr. de dol. & contumac. per l. in bello. 12. §. facti 2. de Capriv. ubi ea, quæ facta sunt, nulla constitutione infecta fieri posse dicuntur. Michaël ab Aguirre Apolog. part. 2. num. 202. apud Besoldum 1. conf. 1.] Et tantum operatur in casu ficto, quantum veritas in casu vero, l. un. in princ. C. de rei ux. act. l. 1. §. hoc senat. 5. ff. ad SC. Treb. cap. ad audientiam 15. de Cleric. non resid. [Socinus conf. 23. col. 6. volum. 1.] Everard. in topic. legalib. à vi fictionis, num. 4. cum seqq. Pichard. d. loc. num. 5. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 51. num. 28. Rot. decis. 104. num. 3. & decis. 266. num. 8. & decis. 319. num. 3. Apud Farinac. p. 1. recent. Decian. resp. 11. num. 150. lib. 1. Joan. Maria Novar. quest. forens. lib. 1. quest. 143. num. 13. Quia paria sunt, esse talem, vel haberi pro tali, unde si statutum dicat, quod aliquis habeatur pro cive, erit civis verè, & realiter, quando concurrat potestas in disponente, sicut in statuentibus, ut po. Tint create civem verum eum, qui non est, Parif. conf. 71. Consult. 110. ab soluta. n. 5. lib. 1. Coin. conf. 189. n. 5. lib. 2. Bald. conf. 480. Visa petitione. pr. vers. Sed hic non obstantib. lib. 3. Ruin. conf. 227. Quia Manfredus. n. 2. lib. 1. Hippolit. Rimin. conf. 23. num. 110. cum multis seqq. lib. 1. Ratio est, quia quando verba proferuntur ab eo qui habet potestatem faciendi, licet sonent in fictionem, quod licet habeatur pro tali, tamen faciunt verè talem, Castrenf. conf. 6. col. fin. vers. cum igitur. lib. 1. ubi quod res judicata, quæ pro veritate habetur, idem operatur, ac si esset veritas. Alex. conf. 2. Visis. num. 10. lib. 1. ubi quod quando lex mandat aliquem, illegitimum haberi pro legitimo in casibus obstaculi litis civilis, intelligitur verus legitimus, & non fictus; secus asserens, si obstaret jus gentium, vel Canonicum in lege seculari, Anton. de Butr. conf. 20. circa medium, ubi extendit generaliter in omni actu pendente à potestate legis, vel statuti, quia si per verba fictionem denotantia est hæres verè, & non fictè, quia potestas legis

hoc operatur, Bart. in *quest. 3. in princip. num. 8.* ubi quoddam in adoptione, quæ est ficta filiatio, tantum operatur fictio, sicut veritas in vero & naturali filio, & *num. 10.* quoddam tantum operatur ficta confessio, quantum vera. Unde ex dictis colligitur, non posse fingere Principem id, quod impossibile est, nec verum esse potest, *l. adoptio 16. ff. de adopt. l. si ut certo 5. ad fin. ff. commodati, Decian. respons. 69. num. 11. vol. 2. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. si post, num. 29. in ult. impress.* [Fictio quando veritati præferatur, vide Cardinal. in *Clement. quod circa 6. quest. ult. DD. & Alexand. in l. filio, quem 22. de liber. & posthum.*]

V I.

FICTIO Juris naturam imitatur, in quantum potest, *l. adoptio 16. ff. de adoptionib. Bartolus & ceteri in l. si is, qui pro emptore 15. ff. de usucap. Pichard. ad princip. Instit. quibus modis testamenta infirmantur. num. 5. Francisc. Molin. de ritu nuptiar. lib. 1. compar. 26. num. 21. Sigismundus Scacc. de commerc. & camb. §. 6. gloss. 1. sub numero 30.*

V I L

FICTIO cessat, ubi veritas locum habere potest, *l. 15. §. 3. l. 16. ff. de adoption. Decianus conf. 11. num. 139. lib. 1.* ubi quoddam fictio semper cedit veritati, Cardinalis Tuschus *rom. 5. lit. F. conclus. 221. num. 14.* quia ubi concurrunt veritas & fictio, semper veritas præfertur, & attenditur Angel. Aretin. *conf. 135. Intellecto. num. 11. in fin. cum seq. vers. quin imò.* Francisc. Carr. *jun. conf. 63. n. 4.* ubi quoddam quando fictio & veritas tendit ad eundem finem, inspicitur magis veritas, quam fictio.

C A P. XIV.

Fidejussor.

Axioma I.

Fidejussoribus & aliis intercessoribus jura facile subveniunt. vid. Cuiac. *ad lib. XI. Respons. Papin. in l. 9. de usur.*

I I.

Fidejussio habetur pro solutione. Bartol. in *l. rescripto 6. §. 1. de numer. & honor. quem vid. omnino. in l. statui liberos 3. §. si quis sic acceperit 12. de statulib.*

Cap. XIV. De Fidejussore. 511

Paul. lib. quod statutum de carcerando debitore non solvente, non habet locum contra eum qui fidejussorem præstat, & Bald. *in l. fin. Cod. ad Legem Falcid.* dicit, quod si creditor contendat de fidejussore, tunc fidejubere est solvere.

III.

Fidejussorem invenire, non cuius facile. *Novell. 12. cap. 2. §. 1. Et ibi Gothofr. l. 33. §. 2. C. de Episc. Et Cleric.* Cuiacius *ad cap. pen. extr. de don. inter vir. Et uxor.* ac proinde facillè remittitur. Cuiac. *ibid. per d. text. Et per l. 6. ff. si cui plus quam. per L. Falcid.*

IV.

Fidejussorem ab aliquo exigere, contumelia quædam est, quasi sit eius fides dubia. *l. 17. in fin. de testam. int.* Cuiacius *in Papin. lib. 5. quæst. ad l. 2. de prator. stipulat.*

C A P. XV.

Fides bona, & mala. *vid. sup. lib. 2. c. 18.*

Axioma I.

Omnes contractus sunt bonæ fidei. *l. 4. Cod. de Obligation. Et Alston.* Huic regulæ gravissimè communis illa distinctio in contractus bonæ fidei & stricti juris *in l. 13. C. de pact. l. 3. C. in quibus causis. in integr. restit. l. 3. C. de reb. cred.* fundata videtur ob stare. Vnde declarationis gratia notandum vocem bonæ fidei dupliciter sumi: (1) quatenus opponitur negotiis stricti juris, & hoc in sensu superior regulæ fallit. (2) Quatenus opponitur malæ fidei & dolo, & hæcenus rectè ea procedit. *adde l. 11. §. 1. Et l. seq. ff. de dol. l. 10. in pr. Mand. Pac. An. Cod. h. n. 5. Et 6. Bachov. 6. diff. de Act. lib. 17. aliter hanc difficultatem dissolvit Gifan. ad d. l. 4. & Rittersh. 3. diff. 9.*

II.

Bona fides etiam est ineredulitas, seu alteri non credere, licet verum denuncianti. *l. pen. pro emt.* Quin dolo caret, qui non credit denuncianti. Cuiac. *in Paul. ad l. 2. Quod falsus tutor. per illum textum.*

III.

Mala fides & dolus differunt, *l. 4. C. de crim. expil. hered.* ubi mulier, contrectans rem mariti mortui, sciens prudens, est in mala fide, adeoque restituere cogitur etiam fructus confumatos: neque tamen in dolo esse fingitur, cum adversus eam actio famosa non deitur. Sic & non sequitur; hic non est bonæ fidei possessor, Ergo malâ fide possidet: Vel, hic non est malæ fidei possessor, Ergo bonâ fide possidet. Tamen si optime sequatur: Hic est bonæ fidei possessor. Ergo non possidet malâ fide, & contra. Nam bona fides & mala fides non sunt contraria immediata, sed datur medium inter fidem nec bonam.

bonam, nec malam : ut, in dubitante. At bona fides & non bona fides sunt contraria immediata. Covarruv. in cap. possessor. §. 5. num. 2. & 3. de R. l. in 6. Zaf. in l. 3. §. ult. n. 9. de acq. vel am. poss. col. 272.

IV.

Bona fides possidentium tantumdem præstare solet, quantum veritas. l. 136. de R. l. Wef. de publ. in rem act. num. 2. in fin.

V.

Bona fides & justus titulus differunt. pr. & t. t. l. de usucap. aliquando tamen præstat titulum præsumtivum. l. 10. si ser. & ind.

VI.

Mala fides probatur ex eo, quod res non sit sua, quia scire debuit, esse alienam. l. fin. C. unde vi.

VII.

Mala fides defuncti non nocet heredi. Alexand. conf. 4. num. 1. Col. 2. quia successor justam ignorantiam causam habuit. l. qui in alterum 42. de R. l. cap. cum quis 14. de R. l. in 6. quod verum est, quoad ea, quæ facti sunt & spectant ad colligendos fructus, non ad ea quæ juris ut est usufructus. l. 11. de divers. & temp. præscr. Ampliationes, limitationes & fallentias. vide in som. Reg. lur. 2. p. 51. sub lit. M. ubi plurimi citantur autores.

VIII.

FIDEM fallere, & promissa non adimplere grave est, l. 1. in princip. ff. de constitut. pecun. l. 1. ff. de pactis. l. 11. §. 1. ff. de act. E. V. Hipolit. sing. 42. Roman. conf. 52. in questione. col. 1. vers. cum ergo. Covarruv. de sponsalib. p. 2. cap. 3. §. 4. num. 1. Tiraquell. lib. 13. connub. num. 42. Roland. conf. 85. num. 3. vol. 3. Lara in l. si quis à liberis. §. si mater. num. 23. ff. de liber. agnosc. Menoch. conf. 156. num. 22. Matien. l. 2. gloss. 1. à num. 1. tit. 16. lib. 5. nove Recopil. Flamin. Paril. de confident. quest. 6. num. 3. Octav. Glorit. resp. 1. p. 3. num. 268. & resp. 2. num. 11. Roias sing. 63. à princ. Petr. Martin. in cap. asserre. de præsumt. in verb. asserre. p. 1. num. 19. Anton. Quesiad. divers. quest. cap. 30. num. 11. ad finem. Menoch. conf. 156. num. 22. Dum hæc inter studentum sciberem, inveni Joan. Andr. in proam. Decretal. incautè dicentem, quodd Hispanorum mos est non servare fidem, ubi Baldus col. 6. vers. quare si aliqua, ita inquit, Cave tibi omnino à Cathalanis, quorum dicta referunt Boër. decis. 179. num. 8. & Menoch. de arbit. casu 57.

casu 57. num. 48. Miror equidem clarissimos Jurisconsultos ita-
 rum modestè loquitos, nostris falsò imponentes, quod in illis non
 invenitur, quorum fidelitatem ac fidem mirè extollunt Titus Li-
 vius *de cad. 4. lib. 4. Mar. Siculus de Hispanorum morib. lib. 4. prope fin.*
 Joann. Rendina *de maiest. Princip. in verb. non armis solum decoratam.*
 num. 17. cum seqq. Et idè Imperatores Romani consueverunt sem-
 per fidelitate Hispanorum nota apud omnes existente, in custodiam
 corporum milites Hispanos adhibere jam inde à Julio & Augusto
 Cæsare, ut recensent Suetonius *in August. cap. 49.* Livius *de cad. 3.*
 Morales *lib. 9. cap. 41.* Et ita Sertorius de cognatis non fidens ex
 incolis Hispanis custodiam habebat, ut observat Morales *lib. 8.*
cap. 19. & 20. Christiani enim famuli erant olim Imperatorum,
 eosque ut fidiiores securius retinebant in domo & custodia ipsi
 Imperatores, ut de Neronis seculo patet ex D. Paulo *cap. 4. ad Philip.*
Salutant vos omnes Sancti, maxime qui de domo Caesaris sunt: idque
 notant eius seculi scriptores, & præcipuè Tertullianus *cap. 36. & 37.*
in Apologet. adversus gentes, & Irinx. lib. 4. cap. 49. contra barefes.
 [Fides ergo servanda est, sicut juramentum, aliàs perjurium com-
 mittitur, & infamia incurritur, in Specul. de Arbitrio. §. qualiter. vers.
 sed idem est, si fides. & in §. sequitur. vers. sed pone, quod compromissum.
 Alex. in l. 4. §. dato. in fin. de jurejur.]

Amplia I. quod si fidem grave est privatis fallere, ut hæcenus
 probavimus, gravius est Principi ratione dignitatis, arg. l. presbyce-
 ri 8. C. de Episcop. & Cleric. cap. cum quidam 12. de jurejur. cap. sicut
 dignum. 6. de homicid. gravius enim peccat Princeps frangendo
 fidem quam inferior, & privatus, Paris. conf. 82. num. 49. vol. 1. Bellon.
 conf. 37. in fin. Aym. Cravett. conf. 241. num. 19. vol. 2. Rolandus
 conf. 1. num. 32. vol. 2. Cephal. conf. 545. num. 100. Menoch. conf. 1.
 num. 227. & conf. 27. num. 24. & conf. 721. num. 3. Rodolphin de ab-
 soluta Principis potestate. c. 6. num. 183. conveniunt tradita per Peregr.
 conf. 87. num. 11. vol. 1.

Amplia II. quod Fides publica etiam hostibus est servanda,
 l. conventionum 5. §. 1. ff. de pactu. cap. noli 3. 23. quæst. 1. quia est de jure
 gentium primævo, & sic de jure naturali, & semper continet bo-
 num & æquum, aliàs Princeps non servans fidem privaretur com-
 mercio hominum, quod est summè cavendum, ut ait Cæterens.

T t t

conf. 318.

conf. 318. Viso & examinato, colum. pen. vers. ius non obstantibus. Baldus conf. 343. Illustris Domine. in fin. lib. 2. ubi quoddam si quis captus in bello licito, relaxetur sub juramento de revertendo, tenetur reverti: ubi tamen limitat. quando ageretur de redeundo ad capturam propter debitum civile, quia non tenetur reverti, & conf. 358. Lacer larrumculis: per totum. eod. lib. 2. ubi quoddam quando bellum non est iustum, vel propter crudelitatem hostium relaxatus timet mortem, non tenetur redire, quamvis promiserit etiam cum juramento reverti. Et hoc Axioma exornant Duen. reg. 16. in fin. Menoch. conf. 100. num. 187. & num. 218. cum seqq. Cardin. Tusch. tom. 3. lit. F. concl. 335. per tot. Francisc. Molin. de ritu nupt. lib. 2. diff. 13. num. 4. cum seqq. ubi intelligit de personis publicis, non de privatis. [Vid. Bertachini. repert. iur. sub hac rubr. fol. 130. fac. 2. col. 9.]

[Limita, quod fides in malis promissis non servanda, cap. in malis promissis 96. & cap. non est obligatorium 58 de Reg. iur. in 6. Thom. de Thomass. reg. 156. ubi declarat procedere in malis promissis, quae servari non possunt sine peccato mortali.]

I X.

F I D E M frangenti fides non est servanda, l. eum quis 21. §. 1. ff. de inoff. testam. l. quare 54. §. inter locatorem 1. ff. locati l. qui fidem 16. ff. de transact. l. Iulianus 13. §. offerri 8. ff. de act. empr. l. cum proponas 21. ad fin. ubi gloss. ult. Bartolus, Baldus & Alexand. C. de pactis. [Gothofred. ad l. 21. C. de pact. lit. m. l. 6. C. commun. utriusque.] l. pollicitatione 3. C. de sponsalib. cap. esto subiectus 6. ubi glossa verb. deservat 95. dist. 6. cap. pervenit 3. vers. nec tu. ubi gloss. ult. de iurejur. cap. frustra 79. ubi glossa 1. de Regula iuris. libr. 6. Rolandus à Valle consil. 57. num. 20. lib. 1. ubi dicit, hanc esse regulam generalem. Johannes de Anan. conf. 7. num. 8. Socinus reg. 8. ubi limitat septem modis, [Mippol. Marfil. in sing. 155. incip. frangenti. & Jacob. de S. Georg. in l. cum proponas. vers. nota illud vulgaratum. C. de pact. ubi hanc regulam notabilibus modis limitat.] Tiraquel. de retract. convent. §. 3. gloss. unic. num. 19. Thomas de Thomasset. in florib. legum. reg. 129. Josephus Ludov. tom. 3. commun. opin. tit. de probat. conclus. unic. vers. quolibet enim. pag. mihi 423. Menoch. conf. 1. num. 364. Surdus conf. 359. num. 9. Cardinal. Tusch. tom. 3. lit. F. conclus. 337. per totam. Mar. An-

Mar. Antonin. var. resolut. lib. 2. resolut. 17. num. 11. & 13. Christoph. de Pace in scholiis ad leges styli. l. 41. num. 26. Seraphin de privilegiis iuramenti. privileg. 64. num. 15. Cardos. in praxi iudicum. & Advocat. verb. fides. num. 2. Farinac. in praxi crimin. part. 1. quæst. 27. num. 65. Alex. Trentacinq. var. resolut. lib. 3. tit. de verbor. obligat. resolut. 2. Octav. Glorit. resp. 1. p. 3. num. 169. novissimè Noguerol. allegationum juru. tom. 1. allegat. 6. num. 70. [Rationem huius regulæ vide apud Reinking. libr. 1. de regimine seculari & Ecclesiastico. class. 1. cap. 5. numero 89.]

Amplia primò, ut procedat, etiam si in minimo fides deficiat, Surdus de aliment. tit. 8. privileg. 61. num. 26. Sebast. Nanci. ad l. 2. ff. de iure iurament. num. 2. cum seqq. & ad l. si pater. C. de novation. Gonzal. ad reg. 8. Cancellar. gloss. 31. num. 5. cum seqq. Puteus de cis. 557. in fin. lib. 3. in utraque edit. ubi dicit, quod propter unum minimum capitulum non servatum, obstat exceptio agentis. Unde obligati observari pacta & conventiones, si contraveniunt etiam in uno, non possunt petere sibi observari, ut per Castrensi. conf. 176. Videtur. colum. 2. in fin. lib. 3. Natt. conf. 481. in fin. Riminardus jun. conf. 122. num. 30. & seq. lib. 2. quos refert Cardinalis Tuschus d. lit. F. conclus. 337. num. 6.

Amplia secundò, etiam si intervenierit iuramentum, ut per Roman. conf. 244. Pro evidentia. num. 2. Ruin. conf. 136. colum. 4. vers. quoad aliud. lib. 5. Roland. à Valle conf. 57. num. 21. lib. 1. Card. Tusch. d. conclus. 337. num. 3. Mar. Antonin. var. resolut. lib. 1. resolut. 87. num. 22. [Jacob. de Sanct. Georg. in l. cum proponas. vers. nota illud vulgatum. C. de pact. Jusjurandum enim tacitam conditionem habet, si is, cui datur, fidem non violaverit, fac. l. quidam, cum filium 132. ff. de V.O.]

Quæ quidem ampliatio procedit, quamvis ultra iuramentum additur clausula, Rato manente pacto, quia adhuc non tenetur servare fidem & promissis, cui non servatur per adversarium. Gozzadin. conf. 31. num. 5. Rolandus à Valle d. conf. 57. num. 22. lib. 1. Card. Tusch. d. conclus. 337. num. 5.

Limitationis loco nota, quod regula hæc locum non habet in contrahibus nominatis, post executionem. Baldus & alii in l. in civile 12. Cod. de rei vindic. Sublimitat Rolandus à Valle 4. conf. 69.

num. 41. alias fallentias, vid. in Tom. de Regulis Juris *sub litera F. pag. 487. & seq.*]

CAP. XVI.

Filius.

Axioma I.

Filius familias in publicis numeribus pro patre familias habetur. *l. nam quod 14. ad SC. Trebell. l. 27. junct. a l. 78. de judic. Wesenb. in parat. de instel. num. 5. Idem est quoad castrense peculium & quasi, l. 2. ff. Ad SC. Macedon. l. 3. C. de Castrens. pecul.*

I I.

Filius; ergo heres: D. Paulus *ad Galas. 4. vers. 7. 8. sui autem x. Inst. de hered. qual. & differ.* Quo ipso onus probandi in filium transferri videretur, se scilicet à patris hereditate abstinuisse. Carpa. *part. 3. Confut. 14. Defin. 20. num. 2. & seqq.* Sed advertendum est: argumentum illud solum procedere in favorem filiorum, ad hoc, ut ipsorum intentio sit fundata, si velint esse heredes, aut petant hereditatem paternam; ut nempe præter filiationem, nihil ulterius teneant probare. Carpoz. *d. loc. num. 4. Mantie. de conjest. ult. Volume. lib. 12. tit. 1. num. 3. Gail. 2. observ. 128. num. 3. Gœdd. conf. Marp. lib. 1. confil. 26. num. 37. & seqq.* Everthardus *in loc. ab auctoritat. num. 9.* Neutiquam verò id ipsum in odium eorum est detorquendum, ut scilicet aliorum quoque contra ipsos agentium, propter onera hereditaria, intentio sit fundata. Menoch. 4. *presumpt. 99. num. 4.* Licet enim filius sit propter jus filiationis: Attamen in arbitrio eius est, an velit eo jure uti, nec ne. *l. eis, quis se 12. de acquir. hered. l. 1. & 2. C. si minor se ab hered. abstin.* Carpoz. *d. loc. num. 6. & 7.*

I I I.

Filii parentum egregiorum, præ aliis omnibus, ad honores & munera sunt promovendi. *l. 13. C. de Adloc. div. jud. tit. 1.*

I V.

Filius regulariter sequitur creditorem patris. *cap. 2. de consens. infidel. Baldus in l. 8. 9. & 10. ff. de Senator. Bartolus in l. fin. ad Municipal. Alex. in l. assumptio 6. ff. d. r. ubi dicitur verum, etiam quoad originem, & sequitur agnationem patris, præsertim in concernentibus commodum. Baldus in l. fin. C. de serv. fugitiv. Quod est verum, etiam stante statuto, quod filius denominetur à matre. Bartolus in l. exemplo 36. C. de decur. vid. tamen eundem *in l. 1. col. ult. ff. ad municip.**

V.

Filiorum appellatione qui comprehendantur, vid. latè Bertachin. *in Repertor. part. 2. lit. F. fol. 137. fac. 2. & fol. seq.*

V I. Filius

VI.

Finis regulariter puniri non debet pro delicto patris. l. 2. §. 7. ff. de De-
curion. & ibi gloss. l. 26. ff. de pun. l. 22. C. cod. Hanc regulam, cum suis am-
pliationibus, limitationibus & fallentis, vid. in tom. Reg. Jur. 1. lib. 6. sub hac
rubr. pag. 509. col. 2. & p. 512. col. 1. in fin.

CAP. XVII.

Finis.

Axioma I.

Omnis agens agit propter finem, & finis est, qui mover agentem. l. 5.
pater 4. C. de hered. instit. l. Eam 14. C. de fideicommiss. ubi Baldus. Hinc fine
deficiente, deficit effectus. Exemplo l. 1. C. de Condit. ob caus. Vigel. in dial.
jur. p. 212. Sed. supr. sub lit. C. Cessante causa &c.. Et fine existente, cessat
res vel actio, quæ ad finem tendit. Exemplum in §. fin. Instit. de Autor. sur.
C. l. 65. §. item, si alicuius. ff. profecio. l. 12. §. si quis servum. de captiv. &
post. l. 1. §. in edictum. ff. de pofid. Vigel. d. loc. Quare etiam frustra fieri
dicitur, quod factum non relevat, l. aliquando 15. §. si sub conditione 2. ad
SC. Pellesian. l. si quis 6. §. exigitur 2. de Edendo. ibi: Ne forte vel super vacuas.
& ibi Angel. notat, & concordantes allegat Jacob. de S. Gregorio. Exempli
causa, quando cessat causa additionis, ea per calumniam fieri censetur. Baldus
in Rubr. C. de fid. instrum. num. 12. Vers. Conclusio. Hieronym. Magon. de-
euf. Rota Lucens. num. 7. & 8.

II.

Quod contra vel præter finem & usum rei fit, ratum non est. Exemplum
in l. 3. §. duo autem in fin. ff. de Carb. Edict. l. 1. §. Exceptionem. Vers. cum enim
propositum. ff. quarum rerum act. non dat. l. plerique 13. ff. de in juo voc.
l. 129. de Regulis iuris.

III.

Qualis est finis, tale quoque censetur id, cuius est finis. Exemplum in
l. 1. §. huiusmodi. ff. de l. & l. 4. §. item, fieri. ff. de alienar. jud. mus. caus.
fact. l. si quis sit 17. §. item apud. ff. de adilit. Edict.

IV.

Finis est duplex, via ad, & via a. Ita finis cui fit medicina, est æger
cuius contrarium est sanitas, Hugo Grotius in defens. fid. Cathol. ad Vers. So-
cin. cap. 1. p. 3. Wessenbec. in parat. de pact. num. 8. Vnde non datur finis
ubi principium non præcessit, & non dicitur desinere, quod nunquam cepit.
l. 96. de condit. & demonst.

V I.

Causa finalis separanda est sæpenumero ab impulsiva. Ita enim defectus causæ finalis, facit locum conditioni causidat. caus. non seq. Defectus autem causæ impulsivæ; tunc demum nocet, cum per eam ipsum stat, qui implere debet, quo minus impleat. A. Fab. 45. de Err. Pragm. c. 9. p. 991.

V I I.

FINIS est primus in intentione, & ultimus in executione, l. 1. C. de execut. rei judic. [Grotius lib. 1. de relig. Christ. p. 39. Scalig. lib. 1. in Aristot. de plantis. pag. 102. & lib. 2. de plant. pag. 292.] Aristot. lib. 2. Physic. cap. 7. quest. 20. art. 2. Tiraquell. in tract. Cessante caus. limit. 1. num. 6. Aigid. in proem. decret. super gloss. rubr. 9. ubi subdit, quod finis movet efficientem, efficiens præparat materiam, & tandem in eam præparatam inducit formam, ex quibus finis, & effectus causarum efficitur, Surdus cons. 67. num. 30. & consil. 133. num. 21. & cons. 199. num. 12. & cons. 217. num. 4. Giurba in consuet. Messanens. cap. 1. gloss. 4. num. 112. Cardinal. Tusch. practic. conclus. tom. 3. lit. F. conclus. 378. num. 11. de fine cui competit judicare, convenit etiam judicare de mediis, Philosophus lib. 1. Ethic. cap. 1. text. in cap. præterea 5. de offic. deleg. nam media sequuntur naturam sui finis, & ab eo regulantur, l. oratio 16. ff. de sponsalibus. [Et proprium quidem est Philosophorum in causas inquirere,] Cui ubi finem habent & effectum, de mediis non aded sunt solliciti. l. mulier 22. Ad SC. Treb. l. si mater 3. C. de inst. & subst.

V I I I.

FINIS actus est expectandus, l. diximus 4. ff. de excusat. tutor. Everhard. in topic. legalib. loco 100. Tiraquell. de retractu lign. ad finem sic. num. 18. 19. & 23. Mari. Giurba in consuetud. Messanens. p. 1. cap. 1. gloss. 4. tit. 12. [non quod præsens est. Ceph. 3. cons. 329. num. 22.] Et attendi debet in dispositionibus, quæ ad certum finem factæ sunt, ut contrarium non operentur, quia in præteritis finis est primus in intentione, & finis de Jure communi est victoria, [Cothm. lib. 1. cons. 9. num. 112. & seq.] Oldrad. cons. 183. in princip. quem refert Cardin. Tusch. d. conclus. 378. num. 1. iuducta enim ad unum finem, non debent illius oppositum operari, l. legata inutiliter 14. ff. de adimend.

Cap. XVII. De fine.

519

mond. leg. Socinus consil. 38. colum. 2. volum. 1. Menochius consil. 151. num. 30. & consil. 70. num. 11. & consil. 362. num. 34. Octav. Gloriz. resp. 1. part. 3. num. 39.

I X.

A FINE res denominatur, l. ex imperfecto 23. ff. de legat. 1. l. rem non novam 24. §. fin. Cod. de judic. l. sed & si quid 25. §. 1. ff. de usufructu. §. omne autem jus. ult. Instit. de jure naturali, gentium & civili, cap. 3. a. ser. irat. 6. §. fin. de frigidu & malefic. Barthol. Perett. ad exor. ang. ambitiosa, de rebus Eccles. non alien. pag. 93. num. 23. & 24. Albaris conf. 52. num. 7. Surdus conf. 164. num. 32. Cassanat. conf. 45. num. 10. Giurba ad consuetud. Mellan. p. 1. cap. 1. gloss. 4. num. 112. vers. ut omni. [Finis enim designat, qualis res censenda sit. textus in cap. fraterni bati. §. ult. de frigid. & malefic. ubi Barboz. num. 10. l. sed & si quid 25. §. ult. de usufr. Gail. lib. 2. ob. err. 52. num. 7. Finis enim est nobilior omnibus, quæ sunt ad finem. l. 19. §. 13. de aur. & argent. leg. Aristot. lib. 3. Topic.]

X.

FINIS intelligi debet, ut conveniat suo principio. Surdus decif. 43. num. 15. [Baldus in l. quamvis C. de fideicom.] Eisdem modis agendi, seu excipiendi inspicitur, ut inde finis colligatur, glossa magna in fin. in cap. hac quippe 10. 3. quasi. 6. quam singularem attestant Baldus in l. Papinianus. colum. penult. C. de sens. & interlocut. & in l. nec quicquam. §. ubi decretum. de offi. Procons. quem referunt Felinus in cap. 1. num. 17. vers. ultima conclusio, de excepti. Octav. Gloriz. resp. 4. num. 13. [Unde non datur finis, ubi principium non præcessit, & non dicitur desinere, quod nunquam cepit, l. 96. de condit. & demonstr.]

X I.

Ordinata ad finem boni, non debent malum operari. Gemin. conf. 126. num. 2. vers. ordinata. Cardin. Tusch. pract. conclus. tom. 5. lit. O. conclus. 181. & inducta ad unum finem contrarium effectum operari non debent. l. legata inutiliter 19. ff. de leg. 1. Rot. decis. 47. num. 4. in fin. p. 2. in posthum. Farin. alias p. 4. recentior. adde supra lib. 4. tit. de in d. n. cap. 63. ax. ult.

CAP.

Fiscus.

Axioma I.

Omnia jura, quæ loquuntur de fisco, habent etiam locum in privato: nisi in Lege dicitur esse speciale in fisco. *l. 1. C. de H. P. l. item Gentium 20. §. au privatorem 9. junct. gl. ibid. an verb. publica. ff. cod.*

Limitationis loco nota dictam regulam tum demum veram esse, si statuta à una eademque L. causæ privatorum subijciuntur causis fiscalibus. *d. l. 1. l. 20. §. 9. Berlich. 1. conclus. 23. num. 7.* Item si dispar ratio non appareat. *l. idem 12. de compensat. Welenb. in com. Cod. de usur. num. 7. pag. 1589. in fin. adde omnino C. A. de jure fisci, l. 20.*

I I.

Boni Principes semper privatis potius, quam fisco favent. *reus. est in l. 2. C. Theod. de Advoc. fisci. Exemplum est in l. 2. §. l. 6. C. de serco pign. dato.* ubi Imperatores non favent fisco suo: & pupillis tamen favent. Pupillus enim & fiscus habent tacitam hypothecam in bonis debitoris, & ob id debitor pupilli, si manumittat servum, nihil agit: si verò debitor fisci manumittat servum non obligatum aut pignoratium, fisco specialiter, valet manumissio. *Cuiac. ad l. 10. de jur. fisci.*

Limita, nisi causa non tam fisco Principis quam ad totam Rempub. pertineat, velut est causa primipili. *l. 3. C. de primip. contributionum & pensionum publicarum. l. 1. C. si propter pub.* unde Germani Herren und Heißen gen. gegen über fisco.

I I I.

Quod semel sumit fiscus, nunquam reddit, Cuiac. *in recit. C. de requir. ven. per l. 2. C. d. §. l. 1. ad Leg. Jul. de ambat.* Unde est, quod licet facinorosus à Principe restituatur, tamen regulariter bona non recipiat. *l. 9. 7. §. pass. C. de sent. pass. §. rest.* licet verbum restituendi latius pateat. *l. ult. §. fin. de v. s.* unde etiam est, quod in *l. 42. de cond. indebit.* dicitur, poenæ non solent repeti, cum depensæ sunt.

CAP. XIX.

Fœmina.

Axioma I.

Fœmina ab omnibus officiis publicis remota dicitur. *l. 2. ff. de Reg. Jur.* quæ Regula indefinita, universaliter procedit, in quacunq. fœmina, nisi esset Regina. *Decius in d. l. 2. ubi etiam Cagnol. l. famula. ff. de edend. l. 1. ff. de*

l. 1. ff. de possul. Item ita intelligitur statutum, ut extantibus masculis, fœminæ non succedant, de quo per Alber. Brun. in *tract. Extantibus mascul.* in principio.

II.

Fœminæ regulariter deterioris conditionis, quàm viri.

Hanc regulam declara, quod procedat, quantum ad civilia & publica officia pertinet. *l. 3. ff. ad SC. Velleian. l. fin. C. arbit. intel.* Vid. Andr. Tiracuell. in *legib. connubial. gloss. 3. num. 160.* Chassan. in *consuet. Burgund. in tit. dei iustices. Rubr. 1. § 6. num. 40.* Nam in aliis multis fœminæ melioris sunt conditionis quàm viri, quales casus ponit Hippol. in *sing. 248.* & nominatim undecim Specul. ponit in *tit. de Procur. §. ratione. num. 3.* octodecim verò Dec. in *d. l. 2. de R. l. num. 70. usq. ad n. 83.*

III.

Fœminis dignitas mariti tribuit splendorem, *l. 8 ff. de Senat.*

C A P. XX.

Forma, causa Formalis.

Axioma I.

Non debemus plus ad formam, seu substantiam alicuius actus exigere, quàm lex ipsa exigit. *arg. l. illam merito 19. Vers. superfluum quidem. C. de collationib. & Novell. 18. cap. 5.* Hartrecht. ad §. 3. *Inst. de locat. num. 236.* vide infra Lex.

II.

Causa formalis & finalis aliquando in idem recidunt. Wefenb. 1. *conf. 16. num. 4. ubi vide.* Sic Scalig. 3. *poetice. 8.* sic verbi causa, cum natura molitur hominem, pro fine dicitur habere ipsam formam. Est sanè forma finis generationis. Alii sic efferunt: Forma aliquando diverso respectu, etiam causæ efficientis, ut & finalis vicem supplet: *Efficiens* quidem respectu potentioris ab ea emanantium & operationum, in quas potentia desinunt. *Finis* autem respectu generantis & disponentis in rebus naturalibus, à quo nihil aliud intenditur, quàm consequentia formæ, sicut dici solet: Forma est finis, propter quem agens disponit materiam. Vnde Aristoteles: Quid est, & cuius gratia est, dicit esse unum. Vnde sic enunciatur ab Interpretibus. Finis generationis est forma reigenitæ: Finis generationis humanæ est forma hominis: Anima rationalis, quæ est in termino ad quem, istius mutationis. Et eadem anima rationalis est forma hominis producti.

III.

Forma rei precepta, si aliquid ex materia remaneat, potest durare circa illud, quod remanet, prior dispositio ac jus, actio & obligatio. Hanc regulam

V V

probat

probat textus in l. 29. §. 2. de pign. ubi combusta domo pignorat, vel dituta ita, quod ad aream sit redacta. durat pignus in ea, l. 44. §. 2. de Legar. 1. ubi legatum poculorum debetur, licet desierint esse pocula, & fuerint ad massam redacta. Hanc regulam cum suis ampliacionibus & limitationibus vide apud Alb. Brun. in tr. de inrem. & perempt. concl. 6. n. 23.

I V.

Ex forma denominatur effectus. Sic ex forma hominis, homo quis dicitur: ex forma equi, equus. Exemplum est in l. 7. §. 12. ff. de pact. Sic etiam pacta dant formam contractui. ut vel nominatus. vel innominatus dicatur, & nunc hæc, nunc alia actio competat. d. l. 7. in princ. & §. 5. de pactu. l. 5. ff. de prescript. Verb.

V.

Deficiente formâ, deficit effectus. Sic cum actionibus civilibus certa forma à legibus præscripta sit: puta, testamentis ordinandis, iudiciis exercendis &c. formâ istâ deficiente, effectu caret actio, cuius exemplum proponitur l. 4. C. de sentent. & interlocut. & l. 1. §. 2. de Verbor. obligat. l. 14. de statu homin.

V I.

Forma alia est rei constituendæ, alia constitutæ. Sic usufructus constituendi forma est, patientia constituemis; & usurpatio eius, cui constituta est. l. 3. de usufr. ubi Welsenb. num. 9. Constituti, ut uratur, salvâ rei substantiâ. princ. l. de usufr. Sic feudi constituendi forma est investitura: Constituti, fidelitas. Sic forma Legis constituendæ, est Sanctio: Constitutæ, est rationabilitas. Sic pacti constituendi forma in eo præcipuè conspicitur, dum quidam ex diversis animi motibus, in unum consentiunt. l. 1. §. 3. de pactu. ubi Colleg. Arg. thes. 77. alia est forma pacti constituti, nudus scilicet consensus. C. A. d. loc. thes. 85.

V I I.

FORMA substantialis dat esse rei, l. Divus 7. ff. de in integr. restitut. l. Iulianus 9. §. si quis rem 2. ff. ad exhibendum. l. qui heredi 44. l. Mavius 55. ff. de condit. & demonstr. l. cum hi 8. §. si Prator aditus 17. ff. de transact. l. qui per salutem 33. ff. de iurejur. l. in conventionibus 219. ff. de V. S. l. si in qui quadringenta 80. §. quadam 1. ff. ad Leg. Falcid. l. cum antiquitas 28. §. cum autem 1. C. de testam. Clem. 1. de rebus Ecclesia non alienand. Aristoteles Physic. lib. 1. cap. 9. quest. 10. art. 1. Jalon in l. cum quis. num. 11. C. de iuri & facti ignor. Castellion. consil. 17. num. 9. ubi ait, quod forma substantialis sit illa, quæ dat esse rei, Everhardus in topicis legalib. loco 53. Baldus in l. comparationes, in 3. quest. in fin. C. de fid. instrum. Decius cons. 429. num. 5. & cons. 434. num. 2.

num. 2. Tiraquell. *de retractu lign.* §. 2. gloss. 21. à num. 11. & §. 36. gloss. 2. num. 28. & *de retractu convent.* §. 4. gloss. 6. num. 31. Anton. Gomez *var. tom. 1. cap. 2. num. 7.* Escob. *de ratiocin. cap. 6. num. 39. & cap. 11. num. 18. & cap. 31. num. 16.* Cardinal. Tusch. *prætic. conclus. tom. 3. lit. F. conclus. 413.* num. 2. Octav. Glor. *resp. 9. num. 34.* Intrigl. *conf. 1. n. 150. & conf. 3. num. 10. lib. 1.* Sebast. Medices *de Regul. iur. reg. 7. num. 1. & seq.* Novat. *quest. forens. lib. 1. quest. 71. num. 4.* Valenzuel. *conf. 120. num. 32. & conf. 187. num. 66. tom. 2.* Et actus factus absque forma destinata dicitur non esse. *l. Iulianus 9. §. sed si quis rem 3. ff. ad exhibend.* Novat. *d. libr. 1. quest. 79. num. 9. in fin.* [& Mutatâ formâ, propè extincta videtur rei substantia. *l. Iulianus 9. §. sed si rem 3. ad exhib.* Et alia res censetur. Vigel. *in Dial. iur. lib. 2.* imò res ipsa abesse videtur, cuius forma mutata est, licet maneat idem corpus. *l. mulieris 13. §. 1. de V. S. Bachov. ad §. cum ex aliena 31. de rerum divis. pag. 268.*] Sic quando aliquid requiritur pro forma, eius omissio omninò viciat, quando ea est substantialis, nec si non substantialis, sed accidentalis, ex alleg. per Francisc. Soar. *de legibus lib. 5. cap. 31. num. 2.* Salas *in simili tract. de legib. quest. 96. tr. 14. disp. 16. lect. 9. num. 36.* In dubio autem forma præsumitur substantialis, non verò accidentalis, secundum Mathesil. *sing. 130. & 131.* Rolandum *conf. 43. num. 13. lib. 2. & conf. 30. num. 1. & conf. 55. num. 26. lib. 3.* Vant. *de nullitatibus, quot & quibus modis nullitas in iudicio proponatur, num. 52.* [Exemplum huius regulæ est in specificatione. vid. Welsenb. *in parat. de A. R. D. num. 8.* ubi rationem reddit: quod forma sit præstantior materiâ, eamque ad se trahat: prout & aliàs semper, quod dignius est, trahit ad se minus dignum. *cap. quod in dubio 3. de consecr. Eccles. vid. Wel. C. C. de ordin. iudic. n. 1.*]

VIII.

FORMA inducta dicitur sequentibus verbis. Primò, quoties dicitur, id quod dispositum est, servandum esse pro forma, Gratian. *conf. 16. num. 14. lib. 1.* Gozadin. *conf. 73. num. 13.* Rolandus *conf. 72. num. 61. lib. 3.* Virgin. Boccac. *in const. Piceni gloss. 6. num. 164.* Secundo, quotiescunque additur necessitas aliquid faciendi, Tiraquell. *de retractu lign. §. 36. gloss. 2. num. 25.* Berol. *quest. 24. num. 4.* Tertio, quando disponitur conditionaliter, Menochius *de arr.*

lib. 1. *quæst.* 30. num. 5. Virgin. Bocac. in *constitut. Marchie*, gloss. 6. num. 156. Cardinal. Tuschus d. *conclus.* 414. num. 10. & 13. & 17. Et idem formam inductam per ablativos absolutos, resolvunt Matien. l. 9. gloss. 4. num. 1. tit. 11. lib. 5. *nove Recopil.* Roland. *conf.* 81. num. 15. & 82. cum seqq. lib. 1. & *conf.* 55. num. 25. lib. 3. Sanchez. de *matrim.* lib. 3. *diss.* 5. num. 2. Joseph. Sesse *Aragon. decis.* 31. num. 8. & *decis.* 131. num. 22. Quartò, per temporis appositionem, quia tempus ordinatum à statuto, dicitur esse de forma, Rolandus *conf.* 72. num. 71. lib. 3. Osach. *Pedem. decis.* 163. num. 9. cum seqq. Virgin. Bocac. in *constitut. Marchie*, gloss. 6. num. 162. Quintò, si aliquid statuatur præter jus commune, Rolandus *conf.* 72. num. 61. lib. 3. Bocac. *diâ.* gloss. 6. num. 163. & 165. Sextò, ex vehementi & studiosa animi applicatione, quam disponens habet circa modum in dispositione expressum, Bocac. d. gloss. 6. num. 168. ubi num. 169. subdit, formam censeri etiam inductam per juramentum, quòd lex seu statutum præcipit intervenire debere in actu, & num. 167. resolvit, per dictiones taxativas censeri formam inductam.

I X.

FORMA in aliquo actu servanda, si in illo deficiat, actus est nullus. l. *Mavius* 55. l. *qui heredi* 44. §. 3. ff. de *condit. & demonstr.* l. 1. & 2. C. *quando provocare non est necesse.* gloss. verb. *irritum.* in cap. cum *dilectis* 22. & ibi Panormitan. num. 4. & Felin. num. 6. de *rescript.* Tiraquell. in l. *si unquam.* verb. *revertatur.* num. 67. C. de *revocand. donat.* Rolandus *conf.* 30. num. 2. lib. 3. & *conf.* 72. num. 54. & §. *ead.* lib. 3. & *conf.* 60. num. 24. lib. 4. Alderan. Mascard. de *generali statut. interpr. conclus.* 9. num. 8. & num. 55. vers. & quia. Soar. de *legibus* lib. 3. cap. 31. num. 1. Salas in *simili tract. quæst.* 96. tract. 14. *diss.* 16. sect. 11. num. 1. ante med. vers. *ex quib. legib.* Anell. Amat. *conf.* 64. num. 6. & *conf.* 69. num. 5. cum seqq. Valenzuel. *conf.* 112. n. 58. & *conf.* 187. num. 74. & 75. & *conf.* 177. num. 12.

Amplia primò, etiam si formæ omisio tendat ad faciliorem actus expeditionem, gloss. in cap. *solet* 2. de *sent. excom.* lib. 6. Alderan. Mascard. d. *concl.* 9. num. 57.

Amplia secundò, etiam si aliquid legitimè fiat, nam adhuc formæ omisio viciat, quia non potest per æquipollens adimpleri, glossa

gl. *in*sonentes, *in* cap. cum dilecti 22. de rescript. Tiraquell. de rec. 2. §. 1. gloss. 21. num. 11. vers. hac. & §. 36. gloss. 2. num. 38. & de legib. connub. gloss. 6. num. 26. & gloss. 7. num. 183. Olach. Pedem. decis. 163. num. 4. cum seqq. Alderan. Mascard. d. conclus. 3. num. 62. nisi quando lex, seu statutum formam inducens considerat effectum, Decius *in* cap. de appellat. num. 5. cum seqq. de appellat. Cephalus consil. 33. num. 46. libr. 1. Menochius consil. 131. num. 15. Olach. Pedemont. decis. 92. num. 25. Cardinalis Tuschus lit. F. conclus. 414. num. 38.

Amplia tertiò, procedere etiam in favorabilibus & piis causis, Tiraquell. d. glossa 21. sub num. 11. Grammat. decision. 79. num. 11. & 14. Rolandus consil. 72. num. 59. libr. 3. Alderan. Mascard. d. conclus. 9. num. 64.

Quartò amplia, ita procedere, ut non excuset ætas, rusticitas, sexus, militia, aut una quælibet qualitas, Rolandus consil. 30. n. 8. lib. 3. Card. Tusch. d. lit. F. concl. 415. n. 29.

Limita primò, ut minimè procedat, si talis forma non contineat in se æquitatem, juxta ea quæ tradunt Soar. de legib. lib. 5. c. 31. num. 3. & Joannes de Salas *in* simili tract. quæst. 96. tract. 14. disput. 16. sect. 9. num. 36.

Limita secundò, quando aliqua necessitas impediatur formam adimpleri, quia tunc eius omissio non vitiat, Tiraquell. ad leges connub. gloss. 6. num. 34. Paril. consil. 33. num. 29. & 30. lib. 2. Roland. consil. 81. num. 25. 26. 39. 40. 52. 82. cum seq. Mascard. d. conclus. 9. num. 78. [Nam in casu necessitatis & imminenti periculo, forma requisita potest remitti. Felinus cap. quantum. ut lite non contest. Exempli gratia : Si statutum caveat, ne testamentum valeat, nisi per Notarium immatriculatum factum; tempore pestis factum valet etiam ab alio non immatriculato. Angel. *in* l. si vacantia. *in* fin. Cod. de bon. vacant.

Limita tertiò favore dotis, & in aliis dotis favorem respicientibus, Brun. *in* tract. stantibus masculis, artic. 9. quæst. 3. Alderan. Mascard. d. consil. 9. num. 80. & 81. ubi num. 82. subdit, quòd formæ omissio non vitiat, ubi propter justam causam illa omittitur, quando præsertim justa causa talis est, quod nec eam negasset statutum, si de ea statuentes interrogati essent.

Limita quartò, quando forma omittitur rati-
onali, vel eminentis periculi, quia tunc eius omissio a
tali vi-
tutis, non vi-
tutis. *cap. statumimus 13. de offic. judic. deleg. lib. 6. cap. ubi periculum 3.*
§. porro, *de elect. eod. lib. Clem. 1. de for. comp. Paris. cons. 93. à num. 28.*
lib. 2. Mascard. d. concl. 9. num. 67.

Limita quintò, si ex aliis menti & intentioni formam indu-
centium satisfactum fuerit, Cardinalis Tufchus *d. lit. F. conclus. 419.*
num. 21. & 22. Alderanus Mascardus d. conclus. 9. num. 76. & seq.
ubi *num. 79.* pariter limitat, quando forma tacitè subintelligitur
adimpleta.

Limita sextò, ut quando lex, seu statutum mandat aliquid fieri
cum certa solemnitate, post actum jam factum solemnitate non ad-
hibita, actus non dicatur nullus, nisi eadè lex expresserit, quod actus
factus non valeat, & sic actus in esse productus stabit, donec fuerit
per sententiam irritatus. Virgin. *Bocc. d. gl. 6. n. 158. & gl. 8. sub. n. 308.*
Soar. de legib. lib. 5. cap. 32. n. 2. Salas d. disp. 16. sect. 8. num. 27. post med.
Alder. Mascard. d. concl. 9. à n. 45. [Huc pertinet etiam elegans limi-
tatio Gail. *1. observ. 124. num. 4.* distinguentis, utrum lex vel statutum
requirat Formam tempore contractus vel actus: & tunc vera est
Regula; quod non servatà formà vel solennitate requisita actus vel
contractus corruat. *Auth. hoc juxta porrectum. C. de SS. Eccles. vel post*
contractum seu alium actum jam perfectum: quo casu actus vel
contractus non est irritus; sed effectum non habet, nisi formà
adimpletā.]

[Limita septimò, ut actus, ob non servatam formam, ipso
jure nullus, valere debeat, si tendat in ejus commodum, cujus fa-
vore illa forma introducta est. *l. non eo minus 14. C. de Procuratorib.*
l. neque tutori 7. de contrahend. & commiss. stipulat. Rumelin. exer-
citat. 2. thes. 21.

Limita octavò, ut regula non procedat eo casu, quando
is, qui agit contra formam, formæ derogare potest: tum enim
mutatio formæ, actum nullatenus vitiat, Ludovicus Gozadin.
consil. 40. num. 6. Alin. in praxi Florentin. §. 3. cap. 46. incip. Decimò,
non vitiat &c.

Limita nondò, ut excipiat solennitas levis seu modica, *l. 1. §. fin.*
& l. 2. de ven. inspic. Paris. 1. cons. 97. Blin l. 8. C. qui test. fac. poss.

Limi

Limita decimò, quia potest etiam remitti forma accidentalis seu qualitatis, ratione suadente, Paris. 1. *conf.* 47. & 2. *conf.* 32. G. V. Forster. 2. *observ.* 12.

Limita undecimò, quod omissio formæ non vitiat in foro conscientie; cum forum poli, solennia Juris civilis non advertat, Gomez §. *item si quis.* num. 78. *Instit. de Act. Diff.* Covarruv. in *caussa de Testament.* & G. V. Forster. quod Leges civiles etiam in foro conscientie ligent.]

X.

FORMA est de genere indivisibilium, ut notatur in l. si veritas. Cod. de fidecommis. [nec ab actu seungi potest. cap. auditu 29. cap. quia 42. ubi Dd. de Elect. Welenb. ad l. i. Cod. de usufr. num. 3. post med.] Tiraquell. de jure maris. gloss. 6. num. 4. Molin. de primog. lib. 1. cap. 9. num. 17. Flamin. Paris. de resignat. benefic. lib. 8. quest. 8. num. 94. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 18. num. 76. cum seqq. Cald. Pereira de potest. eligendi, cap. 7. num. 13. prope finem. Elcob. de ratiocinat. cap. 11. num. 19. Anton. Monach. Lucens. decis. 18. num. 2. & 3. Rendina in promptuario recept. sentent. tit. 100. num. 5. Rot. decis. 30. num. 3. apud Farinac. p. 1. recent. Surdus *conf.* 282. num. 29. Novar. d. lib. 1. quest. 71. num. 3. Steph. Gratian. discept. forens. tom. 5. cap. 853. num. 28. Joan. Anton. Mang. de imput. q. 126. n. 11. ubi quod est individua, & divisio formam corrumpit.

Et ideo debet non in parte, sed in totum adimpleri, & illa in parte quamvis minima, non adimpleta, in totum actus corrumpit, l. cum hi 8. §. si prator 17. ff. de transact. l. qui Roma 122. §. Flavius 2. ff. de verb. obligat. [Bertachin. latè in Repert. part. 2. sub axiom. Forma ad unguem debet servari.] Gloss. & Bald. in cap. 1. in verb. vocationem, & de milite vasallo, Bartol. in l. 1. §. ait Prator. ff. ne quid in sum. publ. Alex. *conf.* 137. num. 15. vol. 5. & *conf.* 42. num. 16. vol. 1. Dec. *conf.* 532. num. 4. & 5. Tiraquell. de retract. convent. §. 4. gloss. 6. à num. 31. & de judicio in reb. exig. vers. hoc tamen intellige. Sebast. Med. de reg. Juris, reg. 7. à num. 1. Calderin. *conf.* 314. vers. ad cuius declarationem, aliàs 11. de sendu, ubi intelligit, ubicunque forma est de substantia actus, & sic substantialis, Jason *conf.* 165. in fin. lib. 2. Baldus *conf.* 351. num. 9. libr. 5. Azeved. ad l. 18. num. 4. tit. 21. lib. 4. noya Recopilat.

Gutier.

Cutier. *pract. lib. 3. quest. 15. num. 5. cum seqq.* Rëndin. *in promptuario recept. sentent. tom. 1. tit. 100. num. 5. & 6.* Gam. *Lusit. decis. 45. num. 3.* Valasc. *conf. 133. num. 3. & conf. 149. num. 6. & conf. 183. num. 3.* Roland. *conf. 50. num. 5. & conf. 72. num. 58. & 64. lib. 3.* Alderan. *Mascardus de gener. statut. interpret. conclus. 9. num. 61.* Soar. *de legib. lib. 5. c. 32. num. 8. cum seqq.* Farinac. *in praxi crimin. p. 4. conf. 76. num. 13.* Flam. *Parisi, de resignat. benefic. lib. 5. quest. 6. num. 227.* Cardinal. *Tuschnus d. tom. 3. lit. F. conclus. 415. num. 28.* Gonzal. *ad reg. 8. Cancell. gloss. 4. num. 137.* Mar. Anton. *variart. resolut. lib. 11. resolut. 11. num. 4. & resolut. 92. num. 4.* Cald. *Pereira de empt. cap. 3. num. 15.* Octav. *Glorit. res. 9. num. 34.* Rot. *decis. 671. num. 2. apud Farin. p. 1. recent. Vid. supr. lib. 1. cap. 25. Ax. 49.*

X I.

FORMA non potest per æquipollens adimpleri. l. 3. §. fin. l. quæ per salutem 33. ff. de iurejur. *Surdus conf. 318. num. 10.* Bernhard. *Græv. ad pract. Cancell. Imper. lib. 1. conclus. 2. confid. 1. num. 2.* [Tiraquell. *in Legib. connub. verb. express. num. 187.* ubi dicitur, Forma debet impleri propriè & verè, & non, per actum fictum & improprium, ætiam æquipollentem. *Zaf. in l. ubi 75. §. fundi. ff. de verb. obligat. num. 11. col. 384.* *Sichard. in l. 21. §. per nuncupationem 2. C. de Testam. num. 4. & 5.*] *Scac. de convent. gloss. 5. num. 22. & §. 1. quest. 1. num. 151.* ubi num. 152. limitat, quando forma respicit certum effectum, quem per æquipollens potest effectualiter consequi. Limita etiam necessitate, aut difficultate maxima existente, & ubi aliter præterquam per æquipollens adimpleri nequit: *ex l. 1. ff. de verb. obligat. Francisc. Molin. de ritu nupt. l. 1. cap. 25. num. 45.* *Surdus decis. 268. num. 18.* *Alex. Rauden. de annal. cap. 38. num. 82.* *Bernhard. Græv. d. confid. 1. num. 3.* [Quando id quod pro formâ & solemnitate actus requiritur, possit præstari & suppleri per æquipollens, Vide latè *Gomez. Tom. 1. cap. 2. numer. 7.* *Vasquez de success. Tom. 1. libr. 1. §. 4. num. 31.*]

X I I.

FORMA legis omisâ corrumpit actus, v. *supr. lib. 1. c. 25. Ax. 49.* & ibi citat, adde *Sebastian. Medic. de Regulis iurii, reg. 7. num. 2.* *Intrig. conf. 1.*

conf. 1. num. 149. lib. 1. Sacc. de conject. §. 1. quest. 1. num. 148. Novar. d. lib. 1. quest. 78. num. 9. Castill. controvers. lib. 5. p. 2. cap. 149. num. 26. & seq. [Gu. Forster. 2. observat. 12. ratio, posita enim forma, cum demum res ponitur, cap. 1. & c. cum apud 23. de spons. l. 7. §. 17. ff. de transf. act. Everhard. in loc. à defectu Forma. per sor. Hinc Forma à lege tradita, in dubio est de substantia, & omissa, vitiat actum. Baldus in l. comparationes 20. colum. 2. C. de fid. instrum. & l. 1. C. ut in poss. leg. & in l. si tutor 4. C. in quib. caus. in integr. restit. non sit necess. ideo Formâ non servatâ, actus est nullus, etiamsi statutum ultra non procedat annullando; si statutum est prohibitorium: aliâs secus. Alex. conf. 23. part. 4.]

[Limitationis loco porro nota, quod cum Forma servari non potest, quæ acta sunt, valent, etsi forma servata non sit. Joh. Andr. in cap. in toto 80. de Regul. Iur. in 6. Abb. confil. 25. colum. 2. vol. 2. Alexand. confil. 206. dub. ult. volum. 6. Aym. Grav. confil. 12. num. 2. confil. 165. vol. 1.]

C A P. XXI.

Fortuna, Facultates, opes, Sors.

Axioma I.

Sæpe de bonis suis amplius sperant, quàm in his est, homines. §. 1. *Inst. qui & ex quib. caus. manum.*

II.

Non tenetur nauta fortunas cuiusque excutere. §. 6. *de L. Rhod.*

III.

Fortuna sæpe in controversiis adhibetur. §. 23. *Inst. de opt.*

C A P. XXII.

De Fortuitis & Inopinatis.

Axioma I.

Incerta & inopinata turbant & actus impediunt. l. 4. §. 4. *de officio Proconf.*

II.

Fortuiti casus non continentur appellatione periculi. Hanc regulam probat glossa in l. 4. §. 4. ff. si quis cant. in iudic. l. 1. §. 35. in fin. ff. de pos. l. 6. Cod. de pign. act. Ampliat verò & limitat eam Franciscus de Ripa, de pest. in princ. in cap. de privilegio contractuum. causa pestis. num. 70. cum seq. aliam limitationem ponit Iacob. de S. Georg. in d. l. 4. §. 4. Si quis cant. in iudic. num. 14. Est autem fortuitus casus inopinaus rei eventus, quem nulla hominum providentia vel cura cavere aut providere potest. l. 6. C. de pign. act. l. 23. in fin. de Reg. iur.

CAP. XXIII.

Forus, Forensis.

Axioma I.

De renunciatione Fori vide Mynsing. 1. observ. 88. Gail. 1. observ. num. 29. & observat. 40. per tot. Grev. ibid. Frid. Martini de iure censuum. cap. 6. num. 33. Faciin. libr. 1. controverf. 61. Anton. Hering. de fidei iuss. cap. 23. num. 18. & seqq.

II.

Forum Rei sequitur Actor. Vid. supr. Actor.

III.

Forus domicilii potentior est originis foro, l. 190. de Verb. signif. gloss. in cap. statutum 11. §. cum verò. de Rescript. in 6. Decius in cap. ad nostram. c. 3. cl. 1. num. 3. de appellat. Vnde cum quis uno loco domicilium, ex altero verò originem habet, & dubitatur. an sit iudicandum secundum locum domicilii, vel originis, subiecta materia est inspicienda, & si ad domicilii locum spectat, secundum iura civitatis, in qua domicilium habet, est iudicandum. Bald. in l. 1. col. 4. C. de Sum. Trin. Dec. concl. 352. n. 4.

IV.

FORUM sortiri, & statutis ligari, paria sunt, gloss. in l. 2. ff. de eo quod certo loco. & in cap. 9. quod clericus. de foro compet. Alexand. cons. 157. num. 15. lib. 2. & cons. 211. Visa facti. num. 5. in fin. vers. similiter. eod. lib. 2. & cons. 44. num. 10. lib. 5. ubi ait, quòd in omnibus casibus, in quibus quis delinquendo in territorio, vel contrahendo dicitur sortiri forum, ut ibi conveniatur, ita poterit eisdem casibus ligari statuto, quia à pari procedunt, Thesaur. Pedem. decis. 123. n. 12. Menoch.

Cap. XXIV. De Fratre. 531

Menoch. *conf.* 343. num. 33. Brunor. à Sole in locis communibus. *verb. forum* 1. & *verb. forens.* num. 5. ubi hinc infert, quod forensis contrahens in loco, tenetur servare solemnitates eiusdem loci, Card. Tusch. *rom.* 4. lit. F. *conclus.* 444. per totam. Bellet. *disquisit. clerical.* p. 1. tit. de *exempt. clericor. à statutis secularib.* §. 1. num. 7. Steph. Grat. *discept. forens.* tom. 4. c. 709. num. 22.

V.

FORUM sortiri, & consuetudine ligari, à pari procedunt, Alexand. *conf.* 217. *Viso quodam.* num. 6. *vers. hoc confirmo.* lib. 7. quem refert Card. Tusch. *d. concl.* 444. num. 5.

C A P. XXIV.

Frater.

Quoties inter Fratres de bonis paternis lis est, non spectantur regulæ juris; quæ omnes sunt summi juris, sed benignitas & æquitas. l. 2. de *collat. bonor.* ubi Cuiacius in *libr. 3. q. 99. Papin. pag.* 80. lit. D. & E. ait, non esse ad vivum refecanda ea, de quibus disceptatur inter fratres. *fac.* l. 3. C. de *inoff. test.*

C A P. XXV.

Fraus, Fraudator.

Axioma 1.

Fraus, quibus ex conjecturis probetur. vid. Decian. 4. *conf.* 71. per totum. quomodo à dolo distinguatur. vid. in *nos. ad Brisson. hac voce.*

I I.

Fraus duplex est: Altera in mente, altera in re: in mente est dolus, in re damnum. l. 7. §. *sed si fraudanda* 10. de *pac. Pac. in Anal.* §. 3. *Infert. quibus ex causis manum. non lic.* vid. l. 1. C. *si adversus delicti* l. 36. de *verb. obligat.* l. 2. §. 1. de *dol. & met. except.*

I I I.

Fraus non est, quæ fraudem excludit. Fraudem enim excludere dolus bonus est. l. *cum pater* 77. §. *Tito* 31. & *libr. Gothofred. & De. communiter de legat.* 2. Cothm. *lib.* 3. *Resp.* 35. num. 122. vid. omnino Tiraquell. de *retract. in prafat.* num. 70. Et sanè cum vulpibus vulpinandum &c. Gail. *cap.* 11. de *Arrest.* num. 34. talesque cautelas Reipub. saluantes dicit, Gell. *d. lib.* Adde Myñf. 3. *obser.* 6. Hinc Quintil. *lib.* 2. *cap.* 17. ait: Quia imperiti iudicant.

Xxx 2

frequen-

frequentius in hoc ipsum fallendi sunt, ne errent. Et *ibid.* Mendacium dicere, etiam sapienti aliquando concessum est. Calumnias calumniis repellere, & cavillationes cavillationibus comprimere licet. Ripa in l. 1. §. quia autem. num. 13. ff. quod legat. Vnde prudentia quæ fraudem excludit, maxime in jure laudatur. l. 77. §. 31. de Legat. 2. & notabiliter in l. 19. §. 3. de N. G. junctâ l. quod ergo 90. in princ. de legat. 1. Tiraquell. de retract. in prafat. num. 79. l. 1. §. 3. de dolo malo. vide omnino eruditè & prolixè Hilliger. 18. Donell. Enucl. cap. 3. lit. VI.

IV.

Fraudem facere non dicitur, qui facit, quod debet. l. quod autem 6. §. apud Labencem 6. ff. qua in fraud. cred. & ibi Bart.

V.

Fraus ei non fit, qui ipse jus suum diminuit. l. potest 71. ff. ad L. Falcid. quilibet enim juri suo renunciare potest. l. 51. C. de Episc. & Cler. l. pen. C. de pact. c. si de terra 6. de priv. l. c. tui 29. in fin. de testib.

VI.

Inventa lege inveniri solet fraus legi. l. 28. de usu. l. ult. de usur. rei jud. l. ult. C. Mand. quod tamen non debet fieri. l. si quis parens. §. si autem 3. ad SC. Mac. l. qui testam. 27. in fin. de probat. l. cum quis 37. §. Titia. de legat. 3. l. si quis inquisinos 112. §. ult. de Legat. 1. vid. l. ult. §. 3. ad SC. Vell. nec tam ætimateur ex consilio; quam ex effectu. l. 3. §. quando. ubi Cuiac. de jur. fisci.

VII.

Fraudatores habentur pro possessoribus. cap. pro possessore 36. de R. iur. in 6. quia pro possessore dolus est. l. qui dolo 131. de R. l. Wesenb. in parat. quorum bonorum. num. ult.

VIII.

FRAUS & dolus nemini debent patrocinari. [Alii ita effertur: fraudem propriam alleganti, prodesse id non oportet. l. trans-
actione 26. C. de Transact. l. mercalem 5. C. de Cond. ob turp. caus.].
Liraque fullo 12. ff. de furtis. cap. dictum 30. quasi. 1. cap. intelleximus 7.
de judic. cap. tua 12. de Cleric. non resid. cap. sedes 15. cap. ex tenore 16.
de rescript. cap. 2. de dolo. cap. 2. de cognat. spirit. cap. 1. de collus. de reg.
cap. tum, de usuris. Oldrad. conf. 257. num. 41. prope fin. vers. fraus in-
super. Cravett. conf. 764. num. 6. Bald. conf. 76. Factum tale est. in fin.
lib. 1. Menoch. de arbitrar. lib. 2. casu 182. num. 60. & conf. 121. num. 5.
& conf. 136. num. 8. & conf. 198. num. 13. Covarr. var. lib. 1. cap. 18. num. 5.
Tiraquell. de retract. lig. §. 1. gloss. 9. num. 67. Cardinalis Tuschus
practi-

*prædic. conclus. tom. 4. lit. F. conclus. 474. per totam. Cardof. in præxi
ludicum, & Advocat. verb. dolus. num. 3.*

IX.

FRAUDIBUS via non est aperienda, l. in fundo 38. vers. con-
fitemur. ibi : neque malitiis indulgendum est. ff. de rei vendic. l. cum
ii 8. §. si cum lu 20. ibi : ne circumveniat oratio. ff. de transact. l. qui
sub pretextu 9. ibi : fraudibus esse obviandum. Cod. de sacros. Eccles.
cap. porro de divor. Clem. 1. de usur. Clem. 1. §. fin. de concess. præb. Lap-
alleg. 55. num. 2. in princ. Calderin. conf. 294. vers. item si contrarium,
aliàs 2. de rer. permutat. Buttr. conf. 5. num. 2. & conf. 42. num. 2. Alex.
conf. 2. num. 17. vers. non obstat. lib. 1. ubi limitat, dicens, non esse
curandum quod aperiatur via fraudibus, si principaliter hoc non
fieret, sed secundariò, & occasionaliter in quandam potentiam con-
secutivam, & conf. 108. Viso. num. 3. & 4. lib. 4. Joan. de Anan. conf. 70.
num. 2. ubi quod non est danda materia delinquendi, Cravett.
conf. 764. num. 6. ubi quod ut occurratur fraudibus, Jus admittit
latam interpretationem, & facit dispositionem favorabilem, Gem.
conf. 42. num. 11. vers. Est ergo istud. ubi quod argumentum & dispo-
sitio interpretativa rejicitur, ubicunque aperiretur via fraudibus, &
dolo in præjudicium tertii, Petr. de Ancharan. conf. 99. Egregius, 40
venerabilis, ubi quod fraudibus occurrendum est, & quod dicitur
fieri fraus, quoties constitutio, vel lex per indirectum, & cautelam
redditur elusoria. Federic. de Senis conf. 7. num. 5. vers. ista pars vide-
tur, & conf. 93. num. 6. ubi quod in dubiis opinionibus illa est am-
plectenda, per quam fraudibus obviatur. Decianus conf. 4. num. 33.
lib. 1. ubi quod ne dum via non est aperienda, sed occurrendum ne
sint fraudes, Cardin. Tusch. d. tom. 4. lit. F. conclus. 475. per totam.
Mar. Antonin. variar. resolut. lib. 1. resolut. 50. num. 31. & resolut. 62.
num. 5. Carolus de Grassis de except. except. 13. num. 36. Stephanus
Gratianus discept. forens. tom. 5. num. 851. num. 12. & cap. 875. num. 5.
Joan. Maria. Novat. quæst. forens. lib. 1. quæst. 129. num. 5. Mangil.
de imput. quæst. 183. num. 6. Modern. de supplic. ad sanctiss. part. 1.
cap. 10. num. 26. cum seqq.

X.

FRAUDEM fraude repellere licet. l. cum pater 97. §. Titio fra-
tri 31. ff. de leg. 2. gloss. verb. malignantium. in cap. cupientes 16. de elect.

XXX 3

in 6.

in 6. Alciat. de *presumpt.* lib. 5. *presumpt.* 3. num. 37. cum seqq. Vincent. Caroc. in tr. de *resur.* penestertium reperta. q. 4. num. 13. Franc. Molin. de rit. nupt. lib. 2. p. 11. n. 25. add. *supr.* ax. 3. b. cap.

CAP. XXVI.

Frivolæ, Objectiones & Exceptiones.

vide Objection.

De Frivolis excusationibus. 6. l. 1. 7. 8. 9. 13. Cod. de *Excusar.* ubi Wæsenb. parat. ff. num. 1. Clem. 1. de *sentent. Excomm.*

CAP. XXVII.

Frustra, Frustraneum.

Axioma I.

Frustra nihil debet positum intelligi; sed omnia verba debent aliquid operari. l. *si quando* 109. de *Legat.* 1. Nec est disputandum de rebus inanibus aut superfluis. Sichardus ad l. 1. C. *Ne uxor pro marito.* num. 3. incipit, *Lex frustra disputatur.* Imò nemo censetur frustratorium actum celebrasse; Carpiovius 5. resp. 97. 14. per l. 59. de *V. O.*

II.

Frustra fit, quod non relevat, Ioh. Baptist. Costa de *jur. & fact. sciens.* & *ignor. inspect.* 31. num. 2. vid. omnino Surd. 1. conf. 86. n. 17.

III.

Ars & natura frustratoria non admittit. l. *hæc stipulatio* 14. §. *Disunt* 1. ut *legat. nom. ca. 6.* Sic nec contrahentes ullam syllabam otiosam posuisse presumitur. post gloss. & alios, Goth. Anton. *disf. feud.* 6. th. 5. o.

IV.

Qui id agunt ut litem protrahant, non possunt videri boni viri arbitrari defendere. l. *ali.* de *procur.* ubi Bachov. cap. 5. num. 9. eleganter hunc textum ad rabulas nostri temporis accommodat, quorum summa ars est, protellare lites.

V.

Frustra, importat nullitatem actus. l. *cum Rem* 14. de *fidejuss.* l. *cum donationis* 34. C. de *transact.* Quandoque tamen importat opem exceptionis, l. 1. C. de *non num. pec.* l. *si Titium* 48. pr. ff. de *fidejuss.*

¶ I. Fru-

V I.

Frustra expectatur alicuius rei eventus, cuius effectus nihil operatur. *l. aliquando 13. §. fin. ad SC. Vellian. l. 33. de hered. inst. l. cum heres 52. §. 1. ff. de Acquir. hered. l. 33. de iudic. l. fin. C. qui admitt. ad bon. poss. l. ad probationem 21. C. de prob. cap. cum comingar 36. de off. iud. deleg. Surd. decif. 184. n. 3. Et. Mol. de rit. nupt. lib. 1. comp. to. n. 57.*

V I I.

Frustra legis auxilium invocatur, qui committit in legem. *l. auxilium 37. §. 1. Verf. in delictis. in fin. de minor. l. sancimus 15. C. de iudic. cap. ult. de immun. Eccles. cap. bona memoria 23. de Elect. cap. contingit 45. de sentent. excommun. cap. in audientia 25. eod. cap. quia frustra 14. de usur. Surdus conf. 37. num. 3. Acac. Anton. in Comm. ad l. Titio centum 71. num. 47. ff. de condit. & demonstr. & multi alii, quos citat Simon Vaz.*

V I I I.

Frustra fieri dicitur omne illud, quod aliquo jure valere non potuit. *Ferre. in consil. Cathalon. gl. 7. num. 133.*

I X.

Frustra queritur de eo, quod nullum operatur effectum. *l. 3. ff. quando dies legat. l. non oportet 52. ff. de legat. 2. Et frustra disputatur de validitate actus, cuius nullus est effectus. l. 1. C. ne uxor pro maris.*

X.

Frustra precibus impetratur, quod à jure communi conceditur. *l. 1. ff. ad municipal. l. Imperatores 30. de reb. autor. jud. poss. l. 1. C. de Thesaur. Surd. decif. 173. num. 18. & consil. 216. num. 23. & conf. 298. num. 26. Escobar. de ratiocin. cap. 6. num. 20. in fine.*

X I.

Frustra fit per plura, quod potest fieri per pauciora. *l. 1. ff. quod mar. caus. l. 39. §. 1. C. de Appell. l. generaliter 6. C. de institut. & substit. l. in donationibus 31. C. de donat. pr. Inst. quod cum eo qui in alien. potest. Aristot. lib. 9. top. Thom. de Thomasset. reg. 73.*

X I I.

Frustratoria & elusoria non debet esse lex, neque provisio legis. *Cardin. Tufch. rom. 4. l. 1. E. conclus. 5203*

Axiom. Lib. VI.
CAP. XXVIII.
Fundamentum.

Axioma 1.

Fundamentum ubi deficit, totum etiam ædificium, seu omne id. quod superducitur, corrui. *cap. cum Paulus 26. 1. quest. 1. Menoch. conf. 48. n. 35. Fr. Viv. decis. 21. num. 25. Aleman. in Palest. Consult. conf. 7. pag. m. 358. in fin. ubi ex Schurff. 2. conf. 77. num. 1. ait: Tollamus capitale præsuppositum seu fundamentum; & illata per se cessabunt.*

Nam collapsa ruunt subduktis recta columnis.
Museulus *de success. consent. & anom. class. 1. num. 7. conclus. 7. num. 35.*
Vnde Fundamentum ubi non est, superædificari non potest. *cap. 3. extr. de prebys. non baptiz.* Et rectè dicitur, quod Fundamenti error, totam massam corrumpit. *Bald. in prafat. Decret. ad fin.*

I I.

Fundamento sublato, ipsa quoque opinio, quam propter id Doctor aliquis fovet, corrui. *Hond. Vol. 2. consult. 75. num. 50. sive Lege vel Canone non probante id, ad quod allegatur, nec manet nuda autoritas allegantis. Everh. in loc. argum. legal. praeamb. num. 29. Gædd. Consil. Marpurg. lib. 3. conf. 32. num. 243. Sic Aurea Bulla Caroli IV. Concessit columnis, totum ædificium ruinæ subiecit. sic etiam cap. qualiter 17. extr. de Accusar. Kirehb. de feud. cap. 2. num. 15.*

I I I.

Fundare intentionem debet Actor, cum probat id, quod intendit. *Pa-normitan. in cap. 2. in 1. notab. extr. de probat.* sed tamen etiam ex sola præsumptione intentio fundata dari potest, quemadmodum & is. qui pro se regulam habet, fundatâ intentione gaudet. *Myns. ad d. c. 2. n. 4. & 5.*

I V.

FUNDAMENTO destructo corrui ædificatum, *l. nam origo 8. ff. quod vi aut clam l. legi tecum 26. ff. de except. rei judic. cap. cum Paulus 26. 1. quest. 1. [ibi hoc tantum dicitur: Ubi Christus non est fundamentum, ibi nullum boni operis est superædificium.]* *Flamin. Paris. de resignat. benefic. lib. 9. quest. 25. num. 36. Anton. Monach. Lugens. decis. 13. num. 24. & Florent. decis. 48. num. 3. & Bononienf. decis. 18. num. 45. Cardinal. Tuschus practica conclus. tom. 4. lit. F. conclus. 513. Valenzuel. conf. 105. num. 105. & conf. 123. num. 42. & conf. 161.*

et consil. 161. num. 3. Torreblanca de jure spirituali. libr. 15. cap. 13.
num. 013.

CAP. XXIX. Furor, Furiosus.

Axioma I.

Furiosus comparatur ignoranti, l. filiusfamilias 16. §. 2. in fin. Et ibi Bartolus qui testam. fac. poss. Item prodigo. l. 1. ff. de cur. furios. absenti & quiescenti. l. 2. §. Furiosus 3. ff. de cur. Codicil. l. 124. §. 1. de Reg. iur. quia in eo animus deest. Acquiratur item infanti. l. 1. de bon. poss. furios. infant. quoad consensum præstandum. l. 7. in princ. eod. ad SC. Trebell. Hinc Furiosi vel ei, cui bonis interdictum est, nulla est voluntas. l. 40. de Reg. iur. l. 47. de Acquir. vel. O. Her. Furiosum tamen haberi pro consentiente, in casu, in quo si fuisset sanæ mentis, non habuisset causam contradicendi, voluit Alexand. in l. 2. §. Solvuntatem. colum. 2. not. ult. & Iason in colum. 3. not. 2. ff. solut. matrim.

II.

Furor non dissolvit patriam potestatem nec matrimonium. l. 8. de his qui sui vel alieni iur. ubi glossa. Plura de hac materia qui vult, videat Tom. Reg. iur. pag. 54. 6.

CAP. XXX. Futurum.

Axioma I.

Futura non considerantur aut impediunt, nisi certa sint, & infallibilia. 2. quemadmodum 29. §. si vario 2. ad Leg. Aquil. l. 3. de in litem iur. Welsenb. in Com. Cod. de condit. ob caus. dat. num. 53. 111.

II.

Futuri indulgentia non extenditur ad præterita. in Nov. 129. cap. 4. ubi tamen vide Gothofredum.

III.

FUTURA contingentia sunt incerta apud nos, unde dicimus, de futuris contingentibus non est determinata veritas, l. Pen-
sare 84. ff. de acquirend. heredis. l. si putator 31. ff. ad Legem Aquiliam.
Yyy I. qui

l. qui bona 13. §. cum inter 2. ff. de damno infecto. D. Thomas 1. part. quaest. 14. art. 13. & lib. 1. contra gentes, cap. 67. Curs. Conimbricens. in comment. ad Logicam, libr. 1. cap. 8. art. 3. quaest. unica. Roman. conf. 503. Diligenter. num. 12. vers. non enim scire poterat. [Et futura imprimis litigiosa, adesse & non esse se habere possunt. Parthen. Litigios. lib. 2. cap. 4. num. 11. ubi vide ex Jafone in l. Strichum. de Legat. 1. & glossa in l. cum hi 8. de Transact.] Ancharan. consil. 392. Viso diligenter. num. 5. cum seqq. ubi quod etiam aliquando judicamus futura contingentia, secundum communem contingentiam. Surdus de alimentis, tit. 8. quaest. 1. num. 8. & consil. 454. num. 14. Cardinalis Tuschus practica. conclus. tom. 4. lit. F. conclus. 568. à principio. ubi num. 4. ait, fallere, quando verisimile est, quod futurum possit evenire, & citat Baldus in l. fin. §. quia, in fin. Cod. commun. de legat. Decius in l. si idem cum eodem 11. §. si una 2. colum. 2. de jurisdic. omn. judic.

IV.

FUTURA contingentia despiciuntur à presenti utilitate, unde dicitur, ad praesens, ova sunt pullis futuris meliora, Decius consil. 474. Viso instrumento. num. 4. quem refert Card. Tuschus d. concl. 568. num. 6. Hinc illud : Ad praesens ova cras pullis sunt meliora. apud Scacc. de commerc. §. 1. quasp. Surdus consil. 45. n. 32. quod dixerium est gloss. in l. cum hi 8. verb. modico praesenti de transact. vide supra tit. Accipere.

Finis Libri sexti.

LIBER

LIBER SEPTIMVS.

CAP. L

Geminatio, Geminatus, Repetitio,
Reiteratio.

GEMINATIO actus seu verborum, maiorem delibera-
tionem, & enixam voluntatem manifestè inducit, l. Balija 22.
ff. ad SC. Trebell. Bartolus in l. cum scimus 22. num. 7. C. de agric.
& censu. lib. 11. Decius in l. 1. num. 30. C. de pact. & consil. 51. colum. 2. &
conf. 180. col. 3. Corn. conf. 59. num. 8. & conf. 140. num. 2. lib. 2. Paris.
conf. 94. num. 4. vol. 2. & conf. 89. num. 13. lib. 3. Curtius jun. conf. 264.
num. 32. in fin. Cravett. conf. 201. num. 42. & conf. 20. num. 2. & conf. 54.
num. 7. Decianus conf. 57. num. 41. lib. 1. & conf. 46. num. 37. cum seqq.
lib. 2. & conf. 1. num. 42. & 43. lib. 3. Francisc. Becc. conf. 70. num. 10.
Gutier. pract. lib. 3. quest. 17. num. 134. Cephal. conf. 40. num. 8. & 9.
Surdus conf. 10. num. 54. & conf. 73. num. 64. Bertazol. in repet. si quis
maior 41. C. de transact. num. 260. cum seqq. ubi ampliat, etiam si sit
facta in uno instanti. Menoch. conf. 10. num. 1. & conf. 255. num. 41.
Josephus Sesse Aragonia decis. 230. num. 14. Mar. Antonin. var. res-
solut. lib. 1. resolut. 3. num. 7. & lib. 2. resolut. 35. num. 9. Ferrer. in con-
suet. Catalonia, gloss. 1. num. 123. Cardinal. Tusch. pract. conclus.
tom. 4. conclus. 128. à princip. Octav. Glorit. respons. 1. part. 2. num. 58.
Rot. decis. 626. num. 5. apud Farinac. num. 2. recent. & decis. 676.
num. 2. ead. part. 2. recent. Carolus de Grassis de except. except. 14.
num. 38. cum seqq. Stephanus Gratianus discept. forens. cap. 651. num. 6.
& cap. 737. num. 4. & cap. 834. num. 7. & cap. 967. num. 27. Sebastian.
Medices de Regulis iuris, reg. 7. à num. 6. cum seqq. Mar. Giurba in con-
sult. Messanens. cap. 1. gloss. 3. num. 1. & 2. part. 1. Ambrosin. Perus.
decis. 3. num. 18. Britto ad cap. poruit. §. 2. num. 23. de locat. Actus
enim geminati maiorem firmitatem inducunt, ut dixi lib. 1. t. Actus

Yyy 2

& cen-

& censentur gesti cum maiori animi deliberatione, *cap. Nefi Christus* 26. *de jurejur.* Decius *consil.* 1. *sub num.* 1. & *consil.* 504. *colum. fin.* Barbat. *conf.* 43. *volum.* 2. Otach. *decis.* 38. *num.* 16. Roland. *conf.* 61. *num.* 39. & 40. *vol.* 2. quos refert & sequitur Octav. Glorit. ubi *supr.* *num.* 59. ubi *num.* 60. post Menochium *conf.* 393. *num.* 17. intelligit maxime, quando geminatio fit ex intervallo. [Anton. Corset. *tr. de de verborum geminatione, per tot.*] Valenzuel. *conf.* 102. *num.* 102. ubi quod geminationis vis est magna, & *conf.* 187. *num.* 47. & 49. ubi quodd geminata & duplicata sunt potentiora simplicibus. Leo Valent. *decis.* 4. *num.* 8. p. 1. Anell. Amat. *conf.* 71. *num.* 2. & *conf.* 74. *num.* 24. Ubi quodd geminatus actus magis enixam voluntatem ostendit. [Plura de effectu geminationis & iterationis prolixè tractat Wesenbec. *lib.* 5. *conf.* 235. n. 5. Marpurg. 1. *conf.* 24. n. 4. Schurff. 2. *conf.* 37. *num.* 10. Anton. Corset. *tract. de verborum geminatione, per tot.* & nunc geminationis vim indicavit Josephus Gend. 43. *vers.* 52. Quod autem vidisti secundò somnium, firmitatis indicium est: eò quod fiat sermo Dei, & velocius impleatur. (An pro geminatione præsumatur, vide Menochium 1. *Q. casu* 213. *num.* 2. Tusch. *in voce identitas.* ubi etiam Marcard. & pluralitas.) Et hinc est, quodd Reiteratio & repetitio actuum, tollit omnem erroris præsumptionem: quippe quæ plenam præsupponat deliberationem & perseverantiam. Glossa *in cap. ex literis* 5. *verb. admonita. extr. de divor. tiis. cap. si quis iratus* 5. ubi gloss. *verb. iterare. caus.* 2. *quest.* 3. *volum.* 1. *Consil.* Marpurg. 24. *num.* 4. ita, ut nihil opponi possit contra ei usmodi actum, sapius repetitum; sed talis repetitio vim confirmationis habeat. Tiraquell. *de retract. gentilit.* §. 21. *gloss. un. num.* 5. & seqq. Decius 2. *consil.* 86. & quodd geminatio & repetitio actus eundem confirmare dicatur. Wesenb. *in parat. de consil. pecun.* *num.* 2. & *in Comm. Cod. ibid.* *num.* 17. Exempli gratià: Mulier iterando intercessionem, amittit beneficium Velleiani. *l. si mulier* 22. *C. ad SC. Velleian.* In delictis geminatio, iteratio & multiplicatio delictorum magnam vim habet ad pœnam exaggerandam: Imò geminatum delictum, non debet sperare veniam. *l. 3. Cod. de Episcop. audient. l. quicumque* 4. *C. de serv. fugitiv. l. capitalium* 28. §. *solent.* 3. *de pœn.* & plures ad hoc allegat Cartes. *in princ. Crim.* §. *circa.* n. 107. Diss. gloss. & Dd. *in l. vulgaris* 21. *vers. nam etsi quis. in verb. fur. de furtu.*

furtiv. ubi dicunt: Ex doctrina Interpretum plures copulas, unum facere adulteri; crimen, & factum pluribus intervallis & temporibus. Et iterationem tantum aggravare delictum, non pœnam mutare. *per auth. liberi furiosi. C. de Episc. audiens. Obrecht. conf. MS. 40. fin.* quod posterius non placet.]

Sic & confessio extrajudicialis geminata, plenè probat, quia habet vim confessionis judicialis. Jalon *in §. in personam 8. num. 48. Institut. de actionib. [l. cum scimus 22. & ibi Bartol. C. de Agric. & Censit. Paul. de Castre. conf. 34. ubi ampliat, verum hoc esse, etiam si cuilibet confessioni adsit unus testis tantum, & non potest revocari, ut vult glossa in cap. ex literis 5. de Divort. Baldus in l. error 8. de juris & facti ignor.] Johan. de Anania conf. 55. num. 3. Roman. conf. 290. in casu proposito. num. 7. Afflict. decis. 164. num. 3. Florian. de S. Petro conf. 21. in fin. num. 56. & 57. Paris. conf. 73. num. 6. lib. 2. Brunor. à Sole in locis communibus, verb. confessio, num. 20. Cardinal. Tusch. tom. 4. lit. G. conclus. 28. à num. 39. usque ad 48. Farinac. in praxi criminali, quæst. 82. num. 13. & part. 4. consil. 38. lit. B. & ibi decis. 89. num. 5. ubi addit. lit. C. Decian. conf. 46. num. 38. lib. 2. [Geminata tamen confessio, tanquam per errorem facta, erroris causâ probatâ, revocari potest. Decius in l. 1. not. 4. C. de Error. calculi, ubi dicit, hanc esse communem opinionem Ludov. Roman. conf. 391. Socin. conf. 228. colum. 1. volum. 2.]*

Confessio geminata parit actionem, Corn. conf. 223. num. 10. lib. 1. & inducit obligationem. Decianus conf. 44. num. 76. lib. 3. Card. Tusch. d. conclus. 28. num. 45.

Confirmationem inducit geminatio actus præcedentis, Paris. conf. 10. num. 122. lib. 2. Cardin. Tusch. d. conclus. 28. num. 32. Et confirmatio geminata in forma communi, habet vim motus proprii. Decius conf. 33. num. 2. Cardinalis Tuschus d. conclus. 28. num. 55. ubi num. 56. declarat, ut procedat, si Papa etiam confirmans bis rescripserit, aliàs secus.

Consensus geminatus habet vim quandoque jurati consensus, Berol. conf. 22. num. 7. lib. 2. Card. Tusch. d. conclus. 28. num. 50. & tollit l. actionem, ex l. 2. C. de rescind. vendit. in maiore, Romanus conf. 54. Visi. circa finem. Cravett. conf. 151. num. 31. & consil. 160. num. 6. Cardin. Tusch. d. conclus. 28. num. 90. Verùm quòd gemi-

natus consensus minoris parum operetur, resolvit. *Paril. conf. 69. num. 71. lib. 2.* quem refert Cardin. Tusch. *d. conclus. 28. num. 103.* ubi *num. 112.* post Romanum *dict. conf. 54. & Cravett. d. conf. 160. num. 6.* observat, quod licet consensus geminatus in maiore tollat rescissionem, & lationem ultra dimidium, tamen secus est, si primus consensus est in ætate minori, & secundus in maiori, quia arguit maiorem animi declarationem, sed non auget obligationem, ut sit remissa læsio enormissima.

Electioem industriz personæ causat, & convalidat contra. Etuum geminatio, *Corn. conf. 81. num. 28. lib. 1.* quem refert Card. Tusch. *d. conclus. 28. n. 28.*

Interpellatio geminata magis aggravat debitorem morosum, Jason in *l. si ex leg. att. num. 18. ff. de V. O.* quem refert Cardin. Tusch. *d. conclus. 68. num. 57.*

Literæ geminatæ habent vim motus proprii, qui exprimensus esset, *Paril. consil. 9. num. 21. lib. 3.* Decianus *consil. 46. num. 43. libr. 2.* Curtius junior *consil. 310. num. 131.* ubi quod tollunt omnem subreptionem, refert Cardinalis Tuschus *dict. conclus. 28. num. 49.*

Mora geminata non purgatur, quæ aliàs esset purgabilis, Jason in *l. vinum 22. num. 17. ff. si certum pet. Marfil. in l. 1. §. quæstioni. num. 16. ff. de quæst. Capit. decis. 19. num. 4.* Cephal. *conf. 25. num. 2. lib. 1.* Cravett. *conf. 346. num. 12. & 13.* Cardinalis Tuschus *dict. conclus. 28. num. 33.*

Pactum nudum geminatum parit actionem, Cephal. *consil. 40. num. 10. lib. 1.* Decianus *consil. 46. num. 39. lib. 2.* quos refert Cardinalis Tuschus *dict. conclus. 28. num. 24.* Pactum de donando si est geminatum, importat donationem, Menochius *consil. 1. num. 226.*

Promissio sine causâ, quæ non valet, si est geminata, valet. Decianus *consil. 46. num. 40. libr. 1.* Cardinalis Tuschus *dict. conclus. 28. num. 27.*

Obligatio naturalis geminata, parit efficacem actionem & obligationem. Decian. *d. consil. 46. n. 40. lib. 2.* Card. Tusch. *d. conclus. 28. num. 26. & 82.*

Renun-

Renunciacionis vim habet geminatio, & trahitur etiam ad incogitata. Socinus jun. in l. qui Roma 122. §. duo fratres 6. num. 120. ubi Rip. num. 69. ff. de V. O. idem Socin. conf. 20. lib. 4. Rom. conf. 403. Card. Tusch. d. conclus. 28. n. 95.

Renunciatio geminata, habet vim specialis renunciacionis. Paris. confil. 9. num. 20. lib. 3. Cardinalis Tuschus dist. conclus. 28. num. 96.

Simulationem purgat geminata dispositio, & tollit fraudem, & deceptionem. Decian. d. conf. 46. num. num. 38. lib. 2. Card. Tusch. d. conclus. 18. num. 75.

Rescriptum geminatum, habet vim clausulæ, Non obstante. Felinus in cap. Nonnulli 28. num. 14. de rescript. Cremenf. sing. 136. Ruin. conf. 111. num. 19. lib. 9. Ubi limitat, quando secundum rescriptum non emanavit in augmentum primi, sed in declarationem, & respicit potius difficultatem introitus, & illam tollit, & sic est quædam confirmatio, quæ non operatur derogationem Juris communis. Menochius de arbit. libr. 2. casu 202. num. 79. ubi declarat multipliciter, Cardinalis Tusch. d. conclus. 28. à num. 77. uci num. 81. ait, rescriptum geminatum habere vim derogationis, & clausulæ motus, quando in secundo est facta mentio de primo, aliàs non. v. Everh. loc. à conjunct. duar. ll. n. 4.

Verba geminata operantur, quod nihil potest opponi. Cur-rius jun. conf. 278. num. 18. Cardin. Tuschus d. conclus. 28. num. 44. Verba importantia arbitrium boni viri, si geminantur, important liberam voluntatem, Riminaldus jun. conf. 65. num. 19. lib. 1. Paris. conf. 71. num. 18. & 19. lib. 3. ubi plura cumulat, & dicit, quod verba, placueris, & videbitur, cumolata important liberam voluntatem. Verba quantumcumque universalialia licet non trahantur ad incognita, tamen trahuntur, si sint geminata, quia sufficit in genere cogitatum esse, Cravett. conf. 531. num. 2. & 3. & conf. 630. num. 3. & 4. Cardinalis Tuschus d. conclus. 28. num. 60. Verba enunciati-va geminata efficiuntur dispositiva, ut probant Barbatus confil. 32. num. 1. lib. 3. Castrenf. confil. 92. colum. 2. num. 3. lib. 2. Romanus conf. 64. num. 5.

[Limi-

[Limitationis loco nota, quod regula procedat, cum quis sciens prudens actum repetit & confirmat: secus est si interveniat dolus, vel quod idem est error. Pac. in comm. ad l. un. C. Ede rr. calc. in produ. 2. (1) Et quod geminata oratio incontinenti facta, nihil operatur. l. 4. & ibi Dd. de pignor. act. Umm. de Process. D. 1. thes. 7. num. 40. in fin.

Præterea in pluribus casibus Geminatio actus nihil operatur, de quibus Paris. consilio 110. numero 47. cum sequentib. libr. 1. videlicet quando exprimitur pluries illud, quod tacite inest, & numero 48. quando expressio geminata induceret contrarium effectum, & num. 49. quando magis explicitè declaratur illud, quod erat expressum, & num. 50. quod non operatur contra naturam contractus, vel rei in contractum deductæ. Item non operatur, facta eodem contextu, quia dicitur una, Glossa in l. si conveneris 18. ff. de pignorat. action. Glossa in verb. instanti. in cap. ab eo 6. de appellatione. libr. 6. Romanus consil. 427. num. 3. Cephal. conf. 94. in fin. libr. 1. Paris. consil. 71. num. 20. vers. nec obstabis. libr. 3. ubi declarat Decianus consil. 37. num. 92. lib. 2. ubi ait, quod licet geminatio plus operetur, quando ex intervallo ex diversis scripturis, tamen etiam aliquid operatur, si est in eodem instrumento. Item nihil operatur, quando gerens actum non habet potestatem, & in præjudicium tertii, & in actu suspecto, & ubi in actu geminato intervenit defectus, vel vitium, ita Cravett. consil. 494. num. 16. & 17. Cardinalis Tuschus dist. conclus. 18. à num. 101. usque ad num. 120. ubi post eundem Cravett. consil. 70. num. 10. observat, aliquando verba geminari, ut quis sibi plenius, & clarius provideat, non autem ut plus operentur. Denique actus prohibiti, non dant robur actui. Authent. si qua mulier. post l. 22.

C. de SC. Velleian. ubi Gothofred.

Bald. & Jafon.

C A P. II.

Generalis. *Vid. in voce Omnis.*

Axioma I.

Generalia seu universalia judicia ut singularibus & specialibus differant. *Vid. Cuiac. lib. 7. Resp. ad l. 3. de usur.*

I I.

De Generalitatis, generalis sermonis, & generalium verborum restrictione, significatione, affectionibus &c. *Vid. Mantic. in tract. de ambig. conveni. lib. 3. tit. 2. per tot.*

I I I.

Generaliter dictum, generaliter debet intelligi. *l. 1. §. generaliter. t. de legat. praesent. l. ult. C. de dotis promiss. Add. Everhard. in loc. de Generalit. num. 2. Sed tamen civiliter & sobriè. Qua de re vid. Zasium lib. 1. singul. Respons. cap. 7. per tot. Ratio, (1) quia, ubi Lex non distinguit, nec nostrum est distinguere. l. de praesent. §. Et ibi Bartolus de public. in rem alt. (2) nec à verbis in se est recedendum. etiamsi lex sit perquam dura. l. 12. §. 1. Qui §. à quibus manum. Exemplum est in renunciatione, transactione, liberatione generali, si facta sit ab omni, ex quo sibi partes hinc inde undequaque tenebantur, & ex omni causa, & ab omni jure: tunc verba ista generalia, salva ratione recti sermonis, non possunt restringi ad aliquam speciem. Socinus jun. 3. conf. 103. num. 4. Beitzol. de transact. instrum. claus. 35. gl. 2. num. 3. ubi ait verbis istis (videtur quod omnis causa quae esse possit, sit remissa) censetur etiam remissa, quae quis ignoret.*

Limica (1) si constet plus scriptum, minus intellectum: tum enim verba debent restringi. *l. ult. C. de LL. l. 17. de LL. l. 6. de pign. vid. V. G. Forster. de jur. interpr. c. 2. num. 5. Eleganter Quintil. 2. Inst. 15. cap. 3. num. 5. Omnia subjecisse Oratori videtur Aristoteles, cum dixit, vim esse dicendi, quid in quaque re possit esse persuasibile: Et Patrocles: qui non quidem adiecit in quaque re: sed nihil excipiendo, idem ostendit.*

Limica (2) Generalitas Legis recipit limitationem de habilitate. gloss. *l. ut praedictum 11. §. Est t. de numeris. Et in l. C. de SS. Eccles. ubi Gothofred. in lect. Verba enim quantateunque generalia, semper sunt civiliter accipienda, l. fideiussor 2. §. quod aut prator 4. Et saepe voce generali intelliguntur singula generum, non genera singulorum. l. 19. de in juv. vocand. Hinc generalia verba, quae in una tantum re locum habere possunt, non autem ad multa, eius expressè mentionem facere videntur. l. 24. de instrum. Et instrum. leg. Bare. conf. 196. & Generalitas, quae non nisi in una specie verificari potest, ad eandem speciem contrahitur, & pro expressa habetur.*

Zaf. lib. 2. conf. 1. num. 73. post Iasonem &c. Tiraquell. de Retract. Verb. express. num. 137.

Limita (3) quod generalia verba generaliter non sunt intelligenda, sed restringenda, ut altera pars maneat decepta, damnumque sentiat. l. penult. ff. ad exhib. l. cum Aquiliana 5. ff. de transact. l. 35. ff. de pass. l. 6. de pignor. l. 11. de iurisdic. Ratio, cum non sit par eademque ratio omnium casuum, qui sub verbis illis generalibus possunt comprehendi. Bartol. in l. si pluribus 44. p. 2. de legat. 2.

Limita (4) quod generalia verba, quæ sequuntur, secundum ea quæ antecedunt, restringenda sunt, l. non est novum 26. de Legib. l. 100. §. 1. de Legat. 3. Decius conclus. 179. col. fin. & quod generalis dispositio intelligenda veniat, ne, quæ antecedunt, corrigere videatur. Roman. conf. 499. column. 3. Alex. conf. 77. col. 5. Vol. 7. & Generalis lex sive constitutio nunquam derogat speciali, licet anteriori, & clausulam derogativam habenti. Schradet. de feud. p. 10. sect. 5. n. 42. ubi multos citat.

IV.

Ire per generalia, est doctorum posuivorum, quos vulgus procuratores appellat, & Felin. Nevizan. lib. 3. Syll. nupt. num. 43. Quia generalia & indefinita enunciata periculosa sunt, ideo & Imp. Iustin. & boni iuris consulti solent sibi cavere per adjectionem particulae *seu vel penè*. Bachov. ad §. ius autem Gent. l. de l. N. G. §. C. n. 4.

V.

Quando generalis seu universalis oratio in uno deficit, redditur in totum falsa per text. in l. si in, qui ducenta. §. utrum 3. de rebus dub. Anton. Gom. in l. 47. Tauri. num. 7. Iohan. Gutier. in repet. sent. in §. sui. Iustit. de hered. qual. §. diff. num. 121. fin. seu in omni enunciatione universali, si quid aliqua ex parte falsum inest, totam enunciationem falsam efficit; quæ est Iuliani sententia, sumpta à Dialecticis, in l. si in, qui ducenta 13. §. utrum 3. Verf. quæ enim significatio, de rebus dubiis. Donell. ad l. pignus 9. Cod. de pignorat. act. num. 4.

VI.

Novum non est, ut generalia specialibus subijciantur. l. si seruum 27. §. 16. Ad Leg. Aquil. Coll. Arg. de Noxal. act. l. i. Exquisite Hering. de fideiussor. cap. 17. num. 58. Berlich. 2. conclus. 22. num. 21. Carpzov. 2. consil. 17. desin. 2. & seqq. fac. taur. c. 4. de Procur. in 6.

VII.

An generalis clausula fortior sit, quàm specialis. Vid. Coll. Arg. qui pot. in pign. l. i. §. 1. num. 4.

VIII.

Generalitas ad locum relata, debet restringi & intelligi secundum subiectam materiam: sicut restringitur generalitas relata ad bona. fac. cap. anima-

animarum ult. vers. Statuta. de Constitut. in 6. Et l. fin. §. cui dulcia. de Gremio. ut leg. Vid. Everh. in loc. à nomm. dignit. n. 6.

I X.

Vbiunque generalitas propter medium habile verificatur, in qualibet sua specie generalitas indistincte operatur, quando autem medium non est habile, tunc operatur quantum potest. Everh. in loc. à Generalit.

X.

In omni dispositione generalitas restringitur ad intellectum juris communis, ut patet ex l. quarta. l. 54. §. 1. ff. Locati. vid. fust. apud Everhardum d. loc. à generalit. num. 2.

X I.

GENERALIS dispositio omnes species comprehendit, & expressio generis, continentis species, operatur idem, ac si singulæ species essent expressæ, l. si chorui 79. ff. de legat. 3. [Facis l. si duo §. sub fin. de administrat. tutor. l. omnes 4. post princip. Cod. de præscript. triginta vel quadraginta annorum. Berlichius lib. 2. conclus. 22. num. 3.] Alexand. conf. 233. Ponderat. num. 16. lib. 6. Federic. de Senis conf. 82. In puncto. in princ. & conf. 85. Statuto civitatu. num. 2. & 3. ubi quod tantum operatur genus quoad omnia, quantum species quoad specialia, Zabarell. consil. 99. num. 2. vers. quarto. ubi quod idem operatur genus, seu dispositio generalis, quod specialis, quando non subest ratio diversitatis, Anchar. conf. 3. num. 4. in fin. ubi de legato generali, ut idem operetur in genere, quod speciale in specie, Gemin. conf. 65. num. 19. vers. circa primum. Bald. conf. 11. num. 5. vers. ratio differentia. lib. 3. ubi quod genus resolvitur in singularitates, Natt. conf. 613. num. 3. Curtius jun. conf. 199. num. 15. ubi ampliat maximè, quando generalis dispositio non potest verificari, nisi in una specie, quia tunc habetur pro speciali, & individua, & conf. 316. in princ. ubi quod expressio generalis idem operatur, quod particularis, Francisc. Becc. conf. 80. num. 7. cum seqq. Cardinalis Tusch. pract. concl. tom. 4. concl. 29. per tot. Fr. Molin. de rit. nupr. quest. 87. num. 17.

[Limita: quod nullus est adeo generalis sermo, à quo non tacitè quædam accipiantur ex mente loquentis, arg. l. 6. de pignor. l. 9. de servitut. l. 60. de procuratorib. Cuiacius in lib. 4. responsor. Papin.

lib. 34. de jure dos. vide supra Axiomate 4. & infra lib. 18. in dispo-
ne Totum.]

X I I.

GENERALIS loquutio, seu prohibitio comprehendit omnia,
l. cum querebatur 240. in fin. ff. de verb. significat. l. servitus 23. de S.V.P.
ibi: humanus est verbo generali omne lumen significare. Josephus Sesse
Aragon. decis. 48. num. 12. Francisc. Molin. de ritu nupt. lib. 3. quest. 54.
num. 4. etiam minima, cap. maioribus, de prebend. D. Barbof. in l. cum
prator. 12. §. 1. num. 112. ff. de judic. Surdus consil. 33. num. 24. latè
Sebastianus Medices de Reg. jur. reg. 1. & generalis prohibitio mini-
ma comprehendit. Dn. Barbofa in l. cum prator 12. §. 1. num. 112. ff.
de judic.

X I I I.

GENERALIS dispositio non extenditur ad non verifimi-
lia, non cognita, non cogitata, illicita, neque ad ea, quæ specialiter
quis non expressisset. [Textus expressus & elegans in l. 1. C. qua res
pignor. obl. add. l. 34. de R.N.] Federic. de Senis consil. 125. num. 1. Curt.
jun. consil. 267. num. 3. ubi quoddam generalis dispositio non trahitur
ad ea, quæ de novo superveniunt, & consil. 294. num. 71. ubi quod
generalia verba nunquam trahuntur ad ea, quæ disponentibus sunt
impossibilia, & consil. 334. num. 36. ubi quoddam generalis dispositio
nunquam comprehendit actus juratos, Roman. consil. 209. Pro veri-
ficatione, num. 2. ubi quoddam nunquam præsumitur quis velle com-
prehendere sub generali dispositione illud, de quo specialiter dis-
ponere non potuisset, & consil. 108. in fin. ubi quoddam generalis quæ-
tatio, vel liberatio non extenditur ad dolosè occultata, quia ad in-
cognita non trahitur, & consil. 403. Pro decisione, num. 4. ubi quoddam
verba generalia laudi nunquam extenduntur ad ea, quæ in specie
arbitri non potuissent arbitrari, Johan. de Imol. consil. 82. in princ.
ubi quoddam generalis dispositio non comprehendit ea quæ inducunt
peccatum, Fulgos. consil. 146. num. 1. ubi quoddam generalis sermo non
comprehendit prohibita, & quæ de jure fieri non possunt. Corn.
consil. 269. In hac consultatione, num. 23. lib. 1. ubi quoddam generalis ap-
probatio non trahitur ad dolosè gesta, & consil. 176. num. 2. lib. 2. ubi
quoddam in mandato generali non veniunt ea, quæ quis in specie non
esset

esset mandaturus, & *confil. 89. num. 12. lib. 3. & conf. 83. num. 2. lib. 4.* ubi quod generalis concessio, seu gratia non comprehendit ea, quæ concedens in specie non esset verisimiliter concessurus, Cravett. *conf. 33. num. 5.* ubi quodd impugnatio generalis non comprehendit ea, quæ impugnanti sunt favorabilia, & *conf. 34. num. 8.* ubi quodd sicuti generalis dispositio non comprehendit terti præjudicium, ita neque præjudicium disponentis, & *conf. 95. num. 10.* ubi quodd clausulæ generales non comprehendunt maiora expressis, & *confil. 70. num. 18.* ubi quodd generalis dispositio non comprehendit ea, in quibus potest esse capio & læsio, & *conf. 100. num. 6. & num. 7. & num. 8. & conf. 109. num. 6.* ubi quodd non comprehendit ea, quæ sunt in specie prohibita, & *conf. 158. num. 9.* ubi quodd mandatum Principis non comprehendit illicita, & *conf. 160. num. 5.* ubi quodd generalis ratificatio non comprehendit illicita, neque ea quæ ratificans verisimiliter non inclusisset, & *conf. 174. num. 4.* ubi quodd rescriptum Principis generale non extenditur ad ea, quæ Princeps facere non potest, vel etiam difficilius facere solet, latè Cardinalis Tuschus *tom. 4. lit. G. conclus. 31. per tot.* [Hanc autem regulam per omnia veram non esse, sed expressè refutatur per Br. & alios, quia omninò plus valet renunciatio specialis, quoad specialia, latè Berlichius *2. 22. n. 4.* Intelligendum autem de speciebus homogeneis, non de heterogeneis. (2) non procedit in privilegiis. *Lab buto. de vacat. & excusat. mun.*

XIV.

Generalis loquutio personam loquentem non comprehendit, *l. inquis. 10. 18. C. de solut. cap. 1.* ubi gloss. ult. de prohibita feudi alien. per Federic. 2. F. 55. Curt. jun. *conf. 332. num. 4.* ubi dicit esse vulgatam Juris regulam, Cravett. *conf. 274. num. 12. & conf. 296. num. 30. & conf. 385. num. 30.* ubi dicit, quodd materia est brocardica, & *confil. 25. num. 5.* ubi quodd per clausulas generales non censetur quis velle seipsum ligare, latè Surdus *conf. 47. num. 19.* ubi quod generale rescriptum, & generalis dispositio non comprehendit Principem confirmantem, vel concedentem, etiamsi dicat, *ex certa scientia.* & *num. 20.* quodd statutum generale non ligat creditorem, & *num. 22.* quodd jurans adjuvare contra omnem personam, non intel-

ligitur contra seipsum, & num. 23. quod cedens jura contra omnes, non censetur cedere contra seipsum, Afflict. decis. 319. num. 8. ubi quod promissio de defendendo non intelligitur contra seipsum. Et quod communitas non continetur sub generali loquutione gabelarum, quando ipsa non tenebatur prius solvere, resolvunt Boer. decis. 213. num. 2. Surdus d. conf. 47. num. 21. & 23. Card. Tusch. tom. 4. lit. G. concl. 33. à princ.

Limita, quando constat de mente, vel materia subjecta aliud suadet, vel subest ratio, quod persona loquentis includatur, Cyn. in d. l. inquisitio 18. Gabr. commun. tit. de verbor. signific. conclus. 9. num. 7. Cravett. consil. 274. post num. 12. Curt. jun. cons. 195. in fin. num. 46. Menoch. de presumpt. lib. 3. presumpt. 44. num. 27. Cardinalis Tuschus dist. conclus. 33. num. 17. ubi num. 18. & 19. post Decium consil. 104. Et diligenter. num. 4. & 5. limitat etiam, quando cessio fieret ex causa onerosa, vel quando sumus in dispositione legis, quia continetur persona loquentis, secus in dispositione hominis.

XV.

GENERALIS dispositio non comprehendit ea, quae non esset quis in specie comprehensurus, l. obligatione generali 6. ff. de pignoris. l. 3. ff. de evict. l. qui peculii 46. ff. de peculio. cap. veniens 16. cap. Quintavallus 23. de jurejur. cap. ult. de offic. vicarii, lib. 6. Corn. cons. 89. num. 12. lib. 3. & cons. 83. num. 2. lib. 4. Surdus cons. 73. num. 17. Cardinal. Tusch. dist. lit. G. conclus. 31. num. 2. Item Surdus consil. 123. num. 63. & de aliment. tit. 8. privileg. 7. Carolus de Grassis de except. except. 32. num. 30. Stephanus Gratianus discept. forens. tom. 5. cap. 982. num. 20.

XVI.

GENERALIS mentio idem operatur quoad omnia, quod specialis quoad singula, l. si chorui 79. ff. de de legat. 3. l. si duo 51. ff. de admin. tut. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 8. in princ. num. 22. Surd. cons. 2. num. 44. & cons. 350. num. 20. Stephanus Gratian. discept. forens. tom. 4. cap. 656. num. 30. & cap. 766. num. 21.

CAP.

CAP. III.

Generalis decisio.

Decidere per generalia, pauperis est Doctoris indicium, secundum Felsium in cap. 1. de praescript. Prudens autem est, respicere ad decisiones particulares, & ex his respondere, ut ex Aristot. 3. Ethic. & 2. Rhet. monet. Ant. Massa Gallosius lib. 1. de Exercit. Jurispr. num. 18. Eò quod specialia jura generalibus derogant. l. in vero 80. de Reg. jur. l. 2. C. de judic. Et decisiones in terminis sunt tutiores, & omnia argumenta generalia excludunt. Albertus Brun. de statut. art. 6. quest. 1. Ad eò ut Doctoris alienius decisionem habere in terminis, etiam sine lege loquentis, cum in praxi casus incidit, magnum esse, post Gomez. probè dixerit Wesenb. 1. cons. 19. n. 63. & cons. 24. num. 13. Argentinens. 1. cons. 62. num. 1.

CAP. IV.

De Genitivi significatione.

Axioma I.

Regulas huc pertinentes vide eleganter declaratas apud Panciroll. 3. de ror. 25. adde Mascard. de probat. lib. 2. conclus. 341.

I l.

Genitivus casus importat dominium. Bart. & Dd. in Rubr. ff. de Op. No. num. adde Horatium Mandosium in tract. de privileg. ad instar gloss. 3. num. 1. & sequentib. Et Genitivus casus propriè de sui natura dicit dominium directum. l. si domus 71. §. ult. ff. de Legat. 1. gloss. not. in cap. 1. in Verb. terram propriam. de postul. pralar. & Dd. omnes in rubr. ff. de O. N. N. Ampliationes, limitationes & fallent. vid. in Tom. Reg. Ius. lib. 7. p. 344.

CAP. V.

Genus.

Axioma I.

Genera in jure multa dantur. Ratio, quia plures sunt res, quàm vocabula. l. 4. de praescript. Verb. & idèd sapè nomen idemque verbum plures res significat: quod cum variis modis, tum hoc quoque accidit, ut unum verbum fungatur vice generis & speciei; cuiusmodi est vocabulum CVLPA, (quod in genere acceptum, etiam comprehendit dolum, à quo aliàs tanquam diversa species distinguitur) COGNITIO, PACTVM, Jurisdictio, Adoptio &c. Bachov.

chor. ad §. Adprie 1. Inst. de Adopr. & Com. ff. eod. num. 2. Donatio, pr. Inst. de donat. ubi Bachov. num. 5. Pignus, in pignus & hypothecam Novatio &c. delegatio. Plura vide à C. L. A. de Noçar. lib. 2.

Interest inter genera singulorum, & singula generum. Sub universalii veniunt genera singulorum, & singula generum. glossa ad l. 1. de fidejuss. §. d. l. 13. de in jure voc. Kub. p. 405. v. Tulden. p. 1. c. 4.

Genus & species, cum circa unam & eandem personam ponuntur, non limitationis sed demonstrationis causa species censetur adjecta. l. quasi. num. 2. §. 32. de usufruct. & usufructum. leg. Pec. in l. in toto 30. de R. s.

GENERI per speciem derogatur, l. in toto jure 80. ff. de Reg. jur. l. sanctio 41. ff. de penus. cap. 1. cap. pastoralis 14. §. quoniam. de reser. cap. 1. de Regulis iur. lib. 6. [vid. ad hanc regulam textum in l. 13. de in jure voc.] exornavit Fulgos. conf. 215. in princip. Angel. conf. 355. Vtrum per statutum. in princip. Baldus conf. 292. num. 3. lib. 2. Mant. Dialog. 90. vers. quia. Menoch. conf. 241. num. 26. cum seq. & num. 37. Thomas de Thomasset. in floribus Legum. reg. 132. Surdus de aliment. tit. 12. quest. 15. num. 130. & tit. 9. quest. 8. & decis. 255. num. 21. & confil. 352. num. 1. Gutier. pract. lib. 3. quest. 24. num. 6. Armendar. in addit. ad recop. Legum Navarra, in proem. num. 5. Cardinal. Tusch. pract. conclus. tom. 4. lit. G. conclus. 36. per totam. Aldrete de relig. discipl. tuenda lib. 2. cap. 7. num. 26. Cæs. Argel. de contradict. legitim. quest. 2. num. 212. Octav. Glorie. resp. 11. num. 31. Sanctarel. variat. resolut. part. 1. quest. 14. num. 5. Sebastianus Medices de Regulis iur. reg. 1. verb. generi. num. 44. latissimè Castill. controvers. lib. 5. part. 2. cap. 95. per tot. Ovid. de Amicis de iure Emphyteut. quest. 82. num. 1. cum seqq. Covarr. var. p. 1. cap. 11. num. 6. [Exempla sunt in generalibus propositionibus ex quibus jura. ut l. ult. C. de inoffic. donat. l. 33. de condit. indeb. Præterea aliud exemplum vide apud Tulden. lib. 1. iurispud. extemp. cap. 4. pag. 27. & apud Bronchorst. ad l. 80. de Regulis iur. ubi exemplificat in legibus, contractibus & ultimis voluntatibus.]

Ratio

Ratio huius Axiomatis in eo consistit, ut genus & species diversa concordentur; nam ubicunque duæ dispositiones sibi adversantur, debent ad concordiam reduci, salva, quoad fieri potest, utriusque natura & proprietate, si generi per speciem derogetur; igitur, &c. Juxta quam rationem intelligenda est glossa in l. si dominus 107. ff. de legat. 1. dum inquit, speciem derogare generi ex juris interpretatione, & illa quæ movet Gamb. in dialect. legali, lib. 3. cap. 3. num. 2. quia regula l. semper in generalibus 190. ff. de Reg. iuris. cum similibus, non procedit in specie excepta, quæ generi adversatur. [Aliam rationem affert Claud. Pratus, in gnosc. generalib. lib. 2. tit. 2. cap. 4. pag. m. 45. Quia species sic opposita generi, in dispositione eximatur de genere. l. si peculium 10. de manumiss. testam. Alias rationes vide apud Kubach. in Brocard. cap. 22. sect. 6. pag. 405. Putarem & hanc subesse, quia genus representat regulam, species opposita generi exceptionem. Nam exceptio quidem derogat regulæ; sed non regula exceptioni.]

Hanc regulam declarat Pacius in An. C. Quand. Imp. int. pup. vel vid. vel miser. personas cognosc. & ne exhibeantur, num. ult. Quod è diverso, speciei non iterum derogetur per genus. Sic enim generalis constitutio Novell. 69. (qua quis vetatur de provincia sua extrahi) non derogat speciali privilegio miserabilium personarum, quæ illis concessum est, adversarios suos ad Principem & extra provinciam trahere. Sic speciale mandatum derogat generali: non iterum generale speciali: Tulden. d. cap. 4. pag. 29. Obj. (1) l. 7. C. de iurisd. ubi privilegio tanquam legi speciali derogatur per ius commune, seu constitutionem generalem. R. (1) Regula vera est in specialibus positivis, non privatis. (2) Quatenus species adhuc subsistunt: non si etiam iis specialiter & expressè sit derogatum. Est ergo (3) in inductione hac fallacia causæ. (4) Milites isti seipos indignos reddunt privilegio militiæ, dum aliis negotiationibus & professionibus se immiscent. Quod ergo privilegia amiserunt, non possunt opponere generali legis comprehensioni & vinculo. Obj. (2) l. pen. C. de injust. & inur. nupr. ubi constitutio generalis derogat juri Ægyptiorum speciali. Resp. negando Ægyptiorum morem fuisse ius aut privilegium, sed fuit prævaricatio. Ergo sub idem genus legum haut quaquam pertinet. Eodem modo respondendum est ad Con-

stitutiones alias, clausulam cassatoriam continentes. Verbi gratia, de bonis naufragorum, de repressaliis, de obstagio. Nam statuta & consuetudines damnatæ non sunt amplius pro jure habendæ, sed pro iniuria.]

Amplia hanc regulam primò, ut procedat in omni materia, quod specialis dispositio derogat generali, si sunt incompatibiles, Castrensi. *conf.* 476. *Videtur quod prædictum, in princ. lib. 2.* Cardinalis Tuschus *d. lit. G. conclus.* 16. *num. 5.* Beroi *conf.* 57. *num. 10. volum. 3.* Natt. *conf.* 7. *num. 5.* Surdus *conf.* 56. *num. 1.* Octav. Glorit. *resp.* 11. *n. 31. vers. quod vendicat.*

Amplia secundò in legatis, quia legatum speciale derogat generali, Abb. *conf.* 4. *In questione, num. 5. lib. 2.* Baldus *conf.* 253. *num. 5. vers. si verò, libr. 5.* ubi quòd si lego Titio duas statuas marmoreas, & etiam eidem lego omne marmor, non veniant nisi duæ statuae propter specificationem specialem, quod refert Cravett. *conf.* 86. *num. 4. & 5.* Ruin. *conf.* 90. *n. 9. lib. 2.* ubi quòd si testator legavit in specie aliquibus sororibus nominatis, postea in genere vocavit sorores, intelligitur de aliis, quia specialis provisio præcedens derogat generali, & maximè dicit procedere, quando etiam prohibuit honoratas plus petere, Surdus *de aliment. tit. 2. quest. 15. num. 130.* Cardinal. Tuschus *d. conclus.* 36. *num. 7. 27. & 53. cum seq. latè Catill. cap. 95. num. 23. cum seqq.* ubi pariter ampliat in fideicommissis, institutionibus, substitutionibus, & in omni ultima voluntate, in legibus, statutis, consuetudine, compromissis, judiciis, rescriptis, mandatis, & in omni actu, materia & dispositione.

Amplia tertid, ut procedat siue præcedat, siue sequatur genus, l. *serve 15. ff. de pecul. leg. Dec. num. 7. & 14. in d. l. in toto jure 80. ff. de Reg. jur. & in cap. 1. num. 6. de rescript. ubi Beroi. num. 45. Fulgosi. conf. 215. in princip. & conf. 135. col. 3.* ubi quod imò etiam si generalitas sit posterior, & habeat clausulam derogatoriam, specialitas attenditur, Bald. *conf.* 253. *vers. quid quia. lib. 5.* Joan. de Imol. *conf.* 139. *num. 7. & conf. 140. num. 3. in fin.* ubi quod generalis dispositio sequens non præjudicat speciali specificè, etiam si generalis habeat verba habilia comprehendere speciale.

Amplia quartò, ut sicut generi per speciem derogatur, ita etiam speciei derogatur per speciem magis specialem, & individuum,

quam Zabarell. *conf.* 149. num. 4. *vers. item scribit. Alexand. conf.* 29. *Quoniam. in princip. libr. 1. Baldus conf.* 371. *In volumine. in princip. lib. 5. ubi intelligit, quando sunt species individua & dividua parit potentie, aliis secus. Idem procedit etiam inter duo genera, quia minus universale habetur loco speciei, magis universale loco generis, Baldus conf.* 253. num. 4. *vers. tertio pramitto. lib. 5. Card. Tusch. d. conclus.* 36. num. 30.

Amplia quinto in rescripto seu mandato specialis, quod derogat generali, etiam si de eo nullam faciat mentionem, *cap. 1. de rescript. Suar. alleg.* 28. num. 16. *Baldus conf.* 38. *Queritur. in princ. lib. 2. ubi extendit, idem esse in generali commissione, revocatione, seu deputatione, quia non revocat specialem precedentem, nisi constet de mente, Rebuff. tom. 2. ad Leges Gallic. in prefat. tit. de rescript. num. 103. Sebastian. Medices de Regulis Iuris, Reg. 1. num. 44. Menoch. de arbitrar. casu 97. à num. 2. & conf.* 36. num. 48. & de *presumps. lib. 6. presump.* 40. *Cardin. Tusch. d. conclus.* 36. à num. 43. Valasc. *conf.* 72. num. 2. Unde mandatum de providendo speciale derogare generali n. mandato precedenti, licet de illo nulla mentio habeatur, tenent Xoar. *dist. alleg.* 28. num. 3. *Cephal. consil.* 393. à num. 19. *lib. 3. Cardinalis Mantica de conject. ultim. volunt. libr. 9. tit. 6. num. 22. Valasc. ubi proxime.*

Amplia sexto in statutis, quia statutum speciale semper prævalet generali, *Decius conf.* 188. col. 3. & *conf.* 301. col. 1. & *conf.* 482. & *conf.* 617. colum. penult. *Angel. conf.* 355. *Vtrum per statutum. Baldus conf.* 78. *Duo sunt statuta. lib. 1. ubi declarat, quod si statutum speciale continet idem quod jus commune per omnia, tunc statutum generale contrarium disponens præfertur, secus si primum speciale in aliquo discrepat à jure communi, Alexand. conf.* 89. *Circa primum. num. 10. lib. 6. Apostil. ad eundem conf.* 65. num. 10. *in verb. Baldus. lib. 7. Idem Alexand. conf.* 123. *Scripsit. num. 10. cum seqq. lib. 4. Fulgosi. conf.* 215. *In primo, in princip. ubi extendit etiam, quando statutum generale esset posterius, quia adhuc speciale derogat generali statuto, Corn. conf.* 66. *lib. 1. ubi quod si duo sunt statuta specialia, magis speciale attenditur, Angel. conf.* 160. *in princ. ubi extendit ad statutum generaliter loquens de alienationibus, & de bonis ad credas ponendis, quia non extenditur ad bona minorum, in quibus per*

statutum sub certa solemnitate est specialiter provisum, & *conf. 355. per totum.* extendit ad statuta contraria, latè Card. Tusch. *d. concl. 36. num. 10. cum multis seqq.*

Amplia septimò in tempore, quia per tempus speciale, in quo aliqua immunitas conceditur, derogatur generali dispositioni, quod quocunque tempore solvatur gabella, Baldus *conf. 256. Præmittenda sunt, vers. quarto præmittendum. lib. 4.* quem refert Cardin. Tusch. *d. concl. 36. num. 26.*

Amplia octavo in observantia, quia specialis derogat generali, Fulgos. *conf. 232. In quodam instrumento, in fin.* quem refert Cardin. Tusch. *d. concl. 36. num. 36.*

Amplia nonò in compromissis, quia etiam in illis genus per speciem derogatur, idè si fiat compromissum speciale super pretio venditionis factæ declarando, licet postea fiant alia compromissa inter easdem partes de litibus, & controversiis, non est derogatum primo, item Joan. de Anan. *conf. 19. Visis instrumentis. 6. & 7.* Card. Tusch. *d. conclus. 36. num. 38.*

Amplia decimò in consuetudine, quia specialis derogat generali, & attendi debet, Cravett. *conf. 195. n. 16.* quia generalis recipit declarationem à magis speciali, Cravett. *conf. 118. num. 4.* Card. Tuschus *d. concl. 36. num. 41.*

Amplia undecimo, in facultate legitimandi latissimè concessa per Imperatorem etiam ad feuda, quia non veniunt ea feuda, in quibus specialiter Imperator disposuit, quod non succedant, nisi nati & concepti de legitimo matrimonio, quia generalis provisio demandata non se extendit ad specialiter provisâ, sed species derogat generi, Anchar. *conf. 308. Prima facie. num. 7. & 8.* Cardin. Tusch. *d. conclus. 33. num. 39.*

Amplia duodecimò in probatione, quia magis creditur duobus testibus in specie, quàm mille in genere deponentibus, Decius *conf. 488. in fine.* Alexand. *conf. 148. num. 4. libr. 2. Paris. conf. 88. num. 31. lib. 3.* Cardinal. Tusch. *d. conclus. 36. num. 42. & num. 65. ubi num. 66. post Alexand. conf. 27. num. 6. lib. 1.* subdit, quod probatio in specie delicti, prævalet probationi in genere, quod accusatus sit bonæ famæ.

Amplia

Amplia decimotertio in contractibus, quia species derogat generi etiam si præcedat specialis contractus, Fulgos. *conf.* 215. in pr. Card. Tusch. *d. concl.* 36. num. 64.

Amplia decimoquarto, quando in eadem lege sunt verba specialia & generalia, quia species derogat generi, Angel. *consil.* 214. num. 2. Lap. *alleg.* 88. num. 5. Fulgos. *conf.* 215. in princip. ubi extendunt, ut idem sit, quando species & genus sunt in aliis & diversis legibus, & se non compatiuntur, neque constat de mente, Cardin. Tusch. *d. concl.* 36. n. 57. cum seqq.

Amplia decimoquinto in opinionibus Doctorum, quia communis opinio in genere, derogatur per opinionem in specie in casu individuo, ut per Riminald. jun. *conf.* 265. n. 5. & 6. lib. 3. quem refert Card. Tusch. *d. concl.* 36. n. 71.

Amplia decimosexto in provisione hominis, quia pœna promissa in genere, puta 200. in casu contraventionis, si partes per pactum speciale conveniunt, quod damnum reficiatur prout liquidabitur, tollit pœnam generalem, Alexand. *consil.* 94. in fin. & *conf.* 95. num. 7. lib. 4. ubi extendit, ut procedat, etiam si generalis provisio sit jurata, quæ habet vim specialis, quia intelligitur in eo, in quo consentitur, & non ultra, refert Cardinalis Tuschus *d. conclus.* 36. num. 72. & 73.

Limita primo, quando species & genus se invicem compatiuntur, stare possunt, ita Bartol. in l. servo 15. ff. de pecul. leg. Cagnol. in d. l. in toto 80. num. 13. ff. de regul. iuris. Roman. *sin.* 249. Decianus *conf.* 51. num. 16. vers. quarto considerato, lib. 1. & *conf.* 122. num. 13. lib. 3. Card. Tusch. *d. concl.* 36. n. 95.

Limita secundo, quando genus & species apponuntur favore eiusdem personæ, quia genus non tollitur, neque restringitur per speciem subsequenter, Bald. *conf.* 329. in fin. vers. in contrarium. lib. 1. Card. Tusch. *d. concl.* 36. n. 79.

Limita tertio, quando species accedit generi, quia prorogato genere, vel mutato, prorogatur, & mutatur species, quæ habet substantiam ab illo genere, & non stat per se, Lap. *allegat.* 88. *Commune.* num. 6. circa finem. Ubi etiam pariter limitat, quando ratio suadet, quod per generalem providentiam sit recessum à speciali. Idem quando species apponitur ad coadiuvandum genus,

Surdus *consil.* 36. *num.* 36. & 37. Cardinalis Tufchus *dict. conclus.* 36. *num.* 80. & 81.

Limita quarto, quando genus est certum, determinatum & præcisum. *Surd. consil.* 352. *n.* 31. ubi *n.* 17. limitat etiam, quando genus exprimitur per verba dispositiva, species autem per verba enunciativa, *Castill. d. c.* 95. *n.* 40.

Limita quinto, quando declaratio generis consistit in eadem specie, quia tunc species non derogat generi, *Bald. consil.* 177. *In Ecclesia, in fin. libr.* 1. *Card. Tufch. d. conclus.* 36. *num.* 103. [Ita quando verba specialia non determinationis gratia, sed ad maiorem evidentiam specialiter videntur facta, generi non derogant. *l. questum* 12. §. *penult. de instrum. & instrum. leg.* *Consil. Marpurgenf. libr.* 1. *consil.* 7. *num.* 35.]

Limita sexto in jurisdictionalibus, quia si datur in genere & in specie, censentur potius per speciem concessa accumulative, quam derogative, ut per *Surdum consil.* 5. *num.* 35. *Gutier. pract. libr.* 3. *quest.* 15. *num.* 6. *Cardinal. Tufchus d. conclus.* 36. *num.* 102. *Castill. d. cap.* 95. *num.* 22.

Limita septimo, in litteris gratiosis generalibus ad beneficia, quibus non derogatur per speciales posteriores, quando ex primis generalibus esset jus questum, secus si effectus penderet ab eventu incerto, *Federic. consil.* 69. *circa fin. vers. item non obstat.* *Card. Tufch. d. conclus.* 36. *num.* 101.

Limita octavo in diversis dispositionibus diverso tempore factis, quia non habet locum regula, quod generi per speciem derogetur, sed contraria, quod ultima quantumcunque generalia derogant primis, *Signorol. consil.* 87. *num.* 7. & 8. *Card. Tufch. d. conclus.* 36. *num.* 112. Idem quando specialis provisio ad diversum tendunt finem, *Surdus consil.* 359. *num.* 93. *Callanat. consil.* 44. *num.* 48. *Stephanus Grat. discept. forens. cap.* 304. *num.* 5. *cum seqq.* *Castill. dict. cap.* 95. *num.* 35. *cum seqq.* Vel quando genus & species super eodem jure non concurrunt, sed super diverso, latè *Rolandus consil.* 8. *num.* 37. *libr.* 1. *Cardinalis Mantica de conject. ultim. volunt. libr.* 9. *tit.* 6. *num.* 22. & 23. *Surdus* 426. *num.* 36. *vers. ad sextum.* *Castill. d. cap.* 95. *num.* 41.

Limita

Limita nonò in privilegiis, quia per speciale privilegium non derogatur generali, Federic. *conf.* 197. *vers. non obstat.* gloss. *verb. sed ante. in sum.* 25. *quest.* 2. gloss. *ult. verb. super privilegiu.* in d. *cap. 1. de rescript.* ubi Abb. num. 10. Felin. num. 3. *vers. limita.* Rip. n. 74. & Beroi. num. 39. Alexand. *conf.* 155. num. 1. lib. 6. Rebuff. *tom. 2. ad Leges Gallie. tit. de rescript. in presat.* num. 105. Xuar. *allegat.* 28. num. 10. Lorient. *de Regula juris Axiom.* 136. Menoch *conf.* 36. num. 48. Card. Tusch. d. *concl.* 36. num. 99.

Intellige in totum, nam in illa speciali parte posse privilegium speciale posterius minuere prius generale, nulla facta illius mentione, per text. in *cap. dudum* 14. §. *nos igitur*, & in *cap. quamvis tibi* 38. de *prebend.* in 6. resolvunt Sylvest. in *sum. verb. privilegium. quest.* 10. Ruin. *conf.* 98. num. 4. volum. 4. Menoch. de *presumpt.* lib. 6. *pres.* 40. num. 21. Mar. Giurb. *consil. crimin.* 65. num. 41. Monet. d. *commut. ultim. volunt.* *cap. 8.* num. 529. Soar. de *legib.* lib. 8. *cap.* 39. num. 7. Bonacin. in *simili tractatu, disput.* 1. *quest.* 3. *punct.* 8. §. 3. num. 17. *vers. ex dictu.*

V.

GENUS includit omnes species sub genere comprehensas, l. *omnes* 4. ubi Angel. C. de *prescript.* 30. l. *semper* 147. ff. de *Reg. iur.* Mar. Anton. *var. resolut.* lib. 2. *resolut.* 33. num. 2. Menoch. *conf.* 266. num. 69. Cravett. *conf.* 134. num. 5. etiam si in una specie maior sit ratio, quàm in alia, l. 1. §. *quod autem* 3. ff. de *aleatorib.* Riminald. jun. *conf.* 12. num. 31. lib. 1. Decian. *conf.* 51. lib. 1. & *conf.* 122. lib. 3. Cardin. Tuschus *tom. 4. lit. G. conclus.* 40. num. 17. Surdus *conf.* 255. num. 20. & *conf.* 559. num. 19. Mar. Anton. d. *resolut.* 33. num. 3. Menoch. *conf.* 141. num. 33. [Et Oratio generalis sermonis compendio res singulas & omnes species comprehendit, quod ex Logicis notum esse ait Bachovius lib. 1. de *pignor.* *cap. 5. in fin.* & firmat. per l. *namque* 15. §. 1. de *pignoribus.* ibi: *perinde ac si specialiter fuissent obligata. juncta. l. rei* 17. C. de *disfract. pign.*]

VI.

GENUS verè, & propriè repræsentatur in qualibet specie. l. *si quid earum* 47. §. *inter emptum* 1. ff. de *legat.* 3. Surdus *consil.* 123. num. 3. Baldus *conf.* 239. *Testator, in princ.* lib. 1. Dyn. *conf.* 51. *Quæstio.* num. 3.

num. 3. vers. *præterea*. Card. Tusch. *rom. 4. lit. G. concl. 40. num. 5.* & ideo quæ prædicantur de genere, debent prædicari de singulis speciebus, *l. iurisperitum 7. §. sed si fraudandi 10. in fin. ff. de pact.* cum aliis citatis ab Everhardo in *top. legalib. loco 61.*

VII.

GENERE remoto, removentur species, *d. §. sed si fraudandi 10. l. fundi 25. §. fin. ff. de fundo instruct. l. sancimus 3. ubi Bart. C. de usuf. rei judic. d. l. 1. §. quod autem 2. ff. de aleatorib. l. 1. in fin. ff. de suu & legit. hered. l. si causa cognita 32. juncta gloffa. verb. peremisti. Cod. de transact. §. vulgo 4. Institut. de success. cognat. cum aliis, de quibus Everhardus loco 62. Sigilimund Scacc. de appellat. quest. 19. remed. 1. conclus. 2. num. 11.*

VIII.

GENUS in suo genere tantum operatur, quantum species in sua specie, *l. si chorus 79. in pr. ff. de legat. 3. l. si duo 51. ff. de admin. tutor. d. l. omnes 4. C. de prescript. 30. annor. Cravett. conf. 161. num. 2. Cardin. Tusch. d. rom. 4. lit. G. conclus. 40. num. 20. ubi num. 21. cum eodem Cravetta conf. 118. num. 14. extendit etiam in materia odiosa. [Nota tamen casum, in quo non operatur tantum genus, quoad omnia, sicut species, quoad speciem: Nam licet sub genere comprehendantur omnes species generis, ut not. in l. 7. §. 10. de pact. tamen ubi requiritur notabilis expressio speciei, non sufficit facere mentionem, quia expressio per speciem possit retardare Principem à concessione. Abb. in c. in nostra 2. col. 1. de Rescr.]*

IX.

GENUS perire non potest, *l. in ratione 30. §. incerta 5. ff. ad Leg. Falcid. l. si te bonis 10. C. de jure delib. l. incendium 11. C. si certum petatur. Curtius jun. conf. 239. num. 35. Anton. Gomez var. rom. 2. cap. 2. num. 32. colum. 3. Surdus de aliment. tit. 3. quest. 16. cum seqq. & conf. 391. num. 3. Mar. Anton. var. resolut. lib. 2. resol. 13. num. 3. Card. Tusch. d. lit. G. conclus. 40. num. 2. ubi num. 3. post Paris. consil. 94. num. 8. lib. 2. ait, quod genus non est res mobilis, nec immobilis, sed consistens in intellectu.*

X. Ge-

X.

GENUS quod non potest nisi in una specie verificari, pro specie reputatur, l. 2. ff. de liber. & posthum. l. si optio 13. ff. de opt. leg. l. fundus qui locatur 24. ff. de fundo instr. Becc. conf. 34. num. 14. Menochius conf. 71. num. 23. Surdus conf. 135. num. 2. & conf. 179. num. 24. & conf. 269. num. 29. & conf. 431. num. 5. Vincent. Fulcr. de substat. quest. 351. num. 34.

CAP. VI.

De Generatione.

Generationi natura magis studet quam intellectui, & magis curat de esse rerum quam de scientiis. Guilielm. Benedict. in cap. Raynuitum. in verb. quod filium. ex eorum. 3. col. 1. & num. 7. Verf. Et tamen presumptio. Volum. 3. part. 3. extr. de testam. Pacian. conf. 1. num. 16. Naturalissimum enim est generare unum tale quale est. ut ait Aristoteles lib. 2. de anima. text. Et ibi gloss. in l. quod si nolit 31. §. qui mancipia 21. ff. de adlit. edit. Et natura nihil magis nos docuit, quam generare & procreare aliquid nobis simile, ut immortalitatem, quam in individuo non possumus, in specie saltem conseruamus. Thadæus Pisto ad. pr. inst. de jur. nat. gent. & civil. num. 7. quo pertinet, quod Callistratus respondit, ideò nos filios filiasque concipere atque edere, ut ex prole eorum earumque diuturnitatis memoriam nobis in ævum relinquamus. l. 222. §. ult. de verbor. signif. Harprecht. ad princ. inst. de jur. nat. gent. & civil. num. 6. sic pater prudens prudentem, & nobilis generat nobilem. gloss. in l. nullus. C. de decur. lib. 19. imò mirabilius voluit glossa in l. fin. in Verf. consequentia. C. de Natural. liber. quod filius spurcius spurcius generat, & simile producit suum simile, Ludovic. Gomez. ad §. superest. Inst. de action. num. 38. Siquidem ex bono bonum, ex malo malum nasci dixit Cardan. ex art. de sapient. & natus ex mala progenie præsumptionem præ se fert, quod sit malus. Ang. in l. si quis. C. de Consulib. in fin. Berckel. in tr. de public. judic. disquis. 4.

CAP. VII.

Gerundia.

Axioma I.

Gerundia de sui natura inducunt Formam. Bald. in l. falsus. col. 2. Verf. Et Not. hic. C. de succ. Ludovic. Gomez. in Comm. ad rubr. Inst. de action. num. 1. & tum necessitatem important, id tamen non semper verum, nam aliquando etiam Gerundia non inducunt necessitatem, sed sæpe tantum de-

Bbbb

Ggaa

signant possibilitatem, ut in l. 20. de *Exceſſion*. Gerundium *excipiendum*, ſumitur, pro excipi poteſt, excipere licet. l. 66. §. 6. de *Leg. 2.* petendus eſt, pro peti poteſt. C. A. de *Legat. 1.* h. 22. n. 6.

I I.

Gerundia etiam paſſivè uſurpantur, (nam & ſic dicta putantur) qualiſ duplicem ſignificationem gerant, activam & paſſivam : veluti (1) Gerundia in DO, Damnum dando. in l. 24. de *oblig. & act.* Iudicium ſuſcipiendo. l. 23. de *ſolus*. Sic apud Quintilian. Memoria exercendo augetur. Et Virgil.

Purique ſcudendo

Famula.

(2) Gerundia in DVM. Cic. Verba ad *audiendum* jucunda, (id eſt, auditu) Res difficilis ad *judicandum* lib. 9. *Epist. ad Attic.* 11. Sic Lucretius lib. 2. Res difficilis ad credendum. (3) In DE. Cicero *Verrin.* 2. Hæc frequentia convenit ludorum cenſendique (id eſt, ut cenſeatur) contraria. Add Goclen. lib. 1. *Gram. probl.* 3. ubi dicit : In his paſſivam ſignificationem rariſſimam eſſe, & idèò notandam potius quàm imitandam.

I I I.

Gerundium pro participio in jure poni, non planè infrequens eſt. ut in l. 25 §. 2. de *uſur. & fruct.* quoad percipiendos fructus, id eſt, percipitos. Sic. Rei judicandi tempus, pro judicatu. l. 5. §. 2. de *liber. leg.* l. 7. §. 15. *quibus cauſ. in poſſeſſ. eatur.*

I V.

Gerundia factum ſignificant, non ſubſtantiam, ut ait gloſſa & omnes in rubr. 1. de *action.* vel jus l. *ſum facit.* ff. de *ſi armata cum ſimilib.* ut per Arctin. & laſon. in rubr. *Inſtitur. de action.* & in rubr. C. de *edend.* *Cornuſ.* 224. in *antepon. col.* 4. Ludovicus Gomez in comment. ad §. *ſuper reſiſtiſ.* de *action.* num. 43.

C A P. VIII.

De Gloria.

Axioma I.

Gloria mundi quoad Deum eſt vanitas vanitatum & omnia vanitas. *Eccleſ. cap. 1. in princ.* Challaſ. in *Catalog. glor. mund.* p. 1. *confid.* 59. Bertrand. *quæſt.* 24. num. 4. p. 1. Nolden. *de ſtat. Nob.* c. 7. n. 36.

I I.

Promptius eſt cuius parare quàm ſervare gloriam. Ioſ. Gruter. in *Nor Trochæic.* p. 2. *ſtorleg.* *Eubecopolis.* ex Polyb. *legat.* §. 6. n. 23.
Nec minor eſt *circum quam quærere parta ſuæ.*
Vid. Nolden. *de ſtat. Nob.* cap. 14. num. 144.

CAP.

C A P. IX.

Grammatica, Philologia.

Studiosos juris eos, qui nefas esse putant alios libros, quàm juris, attingere, ab aliis elegantioris sermonis amantibus, tam facillè internoscas, quàm hircosos & nitidos ab unguentatis & nitidis. Budæus *annor. in Pandect. ad l. Sed adeff. Locat. pag. 668.* Hinc bene Athalaricus Gothorum Rex ad Senatum urbis Romæ apud Cassiodor. *lib. 9. Varior. cap. 21.* Prima Grammaticorum schola est fundamentum pulcherrimum &c. & prudenter Alber. Gentilis *lett. Virgil. cap. 19.* Grammatica non dedecet viros summos. Non eius puduit summum Imperatorem Cæsarem; summum Medicum Galenum; summum Theologum Augustinum; summum Iuriconsultum Labeonem; summum doctum Varronem; qui etiam privatos tractatus isthæ scripserunt. Commune autem hoc excellentissimorum virorum fatum fuit, ut Grammatici per contemptum vocarentur; quod & Erasmo, & Lipsio, & Diuisio, & Scaligero accidit. Sixtinus Anania *in præfat. librorum Drusii. de sectis Iudaorum.* Vid. Cuiac. *1. observ. 27.* & P. Fab. *2. semestr. 2.* Hanc tamen non nimis rigide exigendam aut subtilem eius sententiam in viro practico requiri patet ex Alciato *lib. 9. par. c. 24.* quando, cum in quæstione facti respondissem, inquit, erectione furcarum censei quandam regulam quæstionis & meri Imperii quæsi possessionem retinuisse, venditoque fundo, id ius distractum non videri: Ecce mihi nova cum adversario controversia; negabat ille, Furcam, apud Ciceronem veteresque autores utquam reperiri co sensu: Dixi, idem mihi contingere, quod Cassio Severo clarissimo olim Oratori, cum M. Pomponius Marcellus, sermonis Latini exactor molestissimus, solœcisinum à cliente factum exprobrare adeo perseveravit, ut necesse habuerit diluicionem petere, ut Grammaticum adhibere posset: Quoniam putaverit cum adversario de iure, sed non de solœcisino sibi controversiam fore: ut est apud Tiraquellum, ubi hoc ipsum etiam ad Dialecticam trahit. Vnde Iuriconsultorum aomini non multum officere, quod alias artes non perealluerint, probat Duaren. *in l. 5. de pact. p. 50.* Adde omnino Iohannem Fectarium *libr. 1. de præexercit. iudic. cap. 10. pag. 57.*

C A P. X.

Gratificatio, Gratia.

Axioma 1.

Nullus unquam casus in iure reperiri poterit, nec excogitari debet, quæ contineat quæstionem pro amico & in qua gratificationi locus sit. *1. cum quem semerè 79. §. 1. de iudic. Theaur. decif. 89. Berlich. 2. conclus. 22. num. 70.* Et sane in iustitiæ administratione nihil interest. An pecuniâ ali-

Bbbb 2

quid

quid, an nimia gratia fiat, l. 4. *Si quis omiff. caus. restam. Novell. 2. cap. 1. & Novell. 22. cap. 25. l. 6. §. 2. & ibi Cuiac. in Paul. de reb. auth. jud. possid. Et vix potest esse sine dolo. Anton. Faber in rar. decid. ad l. introitus 61. de condit. indeb. Maximè si accedat lucri captatio, quæ suspitione non caret. Menoch. 5. præsumpt. 20. num. 48. An & quando illi locus sit, vel non. Vide Hartm. Pistor. 3. quæst. 20.*

I I.

Plerique gratificari aliis cupiunt, sine suo tamen onere. l. 4. in fin. ad SC. Trebellian.

I I I.

Gratia semel recusata, non potest amplius acceptari. Baldus in l. fin. 10. app. C. de condit. insert. col. ult.

I V.

Gratia, in dubio intelligitur, sine præjudicio tertii. cap. quamvis 2. de Rescript. in 6. Secus, si ex iustitia, Baldus in l. fin. C. de sent. pass. Idem si concedatur à iure, sine ministerio hominis. Iohannes de Imola & Dd. in cap. 1. de Præscript.

V.

Gratia, quæ solita est concedi, si non concedatur, injuria est. arg. l. 1. §. pen. ff. de aqu. quod. Math. de Afflict. in constitut. Neapol. lib. 1. rub. 97. qua est de pena contum. num. 22. & ex eo Gabriellus lib. 3. commun. conclus. est. de jur. Emphyt. conclus. 3. num. 2. Adde eundem Afflict. in decis. Neapol. 238. & Bartol. in d. l. 1. §. pen. de aqu. plu.

V I.

Quod ob gratiam alicui conceditur, non est in eius dispendium retorqueundum. l. 6 C. de LL. l. 5. C. de secund. nups.

V I I.

Gratia solvitur morte. cap. si gratiose 5. de Rescript. in 6. Gozzad. consil. 22. num. 3. procedit hoc reintegra, etiam antelitem contestatam. l. si defunctum 35. de Procur. cap. relatum 19. de offi. & po. off. jud. delegat. Alex. consil. 128. fol. 6. Si tamen Gratia suum effectum jam allecuta est, non expirat per obitum concedentis. cap. si super. de offi. deleg. in C. Alvarot. ad cap. un. qui success. teneantur. num. 3. sed successorem obligat, Roland. à Vall. consil. 3. num. 30. fol. 1. & consil. 45. num. 13. fol. 3. per cap. 1. verb. predecessores. ubi Canonistæ extr. de probat.

V I I I.

Gratia non præsumitur, nisi in gratiose concedere solitis arg. cap. bona memoria ubi Canonist. de postul. pralar. Ioh. Meuchner. tom. 1. lib. decis. 42. n. 4. p. 162. Harpr. in Com. ad Inst. tit. de rer. divis. §. fera. n. 250.

CAP.

C A P. XI.

Gratus.

Ex presumptione naturæ quilibet gratus præsumitur. Alberic. in l. sed
ff. de consuet. de pet. hered. & Pacian. lib. 1. de probat. cap. 53. num. 10. &
lib. 2. cap. 40. n. 35. idem conf. 112. Corn. conf. 120. n. 7.

C A P. XII.

Gravare, Gravamen.

Axioma 1.

Gravaminis timor idem operatur, quod ipsum gravamen. cap. dilecti 1.
ibi: rementes! & iudicibus aggravari. de dilat. Antonius Corset. in singul.
verb. metus.

I I.

GRAVARE non possum, quem non honoro, l. ab eo 9. C. de
fideicommiss. l. si adrogator 22. ff. de adoptionibus. l. unum ex familia
§. 1. ff. de legat. 2. l. 1. §. sciendum 6. ff. de legat. 3. Tiraquell. de privileg.
pia cause, privil. 37. Donell. comment. iuris Civil. lib. 8. cap. 7. Cardin.
nal. Mantica de conject. ultim. volunt. lib. 8. tit. 1. num. 33. Molin. de
primogen. lib. 1. cap. 1. num. 8. & lib. 2. cap. 4. num. 15. cum seqq. Pere-
grin. de fideicommiss. art. 33. num. 33. & conf. 63. lib. 4. Menoch. conf. 707.
num. 1. Surdus de aliment. tit. 8. privileg. 14 num. 1. & consil. 236.
num. 16. Cardinal. Pereira quest. forens. conf. 31. num. 3. Benedict. Pi-
nell. selectar. iuris interpr. lib. 1. cap. 1. num. 13. Stephanus Gratianus
discept. forens. tom. 4. cap. 666. num. 18. & tom. 5. cap. 917. num. 21.
Mangil. de imput. quest. 16. num. 2. [E contra gravari potest is, qui
honoratus est. Hæc regula colligitur ex l. filiusfam. 114. §. apud Mar-
sellum 3. de Legat. 1.

Declaratur tamen, ut non procedat ultra, quàm quis hono-
ratus est, d. §. 3. Pone exemplum in eo, qui capellam constituere
jussus est: nam non tenetur plus erogare in eam rem, quàm ei reli-
ctum est. Pau de Cast. in l. huiusmodi 84. de Legat. 1.

Ampliatur regula, ut non possit in plus gravari, per modum
conditionis implendæ, si conditio veniat adimplenda per honorem

Bbbb 3 & com-

de commodum ex testamento quæsitum. Saly. F. Rip. l. ex facto. in fin. pr. ff. ad S. C. Trebell.

Limitatur in eo, qui aliquod commodum consecutus est, quod pecuniarium non sit: nam constat, eum gravari non posse. l. plane 2. §. fin. ff. de Legat. 1. Sublimitatur, si conditionaliter quid relictum sit. l. si quis testamento. ff. de condit. instis.

Limitatur etiam in substituto exheredati. textus est in l. fin. in princip. ff. de Legat. 3.]

I I I.

GRAVARI nemo debet alterius odio, l. si quis suo 33. in fin. C. de inoffic. testam. l. non debet alteri 74. ff. de Regulu iurum. cap. non debet 22. eod. tit. lib. 6. Rebuff. ad l. Vrbu appellatio 2. vers. in quantum. prope fin. ff. de verb. signif. pag. mih. 19. Surdus dec. 102. num. 1. Farinac. in praxi part. 4. conf. 40. num. 45. Iniquum enim est, alium alterius odio pręgravari, d. l. si quis suo 33. §. legi 1. cap. si compromissarium 37. §. porro. de elect. lib. 6. Palat. in repet. cap. per vestras. de donat. inter virum & uxorem. §. 8. num. 6. cum seqq. Tiraquell. de iur. mariti. gloss. 8. num. 141. Rebuff. in tract. de except. num. 138. Farin. dict. part. 4. conf. 65. num. 98. Nam pro alieno commodum non debet quis iacturam sentire, l. si quando 19. C. de testib. Surdus de aliment. tit. 7. quæst. 37. num. 55.

I V.

GRAVARI nemo debet alterius facto. Vide supra lib. 6. cap. 3. Axiom. 23.

V.

GRAVATUS in uno, in alio debet relevari. l. cum qui 30. de iurejur. l. iure succursum 6. ff. de iure dotium. l. secundum naturam 10. ff. de Regulu iurum. Thomas de Thomasset. in floribus Legum. reg. 134. ubi ait, quod fallit, si unum veniat in consequentiam alterius, Francisc. Leo in thesauro fori Eccllesiæ. part. 2. cap. 15. num. 57. Stephanus Gratianus discip. forens. tom. 4. cap. 612. num. 18. Johan.

Maria Novar. quæst. forens. lib. 1. q. 31. n. 9.
& quæst. 86. num. 4.

CAP. XIII.

Græca, Græci textus.

Axioma I.

Græca sunt, ergo legi non possunt. Idem §. 1. l. 15. ad Legem Cornel. de Sicut. plane à veteribus est omissus, à Gothofredo restitutus. Hic sequitur Græcum, quod intelligi non potest, inquit glossa in l. 19. §. 2. Verb. à Viatore. de Judic. Imò sine textu Græco multas controversias expedire non possumus: illustre exemplum, vid. in C. A. ad Leg. Jul. repetund. thes. ult. l. 7. §. 1. de Edend. Ita variè hæsiolatur glossa in reddenda phrasi Græca. l. 29. §. 1. qui essam. fac. Glossa tamen bene græcissat. l. 1. §. 3. Verb. dixeris. Naut. camp. Fabul. interpretatur Græca. l. 6. §. 1. Verb. theatra. de Reum DiGust. laudatque Græcos interpretes, Glossa in l. 6. §. ultim. de Religios. in Goco Censuraphum.

II.

Græci textus an sint authentici? §. c. liber. Modestini. l. 10. r. de Excus. iuror. l. 42. de Judic. An præferenda sit ibidem Latina versio? vide Cuiacium ad l. 1. de Legib. ad lib. definit. Papen. 1. Obs. 10. Ad Græcum exemplar provocat Pontifex in cap. Esi Christus 26. de iurejur. Cuiacio tamen contradicit Forner. 2. silect. 12. in fin. ubi de Græcorum auctoritate scribit. Haud scio satis sani sumus in dijudicandis Romanorum scriptis si perpetuò à Græcorum scriptis pendamus, & quidquid *mutuatur* attulerint, ad digiti crepitum protinus amplectamur & probemus.

Finis Libri septimi.

LIBER

LIBER OCTAVVS.

CAP. I.

Habere.

HAbere non tam is dicitur, qui rem simpliciter tenet, quàm is, qui rei dominus est. *Disputatio ista 32. §. habere 9. ff. de V. O. Regner. Sustin. 3. Conf. Marp. 7. num. 3.*

CAP. II.

De Habilitate.

Axioma I.

Actus non potest celebrari, nisi personæ sint habiles. Wesenb. *paras. de arch. iur. num. 5.* quare rectè monet *Crus in l. 14. de iura Codicill. num. ante iur. ratio quàm persona quærenda est*, habilitas tamen personæ in dubio præsumitur, *cap. fin. ubi glossa & Dd. iur. de presump. vide plura in Toim. Reg. iur. 1. lit. H. pag. m. 558.*

Verba generalia referuntur ad habilitatem personæ. De hac regula vide *Toim. Reg. iur. d. loc.*

III.

Habiles termini in omni oratione subaudiendi sunt. Glossa ad verbum habent *in l. 30. de adop. ratio, quia talia sunt subiecta, qualia permittuntur esse à prædicatis.*

CAP. III.

Habitus.

Axioma I.

HABITUS non facit Monachum, sed sola professio Regularis, *cap. paterium 13. de Regularib. ubi glossa verb. non facias. cap. consu-*

consuluit, qui clerici, vel voventes. Cardin. Tusch. *pract. concl.* tom. 4. lit. H. *conclus.* 12. num. 1. Campan. *in diversor. Iur. Canon. rubr.* 12. num. 5. Bellet. *disquisit. clerical. part. 1. tit. de disciplina clericali.* §. 15. num. 10. Fr. Barthol. de Vecchis *in praxi novitiorum, disp.* 11. dub. 10. sub num. 1. Gail. *de Arrest. cap.* 10. num. 11.

II.

HABITUS facit præsumptionem, ita ut in dubio judicetur talis, qualem habitus, quem deserit, demonstrat. *l. item apud* 15. §. si quis 15. ff. *de injur.* Feder. de Sen. *conf.* 13. n. 3. *vers. si talis namq.* Bald. *in l. non ignorat. C. de hu qui accus. gl. in l. si ignorans. in verb. contemnit. ff. pro soc.* Gail. 1. O. 21. n. 8. quia qualis actus apparet in sui figura, talis præsumitur in sua essentia, Hieron. Tort. *in suo consil. post consilia Antonii de Buttr. num.* 20. *vers. & ideò multum ad propositum.* Castrenf. *conf.* 261. *Visis & considerati. in princ. lib.* 2. & contractus talis præsumitur, qualis in prima sui figura apparet, Decianus *conf.* 59. *in fin. lib.* 1. refert Cardinalis Tuschus *d. lit. H. conclus.* 12. num. 2. *cum seqq.* [Hinc Johan. Citier *de primogenit. 2. quest. num.* 21. ait chlamidem demonstrare militem, purpuram Regem, togam advocatum, cucullam monachum. Et viduam ex habitu cognosci respondit Alex. *conf.* 151. *col. pen. vol.* 2. Siquidem quilibet secundum ordinem & dignitatem vestitus esse debet. *l. sed si quod* 14. §. *mancipiorum* 1. *de usufr.* & in specie quod ex vestitu & habitu aliqua arguatur uxor. Affirmant Alexand. *conf.* 151. *col. pen.* Cephal. *conf.* 435. num. 65. & Dd. *in c. illud. de præsumpt. Vult.* 3. *conf. Marp.* 34. num. 48.]

CAP. IV.
De Hæreticis.

Axioma 1.

Non omnes hæretici eadem austeritate plerendi sunt. *l. 65. Cod. Theodof. de hæret. nam moderatè & quietè viventes aspersus tractandi non sunt, textus notabilis in Novell.* 129. *cap.* 1.

II.

Hæretici sunt, qui quatuor illa concilia, Nicenum, Constantinopolitanum, Ephesinum primum, & Chalcedonense non amplectuntur. *l. 8. C. de Hæret. Novell.* 115. *cap.* 3. §. 14. Matth. Wesenb. *in parat. C. de hæret. num.* 1.

Cccc

Hinc

Hinc quoad effectus juris, nec Lutherani, nec Pontificii pro hæreticis habendi. Carpov. p. 3. c. 1. c. 14. defm. 10. n. 10.

CAP. V.

De Herede.

Axioma I.

Heres non potest aut debet contravenire factio defuncti. l. 1. cum ibi noc. ff. de reb. cred. Socin. jun. conf. 107. num. 57. Vol. 3. Mandell. conf. 73. num. 3. Cephal. conf. 392. num. 35. Vol. 3. vel factum eiusdem impugnare, l. cum matre 14. C. de res vend. l. si ab eo 7. C. de neg. gest. l. 24. C. de donat. l. filius familiaris 114. §. cum pater 15. ff. de legat. 1. l. unum ex familia 67. §. sed si uno 3. ff. de legat. 2. l. successores 10. C. de solut. l. si uxov 7. C. de bon. aut jud. possid. Roman. conf. 140. in fin. Ruin. conf. 1. num. 13. & conf. 7. num. 39. Golum. 1. Carpov. part. 2. conf. 48. defm. 3. num. 2. Mantua. conf. 71. num. 14. Vol. 2. Decian. conf. 31. num. 157. Vol. 1. & conf. 56. n. 23. Vol. 2. & conf. 55. n. 87. Vol. 3. quin potius à defuncto est gestum & factum heredem omnimodo teneti ratum habere docent Tiraquell. de retrat. leg. n. 5. §. 1. gloss. 9. num. 48. Afflic. decif. Neapolit. 285. num. 11. Vol. 2. etiam si proprii suâ personâ proprioque jure niteretur, juxta textum in d. l. si ab eo 7. C. de negor. gest. l. venditorum 3. C. de reb. alien. non alien. l. 1. ff. de Except. res vend. & in l. seia 73. ff. de test. l. filium 31. ff. de liberal. caus. Bursat. conf. 138. num. 38. Golum. 2. unde ad omne id, ad quod defunctus tenebatur heredem ex illo contractu teneri dixit Hieronym. Magon. decif. Luc. 85. in princ. Sic heres institutus, si ex testamento hereditatem adierit, tenetur alteri parti, cui facta est conventio & stipulatio ad observantiam dictæ conventionis vel stipulationis. Myns lib. 1. conf. 4. num. 83. decad. 14. can. 2. Idemque voluit. Franciscus Vivius decif. Neapol. 118. num. 5. dicens: Heredem absque ullo scrupulo teneri observare promissa & conventa per defunctum, quod Dan. Moller. in Comment. suo ad const. Saxon. p. 2. conf. 15. num. 96. consueque extendit, tamen si heres præter legitimam nihil acquirat, quod eò magis p. roccedit, si juramento instrumentum per defunctum sit firmatum, cum illud habeat duo vincula, unum quod obligat animam jurantis, & illud cum sit personale, personam jurantis non egredietur, & aliud civile, quod ligat heredes & successores, ut contra factum defuncti juratum venire non possint. Angel. in l. qui superfluit. in fin. ff. de acquir. hered. quem sequuntur Romanus, Aretinus, Imola ibid. idem Imol. in cap. cum contingat. num. 16. de jurejur. Francisc. Monald. conf. 38. num. 16. Vol. 1. Atque inde est, ut juramentum, quoad firmitatem contrausus transire dicatur in heredes, Covarruv. in cap. quamvis. de pact. Seraphin. de Seraphin. in tract. privit. juram. privit. 52. num. 9. Anton. Gabr. in suis conclus. tit. de jurejurand. conclus. 6. Franciscus Bursatus conf. 339. num. 7. Vol. 3. & proinde ad juramenti istius observationem additragatur per tradita ab Anton. de Butr. in d. cap. cum contingat. col. 5. in princ. & ibi.

& ibidem Panorm. num. 3. Afflict. decif. Neapol. 381. in fin. Hieron. Gabr. conf. 127. num. 22. Vol. 1. Alexand. Raudenf. conf. 9. num. 17. Vol. 1. quo facit, quod heres dicitur heredem teneri exonerare conscientiam defuncti. cap. fin. de sepulch. cap. in literis & de raptor. Alexand. in l. Pomponius. §. cum quis. ff. de acquir. dom. Capyc. decif. Neapol. 4. num. 13. Carpzov. p. 3. conf. 14. defm. 17. num. 3. Ruin. conf. 20. num. 2. Vol. 4. Menochius conf. 24. num. 22. Vol. 1. Decius conf. 272. num. 6. ratio esse potest, tum quia ex qua persona quis lucrum sentit, eius etiam factum improbare non debet. l. ex qua persona 149. C. in l. secundum naturam 10. ff. de Reg. iur. cap. qui sentit. ord. in 6. Marius Anton. de Amat. decif. March. 169. num. 21. tum etiam quod heres hereditatem adeundo dicitur quasi contrahere, atque eo ipso sese ad implendum omnia obligare, ad quæ defunctus tenebatur. §. heres quoque §. Infit. de obligat. qua ex quasi contr. l. apud Iulianum 3. in fin. ff. quib. ex caus. in poss. l. si quis §. heres 2. ff. de O. & A. l. conf. 63. num. 16. Vol. 3. Paris. conf. 10. n. 38. Vol. 2. Menoch. conf. 115. n. 59. Vol. 2.

Linia, nisi defuncti factum esset contra legem, atque sic invalidum non obstante regula, in d. l. cum à matre. per ea quæ adducit Menoch. conf. 29. num. 6. 7. 8. 9. & 10. quem allegat Ioh. Gædd. 1. conf. Marp. 27. num. 127. Vnde quando alienatio à defuncto facta per se nulla est, etiam heredi contra factum defuncti venire licebit. l. quemadmodum 7. Cod. de agric. & censit. Bald. in d. l. cum à matre. quem sequuntur Socin. lib. 4. conf. 29. num. 47. Cravett. conf. 200. num. 5. 6. & 8. Pinell. in l. 1. part. 3. num. 83. Vers. limitatur decimo. C. de bon. matern. Hartm. Pistor. 1. observ. 190. n. 10. Carpzov. part. 2. conf. 14. defm. 70. num. 10.

I I.

Heres unâ eademque personâ cum defuncto putatur Noëll. 48. cap. 1. Decius conf. 281. num. 5. Bursat. conf. 412. num. 18. lib. 4. Cephal. conf. 100. num. 5. lib. 1. Vult. lib. 1. conf. Marp. 18. num. 10. C. lib. 3. conf. 21. num. 24. Pac. l. cum à matre 14. C. de res vindic. l. Gendricis 3. C. de reb. alien. num. alienand. Gilhaus. in Gend. cap. 6. maxime in iure jam nato mortis tempore. l. pro hereditariis 2. C. de att. hered. Roland. à Valle conf. 50. num. 8. Volum. 2. & conf. 6. num. 15. Vol. 3. Hieron. Gabr. conf. 106. num. 5. Intellige 1. in his, quæ fecit defunctus in vita, secus autem in his, quæ non fecit, ut est glossa secundum Baldum ibid. in l. si frater fugitivus. in vers. existisset. de condit. furtiv. Alex. in l. in executione. §. ex parte. de verb. oblig. & Dyn. in cap. rapinum. col. pen. de Reg. iur. in 6. Intellige 2. pro ea parte, quæ tunc est institutus, glossa fin. in l. 2. ff. de prator. stipul. quem sequitur Iason in l. 1. col. 1. num. 5. ff. de acquir. hered. & in l. si quis filium. §. 1. col. 1. num. 3. cod. 101. C. in l. frater à fratre 38. l. 2. C. l. 4. ff. de condit. indeb. l. cum à matre. ubi Bald. C. de res vind. ratio esse potest, quia apud eum res defuncti reperiuntur, in quibus administrandis fingitur esse idem : secus autem quando ad illum nulla res defuncti proveniret, tunc enim cessaret illa repræsentatio, quævis facto suo adiret hereditatem. Vis igitur tota repræsentationis & idenditatis defuncti & heredis eius consistit in bonis, quibus deceptis tota fætionis collit.

gatio solvitur. *argum. cap. quia ipse* §. 38. *distinct. & cap. dicar* §. *in fin. 32. quass.* 4. eum si se priveris neque nomen habere merearis. *cap. chorepiscopi* §. *ubi glossa fin. 68. distinct.*

Declara procedere largo modo & improprie, sicut loquitur *dist. durb. de jurejur. in prin. ibi, quodammodo eadem persona* &c. quod verbum denotare improprietatem concludit Bartolus *in l. 4. §. Cato in 6. opposit. ff. de V. S.* Siquidem proprie vera est alia persona defuncti, alia heredis, ut dicit Iason *in l. si ita qui promiserit. §. ea lege in 12. col. num. 47. de V. O.* adde & Dynon. *cap. varum. fol. ult. de Reg. lur. in 6.* Sicut alia est anima unius, & alia alterius, ut notabiliter declarat Socin. *cons. 60. incip. impraesenti. col. pen. fol. 1.* & ideo licet defunctus de calumnia juraverit, nihilominus eius heres jurare tenetur, quia in istis eadem persona non reputatur, & ita in quibusque rebus facti, secus in his quæ juris sunt, latè Mar. Socin. *in cap. fin. col. 10. de juram. calum.* Phil. Franc. *in cap. 2. in fin. de confess. lib. 6.* idem esse & in quolibet alio juramento defuncti, ex *cap. Veritatem 16. de jurejur. tradit Corn. consil. 2. circa primam. col. 3. &olum. 3.* Natta *in repet. cap. quamvis. col. 22. extr. de pact.* & ideo heres non succedit in officio defuncti, cuius industria est electa, ut dicit idem Corn. *cons. 244. circ. primum. colum. penult. &olum. 3.*

I L Declara hanc regulam locum habere, quotiens heres simpliciter adit hereditatem, at si inventarium conficit, ab omni damno redditur immunis. Quamvis enim heres post aditam hereditatem videatur quasi contraxisse, & omnia defuncti facta in se transulisse; Inventarium tamen & personarum & factorum & jurium & actionum separationem conservat. *l. ult. §. 9. Cod. de jur. delib. & fictionem illam contraria fictione perimit. Finckelthuf. dist. 6. de feud. thes. 22.* Confer omnino Dn. Carpz. *p. 2. C. 48. d. 3. n. 3. & Forster. lib. 2. de success. c. 2. n. 17.*

III. Fallit hæc regula in omnibus iuribus & privilegiis personalibus, ubi scilicet defuncto aliquid ob specialem favorem personæ fuit concessum. *vid. l. 13. de dol. & ibid. Ant. Fab. in rationalib.* Plures ab hac regula exceptiones qui desiderat, adire poterit Reig. *6. n. 109. p. 2072.*

I I I.

Herēs non est, qui coactus hereditatem adit. *§ penult. Instit. per quas personas cujusque acquirit. l. 6. §. ult. ff. de acquir. hered. Philip. Matth. ad l. 4. ff. de Reg. lur. num. 3.*

I V.

Herēs semel factus nunquam potest desinere esse herēs, *l. aut prator 7. §. sed quod Papinianus 10. ff. de minor. ne quidem per restitutionem in integrum prætoriam, Modest. Pistor. cons. 46. num. 22. fol. 1. ratio, quia res factæ infectæ fieri nequeunt. l. in bello 12. §. facti 2. ff. de captiv. & postlimin. Novell. 97. de aquat. dor. §. 1. Vers. quægitur. Joh. Goëd. lib. 1. consil. Marpurgens. 28. num. 300.* adeo ut nec conventio, qua hoc ageretur, ut qui semel herēs factus est, post mortem suam herēs esse desinat, nullius momenti dicatur, *l. qui*

tur. *L. qui solvendo 4. ff. de her. inst. d. l. ast prator 7. §. sed quod Papinianum 10. de minor. Phil. Matth. 1. conf. Marp. 21. n. 12.*

V.

Heres heredis etiam per multas successiones primi defuncti heres est. *l. heredis 65. l. sciendum est 70. l. heredi 170. ff. de V. S. l. 194. de R. L. Gædd. 1. conf. Marpurg. 28. num. 32.* Heredis enim mei heres meus quoque heres esse censetur. *l. si heredum 10. C. de inoffic. testam. l. fin. C. de hered. inst. l. 6. §. fin. ff. de inoffic. testam. Bartolus in l. paterfam. ff. de hered. inst. Cravett. conf. 298. num. 9. lib. 2. Cephal. conf. 499. num. 13. lib. 4. Vult. 1. conf. Marpurg. 18. num. 29.* quamvis in testamento heres heredis non possit videri scriptus, cum oculis corporeis ibi non legatur. *l. 1. §. legi. ff. de hi qui in testamento delentur.* Bartolus in *l. qui liberu. §. hac verba. ff. de pupill. substit.* Cephal. conf. 38. num. 33. Vol. 1. adeo ut et si testator in substitutione (idem est & in institutione) heredis mentionem fecerit, non tamen intelligatur heredis heredem substituere voluisse, ne dum substituisse. Cephal. d. confil. num. 22. Gædd. 1. conf. Marp. 25. num. 52.

VI.

Heredi sapius plus permittitur, quam defuncto. *l. fin. Cod. de testam. Bald. in d. l. cum a matre. Vers. nunquid ergo filius. Et ibi Castrens. num. 5. Gædd. 1. conf. Marp. 27. num. 125.*

VII.

heres nemo scriptus aut nuncupatus ex solis conjecturis dicitur. *l. unic. si tabul. testam. extab. Bologn. ad l. Gallus in princip. num. 125. Et 131. de liber. Et posthum. Dauth. de testam. ubi de hered. inst. num. 331. Gædd. 1. conf. Marp. 25. num. 22.*

VIII.

Heredis institutio est basis & fundamentum totius testamenti. *§. ante heredi inst. de legas.* imo caput & anima ipsius testamenti. Dauth *de testam. num. 272. per l. quarebasur 19. §. utrum 1. ff. de testam. milit. Valsq. de success. errat. lib. 2. cap. 16. num. 21.* adeoque eius forma substantialis. *l. quod per manu 10. l. uni. ff. de jur. codicill. l. pen. ff. de hi qui in testam. delentur. l. 1. in princ. ff. de hered. inst. Carpzov. part. 3. Constris. 4. defm. 12. num. 2.* ut per eius perfectionem illud omnino sit quod est. *arg. l. Iulianus 9. §. si quis rem 3. in fin. ff. ad exhibend. Bildus in l. si novum. Cod. de furt. Decianus resp. 86. n. 11. Vol. 2. Gædd. 3. conf. Marp. 27. num. 6. Et 7.* Et sine hac heredis institutione nihil in testamento scriptum valet. *l. 1. in fin. ff. de vulg. Et pup. substit.* neque potest ullum testamentum valere, quod heredem directo institutum non habet. *l. 3. Vers. Calphurnius. ff. qua in testamento delentur. & ut Iustinianus ait, inutile est testamentum, in quo nemo heres instituitur. §. imprimis igitur. Inst. de fideicom. hered. Vnde Iulianus l. Citus & post*

Cccc 3

cum

cum Paulus ait, tabulas testamenti non intelligi, quibus heres scriptus non est. d. l. ult. ff. de jur. Codicill. Henricus Bocet. in Comment. ad tit. de Instit. & exhered. liberor. num. 15. pag. 324.

I X.

Vnicuique licitum est blanditiis & adulationibus inducere testatorem ad se instituendum. l. fin. C. si quis aliq. testat. prohib. Pacian. conf. 66. num. 41. Vbi limitat hoc non procedere in præjudicium filiorum & in præjudicium alterius testamenti jam facti, per text. in l. non est enim 5. ff. de inoffic. testam. Socinus jun. conf. 183. Licet. num. 30. Vers. nec etiam prædictum obstat. col. 2. Angel. in dict. l. fin. Cod. si quis aliq. & l. non est enim. de inoffic. testam. Afflic. decis. 69. Quadam Domin. num. 6. colum. fin. Iason in l. fin. Cod. si quis aliq. testat. prohib.

X.

Institutiones heredis sunt favorabiles, & benignæ juvantur interpretatione. l. filio 22. l. si posthumum 14. l. si ita 13. l. cum quidam 19. l. placeat 4. ubi Bart. ff. de liber. & posthum. l. 1. §. si ex fundo 4. ff. de hered. instit. l. pen. §. sed cum veteres. & §. illo. C. de necess. ser. hered. instit. Conf. Arg. 1. conf. 84. num. 172. Hinc eius interpretatio non solum ex verbis, sed & ex conjecturis evidentibus seu concludentibus elicitur. Mandell. conf. 31. num. 9. Col. 1. Paul. Paris. conf. 66. num. 12. Col. 3. Corn. conf. 101. num. 4. Col. 3. conf. 5. n. 35. Dec. conf. 242. in fin. Cravett. conf. 62. num. 6. Non. conf. 31. n. 13. conf. 32. n. 9. Borell. conf. 3. n. 22. Gœdd. 1. conf. 25. n. 3.

X I.

Ad instituendum non potest quis adstringi spe præmii. gloss. in l. 71. ff. de hered. instit. in fin. quæ dicit, quod institutio debeat fieri ex mera affectione, non ex cupiditate lucri vel alterius successionis. Consil. Argentin. 1. conf. 85. num. 20.

X I I.

Qui in re sua à parentibus instituitur, pro instituto non est habendus, sed revera præteritus est. Gloss. in l. 3. §. sed utrum 4. ff. de minor. Baldus conf. 93. Col. 3. Castren. conf. 455. col. 1. circa fin. lib. 2. Alexand. consil. 20. col. 3. lib. 3. Regner. Sixtin. 2. conf. Marp. 19. num. 28. Dec. in l. postumo. col. 3. circ. med. C. de bonor. possess. contr. tabb.

X I I I.

Heres succedit in omne jus quod defunctus habuit. l. heredem 59. l. hereditas 62 de Regul. iur. l. 119. de Verbor. significat. Excipe omnia ea, quæ facti sunt, & nominatim jus possessionis. l. cum heres 23. de Acquirend. vel am. possess.

XIV.

Heres tenetur prestare factum defuncti, & subsequi eius voluntatem. l. 14. C. de R. V. l. successores 10. C. de solut. l. 114. §. cum pater 15. de legat. 1. Carpzov. 5. Resp. 73. num. 8. Idque triplici ratione, (1) quia eadem persona cum defuncto reputatur per dicta *supr. h. loc. Axiom.* 2. (2) quia luerum à defuncto caput. (3) per reg. l. *Venditor* 3. C. de reb. alien. non alienand. Iacob. Mandel. *conf.* 73. num. 3.

Declara hanc regulam 1. quod hactenus procedat quatenus voluntatem & factum defuncti lex admittat, non item cum illi refragatur. Ant. Fab. *in C. de hered. act. def.* 1. Oscafe. *decis.* Pedem. 180. ubi plura *vid.*

2. Limita, quod heres non teneatur implere voluntatem defuncti, sed possit contra eius factum venire, quando heres ipse non habet, illudque testator ei iure relinquere tenebatur per l. 2. *cum ibi nec.* C. de *inoffic. donat.* Iacob. Mandel. *d. Conf.* 73. num. 2.

XV.

Quicquid scelere ab aliquo quaesitum est, id heredi eius, est extorquendum. l. 5. *pr. de calum.* ubi C. I. A. plurima iura adducit.

XVI.

Actiones quae damnum pecuniarium persequuntur, & in heredem dantur. l. 4. *de calum.* l. 5. §. 5. *de his qui effund. vel deiecer.* ubi C. A. *rb.* 49. *in fin.* add. l. 35. *de O & A.* l. 1. C. de *hered. act.*

Amplia, quod hoc procedat in contrahibus, etiamsi in eos delictum incidat, aut dolus interveniat. *Lex depositi* 12. *de O & A.*

Limita, fallere hanc regulam, quotiens actio rei persecutoria ex delicto descendit, tum enimatenus contra heredem actio datur, quatenus ad eum pervenit. l. *un.* C. *ex del. def.* l. 26. *de dol. mal.* Bach. *de act. disp.* 5. *rb.* 4.

2. Limita, quod non procedat in contrahibus stricti iuris: ubi dolus incidens in contractum non vindicatur adversus heredes in solidum. §. 1. *l. de perper. & temp. act.* & *ibid.* *Loc.* ratio, quia in contrahibus stricti iuris dolus incidens etiam non actione ex contractu, sed doli vindicatur, adeoque per se principaliter & directio delictum venit in actionem. *vid.* l. 7. §. 3. *de del.*

3. Limita in omnibus actionibus irregularibus, quae eius naturae sunt, ut contra heredem non transcant. Exempla vide apud *Loc. quast.* 66. *rationem* in l. 14. *de legib.*

XVII.

Plerumque tam heredibus quam nobismetipsis cavemus. l. *spatium* 9. *in fin. de probat.*

Exceptio in compromissis, ubi nisi expressa heredis mentio facta sit, is comprehendi patto non censetur. l. 27. §. 1. *de recept. arb.*

XVIII.

Interpretatio testamenti eo dirigenda est, ut testator heredem quam minus fieri

fieri potest gravasse videatur. *l. Titia 34. §. 5. l. unum ex familia 67. §. 2. de Legat. 2. Vide infra Legatum.*

X I X.

Heredis institutio non debet pendere ab alieno arbitrio. *l. 32. ubi Goedd. de hered. inst. C. A. d. l. 16. 16. l. 52. in fin. de cond. & demonstr.*

Declara hanc regulam, quod procedat in iis, qui suo pollent arbitrio secus in impuberibus. *pr. l. de pupill. subst.*

C A p. V I.

De Hereditate.

Axiom, I.

Hereditas vicem personæ sustinet *pr. de stip. serv. §. 2. de hered. inst. l. non minus 31. §. 1. ff. eod. tit. l. hereditas 61. ff. de acquir. dom. l. cum hereditas 9. C. de pos. l. 38. de R. l.* Intellige verum quoad personam defuncti, sed non ratione futuri heredis. *Gail. 2. obs. 130. n. 10.*

Fallit tamen nonnunquam hæc regula; nam aliquando etiam personam heredis futuri repræsentat *l. 24. de nō var. Cuiac. in l. 4. de pub. jud. in Paul. lib. 37. ad Ed. scilicet quoad finem & emolumentum acquisitionis. d. l. 37. de nō var.*

Secundò fallit, quod aliquando neutram personam sustinet, velut in iis quæ sunt facti *l. 61. de A. R. D. vid. Dn. Harprecht. ad princ. l. de stipul. serv. num. 10. l. 68. de furr.*

Tertiò fallit in omni possessione. *l. 80. §. ult. de furr.* sive ea consideretur ex animo sive ex corpore. Quidquid enim aliquid facit seu agit, corpus est, hereditas autem non est corpus, sed res incorporalis. Viceversa si possessio ex animo possidentis æstimatur, neque tamen in hereditatem cadit. Cum hereditas sit jus inanime. *Cuiacius lib. 12. qq. Pap. in d. l. 80. §. ult.*

I I.

Hereditas non pactioibus sed testamentis & legibus defertur. *l. pactum 13. C. de pact. l. ult. ff. de sui & legitimis.* Neque enim per contractum testamentum, neque in testamento contractus fieri potest *l. 5. C. de pact. convent. cum à jure publico dependeat. Hartm. Pist. part. 4. quæst. 2. num. 1. Carpzov. part. 3. confis. 5. de fin. 22. num. 6.* hodie tamen per pacta dotalia in vim testamenti confecta rectè transferuntur hereditas. *Vid. Welenb. in parat. de pact. dot. num. 4.* sic etiam filia juratò renunciare potest in pactis dotalibus hereditati futuræ, *cap. 2. de pact. in 6.*

I I I.

Hereditas non adita non transmittitur. *l. 1. §. & in nō gessimo. C. de Cad. toll. l. unic. C. de his qui ante apert. tabb. testam. l. quoniam 7. Cod. de jure delib.*

de lib. ratio, quia hereditas competens heredi, ex testamento vel ab intestato ante actionem non est in bonis nostris. *l. pretia 63. ff. ad Leg. Falcid. & ibid. Alexand. num. 3. Bart. in l. si potest. num. 14. ff. de acquir. hered. cum illud, quod non est nostrum, impossibile sit ad aliquem transnittere. Gail. 2. de p. p. cap. 19. num. 15. Intellige verum esse de transverfalibus & extraneis, qui hereditatem non aditam ad descendentes transnittere nequeunt. secus verò esse in liberis, qui soli hereditatem etiam non aditam, ad descendentes suos transnunt. *d. l. 1. §. in necessitate 5. ibi exceptum videlicet liberorum personis, C. de caduc. toll. idque ex præsumptio parentum voto, quo bona sua ad omnes posteros transire voluerint. d. l. 1. C. de his qui ant. apert. tabb. l. 1. C. de condit. instri. Corn. cons. 230. num. 6. circa fin. Vers. nec refragatur. Tiberius Decianus resp. 1. num. 119. Et resp. 46. num. 148. volum. 2. Phil. Matth. 1. cons. Marp. 21. num. 57.**

IV.

Hereditas augmentum & diminutionem recipit. *l. pecunia 178. §. hereditas. ff. de verbor. signif. l. item veniunt 20. §. non solum 10. ff. de pet. hered. Paris. cons. 26. num. 78. lib. 3. Ruin. cons. 107. num. 16. Et cons. 135. num. 14. lib. 1. Et cons. 60. num. 24. lib. 3. Vult. 1. cons. Marp. 17. num. 54. ratio dari potest, quia universalium iudiciorum hoc dicatur proprium, quod tam augmenti quam diminutionis ratio in eis habeatur. Bartol. & Salicet. in l. si post mortem. C. de pet. hered. Ang. Aretin. in §. actionum autem. Vers. ac etiam. & ibi Iason num. 235. Et seq. Instit. de act. Achill. Personal. in tract. de pete hered. num. 695. Iohan. Cop. tract. de fruct. lib. 3. cap. 3. Regner. Sixtin. 2. cons. Marp. 14. num. 75.*

V.

Hereditatem nemo ex testamento consequi potest, nisi qui in eo heres institutus est. Gylman. in symphor. supplc. Et Cor. Camer. Tom. 1. part. 3. Cor. 6. num. 49. Tilem. de Benign. in prodrom. de test. relar. Camer. synagm. 3. decad. 2. Cor. 10. num. 49. Ioh. Dauth. de testam. ubi de hered. inst. num. 331. Vers. atq; hinc inferitur. Mantie de conject. ult. volunt. lib. 4. tit. 1. num. 5 Et 6. Gædd. 1. cons. Marp. 25. num. 19.

VI.

Hereditatis capax quilibet esse præsumitur, nisi qui in specie exceptus doctetur. Rolandus à Valle cons. 67. num. 15. volum. 3. Gæddus lib. 1. cons. 25. num. 73.

VII.

Hereditatis aditio rerum hereditariarum communionem inducit. *Id. in §. item si. instit. de obligat. qua ex quasi contr. Et in rubr. ff. Et C. famul. heretice. Vult. 1. cons. Marp. 22. num. 35. unde facit ut hereditas non amplius sit hereditas vel patrimonium defuncti sed heredis. §. 1. Instit. ex quib. caus. manumiss. non licet. §. 1. Instit. de inoffic. testam. gloss. in l. item qui in. ff. si cert. per. & ibi Bart. post pr. col. 2. Vers. secunda oppono. l. 2. ff. de bonor. possess. Ddd*

l. cum

l. cum heredes 23. ff. de acquir. possess. Cephal. *conf.* 429. Phil. Matth. 1. *confil.* Marp. 21. num. 6. Et hereditas adita amplius proprie non dicatur hereditas, sed patrimonium. Bart. *in l. Titium. in princ. ff. ad Sc. Trebell.* Conf. Argent. lib. 1. *conf.* 76. num. 4. Wesenbec. *ad §. 1. Instit. ex quib. caus. manumitt. non lic. §. 1. Instit. de hered. qualis. & differ. l. sed si plures 10. §. filio 2. ff. de vulg. & pupil. substit.* l. fin. in fin. C. de iust. Testam. Gloss. *in l. cum quis in provincia. ff. si certi. per. & ibi Bart. post princ. col. 2. & r. secundo oppono. Text. in l. 2. ff. de bonor. possess. l. cum heredes 23. ff. de acquir. possess.* Cephal. *conf.* 429. Philip. Matth. 1. *conf.* Marpurg. 21. num. 6. Gloss. *in l. heres. de acquir. hered.* Decius *conf.* 318. Menoch. *conf.* 31. num. 24. Paris. 2. *conf.* 10. & 75. num. 27. C. A. de acquir. hered. *chef.* 16.

VIII.

Hereditas eodicillis nec dari nec adimi potest. *§. Codicillus. Instit. de Codicill. l. hereditatem 2. C. ood. l. Di. 6. in princ. & l. quod per manus 10. ff. de iur. Codicill.* ratio est ne idem possint Codicilli quod testamentum. d. *§. Codicillus.* vel ut loquitur Papinianus *in d. l. 10.* ne per codicillos, qui ex testamento valerent, ipsum testamentum, quod vires per heredis institutionem accipit, confirmari videretur. Intellige verum, quando directo de hereditate in codicillis agitur & directo datur vel adimitur, per indirectum enim & fideicommissum, si nimirum quis hereditatem restituere rogatus sit, recte in illis etiam hereditas relinqui dicitur. Regnerus Sixtinus lib. 2. *Consil.* Marpurg. 19. num. 61.

IX.

Hereditas & bona se habent ut continens, & contentum. Forster. 2. de success. cap. 14. n. 13. Regn. Six tin. 2. *conf.* Marp. 14. n. 41.

X.

Hereditas quandiu jaceat, possessio est nullius. l. 1. *§. Scavola 15. ff. si quis testam. lib. esse juss.* Carpz. p. 4. C. 37. *defn.* 6. n. 4.

XI.

Hereditas illa repudiari nequit, quæ nec adiri potest. l. 18. *ff. de acquir. hered.* Vnde qui sub conditione heres est institutus, pendente conditione hereditatem repudiare nequit, quia heres etsi pendente conditione velit hereditatem adire ob incertum tamen conditionis eventum adire illam non potest. l. si quis heres 23. *ff. de acq. hered.* Add. Phil. Matth. *ad l. 3. ff. de Reg. iur. & ibid.* Hyppolit. à Coll.

XII.

Hereditas nomen juris est. *l. pecunia 178. §. hereditas 1. ff. de V. S. etiam sine corpore intellectum juris habet, l. hereditas 50. de pers. hered.* hoc est, intelligitur ex juris disciplina, hereditas existere, quantumvis nullum corpus seu nulla res corporalis, quæ sub sensum aspectumque cadit, in ea reperiat. Wesenb.

Wesemb. in parat. ff. de pet. hered. num. 2. Vnde hereditatem non corpus significare, sed juris nomen esse monstrat. l. 1. ff. de rer. divif. Propterea & Iustinianus eam inter res incorporales retulit, quantumvis maxime in ea sint corpora, §. 2. Inst. de reb. corporalib. l. 1. §. quadam. ff. de rer. divif. Gœdd. ad d. l. pecunia. §. 1. de V.S.

X I I I.

Hereditatis aditio non tam facti quàm animi est. l. 2. ff. de acquir. hered. adeoque in nuda voluntate aditus confistit. §. fin. Inst. de hered. qualif. & differenc. l. si agra 6. C. de jur. delib. Confil. Arg. 1. conf. 104. num. 19. Gail. lib. 2. obferuat. 128. num. 9. §. 29. Philp. Matth. ad l. Non igit 6. ff. de Regul. iur. num. 1.

X I V.

Hereditatis partem qui adit etiam alias partes adire videtur. l. si folus 80. ff. de acq. hered. l. quidam elegio 20. C. de jur. delib. qui verò partem repudiat, non videtur alias partes repudiare, Gloff. in l. 2. ff. de acquir. her. ratio, quia quod est aliquid positive, recipit augmentum, & potest prorogari, illud autem quod nihil est, non potest augmentum vel diminutionem accipere. l. adeo 7. §. quod si. ff. de acquir. dom. fac. cap. significantibus 38. cum ibi notat. de offic. deleg. Valsq. 2. contr. cap. 14. num. 5. imò absurdum est partem respuere, partem verò agnoscere velle, sed aut omnia accipere oportet, aut omnia repudiare, d. l. quidam elegio. l. 1. l. 2. l. 30. in princ. ff. de acquir. hered. Arnif. de Maif. lib. 1. cap. 7. num. 12. Vnde qui partem hereditatis petit, universitatem petere dicitur, quod enim juris obtinet in toto, idem & in qualibet eius parte, l. 76. ff. de res vindic. & ut hereditas tota est universale corpus bonorum, ita & quota hereditatis portio. l. 26. §. fin. ff. de legat. t. Wesemb. in parat. ff. de pet. hered. num. 5.

X V.

Hereditatem non adire & nulliter adire sunt paria, Dd. in l. 2. C. de success. edit. Pacian. conf. 13. num. 21.

X V I.

Hereditarius titulus est valde honorabilis. vid. l. 5. §. 6. ff. de legat. praestand. contr. tabb. b. p. pet. longèque antecedit titulum legati. l. 29. si quis omiff. canff. testam.

X V I I.

Hereditas non est dividua. vid. Hottom. in Epit. Si pars hered. pet. n. 2. arg. l. 1. §. 2. ff. d. rit. & lausius quaff. illustr. 2.

Declara hanc regulam, quod procedat, quoad divisionem physicam non intellectualem. Gœdd. de contrab. fup. cap. 6.

X V I I I.

Hereditas quæ heredem invenit, haud dubiè solvendo esse præsumitur. l. liberum 36. de bon. liberi.

Dddd 2

CAP.

CAP. VII. De Historia, Historicis.

Axiom. I.

Historici qualem in jure fidem mereantur Vid. Gilken. *ad l. 15. Cod. de p. s. num. 87.*

CAP. VIII.

De Homine.

Axioma I.

Homini gratia omne jus est constitutum. *l. 2. ff. de stat. hom.* quia hic solus ratione atque ita jure utitur. *§. 1. Instit. si quadr. paup. feciss. discant.* Goedd. *ad l. 1. de Verb. sign. num. 29.* dicitur enim forma omnium rerum, ad cuius finem omnia sunt disposita. *§. final. Instit. de l. N. G. & C. §. in pecudum. Instit. de att. Ludov. Gomez ad §. superest. Instit. de att. n. 113.*

II.

Homo ex conjunctione animæ & corporis subsistit, ut explicat Innocent. *in c. quadam. §. sed adversus. de cel. miss. junct. cem. 1. §. per rō. de sum. Trin. & ex Arist. D. August. explicat, Nic. Gar. in manu. pral. 1. n. 11.* Gom. *Gar. ref. tom. 3. c. 1. n. 32.* imò nobilissima Dei creatura; maximumque naturæ miraculum & inestimabilis reputatur. *l. 3. si quadr. paup. feciss. dic.* Harpr. *ad §. fera Instit. de rer. divis. num. 310.* dignissima creaturarum. *l. justissim. ff. de adul. edict.* Boeckel. *de publ. judic. in pralog. vid. Bctold. in differ. de jur. & rer. divis. cap. 5. num. 11. pag. 42. & in delib. jur. ex lib. 1. Pandect. l. ult. de rer. divis. num. 35. pag. 128.* Harprecht. *in Comment. ad Instit. §. sancte. de rer. divis. num. 23.* Siquidem ad imaginem Dei conditus est, unde nec damnatum propter crimen in fronte esse signandum jura volunt, ne facies, quæ ad similitudinem pulchritudinis cœlestis est figurata, maculetur. *l. Si quon in metallum 17. Cod. de pan.*

III.

Homini nomen plenum est fragilitatis, & eius index miserix, quamplurimum patitur in humana mortalitas. Fulv. Pacian. *lib. 2. de probat. cap. 44. num. 102.* Sic nihil aliud esse hominem, attestatus est Aristoteles, quàm imbecillitatis exemplum, temporis spoliū, inconstantix imaginem, invidiæ ac calamitatis trutinam, reliquum verò pituitum ac bilem. Et Simonides cūm Pausaniam in convivio admoneret, ut meminisset se esse hominem, sub eo nomine comprehendit omnium ærumnarum, omnium malorum appellationes, & omnium morborum genera, quæ nobis agnūatim miserabilis naturæ nostræ conditio comparavit. Pac. *d. l. n. 104. ubi vid. plura.*

IV. Ho

IV.

Homo hominis mei non est meus homo, Glossa in l. Modestinus, de V. S. Verbor. signific. Et in l. de accessibilib. de d. Verf. Et tempor. præsript. Bartol. in l. si quis à liberis. §. pen. ff. de liber. agnosc. Feudistz in c. 1. §. illud, de prohibiti. feud. alien. per Frider. Bald. in l. 1. C. commun. de legat. Felin. in cap. qua in Ecclesiastiarum, de cons. Dec. & Cagnol. in l. consilii 47. §. scilicet, ff. de Reg. iur. Welenb. 1. conf. 43. num. 31. Speculat. lib. 4. tit. de feud. §. 1. col. 12. in Verf. 14. quaritur, sicut nec libertus liberti mei meus est libertus. l. si quis à liberis §. si quis à liberis 22. ff. de liber. agnosc. Et l. alimentis 16. §. 1. ff. de alim. legat. fac. cap. legitur. diff. 81. Gail. de Arrest. cap. 7. num. 21. Menoch. remed. 10. recup. possess. num. 73.

V.

Homo centum annos vivere præsuntur. Matth. Coler. ad cap. cum. num. 7. extr. de præsript. Frideric. Pruckm. Vol. 1. conf. 32. num. 116. Mascardus de probat. Vol. 1. conclus. 103. num. 4. Petr. Welenbec. consil. 15. num. 47. Cuman. in l. ex facto. §. si quis autem. num. 6. Verf. ego oppono. per ad Trebell. gloss. in l. 2. §. si dubitatur. in Verb. liqueres. ff. quemad. testam. aper. per luan. ususfructum. in fin. ff. de usufr. l. fin. §. Et nobis quidem corda. C. de SS. Eccles. Corn. conf. 204. quancquam videatur. lit. d. Verf. huius tamen non obstantibus. volum. 3. lason in l. notab. inter dictum. num. 31. Verf. ultimo pro per. fecto. Cod. de Sacros. Eccles. Angel. in l. heres in fin. ff. de acquir. hered. Harbat. conf. 10. Difficilis. vol. 2. in fin. Vol. 3. Decius conf. 375. In casu. num. 10. sub Verf. non obstat. Riminald. sen. conf. 265. Versus scripturus. num. 18. Verf. num. iur. præsumpsi. ad Vol. 2. Et conf. 93. num. 35. Verf. Et manifestum quando est. Vol. 1. quod tamen ridiculum esse ex Menochio lib. 6. præsumpsi. 39. num. 11. Et 12. ait Carpaovius part. 3. consil. 15. defm. 57. num. 6. quinimo & contra legem divinam Psalm. 90. Verf. 10. tutius enim existimat, si cum Cagnol. in l. si emancipati. num. 92. C. de collat. id iudicis arbitrio relinquatur, nec prællegatas leges ad rem facere respondet Aretinus in l. sed si de sua. col. 5. Verf. sed adverte diligens. ff. de acquir. hered. Aliud enim esse posse vivere usque ad centum annos, & aliud vivere, nec omnia quod possibile est, statim prætatur. Unde, quis vivere ad centum usque annos, sit ex raro contingentibus, & à communiter accidentibus contrarium potius eveniat, idemque non bene ex dictis iuribus hoc axioma probati poterit. vid. Corn. consil. 119. Placet mihi. in lit. i. Verf. Et quod dicant. Vol. 1. Et conf. 341. Quod dicta do. in lit. n. Verf. Et sic non præsuntur. Vol. eod. Gabr. conclus. 16. num. 3. Verf. contrarium videtur. lib. 1. de præsumpsi. Aleciat. de præsumpsi. 44. reg. 1. Cagnol. in l. Emancipati. num. 92. Verf. non obstat, quod quis præsuntur. C. de collat. Covar. lib. 2. Car. resol. cap. 7. num. 6. Verf. 3. Cast. jun. in d. l. emancipati. num. 17. Verf. considera etiam. C. de collat.

VI.

Homini provisio facit cessare provisionem legis. Vid. infr. lit. P. cap. Provisio. quibus adde Carpoz. part. 2. consil. 37. num. 5. Et part. 3. consil. 7. Dddd 3 defin.

defin. 13. num. 4. Antonius Faber in Cod. libr. 4. tit. 41. definit. 51. num. 5. Homo duorum quis esse potest, diversis respectibus. Vide infra litteram P. cap. Persona.

VII.

Homo non rectè dicitur, qui in utero adhuc est, etsi fieri speretur. l. cum. inter 14. C. de fideicom. lib. 1. in Falcidia placuit 9. ff. ad Leg. Falcid. Gloss. in l. qui in utero. ff. de stat. hom. Aristot. lib. 2. de generat. animal. cap. 11. Albertic. in tract. statut. p. 3. quæst. 59. Menoch. 357. num. 9. Schneidev. in Comm. ad Instet. §. quantitas. num. 7.

VIII.

Homo in fructu non est. §. in pecudum Inst. de rer. div. l. pecudum 28. §. 1. in fin. ff. de usufr. Bart. in l. Verus. ff. de usufr. Gothofr. in not. ad Schneid. §. in Verò. cum duob. seqq. m. 10. lit. b. de R. D.

IX.

Homo rei minoris non potest esse accessio. l. iustissime 44. ff. de adit. edit. Gothofred. in not. ad Schneidev. §. fin. inst. de iur. mar. gent. C. et civil. lit. a. Homo enim dignissimum animal. Ovid. 1. Metamorph. sanctius animal vocat, & qui dominatur in cetera alia animantia. Plin. 7. in princ. in omnibus animantibus principium homini tribuit, cum eius causa videatur cuncta genuisse natura, Gothofr. ad d. l. 44. ad Verb. hominum. lit. l. C. ad d. l. in pecudum 28. §. 1. lit. 9. unde nec homines mercis appellatione contineri dicuntur, l. 207. ff. de V. S. Goëdd. ad l. 66. m. 4. ff. eod.

Amplia, quod homo nec venit in accessionem hominis. l. 63. de legat. 1. §. 17. ubi Loc. lit. a. Inst. de legat. Cuiac. ad l. 52. de legat. 1. Ratio itidem est in hominis dignitate. vid. Cuiac. ad Lilla 40. de usu & usufr. leg. fac. l. iustissime 44. de adit. edit. obf. l. 12. ibi: matru suum etiam hominum. C. d. de furt. junct. l. 14. §. 15. de furt. C. A. de condit. furt. thes. 9. m. 3. Declarationis ergo causa distinguendum, an vox accessionis strictè sumatur, & tum partus non est accessio matris. arg. §. in pecudum 27. l. de R. div. an verò latè & impropiè pro sequela Harpr. ad d. §. 17. Inst. de leg.

X.

HOMINIS dispositio facit cessare dispositionem legis. l. si maritus 21. ff. de procurat. l. ult. C. de pact. convent. Anton. Gabr. tom. 3. commun. opin. lib. 6. tit. de Regul. iur. conclus. 8. Anton. Gomez var. tom. 1. cap. 9. num. 50. Molin. de primogen. libr. 1. cap. 2. num. 17. Vital. de Camban. in tract. clausul. part. 4. num. 5. Cardinalis Seraphin. decis. 829. num. 3. Ceval. commun. contra commun. quæst. 265. à num. 1. Stephanus Gratianus disceptat. forens. cap. 376. num. 1. Mendez. à Castro in praxi Lusitana, lib. 3. cap. 11. num. 8. Rot. decis. 392.

tion. 392. num. 4. apud Farinac. part. 1. recent. ubi quoddam hominis provisio non facit deficere provisionem legis, quando cum ea concurrere potest.

C A P. IX.

De Homonymia.

Homonyma sunt, quibus præter nomen nihil commune est. Arnif. 1. relect. polir. cap. 5. sect. 9. num. 56. maximus autem eorum est lapsus in definitionibus, qui præter ceteros est singularis, si quis antequam homonymiam explicaverit, unam faciat eorum, quæ varia significant, definitionem: eum longè distent rerum definitiones à definitione nominum. Galenus de differenciis. puls. cap. 3.

C A P. X.

De Honestate & Honesto.

Axioma I.

Id quod honestum potius, quàm quod utile est, sequi debemus, l. semper in conjunctionib. 197. l. non omne 144. ff. de R. l. Hinc quod honestum est, meritiò debere obtinere l. Cuius in l. 4. §. 2. de injus voc. & jus honestatis ab omni lege & superioritate exemptum esse dicunt Decius & Cagnol. in d. l. semper. Baldus in l. quod ex libera. Cod. de oper. liberr. ubi per hanc regulam dicit, quod Domini non possint cogere subditos suos, ut eant ad tripudiandum & ad choreas, quas ipsi faciunt, quoniam hoc non est honestum, & honestas est excepta ab omni jussu & imperio, prout allegat eum Pacian. conf. 4. num. 24. tantaque vis est honestatis, ut æstiferenda veniat cuicunque utilitati, & verè apud viros bonos illud dicitur utile, quod honestatem quoque contineat, ait Menochius lib. 2. arb. jud. cas. 442. num. 3. unde sapissimè accidit, quod ratione honestatis à licitis abstinemus, can. aliud. 11. quass. 1. cuius forma, si oculis cerneretur, mirabiles amores sui excitaret, ut testis est Cicero lib. 3. officior. & multis ex sacris scriptoribus refert Iohannes Capistranus in specul. conscient. §. restat. num. 81. adeò ut nec commissioni Pontificis, quæ de honestate deviat, parendum sit, Abbas & Doctores in cap. si quando, de rescript. Crotius consil. 351. num. 6. vide respons. juris feudal. in controversiis Ferrariens. num. 17.

I I.

Honestum magis quàm inhonestum est præsumendum. Paris. conf. 10. num. 50. §. 2. Panorm. in cap. intelligimus. de adult. Menoch. 2. de arb. jud. quass. cas. 89. num. 22. Vult. 1. conf. Marp. 15. num. 92. Gail. 2. obsecr. 97. n. 2. quod procedere in dubio ait Vult. d. conf. 273. eum semper hoc in casu credendum & præsumendum sit, quod honestum esse constet. Bartolus in l. non solum.

solam. §. sed. ff. de oper. no. nunc. Palzorth. de Noib. & Spur. cap. 20. num. 3. & 4. ac semper in dubio præsumptio in partem meliorem fieri debet. l. semper in dubio 161. l. raptenda 468. de Regulis iur. l. penult. ff. de pen. cap. fin. de præsumpt. Alciatus in tract. de præsumption. regul. 3. præsumpt. 1.

III.

Honestatem vitæ multum operari ad excludendam præsumptionem doli post Bald. in l. 2. c. de fals. Bart. in l. quousque. §. sed si non. ff. de hered. instit. Hostiens. Iohan. Andr. in cap. finem librum. de dol. Alexand. in l. 13. §. fin. autem. C. de iudic. Glossa in l. omnimodo. in verb. non licebit. Cod. de inoffic. testam. refert Vult. d. conf. 15. num. 91. nisi quando ex vita præcedente aliud induci possit & colligi. cap. semel malum 8. de Reg. iur. in 6. §. sanctum. Auth. de testib. l. de minore 10. §. penult. ff. de quæst. Bald. in l. 1. in fin. Cod. si quis omittit caus. testam. Luc. de penn. in l. quemadmodum. C. de Agricol. & censur. lib. 11. Alciat. de præsumpt. reg. 3. num. 7.

IV.

Leges ac mores suum habent ævum ac fatum, ut quod quandoque inhonestum visum est, deinde honestè fieri putetur. Auth. sed novo. Cod. ad Leg. lul. de adul. Nicolaus Boer. decr. 298. Iacob. Cuiac. lib. 6. observ. 15. Carpov. iurispr. for. part. 4. conf. 19. defm. 10. num. 3. ubi exemplo transactionis de adulterio hoc illustrat. Et si enim quondam de adulterio transigere non liceat. l. transigere 18. C. de transact. ubi Iason, Salicet. Donellus, Petr. Heig. p. 2. quæst. 16. num. 1. Hodie tamen ea impunè fieri perhibetur, vide Iulium Clarum §. sentent. §. ult. quæst. 38. num. 11. Arnifæum de iur. commun. cap. 5. sect. 9. num. 10.

CAP. XI. De Honore.

Axioma I.

Honoris augmentum non ambitione sed labore unicuique contingit. l. sancimus 6. C. ad L. lul. repet. c. per illiciam 25. 1. q. 7.

II.

Honores ambire & fasces dignitatum quærere per se illicitum non est, Baro ad §. prætoris. Instit. de public. iudic. Menoch. 2. arbit. iud. cap. 401. num. 4. sed approbatum & exercitum à viris maximis. Salmuth. in Pancirol. lib. 1. rer. memorab. de nomencl. pag. 738. Decian. lib. 8. cap. 22. n. 8. tr. crim. Bœckel. de pub. iud. disq. 12. pag. 282.

III.

Honores gradatim deferuntur. l. ne gradatim 11. ff. de muner. & honor. lib. 1. ut dignus ord. servetur. cap. legimus 24. in fin. dist. 93. arg. cap. Monachi

Monachos 29. 16. *quasi*. 1. *cap. si officia* 2. *cum* 3. *segg.* 39. *dist. cap. fin.* 48. *dist. l. qui uisiter* 45. *de negot. gest.* *Capoll. de Imp. mil. deleg. cap. 2. num. 4.* *Bethhard. Bombin. cons. 22. num. 6.* *Non per saltum. cap. sollicitudo* 1. 52. *dist. m. b.* *Zalius int. l. 3. §. si seruus. num. 6. ff. de acquir. poss. ut qui heri seruus, hodie sit liber. l. 7. §. 2. ff. de in iur. voc.* Nam ut nemo sit casu bonus, *Seneca epist.* 123. §. 3. *in princ.* repente pessimus, *Cic. in orat. pro S. Rosc.* ita nec repente aliquis sit summus. *Iohan. de Pavin. in tract. de Gestat. quasi. 5. num. 29.* *Hiero. Nym. Magon. decad. 40. num. 44.* fortuna siquidem, quibus repentina iis & grauis. *H. Kirchner. in Mercurio lib. 3. cap. 3. num. 96.* *Nold. de stat. Nobil. c. 1. n. 1.* non tamen semper spectandum est, qui priores in ordinem venerint, sed qui potiores sint. *l. honores 7. de decur.*

I V.

Honos dextrum virtutis latus claudit, ait *Stephanus Vinand.* *Campens-* prodit. in *Pomp. Equestr. fel.* 428. unde qui incedit a dextris, dicitur honorabilior eo, qui incedit a sinistris, *Stephanus Gratianus lib. 1. discept. forens. cap. 106. num. 40.* *Castald. in rr. de Imperat. quasi. 22. num. 30. & quasi. 66. num. 3. quasi. 88. num. 7.* *Iohan. Staphil. in rr. de grat. expectat. rubr. Siden-* *dum. part. 6. num. 41.* *Thom. Grammat. decad. 64. num. 24.* unde si plures sint, medius erit dignior. *Tholosan. lib. 6. de Repub. cap. 10. num. 12.* quamvis in hoc cuiusque regionis consuetudo sit attendenda. *Gail. l. 66. 21. in fin.* *Knichen. de Sax. non prob. iur. Verb. Ducum. cap. 2. num. 36.* praesertim cum apud Germanos, quot ferè oppida tot de hac re reperiantur differentiae. *Rul. de Commissar. lib. 7. cap. 2. num. 12 p. 1.* *Pacian. de probat. cap. 26. num. 39.* *Nolden. de stat. Nobil. cap. 10. num. 81.*

V.

Honore aucto prior conditio non mutatur. *l. falsa 33. §. sed si cui 2. ff. de cond. & demonst. & ibi Bald. Auth. sed Episcopalis. Cod. de Episcop. & Cler. Dignus enim trahit ad se minus dignum.* *Arnulfus lib. 1. de Maiest. cap. 4. num. 1.*

V I.

Honoribus publicis fungi prohiberi, vel ab ordine removeri maxima est infamia. *l. 5. §. 2. ff. de Extraor. cog.* unde nemo ab honoribus est prohibendus, qui accusatorem non habet. *l. 2. §. 2. de mun. & hon.* sed ad novos honores quilibet admittendus, donec inter reos sit receptus & postularus. *l. 1. C. de reu. poss. quod fieri demum post litem contestatam, ex l. 7. ff. de publ. iud. probat. Grlman. 4. 2. num. 93.*

V I I.

Honori ei non seruat, qui se deduxit in seclus. *l. 47. ff. de secundu nupt. l. 1. c. ubi Senator vel Clariss. l. 47. ff. de ris. nupt. l. 2. l. indices 12. l. quoriet 17. C. de dignis. l. Drco Marco 11. C. de quasi. c. inter. de Exc. prel. Nolden de stat. Nob. c. 16. n. 176.*

Eccc

VIII. Ho.

VIII.

Honoribus maioribus functus ad minores non est devocandus l. 2. *Cod. quemadm. ciqsl. muner. inducantur. lib. 10.* Ascendendo enim conferri debent honores l. ut gradatim t. i. ff. de muner. l. qua utiliter 45. in princ. de megr. gest. non descendendo, ut ait glossa in d. l. 2. & ibid. Bald. quia, inquit, non cogitur quis incedere retrò circa honores, & qui semel assumptus est ad Digestum, non cogitur redire ad volumen. l. 2. C. de Professur. lib. 10. cap. cum in sua 4. de consuetud. in 6. quia hoc pertineret ad injuriam & imminutionem electi & nominati, & foret contra rationem, ac esset parvi facere maiorem ordinem prius obtentum, ut dicit Lucas de penn. in d. l. 2. per cap. t. de translat. Episcop. qui addit in l. 1. C. ne quis lib. inquit. actum Reipubl. lib. 11. hominis pudori ac famæ parcendum esse, per l. Quintus 48. in princ. ff. mand. ad idem. Alber. in repetit. rubr. de mager. num. 18. Verf. item servatur ordo, ut de minoribus ad maiora, non e contra munera imponantur, & in d. l. ut gradatim de muner. in princ. ait, cum qui in maiore honore est, non debere eligi ad minorem, quod facit (inquit) contra eos, qui habuerunt regimina magnarum civitatum & nobilium, & postea acceperant inferiora: pro quo facit & etiam Text. in l. honorem sustinentis 10. ff. de mun. & honor. ubi dicitur honorem sustinenti munus imponi non posse, quia scilicet vilius est: munus verò sustinenti, honorem deferri posse, quia scilicet maius est: & declarat ibidem Bartolus, quod habenti officium sine dignitate vel honore, possit imponi dignitas vel honor: non verò illi, qui cum dignitate officium gerit. Vnde & Odofred. in d. l. 1. turpe esse asseruit, aliquem à maiori officio vocari ad indignum munus, & ideo neminem esse cogendum, & addit, si aliquis habuit magnum officium in aliquo loco, ut quia officialis fuit, vel Magistratus, non debet postea vocari ad aliud officium vilius, puta decurionatum, vel ut Rebuff. ad d. l. 2. loquitur, Doctor Iuris non debet vocari ad docendum Grammaticam, vel aliud munus deterius. vid. & Alberic. de Rosar. praelleg. loc. & ibi Iohan. de Plat. ubi concludit, in ascendendo esse honorem, & in descendendo dedecus, quæ omnia obtinere putat Rebuff. in d. l. 2. quando remoro primo honore ad minorem quis vocatur: secus esse si durer: quia tunc cessat ratio, cum non vocetur ad minorem honorem, ubi prior durat, per l. si quando pen. C. de appell. §. 1. in Auth. de consub. Nov. 105.

I X.

Honorem petenti honor non est offerendus: cap. sicut in qui 30. 1. quast. 6. Angel. de Clavaf. in summ. Angel. in verb. honor. num. 3. fugienti verò dandus, cap. in scripturis 9. 1. quast. 1. Roland. de Commissar. lib. 2. cap. 3. num. 6. sine peccato enim honor appeti non potest. Angel. de Clavaf. in d. loc. num. 3. Hinc Aristoteles lib. 3. Ethicor. ait, non esse fortes, qui propter honores faciunt fortia. Hinc quod dicitur, honorem esse præmium virtutis, Aristotel. lib. 4. Ethic. atque sic appetibile, illud procedit ex parte aliorum, qui scilicet maius, quod retribuant, non habent, ideoque Philosophus ait, quod honor sit propter virtutem, non virtus propter honorem, proinde si non propter se ipsum

ipsum, sed ad laudem & gloriam Dei apperitur secus dicendum erit. arg. eorum, quæ D. Paulus 1. *Timoth.* 3. & *Philip.* 4. *vers.* 8. probat, adde & Aristot. *lib.* 4. *Ethic.* cap. 4. *Pac. de honore fol.* 19. Francisc. de Vier. *in tract. de honor.* cap. 2. Fabian. Albergat. *de mod. redim. ad concord. privas. amul. libr.* 1. cap. 10. Sic virtutis uberrimum alimentum esse, existimatum fuit ab Ethnicis, teste Val. Max. *lib.* 1. cap. 1. & Lælius apud Ciceron. inquit, virtus honorem, & nec est virtutis alia merces, refert. Cæ. Lactant. *de Institut. c.* 15. *lib.* 5. Virtus itaque principalis causa honoris, licet etiam ratione alterius conferatur. Ioh. Tabienf. *in suafum. in verb. honor. num.* 1.

X.

Honor diminuitur diminutis divitiis. Schneidev. *in Comment. ad Instit.* tit. per quas personæ cuiusq. acquiritur, honor enim est sumptuosus, Gloss. *in §. hoc quoque. Instit. d. tit. in verb. decreveret.* atque sic honos sui numerositate vilescit. cap. 1. *de privileg.* unde bona olim plerumque agnatis servata. Vide *infra. Axioma* 12.

XI.

Honor delatus finem certi temporis & loci non habet. *l. iurisperito §. 10. ff. de enenf. tut. l. sufficit §6. ff. de condit. indeb.*

XII.

Non meruit is honorem, qui non honoravit. *Speculat. lib.* 1. *part.* 4. *de Advocat. rubric. iam nunc. num.* 5. juxta illud: Cur te habeo in Principem, eum me non habeas in Senatorem: cap. esto 7. *distin.* 95. & qui dicit quod vult, audiet quod non vult. cap. iniquum 3. 32. q. 6. unde Martialis:

Deridens alios non inderisum abibis.

Et Seneca *in Epist.* Ab alio expecta, quod alii feceris. Propterea scriptum est: Patere legem, quam ipse tuleris. cap. cum omnes. *de Confess.*

XIII.

Honorem ab aliquo accipiens eum impugnare non debet. *l. qui necessario 2. Cod. de Advocat. divers. judic. Honthem. libr.* 1. *de Art. Notarior.* cap. 29. *num.* 11.

XIV.

Familiarum dignitati, honori, & conservationi jura quam plurimum solent favere. arg. *l. liberis 108. de cond. & demonstr. l. Titius 83. §. cum pater 6. de Legat. 1.* quippe in quibus est fons memoriz. *l. permutatio 194. de V. S. Albert. in rubr. ff. de vulg. & pupill. substit.* Idcirco meritò familiæ atque cognationis prima ea & præcipua causa esse debet. *§. item verussum. Instit. de hered. quæ ab intest. l. 4. C. de lib. prateris.* In qua bona conservari valde utile est ac propemodum necessarium, *l. 14. §. Diversi. de legat. 1. l. 4. §. sed etsi servum. vers. publice in interest. de Gent. instit.* quoniam sine opibus ac divitiis familiarum dignitas atque amplitudo ægrè sustinetur. *d. l. ab omni.*

Eccc 2

bou 104.

buu 104. de Legat. 1. l. sunt agnati 7. de legitim. sur. vide Reuinet. lib. 4. decis. 7. num. 69. & seqq.

XV.

Quem non honoro, nec debeo onerare. l. 2. §. 1. ff. de Codicill. §. 1. Inst. de sing. reb. perfidecomm.

Declara, nisi alia causa subsit, ut non tam onus quam honor videatur, §. 5. Inst. de pup. substit. l. 4. ff. de test. iur.

XVI.

HONOR est maximum bonorum, gloss. 1. in extravag. ad conditorem, in vers. honorem. de verbor. signific. Philosoph. Ethic. lib. 4. D. Thom. 1. 2. q. 2. art. 2. Navarr. in tract. de finib. bonor. art. num. 45. [Est enim omnium rerum pretiosissimus. l. si in duabus 104. ff. de R. l. fac. text. in l. ex hac 3. ff. si quadr. paup. feciss. graviorque oculorum amissione habetur. per text. in l. infamia. §. Cod. de decur. lib. 10. ac præferendus omni commodo pecuniario. Bertazol. conf. 42. nec carere dolo dicitur, qui honorem proprium non curat. l. Iulianus 26. in princ. & ibi Baldus ff. si quis omiff. caus. test. idem d. conf. 42 n. 7.] Et idem non solum lucro, sed etiam vitæ præfertur, l. isti quidem 8. §. 2. ff. quod met. caus. l. reprehendenda 5. C. de instit. & substit. l. quis quis 6. C. de postulando. cap. nolo 12. quest. 1. Menoch. de arbitr. cas. 277. num. 19. Surdus conf. 426. num. 57. Farinac. in praxi crim. p. 1. quest. 15. num. 6. Anell. Amat. conf. 89. num. 19. & 20. & conf. 30. num. 14. Nam honoris & vitæ causa æquiparatur, l. iusta causa 9. ff. de manumiss. vind. [d. l. Iulianus 8. ff. si quis omiff. caus. testam. gloss. in §. suspectus autem. verb. ob culpam. Inst. de suspect. tut. Bartolus in l. ut vim. num. 10. ff. de iust. & iur. & ibi. Jas. n. 36. Dec. n. 36. conf. 686. n. 8. Petr. Gerhard. sing. 1. num. 9. & sing. 82. num. 7. & sing. 33. num. 4. Mant. sig. 383.] Gregor. Lop. l. 4. verb. las leys. tit. 13. part. 2. Cordub. de Lara in l. si quis a liberu, in princip. num. 34. ff. de liber agnos. Callan. in catalogo gloria mundi, p. 1. confid. 2. Menoch. conf. 96. num. 15. & conf. 98. num. 8. & conf. 302. à princ. Menchaq. illustr. cap. 18. num. 13. Cald. Pereira in l. si curatorem, verb. cum non absimiliu. num. 10. C. de in integr. restitut. minor. Brunor. à Sole in locis communib. verb. honor. num. 4. Surdus decis. 89. num. 21. Mar. Anton. var. resol. lib. 3. resol. 11. num. 2. [ad id ut crudelis esse dicatur, qui famam suam negligit. cap. non sunt audiendi 56. 11. quest. 3. cap. nolo 10. 12. quest. 1. & mortem po. ius

potius perferre, quam honorem perdere. Luc. de Penn. in l. 1. *quasi. cap. civ. cons. exim. lib. 4.* Neviz. *syv. nupr. lib. 1. num. 24.* Socin. jun. *cons. 38. num. 40. vol. 1.* Cravett. *cons. 163. num. 3.* Unde sicut homicidium pro defensione commissum, impunitum est. l. *scientiam 45. §. qui cum aliter 4. ff. ad Leg. Aquil. cap. si quis hominem. de pac. ten. 2. feud. 28. Dd. in d. l. ut vim de l. Et. ita etiam impunitum censei debet ratione defensionis honoris. Vult. 1. *cons. Marp. 29. num. 6.* siquidem naturaliter homo honorem appetit. Speculat. in tit. de citat. §. *iam de citatione. vers. porro.* Hinc est quod notat pulchrè Johan. Andr. in cap. si religiojus. super gl. in vers. *obtenit a. de Elect. in 6.* quod dictio honor scribatur cum aspiratione ex eo quod omnes ad honores aspirant, secus in dictione onus, quia nullus aspirat. Bertazol. 1. *consult. de iur. 42. num. 7.* Hyppolit. Riminald. *cons. 5. num. 98. 99. Et 234. num. 18.* Honorem igitur suum nemo pati debet, à quopiam sibi imminui. Fichard. *lib. 1. cons. 77. num. 6.* qui ordinem turbare & honorem nostrum præripere veller, contra eum agere possumus officio Judicis, ut nobis cedant, juxta Johannem Fabr. in §. *alium verò. Insist. de honor. possess.* quem sequitur ibidem Angel. sed & actione injuriarum, vel si res exigat, possumus resistere, de facto manu armata, secundum Baldum in l. *observare. §. antequam vero. ff. de offic. Procons.**

XVII.

HONOR patris est gloria filii, Federic. de Senis *consil. 185. num. 2. vers. ex hoc,* quem refert Cardinalis Tuschus *prætic. conclus. tom. 4. lit. G. conclus. 32.*

CAP. XII.
De Honorariis.

Honorarium non impedit, quo minus negotium gratis celebratum videatur: unde est, quod contractibus gratiis remuneratio rectè accedat, ut commodato, deposito, Treutl 1. *disp. 26. thes. 1. lit. e. Et l. 2. §. 24. de vi bon. rapr.* Mandato, Treutl. 1. *disp. 27. thes. 1. lit. e. Et l. 6. Mand.* Aliud enim est merces, aliud honorarium. Merces est pretium quoddam. Lult. §. ult. ad Leg. *Rhed. de juri.* hoc verò honoris causa tribuitur. l. 1. *pr. si mens. fals. mod.* Hinc mercedem de factis locari solitis, honorarium de factis locari non solitis sumi observavit. Bachov. 1. *disp. 27. thes. 1. lit. E.*

CAP. XIII.

De Hospite.

Turpius ejicitur, quàm non admittitur hospes. Versiculus hic probatur in cap. *quemadmodum* 25. de *jurejur.* ubi Innocentius III. hoc dictorio utitur, quod mulier facilius ante nuptias, quàm post nuptias celebratas possit repudiari, eodemque utitur Vivianus in *rationalibus ad cap. antecedenti* 24. de *decussatione.*

CAP. XIV.

De Hyeme.

Providendum est de habitatione maturius, ut si hyems ingruerit, habeas quo te recipias. *l. 6. in fin. de S. P. R.*

CAP. XV.

De Hypotheca.

Axioma I.

Hypotheca nec activè nec passivè invito creditore potest dividi. *l. 1. Cod. de iust. pignor. l. solutum 11. §. si creditori 4. ff. de pignorat. activum. Molin. in tract. de disfid. §. indifid. part. 3. num. 28. Gilman. 4. 1. Cor. 3. numero 102.*

I I.

Hypotheca transfert jus reale, *§. 7. l. de alt. excipe hypothecam feudi, per quam jus reale, nisi secuta traditione, aut investitura non transferitur. cap. un. quid sit investit. Præpos. & alii post Bald. in cap. 1. de prohib. feud. alien. per Frideric. Zaf. in Epist. feud. p. 9. num. 18. Hartm. obs. 20. per tot. de feud. Curt. jun. in tr. feud. 4. part. 1. num. 95. Gilman. 4. 1. Cor. 3. num. 118.*

I I I.

Hypotheca generalis non complectitur pecuniam, eaque quæ quotidiano usui inserviunt. *arg. l. 6. cum l. seg. de pign. Bald. in l. ubi adhuc. num. 8. Cod. de jur. dor. Frider. de contin. caus. cap. 115. num. 8. Rauchbar. part. 2. quæst. jur. civil. §. Sax. q. 9. num. 26.* Ea enim plerunque non cadit super pecunia, sed super rebus soli. *§. item servimus. in verb. maxime. Inst. de alt. Pacian. conf. 131. num. 35.*

I V.

Hypothecam expressam habere in bonis alterius est habere jus in re non ad rem. *l. in nomenclis 30. ff. de nexal. l. eorum 19. ff. de damn. infect. Signorol. conf.*

rol. conf. 90. incip. *Ambrosii matus. col. 4. num. 23. Et conf. 176. Quæstio exponitur. col. fin. Angel. conf. 283. Viso puncto. col. fin. ratio est, quia in hypotheca constituitur jus reale. d. §. item *Serviana. Infit. de act. & habere jus reale dicitur jus in re habere. Ludovicus Gomez ad §. fuerat. Infitur. de action. num. 30.**

C A P. XVI. De Hypothesi, Præsupposito.

Axioma I.

Dispositio intuitu certi præsuppositi facta non potest locum habere, nisi prius præsuppositum & hypothesis verificetur. *l. Lucium 14. de fideicommiss. liberi. Glossa & Dd. in l. mancipia 5. in verb. advocandum. C. de serv. fugit. Welsenb. 1. conf. 30. num. 8.*

I I.

Hypothesis & casuatio falsa vanum efficit responsum, vid. *supr. lib. 1. loca de antecedenti & consequenti ax. imprimi 3. 4.*

I I I.

Rei evidentiam dimittere & præsuppositum quoddam fingere intellectus quidam ægrotudo est & infirmitas. *Eyerhardus in topic. loc. d. L. cessante. numero 3.*

LIBER

LIBER NONVS.

CAP. I.

Jactare, Jactatio, Gloriatio.

Axioma I.

DE Iactatione vid. Ant. Matth. p. 105. & 771. C. C. Car. V. art. 44. Menoch. de arb. jud. quæst. 331.

II.

JACTARE suum nullus præsumitur, l. cum de indebito 25. vers. qui non solvit. ff. de probat. l. qui vas. §. vestire 3. ff. de furt. exornant Tiraq. in l. si unquam. verb. donatione largitus num. 206. cum seqq. C. de reuoc. donat. Nicol. Mozz. de contrahib. tit. de donationib. art. de naturalibus don. num. 2. cum multis seqq. Brunor à Sole in locis communib. verb. jactatio. Menoch. de arbitr. 2. casu 88. à princip. Mascard. de probationib. conclus. 554. num. 2. Surdus conf. 7. num. 44. & conf. 80. D. Barbof. in l. qua dotis. num. 17. cum seqq. ff. soluto matrim. Octav. Glorit. respons. 10. num. 110. Ambrosin. Perus. decis. 15. num. 20. Rot. decis. 34. num. 3. & decis. 108. num. 2. part. 1. in posthum. Farinac. præsertim in judiciis, in quibus semper facienda est interpretatio, quæ magis utilis & expediens sit facienti. Rot. decis. 171. num. 3. ead. part. 1. Alexand. Trentacinq. consil. 20. num. 13. part. 1. Laurentius Tearnin. in tr. causel. caus. 152. num. 17.

CAP. II.

Idoneus.

Axioma I.

Idonei sunt, qui lege non prohibentur, l. cum prator 12. ff. de judic. l. multi 3. quod univ. nom. l. 15. ff. de jurisd. l. qui accusare 8. ff. de accusat. Concennat. quæst. jur. sing. 3. n. 16. vel quem virtutum ornamenta probant. arg. l. 1. C. de cond. in publ. horr. l. 42. §. fin. ff. de V. S.

II. Ido-

II.

Idoneus & solvendo quilibet præsumitur, donec probetur contrarium. *l. 5. in fin. ff. de separac. l. 10. C. arbit. int. gloss. in l. 5. §. qui pro rer. ff. qui satisdant. cogantur. l. si ve possidetis 16. C. de probat. Hostiens. Iohan. Andr. Panorm. in cap. 1. in fin. extr. de servit. Pacian. de probat. cap. 54. num. 20. Gædd. t. conf. Marp. 24. num. 227. Innocent. III. in cap. dudum. de præsumpt. Honthem. 1. de art. Notar. cap. 22. num. 1.*

Cap. III.
De Ignorantia.

Axioma I.

Ignorantia vel est *neg' amparis*, quæ ignorantia scientiæ privativè opponitur, & in illos cadit, qui in Philosophorum scholis non sunt instituti: & *neg' didiciss*, cum quis putat verum esse, quod falsum est. Et opponitur hæc ignorantia scientiæ positivè, hoc est, contrariè: Et hæc duplex est: vel vera, quando quis certò statuit, id verum esse, quod verum non est: affectata, videt Jacobo Martini *lib. 1. de loco. cap. 1. p. 2.* Alter paulò ignorantiam distinguit Dn. Goth. *ad l. 2. de Legib.*

II.

Ignorantia legum est lata culpa: Bart. *in repet. l. quod Nerua 32. num. 7. de pos. Wesenb. de jur. & facti ign. n. 7. ubi lata culpa est juri commune ignorare. ubi vide Bachov.* Declarationis tamen causa distingui potest, an jus sit certum vel dubium: Certum iterum sit generale an speciale. Generale iterum vel merum civile, id est, quod tantum ex inductione valet, vel *petitum ex principii iurii naturalis aut gentium.* Huius enim ignorantia ut non immerito latæ culpæ tribuitur. *l. 123. de Reg. iur.* ita cæteras species latæ culpæ promiscuè imputare durum est. vid. Dn. Ludvveil *in not. ad Wesenb. d. loc. & Bachov. 2. disp. 4. thes. ult. B.*

III.

Ignorantia in iis non excusat, quæ quis ratione officii tenebatur indagare, *cap. cum in cunctis. & cap. innotuit. circa finem, extr. de Elest. text. in cap. quamvis. de R. l. Gail. 2. obs. 42. sub num. 21.* Ratio, quia scire & scire debere sunt paria. Carpz. 6. resp. 10. n. 17.

IV.

Nemo debet esse ignarus conditionis eius, cum quo contrahit. *l. quamdiu 19. de R. l. ubi Cuiac. quin & aliquando inquirere debet creditor, quorsum res vertatur. l. 27. de R. C. l. 3. §. 9. de in rem vers.* licet regulariter nihil pertineat ad credentem, quomodo debitor pecunia utatur. *l. 11. ad SC. Vell.*

FFF

V. Igno-

V.

Ignorantiæ præsumptio potentior est quàm scientiæ. Bursat. 3. *conf.* 210. num. 13. Bertazol. *lib.* 2. *conf. decif. conf.* 442. num. 10. quod cumprimis in loco longinquo locum habet. Glossa *in cap. qui & dicitur* 12. *quæst.* 2. Vran. 3. *conf.* 4. num. 30.

Excipe 1. in factis sæpius tractato: hic enim incredibilibus & inexcusabilibus. Gail. 2. *obf.* 48. n. 21. Menoch. 3. *præf.* 23. n. 93.

2. Limita in instrumentis penes se habitis, quorum tenorem nemo ignorare præsumitur. *l. non est ferendum* 52. *de transact.* Menoch. 6. *præf.* 23. n. 64. & 74. Mascard. *conclus.* 1293. num. 20. Ioh. Baptist. Cost. *de fact. sciens.* & *ignor.* *in sp.* 81. n. 15. & *in sp.* 99. n. 16.

3. S. milititer nec potest obtendi ignorantia eius, qui actui interfuit. Menoch. 6. *præsumpt.* 21. & 23. num. 65. & 72. Tapat. *in compend. decif.* *tit.* 66. *cap.* 4. §. *præfens.*

VI.

Ignorantia unus alii neque utilis neque inutilis est. Bald. *in fin. quæst.* 3. *de Edict.* D. Adr. roll. Crayett. *conf.* 962. p. 5. n. 13.

VII.

Ignorantia in animo consistit, Carpzov. *part.* 1. *iurispr. forens. conf.* 22. *defin.* 6. num. 5. adeoque ex numero est eorum, quæ iuramento probari debent. Bart. *in l. inter omnes* 46. §. *re dicitur* num. 2. ff. *de furt.* Andr. Gail. *lib.* 2. *obfervat.* 48. num. 24. Ioseph. Mascard. *de probat.* *vol.* 2. *conclus.* 881. num. 2. *gloss.* *in cap. qui dicitur* 12. *quæst.* 2. & *cap. proposuisti* 2. 82. *de iur. iur.* Abbas *in cap. cognoscens* num. 9. *de confit.* & *ibid.* Decius, Felin. Menoch. *de arb. jud.* 9. *cas.* 186. n. 2. 3. 4. & *conf.* 74. n. 17.

Limita, nisi quando alleganti ignorantiam, adversaretur præsumptio juris aliqua. Felin. *in cap. cognoscens* *de confit.* num. 18. & *ibid.* Decius num. 10. & *similiter arbitrari.* Marant. *in l. in potest.* num. 247. ff. *de acquir. hered.* Romanus *consil.* 47. num. 10. Anchor. *quæst. fam.* 63. num. 3. Bursat. *conf.* 119. num. 10. Cacheran. *decif.* 71. num. 3. Regnerus Sixtinus *lib.* 3. *conf.* Marp. 13. num. 28.

VIII.

Ignorans defectum alicuius actus non potest dici illum approbare. Alex. *conf.* 135. *col.* 1. *circ. med.* num. 1. & *similiter lib.* 7. Ratio, quia ignorans neque acceptat, neque ratificat. *l. nec ignorans* 10. *C. de donat.* Bart. *in l. qua dori.* num. 20. ff. *solut. matrim.* Socin. *conf.* 159. num. 31. *lib.* 2. Paris. *conf.* 47. num. 91. & *seq. lib.* 1. Farin. 1. *conf.* 70. num. 49. nec remittere aliquid potest. *l. mater* 19. *C. de inoffic. testam.* Gail. 2. *obfervat.* 139. num. 5. Hinc ut nec donare ignorans intelligitur. *d. Ignorans* Bart. *in l. Aurelius* §. 1. *de liberat. leg.* ita, nec renunciare ei juri, quod sibi errore quodam competere igno-

ignorat, ut argumentatur Bartolus in l. si de certa. num. 4. C. de transact. Wesenb. 2. cons. 74. num. 62. sicuti nec dici potest patientiam præstitisse. arg. l. si quis longè. §. in prime. Vers. longè. ff. de oblig. & ali. l. res fratrez. §. ff. de pact. Vult. 2. cons. Marpurg. 30. num. 136. Unde in materia litigiosa nullam potnam sustinet. l. fin. C. de litigios. quia scientiam non ignorantiam obligari volumus. l. generalis. Cod. de tabular. lib. 10. l. fin. C. de decrer. ab ord. fac. Vult. 3. cons. Marpurg. 22. num. 48. neque in delictum consentire perlibetuz. Vult. 1. cons. Marp. 16. num. 192. cum quilibet supina etiam & crassa ignorantia à dolo remota, erimen excludat. l. Fabia 3. ff. de Leg. Fab. de plagiar. l. igitur 12. ff. de liberal. caus. & in l. 2. §. bestias. ff. de postuland. Bartolus & alii in l. ex hoc iure. ff. de iustit. & iur. nec Principis auctoritatem contemnere, ac proinde rebellare. l. ignorans 50. ff. locat. quam citat Cachet. decif. Pedemontan 138. num. 24. Ideoque ignorantiam à pena mendacii excusare post Vincent. Caroe. de excess. honor. part. 2. quaest. 69. num. 34. addit Carpzov. part. 2. consil. 18. defu. 6. num. 4. sicut & in crimine incestus tuerent. Henricus Bocerus tract. de adulter. §. 11. num. 58. Salicet, in l. 29. num. 38. C. de adul. Carpzov. part. 4. consil. 23. defu. 6. & non posse dici eum contra legem facere, qui legis dispositionem ignorat; quia scientem & non ignorantem lex vult obligari. patet ex l. ex generali 10. C. de Tabular. lib. 10. Roman. consil. 473. Circa propositum. Tiraquell. in caus. 13. de penam miss. Pacianus consil. 4. num. 14.

I X.

Quæ communia sunt apud omnes, verisimiliter ignorari non possunt Carter. in præf. m. 1. tr. de appellat. §. text. ibi: item eorum. n. 26. Decian. intr. erim. lib. 8. cap. 3. num. 26. Clar. §. fin. q. 85. num. 2. Vers. secundum eij casum. Arnis. lib. 2. de Mass. cap. 5. num. 9.

X.

Ignorantem iure suo privari iniquum est. arg. l. fin. junct. gloss. ff. de decrer. ab ord. faciend. l. si quis absentiu §. in princip. ff. de obligat. & adieu. l. genero 3. ff. de hu qui noi. infam. cap. 2. de consuet. Decian. consil. 23. num. 44. volum. 1. Vult. lib. 3. cons. Marp. 19. num. 57. sæpius tamen id ini. quum non est, quotiens scilicet ignorantia ex culpa venit. l. ult. Cod. de long-temp præscr.

X I.

Dux ignorantiz species sunt, simplex & duplex; prior, cum quod nescimus, non scire nos scimus: alterum, cum aliquis ignorat, non ignorantia solum implicitus, sed sapientiz opinione. Plato lib. 9. de Legib. de quo Cicero lib. 1. de finib. colum. 61. ter. f. Sol Democritus magnus videatur, quippo hominis arduis, Geometriaque perfectio: Hinc (Epicuro scilicet) bipedali fortasse: tantum enim esse censet, quantum videatur, Sol paulo ante maiorem, aut minorem.

IGNORANTIA facti iusta & probabilis excusat, de qua loquitur *cap. ignorantia 13. de Regulis iur. lib. 6.* affectata vero vincibilis, crassa, improbabilis, seu supina, quia propter rationem præcedentis negligentie volita censetur, minimè excusat, l. 1. §. 1. ff. de act. empt. l. qui contra 4. C. de incest. nupt. cap. 1. de postulat. Pralat. cap. cum in tua 6. qui matrim. accus. possunt. l. nec supina 6. ff. de iur. & facti ignor. Gabr. commun. sub tit. de regulis iur. conclus. 6. num. 43. Sebast. Medic. de casibus fortuitis. part. 1. quest. 3. num. 10. Sfort. de in integr. restitut. part. 1. quest. 8. num. 57. & 58. [quia regulariter pro scientia habetur. l. etsi consensus. §. ignorantia 1. ff. de contrab. empt. l. nec supina. ff. de iur. & facti ignorant. gloss. in cap. 1. §. similiter. in verb. scientes. quibus modis feud. amittit. Carpovius part. 2. constit. 50. de fin. 3. num. 8. gloss. in cap. eos. in verb. affectata. extra de tempor. ordin. in 6. latè Gail. 2. observ. 48. num. 12. & seqq. rationem vide in eleg. can. ult. distinct. 37. veluti si quis in facto publico ignorantiam præteudat: nam talis ignorantia non excusat, quia in iis quæ publicè nota sunt, scientia præsumitur, veluti in edictis publicis, in his enim non est necesse singulos convocare, & contenta edictorum omnium auribus inculcare, cap. quod dicitur. distinct. 16. Gail. d. loc. quam observationem vide per tot.

Limita, quod non procedat in edictis, quæ non proposita sunt, aut ad notitiam non pervenerunt. l. 1. §. 3. *Quæ sent. sine appell.* ubi Welenb. num. 2.] Hinc etiam fit, ut ignorantia facti proprii non excuset tanquam crassa, & improbabilis, l. quanquam 2. ff. ad Velleian. cap. ab excommunicato 41. in fin. de rescript. Socin. reg. 219. Mant. Paralip. cap. 34. Marant. in repet. l. is potest. num. 227. ff. de acquir. her. Gail. lib. 2. observ. 48. num. 19. Sfort. d. quest. 8. num. 61. Mascardus conclus. 637. num. 3. & conclus. 879. num. 40. Menoch. de presumpt. lib. 6. presumpt. 23. num. 32. Cardinalis Tuschus tom. 4. lit. l. concl. 22. num. 1. & 10. & conclus. 23. num. 25. Præterquam in illis casibus, in quibus ex circumstantiis negotii, & personarum etiam in factis propriis admittitur probabilis excusatio, veluti quando factum est antiquum, [l. peregre 44. ff. de acquir. possess. Socin. in reg. 219. in secund. fallent. Pacian. conf. 33. num. 49.] in quo sit verosimilis oblio,

secun-

secundum Marant. in d. l. i. potest. num. 227. in 3. limit. ff. de legat. 1. Gail. d. observat. 48. num. 20. Sebastian. Medic. de cas. fortuit. part. 1. quest. 3. num. 17. Cardinalis Tuschus d. lit. 1. conclus. 22. num. 15. ve quando factum est intricatum & obscurum, Marant. in repet. d. l. i. potest. num. 227. in 4. limit. Gail. d. observat. 48. num. 207. vers. item si factum. Sfort. d. quest. 8. num. 18. Menoch. d. presumpt. 23. num. 41. Vel in eo, qui multis negotiis implicatus est, Marant. d. num. 227. in 5. limit. Medic. d. quest. 3. num. 12. & 18. Honded. conf. 55. num. 57. & 58. lib. 1. Menoch. d. presumpt. 23. num. 47. & 48. aut in extremis laborat, Marant. d. num. 227. in 2. limit. Seraphin. de privileg. juram. privileg. 4. num. 28. Mascard. de probat. concl. 879. num. 51. cum seqq. Menoch. de pres. 23. num. 49.

Sic etiam licet regulariter ignorantia facti alieni in dubio præsumatur, & excuset, l. verius 21. ff. de probationib. l. hoc autem 6. ff. de administr. tutor. l. fin. in fin. ff. pro socio, cum aliis citatis per Honded. conf. 9. num. 35. & conf. 55. num. 48. & conf. 109. num. 26. lib. 1. Gabriel. comm. tit. de Regula Juris. conclus. 5. num. 11. Gail. dict. observat. 48. à num. 1. & 19. vers. secus. Menoch. d. presumpt. 23. à num. 51. Sfort. dict. quest. 8. à num. 55. & num. 60. & quest. 38. num. 5. non excusat tamen, [ubi quis tenetur investigare. l. regula 9. verb. diligenter. ff. de jur. & facti ignor. l. 3. §. sed si 4. ff. de in rem vers. l. qui hominem 34. §. si nullo 4. ff. de solution. cap. innotuit 20. vers. habito ergo. ibique gloss. in verb. ignorantiam. de Elect. cap. pen. de Regula Juris. gloss. in cap. penult. eod. tit. lib. 6. in cap. in nos. verb. scienter. de temp. ord. eod. lib. Cravett. conf. 962. p. 5. num. 13. Unde sic ignorans dicitur in lata culpa. Castrenf. conf. 295. num. 2. Hinc talis ignorantia, quando quis tenetur investigare, dicitur habere mixtam negligentiam non investigando, Cast. conf. 168. circ. fin. p. 2. & idem alleganti eiusmodi ignorantiam tanquam negligentia jura non subveniunt. Gylm. 4. ver. 37. num. 49. Rol. à Vall. conf. 72. num. 20. lib. 3. vel] ubialiquid proponitur, propter quod & potuit & debuit sciri per mediocrem diligentiam, ut quia factum vel est publicum, d. c. 1. de postul. Pralat. 6. cum illorum, de sent. excomm. Gabr. d. conclus. 5. à num. 18. Mascard. conclus. 879. num. 11. 12. 16. & 17. Menoch. d. presumpt. 23. num. 68. cum seqq. Sfort. d. quest. 8. num. 67. Sebastian. Medic. d. quest. 3. num. 4. vers. si erat publicè notum. & num. 10. vers. 8. vel notabile, grave, & ponderosum,

Mascard. d. conclus. 879. num. 49. Menoch. d. præsumpt. 23. num. 81. & 82. Cardin. Tusch. d. lit. l. conclus. 22. num. 16. [Hinc etiam quod ignorantia & errore commissum est, sæpe pœnam meretur. l. 1. de Legib. l. ult. §. 10. de publ.]

XIII.

IGNORANTIA! Juris non præsumitur, ac proinde non excusat, cap. ignorantia 13. de Regulis Juris. lib. 6. Gail. dict. observat. 48. num. 22. Gabr. sub. tit. de Reg. Jur. conclus. 7. num. 1. Patil. conf. 68. à num. 302. lib. 4. Valasc. de Jur. emphyteut. quest. 38. num. 15. Sebastian. Medic. d. quest. 3. num. 1. Menoch. d. præsumpt. 23. à num. 10. Sfort. d. quest. 8. num. 39. & 40. Cardin. Tusch. d. lit. l. conclus. 11. num. 1. & 2. Leges enim scilicet omnes debent, & lata culpa est Juris dispositionem ignorare. l. leges sacratissima 9. Cod. de Legib. [Bartol. in l. quod Nerva. num. 3. & 7. ff. de pos. Gail. 2. observat. 48. num. 17. Wesenbec. lib. 1. conf. 33. num. 5.] Socinius consil. 108. num. 12. vers. & licet. Aym. consil. 671. num. 11.

Amplius procedere non tantum in ignorantia Juris divini, naturalis vel gentium. cap. turbatur 12. §. notandum 1. quest. 4. l. 2. ubi gloss. C. de in jus vocand. Gloss. in sum. 38. distincta. Ign. in l. 3. §. si conditioni, à num. 3. ff. ad Syllanian. Sed etiam in ignorantia Juris humani, sive communis, sive municipalis, vel statutarii, ut per Gabr. d. conclus. 5. num. 12. Sebastian. Medic. d. quest. 3. num. 42. vers. item statuti ignorantia, Gail. d. observ. 48. num. 29. Mascard. d. conclus. 879. Cardin. Tusch. d. lit. l. conclus. 11. num. 3. nisi civis esset novellus, [& qui parum moram traxit, eo in loco, ubi statutum illud viget. Ludovicus Romanus consil. 251. num. 3.] in quo tunc statuti ignorantiam præsumi, & ipsum excusari voluerunt Gail. d. observ. 48. num. 28. Seraphim. d. privileg. 4. num. 117. cum seqq. ubi etiam resolvit, quod licet ignorantia ne dum Juris, sed etiam statutorum, seu constitutionum non excuset, bene tamen excusat ignorantia alicuius Extravagantis non posita in librorum, statutorum, seu constitutionum corpore.

Limita tamen, quando ignorantia Juris habet admixtam ignorantiam, seu errorem facti, Socinius consil. 47. num. 11. lib. 1. Mascard. conclus. 639. num. 20. Cardin. Tusch. d. lit. l. conclus. 13. num. 18.

Vel

Vel quando jus est dubium, obſcurum, difficile, ſeu arduum, Sebaſtian. Medic. d. quaſt. 3. num. 1. verſ. niſi eſſet. Sfort. d. quaſt. 8. num. 44. Seraphin. d. privileg. 4. num. 16. & 17. Maſcard. conſul. 639. num. 19. Ignorantia Juris nunquid excuſet ruſticum, militem, vel minorem? vide Sfort. d. part. 1. quaſt. 9. Cardin. Tuſchus d. lit. 1. conſul. 13. latè Farinac. fragm. crim. part. 2. verb. Ignorantia. num. 273. cum multis ſeqq. [Adde Bald. in l. venditioni. num. 3. C. de uſu cap. pro emptore. ubi eundem in minore præſumi probat per l. 9. §. 1. ff. de jur. & ſci. ignor. juris euim ignorantiam in eo facilius præſumi quàm in alio, ex l. ſum de indebito 25. §. ſi autem 1. ff. de probat. confirmant Bartol. Alexand. & alii in l. ne paſſim. Cod. de jur. & ſci. ignor. Cephal. 377. num. 58. vol. 3. Corn. conſ. 26. num. 9. vol. 2. Bald. conſ. 445. col. ſen. vol. 3. Arcutin. conſ. 67. num. 9. Decius conſ. 445. num. 35. ſicuti & de ſcæmina ſive muliere idem reſpondit. Decius conſ. 351. in ſin. vid. Ruin. conſ. 60. num. 25. vol. 3. ubi ait, quod mulier & minor qui quid agunt, præſumantur agere per ignorantiam & ſimplicitatem, aded quidem, ut etiam ſi ſuper actû qui geritur, minor juraſſet, adhuc tamen non præſumatur actum ille ſcire, juxta Baldum in rubr. C. de rer. permu. num. 4. quia etſi juramentum eum faciat maiorem, per hoc tamen eum non facit ſagacem & prudentem, ut ait Socinus conſ. 263. n. 2. vol. 2. quem ſequitur Curtius jun. conſ. 141. num. 17. Menochius conſ. 451. num. 202. vol. 5. dicens præſumptionem eſſe minorem ex ſimplicitate quid feciſſe, quod idem & de ſcæmina dicendum eſſe, quæ minori quoad conſilii fragilitatem æquiparatur, confirmant Imol. in c. cum contingat. de jure jur. Corn. conſ. 124. in pr. vol. 3. Soc. jun. conſ. 50. num. 4. vol. 3. Vult. 3. conſ. 29. num. 152.

XIV.

IGNORANTIA ſemper præſumitur in dubio, niſi ſcientia probetur, l. verum 21. ff. de probat. cap. præſumitur 47. de Regulis Juris. lib. 6. Socin. reg. 3. ubi limitat tribus modis. Lap. alleg. 90. num. 4. in ſin. Calderin. conſ. 84. num. 2. verſ. circa ſecundum. alias conſ. 4. de offic. legat. & conſ. 366. in ſin. alias conſ. 37. de teſtam. Roman. conſ. 273. Clarum eſt. num. 2. Anton. Gabr. commun. lib. 6. tit. de Regulis Juris. conſul. 5. ubi ponit ampliaciones & limitationes, Menoch. remed. 16. recuper. num. 18. & de arbitrar. quaſt. 72. num. 3. & de præſump. lib. 6.

lib. 6. *presumpt.* 23. num. 51. Mascardus *de probationib. conclus.* 879. Surdus *decis.* 221. in princ. & num. 14. & *decis.* 246. num. 8. & *cons.* 7. num. 35. & *cons.* 73. num. 42. Olafsch. *decis.* 71. num. 23. Joseph. Ludov. Perus. *decis.* 19. num. 22. Magon. Lucens. *decis.* 49. num. 11. Azeved. l. 2. num. 10. cum *seqq.* tit. 20. lib. 6. *nova recopil.* Brunor. à Sole in locis communib. verb. *Ignorantia* §. Flores de Mena var. lib. 1. *quest.* 3. n. 5. Sayr. in clavi Regia, lib. 3. cap. 5. num. 4. cum *seqq.* Sanchez *de Matrim.* lib. 9. disp. 32. num. 4. Mat. Anton. var. *resolut.* lib. 3. *resolut.* 29. num. 12. Anton. Monach. Florent. *decis.* 7. num. 15. Cardin. Tusch. d. tom. 4. lit. 7. *conclus.* 23. per totam. Glocit. *resp.* 6. num. 76. & *resp.* 10. num. 109. Castill. *controvers.* lib. 5. part. 2. *quæst.* 127. num. 47. Stephan. Gratian. *decis.* 69. num. 20. Intrigl. *conf.* 1. num. 76. lib. 1. Mangil. *de imputat.* *quæst.* 113. n. 11. & *quæst.* 135. n. 15. Plures limitationes refert Farin. *fragm. crim.* p. 2. lit. L. n. 104. cum multis *seqq.*

XV.

IGNORANS nihil agere, nec consentire censetur, l. mater decedens 19. ff. de inoffic. testam. l. in repudianda. de acquir. hered. *Consil.* Arg. 1. *cons.* 24. num. 87. Caltren. *cons.* 46. Vifo & examinato. num. 2. *vers.* sed breviter. lib. 2. & *cons.* 377. num. 2. lib. 1. ubi quod pacisci non dicitur, qui ignorat, vel errat, Alexand. *cons.* 2. Ex narratio. num. 9. lib. 4. ubi quod consentire nec dissentire dicitur ignorans, nec confirmare factum quod ignorat. Abb. *cons.* 20. num. 2. lib. 2. ubi quod renunciare nemo dicitur Juri, quod ignorat, nec exheredare dicitur miles filium, quem ignorat habere, Romanus *cons.* 273. *Clarum est.* col. 1. in fin. *vers.* ad hæc autem. ubi quod ignorans non renunciat jus ignoratum, & *cons.* 409. num. 1. cum *seqq.* ubi quod ignorans dicitur legitimo impedimento impeditus, & donec durat ignorantia, durat impedimentum, refert Cardinalis Tuschus tom. 4. lit. 1. *conclus.* 17. per tot. Nam ignorans dubio comparatur. Surdus *decis.* 265. num. 17. ubi n. 47. & 62. limitat, quando dubitans tenetur inquirere, & de facili potuit certificari.

XVI.

IGNORANS non dicitur negligere, nec contemnere jus suum. l. nec ignorans 10. C. de donationib. l. si quis in gravi. §. 4. in fin. ibi:

ibi: ignoratum. ff. de SC. Syllan. l. generali 3. C. de Tabular. lib. 10. l. genero 8. ff. de his qui nos. infam. cap. quod diversificatu. de concess. prabend. Cravett. conf. 226. num. 6. vers. non obstat. & num. 7.] Surdus decis. 25. num. 30. & conf. 7. num. 15. cum seqq. & conf. 454. num. 51. Farinac. in praxi crim. p. 4. conf. 96. num. 33. Menoch. conf. 120. num. 37. ubi quod ignorans non dicitur ratificare. [Imd ignorans nihil facit, ut inquit Paul. de Castro in l. servitutes. num. 11. ff. de servit. Conf. Arg. 1. consil. 24. num. 87. Unde etiam ei nihil potest imputari, l. fideiussor 29. in princ. ff. mandat. Marc. Mant. sing. 127. Conf. Arg. conf. 67. num. 25. lib. 1. Sic non contemnere dicitur constitutiones Imperii, argum. l. si ignorans 50. ff. locat. gloss. sing. in l. 1. verb. latrones. ff. de receptatorib. & ibi Bartolus in §. in pari. num. 2. Idem in fin. num. 2. ff. si quis testam. lib. esse iuss. & in l. omnes. num. 1. C. de Agricol. & Conf. Bald in c. à nobis. num. 1. extr. de Except. Gail. 2. de P. P. cap. 10. num. 7. sicut nec dominum. l. fin. ff. de operib. publ. d. l. generali 3. C. de Tabellar. Gail. 2. obs. 48. num. 6.]

XVII.

IGNORANTI non currit tempus, l. quando 5. C. qui admittit. Flamin. Paris. de resignat. benefic. lib. 11. q. 4. num. 38. cum seqq. Cald. Pereira de renov. Emphyt. q. 7. n. 13. cum seqq. Surd. conf. 371. n. 86. Joh. Bapt. Cost. de fact. scient. & ignor. insp. 87. n. 5. & insp. 88. num. 2. [sicuti nec præscriptio. l. 1. §. fin. C. de annal. except. Bart. in d. l. genere. de his qui nos. infam. Schurff. conf. 61. num. 6. cent. 1. incip. sicut in presenti. Gail. 2. obs. 105. num. 5. nam qui nescit experiundi potestatem non videtur habere. l. 56. de Edil. Ed.]

C A P. IV.
De Ignotis.

Axioma I.

Ad Ignota renunciatio non extenditur. l. mater 19. Vers. casorum. ff. de inoffic. testam. Fulgos. ad l. 2. num. 5. Cod. de rescindend. Senatus. Gail. 2. obs. 94. 41. num. 12.

II.

Ad Ignota iuramentum non porrigitur. l. fin. Cod. de non numer. pecunie cap. veniens 16. de iurejur. Gail. 2. obs. 41. n. 3.

Gggg

CAP.

CAP. V. De Illatione.

Axioma I.

ILLATIO non fit à diversis, l. ult. in fin. & ibi Bart. ff. de calumniatorib. l. Papinianus exuli 20. ff. de minorib. l. inter stipulantem 83. §. sacram 5. ibi: sed hec dissimilia sunt. ff. de verb. oblig. l. naturaliter 12. §. nihil commune 1. ff. de acquir. possess. Lancel. de assent. part. 2. cap. 12. limit. 2. num. 2. Paris. conf. 18. num. 10. vol. 1. Socinus conf. 18. num. 41. vol. 1. Mar. Antonin. var. resolut. lib. 1. resolut. 106. num. 42. & lib. 2. resolut. 1. num. 9. Stephanus Gratianus discept. forens. tom. 3. cap. 516. num. 6. cap. 524. num. 56. Anton. Monach. Bononiens. decis. 6. num. 5. & decis. 19. num. 34. Cancr. variar. part. 2. cap. 5. num. 131. Surdus conf. 150. num. 94. & conf. 460. num. 59. & conf. 552. num. 17. Johan. Mar. Novar. quest. forens. lib. 1. quest. 15. num. 6. Quod procedit etiam si diversitas sit in sola ratione. Menochius conf. 106. num. 304. Stephan. Gratian. discept. forens. tom. 5. cap. 859. num. 20. Rot. apud Paul. de Rubes decis. 116. num. 46. & decis. 218. num. 28. & decis. 255. num. 20. tom. 2. divers. aliàs p. 2. recent.

CAP. VI. De Illicito.

Axioma I.

Ea quæ illicitæ, & contra jura, legum prohibitionem, bonosque mores sunt, ne quidem facere nos posse credendum est. §. 1. ibiq. Wesenb. Instit. de tur. personar. l. non dubium 5 C. de L. l. 35. l. 61. ff. de P. O. l. 7. §. ait Frater 7. & §. Generaliter 16. l. 27. §. patet 4. l. in agnatione 34. ff. de pact. Gædd. 1. conf. Marp. 26. n. 323. Vnde sicuti illiciti, veluti eius, quod de jure est impossibile, nulla est obligatio, ita nec collatio, quia nec in familia herciscunda iudicium venit. l. 4. §. 1. ff. famul. hercisc. ideoque nec officium iudicis, quod circa collationem obtinet. l. si soror 8. C. de collat. Vital. Nemaus. m. rr. de coll. ubi de personâ n. 25. in fin. intercedere potest & jubere eiusmodi rei illicitæ collationem fieri. d. l. 4. §. 1. Gædd. d. conf. n. 324.

II.

Illiciti qualitas ex ipsa re ipsoque facto colligitur. arg. l. si non conficiat 5. C. de injur. Gail. de P. P. lib. 1. cap. 7. num. 13. Patil. conf. 52. num. 33. & conf. 78. num. 16.

num. 16. Col. 4. Gœdd. 2. conf. Marp. 28. num. 67. atque idecirco cum illicitè quid sit, semper præsumitur fraudulentè & dolo malo factum. *d. l. si non con-*
stitit l. 1. ubi gloss. C. unde & cap. 1. exir. de presump. Plot. *in l. si quando.*
num. 264. C. unde & i. Cephal. conf. 113. num. 20. Col. 1. Farinac. 1. conf. crim.
30 num. 30. Welenb. 1. conf. 19. num. 6. conf. 33. num. 7. C. 2. conf. 53. num. 21.
Idem in §. quia tamen. num. 1. Vers. ea tamen probanda. Inst. de & bon. rapt.
Et in §. item Lex Cornelia. num. 2. Inst. de publ. judic. Gœdd. 3. conf. Mar-
purg. 28. num. 152. quo fit, quod illiciti qualitas hoc ipso probetur, quia non
probat contrarium. Mascard. de probat. concl. 419. concl. 815. num. 2. Gœdd.
dist. conf. 28 num. 162. Vnde & illiciti juramenti transgressor multò melior
quàm servator esse dicitur. cap. ubi periculum 3. §. ceterum. in fin. de Elest.
in 6. Mynf. res. 49. num. 3.

III.

Illitæ rei dans operam, tenetur de omni eo quod consequitur. *l. 6. C. ad*
L. l. de & pub. ubi vid. not. Carpz. 1. q. crim. 1. n. 29.

C A P. VII.

De Illiteratus, Imperitus, Ignorans.

Axioma I.

Illiteratus puer ille dici non debet, qui pro ætate didicit, quique ostendit
 pro tempore proficere posse. Card. de Turre Creman. *in cap. illiteratus. 36.*
dist. 1. & ibi Geminian. Rebuff. in sr. de pacific. poss. num. 263. Menoch 2.
quæst. arbitr. cas. 403. num. 39.

II.

Illiterati omnia temerè affirmant. Cuiac. *ad l. 1. de Reg. Jur. Cognito*
facto perito homini jus in facili & in proclivi est, imperito neque pes neque
caput sermonis uspiam apparet. Cuiac. in præfat. vocat. in libr. res. suor. Sud.
supra lib. 1. cap. Arrogantia.

C A P. VIII.

Imaginarium.

Imaginarium dicitur, quod non verè sed simulatè dicis causa tale est, seu
 ut Modest. *in l. contrarius 25. de R. I. definit, in quo fides facti simulatur*
veritate non intercedente. Vide Philip. Matth. ad l. 16. de Regul. Jur. num. 3.
& ibidem Hyppolit. à Coll.

cum casus unius oneris firma remanebit immunitas in exteris oneribus non exceptis. Bertazol. 1. *conf. decis. conf. 21. num. 5.* maxime si clausula laxativa & non ultra, quæ alia excludere solet, addita sit. *l. fin. in princ. C. de mod. multat. l. 1. c. 26. §. 1. C. de usur.*

X.

Immunitas semper est perpetua. Abbas in *l. antepen. in fin. ff. de annuat. Legat. Tiraquell. in reper. l. 60. ver. §. hoc sermone. l. 1. 3. num. 4. ff. de V. S. Bertazol. 1. *consul. decis. conf. 28. num. 29.**

X I.

Immunitas est favorabilis, cum res ad primævam naturam reducitur. Sylvan. *conf. 66. num. 19. Nicolaus Felt. in tract. de collect. part. 4. quæst. 22. num. 8. §. 19.*

X I I.

Immunitas in dubio concessa censeatur etiam pro bonis postea quæsitis vel quærendis. *cap. quia circa 22. extr. de privileg. Bartolus in conf. 59. Commune Spolet. dub. 2. num. 4. Baldus conf. 407. Super factis dub. 2. Colum. §. Arcet. in l. si ex toto. in princ. col. 2. ff. de legat. 1. Alexand. conf. 163. §. consil. 193. dub. 2. Col. 2. Bertazol. 1. *consul. decis. 27. num. 30. Paris. consil. 63. num. 9. §. 10. Col. 1. Carpz p. 4. jurispr. forens. consil. 6. defm. 8. m. 3. Hyppolitus de Marfil. in pract. §. aggredior. n. 143. Caechet. decis. 136.**

C A P. X I.

De Impedimento.

Axiom. I.

Multa contrahendo præstant impedimentum, quæ non dirimunt contractum. *l. 1. §. origo. Vers. casum. de postul. ubi vid. gloss. hoc amplificansem & declarantem.*

I I.

Culpæ reus est, qui impedimentum non amovet, cum possit. *l. quib. diebus 40. in pr. ff. de condit. & dem. Dd. ad l. qui potest facere. ff. de R. l. c. fin. extr. de Elect. Gord. 1. conf. Marp. 24. num. 66.*

I I I.

Impedimentum non juvat in causa, quæ potest expediri per procuratorem. Vant. in tract. de nullitat. tit. de nullit. ex defect. jur. num. 161. Alexand. in l. quæsitum. §. fin. de re judic. Iosephus Ludovic. part. 1. de cyf. 36. num. 6.

I V.

Quot sunt impedimenta, tot debent esse sublationes impedimentorum. *Id. de pupillo s. si in pluribus 16. ff. de neg. oper. nunc. Lud. Roman. conf. 326. num. 3.* Vnde, ubi plura impedimenta obstant, non sufficit alterum tantum auferre, quia alterum impedit quod non est sublatum, *l. si non lex 83. ff. de her. red. inst. l. si domus 21. ff. de ser. urb. prad. Bald. in l. 1. C. de furt. Natta tom. 1. conf. 194. num. 10.*

V.

Impedimentum non excusat cum suo facto, quis illud sibi imposuit. *arg. l. si de iur. 7. §. si necessitas 1. ff. qui satisd. cog. Menoch. 2. arbit. iudic. cas. 337. num. 20.* sicut nec excusat, quando tolli potest. *Decius conf. 677. Oldrad. conf. 247. circa med. Baldus in l. quibus ff. de condit. & demonstr. per cap. fin. ex. de Elect. & cap. Romana 3. ex. de appellat. Crot. conf. 87. num. 5. Natta conf. 60. num. 3. lib. 1. Ioseph. Ludovic. decis. 36. num. 1. in fin.* Impeditus enim is non dicitur, qui de facili impedimentum remove potest. *Baldus in l. sed et si per Praetorem. §. i. vers. sed nec ad nos. ff. ex quibus caus. maior. per l. qui potest facere 174. ff. de Reg. Tur. sicut per ill. text. in l. quidam diebus 40. in princip. de condit. & demonstr. & conf. 192. Super ea. lib. 3. Abbas in cap. fin. de Elect. Ludov. Gomez ad §. rursus. Inst. de ad. num. 15.* Vnde impedimentum non suspendit praescriptionem, quando poterat ab impedito removeri. *Balb. in 1. pars. 6. num. 25. vers. & hac in foro. de praescript. Cravert. conf. 263. num. 7. vers. nec videtur curandum. colum. penult. Paris. in cap. transmissa. n. 29. colum. fin. de praescript. Pacian. 2. de probat. cap. 47. num. 27.*

VI.

Impedimentum praesumitur praestitum ab eo, cuius iniecerat illud praestare, *Bartol. in l. fin. num. 5. vers. illa re. ff. de quasi. Cottad. in pract. crim. rubr. de crimin. & iormens. post num. 20. vers. 7. quando res subtrahit cum alius relatus. per Campeg. in tr. de resist. reg. 394. vers. sexto illa praestitum. Fatini. 1. conf. crimin. conf. 26. num. 2.*

VII.

Impedimentum potuisse tollere, & quem non fuisse impeditum, sunt paria. *Pacian. 2. de probat. 47. num. 10.* Quenim potest facere ut possit conditioni parere, iam posse videtur. *l. qui potest 174. de Regula iuris. Felinus in cap. ex transmissa. colum. 1. vers. pro ratio dixit. ex. de praes. Dec. in l. lect. 1. num. 27. vers. similiter ista regula. C. qui admittit. & in cap. cum univ. num. 48. vers. praedicta conclusio. colum. 2. ex. de Excep. Paris. 44. absolutio. num. 2. Col. 1. Socin. jun. conf. 117. facti contingencia. num. 6. vers. Verum hoc non obstant. Col. 2.*

XII.

IGNORANTIA facti iusta & probabilis excusat, de qua loquitur cap. ignorantia 13. de Regulis Iur. lib. 6. affectata verò vincibilis, crassa, improbabilis, seu supina, quia propter rationem præcedentis negligentie volita censetur, minimè excusat, l. 1. §. 1. ff. de act. emp. l. qui contra 4. C. de incest. nupt. cap. 1. de postulat. Pralat. cap. cum in sua 6. qui matrim. accus. possunt. l. nec supina 6. ff. de jur. & facti ignor. Gabr. commun. sub tit. de regulis iur. conclus. 6. num. 43. Sebast. Medic. de casibus fortuitis. part. 1. quest. 3. num. 10. Sfort. de in integr. restitut. part. 1. quest. 8. num. 57. & 58. [quia regulariter pro scientia habetur. l. etsi consensum. §. ignorantia 1. ff. de contrab. emp. l. nec supina. ff. de iuris & facti ignorant. gloss. in cap. 1. §. similiter. in verb. scientes. quibus modis feud. amitt. Carpvovius part. 2. constit. 50. defin. 3. num. 5. gloss. in cap. eos. in verb. affectata. extra de tempor. ordin. in 6. latè Gail. 2. observ. 48. num. 12. & seqq. rationem vide in eleg. can. ult. distinct. 37. veluti si quis in facto publico ignorantiam prætendat: nam talis ignorantia non excusat, quia in iis quæ publicè nota sunt, scientia præsumitur, veluti in edictis publicis, in his enim non est necesse singulos convocare, & contenta edictorum omnium auribus inculcare, cap. quod dicitur. distinct. 16. Gail. d. loc. quam observatio- nem vide per tot.

Limita, quod non procedat in edictis, quæ non proposita sunt, aut ad notitiam non pervenerunt. l. 1. §. 3. Qua sent. sine appell. ubi Wefenb. num. 2.] Hinc etiam fit, ut ignorantia facti proprii non excuset tanquam crassa, & improbabilis, l. quanquam 2. ff. ad Velleian. cap. ab excommunicato 41. in fin. de rescript. Socin. reg. 219. Mant. Paralip. cap. 34. Marant. in repet. lib. potest. num. 227. ff. de acquir. her. Gail. lib. 2. observ. 48. num. 19. Sfort. d. quest. 8. num. 61. Mafcardus conclus. 637. num. 3. & conclus. 879. num. 40. Menoch. de præsumpt. lib. 6. præsumpt. 23. num. 32. Cardinalis Tuschus tom. 4. lit. I. concl. 22. num. 1. & 10. & conclus. 23. num. 25. Præterquam in illis casibus, in quibus ex circumstantiis negotii, & personarum etiam in factis propriis admittitur probabilis excusatio, veluti quando factum est antiquum, [l. peregre 44. ff. de acquir. possess. Socin. in reg. 219. in secund. fallent. Pacian. conf. 33. num. 49.] in quo sit verosimilis oblitio, secun-

secundum Marant. in d. l. i. potest. num. 227. in 3. limit. ff. de legat. 1. Gail. d. observat. 48. num. 20. Sebastian. Medic. de cas. fortuit. part. 1. quest. 3. num. 17. Cardinalis Tuschus d. lit. l. conclus. 22. num. 15. ve quando factum est intricatum & obscurum, Marant. in repet. d. l. i. potest. num. 227. in 4. limit. Gail. d. observat. 48. num. 207. vers. item si factum. Sfort. d. quest. 8. num. 28. Menoch. d. presumpt. 23. num. 41. Vel in eo, qui multis negotiis implicatus est, Marant. d. num. 227. in 5. limit. Medic. d. quest. 3. num. 12. & 18. Honded. conf. 55. num. 57. & 58. lib. 1. Menoch. d. presumpt. 23. num. 47. & 48. aut in extremis laborat, Marant. d. num. 227. in 2. limit. Seraphin. de privileg. juram. privileg. 4. num. 28. Mascard. de probat. concl. 879. num. 51. cum seqq. Menoch. de pres. 23. num. 49.

Sic etiam licet regulariter ignorantia facti alieni in dubio præsumatur, & excusât, l. verius 21. ff. de probationib. l. hoc autem 6. ff. de administr. tutor. l. fin. in fin. ff. pro socio, cum aliis citatis per Honded. conf. 9. num. 55. & conf. 55. num. 48. & conf. 109. num. 16. lib. 1. Gabriel. comm. tit. de Regulis Iuris. conclus. 5. num. 11. Gail. dict. observat. 48. à num. 1. & 19. vers. secus. Menoch. d. presumpt. 23. à num. 51. Sfort. dict. quest. 8. à num. 55. & num. 60. & quest. 38. num. 5. non excusât tamen, [ubi quis tenetur investigare. l. regula 9. verb. diligenter. ff. de jur. & facti ignor. l. 3. §. sed si 4. ff. de in rem ver. l. qui hominem 34. §. si nullo 4. ff. de solution. cap. innotuit 20. vers. habito ergo. ibique gloss. in verb. ignorantiam. de Elect. cap. pen. de Regulis Iuris. gloss. in cap. penult. eod. tit. lib. 6. in cap. in nos. verb. scienter. de temp. ord. eod. lib. Cravett. conf. 962. p. 5. num. 13. Unde sic ignorans dicitur in lata culpa. Castrenf. conf. 295. num. 2. Hinc talis ignorantia, quando quis tenetur investigare, dicitur habere mixtam negligentiam non investigando, Cast. conf. 168. circ. fin. p. 2. & idem alleganti eiusmodi ignorantiam tanquam negligenti iura non subveniunt. Gylm. 4. ver. 37. num. 49. Rol. à Vall. conf. 72. num. 20. lib. 3. vel] ubi aliquid proponitur, propter quod & potuit & debuit sciri per mediocrem diligentiam, ut quia factum vel est publicum, d. c. 1. de postul. Pralat. c. cum illorum, de sent. excomm. Gabr. d. conclus. 5. à num. 18. Mascard. conclus. 879. num. 11. 12. 16. & 17. Menoch. d. presumpt. 23. num. 68. cum seqq. Sfort. d. quest. 8. num. 67. Sebastian. Medic. d. quest. 3. num. 4. vers. si erat publicè notum. & num. 10. vers. 8. vel notabile, grave, & ponderosum,

Mascard. *d. conclus.* 879. num. 49. Menoch. *d. presumpt.* 23. num. 81. & 82. Cardin. Tusch. *d. lit. l. conclus.* 22. num. 16. [Hinc etiam quod ignorantia & errore committum est, sæpe poenam meretur. l. 1. de Legib. l. ult. §. 10. de publ.]

XIII.

IGNORANTIA^A Juris non præsumitur, ac proinde non excusat, *cap. ignorantia* 13. de Regula Juris. lib. 6. Gail. *diff. observat.* 48. num. 22. Gabr. *sub. tit. de Reg. Jur. conclus.* 7. num. 1. Paris. *conf.* 68. à num. 302. lib. 4. Valasc. *de Jur. emphyteut. quest.* 38. num. 15. Sebastian. Medic. *d. quest.* 3. num. 1. Menoch. *d. presumpt.* 23. à num. 10. Sfort. *d. quest.* 8. num. 39. & 40. Cardin. Tusch. *d. lit. l. conclus.* 11. num. 1. & 2. Leges enim scilicet omnes debent, & lata culpa est Juris dispositionem ignorare. l. *leges sacratissimæ* 9. Cod. de Legib. [Bartol. in l. quod Nerva. num. 3. & 7. ff. de pos. Gail. 2. observat. 48. num. 17. Wesenbec. lib. 1. conf. 33. num. 5.] Socinus *conf.* 108. num. 12. vers. & licet. Aym. *conf.* 671. num. 11.

Amplius procedere non tantum in ignorantia Juris divini, naturalis vel gentium. *cap. turbatur* 12. §. *notandum* 1. *quest.* 4. l. 2. ubi gloss. C. de in jus vocand. Gloss. in sum. 38. *distinct.* Ign. in l. 3. §. si conditionis, à num. 3. ff. ad Syllanian. Sed etiam in ignorantia Juris humani, sive communis, sive municipalis, vel statutarii, ut per Gabr. *d. conclus.* 5. num. 12. Sebastian. Medic. *d. quest.* 3. num. 42. vers. *item statuti ignorantia*, Gail. *d. observ.* 48. num. 29. Mascard. *d. conclus.* 879. Cardin. Tusch. *d. lit. l. conclus.* 11. num. 3. nisi civis esset novellus, [& qui parum moram traxit, eo in loco, ubi statutum illud viget. Ludovicus Romanus *conf.* 251. num. 3.] in quo tunc statuti ignorantiam præsumi, & ipsum excusari voluerunt Gail. *d. observ.* 48. num. 28. Seraphin. *d. privileg.* 4. num. 117. cum seqq. ubi etiam resolvit, quod licet ignorantia ne dum Juris, sed etiam statutorum, seu constitutionum non excuset, bene tamen excusat ignorantia alicuius Extravagantis non positæ in librorum, statutorum, seu constitutionum corpore.

Limita tamen, quando ignorantia Juris habet admixtam ignorantiam, seu errorem facti, Socinus *conf.* 47. num. 11. lib. 1. Mascard. *conclus.* 639. num. 20. Cardin. Tusch. *d. lit. l. conclus.* 13. num. 18.

Vel

Vel quando jus est dubium, obscurum, difficile, seu arduum, Sebastian. Medic. d. quest. 3. num. 1. vers. nisi esset. Sfort. d. quest. 8. num. 44. Seraphin. d. privileg. 4. num. 16. & 17. Mascard. conclus. 639. num. 39. Ignorantia Juris nunquid excuset rusticum, militem, vel minorem? vide Sfort. d. part. 1. quest. 9. Cardin. Tuschus d. lit. 1. conclus. 13. latè Farinac. fragm. crim. part. 2. verb. Ignorantia. num. 273. cum multiu segg. [Adde Bald. in l. venditioni. num. 3. C. de usucap. pro emptore. ubi eundem in minore præsumi probat per l. 9. §. 1. ff. de jur. & facti. ignor. juris eum ignorantiam in eo facilius præsumi quàm in alio, ex l. cum de indebito 25. §. si autem 1. ff. de probat. confirmant Bartol. Alexand. & alii in l. ne passim. Cod. de jur. & facti ignor. Cephal. 377. num. 58. vol. 3. Corn. conf. 126. num. 9. vol. 2. Bald. conf. 445. col. fin. vol. 3. Aretin. conf. 67. num. 9. Decius conf. 445. num. 35. sicuti & de femina sive muliere idem respondit. Decius conf. 351. in fin. vid. Ruin. conf. 60. num. 25. vol. 3. ubi ait, quod mulier & minor qui quid agunt, præsumantur agere per ignorantiam & simplicitatem, adeo quidem, ut etiam si super actu qui geritur, minor jurasset, adhuc tamen non præsumatur actum ille scire, juxta Baldum in rubr. C. de rer. permut. num. 4. quia etsi juramentum eum faciat maiorem, per hoc tamen eum non facit sagacem & prudentem, ut ait Socinus conf. 263. n. 2. vol. 2. quem sequitur Curtius jun. conf. 141. num. 17. Menochius conf. 401. num. 202. vol. 5. dicens præsumptionem esse minorem ex simplicitate quid fecisse, quod idem & de femina dicendum esse, quæ minori quoad consilii fragilitatem æquiparatur, confirmant Imol. in c. cum contingat. de jurejur. Corn. conf. 124. in pr. vol. 3. Soc. jun. conf. 50. num. 4. vol. 3. Vult. 3. conf. 29. num. 152.

XIV.

IGNORANTIA semper præsumitur in dubio, nisi scientia probetur, l. verius 21. ff. de probat. cap. præsumitur 47. de Regulis iur. lib. 6. Socin. reg. 3. ubi limitat tribus modis. Laps. alleg. 90. num. 4. in fin. Calderin. conf. 84. num. 2. vers. circa secundum. alias conf. 4. de offic. legat. & conf. 366. in fin. alijs conf. 37. de testam. Romani. conf. 273. Clarum est. num. 2. Anton. Gabr. commun. lib. 6. tit. de Regulis iur. conclus. 5. ubi ponit ampliaciones & limitationes, Menoch. remed. 16. recuper. num. 28. & de arbitrat. quest. 72. num. 3. & de præsumpt. lib. 6.

lib. 6. *presumpt.* 23. num. 51. Mascardus *de probationib. conclus.* 879. Surdus *decis.* 221. in princ. & num. 14. & *decis.* 246. num. 8. & *conf.* 7. num. 35. & *conf.* 73. num. 42. Ofalch. *decis.* 71. num. 23. Joseph. Ludov. Perus. *decis.* 19. num. 22. Magon. Lucens. *decis.* 49. num. 11. Azeved. l. 2. num. 10. cum seqq. tit. 20. lib. 6. *novae recopil.* Brunor. à Sole in locis communib. verb. *Ignorantia* 5. Flores de Mena *var. lib.* 1. *quast.* 3. n. 3. Sayr. in *clavi Regia*, lib. 3. cap. 5. num. 4. cum seqq. Sanchez *de Matrim.* lib. 9. *disp.* 32. num. 4. Mat. Anton. *var. resolut.* lib. 3. *resolut.* 29. num. 13. Anton. Monach. *Florent. decis.* 7. num. 15. Cardin. Tusch. d. 10. 4. *lit.* 1. *conclus.* 23. per totam. Glorin. *resp.* 6. num. 76. & *resp.* 10. num. 109. Castill. *controvers.* lib. 5. *part.* 2. *quast.* 127. num. 47. Stephan. Gratian. *decis.* 69. num. 20. Intrigl. *conf.* 1. num. 76. lib. 1. Mangil. *de imputat.* *quast.* 13. n. 11. & q. 135. n. 15. Plures limitationes refert Farin. *fragm. crim.* p. 2. *lit.* L. n. 104. cum multis seqq.

XV.

IGNORANS nihil agere, nec consentire censetur, l. *mater decedens* 19. ff. *de inoffic. testam.* l. *in repudianda.* de *acquir. hered.* *Consil. Arg.* 1. *conf.* 24. num. 87. Caltrenl. *conf.* 46. *Viso & examinato.* num. 2. *vers. sed breviter.* lib. 2. & *conf.* 377. num. 2. lib. 1. ubi quod pacisci non dicitur, qui ignorat, vel errat, Alexand. *conf.* 2. *Ex narratio.* num. 9. lib. 4. ubi quod consentire nec dissentire dicitur ignorans, nec confirmare factum quod ignorat. Abb. *conf.* 20. num. 2. lib. 2. ubi quod renunciare nemo dicitur Juri, quod ignorat, nec exheredare dicitur miles filium, quem ignorat habere, Romanus *conf.* 273. *Clarum est.* col. 1. in fin. *vers. ad haec autem.* ubi quod ignorans non renunciat jus ignoratum, & *conf.* 409. num. 2. cum seqq. ubi quod ignorans dicitur legitimo impedimento impeditus, & donec durat ignorantia, durat impedimentum, refert Cardinalis Tuschus *tom.* 4. *lit.* 1. *conclus.* 17. per tot. Nam ignorans dubio comparatur. Surdus *decis.* 265. num. 17. ubi n. 47. & 62. limitat, quando dubitans tenetur inquirere, & de facili potuit certificari.

XVI.

IGNORANS non dicitur negligere, nec contemnere jus suum. l. *nec ignorans* 10. C. *de donationib.* l. *si quis in gravi.* §. 4. in fin. ibi:

ibi: ignoratum. ff. de SC. Syllan. l. generali 3. C. de Tabular. lib. 13. l. genero 8. ff. de his qui nos. infam. cap. quod diversitatu. de concess. prabend. Cravett. conf. 226. num. 6. vers. non obstat. & num. 7.] Surdus decif. 25. num. 30. & conf. 7. num. 15. cum seqq. & conf. 454. num. 51. Farinac. in praxi crim. p. 4. conf. 96. num. 33. Menoch. conf. 120. num. 37. ubi quod ignorans non dicitur ratificare. [Imò ignorans nihil facit, ut inquit Paul. de Castro in l. servientes. num. 11. ff. de servit. Conf. Arg. 1. confil. 24. num. 87. Unde etiam ei nihil potest imputari, l. fideiussor 29. in princ. ff. mandat. Marc. Mant. sing. 127. Conf. Arg. conf. 67. num. 25. lib. 1. Sic non contemnere dicitur constitutiones Imperii, argum. l. si ignorans 50. ff. locat. gloss. sing. in l. 1. verb. latrones. ff. de receptatorib. & ibi Bartolus in §. in pari. num. 2. Idem in fin. num. 2. ff. si quis testam. lib. esse iuss. & in l. omnes. num. 1. C. de Agricol. & Conf. Bald. in c. à nobis. num. 1. extr. de Excepti. Gail. 2. de P. P. cap. 10. num. 7. sicut nec dominum. l. fin. ff. de operib. publ. d. l. generali 3. C. de Tabellar. Gail. 2. obs. 48. num. 6.]

XVII.

IGNORANTI non currit tempus, l. quando 5. C. qui admittit. Flamin. Parif. de resignat. benefic. lib. 11. q. 4. num. 38. cum seqq. Cald. Pereira de renov. Emphyt. q. 7. n. 13. cum seqq. Surd. conf. 371. n. 86. Joh. Bapt. Cost. de fact. scient. & ignor. insp. 87. n. 5. & insp. 88. num. 2. [sicuti nec præscriptio. l. 1. §. fin. C. de annal. except. Bart. in d. l. genere. de his qui notant. infam. Schurff. conf. 61. num. 6. cent. 1. incip. sicut in presenti. Gail. 2. obs. 105. num. 5. nam qui nescit experiundi potestatem non videtur habere. l. 56. de Edil. Ed.]

C A P. IV.

De Ignotis.

Axioma I.

Ad Ignota renunciatio non extenditur. l. mater 19. Vers. casernum. ff. de inoffic. testam. Fulgos. ad l. 2. num. 5. Cod. de rescindend. Senat. Gail. 2. obs. 94. n. 42. num. 12.

II.

Ad Ignota iuramentum non porrigitur. l. fin. Cod. de non numer. pecunie cap. veniens 16. de iurejur. Gail. 2. obs. 41. n. 3.

Gggg

CAP.

CAP. V.
De Illatione.

Axioma I.

ILLATIO non fit à diversis, l. ult. in fin. & ibi Bart. ff. de calumniatorib. l. Papinianus exuli 20. ff. de minorib. l. inter stipulante 83. §. sacram 5. ibi: sed hæc dissimilia sunt. ff. de verb. oblig. l. uia: ualiter 12. §. nihil commune 1. ff. de acquir. possess. Lancel. de arrent. part. 2. cap. 12. limit. 2. num. 2. Paris. conf. 18. num. 10. vol. 1. Socinus conf. 18. num. 41. vol. 1. Mar. Antonin. var. resolut. lib. 1. resolut. 106. num. 42. & lib. 2. resolut. 1. num. 9. Stephanus Gratianus discept. forens. tom. 3. cap. 516. num. 6. cap. 524. num. 56. Anton. Monach. Bononiens. decis. 6. num. 5. & decis. 19. num. 34. Cancer. variat. part. 2. cap. 5. num. 131. Surdus conf. 150. num. 94. & conf. 460. num. 59. & conf. 552. num. 17. Johan. Mar. Novar. quest. forens. lib. 1. quest. 15. num. 6. Quod procedit, etiam si diversitas sit in sola ratione. Menochius conf. 106. num. 304. Stephan. Gratian. discept. forens. tom. 5. cap. 859. num. 20. Rot. apud Paul. de Rubes decis. 116. num. 46. & decis. 218. num. 28. & decis. 255. num. 20. tom. 2. divers. aliis p. 2. recent.

CAP. VI.
De Illicito.

Axioma I.

Ea quæ illicitæ, & contra jura, legum prohibitionem, bonosque mores sunt, ne quidem facere nos possent, ereditur, dum est. §. 1. ibiq. Welenb. Instur. de iur. personar. l. non dubium 5. C. de LL. l. 35. l. 61. ff. de P. O. l. 7. §. aut Prætor 7. C. 5. & generaliter 16. l. 27. §. pater 4. l. in agnatione 34. ff. de pact. Gædd. 1. conf. Marp. 26. n. 323. Vnde sicuti illiciti, veluti eius, quod de jure est impossibile, nulla est obligatio, ita nec collatio, quia nec in familiæ hereticundæ judicium venit. l. 4. §. 1. ff. famit. heretic. ideoque nec officium judicis, quod circa collationem obtinet. l. si foror 8. C. de collar. Vital. Nemaus. in rr. de coll. ubi de personâ n. 25. in fin. intercedere potest & jubere eiusmodi rei illicitæ collationem fieri. d. l. 4. §. 1. Gædd. d. conf. n. 324.

I I.

Illiciti qualitas ex ipsa re ipsoque facto colligitur. arg. l. si non conficiti 5. C. de injur. Gail. de P. P. lib. 1. cap. 7. num. 13. Paris. conf. 52. num. 33. & conf. 79. num. 16.

num. 16. Col. 4. Goedd. 2. conf. Marp. 28. num. 67. atque idecirco eum illientē quid sit, semper præsuntur fraudulenter & dolo malo factum. *d. l. si non con-*
vicit l. 1. ubi gloss. C. unde vi. cap. 1. extr. de presump. Plot. in *l. si quando.*
num. 264. C. unde vi. Cephal. conf. 113. num. 20. Col. 1. Farinac. 1. conf. crim.
30 num 30. Wesenb. 1. conf. 19. num 4. conf. 33. num 7. C. 2. conf. 53. num. 21.
Idem in §. quia tamen. num. 1. Vers. ea tamen probanda. Inst. de vi bon. rapt.
C. in §. item Lex Cornelia. num. 2. Inst. de publ. judic. Goedd. 3. conf. Mar-
purg. 28. num. 152. quo fit, quod illientis qualitas hoc ipso probetur, quia non
probatur contrarium. Mascard. de probat. concl. 419. concl. 815. num. 2. Goedd.
dict. conf. 26. num. 162. Vnde & illiciti juramenti transgressor multo melior
quàm servator esse dicitur. cap. ubi periculum 3. §. ceterum. in fin. de Elect.
in 6. Myns. resp. 49. num. 3.

III.

Illicitæ rei dans operam, tenetur de omni eo quod consequitur. l. 6. C. ad
L. l. de vi pub. ubi vid. not. Carpz. 1. g. crim. 1. n. 29.

C A P. VII.

De Illiteratus, Imperitus, Ignorans.

Axioma I.

Illiteratus puer ille dici non debet, qui pro ætate didicit, quique ostendit
pro tempore proficere posse. Card. de Turre-Cremat. in cap. illiteratus. 36.
dist. 1. & ibi Geminian. Rebuff. in 17. de pacific. poss. num. 263. Menoch 2.
quæst. arbitr. cas. 403. num. 39.

II.

Illiterati omnia temerè affirmant. Cuiac. ad l. 1. de Reg. Jur. Cognitio
facto perito homini jus in facili & inproclivi est, imperito neque pes neque
caput sermonis uspiam apparet. Cuiac. in præfat. vocis. in libr. resp. suor. §. id.
supra lib. 1. cap. Arrogantia.

C A P. VIII.

Imaginarium.

Imaginarium dicitur, quod non verè sed simulatè dicis causa tale est, seu
ut Modestinus in l. contractum 15. de R. I. definit, in quo fides facti simulatur
veritate non intercedente. Vide Philip. Matth. ad l. 16. de Regulis Jur. num. 3.
& ibidem Hyppolit. à Coll.

Gggg 2

Cap.

CAP. IX.

De Immobiliibus.

Immobilia bona non sequuntur conditionem personæ, sicut mobilia.
l. 1. C. de inop. lucrat. descript. cap. 1. §. si vero de pac. senend. 2. F. 28. Gilman. 4. 1. Cor. 3. num. 6.

CAP. X.

De Immunitate.

Axioma I.

Immunitas concessa non intelligitur ab his quæ sunt necessitatis, *l. 1. C. ut nem. luc. se ab Empt. l. jubemus. C. de SS. Eccl. Heig. p. 1. quasi. 18. num. 23. Ant. Fab. in Cod. de mun. patr. desin. 26. Aegid. Thomat. in tract. de Collect. 5. nobilitas. Euenckel. de privileg. cap. 5. num. 75. Mynt. 4. obser. 70. Gail. lib. 2. obser. 52. & belli tempore indicuntur. Winizler. de Collect. decad. 6. num. 13. Renuig. de Genny. de charitat. subsid. quasi. 59. num. 35. Lucan. de fisc. p. 3. num. 23. Cachet. dec. 39. num. 14. §. 20. præsertim si necessitas tanta, ut sustineri non possit, nisi perveniatur ad exemptos. Vâsq. 4. contr. 6. Mart. de jurisdict. p. 4. cent. 1. cas. 9. num. 24. Bidenbach. quæstion. nobil. 19. num. 2. Curt. jun. consil. num. 14. Natt. cons. 275. num. 4. Nolden. de stat. Nobil. c. 11. n. 96. Rol. à Vall. cons. 80. n. 23. Col. 3.*

I I.

Immunitates concedere spectat ad supremum Principem. *l. sunt munera 11. ff. de vacat. muner. l. vacanti 19. C. de decur. Paris. cons. 69. Ioseph. Ludov. 101. decif. 3.*

I I I.

Immunitas mediante contractu impetrata, temere nec revocanda nec infringenda, latè Natt. 2. cons. 397. num. 9. sed sustinenda, maxime si ex causa onerosa descendat. Cachet. in consil. ultimo. Sixtini. de Regal. lib. 2. cap. 14. num. 136. Ampliss. Dn. Doct. Tabor in tract. de merat. par. 3. section. 2. cap. 1. num. 14. & fortior est ceteris. Alber. cons. 1. num. 2. Neviz. cons. 66. num. 44. Cephal. cons. 58. num. 38. ubi dicit, in ea latiore esse faciendam interpretationem. Rolandus à Vallè cons. 791. num. 13. Et seq. Vol. 2. Et decif. Pedem. 91. num. 13. Vnde & plenior ea immunitas interpretanda venit, ex qua donatio facta fuit ex causa remunerationis meritorum. Sylvan. consil. 98. num. 16. neque potest per concedentem revocari, si in contractum transiverit. Martil. sing. 333. Rest. in tract. de Imperat. q. 55. Et 94. num. 11. Grammat. decif. 65. num. 25. Roland. cons. 5. num. 2. volum. 1. Et cons. 13. num. 24. Vol. 3. Cum talis per contractum concessa magis ad verbum servanda, & potius extendi

Cap. IX. De Immunitate. 605

exendi quàm restringi debeat. *Parit. conf. 69. num. 5. fol. 1. Alber. confil. 2. num. 2. Nevizan. inter Consil. Brun. conf. 12 num. 29. Natta conf. 397 num. 9. & 10. Rolandus à Valle conf. 76. num. 18. Syllan. conf. 66. num. 18. Hine concluditur, quòd immunitas, quæ ex pacto & contractu fuit concessa realis non personalis censeatur. Syllan. conf. 66. num. 51. Iason conf. 217. colum. 1. Vers. 1. num. 2. Bellon. in confil. 20. num. 9. Festus *disc. part. 4. quæst. 22. num. 11. Iason confil. 217. colum. fin. Decius conf. 262. num. 2. Bertazol. 1. conf. decif. Conf. 42. num. 44.**

IV.

Immunitas à muneribus patrimonialibus non tribuit exemptionem à personalibus, multò minus à Iurisdictione & foro. *Alexand. conf. 157. num. 23. fol. 2. concessio enim immunitatis non tribuit omnimodam civitatis liberationem, adeò quidem, ut etiam statutum loquens, de civibus locum habeat in civibus exemptis, non subeuntibus munera. Bart. in l. 1. n. 17. ff. ad Municip. Bald. in l. urbe. de stat. hom. Gilm, 4. 1. Ver. 30. n. 243.*

V.

Immunitatis generalis concessio casus insolitos & publicam utilitatem concernentes non comprehendit. *Cacheran. decifion. 91. num. 1. Capell. Tholosan. decif. 349. & 161. Stephan. Auftr. num. 9. Capoll. cautel. 63. Vivius in Commun. opin. Verb. Immunitas. Gilmann. disc. Ver. 30. num. 201. nisi quando concedatur sub eiusmodi verbis geminatis omnes quocunque, tunc enim & casus improvisi veluti bellorum pestis & similes includuntur, licet non exprimantur. Cacheranus decif. 39. num. 21. Gilmannus disc. loc. numero 202.*

VI.

Immunitatis concessio cum effectu fieri nequit, nisi cum clausula, non obstante. *l. Vacuatio 19. C. de decur. Vest. de assm. p. 4. num. 1. Boss. in pr. crim. tit. de Princip. num. 135.*

VII.

Immunitas ex observantia subsecuta declaratur. *Bart. conf. 59. Commun. de Spolet. num. 3. Cravetta conf. 101. num. 3. & 4. Alber. conf. 64. num. 31. Natta conf. 406. num. 28. Sylvanus conf. 66. num. 20. & conf. 88. num. 27. Bertazol. 1. conf. decif. conf. 21. num. 15.*

VIII.

Immunes in sua libertate sunt manutendi & conservandi. *Castrenf. conf. 323. Postremo. colum. 1. Colum. 1. Cravett. conf. 111. num. 10. Boss. in tit. de fisco & priuileg.*

IX.

Immunitas manet firma in casibus, non exceptis. *Alexand. conf. 215. col. 1. fol. 2. (Decius conf. 151. num. 1. ant. fin. Vnde si excipiaturs pñtus tan- tum ca-*

tum casus unius oneris firma remanebit immunitas in ceteris oneribus non exceptis. Bertazol. 1. *conf. decis. conf. 21. num. 5.* maxime si clausula taxativa & non ultra, quæ alia excludere solet, addita sit. *l. fin. in princ. C. de mod. multa. l. per 26. §. 1. C. de usur.*

X.

Immunitas semper est perpetua. Abbas in *l. an repen. in fin. ff. de annuit. Legat. Tiraquell. in reper. l. boves. §. hoc sermone. limit. 3. num. 4. ff. de V. §. Bertazol. 1. *conf. decis. conf. 28. num. 29.**

XI.

Immunitas est favorabilis, cum res ad primævam naturam reducitur. Sylvan. *conf. 66. num. 19.* Nicolaus Felt. in *tract. de collect. part. 4. quest. 22. num. 8. §. 19.*

XII.

Immunitas in dubio concessa censetur etiam pro bonis postea quæsitis vel quærendis. *cap. quia circa 22. extr. de privileg. Bartolus in conf. 59. Commune Spoletis. dub. 2. num. 4. Baldus conf. 407. Super facto. dub. 2. Solum. §. Arcet. in l. si ex 1010. in princ. col. 2. ff. de legat. 1. Alexand. conf. 163. §. consil. 193. dub. 2. Sol. 2. Bertazol. 1. *conf. decis. conf. 27. num. 30.* Paris. *consil. 68. num. 9. §. 10. Sol. 1. Carp. p. 4. jurispr. forens. conf. 6. de fin. §. n. 3. Hyppolitus de Marfil. in pract. §. aggredior. n. 143. Cachet. decis. 136.**

CAP. XI.

De Impedimento.

Axiom. I.

Multa contrahendo præstant impedimentum, quæ non disimunt contractum. *l. 1. §. origo. Vers. casum. de postul. ubi vid. gloss. hoc amplificantem & declarantem.*

II.

Culpæ reus est, qui impedimentum non amoveret, cum possit. *l. quibus diebus 40. in pr. ff. de condit. §. dem. Dd. ad l. qui potest facere. ff. de R. l. c. fin. extr. de Elect. Gædd. 1. *conf. Marp. 24. num. 66.**

III.

Impedimentum non juvat in causa, quæ potest expediri per procuratorem. Vant. in *tract. de nullitat. §. de nullit. ex defect. jur. num. 161. Alexand. in l. quæsitum. §. fin. de re judic. Iosephus Ludovic. part. 1. de iur. §. 36. num. 6.*

I V.

Quot sunt impedimenta, tot debent esse sublationes impedimentorum. *Id. pupillo 5. §. si in pluribus 16. ff. de nov. oper. nunc. Lud. Roman. cons. 326. num. 3.* Vnde, ubi plura impedimenta obstant, non sufficit alterum tantum auferre, quia alterum impedit quod non est sublatum, *l. si non lex 83. ff. de her. red. inst. l. si domus 21. ff. de ser. u. urb. prad. Bald. in l. 1. C. de furt. Natta tom. 1. cons. 194. num. 10.*

V.

Impedimentum non excusat cum suo facto, quis illud sibi imposuit. *arg. l. si de iussor. 7. §. si necessaria 1. ff. qui satisd. cog. Menoch. 2. arbitr. judic. cap. 337. num. 20.* sicut nec excusat, quando tolli potest. *Decius cons. 677. Oldrad. cons. 247. circa med. Baldus in l. quibus ff. de condit. & demonstr. per cap. fin. extr. de Elect. & cap. Romana 3. extr. de appellat. t. rot. cons. 27. num. 5. Natta cons. 60. num. 3. lib. 1. Ioseph. Ludovic. dec. 36. num. 1 in fin.* Impeditus enim non dicitur, qui de facili impedimentum removere potest. *Bildus in l. sed et si per Praetorem. §. i. Vers. sed nec ad nos. ff. ex quibus caus. maior. per l. qui potest facere 174. ff. de Reg. iur. item per ill. text. in l. quibus diebus 40. in princip. de condit. & demonstr. & cons. 192. Super eo. lib. 3.* Abbas in cap. fin. de Elect. Ludov. Gomez ad §. rursus. Inst. de ad. num. 15. Vnde impedimentum non suspendit prescriptionem, quando poterat ab impedio removeri. *Balbo. in 1. parti. 6. num. 25. Vers. & hac in foro. de praescrip. Cravett. cons. 263. num. 7. Vers. nec videtur curandum. colum. penult. Paris. in cap. transmissa. n. 29. colum. fin. de praescrip. Pacian. 2. de probat. cap. 47. num. 27.*

VI.

Impedimentum praesumitur praestitum ab eo, cuius intererat illud praestare. *Bartol. in l. fin. num. 5. Vers. illa re. ff. de quasi. Corrad. in pract. crimin. rubr. de crimin. & torment. post num. 20. Vers. 7. quando res subtrahit cum alio relatu. per Campet. in rr. de testib. reg. 394. Vers. sexto illa praesumitur. Fatim. 1. cons. crimin. cons. 26. num. 2.*

VII.

Impedimentum potuisse tollere, & quoniam non fuisse impeditum, sunt paria. *Pacian. 2. de probat. 47. num. 10.* Qui enim potest facere ut possit conditioni parere, iam posse videtur. *l. qui potest 174. de Regula iur. Felinus in cap. ex transmissa. colum. 1. Vers. pro tanto dixit. extr. de praescrip. Dec. in l. 1. lect. 1. num. 27. Vers. similiter astra regula. C. qui admittit. & in cap. cum inter. num. 48. Vers. praedicta conclusio. colum. 2. extr. de Except. Paris. 44. absolutio. num. 2. Col. 1. Socin. jun. cons. 117. facti consingentia. num. 6. Vers. Verum hoc non obstante. Col. 2.*

VIII. Im-

VIII.

Impedimentum alleganti incumbit onus probandi, *l. in exceptionibus* 19. num. qui 1. ff. de probat. l. qui commenta 14. ff. de remilit. l. 2. §. quid dicitur 6. ff. si quis caus. l. 2. C. quib. ex caus. maior. l. 2. §. uerum v. ff. de legat. lib. Innocent. in cap. ex transmissa. num. 1. Vers. necesse tamen. colum. 1. extr. de rescript. Salicet. in d. l. in exceptionibus. §. cum quis. & ibi Florian. in princ. & Jacob. & Aren. in l. seire oportet. §. consequens. Vers. Et nota. quod ex hac littera. ff. de Excusat. tut. Alberic. in d. l. qui commentum. ff. de remilit. Et in d. l. seire. §. sufficit. num. 2. Vers. Et nota. ff. de Excusat. tut. Baldus in d. l. 2. in fine. C. in quib. caus. maior. Felin. in cap. pro debitorum. num. 5. Vers. quoniam nunc. extr. de offi. judic. Abbas in cap. plurimique. num. 6. Vers. dic tamen. extra de Rescript. Franc. in cap. cupientes. §. quasi per Gigius. in princ. de Elect. in 6. Bart. in l. 2. §. quod diximus. in fin. ff. si quis caus. & ibi Baldus in §. si quis tamen. num. 3. Vers. primo casu debet. col. 2. & ibi Castren. num. 3. Dec. caus. 454. Indicum. num. 6. Vers. Et ad hoc adduco. col. 2. Et in cap. ex ratione. num. 61. Vers. tertio Et ultimo. extra de apellat. vid. Pacian. 2. de prob. cap. 47.

IX.

IMPEDIMENTUM non præstat, quod de jure non sortitur effectum, cap. non præstat 52. de Regulu. iur. lib. 6. Cald. Pereira de potestate eligendi. cap. 13. num. 5. Thomas de Thomasset. in floribus Legum, reg. 205. Sanchez de Matr. lib. 8. disp. 22. num. 21. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 57. num. 30. Cardinalis Tusch. practice. conclus. 101. l. 1. lit. A. conclus. 139. num. 2. Et tom. 5. lit. N. Stephanus Gratianus discept. forens. cap. 38. num. 6. cum seqq. Dionysius Paul. de vera quaduor Patriarch. Sedium erect. cap. 6. num. 11. [Speculat. in iur. de dolo & contum. §. restat. vers. sed vacans. Ludov. Gomez ad §. penales. Inst. de act. num. 42.]

CAP. XII.

Impeditus.

Axioma I.

Impedito agere non currit præscriptio, l. 1. in fine. C. de annal. except. rationem huius axiomatis vide infra in lib. 14. cap. Præscriptio. addi potest & Iason ad §. rursus. Inst. de action. ubi respondet, quod procedat in impedito impedimento iuris, Aretinus in l. pacta novissima. colum. 2. C. de pact. Iason in §. item si quis in fraudem. num. 37. ff. de action. Corset. epist. 191. in c. satis. Col. 3.

Vol. 3. & conf. 304. incip. Videsur. col. pen. Col. eod. Alex. in l. fin. §. donec. col. fin. C. de jur. delib. Henr. Boich. in cap. addit. in 2. dist. in l. extr. de præscript. Marth. de Afflict. in tract. promiss. col. 1. pag. 10 & hoc quando quis directe impeditur seu inhabilitatur à jure ad agendum, ut ipso facto impediatur præscriptio durante impedimento, siue impedimentum acciderit à principio, siue post inchoatam præscriptionem, exemplum vide in filiosam. durante patris potestate; in l. 1. Cod. de Annal. except. & in muliere durante matrimonio in rebus dotalibus. l. in reb. 30. C. de jur. dor. quod si enim directe quis non inhabilitetur ad agendum, sed extrinsecus veniat impedimentum, tunc licet illud sit veridicum, tamen præscriptio currit, sed dabitur restitutio. l. sed etsi per Praetorem 26. in princ. & §. si serva 7. ff. ex quib. caus. maiores. nisi ubi contrarium reperiretur expresse, quod præscriptio non curreret, quia tunc illud jus servandum erit. Panorm. in cap. quia diversitatem. de concess. præbend.

Vnde limita, secus esse in impedito impedimento facti, tunc enim si impedimentum est iustum, licet agere non possit, currit tamen præscriptio, sed restituitur. l. Et Attilicinus 35. ubi Bartolus ff. de serv. rustic. præd. si tamen impedimentum facti esset iniustum, tunc bene currit præscriptio, sed non restituitur. l. 2. §. si quis tamen. ff. si quis caut. Bartolus in l. senatus. ff. de off. Procons. quanquam de iure Canonico non procederet, quia taliter impeditio etiam si impedimentum pervenerit culpâ suâ, præscriptio non currat, ex d. c. diversitatem asserit, Iason d. loc.

II.

IMPEDITO non currit tempus, l. 1. §. fin. C. de annal. except. cap. quia diversitatem §. de concess. præbend. cap. fin. de elect. Tiraquell. de retract. lig. §. 3. gloss. 4. num. 6. & §. 35. gloss. 4. num. 29. ubi intelligit, dummodo impedimentum sit affectatum, & de retractu convent. §. 2. gloss. unic. num. 78. Menoch. conf. 38. num. 35. Surd. dec. 151. num. 4. Flamin. Paris. de resignat. benefice. libr. 11. quæst. 13. num. 11. Gut. præd. lib. 3. quæst. 34. à num. 21. Cardin. Seraphin dec. 997. num. 3. & decis. 1066. num. 1. Aloyf. Ricc. in praxi rerum fori ecclesiast. resolut. 350. num. 5. in ult. impress. Cardos. in praxi Iudicum & Advocat. verb. impedimentum. num. 2. Monet. de opinione canon. cap. 6. quæst. 5. num. 40. ubi etiam intelligit, dummodo impedimentum non sit affectatum, Mar. Antonin. var. resolut. lib. 1. resolut. 84. num. 5. Nic. Garc. de benefice. part. 10. cap. 2. num. 17. Ubi autem agitur de modico præjudicio, tempus, siue instantia currit impeditis, Abbas conf. §. col. fin. lib. 2. Cravett. conf. 182. num. 15. vers. rursus. quos refert Card. Tusch. præd. conclus. 1. tom. 5. lit. M. concl. 239. num. 9.

Hhhh

CAP.

Cap. XIII.

De Impensis.

Axioma 1.

Impensarum onus ad eum ipso jure pertinet, ad quem fructus & comoda rei pertinent, l. 3. l. neque 13. de impensis in rem dor. f. a. Petr. Anton. de Petr. de fidei commiss. quast. 15. num. 234. Iohann. Gædd. libr. 3. consil. Marpurg. 33. num. 88. vide latè Menochium hæc de re lib. 2. arbitr. judic. cas. 215. per tot.

I I.

Impensæ factæ circa res non præsumuntur donandi animo factæ, fac. l. alimenta 11. C. de negot. gest. & ibi Bart. in fin. Salicet. col. fin. num. 4. & Iohan. Sichard. num. 11. Toties enim donationis præsumptio cessat, quoties alia conjectura sumi potest. Iacob. Menoch. de arbitr. judic. quast. lib. 2. cent. 1. cas. 88. num. 2. & lib. 3. præsumpt. 10. Schneidev. ad §. quædam actiones 20. r. de action. famil. ercisc. num. 51. Insuper de act. Vnde Bart. in l. si donatione 13. n. 4. C. de collat. ait, si pater quid dat filio, præsumi id potius in peculium datum, quàm donatum, quod placet & Salicet, in l. si filia 10. col. 4. vers. Secundo igitur casu. C. famil. ercisc. Menoch. 3. præsumpt. 30. num. 26. nisi cum benevolentie affectione concurrant causæ pietatis & impensæ exiguitas. Menoch. d. cas. 88. num. 61. Carpov. part. 2. consil. 12. definit. 38. num. 8.

I I I.

Impensæ præsumitur facta ab eo, qui erat obligatus facere impensans. Pacian. 1. consil. 98. num. 44. Bart. in l. cum sergus. col. 2. ff. de V. S. ubi ait, quod si testator injunxerit heredi, ut sub eccta pœna faciat in Ecclesia cathedrali ædificari capellam, si illa reperitur ædificata, nec constat à quo, tunc ad evitandam pœnam præsumitur ædificata ab eo, & expensis eius, qui obligatus erat, eam facere, juxta textum in l. fin. C. de elem. pupill. præstand. quem sequitur & Bald. consil. 306. Sequitur. Solum. 1. ubi per eundem textum dicit, quod hospitale præsumatur ædificatum per eum qui tenebatur ædificare, adde Castrenf. in d. l. cum sergus. num. 2. vers. & penult. hoc responderetur. col. 2. Imol. num. 2. vers. & prædicta faciunt ad questionem. col. 2. Alexand. num. 4. vers. subdit etiam subtiliter. & Iason num. 5. vers. unde inserit. Bart. col. fin. Baldus in l. fin. C. de elemens. pupill. præst. Felin. in cap. sicut. num. 53. vers. salit quinto. extr. de re judic. Socin. in l. 2. col. fin. vers. præterea. ex quo navicularius. ff. de condit. & demonstr. Pacian. 1. consil. 98. num. 44.

CAP. XIV.

Imperator, Imperare. *vide infra*
de Magistro.

Axioma I.

Imperator omni virtute viritior est, ut ait Tertullianus atque omni
Majestate maior. *lib. de Trinitate 4. Bart. in cap. intellectus. num. 5. de jure-
jur. & in l. hosti. ff. de cap. & postlim. rev. Bald. in l. fin. C. de appellat. &
S. ult. num. 24. de prohibet. feud. alien. Lincier clarus 8. C. de Summ. Trin.
l. quatuor 3. ff. de natal. restit. cuius in terra Majestate nihil maius. l. 12. Cod. de
Legib. Carol. Tap. in rubr. de constit. Princip. cap. 4. num. 11. Covarr. pract.
quasi. 1. num. 9. Blarer. conf. 359. lib. 3. qui idem meliorem jure quadruplici
gloriarı potest, & esse *Baridvı, Baridlar, Amıdın, Baridınerı*, ut Bodinus de
Imperat. Turcic. ait, cap. 9. lib. 1. 146. cuius in Imperio *Avıngalıa*, Italıs
Signoria, Gallis Souverainetė, nullum sublimius imperium, ut testantur de se
Ludovicus IV. & Fridericus Palcher Imperatores in verbis *Aberralle Welle*.
Cuspinian. in *Austr. pręter Deum recognoscentis neminem*, Aventin. lib. 3.
Anton. Vacca ad l. 1. de constit. Princip. Hieron. Balb. in coronat. Caroli V.
Hieron. à Monte in tract. de fin. regund. cap. 96. num. 9. Martin. de Curat.
in tract. de Principe. Vnde Hominem à Deo secundum, & solo Deo mino-
rem dicit Tertullianus ad Scap. à quo potius immediatam dependentiam ha-
beret, & imperium accepit. Novell. 82. cap. 4. l. 1. C. de P. I. E. l. fin. C. de Legib.
Hinc *Don Ottes Gnaden* titulum tenet prę aliis suum, Sigon. 9. *Hystor*,
qui potestatem divinę succedaneam quamvis humano quidem utatur idio-
mate accepit Phil. Maced. *apophiegem*. Siobæus *serm. 46*. Vnde prius maie-
statem cœlo delapsam slexerunt, quam ut Deam coluerunt filiam reverentię,
inde sacram vocant. Brisslon. *lexic. libr. 17*. Sixtin. 1. de Regal. quem ergo si
quis mundi neget Dominum, l. 9. ad L. Rhod. hæreticum esse aiunt, Bartol.
in l. hostes. de capto. & postlim. Bald. in l. cunctis. C. de Summ. Trin. cap.
jus Quirinum 17. distinct. 1. cap. ad Apostolica 2. de re judic. & orbis Roma-
ni Monarcham scribunt Clem. Pastoralis de judic. Anton. de Butr. conf. 61.
Ruin. lib. 5. conf. 3. Carolus de Grassal. lib. 1. de Regal. Franc. 6. num. 6. Ioseph.
Sefc de inobedi. Insuper. Arragon. c. 8. §. 1. num. 2. Prosper. Caravit. sic. 46. n. 11.
Gretser. cap. 20. lib. de cruc. Sturc. de Imperio Romano cap. 1. Huber. Goltz.
cap. 5. *thor antiqu* Reufnet. Isag. de Aquil. Rom. lib. 1. quem serenissimum
suum Dominum vocat Gregor. Machaius, & se indignum eius servum, lib. 2.
epist. 4. & post. 34. Bœckel. de publ. jud. disq. 4. f. 31.*

II.

Imperator est solus civium Romanorum Dominus. l. 3. C. de Summ. Trin.
l. 3. C. de quadr. prescript. Zoannet. de Rom. Imp. num. 149. Castald. de Imp.
H h h h 2 quasi. 52.

quaff. 52. num. 1. Iafon conf. 177. num. 11. Vol. 2. Reipublicæ enim Maritus cenfetur per not. Igne. ad l. neceffarios 5. §. 2. part. 4. num. 38. ff. ad SC. Syllan. Luc. de Penna ad l. quicumque 3. col. 3. C. de omni agr. defert. Harprecht. ad proam Inff. num. 56. Imò tanquam Stella matutina eminet inter omnes Reges in medio nebulæ meridionalis. l. penult. & ibi Bartolus C. de bonis qua liber. Sixtinus de Regal. cap. 4. num. 6. lib. 1. A quo featurium omnes dignitates tanquam à fuo fonte & principio, Gail. 1. obfer. 30. num. 21. Gorden. conf. 3. num. 13. ad quem rufus tanquam rivuli & flumina ad mare redeunt, Vant. in tract. nullitatis 111. 10. num. 10. Rosenthal. de feud. cap. 3. concluf. 15. num. 3. in quo requiunt tanquam thefauri in ferinio reconditi. Borcholt. de feud. cap. 4. num. 12. Modest. Pistor. conf. 51. num. 28. penes quem refident velut ftabellum pedum fuorum. Cravett. conf. 338. num. 1. adde Iofiam Nolden. de flat. Nobil. cap. 2. num. 14. unde & folo verbo facit civitatem, Bartolus in l. 1. C. de metropoli. Fabianus de Anan. conf. 56. num. 19. folo verbo creat Doctores, Angel. in l. 1. C. de fenr. paff. Restaur. Caftald. de imp. quaff. 100. prif. 41. Schneidev. de feud. p. 3. num. 63. Cachera. conf. 2. num. 30. folà nominatione conftituit Duces, Marchiones, Comes, Nobiles. Molin. de Hifpan. primog. lib. 1. cap. 11. num. 22. Vincent. Franch. decif. 62. num. 6. Peregrin. conf. 84. num. 13. lib. 1. & in fuma dignitate facit pro fuo velle Andr. in cap. 1. num. 22. de Capis. qui cur. vend. Duaien. de feud. cap. 4. n. 8. Parif. conf. 23. n. 17. Vol. 1. Nolden. de flat. Nobil. cap. 2. num. 14.

Limita tamen, quod fuperioritatem & maioritatem, qua omnibus Principibus præfulget, à fe abdicare & in alium transferre non poffit. Felin. in cap. quam Ecclefiam n. 90. exir. de confis. ratio, quia inferior fuperioritatus non eft capax, fuperioritas enim confiftit in fummo gradu, inferior autem eum ex neceffitate naturali & abfoluta fuperiorem habeat, in fummo gradu exiftere non poffit.

III.

Imperator in dubiis femper confulendus. Symm. libr. 1. epiff. 33. hinc animata lex in terris dicitur, Noell. 110. quo nihil maius, nihil fanctius, l. 12. C. de LL. Warem. de Erenb. 1. defuder. c. 2. n. 231. pag. 780 unde & Dominus mundi appellatus fuit, in l. 9. ff. ad Legem Rhod. de iact. Vid. infra litera P. cap. Princeps. Ideoque Imperatori debetur tanquam orbis Chriftiani capiti, in Aurea Bulla cap. 2. fuper alios Reges præminencia, & nulli Principum tanta debetur maiestas, quanta Imperatori, ut ait Purpurat. in l. quicumque. num. 116. de off. eum cui mand. eff. iurifd. quia omnia regna fuperat impetium antiquitate, Arnif. lib. 1. de Maieft. cap. 4. num. 1. pag. 78. & graviter peccare dicuntur, qui Cæfari funt inobedientes, Baldus in cap. 1. in princip. num. 1. Verf. & peccant. 111. de Pac. iur. firm. imò mortaliter, ut vult Hofienf. in cap. per venerabilem. 5. videbatur. col. 2. Verf. numquid ergo mortaliter. exir. qui fil. fimi legirim. qui tamen limitat, & tum valere affert, fi interpellati à Cæfare, ad obedientiam tamen non redire cupiunt, quem fequitur & Laudenf. in tract. de Princip. quaff. 17. & 60. vide & Arnif. libr. 1. de Maieft. cap. 2. num. 2.

IV. Im-

IV.

Imperator omnia ponderare & cum consilio facere debet. Baldus in l. placet. num. 2. C. de SS. Eccles. annotavit & lafon ibid. in 1. lect. in l. not. n. 9. Conf. Arg. 110. num. 35. lib. 1.

V.

Imperatoris sententia vim habet Legis & pro Lege observatur, l. fin. in princ. C. de Legib. & ibi Bartol. Baldus in proem. ff. num. 29. Gers. item. col. 2. Pacian. conf. 149. num. 64. ex pactis tamen & conventionibus quæ ac alii obligatur, l. donatione quas Dicitur 26. C. de donat. inter vir. cap. 1. ubi Dd. communiter de probat. cap. 1. ubi Bald. de Natur. Feud. Regner. Sixtin. 2. conf. Marp. 9. num. 32.

VI.

Imperatori ut summo Principi multa permittuntur, quæ ab aliis inferioribus iudicibus fieri nequeunt, l. 1. §. quæstioni. S. uls. ff. de quæst. l. Dicitur fratres 27. ff. de pæn. Alber. in l. ab exsecutore. ff. num. 4. de appell. Regn. Six. 2. conf. Marp. 14. num. 49.

VII.

Imperator non nisi ex Germanis eligendus. arg. cap. Venerabilem 74. post princip. de Elect. vid. Harprecht. ad proem. in ff. num. 37. Bcfold 1. polit. cap. 5. §. 6. num. 34. Henning. Goed. conf. 1. p. 2.

VIII.

Imperator in arduis in causa propria iudex esse non potest. Dd. communiter in cap. 1. extr. de probat. idque suadet æquitas, cum non sit verisimile aliquem iudicatum contra seipsum, præsertim in causa ardua & magni ponderis, ut testatur Castald. in tract. de Imperat. quæst. 98. Consil. Argent. lib. 1. conf. 1. num. 123. lib. 1.

IX.

IMPERARE sibi ipsi nemo potest, l. prator 4. l. pen. ff. de tutorib. & curatorib. datu ab his, l. ille à quo 13. §. rempestivum 4. ff. ad Trebell. l. pen. ff. de arbitr. l. Princeps 31. de Legibus. Surdus conf. 152. num. 46. Bocet. de feud. invest. cap. 3. num. 86. Cardinalis Tufchus pract. conclus. tom. 4. lit. l. conclus. 47. num. 1. ubi num. 2. ampliat in tantum, ut nec possit præscribi, quod quis ipsi imperet, & num. 3. post Anchar. consil. 154. in princip. limitat, quia exequutor, qui debet compellere, potest officium exercere, etiam si ipse sit unus de compellendis, agnoscendo bonam fidem, & obtemperando

Hhhh 3 sine

sine imperio, quia hoc modo duplicem personam potest representare.

CAP. XV.

De Imperfecto.

Axioma I.

Quod Imperfectum est, nullam inducit obligationem, *cap. audum 20.* ubi Panormitan. *de conuers. conjug.* Socinus *conf. 93. circa part. 1. per Bari. & Dd. in l. cert. in princ. ff. si cert. per. Panormit. & Dd. in cap. ex parte. de for. compes. Decii. Neapolit. 77. num. 7. Decius conf. 57. conf. 62. in princ.* Non enim dicitur actum, quamdiu superest aliquid agendum, *l. penult. in fin. de his qua. ut indign.* Iason. *num. 3. post gloss. & alios in l. cum Syllanianum. C. de his quib. ut indign.* Specular. *de salar. Ad vocat. num. 11. Sande. lib. 4. tit. 1. defin. 5.* Vnde & contractus non perfectus pro nullo dicitur, *gloss. pen. cap. 1. u. a. de Cler. non residens.* ubi paria definit, nullum esse actum, vel imperfectum, *per l. hac consultissima 21. §. ex imperfecto l. C. de reffam. Wefenb. libr. 1. conf. 32. num. 42. l. 3. Quasi fidare. §. 7. Inst. quib. mod. reffam. vid. supr. lib. 1. cap. 25. Axiom. 30.*

I I.

Imperfecta plura non possunt simul conjungi, quando unumquodque non est concludenter probatum, Bald. *in l. si quis ex argentarium. §. 1. num. 4. ff. de edend. Alexand. consil. 180. num. 6. lib. 2. Grammat. conf. 3. num. 18. Surdus conf. 132. num. 58. in fin. lib. 1. Farinac. 1. cons. crim. conf. 70. num. 47.* Duo enim imperfecta diversi generis non faciunt unum perfectum, *l. unic. in fin. C. qui num. tut. l. 1. §. ult. ff. de vacat. num.* cum enim forma in unitate consistat, ineptum est eam de pluribus partibus imperfectis componere velle; Iulian. Peleg. *quest. illustr. num. 27.*

Limita, nisi tendant ad unum eundemque finem (ut paries & tectum perficiunt unam domum) tunc enim facile conjungi possunt. Consil. Argent. 1 *conf. 112. num. 71. Mynsing. 2. obseru. ult.* Vnde si plures imperfectæ probationes etiam diversi generis tendant ad eundem finem, conjungi possunt ad faciendam plenam probationem. *cap. cum causam 15. & ibi gloss. in vers. ad minicula. & ibi Abbas num. 2. Felinus num. 10. vers. secundo casu. Decius 10. de probat. glossa in l. 2. in vers. legitimus de Excusat. tut. Baldus in l. Spadonem. §. qui plura. ff. eod. Bart. in l. admonendi. n. 48. & ibi laf. de commun. n. 257. de iurejur. Farinac. conf. 70. n. 67.*

I I I.

Imperfectio sensus magis vitiat, quam formæ & solennitatis, Baldus *in l. si quis. ff. de reffam. Castrenf. conf. 205. conf. 201. & 363.* Vnde dici solet defectum juris naturalis plus peccare quam juris positivi. Alexand. *in l. hac consul-*

consulsiſſima. §. ex imperfecto. C. de testam. num. 2. Hinc aliud est non perfecta, alia non solennis voluntas, quippe nihil actum censetur, cum aliquid adhuc superest peragendum. l. pen. ff. de his quib. ut indign. cap. 1. de success. ab intest. Abbas cons. 105. vol. 1. & qui partem individui facit, nihil censetur peregrisse. l. fin. Cod. qui testam. fac. poss. l. fin. C. ad SC. Syllan. lason. in l. si mihi. §. in legat. num. 10. ff. de legat. 1.

C A P. XVI.

Imperitia, Negligentia.

Axioma 1.

In quolibet artis suæ imperito imperitia culpe venit annumeranda, *l. si licetui 6. §. sicuti de offic. praesid. l. si quis domum 9. §. Celsus. ff. locati §. praeerea Inst. ad Leg. Aquil.* Exempla in jure passim invenire licet, in Medico est exemplum in *l. 8. ad Leg. Aquil. l. 132. de Re. l. in mulone. d. l. 8. §. 1.* Idemque in Doctore, Procuratore ac omnibus vel minimæ artis professoribus usque ad bubulcum. Ang. Sand. & alii ad *§. 3. l. ad L. Aquil.*

Amplia hanc regulam (1) quod procedat etiam extra artis professionem, velut impotentia & infirmitas in culpa est, ut in gubernanda nave, regendis equis, jumentis &c. quæ ab aliis rectius regi potuissent, *d. l. 8. cap. significasti. de homicid.* ratio huius ampliationis est in *d. l. 8.* quod ad factare nemo debeat id, in quo intelligit vel intelligere debet (quod idem est, *l. quisquis 15. Cod. de referend. vendit. l. 4. Cod. si certi. petar.*) imbecillitatem suam alii damnosam.

Amplia (2) ex hac ipsa ratione, quod ignorantia non excuset eum, qui scire debuit, ex facto suo damnum cuique contingere posse, *cap. nls. de injur. Wessend. in Comm. Cod. ad L. Aquil.*

Limita (1) quod supradicta tum demum procedant, quando quis scientiam affectat, ut industriam suam profiteatur, *§. 7. ad L. Aquil.* fallat, ubi ea dissimulatur. *l. 3. Cod. de testam. mist.* Ostermannus Rat. Dec. ad princip. *Inst. de testam. mist.*

Limita (2) in eo, qui amicitie causa adscitus est, *l. 1. §. 2. Si mens. falf. mod. den.*

II.

Imperitis literarum beneficia non sunt conferenda, *cap. illiteratos 1. 26. distinct. cap. penitentes 3. 55. distinct. cap. cum in cunctis 7. de Elect. C. cap. nls. de temp. ordin. in 6.* Menoch. 2. arbitr. judic. cas. 425. num. 6. sicut nec impetiti judices esse possunt, *Novell. 82.* neque enim convenit ut illi judicem gerant nomen, qui & legum sunt imperiti, & in agendis rebus nullum habent usum, nullam experientiam, *d. Novell. 82. in princip.* Excipe, nisi eiusmodi casus emergat, de cuius iustitia non minus imperito, quam jurisperito liqueat, tunc enim & imperitus rectè judicabit, vide Zafium in *l. certa. num. 4. C. de judic.*

judic. Donell. lib. 17. comm. 24. Vult. disceptat. 8. pag. 83. Vuum. diff. ad process. thes. 8. num. 45.

CAP. XVII.

Imperium.

Axioma I.

Imperium à Deo est ad dandam Legem. *Novell. 72. in princ. Dent. c. 17. & ad faciendam iustitiam, Novell. 26. cap. fin. ad vindictam malefactorum, laudem verò bonorum, 1. Petr. 2. cap. solita 6. de maiestate & obediens. Honthem. lib. 1. de Notar. cap. 34. num. 4. Hinc Imperium Cæsareum immediate à Deo esse profectum, patet & ex l. 1. in fin. C. de Summ. Trinit. ibi: ex caelesti arbitrio, & §. 1. Auth. de instr. Caus. ibi: Imperium Dominus de cælo constituit &c. & §. si verò Auth. defuncti sent. fun. ibi: omnibus gentibus nobis principatum alium quidem ab initio dedit Deus &c. & §. si summus igitur. Auth. de bon. alsen. ibi: Imp. cui plurimum Deus dedit &c. & 2 F. 28. Vide & cap. Imperium. dist. 106. & cap. quæstium 45. 23. quæst. 4. Dent. cap. 17. vers. 1. 1. Sam. 8. Luc. cap. 2. Iohan. 19. & hanc opinionem defendit Anton. de Rosell. in tract. de potest. Pap. Col. 30. col. 4. in fin. quæst. 1. Mich. Victrius in tract. de regim. mund. quæst. 2. principal. per tot. Schyvaneman. observ. pract. obs. 2. num. 4. & §. Vnde & Imperatorum Leges censeri procedere ab ipso Deo, ratione eâ, quod Imperator dicatur divinâ gratiâ constitutus, ut sit Imperator in terris, sicut Deus in cælo, & habere divinum numen, ait Marant. in diff. 1. quæst. legal. num. 33.*

I I.

Imperium extra Ecclesiam non est, *cap. schisma 34. §. sed nec illud 24. quæst. 1. Sensus huius regulæ, quod illi tantum competat Imperium de jure, cui Ecclesia id tribuerit, vid. Arnif. 1. de Maiest. c. 2. n. 3.*

I I I.

Imperium par in parem non habet, *Vid. infr. Par.*

CAP. XVIII.

De Impertinentibus.

Axioma I.

Impertinentia non debent admitti. *l. si duo patroni 12. §. idem Iulianus 2. ff. de jure jur. Decius cons. 162. num. 1. incip. in causa qua agitur & consil. 517. num. 1. incip. in sententia. Speculat. tit. de posidon. §. sexto. num. 36. & §. septimo. num. 4. & num. 6. Gail. 1. observat. 81. num. 3. quo fit ut nec articu-*

Cap. XVIII. De Impertinentib. 617

articularis five capitulis impertinentibus respondendum sit, pertradita à Paris. *conf. 67. num. 14. Sol. 4. eod. demque à iudice, ac ne quidem cum clausula salvo jure impertinentium & non admittendorum admittendos, sed rejiciendos esse, per doctrinam glossæ in cap. cum contingat. extr. de jurejur. ubi Bald. & Dd. communiter, lafon in d. l. si duo. in fin. Muscatell. in prax. civil. Verb. impertinentes. num. 21. Herm. Vult. 3. *conf. Marp. 29. n. 75. Honded. decif. 15. num. 19. Sol. 1. Mascardus de probat. conclus. 1177. num. 4. Menoch. conf. 707. num. 24. Vmra. in disp. ad process. disp. 15. thes. 3. num. 15. Et disp. 13. thes. 2. num. 15. ubi declarando admittit, si omnino impertinentes sint, quales erunt, si planè ad causam, neque directo neque indirecto accommodari possunt. Rntger. Ruland. 3. de commiss. 1. c. 4. num. 2. undenece testes super talibus impertinentibus recepti quicquam probant, Vincent. Neapolitan. decif. 100. num. 29. Menochius *conf. 717. num. 28. imò si iudex tales admiserit, pars adversa bene possit appellare. Mascardus de probat. conclus. 132. num. 1. Sicut enim à rejectione & non admissione articuli relevantis datur appellatio, Henning. conf. 24. num. 11. Castrenf. *conf. 335. num. 1. lib. 3. quia vim habet definitivam. Castrenf. d. l. ita etiam datur appellatio à rejectione exceptionis oppositæ, quod reus non teneatur respondere libello impertinenti irrelevanti generali & obscuro, si iudex responderi & procedi mandaverit, Geminianus *conf. 218. per tot. Castrenf. d. conf. 335.*****

I I.

Vitiosum est id augeri, quod convenit doceri. Cicero 2. ad Herenn. *sub fin. ubi regulam hoc exemplo declarat : ut si quis quem arguat hominem occidisse, & antequam satis idoneas eius rei probationes attulerit, augeat peccatum, & dicat, nihil indignius esse, quàm hominem occidere : Non enim indignum sit annon, sed factum nec ne sit, quæritur : facit huc vulgatum proverbium ; Multa bona duci, sed nihil ad propositum ; Schurff. lib. 1. *conf. 53. in fin. Quintil. lib. 3. Instit. Rhet. cap. ult. Luther. in Genes. cap. 18. ad Verb. sextum : Dixitq. Deus ad Abraham. Audisti aliquando Doctorem Heringium cum eruditio eloquente & acris adversario disputantem de magna causa : cum igitur adversarium magnum acerbum il. attulisset, & causam suam, quam poterat, optimè communiasset : Heringium moderatè & amicè eum compellabat : Licet es tota LL. Volumina adferre, sed est transilicare mones posses, & imò aquarum incedere, tamen si proposita causa velis mecum disputare, huc descendam necesse est, ostendens quò rei scopus esset. Atque hoc uno verbo hominem facundum & eruditum compescuit & quasi prostravit.**

CAP. XIX. Implementum.

Axioma I.

Qui ipse conventionem non implevit, is de pacto sibi non servato con queri non debet. I. Iulianus 13. §. offerri §. ff. de act. empt. Carpz. p. 2. *larspfr forens. constit. 44. defin. 12. num. 6.*

III

II. Ex

I I.

Ex defectu Implemēti arguitur dolus eius, qui implere tenebatur, nec tamen implevit. *l. dolus 10. §. ibid. gloss. C. de rescindend. vendit. Corn. conf. 116. in fin. Volum. 1. §. conf. 128. colum. 2. Volum. 3. faciunt notata à Magon. decisio. Lucens. 31. num. 12. Adde Vult. libr. 2. confil. Marpurg. 24. num. 32.*

I I I.

Implevisse se probare debet, qui implere tenebatur. Bartol. *in l. in illa. ff. de Verb. oblig. Alexand. conf. 101. in fin. Volum. 2. §. conf. 41. col. 2. Vol. 3. §. conf. 32. col. 2. Vol. 6. Corn. conf. 113. col. 2. Vol. 1. §. conf. 11. col. 2. Volum. 1. Bald. in d. l. in illa. ff. de Verbor. obligat. Alexand. conf. 101. in fin. Volum. 2. Tiberius Decian. conf. 60. num. 14. Vol. 2. §. conf. 1. num. 66. Vol. 3. Vult. 3. conf. Marp. 35. num. 226.*

C A P. XX.

Impossibile.

Axioma I.

Impossibile est, cuius contrarium necessariò verum est. Arist. 4. Met. 2. Vnde Accursius, eum huius conditionis contraria sit impossibilis, consequens est, hanc necessariam esse. Cuiac. *ad l. 8. de V. O.*

I I.

Conditio impossibilis, pro non adjecta habetur. §. 12. *Instit. de Hered. Instit.*

Declarā hanc regulam procedere in iis, quæ per se & absolutè sunt impossibilia, nec in ullius hominis potestate: sed vel ipsa natura vel iure prohibita, ut *in l. 137. §. 6. de V. O.* Secus est, si tantum secundum quid impossibile: hoc est respectu tantum eius, cui aliquid in testamento est adscriptum per se difficile magis quàm impossibile, quæ omninò implenda est. *l. 4. §. 1. de Haru lib. Hæc tamen aliquando pro implenda habetur: ut si in personam tertii colata sit. l. 1. C. de instit. §. substat. Loc. disp. de legat. rhes. 6. quæst. 6. plenius Bachov 2. disp. 13. rhes. 6. f.*

Declarā secundo; quod regula hæc locum habeat in ultimis voluntatibus, vitietur in contractibus, in quibus conditio impossibilis vitiat ipsum negotium. *d. l. 137. §. 6. de Verb. oblig.*

I I I.

Impossibile quod est esse in sensu, impossibile est esse in intellectu. Florian. *in l. actor. num. 11. Vers. circa quod est sciendum. col. 2. C. de probat. Pacian. conf. 13. num. 6.*

IV.

Impossibilium & inhonestorum idem est iudicium. Gloss. in l. *Culgo*. ff. de *stat. hom.* & in l. *si cum dicit*. §. plenum. ff. de *recept. arbitr. per text.* in l. *cum sit legatum* 63. cum l. *seq.* ff. de *condition.* & demonstrat. Pacian. *conf.* 4. num. 25.

V.

Impossibile nullum sequitur possibili in esse posito. Bl. in l. *sestium*. n. 24. *Verf. quia*. C. de *testib.* Pacian. 1. *conf.* 117. n. 4.

VI.

Dispositio, quæ pro parte est impossibilis, pro ea quæ est impossibilis, non debet impleri, sed tantum pro ea, quæ possibilis est, adimplenda erit. Baldus in l. *fin. in fin.* ff. de *condit. inst.* & *ibid.* Cast. Forster. 1. *conf.* Marpurg. 8. num. 9. Validum enim in re iustinetur cum invalido, vel quod deinde non existit. l. *hereditas* 65. & *ibi* Alber. in *summar.* ff. de *hered. inst.* arg. l. *actum legitime* 77. ff. de *R. l.* Paris. *conf.* 38. n. 24. lib. 3.

VII.

Culpam non admittit, qui rem impossibilem non aggreditur. l. *cum quidam* 17. §. *si pupillo* 3. ff. de *usur.* gloss. ad *cap.* 1. §. *folet*. Verb. *pomerit. de restit. spoliar.* lib. 6. per text. in *cap. quia diversitatem* 5. *Verf.* & tunc *si uoluerit. extr. de concess. prabend.* *ibidemq.* gloss. Aym. Craven. *conf.* 53. n. 10. & *conf.* 362. num. 2. & *conf.* 319. num. 15. *Verf. tertio culpa.* ubi ait : Culpa imputari non potest, si quis id non fecerit, quod facere non potuit, neque enim solum illud non possumus, quod facto nobis est impossibile, sed & quod jure, quia sit contra mores. l. 3. §. *idem cum Pollidius* 3. ff. de *usur.* vid. Gerd. 1. *conf.* Marp. 29. num. 99.

VIII.

Impossibilitas quæ nulla diligentia præcaveri potest. à mora excusat, Kohl. *exercit.* 12. num. 66. itemque à pœna, Colet. *conf.* 52. num. 51. inò à perjurio. l. *cum quidam* 17. §. *si pupillo* 3. ff. de *usur.* Cacheran. *decis.* 92. num. 20. Vnde debitor etsi juratus, si non potest solvere tempore debito, non incidit in perjurium. *cap. felsen* 5. *prope fin.* *ibi* : *si es potest. u. de pen.* in 6. & l. *impossibile* 185. de *Reg. iur.* ubi *Dd.* Hinc cum Ferdinandus I. Pontifici jurato promississet, se schismatico s. omnes extirpaturum, id aurem non præstitisset, quibusdam Papæ asscctis concludentibus Imperatorem dignitate suâ per l. *quoties* 17. C. de *degnr.* seipsum spoliassè, Doctör Seldius Cancellarius verissimè respondit, Imperatorem per verba juramento adjecta (pro posse) meritò esse excusandum, cum regulariter in omnibus promissionibus conditio si potero subesse intelligatur, ita refert Mager. in *tract. de vi armat.* *cap.* 11. num. 789. Carpzov. ad *Aur. Aull.* *cap.* 2. *sub fin.* Sic Vassallus excusatur à Felonia, quando per virium impotentiam Dominum suum non potuit defen-

defendere. §. *sed non est alia. qua se prim. caus. benef. amitt.* Curtius jun. p. 4. num. 61. cap. 8. de feud. lib. 1. cap. 12. Farin. in fragm. crim. par. 1. lit. D. num. 141. Inopia enim & impossibilitas sunt magnæ. Dex. quæ etiam Suardæ & violentiæ resistunt, neque id quod petitur, dare concedunt. Belsold. in discurs. de arar. publ. cap. 4. thes. 5.

IX.

IMPOSSIBILE dicitur id, quod raro, vel nunquam evenit, licet evenire possit, Corn. conf. 217. num. 5. lib. 3. Id quod est contra bonos mores, vel quod honestis moribus non convenit, impossibile reputatur, Baldus conf. 373. *Premittendum est. in princ. lib. 1.* Er impossibile dicitur, quod salvâ dignitate fieri non potest, Joan. Jacob. de Leonard. consil. 117. inter consilia Bruni, num. 173. & 174. Cardin. Tusch. pract. conclus. tom. 4. lit. 1. conclus. 52. [Illud etiam impossibile censetur, quod commodè fieri non potest. l. *Nepos Proculus* 125. ff. de verb. signif. ibiq. Alciat. & Brachæus. Dec. conf. 555. n. 13. Menoch. 2. arbitr. judic. conf. 237. num. 24. sicuti quodammodo pro impossibili est reputandum, quod vix accidere potest, arg. l. 39. §. *constat* 9. de legat. 1. l. 1. §. *permittitur* 41. ff. de Aqua quorid. Sogar. Consil. Illustr. tom. 3. conf. 5. num. 3.]

X.

IMPOSSIBILE censetur, quod pendet à Principis voluntate, l. *cum servus* 39. §. *constat* 7. ff. de leg. 1. l. *continuu* 137 §. *cum quis* 6. & ibi gl. verb. *relictæ*. ff. de verb. obligat. [fac. l. 2. §. *tractari* 44. ff. ad SC. Tertull. Bart. in l. *fin.* num. 2. C. de sentent. pass. & in l. *si quis sub conditione*. col. 2. de testam. tut. & in tract. minor. in cap. *incipere aliqui*. Vult. 1. conf. 16. num. 57. Jacob. de S. Georg. in verb. *sed an Princeps*. num. 12. vers. *quadragesima quarta*. de feud. Curtius jun. conf. 182. num. 12. Pacian. 1. conf. 5. num. 46.] Abbas in cap. *cum esses*. num. 19. de testam. Rebuff. ad l. 143. vers. *limitatur etiam*. ff. de verb. signific. Mandos. ad reg. 32. Cancell. quest. 31. num. 11. & 12. Escob. de ratiocin. cap. 25. num. 5. Monet. de distribut. quorid. p. 2. quest. 3. num. 13. Sanchez. de Matrim. lib. 5. num. 4. Francisc. Molin. de rit. nupt. lib. 2. different. 2. num. 15. & differ. 3. num. 36.

Intellige, quando Princeps regulariter illud concedere non consuevit, quamvis ex plenitudine potestatis potuisset; longè quidem aliter si consuevisset Princeps illud de facili indulgere, tunc enim

Cap. XX. De Impossibili. 621

enim illud venit considerandum, & possibile judicabitur, aded quod alicui imputari poterit, si illud non imputavit. *per l. quidam relegatus §. in princ. ff. de reb. dub. l. 1. §. permittitur 41. ff. de aqua quodid. & astiva.* tradunt Raph. Cuman. in d. l. continuus. §. cum quis. col. 1. num. 7. Paul. de cast. num. 5. & Francisc. Arutin. notab. 2. col. 1. ac alii, quos refert & sequitur Rendina in *promptuar. recept. sentent. tom. 1. tit. 91 num. 8.*

X I.

IMPOSSIBILE dicitur, quod tantum fieri potest per remedium extraordinarium, Tiraquell. *de retract. lig. §. 32. gloss. unic. num. 56.* Mandos. *d. quest. 31. num. 12.* Sanchez. *d. lib. 5. disp. 5. num. 4. vers. & confirmatur.* Card. Tusch. *d. tom. 4. lit. 1. concl. 55.*

X I I.

IMPOSSIBILIA non obligant, seu ad impossibile nemo tenetur, *l. si quis in gravi §. in princ. ubi Bartol. ff. ad Syllan. l. si stipulor 35. ff. de verb. oblig. l. Paulus 3. ff. qua sentent. sine appellat. rescind. l. impossibile. ff. de Reg. Jur. §. Impossibile 10. Inst. de hereditibus instituend. cap. nemo potest 6. de Reg. Juris, lib. 6. Thomas de Thomass. in floribus Legum, reg. 194. Oldrad. conf. 232. Quidam testator. vers. tertia ratio. Johannes Jacob. de Leon. inter consilia Bruni conf. 117. num. 212. cum seqq. ubi num. 214. ait, quod procedit in contractibus, sententiis, & præceptis, Surdus decif. 289. num. 21. Flamin. de resign. benefic. lib. 11. quest. 13. num. 8. Bellet. disquisit. clerical. part. 2. tit. de clerico debitore. §. 1. num. 4. Cardinalis Tuschus dist. tom. 4. litera l. conclus. 54.*

Declara hanc regulam quod procedat in impossibilitate vera, secus verò si causaria. *l. 1. §. 1. ff. de Excusat. tut.*

X I I I.

IMPOSSIBILITUM & valde difficultum idem est judicium, *l. cum servus 39. §. constat. 9. ff. de legat. 1. l. cum heres 4. §. 1. ff. de statulib. Tiraquell. de retract. lign. §. 1. gloss. 10. num. 120. Surdus decif. 141. num. 9. & 10. Pyrrh. Maurus de fidejuss. part. 1. in preclud. sect. 3. cap. 25. aliis 34. num. 8. & 9. Impossibilitati enim æquiparatur difficultas magna, *l. 2. §. ex quo. & l. continuus 137. §. cum qui 6. ff. de verb. oblig.**

Beroi. *conf.* 88. *In causa.* num. 35. lib. 1. Sebastianus Medic. *de casu fortuito.* part. 1. *quest.* 4. num. 13. Farinacius *fragm. crimin.* p. 1. lit. E. num. 143.

XIV.

IMPOSSIBILITAS facit recedere ab omni interpretatione verisimili, vel mentis, etiam si verba hoc importarent. Calderin. *conf.* 336. aliàs *conf.* 7. *in fin. de testam. & conf.* 150. aliàs *conf.* 5. *de verb. signific.* quem refert Cardinalis Tuschus *practis. conclus. tom.* 4. lit. 1. *conclus.* 330. num. 27.

CAP. XXI.

Impugnare.

Qui actum impugnatur, aut dispositionem ex ea se juvare non potest. *cap. ex eo* 38. *de reg. iur.* in 6. Gabr. *Comm. opin. lib.* 6. *concl.* 1. *in pr. de R. l.* Surd. 1. *conf.* 136. num. 29. *ad Arg.* p. 149.

CAP. XXII.

Impunitas.

Impunitas non tollit turpitudinem, aut delet, imò quos indulgentia liberat, eosdem notat: nec infamiam eriminis tollit, sed poenæ gratiam facit. *l. fin. Cod. de gen. abol. l. generalis. C. de sent. pass.* quamvis poena remittatur litura scelere inusta, perpetuò manebit. Cicero 1. *de Legib.* Arnif. 1. *relect.* *poli.* 3. *f. 5.* num. 37.

CAP. XXIII.

Improprietas.

Impropria subiecta non admittunt propria prædicata. *l. 20. C. de rebm creditis.*

CAP. XXIV.

De Imputatione.

Axioma I.

Multa Imputationi sunt obnoxia, quæ tamen collationem repudiant. *l. filia* 4. *l. filiam* 7. *l. a patre* 10. *ubi Dd. C. de collat. l. si quando* 35. §. *Genera- liter. C. de inoffic. testam.* Cuiac. *lib.* 3. *observ.* 20. Bart. *in l. 1. §. nec castrens.* num. 6. *de collat. bon.* Andr. Rauchbar. *part.* 2. *quest.* 17. num. 36. Herman.

Valt.

Cap. XXIV. De Imputatione. 623

Vult. *defend. lib. 1. cap. 117.* Hartm. Pistor. *part. 2. quæst. 38. num. 17.* Heig. *part. 1. quæst. 24. num. 30.* Goldbeck. *de Gerad. cap. 6. num. 8.* argumentum enim à collatione ad imputationem universaliter non procedit. Carpov. *part. 3. conf. 11. defin. 8. num. 11.* quod declarat idem per rationem differentiz. *d. conf. 11. defin. 10. num. 4. ubi vid.*

II.

Imputandum est illi semper quotiescunque stat per eum, quo minus aliquid consequatur. *factum re 6. C. de pact. inter empr. & vendit. l. 1. Cod. de donat. qua sub mod. cap. cum non stat. de Reg. Iur. in 6. & l. jure civile 14. ff. de condit. & demonstr.* Decius *in l. in jure. ff. de Reg. Iur. gloss. in l. in re testamento 11. a. in Verb. condicione. Vers. illud notatur circa modum ff. de condit. insert. gloss. in l. liberis. quos S. manumissus. in Verb. si conditio. ff. de alim. legat. & l. illi liberis. Vers. aut per eos non stat. ff. de condit. & demonstr.* Pacian. 1. *conf. 134. num. 81.* Sic imputatur emptori nominis, si non investigavit, an debitor sit solvendo, vel non. Decius *in l. quis cum alio. num. 3. ff. de Reg. Iur.* Cailrenf. *in l. 1. num. 3. Vers. Auger autem. ff. si quis in jure vocat. non ierit.* Alexand. *in l. si cum dorem. §. si prator. col. pen. Vers. cum addo. ff. sol. matr.* Siracha *in tract. de decollorib. part. 3. num. 4. Vers. & addit in ambiguo.* Pacian. *conf. 50. num. 15.* Sicut & illi imputatur qui non querit, an tutores pupilli legitimam auctoritatem habeant. Vant. *de nullitat. ex defect. mandat. compurent. num. 148. Vers. in super si actor.* Vid. Craveit. *conf. 223. num. 1.* Borgni *de tutor. num. 28. Vers. & ideo ad Versarius.* Pacianus 1. *conf. 21. num. 52.*

III.

De se queri debet, qui sciens in rem alienam impendit. *l. 38. in princip. de hered. perss.*

CAP. XXV.

De Inæqualitate. Adde *supr. lib. 1. cap. 36.* de Aequalitate.

Axioma I.

Inæqualitas quantitatum facit inæquales & proinde dispares obligationes. Wesenb. *in parat. ff. de duob. res. num. 5.* Idem est in disparitate causæ, quæ inidem dispares facit obligationes, & duobus eorum constitutiones inipedit, *l. 9. §. 1. de duobus res.*

Fallit hæc regula in disparitate circumstantiarum, veluti loci & temporis *l. 7. d. 1.* quæ extra naturam obligationis plurium in solidum eius substantiam non evertunt. vid. Cuiac. *in Pap. vid. l. 9. ff. de duob. res.*

CAP.

De Incapace.

Axioma 1.

Incapax gaudet beneficio capax, *l. si communem* 16. ff. *quem servit. amitt.* *l. qui duos* 15. ff. *de liberis. legat.* Intellige in connexis. Gilman. 4. 1. 207350. num. 262. eoque casu regulariter procedit, ut qui ex sua persona consequi non possit, ex persona consortis consequatur. *l. si emancipari* 9. *Cod. de collat.* Felin. *in cap placuit.* num. 6. *de prescript.* Hippolit. sing. 108. Gail. 1. de P. P. *objer* 6. num. 16.

CAP. XXVII.

De Incendio.

Axioma 1.

Incendia plerunque culpa inhabitantium sunt. *l. nam salutem* 3. §. 1. *de offic. praefect. vigil.* *l. si vendita* 20. ff. *de peric. & comm. rei vendit.* Gail. lib. 2. *objer* 21. num. 3. Iason *in l. iurugentium*. §. *Prator ait.* num. 21. ff. *de pact.* Tiraquell. *de retract. consanguin.* §. 1. *gloss.* 9. num. 224. Ludovicus Gomez §. *sed ista*. num. 21. *Instit. de action.* Alexand. *conf.* 50. num. 1. & 2. Baldus *in conf.* 149. Quidam. *in fin. lib. 2.* Iason *conf.* 116. num. 1. *lib. 1.* Calcan. *conf.* 39. num. 2. & *conf.* 40. *in fine.* Marfil. sing. 393. *in fine.* Gozadin. *conf.* 63. num. 1. Francisc. de Marchis *quast.* 61. *part. 1.* & *quast.* 521. *part. 2.* vid. laïd Menoch. 2. *arbitr. judic. cas.* 390. num. 3. Iohan. Kœpen. *decis.* 38. num. 22. Iohan. Gædd. 3. *conf. Marp.* 33. num. 218. Vnde huius respectu incendium non censei casum fortuitum, patet ex d. l. *nam salutem* 3. §. 1. ff. *de offic. praefect. vigil.* Alexand. *conf.* 262. *V'sis oppositi.* col. 2. Col. 2. Turzan. *commun. opin.* 185. num. 8. & 11. Regner. Sixten. 3. *conf. Marpurg.* 7. num. 87. quanquam etiam inter casus fortuitos enumerari possit, si nimirum fortuito, atque ita aliunde quàm à domo & loco ipso ortum habuisse, ut puta, si è cœlesti fulmine inunitus ignis sit, constituerit, quo exemplo usi Fulgosi. *in d. l. si vendita* 20. ff. *de peric. & comm. rei vendit.* & cum eo Gozadin. *conf.* 63. num. 2. *Vers. quarto adduco.* Alberic. *in l. fistulas*. §. *ult. ff. de contrah. empr.* & *in tract. statut. part. 2. quast.* 81. Marfil. *in l. 1.* num. 118. ff. *ad Leg. Cornel. de sicac. vid.* & *l. cum duobus*. §. *damna fatalia*. ff. *pro socio. l. quo fortuitus*. C. *de pignor. act. l. si ut certis*. §. *quod vero senectutis* 4. ff. *commad. l. pen. ff. de incend. ruin. naufrag.* gloss. *in l. incendium. Cod. si certi. potat.* & ibi Salicet. *in princ. l. ex conductio* 15. §. *fin. l. si qui domus* 9. §. *fin. in fin. ff. locat.* §. *item si cui* 2. *Instit. quib. mod. re contr. obligat.* Ioseph. Ludovic. *decis.* 25. num. 2. Petrus de Vbald. *in tract. de duobus fratribus*. 8. *part. principali. quast.* 18. num. 19. Angel. Aretin. *in §. item si cui.* num. 2. *Institur. quibus modis re contrab.*

contrah. obligat. Igne, in l. contractum. num. 84. de Regulis iurii. Gail. dist. obfer. 21. num. 2.

CAP. XXVIII.

De Incertitudine & Incerto.

Axioma I.

Incertitudinis ratione licitum fit, quod aliàs in certo casu esset illicitum. *text. in l. fidei 17. ubi gloss. in Verb. conductu. l. fidei 23. C. de usur. & ibi Salicet num. 1. Gail. 2. obfer. 8. num. 3. & obfer. 126. num. 5. Ob incertitudinem enim eventus multa sustinentur, quæ aliàs non subsistunt. l. emorem 12. in fin. cum l. seq. ff. de act. empti. Tiraquell. ad l. si unquam. 8. Vers. donatione largitus num. 128. C. de reuoc. donat. Carpzov. part. 3. conf. 11. 20. definit 3. num. 4. Sic incertitudo à contractibus vel negotiis remouet suspensionem crimen usurarum ac lationem etiam in foro conscientie Tiraquell. in l. si unquam. in Verb. donatione. num. 126. Cod. de reuoc. donat. & de retract. convent. in fin. num. 133. Valsq. illustr. quæst. lib. 2. quæst. 20. cap. 52. num. 11. Rauchbar. part. 2. quæst. 25. quæst. iur. et iur. & Saxon. num. 77. & part. 1. quæst. 20. num. 24 suspensit omnem condemnationem. Lissem Mela 11. §. sed si plures 2. l. ita vulneratum 51. in princ. Vers. vrsus. ff. ad Legem Aquil. Schneidev. in Comm. ad Instit. §. incertum. de legat. à pacto de mutua & vi. cissitudinaria successione excludit votum improbum capiendæ mortis alterius. Iafon conf. 5. Vers. nec pradiu. vol. 2. Col. 3. Socinus conf. 43. num. 15. Col. 4. Francisc. Hottoman. conf. 1. sustinet emptionem annuorum reddituum ad vitam, quantumvis precium non extoliturum esse, vel vita emptoris in plures annos prorogata, vel obitus eius acceleratus postmodum comprobaverit. Dd. in l. fidei lege. C. de usur. Molin. de usur. quæst. 72. num. 472. Gail. lib. 2. obfer. 8. Copus de fructib. lib. 1. tit. 3. cap. 5. Lxl. Zechus de usur. cap. 10. num. 23. Heig. quæst. 72. num. 7.*

II.

In re momentosa nemo se incerto committere tenetur. B. Argentæus in consuet. Brit. tit. 3. art. 96. not. 6.

III.

Incertum illud dicitur, quod multipliciter intelligi potest. Baldus in l. fidei 17. ff. de LL. & in conf. 218. incip. perita Genia. col. 1. post med. & conf. 340. incip. & pramiro. col. 2. libr. 3. Solin. in rubr. ff. de rebus dubiis. Cravett. conf. 415. num. 12. Harprecht. in Commentar. ad Institut. tit. de nupt. pr. num. 67.

IV.

INCERTITUDO rei vitiat actum, seu dispositionem. l. idem Pomponius §. §. fin. ff. de rei vendicat. l. duo sunt Titii 30. de testam. tute.

Kkkk

l. tutor

Leutor. incertus, ff. eod. tit. l. i. si stipulatus xij. l. ubi autem non apparet 75. ff. de verb. oblig. l. si sic 75. §. i. ff. de legat. i. l. cum post 67. §. gener 4. ff. de jure dotum. §. incertis 25. *Instit. de legatu.* [Camill. Gallin. cap. 36. num. 46. lib. 9. de verb. signif. Farinac. 1. conf. crim. §. num. 161. Sic ob incertitudinem vitari privilegium asserit. Oldrad. conf. 257. in fin. idem de provifione beneficii Ecclesiastici ait, Oldrad. conf. 229. quem sequitur Cravetta conf. 104. & conf. 143. in fin. & conf. 147. num. 1. vid. & Marfil. sing. 206. & sing. 513. Tiraquellus de primogen. quast. 17. num. 12. hinc incertitudinem omnem perimere probationem, ex litem apud 15. §. cui non 9. ff. de injur. l. si servitus. 23. ff. de serv. urb. pred. probat Harprecht. in comm. ad princ. *Instit. de nupt.* num. 167. Sic incertitudo impedire perhibetur acquisitionem dominii. l. 3. §. incertitudo. ff. de acquir. possess. licet in rem actio detur ratione partis incerte ab adversario polleat. l. qua de tota 56. §. incerta 1. ff. de rei vind. Fachin. 11. contr. 51. imò ratione incertitudinis vitari titulum, ex l. locus 26. ff. de acquir. possess. firmavit Oldrad. conf. 164. *Viso privilegio.* vide Baldum & Dd. post Dyn. in l. si sic. §. i. ff. de legat. i. & ibi Castrenf. ubi ait, se habuisse in facto, & quod talis titulus non profit, & censetur venditus vel cessus dubius probat. l. si factum. ff. de contr. empt. quem sequuntur Alexand. in d. l. locus. & in conf. 28. *Viste.* colum. 3. in tract. de empt. & vendit. membr. 6. Bertrand. conf. 1. num. 107. p. 2. Balb. in tract. de prescript. 1. part. 3. in princ. quast. 6. Bertazol. 1. consult. decis. conf. 108. num. 62. cum res incerta nec possideri possit, quia talis res ignoratur, ubi, qualis, quantave sit, & consequenter nec tradi nec accipi. l. 3. §. 2. l. 26. ff. de acquir. possess. l. 32. ff. de usucap. l. 4. ff. pro Emptor. Hegenit. lib. 2. de possess. cap. 3. num. 23.] vide latè Marfil. in rubr. C. de probat. num. 354. cum multis seqq. ubi multipliciter limitat. Bartol. in l. 1. §. si qui in duobus. ff. de bonor. possess. secundum tab. ubi de duobus testamentis eodem tempore factis, Fulgos. conf. 183. Circa primum, in princip. ubi declarat, quando incertitudo est incerta, secus si potest reduci ad certitudinem, & conf. 204. col. pen. vers. ad secundum. ubi idem dicit, additq; incertitudinem vitare dispositionem in sententia, contractib. & ultimis voluntatibus, Cald. conf. 5. et alia conf. 6. de priv. ubi quod privilegium concessum Ecclesie S. Venantii talis loci, si ibi sunt duæ S. Venantii, nec apparet, de qua senserit concedens privilegium, est nullum maxime ad petitionem par-

Cap. XXVIII. De Incertitudine. 627

nem partis concessum, Alex. *conf.* 48. *Copiose. lib.* 4. ubi quod institutio heredis vitatur propter incertitudinem, sicut & tutoris datio incerta. *Cast. conf.* 177. *In questione. n.* 2. *lib.* 2. ubi quod non potest dari procurator incertus, refert Card. Tusch. *pract. concl. tom.* 4. *lit.* l. *concl.* 65. *per. tot.* Marefcota. *var. resol. lib.* 1. *cap.* 11. *n.* 44. Thom. de Thomass. *reg.* 146. ubi intelligit, quando actus est omnino incertus, Steph. Grat. *discept. forens. tom.* 4. *cap.* 640. *num.* 29. & *cap.* 682. *n.* 7. & *cap.* 715. *num.* 7. & 8. & *cap.* 736. *num.* 61. & *cap.* 742. *num.* 25. & *tom.* 5. *cap.* 1000. *n.* 19. Mangil. *de imput. quast.* 82. *n.* 18. [Exemplo illustrat Treutler. 1. *disp.* 27. *lib.* 3. *lit.* b. ubi ait, quod mandatum de re incerta nullum sit, si res & pretium sit incertum, valeat autem, si res certa apparet. l. 3. §. 1. *ff. mandat.*]

Amplia etiam in favorabilibus, Dyn. *conf.* 41. *num.* 5. *vers. praeterea incertitudo.* Anchar. *conf.* 216. *num.* 4. & favore libertatis, Fulgof. *conf.* 204. Albertus contraxit. *in princip.* *num.* 1. Card. Tusch. *d. conclus.* 65. *num.* 25. & 26.

Limita de Jure Canonico, quia ubicunque potest mens haberi, etiam si non sit expressa, tunc valet dispositio incerta, quae de Jure Civili non valeret, Alexand. *conf.* 158. *num.* 8. *lib.* 7. quem refert Cardinalis Tuschus *d. conclus.* 65. *num.* 56. & quod de aequitate Canonica non obstante incertitudine actus valeat, & agi possit, ut declaratur arbitrio boni viri juxta qualitatem personarum & patrimonii, dictum fuit elegans Archid. quod Doctores miris laudibus prosequuntur, *in cap. sunt nonnulli num.* 2. *vers. si res alia 1. quast.* 1. refert & sequitur Baldus *in l. qui mutuat. §. salarium. in lect. antiq. num.* 2. *vers. item vide. ff. mandati.* sequitur etiam Anton. de Butr. dicens esse notabile, & perpetuo mente tenendum, *in cap. ex parte. num.* 7. *de censib.* Panorm. *in cap.* 1. *num.* 5. *de decim.* Afflict. *decis.* 337. *num.* 10. Anton. Gomez *var. tom.* 2. *cap.* 11. *col.* 4. *vers. advertendum.* Gutier. *de juramento confirmator. part.* 1. *cap.* 69. *num.* 6. Rendina *in prompt. recept. sentent. tom.* 1. *tit.* 100. *num.* 7. [vid. & Claud. de Sayfelli. *in* 3. *col.* *vers. ex hoc infero. ff. de verbor. obligat.* Ludovicus Gomez *ad §. item si quis. Inst. de Action. num.* 8. ubi exemplo illustrat, ut si promissio incerta esset jurata, tunc talis promissio bene valeret, quia veniret certificanda per arbitrium boni viri, add. & Jac. *in l. triticum. col.* 1. *de V.O.*]

Kkkk 2

Lim-

Limita etiam, quando incertitudo potest reduci ad certitudinem, sive per circumstantias, sive per conjecturas, vel aliquo modo certitudo colligi potest, Calderin. *d. conf.* 521. alijs *conf.* 6. de privileg. Roman. *conf.* 188. *in casu. num.* 3. & 4. [Illud enim non dicitur incertum quod habet relationem ad aliquid certificatur. *l. ubi autem non* 75. §. illud 4. ubi gloss. de verb. obligat. Decius *in l. certum. num.* 3. ff. si cert. per. Ruin. *conf.* 165. *num.* 8. lib. 2. Menoch. 1. arbit. judic. *quest.* 68. *num.* 43. Exemplum vide *in l. quidam* 30. ff. de legat. 2. ubi si testator legat in refectioem vix nec legati quantitatem exprimit, valet legatum, sed judicis arbitrio æstimatur, quantum censeatur legatum id, quod favore vix reficiendæ constitui quidam sentiunt Bartol. *in d. l. quidam* Tiraquell. *in tract. de privil. pia cause in prefat. vers. item legatum*, sed plerique hoc concedi dicunt, quia illa incertitudo per relationem ad aliud, hoc est, ad patrimonii quantitatem judicis officio certa reddi potest. Rebuff. *in tract. de privil. schotar. privileg.* 8. Menoch. 2. arbit. judic. *cas.* 188. sic incertitudinem non vitare dotis constitutionem, patet *ex l. filia pater* 43. de legat. 3. *l. cum post* 69. §. gener 4. ff. de jur. dot. cum certitudo ex his satis declaratur. Barbat. *conf.* 33. *col.* 4. *in fin. lib.* 1. Paris. *conf.* 8. *num.* 42. lib. 3. Socinus jun. *num.* 35. lib. 2. Grammat. *conf.* 101. *num.* 16. Sic etiam incerta petitio admittitur, si accessorie aliquid petatur, cum re principali. *cap. inter dilectos* 6. *vers. hac omnia.* & ibi Felin. de *fid. instrum.* Myns. *in §. curare. num.* 18. *Instit. de action.* Regner. Sixtin. 1. *Consil. Marpurg. conf.* 11. *num.* 15. His alia incertitudo dicitur determinabilis. §. 25. ff. de legat. alia apparens, alia in veritate *l. 7. §. 1. de C. E. l. 27. de condit. & de monstr.*] Baldus *conf.* 188. *per tot. lib.* 5. ubi quod valet legatum factum futuræ uxori vel futuræ nurui, quia licet sit incerta, tamen ex facto potest reduci ad certitudinem, Cravett. *conf.* 162. *num.* 3. *vers. certio.* Ubi idem dicit, quando ex juris dispositione potest reduci ad certitudinem, & *num.* 4. extendit, quando uno casu tantum potest verificari, & *num.* 6. extendit etiam, quando incertum per judicem venit certificandum, vel quando relatio fit ad unum certum de incertis, Bartolus & alii *in l. fin. C. de condic. ill.* ubi quod non vitiat, quando provenit culpa adversarii, Baldus *conf.* 290. *Allegationes hinc inde num.* 2. lib. 4. ubi quod incertitudo non vitiat dispositionem, vel opponi non potest, quando causatur a culpa.

oppo-

Cap. XXX. De Inclusionē. 629

opponentis, Zabarell. *conf.* 105. num. 2. ubi quod incertitudo, quæ brevi tempore venit declaranda, non nocet, sed imò cessat, & idēd limitatur axioma, quando incertitudo ad certitudinem reduci nōn potest, vel adest incertitudo in universo. *Surdus consil.* 128. num. 19. & 20. & *conf.* 221. num. 56. & 57. Steph. Gratianus d. tom. 4. cap. 766. num. 8. qui cap. 742. num. 56. limitat etiam in incertitudine circa accessoria.

C A P. XXIX.

Incidenter.

Incidenter permittuntur multa, quæ non sunt per se. *l. quoties 3. C. de judic. l. nullum 14. de testib.* Curtius jun. in l. 2. num. 32. ff. de jurisd. Laur. Tennin. *cautel.* 6. num. 97. Cuiac. ad cap. lator 5. qui fil. suis. legitur. Sic is qui non potest cognoscere de causâ status per se, cognoscere tamen potest de ea, si inciderit in quæstionem de hereditate. *l. 3. C. de judic. l. 1. Cod. de ordin. jud.* Sic Prætor de crimine capitali non cognoscit, nisi incidat in causam civilem. Cuiac. in l. 6. C. de reb. cred. C. l. A. de off. Prætor. th. ult.

C A P. XXX.

De Inclusionē.

Axioma I.

Ex Inclusionē non infertur alicuj certæ personæ præjudicium. Corn. *conf.* 95. num. 20. & *conf.* 133. num. 10. lib. 2. Honded. *conf.* 12. num. 18. & *conf.* 13. num. 41. lib. 1. Farinac. 1. *conf.* 95. num. 16.

I I.

INCLUSIO unius est exclusio alterius, *l. cū Prætor 12. ff. de judic. l. cū maritus 21. C. de procuratorib. l. quamvis 2. C. de pignorib. l. ait Prætor 7. §. sed quod Papinianus 10. ff. de minorib. cap. nonne. de præsumpt.* [Exemplum est in l. 22. de Legib. ubi Anton. Fab. & l. 11. §. ult. ff. de pignor. act. add. l. 14. ut in possess. legat. ubi C. J. A. thes. 6. num. 40.] Angel. Aretin. *conf.* 29. Quando primum. à num. 6. cum seqq. Simon de Prætis de interpret. ultim. volunt. lib. 2. dub. 3. num. 32. & 33. fol. 448. vol. 2. ubi multipliciter limitat Jacob. Mandel. *conf.* 164. per totum, ubi latè declarat Decianus *conf.* 64. num. 11. lib. 2. Thomas de Thomasset. in floribus Legum, reg. 148. Menoch. *conf.* 106. num. 314.

Kkkk 3

cum

cum seqq. & cons. 141. a. n. 9. & cons. 406. n. 44. & cons. 452. n. 27. & cons. 583. n. 11. & cons. 148. a. n. 13. & de arb. jud. lib. 2. cas. 37. n. 22. Surd. dec. 195. n. 12. & dec. 291. n. 20. & cons. 25. n. 3. & cons. 53. n. 2. & cons. 152. n. 55. Pichard. ad princ. Inst. de exhered. liber. num. 10. Cardinalis Tuschus practica. conclus. tom. 4. lit. 1. conclus. 71. per totam. Ugolin. de offi. 10. & potestate Episcopi. cap. 13. §. 13. vers. hac regula. Cels. Argel. de contrad. legitimo. quast. 5. num. 32. & quast. 10. num. 47. Mar. Antonin. variar. resolut. lib. 1. resolut. 1. num. 10. Octav. Glorit. respons. 1. part. 3. num. 132. Nicolaus Intrigl. cons. 3. num. 49. & cons. 49. & cons. 16. num. 15. libr. 1. Carolus de Grassis de Exceptionib. except. 7. Johann. Mar. Novat. quast. forens. lib. 1. quast. 7. num. 19. Duran. Rot. dec. 48. num. 7. Mangil. de imputat. quast. 60. num. 3. & quast. 35. num. 6. Rot. dec. 173. in fin. & dec. 364. num. 4. & dec. 477. num. 3. part. 2. in posth. Farinac.

Amplia primò in consuetudine, privilegio, serviture, præscriptione, & omni dispositione includente certum locum, tempus, rem, vel personam, quia excludit reliqua. plenè Ruin. cons. 112. circa primum. num. 3. lib. 5. Angel. cons. 375. num. 3. Balb. cons. 33. Statuto cavetur. num. 3. vers. nam id. lib. 5. ubi quòd si est permillum infra certum tempus probari, lapso tempore censetur, exclusa probatio, Signorol. de Homod. cons. 39. Quaritur. in fin. ubi quod in facultate & privilegio aliquid faciendi, inclusio unius est exclusio alterius. Castrenf. cons. 468. Super hoc puncto. num. 4. lib. 1. ubi quod exclusio ad tempus inducit inclusionem post tempus. Petrus de Anchar. cons. 70. num. 8. ubi quod concessum ad tempus, videtur post tempus denegatum, quia inclusio unius &c. Gemin. cons. 15. num. 18. circa fin. vers. ad sextum. & num. 19. ubi si alicui conceditur potestas aliquid faciendi ulque ad certum tempus, post illud tempus censetur negata.

Amplia secundò in exemptione concessa in uno, quia operatur, ut alii non sint exempti, Castrenf. cons. 456. Visis. in fin. lib. 1. Card. Tusch. d. concl. 71. num. 13.

Ampliatertid in rescripto, quia expressio unius cause, vel speciei, ne dum non includit aliam, sed imò excludit. Calderin. cons. 543. aliàs cons. 11. de sentent. excomm. circa medium. vers. expressio autem. Abb. cons. 57. Attingam. num. 2. vers. sexto. lib. 1. ubi quod si in re-

in rescripto pluribus aliquid mandatur, & in aliquo unum excluditur, alios includi censetur, refert Cardinalis Tuschus *dist. lit. l. conclus. 71. num. 73.*

Amplia quartò in Iudice, quia inclusio unius ut iudicet, est exclusio alterius, *l. cum Prator 12. ff. de iudic. Angel. conf. 375. Presentis. per totum.* maximè *num. 3.* ubi ait procedere quoad habentes parem vel minorem iurisdictionem, quia commissio uni facta privat æqualem, vel minorem habentes iurisdictionem, & quod delegatio facta uni de cognitione causæ. alteri censetur denegata, quando fieret per modum distribuendi iurisdictionem, nisi aliter constaret de intentione, vel in contrarium esset consuetudo, *Bald. conf. 253. num. 1. & num. 2. vers. idem quando. lib. 5.* ubi extendit, ut procedat, ubicunq; alicui specialiter committitur iurdictio etiam delegata, vel ordinaria per modum superioritatis, vel ad excellentiam commissarii, quia tunc censetur prohibita cognitio cuicunque alteri; vel ubicunque aliquid committitur uni Iudici, quod jure magistratus non competit alteri, quia tunc is solus cognoscitur, cui facta est commissio.

Amplia quintò in statutis, ut per Dyn. *consil. 16. Diligenter. num. 11. vers. praterea.* ubi quod statutum disponens de consanguineis, naturalibus, excludit spurios, ex quo inclusio unius est exclusio alterius, & *conf. 27. Questio. articulus, circa fin. num. 5. vers. praterea.* ubi quod statutum inducens certum onus Magnatibus, ut fidejubeant, prout Florentiæ, censetur eximere ab aliis. *Baldus conf. 68. Quia statutum. circa finem. vers. praterea interim. lib. 1.* ubi quod statutum excludens scēminas postquam dotatæ fuerint, censetur illas includere ad successionem, antequam dotentur, & *consil. 209. Premissu verbi, ante med. vers. item notandum. lib. 4. & consil. 95. Questio eil, & conf. 339. Opinio communis. lib. 4. & consil. 459. Circa questionem. in princip. num. 2. lib. 5.* ubi quod statutum circa successionem includens certas personas, censetur alias excludere, *Castrenf. conf. 441. Ista questio. in princip. vers. quantum verò. lib. 3.* ubi quod statutum novum corrigens antiquum in uno, censetur confirmare in aliis. [vid. & *Fr. Ansel. conf. 108.* ubi quatenus in statutis procedat, declarat.

Limi-

Limita primò, quando eadem ratio militat in exclusio, quæ in inclusio, ut per Thom. de Thomass. *d. reg.* 148. Menoch. *conf.* 197. n. 83. *ver. non obstat primò*, ubi etiam limitat, quando constat de mente, vel quando inclusio ad unum effectum. contrarium operaretur, refert Card. Tusch. *d. lit. l. concl.* 71 n. 86. Alex. Trentacinq. *par. resol. tom. 1. tit. de consuet. ref.* 1. n. 13. *vers. huic. textus.*

Limita secundò, quando unum exprimitur ratione frequentioris usus, quia non est exclusio aliorum, Petr. Gerhard. *l. sing.* 97. *in fin.* Card. Tusch. *d. lit. l. concl.* 71. num. 87. Flam. Paris. *de confident. quest.* 29. num. 52.

Limita tertio, quando inclusio & enumeratio unius fit per verba ampliativa, ut est dictio, *maximè*, quia tunc non est exclusio alterius. Gemin. *conf.* 6. num. 3. & 46. ubi idem si inclusio fit comparativè, Alexand. *conf.* 133. *Viso processu. col. 2. in fin. vers. nec etiam ad hoc. lit. 1.* quos refert Cardinalis Tuschus *dict. lit. l. conclus.* 71. numero 79.

Limita quarto in illicitis. Alexand. *conf.* 59. num. 9. *vers. ne ad hoc. lib. 1.* ubi quod exclusio aliquorum statutorum non includit, ut alia illicita censeantur approbata, nisi Princeps simpliciter confirmans ea legerit, & discusserit, alias non, refert Cardinalis Tuschus *dict. lit. l. conclus.* 71. num. 83. ubi num. 85. limitat etiam in dispositione odiosa.

Limita quinto, quando inclusum & exclusum sunt connexa, quia regulantur eadem ratione, quando ex dispositione Juris exclusum includitur, vel quando inclusio fit causa dubitationis tollendæ, Decius *conf.* 11. num. 17. & *conf.* 99. *colum. fin. vers. tertio non obstat.* Alex. *conf.* 75. *Videtur. num. 3. 4. & 10. lib. 5. & conf.* 225. *Ponderatio. num. 24. & 25. lib. 6.* Simon de Prætis *de interpret. ultim. volunt. fol.* 448. num. 39. & 40. Card. Tusch. *d. conclus.* 71. num. 80. [sic] nec procedere potest regula Juris, cum de eo queritur, quod alio jure vel medio inest, quàm eius, quod includitur. Gl. & Salic. *in l. qui de crimine 9. C. de accusat. Welenb. in CC. de inoffic. testam. num. 22. p. 804.* Decius *in l. 1. in princ. in 3. lectur. num. 84. si cert. pet. & conf.* 11. num. 18. Paris. *conf.* 111. num. 39.]

Limita sexto multis modis, ut per Mandel. *conf.* 164. *per tot.* Primò quia uno permissio alii non sunt prohibiti, sed in dispositione Juris remanent:

remanēt : secundò, quia non confertur derogatum, aliis casibus, qui alia via includuntur : tertio procedit, quando eadem est ratio, aliàs non : quartò, quando constat de mente & potestate : quinto, quando adest verisimilis causa, aliàs non; quando agitur de modico præjudicio, secus si de magno. Limitat etiam Mangil. *de imputat. quest. 69. num. 11.* ubi cumque favor unius includit enim, & excludit alium, ita demum alius excluditur, si ille, cuius favore inclusio est inducta, includitur, aliàs secùs. Et limitatur denique axioma in his, quæ sunt de genere permissorum, in quibus unius exclusio, non est exclusio alterius. Schrader. *de feudis. part. 2. quest. 6. princ. sect. 6. num. 68.* Mar. Giurba *ad consuetud. Messanens. part. 1. cap. 15. gloss. 12. num. 13.*

C A P. XXXI.

De Incogitato.

Axioma I.

Incogitatum id dicitur, quod quis ignorat sibi competere, cui nunquam renunciare intelligitur. *l. mater decedens 19. ubi Dd. de inoffic. Testam. Wetsenb. 2. conf. 74. num. 59.*

II.

Ad incogitata dispositio non extenditur. *l. qui enim iuroribus 9 §. 1. C. ult. ff. de transact. l. tres fratres 35. ff. de pact. l. mater decedens 19. de inoff. testam. Alex. conf. 81. n. 22 Vol. 6. Wets. 2. conf. 51. n. 13.*

Declarationis loco nota, non tamen alicui incogitatum posse proficere ignorantiam, sic, verbi causa, ferendus non est, qui cum generaliter transigerit, postea causetur de una aliqua parte se tantum cogitasse, *l. non est ferendus 12. ff. de transact.* Illius enim animi incogitantia ius alteri inde quæsitum auferre non debet. Bart. Bald. Salic. Iaf. *in l. sub prætextu specierum 29. l. si de cetera 31. l. age 3. C. de transact. l. emptor 47 §. Lucius 1. ubi Cast. de pact. l. qui Roma 22. §. duo fratres 6. ubi latè Iaf. Socin & communiter Dd. de P. O. Paris. conf. 20. num. 24. 35. 77 82 Volum. 1.* cum propositum in mente tenerent nihil operetur *l. si reperendi 17. C. de Condict. ob caus. dat.* Unde eiusmodi quæstiones facti, cum quis dicit se aliud sensisse quàm ex contractu apparet, iudex non admittit. *l. si quis 8. §. si debitori 16 quib. mod. pign. solv.* Itaque generalis transactio complectitur omnia, ad quæ salva recti sermonis ratione extendi potest, nec prætextu alicuius omisi vel non cogitati impugnari debet. *d. l. sub prætextu Alex. conf. 11. l. i/o. num. 9 C. 15 Vol. 2. Paris. conf. 20. num. 78 Volum. 1.* potissimum quando clausula de non amplius petendo subiecta. Bart. *in l. Aurelius. §. Casus num. 15. de liberat. Leg. Iaf. in l. in hoc*

Len hoc 14. §. ult. ff. commun. d. feud. num. 3. & 6. nec latio ultra dimidium subest, nec maior potest peti summa, quam quæ sit expressa. l. sed etsi 4. §. quæsum 4. ubi Bart. num. 2. Bald. n. 4. l. inf. num. 13. & Dd. si quæ caus. Panor. cap. 1. n. 18. commod. Dec. conf. 27. pro Girsil. n. 4. §. 2.

CAP. XXXII.

De Incommodo. *Add lib. 3. cap. 31.*
de Commodo.

INCOMMODA eum sequi oportet, quem commoda, & utilitates sequuntur. *Clem. 1. de censib. [l. manifestissimi. §. sed cum in se- cunda. C. de furt. l. secundum naturam. de reg. jur. reg. qui sentit. de Reg. iur. in 6.] Escob. de ratiocin. cap. 42 num. 12. & comput. 20. n. 14. Ferrer. in constitut. Cathalonie, gloss. 3. num. 89. Vide dicta sup. verb. Damnum.*

CAP. XXXIII.

De Incompatilibus.

Axioma I.

Quoties duo incompatibilia concurrunt, tunc illud præferendum, quod est potius. *argum. l. 10. ff. de stat. hom. l. 3. in princip. ff. de ruel. Schrader. de feud. p. 6. cap. 6. num. 6. Guilhelm. Anton. in tract. de Rescript. moratur. cap. 59. num. 44.*

II.

Incompatibilia plura quando copulantur, tunc copula resolvitur in alternativam vel disjunctivam *Roman. conf. 480. n. 4. Socinus conf. 128. num. 3. Tusch. rom. 2. l. 2. C. conclus. 1033. num. 71. Et concurrentibus pluribus incompatilibus prævalent ultima. Tusch. eod. rom. conclus. 1011. per tot. Affum. in solo necessitat. pag. 29.*

CAP. XXIV.

Incontinenti.

Axioma I.

Incontinenti (*von stund an*) fieri dicitur, quod in ipso actu sit. *Bartolus in l. obligari. §. 1. num. 1. ff. de autor. tutor. Oñav. Vulpell. in tract. de pragaf.*

Cap. XXXIV. De Incontinenti. 635

propof. ad Verba & conjunct. signif. lit. l. Verb. incontinentes faciunt, quæ de hac re notavit Cephal. conf. 22. l. num. 16. Vol. 2. & conf. 710. num. 24. Vol. 5. & fignificat actum effe expediendū fummariè abfque ftrepitu judicii fine novo proceffu, ut docet Bartolus in l. 1. num. 2. ff. judic. fol. 6. Panorm. in cap. quia propter. num. 17. poff. gloff. & Dd. ibid. de Elect. Hinc quando dicitur probationem incontinenti fieri debere, quidam pro incontinenti intelligunt quafi in momento, l. 3. Verf. hodie de fideicom. Et in poffeff. legat. alii largiuntur biddum vel tridnum. l. ult. & ibi Caftrenf. C. de error. Ad vocat. l. ult. C. de judic. quidam decendium. l. 20. §. 1. de confit. pacum. Wefenb. conf. 3. num. 32. & conf. 6. num. 38. alii 15. dies. arg. cap. 1. de refcriptis. ffoliat. nonnulli duos vel tres menses, en l. 45. §. 10. l. 46. §. 4. ff. de jur. ffol. alii quatuor, per l. fin. C. de ufur. rei judic. plerique tamen judicis arbitrio committunt, Hartm. Hartm. iii. 5. obfer. 1. Menoch. 2. arb. quaff. 1. num. 8. Boer. in decis. quaff. 296. num. 7. Coler. de proceff. execut. p. 4. cap. 2. num. 12. Frider. 2. de mandat. cap. 74. num. 3. Vult. 2. jurispr. Roman. cap. 21. num. 50. Rauchbar. p. 2. quaff. jur. civil. & Sax. quaff. 25. num. 104. Qui pro fubjecta materia variè hanc formulam interpretatur, adeo ut quandoque longum tempus contineat, fic exempli caufa, fi quis pecuniam recipit quafi ftatim redidurus, non prius tenetur ad ufuras, quàm interpellatio judicialis facta fit, licet longo interposito temporis fpatio. vid. Carpzov. 4. conf. 36. per tot. add. plura de effectu hujus form. ap. Dn. Barbof. in dict. ufufreq. in hac voce.

II.

INCONTINENTI quæ fiunt à Jure, inefle dicuntur, l. le-
fta 40. verf. dicebam. ff. fi certum petas. l. petens 27. C. de pactu. cap. offi-
cii 38. de elect. [Quod procedit maximè in contractibus, cùm ea quæ
incontinenti fiunt, ipfi contractui inefle cenfeantur. l. 7. §. quinimo
1. cum feq. de pact. Tiraquell. de retract. §. 1. gloff. 18. num. 11. Berlich.
part. 2. concluf. 41. num. 15. Carpzov. part. 2. confit. 33. de fin. §. num. 12.]
vid. Alexand. conf. 90. Ferè omni. num. 5. lib. 1. ubi ait locum habere
in iis, in quibus partes poffunt de novo difponere, non autem in
Judice, qui functus eft officium, propter verbum, abfolvo vel con-
demno. Anton. Gabr. commun. lib. 1. tit. de prefumpt. concluf. 13. Gon-
zal. ad reg. 8. Cancellar. gloff. 43. num. 54. Marian. Antonin. variar.
refolut. lib. 1. refolut. 69. num. 5. & refolut. fin. cafu 62. Cardin. Tufch.
pract. concl. tom. 4. lit. 1. concl. 81. per tot.

[Limita, nifi uterque contrahentium confentiat, id enim vult
textus in d. l. lefta. dum de actis agit incontinenti adjectis quæ certè
non nifi utriufque confenfu conftant. l. 1. §. 2. de pact. Schultz. not.
ad quaff. 4. p. 2. volum. 2.]

De Incorporalibus.

Incorporalia dividi non possunt. l. 2. §. *Et harum* 1. ubi Iason num. 2. l. 72. ubi Bart. de V. O. l. 17. de *servit.* neque ad numerum mobilium immobiliumve aggregari, l. 15. §. *in venditione* 2. ubi Iason de *judic.* l. 7. ubi Bart. de *pecul. niti* per interpretationem, cum pro subiecta materia id fieri necesse sit, quo casu plerumque pro immobilibus habentur. l. 2. C. de *servit.* §. d. l. 14. C. de *SS. Eccles.* l. 1. C. §. *advers. transact.* Wesenb. in *parat. ff. de rer. div. n. 4.* quapropter nec possideri nec detineri intelliguntur. l. 13. §. 1. ff. *de acquir. dom. l. 4. §. 27. ff. de usufruct.* ideoque nec actione rei vindicationis peti possunt, licet aliis actionibus in rem vindicentur *cor. tit. ff. si serv. vind.* & simpliciter nec traditionem nec usucapionem recipiunt. Quod si tamen aliquando possideri legantur, veluti in l. fin. de *rem. act. p. r. v.* & tradi l. 11. §. 1. l. 3. in *princip. ff. de usufruct.* hoc de impropria & analogica possessione intelligendum erit: sicut plerumque particula *quasi* vel *veluti* improprietatem denotans adiecit: Itaque cum Vlpianus in l. 2. circa fin. de *precar.* loquatur de possessione juris vel corporis, non in uno significato possessionem accipit, sed respectu corporis propriè, respectu verò juris impropriè, Hegenit. lib. 1. de *possess.* cap. 3. num. 28. Ex quo consequitur, quod jurium incorporalium illa quasi possessio non aliter induci ac acquiri dicatur, quàm scientie & patientie Domino, in cuius præjudicium acquiritur, l. *quoties* 15. §. l. fin. ff. de *servit.* l. 2. C. eod. ibiq. Dd. Gail. lib. 2. *objer.* 66. num. 4. Covarr. in *cap. possessor p. 2. in princip. num. 8. de Reg. Iur.* Schurff. *conf.* 84 num. 3. cent. 2. vid. & Fridericum Mindan. in *tract. de interd.* 28. num. 70. ubi ait, quod licet aliqui Doctores putent scientiam & patientiam in his casibus non adeo esse necessariam, sed sufficere ad acquirendam quasi possessionem jurium incorporalium ipsum usum absque scientia illius, cui præjudicium fit, hoc ipsum tamen limitat, modo usus ille fuerit pacificus, & ab eo, cui præjudicat, non impeditus, add. & Covarr. d. loc. n. 9. *Verf. ego vero.* Ex diuturno enim usu & maxime non clandestino, sed manifesto actuum possessoriorum præsumitur quidem scientia & patientia eius, contra quem exercetur, sed ista omnia efflant & eliduntur, ubi per actus contrarios prohibitionis, protestationis liquido de dispatientia constet, contra quem possessio vel quasi vult queri, adeo ut etiam vel per unicum actum dispatientie possessionis acquisitio impediatur. Wesenb. 1. *conf.* 18. num. 19. Molin. in *Consuet. Paris. rubr. 1. de feud.* §. 7. num. 19.

CAP. XXXVI.

De Incrementis Juris.

Sententiæ Iuris paullatim admittuntur, l. 11. §. 13. de *legat.* 3. Birtsch *vin pralect.* 1. F. 3. §. 1. in fin. Cuiac. *ad tit. C. de prad.* §. *alium reb. min.* l. 13. ff. de *LL.* §. 1. Inst.

Cap. XXXVI. De Incrementis. 637

§. 1. Inst. de hered. comm. hered. §. 3. Inst. de testam. ordin. Et §. item si quis 19. Vers. sed. Inst. de inuent. stipul. princ. Inst. de Codicill. §. 1. Vers. antiquissim. 1. F. 1. l. 18. §. 1. ff. de iudic. §. eorum 3. ibi. Praetores paulatim. Inst. de legat. agnat. success. Exemplum est in l. 9. de obleg. Et ad. ubi cum quatuor tantum actiones filiosam. datae essent, postea omnes datae sunt: aliud vid. in l. 5. de manumiss. und. ubi cum diceretur dubitarum fuisse, an Consul apud se posset manumittere, post collata cum l. unie. §. 2. de offi. Consulis, nullam amplius hac de re dubitationem esse ibidem deciditur. Simile habemus in Lege Falcidia, cum enim initio pactis demum heredes hoc obtinerent, ut detrahere ipsi partem de hereditate liceret §. 2. in fin. Inst. ad Leg. Falcid. Tribunus plebis id quod usitatum fieri in civitate, traduxit in legem. Bachov. add. §. 2. Inst. d. tit. in fin.. His adde & l. 10. Et ult. C. de ad vocat. divers. iudic. facit huc illud Cuiacii lib. 3. Paul. ad edict. l. 4. de pact. p. 51. ubi ait, quod vulgo fieri solet, saepe abit in Legem & habetur pro facto vel pro dicto, etiam si dictum aut factum non sit. l. ult. C. de fideiuss. quod haut mirum est: non enim consistunt exempla, unde ceperunt, sed quamlibet in tenuem recepta tramitem, latissimè evagandi sibi viam faciunt, & ubi semel recto aberratum est, in præceptis pervenitur nec quisquam sibi putat turpe, quod alii fuit fructuosum. Velleius lib. 2. histori. cap. 3. Hinc dicit Imperator in præfat. Novell. 74, nullam Legem esse, quæ ab initio statim suffecerit & perfecta fuerit, sed omnes indigere multa correctione, ut ad naturæ varietatem & eius machinationes sufficiat. Eodem etiam modo se habet res quoad decrementum, ut enim paulatim jus civile crevit, ita & illud non nisi paulatim decrescere potest Cuiac. in parat. C. tit. de bon. libert. Et jur. patr. exemplum vide in §. 2. Inst. quib. alien. licet vel non. l. 4. ibi: hoc jure utemur. Novell. 89. in præfat. Vid. infra. cap. juri.

C A P. XXXVII.

De Indefinitis.

I N D E F I N I T A æquipollet universalis, si servitus 24. ff. de serv. urban. præd. l. si ita relictum 43. l. pluribus 44. ff. de Legatis 2. l. si plures 98. ff. de Legatis 3. l. Iulianus 60. ff. de legat. 2. l. si quis filio 6. §. 1. ff. de irrit. rupto testam. l. 2. ff. de liber. & posthum. l. Casar 15. ff. de publican. l. si quis 5. §. idem Iulianus 2. ff. de lib. leg. cap. sollicita 6. de maiorit. & obediens. cap. quia circa 22. de privileg. Gloss. verb. aliorum. in cap. ut circa. de elect. lib. 6. Menoch. conf. 97. a num. 154. & conf. 173. num. 16. cum seqq. & conf. 329. num. 24. & de præsumptionib. lib. 4. præsumpt. 21. num. 5. & præsumpt. 61. num. 7. Mascard. de probationib. consens. 188. num. 38. [vid. Carpzov. 6. Resp. 8. ubi elegans huius rei ponitur exemplum.] Pichard. ad §. si eadem res. l. de legat. n. 43. Thom. de Thom.

in florib. Legum. reg. 150. Covarr. *var. lib.* 1. *cap.* 13. *num.* 6. Cardinalis Mantic. *de conjectur. ultim. volunt. lib.* 3. *tit.* 4. *num.* 12. & *lib.* 7. *tit.* 5. *num.* 1. & 10. Menchaq. *quest. ususfreq. lib.* 2. *cap.* 30. à *num.* 28. *Surdus de aliment. tit.* 5. *quest.* 1. *num.* 43. & 16. & *tit.* 8. *privileg.* 27. & *tit.* 9. *quest.* 13. *num.* 10. 13. & 17. & *decis.* 188. *num.* 4. & *conf.* 216. *num.* 25. & *conf.* 244. *num.* 21. & *conf.* 308. *num.* 48. Brunor. à *Sole in locū commun. verb. definita* 2. Francisc. Leo in *thesaur. for. Ecclesiast. part.* 1. *cap.* 9. *num.* 24. Dn. Barbof. in *rubr. ff. solut. matrim. p.* 4. *num.* 49. Mari. Antonin. *variar. resolut. lib.* 3. *resolut.* 29. *num.* 6. Farinacius in *praxi crimin. p.* 4. *decis.* 69. *num.* 8. & *decis.* 458. *num.* 1. Cardinal Tusch. *pract. conclus. tom.* 4. *lit.* 1. *conclus.* 86. & 87. Francisc. Molin. *de ritu nupt. lib.* 3. *quest.* 40. *num.* 8. Eman. Figueira de Negreiros in *introduct. ult. volunt. lib.* 1. *cap.* 11. *num.* 37. Octav. Glorif. *resp.* 6. *num.* 89. [Est enim tantæ potentæ, quantæ universalis, cap. sicut nonnulli 1. *quest.* 1. *Gloss. in cap. pastoralu. de donat.* Bartolus in *l. si ita. de aur. & arg. leg. Cravett. cons.* 86. *num.* 60. *vol.* 1. v. c. sic in *pr. l. quib. mod. toll. oblig.* dicitur obligatio tolli solutione eius, hoc est, omnis eius, seu totius eius, quod debetur. ita in *l. 1. ff. de testam.* testamentum definitur voluntatis nostræ iusta sententia de eo, hoc est, de omni eo & c. Sic in *l. 1. C. de iur. Emphyt.* legitur, ipsius rei id est, totius. Sic agere, est in solidum agere. *l. 40. solut. matrim. l. 5. C. de rei vind. l. 3. in pr. ff. de const. pec. l. 28. §. 9. de liber. legat. l. 7. in pr. de tutel.]*

Intellige primò axioma procedere, quando subest eadem ratio omnium sub indefinita comprehensorum, [cap. ut circa. verb. aliorum veneficiorum. ubi gloss. de Elect. in 6. Dyn. de Reg. iur. *num.* 8. in proem. Decius *conf.* 243. *col.* 1. & *conf.* 388. *num.* 3.] Castrensis. *conf.* 153. Super primo. *num.* 3. *vers. circa secundum. lib.* 1. & *conf.* 176. Videtur, *num.* 2. *lib.* 2. Alexand. *conf.* 26. Consideratū verbi, *num.* 3. *lib.* 4. Card. Tusch. *tom.* 4. *lit.* 1. *conclus.* 86. *num.* 1. & 2. Covarr. d. *cap.* 12. *num.* 9. [non solum si proferatur à Lege, sed etiam si ab homine, & hoc ex interpretatione non necessitate verborum. Vasq. *lib.* 2. *contr. iur. cap.* 31. *num.* 43.]

Intellige secundò, ut indefinita æquipolleat universali distributive, non collective, Cardinalis Seraphin *decis.* 409. *num.* 9. [Abb. in *cap.* 2. de coning. Leprosor. Oldr. *conf.* 100. Alexand. *conf.* 10. *col.* 1. *lib.* 1. & in *l. rescriptum. ff. de pact.* Hippolit. *sing.* 171. Ludov. Gomez

Comm.

Cap. XXXVII. De Indefinitis. 639

Commens. ad rubric. Institut. de actionib. num. 4. Rolandus conf. 89. num. 15. lib. 3.

Intellige tertio, ut indefinita universalis significationis vim obtineat; non ex propria vocabuli significatione, sed ex æquitate & benignitate quâdam, propter mentem disponentis, vel materiam subiectam, ut per Bartolum in l. i. num. 3. de Reg. Jur. Covart. d. cap. 13. num. 5. Menoch. d. conf. 97. num. 155. Rending. in prompuario recept. sentent. tom. 1. tit. 82. num. 1. Corn. conf. 160. num. 6. in fin. lib. 3. Cardin. Tusch. d. conclus. 86. num. 16. Hippol. Riminald. in cap. qua in Ecclesiarum. num. 225. de constitut. Cardin. Mantic. dict. tit. 5. num. 1. Peregrin. de fideicom. art. 7. num. 55. [Adde & Bartol. in l. si pluribus. de legat. 2. & in l. qui adificium. ff. de servit. urb. prad. per text. in l. si servitus 23. de servit. urb. prad. ibi: & humanum est verbo generali &c. Corn. conf. 138. placet mihi col. fin. lib. 2. & conf. 250. lib. 3. col. 3. pr. & conf. 83. eod. libr. & conf. 224. Considerata. col. 6. eod. libr. Ludov. Gomez in Comm. ad rubr. Inst. de action. num. 4.] Et hinc jam facile constat decidendi ratio, & concordia ad textum in l. placet 4. de liber. & posthum. cum l. 2. eod. tit. quare scilicet institutio indefinita posthumi valet, & ad omnes posthumos porrigitur, etiam si ex alia, quàm testator duxit, uxore nati sint; exheredatio verò non ita, juxta d. l. 2. Nam ultra rationem differentiarum inter odiosas, & favorabiles dispositiones, utrumque illud ex verosimili partis mente facile colligitur: nam sicut pietatis paternæ officium postulat, quod filium instituens de omnibus intellexisse videatur, cum affectus paternus omnem placet vincat, l. ult. C. de curat. furiosi, & notatur in cap. assero, de presumpt. ita eadem paterna pietas exigit, ut videatur pater exheredare voluisse; notant omnes præcitati, & melius cæteris. Cov. d. cap. 13. num. 9. vers. 8. & vers. 14. Paleoth. & alii plures, de quibus Alphan. collect. 658.

Amplia primò, ut etiam indefinita negativè concepta vim habeat universalis, [Fulgof. in l. jurisgentium. §. sed si fraudandi. per gloss. ibidem ff. de pactis. Decius in cap. nam concupiscentiam. not. 5. de constitut. Felin. in cap. fin. de Treug. & pac. & conf. 3. incipit, Et diligenter. col. 3. num. 5. p. 1. Ludovicus Gomez in dict. rubric. num. 5.] Cuman. conf. 38. Mariu. col. 2. vers. ex adverso. Decianus conf. 13. num. 11. & 12. lib. 1. Cardinalis Tuschus dict. conclus. 86. num. 15. & 16. ubi

ubi *num. 25.* post Castrenf. *conf. 441.* *Ista questio. num. 3.* subdit, quod indefinita negativa æquipollet universali indistinctè. Riminald. jun. *conf. 150.* *Num. 53. cum seqq.* Octav. Glorit *Resp. 3. pars. 1. num. 153.* & procedit juxta vulgarem traditionem, quæ docet, quod plus tollit negatio, quàm ponit affirmatio; negatio enim malignantis naturæ est, & quicquid sequitur negat, Gloss *verb. à suspensis, in cap. cum dilectus. de consuetud.* Gloss *ver. b. non potest. in cap. 1. de Reg. jur. lib. 6. gloss. 1. in l. iurisperitum. §. sed si fraudandi. ff. de pactis.* quos sequuntur frequentissimè scribentes per text. in *l. si is qui ducenta. §. utrum. ff. de rebus dub. cum multis aliis, quæ latè prosequitur Tiraquell. de primogen. quest. 24. num. 12. & in l. boves. §. hoc sermone. ff. de verbor. signifi. latè comprobans, quod licet ex illo textu conditio, si nupseris, affirmativa, de iis nuptiis solum intelligatur, negativa tamen, si non nupseris, de omnibus intelligitur, ex text. in *l. si sic stipulatus 134. ff. de verbor. obligat.* notat gloss. ult. per text. in *l. hoc genus 105. ff. de conditionib. & demonstrat.* & in nostris terminis receptum comprobat Covarruv. *d. cap. 13. num. 7.* eoque exemplo demonstrat, quia qui dicit, homo nusquam currit, dicere videtur, nullus homo currit, & sic de similibus. [Imò indefinitam orationem affirmativè prolatam, æquipollere universali, non ex propria verborum significatione, sed ex humanitate & benigna interpretatione, negativam ex virtute verborum, non autem ex humanitate universali, testantur Fulgos. in *l. si servitus. num. 3. vers. secundum Dd. ff. de serv. mb. prad.* Tiraquell. in *l. boves. §. hoc sermone. num. 5. vers. bincque prodit in septima limitatione. ff. de V. S. Dec. conf. 400. num. 5. vers. & hoc omninò dicendum est. colum. 3. Felin. in cap. 2. colum. fin. in sexta fallentia. extr. de treng. & pac. Cagnol. in *l. 1. num. 8. ff. de Regulis juris. Decian. conf. 1. num. 61. vers. & indefinita. vol. 2. Cephal. conf. 46. Adhuc. n. 14. vers. sic etiam indefinita. vol. 1.]***

Amplia secundò, quod indefinita à lege probata vim habet universalis, cùm enim de ratione legis sit, quod in omnes, non in singulos dirigatur. *l. iura 7. ff. de legib.* meritò indefinita à lege prolata vim habere dicitur universalis ex materia subjecta & legislatoris mente, ut bene notavit Gloss *verb. aliorum, in cap. ut circa. de elect. lib. 6.* quam sequuntur alii omnes in princip. huius axiomatis citati, unde quoque, & consequenter deducentes, idem dicendum esse in

Cap. XXXVII. De Indefinitis. 641

esse in statutis municipalibus, quia similiter ad omnes subditos diriguntur, & omnibus de municipio, non singulis dantur, ac subinde verba indefinita eorum æquipollent universali, ita Bart. in l. omnes populi. num. 57. ff. de iustit. & iur. Corn. conf. 106. num. 5. & 6. lib. 3. Socin. jun. conf. 118. num. 3. lib. 3. & conf. 110. num. 3. eod. lib. Rolandus à Valle conf. 61. num. 28. lib. 3. Decianus conf. 17. num. 20. & 21. lib. 1. Covarruv. d. cap. 13. num. 8. vers. Quartò. Cardinalis Tusch. d. conclus. 86. num. 17.

Amplia tertio, in supplicatione, ut per Rolandum à Valle consil. 61. num. 28. libr. 3. Cardinalem Tuschum dict. conclus. 86. num. 19.

Amplia quarto, ut indefinita æquipolleet universali in contractibus, & renuntiationibus, quando verba sunt apta comprehendere, Roman. conf. 251. Clarissime dicitur. num. 5. vers. Respondetur. Cardinalis Tuschus dict. conclus. 26. num. 20. Cardinalis Seraphin. conclus. 1008. num. 8.

Amplia quinto, in alimentis, Alex. conf. 171. Viso processu. n. 4. & 5. vers. superest. lib. 2. Card. Tusch. d. conclus. 86. num. 14. Francisc. Molin. de rit. nupt. lib. 3. q. 46. n. 12. Sebast. Medic. de reg. jur. reg. 2. n. 7. vers. alimentorum favore.

Amplia sexto, in omni dispositione, Fulgos. conf. 130. Gaspar. notarius. num. 1. ubi loquitur in calculis & computis, quia calculus de gestis & factis æquipollet universali, ut comprehendat omnia gesta & facta. Alexand. conf. 36. Viso themate. num. 8. vers. sed ita est. libr. 2. ubi agit in renuntiatione facta feriis messium indefinitè, quia intelligitur quoad omnes causas, & num. 9. de constitutione procuratoris indefinitè ad causas, qui erit etiam procurator in causa appellationis. Et in ultimis voluntatibus. l. si plurib. 44. ff. de legat. 2. l. si plures 98. ff. de legat. 3. Surdus consil. 336. num. 7. & consil. 352. num. 19. Stephanus Gratianus discept. forens. cap. 685. num. 9. Item & in statutis, Covarr. lib. 1. var. cap. 13. n. 8. Rendina in prompt. recept. sentent. com. 1. tit. 82. num. 1. Surdus conf. 393. num. 6. & conf. 402. n. 14. & conf. 426. num. 24. Stephanus Gratianus d. cap. 685. num. 9. & 15. [& quod indefinita oratio comprehendat remedia tam ordinaria quàm extraordinaria ponit. Petr. à Placha in epitom. delict. lib. 1. c. 1. num. 7. ante fin. vers. Quid huius tandem prænotati.] nisi statutum sit

M m m m

corre-

correctorium vel odiosum. Osach. *Pedem. decis.* 168. num. 21. *Surdus conf.* 430. n. 24. *Sebast. Medic. d. reg.* 2. n. 11.

Limita primò, quando non est eadem ratio particularium contentorum, sub indefinita, quia tunc distinguitur ex ratione, etiam si lex indistinctè loquatur, [exemplum evidens est in l. 20. §. 2. ff. qui testam. fac. poss. add. l. 42. §. 2. de noxal. act.] ita *Calderin. conf.* 494. circa fin. aliàs. 3. de heret. *Signorol. conf.* 69. num. 8. *vers. nihilominus tamen. Corn. conf.* 83. Circa primum. num. 2. lib. 4. *Fulgof. conf.* 75. in fin. *Francisc. Niconiq. in cap. quoniam contra.* p. 2. num. 775. de probationib. *Covarruv. d. cap.* 13. num. 9. *Peregrin. de fideicommiss. art.* 7. num. 56. *Cardin. Tusch. d. conclus.* 86. num. 29. *Menoch. d. lib.* 4. *presumpt.* 21. num. 5. & *presumpt.* 62. num. 7. cum seqq. rectè inferentes, quòd licet deficiente similitudine rationis indefinita universali non æquipolleat, comprehendat tamen eos tantum casus, quibus ratio convenit. *Cardinalis Mantic. de conject. ult. volunt. lib.* 3. tit. 4. num. 12. *Surdus conf.* 430. num. 22. *Sebastianus Medices d. reg.* 2. num. 7. & 12.

Limita secundò, in materia odiosa, vel pœnali, in qua indefinitam non æquipollere universali, resolvunt *Jason. in l. 2. num.* 18. ff. de liber. & posthum. ibiq. *Alex. num.* 5. *Bartol. in d. l. si plures. num.* 6. in fin. *vers. si verò cadit.* *Card. Tusch. d. conclus.* 86. num. 28. *Francisc. Molin. d. lib.* 3. *quæst.* 85. num. 59. *Sebast. Medices d. reg.* 2. num. 16. *Menoch. conf.* 97. num. 155. *Surdus conf.* 430. num. 21. & *conf.* 432. num. 70. *Stephanus Gratianus cap.* 650. num. 10. *tom.* 4. Sed rectè *Covarr. d. cap.* 13. num. 10. *vers.* 12. docet, quod si de mente constet, siue favorabilis sit materia, siue odiosa, semper indefinita universalis habet significationem, si mens deficit, neque etiam in favorabilibus id operabitur, *Bartolus* verò hanc communem distinctionem rectè procedere ait in casu dubio, quando scilicet de mente expressè non constat, tunc enim ex rationis paritate in favorabilibus possumus mentem conjecturare, in odiosis non ita, ut patet ex iis, quæ circa exhæredationem filii, & institutionem posthumi supra notavimus, & ipse *Covarr.* fatetur,

[Limita tertio in materia contingente, l. 42. §. ult. de noxal. act. ut enim habet canon Logicus: *Propositio indefinita in materia contingenti habenda est pro particulari Arist. de interpretat. cap.* 8. C. J. A. de pro-

Cap. XXXVII. De Indefinitis. 643

de procurat. lib. 7. ubi exemplum. Sic propositio illa: *Qui vim facit, dolo malo facit.* l. 2. §. 8. *de vi bon. rapt.* Limitanda est, ut intelligatur de ea, quæ incidit in edictum de vi bonorum raptorum: Esse enim vim aliquam sine dolo, & extra eam, qua quis in edictum istud incidit, manifestum fit ex §. *ira tamen.* *Instit. de vi bon. rapt. l. 3. §. 2. Ne quis eum qui in ius voc.* Locam. *fasc. 5. in art. 8.*

Limita quartò in probationibus, in quibus indefinita vim universalis non habet, quia scilicet id postulat ratio materiæ subiectæ, in qua regula certissima est, quod probationes debent esse concludentes, l. *neg. natales* 10. *C. de probationib. cap. in presen. eod. tit.* Unde cùm indefinita ex sui proprietate universalis, significationem non habeat, sed ex benigna interpretatione, atque ita ex conjectura voluntatis, minimè in materia probationum debet sufficere, ut docuit Innocent. *in cap. audiri. de prescrip.* quem sequuntur Felinus, *num. 24.* & Paris. *num. 16.* & alii communiter ibi teste Covarruv. *d. cap. 13. num. 10.* idem etiam tenent Andr. ab Exea *in cap. cum omnes. num. 3.* & ibi Anton. de Burgo. *num. 323. de const. Alexand. conf. 110. num. 2. vers. & expressius. lib. 1. & conf. 68.* Et *vifo. num. 8. & conf. 108.* *In causa. num. 13. vers. prater ea. lib. 2. & conf. 112.* *In causa dominorum. num. 4. lib. 7.* Menoch. *d. cap. 30. num. 27. Rebuff. de reprob. testium, num. 110.* Brunor. à Sole *d. verb. indefinita. num. 1.* Mascard. *de probationib. conclus. 1199. à num. 19. & concl. 1205. num. 20.* Surdus *decis. 263. num. 10.* Rendi. *in promptuar. recept. sent. tom. 1. tit. 82. num. 2.* Morl. *in Emporio Iurii Civilis. tit. 11. in pralud. num. 55.* Cardinal. Tusch. *d. conclus. 86. num. 31. & 39.* Rot. *decis. 509. num. 5.* apud Farinac. p. 1. *recent. Cardin. Seraphin decis. 490. num. 1.* ubi *decis. 544. num. 1.* disputat, an indefinita æquipolleat universali in confessione, Sebastian. Medices *d. reg. 2. num. 13.* Stephan. Grat. *d. cap. 650. num. 6. cum seqq.* [Quid in testibus & instrumentis dicendum sit. vid. Jason. *in l. non hoc. num. 14. C. unde cognat.* Marfil. *sig. 171.* Villalob. *in commun. opin. lit. L. num. 23.* Monticell. *in reper. test. pag. 431. col. 2. vers. pen.* Jos. de Grassi. *decis. 82. num. 13.* Pacian. *d. de probat. cap. 35. num. 20.*]

[Limita quintò, quando de præjudicio tertii ageretur, vel de privando quem jure suo. Grat. *conf. 116. num. 12. & conf. 122. num. 17. lib. 1.* Crot. *conf. 94. n. 26.* Olasc. *decis. Pedem. 195.*]

M m m m 2

CAP.

CAP. XXXVIII.

De Indemnitate.

Indemnitate promissie in maleficiis locum non habet. Bartolus in l. si à reo 20. §. ultim. per illum textum de fideiuss. Glocken, de collectu. cap. 17 numero 283.

CAP. XXXIX.

De Indiciis.

Axioma I.

Indicium unum alio contrario fortiore tollitur. Alex. conf. 77. in causa circa fin. Solum. 1. Angel. in l. injuriatum. §. si quis de honore. de injur. Baldus conf. 302. Vers. inter. circa fin. Solum. 2. Fulgos. conf. 173. in causa Hippolit. in pract. crim. §. diligenter. num. 194. & seg. Blanc. in pract. crim. §. datus. de defensionibus. Mascardus de probat. conclus. 225. num. 15. conclus. 282. num. 15. Et plura vincunt pauciora. Masc. de probat. conclus. ult. num. 15. & verisimiliora semper sunt præterenda. Bursat. conf. 155. num. 45. Farin. 1. conf. 40. num. 71.

II.

Indicia duo levia faciunt unum indicium grave. Farin. 1. conf. crim. §. num. 103. Corrad. in pract. tit. de negat. crim. & torment. num. 29. aded ut sufficiat ad torturam, ne dum ad transmittendam inquisitionem, quia ad torquendum si non profunt singula, multa juvant. Grammat. decif. 34. num. 35. Cephal. conf. crim. 32. num. 16. Gigas de crim. lxx. maiest. lib. 2. tit. quom. & per quos crim. lxx. maiest. probatur. quast. 25. in fin. Hinc indicia plura dubitata facere unum indicium indubitatum ad condemnandum sufficiens confirmant. Bald. in l. fin. num. 2. Vers. sed quando. & Vers. item ponit. & num. 3. Vers. patet igitur. ibiq. etiam Alberic. num. 2. C. de probat. Brun. de indic. & tortura. part. 1. quast. 10. num. 3. Vers. quandoque tamen. Iustin. Bonderan. conf. crim. de Vers. 54. num. 30.

Declaro procedere I. quando plura indicia, ex quibus generari debet, unum sint gravia & valde proxima, non verò levia vel remota. Brun. de indic. p. 1. q. 4. num. 3. Vers. quod intellige.

II. Quoad poenam pecuniariam, non verò corporalem. Gandin. in tit. de præsump. & indic. indubis. num. 2. Farinac. 1. conf. 10. num. 17. & in addis. cum Cent. lit. F. Bonderan. 1. conf. crimin. de Vers. 54. num. 32. lib. 2. Vnde indicium unicum remotum non sufficere, ut tortura locum habeat, aiunt Bartol. in l. fin. num. 6. & ibi Blanc. ff. de quast. Bossius in tit. de indic. num. 71. Iohan. de Amic. conf. 127. num. 26. & conf. 131. num. 6. sed ut sufficiens sit, debet esse legitimum & legibus probatum, nec merè ex arbitrio & opinio-

Cap. XXXIX. De Indiciis. 645

opinionē privata iudicis dependere, ut patet ex Const. crim. Imp. art. 20. Paris. conf. 151. n. 14. p. 5. Cach. decis. 19. n. 56. Hippolit. de Marfil. conf. 15. lib. 1. Regner. Sixt. 2. conf. Marp. 16. n. 110.

III.

Indicia cessant cessante causa delicti. Farinac. 1. conf. crim. 56. num. 13. ratio, quia præsuntur sine causa delinquere. Bart. inter conf. crim. di. vers. conf. 8. num. 8. Follet. inter eadem consilia 138. num. 13. & in pract. crimin. in verb. idem quod sororem Genemacis. post num. 19. Grammat. conf. 42. n. 10. in fin. Calson. de indic. & tortur. tract. 1. cap. 9. num. 2. Farinac. in tit. de indic. & tortur. q. 52. n. 150. lib. 2.

IV.

Ex Indiciis violentis nemo potest condemnari. Grandin. tract. de Malef. tit. de præsump. col. 2. Boer. decis. 146. num. 6. huc faciunt cap. literas 14. in fin. de præsump. l. fin. C. de probat. l. absensem 5. ff. de penis. cap. quia verisimile. de præsump. Mascard. 3. de prob. conclus. 1222. Declara scilicet in criminalibus, quia regula est, quod solis præsumptionibus nullus condemnatur. Iohari. de Anan. conf. 17. num. 3. videlicet poenā ordinariā, indicia autem sunt præsumptiones, & iidem æquipollent. Alexand. consil. 124. num. 7. lib. 6. seu adminicula, quæ de se non probant. Mascard. de probat. conclus. 53. Bockel. de public. judic. disquisit. 2. num. 5. Vide plura in fr. lit. P. cap. Præsumpcio. Vnde indicia etiam indubitata per torturam reiteratā demum purgari. dixit Alberic. in l. editum. num. 2. ff. de quæst. & in rubr. C. eod. num. 9. quod tortus persistens puram veritatem dixisse præsuntur. Czpoll. conf. 32. col. 1. Veris hoc potest dici. Boer. decis. 163. num. 15. Grammat. decis. 78. num. 9. & decis. 96. num. 2. Boss. in tit. de confess. num. 28. & in tit. de confess. per tort. num. 26. Natt. conf. 202. num. 9. Hippolit. conf. 64. num. 2. Laurent. ab Occa conf. 60. num. 31. Farin. 1. conf. 25. num. 45.

V.

Indicia certa, quæ iure non respuuntur, non minorem probationis fidem quàm instrumenta continent. l. indicia 19. C. de rei vind. Angel. in singular. verb. Indiciis. num. 3.

CAP. XL.

De Indifferentibus, Identitate, uno, separatis.

Eadem quæstio est, cum vel res eadem iterum petitur, vel eadem est causa petendi. l. 7. §. 1. 11. §. 4. de Except. rei judic. ubi Wesenb. in parat. num. 3. Hæc regula non caret difficultate: quid enim si mutatis personis eadem moveretur actio, aliud ne an idem est iudicium? Idem cerre esse vult Pac. in Anal. Cod. de Ed. num. 3. contra verò aliud esse disputat Cuiacius ad l. 75.

Ad m m m 3

dejud.

de jud. ibi: Iudicium aliud est si mutetur, per l. 64. §. 1. de jud. Declarationis causa res facile distinctione compescitur, aliud est totum integrale, aliud essentielle; illud mutatur mutatis partibus, hoc non mutatur. argum. l. 76. de jud. Adde l. 30. de usucap.

CAP. XLI.

De Indigenis.

• Indigenæ in officiis præferendi sunt peregrinis, l. 11. C. de Episc. & Cler. quod intelligi procedere, quando scilicet habiles sunt ad munera sustinenda. l. ut gradatim 11. §. 1. de mun. & hon. l. 1. §. pen. Quod cuiusque universi nomine: hinc cum Germania nunquam egena fuerit magnorum ingeniorum, factum, ut Carolo V. inter cæteras conditiones, sub quibus ipsi Imperium delatum, etiam hæc fuerit: ut negotiis publicis præficiat non externos, verum Germanos ex nobilitate delectos: item quod Senatum in Imperio debeat constituere ex Germanis delectum, teste Sleidano lib. 1. Comment. ratio, quia insita patriæ charitas hand facile indigenam ad malum deviare sinet. Verum huic regulæ & Germanis moribus vehementer repugnare videtur. l. 4. ff. de Adfessorib. Ex qua lege manifestum sit, neminem in sua patria debere assessoratus vice fungi. Verum sciendum est, agi ibi de Assessoribus præsidum, quorum officium consistebat in cognitionibus causarum, postulationumque item decretis Edictisq; iudicum concipiendis, hinc ne igitur amicitia aut consanguinitate iudicia corrumperentur, ne quis in patria assideret, constitutum est, quæ specialis in assessoratu ratio mutata jam Reipublicæ forma generalis vim suam exercere nequit..

CAP. XLII.

De Indigno.

Axioma I.

Qui indignus est ordine inferiore, multo minus superiorem merebitur. l. 4. ff. de Senat. l. non debet 21. de Reg. iur. Concennat. quæst. iur. singul. quæst. 3. num. 8.

II.

Indignus est beneficio dispositionis, qui diametraliter contra dispositionem peccat, eamque continuit. l. auxilium 37. §. ult. ff. de mimor. gl. in l. fin. §. fin. Verò postquam. C. de jure delib. Gail. 2. observ. 138. num. 2. Indignus enim iudicatur, qui deliquit, dist. l. auxilium. adeò ut si ex dolo conventus aliquid præstiterit, à cæteris tamen doli participibus nihil possit recuperare. l. 1. §. 14. ff. de iur. et. & ras. distrab. unde & iugratus ob ingratitude se beneficio indignum reddere dicitur. 11. de ingratis. liber. l. liberi. l. omnimodo 30. C. de offic. testam. l. ult. C. de re voc. donat.

III. Ab

III.

Ab indigno ablatum fisco sequitur, *l. 8. §. meminisse 1. ff. de inoff. test. Ecl. cap. 7. Harm. cap. 5. num. 7.* quod toties habere locum ait Costal. *in ad- vers. p. 2. d. l. 8. §. meminisse.* quoties aliqua culpa, in eo à quo auferetur argui potest. Si enim nulla illius culpa detegitur, fisco non applicabitur, sed heredi competet. *l. 4. C. de hered. institut.* Bartolus *post gloss.* itidem si indignitas favorem alicuius respiceret, illi applicatur committum, non fisco. *l. penult. de Legat. 1.*

C A P. XLIII.

Indirectè.

Per indirectum non est concedendum, quod directo est prohibitum. *cap. cum qua una. de Reg. iur. in 6. Hartm. & Dd. in l. Seim & Agerim 27. ad Legem Falcid. Gail. 2. observ. 145. num. 6. ubi exemplum. l. contra Leges. de LL. Gilcken. ad l. quisquis 16. C. si cert. per. num. 2. Barbat. cons. 45. in fin. Gola. Fulv. Pacian. 1. cons. 164. n. 4.* Hoc scilicet ita regulariter verum, sapius tamen fallit: indirectè enim aliquando, oblique & in consequentiam aliquà licent, & consequimur, quæ directè & per nos non obtineremus. *l. 82. §. 2. in fin. de Legat. 2.* ita ex persona alterius aliquando quis consequitur, quod per se non posset. *l. si emancipari. in gloss. 1. per Bartol. & Dd. qui regulam hanc 15 similibus & exemplis illustrant. C. de collat. Reiger. in voce factum. num. 29.* ita facere quis aliquando per alium potest, quod non potest per se. *Gloss. & Doctores in l. ultim. Verb. accommodaveris. Cod. de pactis. Reiger. dist. loc. num. 31.*

C A P. XLIV.

Indistinctè.

Quæ indistinctè proferuntur, generaliter & sine distinctione sunt exau- dienda. *l. de pretio 8. ff. de publ. in rem act. l. 1. §. generaliter 1. ff. de Leg. præs. l. 1. §. ait ergo 2. ff. qua in fraud. cred. l. Iulianum 60. ff. de Legat. 2. Vellz. consil. 17. num. 29.*

C A P. XLV.

De Individuo & Indivisibili.

Axioma I.

Individua ea esse dicuntur, quæ si separantur commodum & utilitatem tantam non afferrent, quantam afferunt conjuncta. *l. quod autem 11. §. fin. & l. seq.*

§ l. seq. ff. de in diem addit. l. cum eiusdem 34. §. interdum 1. ff. de adit. edict. l. si qui aliam 46. ff. de solut. Bart. in l. si non fortem. §. si centum. ff. de cond. indeb. Hinc ea, quæ sunt individua & communia pluribus, & illis in solidum, tamen si cuique pro sua parte indivisa competere certum est. *l. 2. §. ex his ff. de verb. obligat.* Iohan. Anton. Lanar. *conf. 59. num. 31.* Unde & iure constitutum, ut quæ sunt individua communia, & pluribus in solidum competentia, unum per se, quantum ad jus seu substantiam attinet, iudicari sive intelligi sine altero non possit. *l. si ita scriptum 13. §. regula 1. ff. de liber. & posthum.* Bald. *in l. quidem. num. 18. Vers. & confirmat. C. de iure delib. idem in repet. l. edicta. num. 94. C. de edendo.* ubi infert, quod libellus intelligatur esse unus, etiamsi obres plures & diversas agatur, quoties eadem actione, aut ex facto eodem omnes petuntur, quod idem refert & sequitur Socin. *conf. 26. num. 1. §. seq. fol. 4.* Ex hac obligationis indivisitate inde etiam sequitur, quod unius exactionis condemnatio non possit non trahi ad alterum. *cap. si quis objecerit 7. cap. si quis prabendæ 15. 1. quæst. 3. Iason in l. 2. C. de judic.* Imò etiam ea, quæ insequuntur, regulariter ex eadem indivisuitatis natura, ut plenè persequitur Cravett. *in repet. l. 1. limit. 20. ff. de Leg. 1.* Sic transactio super re una interposita ad alia connexa trahitur, tamen si horum nulla prorsus facta sit mentio. *Gloss. in cap. accusans de hæres. in 6. Cast. in l. si de certa. C. de transact. Crot. in l. 4. §. Cato. num. 124. Vers. tertio facit. ff. de verb. oblig.* eademque ratione, quæ cum tutore uno facta est transactio, ad aliorum utilitatem in individuïs trahitur. *Iason in l. 1. notab. 2. C. de transact. & similiter appellatio unius, aliis etiam condemnatis in individuïs sive rebus communibus prodest, cum pro omnibus eadem defensionis causa sit. cap. pen. de appellat. l. omnibus. ibiq. Iason notab. 3. C. de his quib. ut indign. vid. Vult. 3. conf. Marp. 3. num. 35.*

I I.

Indivisa & connexa unum & idem esse existimantur. *l. quod conclusæ. ff. de damni infect. Facian. 1. conf. 139.*

I I I.

Indivisibile semel factum divisibile, postea indistinctè divisibile manet, quod in terminis feudi Regalis, respondit Socinus *consil. 68. volum. 1. §. consil. 165. num. 18. Notum. 2. Schrader. de feud. p. 2. cap. 2. num. 41. Vers. duodecimo. Vult. d. conf. num. 246.*

CAP. XLVI.

De Indulgentia.

Quæ per indulgentiam sunt, juris vigorem non obtinent, nec præjudicium possunt creare. *l. 1. de const. Princ. Arnif. 2. relect. polir. cap. 6. sect. 3. num. 6. vide plura de hac re in fin. lib. 14. cap. de privilegiis.*

CAP.

CAP. XLVII.

De Industrio,

Industrius semper præsumitur ditari & locupletior fieri quotidie. *Cornel. conf. 199. ad eundem: tam lit. q. vers. nec obstat. Sol. 1. Bald. Salicet. in l. si de fignit. C. arbiter. iurel. Pacian. 1. conf. 117. n. 5.*

CAP. XLVIII.

De Inepto, Ridiculo.

In omni dispositione sensus ineptus & ridiculus vitandus l. 86. de hered. inst. l. 100. de Cond. & demonstrat. ubi Sed. Cujac.

CAP. XLIX.

De Infamia & Infami.

Axioma I.

Infami dignitatis portæ non patent. *cap. infamibus. 89. de R. 1. in. 6. l. 38. C. de decur. l. cum Prætor. 12. §. non autem 2. ff. de. judic. l. 2. C. de dignitat. Carpov. decis. 17. num. 7.* Vbi exemplificat in materia de postulando (scil pro alio) *gl. d. l. 2. assidendo l. liberti. 2. de offic. assessi. judicando d. l. cum Prætor. 12. l. Cassim. 2. ff. de Senat. gl. in c. cum deputati. 16. de judic. l. judices 12. C. de dignit. procurando l. reum. 6. C. de procurat. cap. infames. caus. 3. q. 7. gl. in d. c. cum deputati. 16. in Verbo. rationis. Alvis. de Albert. sing. 47. militando l. 3. C. de re milit. l. 2. §. ignominia ff. de his qui not. infam. vel si pro Principe & supremis tribunalibus agere vellet. Roman. sing. 814. per l. nemo Praefectus. 5. C. de dignitat. arg. l. sed & milites 8. §. 9. ff. de Excus. iur. Covar. pract. quæst. c. 19. conclus. 1.*

Amplia primo hoc non tantum locum habere in iuris, sed etiam facti infamia d. l. 2. C. de dignitat. hoc est ea quæ licet revera infamem non faciant, opinionem tamen alicuius apud bonos gravat verecundiamque onerant. *l. 13. l. 17. C. ex quibus caus. infam. add. Roman. conf. 297 in casu esse poss. med. vers. quoad secundum. ubi Apostill. in Verb. incurreret. Vnde non tam infamem infamia iuris ex Bart. in l. cunctos populos. C. de summ. Trinit. per l. fecerit cuncti. 25. C. de probat. cap. testamensum. cap. lites ex quadam de testib. cap. pra. circa de testib. cap. quam infamia facti à testimonio dicendo post Bart. in d. l. cunctos num. 12. luf. ibid. in lectura. 1. num. 70. lul. Clar. lib. 5. §. fin. n. 13. quæst. 24. repellit Honihem. lib. 1. de arr. Norar. c. 35. n. 6. quod de iure Canonico admittit Vinnius diff. 16. ad procof. judic. th. 1. num. 11. in terminis vero iuris civilis hoc via iustitiae posse,*

Nulla

propter.

propterea quod certi demum infames illo jure à testimonii dictione arceantur, concludit.

Amplia secundo quod procedat non solum ut repellatur quis à dignitate obtinenda, sed & obientia *l. 8. C. de decur. Castrenf. conf. 180. super eo quod n. 3. lib. 1.*

Limitationis tamen loco declaratur hoc axioma, quod id tunc demum procedat I. quando fuisset lata sententia privativa, vel in casu privationis ipso jure lata declaratoria Zabarell. *conf. 129.* Excipe I. nisi infamis infamia facti innocentiam suam purgaverit. *c. accusatum de simonia. II.* si annus lapsus postquam aceusatus, denunciatus aut inquisitus fuit, causa tamen citra accusati culpam remanente indecisa. *d. l. rem delatus. 7. ff. de munner. & honor. quam refert. & sequitur gl. in c. omnipotens de accusat III.* si delectus personarum non esset *l. eos 12. ff. de decur.* tunc enim in subsidium infames infamia facti bene admitti possunt.

II.

Infamare nocentem jure est permissum *l. cum qui 18. in pr. ff. de injur.* quod intelligendum esse de eo, qui aliquem de vero, sed obscuro ad huc crimine poenà & vindicta publica digno infamat, ut scilicet flagitium ejus dispalescat & publicè à Magistratu coercatur *per text. in l. un. vers. sane quis C. de famof. libell. l. 3. C. de offic. Rector. Prædic. post Gail. lib. 2. obs. 99. Mynf. cent. 4. obs. 4. Fachin. lib. 9. contr. jur. cap. 10. Matth. Coler. de process. Executio. p. 1. c. 8. num. 79. Cujac. in lib. 55. Pauli ad edit. pag. 78. & Donel. lib. 15. comment. c. 24. pag. 448. Bronehorst. cent. 4. variis casibus. asserti. 77. declarat Bocér. de Inveftit. feud. cap. 5. n. 97.*

III.

Infamix poena gravis est. *Clar. 5. fin. quast. 72. in pr. & comparatur periculo mortis l. 9. de manumiss. Vindict. l. 5. ibiq. gl. ff. de Var. & Extraord. cognit. Alex. conf. 133. num. 8. lib. 6. Hartm. Pistor. 1. quast. 30. num. 28.* Ideoque Crudelis dicitur qui famam suam negligit, & qui in jure infamatus non venit ad se purgandum, fateri videtur delictum, super quo infamatus, & recte condemnari potest. *Panorm. in c. Veritatis 27. cum seq. de dol. & contrum. vid. tamen distinctionem elegantem apud Gail. 2. de P. P. c. 7. n. 22.*

IV.

Infamis in uno loco dicitur infamatus ubique *c. postulasti. de for. compet. Feder. de Sen. citat. apud Tusch. praet. concl. ltr. l. concl. 110.*

V.

Infamia neminem sequitur ob defensa negotia publica patriæ suæ *l. 9. ff. de his qui nos. infam.*

VI. Lege

V I.

Lege non convictio alicuius infamia quis notatur l. 1. & tot. tit. ff. de his qui nos. infam. Nullius enim honor aut dignitas denigrari potest injuria sive contumelia alterius, qua premiur l. unic. C. de famos. libell. Donell. lib. 13. comment. cap. 38. pag. 504. Vers. nihil agit voluntas, etiamsi convicium illud contemnatur pr. Inst. de injur. & l. 1. in pr. ff. eod. Bocet. de inoffestur. fends. c. 5. n. 97.

V I I.

Infamiz nomen non retinet qui malè fuit famè, si nunc est bonè. Bald. in l. 1. in fin. C. locat.

V I I I.

Cessante infamia cessat effectus ejus l. reus. 7. ff. de muner. & honor. fac. l. qui ex libertate 26. ff. de liberal. caus. Ludov. Gomez. in §. rursus de Action. n. 25.

X I V.

Infamiz quando fit mentio in dubio de infamia juris intelligi debet. Panorm. in c. super his §. n. 2. de pen. per cap. cum dilectus 2. de ordin. cognit. vid. Honthem. lib. 1. de art. Notar. c. 35. n. 5.

X.

Infamatus amplius infamari non potest l. 2. C. ut intr. certum temp. Speculat. in tit. de accusat. §. 6. n. 33. nec libellus famosus dici potest quandoque infamari non potest l. un. C. de famos. libell. c. qui in alterius famam. l. 5. q. 1. Farin. conf. crim. 30. n. 135.

C A P. L.
De Infante.

Axioma I.

Infantem excusat innocentia consilij l. infans. 12. ff. ad L. Cornel. de siccar. facit quia talis etas quicquid videt, ignorat. l. 1. C. de fals. mone. Vid. qua nos. in l. quod infans 66. ff. de res vind. & l. sed etsi. §. pen. ff. ad L. Aquil. Vnde nihil etiam scire præsumitur, nec præscriptiones adversus eum currunt. l. 1. & tot. tit. C. de bon. poss. furios. infant. ubi Wetsleb. in parat. Ita leges civiles crudele esse dicunt, ut infantes omnium culpæ tum doli incapaces peccasse intelligantur l. si qui testamenti 33. §. Leges 1. C. de inoff. testam. Hartm. Pistor. 1. quæst. pract. 32. n. 29. Sic infantem qui fari non potest non multum à furioso distare, neque ullam habere intellectum ex §. furiosus. Inst.

N n n n 2

Inst.

Infr. de inut. stipul. colligit Phil. Matth. *in l. 5. de R. l. n. 5.* quare nec infans ullus esse usufructus dicitur usque dum infantiam excefferit *l. 1. 2. §. 3. l. 68. in pr. ff. de Vfur. l. 41 §. 4. de legar. 1.* hoc tamen intellige, quod licet ex infante nulla percipiat utilitas, & ita factum utendi fruendi non sequatur, jus tamen utendi fruendi eo homine qui jam infans est, constitui & retineri possit. *dd. ll.* hinc si Vsfuctus infantis ita constitueretur, ut intra infantiam tantum sit & finita infantia finiat, tum revera usufructus nullus erit C. I. A. *lib. 7. tit. 1. sh. 21.* quo fit quod nec infantes donare possint, cum intellectu & percipiendi destituantur. Et licet aliqui fari possint, non tamen intelligunt quibus, quando, & quantum dare oporteat, & ubi hoc estum sit, aliosque modos, qui donationem rectam consequuntur, non attendunt, quæ omnia tamen ab homine liberali exigit. Aristot. 4. *Eth. Nicom. c. 2.* Ita etiam nec infanti hereditas proprie acquiri dicitur tutore autore, sed per tutorem: siquidem tutor nullo infantis actu interveniente, solus omne aditionis istius negotium expedit, per ea quæ not. Cujac. 1. *obj. 34.* & Phil. Matth. *in l. 5. ff. de R. l.* licet jure singulari ex causa peculiari per servum possessionem acquirere dicatur *l. 1. §. item. l. 32. infr. ff. de acquir. poss.* Infantis enim servus peculium retinet, quod à patre ejus non est prohibitum *arg. l. 3. §. item. ff. de pecul. Hegenit. lib. 1. de posses. c. 3. n. 36.*

CAP. LI. De Inferiori.

Axioma I.

Inferior non potest permittere quod superior prohibet. *c. cum inferior. 16. de major. & obed. l. nam magistratus. 4. de arbitr. c. 1. 2. dist. 10.* Bart. Bald. Alber. Castr. Iac. & Dd. *in l. cunctos populos C. de Summ. Trin. Bald. in Auth. ad hac col. 2. C. de Vfur. & l. 2. q. 4. eod. tit. Roland. à Vall. conf. 96. n. 49. Vol. 2 Cephal conf. 549. Laurent. Tennin. in tr. Cautel. cautel. 94. num. 31.* ratio quia Inferior locus servit superiori *l. in summa 2. in princ. de aqu. plu. arc.*

II.

Inferiore qui gradu indignus multo minus superiore vide *supr. cap. indignus.*

III.

INFERIOR non potest tollere legem superioris. *l. formam. 2. C. de officio prefati prator. cap. cum inferior, de maiornis. & obed. Clem. ne Romani de elect. [c. inferior. 4. dist. 21. Melander. in process. Cam. Nic. Meurers. p. 1. c. 7. n. 54. fol. 137. in f. Vant. de nullitat. sent. sit. ex descib. processu. 13. n. 12.] gloss. verb. figurà in cap. fin. de heretic. lib. 6.*

lib. 6. gloss. verb. mandamus, in Clem. sape, de verb. signific. Thom. de Thomasset. in floribus legum, reg. 147. ubi intelligit, nisi maior subiceret se jurisdictioni minoris, & ab eo judicari vellet, Bart. in l. omnes populi, col. 4. vers. sed hic dubitatur, ff. de iustit. & iure, Brunor. à Sole in locis communib. verb. inferior 4. Azueud l. 2. n. 56. lit. 14. lib. 4. nova Recopil. Menoch. quest. illustr. cap. 35. n. 10. cum seqq. Surd. conf. 58. n. 6. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 45. §. 1. n. 69. Cardos. in praxi iudicium. & Advocator. verb. lex. n. 9. Carol. de Grassis de except. except. 1. n. 5. Gutier. alleg. 1. n. 26. Ioan. Maria Nouat. quest. forens. lib. 1. q. 56. n. 11. Mangil. de imputat. q. 51. n. 7. Non licet enim inferiori contra factum superioris dispensando venire, l. pen. §. pen. ff. de aqua pluvia arc. l. ille à quo, 13. §. tempestivum, 4. ff. ad Trebell. l. nam & magistratus, 4. ff. de arbit. cap. litteras, 13. de restit. spoliat. cap. super eo, 4. de usuris, cap. ut nostrum, 56. de appellationib. Surd. conf. 558. num. 2. Vnde non licere inferiori concedere saluum conductum damnato per superiorem, resolvunt Grammat. voto 25. num. 11. Herculan. in tract. de caution. de non offenden. cap. 37. rub. de salvo conduct. num. 8. Menoch. conf. 109. num. 227. Fatinac. in praxi crimin. question. 29. num. 88.

Intellige, nisi aliter ex causa factum sit, propter quam licet inferiori contra factum superioris venire, arg. text. in l. si hominem, 30. ff. mandati. Innoc. in cap. 1. de constitut. ubi singulariter voluit, quod inferior ex causa potest transgredi iura, quod latè prosequitur idem Felin. sub. num. 49. vers. septimò fallit, lal. in l. omnes populi, num. 13. in 2. lect. ff. de iustit. & iure, & conf. 1. num. 6. vol. 1. Matfil. sing. 182. Cravet. consil. 21. num. 3. Abb. in cap. studuisti, de offic. legati, ubi ait, quod Episcopus ex causa potest statuere contra Canones, quod etiam voluit idem Abb. in cap. & si clerici, §. de adulterio, col. 5. & ibi. Felin. de iudic. idem Felin. in cap. quod super bis, num. 4. de maior. & obed.

Amplia Axioma in tantum, ut inferior ne dum non possit tollere legem superioris, sed nec possit corrigere, mutare, modificare, vel addere, Clem. 2. de elect. Federic. de Senis cor. 12. num. 2. vers. item videtur, Oldrad. conf. 259. num. 6. vers. tamen ad iura, quos refert Card. Tusch. comp. 4. lit. 1. concl. 119. num. 10. Nec aliquid potest inferior decidere super eo quod superior fecit, Surd. d. consil. 558.

Nnnn 3

n. 3. cum

n. 3. cum seqq. Giurba *ad consuet. Messan. cap. 2. gloss. 1. num. 20. & 21.* nec interpretari. Causalcan. *decis. 11. num. 49. p. 1. Alderan. Mascard. de statut. interpr. conclus. 8. n. 85. Giurba d. gloss. 1. n. 20.*

Limita quando inferior non tollit factum superioris, sed distinguit, seu qualificat, quia tunc valet. Alexand. *conf. 506. num. 15. & 16. lib. 2. ubi etiam idem ait, si limitat, vel distinguit jus superioris tam prohibitive, quam etiam permissive, refert Cardin. Tusch. d. concl. 110. à num. 40. Ioan. Anton. Mangil. de imputat. quest. 51. n. 39. Iustis etiam de causis legem superioris destruere inferiori licet, Tiraq. de pœnis temper. in presat. num. 29. Menoch. de arbit. in addit. q. 54. num. 26. Card. Tusch. d. concl. 119. num. 37. Giurba d. gloss. 5. num. 23. circa fin.]*

C A P. L I I.

De Inficiatione.

Axioma I.

Inficiatio non est furtum sed est propè furtum. *L. 3. §. si rem. 18. ff. de acquir. poss. ita scriptum reperitur in consuetudinibus Neustrix. c. 7. jaçoit que l'on ne die pas que ce soit larcecin, que denier, si est ee quil y à vn peu de saueur de larcecin. quemadmodum nec abjuratio, quia ad furtum contrectatio seu loco motio requiritur vid. Cujac. in lib. 26. qq. Papin. ad L. si rem. 47. ff. de acquir. poss. quamvis dissentire videatur Locam. in not. ad §. 1. & 6. Inst. de obl. qua ex delict. nasc. verum si distinguatur inter inficiationem per se & eam quæ conjuncta sit cum contrectatione utrumque bene subsistere poterit.*

I I.

Sæpius inficiando lis crescit. Exempli in jure passim invenite licet, ut 1) in L. Aquilia l. inde Neratium §. hac actio ff. ad L. Aquil. §. 26. Inst. de act. (2) in actione si quadrupes pauperiem fecisse dicatur l. 1. §. 15. si quadrupes paup. (3) Legatorum ad pias causas §. 19. & 26. de action. (4) depositi ex certis causis, ut tumultus, incendij, ruinar, naufragij. §. sed & facti 26. Inst. de act. (5) conditio ex syngrapha. Novel. 18. (6) Ex contractu habito cū argentariis sine scriptura ex ed. Iustin. 7. Quorum omnium insignis is in jure effectus est, quod solutorum per errorem indebite nulla sit conditio §. ult. Inst. de Obl. qua ex delict. nasc. quia qui ea ultro solvit, videtur sciens soluisse vitandæ inficiationis causa, & sic transigendi animo. Cujac. ad l. 2. C. de condit. indebit. vid omnino eundem in Comment. ad Nov. 18. circ. fin. & 4. F. 5.

Amplia quod non tantum lis sæpè in jure crescat inficiando, sed aliquando etiam

etiam obligatio jure civili minus valida consolidetur. l. §. fin. in ff. de fideicom. hared. ult. C. de fideicom. Imò & possessio transferatur l. ult. de Res. vend. & quasi dominium quandoque amittatur: Veluti si Vassallus sciens qualitatem feudalem negaverit 2. F. 26. §. Vassallus 3. vid. Antonius Gothofredus dist. feud. XI. th. 3. in fin.

II I.

Advocati negantes quid contra acta arbitrarie puniendi. Carpzovius 3. resp. 5. ubi plura cumulat.

C A P. L I I I.

De Infinitate.

INFINITAS est vitanda, l. qui bona, 13. §. ult. ff. de damno infecto, l. fideicommissa, 11. §. si quis decem, 18. ff. de leg. 2. l. fin. C. de sacros. Eccles. l. unic. C. de sentent. qua pro eo, [cap. cum in multis de rescript. in 6. siquidem in omni re quod est infinitum detestatur. Gilcken ad l. properandum in pr. C. de judic. per l. non distinguemus 32. §. quasi sum 16. de recept. arbitr. Socin. jun. conf. 25. viso themate n. 10. vol. 2. Pantshman. 1. pract. quæst. 21. num. 66.] Calderin. conf. 438. aliis consil. 21. de jure patron. quod patronus, qui potest accumulative præsentare plures, intelligitur de duobus, & non ultrà, ut tollatur infinitas, Bald. in cap. fin. num. 31. de constitut. ubi quod ut tollatur infinitas, prorogatio non debet esse longior prorogato, Marsil. in l. unus. §. cogniturum, num. 28. cum seqq. ff. de questionibus, ubi ponit multa verba importantia infinitatem. Exornant Axioma Vital. de Camban. in tract. clausul. pag. 56. num. 3. Escob. de ratiocin. cap. 18. num. 4. Valasc. consult. 51. num. 49. & de partitionib. cap. 9. n. 50. & 51. Garc. Gironda de privilegiorum, seu exempt. explicat. n. 1392. Cardin. Pereira de potest. eligendi, c. 3. num. 18. Stephan. Gratian. discept. forens. tom. 3. cap. 600. num. 30. Cardin. Tusch. pract. conclus. tom. 4. lit. I. conclus. 128. per totam, ubi num. 23. limitat, nisi verba patiantur infinitatem. Fular. de substit. quæst. 382. num. 2. Cancer variar. p. 2. c. 16. n. 112. [quia tunc infinitas tolerabilis & in jure permilla veluti si adjecta sit dictio toties quoties aut quandocunque vel similes dictiones quæ sui natura & ex propria verborum significatione infinitatem important. l. si ita stipulatus à seio, 55. ff. de fidejuss. & in l. si duo. 34. §. fin. ff. de recept. arbitr. Alex. in l. qui bona §. ult. ff. de damno infecto.]

infest. Gail. *de Arrest. Imper.* c. 11. num. 12. quanquam si infinitum accipias non pro multitudine incerta & quæ extremis carent, sed pro numero qui Lege quidem definitus non est, voluntate tamen testatoris definitur, illud non detestari sed potius permittere jura dicantur §. & unum 4. *Inst. de hered. instit. l. qui restituere.* 68. ff. *de rei vind. l. videamus* 4. §. 2. ff. *de in lit. jur.* Bocet, in *Comm. ad §. 4. Inst. de hered. instit. num. 2.*]

CAP. LIV.

De Infortunio.

Axiom. I.

Infortunium unius alteri nocere non debet Pautshman 1. *quest. pract.* 14. num. 9. Exemplum vid. in *l. sit bonis* 108. *de jur. delib.* ubi debitoris infortunium non nocere creditori collegit Bald. vid. *Afflict. decif.* 10. w. 6. 7. *Cravett. decif.* 6. num. 86. & 97.

II.

Tristis casus & adversa fortuna non solet esse in consideratione *l. inter stipularem* 23. §. *sacram* 5. *de P. O. l. julianum* 6. *qui & a quib. manumiss. lib. non fiunt.* Pautshman. 1. *pract. quest.* 10. w. 39.

CAP. V.

De Ingerentibus sese in officia, sive se obtrudentibus.

Ingerentes se negotiis alienis merito suspecti *l. 25. de procur. l. 21. §. ult. Ex quib. caus. major.* Unde invitos ad officia eligendos Imp. monet in *l. 31. C. de Episc. & Cler.* seu eos qui fugiunt *c. inscripturis* 8. q. 1. quia dignitates merentib. sunt dandæ, qui autem cum maxime solent desiderare, si plerumque minime merentur *l. ut gradatim. de muner. & honorib.* Decian. *tr. crim.* c. 21. num. 10. *add. c. officij.* & ibi *Abbas de Elect.* Petr. Theodqr. *disp. crim.* 9. th. 6. *lit. B.*

CAP. LVI.

De Ingratitudine.

Axioma I.

Ingratitudinis vitio nullum majus est detestabilius Panorm. in *c. fin. extr. de donat.* Menoch. *conf.* 723. n. 3. Valq. *de success. progress. in prafat.* n. 3. tollit

Cap. LVI. De Ingratitudine. 657

collit enim naturæ debitum. *S. hoc autem quod pler. Nov. 22. de Nupt. & secundum Bernard.* Ventus est ovans succans fontem misericordiz, rorem pietatis & fructum gratiz. *Panorm. in d. c. fin. Wenseb. 1. conf. 24. n. 12. Goedd. 3. conf. Marp. 28. n. 132. diciturque inimica animæ, exinanitio meritorum virtutum dispersio, beneficiorum perditio. Iust. Meier. in disp. de donat. simpli. 26. 93. Vnde de illam quando ex contemptu beneficii contingit inter peccata mortalia retulit. Thomas c. 22. q. 109. art. 3. quem sequitur Covar. in o. cum in officij num. 9. Vers. gloss. Bernard. de testam. vid Conf. Argent. 1. conf. 112. num. 175. quo circa de ingratis beneficio se indignum reddere dicitur 101. tit. C. de ingrat. liber. l. liberi 28. l. omnimodo 30. C. de inoff. testam. Nov. 115. l. ult. C. de revoc. donat. Wensebec. 1. conf. 24. n. 11.*

I I.

Ingratus nemo præsumitur ergo genitorem, nisi doceatur. *Monach. lib. 4. de præsumpt. part. 1. præf. 29. n. 2. 3. C. 4. por d. l. 30. C. de inoff. test. C. Nov. 115. cap. 3. S. si autem hac omnia. Vult. 3. conf. Marp. 28. num. 104.*

III.

Ingratitudinis vitium considerari nequit, ubi non præcessit beneficium. *Pacian. conf. 112. n. 31.*

I V.

Ingratitudo matris, non est ingratitude filiorum. *l. Diſi fratres. 17. ff. de jur. patr. l. Emancipatum. 7. ff. de Senator. l. 3. S. si emancipatus 5. de bon. poss. contr. tab. Fichard. 1. conf. 46. n. 17.*

V.

Ingratus ex solo conatu nemo judicatur. *Rip. in l. ult. q. 25. C. de revoc. donat. Menoch. conf. 101. num. 50. Wenseb. p. 1. conf. 29. n. 60. imo non potest committi sine donatarii & beneficiarii dolo. Schrader. de fund. p. 9. c. 4. n. 96. Vult. 1. F. XI. n. 53.*

VI.

Ingratitudo non potest remitti. *l. 1. ubi Bald. C. de ingrat. liber. l. ult. C. de bon. liber. c. cum inter. de elect.*

Limita nisi juramentum accedat, *Alex. in l. stipulatio hoc modo. de V. O. Tiraq. in præf. l. si nunquam. num. 140. de revoc. donat. Pautshman. 1. quæst. præf. 10. n. 59.*

Limita 2. hoc procedere in ingratitude futura, non præterita. *l. ult. C. de revoc. donat.*

C A P. L V I I. De Inhabilitate.

Axioma 1.

Inhabile esse & non esse sunt paria *arg. l. 6. ff. qui sciend. cog. l. 1. §. 2. ff. quod cuiusque Vnvers. l. 17. ff. de manumiss. testam. §. 2. Inst. de sciend. sue*
Oooo Sigismund.

Sigismund. Scaccia de judic. c. 9. num. 186. lib. 2. Cavale. deced. 39. num. 45.
Reutner. deced. 4. num. 25. lib. 3. Azeved. conf. 11. n. 22. lib. 1. Nolden. de statu
Nobil. c. 3. n. 22.

II.

Habilitas unus supplet inhabilitatem alterius. Abbas in c. per suas.
num. 3. extr. de arbitr. Vbi in terminis laudi tradit, quod licet compromissum
de re spirituali non possit fieri in Laicum, si tamen fiat in duobus, quorum
alter sit laicus, alter Clericus, sustinebitur laudum, quia habilitas Clerici facit
habilem Laicum, qui ex se ipso non erat habilis. Felin. inc. 2. num. 19. Gers.
utrum causa col. pen. extr. de judic. Socin. conf. 168. imprimis determinanda
est. col. pen. Gers. in casu autem nostro vol. 2. Blanc. de compromiss. q. 2. n. 64.
Gers. Laicus & Clericus. Sic etiam in simili dicimus de teste inhabili, qui cum
per se nihil probet, conjunctus tamen cum alio habili fidem faciet, prout de-
monstrat. Marfil. in l. de minore §. tormenta. n. 8. Gers. sed ultra ff. de quess.
& plenissime Gabt. de testib. concl. 5. Pacian. 1. de probat. c. 22. n. 2. Gers. sed
limita quarto per l. si quis 7. §. cogentur. ff. de educt. Pacian. 1. conf. 162. n.
49. ubi n. 60. prædicta vera esse ait, quando uterque esset habilis & comprom-
missi capax, nam ex eo quod simul ceperunt cognoscere, debent etiam simul
finire, quamvis in solidum jurisdictionem habeant, pro ut evenit idem in judi-
cibus Ordinariis jurisdictionem in solidum habentibus, juxta gl. in l. si unus. in
verb. proferre. Gers. item cum sic de ordinariis. ff. de re judicat. Secus enim
esset, quando daretur jurisdictio simpliciter in solidum duobus, quorum alter
est capax, alter ab initio incapax. Nam licet simul sententiam dicant ratione
tamen solidi sententia valebit ex parte illius qui capax erat, non habebit in
consideratione, quod incapax in ferendo sententiam intervenierit, quia cum
intervenierit, perinde est ac si non intervenisset. exempl. l. 1. §. sed Pomponius
3. ff. quod falsi. tutor. cum paria sint non intervenire actui, & esse ad actum
inhabilem, l. 1. §. fin. ff. quod cuiusque universi. nom. Felin. in c. super Abba-
tia. n. 6. Gers. limita. col. 2. extr. de offic. judic. delegat.

Declaratum est, si inhabilitas illa veniat ratione honestatis, non ve-
ro ratione personæ incapacis, d. l. Padini 7. in pr. Gers. in servum ff. de recept.
arbitr. cum enim ibi servus omnino sit in capax compromissi, ideoque etiam
à dicto munere propter incapacitatem personæ removeretur, nec associatio al-
terius personæ habilis ipsum capacem facere potest, per ea quæ refert Abb. in
cap. per suas in quarto notab. de arbitr.

CAP. LVIII

De Inhibitione.

Axioma I.

Inhibitio injusta non est timenda cap. non solum 7. de appellat. in 6. Bero.
conf. 85. dicam breviter num. 23. lib. 3. cum aliis citat. à Robert. Lancello.
de appon.

Cap. LIX. De Inimicitia & inimico. 659

*de Arrent. c. 20. ampliat. 11. n. 5. & limitat. 2. per tot. Farin. 1. conf. crim. 17. n. 24. quia ad hoc ut operetur attentata & nullitatem actus contra ipsam gentem, requiritur quod sit canonica. prout voluit Rot. decis. 58. alias 412. si appellatur. de appellat. inno. 6. semperque inhibito censetur decreta cum conditione si de jure fieri poterat. Bero. d. conf. 85. num. 23. quare si dicatur inhibito, quæ de jure dari non debebat, non operabitur suum effectum, neque etiam illi parendum erit, ex quo deficit ejus conditio. Farin. d. loc. & ibi Fa-
mian. Cantolin. in addit. lit. b.*

II.

Inhibito præsupponit jurisdictionem fundatam & judicem competen-
tem *c. Romana. 3. §. si vero. ubi Dd. de appellat. in 6. l. 1. ff. si quis juri dicent. non obtemp.* Inhibito enim fieri non potest, quando inhibitus non recognoscit jurisdictionem inhibentis. Archidiaconus in *c. de persona 11. q. 1. Hostiens. in e. Volentes de offic. delegat. Bald. in l. 1. c. quomodo. & quando iudex & conf. 99. in-
cip. serenissimus. n. 21. & seq. lib. 3. Berous. conf. 117. in pr. usque ad n. 9. lib. 3. Conf. Arg. 1. conf. 11. num. 102. siquidem hæc est provisio ad jurisdictionem, & jura partium de cetero conservanda à jure introducta, vel ab habente jurisdictionem ordinariam vel delegatam per sententiam interlocutoriam ex officio ad instantiam partis emanata actus contra eam facti nullitatem & poenarum incursum inducens. Robert. Lancelot. in rr. de Arrent. p. 2. c. 20. in præfat. num. 7. ac jussu inhibendi dependere à jurisdictione & superioritate dicitur *c. suam 3. de ordin. cognit. ut post Socin. in conf. 109. lib. 3. & alios per eum. allegatos respond.* Berous. conf. 117. num. 2. lib. 3. atque operatur ut processus postea per eum factus nullus sit. Francisc. de Aret. conf. 75. in pr. Marat. in disput. quasi. leg. 6. num. 25. nec ea habet clausulam justificatoriam, eo enim ipso, quod appellatio legitime interposita est, iudex à quo amplius quid attentare jure prohibetur *text. in c. non solum 7. de appell. in 6. ibique Dd. & tot. tit. nihil inno. 6. appellat. pendent.* quanquam si appareat eam per dolum & fraudem esse impetratam malitiis indulgendum non sit. l. 38. de rer. vind. Boet. decis. 161. num. 4. inhibito enim non aliter operatur effectum attentatorum, nisi sit Canonica. Felin. in *c. super questione §. fin. col. 1. de offic. deleg.* Roland. à Vall. conf. 77. col. 2. n. 24. Alex. conf. 69. col. 7. Couar. pract. quasi. 24. n. 3.*

C A P. L I X. De Inimicitia & Inimico.

Axioma I.

Inimicitia semel causata, adhuc durare præsumitur. *l. in ipsius. §. ubi Bald. C. famel. heretice. idem Bald. in Auth. si dicatur C. de testib. Alex. conf. 78. in causa & lise lib. 1. pro quo facit text. in c. accusatores 2. §. q. §. c. cum p.*

O o o o 2

Marco

Marconella. 10. de accusat. gl. inc. per tuas vers. capitalis de simon. Alex. conf. 99. in causa inquisitionis lib. 1. col. 1. Ludov. Gomez. ad §. rursum inst. de Atton. num. 25. maxime ubi causa inimicitie adest, ibi enim semper ea presumitur. Alex. d. conf. 99. lib. 1. num. 2. Decian. in tract. crim. lib. 3. c. 25. num. 12. unde causa cessante etiam eius presumptio cessabit. Bart. inter conf. crim. d. vers. conf. 8. num. 8. lib. 1. Foller. inter eadem conf. conf. 138. n. 13. & in tract. crim. verb. quod sororem venenavit: post crim. 19. Grammat. conf. 42. n. 10. in fin. Francisc. Calon. de indic. tract. 1. c. 9. n. 2. Bertazol. conf. 556. n. 20. lib. 2. Farin. conf. crim. 63. n. 6.

II.

Ab Inimico omne malum est expectandum c. repellantur 7. de accusat. l. si inimicitia 9. ff. de his quib. ut indign. l. 1. §. cum quis 26. ff. de quasi. Fachin. 9. contr. 82. Quae de causa etiam a testimonio repellitur Auth. si testis c. de testib. & in §. si vero quis. in Auth. de testib. Hyppolit. in l. 1. §. praeerea. num. 1. & seq. de quasi. Petr. Anchar. conf. 246. col. 2. vers. an testis. Corn. conf. 101. col. 4. vers. quia non omne odium. Sol. 2. Alex. conf. 99. in pr. fol. 1. Grammat. conf. crim. 46. num. 5. & 8. Paris. conf. 58. num. 73. fol. 3. Socin. jun. conf. 73. num. 14. fol. 2. Vmm. disp. 16. ad process. judic. n. 13. Menoch. 2. arb. jud. cas. 110. etiam in casibus, in quibus difficilis est probatio, & aliunde veritas haberi non potest, Aufret. de reprobis. test. num. 16. vers. item veram Anton Gometz. rñbr. de probat. de test. cap. fin. num. 21. vers. ad vertendum tamen. Menoch. 1. arb. quest. 28. n. 2. Hyppolit. Riminald. inter conf. crimin. d. vers. conf. 84. n. 8. Burfat. conf. 346. n. 12. vers. quibus instantibus & num. 37. lib. 4. Bertazol. conf. 528. n. 6. lib. 2. Honthem. 2. de art. Notar. c. 46. n. 15. nec inimico creditur etiam cum tortura l. 1. §. praeerea. ubi Marfil. ff. de quasi. quod procedere etiam si in articulo mortis esset, vel si essemus in criminibus exceptis, veluti laesae Majestatis, simoniae, vel haereseos c. cap. per tuas 32. ubi Iohann. de Anania exrr. de simon. extendit Speculator in ris. de accusat §. 1. in fin. quem sequuntur Alberic. in l. famosi. ff. ad L. lul. Majest. Gigas. de crimin. laes. Majest. lib. 2. tit. per quos crim. laes. Majest. probentur. quest. 2. n. 1. Crot. de testib. p. 3. n. 97. in prima & secunda ampliatione. Campeg. in ris. de testib. reg. 26. in pr. Clar. in pract. §. fin. q. 24. vers. item quare. Mascard. 1. de probat. concl. 462. n. 31. & lib. 2. concl. 857. n. 40. Farin. L. conf. crim. 79. n. 6. Marfil. conf. 20. n. 27. & conf. 65. n. 20. Grammat. fol. 3. n. 30. fol. 11. n. 17. & conf. 45. n. 16. Bertazol. 1. consult. decif. conf. 38. n. 16. quapropter, quoad repellendum a testimonio, dici non solum eum qui odium in mente, sed etiam qui inimicitiae causas habet vel habere praesumitur, etiam sine mentis odio: arg. c. 2. 2. q. 5. post. Innocent. in cap. cum L. & A. de re judic. ampliant Felinus c. quoties vers. mora quairo. de testib. Hyppolit. sing. 178. incip. inimicus repellitur. Burfat. conf. 69. num. 11. p. 11 adeo ut nec reconciliarius quidem admittendus videatur. Panorm. in c. cum oporteat n. 6. de accusat. Felin. in c. cum te vers. infidelitas semis. 2. de rescript. Alciat. de praesumpt. reg. 2. praef. 11. quanquam non. sufficiat quem allegari ut arceatur nisi etiam probetur.

Cap. LX. De Iniquo & iniquitate. 661

probetur Vult. 1. *conf. Marp.* 15. num. 185. Vt enim talis repellatur ex causa inimicitiz, requiritur probatio causz inimicitiz, & quidem capitalis, debetq; in specie allegari qualitas inimicitiz, aliás non dicitur esse probata. Imol. in c. *Rasminus de testam.* Iaf. in l. *Tertia rextiores ff. de legat. 1.* Bald. in c. *constitutus de re script.* Iaf. in l. *fororem C. de his quibus indign. aufer.* quz autem gravis vel levis dicatur, illud arbitrio judicantis reliquit Bart. in l. *Marienus ff. de quasi.* quem sequitur Grammat. *decis. Neapol.* 34. num. 21. *decis.* 86. n. 4. Vult. 1. *conf. Marp.* 15. num. 187. Sic inimicum Caputalem ab accusatione repellunt c. cum P. 10. c. cum oporteat 19. c. meminitur 13. de accusat. & etiam in casibus exceptis *dist. cap. per tuas* 32. *desim.* quod de jure Canonico non vero jure civili admitti posse, per l. qui accusare 8. ff. de accusat. probat. Petrei. *concl. crimin. concl.* 17. lit. b. add Mar. Socin. in c. *repellitur* num. 16. de Accusat. Decian. lib. 3. c. 25. n. 3. gl. & Abb. in c. 1. n. 8. de Accusat. Bœckel. de publ. judic. *disquis.* 3. n. 15.

III.

Inimicus consanguinei mei meus inimicus dicitur Bart. in *Leutor §. si tuor.* ibique Alex. in *addis. ff. de suspect. tuor.* Alex. *conf.* 99. n. 4. lib. 1. & in l. *si ita stipulatus §. Chrisogonus* n. 21. ff. de P. O. Aufret. de reprobis *rest.* n. 46. in fin. Decian. in *tract. crim.* p. 1. lib. 3. c. 25. n. 17. Malfcard. de probat. lib. 2. *concl.* 898. n. 39. imò amicum inimici mei dici etiam inimicum meum, ait Pacian. 2. de probat. c. 40. n. 21. adeo ut si cum inimico meo conversaretur pro inimico etiam habeatur, Blanc. de indic. n. 163. & segg. Menoch. lib. 5. de presumpt. 42. n. 12. Decian. in *tract. crim.* p. 1. lib. 3. c. 42. n. 72. Pacian. d. loco in *addis.* lit. C. Castren. in l. *liberi C. de inoff. test.* Vbi hoc verum intelligit in filio vel alio intrinseco, qui ab hoc debet abstinere mei contemplatione, secus in extraneo, qui propter me non cogitur ab inimico meo abstinere, Farin. 1. *conf.* 61. num. 14. Vbi intelligit dummodo fuerit conversatio directa & continuata, aliás secus, Marfil. in l. 1. §. praterea n. 12. *vers. & intelligi. ff. de quasi.* Blanc. de indic. num. 170. Gig. de Crim. *luf. Majest.* lib. 2. rubr. qui accusat. *poss.* 9. 6. num. 11. ante fin. Malfcard. de probat. lib. 2. *concl.* 898. num. 29. cum seq.

IV.

Inimicitiarum pluralitate data, semper præsumitur ex causa gravioris inimicitiz Franc. March. *decis. Delph.* 423. num. 27. Ioh. Turrius in *crim. conf. crim.* di *vers. conf.* 81. n. 34. lib. 2. Foller. in *pract. crim.* *verb. recipiantur defensiones* reo. n. 2. *vers. item poteris.* Farin. 1. *conf.* 102. n. 18.

C A P. LX.

De Iniquo & Iniquitate.

Axioma I.

Iniquitas omnia præcipitat *cap. inser hac hircum* 34. de punis. *dist.* 3. *cap. magna* 7. *extr. de vero Speculat.* lib. 2. p. 2. *cap. de preparat. judic.* n. 2.

0000 3

IL Ad

II.

Ad iniquum compendium occasio. juristrahi non debet *l. fin. in fin. C. de Vucap. pro empt. c. quod nonnullis 25. in fin. C. ibi gl. ult. de privilegiis. Arnif. lib. 2. de Majest. c. 4. n. 6.*

III.

Quod iniquum est, non est viri boni. *l. secretatem. 76. ff. pro soc. Cujac. ad l. 22. §. generalis. 1. de R. I.*

CAP. LXI.

Initium, Principium, exordium.

Axioma I.

Vniuersa bene geruntur & competenter, si rei initium fiat decens & amabile Deo. *Nov. 6. in prafas. Hænon. diff. juris comr. 1. n. 4.* Nihil enim rectè nihilq; sapienter homines auspicari possunt sine Dei immortalis auxilio, quod est fundamentum totius operis *c. cum Paulus 26. 1. q. 1. c. legimus 7. §. omnis ratio. diffin. 37. c. quam pio 2. 1. q. 2. c. qui sine Salvatore. 7. 26. q. 2. c. non obfergetur 17. §. dicit enim Apostolus 26. q. 7. §. bene autem uniuerfa. Auth. quom. sport. Episc. Auth. de quatore. in pr. Auth. de Armis. l. 1. in pr. C. de V. l. E. l. 2. C. de offic. Praefect. Afric. C. not. Alber. in proam. C. num. 4. Pacian. l. de probas. c. 3. num. 1.*

II.

Quæ ab initio utiliter constituta sunt durant, licet in eum easum deueniant à quo incipere non possunt *l. 35. §. non est verum. de R. I.* huic sententiæ gravissime ob stare videtur. *l. 82. de leg. 2.* distinguendum an ille casus in quem incidit sit accidentalis vel substantialis & intrinsecus, priori casu actus subsistet, posteriore vero secus *vid. not. Du. D. Locam. ad §. 14. inst. de legat. 1. C. Bachov. ibid.*

III.

Non Eventus sed initium cuiusque rei spectandum *l. 8. ff. mand. Sic verbi causa in contractib. semper principium spectatur d. l. 8. l. 1. §. idem Pomponius quavis. 13. depof. Goedd. p. 5. de contr. stipular. num. 127. Harprechr. ad pr. inst. quibus modis re contr. obl. n. 65. add. Cujac. lib. 28. Paul. ad Edict. l. 2. §. 1. de L. C.*

Amplia quod idem procedat in distinguendis delictorum formis. *l. 6. de furr. recte dixi in delictorum formis, nam quoad eorum quantitatem simul & exitus consideratur. Limita in testamentis & ultimis Voluntatibus, ubi regulariter non tantum primordium sed & exitus mortis scil. testatoris & aditionis spectatur §. 4. inst. de hered. qualis. C. differ.*

Cap. LXII.

CAP. LXII.

De Injuria.

Axioma I.

Injuria ubi minor iibi & pœna minor, esse debet, Angel. *in tract. de malefic. in verb. sciencer* num. 12. l. *unic. C. de fals. monet.* Welsch. *in parat. de adul.* num. 7.

II.

Injuria ex affectu facientis constat l. 3. §. 1. ff. de injur. ubi gl. ad Verb. ex affectu Welsch. 1. conf. 22. num. 3. Absque animo enim injuriandi ea non committitur d. l. illud 3. §. 1. ibi cum injuria ff. de injur. Roman. conf. 69. per 101. Gail. 2. obs. 106. num. 40. Barbat. conf. 15. col. pen. Vol. 4. Ruin. conf. 145. n. 10. cum dolus exigatur. Bald. conf. 443. n. 4. Vol. 4. Alex. conf. 209. n. 14. Vol. 6. Boss. *in res. de injur.* num. 13. Sic animi absentia impedit actionem injuriarum nasci, quæ non nisi ex voluntate & affectu inferentis causatur. l. si non committitur §. C. de injur. Vid. l. 11. in pr. ibi qui dolo l. 26. ibi quorset ille qui suadet. ff. eod. Rom. conf. 96. num. 3. Grammat. decif. 37. n. 5. Aym. Cray. conf. 9. n. 35. in fin. ubi amplius, quod in actione injuriarum lara culpa dolo non æquiparetur, Boer. conf. 4. num. 3. Iodoe. Damhaud. *in pract. crim.* c. 136. n. 8. Petr. Plac. *in Equis. delict.* c. 6. n. 2. Pract. Corrad. *res. de injur.* num. 4. f. 403. Mynf. conf. 7. n. 24. Bajard. *in addit. ad Clar. §. injuria.* n. 19. Mascard. 1. de probat. concl. 97. n. 7. Claud. ad Bartazol. conf. 206. Verb. primum itaque. Honded. conf. 112. n. 22. Surd. decif. *Manuan.* 89. n. 23.

Excipe si non injurians de bono animo doceat, injuriantis enim animus etiam in dubio præsumi probat. d. l. si confitetur §. 5. in Verb. probare potest. C. de injur. sumpto inde argumento à contrario sensu, prout not. ibi gl. in Verb. probare Butrigar. in 2. notab. l. in Verb. oppono quod quis dolum Bellapertica in pr. Cyn. n. 2. Verb. ad Legem istam l. ibi in addit. lit. a. Bald. in summario Salicet. n. 1. in prima oppositione. Angel. n. 3. Ioh. Fab. n. 4. in fin. Felin. in c. cum te n. 18. Verb. C. omnia Verbum de sent. l. re judic. Baett. in addit. ad Belsus. *in pract. lib.* 1. c. 3. rubr. de injur. n. 5. in Verb. probare tenetur, Augustin. in addit. ad Angel. de Malefic. in gl. Verb. injuriosa. n. 3. Roman. conf. 96. n. 4. l. ibi Mandos. in addit. lib. B. Bonifac. de Vitallin. *res. de injur.* n. 44. Socin. conf. 146. num. 7. lib. 1. Iodoe. Damhaud. *in pract. crim.* c. 137. num. 14. in fin. Pract. Corrad. *res. de injurato.* n. 5. pag. 403. Mynf. conf. 7. n. 27. l. 28. Ludov. de Peguer. decif. crim. 13. n. 7. Mascard. 1. de probat. concl. 97. num. 9. l. 2. concl. 902. num. 6. ubi plures de communis restantes refert. Magon. decif. Florent 25. num. 6. ubi tamen hoc in rustico limitat ex Grammat. & Cæpoll. in locis per eum allegatis.

Declarat procedere in verbis seu factis, quæ de sua natura injuriam præferunt, & illicita sunt, secus si quis vellet injuriā arguere ex verbis aut factis de suis

de sui natura licitis & injuriam in se non continentibus, hoc enim casu animus injuriandi non præsumetur, nisi probetur. Alberic. *in l. injuriarum actio in pr. num. 1.* & *§. si quis per injuriam litem apud Labeonem §. si communem per jura prædicta. ff. de injur. §. d. & loh. Fabr. bene declarantem in d. l. si non conficij* ubi idem quando verba probata de se non sunt injuriosa, veluti ironice dicta, & *in §. fin. n. 5. Inst. eod. Azol. in summa de injur. n. 4. in fin.* Vbi ponit septem casus, in quibus animus injuriandi non præsumitur sed ostendi debet. Belvis *in præf. lib. 1. c. 3. tit. de injur. num. 7. in fin. junct. n. 8. Vers. & sic injuratus* Augustin. ad Angel. *de malefic. in gl. Verb. injuriosa n. 3. Surd. decif. Mant. 39. num. 28. in fin. Vers. responderetur secundo & n. 31.* Quare & in verbis indifferentibus, & quæ injuriam importare, vel non possunt, in dubio judicandum esse quod non importent, & quod non malo animo prolata sint, pluribus exornat. Aym. Cravett. *conf. 9. n. 20. ubi amplius num. 24.* quod verba debeant inappropriari, & etiam intelligi per fictionem juris ad fugiendum delictum & malum animum, præsertim quando verba hujusmodi sint prolata palam & in publico, quo casu eo magis debet cessare suspicio injuriandi. Quare etiam justa causa ab injuria dicitur excusare, Oldrad. *conf. 53. consuevit col. fin. post med. Barbat. conf. 15. col. pen. post. med. Gal. 4. ubi dicit coloratam sufficere etiam si esset injusta, Bosz in tr. de injur. n. 4. Bertazol. 1. consult. decif. conf. 28. n. 45.* Sic excusatur qui verba injuriosa protulit, de quibus erat fama, Bart. *in l. fin. num. 7. ff. de hered. inst. & in l. 1. ubi ait. excusari à Calumnia ff. ad Turpil. Cypoll. conf. 70. num. 13. inter ceteros Boer. conf. 4. num. 43.* Idem est si ab amicis & consanguineis, Cypoll. *d. n. 13. Boer. d. conf. 4. n. 45.* vel ab aliis fide dignis audierit. Bart. *in d. l. fin. ff. de Hered. inst. vel si à testibus fuisset deceptus, idem referentibus licet falso.* Angel. *in l. 3. n. 3. C. qui accusari non poss. At sin. in tract. malefic. Vers. nec non ad querelam. col. 2. Vers. requiritur. in fin. Felin. in c. 1. n. 18. de Except. Stephan. Aufter. in addit. ad decif. Capell. Tholof. super decif. 409. col. pen.*

I I I.

Injuria realis censetur qualibet etiam graviore gravior. *§. atroc. ubi Dd. Inst. de injur. l. 1. l. 5. l. 6. in fin. ff. de injur. Gail. 2. obs. 104. num. 1. Vers. quia reales* Jacob Razard. 1. Varior. cap. 9. num. 4. Goedd. 3. conf. Marp. 28. num. 123.

I V.

Injuria scripta cæteris atrocior & inhonestior est. Menoch. 2. arb. jud. cas. 263. num. 34. tum propterea diuturnitatem Gail. 2. obs. 104. num. 3. per l. Africani. 5. C. de heret. tum etiam ex eo, quod graviore pœna & quandoque capitali puniatur. juxta l. unie. C. de famos. libell. Menoch. d. cas. 263. num. 34. nec moveat aliquem (inquit Goedd. 3. conf. 28. num. 25.) quod Gail. d. loc. num. 1. arg. l. 5. §. si quis librum 9. ff. de injur. implicite asserat scriptam injuriam reali non esse parem vel atrociorē sed leviorē, quoniam Ictus eam non solum

solum quoad poenam, sed etiam delicti qualitatem parem facit injuriæ ver-
bali, primum enim ista comparatio ex illo textu elici nequit, deinde si qua ibi
collatio foret instituenda tum famosa scriptura potius æquiparanda veniret
injuriæ reali quam verbali. In antecedentibus enim & seqq. Ictus, *in d. l. 5*
agit de injuria ex L. Cornelia vindicanda, cum tamen verbalis non ex Lege,
sed ex edicto Prætoris vindicanda sit. §. *pæna ibique Dd. Inst. de injur. l. l. Præ-*
tor. 7. l. 1. l. apud Labonem 15. §. ait Prætor. 2. per tot. ff. de injur. l. l. Præ-
tor. 7. l. 1. l. apud Labonem 15. §. ait Prætor. 2. per tot. ff. de injur. l. l. Præ-
tor. 7. l. 1. l. apud Labonem 15. §. ait Prætor. 2. per tot. ff. de injur. l. l. Præ-
hæc Lege Cornelia scilicet dicit agi propter librum famosum, poenam dicit esse ut
condemnatus fiat intestabilis, colligitur ergo hoc non de verbali sed reali ac-
cipiendum esse. Denique si ibi occurreret collatio, hæc tamen intelligenda
esset, quoad communem verborum materiam & formam, non quoad reliqua.

V.

Injuria tanto gravior & atrocior, quanto major est cognatio sanguinis,
reverentiæ, pietatis, necessitudinisque copulatio inter injuriantem & injuria-
tum. *l. cum oportet. 6. Vers. quod etiam graviss. C. de bon. qualibet. ibique gl.*
l. 4. l. 6. §. 1. Et fin. cum l. seq. l. 10. §. Prætor ait 12. Et fin. l. 12. cum seq. de in-
jur. Voc. Hyppolit. de Marf. sing. 573. Tiber. Decian. resp. 35. m. 30. Sol. 1. & resp.
32. n. 5. Sol. 2. Goedd. 3. conf. 28. n. 130.

VI.

Injuria uni ex familia illata respicit omnes, qui sunt de ejus familia &
cognitione, *l. Lex Cornelia 5. ibique Bart. ff. de injur. l. 1. 2. 3. de liberal. caus.*
Cravet. post alios à se adductos conf. 4. Generabilis Dominus n. 3. Batt. Angel. &
Salicet. in l. unic. C. de rapt. Virg. Menoch. de arbitr. jud. quæst. cas. 262. in pr.
cent. 3. Hyppolit. de Marf. conf. 68. & si accusatione. n. 3. Et 4. ubi idem de af-
finibus tenet. late Tiraq. de pen. LL. rejicit causa n. 68. Regner. Sixtin. 3. conf.
Marp. 16. n. 29.

VII.

Injuria semel remissa in perpetuum remissa censetur. Alciat. *in tract. de*
presumpt. reg. 2. præf. ult. Lancelot. de off. Prætor. §. 3. tit. de injur. Farin. 1.
consil. crim. 30. n. 142.

VIII.

Injuriam verbalem cum alia verbali injuria propulsa nemo prohibetur.
Felin. *in c. dilecti col. 5. extr. de except. per l. agenda. 19. C. qui accusare non*
poss. Et sequitur. Boff. post Claud. per eum citat. in suo tr. tit. de homicid. n.
86. lat. in l. ut vim. n. 36. ff. de injur. ibique Bolognet. num. 16. ubi ait quod si
injuriatus dedit causam injuriæ sibi illatæ, ei non competat actio injuriarum
juribus ibi per eum allegatis. Mar. Socin. in c. fin. num. 21. ad fin. extr. de injur.
Vbi tamen loquitur quando provocatus veram profert injuriam Angel. de
Malefic. in gloss. Verb. injuriosa num. 10. ibique Augustin. in addit. Grammat.
deccf. 37. num. 3. Et seq. Damhoud. in pract. c. 136. num. 7. Vbi tamen loquitur
quando

Ppp

quando injuriæ hinc inde illatz non sint enormes, sed tolerabiles, & c. 177. m. 12. Petr. Plac. in Epitom. delict. lib. 1. c. 1. n. 21. pag. 33. Fab. à Monteleon. in prax. arbitr. p. 4. q. 9. num. 14. & 63. pag. 369. Conrad. tit. de injuria. num. 34. Verf. decimoquarto cessat injuria pag. 412. Vbi tamen loquitur quoad privatam vindictam, non quoad publicam vid. & Gail 2. obs. 100. num. 1. 2. 4. cum obs. seq. num. 5. ubi hoc pluribus ostenditque sic eömunitè ait observari, præsertim quando incontinenti injuria retorquetur. Bajard. in addit. ad Clar. si injuria. n. 63. Verf. & quod provocatus cum seq.

Limita primo secus esse quando provocatus non incontinenti sed ex intervallo cum alia injuria illatam vult retorquere. Gail. d. obs. 100. n. 9. Clar. in pract. §. fin. q. 60. n. 14. Bajard. in addit. ad Clar. §. injuria. n. 66. Petr. Plac. in epit. delict. lib. 1. c. 28. n. 12. Vivius opin. 6. m. 4. Decian. lib. 3. c. 33. n. 6. in suo tract. crim. Gramit. theorem. 5. num. 2. & n. 11. Bertazol. conf. 358. n. 4. & ibi Claud. in addit. Verf. quæ conclusio.

Limita secundo si convicium provocanti obiectum aliud factum concernat, ita ut ad eius innocentiam non spectet, quo casu utrique actio injuriarum competit, fac. cap. Geniens. 16. de injur. ibi alternatim. convicia inferendo, vid tamen quæ distinguendo tradit Bolognet in l. ut cum. n. 94. sub Verf. sed ego puto. & Verf. secundo casu ff. de just. & jura.

IX.

Injuria illi fieri non censetur, qui jam ante est infamis, nec lædi eius dignitas & honor videtur, quando ipsi probrū aliquod obijcitur. Boccr. de feud. invest. c. 5. n. 97. siquidem injuria pertinet ad imminuendum honorem alterius l. 1. §. omnem. 2. & §. usque adeo ff. de injur. nec injuria sive contumelia alterius, qua quis premitur honor aut dignitas denigratur l. unic. c. de famor. libell. Donell. 15. comm. c. 38. Verf. nihil agit voluntas, cum Lege, non convicio alicuius infamia quis notetur. l. 1. & tot. tit. ff. de his qui not. infam. etiam si per convicium illud contemnat pr. Inst. de injur.

X.

Injuriam qui faciunt constat & hæc pati posse l. 3. in pr. ff. de injur. quamvis qui facere nequeunt (veluti furiosus impubes) nonnunquam pariantur, l. 7. §. 1. ff. cod. tit. Wenfeb. in parat. ff. dict. tit. n. 6.

XI.

Injuria nunquam censetur remissa, nisi remittendi animus ex verbis appareat. Farin. 1. conf. crim. 98. n. 5. declara nimirum non generalibus, sed specilibus, nō dubiis & æquivocis, sed veris, necessariis & concludentibus. Belvis. in pract. lib. 1. c. 3. n. 89. Bald. in l. in ipsum. n. 4. C. famel. hercise. Mascard. de prob. lib. 2. concl. 992. n. 28.

XII.

Injuriam nemo facere potest nisi qui scit se injuriam facere etiam si nesciat cui

faciat cui faciat l. 45. §. pen. ad L. Aquil. l. 3. §. itaque de injur. Phil. Matth. ad l. 36. de R. l. n. 6. §. n. 41.

XIII.

Injuriam nullam videtur accipere qui semel voluit l. in diem. 9. ff. de ag. plu. arcend.

XIV.

Injuria verbalis & per scripturam illata non inducit offensionem facti. l. 1. §. 1. de injur. Herculao. in tr. de caution. c. 24. num. 11. in fin. Facin. 1. conf. crim. 87. num. 6.

XV.

Injuria quæ fit viventi major est quam quæ committitur in defunctum. Cravett. conf. 205. permoitavit. n. 26. per nos. Bart. in l. fides commissum C. de fideicom. Wenseb. 1. conf. 22. n. 2.

XVI.

Injuriam non propulsare, cum possis, injustitia est c. non inferenda 7. 23. q. 3. Cic. lib. 1. offic. ubi ait: duo esse genera injustitiæ unum eorum qui inferunt, alterum eorum, qui ab his quibus inferitur, si possunt, injuriam non propulsant add. §. c. fin. 23. q. 3. Hyppolit. in l. unum §. cogniturum ff. de quaest. n. 56. Gail. 1. de P. P. c. 16. n. 17.

XVII.

Injuria per interpositam personam facta ab ipso committente facta censetur. l. sed etsi unus 17. §. si jussu. 7. ff. de injur. §. l. non solum 11. ff. eod. quod enim quis facit per alium per se ipsum facere videtur l. quod jussu. 180. ff. de R. l. cap. qui facit. 72. eod. tit. in 6. & deiecit videtur, qui mandavit vel jussit ut aliquis deiceretur. l. 1. §. deiecit 12. ff. de Si armat. l. hoc jure 152. §. 1. ff. de R. l. l. 2. §. restituas. 43. ff. ne quid in loc. publ. Bart. in d. l. sed si unus 17. §. si ferat. n. 4. ff. de injur. Gail. de pignorat. lib. 3. n. 2.

XVIII.

Tot sunt injuriæ, quot & personæ injuriam facientium l. si plures. 34. ff. de injur.

XIX.

Injuriam suam persequi magis est species defensionis quam offensionis. gl. C. de d. in c. un §. si declarat qua sunt prima caus. benef. amitt. Curt. in tract. feud. p. 4. n. 62. laf. eod. tract. p. 10. num. 47. fallent. 3. Wenseb. 1. conf. 43. num. 126. ubi infert quod Vasallus qui Dominum accusat feudo privetur, si dolo malo facit tantum ad periculum & damnum Domino creandum, non vero

si faciat id juris sui tuendi causa, per l. *quicum major*. l. 4. §. 6. *Verfignoscendum, de bon. libert.*

X X.

Ad injuriam vel damnum aliorum nemo facere præsumitur, sed potius propter seipsum. Alciat. *de præsumpt.* 3. reg. 23. *præf. n. 1.*

X X I.

Ius suum persequens injuriam non facit l. *nullus*. 55 de R. I. l. 1. §. 12. de *aq. pluvi. arcend.* C. l. *A. tit. quib. appell. non lic. rh.* 1. quod tamen ita accipiendum modo legitimè jus suum persequatur, & à verbis calumniosis iracundis, petulantibus, ac proximi, contra quem quis acturus est, famam & existimationem bonam sugillantibus & qualiter calumniosim habentibus prorsus abtineat. l. *non debet. in fin. Verb. temperandam. de dol. l. 1. §. secundo loco Verb. in Verecunde de postuland.* & si vel in judicio vel extra judicium quis aliter faciat, injuriarum tenetur, l. *si non convicq. s. ubi Dd. C. de injur.* Wurmbs. l. 1. obf. 17. tit. 46. Cothman. 2. *respons.* 59. n. 62. §. *seqq.* ubi n. 65. dicit; imò talem in judicio factam injuriam crescere & pro atrociori haberi, ut dolo facta videatur, nec dolus iste facile excusetur. Bl. in l. *non probasse. num. 3. C. de calumn.* Vnde tradit Speculator quod advocatus ab adversario lacessitus secure dicere possit. Tu mentiris.

X X I I.

Tum maximè ad convicia personarum perveniri solet, cum causæ infirmius apprehenditur: ut ex Amm. not. Gothofiedus ad l. 6. C. de *postuland.*

X X I I I.

Injuria non fit scienti & volenti. l. 1. §. *usque adeo*. 5. ff. de *injur. l. 1. ff. de action. empti*, l. *nemo*. 145. ff. de *regulis iuris*, cap. *scienti*, 28. cod. *iii. in 6. Aristot. lib. 5. Ethic. cap. 9. & 11.* S. Thom. 2. 2. q. 59. art. 3. Sot. *lib. de iustit.* 3. q. 3. art. 3. Padil. per text. ibi in l. *cum donationis. C. de transf. actionib.* Menoch *conf.* 98. num. 39. cum *seqq.* Thom. de Thomasset. in *floribus legum*, reg. 275. Surd. *decis.* 194. num. 1. Sebast. Nævii. ad l. 1. n. 15. ff. de *injur.* Ioseph. Sessè *Aragon. decis.* 189. n. 15. Cæf. Argel. de *contradiç. legit. quæst.* 10. n. 66. & n. 97.

Ratio est, quia iniustitia non fit nisi ei, qui ab alio illam patitur, l. 3. *princip.* & §. 1. ff. de *injur.* nec enim potest ab aliquo sibi ipsi fieri, secundum S. Thom. 2. 2. *quæst.* 58. art. 2. non obitante text. in cap. *quod verò*. 25. *quæst.* 2. ibi, *injuriā mibi facio*, quia intelligitur per indirectum,

directum, & retorquitionem, secundum Archid. & alios ibi, *pland sciens, & consentiens non patitur ab alio*, quia de natura patientis injustitiam est, quod resistens & invitus patiat, sicut de natura agentis, quod sponte agat, ex Aristot. & Sot. *ubi supra*. & ita qui consentit, potius ex se sponte agit, quam ab alio patiat, & consequenter eidem non fit injuria, nec injustitia. [injuria enim plerumq; invitis nobis fit, *l. cum donationis. 34. C. de transact.* non ubi scientia & consensus intervenit. Hænon. *ad l. 145. de R. l. disp. 11.*

Limita non procedere ubi de honestate agitur, quia tunc bene fieret injuria, ut tenet. Bald. *in l. 1. §. usque adeo. ff. de iniur. & l. 3. §. si quis volentem. ff. de libr. hom. exhibendo. vid. l. 7. C. ad L. iul. de adult. l. 15. §. 24. de iniur.* Wensleb. *de adulter. num. 7. & ibid.* Bachov. sed ibi vox injuriæ materialiter sumitur pro ignominia. Angel. *in §. sancimus per ill. text. in Auth. de Lenon.* Ludov. Gometz. *ad §. pænales. Inst. de act. num. 32.*

XXIV.

Injuriæ inde nasci non debent, unde Iura nascuntur, *l. meminerint. 6. C. unde vi. cap. qualiter & quando. 17. de accusationib.* Aym. *de antiquit. tempor. p. 1. cap. 2. ampl. 13. n. 10. cum seq.* [Ludov. Gometz. *in Comment. Inst. §. maleficii de act. num. 5.* quod toties fit, quoties homines mala interpretatione juribus ad injurias suas tegendas abutuntur. ut conqueritur Iustin. *in Nov. 160.*]

C A P. L X I V.

De Innocentia.

Axioma 1.

Innocentia nullo modo punienda. *l. absentem. §. in pr. ff. de pæn. satius enim esse ait Ulpianus ibid.* impunitum relinquitur facinus nocentis quam innocentem damnari, cum exemplo grave sit latronem requirere, ut innocentibus periculum fiat. *l. 2. C. de his qui latron. Vel al. crim. reos occul.* Oldendorp. 2. *Conf. Marp. 2. num. 5.* imò iudex ipse ex officio pro defensione rei laborabit. *l. si non defendantur. 19. ff. de pæn. l. 1. de quæst.* Auth. *qui semel. C. quom. & quand. iudex.* Panorm. *in c. Seniens. num. 19. & 22. de accusat.* cum publicè inter sit innocentes defendi. *l. seruum. 33. §. publicè. 2. ff. de procur.* Marth. VVelsenbec. 1. *conf. 43. num. 179.* non detrimentis affici. *l. 2. §. fratris. ne quis*

quis alius, test. l. si fratres, 53. §. fin. ff. pro soc. l. si cum quo 20. commun. de fid. l. id quod nostrum, 11. ubi Cagnol. num. 2. & 14. de R. l. Bald. in l. si constan. oc. in fin. C. de donat. aut. nupt. Aretin. conf. 71. diligenter in 3. dubio. Dec. conf. 107. las. in l. serus electione. §. Labro. num. 15. cum segg. de legat. 1. l. 2. l. ult. num. 3. C. si conit. ius sel. uelit. publ. Geminian. in c. si sententia, §. 1. n. 5. & 6. de iur. excomm. lib. 6. Salicet. in l. iubeamus, 2. num. 1. C. de SS. Eccles. Zabatel. clem. 1. §. 1. rera. num. 29. de pœm. Wesenb. 1. conf. 45. Vnde etiam in favore innocentiz sepiissime à regulis juris receditur. Hyppolit. de Marsil. in l. 1. §. si quis ultro. num. 93. & segg. ff. de quast. & in pract. crim. §. oportuit, num. 7. Pac. Moller. ad confit. Elect. 23. num. 13. p. 4. Carpov. p. 1. confit. 12. de fo. 15. num. 4. & in pract. crim. part. 3. quast. 15. num. 74. cum segg. Ita pro rei innocentia & defensione unico testi etiam singulari plena fides adhibetur las. in rubr. de iurejur. num. 8. quem sequitur, Wesenb. 1. conf. 19. n. 21. Aegid. Boff. in pract. crim. 117. de defenf. reor. num. 10. Gabr. comm. concl. lib. 1. tit. de testib. concl. 1. num. 37. Regner. Sixtin. 2. conf. Marp. 16. num. 69. Ita quando de rei innocentia agitur in criminalibus, testibus tam negantibus quam affirmantibus creditur Bertrand. conf. 189. col. 2. Sol. 1. Ludov. Roman. in l. illi col. pen. ff. de V. O. Hyppolit. de Marsil. sing. 541. Roland. à Valle. conf. 93. in causa de qua agitur, num. 9. lib. 4. etiam si de credulitate deponat Gabr. Sarayna. in addit. ad Matheslan. sing. 37. num. 12. Hyppolit. de Marsil. conf. 24. Munda cor meum, num. 33. idem tenent, Bald. & Salicet, in l. non solum, C. de test. Alex. conf. 76. Visa inquisitione, lib. 1. num. 5. las. in l. ut vim. ff. de iust. & jur. num. 4. ita pro eius innocentia & domestici testes admittuntur, las. in d. l. ut vim. num. 5. Angel in pract. crim. Verb. ut dictum Trium se defendendo, num. 18. Johann de Annania. conf. 59. Visa inquisitione in pr. & quivis alii minus idonei arg. c. literas. 14. de præsump. Hostiens. in summa de accusat. rubr. de inquisit. col. 3. Vers. sed nunquid infamatus. Bald. Salicet. & Dd. in l. parenter, C. de testib. Ioh. de Anan. d. conf. 59 in pr. arque hanc sententiam tum æquam, tum etiam communem esse dicit. Anton. Gometz. Gar. resol. lib. 3. c. 12. num. 23. in d. & suspecti testibus in criminalibus pro innocentia rei credi poss. las. & Cravett. tenet Wesenb. conf. 19. n. 13. quapropter astore in probatione deficiente innocentiam iuramento purgationis probari defendit. Hostiens. in summa de purgat. Canon. num. 3 per cap. fin. de iurejur. ubique gl. Verb. probationum, & in terminis actionis injuriarum, l. furis. 6. §. qui iustum. 4. ff. de his qui uol. infam. ubique gl. Verb. innocentiam, l. non damnatos. 18. C. eod. Ver. l. presenti. 6. §. 4. vers. sicuti C. qui ad Eccles. confug. Gilman. 2. 2. cor. 11. num. 4. Quod sit, quod nec statuta exceptionem innocentiz expresse multo minus tacite (eum juris naturalis sit) tollere possint. Clem. Pastoralis. §. ut igitur. de re iudic. l. unius, 18. §. cogniturum, ff. de quast. Bald. in l. unius. C. de confes. n. 27. & in l. 1. n. 3. ff. ne quis eum qui in ius. Soc. Paris. conf. 2. n. 155. Sol. 4. Gail 2. de P. P. c. 8. n. 5.

I I.

Innocens est is qui ignorat quod nocerat. Can. innocens. 23. caus. 22. q. 5. Non tamen innocentia semper eadem, sed tres eius gradus sunt (1) malum non fa-

Cap. LXV. Innovare Innovatio. 671

non facere (1) facientibus non consentire (3) fortius nialium arerere
can. ita plene, canf. 23. q. 4. cap. tria sunt cum feq. dift. 45. Gail. 2. de P. P.
cap. 1. num. 48.

C A P. L X V. Innovare Innovatio.

Axioma I.

Innovare aliquid non dicitur ille, qui utitur veteri poffeffione. Innocent.
in c. à memoria. Vt lit. pendens.

I I.

Innovatio feu confirmatio auctus nec novum jus conferre nec verus tollere
potest, c. quia intentionis. 29. de priv. sed antiquum confervat. c. cum do-
leat, 4. de confirm. uti. vel inutili. Gail. 2. obf. 1. n. 3.

C A P. L X V I. De Inopia.

Inopia & paupertas debitoris inanem conftituit intentionem, l. nam ir-
nullam, 6. de dol. Hæc regula ut penitus intelligatur, notandum inopiam de-
bitoris dupliciter poffe confiderari (1) ratione re. quæ debetur, quod fe ipfo
species quæ eff in obligatione deficit (2) ratione perfonæ debitoris quæ folven-
do non eff, prior omnino perimit vinculum obligationis, pofterior non tollit
jus agendi, fed impedit effectum plenariæ executionis arg. l. 11. ubi Donell. C. ff
art. per. Gid. pl. infr. de paupertate.

C A P. L X V I I. De Inquisitione.

Axioma I.

Inquisitio loco accusationis fuccedit, c. qualiter. 24. de accusat. Barr.
l. 2. §. fi publico. de adulter. l. infamem. notab. 3. de publ. judic. Solennitas
enim eadem requiritur in inquisitione quæ accusatione, cap. qualiter. 17. cum
feqq. C. d. c. 24. de accusat. cum furregatum fapiat ac retineat naturam eius
cui furregatur, l. fi cum 10. §. qui injuriarum. 12. ubi gl. verb. danda. ff. fi quis
cauf. Unde Exceptiones, quæ accusationi ineptæ vel min⁹ folenniter inftitutæ
recte opponuntur, fimiliter valent etiam adverfus inquisitionem. Chilian. in-
præf. c. 2. num. 4. per Speculat. tit. de inquisit. §. Gifo igitur Gorf. hoc autem
fecit C. Barr. in d. §. fi publico Gorf. quare utrum contra judicem C. d. l. in-
famem

famem de publ. judic. l. libertorum, ff. de accusat. Ideoque ut in eâ ordinarius processus est observandus l. 3. C. ubi Dd. de accusat. ita & in inquisitione c. ult. ubi Hostiens. Panorm. & Dd. ut lit. non confess. imprimisque copia indiciorum ac famæ reo est facienda, ut de iis se purgare vel interrogatoria opponere articulis possit. Angel. in pract. crim. Verb. fama publ. Bart. & Dd. in l. ult. de quæst. Barbat. conf. 47. lib. 1. & testes in eius præsentia jurare, sicut aliâs debent. Boer. decif. 309. num. 4. Verf. debere jurare in præsentia, alioquin processus inquisitionis nulliter instituitur, neque reum prægravat, cum inquisito formata sine indicis & probationibus & sententia subsecuta pro nulla habeatur. Angel. de Malefic. in Verb. hæc est quadam inquisitio, num. 30. Marfil. in pract. §. constante. num. 33. Bosi. in tit. de Inquisition. num. 21. Clar. in pract. §. fin. quæst. 2. Verf. ad formandam. Menoch. 2. arb. jud. 1. quæst. 78. num. 1. Cephal. conf. 204. num. 18. & conf. 206. num. 21. lib. 2. Roland. à Vall. conf. 96. num. 1. & seq. lib. 4. Farin. 1. conf. 86. num. 61. dato etiam, quando consuetudo esset in contrarium. Chilian. in pract. c. 2. de Inquisit. num. 1. 2. 3. 4. per l. §. Gerrier. 14. de Excus. tutor. Clem. 1. §. Verum quia, de hæres. Angel. in l. si Vacantia. C. de bon. Vacant. lib. 10. §. oportet in Auth. ut jud. sine quoque suffrag. Card. Zabarell. clem. 1. Verf. quarto quaro de offic. ordinari. Bart. Bald. in l. prolatam. 3. 4. C. de sentent. idem Bald. in Auth. generaliter. C. de Episc. & Cler. VV. c. ienb. 2. conf. 98. num. 7. Quo fit quod ad inquisitionem formandam si non prius diffamatio & legiūna indiciæ præcedant iudex, procedere non possit. Bald. in cap. licet undique de offic. ordinari. Iaf. in l. si sic legatum, num. 25. de legat. 1. Dec. in c. dilecti, de judic. Plot. in l. si quando num. 635 C. Unde Et. Gandin. in tract. malefic. sub rubr. de quæst. in fin. Ludoy. Cat. inter consil. crimen divers. conf. 99. col. 1. & 2. Riminald. conf. 105. num. 2. Adeo ut etiam locum habeat si statutum iudici procedendi liberum arbitrium super crimine tribueret. Ruin. conf. 147. num. 1. lib. 5. quanquam si Princeps causa cognita nullâ habita indiciorum & diffamationis cognitione formati inquisitionem mandaret, secus dicendum foret. Bald. in l. nullus per ill. text. C. ad l. l. l. Majest. Dec. conf. 175. num. 3. & conf. 236. in fin. quod verum intelligit. Alex. conf. 180. num. 11. quando Princeps ex suo motu proprio procedi mandat, secus si ad iudicis postulationem, vel quando Princeps clarè asserit ad sui noticiam pervenisse illum inquirendum deliquisse, quem sequitur & Menoch. 1. arb. jud. §. 78. Sic & damnatum ex inquisitione infamem effici post. Bart. in l. Athletas. §. calumniator ff. de his qui not. infam. notat. Cornel. conf. 42. col. 1. col. 2. Gid. Canteran. crim. quæst. q. 11. maxime si causa sua natura esset infamatoria, ex qua proceditur. l. 22. ff. de his qui not. infam. quamvis gloss. contrarium tenere videatur in l. fin. in Verb. ob negligentiam. Cod. de suspect. tutor. cuius opinionem iuxta Abbat. in rubr. de judic. num. 7. communem dixit. Hieronym. de Cayal. p. 2. quæst. pract. commun. opin. quæst. 430. Gid. Boeckel. in tract. de publ. judic. duquis 2. n. 9.

Declarationis tamen loco observabis de jure quidem Canonico omni subducto crimine medio inquisitionis procedi posse, gl. in c. infames. 6. q. 1. cap. 1. ut Eccles. benefic. sine dimin. Berber. in prax. aur. p. 4. num. 118. vid. tamen Laurent. Tennin. in tract. cautel. caus. 116. n. 5. cum seqq. cum de jure civili regulariter

Cap. LXVII. De Inquisitione. 673

regulariter per inquisitionem (ut detegantur facinora) non fiat processus, l. 2. §. si publico. 3. ff. ad L. lul. de adult. Bart. in l. congruit. ff. de offic. Praesid. Czeval. d. pract. quass. comm. contr. comm. p. 2. q. 430. Hyppolit. conf. 110. num. 17. Unde eam odiosam, quia venit contra Regulas juris, vocavit. Blarer. conf. 332. post. med. Verf. est Verum, lib. 3. Sid. Tuich. super hoc Vocab. concl. 175. nisi in casibus à jure expressis, arg. l. credendum, 4. ff. qui per. iur. arg. l. 1. §. 3. ff. de suspect. iur. boni tamen publici gratia, l. 1. in pr. ff. ad SC. Syllan. odio criminum atrocissimorum, l. si quis. 5. C. de Episc. & Cler. l. 4. §. mandati, ff. ad L. lul. pecular. & delictorum magnitudine. Bart. in cap. ad repraesentandam. 2. num. 41. de offic. iudic. Ordin. iure lotum habere testis est Speculator. in de inquisitione, §. 2.

I I.

Inquisitio incerta minime admittenda, sed pro nulla reputanda. Bald. conf. 259. n. 2. lib. 1. laf. in §. curare, n. 17. Inst. de action. Marant. in specul. lit. de inquisit. n. 37. Farin. 1. conf. 86. n. 59.

I I I.

Inquisitionis defectum non supplet vera confessio. Bald. post Innocent. in l. 1. n. 30. C. de confess. quem allegat. Fulgos. in l. 1. n. 3. in fin. ff. eod. §. in l. si confessus, num. 2. ff. de custod. reor. Lanfranc. in cap. quoniam contra. Verb. confessio. num. 21. exiv. de probat. Farin. 1. conf. crim. 86. num. 61.

I V.

Inquisitionem non supplet denunciatio. Farin. d. conf. crim. 86. num. 52. quia ex ea non inducitur diversus ac separatus procedendi modus, sed tantum iudici aperitur via ad inquirendum & inquisitionem formandam, & ita in praxi servari tradit. Angel. de malefic. nec non ad denunciationem, num. 4. Verf. praterea dico. Papiens. in pract. §. fin. q. 7. in pr. & Verf. quare.

V.

Inquisitio formari non potest, ubi non adest delictum. Farin. 1. conf. crim. 70. n. 7. Alberic. in l. prator. §. praterea. ff. de injur. Marfil. conf. 128. n. 25. Riminald. conf. 327. n. 29. lib. 3. imò inquisitionem corrumpere, ubi crimen non est punibile, confirmant. Marfil. in pract. crim. §. constans. in fin. & conf. 128. n. 5. Paris. conf. 171. n. 27. in quarto. Dominic. Ludov. Cat. conf. 99. n. 12. conf. crim. Bertazol. 1. consulti. decisi. conf. 45. n. 1.

C A P. LXVIII. De Inseparabilibus,

Axiom. I.

Inseparabilium inseparabile est iudicium. Alvarot. in cap. un. §. si quis de manjo. §. n. 5. si de inquisitione. feud. 1. feud. 4. VVelenb. 2. conf. 69. n. 17.

Qq 99

II. Qux

II.

Quæ inseparabilia sunt ea nec cassari queunt. *l. si mulier*, 50. §. ex aff. ff. de iure dos. VVelenb. l. conf. 8. n. 20.

CAP. LXIX.

De Insolito.

Axioma I.

Quod insolitum est licitum non est, & e contrario quod solitum etiam impunitum. Ioh. Baptist. Cuccialup. in tract. de iudic. g. 17. n. 72. Conf. Arg. l. conf. 2. num. 138.

II.

Insolita non veniunt in dispositiones, *l. si merces*, 25. §. Gu. major. 6. ff. locat. sac. l. scilicet. 78. §. frumenta, 3. ibique gl. ff. de contr. empt. Bald. in l. à procuratore. C. mandat. Zaf. in parat. ff. si quis caus. in jud. sist. num. 9. Ex his enim quæ præter morem sunt fraudem argui, ex l. qua sub condicione, 85. ff. de condit. instit. colligit. Oldend. class. 1. act. 2. Vid. Cravett. conf. 477. num. 6. Vol. 5. Ex insolito actu dolum præsumi scripserunt. Aym. conf. 321. num. 3. Vers. præsumitur contra eum & conf. 100. post. num. 5. Vers. itaque ex actu ita insolito. Guid. Papa. in tract. de præsumpt. num. 27. Vers. & insolitis. Mascard. 2. de probat. concl. 815. num. 40. in fin. C. 42. Curt. conf. 74. col. antepen. sicuri nec contra dolum præsumi in eo, qui actum solitum facit, ex l. quid sit, 17. §. apud Labconem. 12. ff. de adl. adit. affirmant. Bart. in l. si pignore, §. fin. in pr. ff. de pignorat. act. quem sequitur, Marsil. conf. 90. num. 12. & conf. 100. num. 12. & Alberic. in l. dolum Vers. idem si facit. C. de dolo. ita ex nimia & insolita cautela dolus & fraus præsumitur. Bald. in l. testamentum. num. 3. Vers. quandoque amen. C. de testam. & conf. 75. num. 2. lib. 2. Cast. conf. 337. primo quaritur. cel. 1. post. num. 20. Vers. quando præsumitur frans. lib. 1. Giat. respons. 53. num. 10. lib. 1. Curt. jun. conf. 78. num. 130. p. 2. maxime si plures simul junctæ fuerunt. Bene. conf. 72. num. 26. Vol. 1. Vultei. 3. conf. Marp. 37. num. 162. inde & insolite clausulæ omne negotium actumque omnem reddere. cau. quisquis, 1. dist. 41. Bald. in l. si quis, 7. ff. de condit. instit. & lib. 2. F. tit. 27. in pr. num. 8. ibidemque. Marth. de Affict. quas refert & sequitur. Czpol. in tract. de simulat. contract. num. 18. Vers. nona præsumptio add. M:noch. de præsumpt. lib. 3. præf. 122. num. 67. Bocet. de investit. feudi. cap. 4. num. 21. Tiraq. de retract. convent. in præfat. num. 71. suspicionemque parere dicuntur. Cravett. conf. 355. num. 10. & conf. 494 num. 25. Vol. 3.

III. Info-

III.

Insolita pacta probanda sunt ab eo, qui pacta insolita allegat. Jacob: de S. Georg. in §. qui quidem in vestigiis, num. 65. Verf. in dubio. Pacian. conf. 104. num. 5.

C A P. LXX.
De Instantia Logica.

Instantia data corrumpit argumentum. c. Generabilem, 34. ubi precipue. Bald. extra de Elect. Bart. in l. interdum in pr. ff. de condic. indeb. Farin. 1. conf. crim. 50. n. 40. Vnde ad tollendam consequentiam sufficit etiam unam instantiam dare, cap. siens urgeri. 1. q. 1. Crot. in l. Gallus. §. l. §. quid si, col. 37. ff. de liber. & possib. Pacian. conf. 33. n. 15.

Quod verum intellige, quando instantia est super ratione illius, de quo quæritur. Ita in l. creditor. col. fin. ff. de oper. nov. nunc. Alciat. in l. creditor. auctem Verf. similis. ff. de V. S.

C A P. LXXI.
De Instantia judiciali.

Axioma I.

Instantia finita finitur iudicis officium, l. 4. C. de pos. per ea qua allegat. Bald. in l. litigator. n. 5. in pr. §. l. iudex. de re judic. VVesemb. 1. conf. 6. n. 114. Hinc instantia perempta omnia acta perire dicuntur. l. cum lite mota ff. judic. solv. Dec. in l. 2. C. de edend. n. 53. Ruin. conf. 69. n. 5. lib. 1. Socin. jun. conf. 132. n. 2. lib. 2. Bald. in l. 2. n. 5. in fin. C. 2. de formul. sublat. l. C. de fructib. §. lit. expet. Gail. 1. obf. 67. n. 3. Vult 1. conf. 15 n. 20. Intellige verum de judiciis ordinatoriis, non vero decisoriiis, ut sunt dicta testium. Bart. in d. l. cum lite. n. 5. Abb. in cap. causam 1. de testib. Ruin. d. conf. num. 5. Menoch. de recup. process. remed. 1. num. 230.

II.

Instantia perempta vitium litigiosi non attenditur, l. 2. ibi lite nihilominus. C. de litigior. Bart. in l. 1. §. fin. ff. eod. DD. in l. postquam liti. C. de pact. l. cum mora, C. de transact. Natt. conf. 2. cum alijs autoritatib. in hanc sententiam adductis per Crayett. conf. 279. Cacheran. decr. 144. Tob. Non. conf. 72. qui loquitur de instantia per sententiam peremptam, etiam in casu, quo de executione eiusdem sententia etiamnum disceptatur, Vid. Harrm. Pistor. 1. quast. 40. num. 14.

III.

Instantia causæ principalis triennio nimitur, l. properandum. 13. in pr. C. de judic.

Q999 2

judic. quod verum intellige in civilibus, seu in criminalibus, cum in his biennii spacio pereat, d. l. 13. in fin. l. fin. C. ne iur. cert. temp. crim. quæst. termin. de qua vid. Grainmat. vol. 31.

Amplia primo quod procedat non solum in causis, quibus non modo per viam actionis vel accusationis, verum etiam ubi per inquisitionem procedatur. Bald. in d. l. *properandum*, pr. col. 3. incip. *Tunc instantia*.

Amplia secundo in causis, quibus per officium iudicis procedi solet, cap. *Venerabilis de iudic.* quinimo & in causis executivis & instrumentalibus, quibus executio parata est, locum habere perhibent Roman. conf. 174. Socin. conf. 95. vol. 1. Felin. in d. c. *Venerabilis*, in fin. Alex. conf. 50. vol. 2.

Amplia tertio obtinere non tantum eorum iudice ordinario, verum etiam delegato, d. l. *properandum*, ibi sed omnes iudices. An & coram arbitro, vid. Marant. de ord. iudic. p. 5. n. 10.

Amplia quarto procedere etiam si litigator pendente lite moriatur. l. *heres absens*, l. *si petitor*. l. *si quis Roma*, ff. de iudic. l. *si eum hominem absque*. Bart. & loh. de Imol. ff. de fideiuss. Maria. Socin. in cap. *quia* v. de iudic.

Limita primo axioma verum esse de iure civili, non vero Canonico, ut quæ vigore illius nunquam pereat. Panorm. & Dd. in c. *Venerabilem* C. c. fin. de iudic. Alex. conf. 23. col. 1. vol. 3. Diaz. reg. 238. Sebast. Vant. in tract. de nullitat. lit. de nullit. ex defectu iurisd. & iud. ac quib. mod. n. 126. Eman. Soarez. in suis commun. concl. tit. 1. n. 113.

Limita secundo non procedere quando causa ventilatur in consistorio Principis. Bald. conf. 217. col. fin. vol. 3. per Auth. sed lit. C. de temp. appellat. vid. tamen. Matth. de Afflict. conf. Neapolit. 281. his addi possunt & ex quas adducunt Robert. Marant. d. p. 5. de ord. iudic. & Laurent. Tcunin. de Rodolph. in tract. cancel. caut. 18 n. 5. ubi vid.

C A P. LXXII.

De Institutione Heredis.

Non temerè bona nostra relinquamus iis quos suspicamur ea per luxum statim consumptura, nec iis quos odio prosequimur, sed potius eorum liberis, l. 3. §. 8. de minor. l. 25. C. de inoff. testam. l. pen. si ab. test. nulla ex ab. ubi Cujac. lib. 6. resp. Papen.

C A P. LXXIII.

De Instrumentis.

Axioma I.

Instrumentum quod verbis non dicit nec nos supplere debemus. Bald. in l. *lecta in 2. opposit. sic cert. per. l. inquisitio*, num. 2. C. de solut. l. neque C. de probat.

Rodolph. col. 2. de *rescript.* & *conf.* 297. col. 8. Vol. 1. *l. inf.* *conf.* 159. num. 2. & *conf.* 220. Vol. 2. Vult. 3. *conf.* Marp. 31. n. 8. Wescenb. 1. *conf.* 15. n. 42. & *conf.* 22. num. 5. Instrumentum enim est stricti juris. Idem, *in parat.* num. 7. ff. de *sed. instrum.* Vmm. *disp.* ad *proceff.* 17. rh. 9. n. 43. Unde dici consuevit, instrumentum quod non cantat, nec nos cantare debere ut Gulierez. 5. *pract.* *quast.* 62. n. 17. Pruckman. 1. *conf.* 14. n. 92. Cothman. *conf.* 5. num. 68. & *seq.* idcoque nec extenditur ad res & personas in ea non nominatas, *l. ad probationem.* 21. ubi Bald. de *probat.* Bart. *in l. ad mouendi.* num. 32. ff. de *iurejur.* Socin. *conf.* 39. *visi.* n. 10. Vol. 1. Wescenb. 1. *conf.* 4. n. 31. quia illud solum probat quod corporis oculis legitur quodque tenor illius demonstrat, de *l. ad probationem.* l. 1. ff. de *his qua in testam. delem.* nr. Francise, Barfar. *conf.* 205. num. 1. nec inter partes creditur, quod in instrumento omisum est. Bald. *in d. l. ad probationem.* Cravett. *conf.* 630. n. 2. *Verf.* ad *num.* enim. Goedd. 1. *conf.* Marp. 26. n. 10.

Declara verum, quando fir super materia stricta veluti transactione & pacto, non etiam quoties apponitur contractui bonæ fidei. VVescenb. 2. *conf.* 51. num. 56. Cum enim instrumentum sit accessio tantum contractus, cui apponitur, *l. 4. de pignor.* ideoque naturam contractus induere dicitur cui apponitur, *l. 4. ff. de iur.*

II.

Instrumentum probatio probata & veritas apparens dicitur Bald. *in l. Imperator.* n. 10. ff. de *stat. hom.* Bart. *in l. 1.* n. 8. ff. de *no. oper. nunc.* Hypolit. *in rubr. C. de probat.* n. 3. Ioseph. Ludov. *decis.* 50. n. 5. *decis.* 26. n. 13. & *decis.* 82. n. 3. Vulr. 3. *conf.* Marp. 35. n. 60. Dec. *in l. cum precibus.* C. de *probat.* Specul. de *instrum.* edit. 5. *restat.* *Verf.* sed pone. Bald. ad *l. quoriet.* C. de *iudic.* *in fin.* & ad *l. si pupillo.* C. de *fur.* Tiber. Decian. *resp.* 66. num. 9. Vol. 3. & *resp.* 55. num. 6. Vol. 5. Alex. *conf.* 37. num. 16. Vol. 2. Cravett. *conf.* 10. num. 17. inducit enim rem liquida & evidentem prout aiunt. Bald. *in l. quoriet.* C. de *iudic.* Alex. *conf.* 119. n. 5. Vol. 2. & *conf.* 135. n. 5. Vol. 6. Paris. *conf.* 110. num. 95. Vol. 1. ac facit rem clarissimam atque apertissimam. *l. inf.* ad *l. 1.* num. 10. ff. de *no. oper. nunc.* Menoch. *conf.* 7. num. 4. *conf.* 348. num. 1. Tiber. Decian. *respons.* 55. num. 6. Carpzov. p. 2. *conf.* 11. 43. *defin.* 7. num. 3. maxime in antiquis. Innocent. ad *cap. 1.* extr. de *probat.* per e. *videtur.* extr. qui *matrimon.* accus. poss. Ioh. Gallien. *conf.* 2. Feud. *varior.* num. 6. cum *seqq.* Iohan. Goedd. 3. *conf.* Marp. 32. n. 202. nec disceptatione fori indiger. Bald. *in l. Imperator.* col. 1. ff. de *stat. hom.* Panorm. & Dd. *in c. cum olim.* de *consob.* & *cap. cum dilecti.* notab. 1. de *donat.* Innocent. *in cap. ex inquisitione.* de *appellat.* Bart. *in l. 1.* 5. si quis *neget.* ff. *quemad. testam.* *aper.* *l. inf.* *in l. iur. gentium.* 5. quod *ferre.* num. 2. Angel. *in l. interest.* not. ult. C. de *solut.* Alciat. *in tract. de presumpt.* reg. 3. *praf.* 13. num. 7. & *seq.* Cacheran. *decis.* Pedemans. 117. num. 1. Ioseph. Ludov. *decis.* Perus. 26. num. 13. *decis.* 50. num. 5. & *decis.* 82. num. 3. idemque consulendo ad stipulantur. Decius. *conf.* 36. num. 2. & *conf.* 118. *in princ.* Alex. *conf.* 33. num. 4. Vol. 3. Bald. *conf.* 400. Vol. 5. Curt. *lun.* *conf.* 64. num. 4. & *conf.* 109. num. 20. Cravett. *conf.* 31. num. 7. Roland. à Valic. *conf.* 85. num. 38. Vol. 1. *conf.* 6. num. 18. *conf.* 57. num. 4. Vol. 3. *conf.* 47. num. 13. & *conf.* 49.

conf. 49. num. 4. Vol. 4. Decian. conf. 66. num. 59. Et seq. Vol. 1. conf. 72. num. 4. Vol. 2. Burlat. conf. 32. num. 10. Vol. 2. Cephal. conf. 218. num. 1. Vol. 2. quapropter instrumenta notorium inducere responderunt. Bart. in l. 1. in pr. n. 8. ibidem q. 131. num. 20. de no. oper. numc. Menoch. de recap. poss. remed. l. m. 223. Mascard. de probat. Vol. 2. concl. 1106. num. 19. Bald. in l. Imperator. col. 2. ff. de stat. hom. Tirac. de retract. lignag. §. 2. gl. 1. m. 20. Natt. conf. 51. num. 19. Vol. 1. Purpurat. conf. 490. num. 1.

III.

Pro veritate instrumenti semper præsumitur. *l. cum precibus. 18. C. de probat. l. desiderium. 7. C. de positi. e. cum dilecto. 6. extr. de donat. c. licet. 9. extr. de probat. Novell. reg. 120. Roland. à Vall. conf. 9. num. 15. conf. 61. num. 28. Vol. 1. conf. 85. num. 37. Et seqq. conf. 89. num. 1. eod. Vol. conf. 40. num. 7. conf. 58. num. 6. conf. 63. num. 1. lib. 4. Et conf. 96. num. 17. Anchar. Regiens. quæst. 3. num. 16. p. 2. Herculan. in tract. de negativ. num. 150. Cephal. conf. 4. num. 19. conf. 109. num. 5. lib. 1. conf. 287. num. 1. Et cons. 261. num. 5. Ludov. decu. Lucens. num. 7. Bart. in l. quod si nepotes. ff. de testam. encl. quam sequitur. Alciat. conf. 22. lib. 8. Tom. 3. Regner. Sixtin. 2. conf. Marp. 8. num. 34. nisi argumentis luce meridianæ clarioribus contrarium probetur. *l. cum precibus. 18. maxime ubi iudex intervenierit. Curt. in tract. de testib. concl. 42. Salicet. in l. si quis decurso. C. de fals. Sebast. Montic. de inventar. hered. §. 7. num. 31. Thomas. Maso. in specul. Notar. publ. specul. 3. num. 23. Vbi enim est instrumentum, illic censetur esse casus Legis, ut ex Bald. tradit. Cravett. conf. 31. num. 7. Bertazol. 1. consule. decu. conf. 1. num. 7. Tirac. in tract. de retract. tit. 1. cap. 2. gl. 1. num. 20. de quo nec dubitandum sicut nec de casu Legis dubitari solet. Bald. conf. 215. col. 2. Vol. 2. Roland. à Vall. conf. 57. num. 4. Vol. 3. Et conf. 46. n. 2. Vol. 2. Vult. 3. conf. Marp. 18. num. 84. adeo ut ille qui instrumentum pro se habet, habere dicatur, Tangere me noli, prout post Baldum perhibent. Cravett. conf. 31. in fin. Roland. à Vall. conf. 100. num. 4. Vol. 4. Cephal. conf. 109. num. 9. Vol. 1. & ad hoc infinita alia accumulatur. Tirac. de retract. consanguin. §. 2. gl. 1. num. 20. quibus assentiunt. Schrader. in tract. de feud. p. 10. sect. 12. num. 14. Et VVelsenb. conf. 34. n. 36. ubi ait, hanc probationis formam, quæ sit per instrumenta publica, probationem esse optimam ac expeditissimam, utpote per quæ probatio in continenti fieri dicitur, cum testium productio moras dilationesque requirit. Bart. in l. ille à quo §. si de testamento. ff. ad SC. Trebell. Panorm. in e. cum contingat. de offic. deleg. Menoch. 1. conf. 7. n. 4. Vnde & is intentionem suam habere fundatam dicitur, qui instrumentum publicum pro se habet. Dec. conf. 307. Socin. conf. 93. num. 16. Vol. 3. Roland. à Vall. conf. 61. num. 2. Vol. 1. instrumentumque publico creditur donec contrarium probetur. *l. generaliter. 13. C. de non numer. pecun. l. optima. 14. C. de contrah. stipul. Et probat usque dum de defectu solennitatis non opponatur Imol. in cap. cum dilectum. num. 20. in fin. de consuet. Felin. in cap. sicut. de sentent. Et rejudic. n. 28. Matthæsi. sing. 12. incip. nota quod vid. & Gail. 2. obs. 71. n. 6. quin imo Instrumentum non tantum veritatis, sed tres omnino dicitur habere præsumptiones scilicet quod sit solenne, quod***

quod sit verum, & quod sit consensu partium perfectum *gl. in l. jurigentium. §. quod ferit ibid. l. ult. num. 1. de pact. Dd. in cap. ad audientiam de praescript. & prater hoc. Goedd. l. conf. 28. n. 48. laud. Cothman. l. resp. 18. num. 2. & segg. Cotta. in memorabil. Verb. instrumentum praestitum. Nevizan. lib. 6. §. 16. Nupt. n. 47. Verissem in dubio. Bald. conf. 59. §. 1. Dec. conf. 36. n. 6. Socin. jun. conf. 189. n. 14. §. 2. Roland. à Vall. conf. 96. n. 11. §. 2. Vult. 3. conf. Marp. 21. num. 168.*

Declaro primò procedere dummodo instrumentum habeat sua solennia & sit validum, aliàs secus Socin. in tract. regular. reg. 351. Roland. à Vall. conf. 63. n. 45. lib. 4. & conf. 55. n. 9. eod. lib.

Declaro secundo obtinere dummodo contra instrumenta nihil opponatur secus si opponatur, quia donec super validitate instrumenti discutitur, instrumentum nullam fidem faciet, prout declarat. Ofasc. decem. Pedem. 129. n. 7. & post eum. Fatia. l. conf. 11. n. 20. in addit. lib. B.

I V.

Instrumenta de jure communi non habent paratam executionem. Bart. Bald. & Dd. communiter in l. minor. 25. annis cuius fidei commissum. in pr. ff. de minor. Alex. in l. si cum Domino. §. eo autem tempore. num. 6. ff. de iust. matrim. Boer. decem. Burdegalens. 295. n. 5. p. 5. quam juris esse regulam affirmat. Menoch. conf. 180. num. 36. §. 2. atque ex ea infert. Bursat. conf. 357. num. 1. §. 4. Eum qui ex instrumento sive testamento vult agere via ordinariā agere teneri, ac perhibet. Coler. process. executiv. p. 3. c. 2. num. 1. illam conclusionem quasi generalem esse quod obligationes, item instrumenta quantumcunque fide digna regulariter non habeant paratam executionem, sed ab actione, proposito videlicet ordinatio libello processus inchoandus sit. per Dd. ibid. allegatos: quibus accedunt. Modest. Pistor. conf. 60. num. 32. §. 1. & VVesend. conf. 14. n. 55. Vbi in jure communi instrumenta non esse guaranteegiata ut illis nihil opponi possit, sed quod admittant quaslibet exceptiones quibus testes ac alia instrumenta possunt coargui, quod & confirmat Scaccia lib. 1. de judic. caus. §. 1. cap. 62. num. 1. id etiam de instrumento publico verum esse, & hanc esse communem, Dd. sententiam attestantur. Roder. Sarez. in l. post rem judicatam. Verb. secutus §. 1. num. 6 Emanuel Soarez in thesaur. comm. opin. Verb. testamentum. Francisc. Borch. conf. 17. num. 2. §. 1. Tellaur. decem. Pedemont. 26. num. 1. inique tantum procedere de jure ait Angelus de Perus. relatus à Coler. de p. l. c. ut etiam dixerit esse contra omnia jura mundi quod instrumenta paratam habeant executionem: hinc ille qui vult agere ex instrumento via executiva, prius probare debet illud instrumentum esse executivum. Bart. in l. Ddum. num. 1. ff. de testam. mist. & in l. 1. §. parci num. 2. ff. quod si aut claud. Dec. conf. 10. num. 7. & conf. 358. num. 1. idemque multis comprobatur. Sebast. Vant. sub tit. quis possit dicere de nullitate. n. 40. neque enim probat instrumentum antequam de eius iuribus sit discussum. Imol. in l. 1. num. 8. de oper. no. nunc. & ibid. laf. col. 6 & donec disputatur de fide & validitate instrumenti, non potest illud habere aliquam virtutem vel effectum, sed oportet prius esse decisum, validitatem continere, ut virtutem & effectum parere possit. Socin.

Socin. *conf. 97. in fin. Vol. 1. Roland. à Vall. conf. 57. num. 30. Vol. 3. Cephal. conf. 627. num. 7. & conf. 768. num. 12. Vol. 3. Instrumentum siquidem disputabile executione non meretur ut multis persequitur. Menoch. *de arbitr. jud. quass. lib. 2. casu. 12. num. 4. in fin. & notabiliter ait. Coler. de process. executiv. p. 3. c. 1. n. 55. Super Instrumento dubiabili de quo iudex probaliter ambigit, a non mereatur paratam executionem, consultius esse cessare interim ipsum à præcepto executivo, donec luper eo audiantur partes, cum talis probatio instrumentalis, super qua denuo inter litigatores disputandum est, nequeat diei probationi in continentia oblata, eodemque faciunt tradita ab eodem. Coler. *p. 4. de process. Execut. c. 1. n. 18 ubi vid. Vnde quando statutu tribuit hanc vim instrumentis, ut paratam executionem habeant, illud intelligendu erit de instrumentis claris & liquidis quibus nihil vel in forma vel materia opponi possit. Bart. in l. proinde in fin. ff. ad l. Aquil. Alex. in l. item quia. ff. de pact. & conf. 188. col. 2. Vol. 2. & conf. 33. n. 7. Vol. 6. Socin. sen. *conf. 51. col. 1. & conf. 120. col. 5. Vol. 1. Ruin. conf. 152. num. 9. Vol. 4. & conf. 2. in fin. Vol. 5. Dec. conf. 322. num. 3. & conf. 682. num. 9. Socin. jun. conf. 187. num. 78. Vol. 2. Cephal. conf. 204. num. 5. Vol. 2. Myñz. obf. 6. hui add. & relata. à Sigismund. Scacc. d. c. 62. num. 30. ubi vid. pl.****

V.

Instrumenta debent esse apud eum ad quem pertinent. *l. si quis ex argentiarius. 6. §. 5. & perf. pertinere. ff. de edend. Carpov. p. 2. jur. pr. forens. constit. 33. defn. 18. num. 6.*

VI.

Instrumenti defectus veritatem non immutat. *l. 1. l. 4. l. 6. cum sex. seqq. C. de fide. instr. VVeslenb 1. Conf. 9. n. 39.*

VII.

Instrumentum ad aliud se referens, absque relati productione nil probat. *Auth. si quis in alio. C. de edend. ubi Bald. n. 7. Mascard. de probat. concl. 923. n. 1. Vol. 2. Vult. 1. conf. Marp. 28. n. 69.*

Declaro verum, si nimirum inter alias personas probatio fiat, Instrumentum enim referens se ad aliud inter easdem personas, inter quas confectum est, probat, etiam absque relati productione. *l. optimam. 14. in med. C. de contrah. stipul. quin & inter alias personas probat, si continent claram facti narrationem in instrumento relato contentam. Felin. in cap. Epistola Verbū. extr. de probat. num. 26. Matth. Berlich. p. 1. concl. 43. num. 14. Matth. Coler. de process. Execut. p. 3. cap. 1. num. 56. & seqq. ubi ponit plures limitationes. Vnde & in instrumentis ultimæ voluntatis aliter rem se habere docet. Dan. Moller. lib. 5. semestr. 84. & id. Carpov. p. 1. constit. 17. defn. 4. n. 9. item quando contineret orationem certam rem & dispositionem plenam, seu id expresse & specificè continet, quod in relato continebatur. arg. l. 3. C. de fals. Mascard. d. concl. num. 6.*

VIII. Instru-

V I II.

Instrumentum productum in iudicio, censetur per producentem approbatum Carol. Molin. *in consuetud. Paris.* p. 1. §. 5. n. 36. Felin. *in c. examinata.* 15. num. 2. *extr. de iudic.* Matth. de Afflict. *de dec.* 14. §. 21. Dan. Moller. 1. *semiss.* 22. nisi producat cum protestatione, se velle eo tui non aliter, quam in quantum pro se faciat. Moller. d. 22. num. 5. Felin. *in c. impuisti.* *extr. de fid. instrum.* Matth. Coler. *de process. execut.* p. 3. c. 8. n. 62. Pract. Papient. *in form. producti instrum.* §. *in illis casibus.* n. 1. Iacob. Menoch. *de presump.* lib. 2. *pres.* 45. n. 23. Carpov. p. 1. *confist.* 17. *defin.* 7. n. 4. *adde infr. h. ax. xl.*

I X.

Instrumentum non nocet ei qui se in eo non obligavit. *l. ad probationem.* 22. ubi Bald. num. 1. §. 2. *C. de probat.* Wesenb. 1. *conf.* 42. num. 40. Vnde sicut instrumentum inter alios factum tertio non præjudicat aui nocet, ita nec contra tertium quid probabit aut fidem faciet, ex eadem ratione quod res inter alios acta aliis nocere aut præjudicare non debeat, per doctrinam. Cyni. *in l. antiqna.* q. 3. C. ad S. C. *Vellei. quem sequitur.* Speculat. *sub. tit. de instrum. edit.* §. *numquam* §. *sub. tit. de locat.* §. *nunc.* Gero. *vers.* quinquagesimo septimo. à Menoch. allegatus. 2. *arbitr. iud.* cas. 91. *in fin.* quibus assentiunt. Francisc. Viv. *de c. Neapolis.* 342. num. 1. VVesenb. 1. *conf.* 12. num. 44. *per text. in l. exemplo.* 7. §. *L. rationes.* 6. *C. de probat.* ubi dicitur nemini scribenti credi pro se contra tertium. Idque tam esse verum quod instrumentum non probet inter personas alias, quam inter quas est factum, ut tertio non tantum non noceat, sed etiam non prosit. refert Bart. *in l. admonendi.* num. 32. *vers.* item quæro si instrumentum. Sic Instrumentum venditionis non probat venditorem fuisse Dominum illius rei à se venditæ, quando is venditor vel eius heres rei vindicatione agit non contra emptorem sed contra tertium, qui ab illo emptore causam habuit. *juxta gl. & Bald. in l. si quis conductionem.* C. de locat. Bart. *in l. ita ut si fur.* ff. *commod.* Cort. *conf.* 219. n. 7. *sol.* 1. quando in consilio Neapolitano decisum fuisse refert. Afflict. *de c.* 40. num. 3. *vers.* sed profecto. Similiter instrumentum locationis & conductionis rei fidem solū facit inter conductorem & locatorem, non etiam contra tertium. Socin. *sen. conf.* 89. num. 16. *vers.* conuenit §. *instrumentum.* vol. 1. Curt. *jun. conf.* 158. num. 16. *sol.* 1. Afflict. *de c.* Neapolis. 331. num. 7. *quem sequitur.* Mascard. *de probat.* *sol.* 1. *concl.* 521. num. 5. Sic liber officialis cui publica tributa est fides probat quidem inter officialem & eum cum quo negotium gestum est, non autem contra tertium. Imol. *conf.* 96. *in fin.* Alex. *conf.* 36. *sol.* 1. *quem sequitur.* Menoch. d. cas. 91. *in fin.* idemque decidit. Boer. *de c.* Burdegal. 105. num. 13. §. *post eum.* Mascard. *de probat.* *sol.* 1. *concl.* 542. num. 1. ita litetas & concessiones Principum contra tertium non probare deducit Craveit. *in tract. de antiq. temp.* p. 1. §. 3. ita nec investitura (quæ alioquin inter Dominum & Vassallum probat, quicquam contra tertium probare affirmat. Dec. *conf.* 468. num. 26. *vid.* §. *Castren.* *conf.* 72. num. 2. *vol.* 2. Et hoc procedere etiam cum versatur in antiquis, ut ne tunc quidem in-

Rrrr

strumen-

strumentum contra tertium probet, docet Cravett. in *tratt. de antiq. temp. p. 1. num. 24. & seq. quem refert. Menoch. conf. 402. num. 17. & vol. 5. Obſervandum tamen quod ſicut instrumentum contra ſcribentem probat. Aym. Cravett. conf. 815. num. 14. Verſ. ceterum. Speculat. de instrum. edit. 5. nunc. dicendum reſtat. num. 5. 6. 7. Maſcard. de probat. vol. 3. concl. 1294. num. 2. & vol. 1. concl. 109. num. 9. concl. 111. num. 20. & 22. Caſtr. num. 40. & 41. Iaſ. n. 76. & ſeqq. & num. 90. 91. ad l. admonendi. ff. de iur. iur. per l. Publica. 26. ff. de pos. l. generaliter. 13. C. de nō numer. pecun. addat. Franciſc. Burſat. conf. 39. num. 26. Henric. Bocet. ſing. 49. num. 4. Maſcard. vol. 3. de probat. concl. 1032. n. 1. per gl. in l. ſi procuratorem. Verb. intelligendum. ff. de procurat. & l. diſtrahente. C. de reb. alien. non alienand. Ita etiam adverſus heredem eius, herediſque herede in ac ſingulares ſueceſſores plenè probare dicitur. Ioh. Baptiſt. de Plot in l. ſi quando. num. 174. C. vud. & Aym. Cravett. de antiq. temp. p. 1. §. viſo de verb. ſignificatiō. num. 2. 15. 16. per d. l. Publica. 26. §. ſi. de pos. Auriſ. contra qui propriam. C. de non numer. pecun. l. eum de indebito. 25. in ſi. ff. de probat. Speculat. in d. §. nunc dicendum. num. 5. cum ſeq. Maſcard. d. concl. 109. num. 3. Anchoran. lib. 2. quaſt. 2. num. 22. non attento quod. Abb. & Dec. n. 6. inc. 2. extr. de ſid. instrum. ubi perhibent in præjudicium tertii privatam ſcripturam etiam in antiquis probare, moti ratione eā, quod non ſit in poteſtate debitoris præjudicare tertio, quia hoc procedit quoad tertium qui cauſam à debitore illo non habet, ſecus ſi ab eo cauſam ſuam poſt instrumentum conſtitutum acquiſitam accepit prout explicat. Aym. Cravett. d. n. 2. 15. cum ſeq. & probat. Ancher. d. g. 2. num. 22. lib. 2. vel favor ejus aliud ſuadet, quapropter ſicut instrumentum depoſiti inter alios celebratum probat. Goedd. 1. conf. Marp. 28. n. 34. ita itidem instrumentum dotale fidem quoque inter omnes tertios facit. Franciſc. deſſ. 191. n. 2. lib. 1. præſertim antiquum, cuius magna cenſetur auctoritas. Bald. in l. exemplo. C. de probat. Innocent. ad c. ſemienſ. extr. de V. S. Vniverſ. Francofurt. conf. 31. num. 7. cum ſeqq. Var. letor. Corn. conf. 171. n. 9 & 18. & conf. 333. n. 14. & vol. 1.*

X.

- Instrumentum operatur quantum pactum. l. ad Verſus ubi gl. C. de Jur. Tiraq. in LL. Connub. gl. 5. num. 74. cum ſeqq. VVeſenb. 1. conf. 11. n. 13.

X I.

Instrumenti parte aliqua qui pro ſe utitur, patitur & totum contra ſe valere in capitibus non diverſis. VVeſenb. 1. conf. 2. num. 77. Bart. & Dd. in l. quadam de edend. l. Publica. 26. §. ſi. ff. de pos. l. Aureliu. 28. §. idem quaſit. 12. de libe. rar. leg. Auriſ. ad hac C. de ſid. instrum. VVeſenb. in parat. quod quiſq. iur. in ult. ſtat. num. nlt. Dec. num. 4. & Canoniſt. in c. 2. de ſidej. Iaſ. in l. admonendi. n. 329. Ripa. num. 123. & Purpurat. num. 205. de iur. iur. Instrumentum enim eſt individuum. Caſtrenſ. in l. 1. n. 12. C. ſi ad Verſ. vendit. & instrumentum ac ius quod in eo continetur ſunt connexa viſu & intellectu. Bald. in l. instrumenta. 24. num. 5. C. de ſid. instrum. Vade non poteſt negare in eo ne dum diſpoſita, verum

verum etiam tantum narrata, dato etiam quod producat tantum in parte & in articulis pro se facientibus, nam & in aliis vice versa contra se admittere debet. Cravett. *conf.* 201. num. 6. adeo ut etiam illius verbis tantum enunciatis stare cogatur. Dec. *cap. cum Generabilis*, col. 14. *Gerf. pradiſſa conclusio de Except.* Panorm. *conf.* 52. lib. 2. in 2. dub. latè Cravett. *conf.* 75. de Anno num. 8. p. 1.

XII.

Instrumenti verba formam dant contractus. Bald. in *l. quoties*. 12. num. 4. de *ſuis & legitim.* & obligationem constituunt. *l. non figura*. 38. de O. & A. nec aliud intelligitur actum, quam scriptura est expressum. *l. ubi ubi* Bald. & Salicet. *C. de ſuſſ. cam. adject.* Bald. *conf.* 189. *creditor*. num. 3. Col. 2. cui nec addi nec detrahi quicquam debet. Bald. in *l. lecta*. 2. *oppoſ. ſicert. petat.* VVefenb. 1. *conf.* 2. num. 25. Vnde quod verbis instrumenti non continetur pro omiſſo cenſendum erit. *l. ad probationem*, 21. ubi Bald. *C. de probat.* VVefenb. 1. *conf.* 15. num. 7.

XIII.

Instrumentum in conditionem conceptum, non potest executioni mitti antequam specificè conditio sit impleta. Cravett. *conf.* 220. num. 10. ne habet executionem paratam ante conditionem impletam, donec impletum esse probetur, etiam si ex statuto guaranteeionatū. Bald. in *l. cum testamento*. in *ſu. C. de testam. man.* Imol. Angel. in *l. ſin. ſ. Tuiſſiſſ. de vulg. & pupil.* Alex. in *l. qui balneum. ff. qui pot. in pign.* Nec enim est instrumentum liquidum, antequam conditio eius liquidetur. Caſtr. & Alex. in *l. irem quia. in pr. de pact.* Bald. in *l. ſi quidem*. num. 3. *C. de Except.* Alex. *conf.* 119. p. 1. VVefenb. 1. *conf.* 14. num. 91.

XIV.

Instrumenta publica nullam extraneam recipiunt interpretationem, sed eam ex ipsissimis verbis deſumi neceſſe eſt. *l. ad probationem*. 21. ubi Bald. *C. de probat.* & ſecundum vulgarem regulam quod instrumentum non dicit, nec nos dicere debemus. Cothm. 2. *conf.* 5. n. 68. & ſeq. hinc quod instrumentis & contractibus omiſſum eſt, pro non compositis habetur. *l. 7. C. de condiſt. cauſ. dat.* Rol. à Valle. 2. *conf.* 76. n. 23. Schrader. *de ſend. p. 10. ſect. 1. n. 130.* Klock. *de cauſ. probat.* c. 16. *ſect. 1. n. 167.* Vid. *ſupr. dixim.* 1.

XV.

Iudex ſemper debet inſpicere instrumenta antiquiora, & ſecundum ea de recentioribus iudicium facere, juxta notitiam Sonsbecii, quod citat & laudat. Vult. 2. *F. 3. n. 22.* Ne alicui ſus ex antiquioribus litteris competens auſeratur. latè VVefenb. 4. *conf.* 139. n. 79.

R R R 2

Cap.

Axiom. Lib. IX.
CAP. LXXIV.
De Intellectu.

Axioma I.

Intellectu magis percipi quædam, quem elocutione exprimi possunt. *l. vatum. 13. ff. de solut.*

I F.

Intellectus subauditus servandus non est, quo quis ad malefaciendum invitatur. *l. 3. ibique gl. Verb. Voluntatis. C. de Vsur. l. quia autem. 6. in pr. ff. si quis omis. caus. testam. l. Titia. §. idem respondet. 1. ff. de V. O. l. serbo alieno. 11. §. pen. l. eotempore. 50. ff. de peculio.*

II I.

Illud quod potest intelligi habetur pro expresso. *l. fideicommissa. 11. §. si glo. 10. C. ibi Gothofr ff. de legat. 3. Guid. Pap. in sing. n. 989.*

I V.

Intellectus absurdus est vitandus. *l. nam absurdum. 7. ff. de bonis libert. l. 1. §. et restituendi. vers. unde queritur. ff. de publican. l. observare. 4. §. fin. ff. de officio. Procons. cap. quemadmodum. 25. de inrejur. cap. cum inter. 5. de except. cap. dudum. 14. de prabend. lib. 6. Prob. ad Monach. in cap. generali. num. 18. cum seqq. de elect. in 6. Valasc. conf. 174. num. 11. Garc. Girona. de privilegiorum, seu exempt. explicat. n. 184.*

V.

Intellectus ille recipi debet, per quem jura juribus concordantur, Alexand. in *l. si cum dotem. §. maritus. num. 7. ff. soluto matrim. Ar. mendat. in proem. addit. ad recopilat. legum Navarra. n. 60.*

VI.

Intellectus vitandus est, per quem incidimus in superfluitatem, ut per Roland. conf. 62. n. 5. vult Octav. Glorit. resp. x. p. 3. n. 123.

CAP. LXXV.
De Intentione.

Axioma I.

Intentio contrahentium ex qualitate rei & pretio dignoscitur. Roman. in *l. d. Tertio. §. quod in anno. solut. matr. per text. in l. cum fundo. §. uxor Gira. de jure dot.*

Cap. LXXV De Intentione. 685

jura dor. Vbi pretium discernit an de omnibus fructibus anni in simplici venditione fructuum alicuius prædii, an vero de primis fructibus tantum cum binos vel plures in anno producant, actum fuerit. Simile quid adducit *gl. in l. 1. §. 1. Verb. legendo. de superfic.* ubi pretium facit discerni contractum add. Pautschman. 1. *quæst. præd.* 23. n. 23.

II.

Intensio non verbis, sed verba intentioni servire debent. *cap. intelligencia. 6. e. in huius. de V. S. c. humana aures. 11. 22. quæst. 5. c. sedulo. 12. de iust. 38. Vult. 1. conf. Marp. 15 n. 45.*

III.

Intentionis suæ fundamentum quilibet probare tenetur. *l. 4. Æor. 23. C. de probationib. l. qui accusare. 4. C. de edendo. Joseph. Ludov. rom. 3. commun. opinion. concl. vnic. sub. tit. de probation. Brunor. à Sole in locis communib. verb. actor. 3. Mar. Antonin. var. resolut. lib. 1. resol. 70. num. 15. & resol. 106. num. 21. & lib. 5. resol. 1. num. 13. resol. 9. n. 9. Cæf. Argel. de contradict. legit. quæst. 113. n. 64. [Parif. conf. 38. num. 16. vol. 1. alleg. Bald. in conf. 229. Bero. conf. 141. In causa conductorum. num. 7. vol. 1. & conf. 142. In presenti causa. num. 3. & 8. eodem vol. Sylvan. conf. 35. num. 26. Bellon. conf. 45. num. 6. Nat. conf. 449. requisitus à Magnificis. n. 2. Corn. conf. 128. videtur primo aspectu. vol. 2. Parif. conf. 38. conductor. num. 16. vol. 1. Hyppolit. Riminald. conf. 40. elapsu. num. 4. & 14. vol. 1. Aretin. conf. 53. visa consulatione. col. 3. vers. tertio dico. idem Riminald. conf. 92. conductor molendini. n. 10. & conf. 282. num. 62. vol. 3. Rol. à Vall. conf. 86. Iohannes Torello. num. 4. vol. 3. Grat. resp. 161. in presenti casu. lib. 2. num. 9. Godazin. conf. 74. ut ordinariè. Francif. Burfat. conf. 11. species facti. num. 32. & conf. 81. Magnificus Dominus. Hier. Pautschman. 1. quæst. præd. 2. num. 9.] Nam qualitas ubi est fundamentum intentionis alicuius, debet prius probari, gloss. recepta in l. si verò. §. qui pro rei qualitate. ff. qui satius. cog. Cou. var. lib. 2. cap. 6. num. 2. Menoch. conf. 301. num. 10. & de presumption. lib. 2. quæst. 49. Rebuff. in tract. nominat. quæst. 12. num. 13. Brunor. à Sole in locis communib. verb. qualitas. 6. Gutier. de juram. confirmat. p. 1. cap. 1. n. 22. & prædic. lib. 5. quæst. 40. num. 5. Farinac. in praxi crimin. p. 1. quæst. 1. num. 23. Mari Antonin. var. resolut. lib. 2. resol. 48. num. 12. Rot. decif. 747. n. 4. apud Farinac. p. 2. recent. vol. 3.*

IV.

Intentionem suam qui non probat, dicitur carere iure. *l. ar-*

Rrrr 3

genta-

gentatium. 10. §. cum autem. 3. ff. de edendo. Cardin. Tusch. pract. conclus. tom. 1. lit. A. concl. 117. num. 19.

V.

Intentio agentium regular omnes actus ad finem intentionis, seu actus agentium non operantur ultra intentionem eorum, *i. non omnia. 19. in princ. ff. si certum petat. cum aliis citatis, supr. b. 1. cap. 26. ax. 37.* [Vnde semper inspiciendum, quo respectu fine & intentione aliquid fiat. Welenb. 6. conf. 269. n. 41.] Maxime in sacramentis, quia si quis levat parvulum de fonte, non ea intentione contrahendi compaternitatem, non dicitur contracta, & statur juramento asserentis, quando non agitur nisi de præjudicio animæ illius, ut per Gemin. consil. 110. num. 5. vers. quandoque, & cons. 130. vers. sed si inter- venerit quid n. 5. extendit ad professionem & baptismum, asserens, quod nisi addit intentio baptizandi, non erit baptizatus, & si assumens habitum religionis non habet intentionem profitendi, non dicitur professus, si hoc protestetur, refert. Cardin. Tusch. tom. 4. lit. 1. concl. 269. n. 9. cum seqq.

Limita, quia actus agentium propter dolum adhibitum extenduntur ultra intentionem, quia licet is, qui scit, & patitur agi causam super re ad se spectante, & quam possidet, non possit impedire executionem trium conformium, tamen si dolose se gessit, ut quia fuit procurator illius, qui succubuit, & tacuit jus suum, non audiretur postea volens impedire executionem trium conformium, ne dum in possessorio, sed neque in petitorio, latè. Anchar. conf. 333. Ad dubia, num. 4. & 5. vers. secunda regula. Limita etiam ubi verba sunt clara, & non apparet de mente, & intentione, licet fuerit talis, non attenditur. Ioan. de Imola consil. 102. num. 13. & 14. Aretin. consil. 2. num. 18. ubi quod si non constat de mente, statur verbis. Limita denique, quod intentio non impedit actum, quando adest voluntas, licet coacta, quia tamen est voluntas, Gemin. d. consil. 110. n. 6. vers. nec obstat, quem refert. Cardin. Tusch. d. concl. 269. n. 26.

VI.

Intentio, & animus qualis fuerit à principio & postea gestis declaratur. *i. item si 7. §. proinde. 7. ff. ad Macedon. Bolognet. in addit. ad consil. Ioan. de Anania, 32. num. 14. vers. prosequitur, Cardin. Tusch. d. tom. 4.*

d. tom. 4. lit. I. conclus. 269. num. 30. Vide supr. lib. 1. c. 62. Animum.
Axiom. 4.

VII.

Intentio concedentis ubi deficit, dispositio remanet secundum
jus commune, quia omisum habetur pro omisso. *Com. in reg. de
impetrat. benef. per obit. famil. quest. 7. num. 4.* Cardin. Tusch. d. tom.
4. lit. I. conclus. 271. num. 9. ubi num. 10. post Paris. cons. 1. num.
76. lib. 1. & consil. 3. num. 59. lib. 4. Gabr. commun. tit. de clausula,
concl. 1. num. 56. & concl. 2. num. 18. subdit. quod defectus intentio-
nis habet locum etiam in gratia motu proprio facta, quia non tra-
hitur ad ignorata.

CAP. LXXVI.

De Interesse.

Axioma I.

Interesse pendens ex alieno arbitrio non est considerabile. l. *Inde Nera-
rim.* 23 §. *idem Iulianus.* 2. ubi gl. ad Verb. *quia rectorum.* ff. ad L. *Aquil.*
Bald. consil. 71. n. 2. Col. 1. Wesenb. 1. consil. 34. n. 22.

II.

Interesse etiam luerum amissum complectitur. l. 13. §. *ult. rem. ratam.*
hab. l. 2. §. *ult. ff. de eo quod cert. loc.* l. 13. §. 1. 2. *de action. empt. l. si fundo.* 33. §.
fin. ff. locat. Carpzov. p. 3. *jur. pr. forens. consil.* 30. *defn.* 7. num. 4. Anton.
Fab. in C. lib. 4. *lit. 24. defn.* 8. num. 3. in id & detrimentum, quod futurum ti-
metur l. 14. §. 5. l. 67. §. 1. *ff. de furt.* Huic regulæ planissimè ob stare videtur.
l. 21. §. 3. *de act. empt.* Declarationis causa cum Cujac. in *Paul. ad d. l. 13. rem.*
rat. hab. & ICtio gravissimo Dn. Iohanne Ottone Tabor. in *racem crim.* ad
d. l. 67. §. 1. responderi potest. Vocem Interesse quandoq; latius, nonnunquam
strictius sumi, priori in sensu omnem rei utilitatem comprehendere, posteri-
ori tantum utilitatem rei coherentem, extraria prorsus exclusâ denotare.

III.

Interesse quoad rerum naturam certum est. l. *cum ad presens.* 37. *ff. de
cert. pet. l. ubi autem.* 75. §. *illud.* 4. *Verf. sed qui Genum.* ff. de V. O. Bart. in l.
fin. ff. de iur. iur. Regner. Sixtin. 1. consil. Marp. consil. 11. n. 11.

IV.

Interesse difficilis est est probationis. l. *ult. ff. de prator. stipul.* Bart. in
l. 2. in fin.

l. 2. in fin. C. de rescind. Vend. Rebuff. in l. unic. num. 432. C. de sentent. qua pro eo quod interest. Menoch. 1. arb. jud. cas. 119. Carpov. p. 2. conf. 30. def. 8. num. 6.

V.

Interesse non debetur nisi quis fuerit interpellatus. Bart. in l. ita stipulatus. n. 54. in fin. ff. de P. O. Arcin. conf. 72. col. fin. Gers. ad Oth. Gum. Ruin. conf. 55. n. 4. G. 11. Col. 2. G. conf. 33. n. 7. Col. 3. Aym. Cravett. conf. 89. n. 4. Col. 1. Farin. 4. conf. 15. n. 37.

VI.

Interesse non debetur nisi à tempore mortis. Dd. in d. l. testat. ff. de reb. cred. prout in terminis societatis. textus est in l. socium. 60. ff. pro soc. quem citat. Dec. conf. 119. n. 3. in fin. Farin. d. conf. 15. n. 43. adeo ut etiam instricti juris iudiciis à tempore mortis peti possit. l. si fundum. 114. ff. de P. O. facit summopere quod ex sententia Angel. Raphael. Iaf. & recentiorum tradit Aleiat. in l. cum fundum ff. de reb. cred. ubi Gid. add. G. Costal. in l. ratio. 3. si emptor. ff. de adion. empr. G. l. videamus. 19. ff. de P. sur. ubi non solum hoc generaliter tradit. quod interesse instricti juris iudiciis à tempore mortis peti possit. sed & in specie subijcit. in huiusmodi iudiciis & fructus ut interesse venire. vid. Regner. Sixtin. 1. conf. 11. n. 10. contra quod tamen rectè disputat. Cujac. ad African. in l. centum. 8. de eo quod cert. loc.

VII.

Quorum interest ii ad actum necessariò sunt adhibendi. l. 39. Gers. adhibitis G. huius ff. de adopt. l. 47. ibi presentibus omnibus. quos causa contingit. de re iudic. contra nemo se debet immiscere rei ad se non pertinenti eleganter Cujac. in pr. recit. ad tit. C. de furs. Vnde partem ne doit insister à une chose ou elle n'a point d'intérêt. quod si tamen plures concurrant ille præfertur. cuius magis interest. l. ult. §. un. de collat. de reg. l. 8. de pact.

VIII.

Interesse cessante. non auditur agens. l. si unus. 27. §. 4. vers. ante omnia. ubi Bart. ff. de pælis. l. ex conventionem. quidem 11. & ibidem. Alexand. & Decius. C. de pælis. [Vbi enim non est subiectum interesse. non potest esse ejus determinatio. cap. cum in urbe eius de celebr. missa. l. qui in provincia. 41. ff. de rebus cred. ibiq. Dd. Socin. conf. 253. num. 12. in fin. vol. 2. Farin. 1. conf. crim. 15. num. 14. G. 30.] Roman. conf. 499. In præmissis. in princip. ubi quod is. qui petit declarari electionem nullam de alio factam. non auditur. nisi doceat de interesse. G. conf. 347. num. 4. Dec. conf. 410. Visa. n. 10. Alex. conf. 185. Viso titulo. num. 27.

Cap. LXXVII.

CAP. LXXVII.

De Interpretatione.

Axioma I.

Interpretationi eius in quavis dispositione omnibus modis standum est, qui dixit vel sermonem protulit. *l. § idem. 11. ff. de LL. l. si quis intentione. 66. ibique. Dd. ff. de iudic. l. 43. in pr. Vers. respons. ff. de vulg. § pupill. subss. Hartm. Pistor. 1. quass. pract. 26. num. 5. neque interpretatio verborum aliter fieri debet quam habitatione eius, ad quod is qui protulit ea respexit. *l. si quis domum 9. §. pen. in fin. ff. locat. l. debitor. 59. ff. ad Trebell. l. profecticia. 5. l. fin. C. si ad Vers. rem. iudic. Nicol. Everard. in loc. legal. Tanquam seu respectu Regner. Sixtin. 1. conf. Marp. 10. num. 34. cum nulla certior sit interpretatio, quam quæ fit ab ipso met concedente. Bald. in Auth. nisi rugati. col. 2. Vers. § per hoc soluitur. C. ad SC Trebell. cit. à Tiber. Decian. conf. 141. u. 7. Vol. 2. Quod procedit quoties actus ab unius tantum voluntate dependet aut verba clara sunt sicut v. e. Leges ferre est Imperatoris solius, ita & Leges interpretari, secus cum plurium voluntas in unum coite debet, tunc enim interpretatio potius contra proferentem, & concedentem in dubio & obscuro faciendi & extendenda erit. *l. Geseribus. 39. ubi Bart. § Dd. ff. de pact. Dec in l. contrahenda. num. 3. ff. de R. l. Bald. conf. 413. col. 5. Cornucius conf. 64. u. 51. Vol. 1. Decian. resp. 29. num. 41. Vol. 2. quin sibi imputet, quod Legem non dixerit apertius. *l. ult. C. de pact. inter. empt. Petr. Peck. in cap. contra eum de R. l. in 6. Wescenb. in paras. ff. de pact. Sic in dubio pro promissore contra stipulatorem interpretationem fieri patet. *l. ex Geseribus. 39. ff. de pact. l. Labeo. 21. ff. de contr. empt. Hier. Cagnol. ad l. semper in obscurum. num. 16. ff. de R. l. quia hoc casu semper eligenda talis interpretatio, quæ minorem inducit obligationem, h. e. unde leuius & mitius promittentes obligentur. *l. 9. ubi Dec. & Cagnol. u. 12. ff. de R. l. per l. semper in stipulationibus. 34. eod. l. fin. de prator. stipul. Aym. Cravett. conf. 387. num. 18. per l. si quis venditor 18. in fin. ff. de admissio. edict. l. in eo quod 110. §. ubi Verba ff. de R. l. l. tutor qui reperiuntur. 7. §. 10. Vers. ex ceteris. ff. de administr. iur. l. qui concubinæ. 29. §. cum ita. 2. ff. de legat. 3. & ut Dec. ait. conf. 423. u. 3. verba stipulationis dubia intelligenda quominus obligent, id est si quis in re impertinenti se fundaret. *cap. in presentia. 8. extr. de probat. in concludentiis enim & quæ ad rem pertinent, semper talis fumenda interpretatio, ut actus valeat, non pereat, & quoad fieri potest, diffidentes in speciem probationes conciliantur inque unam redigantur harmoniam. *cap. cum in. 16. cap. in nostra. 32. ubi gl. extr. de testib. Wescenb. in paras. ff. de probat. num. 12. §. 13. Vid etiam. Dd. in l. scriptura. C. de fid. iustitum. ubi autem verba sunt clara & perspicua, contra ea nulla prorsus admittenda interpretatio, sed verbis simpliciter standum est. *l. ille aut ille. 25. §. cum in verbis. 1. de legat. 3. l. ancilla. 12. C. de furt. l. eum qui Calendis. 41. in pr. de V. O. nulla enim Interpretatio tanti, ut melior sensu ex verbis collectio existat. *l. 3. C. de liber. præter ubi plura ad propositum congestis. Felu. in c. qualiter**********

Et quando. num. 28. de accusar. Vid. latè Tiraq. in l. si unquam verb. liberrim. num. 5. cum multis seqq. C. de voc. donat. Cephal. conf. 130. num. 2. sic dicimus cum Bald. quod ubi extat peripicua legis vel statuti dispositio, cesset omne dubium in l. Gallus. §. si cum in 2. notab. de liber. & posthum. add. & Dec. conf. 488. col. 1. & conf. 563. num. 7. Interpretatio præscripta dicitur esse textus Legis Bait in lex hoc jure. col. 2. ff. de just. & jur. loh. Nevizan. conf. 66. Videtur primò sionie. num. 22. Conf. Arg. 1. conf. 1. num. 85. & conf. 29. num. 89. & hominis interpretatio cessat, ubi manifesta aperta & expresse ipsius Legis interpretatio adeit. arg. l. 5. C. de LL. Forster. 1. conf. Marp. 8. num. 17. Unde prohibita interpretatione per statutum, prohibitio illa non de Legis Interpretatione, sed hominis intelligitur. l. non omnes. 9. ff. de just. & jur. ubi Bald. & las. num. 33. Barbat. in l. cum acutissimis. num. 169. C. de fideicom. Sichard. ad l. fin. num. 334. C. de edict. D. Atr. 101. Nulla ergo melior interpretatio alicuius dispositionis vel instrumenti haberi potest, quam quæ habetur ex ipsâ dispositione vel instrumentis. l. ex factis. 43. in pr. ff. de Valg. & pupill. substit. Paris. conf. 91. num. 27. conf. 97. num. 24. Decian. respons. 84. num. 29. Vol. 3. resp. 101. m. 7. Vol. 2. Curt. sen. conf. 29. num. 5. Goed. 5. conf. Marp. 20. num. 91.

F F.

Interpretatio ea recipienda est, quæ sententiæ Legislatoris congruit, licet verba id non patiantur. l. quamvis. 11. de in jus vocand. Leges enim ex suis partibus invicem sunt interpretandæ. §. 15. Inst. ad L. Aquil. Via autem Legis interpretandæ est optima partim in explanatione scripti sive verborum, partim mentis & sententiæ est posita. Cum aliqua obfcuritas est in verbis. (1) conservada est ratio recti sermonis. l. Plautius. 8. de aur. legat. Donel. 1. Comm. 15. (2) Non aliter à significatione seu proprietate verborum recedendum, quæ cum manifestum sit, scriptorem aliud sensisse. l. non aliter. 69. in pr. de legat. 3. (3) Verba cum effectu accipienda. l. 5. §. docere. Ne quis eque in jus voc. l. molen. 16. §. ult. ff. de P. S. (4) Non ex opinionibus singulorum, sed ex communis usû nomina exaudiri debent. l. Labeo. 7. §. Servius. de supellect. legat. (5) in ambigua voce legis ea capienda, quæ vitio caret. l. 9. de LL. (6) quoties idem sermo duas sententiæ exprimit, ea est capienda quæ rei gerendæ sit aptior. l. quoties. 67. ff. de R. l. (7) Denique consuetudo aut res iudicata inspicienda. l. 38. ff. de LL.

I I I.

Interpretatio dicti exponendo, non perimendo fieri debet. c. cum dilectis. extr. de Accusar. nisi interpretatio sit juris & de jure. l. quamvis. 11. ff. de in jus vocand. ubi gl. in l. in tradendû, in pr. ff. comm. prad. l. Titia cum testamento. 34. §. Lucius Titius. 1. ff. de legat. 2.

I V.

Interpretatio ea non est recipienda quæ à Prudentibus reprehendi potest. l. Salvius.

Cap. LXXVII. De Interpretatione. 691

l. Saltem. 6. ff. de legat. prast. Socin. sen. conf. 21. col. 3. num. 9. lib. 3. conf. 27. num. 8. lib. 4. Socin. jun. conf. 1. num. 128. lib. 1. Cravett. conf. 3. num. 23. Menoch. 2. arb. jud. cas. 199. num. 8. Burfat. conf. 196. quinquaginta nullum. num. 20. lib. 2. Becc. conf. 51. num. 13. & conf. 57. num. 19. Cons. Arg. 1. conf. 110. num. 75. Iudicis itaque est talem recipere, quæ reprehendi non possit. *d. l. Saltem. 6.* eique assentire, quæ jori communi magis sit consentanea *l. si stipulatum. 4. in pr. ff. de Vfur.* quæ verisimilis Cravett. conf. 135. num. 33. quæ iustior ex multis scripturæ sensibus, idem Cravett. conf. 70. n. 14. quam iam consuetudo recepit Dec. conf. 441. num. 13. & quæ casum magis necessarium comprehendit. *l. in hui. 5. §. 2. Vers. sed cisi forte. ff. de solut. vel qua utriusque partiu sit consuetum & satisfactum. l. ad oprem. 14. §. 7. ff. de rit. mupt. cap. juvenis. 3. extr. de sponsal. vid. infr. ax. LX. & quæ pari fortiter omnibus convenit. l. jam hoc iure. 4. ff. de vulg. & pupill. substit. l. quamvis. 4. C. de impuber. substit.* Cravett. conf. 20. incip. quod contractum. num. 12. minusque onerosa. Plot. in *l. si quando. num. 292 C. und. vi.* Beccius. conf. 99. *compromissum lib. 1. Conf. Arg. 1. conf. 110. num. 63. cum seq.* Interpretationem enim utrique convenientem observandam esse dixit. Cravett. conf. 301. num. 4. ne contrahentium alter damnum patiatur. *l. 3 §. 1. ff. de recept. arbitt. Cravett. conf. 245. num. 9. vid. latè. 2. arb. jud. cas. 199. num. 375.* atque talis quæ Viri- que parti favet minusque præjudicat parti gravatæ, ac simul de damno vitando certanti consultat omnino cæteris paribus amplecti ac præferri debet. Castre. ad *l. 1. in fin. ff. si quis caut. judic. sist. & conf. 197. in causa quam Magnific. col. 5 circ. med. tom. 1. Cravett. conf. 333. num. 13. conf. 412. num. 8. conf. 396. num. 12. & conf. 388. num. 8. Abb. conf. 7. in fin. vol. 1. Tiber. Decian. rest. 29. num. 44. vol. 2. per *l. 3. ff. de suspect. tutor. & l. non debet. 41. §. in res. 1. de R. l. quia semper benignior est & humanior l. majorem. 8. ff. de pall. l. proximè. 3. Vers. sed in re dubia. de huius quæ in testam. delemur. l. si fuerit. 10. §. planè. 1. l. cum in testamento. 24. de Reb. dub. l. ea quæ in partes. 192. §. 1. de R. l. Goedd. 3. conf. Marp. 26. num. 97. quod tamen limitat. Oldrad. conf. 95. nisi quando talis interpretatio verisimilis non esset relatis & probatis. *l. in contrahenda. num. 3. ff. de R. l. vid. Vult. 3. conf. Marp. 21. n. 257.***

V.

Interpretatio quævis, quæ iniquitatem continet rejicienda, eaque amplectenda quæ æquitatem sapit. *l. in q. 116. ff. de condit. & demonstr. quam ad hoc not. Bald. in l. cum allegat. in fin. & Auth. ad hac. C. de Vfur. Socin. sen. conf. 159. in present. num. 28. lib. 2. Menoch. 1. arb. jud. quast. 7. num. 18. & 2. arb. jud. cas. 199. num. 4. Cravett. conf. 186. num. 14. Beccius. conf. 94. cum anno. num. 23. lib. 1. Conf. Arg. 1. conf. 110. num. 76. Vult. 1. conf. Marp. 22. num. 59. Interpretatio enim semper in meliorem non autem deteriorem partem fieri debet; cap. 2. extr. de R. l. cap. Abbate. 22. extr. de V. S. l. pon. ff. de pæn. l. semper. 56. de R. l. Phil. Matth. 2. conf. Marp. 26. num. 49. maxime in casibus dubiis juxta. *gl. in cap. statutum. de proband. in 6. l. in Auth. quas actiones. C. de SS. Eccles. Paris. conf. 24. num. 31. vol. 1. Vult. 1. conf. Marp.**

33. num. 56. Hinc in dubiis interpretationem faciendam esse quæ plenior & uberior. ex l. *quaritur*. 10. ff. de *statu homin.* l. 1. §. *qui in perpetuum*. 1. si *ager vestigal. per. deducunt*. Roland. à Valle. conf. 100. num. 38. lib. 2. Cephal. conf. 218. num. 18. & conf. 246. num. 2. lib. 2. Schurf. conf. 9. num. 3. cent. 3. Regner. Sixtin. 2. conf. Marp. 18. num. 100. Sic etiam in dubio secundum id quod fieri solitum interpretatio fieri dicitur. l. *quod si noler*. 31. §. *quia assidua*. 20. ff. de *adil. edict.* l. *semper*. 34. ff. de *R. l. l. eum; qui probabilem*. 19. C. de *Episc.* & *Cler.* cap. 1. & ibi Card. Ioh. Calderin. in Panorm. de *Clericis non resident.* Roland. à Valli. conf. 81. num. 4. Regner. Sixtin. 2. conf. Marp. 12. num. 156. Cravett. conf. 77. num. 13. maxime si fiat per punctum rationis. idem Cravett. conf. 135. num. 37. maioremque benignitatem in se contineat. l. *ultr.* C. *qui bon. ced. poss.* cuni ex ratione verborum interpretatio, non ex ipso cortice desumenda. Bald. conf. 77. item & interpretationem fieri debere, ut verba in posteriori & digniori sensu accipiantur, per d. l. *quaritur*. 10. ff. de *stat. homin.* asserit. Herman. Det. in l. 4. §. *Cato*. n. 468. de *V. O. add.* & Menoch. 2. arb. jud. cau. 321. num. 12.

VI.

Interpretatio in omni actu amplectenda, qua efficitur ut quis minus obligetur. arg. l. *si quid venditor*. 18. in fin. de *adil. edict.* l. *si peculium*. 6. §. *sicut*. 4. de *pecul. leg.* Paris. conf. 96. num. 22. lib. 3. Cravett. conf. 35. num. 33. Menoch. conf. 31. num. 52. & conf. 56. num. 37. *allegatum*, à Regn. Sixt. 1. conf. Marp. 9. num. 53.

VII.

Interpretatio latissimè fieri debet, cum ad jus primærum per eam revertitur. Abb. in c. *cum dilectus*, de *consuetud.* n. 6. Dec. in c. *causam qua*. num. 5. de *rescript.* Socin. sen. conf. 38. col. 3. Vers. *sexto* & *ultimo*, lib. 1. Est enim favorabilis is actus per quem ad jus antiquum reditur, & à novo receditur. cap. ab *Exordio*. 2. 35. *distinct.* ubi gl. ait nemini injuriam fieri cum res ad antiquum statum reducitur. *Ord. gl.* in l. *si nullo*. §. *patrum ne pterer.* ubi gl. in l. 6. de *patr.* Ludov. Gozadin. conf. 9. n. 31. Dec. in c. *ad nostram*, col. 3. Vers. *non obstat.* de *appellat.* adeo ut etiam in præjudicium tertii subsistat. Regner. Sixtin. 1. conf. 10. num. 40.

VIII.

Interpretationem certam quæ receperunt, eadem minimè sunt mutanda. l. *minimè*. 23. ff. de *L. l. quod si noler*. 31. §. *qui assidua*. 20. ff. de *adil. edict.* sed potius ea quæ in eodem genere controversiarum antea fuerunt observata, studiose tenenda sunt. arg. l. *Labeo*. 21. de *stat. liber.* l. 3. C. de *adific. prius*, id quod tam à letis quam imperatoribus factitatum fuisse reperimus, qui sæpius opinionis suæ fundamentum non aliunde, quam ex communi observatione desumpserunt, ut apparet, ex l. *filium emancipatum*. 14. §. 1. ff. ad L. *Cornel. de fals.* l. 1. ad fin. Vers. *imputes*, ad Sc. Syllan. & §. *pen. inst. de falsitat.*

Hartm.

Cap. LXXVII. De Interpretatione. 693

Hartm. Pistor. i. *quæst. præf.* 16. n. 20. Interpretationem autem non debere inferri in textum, sed ex eo effertur tenet idem Hartm. Pistor. p. 1. lib. 2. g. 16. n. 22. ubi citat dictum D. Hilarii Episcopi, quod optimus interpres sit ille qui dictorum intelligentiam expectat ex dictis potius, quam importat, & retulerit magis quam attulerit, ne cogatur id videri dictis contineri quod persuaserit ante lectionem intelligendum: cum per subauditiones incivile esset Legis correctionem inducere. Panorm. *in c. 10. extr. de testam.*

IX.

Interpretatio ex natura rei est desumenda. Bald. *in l. fin. C. commun. di. d. gl. in l. C. puro. ff. famil. heretice.* Cuman. *conf.* 142. col. 2. & quod potius tolerari debeat, ut improprietur natura verborum, quam natura rerum, ait idem Bald. *conf.* 457. col. 1. *Vol. 1. Gl. Vultei 3. Conf. Marp. 51. num. 42.*

X.

Interpretatio ea in dubio semper capienda ac præferenda quæ delictum excludit. Batt. *in d. non solum. §. sed ut probari. ff. de no. oper. nunc. per l. item apud. §. si communem. ff. de iur. iur. l. semper in obscuris. 9. ff. de R. l. Tibet. Decian. resp. 92. num. 529. Vol. 2. C. conf. 93. num. 129. Vol. 2. Menoch. *conf.* 37. num. 104. Goedd. 1. *conf. Marp. 28. num. 163.* ita ut omnis potius admittatur interpretatio, quam delictum Marfil. 1. *conf.* 132. num. 4. Grammat. *conf.* 25. num. 20. C. decia. Neapol. 18. num. 5. Cephal. *conf.* 397. num. 98. lib. 3. Cravett. *conf.* 247. *in fin.* Vbiunque igitur actus se habet ad permissum & prohibitum, cum in dubio potius ad permissum trahendum esse, per gl. in l. 2. *verb. probaretur. C. de petit. hered. probat. Tiraquel. de retrac. consanguinit. §. 30. gl. 2. n. 24. Colet. de process. executiv. p. 3. c. 12. n. 57.**

XI.

Etiā faciliū non negligenda est interpretatio. l. 1. §. 11. de *Sent. in spec.* ratio elegans redditur, quoniam licet multa intelligentibus facilia videantur, simplicibus tamen & ignorantibus satis difficilia.

XII.

Legis verba facilius extenduntur, quam hominis ratio, quia productio non fit nisi ex mentis conjectura, Legis autem mens semper aperta est. Mynf. *ad §. ult. quæstam. iur. n. 6.*

XIII.

Interpretatio alia fit ex subtilitate, alia ex æquitate. l. 31. §. 1. de *pos. l. 51. §. ult. Ad L. Aquil.*

XIV.

Interpretari actum eius est, cuius est condere, seu illum facere.

SSSS 3

l. non

*l. non ambigitur. 9. ff. de legib. l. si imperiali maiestas. 12. l. leges sacratis
 fine. 9. C. eodem. tit. [l. ex facto. 43. ibi beneficia principalia. ff. de vulg-
 & pupill. subst.] cap. cum venissent. 12. de iudic. cap. inter alia. 31. de sen-
 tent. excom. Dec. in cap. 1. no. ab. 1. de offic. deleg. Rîp. in l. ex facto. num.
 6. ff. de vulgari. & pupill. nec enim absurdum est ut idem interpres sit
 actus, qui conditor, imò nihil melius, quia nemo certius Legem in-
 terpretari potest, quam ejus conditor, cum hic scire possit ratio-
 nem actus veram immediatam & proximam, ut non male *omnium*
 dici possit, atque sic nec certior interpretatio quam quæ ab ipso fiet
 concedente sit. Bald. in *Auth. nisi rogari. col. 2. vers. & per hoc sol-
 vitur. C. ad SC. Trebell. legisque instar esse dicatur. l. fin. C. de LL. vid.]
 Alex. *conf. 216. num. 13. lib. 2.* ubi quod interpretatio statuti spectat
 ad statuentes, & interpretatio sententiæ spectat ad Judicem. Anch.
conf. 398. Præmissio, in fine. Bald. *conf. 305. Verba Principis, in princ. lib. 1.*
 Federic. de Senis. *conf. 233. Casus talis est, in princip. vers. & quamvis.*
 Anton. Gom. l. 1. *Tauri, num. 6.* Decian. *consil. 36. num. 8. cum seqq.*
vol. 5. Menoch. conf. 3. num. 22. & conf. 684. num. 23. Surd. *decis. 2. num.*
5. & consil. 383. num. 18. Gutier. *prædic. lib. 3. quæst. 28. à num. 2.* Thom.
 de Thomaslet. in *floribus legum. reg. 142.* ubi asserit procedere in sub-
 sidium, & quando non potest ex consuetudine & practica judicio-
 rum aliter haberi interpretatio legis, Hyeronim. Gabr. *consil. 182. per
 totum. lib. 2.* ubi declarat, quod si agatur de potestate, vel de intension-
 ne Principis concedentis, vel de eius interesse, inferior non potest
 interpretari, secus si agatur de subreptione, vel obreptione, aut de
 dubietate modica verborum inter privatos, quæ non respiciat ne-
 que potestatem, neque intensionem, neque interesse superioris con-
 cedentis, Joan. Garc. de *nobilis. gloss. 1. §. 1. num. 2.* Mascard. de *gener.
 stat. interpret. concl. 2. num. 146.* Morl. in *emporio turis, p. 1. tit. de legi-
 bus. num. 20.* Vgolin. de *officio. & potest. Episcopi. cap. 36. num. 1.* Card.
 Seraphin. *decis. 892. num. 3.* Fr. Ludov. Miranda de *ordine iudic. quæst. 3.*
art. 2. concl. 1. Cardos. in *praxi iudicium, & Advocat. verb. lex, num. 6.*
 Mari. Antonin. var. *resolut. lib. 1. resolut. 103. num. 19.* Christoph. de Pa-
 ce in *schol. ad leges styli, l. 39. num. 22.* Cardin. Tusch. *prædic. conclus.*
rom. 4. lit. l. concl. 329. per coram, Octav. Glorit. resp. 13. num. 19. vers.
*eius enim.***

Amplia,

Cap. LXXVII. De Interpretatione. 695

Amplia, ut etiam interpretatio privilegii spectet ad concedentem, d. l. ex factis, 43. & ibi Doctores, ff. de vulgari, & pupill. l. Neratius. 50. ff. de reg. iuris, cap. cum venissent. 12. de iudic. cap. Ordinarius. 2. §. si vero, de officio Ordin. lib. 6. Felin. in cap. qualiter & quando il. 1. n. 1. & 29. de accusat. Alexand. d. conf. 215. num. 13. vol. 2. Gail. lib. 1. observ. 1. num. 7. Ruin. confil. 38. num. 8. vol. 1. Laca. conf. 18. num. 1. Surd. conf. 558. n. 6. Cardin. Tusch. d. tit. 1. con. l. 329. n. 3. & 10. Card. Mantic. de tacitis & ambig. conventionib. lib. 2. tit. 1. num. 55, & 56. Joh. Anton. Lanar. conf. 18. n. 2. Socin. jun. conf. 95. n. 73. vol. 3.

• XV.

Interpretatio facienda est, ne dispositio fiat elusoria. l. 3. ff. de milit. testam. l. si quando, 109. ff. de legat. 1. Card. Mantic. de tacitis & ambig. convent. lib. 2. tit. 12. num. 30. Anton. Monach. Florent. decif. 1. num. 86. Ferrer in constitut. Cathalonie, gloss. 1. num. 152. Oñav. Glorif. resp. 1. p. 3. num. 129. [In omnibus enim actibus & negotiis regulariter quavis vocabula ita sunt interpretanda, ut res de qua agitur, sit in tuto, ac negotium potius valeat quam pereat. l. 13. l. 22. ff. de Reb. dub. Phil. Matth. ad l. 67. ff. de R. l. l. quoties. 80. de V. O. eaque ita facienda, ut verba aliquid operentur, nec sit superflua. l. item veniunt. 20. §. 6. verf. aptanda de petit. hered. Jaf. in l. in hoc edito. quod quisque iur. stat. in alium. Regner. Sixtin. i. conf. Marp. 9. num. 52.] Cardin. Tusch. tom. 4. lit. t. concl. 330. num. 22. ubi num. 30. ampliat interpretationem in dubio faciendam esse, ne absurdum, [quod ipse Leges minime amplectuntur sed potius explodunt. l. nam absurdum. 7. ff. de bon. libert. cap. Pralatū. 2. in fin. ubi not. Gemin. de homicid. in 6. cum latē deductū per Hieron. Zauchin repetit. l. heredes mei. §. cum ita. num. 365. ff. ad SC. Trebell. & Ludov. 7 und. in resp. pro uxor. num. 123.] sequatur. & num. 33. & 54. ad evitandam correctionem, contrarietatem, repugnantiam, vel perplexitatem. Fufcar. de substitut. q. 241. num. 43. & q. 320. num. 59. Vincent. Carot. sing. 297. [quo melius leges Legibus concordentur, cap. cum dilectus. 8. de consuet. l. 2. & ibi Dd. C. de noxal. action. Hartm. Pistor. 1. quæst. pract. 38. n. 20. cum in interpretationibus duplex verborum interpretatio non admitti. gl. in Clem. 1. verb. Diocesani. de iur. patronat. quem secuti. Gemin. in cap. si duobus. col. 6. in pr. & ibi Phil. Franc. de rescript. in 6. Hartm. Pistor. 1. quæst. pract. 27. num. 13. sed ea potius assumi

assumi debeat quæ jure communi consona sit. *l. ut gradatim. 11. §. 1. ff. de muner. & honor. cap. cum expediat. 29. de Elect. in 6. Dd. in l. 2. si ex noxal. caus. agatur. Hartm. Pistor. 1. quest. 33. n. 8. ut ab ejus mente quam minime recedatur. l. quero. 54. §. 1. ter. 1. ff. locat. Joh. Crot. in conf. 200. num. 43. lib. 1. Gozadin. conf. 74. nam. 9. & conf. 59. num. 20. Hieron. Grat. conf. 16. num. 43. conf. 26. num. 23. lib. 1. Menoch. de arb. jud. quest. cas. 199. num. 9. & conf. 82. num. 30. Regner. Sixtin. 1. conf. Marp. 10. vol. 1.] etiam impropiando verba. *l. Titius. §. 1. ff. de legat. 1. Peregr. de fidei commiss. art. 7. num. 18. Fular. de substat. q. 650. num. 7. nisi recedatur à forma à contrahentibus data, quia tunc potius nullitatis inductio, quàm recessus à forma toleratur. Vinc. Carot. d. sing. 297. Item interpretatio illa sumenda est, quæ indicat validitatem actus, ut dixi lib. 1. cap. actus. 25. ax. 45.**

XVI.

Interpretatio facienda secundum mentem disponentis, si de mente apparere potest, quia mens obtinet primum gradum, & attenditur verisimilitudo, ita Calderin. conf. 327. vers. de testamento, aliàs conf. 8. de donat. Angel. conf. 261. num. 4. Abb. conf. 78. Circa primum. in princip. lib. 2. Bald. consil. 305. Verba principii, in princip. lib. 1. & conf. 218. Petita venia, circa princip. lib. 3. Si verò de mente non constat, attenditur verisimilitudo, & iste est secundus gradus succedens menti, Alexand. conf. 179. Viso num. 13. vers. ex quibus, lib. 5. Cravet. conf. 363. num. 26. & seq. quos refert Card. Tusch. d. rom. 4. lit. 1. conclus. 330. num. 10. Cessante verisimilitudine, & conjecturis, recurrimus ad meram significationem verborum, & si apparet, ea est tenenda, *l. non aliter, 69. ff. de legat. 3. l. 4. §. roties, 6. ff. de damno infecto, Angel. consil. 261. col. pen. in princip. Alexand. d. consil. 179. num. 11. Card. Tusch. d. concl. 330. n. 46. Anton. Monach. Florent. decis. 16. n. 11.*

XVII.

Interpretatio facienda est secundum subjctam materiam, *l. 17. pr. loc. Obr. 2. f. 14. n. 3. Socin. conf. 1. n. 120. vol. 1.*

CAP. LXXVIII.

Intervallum Temporis.

Intervallum temporis ut minorem aliquando facit obligationem *l. 66. ad L. Fal.*

Cap. LXXIX. De Intimatione. 697

ad L. Falsid. ita & fidem post Cyn. Anchoran. & alios complures Mascard. de probat. concl. 741. n. 17. sic ut diu tacens vel debitum agnoscere vel eidem tacite renunciare videatur. l. 6. C. de remiss. pignor. Menoch. praf. 135. num. 3. Mascard. concl. 1318. n. 27.

C A P. LXXIX. De Intimatione.

Vbi intimatio seu monitio necessaria, ibi scientia non sufficit, præsertim ad incurrendam poenam. Bart. in l. denunciaste. §. quod ergo. Verf. quandoque requiritur. num. 1. Et ibi Angel. n. 3. Verf. sequitur. ff. ad L. lul. de adulter. Et l. 2. §. fin. ff. solut. matr. Alex. conf. 24. num. 5. lib. 4. Farin. 1. conf. 93. num. 10. Bald. in c. ad hoc. n. 19. in fin. tit. de Allediu. Et c. ad hoc n. 3. tit. Si de fendo Falsid. ab aliq. interpellat. in Vñb. Fend. gl. in clem. causam. in gl. fin. de Elect. Covar. lib. 3. Var. resol. cap. 7. num. 3. Costal. in ad Verfar. ad l. item veniunt. 20. §. petram. ff. de petri. heredit. Vbi declarat obtinere si intimatio ad aliquid faciendum procederet. Tunc enim non sufficit scientia nisi ea adiciatur. l. denunciaste. 17. in pr. ff. ad L. lul. de adulter. secus si solum fiat ad certiore aliquem faciendum, hoc enim in casu tantum operatur simplex scientia ac intimatio d. §. petram. Hinc intimatione opus non esse, eū pars notitiam sententiæ contra se latæ habuit. post Dyn. in cap. cum quis cerim in fin. de R. I. in 6. Socin. jun. conf. 120. num. 16. lib. 3. Rip. in cap. cum M. Ferraricus de confit. refer. Menoch. 1. arb. judic. 66. num. 3. add. Et Tiraquel. in tract. de retract. consanguin. 36. gl. 2. n. 34.

C A P. LXXX. De Inverisimili.

Inverisimile quod est, pro falso & incredibili habetur. Farin. 1. conf. crim. 24. num. 12. quia inverisimilitudo est species falsitatis. l. Mavim 66. in pr. ff. de legat. 2. l. qui filium. 64. ff. de legat. 3. Bald. in l. 1. col. 3. C. de serf. figis. laud. Tiraq. in l. si unquam. prafat. num. 37. Et seqq. C. de rebus donat. Vnde & ad tollendam fidem probationis paria censentur, dicere quid falsum, vel inverisimile. Menoch. 2. arb. jud. cas. 442. num. 59. Roland. conf. 7. num. 17. Vol. 1. Et conf. 73. num. 38. Vol. 2. Et conf. 27. n. 23. Vol. 3. Cravett. conf. crim. d. Verf. 116. num. 16. tom. 2.

C A P. LXXXI. Investitura.

Axioma I.

Investitura vim contractus ostendit, in camq; veluti scopum omnis feudi status dirigitur. Bald. in pralud. feud. d. Vis. 4. num. 46. Et in cap. unuc. §. 1. n. 3. de feud.

Tttt

de feud. Marchia. Zaf. in Epitom. feud. part. 8. num. 49. nec potest feudo
 Potiri, quia tenor, investituræ excludit. arg. l. dies can: soni. 4. §. toties. ff. de
 damn. infect. l. ad probationem. 21. ibi quem tenor scriptura designat. Et ibi
 Bald. C. de preb. Bart. in l. fin. C. de reb. cred. quæ causa est, quod tam jura,
 quam interpretes Feudorum, tenorem investituræ in quovis feudo præcipue
 attendi velint, cap. Quic. in fin. de duob. si atr. à Capit. in v. est. cap. unic. in fin.
 de success. feud. cap. unic. §. denique quæ fuit prim. caus. benef. amitt. Bald. in
 l. 1. §. sed et si quis. in 3. notab. C. de latin. libert. roll. Et in l. quatuor. 12. num. 3.
 Et 4. C. de suu. Et legitim. l. al. in pralud. feud. 4. decess. num. 98. cum seqq. Et
 in conf. 136. num. 2. Vol. 4. Paris. conf. 1. num. 1. Et 2. Et conf. 5. in pr. Cachet.
 decif. Pedem. 23. num. 2. Et decif. 139. in pr. Molin. in consuet. Paris. in pr. n.
 50. Phil. Matth. 1. conf. Marp. 31. num. 6. Tenor siquidem Investituræ legem &
 naturam tribuit feudo, Paris. conf. 106. num. 20. Vol. 1. Menoch. conf. 58. n. 23.
 Vol. 2. Spons. in Comment. Feud. p. 9. num. 26. Nevizan. conf. 11. n. 6. Zaf.
 in epitom. feud. p. 5. num. 60. quæ ad modum contractus ex conventionem
 legem accipit l. 1. §. si conveniat. ff. de pign. l. si ut cerio. 5. §. interdum. ff. com-
 mod. l. contractum. §. 1. ff. de R. l. cum ut conventio contractum, ita & investi-
 tura alteret naturam feudorum. Iaf. in pralud. feud. num. 99. Paris. conf. 12. n.
 10. Ioh. Fichard. conf. 14. num. 11. lib. 1. Borcholt. de feud. cap. 1. n. 25. Hartm.
 Pistor. 2. quaest. 1. num. 4. Regner. Sixtin. 2. conf. Marp. 18. num. 24. Vnde
 derogare communi feudorum naturæ dicitur. Iaf. conf. 136. num. 2. Vol. 4. Paris.
 conf. 13. num. 12. Vol. 1. Decian. conf. 23. num. 34. Vol. 1. Et conf. 93. num. 12. Vol. 3.
 quam unam maximam esse in feudis dicit Laudens. in cap. 1. num. 5. quæ feud.
 dare. poss. Et in cap. 1. §. quæ etiam num. 8. Epif. Vol. Abbat. nec facile & sine
 causa investituræ verba restringenda sunt, sed interpretanda prout sonant. Ti-
 raq. in l. si unquam verb. libetis. num. 9. C. de revoc. donat. Paris. de Pureo. de
 redintegr. feud. c. 30. num. 94. Roland. à Vall. conf. 79. Vol. 2. Schurf. conf. 98.
 cent. 1. Zaf. 1. conf. 12. num. 59. Vol. 1. ita ut accipiantur eum effectu, ne super-
 fluitatem pariant, sed aliquid operentur Alyarot. in cap. 1. num. 2. de feud. non
 hab. propr. nat.

I I.

Investitura est stricti juris. c. unic. de duob. fratr. à Capit. in v. est. Al-
 varot. ad tit. 1. in pr. n. 4. Gers. item quod mater. lib. 2. Feud. Curt. jun. tract.
 de feud. p. 1 q. 9. num. 3. Iul. Clar. in §. feudum. q. 6. Zaf. in Epit. feud. p. 1. in
 fin. Schrader. in tract. feud. p. 2. cap. 2. num. 4. Henr. à Rosenth. in synop. jur.
 feud. cap. 6. num. 37. Vultei. 1. de feud. cap. 7. num. 56. pag. 214. pertrahenda
 enim non est ultra sua significata, neque ad diversa & separata, multo minus
 ad ea, de quibus probabile est non sensisse contrahentes. Iohann. Goedd. conf.
 Marp. 33. num. 37. quod locum habere respectu tertii, quando nimirum de præ-
 iudicio ac jure tertii agitur, respectu enim Vassalli & Domini investituræ esse
 latius interpretandas docet. Bart. in l. 1. in fin. C. de jur. Et fact. ignor. l. ult. C.
 si cou. j. vel util. publ. Dec. conf. 588. num. 20. Regner. Sixtin. 2. conf. Marp.
 18. num. 118. quos refert. Et seq. utitur. W. cf. conf. 4. num. 108. ubi simul addit
 respectu

respectu Valli investiturarum verba latissime accipi debere. vid. Ias. *in pralud. feud. num. 26. § 27*

III

Investitura prima est radix & sequentium fundamentum. Bald. *in c. unie. §. 1. de feud. guard. Dec. conf. 173. Paul. de Castr. conf. 17. num. 1. §ol. 2. ubi ait investituram in descendantibus talem præsumi, qualis in majoribus fuit Phil. Matth. 2. conf. Marp. 26. n. 94. Vnde Posteriores investituræ non primam, sed hæc illas declarant, & ex hac tanquam radice & fundamento illæ dependent. Dec. conf. 185. fol. 2. § conf. 193. n. 3. Ruin. conf. 20. § conf. 187. lib. 1. Cephal. conf. 369. n. 102. conf. 307. n. 72. Ludov. Godazig. conf. 84.*

IV.

Investituræ prioris innovatio in præjudicium illorum, qui in ea sunt vocati facta, nullus est monenti. cap. 1. *de success. feud. Bald. in l. 1. col. pen. & r. §. quod si Dominus. C. quand. non petant. part. § in l. ult. num. 3. de suis § legitim. Præposit. in cap. 1. num. 2. au. agnat. §el filius Alvorat. in c. 1. num. 3. de Vassall. decrepita. avar. Gail. 2. obs. 49. num. 2. Dec. conf. 410. num. 12. conf. 544. num. 13. Carol. Ruin. conf. 7. n. 29. Cephal. conf. 23. n. 37. lib. 1. Ludov. Godazig. conf. 20. num. 40.*

V.

Investitura non confert possessionem, sed eam quæ est confirmat. Ias. *in l. quoties. num. 29. C. de res. feud. Bald. in rubr. C. de contr. empt. Vnde licet investitura prima per posteriores mutari nequeat, tamen per eas declarari ac illustrari potest, earumque merito ad corroborandum intellectum primæ investituræ ratio haberi debet. arg. l. heredes palam 21. §. si quid post. 1. § ibi Bald. de testam. loh. Andr. in addit. ad Speculat. tit. de testam. §. nunc videndum. in verb. notat Dominicus. Dec. conf. 139. num. 6. Regner. Sixtin. 2. conf. Marp. 28. num. 11.*

VI.

Investitura Investito præbet titulum & causam possidendi Schurf. conf. 53. n. 9. cent. 3. Cacher. conf. 34. n. 20. intentionem enim fundatam habere dicitur, qui pro se habet investituram. Isern. in cap. 1. num. 2. de invest. de re alien. fact. maxime si ab Imperatore habeat. Schurf. 53. num. 9. cent. 3. quia per investituram solam Imperatoris transfertur dominium & possessio. Menoch. conf. 910. n. 21. §ol. 2. Borell. conf. 1. num. 41. Petr. Gregor. de concess. feud. quæst. 8. p. 3. præsertim si appareat eam in investiendo fuisse Imperatoris voluntatem, quod dominium & possessionem transferre voluerit. loh. Francis. de Pöte. conf. 55. num. 28. Vult. 3. conf. Marp. 35. n. 23. unde & hunc modum domini translativum vocavit. Bald. in pralud. feud. num. 27. modum acquirendi, qui dare solet jus ad rem absque traditione, & jus in eum possessione: ut ait Afflic. decif. Neapol. 299. num. 20. & ideo investitura præsumitur vera. Bald. in rubr. decif. Neapol. 299. num. 20. & ideo investitura præsumitur vera. Bald. in rubr. C. de contr.

C. de contr. empt. num. 20. præsertim antiqua & à majoribus accepta atque ab immemoriali tempore continuata Bald. *in l. exemplo. num. 2. C. de probat.* sicut & continuata præsumitur nisi probetur contrarium *l. si se possiderit. 16. C. de probat.* Bald. *in cap. 1. in pr. de contr. int. mase. & foem Vult. 2. conf. Marp. 30. num. 34.*

VII.

Investituræ principum & illustrium virorum publicam merentur fidem proque publicis instrumentis reputantur Bald. & Salicet. *ad l. si qua C. de Episc. and per cap. cessionem. ubi Canonista extr. de fid. instr. VVel conf. 27. n. 10. & conf. 42. num. 7.* Estque probatio, probata uti quælibet alia instrumenta publica *l. cum precibus. 18. C. de probat.* Tiber. Decian. *resp. 66. num. 59. Vol. 3. resp. 55. num. 6. Vol. 5. Rol. à Valle. conf. 76. num. 8. conf. 79. Ioh. Gallien. rom. 1. conf. Feud. 2. num. 10.* ut quæ sunt optimæ feudi & actuum qui de feudo exercentur probationes *cap. un. §. 1. quid sit investit. cap. 1. de nas. feud. las. in prelud. feud. num. 12.* Innocent. *in cap. Veritas de iurejur. VVel conf. 4. n. 77.* Regner. Sixtin. *2. conf. Marp. 11. num. 78.* ac faciunt rem indubitatam & apertam. *las. ad l. 1. num. 10. ff. de nov. oper. nunc. Menoch. conf. 7. num. 4. conf. 184. num. 1.* maxime in negotio antiquo. Bald. *in l. emancipatione Vers. ultimo. quarto. C. de fid. instr.* Decian. *resp. 64. n. 9. Vol. 5. Cravett. de antiq. temp. par. 1. §. ampliatur. num. 10.* etiam si verba enunciative sint posita, Castl. *conf. 202. num. 4. Vol. 1. Cravett. d. §. ampliatur. num. 1. & 2.* ne dum si dispositivè scripta. Dec. *conf. 428. n. 5.* Francisc. Bursat. *conf. 27. n. 5. Felia. ad c. cum causam. extr. de probat.* Iohann. Goedd. *3. conf. Marp. 33. n. 42.*

VIII.

Investitura generis non probat concessionem vel possessionem speciei Innocent. *in c. in presentia de probat.* Titq. *de res. consang. §. 36. gl. 3. num. 3.* Cacher. *decis Pedemonr. 101. num. 12.* Phil. Matth. *2. conf. Marp. 27. n. 63.* VVesemb. *1. conf. 45. n. 38.* Regner. Sixtin. *7. conf. Marp. 9. n. 27.*

IX.

Investituræ recipiunt interpretationem ex consuetudine & observantia. *gl. in c. 1. §. hoc quoque Verb. successione. qus feud. dar. poss. Alvarot. in cap. 1. §. in iudicio num. 5. de feud. cognit. Gail. 2. obs. 148. num. 3. Vers. misialisser. Decian. conf. 124. n. 15. Vol. 3. Herman. Vult. 1. conf. Marp. 33. n. 59.*

X.

Investitura facta super uno feudo, non extenditur ad aliud separatam Paris. *conf. 15. n. 27. lib. 1. Wef. 1. conf. 4. n. 34.*

XI.

Investitura & instrumentum quodlibet se ad aliud referens, idem continere intelligitur, quod illud ad quod se refert. Menoch. *conf. 1. num. 83. & dicitur*

dicitur contineri in scriptura referente, idem quod continetur in relata *l. asse. 10. 77. n. b. 111. & Dd. de hered. inst. l. 1. Inst. de iur. talis 10. de condit. inst. cap. Generabilis de Confirmat. nris* quod maximè obtinere in investituris confirmantibus, scil. ut contineant nihil aliud quam confirmatum, ait Wesenb. *1. conf. 4. num. 77.*

CAP. LXXXII. De Invidia.

Axioma I.

Invidiæ erimen iure est exosum, ostendit hoc Wesenb. *de ser. tit. num. 3.* adeoque vitandum, *vid. Hartm. Pistor. 3. quæst. 25. n. pen. allegantem. l. 1. C. de caduc. toll. tot. inst. de L. Fuu. Canin. toll. & laic. Anron. de rescript. motor. 111. 5. concl. 6. num. 30. & seq.* Hinc semper à viris probis id quamvis æqualibus abfuisse, nec erubuisse alterum ab altero quod sciret appetere, testatur Cujac. *ad African. tr. 1. pr. gl. in l. 4. in verb. non erit et invidendum. de Vsu & habitas.* Vnde Versus.

Invidiosus ego, non invidum esse laboro.

I I.

Vbi de Volitate alicuius constat, animus invidia purgatur. *Ias. in l. quo minus. 2. num. 22. de flumin. Alex. 2. conf. 174. Gail. 2. obs. 69. num. 30. & 31. VVesenb. conf. 34. num. 21.* Vnde alleganti æmulationem merito probatio iniungitur. *Gail. d. loco.*

CAP. LXXXIII. De Invito.

Axioma I.

Quibus invitis quis potest alienare, multo magis iisdem & ignorantibus & absentibus. *l. 26. ff. de R. l.* Plus enim est invito alienare posse, quam absente & ignorante, cum abiens alienationi forsitan contradicturnon fuisset, & frustra expectatur præsentia aut scientia eius, quo invito actus expediri potest. Exemplum est in mandato, si nimirum tibi mandavero ut domum Scianum centum emas, utique mandasse videor ut minoris eam si fieri possit emas *§. 2. exsequitur. Inst. de mandat. l. cum de indebito. 25. ff. de probat.* Aliud exemplum reperitur in donatione qui enim donare potest, quia plus est, poterit etiam vendere & concedere. *l. 163 ff. de R. l.*

Limita (1) In decurione, qui licet sua prædia vendere non possit, donare tamen potest. *l. 3. C. de præd. decur.* (2) in muliere, cui SC. Vellejanum succurrit intercedenti, non donanti. *l. 4. §. 1. ad SC. Vellei* (3) in Præfide Provinciæ qui ius gladii habet & potest vitam admittere, damnare in metallum. *l. 1. re-*

T t t 3

legatus.

legatos. §. 1. ff. de interdictis. & releg. non tamen civitatem. Hyppolit. à Collib. ad l. 21. de R. l.

I I.

Invitis etiam Dominis queritur, quod servi acquirunt. *§. item vobis. 3. Inst. per quam person. nob. acquir. l. servum vel ante 62. de V. O. l. etiam in eum. 32. ff. de acquir. dom. l. 1. §. 5. l. peregrin. 44. §. 1. ff. de acquir. poss. l. iussu. 44. §. ult. ff. de V. sucap. Cujac. ad l. 1. §. item acquirimus ff. de acquir. poss. §. Boet. in Comment. ad 111. Inst. per quam person. cuique acquiruntur. n. 21.*

Intellige scilicet commutabiliter, quia potest repudiare, non verò incommutabiliter, & sic in effectu non gaudet invitus *fac. l. placet. ff. de acquir. hered. Valsq. 2. contr. jur. c. 39. num. 1.* ita legatum acquirunt invito, & sic Dominus à morte defuncti scilicet commutabiliter, postquam autem repudiat, fingitur non acquisitum. *l. servum filii. 44. §. 1. de legat. 1. l. cum pater. 77. §. surdo. 3. de legat. 2. l. a Titio. 64. ff. de furi. l. proinde. 8. si ceteri. petat.* licet secus sit in fideicommissis, quod non acquiri invito dicitur nisi præcedat testitudo. *l. restituta. 17. ff. ad SC. Trebell. l. facta. 63. in pr. cod. Rationem diversitatis vid. apud. Iaf. in l. fin. C. de SS. Eccles. & in l. 1. Commun. de legat. col. 5.*

I I I.

Invitus nemo agere cogitur. *l. unic. C. ut nemo invitus agere & ibi Cujac. in l. fin. C. de V. fur. pupill. Auth. qui semel. quom. & quand. iudex Boet. decr. 255. Vmm. in processu iudic. Diss. 1. rh. 4. num. 18.* Est enim cuiuslibet liberum agere vel non agere. *l. §. ult. ff. de Except. dol. nec quispiam cogi debet, ut jure suo utatur cum alterius non interfit: cum quilibet rerum suarum sit moderator & arbiter. l. 21. C. mandas.* sicut nec accusari cogitur. *d. l. unic.* quia accusatio ex libera, non coacta voluntate proficisci debet, ne quis alienius interitu lætari dicatur. Vnde etiam Athenis nulli accusatores fuerunt, nisi voluntarii: ut not. Cujac. hic. Vid. Carpov. p. 3. quæst. 104. num. 51. sicut nec quisquam invitus eurator bonis datur. *l. 1. §. quæritur de Curator. bon. dand. l. 3. §. si pupillus. de iure. Anton. Fab. in C. suo de Curat. fur. defin. 1. num. 9.* ratione potissimum ea, quia Curator satisdare tenetur, satisdatione autem quem invitum onerari (excipe nisi ob officium publicum) incivile esset. *l. hac stipularis. 14. in fin. ut legat. num. c. & Anton. Fab. d. loc. defin. 6. n. 2.*

Intellige verum regulariter, non enim procederet quando quis expresse vel tacite se ad agendum adtrinxisset. Exemplum est in diffamatore, qui tacite se ad agendum attulit, Diffamare enim est tacite ad iudicium provocare, & diffamator, eo ipso quod diffamat ad iudicem diffamari provocare & proinde agere velle intelligitur. *l. diffamari §. C. de ingen. manumiss. Gail 1. obj. 9. n. 3.* ita etiam non procederet, quando lis esset contestata, cum possit quis invitus cogi, ut actione instituta persequatur. *Novel. 112. item cum actor potest cogere eum cum quo contendit, ut is agat cum alio sua actione. l. 13. §. pen. ff. de adi. en. pr. l. 6. §. massam. ff. locat. ubi Gothofred. l. 8. §. fin. ff. de opt. legat. Limitari*

mitari etiā solet. *per tit. ff. ad SC. Syllan.* in quo heres necem defuncti vindicare, illiutque interfectores accusare cogitur. *l. 1. ff. d. 111.* cum aliās nulla domus tu-
ta esse possit nisi periculo capitis sui custodiam Domini tam ā Domestricis,
quam ab extraneis servis præstate cogantur: ideoque si Dominus occisus sit,
rectè heres ante omnia necem defuncti ulcisci cogitur. *d. l. 1. & 101. tit. ff.*
ad SC. Syllan.

I V.

Invitus nemo donat. *l. 10. C. de donat. l. 5. ff. de transact. facit. l. 33. ff. de*
contrab. empt. tot. tit. C. plur. Valer. quod agitur, quam quod simulare concip.
ratio quia veritas rei majores, quam scripturæ vires obrinet. *d. l. 10.* atque tum
demum vera donatio efficitur, quando mens dantis & accipientis concurrunt.
l. 18. in pr. ff. de reb. Cred. lult. Mejer. in d. p. 1. de donat. simplic. sh 8 sicuti
nec vendite cogitur. *l. 11. l. 13. in fin. l. 14. C. de Contr. empt. l. 1. C. de rescind.*
vend nisi certis casibus, veluti testamento iustus. *l. 66. de legat. 1.* vel ratione
communione. *l. 13. §. 17. ff. de act. empr. vel ut publice in edic. consilatur. l. 1.*
§. 11. ff. de offic. praefect. urb. Treutl. d. 28. & 3. lit. d. vol. 1. Hunn. p. 2.
disp. 2. sh. 3. q. 19.

V.

Invitus nemo quid facere cogitur *vid. sup. lib. 1. c. 14. ax. 11. & lib. 5. c. 3.*
Axiom. XI. quoniam injuriæ hoc esset proximum. *l. 14. C. de C. E. Carpzov. l.*
R. 103. num. 5.

V I.

Invito beneficium non datur. *l. 69. ff. R. l. l. 156. §. ult. ff. eod.* Aufertur
enim invito quid potest, non dari. *l. hoc jure. 19. §. non potest. ff. de donat.* Sic
liberalitas in invitum non confertur. *l. nec remerè. 26. C. de jur. delib.* nec bo-
norum possessio ab invito acquiritur. *l. 3. §. 3. de bon. posses.* sic etiam nec invi-
tus arguari. *l. 5. l. 24. ff. de adopt. nec emancipare. l. 4. C. de Emancip.* nec e-
manicipationem accipere. *l. 5. C. eod. nec potestatem dissolutam reintegrare*
cogitur. *Weslenb. in parat. ff. de adopt. num. ult.* Limita in datione libertatis,
quamvis enim libertas beneficium sit. *l. 1. ff. de bon. liberi* nihilominus tamen
etiam invito datur. *l. ult. de manumiss. testam.* ita pupillo etiam invito tuto-
rem dari patet. *ex l. 5. & 6. ff. de iuror. dat.* similiter, ei qui in possessione ser-
vilitutis est constitutus invito nec de conditione sua litigari passio succurritur.
l. 1. cum seqq. de liberal. caus. ita solvere etiā invito debitor quis potest. *l. quod*
quid 50. ff. de O. & A. l. quod certā. 70. ff. de solut. l. acceptam 19. C. de
jur. Dd. in l. qui Roma. 122. in pr. de V. O. Weslenb. in parat. ff. de solut. n. 4.
eum commodum creditoris respiciat. *l. solutione. 23. l. solvere. 53. ff. de solut.*
ita & invitis honores & dignitates deferuntur, enim Reipubl. interfit bene me-
ritos ad dignitates evehi. *l. 3. §. Praefes 15. de muner. & honorib. Dd. ad l. do-*
rem. in fin. de solut. ita inviti etiam Episcopi sunt. *l. 31. C. de Episc. & Cler.*
ita invitum admonere & corrigere possum. *c. no vit. 13. de judic. imò & invitis*
portiones

Portiones deficientium coheredum accrescunt. *l. 3. de O. A. ubi VVesemb. in paratit. vid. plur. apud Gothofred. ad l. 156. ff. de R. I. quæ omnia ut & alia, si quæ sunt, cum rationem aliquam specialitatis in se habeant commiserationis scil. velle libertatis non male à regula excludi ait Hyppolit. à Collib. ad l. 69. de R. I.*

Declarationis causa distinguere licet inter rationem beneficii & rationem juris, seu inter necessitatem consequentis & consequentis: Vt alieni invito beneficium accedat non facit ratio beneficii seu conditio, sed ratio juris. Bachov. *ad §. item Gobii. 3. Inst. de condit. & demonstr.* fit enim necessarium accedat, sed non manet apud invium necessarium. Paulò aliter hæc declarat Cuiac. *in l. 71. de condit. & demonstr. h. e. lib. 17. qq. Pap. cuius tamen interpretatio eodem ferè recidit.*

CAP. LXXXIV.

De loco Lascivo.

Axioma I.

Qui jocatur non mentitur. Cuius. *ad l. 19. de interrogat. in jur. in lib. 8. qq. Papin.* Mendacium enim est species doli. *quid enim. 14. ff. de dol. mal. itaq; si quis eum qui jam decessit è vitâ, conficitur servum suum esse, joeari non mentiri videbitur. l. confessum. 13. & seq. l. si ante. 140 de interrog. in jur. fac.*

II.

Quod per jocum fit, non est sinistrè interpretandum. *l. 3. §. 3. de injur. Anton. de morator. rescript. c. 4. n. 17. lit. m.*

CAP. LXXXV.

De Ira, Indignatione.

Axioma I.

Iracundiz calore quicquid fit, irritum censetur. *l. 18. ff. de R. I. cap. si quis iratum. 2. q. 3. ubi gl. l. 19. C. de inoff. testam. ubi las. num. 4. & seqq. hanc regulam variè ampliat & limitat. Felin. ad cap. sicut ex literis. extr. de iur. jur. Goedd. 3. conf. Marp. 28. num. 113. Ira enim sæpè innocentes ad erinien adducit. gl. in l. 3. de d. fort. Vbi iram excusare à culpa, & minuire delictum ait idem gl. in d. l. quicquid ff. de R. I. & quod in consuetudo calore iracundiz fit dolo caret. l. 1. §. quart. 5. ff. ad S. C. Turpili. l. 2. ibi seu calorem. C. de abolit. l. aut facta. 16. §. causa. 2. ibi. cum quis per iram ab extraneo. ff. de pæn. d. c. si quis ubi gl. 2. q. 3. c. ira. 68. tit. 9. 3. per quæ & alia plura additis etiam Philosophorum, Aristotelis & Platonis auctoritatibus, Historicorum Valerii Maximi & Agellii exemplis, Theologorū ac etiam sacræ paginæ confirmationibus hanc re*

Cap. LXXXV. De Ira Indignatione. 705

hanc regulam pluribus comprobatur & exornatur. Tiraq. de pen. Temp. caus. 1. n. 1. & segg. cui ad stipulantur Felin. in cap. sent. num. 2. & num. 4. in fin. de jur. rejur. Dec. in l. quicquid. num. 7. cum seq. ff. de R. l. & ibi Cagnol. num. 6. & 7. laf. in l. si filium in num. 6. vers. tertio fallit. C. de inoff. testam. Iacob. Boulen. in reper. l. Capitalium. §. famosus. num. 195. ff. de pen. Novell. in tract. ad defensionum. num. 82. Ducen. reg. 292. in cap. limit. vers. in quo est notandum Bofs. tit. de homicid. num. 60. ubi ex auctoritate D. Gregorii dixit difficilior esse iram continere, quam miracula facere. vid. Clar. in pract. §. fin. quæst. 60. vers. etiam. Carpov. in crimin. p. 1. q. 6. num. 5. Siquidem ira mentis alienationem inducit & rationem perturbat. text. in l. si adulterium. 38. §. Imperator. §. ff. ad L. in l. de adulter. d. c. si quis iratus. 5. 2. q. 3. Hyppolit. in pract. crim. §. quoniam. num. 62. & n. 66. Gail. 2. obs. 110. num. 36. gignit insaniam, maxime si sit immodica, *ein übermäßiger Zorn* / prout ait Luc. de Penn. in l. omnes omnino. C. de decur. lib. 10. Vide Perlium. §. 173. inq. 3.

*Nunc fac supposita sergesit sanguis, & ira
Scintillant oculi, datusque facique, quod ipse
Non sani est hominū non jam juris Orestes.*

Hinc Bald. in cap. 1. §. si quis. de Pac. tenend. Hominem (ait) iracundiæ calore incensum & commotum sine sua culpa non esse in plenitudine intellectus, cum difficilimum sit justum temperare dolorem, per d. l. si adulterium. §. Imp. add. Farin. 1. conf. crim. 4. n. 14. Et licet contrarium ex l. si non convicit. 5. C. de injur. quod nimirum ea in delictis non excuset, facile delūmi posset, cum si aliter diceremus nunquam punirentur delicta, nec ullum sit seise delictum quod sine ira committatur, declarationis tamen loco notari poterit, quod calor iracundiæ tunc vitio careat, & impunitus sit, quoties a ius sine præiudicio tertii vel adversarii retractari potest, veluti in divortio, l. de foris. 3. ff. de repud. secus si actus sine læsione & præiudicio adversarii retractari nequeat sicuti in actione injuriarum videre est, ubi revocata injuria calore iracundiæ facta non tollitur læsio injuriati, d. l. 5. C. de injur. Gail. 2. obs. 106. num. 11. addi possunt & ea quæ Bald. retulit in d. l. si non convicit. post. num. 2. vers. vel disc. ubi ait quod quædam sint quæ fortiuntur juris effectum & ista nihil operantur, si calore iracundiæ fiant, quia non procedunt ex animo, sed potius secundum quandam alterationem, quædam vero sint, quæ non fortiuntur effectum, sicuti sunt maleficia, in illis enim non distinguitur an emanaverint calore iracundiæ, vel non. cum maleficia nunquam debeant manere impunita. vid. Aretin. in l. 1. C. si advers. delict. Bertazol. 1. conf. 44. num. 8. ubi tamen limitat nisi fuerit ira talis & tanta, quæ hominem a mente extraxerit, quod est difficile probare, & hoc in casu non quidem excusabit in totum, sed tantum efficiet ut mihi delinquens puniatur. l. 2. C. de abol. Gail. 2. obs. 110. num. 35. Navarr. in d. c. si quis iratus. num. 4. vers. 3. de pen. distinct. 1. pag. 261. Tom. 1. in magn. Ludov. Peguer. decr. crimin. 14. num. 15. Honded. conf. 99. num. 45. lib. 1. Grammat. decr. 17. num. 4. vers. 23. num. 20. & decr. 23. num. 6. Welsenb. in parat. de poen. num. nls. Carpov. 1. q. 6. num. 4. ubi num. 16. plures limitationes addit.

Vuuu

II. Szpe

Sæpe iram in elementiam mutatio voluntatis flectit. *l. 5. C. famil. heresit.* quod factum non semper evidenter probandum, sed ex subsequentiis meritis & variis iudiciis præsumitur. *d. l. 5.*

C A P. LXXXVI. De Inelegantibus.

Irrelevantia ad probandum non sunt admittenda. *l. neque natales. 10. l. ad probationem. 21. C. de probat. c. cum contingat. 36. Et ibi gl. de offic. deleg. cap. dilecti filii de Except. cap. quia Gerosmile. 10. de prajump.* adde ut probatio eiusmodi irrelevant recepta nullius sit momenti Bald. *in d. l. ad probationem. nor. 2. Roland. à Vall. conf. 47. num. 28. Vol. 3.* quoniam frustra sit, quod factum non relevat. *l. hac stipulatio. §. De Gm. ff. ut legat. nom. ca. 6. Bero. conf. 25. in fin. Vol. 2.* cuiusque nullius esse potest effectus Decian. *conf. 18. n. 155. Vol. 1.* cum paria sint quid esse non probatum, vel esse quidem probatum, sed non relevare. Ioh. Andr. *in c. fraternitatis. ibique. Socin. col. 25. de testib. Vult. 3. conf. Marp. 29. n. 3.*

C A P. LXXXVII.

De Iteratione, Repetitione, Geninatione, Multiplicatione.

Axioma I.

Iteratio in jure non facillè admittitur v. e. in editione Instrumentorum *l. 15. de reb. auctor. judic. possid.* quam prætor non permittit iterare nisi ex causa *l. 7. de edend.* sic & dilationes terretè geminari non debent. *l. 7. de fer.*

I I.

Iteratum delictum gravius. *l. 3. §. 2. de abigend. & ex iteratione facti illiciti diversa oriuntur crimina, quæ unica pœna non expiantur. c. 1. de pœn. Boer decm. 82. num. 10. Carpov. p. 2. crim. 99. 62. num. 60. Et seqq. Vbi hoc axioma limitat.*

III.

Id quod ex intervallo repetitur animo deliberato & re penitus benèque discussa factum præsumitur. Paris. *1. conf. 10. num. 5. Et 7. & multum operatur ad validitatem contractus. Bart. in l. cum scimus. n. 6. Et 7. C. de agricol. Et confir. lib.*

Cap. LXXXVIII. Iudicare. 707

confer. lib. 11. § id. omnino prolixè. VVelenb. 4. conf. 194. num. 15. & 16. lazar. Ticuti. 1. conf. 50. num. 39.

IV.

Clausula in initio posita censetur repetita in sequentibus. *l. 3. § filium. 2. de liber. & postum. VVelenb. conf. 51. num. 39. in fin. & supr. lib. 30. cap. de clausula.*

C A P. LXXXVIII.

Iudicare.

Axioma I.

Iudicare non est testis. Innocent. *in c. cum causam. de testib. Bart. & Dd. in l. qui testamento. §. fin. ff. de testam. Welenb. 2. conf. 58. n. 25.*

II.

Iudicatum dici non potest ab eo qui ius iudicandi non habet, vel quod adhuc est in controversia. *l. 1. §. hac autem verba. ff. quod quunque iur. stat. l. 2. in fin. ff. de posu. Dd. in l. 2. si quis in ius vocat. non ferit. Myns. resp. 26. num. 4. ubi addit requiri, ut iudex sciat se esse iudicem. arg. l. quaro. 3. ff. de eo qui procurator. Bart. in l. multum. ff. de condit. & demonstr.*

III.

Iudicare est munus. *l. munerum. 18. §. iudicanti. 14. ff. de muner. & honor.* quod qui à se abdicat, se ipsum exonerare dicitur. *cap. Pastoralis. 28. in pr. de offic. deleg.* Et esse onus, non autem beneficium, omnium melius probat Langovall. *in l. Imperium. num. 193. ff. de iurisdic.* iudicis enim nomine potius careat, qui nullam profert sententiam, cum à iudicando nomen habeat.

IV.

Qui cito iudicat ad poenitentiam properat. Conf. Arg. 1. *conf. 110. n. 29. Vnde & iudex fulminare dicitur cum intra tam breve tempus sententiam fert, ut de causa prefectè cognoscere non poterit. Bart. & Bald. in l. prolutam. C. de sensens. Perus. in c. dilecto. n. 174. de Appellat.*

C A P. LXXXIX.

De Iudice.

Axioma I.

Iudex est disceptator juris. *l. rem non noxam. 14. C. de iudic. l. 3. §. 1. ff. de recept. arbitr.* Dicitur enim disceptare seu diiudicare & cognoscere de partium liti

tium lite l. cum Clericis, 21. in pr. C. de Episcop. & Cleric. l. 3. §. ibidem. 13. ff. ad exhibend. c. form. 10. §. iudex dictum. de V. S. dictus à jure dicendo quasi jus dicens. l. 1. ff. de iurisdic. VVesemb. in paras. ff. eod. num. 10. secundum Leges & consuetudines. §. 1. Inst. de offic. iudic. Gail. 1. obf. 36. quapropter etiam eius persona reliquis qui in iudicio intervenire solent, dignior & præstantior Schrader. de feud. part. 10. in præamb. num. 2. Vnde & totius iudicii. Dux seu Imperator. Bald. in rubr. C. si a non compet. iudic. Pacian. de probat. lib. 2. cap. 44. n. 2. basis ac fundamentum d. c. form. extr. de V. S. Vant. de nullitat. ex defect. iurisd. ord. num. 2. Conf. Arg. 1. conf. 31. Gilman. 1. p. 2. tit. 11. for. 2. num. 24. juris iustitiæ & Dei minister vocatur. l. 1. ff. de iust. & iur. l. 2. §. post originem. de O. l. Regnet. in quæst. an iudex secund. conscient. n. 13. Hinc iudicis præsentia omnem doli suspensionem excludere perhibetur. cap. in præsentia. 6. de renunc. cap. sent. 16. §. fin. de sens. Gail. 2. obf. 76. num. 7. nec jure dicitur in quo iustitia non sit, cum jure desceptare dicatur iuste judicare. cap. iudices ille. 4. §. 7. Gail. 2. obf. 76. num. 6. idè què iudice injustè exequente impunè resistere possumus. cap. ex parte. 11. de accusat. cap. ponderet 14. 50. dist. ubi Geminiano Petr. de Ancharan. conf. 82. Roman. in l. 11. de re iudic. Farin. 1. conf. crim. 4. n. 13. & comparatur privato spoliatori, quoties sine causæ cognitione aliquem suâ possessione privaret. Bart. in l. 2. §. fin. de Custod. reor. Dec. in l. fin. col. 10. C. de edict. D. Adr. roll. & conf. 449. num. 10. Cravett. conf. 124. num. 4. ac proindè cessat præsumptio quæ aliàs pro eo militaret. Menoch. de recap. poss. rem. 8. num. 8. Regner. Sixtin. 2. conf. Marp. 10. n. 108. maximè quando contra communem judicaret opinionem, tunc enim pro imperito habetur & litem suam facere dicitur, partique lætæ ad id quod interest tenetur. Alex. conf. 95. num. 6. Vol. 2. Bart. in l. fin. C. de pan. semel. l. sig. Phil. Matth. 2. conf. Marp. 26. num. 136.

I I.

Iudex veritatem diligenter investigare tenetur. *Aurb. qui semel. C. quom. & quand. iudex. ibi. perquisita veritate. l. 2. ibique Dd. C. de edend. l. si non defendatur. 19. ff. de pæn. l. fin. ibi. Veritatem semper locum fore. C. de probat. & veritatem & æquitatem ob oculos habere dicitur. l. quod si Eptesi. ff. de eo quod cert. loco. gl. in l. inter filios. C. famul. heretic. Roland. à Vall. conf. 47. n. 24. lib. 3. & conf. 12. num. 3. eod. Regner. Sixtin. Vol. 2. conf. Marp. 1. num. 21. Est enim jus quoddam inaninatum, nec ut bilanx videri debet eam in partem plus inclinans unde plus accipiar, cum jus atque iustitiam animare & peramare animæ salus præcipit, nec unquam juri animum demere, vel judicando litem priorare præsumere debet. Ire enim ad iudicem est ire ad jus. Arist. lib. 5. Eth. cap. 4. nec quicquam pro decreti interpositione, vel spem ementi pretio præsentè vendèdo sordidè recipere audeat. l. fin. C. de prad. Decur. Amau. cell. daclar. Aquin. sing. 175. aliàs redoleret hoc venalem habere iustitiam. Coras. ad l. plebsicium. 18. de offic. præsid. sed undiquaque invariabilis, undique irreprehensibilis. Nov. 13. cap. 3. esse cogitur, *ἀντι πασὼν καὶ προσ πᾶν ἀνδρίας* iustitiam eum esse voluit Imp. Constantinus quando dixit *Wan dein darsie* *ſie**

Seind recht hat/ so spricht ihm recht/ vnd von dein besser Freund vnrecht hat/ so spricht ihm vnrecht/ quia sapientia Dei (an) dilige iustitiam rectitig/ nehyet ewig/ in equitate aduolabilis, in iustitia inexorabilis esse debet. vid Boeckel. de publ. iudic. di. quon. 13 inde & manus continentes. Valer. Max. lib. 4. c. 3. & puras cum habere oportet. No. 8. c. 3. §. 1. de defens. ci. §. 11. No. 17. c. 3.

III.

Iudicis Auctoritas facit licitum quod aliàs est illicitum. l. 1. §. 1. de Pomponius. 5. ff. quod fals. iur. aut. gest. Andr. de Iern. in consil. appellat. temp. col. 3. Excusat enim eà regulariter à pœna l. aut. Prator. 7. §. pen. ff. de minor. ibiq. gl. l. fur. 6. §. 3. ibi quis iussu ff. de huius qui nor. infam. l. 2. §. Cassim. 3. ff. de ag. plu. §. are. gl. in l. si quis id quod 7. ff. de iurid.

Declarat regulam tunc procedere, quando auctoritas est interposita secundum ius & ordinem, alias secus est, & nihil operatur iudicis auctoritas. Panorm. in c. consultationibus. col. 2. de iur. patron. Marant. disp. 1. quast. legal. num. 44. cum imputandum sit parti quod non appellaverit, quamvis qui non iuris ordinem seruat, actum eius ipso iure nullum, neque excusare, nec necessariam appellationem esse dicat. Panorm. in cap. ad nostram. extr. de iur. re iur. eodem modo & iussu patris vel Domini filium aut seruum excusare dicit. in l. seruos. 2. C. ad l. iul. de hi. l. de sepulchr. Violat. vid Bart. in l. non solum. §. non mandato. ff. de injur. gl. in l. si ea ff. de R. l.

IV.

Iudex in re propria quis minimè esse potest. l. 10. ff. de iurid. l. 10. ff. de testib. l. ult. §. pen. C. ubi Senar. Vel Clariss. l. iust. C. ne quis in sua caus. iud. Ratio. 1. quia iniquum est admodum in re propria alicui licentiam tribuere sententiæ, cum homines à natura omnes plus sibi quam aliis faveant, & suæ potius utilitati quam alienæ consultum cupiant, quæ affectio iudicandi sinceritatem plane corrumpit & impedit. d. l. iust. ubi Obrecht. C. ne quis in sua caus. 2. quia absurdum, eundem partis & iudicis vice fungi, cum certum sit neminem simul iudicis & partis aut testis officium in una eademque causa obire. l. ille à quo. 13. §. rempessum. 4. ff. ad SC. Trebell. Schenck à Tautenberg. 1. F. 10. ubi omnino vid Alvarot. n. 4. Amplia hanc regulam (1) in tantum quod etiam Rex vel Imperator non possit esse iudex in causa propria, sed potius debeat illam delegare. Andr. de Iern. in cap. Imperialem. §. præterea si inter. col. 7. C. 2. de probib. feud. alien. per Frider. (2) quod dictum quoad iudicem procedat etiam quoad arbitrum l. pen. ff. de recept. arbit. fac. l. 1. ff. eod. si nimirum ut arbiter, non vero ut arbitrator consideretur. l. si liberum. 30. de oper. libert. (3) quod hinc nec in causa suorum liberorum seu familiarium regulariter iudex quis esse possit. d. l. qui iurisdictioni. 10. ff. de iurid. cum valde periculosum sit permittere, ut pater in causa filii ius dicat, quia in illius potestate omnes alterius fortunæ sitæ sunt, ut ne quidem bonus iudex quicquam auxilii afferre possit, ut in iudicio Agonidis accidisse notat Govean. ad d. l. 10. ff. d. 11. §. 1. & Carpzov. p. 3. quast. crim. 104 n. 64.

Vuuu 3

• Limita

Limita I. non procedere in iurisdictione voluntaria l. si consul. 3. ff. de adopt. l. apud filium. 18. ff. de manumissi. Quid. ideoque quis in sua causa nō lium coram eo emancipare poterit, d. l. si Consul. Costal. ad d. l. 10.

Limita II. quando actio tempore esset peritura, puta, si periculum esset in mora, tunc enim permittitur cognoscere ad huius contestationem & sic quousque perpetuetur actio. gl. in d. l. qui iurisdictionis. Verb. testu. fac. scilicet. in l. sed si restituatur Verf. sed cum ff. de iudic.

Limita III. si causæ essent viles & exigue l. Senatusconsulto. 16. ff. de offic. præsidi.

Limita IV. Vbi consuetudo disponat quod quis esse possit iudex in proprio facto c. 1. de pœn. in 6.

Limita V. Si inter litigantes consanguineos esset paritas affectionis respectu iudicis. l. non solum 67. §. 1. ff. de rit. nupt. c. postremo. 36. de appellat.

Limita VI. in iudice pedanco iuxta gl. in l. 10. ff. de iudic. per l. 77. ff. de iudic. hoc enim in casu delegantis potestate fungi dicitur. Costal. ad d. l. 10. d. rit. nec iudex potest iudicando recedere à formula à Prætorè præscripta, neque etiam ex affectione iudicare, sed formulam præscriptam sequi cogitur, & consequenter iniquum non est filium patri vel contra iudicem dari. Duar. lib. 12. disp. c. 51. §. cap. 53. eod. libr.

Limita VII. cum Valq. lib. 2. contr. jur. cap. 37. quoad exactiones pœnarum, atque hoc in casu Dominos territorii iudices in propria causa esse, maxime quando crimina sunt notoria & manifesta, ait Cravetta. conf. 801. n. 6. executorescū magis quā cognitores vel iudices videantur Bald. in d. l. unic. n. 1. C. ne qui in sua caus. plane Duces, Principes, aut comites in causa propria per suos consiliarios de consuetudine iudicare dicuntur, quod de consuetudine Germaniæ testantur duo insignes Germani. Icti, Zas. in d. l. qui iurisdictionis. n. 20. & Wesenb. 1. conf. 33. n. 43. & huiusmodi consuetudines valere assentit Cravett. conf. 233. n. 3. per text. in c. l. ibique gl. in Verb. punire de pœn. in 6.

V.

Iudex non communicat officium suum nisi imploratus l. 4. §. hoc autem iudicium. & ff. de damn. infect. l. 1. C. Vt quæ desunt Ad voc. iud. suppl. l. §. post preceptorum 79. ibique Bart. de iudic. Auth. qui semel. C. quom. & quando. iud. cap. bona memoria. 4. de postul. Prælat. ibiq. gl. in Verb. eura Simus. Corn. conf. 293. in litem. p. 3. Donat. à Fin. in suo enchirid. Verb. officium iudicis in pr. Quia ea quæ ante iudicium contingunt, non valde ad eum pertinent nisi nominum fuerint in iuncta Vlp. in l. 25. §. item sciendum. & ff. de ad l. edict. add. §. 1. i. §. & post. 9. de No. oper. nunc. Vultei. i. conf. Marp. 15. num. 17. Unde a iudex de facto nihil, sed tantum de jure supplere dicitur, t. i. Cod. ut quæ desunt Ad vocat. Barr. in d. l. 4. §. hoc autem iudicium. de damn. infect. Vivius. commun. concl. 1. Verb. iudex. num. 3. Regner Sixtin. 2. conf. Marp. 7. num. 49.

Limita I. nisi quando iudicis officium concernit id, in quo versatur publica utilitas l. congruit. 13. in pr. ff. de offic. Præsidi. l. si quis in hoc 10. C. de Episc. & Cler.

Limita

Limita II. in casibus, in quibus licet vertatur privata utilitas, concernit tamen honorem in judiciis. *l. cor. 6. §. fin. C. de appell. l. judicibus, 24. eod. tit.*

Limita III. Vbi officium judicis concernit miserabiles personas. *l. nec quicquam. 9. §. Ad Vocatos. §. ff. de offic. Procons. l. sancimus. 28. §. 5. C. de admistr. r. i.*

Limita IV. In emergentibus post litem contestatam, etiamsi partis utilitatem concernat. *d. l. adiles. 25. §. 8. de adl. edit.* Vbi Costal. ratio, quia iudici statim atque causa cognoscere cœpit omnium rerum officium incumbit, quæcunque in iudicio vertantur, ea vero quæ ante iudicium contingunt, non valde ad eum pettinent, nisi fuerint ei nominatim injuncta *d. l. 25. §. 8. de ad. edit.* Wesenb. *in paras. de res vind. n. 7.*

Limita V. in his quæ concernunt jus Prætoris *l. quos perhibet. 7. ff. de postul. item ea quæ ad superioris reverentiæ pertinent ut interpositæ appellationi referenter deferre *illicitas 9. ff. de offic. Præsid. l. congruit. 13. eod. tit.* prohibere ne quis iniquum lucrum aut damnum sentiat: curare, ut quæta sit Respubl. providere, ut veritatis causa acta edantur *d. l. congruit. §. l. 7. C. de edend. Add. Barthol. Socin. in fallens. regul. num. 245. Gilcken. ad l. properandum. §. 2. C. de judic. num. 3.**

VI.

Iudici terminare aliquid antequam termini quæstionis intelligantur difficile est. *l. Domitius Labes. 27. ff. qui testam. fac. post. Duar. 1. disp. anni. Vers. cap. 41. Alciat. lib. 5. conf. 5. num. 1. Carpzov. p. 3. qq. crimin. 106. num. 10.*

VII.

Iudicis factum habetur pro facto partis *l. 1. Vers. nam iniquum C. si in caus. judic. pign. cap. l. 13. C. de Exec. Gail. de Arrest. Imp. c. 1. n. 20. Cravett. conf. 887. num. 3. Berlich. decr. 126. num. 3.* Vnde quando stat per iudicem quo minus statuta tempora observari queant, eo ipso dilatione tantisper concessisse intelligitur, ita ut absq; damno moræ ex impedimento per iudicem injecto causatæ, partis exinde impeditæ jura intacta mancant, *Aush sed §. l. 1. §. Aush. si appellations. C. de tempor. appel. non secus ac si per ipsam partem adversam steterisset. l. 40. in pr. ff. ubi Bald. de cond. §. demonstr. Marc. Anton. Bard. de temp. uti. §. contrin. c. 2. §. 4.*

VIII.

Iudex Imperatoris mentem considerare debet. Panorm. *in c. ex licentia. de dol. c. cum instantia de Consil. Felin in cap. 1. de referri. Gylman. 1. p. 2. tit. 11. Cor. 2. num. 24.* facti enim quæstio est in potestate judicantium, juris auctorem auctoritas non item *l. 1. ad Municipal. ubi Cuiac. 1. res. Pap. p. 20. l. 1. §. 4. ad Sc. Turpil.*

IX.

Iudex quo excelsior est, eo magis & turpius peccat. *Vasq. lib. 2. contr. jur. c. 37. num.*

37. num. 12. quia magis delinquere videntur illi, quibus majora committuntur, l. *Præstiter*. 16. C. de *Episc. & Cler.* l. 13. §. *fin. autem*. 8. C. de *judic.*

X.

Quod Iudex turpiter capit, id fisco aufert l. *Lucius*. 9. ff. de *jur. fisci*, Abbas. in *cap. cum ab omni. de Vita & honest.* Cler. col. 2. circ. *fin.* Valq. 2. contr. jur. c. 37. num. 35.

XI.

Iudex sine causæ cognitione procedens non censetur esse iudex sed pro privato habetur. Felin. in *cap. Ecclesia S. Maria. col. 12. de consuet.* *Præstiter*. Iudiciale enim non processum de facto, sed causæ cognitionem præsupponit, sine qua iudicium nullum esse potest. l. *iudex*. 9. ubi *Ias. num. 2. C. de judic.* idemque censuit. Hyppolit. Marfil. in *sua præf. §. successi* & num. 3. ubi ait quod iudex non observans juris ordinem vel debitam consuetudinem redigatur ad instar privati, nec juretur ratione officii, cum in illud deliquerit, quam ob causam casus insolitus & inopinatus dicitur, si ordine judiciario non servato procedatur, teste Natt. conf. 45. num. 22. Vel 3. accedit quod Bald. ait in *cap. 1. §. seu fursum* & ibid. Afflic. num. 10. de *pac. juram. firm.* quod cognoscere juris ordine non servato sit auferre. vid. & Marfil. in *præf. sua. §. 2. num. 69. & §. expedita. num. 57.* siquidem iudex jus & justitiam administrare non cenetur, quando ordine judiciario non servato procedit & decernit, arg. eor. *qua notantur per gl. in l. iuste ff. de acquir. vel amitt. poss.* Bart. in *l. meminerint. C. unde Si Panorm. & Bero. in c. conquirente. de restit. spol. fac. text. in l. si pacto. 14. ibi nam bona adversarius in te transferri citra solennem ordinem frustra deprecari C. de pacto. Huc pertinet quod ait text. in *l. nec Magistratibus* 32. ff. de *injur.* nec Magistratibus licere injuriose aliquid agere, imo Innocent. in *cap. deberet. de sentent. Excomm.* in 6. prohibetur quod non solum Clerico, sed etiam Laico liceat se defendere etiam contra judicem ordinarium, qui ordine judiciario non servato injuriam sibi vel in rebus vel in personis facit. Sic & Iason inquit in *l. ut sim. num. 9. Vers. secundo limita. ff. de just. & jur.* quod iudici de facto aliquid facienti possit de facto resisti, quod idem traditur in speculo juris Saxoni. c. *artie.* 78. lib. 3. Vnde quoties iudex sine causæ cognitione aliquem sua possessione privaret, privato spoliatori comparatur Bart. in *l. 2. §. fin. ff. de Custod. reor.* Dec. in *l. fin. col. 10. C. de Edict. D. Adr toll. & conf. 449. num. 30. Cravett. conf. 124. num. 4.* proindeque præsumptio quæ alias pro eo militaret cessat. Menoch. *remed. 8. de recup. poss. n. 8.* ac impunè ei resisti potest l. *prohibetur. §. C. de jur. fisci.* Alciat. de *præsumpt. reg. 3. præf. 9. in fin.* Regner Sixtin. 2. *conf. Marp. 10. num. 105.* cum taliter res suas auferri ipsi concessum non sit. c. *conquirente* 7. de *restit. spoliar.* l. 2. *C. si per vim vel alio mod. l. auctoritatem. §. d. l. meminerint. 6. C. unde Si D. in l. nunc. C. de probib. sequestr. Diaz in *præf. regul. & fallent. Verb. spoliatum.***

XII.

Iudex regulæ juris inhære debet, ubi diserte de Exceptione non docetur. B. Id. ad c. 1. n. 2. & 6. *extr. de alienat. judic. mut. caus. l. si tutor. 6. in fin. C. de ser. & pign.*

serbo. pign. dat. manumisi. Et in cap. 2. de send. dat. in vicem L. Commissi Dec. ad l. 1. num. 8. ff. de R. l. Felin. ad c. quoniam. num. 4. ex 17. V. l. non concess. V. Velenb. 1. conf. 7. num. 7. aded ut exceptione non probata seu in iure non existente, si contra Regulam iudicaverit, litrem suam fecisse dicatur. Oclav. Ca. cheran. decu. Pedemont. 12. num. 2. Schrader. de send. p. 10. 11. de Pers. min. prin. sententiaque nulla sit, quia contra ius constitutionis lata apparet. l. si exprefsim. 16. ff. de appellat. l. 2. C. quando p. ob. non est. neceff. Bart. laf. Duar. ad l. p. r. p. res. 27. l. cum prolatu. 32. ff. de R. l.

XIII.

Iudici incompetenti impunè non paretur. *gl. in cap. Geniens. Verf. propter contumaciam de Accusat. Et in l. 2. ff. si quis in ius vocat. non serit. Dec. in l. fin. num. 16. ff. de iurisd. quia ubi iudex competens non est, ibi deficit iudicium. Bald. in l. Clarum. C. de Auditor. p. r. stand. Barbat. conf. 50. col. 3. in fin. Vol. 1.*

XIV.

In iudicem suspicio nulla cadere debet. l. 16. C. de iudic. fallit tamen sæpissime hæc regula, sic statim iudex suspectus redditur ob suspectum assessorem non remotum. Menoch. de arb. iud. quæst. cas. 485 num. 24. plures suspensionis causas *vid. apud. Vmm. disp. 1. rh. 9. num. 52. Et 54. Lanfr. ad c. quoniam c. 3. num. 10. Aufret. in traç. de recusat. n. 3. Motl. 1. in 17. de iurisd. in p. r. m. ff. num. 200. cum seqq.*

XV.

Optimum est iudicis arbitrio quam minimum permitti ut ex Aristot. 1. Reshor. benè monet. Scip. Gentil. lib. 4. de donat. inter vir. Et uxor. c. 9. *vid. plura ad hanc rem pertinentia super. lib. 1. Cap. arbitrium.*

XVI.

Iudicis iussus excusat à dolo *gl. inc. dixit Dominus. 14. q. 5. Tiraq. de p. r. temp. caus. 34. n. 4. Decian. traç. crim. lib. 9. c. 37. n. 4. Dn. Barbosa ad cap. perlatum 8. qui fil. sint legitimi. adeo ut aliquando eius auctoritas excuset à delictis. l. 53. Et ibi Anton. Fab. in rat. lit. C. de p. r. b.*

XVII.

Multa pendent & in civilibus & criminalibus ex motu Iudicis l. 10. C. de accusat. Sæpius enim voluntate magis, quam legitima auctoritate lites dirimuntur. *J. 17. confit. ranta. de Confirmat. Digest. Treutl. 1. disp. 1. rh. 8. lit. C. Vnde rectè monet Capolla, expertum se esse, esseque utilem cautelam, ut seil. aliquis bonam causam habens non tantum concludentia sed & triuola adducat. Cum enim quandoque imperiti iudicent, sæpe aliquid per socordiam & ignorantiam committunt. l. 1. §. 1. de fer. instarque boum sunt, ut ait Pap. in form. se. quæst. in p. r. vid. Coth. 1. resp. 18. n. 298. sitq; ut magis moyeantur ad iudican.*

X x x

dum per

dum per rationem quæ minus facit, & aliquando nihil valet, quam per rationem urgentem, quæ eorum capta non intrat, adeo in hoc ipso fallendi sunt, ne errent, ut ait Quintilian. *lib. 2. c. 17.* Vnde notabiliter Zas. de Cumulatione actionum & exceptione præposterationis *ad §. fin. min. num. 22. in fin. de Actio.* scribit Allegari illas duas leges sed non potui obtinere, credo minus subtiliter fuisse Alsestoribus. Quod eo magis servandum, quod Iudices sive ut Carolus V. ait *l. in consil. crim. art. 138.* Es sind viel Richter die die Recht nicht gelernt haben vñ durch Unwissenheit die Leute beschwehren. *add. c. 2. extr. de Excomm. cap. 22. extr. de rescript. l. 3. C. de offic. Praefect. Prat. Orient. & Ilyr.*

XVIII.

Sæpe per conniventiam iudicum multa negliguntur. *l. 2. C. de hæretic.* Sed caveant sibi iudices, qui palliant delicta eo pretextu quasi de iis non satis constaret, non enim evadent æterni iudicis condemnationem. Iul. Clar. §. ult. q. 4. *in fin.*

XIX.

Iudex non debet esse Clementior lege. Noë. §. 2. c. 10. *l. ult. C. de compen.* hoc enim Imperatori tantum licet. *l. 1. C. de LL. & id Responsum juru. 3. Amplifi. Dn. D. Tabor. in racemat. extra de crimina. stellationum. ord. resolut. quast. 2. pag. 35* sed ut non elementior, ita nec severior lege. *l. 3. in fin. C. de Apofat. l. 3. §. fin. C. arb. tuel.* nec pœnam quamcunque (nec dum mortis) in casu jure non expresso inducere. late Menoch. *de arb. jud. quast. cas. 276. incip. cum explicare ceperim. per tot.*

XX.

Iudex non debet ante prolationem sententiæ aperire, qualem sit laturus. *l. obferendum. §. ult. de offic. Praef. l. ubi falsi. 22. C. ad L. Corn. de falsi.* imò hoc casu teneri pœna falsi docet Paris. *de Put. in tr. de Syndic. Verb. corruptipens. §. si tempore.* Christian. *ad Cod. lib. 9. decr. 199. n. 26.*

XXI.

Fatuus est iudex qui causam in sententia exprimit. *c. sicut. 16. de sent. & re judic. ibique Panorm. VVcienb. 1. conf. 29. n. 62.*

XXII.

Iudicis est certa ratione judicandi perspecta frivolis advocatorum disputationibus non conavere, nec dilaciones sine causa permittere Vigel. *in Di. alest. pref. fol. 4.*

XXIII.

Iudicis commemoratio loco actionis habetur. Carol. *in l. si quis commodo in Lombard. de delict. & pandimon.* Ludov. Carb. *in pract. pract. lib. 3. cap. 1. num. 70.* Ioh. à Sande. *lib. 3. decr. 111. 4. de fin. 1.* ubi tamen nihil allegat, forse quia tex-

quia textus est notissimus in l. ult. c. de fideicom. libet. Vnde iudicem absurde facturum, si quinquam in plus mitteret, vel ei adiudicaret quam ipse petere, statuit W'elsenb. de damn. infect. n. 6. rationem addit Speculat. citatus a Carp-zov. p. 2. conf. 17. 7. defm. 9. num. 3. quod eius potestas ultra libellum non extendatur. Ampliatur hæc regula quod non tantum in persona actoris procedat, sed si reus etiam plus debito offerat iudex sequi debeat. l. 29. ff. de re judic.

XXXIV.

Iudex semel approbatus, improbari amplius non potest Bald. in l. si propria §. 1. ff. de petit. hered. Mascard. de probat. col. 2. comel. 945. in fin. Menoch. conf. 2. num. 39. col. 1. per l. sed etsi suscept. 52. ff. de judic. Vant. in tract. de nullit. sub tit. de nullit. ex defect. jurisd. num. 23. Et in fin. num. 36. neque ex post facto assenti alicui non esse iudicem creditur. Bald. in l. gesta. C. de re judic.

XXXV.

Iudex gratis officium suum debet impendere. c. cum ab omni vo. de vita & honest. Cler. pecunia enim seu munera iudicem animos solent pervertere & coercere, ut non videant ius alterius partis cap. sum. nonnulli. 114. l. 1. q. 1. Ex-od. 23. ubi dicitur quod munera excæcant oculos prudentum. fac. cap. qui re-dit. 66. in fin. 11. q. 3. Valqui. lib. 2. con. r. jur. cap. 37. num. 35. quapropter si pecuniam recipit turpiter recipit, & sic cum sit corruptus sententia erit nulla. l. Genales. 7. quando pro hoc non est necess. c. et qui appellat. 41. §. Genales. 2. q. 6.

XXXVI.

Iudex fatuus reputatur, qui ultra petita iudicat. l. ult. C. de fidei-com. libet. l. si fundus. 18. ff. communi divid. Castrens. conf. 291. Visu, in princ. vers. & circa primam lib. 1. Alex. conf. 163. Viso processu. num. 5. & 8. lib. 2. Card. Tusch. rom. 4. lit. 1. concl. 398. num. 14. Azeved. l. 10. num. 115. cum seqq. tit. 17. lib. 4. nova Recop. Valasch. conf. 145. à v. 8. D. Barbof. in l. si cum dotem. in princip. n. 44. ff. soluto. matrim. Ordin. Regia Lusit. lib. 3. tit. 65. in princ. & tit. 66. §. 1.

XXXVII.

Iudex debet iudicare secundum allegata, & probata, non autem secundum propriam conscientiam. l. illicitas. 6. §. veritas. ubi Bart. & Do-ctores. ff. de offic. deleg. D. Th. 2. 2. q. 67. art. 2. Ordin. Regia Lusit. lib. 3. tit. 63. in princip. & tit. 66. in princip. Abb. cap. pastor alius. §. quia verò, num. 8. de offic. deleg. Federic. de Senis conf. 21. Nunquid. num. 2. in princ. Ioan. de Imola conf. 83. In casu, in princ. Rimin. jun. conf. 666. n. 47. Azor. Instit. moral. p. 3. lib. 2. cap. 2. q. 11. in fine. Covarr. var. lib. 1. c. 1.

XXXX 2

Natt.

Natt. *conf.* 276. num. 3. vol. 1. Pinel. in l. 2. C. de *rescind. vend. part.* 3. c. 4. num. 32. Petr. Magdalen. de num. *restitui in testam. part.* 3. cap. 1. num. 18. cum *seqq.* Tusch. lit. 1. sing. 60. Hippol. sing. 266. Bern. reg. 377. Ioan. Garc. reg. 254. Matien. in *dialog. relator. p.* 3. cap. 42. Martin-del Rio. in *reper. l. transigere. C. de transact. p.* 3. num. 139. cum *seqq.* Petr. Martin. in *cap. asserit. de presumpt. in verb. date infantem.* num. 20. cum *seqq.* Flamin. Chartar. de *execut. sentent. capto bannito in cap. ult. à num.* 365. Clar. lib. 5. §. fin. *quest.* 66. num. 2. & q. 8. num. 5. Seraphin. de *privileg. iuram. privi.* 2. Anton. Corduba. in *quest. Theolog. lib. 1. q.* 37. Osasch. *decis.* 1. num. 39. Vivi. Neapol. *decis.* 178. Tiber. Decian. in *tract. crimin. lib. 2. cap. 14.* Menoch. *conf.* 92. num. 80. cum *seqq.* & *conf.* 786. num. ult. Mascard. de *probat. concl.* 948. Cavalcan. *decis.* 25. num. 5. *part.* 1. & *decis.* 19. num. 61. & *decis.* 23. num. 10. p. 3. Cened. ad l. *de creta collect.* 101. num. 11. Vgolin. de *officio Episcopi. cap.* 26. num. 3. Cardos. in *praxi iudicum, & Advocat. verb. iudex.* num. 7. Farinac. in *praxi crimin. p. 1. quest.* 21. num. 163. cum *seqq.* Card. Tusch. *rom. 4. lit. 1. concl.* 398. *per totam.* Ludov. Miranda de *ordine iudic. quest.* 28. *art.* 3. Sayr. in *Clavi Regia. lib. 12. cap. 8. num. 6.* cum *seqq.* Mari. Antonin. *variar. resolut. lib. 1. resolut.* 73. num. 7. Leon. Less. de *iustit. lib. 2. cap.* 29. *dub.* 10. num. 84. Octav. Glorit. *resp.* 10. num. 71. Camill. Borrell. in *summ. decis. part. 1. tit. 42. de iudic. num.* 68. Trivisan. *decis.* 10. num. 28. & *decis.* 23. num. 9. *lib.* 2. Sigismund. Scacc. de *re iudic. gloss.* 14. *quest.* 8. num. 4. & *per tot. quest.* 30. Ioan. Maria. Novat. *super pragm. Regni Neapolitan. collect.* 210. num. 9. Aloys. Ricc. in *collect. decis.* 717. & 1129. Greg. XV. *decis.* 224. num. 5. & 6. Sebast. Gozzin. in *defens. reorum, defens.* 30. c. 29. à num. 1. Mari. Giurba. *decis.* 99. num. 11. Ludov. de Torres. in 2. 2. D. Thome, de *iustit. disp.* 48. *dub.* 2. num. 4. & 5. Vincent. Carot. *sing.* 312. ubi ait quod ille, qui potest, vel debet iudicare secundum conscientiam, tenetur conscientiam publicam, & legis munitam non propriam sequi. [iudices enim jurant se velles iudicare secundum Leges. Nov. 3. & quilibet perjurus esset, si illis omnis secundum suam conscientiam iudicaret, cui adde quod iudex teneatur iudicare secundum veritatem. l. *reni novam.* 14. C. de *iudic.* Veritas autem dicitur id quod probatum aut per legem rescriptum. l. *pen. ff. de probat. c. 1. c. laudabilem.* 5. de *frigid. & malefic.* imò iudicem debete

debere contra privatam conscientiam sequi veritatem probationis evidenter probat. *text. in l. ult. § ult. C. de appell.*]

Limita multis modis. Primò, quando conscientia est informata à notorio. Secundò, in Iudice, qui est supra leges. Tertiò, in criminalibus, ubi de pœna corporali agitur. Quartò, in iurisdictione voluntaria. Quintò, in Iudice, qui potest pronunciare in scriptis, & sine scriptis, refert Cortad. in *breviario sol.* 186. num. 18. Sextò, quando nihil est apparet probatum, Bald. *conf.* 265. *Creditor. circa fin. n. 3. lib. 1.* Septimò, in arbitariis Iudici, Bald. *conf.* 310. *Aut mulier. num. 2. lib. 1.* Octavò, in arbitrio & arbitratore simul, Lap. *alleg.* 78. num. 9. *vers. quinto.* Nondò, in causa taxationis interesse, quia si non est probatum in quantitate, potest in conscientia Iudex secundum æquitatem illud taxare & arbitrari, Bald. *conf.* 270. *Ad evidentiam, num. 11. lib. 1.* Decimò, quando probatum est hinc inde æqualiter, Card. Tusch. d. *lit. 1. conclus.* 294. *post. num. 23.* Denique in Principe ipso. Menoch. *de arbitr. lib. 1. cap. 8. num. 21.* Gutier. *canon. lib. 2. cap. 29. n. 17.* Morla. in *emporio juris. p. 1. tit. 2. de juris. omn. iudic. q. 1. num. 29.* Valer. Reginald. in *praxi fori pœnit. lib. 21. c. 3. num. 32.* Ioan. Maria Novarr. d. *loco num. 9. vers. & sic etiam quando est Iudex supra legem.* Aloyf. Ricc. *collect.* 717. *vers. nunc limita primo, & collect.* 1129. *vers. limita tertio.* Sigism. Scacc. d. *q. 8. num. 54. cum seqq.* P. Torres d. *disput.* 48. *dub. 4. num. 7. & 8.*

XVVIII.

Pro Iudice eiusque processu Iura semper præsumunt. l. 1. in *fine, ff. de officio Præs. d. l. 2. §. si Publicanus. 20. ff. de vi bonor. rapt. l. minus, 2. C. de acquir. possess. cap. in presentia. 6. de renunciat. [cap. sicut nobis 16. in fin. de sentent. & re iudic. c. bona memoria. 36. §. contra vero de Elect. potest. l. 2. ibi quod non arbitramur. C. de offic. civil. iudic.] Marant. *de ordine iudic. 2. p. 6. in princip. tit. 9. num. 21.* Cou. *de sponsal. lib. 2. c. 8. §. 12. vers. ex quibus primò, Menoch. conf. 100. num. 1 cum seq. & de præsumpt. lib. 2. præf. 67.* [non enim Iudex calumniari præsumitur, l. 3. §. 1. ff. quod met. caus. l. vir bonus. 18. ff. iudic. solv. l. 17. §. ait Prætor. §. ff. de appell. l. 137. §. cum ita. ff. de V. O. Carpzov. p. 1. *confit.* 12. *defin.* 25. num. 3. iudicis siquidem auctoritas omnem fraudis & lationis præsumptionem excludit. c. in presentia. 6. extr. de renunci. c. sicut nobis. 16. §.*

X x x 3

bū. 16. §.

bu. 16. §. ult. de sentent. & re iudic. l. 1. c. de prad. min. l. pacta novissima. 12. c. de pact. Vnde fit quod nullitatis exceptionem iudicis confirmatio excludat. Gail. 2. obs. 1. n. 10. Carpov. p. 3. constit. 34. defin. 4. n. 5. ac sententia iudicis prætextu lationis non retractetur, l. sub specie. 4. c. de re iudic. l. peremptorias. 2. c. sentent. resind. non poss. l. 2. in fin. c. de quando provoc. non est neceß. Gail. 2. obs. 70. n. 9. vid.] Card. Tusch. præf. conclus. rom. 6. lit. p. conil. 621. per totam. Surd. de aliment. tit. 1. quæst. 120. num. 11. ubi intelligit, etiam si à sententia sit appellatum. Seraphin. de privileg. iur. a. priv. 132. n. 10. cum seqq. Mieres. de maioratu. p. 4. q. 1. limit. 1. n. 16. Stephan. Gratian. discept. forens. tom. 4. c. 698. num. 21. Giurba. in consuet. Messanen. p. 1. c. 14. gloss. 7. num. 2. Ille enim præsumitur pronuncialle secundum quod ius disponit, & prout de jure tenebatur pronuciare, l. miles. 6. §. decem. 1. ff. de re iudic. Alexand. conf. 36. in 1. dub. vol. 5. Cravett. conf. 188. n. 8. vol. 1. Octav. Glorif. resp. 9. num. 13. Alciat. de presumpt. reg. 3. præf. 32. Bald. in l. fundum. §. in vindicatione. ff. de pign. Carpol. conf. 17. col. 5. Card. Tusch. d. conil. 621. n. 4. [Vnde & iustè possidere dicitur qui auctore Prætoris possidet l. iustic. 11. ff. de acquir. poss. l. qui auctore. 137. ff. de R. l.]

Limitatum procedere si cum causæ cognitione judicialiter parte alterà de cuius præjudicio agebatur citata juxta l. iudices. 9. c. de iudic. & l. terminato. 3. c. de fruct. & lit. expens. procedatur, secus enim esset si in factò & extrajudicialiter ad unius partis petitionem procederet, quia hoc casu pro iudice vel eius decreto aut sententia non præsumitur c. conquerente. 7. de resit. spoliat. l. prohibitum est. 5. c. de iur. fise. lib. 10. l. 3. §. fin. ff. quod met. caus. l. omnes iudices. 33. c. de decur. Gail. 2. obs. 76. num. 5.

C A P. X C.

Iudicis Officium.

Axioma 1.

Quando verba Legis ita concepta sunt ut dirigantur ad iudicem, tunc non actio sed iudicis officium locum habet. gl. in l. foror. c. de Collat. Bart. in l. 1. col. 3. de condit. ex l. cui tamen contradicere videtur. l. 8. c. de pact. Vbi verba concepta sunt in iudicem, & tamen actio præscriptis verbis ex pacto traditione firmato, quod in solumallagma continet, producitur.

Limitat ergo Sichardus. ad d. l. 8. prædictam regulam, quæ illa procedat in

cedat in dubio, secus, si ratio subiectæ materiæ eiusmodi sit, ut producat actionem, vel ut Dec. ait, quod prædicta regula vera sit, nisi verba directa in iudicem tantum executione præ se ferant. *ad. d. l. 8. col. 2.* Responderi etiam proterit, quod licet hoc in casu actio dari possit, nihil tamen absurdi esse, si dicitur (præsertim si causa manifesta sit) brevi manu per nudam implorationem officii iudicis posse procedi, atque sic *in d. l. 8.* Imperatorem de eo remedio juris esse locutum, ita sentit Wesf. *d. l. 8.* Sed non sunt captanda verba Imperatoris, licet enim al quando hæc opponantur compelli aut cogi per prætorum aut per iudicium, tamen sæpius præsertim in Cod. & iisdem verbis remissio ad remedium iud. ordinarium locum habet. *l. 24. de R. V. l. 10. C. de distr. pign. l. 1. C. de fidei. iusi. l. 14. C. F. Ersejc. & alios ut à Magnif. D. Tabor. de jur. soci. c. ult. n. 21.*

I I.

Iudicis officio quæ debentur non sunt in obligatione. *l. qui per collusionem. 49. §. fin. ff. de act. empt. ubi Bald. fac. l. Maeria de manumissi. testam. c. nos quidem. 3. cap. si heredes. 6. cap. sua nobis. 17. extr. de testam. Panischi. 2. quæst. pract. 6. num. 26.*

I I I.

Iudicis officium finitur sententia dicta. *l. iudex posteaquam. §. de re judic. Wetsenb. 2. conf. 99. num. 5.*

C A P. X C I.

Iudicium.

Axioma I.

Iudicium certum super re incerta dari non potest. *c. grave. 73. 11. q. 3. Wetsenb. 2. conf. 89. num. 9.*

I I.

Iudicio quise opponit turbare dicitur. *Sid. infr. cap. turbatio.*

I I I.

Nulla major gloria quam præesse judiciis, per quæ conservatur hominum societas. *l. 12. C. de dignit. Bodin. lib. 3. de Republ. c. 3. Schrenborn. 3. polir. cap. 39. Sebast. Vant. tract. de nullis. tit. ex defect. juris. 10. num. 45.* Summos enim honores conciliat qui operatur decidendis litibus. *l. semper. §. in pr. ff. de jur. immunit. l. 3. §. 1. quod. mer. caus. l. ult. ibique. Salicet. n. 1. C. quand. provoc. non est necesse. l. 17. ff. de offic. Præsid. c. ut debemus. 59. de appellar. Gratian. decu. 120. n. 2. lib. 1. C. decu. 284. num. 22. Nolden. de stat. nobilit. 17. num. 185.*

I V.

Iudicium censetur esse integrum quod plurimorum sententiis confirmatur. *cap.*

tur. *cap. prudentiam. 21. post. princ. Vers. illa quippe sunt. de offic. deleg. c. in Canonum. 6. 19. distinct. cap. de quibus. 3. Et ibi gl. 20. distinct. l. 1. ff. de Senator. Speculat. in tit. de advocat. §. nunc tractemus. n. 6. Et seq. quia quod à pluribus sapientibus quæritur facilius invenitur. Malver. in tract. de Canoniz. 2. ar. Sam. 7. dub. 2. n. 40. & per ampliores homines perfectissima veritas revelatur. l. fin. sub. fin. C. de fideicom. c. extra conscientiam. §. distinct. 64. ibi gl. 1. Couf. Arg. 1. cons. 110. num. 57.*

V.

In judiciis non debet esse acceptio personarum. *cap. novit. 13. de judic. Et cap. in judicium. 13. de R. l. in 6. Ludov. Gomez. ad §. item si quis. Inst. de action. num. 42. Servanda enim est æqualitas. d. cap. novit. §. ceterum. de jud. Phil. Math. ad l. 41. ff. de R. l. Gail. 1. obs. 91. num. 14. nec judicium claudicare debet. *cap. cum inter. 5. ubi gl. ibid. in verb. judicare. de Except. Gail. d. loc. num. 14. & hoc regulariter procedit, secus enim est in casibus à jure expressis. Alex. l. fin. col. 2. Vers. Et allegat. C. de eand. Exemplum. Vid. in Ludov. Gomez. ad §. item si quis. Inst. de act. n. 42.**

VI.

Judicia æquiparantur ultimis voluntatibus & non contractibus. *l. non est mirum. 26. ff. de pignor. act. ubi pignoris constitutio à Magistratu & in testamento facta æquiparatur. l. 1. §. si pupillus. 6. ff. de rat. distrab. l. qui testamento. 20. §. 4. ff. de testam. l. si sciens. 26. de contr. empt. Pantischman. 1. quæst. pract. 19. num. 59.*

VII.

Judicium est individuum nec potest pro parte valere & pro altera parte non valere. *gl. in l. fin. ff. de jurid. quam communem affirmat. Decius. ibid. Et Zas. n. 16. nisi quando ratione summæ separationem reciperet, puta cum plures summæ ex diversis essent causis, quas & actor ex industria simul deduxit & cumulavit, hoc enim casu poterit judicium in uno capite valere, in altero non valere. per l. quadam. 41. ff. famul. herese. l. Camelia. 24. de jure patron. Menoch. 1. arb. jud. quæst. 41. num. 10.*

VIII.

Judicia sunt juris publici Zas. in enarr. jur. civil. tit. de just. Et jur. ratio, quia si judex est juris publici, sequitur per locum à coniugatis & iudicia eius juris esse, antequam enim jus civile conditum, erant iudicia orta. *cap. per Generabilem. 13. §. rationibus. ibi si difficile Et ambignum apud te jud. cum extr. quæst. sint legis. Ludov. Gomez. ad §. superest. Inst. de act. n. 35. Intellige scil. quoad semet ipsa, non verò quoad exercitium & administrationem. vid. Zas. ad l. 1. §. hujus de justit. Et jur. num. 10.*

IX.

Judicia publica sunt criminalia. *l. 1. C. quand. civil. act. crimin. præjud. Clar. in*

Clar. in prax. §. fin. q. 1. vers. 1. in fin. Blanc. in prax. crim. vers. §. de iudiciis
post. num. 158. vers. secundum opinionem ubi ait ad cognoscendum an iudicium di-
catur civile vel criminale, non debemus perpendere, utrum poena applicetur
hæreo vel parti, sed modum agendi, per quem dignoscitur iudicium civile à cri-
minali, nec inspicere finem vel effectum iudicii, sed originem & principium
l. 22. ff. de his qui nos. infam. l. tamen si 11. ff. ad SC. Maced. Farin. 1. conf.
85. num. 39.

X.

Judicium ubi coëptum est, ibi finiri debet. *l. ubi coëptum. 30.*
ff. de iudic. [nec emergente privilegio alio evocari aut deduci nego-
tium de quo agitur potest. l. si quis postea. 7. ff. de iudic. l. pen. ff. de iu-
riid.] gloss. in cap. proposuisti, de foro comper. Federic. de Senis.
conf. 97. Quoniam. num. 3. Anton. Gabr. commun. lib. 2.
tit. de iudic. concl. 1. Afflict. decu. 354. num. 3. & 4. ubi in-
telligit, si opponatur de pendentia litis, Surd. conf. 57. num. 2. & conf.
222. num. 11. Cardin. Tusch. prax. conclus. tom. 4. lit. 1. concl. 487. per
totam. Cardos. in praxi iudicium, & Advocat. verb. l. u. num. 35. Aloys.
Ricc. in praxi rerum fori Eccles. 596. num. 3. in 1. edit. aliàs resol. 523. n.
3. in 2. edit. Hieron. Fernandez de Ottero in interpret. cap. gratum. de
offic. deleg. num. 18. Giurba. decu. 23. num. 1. cum seqq. Steph. Gratian.
discept. forens. tom. 5. c. 906. n. 5. Ioan. Maria Nouar. in praxi elect. &
variis. fori, quest. 6. num. 1. sect. 2. pag. 144. & quest. 20. num. 9. & sect.
1. quest. 1. n. 30. pag. 30. Et procedit tam in principali negotio, quàm
in alio, etiam ab eodem originem trahente. Polyd. Ripa. observ. 104.
num. 2. & 3. Fachin. controvers. lib. 11. cap. 78. & tam ad cognoscen-
dum, quàm ad exequendum. Mari. Giurba d. decu. 23. n. 2.

Limita multis modis. Primò, in contumacem, Secundo, ubi
 prius Iudex esset negligens. Tertio, si non potest consequi imple-
 mentum Iustitiæ coram primo. Quarto, si superveniat urgens neces-
 sitas. Quintò, si ex privilegio possit declinare. Sextò, in delegatis cum
 clausula, si non omnes, &c. Septimò, in crimine hæresis. Octavò, si a-
 ctum esset coram arbitro, quia poterit agi coram ordinario soluta
 poena. Quos omnes refert Felin. in cap. ex tenore, num. 15. cum seqq.
 de rescript. & aliquos apud Ias. in l. nulli. num. 6. cum seqq. C. de iudic.
 Nond, in iudicio executivo. Anch. consil. 363. Si adversatur, num.
 4. Ias. consil. 9. lib. 1. Castrenf. conf. 87. n. 3. lib. 1. Decimò, si primum
 iudicium esset nullum, & tale per quod non possit procedi ad diffi-

Yyy

nitivam,

nitivam, Fulgos. *conf.* 219. *Vifis. n.* 2. Vndecimò, si per appellationem, recusationem, vel superioris revocationem aliud fieri contingat, Federic. de Senis. *d. conf.* 97. num. 3. *vers. notandum*, refert Card. Tufch. *d. conclus.* 487. num. 18. *cum multis sequentibus*. Duodecimò, quando iudicium non ex voluntate, sed ex necessitate ceptum est, Bernard. *reg.* 282. Anton. Gabr. *commun. opin. tit. de iudic. concl.* 1. num. 23. Stephan. Gratian. *d. tom.* 5. c. 909. num. 19. Denique limitatur in miserabilibus personis, quæ omisso iudice, coram quo ceptum est iudicium, ad Principis forum convolare possunt. Belluz. *in specul. Princip. rub.* 23. num. 2. *vers. sed pone*. Vrsil. ad Afflic. *decu.* 257. num. 2. Thesaur. *decis.* 177. num. 6. Vincent. de Franch. *decu.* 100. *in fin.* Cancer. *var. resolut. part.* 2. cap. 2. *de iurisdic. omn. iudic.* num. 26. Castill. *conrov. lib.* 3. cap. 25. num. 34. *cum seqq.* etiam si cum persona miserabili non miserabilis connexa sit. Ioan. Maria Novat. *in praxi elect.* & *vari. fori, quæst.* 6. num. 3. *vers. declara.*

X I.

Judicii quasi contrahitur. l. 3. §. *idem scribit.* 11. ff. *de pectul. l.* 2. ff. *de prator. stipul.* Cevall. *communium contra communes. tom.* 4. *quæst.* 89. num. 887. Bellet. *disquisit. clerical. part.* 1. *tit. de favore cleric.* *reali.* §. 1. num. 8. Gonzal. *ad reg.* 8. *Cancellar. gloss.* 6. n. 71. Ioan. Maria Novat. *in praxi elect.* & *vari. fori, quæst.* 20 num. 8. *sect.* 2. pag. 183.

X I I.

In iudiciis debet servari æqualitas. Vide *suprà lib.* 1. c. *æqualitas. ax.* 8.

X I I I.

Judicium semel extinctum amplius reviviscere non potest. l. *qui res.* 98. §. *arcam.* 8. ff. *de solut. l. ejus qui.* 29. §. *fin.* ff. *de iure fisci.* 1. Tiraq. *in l. si unquam, verb. suscepit liberos.* num. 19. C. *de revoc. donat. Surd. decis.* 51. num. 3. quos refert Octav. Glorit. *resp.* 8. n. 34.

X I V.

Judicium idem est de toto quoad totum, & de parte quoad partem. l. *quæ de tota.* 76. ff. *de rei vendic. l.* à Titio, 108. ff. *de verb. oblig. l. jurigentium.* 7. §. *ad d.* 6. ff. *de pactu. cap. pastoralu.* 28. §. 1. & ibi gloss. *verb. citationis, de offic. deleg. cum aliis, de quibus Euerard. in topicu legalib. loco*

galib. loco. 80. Intellige, nisi detur diversa ratio. Flamin. Paris. de re-
signat. benefc. lib. 6. quast. 2. num. 111. Monet. de distribut. quotid. p. 2.
quast. 14. n. 32. Vincent. Fular. de subfist. q. 308. num. 63. Steph. Grat.
discept. forens. tom. 4. c. 676. n. 16. & c. 792. n. 4. & c. 796. n. 14.

CAP. XCII.

Jura.

Axioma I.

Quando duo jura contraria in materia quadam reperiuntur, illud atten-
di debet quod specialius. arg. l. Decurionibus. 3. C. de silentiar. Bart. & Bald. in
1. Const. C. §. si quis vero. reg. generi per speciem. de R. l. in 6. l. 1. §. hoc au-
tem. 12. de nov. oper. nunc. ubi Bart. Alex. in l. faustio. de pen. c. dudum. cap.
quamvis. de prabend. in 6. Iac. in l. hac consulti sumus. §. ex imperfecto. C. de
reclam. n. 5. Panischn. 2. q. pract. 17. n. 49.

I I.

Jura sanguinis non mutantur. l. jura sanguinis. 8. de R. l. nec pactis
subiacent. l. jus agnationis. 34. de pact. ratio assignatur. in §. pen. ibi dicitur
quadam providentia constituta. Inst. de jur. N. G. & C. ubi in commentario
suo prolixè. Vultei. Gid. Hænon. lib. 3. diff. jurud. diff. 3. ad d. l. 8. de R. l. We-
senb. 1. conf. 2. num. 59.

I I I.

Jura vigilantibus scripta sunt, non dormientibus. l. 6. §. 7. l. pupillus.
24. in fin. ff. qua in fraud. cred. l. 16 ex quib. caus. maior. l. 21. ff. de pecul. l.
2. C. de annal. prescript. VVesenb. 1. conf. 41. num. 131. vid. infr. lib. ult. c.
Vigilantes.

I V.

Jura paulatim crescunt. §. 5. Inst. de hered. qualis. & diff. pr. Inst. de
L. Falcid. §. 1. & §. Inst. de fideicom. hered. pr. Inst. de Codicill. §. 3. Inst. de re-
clam. ordin. §. ult. de testam. milit. pr. Inst. de ser. Gil. cognat. sequentes enim
leges, quæ habentur in Cod. & Novellis semper aliquid corrigere. Nov. 39.
cap. 2. Speciale enim & novissimum derogare generali & antiquiori novum
est ex l. fin. ff. de consuet. Crescentis juris exempla. Gid. sup. r. cap. de incre-
mentis jurum.

V.

Jura juribus expedit concordari, l. sed & posteriores, 28. ff.
de legib. l. non novum. 26. ff. eod. tit. l. precipimus. 32. in fine. C. de ap-
pellat. l. unic. C. de inoffic. dotib. cap. cum expediat. 29. de elect. lib. 6.

Y y y 2

Mantu.

Mantu. lib. 3. Dial. 59. à princ. & dial. 71. D. Barbof. in l. 1. ff. *soluto matrim.* p. 1. n. 7. & 8. Nam correctio iurium est vitanda, ut dixi *suprà* lib. 3. cap. correctio. ax. 11.

V I.

Jura promptiora sunt ad liberandum, l. *favorabiliores*, 125. ff. de reg. iur. l. *absentem*. 5. ff. de pænis, Octav. Glorit. res. p. 3. n. 61.

V I I.

Jura potius se adaptant ad ea, quæ frequenter, quàm ad ea, quæ raro eveniunt, l. *nam ad ea*, 5. ff. de legib. l. *iura*. 8. ff. de Legib. Thom. de Thomasset. in *floribus legum*, reg. 14. Menoch. *remed.* 2. ad ipsi. p. 35. n. 111. ubi de intellectu hujus Axiomatis.

C A P. XCIII.

De Juramento.

Axioma I.

Juramentum vocatur religio. l. *Sideamus*. 4. §. *de ferre*. 1. de in lit. jur. l. *si quis*. 11. C. de reb. cred. l. *fin.* C. de fidei comm. adeò ut certum sit jusjurandum non aliter valere, nisi metu religionis ac proinde fidem & societatem omnem religione contineri. Atnis. de *maiest.* cap. 5. num. 2. Vnde & liberis hominibus tormentum quoddam esse dicitur apud Plutarch. in *quæst. Rom.* quod & ipsum cæteris tormentorum oneribus & tutius & expeditius esse dicit. Plat. lib. 1. de LL.

I I.

Juramentum non debet censi iudicio appositum. Paris. *conf.* 75. n. 28. p. 3. ut scilicet hoc inconveniens evitetur, ne juramentum dicatur esse otiosum, quod alioqui frustratorium & supervacuum esset, contra regulam, quod actus non debeat esse elusorius. l. *quoties*. 12. de reb. dubiis. l. 3. ff. de *testam. milit.* l. *Dion.* 22. de *usu & habit.* Vnde Cicet lib. 3. *offic.* jusjurandum affirmationem religiosam esse asserit, quod servandum est, quasi Deo teste promiseris, nec majus vinculum ad adstringendam fidem quam iurejurando maiores artius esse voluerunt. Id indicant LL. XII. Tabb. indicant sacra, indicant fœdera, & narratur ibi de Regulo, quem nec charitas Patriæ nec suorum tenuit, quin apertè reverteretur ad exquisita supplicia, ne transgressor esset juramenti etiam hostibus præstiti. cap. *quoties cordis oculum*. 1. q. 7. nam transgressor sanctum nomen Domini in vanum assumit & dolo proximus esse censetur. cap. *quacumque arte*. 9. 22. q. 5. & dicitur talis occidere animam suam.

cap. *jura-*

cap. juramenta. 12. cod. atque sic cum periculo contra juramentum venire. c. 6.
litem. 10. de sponsalib.

III.

Juramentum quod sine dispendio salutis servari potest servandum est.
cap. cum contingat. 28. extr. de jurejur. cap. licet mulieres. 2. cod. in 6. Auth.
sacramenta puber. C. si advers. vendit. Canonice communitur in cap. cum
sit generale extr. de for. compes. latè Anton. comm. concl. lib. 2. de jurejur.
concl. 6. Gail. 1. obs. 22. num. 1. Vult. 3. conf. Marp. 34. num. 93 Regner. Sixtin.
2. conf. Marp. 12. num. 119. Boer. decm. 221. num. 13. quia iusjurandum sup-
plet omnem defectum, & servandum est, etiamsi absque curatoris consensu &
iudicis decreto minor contraxisset vel alienasset. gl. in l. 1. & Auth. sacra-
menta puberum. C. si advers. vend. & ibi Bart. Castr. Dec. in cap. siue. num. 205.
de probat. Alciat. in d. cap. cum contingat. num. 113. extr. de jurejur. Corn.
conf. 36. num. 8. conf. 69. num. 35. conf. 109. in fin. conf. 186. num. 17. Vol. 2.
conf. 71. n. 9. Vol. 3. Everard. à Mittelb. in loc. à se seu emerg. juram. num. 3. & 7.
Anton. Gomez. de contract. cas. 14. n. 18. tom. 12. Var. resol. Jacob. Mandell.
conf. 11. n. 3. Cravett. conf. 7. in fin. Simoncell. de decret. ceter. solenn. in con-
tract. minor. lib. 3. tit. 8. in spec. 18. n. 137. ubi infinitum prout auctoritatum con-
firmat & multo modis amplificat.

IV.

*Juramentum si consensus deficit nihil operatur. l. nls. C. de non numer.
pecun. lat. in l. si congeneris. num. 17. ff. de jurid. Petrus. de scrib. juram. eff.
4. Fach. 2. contr. jur. 17. Cephal. conf. 94. num. 35. lib. 1. Menoch. conf. 84. n.
24. Roland. à Valle. conf. 7. num. 61. lib. 3. & conf. 28. num. 36. lib. 4. Telsaur.
docis. Pedemont. 222. num. 4. nec animam obligare potest, si non sit liberum
vel voluntarium. Menoch. conf. 37. num. 45. lib. 1. Natt. conf. 426. num. 24.
Rauchbar. p. 2. quast. jur. civil. & Saxon. 9. 4. num. 47. Vnde nec defectum
consensus & formæ supplere dicitur. d. l. fin. C. de non numer. pecun. Dec. in
l. non omnis. num. 11. ff. si cert. per. conf. 403. col. pen. Vers. cum ergo Stepha.
num. & conf. 523. num. 12. post Bart. in l. si quis pro eo. ff. de fideius. Stephan.
Berttand. conf. 28. num. 10. p. 1. Crot. conf. 12. num. 15. 16. Vivius. in opin.
communib. Verb. juramentum super contractu simulato Vers. quia consensus
deficit. Octav. Cacheran. decm. Pedem. 92. num. 19. sicuti nec tanti operari
potest, ut ex eo quod scientiæ deest, suppleatur. cap. brevis. 17. de iureiur.
quia eum juramentum dependeat à deliberato consensu, is qui ignorat non vi-
detur jurare, ut ait Bald. conf. 312. col. 2. Castrenf. conf. 465. num. 5. Vol. 1. conf.
122. num. 4. Vol. 2. Dec. conf. 180. num. fin. nec iusjurandum facti igno-
rantiam supplere, aut exceptionem erroris aut ignorantie excludere. Dec. conf.
350. in fin. Socin. conf. 114. Vol. 2. Vultei. 2. conf. Marp. 29. num. 109. quem-
admodum etiam non operari perhibetur in illis, quæ specificari debent, cum
non habeat vim specialis dispositionis ad suppleendum defectum substantiæ
Schurf. conf. 96. quod prædicta. num. 7. & 8. neque suppleat, ne quidem in te-
stamento vel codicillis solennitatem septem vel quinque testium requisitam

Yyy 3

aut aliam

Italiam Covar. in cap. Reinaldu. §. 3. num. 10 de testam. Imol. in c. cum contingat. num. 70. de iurjur. laf. in §. item si quis. num. 14. Inft. de albion. per l. cum pater. 77. §. filius matrom. 23. de legat. 2. Aleiat. in l. 1. §. si quis ita. num. 44. de V. O. & in c. cum contingat. n. 159. de iurjur. per c. quanto. 18. eod. Chaffan. conf. 39.

F.

Iuramentum censetur esse personale, nec personam jurantis egredi. *cap. Veritatis. 14. extra. de iurjur. ubi Panorm. Covar. ad c. quamvis part. 1. relect. 1. §. 5. num. 4. Georg. Natt. ibid. num. 124. de pact. in 6. Anton. Gabr. Roman. lib. 2. comm. concl. 111. de iurjur. concl. 6. Corn. conf. 301. Vol. 1. Nevizan. conf. 22. num. 49. Cum enim Iuramentum non liget, nisi animam jurantis. Bart. in Auth. quod obtiner. n. 3. C. de probat. Inde ad heredes ut iuramentis constringantur non extendi, vel in eos transmitti poterit. d. c. Veritatis. Bald. ad l. ult. n. 16. ibique Bart. & Caltrens C. de pact. VVelsenb. 1. conf. 15. n. 28. Goedd. 1. conf. Marp. 27. n. 120. Boect. de feud. in §. si iur. c. 4. n. 26. per text. in l. 12. in pr. C. de reb. cred.*

Declaro hoc procedere quoad obligationem & observantiam contractus, licet enim iuramentum quoad prius, ad successores non extendatur, virtus tamen & vineolum iuramenti bene transibit. Bald. in l. ult. num. 16. in fin. C. de pact. Aleiat. in cap. cum contingat. n. 120. de iurjur. Socin. conf. 4. col. 1. Verf. praterea. & plenum conf. 38. Vol. 2. Verf. firmatur. Vol. 3. & hoc respectu quoad eum cui iuratur reale erit. Gabr. lib. 2. 111. de iurjur. concl. 6. num. 2. Guid. Pap. sing. 376. num. 2. Honthem. 2. de art. Notar. cap. 29. num. 51. Gail. 1. obs. 27. & Ludov. Gomez. ad §. actiones. Inft. de action. num. 6. ubi limitat, nisi agatur indirecfe contra heredem implorato officio iudicis Ecclesiastici, ut nimirum heres satisfaciatur, exonerando animam defuncti jurantis, per ea que refert Abbas. in c. cum sit. in 8. Vol. 1. & ibi Felin. col. 6. de for. comper. & in cap. fin. per ill. text. de sepulchr. quod licet impugnet Phil. Franc. in cap. fin. in 3. notab. de for. comper. in 6. & Andr. Siculus. in d. cap. cum sit. Ab opinione tamen Abbatis ut communi, non recedendum esse tandem per rationes ibid. allegatas, concludit. add. & Roman. conf. 201. pro decisione col. 2. Alex. conf. 99. videtur prima facie. col. pen. Vol. 4.

V l.

Iuramentum est individuum. Bald. in l. ult. in opposit. 4. C. de edit. D. Adrian. toll. Alex. conf. 133. lib. 1. idem Bald. in cap. 1. §. cum autem de contr. Verf. Feud. Archidac. in cap. inter cetera. 22. q. 4. laf. in l. si re debemus. nu. 6. de V. O. Francisc. Curt. conf. 68. Dominum. Cotta. in memorabilibus. Verf. iuramentum est. Francisc. Becceus conf. 86. videtur primo affectu. num. 1. & conf. 45. num. 15.

Limita nisi quando iuramentum ad corpus refertur, hoc enim in casu dicitur dividiuum, sicut ipsum corpus. Alvarott. in cap. omnes. Si de feud. defuncti fueris. contro. & ibi Præpos. notab. 2. ubi pethibent, quod licet iuramentum fideli

non fidelitatis sit individuum, quoad corpus tamen feudale dividuum dicatur, sicut ipsum feudum divisibile est, juramentum enim posse pro parte valere Pro parte non per regulam quod utile per inutile non vitiatur. *ex gloss. in cap. Petrus. exir. de jurejur.* probat. *las. in l. 1. §. sed et si. de V. O.* Unde si juramentum sit appositum super contractu continente plura capitula, etiam plura juramenta dicentur. *Socin. conf. 69. num. 10. Vol. 3. Paris. conf. 14. decisum C. judicatum. num. 16. Vol. 1.*

VII.

Juramentum est spirituale. *cap. 2. exir. de jurejur. las. in ant. sacramenta. num. 33. C. 40. C. si ad vers. vend. Covar. ad cap. quamvis. p. 1. §. 3. num. 4. de pact. Socin. conf. 254. in causa. p. 2.* Vbi dicit spirituale esse torturam, ideoque statutum Latorum contra juramentum vel eius observantiam nihil dissonare potest. *Bart. in l. omnes populi in 2. q. 3. q. principali num. 22. ff. de just. C. jur. ad quod vid. Dd. in cap. Ecclesia S. Maria C. praprie. Felin. exir. de const. Thom. Ferret. caut. 16. in pr. quod intellige verum super juramento prestito, secus super prestando. facit. quia sub conditione 8. in pr. C. §. quosvis 6. ff. de condit. insti. gl. in l. adigere. §. quamvis. in Verb. L. Julia. ff. de jur. patron. Dominic. de S. Geminian. in cap. quamvis col. fin. exir. de pact. in 6. Cephal. conf. 466. num. 67.* facilius enim ea quæ fienda sunt impediuntur, quam quæ jam facta sunt. *l. patre furioso. 8. ff. de hu. qui sunt sui vel alien. jur.* Inde igitur non elicitur juramentum ad solâ Ecclesiam pertinere. *Arnis. 1. de Masest. 4p. 6. n. 9.* Jurisdictio namque secularis super juramentis in multis locum habet. Prohibere enim potest ne juramentum interponatur. *d. l. qui sub conditione. §. si quis sub. 4. de condit. insti. l. 2. C. de insti. Giduit. 108. de statuere ut minor cuius contractui intervenit juramentum, presumatur dolo inductus. Curt. jun. conf. 118. num. 16. item poenam perjurii infligit. l. si quis maior. 4. in l. Dd. C. de transact. §. si vero. No. 17. C. cap. Res. 21. 23. q. 3. & mandat executioni quod iuste juratum est. cap. licet mulieres 2. de jurejur. in 6. Gail. 1. obs. 25. n. 4. Arnis. d. c. 6. num. 9. Iul. Clar. in pract. crim. §. fin. q. 47. per tot. & Felin. in cap. cum sit generalis. de for. compes. per tot.*

VIII.

Jurare non cogitur qui sufficienter probavit. *c. 2. C. 3. de probat. Bald. in c. 2. Vers. item in isto de probat. las. C. Dd. in repet. l. admonendi C. in l. ad pecuniam. §. qui iurandum. mot. 1. de aureis. gl. in l. 2. §. quod obsequari. C. de jurejur. Ioh. de Arno. soliloq. 29. Welenb. 2. conf. 39. num. 31.*

IX.

Juramentum non sufficit quoties statutum probationem requirit. *VV. senk. 1. cap. 36. n. 37.* Juramentum enim non est propria probatio nec vera, sed irregulari. *l. non erit. §. dato. Vers. quasi probatum. ubi Salicet. & Alex. de in rebus. Rouan. in l. sed si possessor 11. §. fin. eod. tit. & ideo talibus statuti verbis non comprehenditur c. si quis. Vers. absolvendum quem textum ad hoc ponderat Bald. ad cap. non si de In vest. inter. Dom. C. Vasa h.*

Intellige

Intellige verum quando statum de probatione regulari legitima & ordinaria ut quæ per testes, instrumenta & similes modos, non vero per iuramenta fieri solet, loquatur, prout multis deducit. *lasc. in reper. Ladmonendi. n. 183. de iureiur. par. 1. in l. cum de indebito. 25. Verb. legisimus. (quam. ut singulari mulierum commendat. Alex. conf. 119. quaritur. num. 10. Col. 2.) de probat. secus quando verbis utatur generalibus, videlicet quod quibuscunque probationibus standum sit, ut aliquid talia verba operentur, aut quando ulterius declarando procedat, quod etiam iuramentum sufficere possit. *statutum. 11. §. cum vero. 1. de rescript. in 6.**

X.

Pro iuramenti cuiusque observatione in dubio tutius est pronunciare, quam contra, ad anceps per iurum evitandum. *lasc. in l. licet. num. 5. C. de pact. cap. cum infirmis. 13. de pan. & remiss. l. mol. in c. cum contingat. num. 4. & 26. de iureiur. Alex. conf. 25. & sist. num. 17. Col. 1. Iudex enim non debet esse cuiquam perjurii auctor. l. 2. C. de iudic. & dicit. toll. ubi potest iuramentum sine diffidii salutis æternæ servari d. c. cum contingat. de iureiur. Bart. in Auth. sacramenta puerum. num. 13. C. si ad & res. & vendit. Socin. conf. 115. num. 6. cum seqq. Col. 1.*

X I.

Iuramenta sunt intelligenda secundum intentionem jurantis, c. humana. 11. 22. quæst. 5. Innocent. in c. Veniens. de iureiur. Cardin. in Clem. 1. §. fin. q. 16. de iurei. Calcan. conf. 18. num. 37. Nevizan. conf. 22. num. 31. Rota. decu. 1. de iureiur. Pantischn. 1. pract. quæst. num. 21. & penduntur secundum intentionem recipientis. *cap. quacunque. 9. c. ecce. 10. 22. q. 5. Pantischn. d. q. 10. num. 61.*

X II.

Iuramentum debet interpretari secundum dispositionem juris. *cap. ad nostram. 21. extr. de iureiur. & cap. quanto. 18. eod. tit. Pantischn. 1. quæst. pract. 10. num. 9. Iohan. Andr. in cap. Veniens. extr. de iureiur. Bald. in l. fin. C. de non numer. pecun. Berous. conf. 148. num. 7. Col. 1. quia præsumitur secundum dispositionem juris conformasse. Bart. in l. beredes meus. §. cum ita. ff. ad SC. Trebell. Alciat. in tract. de præsumpt. reg. 4. præf. 32. Afflic. decu. 286. num. 4.*

X I I I.

Iuramentum recipit eam interpretationem, si res maneat in eodem statu. *l. fin. ad municipal. cap. 2. ubi Canonista extr. de renunc. l. quod Serenus. 8. ff. de condit. ob causam. l. quaro. 54. §. inter locatorem. ff. locat. l. cum qui. 38. in pr. ff. de solut. cum multis. à Baldo. in hanc rem adductis in l. clars. C. de fideicom. Andr. Tiraq. in præf. l. si unquam num. 166. cum seq. de resque donat. Hinc iuramentum in se habere dicitur tacitam illam conditionem quam*

quam habet promissio cui iuramentum inhaeret. *l. si liberrim. 30. ff. de oper. lib. bert. §. tunc stipulatio. 2. Inst. de V. O. Dec. in cap. cum super. de offic. deleg. Bart. in l. sed etsi quis. §. quasirum. si quis caus. Aretin. conf. 24. Alex. conf. 23. in causa Serrenis lib. 1. Cast. conf. 377. ad primum Angel. conf. 315 statim pro caveretur. num. 1. & potentia eius non in plus extenditur quam extendi solet promissionis virtus. c. Quis ad vultu. extr. de iurejur. Speculat. in tit. de arbit. §. 1. Verf. arbitrator. Angel. conf. 315 statim caveretur. num. 1. Pansichman. 1. pract. quast. 10. num. 88. nec ampliari interpretationem verborum perhibetur. Bald. in l. si procurator. de condict. indeb. quia est qualitas quædam accedens ad actus gesti probationem, non ad ampliacionem, & sic qualitas accessoria, quæ sequitur naturam sui principalis actus, quo sublato tolli dicitur eius accessoriur. cap. 3. de his qua sunt a maior. part. cap. delecto. 25. de proband. l. non dubium. §. C. de L. l. gl. in l. si patronus ex debito. si quid in fraud. cred. Ludov. Roman. conf. 293. praesupposito. Bart. in l. si qui pro eo. de fideius. & iuramentum ad causam subsistentem tempore contractus & iuramenti referendum, quod tamē secus, si causa de novo superveniret. c. cum inter. 2. de renunc. cum res tunc in eodem statu non permaneat. c. quemadmodum. 25. de iurejur. c. significavit. 13. de censibus. c. nos sanctorum. 4. & c. juratos. 5. §. 9. q. 6. l. cum quon. 38. §. si debitorum. 1. de solut. Feder. de Sen. conf. 281.*

XIV.

Iuramentum inter ceteras tacitas condiciones eam habet si fides iuranti servabitur. gl. in cap. quemadmodum. Verf. conditio. extr. de iurejur. Corn. conf. 96. l. 1. vel. 1. & conf. 246. Verf. item si. vel. 3. Laurent. Tennin. in tract. causel. 145. num. 32.

XV.

Iuramentum eam præ se fert conditionem, si non valet quod ago ut ago, valeat omni, quo melius potest, modo. Bart. l. si qui pro eo. n. 43. de fideius. & l. si qui major. n. 110. ubi & Curt. jun. num. 35. C. de transact. per text. in l. cum pater. 77. §. filius matrem. 23. ff. de legat. 2. Laurent. Tennin. in tr. caus. 191. n. 11. Imol. in c. cum consingat. num. 18. & 36. de iurejur. Wesenb. 1. conf. 39. n. 19. Cyn. in l. si ex causione. C. de non numer. pecun.

XVI.

Iuramentum semper hanc habet conditionem subintellectam, si dolus absit. Imol. in cap. Quis ad vultu. num. 45. de iurejur. & cap. licet. cod. Bald. in l. 1. num. 1. C. si ad Verf. vendit. lat. num. 29. & Fab. num. 3. in Auth. factamenta. cod. tit.

XVII.

Iuramentum ad enorme damnum non est extendendum. Mariant. in specul. aur. p. 6. cap. de appellat. Imol. in cap. Quis ad vultu. de iurejur. Crayett. conf. 57. num. 5. & conf. 192. num. 3. Wesenb. 1. conf. 23. num. 3. Iuramenti enim benigna & non acerba interpretatio facienda est; ut cesset omnis fraus

Zzz

& lxxio

& lxxio. cap. unusquisque. 8. 22. q. 4. ubi ex sententia D. Ambrosii vetatur in materia juramentorum, ne quis fratrem suum circumscriptione verborum inducat. gl. & Dd. in cap. ex parte. 13. extr. de Cleric. non resident. Gozadin. conf. 32. num. 6.

XVIII.

In juramentis sensus potius quam verba spectantur. l. qui per falsum de jurejurand. & plus inesse intelligitur quam dicitur. c. antecessor. 104. 11. q. 3. c. beatum 5. 22. q. 2. Wesenb. 2. conf. 52. num. 20. & 82.

XIX.

Juramentum ex falsa causa non obligat. Paris. conf. 98. num. 24. Sol. 1. Anton. Gabr. lib. 2. de memor. concl. 5. num. 43. VVesenb. 1. conf. 23. n. 4.

XX.

Juramentum in una causa praestitum ulterius vires suas non porrigit. arg. l. si pro fure. 7. ff. de condit. furti & junct. gl. in l. si duo. §. idem Iulianum. Verb. conditio. circ. princ. ff. de jurejur. Laurent. Tennen. in tract. caus. rel. 161. num. 9.

XXI.

Juramentum super actu liberò interpositum non efficit actum necessarium. Pantschm. 1. quæst. pract. 11. num. 25.

XXII.

Juramentum latè & plènè interpretandum. l. in conventionalibus. 12. §. fin. ubi Batt. de V. O. Pantschman. 1. quæst. pract. 10. num. 42. & 71.

XXIII.

Juramentum ad ea quæ de novo accedunt non extenditur. arg. eorum. quæ traduntur in eorum inter. 2. de renunc. Batt. in l. qui Romo. §. duo fratres. de V. O. Abb. in cap. peritio. circ. fin. extr. de jurei. facio quia quæ de novo emergunt novo etiam indigent auxilio. l. 1. in pr. de sent. in spec. l. de asa. re. 11. §. ex causa. 8. de interrogat. act.

XXIV.

Juramentum non extenditur ad incoitata. l. qui cum tutoribus. 9. de transact. l. mater decedens. 29. de inoff. testam. l. fin. C. de non numerat. pecun. l. fin. ff. ad municip. l. adigere. §. fin. ff. de jure patron. cap. Geniens. 16. c. Quinta Vallu. 23. cap. ad nostram. 7. extr. de iureiur. cap. 2. de renunc. Batt. in l. 2. C. de rescind. vendit. & in Auth. sacramenta. ubi latius last. cod. tit. num. 51. Pantschman. 1. quæst. 10. num. 15. VVesenb. 2. conf. 74. num. 3. Zaf. conf. 9. n. 29. lib. 2. Gylman. 4. 1. §or. 27. num. 120. Si enim de aliis æque actum fuisset, de aliis quoque expressum fuisset. l. 1. §. fin. autem 7. C. de caduc. toll. c. in rer. corporalis. 2. de translat. Episcop. cap. ad audientiam. 12. de decim. Tiraq. de retrac.

de retract. proximus. §. 1. gl. 9. num. 38. Et in l. si unquam. Verb. liberris. num. 3. C. de rebus. donat. quod procedere maxime in materia stricti juris. ex l. quod dicitur. 86. de V. O. aique licet neque pacta, transactiones vel renunciaciones ad ea trahi possent. ex d. l. mater tradit. V. V. c. 2. conf. 74. num. 58. vide tamen, quæ Everard. aut in locis. Top. à Si emerg. sen effect. iuramenti, quod ultra expressa iuramentum extendatur, quando ex verbis vel causa presenti vel mente contrahentium ea de re actum videatur. Bart. in l. si de certa. C. de transact. Vult. 2. conf. Marp. 29. num. 136. Vid. sup. ax. 18.

XXV.

Iuramentum contractum simulatum præcedentem non firmat. gl. in l. emptio. C. pluri. Valere quod agitur. Francisc. Zabarell. in e. ad nostram. in 2. quæst. extr. de Empt. vend. Bald. in l. rogasti. §. si tibi. col. ult. ff. si veri. per ar. Angel. in rubr. ff. de iurjur. col. ult. Castr. in l. contra Legem. ff. de L. L. Cæpoll. in tract. de simulat. contract. m. 7. præsumpt. 3. num. 46. Gozadin. conf. 59. num. 11. arg. eorum quæ habentur in e. super. hoc 5. de renunc. quia non habet consensum partium. Paul. de Castr. in l. si quis pro eo. col. 3. ff. de fideiuss. Marfil. sing. 327. num. 4.

Limita I. nisi expressè juratum fuerit omnia & singula in instrumento contenta vera esse, tunc quis simulationem allegando contra iuramentum veniret, secus quando quis simpliciter se non contravenire iurasset, tunc enim iuramentum non obstat. Alex. conf. 37. fol. 2. Gozadin. conf. 59. num. 17. Honthem. lib. 2. de art. Notar. c. 29. num. 36.

Limita II. procedere si in continenti apponeretur, secus si ex intervallo, quia tunc contractus talis validaretur. arg. l. 2. cum ibi not. C. quod merui caus. per Bart. in l. nemo potest. Verb. quare an renunciatio. num. 11. ff. de legat. 1. Anton. de Butr. in cap. cum contingat. de iurjur. Ludov. Roman. in l. si quis cum aliter. ff. de V. O.

XXVI.

Iuramentum deferens prius de calumnia jurare debet. l. iurandum Et ad pecunias. 34. §. qui iurandum. 4. ff. de iurjur. l. quæstionem. 32. C. de fideiuss. gl. Et Dd. in cap. fin. super Verb. famosa. in fin. extr. de iurjur. Pract. Papiens. in form. iuramenti quod præstatur a parte rei in Verb. dicit. n. 3. Boer. decr. 243. num. 1. Vid. Laurent. Tennin. in tract. causel. caus. 138. Et caus. 132.

XXVII.

Iurare nolle vel non referre manifestæ est turpitudinis. l. manifesta. 38. ff. de iurjur. Socin. in tr. Fallent. reg. 255. Qui enim iuramentum legitimum & iudiciale præstare recusat, veritatem denegare venire videtur. l. 1. ff. 23. in fin.

Limita nisi quoties iuramentum desertur in casibus, quibus non debet deserti, veluti cum desertur auctori plene probanti. c. 2. de probat. vel cum actor

Z z z z 2

nihil

nihil probat. c. fin. §. ult. extr. de jurejur. idem placuit cum actor haberet levissimā presumptionē sibi faventem. gl. in l. 3. Verb. si leqor. de minor. vel cum condemnatio minueretur ex jurejurando, tunc enim actor non compellitur jurare, imō si juraverit, poterit iterum plene probare & totam condemnationem consequi. l. cum qui 30. ubi gl. & Bart. de jurejur. item procedit tantum in judiciali, non autem in juramento in litem, quod quis non cogitur suscipere, potest enim probare per testes, l. quod si possessor. 71. ff. de res vind. Bart. & laf. in l. ult. de in lit. jurand.

XXVIII.

Juramentum codit pro pacto. l. iuror. 35. §. prodigum. v. ff. de jurejur. & si quod sua natura est illicitum aut in alterius incommodum redundat, juramento disposito confirmari non potest. c. quamvis. 2. in fin. & ibi gl. Verb. dispendium de pact. in 6. non enim obligationem auget. Benedic. Capr. reg. 87. n. 23. sb. comm. opin. sed tantum addit religionis vinculum ut ait. Bald. in l. si procurator col. 3. ff. de condit. indeb. Tiraq. in l. si nunquam in prafat. n. 165. de re voc. donat. Attnis. 1. de Maifch. c. 6. n. 6.

XXIX.

Juratus actus fortior est quam simplex. l. cum pater. 77. §. filium matrem 23. de legat. 2. l. unic. §. & cum C. de res vxor. att. Dd. l. pactum, 3. C. de col. la. gl. in c. cum non deceat de Elect. in 6. c. consuetudo de rescripti. Alex. conf. 38. Vol. 3. Pantischn. 1. pract. quass. 10. num. 38.

XXX.

Juramentum executionem habet paratam sicut sententia. l. sed si possessor. vi. 11. §. pen. ff. de jurejur. l. post rem. ff. de re judic. Bart. in l. 2. num. 7. ibi quo Fulgos. & Alex. de jurejur. laf. in §. si quis possulante. num. 87. & ibi Ludov. Gomez. num. 2. Inst. de attion. Alex. in l. nam & posseda. §. fin. ff. de jurejur. Bart. in d. l. sed si possessor. §. fin. & ibid. Ang. Fulgos. Salicet. Paul. de Castr. ff. eod. Viv. in sum commun. conclus. Verb. juramentum. Laurent. Tencin. in tract. cautel. 134. num. 4. Vult. 1. conf. Marp. 15. num. 129. Tiraq. in l. si nunquam Verb. donationis largitus. num. 104. C. de donat. Poman. ad Bart. in d. l. 2. de jurei. lit. b. Verb. juramentum post. ax. 30. f. ubi vid. l. immissiones. add. Rec. de An. 1600. §. wann cintr. 33. & inf. ax. 37.

XXXI.

Omni juramento inest conditio honestatis. c. quemadmodum. 125. ubi gl. extr. de jurejur. facultatis. cap. querelam. 10. c. brevis. 17. extr. eod. Vnde si quis juramento promissit, se facturum & curaturum excusatur, si fecit quicquid potuit. l. stipulatio ista 38. in pr. l. inter stipulantes. 38. in pr. de V. O. §. si quis alium. 3. Inst. de inur stipul. gl. in c. ex rescripto de jurejur. cap. ex literis. de ffon salib. c. gemma eod. 181. cap. significansibus de offic. deleg. Ruin. conf. 67. casu de quo queritur. num. 10. Vol. 4. Necessestatis. l. fin. ff. qui fatus. cognitur. c. si quis

e. si quā per necessitatem, de furt. Humber. de Bonven. in Auth sacramenta C. si ad vers. vend. num. 35. Difficultatis. d. c. brevis. de iure iur. Ripa. in l. quod 10. m. 40. si cont. per. Alex. conf. 92. pers. p. m. 13. ubi Carol. Molin. in addit.

XXXII.

Iuramentum ad unguem est observandum ac precise obligat, ita ut absque subterfugio sit adimplendum. *e. de iurejur. l. si. in 5. item si quā. num. 12. Inst. de Act. Roland. à Valle. conf. 70. num. 34. Vol. 2. C. conf. 69. num. 32. Vol. 4. Paris. conf. 69. num. 31. Vol. 3. Rip. in respons. de iudic. 112. m. 59. Tirac. de LL. Connubial. gl. 7. num. 189. Ea enim est natura iuramentorum, ut se obligantem precise obstringant. gl. in l. si pecuniam. ubi l. si de e. indic. conf. data. num. 23. Gozadin: conf. 32. num. 12. C. conf. 100. num. 25. Brun. conf. 89. num. 4. Rub. conf. 29. num. 6 itaque in iis magis conscientiam & veritatem, quam interpretationem. loh. Andr. in c. si quis fidem. extr. de sponsal. vel cum Bald. in conf. 2. factum tale est. l. b. 3. in fin. lucem veritatis, quam somnium falsitatis inspicere debemus §. quod eim. Auth. de Nupt.*

XXXIII.

Iuramentum vim habet litis contestationis. Gozadin. Bonon. in repent. l. 2. col. 16. C. de pact. inter emp. Hypolit. de Matfil. in sing. not. 141. incip. audis. Albert. Brun. conf. 38. Visis concessionibus. col. fin. Barthol. Veronens. in tract. camel. cant. 20. incip. ex forma statuti, ratio quia sicut per negationem rei ad petitionem actoris inducitur litis contestatio. l. 1. C. de lit. contest. C. c. 1. eod. tit. eodem modo & declaratione iuramenti facta per reum actori eum ista delatio videtur quædam confessio tacita contentorum in libello ad cuius responsum litis contestatio fieri solet. d. c. 1. Socin. in l. aut Praetor. l. 2. §. si in ff. de iure iur.

Limita hoc locum habere tantum in iuramento judiciali decisorio, quod actori à Reo defertur, secus in iuramento extrajudiciali, quod instrumentis apponi solet, in hoc enim extrema litis contestationis habilia, quæ in iudicio tantum fiunt, considerari non possunt: prout late persequitur Andr. Sicul. post gl. & Abbat. in d. c. 1. delit. contest.

XXXIV.

Iuramentum vim habet clausulæ codicillaris. l. cum pater. 77. §. filius matrem. 23. ff. de legat. 2. Bart. in l. si quis in principio. num. 15. ff. de legat. 3. Hypolit. sing. 504. num. 2. l. in l. janetum. C. de testam. num. 8. Gaikz. obs. 114. num. 14.

Limita I. quod procedat in iuramento testatoris, non verò in iuramento heredi delato per testatorem. Bart. in l. 2. per ill. sent. cum gl. Communi. de legat.

Limita II. quod obtineat quando testamentum deficit ratione solennitatis omiffæ, secus enim esset quando deficeret ex defectu substantiæ in persona testatoris, vel ratione consensu. Francisc. de Aret. conf. 24. incip. quævis dubia in 2. col. fact. fin. C. de numer. pecun. ubi iuramentum nihil operatur,

quia deficiat consensus vid Bart. Socin. *insallens. regular. Verb. juramentum num.* 153.

XXXV.

Iuramentum facit filere patriam potestatem Laurent. Tennin. *in tract. camel.* 186. num. 9. quia ipsum est de jure naturali seu divino, in his autem quæ juris naturalis sunt patria potestas non consideratur. *Item in potestate. 3. ff. de his qui sunt sui vel alien. jur. §. 1. Inst. de patr. potest. Clat. in §. domatio. quæst. 8.*

XXXVII.

Iuramentum litis decisivum vim plenæ probationis habet. *l. non erit. §. dato. 2. Verf. quasi facti. l. 11. §. fin. Verf. perinde. ff. de jurejur. gl. in cap. 1. Verb. non probet. de consil. rectis. seudo.* ac vim sententiæ obtinere dicitur d. l. 11. §. fin. quia pro veritate habetur & majorem obtinet vim quam res judicata. *l. 2. ff. de jurejur.* quemadmodum itaque post rem judicatam quis audiri non debet. *c. quod ad consultationem. 15. extr. de rejud. ita & post delatum & præstitum juramentum reus audiri non debet. §. item si quis postulante. 11. Inst. de action. cum non queratur an ei pecunia debeatur, sed an jureret. d. §. item si quis. ubi Ludov. Gomez. Inst. de action. Hinc & vim solutionis. l. 27. ff. de iurejur. VVesemb. *in parat. ff. cod. tit. u. 8. hñz* nimirum, non verè *Bar. in l. 26. ff. de jurejur.* Novationis, *l. qui iurasse. 26 §. fin. ff. de iurejur.* scil. quando partes intendunt primam obligationem transferre in actionem jurisjurandi. Gomez. *ad d. §. item si quis num. 6.* obtinere dicitur, ac facit de non debito debitum. Schneidev. *ad d. §. item si quis. Inst. de action. num. 40.* habetur pro certioratione, ac eam supplet. Hyppolit. de Marfil. *in pract. crim. §. 2. num. 64. Dd. ad Auth. sacramenta puberum. C. si ad Verf. vendit. Socin. rag. 273. num. 2. in tract. regular. Andr. Tiraq. in prafat. ad l. si unquam. num. 135. cum seq. C. de revo. donat. Gail. 2. obs. 77. u. 10. Hartm. Hartm. ab Epping. 2. obs. 7. pract. tit. 29. de fideius. obs. 3.* parit vim geminationis. Abb. *in c. cum contrageat. col. 2. de iurejur.* Ludov. Gomez. *in d. §. item si quis. num. 8. per d. l. cum pater. 77. §. filium matrem. 23. de legat. 2. vim expresse Alex. conf. 27. lib. 1. conf. 133. num. 1. Vel. §. Socin. conf. 70. num. 1. vol. 3. Dec. conf. 340. num. 4. Bald. in l. 1. in 2. col. Verf. secundo quaritur. C. de commod. Francisc. Marcus. decu. 217. p. 2. pers. exscriptæ. 9. de iurejur.* ubi iuramentum vim expresse renunciationis habere dicitur. Bald. *in d. l. cum pater. §. filium. de legat. 2. lal. in l. 1. u. 20. si quis in ius vocat. non ertit. Angel. in l. senium. C. qui testam. fac. 908. Roman. in l. 1. §. si quis ita. de F. O. Pantichman. 1. pract. quæst. 10. num. 28. quod procedat in eo, in quo constat esse consensum à jurante, secus si de hoc non constaret, respoud. Salicet. in l. 1. num. 72. C. de Commod. impedit purgationem mortæ. l. si quis maior. 41. C. de transact. Alex. conf. 59. C. conf. 158. Vol. 2. Salicet. in l. magnam. C. de contr. C. committ. stipulas. præsumit minorem esse majorem. Auth. sacramenta ubi lal. num. 55. Matth. de afflic. decu. 323. num. 5. Vult. 1. conf. Marp. 15. num. 302. Gail. 2. obs. 41. num. 6. nec retractatur ratione lectionis. l. non erit. §. §. dato. 3. ff. de iurejur. Gail. 2. obs. 70. num. 45.**

In pro-

Procurator considerat speciale mandatum. c. pen. & ult. de iuram. Calumn. in 6. l. 17. in fin. ubi gl. in verb. unversorum. l. 34. §. defensor. ff. de iureiur. Gail. 1. obs. 83. num. 2. Mynt. 2. obs. 53. & 4. obs. 99. Bocet. de iureiur. feudi c. 4. num. 24. ac validum reddit contractum alias invalidum. c. quambvis. de puit. latè Panorm. in c. cum contringat. col. 9. de iureiur. ac denique defectum solennitatis iure communi requisitè supplet. c. quambvis. extra de iureiur. lal. in Auth. sacramenta. n. 7. Seraphin. de Seraphin. in tract. de p'f'is. iuram. pri- Vol. 129. quamobrem iuramentū supplere defectū insinuationis requisitū in do- natione inter vivos quingētos aureos excedente tradunt. Alex. conf. 4. Vol. 1. Pa- norm. conf. 95. num. 3. Vol. 2. Dec. conf. 432. num. 15. lal. conf. 51. num. 3. Vol. 1. Plot. conf. 79. num. 6. Corn. conf. 321. Vol. 1. & conf. 99. Vol. 4. Socin. sen. conf. 77. Vol. 3. Curt. jun. conf. 81. num. 6. Paris. conf. 69. num. 97. Vol. 3. Cephal. conf. 61. num. 18. Vol. 1. Seraph. in d. tract. de p'f'is. iuram. pri- 73. Hotom. conf. 73. num. 24. atque sic in Parlamento Graniopolitano decusum fuisse testatur. Guad. Pap. decr. 350. idemque in Camera Imperiali obtinere refert. Gail. 2. obs. 39. plures effectus iuramenti accumulatur. VVesend. in parat. ff. de iureiur. num. anteq. ubi sed.

XXXVII.

Iuramentum regulatur secundum naturam actus, cui adjici- tur. l. ult. C. de non num. pecun. l. sed et si possessori. ii. §. item si juravero. 2. ubi lal. notab. 9. ff. de iureiur. l. fin. ff. qui satud. cog. cap. quemadmo- dum. 25. ubi Abb. not. 7. de iureiur. exornant. Dec. conf. 240. & conf. 351. num. 8. Petr. de Anchar. conf. 76. num. 4. Roland. à Valle. conf. 8. à n. 42. lib. 1. ubi intelligit, si deficiat consensus, Covarr. in cap. quam- vū pactum. de pactu. lib. 6. p. 1. §. 4. num. 1. & in rubr. de testam. part. 2. num. 9. & var. lib. 3. cap. 17. num. 5. Costa. in l. si ex cautione fallent. 9. pag. mibi. 108. cum seqq. Thom. de Thomasset. in floribus legum. reg. 164. Tirac. in p'f'is. l. si nunquam. n. 165. C. de revocand. donat. & de iuro confit. part. 3. limit. 7. num. 35. Cacheran. decr. 49. num. 9. Burg. de Pace. confit. 14. num. 21. Mench. de success. treat. §. 9. à n. 19. Laca. in l. si quis à liberis. §. parens. num. 85. ff. de liber. agnos. Molin. de primogen. lib. 4. cap. 2. num. 56. Anton. Gom. l. 22. Tauri. num. 10. col. antepen. Bellacon. tom. 1. commun. opin. lib. 4. tit. 1. de rebus creditis. num. 72. pag. 438. Anton. Gabr. tom. 3. lib. 2. tit. de iureiur. con. luf. 10. Menoch. confit. 24. num. 7. Pichard. in disput. de mora. num. 76. & ad princip. In- stit. de adempt. legat. num. 18. Bertazol. in repet. l. si quis maior. C. de transaction. num. 281. 651. & 710. Gutier. de iuram. confirmat. p. 1. cap. 37. num. 2. & in repet. Auth. Sacramenta puberum. num. 26. C. si ad ius vendit.

rendit. Flamm. Paris. de resignat. benefic. lib. 2. q. 8. num. 14. & lib. 13. quest. 1. num. 21. & q. 5. num. 17. cum seqq. Brunor. à Sole. in locis communib. verb. iuramentum. 19. Motl. in empirio iuri. p. 1. tit. 5. q. 1. num. 51. vers. qua de causa. Valac. conf. 5. num. 19. Cald. Receita. de potestate elig. cap. 2. num. 35. & in resp. pro Duce Pastrana. vers. qua sententia. Ceuall. communium contra commun. tom. 4. q. 900. num. 7. Soar. de Relig. tract. de iuramento. cap. 32. num. 2. cum seq. Molin. de iustit. tract. 2. disp. 151. vers. ad quartum dicendum. Card. Mantica. de tactu & ambig. convent. lib. 4. tit. 32. num. 89. Camill. Borrell. in summa omnium decis. tit. 60. num. 301. Card. Tusch. pract. conclus. tom. 4. lit. 1. concl. 506. per totam. Vincent. Carot. sing. 113. Stephan. Gratian. discept. forens. tom. 4. cap. 799. num. 3. Ovid. de Amicis de iure empir. q. 27. num. 4. & q. 97. num. 5. Didac. de Britto. ad cap. potuit. §. de locata. num. 2. pag. 387. [Assumit enim omnes qualitates actus cui adicitur. l. ult. ff. qui sacradat. cog. l. in l. decem. de V. O. Paris. conf. 86. num. 48. & conf. 95. vol. 3. Grat. conf. 30. vol. 1. Sylvan. conf. 40. num. 20. vol. 1. l. in l. si convenerit. num. 4. de iuridict. Dec. conf. 536. num. 7. Schurf. conf. 27. num. 4. cent. 1. Bocet. de invest. feud. num. 30. quod verum intellige scilicet de natura primordiali non accidentali. gl. in l. certi conditio. in pr. ff. de reb. cred. quam ibid omnes commendant per text. in l. item veniunt. 20. §. item 3. cum seq. ff. de per. hered. iuramentum igitur quod se habet ut accessorium, non sequitur illam naturam accidentalem scilicet ut ad interesse teneatur, sed primariam scilicet ut præcise ad factum compellatur, per ea quæ tradit Ludov. Gomez. in d. §. item si quis iussit. de act. num. 8.]

XXXVII.

Juramentum non auget obligationem, sed ei intra suos limites manenti addit religionis vinculum. [l. fin. C. de non numerat. pecun. Titim. rog. de m. 54. Ad Sc. Trebell. Bald. in l. si procurator. col. 3. ff. de condit. indeh. Tirag. in l. si unquam in prefat. num. 165. de revoc. donat. Avenil. l. de iussit. cap. 6. num. 6.] Oldrad. conf. 294. in fine, vers. non obstat iuramentum. & conf. 238. Cum mulier. num. 2. vers. unde & conf. 124. licet quantum. Roman. conf. 269. Non est dubium. Alexand. conf. 37. l. i. §. col. 3. lib. 2. quos refert. Card. Tusch. d. tom. 4. lit. 1. conclus. 107. ubi conclus. 108. subdit, quod iuramentum non comprehendit

prehendit casum necessitatis. & *concl.* 522, quod juramentum in genere præstitum non extenditur ultra intentionem jurantis. [Vnde quando dici consuevit juramentum contractui, cui accedit semper quid addere. Bald. in *c. que in Ecclesiarum de constitution. robor majoremque efficaciam præter & ultra naturam actus super quo interponitur adicere.* Hyppolit. de Marfil. *sing.* 226. *Emphyteuta & conf.* 125. num. 6. Gozadin. *conf.* 570. atque sic alterare contractum l. 1. *C. si advers. vend.* Pantschman. 1. *quæst.* 10. num. 41. hoc non intelligendum erit quasi juramentū obligationem sive aliquid, eius quod in obligationem venit, augeat vel extendat, *c. pen. exir. de iureiur. l. Aurelius.* 28 §. *testamento de liberat. legat.* Bald. in l. 3. *C. si advers. rem. iudic. & in l. nominationes. C. de appellat.* Castrens. *conf.* 134. *Visa Imperiali concessione.* cum enim intra terminos obligationis illud contineatur actumque saltem confirmet vinculumq; religionis addat, necessariū inde sequitur per id nihil augeri quod in conventionem deductum. Efficacius igitur sed non in plus obligare dicendum erit. *d. l. cum pater.* 77. §. *filius matrem de legat. 2.* Alex. in l. 1. *de pact. rubr. de VO. & in l. stipulationes non dividuntur, eodem tit.* atque sic quando Dd. qui de additione loquuntur recto iudicio ponderentur nō ultra quam de corroboracione & cōfirmacione intelligendi erunt, vid. de hac re Cravett. *conf.* 102. Roland. à Vall. *conf.* 77. num. 22. *rel. l. Gozadin conf.* 57. num. 19.

XXXIX.

Juramentum debet impleri in forma specifica, *cap. ad nostram.* il. 1. *de iureiur. l. as. in l. cum qui §. 1. ff. de iureiur.* Alexand. *conf.* 91. *Vs. acti. lib. 2.* Thom. de Thomasset. in *floribus legum, reg.* 165. Bertazol. in *repet. l. si quis maior. C. de transaction. num.* 723. Aloyf. Ricc. in *praxi rerum fori Ecclesiast. resol.* 255. num. 3. in 2. edit. Cardin. Tulich. d. tom. 4. lit. 1. *conclus.* 527. *per totam.* Vincent. Fufar. *de subsist. q.* 674. num. 8. Ovid. de *Amicis de iure emphyt. q.* 97. n. 1. [non enim sufficit per æquipollens adimpleri. Anſon. Gabr. 2. *de iurei. concl.* 8. *per tot.* cum præcisè obliget quem ad factum. *gl. in l. pecuniam in pr. ff. de cond. & caus. dat.* maxime quando illud factum adimpleri sine interitu salutis æternæ possit, quia tunc omnino servandum est, *c. si vero.* 8. *de iurei. nec liberat quæ præstundo interesse.* Petr. Gerard. *sing.*

Aaaaa

98. num. 4.

98. num. 4. nec compensationem admittit. Gabr. Sarmyna. in fin. post. Matthesian. sing. 36. Honthem. 2. de art. Notar. 6. 29. num. 48. per text. in c. fin. ne prelat. vices suas fac. & l. fideicommissa. 11. §. fin. de leg. 3. quia si in casu illius Legis quis vel favore testamenti vel Reipubl. præcisè ad factum tenetur. arg. à fortiori & favore animæ tenebitur. arg. l. (ancimus. C. de SS. Eccles. c. qui resistit. 97. & c. Iulianus. 94. 11. q. 3. Ludov. Gomez. ad d. §. item si quis. Inst. de ac. n. 7.

XL.

Juramentum vinculum iniquitatis esse non debet, *cap. cum contingas. de iureiur. [c. quanto. 18. cod. c. inter cetera. 22. q. 4. Paris. conf. 16. num. 76. vol. 2. Corn. conf. 11. num. 3. vol. 3. Roland. à Vall. conf. 59. num. 25. vol. 1. Gail. 2. obs. 147. num. 2. sed tribus comitibus sociatum esse debet veritate, iudicio, & iustitia. cap. Et si Christum. 26. de iurei. Gail. 2. obs. 77. Ex si altero horum destituatur invalidum dicitur de quibus vid. 22. q. 3. & 4. l. Imperialis. 23. C. de Nupt.] & restringitur ad licita & honesta. cap. 1. cod. tit. Card. Mantica. de sacris. & ambig. convent. lib. 7. tit. 16. num. 19. Mari. Giurba. ad consuet. Messan. cap. 2. gloss. 7. n. 1. [Illicitum enim juramentum præstans non opus habet absolutione quia non tenetur illud observare. d. c. quanto. 18. de iurei. d. c. inter cetera. 22. q. 4. cum inopia sit promissio quæ scelere adimpletur. c. in malis. 5. 22. q. 4. Gail. 1. obs. 25. num. 5. sicut.] Non est servandum quod contra bonos mores præstitum est. *cap. non est obligatorium. de reg. iur. in 6. Steph. Grat. discept. forens. tom. 4. cap. 692. num. 16. nec nutritivum peccati. Grammat. de iur. 12. num. 12. cum seqq. Gavalcan. de tutor. num. 168. Mari. Antonin. lib. 2. var. res. 24. num. 18. nec illud quod est contra jus publicum. Fufar. de substit. q. 308. num. 26. nec quod redundat in tertii præjudicium. Mancin. de iuram. p. 4. effect. 110. Seraphin. de privil. iuram. 151. num. 3. Card. Mantica. de sacris. & ambig. convent. lib. 12. tit. 33. num. 44. & lib. 12. tit. 37. num. 8.**

C A P. XCIV. De Jurisconsultis.

Axioma I.

Jurisconsulti debent esse sacerdotes iustitiæ & eidem ac veritati semper assueti. l. 1. §. de just. & iur. male contra illi qui vel in iudicando vel consu-

lendo

lendo magis persone quam justitiæ favent, contra quos disputat. Fichard. *conf. Lat. 1. num. 1. & conf. German. 43. num. 10.* ideoque Servium Sulpitium laudibus maximis evexit Cicero in *Philepp. 9.* qui cum non magis lectum quam justitiæ fuisse ait, ita ut quæ proficiscerentur à legib. & lecti semper ad equitatem facilitatemque referret, quod de hodiernis etiam requirit. G. Budæus *an nor. in pand. p. 3.* qua de causâ invitos etiam ad consulendum cogi possit. *post gl. in l. 2. C. de prox. sacr. scrip. loh. 12. nor. Bart. in l. de iur. el. C. de in iur. leg. restit. min. Felin. in c. si pro debilitate de offic. deleg. Vult. 1. conf. 15. n. 4.*

II.

Quantum anima corpore & Respubl. homine est præstantior, tantò præstantior & dignior medicina est Iurisprudentia. ita post Chassan Bodin. Heig. & alios. statuit Daniel. Ott. *de jure pub. cap. 19. p. 681.* ubi limitat de lectis veris, de quibus est. *l. 1. de just. & jur. & l. 14. C. de ad voc. d. vers. judic. lecus quoad tabulas forenses qui sacratissimam scientiam in mercenariam artem vertunt.*

III.

Iurisconsulti officium est respondere, cavere, scribere. *l. 1. C. de offic. ass. fess. Cuiac. ad L. Gallus de liber. & posth. adedque in jure, non in facto consistit, de quo nullus lectus respondere cogitur. l. cum quem remere. 79. §. 1. ff. de judic. l. mora. 32. ff. de V. sur. l. pen. ad L. Fab. de plagiar. l. 2. de jur. & fact. ignor. l. 34. de neg. gest. & sibi Cuiac. in Pand. l. 1. referente ipso. Cic. in Top. Vnde lectum citra ruborem posse ignorare consuetudines & statuta dixit Fichard. in *conf. Germ. conf. 18. n. 5.* lecti enim divinare non possunt. Cothman. 4. *respons. 4. num. 117.**

C A P. X C V.
De Jurisdictione.

Axioma I.

Jurisdictionis in dubio est ordinarii. *gl. in l. 1. infim. de judic. l. 1. in pr. §. cum urbem. ff. de offic. pref. l. fin. ibi quis vel certa. C. ubi & apud quem Aurb. habita ne fil. pro patr. Cyn. in l. si quis ex consensu. 7. C. de Episc. aud. Frider. de Senis. conf. 130. incip. saltem tale est. Vult. 1. conf. 16. n. 11. Gid. Ampl. Dn. D. Tabor. in d. s. Welenb. 2. q. 1.*

II.

Jurisdictionis non ex eo quod revera debetur, sed quod petitur, est metienda. Costal. & Dd. *ad l. si idem cum eodem. ff. de jurid. laf. ad l. cum quadam puella. p. n. 1. cum segg. ff. cod. loh. Goedd. 2. conf. Marp. 28. n. 16.*

III.

Jurisdictione concessa, non intelligitur ex eo proprietas rei concessa.

A a a a 2

Vult. 2.

Vult. 2. *conf. Marp.* 30. num. 162. quis proprietates fundorum nihil habet commune cum jurisdictione ut ait Modestinus. *Pittor. conf.* 21. num. 73. *Vol.* 1. Vnde & Dominium separatum quid à jurisdictione dicitur. *Velenb. conf.* 67. num. 27. & ut inquit Menoch. *conf.* 21. num. 8. *Vol.* 1. huc qualitatem à se separatam à rei proprietate habet.

I V.

Jurisdictioquevis in Imperatore residet. c. 1. §. *iudices* & §. *adhuc de pace tenend.* & ab ipso procedit in illos quibus per investituram confetti in quacunque mundi parte. *Rol.* à Vall. *conf.* 88. n. 10. *Vol.* 1. Vult. 2. *conf. Marp.* 30. num. 90. De jure enim Regimen Reipubl. manat uti in fonte & origine apud Principem juxta c. *in apibus.* 41. 7. q. 1. & à Principe tanquam è fonte manat ac derivatur jurisdictio in alios *Alex.* *in l.* 1. num. 35. *Baldus in l. morq ff. de iurisd.* & *in c.* 1. §. *in iuria in pr. col. 2. de pac. iur. firm.* *Felin.* *in rubr. de appell.* num. 4. *Alex.* *conf.* 16. lib. 5. unde sicut radu solis non possunt à sole separari, ita nec jurisdictio à Rege Valasc. *de iur. Emphyt.* q. 8. num. 21. Est enim jurisdictio per se res individua, nec in iudicium communi dividendo venit, ut scilicet dividatur, ne aliàs jurisdictio in minutias fracta confundatur. C. A. lib. 10. tit. 3. lib. 14. Ex perceptione tamen & sublevatione fructuum potest censeferi dividua, ut cum plures sunt filii alicuius comitis, apud quemlibet filium jurisdictio erit in solidum, quæ fuit apud patrem, sed d. videndo inter se emolumenta territorialia quibus præsumi, efficiunt dividua. *Zaf.* *in l. stipulationes non dividuntur de V. O.* num. 14. atque ita fructus jurisdictionales in prædictum iudicium dividendi venire possunt. C. A. d. lib. 14.

V.

Jurisditionem omnimodam qui habet, universalem habere videtur. *gl.* *in Clem. c. 1. Vers. omnimodam de for. compet.* *Felin.* *in c. auditis* n. 13. *de praescript.* Vult. 3. *conf.* 19. num. 10. Qui enim habet territorium præsumitur habere jurisdictionem, & qui jurisdictionem habet in genere, omnes eius species habere præsumitur. Genus namque includit omnes eius species potentia, nisi alius quasdam species se habere dicere possit. *Birt.* & *Alciai.* *in l. pupillus.* §. *territorium.* ff. *de V. S. per text.* *in l.* 1. ff. *de offic. eius cuius mandat.* est *in iurisd. Auth. de defens. c. q. §. iurandum.* *Conf. Arg.* 1. *conf.* 19. num. 29.

VI.

Jurisditionis distincti sunt modi nec ab unâ specie ad alteram colligere licet. *lat.* *in l. imperium.* ff. *de iurisd.* *Bertachin.* *de Gabell. c.* 11. n. 1. *Chatlan.* *in consuet. Burg. rubr. des iustices.* Verb. & *droits.* num. 96. *Zaf.* *conf.* 16. num. 58. lib. 2. *Alex.* *conf.* 68. num. 18. *Vol.* 2. *Mynf.* *conf.* 16. num. 11. *Meichner decr.* 4. num. 170. *tom.* 2. & *decr.* 17. n. 19. *decr.* 27. num. 18. *tom.* 4. *Victor. diss. de caus. Exemp. Imper.* *concl.* 34.

VII.

Jurisditiones non debent confundi. c. *pervenit.* 39. 11. q. 1. l. *memo.* 4. *C. de ju-*

C. de iurisdic. & ibi gl. Verb. annulrum. Guid. decr. 436. n. 3. Gail. 2. de P. P. obf. 17. n. 3. Separatim enim iurisdictiones separatim requiruntur iudices. c. 2. licet. in fup. c. 10. de for. compo. §. in fup. 2. Gers. praterea de prohib. fund. alien. per Frider.

VIII.

Iurisdiclio quæ secundum quid non exiftit in fubftantia multo minus potest confiftere in qualitate. l. alior. 23. C. de probat. ubi Bald. la. in l. eam qui §. quid fi fupplatur. n. 3. fieri potatur. Conf. Arg. 1. conf. 11. n. 95.

IX.

Quicquid eft intra fines iurisdictionis dicitur effe fub iurisdictione dominiis. Socin. in conf. 127. Gers. 4. & ult. col. 3. Vel. 1. Affli. in c. ad hac not. de pac. juram. firmand. Pacian 36 n. 46.

X.

Iurisdictionis fundamento fublato quicquid fuperftruitur corrumpit. l. Ego fecum. 26. ff. de Except. rei jud. 101. 102. C. fi a non compo. jud. Dd. in l. fin. C. de Except. Vult. 3. conf. Marp. 35. n. 45. Et ubi iuridiclio ftatuentium ceflat, ibi ftatuti difpofitio non obtinet. l. fin. ff. de iurisd. l. 1. fin. C. de fuppl. 102. Gail. 2. obf. 124. num. 5.

XI.

Iuridiclio eft ius transmiifibile. c. Venerabilem. 13. qui fil. fuit legitim. Bald. in l. 1. C. de emancip. liber. l. mandati. C. mand. l. 3. C. de oper. liber. Bart. in l. non ambigitur ff. de LL. Boer. decr. 204. in fin. quod de iurisdictione ex moribus hodiernis definita accipiendum effe, qua iurisdictionem, die Gerichte und Botenmäßigkeit/ caftro cohzere & ad heredes tranfire per tradita Gail. 2. obf. 2. num. 16. obfervavit. Ampl. Dn. D. Tabor. in quæft. Wefenb. difp. 2. q. 4. Vnde & iurisdictionem in effe in territorio paffivè & materialiter veluti in re inanimata, in Magiftratus verò perfona formaliter & activè tanquam in fubjecto animato notarunt, Bald. in l. 1. §. mitto. num. 2. de offic. prefett. urbi & in §. ad hoc num. 5. & 6. de allodij. laf. in l. 1. num. 15. de iurisdic. Boer. decr. 227. num. 7. Hiet de Mont. in trakt. fin. reg. c. 11. num. 15. imò & in dubio iurisdictionem potius cohzere territorio quam perfonæ extendunt, Bart. in l. inter. 29. de acquir. dom. & conf. 189. primo quæftum. num. 2. Wef. in parati. ff. de iurisdic. num. 10. Gail. d. obf. 2. num. 16. Menoch. 3. de præfumpt. 97. n. 48. quod procedere fi loquamur de eà iurisdictione, quæ perfonæ cum territorio in confequentiam, ut hodie fieri folet conceditur. Reincking. lib. 1. de R. S. & E. claf. §. c. 1. num. 8. fecus verò effe fi fermo fit de iurisdictione iure Magiftratus & officij ut apud veteres competente quam perfonis cohzere limitavit. Dn. D. Tabor. difp. 2. q. 10.

XII.

Iuridiclio ordinaria morte mandantis non finitur. VVefenb. in parati. ff. de juram.

A a a a a 3

de jurisdict. num. 14. Treut. 1. disp. 3. rh. 12. lit. a. Alex. in l. overo. ff. de jurisd. Ut enim morte Proconsulis, legatus ejus non amittebat jurisdictionem. Boet. cl. 5. disp. 10. in fin. ita nec iste. conf. Paurmeist. de jurisd. cap. ult. Ampl. Du. D. Tabor. disp. 1. num. 15. Vbi declarat verum esse quoad jurisdictionem propriam seu hereditariam competentem, non verò quæ Magistratus jure concessa & à primaria orta est, & inspecie mandata dicitur. l. 6. ff. de jurisd. adde. VVelsenb. d. num. 14. & post eum. Vngepaur. in not. ad d. l. 1. verb. maxime de jurisd.

XIII.

Jurisdictionem concedens inferiori intelligitur eam in dubio non privatè sed cumulative concessisse. Panorm. in c. Pastoralis. num. 6. exiv. de offic. ordinar. adeo ut eadem potestas & jurisdictioni, superiori adversus homines sui Vasalli etiam competat juxta regulam si vinco vincentem te multo magis te vinco. cap. auctoritate. 7. exiv. de Consecr. prabend. in 6. l. de accessionibus. 14. §. itaque vers. nam qui me possit. ff. de temp. prascript. & sic cumulative concurret superior cum inferiore circa jurisdictionem, nisi illa per inferiorem fuerit præventa. Dec. conf. 3. num. 3. Rip. de posse. c. de remed. præsens. 6. num. 60. Brun. conf. 47. num. 3. Menoch. de arb. jud. quasi. libr. 1. q. 40. n. 3. Carpzov. p. 3. quasi. crim. 109. num. 95.

XIV.

Jurisdictioni non præsumitur sed probanda est. Bald. in l. prohibitum. C. de jur. fisci num. 111. quia jurisdictioni est qualitas quædam accidentalis, quæ homini naturaliter non inest, sed ita competit uni & non alteri, ideo probanda. gl. & Dd. in cap. si forte. verb. scientia. de Elect. in 6. Conf. Arg. i. conf. 31. n. 3.

XV.

Ea quæ jurisdictionis sunt, illa etiam possunt præscribi. Goeden. conf. 39. f. 131. n. 55 l. Verus. §. C. de offic. de vers. off. lib. 12. Bald. in l. fin. C. de prascript. long. temp. Boet. decr. 227. n. 9. per c. ex literis. 7. de jure patronat. Francisc. Balb. in tract. de prascript. n. 2. p. 5. q. 1. 2. 3. Innocent. in c. dilectum. 2. de cap. Monach. n. 3. VVelsenb. in parat. ff. de jurisd. num. 12.

Limita nisi in suprema, hæc enim præscribi non potest. arg. l. competis. C. de prascript. 30. ann. loh. Andr. inc. 1. de Cler. agrotant. lib. 6. Vnde non posse præscribi ne appelletur ad Principem, quia hoc ad summam jurisdictionem pertinet ait Bald. in Auth. quas actiones. num. 4. C. de SS. Eccles. nec princeps potest (licet maximè velit) concedere privato suam supremam jurisdictionem. Bald. in l. 1. §. in iis ff. de offic. præsens. Verb. num. 6. Gid. Valasc. de jur. Empb. c. 8. num. 29.

XVI.

Jurisdictionis voluntariæ quæ sunt, exerceri possunt etiam in alieno territorio. l. 2. ff. de offic. proconf. l. 7. C. de Emancip. liberor. Innocent. in c. nescit de

*advoc. de offic. legat. & in cap. qua fronte. 25. de appell. clem. 1. de for. com-
per. ubi nominatim refertur de Rege Romanorum quod militem creaverit. in
Senatu Parisiensis add. Tirac. de nobilit. c. 6. num. 26. Intellige quoad proprios
subditos vel eos qui proprio consensu prorogare possunt iurisdictionem &
quo ad res in sua potestate existentes. d. c. novit. de offic. legat. Covar. de ma-
trim. p. 2. cap. ult. num. 44. Arnis. lib. 2. de Majest. c. 2. num. 7.*

CAP. XCVI.

Jus.

Axioma I.

Ius totum consistit autem acquirendo aut conservando aut minuendo. *l. ult. ff. de LL. intellige non de universi juris partibus, sed tantum de jure rerum & hominum hoc jure utentium sine ut apparet ex verbis quibus rem vel jus suum. l. 1. fin. & ex Vlp. lib. 2. inst. ubi de rebus potissimum eum egisse docet collatio l. 1. de servit. prad. rhyt. l. 1. Commun. prad. l. 115. de legat. Titul. diff. 2. Vol. 1. et. l. lot. d.*

II.

Ius semper certum & finitum esse dicitur. *l. 2. ff. de jur. & fact. ignoran. Cujac. 5. obs. pen. Wesenb. de probat. num. 7. quod hactenus verum est quatenus scil. de arte juris in se spectat loquimur. Alias enim si de jure omnibus facti speciebus applicando agitur, jus non semper certum sed potius in certum esse apparet, adeoque discreti iudicis arbitrio relinquitur dicitur, cum non omnes casus & articuli Legibus & Senatusconsultis comprehendere possint. l. 10. ff. de LL. Vm. in diff. ad proceff. 1. rh. 3. n. 15. Menoch. conf. 367. n. 3. Vol. 4. Anton. Fab. in ras. deced. ad l. 1. §. si quis jura stipulatum de reb. cred.*

III.

Ius semel extinctum amplius reviviscere non potest. *l. qui res. 60. §. aream. §. ff. de solut. l. qui servum. 24. ff. de O. & A. l. inter. 33. §. 4. Vers. nam cum de P. O. l. quid tamen. 10. §. 1. ff. quemadmodum usus. amr. l. 3. §. si capiti 9. Vers. amplius. ff. de bon. libert. l. in rem. 23. ff. de res. vindic. l. sed si meum. 26. §. arbor. 2. ff. de acquir. dom. l. in tantum. 6. §. fin. ff. de ver. signi. l. pen. C. de remiss. pign. Phil. Matth. 2. conf. Marp. 26. num. 9. Dec. in l. cum mota. C. de transact. num. 3.*

IV.

Ius in facto est positum ex quo sumitur. *l. si in plegi. 52. §. in elico. 2. ff. ad L. Aquil. l. obligamur. 52. §. ex facto §. ff. de O & A §. fin. inst. de fideicom. hered. Roland. à Vall. conf. 21. in pr. Vol. 4. & jurisconsultus facto certificato respondet. l. cum quem. 79. §. 1. ff. de judic. Vult. 1. conf. Marp. 14. num. 50. ejusque pondus consistit. Bald. ad l. parent. C. de pact. per l. ne responsum. 15. C. de trans.*

C. de transact. ut si in aliquo illud sit vitiatum, ipsam oporteat juris declarationem vitari. Vigl. Zyvichem. ad pr. num. 25. *Inst. de testam. ordin. per. l. i. l. omnia definitio. 202. ff. de R. l. l. nonnunquam. 72. ff. de judic. l. Pomponius. 15. ff. de negot. gest. l. i. iurjurandum. 34. ff. de iurjur. l. aus facta. 16. ff. de pen. Goedd. 1. conf. Marp. 27. n. 1. Sol. 1.*

V.

Ius Commune facilius tollitur quam speciale, *gl. in postquam l. i. C. de de pact. ubi Dd. Bald. in cap. 1. quo temp. miles. gl. in c. 1. §. praeorac si quis. de pr. obib. alienat. per Frid. Ludov. Roman. in l. 3. §. si seruum. de acquir. possess. Socin. conf. 299. Panticzman p. 2. quast. pract. 17. n. 63.*

VI.

Aliud est iure fieri, aliud ipso iure fieri: illud facto opponitur. *l. 27. C. de inoff. testam. hoc vel factum hominis iudicis vel partis prorsus excludit. ut in l. 5. C. de pact.*

VII.

Ius sibi qui dicit in eo quod ius dicentis auctoritatem quam implorare debuerat, neglexit: indignus est, ut Legis aut Magistratus opem sentiat. *arg. l. auxilium. 37. in fin. ff. de minor. Carpov. p. 4. iurpr. forens. constit. 46. de fin. 10. num. 3. Anton. Faber. in C. lib. 9. tit. 20. de fin. 8. n. 5. Ioh. Harprecht. ad §. hac actio. n. 78. Inst. de injur.*

VIII.

Iure suo absque lege expressa nemo est privandus §. cum igitur. *Gerf. sicut enim patres ibi nec qualibet lex est, aliquid tale dicent: Auth. de non oligent. secund. nupr. l. si quis Diem. 14. §. Diem. 14. ibi non recte facere, penam tamen in eum statutam non esse. ff. de religio. Barbat. conf. 11. num. 6. Sol. 1. Hieron. Panticzman. p. 1. quast. 4. num. 25. Bald. in Auth. ex testamento. C. de secund. nupr.*

IX.

Ius semel alieni acquisitum et invito rursus auferri non potest. *l. fin. de pact. l. 53. pr. de iudic. C. l. A. de appellat. recep. ib. 3. n. 2. §. ult. Inst. de his qui sumi sui vel alien. iur.*

Declara & limita hanc regulam nisi alicui adimatur auctoritate publica à Principe ob communem utilitatem. *gl. in l. ult. C. si contr. iur. vel util. publ. l. 13. Comm. prad. Vid. Gothofr. Anton. disp. 6. tit. 2. Gid. r. r. P. Anton. de Petra. de iure quafiro.*

X.

Quoties alterutro iure quid est expressum, quod in altero est controversum toties ea definitio expressa valet in utroque foro. *c. 1. §. 2. de iuram. in 6. l. 1. in l. 2. num. 23. C. si contr. iur. vel util. publ. Blanc. de compromiss. quast. 2. num. 47.*

num. 47. Cofl. indag. lsb. 2. c. 6. Alterum enim jus fuppletur per alterum. Pa-
norm. in cap. fuper quafitionem 27. de offic. deleg. c. meminimus. 9. de appellat.
gl. in c. ult. de judau & c. 1. ubi Bald. de prefcript. & c. nullum. 5. de iurejur.
c. Fraternitatem. 15. 54. diftinct. facit l. nam ut ait. 13. Verb. fuppleta. de l. l. l.
nunc. C. de iur. off. dot. Welenb. 1. conf. 1. num. 20.

XI

Quod ipfo iure non tenet, id ligare non potest. l. nam eff. fub condi-
tione. 5. de iur. fup. rupt. & irrit. l. fi ex prefim. 9. de appell. VVelenb. 1. conf.
40. num. 78.

XII.

A iure fuo nemo recedere prefumitur. gl. in c. pen. Verb. prefumen-
dum. de condit. appofit. Welenb. 1. conf. 4. num. 75.

XIII.

Vbi ius commune in conventionione deficit, tibi exactio civilis nafci non
potest. Bald. & Dd. in l. fi num. 27. §. pactum ne peteret. de pact. per l. licet.
42. §. ea obligatio. 2. de procur. l. pupilli. 6. §. videantur. 18. ff. de neg. gefl. W'e-
lenb. in parat. ff. de pact. num. 9.

XIV.

Iure alterius utens, de ejus iure prius docere debet. l. ut quando nundum.
15. §. quod dicitur. 1. ff. de pignor. l. cum res. 5. C. fi alien. res pign. data fit. quia
nemo plus iuris transferre potest in alium, quam ipfe habet. l. nemo potest. 54.
ff. de R. l. c. nemo. 79. cod. in 6. l. traditio. 20. ff. de acquir. dom. Vnde Bart. in
l. fi fici. ff. de legat. 1. dixit, quod fi Comes concefferit Ecclefiz quicquid habet
iuris in tali loco, concessio illa non valeat, nec quicquam operetur nifi confiet
de iure concedentis, quem fequitur & Roland. à Vall. conf. 82. num. 11. Vol. 2. &
conf. 100. num. 161. Vol. 4. Eadem ratione de re aliqua ab Imperatore etiam fa-
cta alicui ius ullum donatario non tribuit, nifi oftendatur, quod res ifta specta-
rit ad Imperatorem, per ea quæ refpondet Ruin. conf. 13. num. 7. Vol. 1. quare
ius fuum in investitura fibi ab alio facta fundans, probare debet de iure inve-
ftientis si illud negetur, prout multis deducit Cravett. conf. 124. Vol. 1. & in ter-
minis celfionis. VVelenb. per l. nec creditores. 10. C. de pign. aff. conf. 2. n. 75.

XV.

Iuri communi quilibet fe conformare voluiffe cenfetur. l. fi duo. ff. de ac-
quir. hered. Bart. & Dd. in l. heredes mei §. rum ira ff. ad Trebell. Decian. refp. 1.
n. 121. Vol. 2. Patit. conf. 40 num. 34. Regn. Sixtin. 2. conf. Marp. 13. n. 26.

XVI.

Iuris auctoritas non est in potestate judicantium ficut facti potestas. l.
ordine. 15. ff. ad municip. iudex enim non potest efficere, quin furti damnarum
Bbbbb fequatur

sequatur infamia. *l. non poterit. 63. ff. de furs. Welenb. in parat. ff. de his qui nor. infam. num. 8.*

XVII.

Jus quæsitum fortius est, quàm jus quærendum, *l. si ita scriptum 45. §. 1. l. si ita scripisset. 46. ff. de legat. 2. Brunor. à Sole. in locu communib. verb. luc. num. 21. Ioan. Maria Novar. quæst. forens. lib. 2. q. 2. n. 2. & ideo difficiliùs amittitur. Franc. Molin. de ritu nupt. lib. 3. q. 67. n. 3. & remittitur. l. fin. C. de acquiend. possiff. l. qui autem 6. in princ. ff. quæ in fraudem. cred. Surd. consil. 351. num. 38. vel ab invito aufertur. l. fin. ff. de pactu. l. id quod nostrum. 11. ff. de regulis iuris. Thom. de Thomasset. in floribus legum. reg. 139. Carol. de Grassis. de except. except. 32. n. 20. Ioan. Maria Novar. d. lib. 1. q. 14. n. 8. & q. 20. num. 1. & q. 100. num. 2. Faciliùs enim impeditur jus quærendum, quàm quòd tollatur jus jam quæsitum. l. fin. C. de acquir. possiff. gl. & Dd. in l. servus. 3. C. de pact. fac. text. in l. quod autem. 6. in pr. ff. quæ in fraud. cred. l. si sponsus. §. si maritus. 1. de donat. inter vir & uxor. Conf. Arg. 1. conf. 91. num. 52. per d. l. servus. l. 1. §. confertur. 23. ff. de collat. bon.] Alexand. consil. 196. Visis. num. 5. lib. 7. quem refert. Card. Tusch præct. conclus. tom. 3. lit. F. conclus. 12. n. 7. Surd. consil. 175. num. 40. & consil. 519. n. 3. & consil. 552. n. 9. Gratian. discept. forens. tom. 5. cap. 957. n. 12. & 13. Et jus quærendum faciliùs remittitur quàm quæsitum. l. fin. C. de acquir. possiff. gloss. & Doctores. in l. servus. ff. de pact. Surd. consil. 351. num. 38. [Anton. Gabr. concl. de jure quæsito non toll. citat. ab Arnis. 2. relect. polit. 6. sect. 1. num. 55. Vnde jus quod in spe duntaxat est quæsitum, pœnitendo, repudiando, & alienando auferrì alii possumus, priùsquàm illud plenè & perfecte acquiratur. l. 3. ubi Bart. post gl. ff. de serv. export. l. 1. ubi Bald. C. si mancip. ita fuerit. Hartm. Pistor. 2. quæst. præct. 4. num. 32. quod procedit regulariter in his quæ ab ipsomet pœnitente vel repudiante aut alienante ad nos debebant pervenire: secus enim esset in iis, quæ aliunde & ex providentia alterius habere debebamus, pro ut latè examinat. Hartm. Pistor. lib. 2. obs. 4. n. 32. citat. à Goed. 1. cons. Marp. 27. n. 88.]*

XVIII.

Juris executio nec metum, nec injuriam infert. *l. nullus videtur. 55. ubi Dec. & Cagnol. ff. de regulis iuris. Surd. decis. 21. n. 14. cum seqq. Anton. Gom. Lusitan. decis. 35. n. 1.*

XIX. Aliu.

XIX.

A Jure communi concessum frustra precibus impetratur. l. 1. ff. ad municip. l. imperatores. 30. ff. de privyl. credit. l. 1. C. de thesaur. lib. 10. Sord. decis. 173. num. 18. & cons. 216. n. 23. & cons. 298. n. 26. Escob. de ratiocin. cap. 6. num. 29. in fine. Ioseph. Vela. dissert. forens. dissert. 1. n. 28. & dissert. 17. num. 6.

XX.

Jure dantis confirmato, confirmatur jus accipientis. l. cum vir. 42. ff. de usucap. l. rem alienam. 41. ff. de pignorat. actionib. Anton. Gom. var. tom. 2. c. 2. n. 35. in fine. [Vnde l. us auctori superveniens confirmare dicitur jus successoris. l. pen. in fin. ff. de cast. pecul. Bart. in l. cum vir. n. 10. ff. de usucap. eique prodest tam ad agendum quam ad excipendum. d. l. rem alienam. ubi communiter Dd. de pign. act. quod tamen axiom. in eo demum juris genere, verum est, si acceptor aliquid ab auctore habet, ut si acceptor dominium habeat, id ei confirmatur immutabiliter, si immutabili conditione accepit: mutabiliter, si & ita accepit: vel si pignus & hypotheca sit, id etiam acceptori confirmatur, sed non propterea, quod auctor rei istius factus sit Dominus immutabiliter, potest enim vel hypothecarius nactus videri dominum, vel qui mutabiliter ab auctore dominium nactus, propterea videri Dominus quoque immutabiliter factus prout declarat. Costal. in l. 41. de pign. act. l. si qui alienam. 46. ff. de action. empt. l. cum res. 5. C. si res alien. pign. dat. Vult. 3. cons. Marp. n. 238.]

XXI.

Jure dantis resolutio, resolvitur & jus accipientis. l. lex vestigali. 31. ff. de pignorat. l. 4. §. si ex duobus. 2. ff. de in diem adiect. cap. nuper. 6. de donat. inter virum & uxorem. decis. Pedem. 156. num. 12. Anton. Gom. var. tom. 2. cap. 3. n. 8. in fine. Bertazol. de clausul. instrument. claus. 15. gloss. 2. num. 16. D. Barbof. in l. quia tale. num. 86. ad fin. ff. soluto matrimo. Mari. Antonin. var. resol. lib. 2. resol. fin. casu fin. Cardin. Tusch. pract. concl. tom. 6. lit. R. concl. 272. ubi intelligit in iis quæ habent dependentiam successivam, non in iis, quæ in ipso instanti radicanter, & perfectionem habent in se.

Bbbbb 2

XXII. Jure

XXII.

Jure diverso una eademque res cenferi non debet, *l. eum qui ades. 23. ff. de usufrucap. cap. cognovimus. 29. 12. quæst. 2. cap. quia circa. 22. de privileg. cap. cum in tua 30. de decim. Tiraq. de retractu lign. §. 1. gl'off. 18. num. 23. & §. 8. gl'off. 5. num. 14. ante fin. & de nobilit. cap. 8. num. 11. cum seqq. Mexi. in tractu taxo panis, conclus. 2. n. 63. Surd. de aliment. tit. 2. quæst. 15. num. 150. & seq. & cons. 152. n. 39. Vgolin. de offic. & potest. Episcopi. c. 20. §. 10. n. 2. Cardin. Tusch. tom. 3. lit. E. conclus. 54. Cevall. commun. contra commun. tom. 4. q. 899. n. 36. Gonzal. ad reg. 8. Cancellar. §. 6. proæm. n. 64. 69. & seq. & gl'off. 43. n. 160. Ludov. Rodolphin. var. quæst. lib. 2. quæst. 42. num. 48. Narbon. de appellat. à Vicario ad Episcopum. p. 1. n. 81. Anton. Monach. Lucen. decis. 21. n. 23. & decis. 67. n. 9. & Florent. decis. 28. n. 12. ubi secus ait respectu diversorum, Rot. decis. 669. n. 3. apud Farinac. p. 1. recent. Sanctarel. var. resolut. part. 1. quæst. 26. n. 15. Vincent. Carot. in tract. de patre filiam simpliciter durante. quæst. 5. vers. etsi dicatur. Stephan. Gratian. discip. forens. tom. 5. cap. 940. n. 8. & 25. Reinoso observ. 54. num. 7. ubi dicit quod eadem res diversimode cenferi potest, ubi concurrunt plures intelligendi formæ. Ioan. Maria Nova. quæst. forens. lib. 1. quæst. 13. n. 6. Castell. controvers. lib. 5. part. 2. cap. 97. n. 29. & seq. & cap. 10. n. 15. Limita, ut dicebamus, respectu diversorum, quia tunc diverso jure cenferi debet. Tiraq. d. cap. 28. n. 13. Gonzal. d. §. 6. n. 69. & 70. Menoch. reim. d. 1. recuper. n. 36. Mari. Giurba. in consuet. Messan. cap. 9. gl'off. 10. n. 5. & seq. Vincent. Fusar. in substit. quæst. 297. n. 24. cum seqq. & n. 28. Ioan. Anton. Mingil. de imputat. quæst. 37. n. 29. Vincent. Carot. cit. loco. vers. secundo respondetur, qui, in vers. nam primò limitat, etiam rationabili causa existente, per quam una & eadem res diverso jure cenferi potest ex accidenti contingente ex præsumpta legis mente, similive modo, & in vers. tertio, limitat etiam & intelligit, ut una res diverso jure cenferi non debeat corporali consideratione, secus intellectualli.*

XXIII.

Jure suo qui utitur, nemini facit injuriam, *l. iniuriarum. 13. §. 1. ff. de iniur. l. 3. §. 1. tamen. ff. de libero homine exhib. l. quod Reip. 33. ff. de iniur.*

de iniur. l. fluminum. §. ult. ff. de damno infecto. l. Proculus. 26. ff. cod. rer. l. si donaturus. 9. §. si quis indebitum. 1. ff. de condit. caus. l. si in meo. 21. ff. de aqua pluvia arc. c. cum Eccles. 21. vers. qui. de elect. Cagnol. in l. nemo damnum. num. 2. ff. de regulis iuris. Nav. conf. 32. num. 4. sub tit. de prabend. an autiq. Thom. de Thomass. in floribus legum. reg. 251. Menoch. de presumpt. lib. 6. praf. 29. Mascard. de probation. conclus. 1051. n. 31. Surd. conf. 374. num. 17. Flamin. Paril. de resignat. benefic. lib. 13. quest. 1. n. 164. Farinac. in praxi crimin. quest. 105. n. 130. Franc. Leo. in thesauro socii Ecclesiast. p. 2. cap. 3. n. 75. Mari. Antonin. var. resolut. lib. 3. resol. 12. num. 2. Cardin. Tusch. pract. conclus. tom. 4. lit. 1. concl. 162. per totam. [nec fraudem committere dicitur. l. merito. 51. ff. pro soc. Dec. in l. nullum. 56. de R. 1. & late conf. 621. num. 3. Welenb. conf. 34. num. 20.] Vnde juris executio injuriam non continet. l. injuriarum actio. §. is qui inter. ff. de iniur. Roman. conf. 387. in terminis, in princip. [Ius enim suum tueri nemo prohibetur, nec in eo tuendo vim & injuriam inferre censetur. d. l. Proculus. 26. de damno infecto. Goed. conf. 2. num. 13. pag. 13. Vnde si emptor, soluto pretio rem emptam venditori subtrahit, furti non tenetur. l. cum qui emit. 14. §. 1. ff. de furt. nec creditores, qui possessionem, non redditam sibi pecunia juxta conventionis Legem ingrediuntur, furti tenebuntur. l. o. edictor. 3. C. de pignor. neque etiam Vasallus rem per abusivam investitam sibi in feudum concessam apprehendere non prohibetur. arg. l. 48. de acquir. poss. Alvarot. in c. 1. 2. F. 2. Exemplum elegans est in Timoleone Duce Græciæ, cui cum Lamestius homo petulans vadimonium vellet imponere, plures autem concurrissent, qui procacitatem hominis manibus coercere vellent, Timoleon rogavit omnes, ne id facerent. Nam id ut Lamestius cæterisque liceret, se maximos labores summaque adisse pericula: hanc enim speciem libertatis esse si omnibus, quod quisque vellet legibus experiri, liceret. Aemil. Prob. in vita Timoleon. d. 1. §.

Pro declaratione distingue inter jus in re & ad rem, qui ergo jus suum quod habet in re absque judiciali auctoritate quærit, magnopere delinquit, nemo enim privata auctoritate arguere debet possessionem l. 17. 6. de R. 1. cum judicia vel idem maximè constituta sint, ne quis per semet ipsum potius quàm per judicem jus suum consequatur l. nullus. 14. C. de iudic. Pac. in analu. C. de acquir. poss. n. 6.

Merito itaque is, qui juri publico nititur, & spreto Legum auxilio sibi ipsi jus dicit contra tot. tit. C. ne quis in sua causa. temeritatis suæ poenas hinc, & cum viciosa, jus simul omne suum amittit, ut in simili quoque casu constitutum est. in l. 13. ff. quod mei. caus. l. 6. & seq. C. unde vi.

XXIV.

Jure ejus uti debet, qui in jus succedit alterius. l. si aquaductus. 47. ff. de contrab. empt. cap. si quis in jus. de regul. juris, lib. 6. Rebuff. in tract. nominat. q. 8. n. 12. cum seqq. Aloyf. Ricc. in collect. decr. p. 5. collect. 1784. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 15. §. 1. n. 79. Monet. in tract. de decimis, cap. 8. quest. 4. n. 50.

XXV.

Jure quod expressè sancitum non reperitur, non est superstitionis inventionibus præsumendum, l. si verò. 64. §. de viro. 9. ff. solutio matrim. cap. consulisti. 202. quest. 5. Surd. de aliment. tit. 1. quest. 44. n. 2. & decr. 87. & decr. 255. n. 2. & conf. 158. n. 13. & conf. 308. n. 3.

XXVI.

Jus metimur ex persona Actoris, non ex persona rei, Surd. de aliment. tit. 6. quest. 4. n. 9. & conf. 150. num. 89. [sic etiam metimur secundum potestatem concedentis. l. 1. C. si pign. pign. dat. Alex. in l. 1. col. 11. ff. solut. matr. Conf. Arg. 1. conf. 7. num. 34.] Card. Tusch. tom. 1. lit. A. concl. 117. num. 13. ubi num. 14. subdit, procedere etiam respectu qualitatis, quæ fundat intentionem agentis, quia si non est probata, Reus absolvitur. Vide suprâ lib. 1. c. 24. ax. 7. vers. ratio.

XXVII.

Jus suum cedens, vel renuntians non habet amplius regressum ad illud. l. quaritur. 14. §. si venditor. 9. ff. de adilit. edito. l. si maritus. 15. §. si negaverit. 5. ff. de adulter. l. 1. §. qui semel. 6. ff. de success. edito. Dec. conf. 389. Visa longa, num. 10. Roman. conf. 369. Circa primum. num. 16. Afflict. decr. 220. n. 19. Iaf. consil. 133. in princip. lib. 4. Cravet. conf. 74. n. 4. & conf. 166. n. 6. & conf. 191. n. 3. Vbi ait, quod tali agenti ex jure quod cessit, potest excipi. Amice jurata cessisti alteri, tibi non com-

non competit actio, Roland. à Valle *conf.* 95. n. 13. lib. 1. & *conf.* 57. n. 12. cum *seqq.* lib. 3. ubi dicit, quod procedit Axioma, siue renunciatur expressè, siue tacitè. Ambrosin. *Perut. diuis.* 3. n. 6. Limita tamen in eo, qui cessit, vel renunciavit juri suo ex causâ certâ, vel sub conditione, quia causâ non impleta, vel conditione non purificata revertitur ad jura sua, Cravet. *conf.* 127. num. 13.

XXXIII.

Juri suo quilibet renunciare potest. l. si quis in conscribendo. 40. C. de Episcop. & cleric. l. pen. C. de pactis. cap. inu. 39. vers. nisi. de testib. cap. ad Apostolicam. 16. de Regularib. cap. de terra. 6. de privil. Tiracq. de jure primog. quest. 24. n. 4. cum *seqq.* Socin. reg. 8. Vital. de Camban. in tract. clausul. pag. 203. n. 5. Thom. de Thomasset. in floribus legum. reg. 18. D. Barbof. in l. alia §. eleganter. n. 12. cum *seqq.* ff. soluto matrim. Morla. in emporio juris civilis. tit. 10. de locato, quest. 2. num. 12. Azori. Instit. moral. p. 1. lib. 5. cap. 22. quest. 10. Card. Tusch. tom. 6. lit. R. concl. 170. cum *seq.* Ioan. Franc. Leo. in thesauro fori. Ecclesiast. p. 2. c. 7. n. 49. Hieron. Fernandez de Ottero in interpr. cap. 1. de ordine cognit. n. 27. Soar. de legib. lib. 8. cap. 33. per totum Card. Tusch. tom. 6. lit. R. concl. 170. Octav. Glorit. resp. 1. p. 3. n. 42.

Intellige procedere in iis, quæ singulorum privatam respiciunt utilitatem, non ita si publicam, offendant renunciatio, juxta text. in l. jus publicum. 38. ff. de pactis. & in l. 2. §. sed quia veremur. 4. C. de iuriur. propter cal. & in cap. si diligenti. 12. de foro comp. Fortun. in l. 1. §. huius studii. à n. 9. ff. de iustit. & iure, Cou. in cap. quamvis pactum. p. 2. §. 1. n. 5. & 6. Gutier. de iurament. confirm. p. 1. cap. 1. à num. 2. & cap. 16. n. 50. Alexand. Turan. de legibus. p. 2. cap. 6. à n. 2. D. Barbof. in l. 1. p. 1. n. 63. ff. soluto matrim. & in d. §. eleganter. à n. 14. cum *seqq.* Sgar. d. lib. 8. cap. 6. à princip. Noyart. in tract. de finib. bum. alic. num. 29. Armendar. in proam. addit. ad recopil. legum Navarra. num. 23. Verùm ut clarius pateat hæc resolutio, sic distinguendum credo: vel enim lex, seu privilegium respicit utilitatem alicuius communitatis, aut Ordinis, quia scilicet in favorem totius communitatis, aut Ordinis totius concessum est, ut in privilegio fori clericis concessio, ne ad forum sæculare trahantur, ut declarat Pontifex. in d. c. si diligenti de jud. inde meritò inferens, singulos clericos tali privilegio renūciare non posse,

posse, & ratio est manifesta, quia licet privatum jus ex singulorum pendeat voluntate, non ita illud, quod respicit totam communitatē, & quia quilibet privatorum dispositio alteri tertio nocere non potest. *c. non debet. 23. de regulis iuris. lib. 6. cap. quamvis. pactum, de pactis, eod. lib. cum similibus.* Huc etiam pertinent exempla, quæ ponit Iureconsultus in d. §. huius studij. Aut verò privilegium conceditur singularibus & privatis personis, & subdistingue; vel enim principaliter respexit earum favorem, & secundariò bonum publicum, quatenus scilicet lex, vel Princeps rectè disponendo res privatorum, intendit etiam communem utilitatem, quæ resultat ex eo, quod civitas, seu Regnum opibus abundet, & cives habeat locupletes, & in hoc casu procedit hoc Axioma, quod iis, quæ pro se introducta sunt (si aliud non obstat) quilibet renunciare potest, nec attenditur utilitas Reip. secundaria, & minus principalis, juxta *reg. l. 1. ibi, prima enim ratio, ff. de auctor. tutor.* & in simili de præjudicio tertii minus principali, notat. *gloss. ult. in d. c. quamvis pactum*, recepta, ex multis, de quibus Cou. *p. 3. §. 3. num. 7.* & optimis exemplis explicat Sanchez. *in præcepta Decalogi, tom. 1. lib. 3. c. 9. n. 31. & 39.* Vel lex, aut privilegium disponendo de privatorum bonis, non respicit principaliter eorum privatum favorem, sed publicam utilitatem, quia non tam civium utilitati consulit, quàm publico incommodo, ut contingit in iuramento calumniæ, juxta *d. §. quia veremur*, & in aliis, in quibus lex principaliter litibus, aut fraudibus obviare intendit, juxta *reg. text. in l. properandum. 13. C. de iudic. cap. finem litibus. 5. de dolo & contum. l. 1. ff. de usucap.* Atque ita hanc esse communem Doctorum sententiam post Abb. Felin. & alios in d. cap. si diligenti, testatur. D. Barbosa. *d. p. 1. num. 64.* quibus adde Cuyac. *ad tit. C. de sponsal. Card. Tusch. tom. 4. lit. 1. conclus. 511. num. 28.* Soar. *de legib. lib. 8. cap. 6. in princ.*

XXX.

Juris plus nemo in alium transferte potest, quam in se habeat.
Vide *infra. Lib. 12. cap. Nemo.*

CAP. XCVI.

Jus Naturale, Gentium.

AXIOMA I.

Jus naturale est immutabile. §. *pen. & ibi, Bocet. in Comment. In §. d. 1. N. G. & C. 1.2.*

Cap. XCVI. *Jus Naturale & Gent.* 753

*C. & C. l. 2. §. fin. ff. de Vfus. ear. rer. qua usu consum. §. ult. Inft. de legi-
agnat. intel.* ratio quia & eius causa h. c. natura & naturalis ratio est immuta-
bilis, mutari ergo in totum multo minus tolli potest. *l. 8 ff. de cap. minut. arg.
l. 6. C. de feruor. & ag.* Exempli causa defensio sui corporis est juris naturalis,
à nullo iraque Principe nullaque constitutione abrogari, nec illa Senatus au-
thoritas interdicare aut tollere potest. Angel. de Clav. *in casib. conficiend. Verb.
defensio. num. 1.* Vnde & jus hoc naturale indispensabile vocatur. *c. 1. & seq. dis-
tinct. 13. Be fold. 1. pol. cap. 2. num. 38.* adeo ut ne eius pars quidem tolli possit,
quod dispensare vocant quidam. Gratian. *in pr. dist. 5 & in fin. dist. 6 utrobi-
que. gl. & in cap. cum tanto. Verb. naturalis. de consuet.* quia totum est immu-
tabile. *d. l. 8 ff. de cap. dimin. Petr. Ravenn. de consuet. sect. 3. num. 9.* & nihil aliud
est quam recta ratio & fundamentum virtutum, quicquid igitur sit contra il-
lud, vitiosum est & contra rectam rationem, quia si unum contrarium est bo-
num, alterum relinquatur esse malum. *c. hospitalium. distinct. 32.* quod vero tale
est nulla ratione defendi vel subsistere potest. Myns. *5. obf. 97. Vid. Arnis. lib. 2.
de Majest. cap. 3. num. 10.*

Amplia quod etiam in jure divino hæc immutabilitas locum inveniat,
Etiam si enim Princeps & consuetudo sæpissime illud ex causa, quotiescunque
ratio naturalis veluti propter publicam utilitatem limitare & distinguere pos-
sit ut post Abb. et alios refert Curt. *in fin. Verb. prima est conclusio. de consue-
tud.* dum enim Dd. potestatem limitandi Leges divinas Majestati concedunt,
id semper addunt si causa probabilis id exigat. Gratian. *in c. dispensationes. 16.
& c. talis. 17. 1. q. 7.* Soto. *1. de just. & jur. q. 7. art. 3. gl. in l. fin. C. si coner. jur.* Myns.
5. obf. 97. Arnis. lib. 2. de Majest. c. 3. num. 5. atque sic ex sententia Canonista-
rum Pontifici potestatem declarandi, non vero dispensandi de eo relinquunt.
*Vid. gl. in c. mon. est. Verb. auctoritate de cor. gl. in c. quanto. Verb. absolvi. de ju-
rejur. & in c. proposui. Verb. dispensare. de concess. prob.* Iac. Almain. *in tr. de
potest. Eccles. cap. 13.* Covar. *de matrim. p. 2. c. 6. §. 9. n. 10.* tollere tamen hoc non
poterint. Injurius enim est in Deum sive Papa sive Imperator vel Princeps
qui illud in totum tollere vellet, eum inferior jura superioris violare non pos-
sit. *Clem. Romani. 2. in pr. de Elect. cap. cum inferior. 16. ibique. gl. Verb. liga-
re. de Major. & obed.* Declara axioma, quod intelligendum sit de ipsis prin-
cipiis & genere juris naturalis, secus in speciebus: ipsum enim genus totum
tollere & mutari nunquam potest. Species vero in subjectis individuis ex justa &
idonea causa si non funditus tolli, minui tamen & temperari potest. Menoch.
*1. conf. 100. num. 105. Donell. 1. comm. jur. c. vil. cap. 12. pag. 29. Bocer ad d.
§. pen. Inft. de l. N. G. & C. ibi Locam. in nor. Regner. Sixtin. 2. conf. Marp.
9. num. 108.* Aliter declarat Ampl. Dn. D. Biceius, *in pralog. rerum quotid.
dist. 1. num. 43.* ubi dicit quod immutabilitas ista intelligenda sit de iis, quæ re-
vera jura h. c. præcepta seu vetita sunt *fac. l. 7 ff. de LL. §. 10. ibi: in legi neces-
sitate. Inft. de testam. ordin.* non vero de iis, quæ perinde seu permiffa & libe-
ra sunt, hæc enim mutari & alio modo per Legislatorem constitui, ideoque pro-
hiberi vel in necessitatem quandam redigi possent exemplum manifestum vena-
tionis subditis interdictæ & alia multa offendunt. *vid. & C. Arg. lib. 41. tit. 1.
th. 12. num. 3.*

I I.

Non omne, quod rationem naturalem habet, juris est naturalis, nisi suam quoque formam & esse ab eo jure habeat. *l. juri civile 6. l. omnes populi ff. de de inst. & jur. G. add. 2. conf. Marp. 28. num. 115.*

I I I.

Ius gentium factio Principis est potentius. *arg. l. sunt quidam. 17. ff. de p. m. Dd. in l. Gallus §. quid sit antum. ff. de liber. & posthum. Decian. resp. 123. num. 71. Curt. sen. 1. conf. 36. num. 3. per §. naturalia. Inst. de l. N. G. C. Idemque etiam dicitur esse dignius, prout ex ordine rubricæ probat. Ludov. Gomez ad §. superest. Inst. de action. num. 41. vid. Regn. Sixt. 2. conf. Marp. 14. num. 110.*

CAP. XCVII.

Jus Civile.

Axioma I.

Ius civile est mutabile, §. naturalia. *Inst. de l. N. G. C.* quod tum novo contrario jure civili tolli & abrogari, tum ratione juris civilis in subjectis negotiis corrumpi potest. §. ult. *Inst. de leg. agnat. inter. Boccr. in Comment. ad d. §. naturalia. num. 5.* Ius enim hoc consistit in arbitrio Principis. Bartolus in l. fin. 9. Cod. sen. 1. rescind. non poss. Felinus in cap. qua in Ecclesia, num. 48. & Andr. ab Exca num. 147. de pall. Myns. observ. 97. Arnis. 1. de Matell. cap. 3. num. 7. id quod reprehensibile iudicati non debet, quippe cum non ut res divinæ perfectissimæ sunt, sic & humani juris conditio, quæ semper in infinitum decurrit, & nihil in eo est, quod perpetuò stare possit, eo quod multas formas edere natura novas depropter, *l. 2 §. sed quia 18. C. de ver. jur. enucl. & Novell. 74. in princip. d. vestique eventus, diversa gignant consilia & remedia suggerant, l. cum princ. ff. de vent. inst. meritoque ob evidentem novam civium utilitatem & novum jus condatur, l. 2. ff. de conf. Princ. & §. 1. ibi utilisim. Inst. de Codicill.*

I I.

De jure civili quando quid definitum est, non autem de jure Canonico, standum est juri civili, etiam in foro Canonico, *cap. 1. de oper. nov. nunc. Barbat. in extravag. ad reprimendum verb. per editum. n. 2. Socinus sen. conf. 3 col. 6. lib. 1. Neviz. in lib. 2. gl. 6. Nups. num. 69.* quia Canones non dedignantur sacras Leges imitari, *d. cap. 1. de op. nov. nunc. c. super specul. 28. de privileg.* unde & opera danda, ut jus Canonicum cum jure civili quoad id he. i potest concilietur, *cap. cum expediat 29. de Elect. in 6. Regnerius S. xiii. 2. conf. Marp. 9. num. 8.*

Quod Axioma intellige maximè procedere, quando differentie ratio assignari inter jus utrumque non possit, a¹ s enim secus erit. *Dec. in l. edita.*

num 1.

Cap. XCIX. De Jure Feudali. 755

num. 1. C. de edend. Rebuff. in trakt. de nominat. quast. 5. Principali. num. 16. Menoch. 2. arbit. jud. cas. 185. num. 12. Hinc vice versa quando quid de jure civili sit dubium, quod definitum de iure Canonico, si quando esse decisum iuris Canonici in utroque foro, tam seculari quam Ecclesiastico, post gloss. in cap. per Generabilem §. rationibus. Verb. Genes, qui fil. sine legit. per c. 1. §. 2. de jurejur. in 6. tradunt Wesenb. 1. conf. 1. num. 20. Blanc. de compromiss. quast. 2. num. 47. Corfesi. indag. lib. 2. cap. 6. Gail. 2. obs. 6. 121. num. 5. Vult. 3. confil. Marpurg. 29. num. 59. Mynf. 1. obs. 6. 41. quocirca Ius Canoniceum, quoad ea, quæ immediate sunt ipsi spirituali a. & ad sui defensionem spectant, non autem quoad temporalia, quæ ex spiritibus suis proveniunt, si Ius ipsum Cæsareum aliter de his statuatur, observandum esse respondit, Menoch. conf. 380. num. 5. §. 6 inde videmus in contrahendis matrimoniiis sæpe gradus computari secundum Ius Canoniceum, cum tan in computatione ea quoad successionem, non attendatur procedere, & in legitimatione per subsequens matrimonium, quoad filiorum legitimationem, non vero quoad successionem, refert Menoch. d. loc. ubi cit.

C A P. X C I X.

Jus Feudale.

In Iure feudali quando quid non reperitur decisum, regulariter standum est juri civili, cap. 1. de feud. cognit. Bald. in cap. 1. §. praeterea. Et ibi Przpositus num. 9. de prohib. feud. alien. per Frider. Alex. conf. 55. colum. 4. lib. 4. Et conf. 5. col. 2. lib. 5. Hartm. Pistor. 1. quast. 15. num. 76. quod in causis feudalibus deficiente constitutione feudali recurrendum sit ad id, quod juri communi decisum est. Curtius jun. in tr. feud. p. 1. quast. 4. in princ. num. 1. Zafl. in Epit. feud. part. 7. num. 6.

C A P. C.

Jus publicum.

Axioma I.

A qua persona jus publicum universum removet, ab eadem removee etiam omnes eius partes, l. si Titio 22. in princ. ff. quand. dies legat. l. si quis cum totum 7. ff. de Exception. res judic. Oldendorpius lib. 2. confil. Marpurg. 5. num. 98.

I I.

Ius publicum pactis privatorum non immutatur, Vide infra lib. XII. cap. pactum.

Jus strictum & summum.

Summum jus, summa injuria, Cic. *lib. 1. offe. Cuiac. l. 3. gg. Papin. ad l. 8. de collat.* Vnde Iurifconsultus jubetur esse studiosus æquitatis, *l. hac lege 8. C. de pact. convent.* & sub juris (scilicet stricti & subtilis) auctoritate sæpe perniciosè errari ait ICrus *in l. 91. §. sequitur 3. de Verbor. oblig. conf. l. 31. §. 2. ad Leg. Aquil.* quam allegat Iohann. Oldendorp. *1. conf. Marp. 3. num. 3. Gid. infr. lib. 17. cap. Subtilitas.*

Justitia, Justus, Justum.

Axioma I.

Iustitia æqualiter observari debet erga magnos & parvos, *cap. moGiz 2. de judic.* Ludovicus Gomez *ad §. ex maleficiis. Inst. de act. num. 9.* Fundamentum enim eius collocatum est in constantia voluntatis perpetuæ, *Pancian. conf. 149. num. 65.* Vnde & eam in Principe semper præsumi, *ex cap. si quando 5. de rescript.* refert, & exemplis iustitiæ de Rege Antiocho & Imp. Anastasio illustrat, *Gail. 2. observat. 58. num. 10. cum seq.* Iustitiæ siquidem bona non sunt venalia, nec æstimationem etiam ea recipit, *Menoeh. 2. arb. judic. cas. 342. num. 21.* Vnde & Iustitiæ (quæ aliàs gratuita esse debet) mercedem quærere, injustissimum esse, dicit M. Tullius *lib. 1. de Legib.* facile enim ea auro venditur, nec suam culpam quis pertimescit, cum sperat posse redimi. *Ludov. Rom. sing. 119. n. 1.* inò pauci reperiuntur, qui pro iustitia, virtute & veritate egeni agant. Vn de is Deum tentare dicitur, si saltem sapientiæ non habet, sine quo est insulsus, si saltem conscientie profundit, sine quo diabolicus existit, & conscientiam ipse suam proximique charitatem defraudat, quando oculis aliorum inhiat, & marsupia exinanire studet, de munere accepto recte se judicaturum persuadet, *Korpen. 2. observat. 137. num. 4.* hinc si Princeps iustitiæ fines & terminos exièdit, contra ordinationem Dei peccare, & Principis nomine indignum esse, *ex cap. scelus 21. 2. quæst. 1.* deducit Afflict. *in cap. 1. §. similiter potest. num. 15. de Capitan. qui cur. 2. feud. 51.* pulchre hac de re Claudianus ad Honorium :

Nec tibi quid liceat, sed quid fecisse decebit,

Occurrit, mentem domet respectus honesti.

Quare etiam si potestas Principis dicatur supra, intra fines tamen iustitiæ eam conclusam remanere debere suadet, *Zalius in l. 2. Verb. ratum. ff. de origine juris*, quanto enim immensior Principis potestas, tanto magis iustitiam & æquitatem colere, & colendam præscribere debet. *Gail. lib. 2. observat. 36.*

BM. N. 12.

II.

Qui nimis iustus est, plerumque in iustitia sua perit, *gloss. in cap. mis-
sum pridem 10. Verb. elicit. extr. de renunc. fac. text. in cap. serpens 47. dist. 1.
de penitent. Patian. cons. 33. num. 88.*

III.

Iusto non adversabitur quicquam malignum, *l. inter claras 8. c. de sum-
ma Trinit. cap. qui recte 66. cap. iniustum 89. 11. quest. 3. cap. omnis que
iuste 10. dist. 45. Speculat. libr. 1. part. 4. de advocat. §. hic dicen-
dum. num. 12.*

IV.

Iustum quod est, vel iustum esse putamus, id iuste nobis etiam est per-
sequendum. *Dems. 16. §. 20. Carpz. p. 3 q. crim. 107. num. 67.*

CAP. CIII. & ult.
Juventus, Juvenis.

Axioma I.

Non expectanda ætas in eo, qui fulget virtutibus & moribus pollet.
*Valer. apud Vopisc. in Probo. Vnde ab eximia ætate expectandum non esse
progressum ætatis dixit M. Tullius in 5. Philop. quod etiam notatus in l. pen.
§. 1. de Decur. ibi: Et dignitas certam ætem cum honoris id faceret, ut Princeps
indulgere possit, Cuius. in Papin. ad L. 1. Resp. in L. 6. §. 1. de decur.*

I I.

Juvenes tractabiliiores senibus, & ad quosvis servitium aptiores, *L. 37. ff.
de adl. edict. quia in iis solent esse sensus acutiores, & ad capiendum ve-
lociores, gloss. in l. Gallus 29. in princ. ff. de liber. & posth. Panormitan. in
cap. quosvis 5. in ter. notab. de testib.*

III.

Juvenili ætate facile quid condonamus, *vide supra
lib. 1. cap. Actus.*

Finis Libri noni.

LIBER DECIMVS.

CAP. I.

De Labore.

Axiom. 1.

Labor omnis optat præmium, & operarius dignus est suâ mercede, *cap. quicunque 4. 12. quæst. 2. cap. cum secundum 16. extr. de probend. gloss. in cap. fin. Verb. laborem 7. quæst. 1. & cap. charitatem 12. quæst. 2. Pacian. conf. 153. num. 27.* Dicitur enim ratio naturalis, ne quis fraudetur suis laboribus, sed ut præcipuum sibi habeat, quod sua industria suoque sudore lucratur: cum æquum non sit, ut alius eâ in re fruatur commodo, in qua non laboravit, *l. jure succursum 6. §. si pater 1. ff. de jur. dot. l. reservatum 12. §. 1. ff. de distract. pign. Regner. Sixtin. 2. conf. Marpurg. 14. num. 170.* seu potius justum, ut unicuique labor suus proficiat. Calliodorus *lib. 2. Var. Epist. 33.* Adde Aristot. *lib. 5. Ethic. cap. 4.* Vlpian. *in l. 1. §. ult. de aq. pluvi. arcend. Hyppolit. à Collib. ad l. 10. de Reg. Jur. imò & æquitati consonum, quod qui magis laborat, magis etiam illi tribuatur. l. 1. Cod. de Consulib. cap. miramur §. circ. fin. 61. distinct. cap. jui militare 10. 1. dist. cap. sacerdos 9. 1. quæst. 2. Speculat. *in tit. de citat. num. 5. Vers. porro. col. 2.* Ludovicus Gomez *ad §. fuerat. Instit. de astron. num. 3.* Vnde & laborum nostrorum fructus ad alios transferri lucuosum esse. *Imp. in §. 1. Instit. per quas personas cuique acquir. dixit.**

I I.

Cessante labore cessare debet & præmium laboris, *l. Seio 10. in primis de ann. legat.*

Declara hanc regulam, quod vera sit, si labor cesset ob defectum personæ, quæ fortè mortua sit, vide Carpov. *part. 2. conf. 6. desin. 17. num. 9.* item si desidia personæ cessaveris, unde qui cessavit, amittit beneficium, vide *supra lib. 2. cap. 5. de Benefic. axiom. ult.* non autem procedat in bene ementis & veteranis.

III.

In laboribus, operis exigendis valetudinis & honestatis est habenda ratio, *l. 26. de oper. libert.*

CAP.

CAP. II.

De Læsione.

Axioma I.

Læsio enormiter nunquam is dicitur, qui in læsionem consentit, Angl. *imr*
disf. incip. duo litigantes. per cap. scienter. de reg. jur. allegatus ab Imol. im
cap. Quintus Vallis. num. 46. de iur. jur. Wesenb. l. conf. 23. num. 49. Cravet.
conf. 192. num. 1. conf. 114. num. 12.

I I.

Læsio ex iudicio sortis vel fortunæ proveniens non retractatur. Gomez.
in sum. resolut. de contrah. cap. 14. num. 4. Versus nemo inferitur. Bald. in l. i. iur
Frator. ff. de minor. At. Pinel. ad l. 2. C. de rescind. vendit. cap. 1. num. 6.
Marant. de ord. jud. par. 6. num. 247. Philip. Matth. 1. conf. Marpurg. 32.
num. 31. Non enim læsio est considerabilis, quando eventus, qui se habere
posset ad incommodum vel commodum, dubius esset. l. de fidei commissis 11.
C. de transact. l. si pater puella 12. Cod. de inoff. testam. cum nemo videatur
lædi, ubi casus fortuiti par in utramque partem est ratio, Cravet. conf. 598.
num. 10. Conf. Arg. l. conf. 65 num. 16. Vnde & in dubio læsionem nunquam
præsumi patet, ex l. si circumscripta 6. C. solut. matrim. dos quem. per ubi
mulier dicens se deceptam esse in æstimatione rerum dotialium, deceptio-
nem probare debet. idem not. gloss. in l. si res. §. si mulier. ff. de iur. dot. vide
Gozad. conf. 44. num. 8. Cephal. conf. 3. in fin. Port. conf. 169. num. 6. Alex.
conf. 92. num. 28. Sol. 6. Rolandus à Valle conf. 10. num. 9. C. conf. 28. num. 27.
Solum. 4. Ruin. conf. 129. num. 39. Sol. 1. Nat. conf. 650. num. 8. Sol. 4. Paris.
conf. 96. num. 67. Sol. 1. neque etiam admitti debere ad læsionem proban-
dam cum, contra quem præsumptio iuris militat, post Iohan. Andr. in cap. 1.
in fin. de pall. num. 6. Alex. conf. 240. num. 10. Sol. 6. Ruin. conf. 35. num. 37.
notat Alciat. de præsumpt. in princ. p. 2. num. 24. in fin. quare nec læsum
censeri in acta, cui boni viri & graves interfuerunt, cum horum præsentia
omnem deceptionem excludat, dicunt Bald. in l. 35. C. de transact. Alex. in
l. si cum do. em. §. eo autem tempore. sol. matr. Alciat. de præsumpt. reg. 1. præf. 21.
n. 1. Angel. in §. quadrupli. m. 11. Inst. de act.

I I I.

Ex læsione enormi semper dolus præsumitur, *l. omnes 17. §. Lucius 1. ff.*
quia in fraud. cred. l. si superstitis 5. C. de dol. Gail. 1. obser. 7. num. 12. Carpov.
cum alleg. decif. 86. num. 14. læsionem enim enormissimam habere in se
dolum recipi & iniquitatem quam æquiparari dolo ex proposito cum Covar-
ruy. 2. Gar. rejiciat. cap. 4. num. 5. Affirmat Honthem. 2. de art. Notar. c. 29.
num. 87. cum quando læsio enormissima apparet omnis præsumptio bona,
quæ ex iudicis præsentia oriri solet, cessare dicatur, Ruin. conf. 170. num. 17.
Sol. 14.

Sol. 1. Boët. *decisi legal.* 100. num. 9. Vult. 2. *conf. Marpurg* 29. num. 140. Hinc læsio enormis metum in actu intervenisse præsumi facit Bursarius in *Serb. læsio* Honthem. 2. *de art. Nojar. cap.* 29. num. 87. dicitur etiam arguere ignorantiam iusti valoris rei renunciatur, & quod de ipsa reuuncians consensu potuisset, nisi renunciasset, Glossa & Bartol. in *l. 2. C. de referend. vendit.* Ant. Butt. *conf.* 51. *in fin.* & quidem in facto proprio, Decius *conf.* 383. num. 3. iuramento etiam interveniente, Corn. *conf.* 250. Sol. 4. Vult. 2. *conf. Marpurg.* num. 29. Sol. 106. Inde & hæc enormis læsio in omni generalitate verborum excipitur, *l. si liberius* 44. *de oper. libert. l. creditor* 60. §. Lucius 4. *mand. l. 3. C. de dor. promiss.* Romaa. *conf.* 91. *Ysaibemate.* num. 3. & ibi Mandol. in *addit. Serb. intelligitur.* Pantischem 1. *quæst. pract.* 11. n. 10.

Limita^{ta}, non procedere in læsione modica cum hoc in casu petratio quis restituatur. Speculat. *tit. de rest. in integr.* §. 1. num. 37. & in §. ult. n. 3. per *l. scio* 4. ff. *de restit. in integr.* Conf. Arg. 1. *conf.* 67. num. 22. vel si actus adesset reiterati, utpote in quibus remedium *L. 2. C. de referend. vendit.* cessare dicitur Paul. *conf.* 383. col. 2. *ad fin.* Sol. 2. Alex. *conf.* 133. col. 3. & *conf.* 147. Sol. 5. Decius *conf.* 181. col. 3. & *conf.* 216. col. ult. *Serb. & præsertim. ista conclusio.* Cravette, *conf.* 114. num. 18. Philippus Matth. 2. *conf.* Marpurg 32. num. 36. quæ autem modica vel enormis hoc arbitrio boni viri decernitur. Glossa in §. *pretium. Instit. de Empt.* Decius *conf.* 29. *Iuridicum.* Baldus in *l. cum autem. de arbitr.* Pantischman. 1. *quæst.* 2. num. 20. vide & Myns. §. *obser.* 60.

CAP. III.

De Læticia.

Læticia populi submoveri Imperatores non patiuntur, *l. 4. C. de pagan.* modo scilicet abstrahatur omnis superststitio & impietas, *deß. l. 4.*.. quin imò Imperatores eandem conservare & ad quietem popularium ac bene gubernandam Rempublicam pertinere arbitrati sunt, faciunt huc loca, quæ non sine singulari cura congesti Lipsius in *suu polittic. lib.* 4. *cap.* 8. & Dn. Bernegger. *ad Tacit. Germ. quæst.* 96.

CAP. IV.

De Lascivia.

Lascivia culpa est & plerunque lata, *l. penult. ff. de Si bon. rapt.* ideoque etiam coercetur. quod aliàs malè fieret, si nec culpa esset. Sic coercetur miles per vinum aut lasciviani lapsus, *l. omne* 6. §. *penult. de re milit.* sic qui lascivia fugat armentum tenetur actione in factum, §. *interdum* 11. *Instit. de obligat. quæ ex delict.* denique coercetur, qui per lasciviam causam mortis alteri præbuit. *l. 4. §. 1. de scar.* Adde Cuiacium *tract.* 3. *ad African.* in *l. 55. locat.*

CAP.

C A P. V.

Laus, Laus propria.

Axioma I.

Proprio laus forder in ore.

Vulgatum hoc est proverbium, quod & Iurisperiti suum fecerunt, *in notis ad l. obferuare 4. §. 3. de offic. l. roconf.*

Verum limitationem hoc verbum recipit, *ex primis. Inst. in princ. ibi: pini, felix, Victor*, ut propria laus teratur. quod utes non vanè iactantur, sed defensionis vel exemplo tribuntur, *in d. l. 4. §. 3. Et l. 7. de offic. Proconf. ubi Collig. Argent. thes. §. 4. inst. quoniam in car. iur. a via potest. fol. §. item Roma 15. Insistunt de excusat. tuor. l. 8. Cod. de metat. l. 6. Cod. de profess. Et Medic.*

I I.

Non oportet laudando alterius augere malitiam. *l. 1. §. 4. de ser. corrupte. Cuiac. ad Edict. Pauli l. 2. Et seqq. d. 1. Vnde & laudator maligni propositi tenetur, d. §. 4. Vid. sup. lib. III. tit. commendatio.*

C A P. VI.

De Lectione.

Legimus aliqua ne negligantur, legimus ne ignoremus, legimus non ut teneamus, sed ut repudiemus, *cap. legimus 9. distinct. 37. l. un. §. 2. 9. C. de Caduc. coll. vid. Ofterm. ad §. 1. Inst. de testam. ord.*

C A P. VII.

De Legato-

Axioma I.

Legatum non est de numero commerciorum, *l. 41. §. 5. ff. de legat. 1. quia id non nisi ob amicitiam vel ob meritum fieri solet. l. 9. ff. pro soc. Conf. Arg. 1. conf. 84. num. 102.*

Intellige verum in terminis commercii promericali & negotiationis, quæstusosæ, *l. legatus 65. in princ. ff. de legat. 3. negotiatio enim hoc respectu non aptè dicitur: d. l. 41. §. 5. de legat. 1. secus si sermo sit de commercio gratitudinis, quæ est consuetudinis & vicissitudinis amicæ, tunc enim legatum causam commercii habere refert, post Imol. num. 12. Zaf. ad d. l. 41. §. 5. d. 1. n. 6. Vid. Et gl. in l. Marcellus de don. int. vir. Et uxor.*

D d d d

II. Lega.

posse, & ratio est manifesta, quia licet privatum jus ex singulorum pendeat voluntate, non ita illud, quod respicit totam communitatē, & quia quilibet privatorum dispositio alteri tertio nocere non potest. *non debet. 23. de regulis juris, lib. 6. cap. quamvis pactum, de pactis, eod. lib. cum similibus.* Huc etiam pertinent exempla, quæ ponit l. recon. in d. §. huius studij. Aut verò privilegium conceditur singularibus & privatis personis, & subdistingue; vel enim principaliter respexit earum favorem, & secundariò bonum publicum, quatenus scilicet lex, vel Princeps rectè disponendo res privatorum, intendit etiam communem utilitatem, quæ resultat ex eo, quod civitas, seu Regnum opibus abundet, & cives habeat locupletes, & in hoc casu procedit hoc Axioma, quod iis, quæ pro se introducta sunt (si aliud non obstat) quilibet renunciare potest, nec attenditur utilitas Reip. secundaria, & minus principalis, juxta reg. l. 1. ibi, *prima enim ratio, ff. de auctor. tutor. & in simili de præjudicio tertii minus principali, notat. gloss. ult. in d. c. quamvis pactum. recepta, ex multis, de quibus Cou. p. 3. §. 3. num. 7. & optimis exemplis explicat Sanchez. in præcepta Decalogi, tom. 1. lib. 3. c. 9. n. 31. & 39.* Vel lex, aut privilegium disponendo de privatorum bonis, non respicit principaliter eorum privatum favorem, sed publicam utilitatem, quia non tam civium utilitati consulit, quàm publico incommodo, ut contingit in iuramento calumnie, juxta d. §. quia veremur, & in aliis, in quibus lex principaliter litibus, aut fraudibus obviare intendit, juxta reg. text. in l. properandum. 13. C. de iudic. cap. finem lusibus. 5. de dolo & contum. l. 1. ff. de usucap. Atque ita hanc esse communem Doctorum sententiam post Abb. Felin. & alios in d. cap. si diligenti, testatur. D. Barbosa. d. p. 1. num. 64. quibus adde Cupac. ad tit. C. de sponsal. Card. Tusch. tom. 4. lit. l. conclus. 511. num. 28. Soar. de legib. lib. 8. cap. 6. in princ.

XXIX.

Juris plus nemo in alium transfert potest, quam in se habeat.
Vide infra. Lib. 12. cap. Nemo.

CAP. XCVI.

Jus Naturale, Gentium.

AXIOMA I.

Jus naturale est immutabile. §. pen. & ibi, Bocet. in Comment. Inst. d. 1. n. G. & C. l. 2.

Cap. XCVI. Jus Naturale & Gent. 753

G. & C. l. 2. §. fin. ff. de usufr. car. rer. qua usu consum. §. ult. Inst. de legat. agnat. inter. ratio quia & eius causa h. e. natura & naturalis ratio est immutabilis, mutari ergo in totum multo minus tolli potest. l. 8 ff. de cap. minui. arg. l. 6. C. de ferri. & 9. Exempli causa defensio sui corporis est juris naturalis, à nullo itaque Principe nullaque constitutione abrogari, nec ulla Senatus auctoritas interdicare aut tollere potest. Angel. de Clav. in casib. conscient. Verb. defensio. num. 1. Vnde & jus hoc naturale indispensabile vocatur. c. 1. & seq. dist. 13. Bcford. 1. polu. cap. 2. num. 38. adeo ut ne eius pars quidem tolli possit, quod dispensare vocant quidam. Gratian. in pr. dist. 5. & in fin. dist. 6. utrobique. gl. & in cap. cum tanto. Verb. naturalis. de consuet. quia totum est immutabile. d. l. 8 ff. de cap. dimin. Petr. Ravenn. de consuet. sect. 3. num. 9. & nihil aliud est quam recta ratio & fundamentum virtutum, quicquid igitur sit contra illud, vitiosum est & contra rectam rationem, quia si unum contrarium est bonum, alterum relinquitur esse malum. c. hostisulium. dist. 32. quod vero tale est nulla ratione defendi vel subsistere potest. Myns. §. ebf. 97. Vid. Arnis. lib. 2. de Majest. cap. 3. num. 10.

Amplia quod etiam in jure divino hæc immutabilitas locum inveniat, Etiam si enim Princeps & consuetudo sæpissime illud ex causa, quotiescunque ratio naturalis veluti propter publicam utilitatem limitare & distinguere possit ut post Abb. et alios refert Curt. in fin. Versi. prima est conclusio. de consuetud. dum enim Dd. potestatem limitandi Leges divinas Majestati concedunt, id semper addunt si causa probabilis id exigat. Gratian. in c. dispensationes. 16. & c. rals. 17. 1. q. 7. Soto. 1. de just. & jur. q. 7. art. 3. gl. in l. fin. C. si com. j. m. Myns. §. ebf. 97. Arnis. lib. 2. de Majest. c. 3. num. 5. atque sic ex sententia Canonistarum Pontifici potestatem declarandi, non vero dispensandi de eo relinquunt. Vid. gl. in c. non est. Verb. auctoritate de cor. gl. in c. quanto. Verb. absq. de jur. rej. & in c. proposui. Verb. dispensare. de concess. prob. Iac. Almain. in 11. de potest. Eccl. cap. 13. Covar. de matr. p. 2. c. 6. §. 9. n. 10. tollere tamen hoc non poterit. Injurius enim est in Deum sive Papa sive Imperator vel Princeps qui illud in totum tollere vellet, cum inferior jura superioris violare non possit. Clem. Romani. 2. in pr. de Elect. cap. cum inferior. 16. ibique. gl. Verb. ligare. de Major. & obed. Declata axioma, quod intelligendum sit de ipsis principii & genere juris naturalis, secus in speciebus: ipsum enim genus totum tolli & mutari nunquam potest. Species verò in subiectis individuis ex justa & idonea causa si non funditus tolli, minui tamen & temperari potest. Menoch. 1. conf. 100. num. 105. Donell. 1. comm. jur. c. 61 cap. 12 pag. 29. Bocer ad d. §. pen. Inst. de l. N. G. & C. & ibi Locam in nor Regner. Sixtin. 2. conf. Mart. 9. num. 108. Aliter declarat Ampl. Dn. D. Biccus, in pralog. rerum quotid. dist. 1. num. 45. ubi dicit quod immutabilitas ista intelligenda sit de iis, quæ revera jura hæc, præcepta seu verita sunt fac. l. 7 ff. de LL. §. 10. ibi: in legi necessitatem. Inst. de reffam. ordin. non verò de iis, quæ perinde seu permiffa & libera sunt, hæc enim mutari & alio modo per Legislatorem constitui, ideoque prohiberi vel in necessitatem quandam redigi posse exemplum manifestum venerationis subditis interdictæ & alia multa ostendunt. vid. & C. Arg. lib. 41. tit. 11. lib. 12. num. 3.

Ccccc

II. Non

II.

Non omne, quod rationem naturalem habet, juris est naturalis, nisi suam quoque formam & esse ab eo jure habeat. *l. jw civile 6. Lomnes populi. ff. de de Inst. & jur. Godd. 2. conf. Marp. 28. num. 115.*

III.

Ius gentium factio Principis est potentius. *arg. l. sunt quidam. 17. ff. de pen. Dd. in l. Gallus. §. quid si tantum. ff. de liber. & posthum. Decian. resp. 123. num. 73. Cuit. sen. 1. conf. 56. num. 5. per §. naturalia. Inst. de l. N. G. C. Idemque etiam dicitur esse dignius, prout ex ordine rubricæ probat. Ludov. Gomez ad §. superest. Inst. de action. num. 41. vid. Regn. Sixt. 2. conf. Marp. 14. num. 110.*

CAP. XCVII.

Jus Civile.

Axioma I.

Ius civile est mutabile, §. naturalia. *Inst. de l. N. G. C.* quod tum novo contrario jure civili tolli & abrogari, tum ratione juris civilis in subjectis negotiis corrumpi potest. *§. ult. Institut. de legitt. agnat. tutel. Bocet. in Comment. ad d. §. naturalia. num. 5.* Ius enim hoc consistit in arbitrio Principis. *Bartholus in l. fin. 9. Cod. sen. 1. rescind. non poss.* *Felinus in cap. qua in Ecclesia. num. 48.* & *Andr. ab Exea num. 147. de pact.* *Myns. §. obfer. 97. Arnt. 1. de Mareff. cap. 3. num. 7.* id quod reprehensibile judicari non debet, quippe cum non ut res divinæ perfectissimæ sunt, sic & humani juris conditio, quæ semper in infinitum decurrit, & nihil in eo est, quod perpetuò stare possit, eò quod multas formas edere natura novas depropter, *l. 2 §. sed quia 18. C. de Ser. jur. enucl. & Novell. 74. in princip.* diversique eventus, diversa gignant consilia & remedia suggerant, *l. tam princ. ff. de Senr. instic. meritoque ob evidentem novam civium utilitatem & novum jus condatur, l. 2. ff. de const. Princ. & §. 1. ibi utilissimum. Inst. de Codicill.*

II.

De jure civili quando quid definitum est, non autem de jure Canonico, standum est juri civili, etiam in foro Canonico, *cap. 1. de oper. nov. nunc. Barbat. in extra vag. ad reprimendum verb. per editum. n. 2.* *Socinus sen. conf. 3. col. 6. lib. 1.* *Nevizan. lib. 2. §. 10.* *Nupt. num. 69.* quia Canones non designantur sacras Leges imitari, *d. cap. 1. de op. nov. nunc. c. super specul. 28. de privileg.* unde & opera danda, ut juxta Canonicum cum jure civili quoad id sic, i potest concilietur, *cap. cum expediat 29. de Elect. in 6.* *Regnerus S. xtin. 2. conf. Marp. 9. num. 8.*

Quod Axioma intellige maximè præcedere, quando differentie ratio assignari inter jura utrumque non possit, atque enim secus erit. *Dee. in l. extra.*

num. 1.

Cap. XCIX. De Jure Feudali. 755

num. 1. C. de edend. Rebuff. in tract. de nominat. quæst. 3. Principale. num. 16. Menoch. 2. arbit. jud. cap. 185. num. 12. Huc vice versa quando quid de jure civili sit dubium, quod definitum de iure Canonico. si fuerit esse deficienti iuris Canonici in utroque foro, tam seculari quam in Ecclesiastico, post gloss. in cap. per venerabilem §. rationibus. Verb. Genes, qui fil. sint legiti. per c. 1. §. 2. de iurejur. in 6. tradunt Wesenb. 1. consil. num. 20. Bianc. de compromiss. quæst. 2. num. 47. Corfet. indag. lib. 2. cap. 6. Gail. 2. obfer. 121. num. 5. Vult. 3. consil. Marpurg. 29. num. 59. Mynf. 1. obfer. 41. quocirca ius Canonicum, quoad ea, quæ immediate sunt spiritalia & ad sui defensionem spectant, non autem quoad temporalia, quæ ex spiritalibus proveniunt, si ius ipsum Cæsareum aliter de iis statuat, observandum esse respondit, Menoch. consil. 380. num. 5. §. 6 inde videmus in contrahendis matrimonii sæpe gradus computari secundum ius Canonicum, eum tamen in computatione ea quoad successionem, non adrendatur procedere, & in legitimatione per subsequens matrimonium, quoad filiorum legitimationem, non vero quoad successionem, refert Menoch. d. loc. ubi citat.

C A P. X C I X.

Jus Feudale.

In iure feudali quandoquid non reperitur decisum, regulariter standum est iuri civili, cap. 1. defend. cognit. Bald. in cap. 1. §. praterea. & ibi præpositus num. 9. de prohib. feud. alien. per Frider. Alex. consil. 55. colum. 4. lib. 4. & consil. 5. col. 2. lib. 5. Hartm. Pistor. 1. quæst. 15. num. 76. quod in causis feudalibus deficiente constitutione feudali recurrendum sit ad id, quod iuri communi decisum est. Curtius jun. in tr. feud. p. 1. quæst. 4. in princ. num. 1. Zaf. in Epit. feud. part. 7. num. 6.

C A P. C.

Jus publicum.

Axioma I.

Aqua persona jus publicum universum removel, ab eadem removel etiam omnes eius partes, l. si Titio 22. in princ. ff. quand. dies legat. l. si quis cum totum 7. ff. de Exception. res judic. Oldendorpius lib. 2. consil. Marpurg. 5. num. 98.

II.

Ius publicum pactis privatorum non immutatur, Vide infra lib. XIX. cap. primum.

CCCCC 2

CAP

Jus strictum & summum.

Summum jus, summa injuria, Cie. *lib. 1. offic. Cuiac. l. 3. 99. Papin. ad l. 8. de collat.* Vnde Iurifconsultus jubetur esse studiosus æquitatis, *l. hac lege 8. C. de pact. convent.* & sub juris (scilicet stricti & subtilis) auctoritate sæpe perniciosè errari ait ICius *in l. 91. §. sequitur 3. de Verbor. oblig. conf. l. 51. §. 2. ad Leg. Aquil.* quam allegat Iohan. Oldendorp. *1. conf. Marp. 3. num. 3. §. 2. infr. lib. 17. cap. Subtilium.*

Justitia, Justus, Justum.

Axioma I.

Iustitia æqualiter observari debet erga magnos & parvos, *cap. novit 3. de judic. Ludovicus Gomez ad §. ex maleficiis. Inst. de act. num. 9.* Fundamentum enim eius collocatum est in constantia voluntatis perpetuæ, *Pacian. conf. 149. num. 65.* Vnde & eam in Principe semper præsumi, *ex cap. si quando 5. de rescript. ceteri, & exemplis iustitiæ Rege Antiocho & Imp. Anastasio illustrat, Gail. 2. observat. 58. num. 10. cum seq.* Iustitiæ siquidem bona non sunt venalia, nec æstimationem etiam ea recipit, *Mench. 2. arb. judic. cas. 342. num. 21.* Vnde & Iustitiæ (quæ aliàs gratuita esse debet) mercedem quærere, injustissimum esse, dicit M. Tullius *lib. 1. de Legib.* facile enim ea auro venditur, nec suam culpam quis pertimescit, eum sperat posse redimi. *Ludov. Rom. sing. 119. n. 1.* Inò pauci reperiuntur, qui pro iustitia, virtute & veritate egeni agant. Vnde is Deum tentare dicitur, si salem sapientiæ non habet, sine quo est insulsus, si salem conscientię profundit, sine quo diabolicus existit, & conscientiam ipse suam proximique charitatem detrauat, quando oculis aliorum inhiat, & marsupia exinanire studet, de munere accepto recte se judicaturum persuadet, *Kæpen. 2. observ. 137. num. 4.* hinc si Princeps iustitiæ fines & terminos exièdit, contra ordinationem Dei peccare, & Principis nomine indignum esse, *ex cap. scelus 21. 2. quast. 1. deducit Alstet. in cap. 1. §. similiter potest. num. 15. de Capitan. qui cur. 2. feud. 51.* pulchrè hac de re Claudianus ad Honorium :

Nec tibi quid liceat, sed quid fecisse decebit,

Occurrat, mentem domes respectus honesti.

Quare etiam si potestas Principis dicatur supra, intra fines tamen iustitiæ eam conclusam remanere debere suader, *Zalius in l. 2. Verb. ratum. ff. de origine juris,* quanto enim immensior Principis potestas, tanto magis iustitiam & æquitatem colere, & colendam præscribere debet. *Gail. lib. 2. observat. 56.*

MANZ. 12.

II.

Qui nimis iustus est, plerumque in iustitia sua perit, *gloss. in cap. nifi-
eum pridem 10. Verb. elicit. extr. de renunc. fac. text. in cap. serpens 47. dist. 1.
de penitenti. Pacian. conf. 33. num. 38.*

III.

Iusto non adversabitur quicquam malignum, *l. inter claras 8. C. de sum-
ma Trinis. cap. qui recte 66. cap. iniustum 89. 11. quass. 3. cap. omni que
iuste 10. dist. 45. Speculat. libr. 1. part. 4. de advocat. §. hic dicen-
dum. num. 12.*

IV.

Iustum quod est, vel iustum esse putamus, id iuste nobis etiam est per-
sequendum. *Deut. 16. 6. 20. Carpz. p. 3 q. crim. 107. num. 67.*

CAP. CIII. & ult.

Juventus, Juvenis.

Axioma I.

Non expectanda ætas in eo, qui fulget virtutibus & moribus pollet.
Valer. apud Vopisc. in Probo. Vnde ab eximia ætate expectandum non esse
progreßum ætatis dixit M. Tullius in 5. *Philip.* quod etiam notatur in *l. pen-
§. 1. de Decur.* ibi: *Et dignitas cetera spem cum honoris id faceret, ut Princeps
indulgere possit, Cuius. in Papin. ad l. 1. Resp. in l. 6. §. 1. de decur.*

II.

Juvenes tractabiliiores senibus, & ad quosvis servitium aptiores, *L. 37. ff.
de adul. edict.* quia in iis solent esse sensus acutiores, & ad capiendum ve-
lociores, *gloss. in l. Gallus 29. in princ. ff. de liber. Et posth. Panormitan. in
cap. quoniam 5. in terz. notab. de testib.*

III.

Juveniliter ætate facile quid condonamus, *Vide supra
lib. 1. cap. Actus.*

Finis Libri noni.

LIBER DECIMVS.

CAP. I.

De Labore.

Axiom. I.

Labor omnis optat præmium, & operarius dignus est suâ mercede, *cap. quicunque 4. 12. quæst. 2. cap. cum secundum 16. extr. de praebend. gloss. in cap. fin. Verb. laborem 7. quæst. 1. & cap. charitatem 12. quæst. 2. Pacian. conf. 153. num. 27.* Distat enim ratio naturalis, ne quis fraudetur suis laboribus, sed ut præcipuum sibi habeat, quod sua industria suoque sudore lucratur: cum æquum non sit, ut alius eâ in re fruatur commodo, in qua non laboravit, *l. jure succursum 6. §. si pater 1. ff. de jur. dor. l. rescriptum 12. §. 1. ff. de distract. pign. Regner. Sixtin. 2. conf. Marpurg. 14. num. 170.* seu potius justum, ut unicuique labor suus proficiat. *Calisdorus lib. 2. Var. Epist. 33. Adde Aristot. lib. 5. Ethic. cap. 4. Vlpian. in l. 1. §. ult. de aq. pluvi. arcend. Hyppolit. à Collib. ad l. 10. de Reg. jur. imò & æquitari consonum, quod qui magis laborat, magis etiam illi tribuatur. l. 1. Cod. de Consulib. cap. miramur 5. circ. fin. 61. distinct. cap. jui militare 10. 1. distinct. cap. sacerdos 9. 1. quæst. 2. Speculat. in tit. de estat. num. 5. & porro. col. 2. Ludovicus Gomez ad §. fuerat. Instit. de action. num. 3. Vnde & laborum nostrorum fructus ad alios transferri lucuosum esse. Imp. in §. 1. Instit. per quas personas cuique acquiritur dicit.*

II.

Cessante labore cessare debet & præmium laboris, *l. Seio 10. in primis de ann. legat.*

Declara hanc regulam, quod vera sit, si labor cesset ob defectum personæ, quæ forrè mortua sit, vide *Carpov. part. 2. conf. 6. defin. 17. num. 9.* item si desidia personæ cessaverit, unde qui cessavit, amittit beneficium, vide *supra lib. 2. cap. 5. de Benefic. axiom. ult.* non autem procedat in bene emeritis & veteranis.

III.

In laboribus, operis exigendis valetudinis & honestatis est habenda ratio, *l. 26. de oper. libert.*

CAP.

CAP. II.

De Læsione.

Axioma I.

Læsio enormiter nunquam is dicitur, qui in læsionem consentit, Angl. *im diff. incip. duo litigantes. per cap. scienter. de reg. jur. allegatus ab Imol. in cap. Quintus ad Alti. num. 46. de iur. jur. Wetsenb. 1. conf. 23. num. 49. Cravet. conf. 192. num. 1. conf. 114. num. 12.*

I I.

Læsio ex iudicio fortis vel fortunæ proveniens non retractatur. Gomez. *in sum. resolut. de contrah. cap. 14. num. 4. Vers nono inferunt. Bald. in l. ult. Fracor. ff. de minor. At. Pinel. ad l. 2. C. de rescind. vendic. cap. 1. num. 6. Marant. de ord. jud. part. 6. num. 247. Philip. Matth. 1. conf. Marburg. 32. num. 34. Non enim læsio est considerabilis, quando eventus, qui se habere possit ad incommodum vel commodum, dubius esset. l. de fideicommissis 11. C. de transact. l. si pater puella 12. Cod. de inoff. testam. cum nemo videatur lædi, ubi casus fortuiti par in utramque partem est ratio, Cravet. conf. 598. num. 10. Conf. Arg. 1. conf. 65 num. 16. Vnde & in dubio læsionem nunquam præsumi patet, ex l. si circumscripta 6. C. solut. matrim. dos quem. per ubi mulier dicens se deceptam esse in ætimatione rerum dotalium, deceptionem probare debet. idem not. gloss. in l. fides. §. si mulier. ff. de jur. dot. vide Gozad. conf. 44. num. 8. Cephal. conf. 3. in fin. Port. conf. 169. num. 6. Alex. conf. 92. num. 28. Sol. 6. Rolandus à Valle conf. 10. num. 9. C. conf. 28. num. 27. Sol. 4. Ruin. conf. 129. num. 39. Sol. 1. Nat. conf. 650. num. 8. Sol. 4. Paris. conf. 96. num. 67. Sol. 1. neque etiam admitti debere ad læsionem probandam eum, contra quem præsumptio iuris militat, post Iohan. Andr. in cap. 1. in fin. de pall. num. 6. Alex. conf. 240. num. 10. Sol. 6. Ruin. conf. 35. num. 37. notat Alciat. de præsumpt. in princ. p. 2. num. 24. in fin. quare nec læsum censeri in acta, cui boni viri & graves interfuerunt, cum horum præsentia omnem deceptionem excludat, dicunt Bald. in l. 35. C. de transact. Alex. in l. si cum domo. §. eo autem tempore. sol. matr. Alciat. de præsumpt. reg. 1. præf. 21. m. 1. Angel. in §. quadrupli. m. 11. Inj. de alt.*

I I I.

Ex læsione enormi semper dolus præsumitur, Lomnes 17. §. Lucius 1. ff. qua in fraud. cred. l. si superstitis. C. de dol. Gail. 1. obser. 7. num. 12. Carpov. cum alleg. decif. 86. num. 14. læsionem enim enormissimam habere in se dolum re ipsa & iniquitatem quam æquiparari dolo ex proposito cum Covarruv. 2. Gar. resolut. exp. 4. num. 6. Alti. mat. Honthem. 2. de art. Notar. c. 29. num. 87. cum quando læsio enormissima apparet omnis præsumptio bona, quæ ex iudicis præsentia oriri solet, cessare dicatur, Ruin. conf. 170. num. 17. Sol. 14.

C A P. V.

Laus, Laus propria.

Axioma I.

Proprio laus fonder in ore.

Vulgatum hoc est proverbium, quod & Iurifconfulti suum fecerunt, *in notis ad l. obfercare 4. §. 3. de effie. l. rocess.*

Verum limitationem hoc verbum recipit, *ex prim. Infl. in princ. ibi: pini, felix, & dicitur*, ut propria laus leratur, quoniam non vanæ iactantiæ, sed defentioni vel exemplo tribuitur, *in d. l. 4. §. 3. & l. 7. de effie. l. rocess. ubi Colleg. Argent. thes. §. 4. infl. quare in casu supra via potest. sol. §. item Roma 15. Infl. de excusat. tutor. l. 8. Cod. de metat. l. 6. Cod. de profess. & Medic.*

I I.

Non oportet laudando alterius augere malitiam. *l. 1. §. 4. de fer. corrupt. Cuiac. ad Edict. Pauli. l. 7. & seq. d. r.* Vnde & laudator maligni propoliti tenetur, *d. §. 4. & d. supr. lib. III. tit. commendatio.*

C A P. VI.

De Lectione.

Legimus aliqua ne negligentur, legimus ne ignoremus, legimus non ut teneamus, sed ut repudiemus, *cap. legimus 9. dist. 37. l. un. §. 2. 9. C. de Caduc. toll. vid. Ofterm. ad §. 1. infl. de testam. ord.*

C A P. VII.

De Legato-

Axioma I.

Legatum non est de numero commerciorum, *l. 41. §. 5. ff. de legat. 1.* quia id non nisi ob amicitiam vel ob meritum fieri solet, *l. 9. ff. pro soc. Conf. Arg. 1. conf. §. 4. num. 102.*

Intellige verum in terminis commercii promercalis & negotiationis, quæstuosæ, *l. legatu 65. in princ. ff. de legat. 3.* negotiatio enim hoc respectu non apte dicitur. *d. l. 41. §. 5. de legat. 1.* secus si sermo sit de commercio gratitudinis, quæ est consuetudinis & vicissitudinis amicæ, tunc enim legatum causam commercii habere refert, *post Imol. num. 12. Zac. ad d. l. 41. §. 5. d. r. n. 6. & d. in l. Marcellum de den. int. vir. & uxor.*

D d d d

II. Lega-

II.

Legatum non potest dici, de quo non apparet, quid sit legatum. *l. quasi num. 91. ff. de legat. 1. Menoch. conf. 337. num. 1. God. 4. Vult. 3. conf. Marp. 29. num. 143.* Demonstratio enim vice nominis fungi dicitur, *l. nominatum 34. in fin. de condit. & dem. l. certum 6. ff. de reb. cred.* estque nota & designatio certæ quantitatis certive corporis, extra tamen nomen eius, *§. huius proxima 30. de legat. l. demonstratio 17. ff. de cond. demonstr.* & plerunque rem factam ostendit, *d. l. 34. in fin. d. 1.* Unde licet demonstratio falsa sit, legatum tamen vitare non dicitur, *d. §. huius proxima. l. 17. l. falsa 33. ff. de condit. & demonstrat.* quocirca ut falsum rei nomen officit legato, si quolibet alio modo res intelligatur, *l. si Fortianum 7. §. 1. Cod. de legat. §. siquidem in nomine 29. Inst. eod.* ita nec rei falsa demonstratione ipsum legatum periri debet, Henr. Boett. in *Comment. Inst. de legat. num. 293.*

III.

Legata strictè sunt accipienda, & ita legatis nummis magis exigutores legati videntur, *l. cum servus 39. §. Scio ex facto 6. de legat. 1. l. nummi 75. ff. de legat. 3.* vide Rolandum à Valle 3. *conf. 16. num. 30. & seqq. Fach. 13. contr. 73.*

Intellige verum regulariter in dubio, quando testatoris voluntas explorata satis non sit, ac ita res obscura & incerta, Natta *conf. 626. num. 21.* Aliàs enim ubi de voluntate testatoris apparet, legatorum interpretatio plenior erit, Cagnol. *ad l. 12. de Regula Jur. num. 6.* quo faciunt ea, quæ tradit Wesenb. 2. *conf. 89. num. 10.* Sic vino legato propter præsumptam testatoris voluntatem vasa quoque debent ex Celso referri Vlpian. *in l. 1. §. 1. de testic. Sen. ol leg. cum credibile sit mentem testatoris eam esse, ut voluerit accessione vini esse amphoras.* Adde Philipp. Mauth. & Hyppolyt. à Collib. *ad d. l. 12. d. 1. gloss. in l. in fundo. de legat. 2.* Oldrad. *conf. 163.* Batt. *in l. eum qui. §. qui ita. de Verb. oblig. & in l. si qui ita. de aur. legat.* Castrenf. *in l. certa generi. de servit. rust. prad.*

IV.

Legatum est accessorium testamenti. Alex. *in pr. Iason num. 4. Niger. num. 3. Alvarot. num. 12. Bologn. num. 5. Croi. num. 4. Socin. jun. num. 21. in rubric. de legat. 1.* ratio, quia si heredis institutio caput est testamenti, legata erunt quædam adiectiones, sine quibus testamentum quidem consistere possit, *l. 1. §. cui neque 3. de hered. instit.* cum sublato accessorio principale inde non corrumpatur, *l. ult. §. ult. de Verb. oblig.* contrariò si non consistat heredis institutio nec legata debebuntur, *l. si nemo 101. de Reg. Jur. l. si nemo 9. de testam. in ol.* cum principali sublato solet etiam accessorium corrumpi, *l. cum principalis 178. de Reg. Jur. l. cum aurum 19. §. per personam 13. de aur. legat. 1. & 2. ubi Batt. de pecul. legat.* vide latè in utramque partem disputantem Fach. 13. *contr. 73.*

F. Legat.

V.

Legati jus prima testatione (scu declaratione animi sui) consumitur.
l. Apud Aufidium 20. de Opt. & elect. leg. ubi Welsenb. in parat. n. 3.

VI.

Legata non ex poena heredis, sed benevolentia & amore legatarii proficiendi debent. *l. 9. ff. pro soc. Welsenb. in parat. de huius qua poena causi relinq. & ideo olim poenae causa legatum prudenti legislatione iure correctum, §. ult. Inst. de legat. ratio, quia in legatis voluntas testatorum cum primis dominari debet, l. 23. C. de Legat. l. 129. de Legat. 1. l. 11. §. 19 de Legat. 3. l. 95. cod. l. 16. de dot. praeleg. l. 3. §. 9. de adim. vel transfer. leg. l. 7 §. 2. de suppellect. leg. l. quoniam indignum 15. C. de testam. Franc. Mant. de conject. uis. volunt. lib. 6. tit. 14. num. 2. Carpz. decys. 19. num. 14.*

VII.

Legatum quod non valet, si testator statim decessisset, ex post-facto non potest convallescere, *l. 1. de Reg. Caton.*

Fallit hæc regula I. in iis legatis, quorum dies demum adita hereditate cedit *l. 3. de Reg. Cat. VVes. parat. d. 1. pr.*

Fallit II. in conditionalibus, *l. 1. §. 1. & 2. l. 4. de Reg. Caton. Cuiac. 4. obseruat. 4.*

Fallit III. in novis legibus latis. *l. ult. de Reg. Cat.*

VIII.

Legata per omnia & in omnibus fideicommissis sunt exæquata & hæc illis, *l. 1. ff. de legat. 1. §. sed non usque 3. Inst. d. 1. l. 2. Cod. Comm. de legat. & fideicommissis.*

Intellige hoc verum non quoad substantiam, hoc est, causam rei essentialis, ex qua primum res nata consistit, Theophil. in §. fin. tit. de fideicommissis, hered. Zasius in sing. respons. cap. 12. Alciac. lib. 5. paradox. cap. 25. sed quoad naturam legatorum & fideicommissorum, *d. §. sed non usque. ibi: hoc repleatur ex natura fideicommissorum. item ibi: per hoc crescat fideicommissorum natura. §. sed imprimis. ibi: & natura utriusque. Insti. de legat. l. 1. ibi: omnibus. Sed etiam legatarii quam fideicommissarii unam naturam imponere. d. l. 2. ibi: & omnia quæ naturaliter. item ibi: quod non habet naturam. & deniq; ibi: & secundum eam dirimatur naturam. C. com. de legat. vid. Boccr. in Com. l. de Legat. n. 19.*

IX.

Non potest plus legari ab alio, quam idem ipse iudicio legatoris accepit, Henric. Boccr. in eomm. Inst. de legat. num. 69. Quod enim amplius est inutiliter relinquatur. *§. hoc solum observandum. Inst. de sing. reb. per fideic. relid. Ant. Gom. tom. 1. Com. c. 12. n. 54.*

X.

Qui vivus repræsentat, non legat, sed inter vivos donat. *l. huiusmodi 84.*

D d d d z

§. si Tr-

§. si Tertio 11. ff. de legat. 1. Bartol. in l. legatum. de legat. 2. num. 3. Bocci. in Comm. Inft. de legat. num. 82.

XI.

Legatum in genere si minimum sit utile. minimum debetur. *l. legata generaliter 37. de legat. 1.*

Fallit I. in §. quid autem. *Aurb. de fideiuss.* ubi creditor potest eligere rem meliorem debitoris.

II. Fallit in *l. Stichus 12. de legat. 3.* ubi quando legatur servus cum hoc quod exerceat autem, debet inspicere ingenium servi, ad quam artem sit magis idoneum.

III. Fallit in casu, *l. 15. §. cui 11. ff. de alim. leg.* ibi enim quando legata sunt alimenta, debet etiam inspicere conditio personæ, cui alimenta sunt legata.

IV. Fallit, quando datur electio legatario, tunc enim medium eligere debet, *Gl. in l. eum post 69. §. geve 4. ff. de jur. dot. Bocci. in Com. ad Inft. de legat. n. 230. Socin. in fallent. Legat. lit. L. n. 277.*

CAP. VIII.

De Legitima.

AXIOMA I.

A legitima exclusus dicitur, qui exclusus est ab intestato, *l. parentib. 8. C. de inoff. testam. l. posthumus 6. §. si quis ex his 1. ff. C. l. cum quisque 6. C. de l. maximum 4. C. de liber. prater. l. non est 12. §. 1. ubi Dd. ff. de bonor. possess.* Hant. Pistor. 2. pract. quest. 28. Heig. p. 1. quest. 25. Carpzov. lib. 2. constit. 46. de fin. 24. num. 3. Dicitur enim tertius pars illius portionis, quam quis habiturus esset ab intestato, *l. Pupinianum 8. §. si quis 6. C. §. quoniam 8. ibiq. gloss. eod.* Decius conf. 505. num. 7. Vers. Et hoc idem. eolum. fin. Gozad. conf. 43. Videtur, num. 21. Vers. sexto dico. col. penult. Brun. in conf. insert. post irat. de status. exclud. fam. eolum. 2. Vide tamen Pacianum t. conf. 4. num. 49. ubi regulam hanc cum grano salis, quia multi dantur casus, quibus ea limitetur, accipiendam esse respondet. Exemplo sit filius impubes arrogatus, & sine causa emancipatus, qui, licet excludatur à successione & hereditate arrogatoris, non tamen à legitima excludetur. §. 3. Vers. item non aliter. *Inft. de adopt. l. 1. §. si impuberes 21. ff. de collat. bon. l. si arrogator 32. ff. de adopt.* Similis est casus in *Aurb. si qua mulier. in fin. Cod. de SS. Eccles.* Vbi filii eius, qui in monasterio in. estatus mortuus est, repelluntur à successione patris, non tamen à legitima excluduntur, idem confirmat *Aurb. hoc amplius. C. de fideicommiss.* Vbi filius, qui monitus à iudice voluntatem defuncti intra annum non implevit, privatur quidem successione, nihilominus tamen legitimam consequitur. Exempla alia vide apud Salicet. in *d. Aurb. n. 51. §. 4. num. 12. Vers. quoniam quia mater. C. de inoff. testam. C. conf. 453. num. 3.*

num. 3. *Gers. quis propter inser Conf. Bald. fol. 1. Corn. conf. 290. li. 2. Gers. Et hoc quidem. col. 2. fol. 3. quapropter regulam de iure antiquo, exempla vero adducta secundum iura Authenticoorum novissima inrell gi debet concludit idem Pacian d. conf. 4. 57.*

I I.

In legitima pater filio præjudicare non potest, *L. omnimodo 30. C. de inoff. testam. Noëll. 115. §. ceterum. Auth. ut cum de appellat. cognosce. Caltr. in l. precibus. col. fin. in princ. C. de impub. substi. Debetur enim filius iure naturæ, cap. Raynaldus. de testam. Ludovicus Gomez ad §. fuerat. l. p. de de action. num. 9. Sicur itaque ei apponere onus nequit, ita & immunem ab omni gravamine relinquere debet. l. 30. l. 32. l. 56. C. de inoff. testam. Dd. in cap. Raynaldus. de testam. Et in l. coheredi. §. cum filia. de vulg. substi. Giphani. ad l. 35. C. de inoff. test. Gail. 2. obs. 8. 19. Berlich. 3. concl. pract. 14. n. 3. Dan. Möller. 3. semestr. 11. in fin. Vbi Lipsienſi in Scabinatu sæpius ita responsum fuisse testatur, Schuliz. in synops. inst. de inoff. testam. lit. b. adeo ut licet quis in legitima instituat, & rogetur, ut mortuo eo, illa ad heredes testamentum scriptos deveniat, non obitanic fideicommissum de legitima suo arbitrio disponere possit, Matth. Coler. de off. 16. num. 11. in fin. In specie enim proviſum, ne in legitima fideicommissum instituat, prout docent Iason in l. fin. §. sed quia. col. fin. limit. 7. ad SC. Trebell. nisi quando reciproce succederent. l. 12. Cod. de inoff. testam. vid. Vulci. 3. consil. Marpurg. 29. num. 63.*

I I I.

Legitimæ defectus ex substantia patris debet suppleri, *L. scimus 36. post princ. Gers. repletionem. Cod. de inoff. testam. Bart. in l. quariam 91. ff. ad Legem Falcid. num. 13. Carpzovius part. 3. iurisprud. forens. consil. 13. de finit. 18. num. 7.*

I V.

Nulla valet dispositio patris, per quam fiat fraus legitimæ. *L. parentibus 3. §. 1. 6. C. de inoff. testam. cum liberis iure naturali debeatur, l. 7. in pr. ff. de bon. damnat. l. scripto 7. in fin. ff. si tab. test. extrab. l. 36. §. 2. C. de inoff. test. Carpz. p. 3. consil. 7. def. 24. n. 7. Et 8.*

V.

Legitima non testatoris iudicio, sed solius legis beneficio obvenit & debetur, l. 36. §. 1. C. de inoff. test. l. 6. in princ. C. de secund. nupt. Noë. 1. in praef. §. 2. unde debitum & res alienum vocatur. d. l. 36. §. ult. Noë. 18. in pr. Donell. 19. Com. 4. ibiq. Hallig.

V I.

Legitima loco alimentorum surrogata est. *Noëll. 18. cap. 3. Harprecht. in Comm. ad Inst. §. ult. tit. de inoff. testam. num. 41. quæ iure naturali tam liberis quam parentibus debentur, nec ullo modo iis denegari possunt. l. si*

D d d d d 3

quæ

quis à liberis s. s. parens 16. ff. de agnosc. vel alend. liber. Harprecht. d. loc. num. 52. Carpov. p. 3. conf. 12. defin. 1. num. 9. Hinc & argumentum à legitima ad alimentum valere confirmant. Ferdin. Vafq. in tr. de success. creat. lib. 2. §. 20. requirit. 42. num. 341. Suid. de alim. lit. 9. g. 2. n. 27. Carp. p. 1. conf. 28. defin. 157. num. 8.

CAP. IX.

Legitimi, Soboles iusta.

Axioma I.

Legitimorum jus matrimonio & iustis liberis est consequens, ut filia matri, Henric. Boic. in cap. pro venit. qui fil. sunt legit. Cæsar de Graff. decif. Roman. 176. n. 6. Vnde & filii fructus matrimonii dicuntur à Decio conf. 159. col. 2. Socin. jun. conf. 62. num. 38. Vol. 3. quos allegat Rot. Rom. decif. 477. n. 2. p. 1. vid. Vult. 3. conf. Marp. 34. n. 34.

I I.

Legitimorum causa res est favorabilis. Cardin. Alexandr. in cap. causam. num. 13. qui fil. sunt legit. Betiaz. conf. crim. 365. num. 11. Vol. 2. qua de causa per præsumptionem legitimi, coitus illicitus & delicti præsumptio excludi dicitur, Card. Alexandr. cap. lator. qui filii sunt legit. num. 27. Palzott. in tr. de Norb. & spur. cap. 20. n. 3. & cap. 22. num. 6. in fin. Bald. conf. 417. num. 4. & 5. Capoll. causel. 118. num. 2. Coit. in memorabil. Verb. filius præsumitur legitimus. Socin. sen. conf. 23. n. 19. Vol. 1. Menoch. 2. arb. jud. cas. 89. n. 71. & in tr. de præsumpt. præf. 34. n. 20.

CAP. X.

Lex.

Axioma I.

Lex est de præcepto, & omnino observari debet, cap. 1. ubi Abbas num. 4. de consuet. qualis enim lex erit, si non observetur, & in defuetudinem abeat. l. de quibus 32. ff. de Legib. Carpov. p. 2. conf. 28. defin. 1. num. 6. siquidem ea pro imperfecta & pro ludibrio haberi non debet, Baldus in consil. 1. col. 1. postio sub tit. Cod. si quis. alioq. test. prob. fac. text. in cap. commissi. de Elect. in 6. & l. 2. §. sanè. Cod. de libert. & cor. liber. Ludovicus Gomez ad §. fuerat. Inst. de act. num. 28. maxime si iusta & honesta juriq. naturæ conveniens sit, cum nihil aliud sit quàm divinitus animis nostris inscripta notio, per vivos prudentes in medium prolata societas humanæ vinculum, quo dissolutio nulla Reipublicæ tranquillitas retineri, nihilque in toto mundo incolume consistere potest, l. 9. ibid. Cod. de Legib. qua de causa Leges per ora Principum divinitus prolatae esse patet, ex cap. fin. caus. 16. quast. 3.

quæst. 3. Hinc qui eas Reipublicæ oculos esse dixerit, is profecto ita vocatus Phil indecens pronuntiaverit. Quæmadmodum enim res animali maxime est necessaria non titubans oculus, ita & Reipublicæ Legum æquus & rectus status, *Novell. Leon. 19.* Vnde & scita superioris potentie vocantur, quibus in officio continentur, qui suâ sponte officium facere recusant *cf. Julia. 1. dist. 4. Arist. 1. de Magistr. cap. 3. num. 6.*

I I.

Quæ contra Leges sunt, ea ipso jure sunt nulla, *l. non dolum 5. nō Bart. & Bald. C. de Legib. l. cum lex 47. ubi Bart. de fidejuss.* Idem in *l. si ita quis. §. ea lege. num. 5. de V. O. Iason in l. filiusfam. §. Dicit. num. 85. de V. O. in 2. lectur. Welenb. 2. cons. 66. num. 3.* Fias enim legibus fieri dicitur, ubi id fit, quod fieri Legislatores noluerunt, fieri tamen aperte non venterunt, *l. fraus 30. de Legib.*

Limita, nisi Lex ipsa jubeat actum rescindi, *arg. l. 5. de injuss. rupt. & irrit. testam.* hoc enim casu non sunt ipso jure nulla, sed rescindi dicuntur. Exemplum vide in *Novell. 115. cap. 3. in fin. Vers. si autem hac observata non fuerint, ibi: & tanquam in hoc non rescissum &c.* Vbi si exheredatio secundum rationem & modum ibi præscriptum non sit facta, ipsum testamentum evacuari, rescindi & everti dicitur: erit ergo validum, cum id, quod per se nullum est, rescindi, everti aut evacuari non dicatur. *d. l. nam cisi 5. ff. de injuss. irrit. testam.* Valsq. in tract. de success. creat. lib. 2. §. 20. p. 3. requirit. 29. declarat. 3. num. 168. Duaren. in comm. ad ff. de iuss. testam. cap. 3. & ad tit. ff. de liber. & posthum. cap. 3. pag. 457. Cuiacius in *Novell. 18. num. 135.* Donellus in *Auth. non licet. num. 6. Cod. de liber. prater. & lib. 6. Comment. cap. 13.* Boetius in *Comment. ad Instit. de exheredatione liberror. num. 137.*

III.

Legem sibi nemo potest imponere, à qua non liceat ei resilire, *l. si quis in principio 22. ff. de legat. 3. l. i. C. de SS. Eccles.*

Declara hoc procedere in ultimis voluntatibus, quæ ambulatoriæ usque ad ultimum vitæ spiritum dicuntur, *l. 3. de legat. adm.* secus in contrariis, in his enim obiternebit illud, quod quæ ab initio sunt voluntatis, post factum fiant necessitatis, *l. in §. 11. C. de contr. empt.* Everardus à Mittelb. in loc. à plenit. poss. num. 5. & quod semel placuit amplius displicere non possit, *reg. quod semel. de R. l. Bald. Paul. de Castr. & Dd. communiter in l. §. cum de rem. §. eo autem tempore. ff. solut. matr.*

I V.

Lex multum confidit de suo ministro. *cap. bona memoria 1. de Elect. cap. in præsentia 6. de renunc. Laurent. Tennin. in tract. Cautel. 271. num. 5. caut. 16. caut. 87. num. 13. Vers. multum enim. & caut. 253. num. 8.* ubi ait, hoc correctum esse hodie per *cap. quoniam. extr. de probat.* de quo glossa in *d. cap. bona. Verb. præsumitur.* Vnde limitando num. 9. pergit, secus esse, si vergat

Limita, secus esse, ubi de poena incurrenda ageretur, tunc enim Lex affirmativè loquens efficacius punire solet. Innocent. in cap. extirpanda. colum. fin. Verf. item hac habent docum. extr. de prabend. ubi ait, quod si Lex loquatur negativè, puta, si non consecerit inventarium, non fecerit residentiam, & similia, requiratur monitio, quia negativus sermo non habens tempus, omittentem in mora non constituit: secus ubi sunt verba affirmativa, puta si quis percusserit Clericum, seu accesserit ad Moniales, & similia, tunc monitio ad poenam incurrendam non requiratur, quemadmodum pluribus exornat Felin. in cap. 2. num. 4. Verf. extr. gloss. extr. de Magistr. Et in cap. 1. sub num. 12. Verf. secundo intelligunt. colum. 3. extr. de constitut. vide alium casum efficacioris affirmativæ apud eundem, in cap. 29. num. 75. Verf. pro qua res facit. prædict. 111.

VIII.

Lex solum in casibus necessariis providet, l. 1. §. ex hoc rescripto 1. de Gentr. inspic. nec frustra quicquam inducit, l. hac stipulatio. §. Dñm. ff. de Legat. nom. c. 6. l. postliminus §. fin. ff. de postlim. re. Verf. Menochius 3. de recap. poss. num. 110.

IX.

Lex superioris per inferiorem minime tolli potest. l. ille à quo 13. §. sem. post. §. cum 4. ff. ad SC. Trebell. quoniam illius est destruere, cuius est concedere, Legem autem concedere est Principis, cap. Rex pacificus in proem. decret. gloss. in l. 1. Verb. Magistratum. ff. quod quisque jur. stat. cap. 1. extr. de const. per inferiorem itaque tolli nequit, sed observari debet, Farinac. libr. 1. conf. crim. conf. 85. num. 88. nec concedentem ligat. l. Princeps 31. ff. de LL. l. pen. de Arbitr. gloss. in cap. 1. Verb. ab omnibus. ibiq. Dd. de constit. Regn. Sixtin. 1. conf. Marp. p. num. 21.

X.

Leges id constituunt quod plerumque fit, l. 4. ff. de LL. quia sunt universales, nec possunt de singulis rebus in universum sufficienter decernere. l. iura 8. ff. eod. cum plura sint negotia quàm rerum vocabula. l. natura 4. ff. de præscript. Verb. nec etiam possint omnium casuum circumstantias complecti, quia sunt infinitæ, dataque operà à Legumlatoribus omittantur. Aristot. lib. 1. Rhetor. Vnde & Alphenus jus in tacto positum esse dixit, in l. si ex plagis 52. §. in clivo 2. ad Leg. Aquil. ac proinde iudex suadente æquitate illud persæpe ex circumstantiis colligere solet. Obiecit. ad l. 1. Cod. de Legib.

XI.

Lex potentius annullat quàm hominis dispositio, Bart. in l. amplius. ff. rem varam haberi. Felin. in cap. pastoralis. §. hoc autem. de offic. deleg. Hippol. Rimin. conf. 235. n. 23. Fr. Bursat. conf. 307. Nobilius. m. 132. vol. 1. Pantichm. 2. prædict. quæst. 16. num. 54.

E c c c

XII. Leges

XII.

Leges & jura legibus & juribus concordare, nec uno verbo obiter prolati juris regulæ derogari oportet. *l. unica. C. de inoff. dor.* Pinell. *ad l. 1. p. 7. num. 82. C. de bon. matern.* Philipp. Matth. 2. *conf. Marp. 26. num. 75.* Vnde quamvis eo casu, quo Leges tantum videntur contrariæ, posterior ad priorem quoque trahi soleat, *l. 26. de Legib.* secus tamen est, quando ex revera essent inter se contrariæ, tum enim posterior omnino vincit, & supprimit priorem, *l. 1. §. 13. de quæst. l. ult. de consuet. Princip.* Quæcunque enim Lex posterior est tempore, validior est sanctione, ut habet Novell. Valentini & Mariani *de matrim. Senator. in fin. tit. 4. pag. 578.* vid. Cuiac. *lib. 4. quæst. Paul. ad l. 26. de LL.* Ampl. Du. D. Tabor *disq. de usur. part. aliena. tit. 6. num. 2.*

XIII.

Legis provisio cessat, ubi pacto provisum est, *l. fin. Cod. de pact. con-vent. sup. dor.*

Limita, nisi auxilium Legis habeatur pro expresso per viam Legis, quia tali casu provisio hominis per legis provisionem tollitur. Roman. *conf. 121. circa prim. col. fin. per text. in l. qui mutuum §. 6. in princ. ff. mandat. cum alin. per eum deductu.* Vital. de Camban. *in tract. claus. claus. 103.* Ludovicus Gomez *ad §. fuerat. Instit. de action. num. 29.* Socin. *in tract. fallent. reg. 286. Verb. Lex.*

XIV.

Legis verba ubi deficiunt, ibi quoque deficit Legis dispositio, *l. 4. §. totius §. 6. ff. de damno infecti.* Carpzovius *part. 2. Consist. 15. definit. 12. numero 1.*

XV.

Lex iniqua non est, cum se habet ad commodum & onus, *l. si pater puella 12. ubi lafon Cod. de inoffic. testam.* Menochius *de recuper. possess. rem 14. num. 13.*

XVI.

Lex nova disponens de materia juris communis, omnes declarationes juris communis recipit. *cap. ex parte. ubi Dd. de Verb. signif. l. 1. §. Lex Falcidia 1. ad Leg. Falcid.* Bart. *in l. omnes populi §. 6. ibi Dd. ff. de iustit. & iur.* Carpzov. *p. 3. jurispr. forens. conf. 29. definit. 6. num. 7.* unde & Lex nova secundum Legem antiquam distingui & intelligi debet, *l. non est novum 26. l. sed & posteriores 28. ff. de Legib.* Gloss. & Bart. *in l. sciendum. in princ. ff. qui satisd. cog. cum alin. citatu.* per Orlav. Cacheran. *in decis. Pedemont. 167. num. 17. cum seq. Viv. pars. suar. comm. opin. 200. stat. ult. Berasol. 1. conf. 93. num. 7.*

XVII. Legis

XVII.

Legis ratione remota lex ipsa correcta intelligitur, *argum. l. adigere 6. §. quamvis 2. ff. de jur. patron. l. 6. in fin. ff. de verb. signific. Carz 209. p. 3. consil. 3. defin. 16. num. 3.*

XVIII.

Lex in remediis concedendis non solet esse parca & despectuosa. *l. 1. cum seqq. l. quia 11. l. quosier 21. ff. de praescrip. verb. l. 1. C. de condit. ex leg. Berous conf. 44. in causa mora. num. 3. Golum. 3. Panteschman. 1. quesi. pract. 17. numero 132.*

XIX.

Non solum Lex contineri & approbatur dicitur, quod verbis legis exprimitur, verum illud etiam, quod sententia & mente legis per certam rationem indicatur & eruitur, *l. 6. §. 1. de P. S. l. non possunt 12. l. serre 17. l. contra 29. l. fraus 30. ff. de Legib.* Si enim ratio legis anima eius est, nec magis lex sine ratione lex dici potest, quam exanimatum corpus homo, *l. cum mulier 47. ff. sol. matrim.* Everhardus à Mittelb. *in loc. à rat. Leg.* Siquidem iusta ratio non patitur, ut Legis mente & sententia neglecta nudis atque adeò aridis inhaereamus verbis. Et cum in paribus causis paria jura deliderentur. *cap. unic. de aliod. quid vetat, ut à similibus ad similia progrediamur, l. neque leges 10. d. l. non possunt 12. cum seqq. de Legib.* Et quis unquam à verbis sententiam sejunxit ob penuriam verborum, quibus singulis singula aptè nominantur, *l. 1. ff. de praescrip. verb.* Saepè plus volumus quam verbis exprimimus, nec minus voluisse quàm dixisse praesumimus. *l. ille aut ille 25. §. 1. l. non aliter 69. ff. de legat. 3. l. 3. l. 7. ff. de supell. legat.* Sana itaque ratio non patitur ut à verborum divinis separemus, quin imò verba saepè negligenda, ut verum Legis sensum ac sententiam retineamus, *l. non dubium 5. ibique Bald. C. de Legib.* quapropter contra Legem facere non solum is dicitur, qui id facit quod Lex prohibet, verum etiam qui in fraudem Legis, salvis eius verbis, sententiam eius circumvenit, *l. contra 29. ff. de Legib.* cum id procul dubio faciat, quod Lex fieri noluit, licet id fieri non prohibuerit. *l. fraus 30. ff. de Legib.* quod ergo dici solet verbis Legis servendum esse: nec distinguendum, ubi Lex distinguit, nec à forma constituta recedendum nihil exaudiendum nihilque supplendum, *l. constitutionibus 24. ff. ad Municip. Novell. 18. l. 1. de senat. hoc sine calumnia accipe, ut procedat & verbis & mente & ratione Legis, constitutionis, S. C. i. Edicti simul cessantibus, l. cum mulier 47. ff. sol. matrim. l. nam ut ait 13. d. l. non possunt de LL. l. si alii 19. de usufr. legat.*

* XX.

Lex est communis Reipublicae sponso. *l. 1. ff. de LL. quod intellige, non quod ipsa Respublica, quae inanimis & sine voce est. Bart. in l. civitas ff. de reb. credit. disertis verbis spondeat, & se Legi respondendo subiciat, neque quod singuli cives eiusdem Reipublicae omnes ac singuli articulata response Legem suffragio vincerent, sed quod cum tacite, tum expressè civitas*

E e e e z

Legem

legem eo consensu suo approbat. Quod ergo Papinian. dicebat. legem esse communem sponsonem pro eo ex De molli bene dixit *ut vti nup. p. ius. v. vobis* hoc est, communis Reipublicæ consensus, l. 2. ff. de Legib. ostendens inter sponsonem & consensum nihil interesse, vid. Gœdd. ad l. 7. ff. de Verb. signif. num. 17.

X X I.

Lex naturam imitatur §. *minorem. Inst. de adop.* Castrenf. in l. si inter. num. 4. ff. de reb. dub. Volekman. p. 3. de art. Natur. cap. 11. Ea enim nihil sine colore veritatis fingit, l. in bello 12. §. facti 2. ff. de captiv. & postlim. revers. & colore fingendi ex quo & bono destituta veritati quamvis dure acquiescit, Gœdd. ad l. 30. ff. de h. s. n. 5.

X X I I.

Qui cum legis textu navigat, securus navigare dicitur: ratio, quia non amplius dubitationi ullus potest esse locus, sed cessant omnes cavillationes glossarum & advocatorum. Rolandus à Valle u. conf. 25. in princ. Wesenb. p. 3. conf. 108. num. 29. & part. 7. conf. 319. num. 120. & sine quis hic posset calumniis esse locus, cum veritas in textu sit & ratione, opinio tantum in glossis, adeo ut unum textum mille glossis rectè præferendum esse, rectè moncant. Somsbeck. de feud. p. 9. num. 103. in fin. Cothman. Vol. 5. resp. 14. num. 54. Finekelthuf. observ. 32. num. 10. Vnde non immeritò eorum tidentas ineptias censet Hilliger. 26. Donell. Enucl. cap. 2. pag. 1400. qui glossas in re sæpe claris verbis decisa adducunt quod cum primis practitorum quorundam adscribendum: quapropter Cont. 12. subf. cap. 17. Pleraque observari (inquit) disertis legum. verbis & rescriptis definita, quæ quia uno in loco vel altero tantum scripta sunt, sæpe fugiunt homines tot Pragmaticos & forenses, qui scilicet putidissimos juris interpretes diligentius & frequentius legunt, quam Iurisconsultorum aut Imperatorem auctoritatem aut leges add. & Vigcl. in ras. leg. jur. com. p. 8.

X X I I I.

Sine lege loquenti erubescendum esse, Dd. communiter tradunt per Novell. 18. cap. 5. & alia loca à nobis superius notata lib. 5. cap. 176. At si verum amamus non hoc, sed longè aliud vult. Imp. in d. cap. 5. nempe Imperatoris munus non esse confundendum cum munere Iurisconsulti. Ad hoc considerandum esse applicationem juris ad facta singula non ab Imperatore, qui Legislatoris non Iurisconsulti vicibus fungatur: & citra indignationem aliquid faciat, si super singulis causis leges ferat. Ita se explicat Imperator in Novell. 3. prom. Novell. 61. in prefat. Novell. 98. prefat. Vers. comprehen. dicitur. Novell. 108. prefat. Novell. 159. cap. 6. ad d. Luit. §. 6. C. de Episc. aud. l. pen. §. 1. C. de adop. Et sanè ut ut sententia hætenus admitti possit, quod nihil debeamus temerè & absque lege asserere, l. 19. C. de collat. l. 5. C. de repud. l. 13. §. 7. de excus. sur. Carpov. part. 2. quæst. crim. 76. num. 42. Qui enim sine lege loquuntur animis altè volant sine pennis, ideoque non mirum si velut

si velut leaeas cadant. Cognol. in *l. frater cum fratre de condit. indeb.* Limneus *lib. 1. de iure publ. cap. 14. num. 20.* quo sensu & hoc dictum suum fecit Lutherus, qui saepius dixisse memoratur: Iuriconsultus familiare esse, ut dicant, non licere quicquam pronunciare, nisi ex praescripto Legis, multo minus debere tolerari, si quid absque Scripturae testimonio dicatur, Sicidanus *lib. 1. hister. in Anno 1518.* Attamen non decuit silentio praetermittere, strues illas ineptiarum & otiosarum allegationum, quas saepe Dd. memoriae ostendendae causa frustra adducunt, cum Leges scire non sit verba tenere, sed vim & intellectum, *l. scire 17. ff. de L.L. l. 2. §. 1. C. de cons. pecun. fac. l. 6. §. 1. de Verb. signif.*

XXIV.

Leges neminem in paupertate vivere aut anxietate mori sinunt, *Novell. 1. in epilog. §. 1.* Ita iterum Dd. verbis Iustiniani contra eius mentem abutuntur. unde Chermnit *in discurs. iur. polit. cap. 5. num. 196. citat. à Caipzov. p. 1. constit. 1. de §. 9. num. 6.* dictum id non partibus, sed Assessoriis tribuit, eodemque incinamento antiqui olim Interpretes ut alacriorem juventutem ad capellenda juris studia redderent, nunquam re nummaria aestimanda, sed male, impulerunt. Certè si mentem Iustiniani introspicimus, ea verba nihil continent, quàm commendationem Novellæ, quæ ut liceret prohibere Falcidiam in testamento, ut voluntas testatoris per omnia servaretur, additis quibusdam novis remediis introduxit: tandem ergo subiungit, se non dubitare, quemlibet facile novam Legem suscepturum, quæ efficiat, ne quis pauper (non scilicet habens rerum suarum dum esset perfectum post mortem arbitrium) vivat, aut anxius (scilicet de ultimis suis elogiis) moriatur. Certè & ipsa hæc regula saepissimè fallit non tantum in Doctoribus, qui vel profundiore scientiâ & sedulâ operâ destituuntur, sed optimo cuique prohibitis saepe sua inopia causa. Elegans & memorabile pauperis Iuriconsulti & gratorum discipulorum in persona Sabini, quem discipuli sustentarunt. Exemplum vid. *in l. 2. §. 47. de O.R.*

XXV.

Leges Mosæicæ in tempore novi fœderis sunt abrogatæ, vid. Reincking. *de Regim. Eccles. & secul. cap. 2. §. 4. num. 25. & 34.* ubi id probare nititur, sed malè per dictum Christum, *Lex & Propheta usque ad Iohannem. Matt. 11. vers. 13. Luc. 16. vers. 17.*

Declarationis tamen loco nota, hoc procedere in Legibus ceremonialibus & iudicialibus seu forensibus. vid. Besold. *2. polit. cap. 2. §. 4. num. 24. & 34.* nec in foro attendi, ut rectè monet Hilliger. *26. Don. Encl. 2. lit. E.* usus tamen harum legum non est inanis, quamvis non observentur vi Legis, muniunt tamen conscientias, Schneidev. *Instit. de Nupt. p. 4. de devert. n. 62. Bachtad. de iure connubiali, p. 225.*

Limitatur tamen hæc regula primò, quatenus hæc leges in novo fœdere repetitur, vel per Legislatorem civilem approbatæ, Hillig. *d. l. 6c.*

Secundò sine dubio fallit in Lege morali, eiusque penis, è Philippo Melanchthone, Cothman. *in Commentar. Cod. de hæretic. num. 63. de pœn. non.*

§. si Titio vt. ff. de legat. 1. Bartol. in l. legatum. de legat. 2. num. 3. Bocci. in Comm. Inff. de legat. num. 32.

X I.

Legatum in genere si minimum sit utile. minimum debetur. *l. legata generaliter 37 de legat. 1.*

Fallit I. in §. quid autem. *Auth. de fideiuss.* ubi creditor potest eligere e rem meliorem debitoris.

II. Fallit in *l. Stichus 12. de legat. 3.* ubi quando legatur servus cum hoc quod exerceat autem, debet inspicere ingenium servi, ad quam artem sit magis idoneum.

III. Fallit in casu, *l. 15. §. eius ut. ff. de alim. leg.* ibi enim quando legata sunt alimenta, debet etiam inspicere conditio personæ, cui alimenta sunt legata.

IV. Fallit, quando datur electio legatario, tunc enim medium eligere debet, *Gl. in l. cum possit 69. §. gener 4. ff. de jur. dot. Bocci. in Com. ad Inff. de legat. n. 239. Socin. in fallent. Legat. lit. L. n. 277.*

CAP. VIII. De Legitima.

AXIOMA I.

A legitima exclusus dicitur, qui exclusus est ab intestato, *l. parentibus 8. C. de inoff. testam. l. posthumus 6. §. si quis ex huius. ff. Et l. cum quatuor 6. C. eod. l. maximum tutum 4. C. de liber. prater. l. non est 12. §. 1. ubi Dd. ff. de bonor. poss. ff. Hartm. Pistor. 2. pract. quæst. 28. Heig. p. 1. quæst. 25. Carpov. lib. 2. consil. 46. de fin. 24. num. 3.* Dicitur enim tertia pars illius portionis, quam quis habiturus esset ab intestato. *l. Papinianum 8. §. si quis 6. Et §. quoniam 8. ibiq. gloss. eod.* Decius *conf. 505. num. 7. Vers. Et hoc idem. colum. fin. Gozad. conf. 43. Videtur, num. 21. Vers. sexto dico. col. penult. Brun. in conf. inferi. post tract. de statut. exclud. fam. colum. 2.* Vide tamen Pacianum *l. conf. 4. num. 49.* ubi regulam hanc cum grano salis, quia multi dentur casus, quibus calumiter, accipiendam esse respondet. Exemplo sit filius impubes arrogatus, & sine causa emancipatus, qui, licet excludatur à successione & hereditate arrogatoris, non tamen à legitima excludetur. *§. 3. Vers. item non aliter. Inff. de adopt. l. 1. §. si impuberi 21. ff. de collat. bon. l. si arrogator 32. ff. de adopt.* Similis est casus in *Auth. si qua mulier. in fin. Cod. de SS. Eccles.* Vbi filii eius, qui in monasterio inestatus mortuus est, repelluntur à successione patris, non tamen à legitima excluduntur, idem confirmat *Auth. hoc amplius. C. de fideicommiss. Vbi filius, qui monitus à iudice voluntatem defuncti intra annum non implevit, privatur quidem successione, nihilominus tamen legitimam consequitur.* Exempla alia vide apud Salicet. in *d. Auth. notissima. num. 12. Vers. quia quia mater. C. de inoff. testam. Et conf. 453. num. 3.*

Cap. VIII. De Legitima. 765

num. 3. *Gers. quia propter inter Conf. Bald. Col. 1. Corn. conf. 290. lit. L. & Gers. Et hoc quidem. col. 2. Col. 3.* quapropter regulam de jure antiquo, exempla vero adducta secundum jura Authenticorum novissima intelligi debent concludit idem Pacian *d. conf. n. 57.*

I I.

In legitima pater filio praejudicare non potest, *l. omnimodo 30. C. de inoffic. testam. Novell. 115. §. ceterum. Auth. ut cum de appellat. cognosc. Cast. in l. precipuus. col. fin. in princ. C. de impub. substat. Debetur enim filius jure naturæ, cap. Raynaldus. de testam. Ludovicus Gomez ad §. fuerat. l. 11. de de action. num. 9. Sicut itaque ei apponere onus nequit, ita & immunem ab omni gravamine relinquere debet. l. 30. l. 32. l. 56. C. de inoffic. testam. Dd. in cap. Raynaldus. de testam. Et in l. coheredi. §. cum filia. de vulg. substat. Giphani. ad l. 35. C. de inoffic. test. Gail. 2. obs. 19. Berlich. 3. concl. pract. 14. n. 3. Dan. Moller. 3. semestr. 11. in fin. Vbi Lipsiensis in Scabinatu expressius ita responsum fuisse testatur, Schuliz. in synops. inst. de inoffic. testam. lit. b. adeo ut licet quis in legitima instituat, & rogetur, ut mortuo eo, illa ad heredes testamento scriptos deveniat, non obstantie fideicommissum de legitima suo arbitrio disponere possit, Marth. Coler. dec. 16. num. 11. in fin. In specie enim provisum, ne in legitima fideicommissum instituat, prout docent Iason in l. fin. §. sed quia. col. fin. limit. 7. ad SC. Trebell. nisi quando recipere succederent. l. 12. Cod. de inoffic. testam. vid. Vulci. 3. consil. Marpur. 29. num. 63.*

I I I.

Legitimæ defectus ex substantia patris debet suppleri, *l. scimus 36. post princ. Gers. repletionem. Cod. de inoffic. testam. Bart. in l. quarum 91. ff. ad Legem Falcid. num. 13. Carpzovius part. 3. jurispr. forens. consil. 13. de finit. 18. num. 7.*

I V.

Nulla valet dispositio patris, per quam fiat fraus legitimæ. *l. parentes 8. §. 1. 6. C. de inoffic. testam. cum liberis jure naturali debeat, l. 7. in pr. ff. de bon. damnat. l. scriptis 7. in fin. ff. si sub. test. extrab. l. 36. §. 2. C. de inoffic. test. Carpz. p. 3. consil. 7. des. 24. n. 7. Et 8.*

V.

Legitima non testatoris iudicio, sed solius legis beneficio obvenit & debetur, l. 36. §. 1. C. de inoffic. test. l. 6. in princ. C. de secund. nupt. Nov. 1. in praefat. §. 2. unde debitum & æ alienum vocatur. d. l. 36. §. ult. Nov. 18. in pr. Donell. 19. Com. 4. ibiq. Heltig.

V I.

Legitima loco alimentorum surrogata est. *Novell. 18. cap. 3. Harprecht. in Comm. ad inst. §. ult. tit. de inoffic. testam. num. 41.* quæ jure naturalitatem liberis quam parentibus debentur, nec ullo modo eis denegari possunt. *l. ff.*

D d d d 3 quu

quis à liberis s. s. parenti 16. ff. de agnosc. vel alend. liber. Harprecht. d. loc. num. 52. Carpzov. p. 3. conf. 12. defin. 1. num. 9. Hinc & argumentum à legitima id alimentum valeat confirmari. Ferdin. Valsq. in tr. de success. creat. lib. 2. §. 10. requirit. 42. num. 341. Suid. de alim. tit. 9. q. 2. n. 27. Czypz. p. 1. conf. 28. defin. 157. num. 2.

CAP. IX.

Legitimi, Soboles iusta.

Axioma I.

Legitimorum jus matrimonio & iustis liberis est consequens, ut filia matri, Henric. Boic. in cap. progenit. qui fil. sint legit. Cæsar de Graff. decif. Roman. 176. n. 6. Vnde & filii fructus matrimonii dicuntur à Decio conf. 159. col. 2. Socin. jun. conf. 62. num. 38. Vol. 3. quos allegat Rot. Rom. decif. 477. n. 2. p. 1. vid. Vult. 3. conf. Marp. 34. n. 54.

II.

Legitimorum causa res est favorabilis. Cardin. Alexandr. in cap. canon. num. 13. qui fil. sint legit. Bertaz. conf. crim. 365. num. 11. Vol. 2. quæ de causa per præsumptionem legitimi, coitus illicitus & delicti præsumptio excludi dicitur, Card. Alexandr. cap. tutor. qui filii sint legit. num. 27. Palæort. in tr. de Norb. & spur. cap. 20. n. 3. & cap. 22. num. 6. in fin. Bald. conf. 427. num. 4. & 5. Czpoll. cautel. 118. num. 2. Cott. in memorabil. verb. filius præsumitur legitimus. Socin. sen. conf. 23. n. 19. Vol. 1. Menoch. 2. arb. iud. cas. 89. n. 71. & in tr. de præsumpt. præf. 34. n. 20.

CAP. X.

Lex.

Axioma I.

Lex est de præcepto, & omnino observari debet, cap. 1. ubi Abbas num. 4. de consuet. qualis enim lex erit, si non observetur, & in desuetudinem abeat. l. de quibus 32. ff. de Legib. Carpzov. p. 2. conf. 28. defin. 1. num. 6. siquidem ea pro imperfecta & pro ludibrio haberi non debet, Baldus in cons. f. sim. col. 1. postea sub tit. Cod. si quis. alio test. prob. fac. text. in cap. commissi. de Elect. in 6. & l. 2. §. sanc. Cod. de liberr. & eor. liber. Ludovicus Gomez ad §. fuerat. Inst. de act. num. 28. maxime si iusta & honesta iurique naturæ conveniens sit, cum nihil aliud sit quàm divinitus animis nostris inscripta notio, per vivos prudentes in medium prolata societas humanæ vinculum, quo dissoluto nulla Reipublicæ tranquillitas retineri, nihilque in toto mundo incolume consistere potest, l. 9. ibiq. Cod. de Legib. qua de causa Leges per ora Principum divinitus prolata esse patescit, ex cap. fin. caus. 16. quæst. 3.

quæ. 3. Hinc qui eas Reipublicæ oculos esse dixerit, is profecto ita vocatis
 Nil indecens pronuciaverit. Quemadmodum enim res animalis maximè
 est necessaria non titubans oculus, ita & Reipublicæ Legum æquus & rectus
 status, *Novell. Leon. 19.* Vnde & scita superioris potentiz vocantur, quibus in
 officio continentur, qui suâ sponte officium facere reculant *cf. f. 1. d. 1. 4.*
Arnif. l. de Mureff. cap. 3. num. 6.

I I.

Quæ contra Leges fiunt, ea ipso jure sunt nulla, *l. non datum 5. ubi*
Bart. & Bald. C. de Legib. l. cum lex 47. ubi Bart. de fidejuss. Idem in l. fista
quis. f. ea lege. num. 5. de V. O. Iafon in l. filiusfam. §. Dicit. num. 85. de V. O.
in 2. lectur. Wesenb. 2. cons. 66. num. 3. Fias enim legibus fieri dicitur, ubi
 id fit, quod fieri Legislatores noluerunt, fieri tamen apertè non vetuerunt,
l. frans 30. de Legib.

Limita, nisi Lex ipsa jubeat actum rescindi, *arg. l. 5. de injuss. rupt. &*
irrit. testam. hoc enim casu non sunt ipso jure nulla, sed rescindi d. euntur.
 Exemplum vide in *Novell. 115. cap. 3. in fin. Verf. si autem hac observata non*
fuerint, ibi: & tanquam ex hoc non rescissum &c. Vbi si exhereditatio secun-
 dum rationem & modum ibi præscriptum non sit facta, ipsum testamentum
 evacuari, rescindi & everti dicitur: erit ergo validum, cum id, quod per se
 nullum est, rescindi, everti aut evacuari non dicatur. *d. l. nam etsi 5. ff. de*
injust. irrit. testam. Valsq. in *tract. de success. creat. lib. 2. §. 20. p. 3. requi-*
sit. 29. declarat. 3. num. 168. Duaren. in *comm. ad ff. de inoffic. testam. cap. 3.*
& ad tit. ff. de liber. & posthum. cap. 3. pag. 457. Cuiacius in *Novell. 18.*
num. 135. Donellus in *Auth. non licet. num. 6. Cod. de liber. prater. & lib. 6.*
Comment. cap. 13. Boetius in *Comment. ad Instit. de exhereditatione libe-*
ror. num. 137.

III.

Legem sibi nemo potest imponere, à qua non liceat ei resilire, *l. si quis*
in principio 22. ff. de legat. 3. l. 1. C. de SS. Eccles.

Declara hoc procedere in ultimis voluntatibus, quæ ambulatoriæ
 usque ad ultimum vitæ spiritum dicuntur, *l. 3. de legat. adsm.* secus in con-
 tractibus, in his enim obitenebit illud, quod quæ ab initio sunt voluntatis,
 post factum fiant necessitatis, *l. in quum 11. C. de contr. empt.* Everardus à
 Mittelb. in *loc. à plenitud. potest. num. 5.* & quod semel placuit amplius dis-
 plicere non possit, *reg. quod semel. de R. l. Bald. Paul. de Castr. & Dd. com-*
munitis in l. sicum darem. §. 20. autem tempore ff. solut. matr.

I V.

Lex multum confidit de suo ministro. *cap. bona memorias. de Elect.*
cap. in presentia 6. de renunc. Laurent. Tennin. in tract. Cautel. 271. num. 5.
caut. 16. caut. 37. num. 13. Verf. multum enim. *& caut. 253. num. 8.* ubi ait,
 hoc correctum esse hodie per *cap. quoniam. extr. de probat. de quo glossa in*
d. cap. bona. Verb. præsuntur. Vnde limitando *num. 9. pergit, secus esse, si*
 vergat

Limita, secus esse, ubi de pœna incurrenda ageretur, tunc enim Lex affirmativè loquens efficacius punire solet. Innocent. *in cap. extirpanda. colum. 8. v. s. item hac habens locum. extr. de proband.* ubi ait, quod si Lex loquatur negativè, puta, si non consecerit inventarium, non fecerit residentiam, & similia, requiratur monitio, quia negativus sermo non habens eam-
pus, omittentem in mora non constituit: secus ubi sunt verba affirmativa, puta si quis pereusserit Clericum, seu accesserit ad Moniales, & similia, tunc monitio ad pœnam incurrendam non requiratur, quemadmodum pluribus exornat Felin. *in cap. 2. num. 4. v. s. extr. gloss. extr. de Magistr. & in cap. 1. sub num. 12. v. s. secundo intelligunt. colum. 3. extr. de consuet. vide alium casum efficacioris affirmativæ apud eundem, in cap. 29. num. 75. v. s. pro qua refacit. pradict. 111.*

VIII.

Lex solum in casibus necessariis providet, l. 1. §. ex hoc rescripto 1. de Genr. infp. nec frustra quicquam inducit, l. hac stipulatio. §. Dñm. ff. ut Legat. num. 66. l. postliminis §. §. fin. ff. de postlim. re v. s. Menochius 3. de recup. poss. num. 110.

IX.

Lex superioris per inferiorem minimè tolli potest. *Ille à quo §. 3. rem-
post. num. 4. ff. ad Sc. Trebell* quoniam illius est destruere, cuius est concedere, Legem autem concedere est Principis, cap. Rex pacificus in prom. decret. gloss. in l. 1. v. s. Magistratum. ff. quod quisque iur. stat. cap. 1. extr. de cons. per inferiorem itaque tolli nequit, sed observari debet, Farinac. libr. 1. conf. erim. conf. 85. num. 38. nec concedentem ligat. l. Princeps 31. ff. de LL. l. pen. de Arbitr. gloss. in cap. 1. v. s. ab omnibus. ibiq. Dd. de consuet. Regn. Sixtin. 1. conf. Marp. 9. num. 27.

X.

Leges id constituunt quod plerumque sit, l. 4. ff. de LL. quia sunt universales, nec possunt de singulis rebus in universum sufficienter docernere. l. iura 8. ff. eod. cùm plura sint negotia quàm rerum vocabula. l. natura 4. ff. de praescript. v. s. nec etiam possint omnium casuum circumstantias complecti, quia sunt infinitæ, dataque operâ à Legumlatoribus omitterantur. Aristot. lib. 1. Rhetor. Vnde & Alphenus jus in factis positum esse dixit, in l. si ex plagis 52. §. in elio 2. ad Leg. Aquil. ac proinde iudex suadente æquitate illud pæsepe ex circumstantiis colligere solet. Obiecit. ad l. 1. Cod. de Legib.

XI.

Lex potentius annullat quàm hominis dispositio, Bart. in l. amplius ff. rem varam haberi, Felin. in cap. pastoralis, §. hoc autem. de offic. deleg. Hippol. Rimin. conf. 235. n. 23. Fr. Burfat. conf. 307. Nobilius. m. 132. vol. 1. Pansichem. 2. pract. quæst. 16. num. 54.

Eccc

XII. Leges

X II.

Leges & jura legibus & juribus concordare, nec uno verbo obiter pro-
lato juris regulæ derogari oportet. *l. unica. C. de inoff. dor. Pinell. ad l. 1. p. 5.*
num. 82. C. de bon. matern. Philipp. Matth. 2. conf. Marp. 26. num. 75. Unde
quavis eo casu, quo Leges rarius videntur contrariæ, posterior ad prio-
rem quoque trahi solet, *l. 26. de Legib. secus tamen est quando ex revera*
essent inter se contrariæ, tum enim posterior omnino vincit, & supprimit
priorem, l. 1. §. 13. de quæst. l. ult. de consuet. Princip. Quæcunque enim
Lex posterior est tempore, validior est sanctione, ut habet Novell. Valenti-
niani & Mariani de matrim. Senator. in fin. tit. 4. pag. 578. vid. Cuiac. lib. 4.
quæst. Paul. ad l. 26. de LL. Ampl. Dn. D. Tabor diss. de iur. part. aliozo.
art. 6. num. 2.

X II I.

Legis provisio cessat, ubi pacto provisum est, *l. fin. Cod. de pact. com-*
vent. sup. dor.

Limita, nisi auxilium Legis habeatur pro expresso per viam Legis, quia
tali casu provisio hominis per legis provisionem tollitur. *Roman. conf. 121.*
circa prim. col. fin. per text. in l. qui mutuum § 6. in princ. ff. mandat. cum
aliis per eum deductis. Vital. de Camban. in tract. claus. claus. 103. Ludo-
vicus Gomez ad § fuerat. Instit. de action. num. 29. Socin. in tract. fallent.
reg. 286. Verb. Lex.

X IV.

Legis verba ubi deficiunt, ibi quoque deficit Legis dispositio, *l. 4.*
§. totius §. ff. de damno infect. Carpzovius part. 2. Consist. 15. definit. 12.
numero 1.

X V.

Lex iniqua non est, eum se habet ad commodum & onus, *l. si pater*
puella 12. ubi lason Cod. de inoffic. testam. Menochius de recuper. posses-
sion 14. num. 13.

X VI.

Lex nova disponens de materia juris communis, omnes declarationes
juris communis recipit. *cap. ex parte, ubi Dd. de Verb. signif. l. 1. §. Lex*
Falcidia 1. ad Leg. Falcid. Bart. in l. omnes populi § 6. Et ibi Dd. ff. de Instit.
Et iur. Carpzov. p. 3. jurispr. forens. conf. 29. definit. 6. num. 7. unde & Lex
nova secundum Legem antiquam distingui & intelligi debet. l. non est no-
rum 26. l. sed Et posteriores 28. ff. de Legib. Gloss. & Bart. in l. sciendum. in
princ. ff. qui satisd. cog. cum aliis citatis. per Ottav. Cacheran. in decis. Pe-
demoni. 167. num. 17. cum seq. Vix. part. suar. comm. opin. 200. stat ult.
Bertazol. 1. conf. 93. num. 7.

XVII. Legi

XVII.

Legis ratione remota lex ipsa correcta intelligitur, *argum. l. adigere 6. §. quamvis 2. ff. de jur. patron. l. 6. in fin. ff. de Verb. signific. Carz 207. p. 3. conf. 11. 3. defn. 16. num. 3.*

XVIII.

Lex in remediis concedendis non solet esse parca & defectuosa. *l. 1. cum seqq. l. quia 11. l. quosvis 21. ff. de praescrip. Verb. l. 1. C. de condit. ex leg. Berous conf. 44. in causa mora. num. 3. Volum. 3. Pantfchman. 1. quasi. pract. 17. numero 132.*

XIX.

Non solum Lege contineri & approbatur dicitur, quod verbis legis exprimitur, verum illud etiam, quod sententia & mente legis per certam rationem indicatur & eruitur, *l. 6. §. 1. de V. S. l. non possunt 12. l. scire 17. l. conera 29. l. frum 30. ff. de Legib.* Si enim ratio legis anima eius est, nec magis lex sine ratione lex dici potest, quam exanimatum corpus homo, *l. cum mulier 47. ff. solus. matrim.* Everhardus à Mittelb. *in loc. à rat. Leg.* Siquidem iusta ratio non patitur, ut Legis mente & sententia neglecta nudis atque admodum aridis inhaereamus verbis. Et cum in paribus caulibus paria jura deliderentur, *cap. univ. de alod. quid vetat, ut à similibus ad similia progrediamur, l. neque leges 10. d. l. non possunt 12. cum seqq. de Legib.* Et quis unquam à verbis sententiam sejunxit ob penuriam verborum, quibus singulis singula aptè nominantur, *l. 1. ff. de praescrip. Verb.* Saepè plus volumus quam verbis exprimimus, nec minus voluisse quàm dixisse praesumimus, *l. si aut ille 25. §. 1. l. non aliter 69. ff. de legat. 3. l. 3. l. 7. ff. de supell. legat.* sana itaque ratio non patitur ut à re ipsa diutius separemus, quin imò verba saepe negligenda, ut verum Legis sensum ac sententiam retineamus, *l. non dubium 5. ibique Bald. C. de Legib.* quapropter contra Legem facere non solum is dicitur, qui id facit quod Lex prohibet, verum etiam qui in fraudem Legis, salvis eius verbis, sententiam eius circumvenit, *l. contra 29. ff. de Legib.* cum id procul dubio faciat, quod Lex fieri nolit, licet id fieri non prohibuerit, *l. frum 30. ff. de Legib.* quod ergo dici solet verbis Legis serviendum esse: nec distinguendum, ubi Lex distinguit, nec à forma constituta recedendum nihil exaudiendum nihilque supplendum, *l. constitutionibus 24. ff. ad Municip. Novell. 18. l. 1. de senat. hoc sine calumnia accipe, ut procedat & verbis & mente & ratione Legis, constitutionis, SCti, Edicti simul cessantibus, l. cum mulier 47. ff. sol. matr. l. nam ut ait 13. d. l. non possunt. de LL. l. si alii 19. de usufr. legat.*

• XX.

Lex est communis Reipublicae sponso. *l. 1. ff. de LL. quod intellige, non quod ipsa Respublica, quae inanimis & sine voce est. Bart. in l. civitas ff. de reb. credit. disertis verbis spondeat, & se Legi respondendo subiciat, neque quod singuli cives ejusdem Reipublicae omnes ac singuli articulata respon- sione Legem suffragio vincerent; sed quod cum tacite, tum expresse civitas*

Fecit 2 Legem

fi velut Icarus cadant. Cagnol. in l. frater cum fratre de condit. indeb. Limneus lib. 1. de iure publ. cap. 14. num. 20. quo sensu & hoc dictum suum fecit Lutherus, qui sæpius dixisse memoratur: Iuriseonsulit familiarie esse, ut dicant, non licere quicquam pronuntiare, nisi ex præscripto Legis, multo minus debere tolerari, si quid absque Scripturæ testimonio dicatur, Sicidanus lib. 1. hystor. in Anno 1518. Attamen non decuit silentio prætermittere, strues illas incipiarum & otiosarum allegationum, quas sæpe Dd. memoriæ ostendendæ causa frustra addueunt, cum Leges scire non sit verba tenere, sed vim & intellectum, l. scire 17. ff. de LL. l. 2. §. 1. C. de cons. pecun. fac. l. 6. §. 1. de Verb. signif.

XXIV.

Leges neminem in paupertate vivere aut anxietate mori sinunt, Novell. 1. in epilog. §. 1. Ita iterum Dd. verbis Iustiniani contra eius mentem abutuntur. unde Chermnit in discurs. iur. polit. cap. 5. num. 196. citat. à Caipzov. p. 1. confit. 1. de §. 9. num. 6. dictum id non patribus, sed Assessoris tribuit, eodemque incitamento antiqui olim Interpretes ut alacriorem juventutem ad capellenda juris studia redderent, nunquam re nummaria æstimanda, sed male, impulerunt. Certè si mentem Iustiniani introspicimus, ea verba nihil continent, quàm commendationem Novellæ, quæ ut liceret prohibere Falcidiam in testamento, ut voluntas testatoris per omnia servaretur, additis quibusdam novis remediis introduxit: tandem ergo subiungit, se non dubitare, quemlibet facile novam Legem susceprurum, quæ esset, ne quis pauper (non scilicet habens rerum suarum dum esset perfectum post mortem arbitrium) vivat, aut anxius (scilicet de ultimis suis clogiis) moriatur. Certè & ipsa hæc regula sæpissimè fallit non tantum in Doctoribus, qui vel profundiore scientiâ & sedulâ operâ destituuntur, sed optimo cuique probitas sæpe sua inopix causa. Elegans & memorabile pauperis Iuriseonsulti & gratorum discipulorum in persona Sabini, quem discipuli sustentarunt. Exemplum vid. in l. 2. §. 47. de O. l.

XXV.

Leges Mosaicæ in tempore novi fœderis sunt abrogatæ, vid. Reineking. de Regim. Eccles. & secul. cap. 2. §. 4. num. 25. & 34. ubi id probare nititur, sed malè per dictum Christi, Lex & Propheta usque ad Iohannem. Matt. 11. vers. 13. Luc. 16. vers. 17.

Declarationis tamen loco nota, hoc procedere in Legibus ceremonialibus & judicialibus seu forensibus. vid. Besold. 2. pol. cap. 2. §. 4. num. 24. & 34. nec in foro attendi, ut rectè monet Hilliger. 26. Don. Encl. 2. lit. E. usus tamen harum legum non est inanis, quamvis non observentur vi Legis, muniant tamen conscientias, Schneidev. Inst. de Nupt. p. 4. de divor. n. 62. Bachtad. de iure connubiali, p. 225.

Limitatur tamen hæc regula primò, quatenus hæc leges in novo fœdere repetitur, vel per Legislatorem civilem approbatæ, Hillig. d. l. c.

Secundò sine dubio fallit in Lege morali, eiusque pœnis, è Philippo Melanchthone, Cothman. in Commentar. Cod. de hæretic. num. 62. de pœ-

Et ecc 3 nu. non.

ni. non immerito tamen dubitat. Wesenbec. in paratit. ad Leg. Pompei. de parricid. num. 6.

XXVI.

Legem rei suæ quisque dicere potest, quam vult. *Gide supr. lib. 4. cap. 33. Axiom. 6. per l. in remandat. 31. Cod. Mandat. Thoming. decif. 14. n. 6. st. Cod. de pactis inter empr. & vendit. l. fin. Venditione Commun. prad. l. legem 10. C. de pact.*

XXVII.

Lex generaliter & simpliciter seu indistinctè loquens, generaliter est intelligenda, l. de pretio 8. ff. de publ. in rem act. l. in fraudem 15. §. ult. ff. de testam. mil. l. 1. §. generaliter 1. ff. de legat. prest. l. 1. §. quod autem 3. ff. de aleat. l. fin. in fin. ubi Angel. C. de dotu promiss. cap. solita 6. §. fin. de maiorit. & obed. Thomas de Thomasset. in floribus legum. reg. 172. Bartholom. Perett. in extravag. ambitiose, de rebus Ecclesiast. non alienand. num. 9. pag. 85. Bertazol. in repet. l. si quis maior, C. de transact. num. 213. Surdus conf. 271. num. 28. Valascus conf. 113. num. 21. Aloyf. Ricc. in praxi rerum fori Ecclesiast. decif. 419. num. 1. & decif. 605. num. 2. in edit. aliàs resolut. 529. num. 2. in 2. edit. Mari. Anton. variar. resolut. lib. 3. resolut. 18. num. 3. Narbona de appellat. à Vicario ad Episcopum part. 1. num. 27. Sebastian. Medices de Reg. Iur. reg. 1. Johan. Mar. Novat. quest. forens. lib. 1. quest. 7. sect. 1. num. 4. Fufar. de subst. quest. 394. num. 56. & 57. Ubi ampliatur, etiam si sit maior ratio in uno, quàm in alio. [Hinc contrà, quoties lex specialiter quid requirit, tunc non sufficit in genere fieri, l. 1. qua res pignori oblig. l. denique 8. l. obligatione 6. de pignori. l. penult. de privileg. cred. cap. generali. de Reg. Iur. in 6. Pantschman. 1. quest. pract. 10. num. 142.] Restrigitur tamen, ne quis ad lucrum indebitè admittatur, vel ne quis damnum indebitè patiat, secundum Armen. dar. in proam. addit. ad recopil. Legum. Navarra. num. 76. Item restringitur ex ratione particulari, l. cum pater 77. §. dulcissimus 33. ff. de legat. 3. l. si de certa re 31. C. de transact. Flamin. Paris. de resignat. benef. lib. 9. quest. 4. num. 19. Garc. Girona de privilegiis seu exemptis. explicat. num. 276. & 526. Et recipit restrictionem de habilitate, l. ut gradatim 11. §. & si 1. ff. de muner. & honorib. cum citatis à Bertazol. in repet. l. si quis maior. num. 216. C. de transact. [Latè ultra Jason. ad §. in personam. Instit. de action. Azet. in §. jms civile in 6. colum. 7. de iust.

de iust. & iur. fac. gloss. in l. huiusmodi. ff. de legat. 1. ubi vult, quod iura loquentia de cautione, intelligi debeant de valida, ad idem facit. text. in cap. Camana 50. de Elect. quem ibi not. Abbas in notab. 9. Sic quando iura loquuntur de consuetudine, eam de habili & bona accipiendam esse docet, Roch. de Curt. in tract. de consuetud. m. 23. col. 24. Unde & statutum dans præmium pro capiendo malefactorum de capiente habili intelligit, post gloss. in d. l. ut gradatim. Bart. in l. si tertius. §. fin. de aq. plu. arcend. Quod tamen limitat, nisi fieret favore Reipublicæ, in l. si quis in gravi. §. utrum. vers. bi quoque. per illum text. ff. ad SC. Syllan. Hoc enim in casu Leges non recipere restrictionem de habilitate personarum, assentiunt Andre Siculus in cap. 1. col. 24. num. 160. de conslit. & cap. que in Ecclesiarum. num. 5. eod. tit. Baldus Novell. in tract. dot. part. 16. privileg. 48. Baldus in l. cum mulier. col. 5. ff. solut. matrim. Ludovicus Gomez ad d. l. si quis in gravi. §. utrum. ad SC. Syllan. & ad §. in personam. Inst. de Action. num. 23.] debetenim lex esse æqua & sancta. l. nam & Demosthenes 2. ff. de legib. cap. erit autem lex. 4. distinct. Johan. Anton. Mangil. de imput. quest. 50. num. 17. & 18. & quæ æqua & sancta non est, nulla est. Menoch. de præsumpt. lib. 2. præsumpt. 1. Anton. Sola ad decreta Sabaudia in præm. gloss. 2. num. 27. Turamini de legib. part. 3. cap. 6. num. 24. Morla in emporio iur. tit. de legib. in prælud. à num. 42. [Unde est, quod extra Leges non liceat casum excipere & restringere indefinitè loquentem, l. de pretio 8. de public. action. Nebelkræ. de cist. 10. pag. 141.]

XXVIII.

Lex ubi non distinguit, nec nos distinguere debemus, l. non distinguemus 32. ff. de recept. arbitr. l. Præses 3. ff. de officio Præsid. l. 2. §. convenire 1. ff. de iudic. l. quos prohibet 7. ff. de postulando. l. 1. §. generaliter 1. ubi glossa verb. in infinitum. ff. de legat. præst. l. quamvis 11. ff. de in ius vocando. l. si servum 71. §. non dixit 5. ff. de acquirend. hered. l. 1. §. quod autem 3. & ibi gloss. vers. simpliciter. ff. de aleatorib. l. anic. C. qui pro sua iurisdic. l. illam 19. C. de collationib. [l. 4. ibi: oratio nullam causam aut personam excipit. Si quis ingen. esse dicatur. ibique Cuiacius.] cap. Noli 9. distinct. cap. consulisti 29. quest. 5. cap. solita 6. de maior. & obed. cap. quia circa 22. de privileg. Clom. ult. de rescript. Exornant
Jafon

Jaſon in l. non dubium. num. 38. Cod. de Legib. Gam. Luſit. deciſ. 105. n. 2. Thomas de Thomafſet. in floribus Legum. reg. 300. Bertazol. in repet. l. ſi quis maior. num. 354. C. de tranſact. Surduſ conf. 51. num. 7. & conſil. 182. num. 15. & conſil. 301. num. 50. & conſil. 308. num. 3. & conſil. 340. num. 2. & deciſ. 195. num. 4. Eſcob. de ratiocin. cap. 18. num. 42. Flamin. Pariſ. de reſignat. beneficior. lib. 12. quaſt. 5. num. 22. Cardinalis Tuſchus praſt. conſuſ. tom. 2. lit. D. conſuſ. 508. Joſeph. Altred. de Religioſiſ diſciplinatuenda. lib. 2. cap. 28. num. 11. Narbona de appellat. à Vicario ad Epiſcopum, part. 1. num. 27. Monet. de diſtribut. quorid. part. 2. quaſt. 2. num. 37. Bellet. diſquiſit. clerical. par. 1. tit. de bonis clericorum. §. 1. num. 19. in ſin. Franciſc. Anton. à Souza in relect. de cenſuris Bullæ Cœna, cap. 2. diſput. 8. num. 1. Cæſ. Argel. de contradiſt. legit. quaſt. 20. num. 14. ubi num. 24. declarat. ſi nullo modo dicat, nec virtualiter, nec realiter, ſecus ſi ſaltem virtualiter, Armendar. in proam. addit. ad recopil. Legum Navarra, num. 27. Ubi limitat. cùm alia lex diſtinguit, vel cùm ratio ex illa, vel ex legibus deſumpta id facit; nam lex una indiſtinctè loquens per aliam diſtinguitur & limitatur, l. ſciendum 15. ff. qui ſatiſd. cog. l. quamvis 11. ff. de in juſ voc. auct. offeratur. C. de titis conteſt. l. filius familias 9. ff. de action. & obligation. l. 1. ad Macedon. l. iur. gentium 7. §. ſi paciſcar 14. ff. de pactis, juſta l. tranſgigere 18. & ibi gloſſa magna in ſin. Cod. de tranſactionib. Bellet. d. tit. de bonis Clericorum. §. 1. num. 20. & una aliam ſupplet, l. non eſt novum. cum legib. ſeqq. ff. de Legib. Menochius conſil. 150. n. 44. Vincent. de Franch. deciſ. 435. num. 24. Nicol. Intrigl. deciſ. 15. n. 36. & 37. [Bartolus in l. non dubium. C. de Legib. Hartmannus Piſtor. 1. quaſt. 38. num. 29. Carpzovius p. 2. conſil. 45. de ſin. §. num. 17.] Lex ſi voluiſſet, expreſſiſſet, l. unic. §. ſin autem ad deſicientiū. C. de caduc. tollend. l. ſi ſervum 71. §. non dixit 5. ff. de acquir. hered. cap. ad audientiam 12. de decim. cap. 2. de tranſlat. Prælat. exornant Tiraquell. in l. nunquam. verb. liberti. num. 3. C. de revocand. donat. Menoch. conſil. 178. & conſil. 140. num. 4. Surduſ deciſ. 88. num. 4. & deciſ. 322. n. 21. & conſil. 245. n. 45. Gutier. rati. lib. 3. quaſt. 22. num. 7. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gl. 9 §. 1. n. 33. gloſſ. 42. num. 11. Cardoſ. in praxi iudicum, & advocat. verb. Lex. num. 28. Cardinalis Tuſchus praſtatic. conſuſ. tom. 8. lit. V. conſuſ. 89. num. 5. Mari. Anton. variar. reſolut. lib. 1. reſolut. 1. num. 10. Lex enim id noluiſſe præſumitur, cùm facilè id expri-

exprimere potuisset, neque expressit, Menoch. *conf.* 30. num. 8. Armendar. in *proam.* addit. ad *recopil. legum Navarre.* num. 150 quia quod lex non dicit, non est ab homine præsumendum, l. *diffinitenti* 5. C. de *repud.* cap. illa. ne *sede vacan.* Surd. *conf.* 219. n. 21. [Neque nos etiam dicere debemus. l. *si servum.* 71. §. non dixit. 5. ff. de *acquirend. hered.* l. 2. §. 1. de *judic.* l. 20. §. ult. de *Evict.* cap. inter. 2. de *translat.* Episc. Hartm. Pistor. 1. *quest.* 15. num. 19. non enim sufficit quem sic voluisse, nisi & de hoc fiat dispositio. l. *quidam cum filium.* 46. ubi Bart. & Imol. de *hered. instir.* cum propositum in mente retentum nihil operetur. l. *si repetendi.* 7. C. de *condict. ob caus.* Dec. *confil.* 696. num. 18. Socin. jun. *conf.* 4. n. 15. vol. 3. Bald. in *jurisgentium.* §. *pañorum.* ff. de *pañ.* Pantechman. 1. *quest.* *prañ.* 23. n. 7]

XXX.

LEGIS verba cui non conveniunt, non convenit ejus dispositio. l. 4. §. *roties.* 6. ubi Paul. ff. de *damno infecto.* l. *quod constitutum.* 21. ff. de *testam. milit.* l. *ita autem.* 5. in *princ.* & ibi Bart. ff. de *adminstr. tutor.* l. *hos accusare.* 12. §. *omnibus.* 4. ff. de *accusat.* l. 1. §. *loquitur.* 5. ff. de *aqua quodid.* l. *si ancillas omnes.* 63. ff. de *legat.* 1. l. *adigere.* 6. §. *quamvis.* 2. ff. de *jure patron.* l. 2. C. *communis de legat.* cap. *indemnitate.* 4. §. *si cum eas.* de *elect.* lib. 6. Exornant Hippol. *confil.* 25. num. 10. & *confil.* 40. num. 12. Tiraq. in l. *si unquam.* verb. *libertu.* num. 2. C. de *revocand. donat.* Brunor. à *Sole in locu communib.* verb. *dispositio.* 14. Surd. *decis.* 122. num. 13. & *confil.* 152. num. 38. & *conf.* 174. num. 8. & *conf.* 179. num. 38. Gutier. *prañ.* lib. 3. *quest.* 17. num. 227. & *conf.* 1. num. 8. & *conf.* 21. num. 1. cum *seqq.* Elcob. de *ratiocin.* cap. 28. num. 17. Gonzal. ad *reg.* 8. *Cancell. gloss.* 5. num. 24. & *gloss.* 45. §. 1. num. 51. Aloyf. Ricc. in *praxi rerum fori Ecclesiast.* *decis.* 518. num. 6. in 1. *edit.* & *resolut.* 445. num. 6. in 2. *edit.* Ugolin. de *officio.* & *poteſt.* *Episcopi.* cap. 57. §. 2. num. 6. Antonin. Menoch. *Lucen. decis.* 13. num. 23. MariAnton. *var. resolution.* lib. 3. *resol.* 9. num. 4. Rot. *decis.* 697. num. 7. apud Farin. *part. 1. recent.* Scatil. Pacif. de *Salpiano interd.* *inſp.* 3. cap. 1. n. 7. Mangil. de *impur. quest.* 77. num. 71.

XXX.

LEGIS ratione cessante, cessat quoque ejus dispositio. l. in *omni.* 13. ubi Bart. ff. de *adoption.* l. *quod dictum.* 32. ff. de *pañu.* l. *fin.* ff. ad *Fffff* Syllan.

Syllan. l. si maritus. 15. §. prescriptiones. 17. ad l. l. de adulter. l. adigere. 6. §. quamvis. 2. ff. de iure patron. c. & si Christus. 26. de in re iur. §. ult. Inst. de bon. addit. Everard. in Topicis legalib. loco 85. Tiraq. in tract. Cessante causa, part. 1. num. 11. Bertazoll. in repei. l. si quis maior. num. 263. C. de transf. Surd. consil. 375. num. 24. Mari. Antonin. var. resolution. lib. 2. resol. 32. num. 8. Pichard. ad princip. Instit. de milit. testam. num. 4. ad princip. Instit. de l. falsid. num. 28. & ad princip. Instit. de eo, cui libertatis causa bona adduntur, num. 41. & 42. ubi quod cessante ratione legis negativè, & contrariè cesset lex. Robles de repræs. lib. 2. cap. 6. num. 12. ubi quid ratione finali legis cessante non cessat lex quando tractatur de lucro captando, sive querendo, & lib. 1. cap. 12. num. 52. dicit quod una ratione legis ex omnibus cessantibus, non cessat legis dispositio, late disputat Anguian. de legibus, libr. 1. contr. 3. Limita si plures sint rationes legis, quia una cessante, non cessat lex. §. affirmatiu. 6. Instit. de nupt. l. liberorum. 11. §. 1. ff. de his qui not. infam. Tiraquell. in tractat. Cessante causa limit. 22. num. 11. Mexia in tract. taxa panis, conclus. 2. num. 34. Camill. Gallin. de verb. signif. lib. 10. cap. 7. num. 16. Valasc. conf. 60. num. 6. Mari Giurba in consuet. Messan. cap. 1. gloss. 1. num. 13. part. 1. nisi plures causæ collectivè exprimantur in lege, quia una cessante cessat lex ipsa, cap. ex parte, de res. c. quoniam frequenter. §. §. porro, ut lite non contest. Osasch. decis. 165. n. 5. Tiraq. d. limit. 22. num. 12. Decian. conf. 49. num. 11. vol. 5. Cavalcan. de tur. num. 260. Valasc. conf. 149. num. 12. D. Barbol. in l. 1. part. 1. num. 83. ff. solut. matrim. Giurba d. cap. 1. gloss. 1. num. 12. Farin. 1. conf. crim. conf. 85. n. 37.

XXXI.

LEGIS casus ubi est, cessat omnis disputatio, gloss. ult. in l. ancilla. 12. C. de furtiv. Dec. conf. 452. in fine. Cravet. conf. 273. n. 7. Becc. conf. 14. num. 28. & conf. 112. in fin. vol. 1. Surd. conf. 53. num. 6. & conf. 58. num. 3. Magon. Lucen. decis. 12. num. 18. Flamin. Paril. de resignat. benefic. lib. 9. in princ. num. 2. Mar. Ant. var. resolut. lib. 1. resol. 46. n. 1. & lib. 2. resol. 51. num. 5. Mendez à Castro in praxi Lusit. lib. 3. cap. 155. num. 9. Joseph. Sesse Aragonia decis. 153. num. 25. Octav. Glorit. resp. 1. p. 1. num. 135. vers. nec in casu. Card. Tusch. lit. L. conclus. 262. num. 4. [maximè ubi casus Legis aliqua ratione fulcitur. Phil. Port. consil. 55. num. 22. Corn. conf. 136. n. 3. Zac. conf. 14. n. 97. lib. 1. Regn. Sixtin. 1. conf. Marpurg. 13. num. 34.]

XXXII.

Quod LEGE non cavetur in practica non habetur. Bald. in c. nihil circa finem de Elect. Ludov. Rodolph. var. quæst. lib. 2. quæst. 42. num. 39. [per text. in l. 64. §. 9. ibi de socio nihil in l. scriptum est. Solut. matrim. Hartman. Pistor. 2. quæst. 13. num. 36 f. Everhard. in loc. à Lege cessante. Jaïon. in l. illam. 19. num. 8. C. de collat. Carpzov. part. 1. const. 11. 4. de fin. 2. num. 4. Unde est quod absque lege nihil asseverandum. l. 5. ibi nulla iuris constitutio. C. de repud. Novell. 18. cap. 11. cap. in qui in Ecclesia. 18. in fin. pr. extr. de sent. excomm. in 6. Hartman. Pistor. 2. quæst. 1. num. 103. & quæst. 13. num. 35. Carpzov. 1. quæst. 111. 7. n. 11. & seqq. & de j. 80. num. 4. ubi hunc locum Barbozæ allegat & illustrat. Et quod Lex non credit nec nos credere debemus. Cotta in memorat. lib. verb. heres. Cujac. in l. 59. de O. & A. Sed casum à Lege specialiter non expressum potius pro omisso habere. l. 64. §. de viro. ff. solut. matrim. l. 110. de liber. & posth. l. 119. C. de collat. Tiaq. de pan. temp. 2. §. 61. Myns. ad c. 2. n. 5. de probat.]

LEGE permittente quod fit, dicitur justè, & bene fieri, *liquid sit fugitivus*. 17. §. apud Labeonem. 12. ibi. quia id facit, quod publicè facere licere arbitratur. ff. de ad l. edict. c. quid dicam. 11. 14. q. 4. Pichard. ad rub. Instit. de ineffic. testam. n. 9. Marc. Anton. Genuens. in pract. Ecclesiast. quæst. 46. n. 4 [nec poenam meretur. l. 4. C. de ad adulter. l. ult. quod quisq. iur. Ludov. Gomez ad §. item si quis. Instit. de act. on. num. 49. Hippol. de Marul. in l. patre. & l. idcirco. ff. de quæst. Felin. in c. si veient. 1. de sentent. excomm. nec injuriam continet. l. iniuriarum. 13. in pr. l. quod Reipubl. 33. ff. de iniur. l. nullus. §. 6 l. nemo. 194. de R. l. Schurff. conf. 32. pro fundanda. n. 4. cent. 1. Wesenb. conf. 33. n. 52.]

LEGEM querere ubi est ratio naturalis, est infirmitas intellectus, Philosoph. lib. 8. Phys. cap. 3. Surd. de aliment. rit. 1. quæst. 28. num. 9. & q. 44. num. 12. & quæst. 45. n. 58. Quia naturalis ratio vim & robur legis habet. l. cum ratio. 7. ff. de boni damnat. l. scire oportet, 13. §. sufficit. 6. ff. de excusat. tutor. Cald. Pereira de emp. & vendit. c. 1. num. 7. & allegari potest pro lege Surd. d. quæst. 28. num. 7. [nec unquam scribentis auctoritas tanta esse existimatur, ut rationes juris

cellat. secundum Senecam relatum à Fulgō. in l. pen. de condit. in-
deb. Cravett. de antiq. tempor. p. 3. num. 7. Pantſchman. 2. q. 16. n. 40.

XXXV.

LEGES nihil frustra faciunt. Jason. in l. ait Prator. num. 1. ff. de iureiur. Cxf. Argel. de contradiſt. legitimo, quaſt. 2. num. 200. & q. 13. num. 48. & quaſt. 18. num. 18. Armendar. in proœm. addit. ad recopil. legum Navarra, num. 50. Marilian. decif. 47. num. 5. Turamin. de legib. part. 2. cap. 21. à num. 19. Mari. Giurba ad conſuet. Meſſ. cap. 2. gloſſ. 1. num. 8. & cap. 1. gloſſ. 12. num. 17. Lex enim non debet habere unam ſyllabam ſuperfluam, & vacuam, gloſſ. verb. *tanquam*. in cap. ſolita de maiorit. & obed. Mandol. in reg. 9. Cancell. quaſt. 4. num. 4. Gonzal. ad regul. 8. Cancel. gloſſ. 22. num. 5. quia omnia ſuperflua ſunt reprobata. l. 1. §. quibus. C. de novo Cod. fac. l. fin. C. qui admitti. Clem. exvi. §. *quamvis*. ubi Cardin. num. 220. de verb. ſignific. Gonzal. ubi ſuprà gloſſ. 13. num. 72.

XXXVI.

LEGIS mens magis eſt attendenda, quàm verba. l. ſcire leges. 17. ff. de legib. l. non aliter. 67. ff. de legat. 3. l. *nomini & rei*. 6. §. *verbum e*. legibus. 1. ff. de verb. ſignific. Surd. decif. 35. num. 14. Marc. Anton. Genueſi. in practiſab. Eccleſiaſt. quaſt. 144. num. 3. Ferrer. in Conſtit. Cathalonia. gloſſ. 4. num. 66. & ratio generalis legis reſtringitur ex mente legis, Surd. de iſ. 9. num. 13. Armendar. in proœm. ad recopilat. legum. Navarra, num. 131. [non enim quid dixerit, ſed quid intellexerit Legislator advertendum eſt. arg. l. in conditionibus. 19. ff. de cond. & demonſtr. l. 3. §. *conditio*. ff. de adim. leg. Carpozov. part. 3. conſtitut. 3. de fin. l. 16. num. 12.

XXXVII.

LEX non eſt poſita verbis, ſed rebus. l. 2. in fine. C. communia de legat. l. fin. de uſuris. 4. cap. ſecundo requirit. 41. de appellat. [cap. commiſſi. 34. ubi gloſſ. de Elect. in 6. cap. 2. extr. locat. Salicet. in l. 1. C. de iur. Emph. Pantſchman. 1. quaſt. 17. num. 23. Petr. de Ancharan. in c. propter ſterilitatem extr. locat. Carpozov. p. 3. conſtit. 38. de fin. §. n. 6.] Surd. de aliment. tit. 9. quaſt. 21. num. 20. Abb. conſ. 93. in quaſtione, col. 2. circa med. verſ. *ad idem facit*. lib. 2. Roman. conſil. 428. in terminis, num. 12. Stephan. Gratian. diſcept. forenſ. cap. 156. num. 17. Ferrer.

Ferrer. in *confit. Cathalonia*, gloss. 5. num. 160. Sigism. Scacc. de *appellat. quest.* 17. *limit.* 10. num. 14. Cardin. Tusch. *rom.* 2. *lit.* L. *conclus.* 272. per *totam*. Armendar. in *proam. addit. ad recopil. legum Navarra.* n. 107. [Gail. *lib.* 1. *obs.* 91. num. 17.]

XXXVIII.

Lex quantuncunque dura, est servanda, *l. prospexit*, 12. §. 1. ff. *qui & à quibus*. 160. C. de LL. Roland. à Valle *confil.* 99. n. 47. *lib.* 2. Cravet. *conf.* 46. num. 2. Armendar. *ubi supra* num. 152. Ægid. Bellam. *confil.* n. 3. ubi intelligit, quando est certa, & sine dubio, Franc. Becc. *confil.* 51. num. 18. & *seqq.* ubi ait procedere, quando est in specie super certo casu, subditque, illam *l. prospexit*. turbare multos Doctores, ut ad casum iniquum non admittant illam, Cardin. Tusch. *d. rom.* 5. *lit.* L. *conclus.* 262. per *totam*. Sigism. Scacc. de *appellat. quest.* 17. *limit.* 48. n. 11. Ambrosin. *Perus. decis.* 3. num. 20. [sed hanc ultimâ visione non opus laborent epim ipsi Legum latores ne lex nimis dura videatur, Nov. 44. cap. 1. §. 4.].

XXXIX.

Legis auxilium frustra invocatur, qui committit in legem, *l. auxilium* 37. §. 1. *vers. in delictu*. ff. de *minorib.* *l. sanimus*. 15. C. de *judic.* cap. *bone*. 33. de *elect.* cap. *ult.* de *immunit.* *Eccles.* cap. *contingit*. 45. cap. in *audientia*. 25. de *senient. excomm.* cap. *quia frustra*. 14. de *usufr.* Petr. de Anch. *conf.* 37. Contra *Ioannem*. num. 4. & 5. Bertazol. in *reper.* *l. si quis maior*. num. 276. & 646. C. de *transactioib.* *Surd. conf.* 37. num. 3. Cardin. Tusch. *rom.* 2. *lit.* C. *concl.* 954. & *rom.* 5. *lit.* L. *concl.* 270. Accac. Anton. in *comment. ad l. Titio centum*. 71. num. 47. ff. de *condit. & dem.* Franc. Leo in *thesauro fori Ecclesiast.* part. 1. cap. 11. num. 3. & part. 2. cap. 3. num. 8. Sigism. Scacc. de *appellat. quest.* 5. num. 74. Aloyf. Ricc. in *praxirum fori Ecclesiast.* *decis.* 291. num. 2. in 1. edit. aliàs *resol.* 250. in 2. edition. Bellet. *disquisit. clerical.* part. 1. *titul.* de *disciplin. clericali.* §. 16. num. 9.

Amplia quod non tantum procedat in delinquente contra Legem, sed etiam in eo qui legem contemnit: contemners enim vicissim à lege deseritur §. 5. in *fin.* *Institur. de hered. qualis.* & *diff.* l. 2. C. *quand.* & *quibus pars.* *quart. deb.* Nov. 82. cap. 11.

Declara & limita primo, quod tum hæc regula locum inveniat:

Fffff 3

si circa

si circa idem quis in legem committat Innocent. in cap. intell. eximur. num. 4. v. f. aucte. exir. de iureiur. Pacian. 1. de probat. ca. 9. n. 7. secus vero si, si lex & delictum circa diversa facta versentur. Alex. in l. viro & uxore in fin. ff. solut. matr. Dec. in l. cum proponis. 21. num. 6. in fin. C. de pact. Socin. sen. conf. 59. col. 2. an pr. lib. 1. Menoch. de recuper. poss. remed. 9. n. 169.

Limita secundo. quod fallat quoties post emendationem nominati aliquod beneficium reservat, ut in l. 18. §. uni. si quis omni. caus. est. iunct. l. 2. §. 2. ad L. Fa. ced.

X L.

Lex non extenditur ad praterita, sed trahitur ad futura. l. leges. 7. C. legib. auct. de nuptiis. in princ. §. duo; citur. circa fin. collat. 4. Nov. 23. & in §. fin. in auct. de heredib. ab intest. collat. 9. c. cognoscen- tes. cap. ult. de constitut. Exornant Tiraq. in prefat. retrad. lig. a. n. 18. & de iure primo. qu. 43. num. 17. Covar. lib. 3. var. cap. 13. n. 4. Nav. in cap. cum contingat, de rescript. except. 14. except. 14. Sebast. Medices in trad. de legib. p. 4. quast. 35. Garc. reg. 295. Menoch. de arbit. lib. 2. casu. 185. num. 1. & num. 26. Natt. conf. 66. num. 3. Bursat. conf. 214. n. 21. cum seqq. vol. 2. Lancel. Conrad. in templo omnium iudic. lib. 1. cap. 1. §. 4. verb. legem generalem solus condit. num. 7. Mandos. in reg. 9. refer- vat. quast. 3. Caballin. milietog. 607. Burg. de Pace l. 3. Tauri. num. 37. Brunor. à Sole in locu communib. verb. Lex 13. & verb. Statutum. 63. Perez l. 10. gloss. 1. col. 2. ante finem. iit. 1. lib. 3. Ordinam. Anastas. Ger- mon. an in divers. lib. 1. cap. 2. Azeved. l. 6. iit. 1. lib. 2. nove Recopil. pag. mibi 157. Marien. l. 3. gloss. 16. tit. 10. lib. 5. eiusdem nove Recopil. Morl. in imperio turis. part. 1 tit. 1. quast. 6. per totam. Castil. l. 48. Tauri. gloss. de aqua adelante. Fe. Emman. quast. Regul. tom. 1. quast. 6. art. 17. Azor. iustit. moral. p. 1. lib. 5. cap. 16. quast. 13. Cardos. in praxi iudicum, & Ad- vocat. verb. lex. num. 13. Flamin. Parif. de confident. quast. 12. num. 2. Fer- rer. in Constit. Cathalonis, gloss. 4. num. 28. Armendar. in proam. ad- dit. ad Recopil. legum Navarra, num. 26. Bernard. Grææ. ad practic. Camera Imper. lib. 2. conclus. 9. num. 4. D. Christoph. de Pace in scho- last. ad leges ff. l. 1. 200. in 1. Farin. in praxi crimin. p. 4. decis. 10. n. 15. in fine. & latè fragment. crim. p. 2. verb. Lex. n. 25. cum multu seqq. ubi multipliciter ampliat & limitat. Soar. de legib. lib. 3. cap. 14. Tufch.

Tusch. *pract. concl. tom. 5. lit. L. concl. 264. num. 1. & à num. 6.* [Gordd. *ad l. aliud fraus est. 151. ff. de verb. signif. n. 7.* Ratio quia licet Lex sui respectu, tam in præteritis, quàm in futuris causis locum habere possit, non tamen obtinebit respectu hominum, jus enim neminem obligat nisi scientem, *l. 9. C. de LL. & in Leges committentem. l. contra legem. 29. ff. eod.* siquidem nemo contrahentium futuro rum scientiam habere. Bartol. *in l. omnes. ff. de just. & jux. num. 139.* Anton. de Butr. *cap. fin. num. 15. de constit. Gail. lib. 2. obs. 9. num. 3.* Bald. *in l. Leges. C. de LL. Farin. cons. crim. 95. n. 16.* nec ante legem ullus divinare potest, forte ut hoc vel illud perhibeatur aliquando, neque etiam post legem revocari potest id quod factum est. Unde & Cicero *lib. 3. in Verrem*, illa edicta impugnavit quibus ejus rei fraus aut periculum proponitur, quod neque post edictum, nec ante illud provideri potuit. Obrecht *ad l. 7. C. de LL.* quare si quid in futurum simpliciter vetat, in præteritum quidem indulgere videtur, at præsentem casum jam jam progredientem, nisi eum expressè etiam excipiat, prohibuisse & complecti voluisse creditur. *l. contractus. 17. l. comparationes. 20. l. cum quadam. 21. de fide instr. l. mulier. 5. C. de sponsat. l. si a sponso. 16. C. de donat. ante nupt. l. in conjunctione. 20. l. imperialis. 23. per tot. C. de nupt. l. hac edictali. 6. C. de secund. nupt. Gordd. ad l. 8. de V. S. num. 5.* quod tamen ita intellige, ut lex non trahatur ad præterita jam decisa, puta per sententiam, rem judicatam, transactionem, juramentum, solutionem, quietantiam, præscriptionem, & similia, etiam quod in eadem lege nominatim, & expressè fiat mentio de præteritis. *l. casus 16. C. de transact. Bart. in l. omnes populi. n. 41. vers. distingue. ubi Coet. num. 137. ff. de inst. & iure. Abb. in cap. fin. num. 9. & Felin. num. 3. vers. hanc sententiam, de constitut. Capra reg. 6. num. 3. Alex. cons. 199. num. 4. vers. secundo respondeo, lib. 6. Card. Tusch. d. tom. 5. lit. L. concl. 264. num. 63. cum seqq. & conclus. 265. num. 13. cum seqq. Alderan. Mascard. de generali statutorum interpret. non. def. 13. num. 16. cum seqq. Farin. fragm. crim. p. 2. lit. L. num. 44. cum seqq. ubi ampliatur duobus modis, & limitatur tribus. Gail. 2. obs. 9. num. 3.*

Limita primo quod lex antiqui juris declaratoria trahatur non solum ad futura, sed etiam ad præterita, *auth. de filiis ante dotalia instrumenta natis Nov. 19. auth. de rapt. mulier. Nov. 43.* ibi tanquam si lex nostra ab initio cum tali interpretatione promulgata fuisset. Abb. *in d. c. fin.*

*fin. num. 8. & ibi Felin. num. vers. fallit secundò. Cal. l. Pereira de p^{re}st eligendis, cap. 11. num. 30. Rot. decis. 142. num. 2. p. 2. divers. Morl. in emptio luru p. 1. tit. 1. qu. 6. num. 11. cum seqq. Cardin. Tusch. d. lit. L. conclus. 264. num. 45. & 51. & conclus. 265. num. 4. Armendar. ubi supra num. 45. Alderan. Mascard. d. conclus. 13. num. 41. Ribadeneira in libro pro defensione Societatis Iesu, cap. 15. Christoph. de Pace in sibi-
lius ad leges styli. l. 200. num. 2. & 29. vers. oritur. latè Farin. d. lit. L. n. 51. cum seqq. ubi num. 52. limitat, quando uteretur aliquo verbo importante promulgationem novi Juris, & num. 53. quando in eadem lege adderetur aliquid juri antiquo, ut putà si imponatur nova pœ-
na, & num. 54. quando in eadem lege adesset aliquod verbum respi-
ciens futurum, ut putà de cetero, in futurum, deinceps, & similia.*

Limita secundo lex annullet actum ex causa cap. ult. vers. si vero aliquid. junct. vers. omnia. Nov. 120. l. ult. C. de pact. l. pen. C. de incest. nupt. Farin. p. 2. fragm. in verb. lex. num. 34.

*Limita tertio si lex disponat super actu successivo habente plures partes. Talis actus est ordinatio litis, ideoq; lex disponens de litis ordinatione locum habet in omnibus futuris litibus, quan-
quam ex sint super negotiis præteritis. l. 2. pr. & §. penult. C. de iuram. Calum. Mascard. de geuer. stat. ut. interpretat. conclus. 13. num. 49.]*

XLI.

LEGEM superioris non potest tollere inferior. Dixi supra lib. IX. cap. 51. ax. 3.

XLII.

LEGES non solent quem duplici onere gravare. Dicam infra lib. XIII. cap. Onui.

XLIII.

LEGIBUS non exemplis est judicandum. Dixi supra lib. V. cap. 28. axiom. 9.

XLIV.

LEGUM correctio est vitanda. Dixi supra lib. III. cap. 69. axiom. 9.

XLV.

*LEX mitius agit, quam homo minister legis, l. Celsus. 23. ff. de arbit. Federic. consil. 2. in princ. vers. & quia mitius, ubi quod pro-
pterea*

pterea sententia hominis debet operari idem, quod sententia Juris, quæ mitior esse debet. Anchar. *conf.* 182. *Thema est*, num. 4. ubi quod Judex lege clementior esse non potest. Roman. *conf.* 429. num. 3. ubi ait, quod regula est, quod Judex non sit clementior lege. Cardin. Tusch. *pract. conclus.* tom. 5. lit. M. *concl.* 292. *per totam*. Pichard. *in disput. de mora*. num. 92. Farinac. *in praxi crim. quest.* 20. num. 60. & 61. Joan. Maria Novar. *quest. forens.* lib. 1. *quest.* 152. num. 7. [imò non solum cum lege, sed etiam cum Deo mitius agi quam cum homine, ex gloss. in l. si quis rem. §. v. 10. ff. de pollic. affirmat Jas. in l. generaliter in pr. de V. O. Qui enim Legem offendit committere contra unum, sed offendentē ministrum Legis offendere duos videlicet legem & hominem dixerunt Domini de Rota *decis.* 19. *incip. nota quod non admittitur. tit. de sentent. excom.* atq; ita magis contemnere videtur, qui contra duos, quam qui adversus unum peccat. *argum.* l. 3. C. de Episcop. aud. Declarat hoc Bald. in cap. sicut de habitat. Cleric. & mulier. quod respectu annulationis actus durius agatur cum lege, sed ratione contemptus pœnæ durius cum ministro legis, cum viva majestas vel viva auctoritas ei nō debeat esse ludibrio, d. l. Celsus. ubi tamen intelligit regulariter, secus in casibus exceptis vid. quæ tradit Andr. Sicul. in c. si diligenti in 27. col. n. 120. de for. compet. Joh. de Monteferrat in repet. l. 2. §. Cato. col. 5. de V. O. Felin. in c. significaverunt, col. ult. vers. in quo considera de except. Ludov. Gomez ad h. item si quis. Inst. de act. n. G. cum multis allegatis ibid.

CAP. XI.

Legum mutatio add. sup. lib. III. cap. correctio.

Legem aliquando mutari non est absurdum, c. 8. extr. de consang. & affin. Nov. 78. Eleganter hanc regulam declarat & explicat Iustinianus in Nov. 98. *præfat.* quod nempe ea quæ semper idem manent (ut sunt res divinæ juris naturalis & gentium primævi, §. sed naturalia. 11. Inst. de l. N. G. & C. nulla in digeant mutatione, secus sit in iis, quæ velut in tumultu actionum humanarū collocaz & ipsæ mutantur & diversâs ex postulant constitutiones. Præter hanc autem Imperatoriam & Authenticam explicationem & quoad legislationem civilem notandum, mutari in tantum, mutari non debere in totum. Hic enim verè obtinet regula illius Liviana lib. 4. *hæstor. dixit ex antiquo*

Imor probabile est add. l. pen. pr. de in integr. rest. l. 33. de h. l. 183. de Reg. l. Hillig. 1. comm. 12. in fin.

CAP. XII.

Levia.

Axioma I.

Levia pertractare aliquando non est in conveniens. Ludov. Gomez *ad §. sed iste. Inst. de act.* Nam ut inquit Anton. de Butr. *cap. 3. col. 2. de Sit & honest. Cleric.* sœpius de his interrogari, minus est verecundum, nescire responsum. Quin igit per hæc levia juvenum ingenia sæpe excitantur, ac solent interdum facilius plurimorum animos movere, quam ea quæ pensare & utiliter dicuntur, ut ait in notabili casu Barth. Veron. *in tr. Causel. caus. 67. incip. sunt multe. post Anton. de Butr. in c. per tuas quas fil. sine legit.* siquid bonarum artium disciplinæ non tam utendi causa, quam propter ea quæ singulariter enumerantur addiscuntur, *c. legimus. 9. 37. dist. 1. ac etiam ut otium propulsetur, ut loquitur. text. in cap. nunquam. 33. de consecrat. dist. 5.*

I I.

Leviore & humiliora negotia minori solemnitate tractanda. Fundamentum hujus regulæ est *in l. ult. C. de pedan. jud. junct. Noëll. 82. cap. 5.* Vnde patet leviores causas non tantum inferioribus judiciis & pedaneis committi, sed nec opus esse solenni causæ cognitione, aut desiderari formam ordinarij processu, sed sub schemate annotationis rectè expèdiri: Ratio consistit in utilitate publica & celeritate expediendarum litium. *d. Noëll. 82. cap. 5. ibi sic enim velocim. liter judicabuntur, & circuitu cognitionalibus ac tempore contritione omnes litigantes liberabuntur.*

Amplia dictum axioma procedere non tantum in civilibus, sed etiam in criminalibus. Leviore enim crimina de plano rectè possunt expèdiri, *l. 6. de accusat.*

Limitationis tamen loco nota quod in levioribus ita leviter procedi nequeat, ut veritas ita occultetur per ea, quæ tradit Clem. *sapè cõsigit de V. S.*

CAP. XIII.

Libellus.

Axioma I.

Libellus pro Commodo libellantis est interpretandus, *l. si quis interm. 210. 66. l. solemus. 61. ff. de judic. Mynl. conf. 28. num. 4. Gylman. 4. 1. 507. 30. num. 273. Claud. Mayner. in l. 12. §. 1. de acquir. poss. & ibi Bolognet. num. 69. Gail. 1. obf. 61. num. 16. & obf. 66. num. 3.* Libellus enim semper sustinendus.

us etiam si verba proflus sint impropianda. Bart. & Dd. in l. sed si possessori. §. utem si. num. 5. de jurejur. Gail. d. obf. 66. num. 7. Mynf. 4. obf. 3. Bald. in l. 2. Verb. quaritur ergo. colum. 2. C. qui accusar. non poss. Innocent. in c. cum licet causam. in fin. de probat. Regner. Sixtin. 2. Conf. Marpurg 22. num. 115. vide Gorden. consil. 43. de Libello. pag. 141. Unde talem esse largissimi juris, ejusq; verba etiam largissimè interpretanda, ut includant & comprehendant intentionem libellantis etiam cum verborum improprietate, trad. Panorm. in cap. examinata de judic. c. litera. de dilat. c. cum Ecclesia. de caus. poss. & propr. col. ult. cap. auditu de prescript. Gorden. conf. 33. de jure et stat. num. 12. Hartman. Pistor. 1. quast. pract. 45. num. 26.

II.

Libellus secundum consuetudinem formandus. gloss. in l. de quibus verb. introducta. ff. de ill. Angel. in l. dinsturna. cod. tit. & l. 1. ff. de offic. Assess. Ludov. Gomez. ad §. superest. Inst. de action. num. 44.

III.

Libellus est judicii fundamentum ad quod omnes actus regulari debent. Saec. de judic. caus. et sol. cap. 5. num. 25. Principuè locum habet hæc regula in actis principalibus veluti litis contestatione, probatione, & sententia Latè & eleganter eam explicat Summus Ictus Carpov. decif. 49. num. 15. & seqq. ubi ostendit ejus utilitatem & effectum, quod nempe iudex non debeat attendere quæ in termino probatorio deducuntur, nisi venerint in libellum conventionis, quia iudicem debet formare sententiam ex intentione Actoris & responsione rei: licet partes clausula salutari: se omni meliore jure id petere, usq; sint.

CAP. XIV.

Liberalitas, Liberalis.

Axioma I.

Liberalitas virtutum omnium est gratissima Polyerates lib. 8. cap. 15. ad dilectionem enim & amicitiam homines facit promptissimos Azeved. ad consil. Hispan. lib. 5. tit. 9. num. 1. Joh. Roding. de jur. Majest. Verb. largum. num. 4. Rayn. Corset. de indag. jur. lib. 3. cap. 13. num. 13. Thomas Actius de Lud. Scachor. quast. 11. num. 3. Nolden. de stat. nobil. cap. 2. num. 30. §. 5. & consistit in animi voluntate ab avaritia aliisque vitis libera, laudem donanti tribuens, Pacian. conf. 112. num. 23. gloss. in l. 1. Verb. liberalitatem. ff. de donat. Excitat magis ad obsequia, quàm ad insolentiam, l. 1. Vers. nam qui. C. de reor. donat. Iust. Meier in disp. de donat. simpl. thes. 53. siquidem ex hac cognoscitur nobilitas ac summi Principis generis sitas, cap. 1. de don. Vult. 3. conf. Marpurg. 35. num. 89. Ut igitur Imperialis fortuna omnes supereminat alias, ita oportet principales liberalitates cultum habere principum

Ggggg 2

cipuum

cipuum, l. cum mulea 7. C. de bon. qua liber. Vnde Baldus in l. 1. §. in legatione in fin. C. ad Leg. Falcid. ait proprium Principis esse, quod sit liberalis & graciosus, l. 1. in fin. C. de Caduc. toll. Dec. in cap. 3. num. 36. extr. de probat. & praeclare Titus Imperator non oportere quemquam à facie & sermone Imp. tristem recedere; super etiam Romæ in monte Quirinali, & foro Traiani inventa sunt multa marmoris frusta, variis signis exlata, in quorum uno hic erat titulus, POTENTISSIMUS ADOS IN PRINCIPE LIBERALITAS ET CLEMENTIA; prout refert Bartholom. Martian. in Topograph. urb. Rom. lib. 4. cap. 22. add. & Titaquell. de nobilit. cap. 37. num. 40. Conf. Arg. l. conf. 24. num. 61.

II.

Liberalitatem captiosam interpretatio prudentum semper fregit, l. 5. ff. de transact. Gædd. 3. conf. Marp. 26. num. 66.

III.

Liberalitas sua nemini debet esse damnosa, l. si quis 3. ff. pro donat. nec ullus ex liberalitate sua inops factus periclinari debet, l. ne liberalitate 50. ff. de re judic. ideoque mitius accipiendum est cum his, qui ex liberalitate sua conveniunt, ne beneficium hat ipsis onerosum, per l. 62. ff. de adilit. edict. l. 7. ut legat. nom. c. 6. Mynscent. 5. obfer. 36. n. 2. Coll. Jur. Arg. in tit. usufr. quemadm. c. 4. §. 3. aliquando tamen liberalitas impune non exercetur quotiens scilicet mali exempli causa est, l. 5. C. de morat. lib. 12. add. Carpyov 4. conf. 53. num. 6. §. 13.

IV.

Liberalitas nolenti non acquiritur, nec liberalitas in asium collata reputatur & presumitur ex antecedente profectal. nec adjecit 9. ff. pro soc. quod intellige, si scilicet talis donatio non esset prohibita, Costal. ad d. l. 9. pro soc. sicut etiam nec liberalitas ex multiplici servitii præstatione cum diuturnitate temporis conjuncta, maxime ubi adeest qualitas personæ, sed potius ex causa debita servitium esse præstitum præsumitur, Baldus & Alvarotti, cap. 1. §. si vero quid sit investitur. Alex. in pralud. feud. col. 17. vers. 13. Bald. in l. si certum annis. colum. ult. Cod. de pat. Henning. Gæden. conf. 5. de probatone aliu 48. num. ult.

V.

De alieno largiri liberalitas non est. Vnde proverbium: De tuo largiri puer. Fundamentum tamen huius regulæ vide in l. 83. de V. O. Elegans exemplum occurrit in officialibus, qui ex corio alieno (ut dicunt) & hîco Principis liberales esse non debent. vid. l. 1. §. 10. §. ibid. Hottom. l. 4. de decret. ab or d. jud. furti enim species est, ex alieno beneficii debitorem acquirere, inquit Ictus in l. 54. §. 1. ff. de furs.

VI.

Liberaliores plerumque morientes sunt, quàm viventes. Cuiac. in po-
vat. C. de inoff. testam. add. S. unic. Inst. de L. Ruf. Can. coll. S. ult. quæ-
ex quib. caus.

VII.

Liberalitatem nemo respuere censetur Iul. Clar. & Hartm. Pistor. citat.
à Carpzov. lib. 5. conf. 62. num. 13. Vnde concludit donationem valere, si spe-
cialiter per nuncium significetur, licet non expresse acceptetur, utut aliis
acceptationem requiri statuat cum Guid. Pap. decis. 21. num. 2. Goldbeck.
de Gerad. cap. 7. membr. n. 10.

VIII.

LIBERALIS nemo existit in necessitatibus, l. cum legatum 18.
ff. de adimend. legat. Tiraquel. in l. si unquam. verb. donatione largi-
num. 106. C. de revocand. donat. Gam. Lusitan. decis. 71. num. 3. Valasc.
conf. 53. num. 24. Pichard. ad rub. Instit. de adoptionib. num. 45. Steph.
Gratian. discept. forens. tom. 4. cap. 796. num. 27. & tom. 5. cap. 925.
num. 9. Joan. Anton. Mangil. de imputat. quæst. 15. num. 36. Hermo-
sil. l. 56. gloss. 4. num. 87. tit. 5. part. 5. Anell. Amat. conf. 45. num. 24.
& consil. 97. num. 59. [Declarationis loco nota hujus axiomatis
non esse hunc sensum quasi liberalitas non sit. quæ in necessitate
sit, sed istum potius quod nemo prudens dum eum premit egestas
donet. Nemo enim donat propter necessitatem rei familiaris, ut ea
se liberet dum donat. Cujac. 19. q. Pap. ad l. 67. §. 1. de legat.]

IX.

LIBERALITATEM non dicitur exercere, qui debitum
solvit, l. proximè 50. ff. de ritu nupt. l. si servo 84. ff. de hered. instituen-
Surd. de aliment. lit. l. quæst. 108. num. 5.

G E E E E 3

CAP.

CAP. XV.

Liberatio.

Axioma I.

Liberatio non potest esse si prius non fuit obligatio. *L. 116. ubi Barrol. in princ. de V. O. Bellon. in tract. de argument. cap. 12. arg. à priori. ad h. d. Nicol. Everard. in Top. prad. loc. Gylman. 1. p. 2. Got. 4. 111. 11. num. 65. Rofred. Benavent. in quest. Sabbatin. 9. 30. n. 11.*

II.

Per liberationem generalem dolus non censetur remissus. *Bart. in leg. Aurelio. 5. l. ff. de liberat. legat. num. 6. Bald. post gloss. in l. cum necessitate. C. de fideicom. Castren. conf. 369. Paris. conf. 80. num. 54. lib. 2. consil. 88. num. 40. lib. 1. Dec. conf. 178. num. 1. Regn. Sixtin. 3. Conf. Marp. 12. n. 19. Gylman. 4. 1. Got. 17. num. 32. Siquidem in dubio in qualibet liberatione etiam generali interpretatio fieri debet, ne extendatur ad ea. in quibus est laesio vel captio. l. obligatione generali 6. ff. de pignor. l. Aquiliana 4. l. cum Aquiliana 5. ff. de transact. Alex. conf. 46. num. 2. lib. 1. per Lires fratres 35. ff. de pact. imo ea ita restringenda quantumvis geminata. ut civilem & iustum recipiat intellectum. *L. 1. l. qui generali. 13. C. de SS. Eccles. l. 1. ff. de eo quod cert. loc. l. 1. §. 1. ff. de constit. pecun. l. fin. C. de constit. & reliq. Bald. in l. 2. C. de fid. instr. Mascard. de probat. conclus. 4252. num. 9. neque liberationem etiam generalem trahi ad actionem realem, concludunt Dd. argum. leg. 12. de accept. ut nec ad incogitatem. l. 4. & 5. ff. de transact. Mascard. de probationib. conclus. 1252. num. 2.**

III.

Liberari ab obligatione species est lucri. *l. si pupilli 66. ff. de solut. l. spe. dicitur 11. ff. de accept. Anton. Fab. in C. lib. 4. tit. 42. de fin. 31. num. 4. Carp. 207. 4. consil. 46. de fin. 29. num. 5.*

IV.

Liberatio reducenda ad causam in ea expressam. *Mascard. de probat. conclus. 1253. num. 28. per cap. cum cessante de appellat. Bald. in l. jubemus. C. ad SC. Vellei. Socin. conf. 24. col. 5. fol. 1. Verba enim generalia restringuntur. semper ad res & causam prius specificatam. l. si de certa 31. ubi laf. num. 2. C. de transact. l. legatorum 33. num. 1. ibiq. Bart. ff. de legat. 2.*

Limita nisi contra eam causam contrarium de mente contrahentium appareat. *Regn. Sixt. 3. Conf. Marpurg. 12. num. 45. Paris. conf. 88. n. 46. lib. 1.*

V. Idem

V.

Isdem modis quibus obligamur isdem ferè & in contrarium adis liberamur. Fundatur hæc Regula in l. 113. de R. l. ratio quia hic modus est naturalissimus, ut unumquodque eodem modo dissolvatur, quo fuit colligatus. l. 35. l. 100. ff. eod. l. 80. de Jur. Verum obstat quod omnes sive re, sive verbis vel literis celebrentur ne possint dissolvi præter d. l. 80. *Qid. §. 1. Inst. quib. mod. sol. oblig.* Vnde declarationis causa notandum hanc regulam nunquam poni exclusivè, sed tantum positivè, adeoque & alios modos præter hunc naturalissimum admittere: obijciunt etiam nonnulli exemplum nuptiarum, quæ nudo consensu ineuntur non itidem dissolvuntur. Sed facilis est responso, in copulandis matrimonius consensum divino humanoque jure roborari, unde sine eorundem juriurratione mutuo dissensu rectè, & secundum hanc regulam non dissolvi.

VI.

Ad liberandum propensiores esse debemus, quam ad obligandum. l. 47. ff. de oblig. *Et aff.* & ideo est, quod in dubio semper id quod minimum est in obligatione sequi debeamus. l. 9. de R. l. Exempla in jure passim reperire licet veluti: l. 39. §. 6. de legat. 1. l. 46. de leg. 2. l. 29. §. 1. l. 75. de legat. 3. l. 83. §. 3. l. 109. de Verb. Obl. l. 1. ff. de jur. dot. l. 311. de condit. *Et demonstr.* nec tamen quod levius est accipitur, sed & inviti possumus liberari ut invitatus nemo possit obligari. l. 23. de solut. *Et liberat.*

VII.

E manibus calumniantium & sævientium liberare Imperatoris est. cap. regum. 23. quæst. 5. proæm. *Inst. princ. Vers. Imperatoriam.* Carpzov. cum notis. l. conf. 53. num. 6..

CAP. XVI.

Libertas, liber homo, res libera, libera administratio, libera Voluntas, liberè.

Axiom. I.

Libertas inestimabilis res est. l. 106. de R. l. imò infinita est æstimatio libertatis & necessitudinis. l. 176. ff. eod. cum indultum ei hoc sit, ut facere possit quod libet l. 4. ff. de stat. hom. Phil. Matth. ad l. 106. *Et ibi* Hyppolit. de Collib. omnibusque rebus favorabilior. l. 122. ff. de iur. aded ut favore libertatis multa contra jus commune sint recepta, exempla vid. in l. 3. §. 1. de alieni.

alieni iudic. mutand. l. unic. C. de commun. serv. manumiss. sepe enim favor libertatis alias benigniores sententias exprimit. l. 12. §. ult. ff. ad leg. Falcid. Vnde libertas olim tantum fuit impensum, ut mori potius maluerint, quam libertate defraudari, l. fin. C. de parr. potest. Etenim nemo bonus libertatem, nisi cum anima, ut ait Sallust. in *Carilin.* amare cupit. Boetkel. de *publ. iud. disquisit.* 6. num. 34. p. 158. & idem cum libertas & pia causa aequi parantur. Bald. in l. 1. circ. princ. C. de fideicom. libert. & in l. si de jure C. de manumiss. testam. Batt. in l. si unus. C. de testam. libertatem inter actus pios per l. 38. ff. de fideicommiss. libert. l. 1. §. penult. ubi Bald. & Gothofred. C. de commun. serv. manumiss. retulit Harprecht. in *Comm. ad §. rem suam. Inst. de legat. num. 14.* imò eam pia causa favorabiliorem esse autumat Butigella in *repet. liquidam. ff. si cert. pet. num. 19.* atque sic omnibus rebus anteponendam. Cic. in *d. Agrar.* contestis est, unde diffichon:

*O felix nimium generoso pectore digna
Libertas cunctis anteponenda modis.*

Hinc omnium humanorum bonorum maximum esse dixit Dionys. Halicarn. lib. 1. c. 33. Si enim eam cum divitiis comparare velimus Libertas etiam pauperas præstantior est opibus. *ἡνείκα ἀδυνατοῦ καὶ πλῆτος δαλδωτοῦ περὶ φέρει.* Dandvia Britannica illa formina apud Xiphilin. in Nerone effata est, qua percunte omnia simul pereunt. Isidor. §. orig. c. 27. qua de causa Libertatis causam inter causas publicas non privatas per l. si quis rogatus 53. in princ. ff. de fideicom. libert. refert Cravet. *conf. 792. incip. in causa communis 11. num. 3.* inter graves & arduas annumerant. Iason. in *leg. admonendi. num. 272. ff. de jurejur.* Menoch. de *arb. jud. quast. 2. cas. 110. num. 5.* Wesenbec. *conf. 36. incip. in hac conventionione. num. 15.* & *conf. 32. num. 8. lib. 1.* Consil. Argent. c. *conf. 110. num. 8.* & 9. quæ regulariter præsumitur. l. libertas 4. ff. *stat. hom. l. si is 110. C. de servit. Gail. 2. obs. 69. n. 5.*

I I.

Libertatis verbum per se positum plerumque directam libertatem significat. l. 5. ff. de manumiss. vind. l. 2. §. 2. ff. de jur. Codicill. lib. 65. §. 2. ff. de legat. 2. Est enim libertatis datio grande beneficium. l. 1. ff. de ben. libertor. & dicitur quædam dignitas. Panorm. in *cap. 1. de serv. ordin.* & quid spirituale, Bertrand. in c. nullus. eod. tit. & c. 2. de appellat. Benedict. Symphorian. in *Comm. de Arrest. amov. ar. 5. pag. 477.*

I I I.

Non requiritur alicuius requisitio vel licentia quando quis potest se sua liberè uti *cap. de multa 28.* ubi Abbas num. 3. de *prabend.* Dec. *conf. 360. num. 5.* Gozadin. *conf. 91.* latè Tiraquell. in *repet. l. si unquam. Verb. rectoria- rum. num. 535.* C. de *reloc. domas.* Non enim quis aliquid liberè facere dicitur, si faciendo incidat in poenam. Cornel. *conf. 60. col. 3. Solum. 2.* cum verbum liberè imponet, quod liberum est omni libertate, & absolutum ab omni servitute

virtute & onere Cravett. *confil.* 122. num. 6. maximè in conventionibus, *Aff. lib. conf.* 3. num. 3. *& conf.* 8. lib. 4. Sic liberè facere importat sine contraditione impedimenti & sui arbitratu quid facere, *cap.* 1. §. 1. ubi *Dd. de consil.* in 6. *Alex. confil.* 14. num. 4. *& conf.* 214. num. 4. in 6. *Dec. in cap. irreprehensibilis.* n. 5. de *appellat.* *Bertazzoll.* 1. *conf. decis.* 21. n. 21.

IV.

Quod liberum est in revocando non potest effici non liberum. *l. fin. C. de pact.* *Cyn. in l. 1. C. de SS. Ecclef.* *Bald. conf.* 226. *reperitur quod quidem Sol.* 7. ideoque juramentum interpositum super actu libero non efficit actum necessarium. *Bald. in l. 1. C. de SS. Ecclef.* *Pantschm.* 2. *quasi pract.* 11. n. 26.

V.

Non libertas est facere quodvis, sed quod quisque iudicio & ratione dedit. *Alber. Gentil.* 6. de *nupr.* c. 22. p. 566. *& p.* 568. Ratio quod omnis libertas redigenda veniat ad regulas honestatis, quia honestas seposita est ab omni excellentia potestatis. *Bald. in l. 11. C. de oper. libere.* adeo tamen non pugnat libertas & obediencia erga Leges, ut potius demum vera libertas sit, quæ divinis honestisque legibus pareat. Vade Legum servi sumus *Cic. lib. 1. de offe.* inquit ut liberi esse possimus, add. *Gerard. loc. de conjug.* n. 84. *Gersf. resp.* 1.

VI.

Administratio quamvis libera concessa nunquam tamen includit donationem, *l. 7. de donat.* ratio quia nemo suum jactare velle videtur. *l. 26 ff. de probat.*

VII.

Liberorum corporum æstimatio nulla fieri potest. *l. 2. §. cum in eadem.* 2. *vers. jactura summa.* ad *L. Rhod. de jact.* l. *qui actio* 7. *in princ. ff. ad L. Aquil.* homines enim liberi sunt impretriabiles, *Cujac. ad d. l. in Paul.* lib. 34. ad *l. edict.*

Hic Locus pertinet ad multos juris articulos: ideo nemo potest ab liberum corpus vocisum ex *L. Aquilia* agere, nec quisquam deformitatem cæcæ tricum æstimare. *l. 1. §. sed cum homo. l. ult. ff. de hi qui effud. vel dejec. l. 2. §. quadr. paup. fecit. discitur.*

Declaro verum esse quoad ipsum corpus sive hominis membra, quæ in nullius bonis & dominio sunt, *l. liber homo 13. ff. ad L. Aquil. l. stipulante.* 33. *§. sacram. ff. de V. O.* cum digniora ac præstantiora, quam quod pretium aliquod condignum eis respondere vel comparari possit. Secus quoad dolores & operationes per vulnerationes impeditas, quæ omnino valent deduci in taxationem, prout videlicet unius membri operatio melior est, quam alterius *Leino arificii* 16. l. 38. *ff. de oper. lib. Ca. pz. p. 3. quasi. crim.* 99. n. 30. Vbi ait de jure Saxonico hoc quidè (quod singulis membris hominum certam tribuit æstimationem pecuniariam) non procedere *Landrecht. lib. 2. ar.* 13. *&*

33. & 16. cum Zobel. *in gloss. art. 9. lib. 3. Landr.* Matth. Coler. *de processib. execut. p. 2. cap. 3. num. 51. n.* tamen 32. sanctionem istam hodie non observari ex *confit. Eleli. 47. p. 4.* tandem concludit.

Limitationem etiam quodammodo hæc regula recipit in iis, qui pretij participandi causa se venditari passi sunt: hic enim in odium eorum qui libertatem contemnunt constitutum videtur, ut valeat venditio, & ita liberum corpus quodammodo æstimetur. *S. 4. ibiq. Dd. Inff. de jur. person.*

VIII.

LIBERA quælibet res præsumitur à servitute. *I. fluminum. 24. §. ult. l. Proculus. ff. de damno infecto. l. altim. 8. l. adibus 4. C. de servit. & aqua, princ. Instit. de libertin. Alciat. de præsumpt. reg. 2. præf. 3. Mynsing. cent. 5. observ. 25. Rebuff. in tractat. congrue portionis. num. 127. Bonacof. tom. 1. commun. opinion. lib. 3. tit. 21. communia servitutum. num. 56. pag. 425. Bertazol. de clausula instrument. claus. 21. gl. 1. num. 1. Menoch. de arbitr. lib. 2. casu 156 & de præsumpt. lib. 3. præf. 89. num. 1. ubi num. 6. ampliatur etiam stante quasi possessione servitutis, & præf. 91. & lib. 6. præf. 29. & conf. 2. num. 43. & conf. 75. num. 4. & conf. 127. num. 17. Mascard. de probationib. contr. 79. & concl. 209. & concl. 1214. num. 17. & concl. 1305. Thesaur. Pedem. decis. 216. Brunor. à. Sole in locis communib. verb. res 4. Surd. decis. 177. num. 1. Mari. Antonin. var. resol. lib. 1. resol. 95. num. 8. Valasc. de iure emphyt. q. 51. & consult. 82. num. 6. Castill. quodid. lib. 1. de usufructu. cap. 7. numero 10. Stephan. Gratian. disceptat. forens. tom. 4. cap. 657. num. 39. [Unde & natura res omnes censentur liberæ & allodiales non feudales, cap. 1. §. 2. ff. si de feud. defuncti. sit comr. int. Dom. Afflict. in c. 1. num. 280. ex quib. causis feud. amitt. quam juris præsumptionem esse respondit Menoch. conf. 395. n. 2. vol. 4. vid. & Alvarot. in c. 1. de contr. inter mascul. & fem. Mascard. de probat. vol. 1. conclus. 79. n. 6. Rol. à Valle conf. 2. num. 11. vol. 3. Cephal. conf. 4. n. 30. vol. 1. Gail. 2. obs. 69. n. 5.*

CAP. XVIII.

De Liberis.

Axioma I.

Liberi vivo adhuc parente Domini paternorum quasi habentur. *I. 11. de liber. & post. §. 2. Instit. de hered. qual. & differ.* Liberis enim à Deo & Ecclesia nihil magis debetur, quam paternæ hereditas, cap. quicumque 17. q. 4. *h. cum*

*Leum ratio. 7. ff. de bon. damnat. l. scripto. 7. in fin. ff. si tab. testam. extab. Gædd. 1. Conf. Marp. 26. num. 25. ideoque quoad parentum successionem non tam in allodialibus. §. intestatorum. i. Instit. de hered. igna ab intest. §. fin. autem Instit. de hered. qualitas. l. 1. ff. si quis. ordo in bon. post. quam in feudali-
bus omnibus aliis præferuntur. cap. 1. in princ. de success. feud. cap. 1. §. quia de his qui feud. dar. cap. 1. in quib. caus. feud. amitt. Regn. Sixt. 2. conf. 9. n. 99. hinc maxime providendum ne quid circa liberos iniquum accidat. Ansh. nunc autem. post. l. 20. C. de Episc. & Cler. l. 7. in fin. unde liber. Inde est quod ipso jure in liberos paterna hereditas censetur continuari. d. §. 2. damnatis & deportatis parentibus non omnia eorum bona consueantur. l. 7. de bon. damnat. nec laudemium in Eniphyteutiam succedenti veniat solvendum Carpoz. cum alleg. 1. conf. 88. n. 6. p. 2. def. Ar. 39. 21. & p. 3. conf. 15. def. 38. ubi præter hujus regulæ Gid.*

Amplia hanc regulam, quod licet in comparatione suorum heredum liberi matri pro extraneis habeantur, in comparatione tamen extraneorum etiam viva matre quodammodo Domini maternorum bonorum dici possint, ita ut ob conjunctionem sanguinis eadem cum matre persona fingantur ad instar suorum, l. ult. C. de impub. substat. Vnde etiam fit ut hereditatem tantum delatam non aditam transmittat. l. ultima. C. de his qui ant. apert. tab. Carpoz. par. 1. conf. 29. def. 96. ubi ad hanc materiam Gid. plura.

Limitationis tamen seu declarationis loco nota, quod liberi hoc respectu nihil sibi juris in bonis patris ne dum legitima prætereundere queant, sed ista fictio juris tantum procedat, quoad spem successionis & necessitatem alimentorum, vid. Carpoz. cum alleg. p. 2. conf. 12. def. 36.

I I.

Natura æquum ut liberi parentibus pareant. l. 2. de just. & jur. l. 28. C. de inoff. testam. l. 3. l. 4. C. de patr. potest. liberi enim pietatem & obedientiam non operas debent, l. nulla cum 10. ff. de obseq. præst. adduci etiam solet. l. 6. de his qui sus vel alien. jur. sed is textus revera non de naturali obedientia, sed civili potestate loquitur, nec sanè hoc casu plus patri quam matri debent. l. 4. de Curat. jur. hinc est quod nec mater possit in jus vocari. l. parentes de in jus vocand. Vnde nullum actum gerere possunt, per quem honor patris læditur. Carpoz. p. 1. conf. 29. def. 28. cum liberi ideo in hunc mundum natura sint procreanti videantur, ut parentibus proficiunt non autem obfunt. l. 3. §. si filius 4. ff. quod quisq. jur. statuerit.

I I I.

Æqualitas inter liberos jure naturali est fundata. l. 77. §. dulcissimi 20 de legat. 2. l. 4. C. commun. d. Gid. l. ult. C. commun. utriusq. jud. Vnde in dubio illa tenenda est regula, per quam liberi ad æqualitatem redigantur. Tiraquel. de primog. quest. 4. princ. Hartman. Pistor. p. 2. quest. 38. num. 71. Carpoz. dec. 81. numero 10. Et ut quin imò semper præsumitur parentes inter liberos æqualitatem servare velle, l. illud 20. C. de cellar. l. cum pater 77. §. Gid. ubi glof. de leg. 2. l. quatuor 12. §. 43. vers. sed & ipse de fund. instruit.

infruct. nisi evidenter de mente parentis, quod inæqualitatem inter liberos servare voluerit, appareat, *Soem. consil. 127. num. 23. consil. 3. Hartm. Pistor. lib. 1. quæst. 19. num. 11.*

IV.

Libertis non licet impugnare factum patris, *l. 14. C. de rei vind. ubi Dd. Berlich. cit. à Carpov. p. 2. consil. 12. def. 10. nam. 7.* Deet ergo liberos parentum dispositionem sacrosantam habere, *l. fin. Cod. famul. heresic.* Alias enim liberis præ exteris vitio dari potest, quod frequenter obijci solet apud Tragicos, quale est illud: *Nullum fidus est hominum amicum iunulo;* ut Euripides dixit, cui assentit, & Sophocles. *Pape quam cito apud homines mortis gratia diffuit.* & verus Poeta Archilochus inquit: *gratia pietatis qua fieri solebat interis cum quis domo effertur.* *Consil. Argent. 1. consil. 61. num. 41. & seqq.*

V.

Liberi progenitorum suorum solent imitatores esse, & sæpè solet similis filius esse patri. *gl. in l. quod si nolis. §. qui mancipia. ff. de adl. edict. l. quisquis §. 5. §. 1. Verb. inquir. C. ad L. lul. Majest. & in cap. si quis 6. quæst. 1. Vultej. 1. Conf. Marp. 15. num. 17.*

VI.

Libert in nuptiis legitimis non matris, sed patris conditionem sequuntur. *l. cum legitimus 19. de stat. hom. l. liberos 10. ff. de Senat. & familianorum. l. familia appellatione 196. de V. S. Regn. Sixtin. lib. 2. Consil. Marpurg. 9. n. 28.*

VII.

Liberos innoxios tanquam nocentes puniri iniquissimum. *Nesell. 12. in præfat. cit. à Carpov. p. 3. consil. 6. def. 12. n. 6.*

VIII.

Mutato concubitu parentes depravantur prælatis filiis posterioris conjugæ, neglectis autem his qui ex priore geniti sunt. *Ambros. 6. Hexam. eleganter imp. in l. 22. C. de admin. sur. novis maritis mulieres non solum res filiorum, sed etiam vitam addicunt add. Cujac. in parat. C. de secund. nupt.*

IX.

Liberi Republicæ magis quam parentibus nati sunt. *l. 1. §. si ex 14. ubi Bart. de ventr. in possess. miss. cit. à Wiscnd. in parat. de res. nupt. n. 6.*

Omnes libri improbare lectionis protinus corrumperendi. *l. 4. §. 2. ff. de heretico. eoque fundamento libri magici, item heretici & damnati religionis solent comburi. l. 6. §. 1. C. de heret. No. 42. cap. 1. quæ consuetudo in hoc usque tempus observatur. vid. Steidan. lib. 2. comment. sub fin.*

Axioma I.

Non omnia quæ licent honesta sunt. *l. non omne 144. de R. l. idcirco oportet à multis licitis abstinere, Paul. 1. ad Cor. 6. Et est text. in cap. aliud quidem 34. 11. quæst. 1. ubi gloss. variæ adducit exempla, & præfertim, quando quis petit quod suum est, quia licet quidem petit, si tamen ex eo offenderentur alii, honestè non peteret, pro ut not. Alberr. Beum. p. 3. statut. 9. 62. incip. quæstio salu ad fin. Specul. in tit. de Leg. §. nunc ostendendum. col. penult. in fin. Consil. Arg. 1. cons. 9. num. 221. Vnde quamvis multa de urbanitate non licere dicantur, quæ ipso jure sunt licita, V. fill. in §. sic itaque. num. 31. Inst. de Ad. Cujac. 16. obs. 12. Forster. 4. Inst. 11. disp. 4. pag. 528. inde tamen de dignitate Jurisprudentiæ civilis nihil decedit. Eatenus enim tantum licere intelligenda sunt quatenus non expressè prohibeantur, vel poena aliqua coercentur, non autem quod vel approbentur, vel impunita esse debeantur: sed potius propter decisionem & ad singularia applicationem religioni judicantium relinquuntur. fac. l. quæstio 13. ff. de reb. quorum consequenter etiã erit, non tam id quod licitum, quàm quod honestum respicere. *l. in conjunctionib. 197. de R. l. & interdictis etiam singularibus prohibere, quæ expressè per leges prohibita non sunt. l. 10. ff. de curat. furios. l. in cui 18. princ. ff. qui testam. fac. post. quin & de non prohibitis leges ferre prohibitivas, §. ult. Inst. qui sui vel alien. jur. quamvis nec omnia ad amissum redigere vel possint vel debeant, fac. l. 2. C. de rebus. vid. Petr. Fabr. add. l. 197. in pr. & Boet. de inq. test. feud. c. 2. n. 24.**

II.

Illicite rei dans operam, tenetur de omni eo quod consequitur. *l. 6. ad L. tit. de vi publ. ubi vid. notata Carp. 1. 99. crim. 1. n. 29.*

III.

Licentiam aliquando restringi maxime interest, quorum restringitur. *Et Inst. de milit. testam. pr. Inst. ad L. Falcid.*

Hhhhh ;

IV. Quod

IV.

Quod non est licitum necessitas facit licitum, *cap. 3. de for. l. 1. de offic. oim cui mand. jurisdict. l. 5. de hered. poss. l. 3. C. de for.* Ratio quia necessitas non habet legem, *c. 4. de consuet. c. 2. §. fin. de obsequiis.*

Declarationis loco notandum hanc regulam non de præcisa & absoluta necessitate intelligendam, sed imminens quoque majus periculum & dampnum aliquando ex non licito licitum facere. *dd. l. add. l. 1. §. 2. cum l. seqq. de for. sed. infr. lib. 12. c. Necessitas.*

V.

Quod quis per se non potest nec potest alieno, & vice versa, *vid. c. potest quis 68. de R. l. in 6. ibique Dyn. ubi etiam fallentiam addit.*

VI.

Non debet cui plus licet, quod minus est non licere. *L. 2. ff. de R. l. cap. cui licet 54. cod. in 6. ubi Dyn. l. 22. ff. ad L. l. de adulter. ubi exemplum. l. 15. ff. de mortis caus. donat. Francise. Viv. decif. Neapolis. 30. num. 2. lib. 1. Marth. Afflic. decif. 288. num. 3. Trémacing. lib. 3. var. resol. 10. de solut. resol. 2. Mart. Stephan. de jurisdict. cap. 7. num. 395. quia à contrario sensu absurdum esset, si non diceremus licere, quod plus est, cui non licet, quod minus est. l. relegatorum 7. §. fin. de interdict. C. releg. l. qui indignus 4. ff. de tenas. l. cui patet 5. ff. de for. ex port. C. add. 3. conf. Marp 33. n. 92.*

VII.

In dubio præsumitur quis licet & juris sui tuendi causa, non autem alterius vexandi causa aliquid facere. *Wesemb. 1. conf. 21. num. 37. Bald. in l. item pupilli. n. 4. ff. de rer. dictis. Regn. Sixtin. 2. conf. 10. n. 29.*

CAP. XX.

Limitatio.

Axioma I.

Limitatorium dicitur quod in totum jus non corrigit, sed in aliquo tantum ei derogat, *Corn. conf. 174. fol. 4. Crot. in Lemmas populi. Gers. pro complemento. col. 39. de just. C. jur. Cravett. de antiq. temp. p. 4. n. 37. Pantichman. 2. quæst. pract. 19. n. 4. Hyppol. Riminald. in ff. de tenas. §. 1. n. 543.*

II.

Limitata voluntas ultra terminos limitationis non est extendenda. *l. operis non 37. ff. de oper. libere. l. 1. §. In laicum 5. ff. de iem. act. privar. l. fin. C. ut uxor pro marito. l. rutores qui 39. ff. de admin. ius. l. rutorio. C. de negot. gest. l. voluntaria 12. C. de excusat. ius. cap. auditio 15. c. cum olim 18. de præscript. c. ma-*

Cap. XXI. De Liquidatione. 799

e. manifesta 20. 12. *quasi*. 1. Vult. 2. *Conf. Marpurg.* 29. n. 162. *Gædd.* 1. *Conf. Marp.* 26. n. 219. Innocent. in c. dilectus de Capell. menach. Ratio quia limitata causa limitatum producit effectum. *Lim agri* 16. ff. de acquir. dem. l. 2. ff. de peric. & comm. res. *Genl. gl. & Dec.* in l. ambigui. §. quoties. ff. de Reg. Jur. Menoch. *conf.* 647. num. 4. *Vol.* 7. Everard. *confil.* 135. num. 13. & *confil.* 165. num. 2. Weienb. 2. *conf.* 52. num. 43. Viv. *decif. Neapol.* 380. num. 21. Cephal. *conf.* 288. num. 43. *Vol.* 2. Hinc limitatam sententiam limitatam habere executionem, ait Roland à Ville. *conf.* 100. num. 82. *Vol.* 4. & limitatum pactum limitatam recipere confirmationem nec ultra expressa extendi ex l. jubemus. 21. C. ad SC. Vellej. l. si de certa. 31. C. de transact. probat. *Gædd.* 1. *Conf. Marp.* 27. n. 193 & limitatam renunciationem ad personas expressas restringi nec ad alias extendi, not. Roman. in l. damus. §. si in quis vicinus. ff. de damn. infest. ex l. si mulier 22. Cod. ad SC. Vellej. l. si unus 27. §. 4. *Verf. antiecmia.* ff. de pact. l. litione 4. C. de transact. cap. univ. de ecquisim. fecer. Agnat. de feud. par. add. Alex. in l. veteres. col. antepenult. ff. de acquir. poss. Arcet. in l. qui super litem. ff. de acquirend. hered. Paris. *conf.* 12. num. 90. & *conf.* 32. num. 13. *Vol.* 1. Dec. *confil.* 319. num. 9. *confil.* 452. n. 21. & *conf.* 625. n. 6 Tiber. Decian. *respons.* 33. num. 46. *Vol.* 1. & *respons.* 45. num. 31. *Vol.* 2.

II.

Limitatoria causa potentior est correctoria, Menoch. de adipisc. poss. *remed.* 4. num. 33. In priori enim locum habere extensionem ex rationis identitate, not. lason. in l. si constante. num. 73. ff. solut. matrim. & egregie Gammar. in tract. extensien. num. 93. cum in correctoria etiam ex maiore rationis ea denegatur. Iaf. in *Auth. quas altiones.* num. 21. C. de SS. Eccl. Paris. *conf.* 16. num. 12. *lib.* 3. Socin. jun. *conf.* 131. num. 10. *lib.* 1. Exempla vid. apud Menoch. d. loc. num. 36. & *segg.*

CAP. XXI.

Liquidatio, Liquidum.

Axioma I.

Liquidatio ex post facto idem operatur, quod purum ab initio. l. cum testamento 4. C. de testam. manumiss. ibiq. Bald. l. si rom. 30. §. fin. de pign. act. l. si manda vero tibi 22. ff. mandati.

II.

Liquidum non debet retardari propter illiquidum, l. statuliber rationem §. ff. de statu lib. Cui, jun. *conf.* 122. num. 3. Cavalcan. de tutor. num. 215. Munoz de Escobarb. de ratiocin. admin. c. 21. per tot. cum nullus compensationis locus sperandus liquidi ad non liquidum. l. fin. C. de compensat. §. 30. *insign.* de actum. ibique Corras. Arum. *exer.* 16. rh. 9. Treutl. *Vol.* 1. *diff.* 25. rh. 2. *leg.* ibique Bachov. nec in diem dilati. l. 7. princ. ff. de compensat.

Ludvvel.

Ludvvel. in disp. ad Inst. 14. eb. 7. lit. K. Coll. Jur. Arg. de compensat. tb. 1. numero 9. Rota Genuen. decif. 8. num. 15. & decif. 190. num. 19. Ioseph. Ludov. decif. Pernf. 15. num. 15. adeo ut executio pro liquidis, etiam remanente luis pendencia super illiquidis recte fieri possit. Lancellot. de attentat. p. 2. num. 4. l. m. 11. 28. per tot. Ioseph. de Sese decif. 88. num. 4. Gratian. roth. 3. disceptat. forens. cap. 529. in fin. & rom. 4. cap. 728. num. 11. Fontanell. de passu nuptial. cl. 7. gloss. 3. p. 6. num. 3. & non liquidum in exceptione, liquidum in actione retardare non debet, quod verum quando exceptio alioquem indaginem requirit, d. l. fin. C. de compensat. l. in hac actione 3. §. 19. ff. ad exhibend. l. ille à quo 13. §. 2. & 3. ff. ad SC. Trebell. l. 2. C. de edit. D. Adr. coll. l. fin. in fin. C. de ord. cogn. Gail. 1. obs. 113. num. 11. Wesenb. conf. 220. num. 36. & seqq. Besold. in thesaur. pract. lit. M. Verb. mandata. Mxvius in comment. ad jus Lubecens. lib. 5. lit. b. art. 2. num. 1. Berlich. Vol. 1. concl. ult. num. 86.

Limita nisi de proximo non liquidum liquidandum esset. l. fin. C. de compensat. Socin. in tract. reg. 86. fallent. 2. Quæ enim de proximo futura sunt, pro iam factis habentur. l. penult. ff. de milir. restam. Laurent. Tennia. in tractat. causat. 24. num. 3. & pro liquido habendum est, quod in promptu liquidari potest, ut eleganter docet Anton. Faber in C. lib. 4. tit. 23. defm. 2. n. 3. vid. Gylman. rom. 4. Symph. p. 9. tot. 22. num. 9. Carpz. p. 1. conf. 3. defm. 10. n. 4.

Triplex autem liquidum dicitur vel quod constet ex confessione partis, seu genere quæstiones facti, aut juris, quod semper certum, denique ex celeritate probationis, vid. Zang. p. 3. de except. 3. num. 95. Mxstert. tractat. de comput. quæst. 14. num. 2. debet autem non tantum constare de ipso debito, sed etiam ejus quantitate. hoc est quid quale quantumque debeatur. l. consum. 6. si cens. pet. Carpz. 2. conf. 109. num. 22. & seqq.

CAP. XXII.

Litera.

Litera est, quæ oculis cernitur, non autem quæ solo intellectu videtur, & colligitur. Alex. in l. 1. num. 23. ibiq. Socin. num. 36. ff. de vulg. substitut. idem Alex. in l. post aditam num. 4. C. de impub. substitut. Felin. in cap. transf. laro. num. 5. de constitut. Iason. in l. non dubium. num. 12. C. de LL. Monoch. remed. 4. adipsæ. post. num. 218.

CAP. XXIII.

Lites, Litigari.

Axioma I.

Litigari absque pecunia nunquam potest. l. eum quem 79. ff. de judic. arg. l. alia 18. ff. de jur. jur. l. 22. C. de mandat. Herman. Lather. de consub. lib. 3. cap. 5. num. 35. sed prima media & ultima cautio litigiorum est de expensis solven-

solvendis & infumendis. *Auth. offeratur. C. de litis contest. Vent. de Valent. in parthen. litig. lib. 1. cap. 4. num. 5.* Vnde litigantes similes esse Chymistis, ait Carpov. p. 1. *constit. 1. def. 1. num. 4.* qui sicut laboriosi, quæ runt lapidem, donec omnia dilapidaverint. ita litigantes & se & opes conterunt, donec tristissimum litis eventum experiantur, & Chymistarum præmium nimirum paupertatem sentiant. *l. quod debetur 51. ff. de pecul. Andr. Knichen. in Comm. ad jus Saxon. c. 3. fol. 260. Hering. de fideiuss. c. 1. n. 25.*

II.

Lites qui execratur ejus vrecundia non est vituperanda. *Litem feres 4. §. potest 1. ff. de alienat. jud. mut.* Ejus enim cogitatio est laudabilis, siquidem lites Legibus & Papæ & Imperatori & omnibus probis viris esse odiosas, not. Marfil. *verb. lu pender. num. 222. in fin. de bannis. vid. Gomez in c. dispensa. num. 6. Versus nota primo de rescript. Pacian. consil. 4. num. 1. Gel. 1.* Vnde etiam ad judicis officium pertinet tollere fomenta & occasiones litium. *l. quidam 21. ff. si certi. per. l. 13. §. 3. Versus aquissimum de usufructu. c. finem de dote. & si fieri potest restringere, non autem laxare, ne finis unius hæc principium alterius Lucas de Penna in l. litibus. num. 5. Versus Generaliter. C. de agricol. C. consue. Pacian. consil. 2. num. 54. id quod præcipuum munus esse integerrimi Prætoris docent l. properandum 13. C. de judic. l. litibus 20. Cod. de agricol. cum ex litibus nihil nisi discordia oriatur, l. servus 20. Versus sed aliqua. ff. de Or. & A. Vultej. 2. Conf. Marpurg. 25. num. 39. Quare cum lites exitus sit dubius, l. quod debetur 51. ff. de pecul. l. 78. ff. ad SC. Trebell. Wescnb. in parat. ff. de pat. in. num. 4. & lites non ex præscripto legis, sed arbitrio judicis dijudicentur Bronckorst. 1. *asser. 2. liti indistincte* sive ante sive post litem contestatam renunciare licet. *l. postquam 4. C. de pat. l. destitisse 10. de judic.* Illico Vmm. *dispus. 6. ad process. judic. num. 76.* nec lites resuscitare oportet Gail. *lib. 2. ob. serv. 70. num. 3.* atque sic per solam litis renunciationem impediri novæ litis ingressum addunt Castrensi. *in d. l. postquam 4. C. de pat. num. 2. ibid. lafon. n. 4. Versus nota ex senten. col. 2. Pacian. consil. 71. n. 3.**

III.

Pro lite nemo mortis periculum subire cogitur. *l. 2. §. si quis judicio 3. ff. si quis caus. l. si pater 34. §. 1. ff. de donat. Carpov. p. 1. constit. 31. def. 6. n. 2.*

IV.

Mutata persona per mortem defuncti lis & causa mutatur. *l. an eadem. 14. l. cum de hoc 27. ff. de except. rei jud. Carpov. p. 1. constit. 37. def. 41. n. 5.*

V.

Lites abbreviari publicè interest. *l. properandum 13. C. de judic. l. fin. ff. pro suo. l. 2. C. de re judic. l. 2. princ. ff. de acqu. plu. arc. Carpov. cum alleg. 2. R. 4. num. 8. §. 3. R. 17. num. 13. 2. R. 127. num. 12. & idè cum maximè abbreviandæ. d. l. 13. l. 10. C. de transact. contra maximè cavendum ne lites ex litibus serantur. l. si quis 11. in fin. C. de reb. cred. quod facile obtinebitur si vitiligato-*

igatores coercerentur, prout talem cautelam suggerit Mornac. *ad tit. Cod. de memo in vis agere vel accus.*

V.

Litibus carere non minima beatitudinis pars est, ratio, quod ista variorum molestiarum causa & origo sint & semper eventus dubius existat. *vid. ad hanc rem. axiom. II. Carpz. 3. resp. 98. n. 1. 2. 3.*

CAP. XXIV.

Litis contestatio.

Axioma I.

Litis contestatio est lapis angularis, ut Bald. *in cap. 1. col. 1. de lit. contest.* basis & fundamentum totius iudicii cui omnia inniuntur acta quæ sunt vehiculum ad sententiam, Roland. a Valle *vol. 4. conf. 8. num. 7.* Georg. Obrecht *de lit. contest. cap. 10. num. 6. est. d. Carpzov. decis. 40. num. 1. & de iure communi unum de substantialibus iudicii, adeo, ut si omittatur, vitiet totum processum, vid. l. unie. C. de lit. contest. & cap. un. extr. eod. in 6. gloss. in cap. dudum. el. 1. de Elect. Bari. & Dd. in l. prolarum. C. de sentent. & Cardin. in Clem. sapi. in princ. opposit. 4. de V. S. Gail. 1. obs. 75. num. 1. 3. ult. est. d. Carpz. d. loc. num. 2. Consil. Argent. 1. conf. 28. num. 8.* sine litis enim contestatione iudicium esse non posse ex d. h. r. C. de litis contestat. docet Philip. Matth. *ad h. 86. de R. I. num. 4.* adeo ut quicquid ante litem contestatam fiat hoc videatur extra iudicium fieri, *hadsler 25. §. item 8 de adit. edit. Wescenb. in parat. ff. de his qui not. infam. num. 9.* Vnde omnes actiones tempore perituras quamvis poenales, perpetuas efficit ita ut heredibus dentur, & in heredes transcant, *l. 26. ff. de O. & A. l. 139. l. 164. de R. I.* imò & reo omnem exceptionum dilatoriarum opponendarum potestatem adimit, *juxta l. ult. C. de except. solaque negatione inducitur. gloss. & Dd. in c. un. de lit. contest. Panorm. in cap. in causis de re judic. Vult. 1. Conf. Marpurz. 15. num. 24.* atque adeo obligat ad instantiam ut ab ea quis discedere vel poenitere amplius non possit. *huius qui se obtulit 25. ubi gloss. Verb. qui discessit. ff. de rei vind. l. sed et si suscept. 52. ff. de iudic. l. nemo 4. C. de jurisdict. gloss. sing. in l. 2. §. fin. ff. de prator. stipul. Felin. in cap. quamvis. num. 6. Vers. tertia declaratio de iudic. inde nec perfectam rei alienæ scientiam, sed dubitationem gignere perhibetur. l. 10. Gers. qui licet. C. de acquir. poss. Rauchbar. lib. 2. quæst. jur. civ. 1. & Saxon. quæst. 28. num. 19.*

II.

Litem contestari qui patitur iudicio contrahit. *l. 3. §. 11. ff. de pecul. l. 57. ff. de solut. l. 20. ff. de pers. hered.* Litis enim contestatio est tantæ efficaciz, ut etiam libellus post litem contestatam emendari: vel mutari nequeat. *Dd. in l. edita. C. de edend. Menoch. lib. 2. arbit. jud. cas. 126. Mynd. resp. 27. num.*

num. 5. & resp. 100. num. 11. Socin. reg. 292. incipit libellus post litem. Felia. in cap. significantiu de libell. oblat. etiam si clausula salvo jure addenda vel minuenda appositae fuisset. gloss. in cap. inter dilectas de fide instrum. & ibi Panorm. Thom. Ferret. caut. 34. Ias. in l. non solum. §. morte. ff. de oper. nunc. quin & hunc habet effectum, ut Dominus nuda sua voluntate procuratoris mandatum revocare nequeat, sed adversarius iustam habeat contradicendi causam. l. 25. §. 1. Verb. sed etsi ad Versarum dicar. ubi gloss. in Verb. suspectum de procur. Carpzov. decis. 45. num. 11. & seq.

III.

Lis sub conditione contestata pro nondum contestata habetur. l. si qui 8 ff. si qui omisi. caus. testam. Carpzov. p. 1. consil. 11. defn. 3. num. 3. & decis. 40. num. 15. cum cit. add. O. C. p. 3. tit. 13. n. 5.

CAP. XXV.

Litigiosum, Litis pendentia.

Axioma I.

Litigio res subjecta minus venit aestimanda. l. 1. §. si heres 16. ff. ad SC. Trebell. l. mortu causa capimur 14. §. fin. de mort. caus. donat. Laurent. Tennia. causel. 236. num. 10.

II.

Litigiosi vitium non afficit tertium. Nicol. Milis in repert. suo Verb. lita pendentem. Rota Rom. decis. 3. num. 2. in fin. in uobis 15. Lancellot. de Attention. p. 1. cap. 3. a num. 90. usque ad num. 153. Unde quod perempta instantia vitium litigiosi durare dicitur illud quoad ipsos litigatores, non quoad ipsum tertium intelligi debet, cum in tertium vel a tertio alienatio facta subsistat. Bart. in l. 2. ibique Alex. Ias. Curt. C. de edend. Cuit. sen. cons. 72. num. 9. Paris. cons. 104. num. 155. Vol. 1. Vult. 3. Consil. Marpurg. 22. num. 42. Salicet. in l. prope audum. §. si quidem. num. 15. Vers. 20. C. de judic. Nait. cons. 350. num. 5. Satis enim lucrari dicitur, qui a lite discesserit, Petr. Gregor. Tholof. Synagm. jur. cap. 1. num. 12. Carpzov. p. 1. consil. 1. defn. 9. num. 5. Satisque magnum commodum consequitur. l. Lucius 78. §. fin. ff. ad SC. Trebellianum. Tiber. Decian. respons. 103. num. 3.

III.

Lite pendente nihil est innovandum. cap. 1. & cap. fin. ext. ut lit. pendent. etiam ne principis quidem autoritate, rescriptum enim eo nomine imperatorum omnino nullum est. l. fin. C. si per vim. l. Meminisse 6. C. unde G. Hostien. in summ. ejus tit. num. 2. Innocent. in d. cap. fin. num. 1. ibiq. Panor. Albert. Bruin. cons. 203. Regn. Suxur. l. 4. 2. Cons. Marpurg. 18. num. 78. 6. Xitapho, abjchib,

obſchied de Anno 1520. §. in quo antea. quod verum eſſe de Dominio vel qua- ſi not. Speculat. in §. noſſiſſime. num. 17. *Verſ. ſiam non obſtat. de appellat. Bel- lamer. in cap. cum M. num. 6. Verſ. ad hoc autem. extr. de conſil. Pacian. con- ſil. 2. num. 37.* Similiter litis pendentia coram uno iudice impedit agitari eam coram alio. Socin. *conſil. 38. Vol. 1.* maximè quando ſententia lata ab uno parit exceptionem rei iudicatæ coram alio, Marant. in *quaſt. legal. diſſut. 6. num. 24.* licet quoad tertium ob litem inter duos pendentem, quamvis jure ſuo utatur ſecus ſit. *arg. l. cum ſumque 60. §. 1. de uſufruct. Vult. 3. Conſil. Marpurg. 12. num. 43.* imò ſicut litis pendentia in petitorio non obſtat agere volenti in poſſeſſorio. *l. cum ſumum 18. §. cum qui 1. ff. de ſer. arm. cap. ſigni- ſicaverunt 36. extr. de reſcrib. ita è contrario ſententia & litis pendentia in poſ- ſeſſorio non obſtat agere volenti in petitorio. l. §. in eadem 14. §. ſin. de ex- cept. rei judic. Gædd. 3. Conſ. Marp. 32. n. 172.*

IV.

Litis pendentia per ſolam etiam citationem inducitur, nec litis con- ſtatio requiritur Mynſ. 4. *obſ. 26.* Intellige ſi modo ea citatio ſit apta, ut ex tenore citatus ſtatim controverſiæ cognoscere poſſit, eaque à iudice compe- tentè decreta partique adverſæ per nuncium legitimè & ſufficienter ſit inſi- nuata. Maſcard. *de probat. concl. 386. num. 6. Vol. 2.* Regner. Sixtin. 2. *Conſ. Mar- purg. 18. num. 71.*

CAP. XXVI.

Locare.

Locare nemo poteſt quod non habet ipſe in ſua poteſtate ac poſſeſſio- ne. *l. tribus. C. de agricol. & conſ. lib. 11. Weſenb. 2. conſ. 62. n. 7.*

CAP. XXVII.

Locus.

Axioma I,

Locus non eſt fundus, ſed portio aliqua fundi. *l. locus 60. ff. de V. S. fun- dus enim integrum aliquid eſt, & plerumque ſine villa locum accipimus. Fundus autem eſt ſubſtantia & continet omne quicquid ſolo tenetur, la volen- ſinl. quaſtion. 115. de V. S. & locus accidens, adhæretque ſuo ſubjecto: inde non magnitudo locum à fundo, ſed noſtra affectio ſeparare dicitur. Sic lo- cum religioſum vocamus, in quo corpus humanum ſepulchrum eſt. *l. 2. in pr. ff. de relig.* cum non integer ager circa ſepulchrum, ſed ſaltem locus in quo corpus humanum eſt religioſus dicatur. *l. ade 73. ff. de contr. empt.* quia locus*

NON

non hominem, sed homo locum sanctificet. *cap. illud. diffinit. 40. Gylman. 4. l. 1. Ver. 30. num. 76.*

II.

Locus est solennitas instrumenti requisita. *Iacob. Puteus lib. 1. decif. 336. num. 31. Alex. in l. de pupillo. §. qui numerat. ff. de operis. n. 4. num. Bald. in cap. 1. col. 3. Vers. quarto requiritur. de fid. instr. Bart. in l. si quis argentarium. §. si insitum. num. 26. ff. de edend. Capell. Tholos. decif. 492. in princ. Ratio ne seil. pars priveretur defensione contra falsitatem si heret, per l. opemam 4. C. de commiss. stipul.*

Amplia quod procedat non solum in accusatione quando agitur de crimine, sive civiliter sive criminaliter. *Bart. in l. Giro. num. 6. ff. de solut. marr. sed etiam in eo, quod nec consuetudo valeat in contrarium, si disponat ut locus non apponatur, Stephan. Aufser. post decif. Capell. Tholos. 492. num. 2. Covar. pract. quast. tom. 2. cap. 20. n. 3. Mascard. concl. 4. n. 24.*

Limita obtinere in his tantum ubi Lex vel consuetudo certum locum exigit. *Mascard. d. loc. Felin. in cap. 1. de fid. instr. ubi enim certæ solennitates exprimendæ, ex statuto locus specificandus erit. Roland. à Vall. consil. 33. per tot. lib. 3. §. d. latè apud Hontheim. 2. de art. Notar. cap. 3. per tot. Loci tamen amissio non vitiatur, si locus tacite fuisset repetitus. Bart. in l. si quis. §. si insitum. ff. de edend. num. 27.*

III.

Locus contractus semper est requirendus, ubi sit celebratus, ratio quia si semper inspicitur. Ampliatus ut non tantum procedat in contractibus, sed & ultimis voluntatibus. *§. d. l. si fundus. de Evis. l. semper in stipulationibus. 36. de R. l. Godazim. conf. 49. num. 14.*

IV.

Locum exemptum esse vel non esse de territorio sunt paria. *cap. cum Episcopus de offic. ord. in 6. Iason. in l. ult. num. 5. de iurisdic. Iohan. Andr. in cap. de consil. in 6. Angel. conf. 233. quadam. Calcan. conf. 13. contra. n. 1. de for. compet. Anchar. cap. si propter debita circa fin. de rescript. in 6. Wescenb. l. conf. 30. n. 17. conf. 33. n. 20. & conf. 37. n. 10.*

CAP. XXVIII.

Locutio.

Axioma I.

Locutio generalis intelligitur secundum determinationem sequentem. *l. si feruus. §. fin. ff. de legat. 1. l. quisquis 95. ubi Bart. §. 1. ff. de leg. 2. l. quoties. 10. C. fam. l. heres. Alex. conf. 77. num. 3. Vel. Dec. conf. 3. n. 2.*

II.

Locutio generalis extendi debet ad ea quæ salva proprietate recti sermonis comprehendendi possunt. *l. pluribus 6. de acceptis. Bart. & Dd. in l. Lucius. §. empir. de pac. l. Aurelio. §. Gajus de liber. leg. l. si de certa 13. C. de transf. ad. Alex. conf. 11. Viso. num. 9. C. conf. 15. Col. 2. Paris. conf. 20. num. 78. Col. 1. quapropter quando investitura est generaliter facta super toto censitorio loca specialia reclamare non debent. Paris. confil. 22. num. 98. Col. 1. Wesenb. lib. 1. confil. 4. num. 77.*

CAP. XXIX.

Locuples, Locupletari, Lucrum
causa lucrativa.

Axioma I.

Locupletior is factus dicitur, qui non est factus pauperior. *l. 47. §. 1. de solut. ita locupletior factus censetur, is qui indebitum accepit, si per illud factus est in rebus suis non pauperior; v. e. solvi tibi indebitum frumentum; tu frumentum consumsisti, ita ut neque frumentum habeas, neque pretium frumenti (quia scilicet non vendidisti, sed consumsisti) tamen placuit te frumenti pretium mihi restituere debere. l. 65. §. 5. de condit. indeb. & habet hoc rationem: quia si tu frumentum meum non accepisses, coactus esses de tuo emere: Hinc est quod in res domini vertisse servus videatur, quoties per eum res domini melior facta est, vel non deterior. l. 3. §. 2. de dumn. infest. §. id. l. 5. §. 52. junct. l. 7. §. 1. de don. int. vir & uxor. add. Don. ad l. 1. C. de condit. indeb. n. 56. Hæc tamen regula multas patitur exceptiones, quæ colligi possunt ex l. 9. §. 2. ad SC. Maced. l. 5. §. 8. l. 7. §. 1. de don. int. vir & uxor.*

II.

Locupletionis probandæ onus incumbit ei qui dicit quem fuisse locupletiores. Angel. conf. 133. super primo puncto. Versi si autem non fuisset mala fidei. col. 2. Pacian. 1. conf. 59. num. 9. ubi regulam exempli bonæ fidei possessoris clarius illustiat, dum ait, eum non debere restituere fructus consumptos nisi adversarius probaverit, quod eos in suam utilitatem converterit, latius hoc idem deducit Angel. confil. 160. Domina Catharina in fin. ubi dicit: quod eautus Advocatus debeat deducere & probare speciem locupletionis, quod non sufficeret probare, quod possessor in suos ususfructus converterit, neque etiam ex hoc sequitur quod factus sit locupletior, potuisset enim splendidius vivere, & per hoc non esset locupletior. *l. sed si lege 25. §. si qui res sua 12. ff. de petit. hered. §. id. hac de re Curt. sen. conf. 71. Princeps defunctus. num. 11. vers. septima conclusio, vol. 14. Iason. in l. Nescimus §. fundum, numero 3. Versi in fructibus autem §. de re jud. Felin. in cap. de quarta. num. 31. Versi secunda restrictio, ex. de præscript. Curt. jun. conf. 6. circa hæc quasnov.*

num.

173011

c. 111

Cap. XXIX. De Locupletiore. 807

num. 26. col. fin. & conf. 28. in causa vertente in fin. Molin. in consuetud. Pa-
ru. tit. 1. §. 22. num. 52. Dec. in l. ex panalibus. num. 62. de R. l. Ludovic. Go-
mez ad §. actiones. num. 21. Insuper. de action. Menoch. remed. 15. recap.
poss. num. 586.

Distingue tamen inter eum qui habuit titulum lucrativum, & inter
eum qui habuit titulum onerosum. ita ut priori casu non præsumatur quis
consumpsisse, & fructus iactasse quos putavit esse suos per ea, quæ allegat
Ruin. conf. 24 super his in fin. Sol. 1. & latius consil. 29. quia testator in fin.
Sol. 2. quem sequitur. Iohan. Lupus in rubr. de donat. inter vir. & uxor. §. 48.
requiritur in pr. & §. 49. num. 1. Petr. de Anchor. conf. 2. propria nobilis in
pr. Lon pupillo 47. ff. de solut. posteriori vero casu non præsumatur locuple-
rior ratione tituli onerosi, nisi probetur: per ea quæ tradit Bart. in l. dissipat. re.
num. 1. Serf. tertio casu. ff. quod met. caus.

III.

Quilibet præsumitur bona sua ex propria industria acquisivisse non ex
alieno rapuisse: tundatur hæc regula in eleganti textu, l. 10. Cod. de Arb. r. r. r.
add. Pacian. libr. 1. de probat. cap. 54. num. 23. & 28. Carpov. p. 3. 99.
Cr. 122. num. 57.

1. Patitur tamen hæc regula suas limitationes, sic verbi causa quando
mulier aliquid habet, & unde habeat non apparet, ut eviteatur turpis questus
suspicio à marito habere creditur. l. 51. de donat. int. vir. & ux.

2. Si persona dubiæ fidei subito ex inope dives sit facta, nec titulum in-
speratæ fortunæ edere possit, præsumitur dolo furtisque acceperisse. vid. Ord.
Cr. art. 43. §. ult. & ibi: M. Stephan.

IV.

Qui lucrum quærit ex damno alterius in dolo esse videtur. l. 17. §. 4. de
inst. r. Unde consequitur, quod qui lucrum quærit sine damno alterius non
fit in dolo. Ratio quia natura æquum est nequis cum damno alterius locuple-
tetur. l. 14. de condit. indeb. l. 206. C. de reg. jur.

Limitatio est nisi culpa alterius quis locupletior fiat cum damno al-
terius, quo tamen etiam casu agenti minus faveatur, quam si de damno vi-
tando ceret. l. 18. 19. e. quib. caus. maj. ubi vid. Cujac. lib. 12. Pauli ad Edict.
& semper in jure id observatur, ut de damno vitando certans præferatur lu-
crum quærenti: arg. l. verum vi. §. item quæritur 6. de minor. l. ult. §. licen-
tia 10. C. de jur. delib. l. ult. §. C. de Codicillis. l. ult. C. de repud. her. l. 7. de jur. &
fact. ignorantiæ. Harprecht. ad §. 2. Inst. quib. mod. re conerabitur obligat
quod vel cum primis in extraordinariis locum habet, d. l. 18. secus tamen est
in minoribus, quibus & in damno & lucro subvenitur. l. 1. C. de omni & hered.
ubi Wesenb. in parat.

V.

Lucrum perdere & damnum sentire inter se non æquiparantur. l. fin. §.
licencia 10. C. de jur. delib. l. fin. C. de Codicillis. l. Proculum. 26. ff. de damn. infest.
Lumina

Limita quod eo casu tantum procedat, quo lucrum non fuisset acquisitum, ut cum est in spe, quia tunc lucrum amittere non est damnum sentire, prout loquitur text. in l. quod autem 16. in princ. ff. quia in fraud. cred. secus enim est quando lucrum acquisitum est & radicatum, quia tale lucrum damnum dicitur. l. liberto octuaginta 26. ff. de bon. libert. cum multis. concord. per Alex. in l. si fidesuffor. §. in fideiussorem. col. 2. ff. qui sarsid. cog. Unde quando dici solet lucrum radicatum perdere, esse damnum sentire, maxime in successione plurium personarum obtinebit. d. liberto. cum tunc videatur mutare naturam lucri & transfundi in speciem propriorum bonorum, arg. l. Titium 14. ibiq. Bart. ad SC. Trebell. l. sed eisi plures 10. §. filio 2. ff. de vulg. subst. atque sic illud lucrum aliter in persona primi acquirentis, quam in persona secundi iudicabitur. Alex. in l. si mihi & tibi. in princ. col. fin. de legat. 1. Ludov. Gomez ad §. item si quis. Inst. de ac. n. 17.

VI.

Cum quis alterius contemplatione privatur lucrum illi in dubio quæritur, cuius contemplatione privatur. l. si legatarius 25. C. de legat. licum emancipari 2. §. si duo 2. ff. de collat. bon. l. si de functo 9. C. de sum. & legatim. Lud. Gomez ad l. uxorem. §. heres. de legat. 3. add. Socin. consil. 5. profruct. consultatio. col. 1. vers. per tot. lib. 1. & consil. 242. circ. prim. difficult. col. 9. vers. 2. quomodo quis. d. 2. Felin. in c. qualiter. §. ad corrigenda. col. 2. extr. de accus.

Limita procedere, quando scilicet fuit privatus a Lege, non vero ab homine. d. l. uxorem 41. §. heres. hoc enim in casu illi non acquiritur, cuius contemplatione fuit poena appositae, sed quæritur coheredi, vel substituto vel aliis ab intestato. Alex. consil. 138. incip. oportet nunc. col. fin. lib. 1. Ludovic. Gomez ad §. superest. num. 21. Inst. de ac. n.

VII.

Lucrum ex culpa proveniens non potest deferri causanti culpam vel delictum. Bald. in l. sed si hac. §. profructus de in ius vocand. in fin. Pacian. consil. 4. num. 38. per text. in l. si ab hostibus 16. §. fin. ff. solut. matrim. Nemo enim ex suo facto culposo debet præmiu vel lucrum reportare. l. relegatorum. 7. in fin. ibique gloss. de interd. & releg. d. si ve hereditaria, 22. ff. de negot. gest.

VIII.

Quod tibi non nocet, & alteri prodest, faciliè concedendum est. l. §. si opem Varus 2. ff. de aqua. pluvi. arcend. Bart. in l. si tui. ff. de servit. Socin. jun. consil. 76. num. 13. lib. 3. Cravett. consil. 226. num. 3. in fin. Menoch. 2. arb. iud. cas. 237. num. 19.

IX.

Lucrum assumit sibi naturam illam, quam habet capitale. l. auri status. 2. ubi Bart. C. de frument. arb. Cens.

X.

Lucrum cum damno compensari potest, *l. 11. ff. de negot. gest.* Intellige si uterque vel in dolo vel culpa repetiatur, *l. si ambo 10. ff. de compens.*

Vnde inferunt Dd. primo. Lucri non fieri compensationem cum damno causato ex negligentia vel culpa vel dolo administratoris, quando lucrum contingit ex legali providentia potius quam ex facto ipsius administratoris. *l. Cajus 11. ff. de usur.* ubi Baldus *in lectur. antiq.* dixit, quod hominis culpa non compensetur cum provisione legali.

Secundo, quod damni fiat compensatio cum lucro proveniente ex industria administratoris mei, quando illud damnum provenit ex casu fortuito contingente in eo quod facit meus administrator. *l. si negotia. ff. de negot. gest.* ubi habetur quod administrator, qui insolitam negotiationem vel novam mercaturam fecit, teneatur de casu fortuito: sed si in quibusdam lucrum, in quibusdam damnum factum fuerit, debeat dominus lucrum cum damno compensare. Vnde per hunc textum dicit *ibi Bart.* quod lucrum non compensetur cum damno emergente ex culpa administratoris, sed compensetur cum casu emergente, subiungens *in fin.* quia in compensatione lucri & damni non inspicitur finis temporis totius administrationis, sed computetur de anno in annum, cuius contrarium tamen voluit. Angel. *ibi in princ.* *vide tamen omnino Alberic.* *ibi elegantius distinguendum*, ubi dicit, quod aut quis accedit ad negotia solita tantum, & tunc omne damnum & lucrum erit domini, nisi damnum contingat ex culpa gestoris: aut accessit ad negotia domino insolita, tunc damnum spectabit ad gestorem: aut gessit solita & insolita, & tunc si lucrum est in solitis, & damnum in insolitis, lucrum spectabit ad dominum & damnum ad gestorem: si vero lucrum & damnum contingit in insolitis tantum, fiet in solitis compensatio lucri & damni, sed in insolitis ita demum fiet compensatio, si erimus circa eandem speciem, circa enim diversas compensatio non fiet, alij dicunt, *pro ut*, ait Caste. *ibi in fin.* quod damnum aut contingit culpa gestoris, & non fiet compensatio, *l. de illo. ff. proficere.* aut contingit sine culpa, licet in culpa fuerit gerendo insolita, & tunc fiet compensatio: quæ tamen distinctio Alberico non placet, quia hoc modo non esset differentia inter solita & insolita negotia. *vid. tamen Dd. in c. nubes ex rr. de elect.* Vbi Ioh. de Imol. & Panorm. uterque *in fine* dicunt: quod quando diversi sunt contractus, tunc non fiat compensatio siue fuerint iniuri eadem persona, siue cum diversis, sed quando unicus est contractus fiat compensatio, veluti quando quis emit plura animalia eodem pretio, & aliqua obierunt & alia sunt augmentata, *vid. & gloss. in d. l. si negotia verbo si solutum de negot. gest. ubi not.* sex casus, ubi quis de casu fortuito tenetur.

Declarant tertio, quod quando dicitur lucri cessantis, provenientis ex negligentia administratoris seu consocij fieri compensationem cum lucro, quod provenit ex industria ejusdem procedat in administratore voluntario. *d. l. Cajus. ff. de usur.* secus in administratore necessario, pro ut sunt tutores & curatores, hic enim aut totam administrationem approbandam aut totam reprobendam esse, textus est *in l. cum quæritur 16. ff. de admin. tut.*

K k k k k

XL. Lu-

XI.

Lucrum nullum intelligitur nisi omni damno seu ære alieno deducto, sicut etiam contra damnum non intelligitur nisi prius compensato omni lucro. *l. Mutui* 30. ff. pro soc. l. 59. §. 1. ff. de V. S. Hæc regula potissimum vires suas exerceat in materia communionis, cum enim societas jus quoddam fraternitatis inducat, merito omnia bona malaque in commune rediguntur. l. 73. l. 63. l. 38. pro soc. Anton. Fab. in Cod. lib. 4. tit. 41. de fin. 22. num. 4. Vnde est quod ante omnia expensæ cum lucro veniant compensandæ. l. 82. pro soc. Schneid. de v. in §. quadam. tit. de Act. fam. heret. n. 56.

Declaratio tamen causa restringenda est hæc regula tantum ad damna societatis, hoc est, quæ quis occasione cõmunione non extrinsecus sentit, hæc enim communioni non imputantur. *Ord. Carpoz. p. 3. cons. 15. de §. 46. & seq.*

XII.

Lucrum quod lege datum est privatus auferre non potest. *No Gell. 22. cap. 35. in fin. Ernest. Coliman. Vol. 1. cons. 74. c. Raynuitius 16. in med. Vers. præcepit etiam idem iudex exr. de testam. Soc. n. sen. cons. 121. Vol. 4. num. 34. Exempla* *Ord. apud Gail. 2. obs. 9. 187. num. 2. add. Matth. Berlich. p. 3. cons. 9. num. 3. & 4. Pantichman. p. 2. §. 5. num. 1. & 12. Matth. Coler. part. 1. de c. 34. num. 27. Welenb. in parat. ff. unde vir. & ux. num. 3. Carpz. p. 3. cons. 1. 7. de fin. 1. num. 1. Bald. in l. pro hereditariu. Vers. sextus. C. de hered. ad. Fulgosi. Castr. Roman. & Dd. communiter in Auth. præveca. C. unde vir. & ux. Roman. cons. 448. ubi Horat. Mandos. in addit. Dec. cons. 19. in fin. Bald. in l. filium quem. num. 33. fam. heret. & cap. Raynuitius exr. de testam. Alex. cons. 55. considerati. lib. 1. num. 1. Roland. à Vall. in tract. de lucr. dor. quæst. 82. Socin. cons. 108. & cons. 121. num. 16. Vol. 4. Cacheran. de c. sedem. 20. Alban. cons. 50. n. 2. Riminald. cons. 192. n. 115. Burfat. cons. 212. n. 5.*

XIII.

Lucrum facilius impeditur, quam quod damnum inferatur. *l. fin. C. de Codicill. l. si emancipata 3. C. de jur. & fact. ignor. l. error. 3. ff. eod. t. Corn. cons. 22. in hac consultatione. num. 40. Vol. 2. Alex. in l. 2. §. fin. qui satisd. cog. Pantichman. lib. 2. præf. quæst. 5. num. 41.*

XIV.

Lucri incerti ac dubij ratio habenda non est. *l. Proculus 76 ff. de damni infect. l. non fraudantur 176. ff. de R. l. Carpoz. p. 3. cons. 7. de fin. 15. num. 9. Considerato enim dubio eventu lucrum non est considerabile. l. ad fidere commissio 11. C. de transact. l. si pater puella 12. C. de inoff. test. Cravet. cons. 114. numero 19. Burfat. cons. 32. num. 38. & 39. Socin. cons. 122. num. 22. Vol. 1. Castr. in l. si quando. §. generaliter de inoff. testam. Ripa de Legib. lib. 1. cap. 6. num. 8. Tiraquel. in Comment. consuet. Patæ. lib. 2. §. ult. gloss. 4. Lap. in allegat. 25. n. 5. ubi latè Mandos. in addit. Pantichm. 2. quæst. præf. 5. n. 31.*

IX. Cui.

XV.

Cuilibet permiffum eft luera feftari etiam cum alterius damno. *cap. fraternitatu* 12. q. 1. *lammum* 19. *C. de reftam.* Petr. de Anchar. *confil.* 47. *pro clariori.* n. 4. Non enim dicitur fraus fieri ei qui tractat de jure querendo. *l. quod autem* 6. in *pr. de iu qua in fraud. cred.* §. *rem si quis in fraudem.* ubi Arcin. num. 6. *Verf. gloff. in rem suam. Inftit. de alien.* Boff. in *tit. de publicat. bon.* num. 29. Francife. Beccius *conf.* 72. *Alterum poft fecundo loco.* num. 12. Pantfchman. *lib.* 2. *quaff. pract.* 21. num. 34.

XVI.

Quæ contra fas funt, lucrum calliditatis afferre non debent. *l. 3. Cod. de repud.* nemo enim ex fua improbitate aut negligentiâ lucrium quærere debet. *l. 12. §. 1. ff. de furr.* *l. 134. §. 1. de R. l. Dn. D. Tabor in fua racemat. crimin. diffus.* 2. *chef.* 76. exempla elegantia occurrunt in *l. 53. §. 2. de furr.* *l. 71. §. 1. l. 76. §. 1. d. tit.*

XVII.

Species lueri eft ex alieno largiri & beneficij debitorem fibi acquirere. *l. 54. §. 1. de furr.* quemadmodum lueri loco computatur, gratiores apud alium fieri. in *l. 17. §. 1. de furr.*

XVIII.

Lucrium ex alieno pendens arbitrio non eft confiderabile. *l. inde Nevratum* 23. *§. idem Iulianum* 2. ubi *gloff. ad Verb. quia verrosum.* ff. *ad Legem Aquil.* *l. Medicus* 26. in *fin ff. de oper. libert.* Bald *conf.* 71. *Vol. 1. Et t. unie.* numero 45. *C. de feniens. qua pro eo quod intereff.* Wefcubec. 1. *confil.* 34. num. 22. *Et 2. conf.* 67. num. 22.

XIX.

Dux lucretivæ causæ in una eademque persona circa eandem rem non poffunt concurrere. *§. si res aliena* 6. *Inftit. de legat.* *l. 108. §. Strichum* 4. ff. *de legat.* 1. *l. 66. §. 1. de legat.* 2.

Limitatur hæc regula in cafu quo caufa acquisitionis variatur. Eadem enim res bis debetur ex diverfis caufis, quæ non funt incompatibiles. *l. 18. de obl. Et ad. l. 13. de probat.* *l. 3. C. de poff. hered.* *l. 13. de lib. Et poff.* *l. 46. pr. de legat.* 3. *l. 13. §. 4. ad SC. Trebell.* Chrif. Philipp. Richter. *de fuceff. fed.* 2. *p. 238. add. Carpzov. p. 3. conf.* 13. *defn.* 26. n. 5. *Et 6.*

XX.

Lucrium quod poteft contingere uni ut alteri in confiderationem non venit. *l. 11. C. de tranfact. l. si pater.* 12. *C. de inoffic. reftaments. cum fimilib.* apud Decian. 4. *reff.* 441 num. 27. Anton. *de refcript. morat. lib.* 5. *concluf.* 6. n. 30. Carpzov. *p. 3. conf.* 17. *def.* 15.

Kkkkk 2

Lucrium

XXI.

Lucrum ibi debet collocari, ubi & periculum. *l. ult. §. 3. C. de furt. nec antea* rem aliquam quaesitui inquam esse convenit. quam periculo ejus sit. *l. si quis 13. commod.* Vnde lucrum qui amplectitur damnum recusat, ferendus non est. *l. unuc. §. 4. C. de Cad. toll. Carpov. 4. R. 19. num. 3.*

XXII.

Lucrum cessans non praesumitur nisi probetur Wesenb. 1. *conf. 30. n. 34.* alioqui hoc lucrum Mercatores de facili fingerent, & applicarent ad ita mutuandum, quia lucrum esset tutius ac frequentius & pecunia pecuniam acquireret. Cravett. *conf. 189. quando num. 7 conf. 89. num. 5.* & ita in mutuo concludunt Aretin. *conf. 151. Viso num. 3. 4. Dec. conf. 119. num. 9. conf. 167. in fin. Alex. conf. 20. num. 3.* Vnde cum Vtura sit quicquid ultra sortem quomodocunque accedit. Alex. *conf. 61. num. 11. Vol. 6.* non debetur quicquam hoc nomine nisi peiatur & probetur, ut verum interesse. Dec. *conf. 119. n. 11. Alex. confil. 121. num. 1 2 3. 4. Vol. 2 conf. 63. num. 4. Vol. 4. conf. 31. num. 1. & 12. Vol. 6.* alioqui est rapina & exadatio nequissima, Alex. *conf. 1. num. 6. Vol. 2.* omni jure prohibita. Alex. *confil. 93. num. 8. Vol. 6. confil. 49. numero 1. Vol. 4. confil. 107. num. 1. 2. confil. 1. num. 2. 23. Vol. 2.* eadem ordinantur in ordinationibus ac comitiis Imperij, ubi omnis generis lucra prohibentur supra sortem excepto pacto retrovenditionis annuorum redditum quinque pro centum. vid. hac de re *Reichsabschiedi de Anno 1548. tit. von Reformation guter Policey. cap. von wucherischen Contracten.*

XXIII.

Lucrum cessans pro damno habetur. *l. 3. §. fin. ubi gloss. de eo quod cert. loc. l. si commissa. ff. rem nat. haber. l. 2. §. merito. 10. ff. ne quid in loc. public. l. 2. & 3. de resen. l. si manifeste. C. de servis. & aq. Wesenb. lib. 11. confil. 34. num. 14.*

XXIV.

De quasi lucro idem judicium fieri debet, quod de vero lucro fieri solet, Ias. in *l. juri ignorantis in pr. C. qui admittit. & ibi Dec. in 2. lectura & gloss. idem Iason. in l. 3. in fin. C. de jur. & fact. ignor. & ibi Bart. in fin. Roman. conf. 185. mater. num. 3. Vers. secundo quia hereditas. col. 2. Aretin. conf. 17. considerati. num. 7. Vers. ex tertio etiam capite col. 5. & Alex. conf. 17. ponderati. num. 7. Vers. quod antea dicta domina. Vol. 3.*

Declata hoc procedere largo modo & secundum quasdam juris communis dispositiones, secus vero in statutis quae regulariter strictae (maxime quando juris communis correctionem & odium in se continent) interpretari debent. vid. Aretin. in *l. si duo. col. 2. Vers. tertio colligit. ff. de acquir. hered. Tiraq. in l. si unquam in pr. n. 19. Vers. & sane. C. de revocand. donat. add. & Zacian. lib. 2. de probat. c. 3. n. 169. cum seq.*

XXV.

LOCUPLETARI nemo debet cum alterius iactura. *l. nam hoc natura 14. ff. de condit. indeb. l. naturaliter 15. §. fin. l. hac conditio 66. ff. eodem*

Cap. XXIX. De Locuplete, Lucro. 813

ff. eod. tit. l. bona fides 50. ff. de action. empt. l. iure natura 206. ff. de Regulis Iuris, l. ult. C. de usucap. pro empt. l. fin. §. in computatione, C. de iure delib. cap. suam 9. de penis, cap. locupletari 47. de Reg. Iur. lib. 6. Dec. per text. ibi in l. si me & Titium, num. 3. ff. si certum pet. & cons. 254. num. 8. vers. sicut in simili, lib. 2. [Bursat. cons. 309. ; ratendit. num. 10. melius enim est quempiam non lucrari quam alterum damno afficere. Philip. Matth. ad l. 137. num. 5. de R. l.] Alex. cons. 92. Per speculum, num. 5. in fine, lib. 1. ubi num. 6. ait æquitatem d. l. si me & Titium. non habere locum, nisi quando res aliena pervenit ad me titulo lucrativo. Vital. de Cimbani. in tract. clausul. pag. mibi 15. num. 11. Socin. cons. 254. n. 3. Natt. cons. 384. num. 13. Thom. de Thomassin floribus legum, reg. 24. Surd. cons. 101. num. 17. Ugolin. de officio, & potest. Episcop. cap. 18. §. 2. num. 4. Cæf. Argel. de contr. adit. legir. q. 20. num. 48. Anton. Menoch. Lucens. decis. 23. num. 23. Pichard. ad §. sed naturalia. Instit. de iure naturali, num. 3. & in disput. de nobilit. communicativa, num. 73. Mari. Antonin. var. resolut. lib. 1. resolut. 23. num. 3. & lib. 2. resolut. 41. num. 13. Cardin. Tusch. pract. conclus. rom. §. lit. L. concl. 438. per totam. Rot. decis. 47. num. 3. & decis. 524. apud Farin. part. 2. recent. Stephan. Gratian. discept. forens. tom. 4. cap. 761. Cancer. var. resolut. p. 2. cap. 1. num. 164. Ovid. de Amicis de iure emphyt. q. 70. num. 4. & q. 73. num. 3. cum aliena enim iactura locupletari scienter, dolosum est, l. 1. §. an in pupillum 15. ff. de positi. l. si qui mancipii 17. §. Proculus ait 4. ff. de instit. act. Lancell. Galia cons. 105. num. 87. Malvas. cons. 79. num. 19. Franc. Viv. decis. 160. n. 9. Mari. Giurb. in consuet. Messan. p. 1. c. 1. gloss. 8. n. 64.

XXVI.

LUCRUM non acquirere unicuique licet, l. quod autem 6. alias. l. qui autem. ff. que in fraud. cred. l. non fraudantur 134. ff. de Reg. Iur. l. alienationis verbum 28. §. qui occasione. ff. de verb. signif. l. si sponsus 5. ff. de donat. inter virum. Joan. Anton. Mangil. de impuri. quæst. 70. num. cum seq. Giurb. ad consuetud. Messan. cap. 5. gloss. 8. num. 5. & cap. 10. gloss. 8. num. 5.

XXVII.

LUCRUM non debet quis capere ex eo quod existit impugnare, c. ex eo 38. de R. l. in 6. c. olim 20. de censib. l. si de te 7. C. de pactis inter empt. l. quod si minor, §. restituitio 4. ff. de minorib. Menoch. de præsumpt. lib. 2. Kkkkk 3 præf.

praf. 45. n. 16. Mari. Anton. var. resolut. lib. 3. resol. 1. num. 62. Steph. Gratian. disceptat. forens. tom. 4. cap. 770. num. 21. & tom. 5. cap. 967. num. 28. Si impugnans scilicet obtinuerit, secus si succubuerit. Anton. Gabr. commun. ris. de Regul. concl. 1. num. 52. limit. 8. Steph. Gratian. d. tom. 4. cap. 638. num. 38. & cap. 704. num. 41. ubi num. 40. limitat. in impugnatione necessaria, & legali. Limita. etiam dum lis pendet, quia ea durante impugnans ex actu impugnato lucrum consequi valet. Anton. Gabr. d. conclus. 1. num. 40. Francisc. Vivi. decis. 379. num. 6. Francisc. Antonin. libr. 1. resolut. 36. num. 7. Giurba decis. 55. num. 11.

CAP. XXX.

Ludus.

Axioma I.

In ludo quod fit non præsimitur animo nocendi factum. l. si ex plagis. 52. §. 4. & ibi Gothofred. in not. ad corp. gloss. ut & loh. Oldendorp. ad L. Ag.

I I.

Ludi jure sunt prohibiti. l. 1. ff. & C. de aleat. & allus. Ex ludis enim proveniunt blasphemix, perjuria, dilapidationes, lachrymx, l. fin. C. de aleat. inimicitie, jurgia, cædes & plurima alia incommoda, quæ enumerantur ab Hoskies. in summ. de Eccl. pralat. verb. Clericis. Par. de Puteo de ludo. num. 4. Petr. Gregor. in Synagm. cap. 3. num. 10. lib. 13. qui refert Anton. Florentium dicentem, ex ludo tot crimina nasci, quot sunt in taxillis puncta. Menoch. lib. 2. arbit. jud. cas. 399. Lancellot. in tr. de offic. Prætor. in caus. criminalib. cap. de Luforib. num. 2. Vnde & aleatorum nomen pro infami haberi docent. l. 2. §. ult. ff. de his qui not. infam. l. 225. de V. S. l. 26. de injur. imò non tantum pugnare cum jure naturali, quippe qui alterum locupletiores cum damno alterius reddunt, contra l. 14. l. 66. de condit. instab. l. 6. §. 3. ff. de negot. gest. sed & divino juri esse contrarios, ex Lutherò offendit Kauchbar. p. 2. §. 25. n. 36. quæ de causâ nec per contrariam consuetudinem induci posse, statuit Carpaqv. §. R. 96. ubi limitat hanc regulam in ludis qui non fortunæ tantum, sed & artis sunt: hos enim qui sola arte viribus vel ingenio peraguntur regulariter licitos & permisos esse, patet ex l. 2. §. 2. l. fin. de aleat. l. fin. C. de religiof. hisce adiunguntur, & similes lusus qui virtutis & ingenij excitandi vel æuendi causa fiunt. l. 7. §. 4. l. 55. §. fin. ff. ad L. Aquil. l. 4. ff. de his qui not. infam. l. 2. de Excus. ruc. l. 1. §. 6. ff. de postul. l. 40. de rejud. l. 5. C. quæ res pign. oblig. poss. l. unie. C. de Athlet. Lancellot. in cap. de Luforib. num. 18. Stephan. Cost. de ludo. §. 2. num. 12. & 15. Clar. lib. 3. sens. §. ludus. num. 4.

unde

unde etiam nec Clericis ludere interdictum Accurs. in *Aurb. interdicimus*. Verbo. *abulau. C. de Episcop. & Cler. Sin No. 124*. Paris de Puteo de *ludo. m. 6*. Ioh. Aquila de *omni ludor. genere. 5. paraphrasi. 3. Coroll. 1. 2. 3*. Rauchbar. p. 2. *quast. iur. & civil. & Saxon. 24. num. 2*. daturque actio & petitio eorum quæ ex hac causa debentur. *l. 1. C. de aleat.*

Excipe (1.) nisi & in his ludis licitis dolus fraus vel circumventio interveniret. *l. fin. Vers. quibus sine dolo. C. de aleat. l. 9. §. 4. ad L. Aquil. Lancellos. de lusorib. num. 13* Panorm. in *cap. Clerici de Vita & honest. num. 13* vel (2.) nisi quæstus & lucri causa instituerentur. *l. 1. Vers. qui artu ludi: ra pronuncian- dæ. l. 2. §. 5. ff. de his qui nor. infam. l. 1. §. removers. 5. de postul. l. 14. de pen. l. 23. §. 1. C. de mup. l. 4. C. de Episc. aud. l. 8. §. 4. C. de repud. l. 4. C. de spectac. No- vell. 115. cap. 3. §. si prater. 10* vel (3.) si lusus tales essent cruenti noxii ex quibus crimina cædes & injuriæ orirentur. *§. illud in proam. ff. ut fiant duella. l. 3. princ. ff. de liber. & posthum. l. unie. C. de gladiator. cap. monomachiam. 2. quast. 4. cap. 1. & 2. de purg. Vulg.*

C A P. XXXI.

Luere, Luitio.

Axioma I.

Luat in corpore, qui non habet in pte. *l. si quis 7. §. in serbo 3. ff. de iurisdic. l. si sine 25. ff. de ius iur. Soc. l. 1. §. generaliter fin. ff. de pen. l. quicun- que 4. §. quod si. C. de serq. fugit. l. quod si minor 25. §. si sermo 2. Vers. si execu- tio ff. de minor. cap. finem lictibus de dolo & contumacia.*

Declara & limita L. hoc procedere quando est obligatus ex maleficio, vel quasi Panorm. in *c. 2. per ill. text. de maledic. las. in l. si idem cum eodem. col. 5. ff. de iurisd. & in §. penales. super gloss. in gloss. in eum. & §. fin. Vers. eum quog. num. 3. Vers. quarto. Inst. de action. gloss. in cap. si res Verbo. crucia- tum 4. quast. 6. secus esse quando teneretur ex contractu. *l. 1. C. qui bon. ced. post. l. Nemo carcerem 10. de exact. tribus. Tal. ad d. §. penales. Inst. de action. num. 24. Ludov. Gomez ad §. item si quis. Inst. de action. n. 42.**

II. Obtinere in vilibus personis: secus in honestis egregiis & nobil- buser personis. Bart. in *l. 1. in fin. ff. de pen. Felin. in cap. ad liberandum. col. 1. extr. de iudiciis. Bolognin. in reper. Aurb. habita. col. 12. Vers. & stante. C. ne filius pro patre. Salicet. in *l. C. si se Verior. col. 3. C. in quib. caus. infam. Hippo- lit. de Marfil. dum allegat. Bart. in *l. Di. m. col. 2. ff. de quast. lason. in Aurb. ad hac in fin. C. de iudic.***

III. Procedere si creditor ita voluerit. *d. l. ult. ibi ex querela. ff. de in ius vocand. de quo tamen maxime dubitat, Lud. Gomez in §. penales. Inst. de action. n. 16.* motus ratione ea, quod ubicunq; in defectum provisionis homi- nis succedit provisio legis, illud remedium per hominem privatum tolli non possit, quam multum commendat. *las. in l. 2. Verbo. repellere circa med. de iura Emphyr. Bart. in l. fin. C. de pact. convent. & in l. 1. §. unde quaritur in fin. ff. de publi*

816 Axiom. Lib. X. Cap. XXXI. Luitio.

publican. idem Iason. in § item serviana. Inst. de action. col. 10. num. 69. Et in litem quia. col. 2. num. 3. ff. de pact. At in casu d. l. ult. poena corporis succedit in defectum provisionis hominis: Igitur illa poena corporalis non poterit per patronum remitti, cum sit poena legalis & posita in arbitrio iudicis, ut in l. 1. § fin. ff. de pen. l. quicumque 4. C. de serv. fugitiv. cui privatus derogare non potest. l. nemo potest. 55. de legat. 1.

IV. Subsistere etiam si reus totam poenam persolvere vellet, exceptio unico nummo, quia pro illo debet luere. *arg. l. 5. § si sorem de V. O. vid. Bald. in l. cum sit. C. de sepulchro violat. Ratio, quia qui in uno peccat factus sit omnium reus, cap. de testat. de reg. jur. Felin. in cap. causam. col. fin. de probat. ac nihil fecisse quis dicatur cum aliquid ad agendum super sit. l. pen. C. de his quibus ut insign. cap. 1. de baptis. modicumque fermenti totamque massam corrumpat. ut ait Hostiens. in cap. ad probandum de re iudicat. post gloss. in l. fin. unum. §. pactum ne peteret. Verb. ipso iure in princ. ff. de pact. Lud. Gomez. ad d. §. penales. Inst. de actio. n. 18. ubi tamen n. 20. non procedere dicit si nummus ille propter errorem calculi omissus esset, tunc enim pro illo puniri non deberet, per ea quae tradit Bald. in l. quamvis de condit. & demonstrat. quem sequitur. Imol. in l. Executione. ff. de V. O.*

V. Limitari etiam potest, eam non verificari in multa, quae extraordinarie à iudice indici solet: illam enim ob pauperitatem remittendam esse, ex l. licet in 6. §. ult. de offic. praesid. probat. Costal. ad d. l. 7. ff. de iurisdic. plures limitationes vid. apud Iasonem quas ordine recenset in d. §. penales. super gloss. & §. fin. Verf. cum quoque. num. 13. Verf. 4. Inst. de action.

II.

Luendi jus nullum existit donec fors solvitur. *l. si rem 9. §. omni 1. ff. de pignor. act. Bald. in tr. de praescript. 4. part. 5. par. princ. q. 2. n. 1. nec ulla ante oritur actio pignoratitia. d. §. omni. Verf. omni pecunia. Welf. 1. conf. 8. n. 38.*

III.

Luitiois jus inest naturae pignoris licet non exprimat. *l. ne creditores. 10. cum ille segg. C. de pignor. act. l. si rem 9. §. omni 3. cum segg. ff. eod. Ratio, quia relatum inest reverenti. l. hac venditio 7. §. 1. de cont. empt. Bald. conf. 99. quidam. lib. 1. Alex. conf. 75. in causa. n. 4. Verf. secundo respondeo. lib. 7. Socin. conf. 227. praesens in fin. & conf. 251. quoniam. num. 6. lib. 2. Dec. conf. 532. pro vera. n. 2. Tiraq. in LL. Connub. in fin. gl. 5. n. 176. cum segg.*

IV.

Luitiois spe verisimiliter desinente, pignus in alium transit contractum. *l. qui habebat 101. ubi Bart. de legat. 3. l. 1. in l. qui Roma pr. num. 26. de V. O. Et in l. si res obligata de legat. 1. l. 4. de iust. & iur. Welf. 1. conf. 2. n. 81.*

V.

Luitio pars est contractus. *Gozad. in l. 2. n. 7. C. de pact. inter em. Tiraq. in retract. conf. 9. pr. n. 21. Et §. 1. n. 1. eod. tit. per l. fundi part. 79. ff. de contrah. empt. ubi Bald. & Salic. in l. si res sit de act. compr. cum alio per eum allegatio.*

Finis Libri Decimi.